¶ Breuiaria ad vsum ritūq̄z sa-
crosctē Nidrosien. ecclie. Jā primū so-
lerti optimoꝝ artificum diligentiā: im-
pensis verò ac mandatis insignib9/lō-
gē reuerendi in christo patris et domi-
ni: dñi Erici walkendorff: eiusdē eccle-
sie archiepiscopi dignissimi felix faustūq̄
accipiunt exordium.

[illegible] hec terrestris insignia Nidrosien.
Erici innés tāto merite aīmq̄ viro.
Nā neq̄ nobilior p̄sul: nec dignior vsq̄
Danoꝝ toto viuit in imperio.

S. OLAVUS MR. REX NORVEGIE.

E.V. A.S.
A.N. L.

Ricus dei gratia archiepiscopꝰ Ni drosiēsis ⁊ sedis apostolice legatꝰ: vniuersis episcopis / suffraganeis charissimis fratribꝰ nostris: ac vniuersis decanis / prepositꝭ / archidiaconis / capitulis ⁊ capellanis / clericis nostre diocesis ac puincie vbilibet cōstitutis: in domino salutem. Quandoquidem officium superioris debet versari circa quietem subditorum: et salutem animarum / iuxta. c. officij. de offi. lega. in sexto. et ca. j. de sepul. eo. lib. debetq̧ quatenus potest obuiare periculis animarum: vt ibidem dicitur. Quemadmodum etiam conuenit archiepiscopo qui episcoporum princeps est. c. cleros. xxj. dist. qui videlicet est ordinatus non solum in episcoporum principatum: verumetiam in subsidium. c. j. de censi. in sexto. Jniungitur enim episcopus: vt procurator animarum: et spiritualium distributor existat. c. clericum. xj. quest. j. vt cū honoris augmento cura sollicitudinis circa subiectorum actus debeat excrescere. cente. dis. rationis: nichilq̧ est laboriosius et piculosius officio episcopi: sed nichil beatius apud deum si in eo recte militetur. xl. dist. ante omnia. Quoniā non satis est sibi de propria salute sollicitum esse: sed ⁊ quibus quibꝰ preest superintēdere debet pastoralis officij cura: eum admonet. vij quest. j. Quippe qui visitando prouinciam notoria punire et de vita ministrorum ecclesiarum sue prouincie inquirere vt dicto. c. j. §. sane. et dum visitat prouinciam primum discutere debet quomodo ordinem baptismi clerici teneant vel missarum / vel qualiter queq̧ officia in ecclesia peragāt: et si recte quidem inuenerit: deo gratias agat: si autem minime / corrigat. c. placuit. x. q. j. Malos extirpando: bonos comprobando. Hac enim de causa instituta est pontificalis dignitas: instar cuius est ordinata regia potestas: vt mali a maleficiis coerceantur: ⁊ boni quiete inter malos viuāt. c. non frustra. xxiij. quest. v. et. c. qui peccat / et vt blasphemantes puniat. xxiij. quest. iiij. non inuenitur. in auten.

vt non luxu. homi. coll. vj. et deficientes in horis dicendis ac officijs puniat: vt dicto. c. placuit. Quequidē hore atqꝫ officia dici debent per vnumquemqꝫ et celebrari studiose ꝛ deuote. c. dolentes / de celebra. missa. non sincopando / vel aliquid omittendo. c. psalmista. xxiij. dist. Et quoniam clerici cuncti saltem beneficiati tenentur ad septem horas canonicas: aliter eniꝫ debent deponi. c. fina. xcij. distin. Tenētur siquidem ad horas matutinas: que sunt a mane vsqꝫ ad nonam: ꝛ ad vespertinas que sunt a nona vsqꝫ ad completoriū xj. q. iij. Si quis episcopus / que simul sunt numero septem. c. j. de celebra. missa. c. presbit. xcj. disti. Iuxta illḋ / septies ī die laudem dixi tibi: qui septenarius sacratus numer⁹ a nobis tunc impletur: si matutine / prime / tertie / sexte / none: vesperarum et completorij tempore nostre seruitutis officium persoluamus: vt ibidem dicitur. Et non solum beneficiati ad supradicta officia tenentur: verumetiam cuncti in sacris constituti: vt tenent omnes scribentes super predictum. c. j. ad quod prelati ex debito tenentur: vt hore predicte tēpore nocturno ꝛ diurno: debite in eorum ecclesijs psallantur: ꝛ inobedientes per eos corrigantur. clemē. j. de celebra. missa. Quia vero cautius agēdum est vbi maius periculū ꝯtitur: vt iura docēt. Primū igit circa mores / defectus / et animarum pericula in clero nostro animaduertimus. Repperimus autē eos circa horas suas canonicas dicendas maxime ad animarum suarum dispendium vergere. Cum multi immo complures (ne fere omnes dixerimus) circa diuinum officium nocturnū pariter ꝛ diurnum exorbitent: varios diuersosqꝫ ritus ꝛ diocesium vsus in exoluendis horis canonicis cōtra canonicas sanctiones imitantes: cum illorum alij romanum: alij coloniensem: alij lundensem: alij vpsalensem: alij traiecteñ. alij sarum: et quidam sistercīēsium: nōnulli etiam teneant predicatorum / ꝛ minorum fratrum ordinem: vt nunc hos nunc illos vsus obseruare in dicendo diuino officio (quod dolentes referimus) cōperti sint. Ita vt paucissimi verum et a sacris patribus statutum ordinem in horis suis dicendis subsequantur. quod maxime ob librorum seu correctoruꝫ breuiariorum defectū

et penuriam euenisse satis manifestum est: z rerum iam diu experientia dum diocesim nostram et prouinciam visitare-mus nos docuit. Que q̄dē ꝯfusio/error/ z exorbitatio: redū-dat in graue animarum periculum: et in grauius redunda-ret nisi p nos fauente deo de remedio oportuno subueniret. Quapropter vocatis vocandis et deum pre oculis habentes ordinauim⁹: z de cōsensu et maturo cōsilio venerabilis capituli nostri statuimus prout z nūc ordinamus: et statuimus districtius prohibentes/ne de cetero nostri diocesani et ꝓuinciales cuiuscūq; dignitatis/decanatus/ prepositure/officij/aut alteri⁹ preeminentie cuiuscūq; status fuerint: necnon clerici/presbiteri/chouriste/canonici/prebendati/semiprebēdati z ceteri ministri dictarum ecclesiarum nostre diocesis z prouincie: talem abusum tāq; periculosam z iniquā consuetudinem ritum z modū/in diuinis officijs z horis dicendis exerceant aut teneant siue in publico siue in priuato: sed execrentur/interrūpant z aboleant. Sed quia scd̄m sacrorum patrum pontificisq; maximi: totius quoq; sacrosancti cōcilij toletani vndecimi decreta et statuta omnes prouinciales eundem in psallendo z dicēdo horas canonicas modum tenere debeant: quem metropolitanam habere sedem cognouerint .xij. distin. c. de his. Cum etiam preterea ipsa sacrosancta metropolitana Nidrosiensis ecclesia cui ad presens diuina clemētia presidem⁹ oib⁹ vobis caput sit: et a capite discedere mēbra aut dissentire non deceat imo potius mēbra oia capiti cōsentire et caput oino subseq̄ debeāt: vt in. c. nō decet. dist. xij. Insup cū ipa vobis sollicita mr̄ z magistra existit: z a cuius regulis z disciplinis rōni z pietati minime cōsentaneū ē deuiare. Idcirco districte sub penis iuris z inobedientie precipiendo oibus z singulis mandamus: vt de cetero semp dicant/proferāt / z exoluant horas suas: ſm modum vsum z ritum per nos nūc nunc hisce breuiarijs ad verū vsum Nidrosieñ. ecclesie nostre traditū: quē in luculentam ereximus consonantiā. Inito habitoq; maturo super hoc (vt prediximus) consilio: venerabilis capituli nostri. Viris insuper magnificis ac litteratissimis magistro Petro stuth ac Erico ioannis: decano z

archidiacono nostro: quorū solertiam et literariam scientiam iamdiu compertas habemus: iniunximus specialiter et demandauimus vt ipsi auctoritate nostra: immo verius sedis apostolice ac nostris suasionibus dictam modum: vsum/ et ritum in publicum redigerēt / exemplarq; quoddā sm verum ecclesie nostre vsum pro predictꝫ breuiarijs imprimendis ꝓprijs opera cura et ingenio adaptarent: qui nostris obediētes mandatis bene vt precepim⁹ correctū et iuste ordinatū exemplar nobis reuerenter presentarūt. Illudq; nos cōtinuo cuidam de familia nostra fidedigno viro Joanni reff canonico et secretario nostro tum huius negocij/tum studij literarij gratia parrhisios profecturo dedimus et cōmisimus imprimendū: quod deo propicio bene expeditum est. Breuiaria nāq; tersissime impressa/ optime (vt speramus et videre possumus) correcta/ lota/expolita perpulchre religata et/vt semel dicamus) per omnia bene vt cerni potest (mediātibus maximis impendijs et expēsis nr̄is: aliorūq; quib⁹ id opus ꝯmissū erat/cura sollicitudine laborib⁹ et lucubratiōib⁹ nō modicis) ordiata Cōmissariosq; nostros per prouinciam nostram statuimus/a quib⁹ et ꝑ manus ipsorum aut manus ab eis commissorum volumus dicta breuiaria tantis laboribus et expensis in vestrarum animarū salutē et felicitatem impressa et elaborata/vobis tradi et dari: pro precio et salario competenti. vt ex eis in posterū diuinus cultus et officia et seruitia diuina sine cōfusione/errore aut defectu ab omnibus exoluantur: quod omnino fieri volumus et adoptam⁹. Ut vero nr̄e diocesis ꝓuincieq; clerus alacrius: feruenti⁹/ac religiosius: ad diuinas horas deinceps exoluendas inuitetur et accendatur: de oīpotentis dei clementia et misericordia/ac beatorū petri et pauli apostoloꝝ eius: auctoritate confisi/totiens quotiens vere penitens et contritus ipsas deuote exoluerit ex predictꝫ iam primū impressis breuiarijs quadraginta dierum relaxationem de iniunctis ipsi penitentijs misericorditer in dn̄o concedimus. Datū in palatio nr̄o Archiepiscopali Nidrosieñ. ad kalēdas Aprilis Anno ab incarnatione redemptoris nostri. MDcccccxvj.

E officio diuino et horis canonicis per aduẽtum annuatim dicendis: attendenda sunt ista tanq̃ regule generales singulis annis communiter obseruanda. ¶ Infra octa. scti andree quotidie fiat mẽoria de sancto andrea p antiphonas de primis ves. et de noct. scdm ordinẽ ↄtinuãdo/excepto festo scti Nicolai: q2 tũc nõ erit mẽoria de sctõ andrea: nisi i scdis ves. ¶ In octa. scti andree Te deũ non dicet: sed tertiũ ℟. repetatur Similimodo fiat in festis simplicib⁹ nouẽ lectionũ p aduẽtum: cũ de festis agit qdcũq̃ illõ fuerit: sẽp de aduẽtu memoria habeat. ¶ Añ O sapientia inchoet: r deincede q̃tidie ãn. ad mgt. duplicabit: et tã vespe q̃ cõpletoriũ: sine p̄cibus r sine mẽorijs cõsuetis celebrent. ¶ In dieb⁹ q̃tuor tẽporũ oõ ppria de ieiunio ad oẽs horas r etiã ad scdas vespas habeant: qd et fiet in anno in q̃tuor tpib⁹ obseruet: nisi in scdis vespis festũ aliqd superuenerit. Festũ sancti torlaci eo q cadit i vigilia: vigilie natiuitatis dñi: in scdis vespis memoriã tãtum recipiat: r reliquũ officiũ ex toto de vigilia habeatur.

¶ Dominica die. Littera dominicalis. E.

Quãdo festũ scti andree in dñica euenerit: tunc illa ẽ pria dñica aduẽt⁹ dñi: vigilia scti andree i sabbato sic cadit etiã cũ nona feria fr celebret: r missa de vigilia. Eodez die mẽoria de sctõ saturnino habeat. Festũ xo scti andree quoad officiũ: in scdam feriã transferat r prias ves. in dñica obtiebit cuz mẽoria de aduẽtu. ¶ In sextã feriã hui⁹ hebd. anticipet octa. scti andree: q̃ cadit i scda dñica aduẽt⁹ cũ pleno officio de octa. r cũ ãis. spãlibus ad noct. scz Uidit dñs petrũ. r oõne sicut i die: sed ãn. in euãge. r oõ ppria de oct. habeant p mẽo. in octa. die in sabba. ad vesp. **Ambulãs iesus.** r in matut. ãn. **Dñe iesu xpe.** reliquũ offm taz de tẽpore q̃ de sãctis: in pria hebdo. r etiã in scda hoc ãno nõ variat. Festũ xo scte lucie qd cadit sabbato ante dñicã tertiã: p scdis ves. mẽoriã tãtũmodo habebit. ¶ In tertia hebdo. feria scda anticipant laudes que cadũt in scda fef. sequẽti hebd. cũ ãn. ad bñd⁹. **Egrediet virga.** Tertia fef. anticipant laudes q̃ cadũt i die scti torlaci cũ ãn. ad bñdict⁹.

Tu bethleem. Quarta feria q̃
est q̃tuoꝛ tẽpoꝝ: imponat hi-
stoꝛia Clama. cũ inuita. pro-
pꝛio: laudib⁹ ꝛ capl̃o ppꝛijs:
ꝛ Homilia: ad bñd⁹. ã. Missus
est. Ad. vj. ãn. Ponẽt dño. Ad
nonã. ã. Aue maria. Eodẽ die
O sapiẽtia/ ad vespas iponat.
Quinta feria hui⁹ hebdo. ad
sextã ã. Cõsolamini. Ad. ix. ã.
Letamini cũ hierl̃m. Sexta fer.
q̃ st q̃tuoꝛ tẽpoꝝ/ad bñd⁹. ã.
Ex quo facta est. Ad. vj. ã Dies
dñi. Ad. ix. ã.
Sabbato q̃tuoꝛ tẽpoꝝ q̃ ẽ vi
gilia bti thome apl̃i/ad bñd⁹
ã. Omnis vallis. ¶ Nota q̃ vi-
gilia ad missam scd̃am orõnẽ
nõ recipiat: et nona ferialiter
cãtabitur cũ ãn. Ecce cõcipies.
¶ Dñica quarta aduẽtus ãn.
illa ad. ix. cantabit scz Noli ti-
mere/ quinta eiũ die. quã requi-
re in festo sctĩ thome. Festum
sctĩ thome qd̃ illa dñica cadit
in crastinũ trãsferat/sic q̃ pꝛi
mas ves. habebit in dñica cũ
mẽoꝛia de aduentu. In scd̃a
feria qua de sctõ thoma offi-
ciũ agit: fiat memoꝛia ad ma-
tutinas de aduẽtu p ãn. Dicit
dñs. quã require eadẽ fer. pꝛe
cedentis hebdo. Feria tertia
qua celebꝛat festũ sctĩ toꝛlaci:
fiat memoꝛia de aduẽtu cũ ã.
Consurge cõsurge. quã require
eadẽ feria p̃cedentis hebdo.

¶ Secũda feria. Littera do-
minicalis D.

Quãdo festũ sctĩ andree
in scd̃a feria euenerit:
tunc pꝛecedenti die est dñica
pꝛima aduẽtus dñi. Uigilia
sãcti andree eo q̃ in dñica ca-
dit: nichil de ea nisi Homilia
p nona lectiõe: et scd̃a orõ in
missa habeatur. Eodem die
memoꝛia de sãcto saturnino.
Sabbato hui⁹ hebdomade
anticipetur octa. sãcti andree
cum pleno officio ꝛ cũ ãis. illa-
lis ad nocturnã. Uidit dñs pe-
trum. cũ ceteris: ꝛ orõne sicut
in die: sed ãn. in euangello et
orõ ppꝛia de octa. habeãtur
p mẽoꝛia in oct. voz in dñica
die ad ves. ã. Ambulãs iesus.
ad matu. in scd̃a feria ãn Dñe
iesu. ¶ Festũ beati nicolai qd̃
cadit in scd̃a dñica aduentus
in scd̃am ferĩã transferatur: ꝛ
pꝛias vespas habebit in dñi-
ca cum Homilia de aduẽtu ꝛ
de sancto andrea: vt pꝛedictũ
est. Festum sancte lucie quod
cadit in tertia dñica aduẽt⁹:
anticipetur in sabbatum: ꝛ ad
secũdas vespas tantũ memo
riam recipiat/ tunc etiã me-
moꝛia erit de sancto magno:
et i dominica ad matutinas.
¶ In secunda feria hui⁹ he-
bdomade anticipantur laud.

q̄ cadunt in die sancti thome cum ān. ad benedictus Egredietur virga. Eodē die ad nonam ān. Dicit dñs penitētiam. Itē in hác secūda feria memoria de sācto nichasio. Quarta feria huius hebdomade q̄ est quatuor tēporū: anticipātur q̄ cadunt in die sancti torlaci cū ān. ad bñdictus. Missus est. Quinta feria historia. Clama / imponatur cū proprio inuitatorio: laudib⁹ et capitulis proprijs Ad bñdict⁹. ā. Uigilate. Ad sextam ā. Consolamini. Ad nonā ā. Letamini cū hierusalem. Eodem die. ān. O sapientia / ad vesperas impōnatur. Sexta feria q̄ est quatuor temporū ad bñdict⁹ ān. Ex quo facta est / Ad sextam ā. Dies dñi sicut fur. Ad nonam ān. hoc est testimoniū. Sabbato quatuor temporū ad benedict⁹ ān. Omnis vallis. Ad nonam ān. Ecce cōcipies / ān. Ponent / reseruetur pro memoria in die sancti torlaci. ¶ In q̄rta hebomada festū sancti torlaci quod cadit secūda feria: primas vesperas habebit in dñica cū memoria de aduētu: ad matutinas pro memoria per ān. Nolite timere. quā requirē in festo ipsius. In die sācti torlaci memoria de aduentu ad matutinas per ān. Ponent domino. quā requirē feria quarta precedentis hebdomade.

¶ Tertia feria / Littera dominicalis C.

Quando festū sancti andree venerit i tertia feria: tunc precedens dñica est prima dñica aduent⁹. In prima hebdomada nihil variatur: nisi q̄ festum sancte barbare quod cadit in sabbato: i secundis vespis tm̄ memoriā recipiat. In secunda hebdomoda festum sācti nicolai qđ cadit secūda feria: prias ves. habebit in dñica: habita memoria de aduentu. Cetera in hac hebdomoda celebrentur sicut cadūt. In tertia hebdomoda festū sancti Lucie qđ cadit secunda feria: pro primis ves. tm̄ memoriā recipiat tertia feria huius hebdomade anticipantur laudes q̄ cadunt in die sancti thome cum ān. ad bñdictus. Tu bethleem. Eodem die ā. ad. ix. Cōsurge cōsurge. Quarta feria q̄ est q̄tuor tempo℞ ad benedictus. ān. Missus est gabriel. Quinta feria anticipant̄ laudes q̄ cadunt in die sancti torlali cum ān. ad benedict⁹ Uigilate. Ad nonā ān. Consolamini. Sexta

feria historia. Clama. cum in-
uitatorio proprio: laudib⁹ et
capitulis proprijs imponat.
Ad bñdict⁹ ãn. Ex quo facta ē.
Ad sextã ãn. Dies domini. Ad
nonam ãn. hoc est testimoniũ/
Eodē die. O sapiētia. ad vesp.
imponatur. In sabbato qua-
tuor temporũ ãn. ad bñdict⁹.
Omnis vallis. Ad nonam ãn.
Ecce concipies. ¶ In quarta
hebdomada in festo scti tho-
me memoria ppria de aduē-
tu ad matutinas scilicet Noli
tiere/ Quarta feria ad bñdi-
ctus ãn. Ponent dño. In festo
scti torlaci memoria de ad-
uentu ãn. Consolamini. quam
require feria quinta precedē-
tis hebdomade.

¶ Quarta feria. Littera do-
minicali B.

Quando festũ sancti an-
dree in qrta feria eue-
nerit: tunc dominica prece-
dens est prima dñica aduen-
tus. Festum sancte barbare
quod cadit dñica secunda: in
secundã feriam tranferatur: ⁊
pro primis vesperis tm̃ me-
moriã habebit. In tertia he-
bdomada feria quarta que ē
quatuor tēporum: anticipen-
tur laudes q̃ in die sancti tho
me cadunt cum ãn. ad bene-
dictus Missus est. Eodem die
ãn. ad .ix. Ponent domino. Fe-
ria sexta anticipãtur laudes
q̃ cadunt in die sancti torlaci
cum ãn. ad bñdictus. Ex quo
facta est. Sabbato quatuor
temporum historia Clama/ cũ
inuitatorio proprio: laudib⁹
et capitulis pprijs impona-
tur. Ad benedictus ã. Omnis
vallis. Ad nonam ã. Ecce con-
cipies. Eodem die. O sapien-
tia / ad vesperas imponatur.
In quarta hebdomada in vi-
gilia beati thome apostoli q̃
cadit tertia feria: summa mis-
sa erit de vigilia: et nona de
futuro festo. In festo sancti
torlaci memoria ad matuti-
nas ãn. Dies domini/ quã req-
re in sexta feria precedentis
hebdomade.

¶ Quinta feria. Littera do-
minicalis A.

Quando festum sancti
andree in quinta feria
euenerit: tunc dominica se-
quens est prima dominica ad-
uentus. Ad secũdis vesperis
huius hebdomade fiat mēo-
ria de sãcta barbara. In sab-
bato huius hebdomade fe-
stum sancte anne in secundis
vesperis memoriam tm̃ reci-
piat. In hebdomada secũda

quinta feria anticipatur laudes: que cadunt in die sancti thome cum an. ad bndictus. Uigilate. Eodem die ad nonam an. Tu es qui venturus es. Sexta feria anticipetur festu sancti toriaci: quod cadit in sabbato sequentis hedomade. Eodem die ad matutinas memoria. Dicite pusillanimes. ad vesp. in eo. an. Ueniet fortior Sabbato anticipentur laudes: que cadunt in die sancti toriaci cum an. ad benedictus Ecce concipies. Eodem die ad nonam. an. Cantate dno canticum. ¶ Dominica tertia ad secundas vesperas. O sapientia imponatur. Sz historia. Clama. ij. feria inchoabitur cum. inuitatorio laudibus et capitulis proprijs: et an. ad benedictus. Egredietur virga. Eodem die ad. vj. an. Dicit dominus: penitentiam. Ad. ix. an. Beatam me dicent. Tertia feria huius hebdomade anticipetur Homilia dominicalis: que cadit in vigilia natiuitatis dni. Eodem die ad benedictus. an. Tu bethleez. Ad. vj. an. Consurge consurge. Ad. ix. an. Eleuare eleuare. In quarta feria: que est quattuor temporuz et vigilia sancti thome apostoli. Ipsa vigilia nichil nisi secundam orationem tantu recipiat in missa/ et festum nona carebit. Ad bndictus. an. Missus est. Eodem die. Ad. vi. an. Ponent domino. Ad. ix. an. Aue maria. Sexta feria que est quatuor tepoᵽ ad. vj. an. Dies domini. Ad. ix. an. Hoc est testimonium. Sabbato quattuor temporum. Inuitat. de dnica sequenti. Surgite vigilemus. Nocturna dicantur cum suis ans. Homilia. Anno quintodecio. et Rela de dnica accipiantur scz vj. Uirgo israel. vij. Iurauit. viij Nascetur. Laudes etia de dominica recipiantur scz. Canite tuba. cum ps. in sabbato consuetis. Ad canticu vero. A u: propria. an. accipiat de laudibus sabbati scz Expectetur. Ad bndictus an. Omnis vallis. Oratio de quatuor tepoibus et memorationes solite. ¶ In vigilia natiuitatis domini que cadit dominica quarta. Inuitat. de vigilia. Prestolantes. an. e nocturnales de dominica. ps. in nocturnis. Constantes estote. Crastina die. hodie scietis. Quinqz Rela de historia dnicali habeantur scz. Canite tuba. rc. Sextum erit. Ecce dies veniut. Tria vero vltima Rela cum Homilia accipiantur de vigilia. ps. ad laudes. Crastina die delebitur. cro de vigilia. Post benedicam9

fiat memoria de dñica cũ ãn. Miserunt. ℞. ℣. Uox clamãtis ꝛ orone dñicali. Hoc ãno eo ꝙ vigilia natiui. dñi in dñica ca dat. Feria in prima ꝛ i horis di= urnalibus cum allła. cantenꝭ pura. Xp̄e fili dei viui miserere nobis alleluya alleluya.

¶ Sexta feria. Littera do= minicalis G.

Quando festum sancti andree i sexta feria eue nerit: tũc dñica sequẽs est pri ma dñica aduentus. Festum conceptionis qđ sabbato ca= dit huius prime hebdomade eo ꝙ est summũ scđas vespe= ras retinebit: habita memo= ria de aduentu. Festum anne quod cadit secũda dominica aduentus: in secundam feriã transferatur ꝛ primas vespe= ras habebit in dñica cũ mẽo= ria de aduentu. In hac secun da hebdomada fer. vj. antici= pentur laudes que cadunt in die sancti thome apłi: cuꝫ ãn. ad benedictus. Dicite pusilla= nimes. In sabbato festum san cti torlaci anticipetur. ¶ In secundis vesperis/ de sancto torlaco memoria tantum ha= beat. ¶ In tertia hebdoma= da feria secunda historia Cla ma. cum inuitato. laudibus: et capitulis proprijs impona tur Ad benedictus. ãn. Egre= dietur virga. Ad. vj. ãn. Dicit dñs/penitentiã. Ad. ix. ãn. Bea tam me dicẽt. Eodem die. O sa pientia. ad vesperas imponat. Tertia feria. ad. vj. ãn. Cõsur ge consurge. Ad nonã. ãn. Ele uare eleuare Quarta fer. q̃ est quatuor temporum ad bene dictus ãn. Missus est. Eodem die ad. vj. ãn. Ponent domino. Ad. ix. ãn. Aue maria. Quinta feria ad tertiã ãn. Consolami= ni. Ad. vj. ãn. Letamini cũ hie= rusaleꝫ. Summa missa erit de vigilia: et noua de futuro fe sto. In festo sancti thome qđ cadit sexta feria. iiij. tpm. Ho milia Exurgẽs mariã. p no na lectione legatur/ et memo ria de quatuor temporibus p antiphonã Ex quo facta est. ha beatur/ ꝛ missa de quatuor tẽ poribus post primaꝫ celebre tur. ¶ Illa autem ãn. Noli ti= mere. hoc anno locum nõ ha= bet. ¶ Sabbato quatuor tẽ= porum. Ad. ix. ãn. Ecce cõcipi= ẽs. ¶ Quarta dominica que est vigilia vigilie natiuitatis domini ad secundas vespas capitulum. Propter syon nõ tacebo. et cetera que sequun= tur de vigilia habeantur.

¶ Sabbato littera domi= nicalis F

Quando festum sancti andree in sabbato euenerit: tunc in secundis vesperis memoriam tantum habebit: quia in crastino est dominica prima aduentus domini. Festum conceptionis marie quod cadit dominica secunda aduentus: stabit habita memoria de dominica: et homilia dominicalis pro nona lectione legatur. In sabbato huius hebdomade anticipentur laudes que cadunt in festo sancti thome apostoli / et homilia quatuor temporum que cadit in die sancti thome similiter anticipetur cum an. ad benedictus Omnis valis. Sed oratio dominicalis [illegible] memoria fiat de martyribus nichasio etc. cum aliis consuetis memoriis. Eodem sabbato. Ad. vj. an. Cantate domino. Ad. ix. an. Ecce concipies, quam require sabbato quatuor temporum. ¶ In tertia hebdomada feria secunda anticipentur laudes: que cadunt in festo sancti torlaci cum. an. ad benedictus. Egredietur virga. Feria tertia huius hebdomade historia Clama. cum inuitatorio proprio laudibus et capitulis propriis imponatur. Ad benedictus. an. Tu bethleem. Ad. vj. an. Consurge consurge. Ad. ix. an Eleuare eleuare. Eodem die O sapientia. ad vesperas imponatur. Feria quarta que est quatuor temporum: ad benedictus. an. Missus est. Oratio propria de ieiunio. Eodem die. Ad. vj. an. Ponent domino. Ad. ix. an. Aue maria. Feria quinta. Ad. vj. an. Consolamini. Ad. ix. an. Letamini cum hierusalem. Feria sexta que est quatuor temporum et vigilia sancti thome. Ad benedictus. an. Ex quo facta est. Oratio propria de ieiunio. Ad. vj. an. Dies domini. Ad. ix. an. Hoc est testimonium. Summa missa erit de quatuor temporibus cum memoria de vigilia: et festum nona carebit. In die sancti thome memoria propria de aduentu. an. Noli timere. cum oratione quatuor temporum Deus qui conspicis. missa de sancto thoma post primam. missa vero quatuor temporum pro summa habeatur ¶ In quarta hebdomada: festum sancti torlaci quod cadit secunda feria: in primis et secundis vesperis memoriam tantum habebit; reliquum vero officium seruetur suo modo. Ad matutinas: memoria erit de aduentu. an. Dicit dominus penitentiam. quam require feria secunda in hebdomada precedenti. ¶ Nota quod in omnibus festis

beate marie virginis et octa-
uis eorundem q celebrantur/
atqꝫ in sabbatinis diebus per
annum/ quotiens de domina
officium agitur: clerici ecccle-
sie Aldrosiensis non ad con-
suetas et quotidianas horas
de domia/ sed pro illis ad cā-
tica graduum dicenda modo
quo sequitur teneantur. Sūt
autē cantica graduū ddecī
psalmi vꝫ. Ad dominum cū
tribularer. vsqꝫ ad psalmum.
Laudate nomen domini. ex-
clusiue. Qui psalmi isto mo-
do legantur. Primi. v. psl vꝫ.
Ad dominum. Leuaui. Le-
tatus. Ad te leuaui. Nisi qa
dominus erat. pro defunctis
cum vno Requiem eternam/ di-
catur. Post hac. Pater noster.
Aue maria. Et ne nos. A porta i-
feri ꝛc. Domine exaudi. Col-
lecta.
Absolue quesu-
mus domine animas
famulorū famularumqꝫ tua-
rum ab omni vinculo delicto-
rum: vt in resurrectionis glo
ria inter sanctos tuos resusci
tati respirent. Per christum
dñm. ¶ Medij vero quinqꝫ
psalmi scꝫ Qui confidut. In
conuertendo. Nisi dominus
edificauerit. Beati omnes.
Sepe expugnauerūt. pro no
bismetipsis / et singuli cum
Gloria pri. dicantur. Deinde
Kyrieleyson. Pater noster. ꝛc. Et
ne nos. ℣. Memor esto congre-
gatiōis tue. Quam possedisti ab
initio. Orō.
Deus cui
ppriū est misereri sēp
et parcere suscipe deprecatio
nem nostrā: vt quos delicto-
rū catena constringit: misera
tio tue pietatꝫ absoluat. Per
christum dñꝫ nrm. ¶ Ultimi
vero quiqꝫ psalmi vꝫ. De p-
fundis. Domine nō est exal-
tatum. Memēto. Ecce q̄ bo
num. Ecce nunc. pro cunctο-
rum salute viuorum / singuli
cū. Gloria pri. dicātur. Post
hoc. Kyrie eleyson. Pr noster. Et
ne nos. ℣. Saluos fac suos. orō.
Pretēde domine famu
lis et famulabus tuis
dexterā celestꝫ auxilij: vt ꝛ te
toto corde perquirant: ꝛ que
digne postulant assequantur
Per christum. Adiutoriū no
strum in nomie domini. Qui
fecit. Fidelium anime per mi
sericordiam dei requiescāt in
pace. Amen.

Post domini. trini. Deus est
historia prima.
In prin. dat petrus. Egidi.
Si bona. Crux pe.
Rem. dat Adaperiat. omnes
sancti quoqꝫ Uidi.

Dñica prima aduent⁹ dñi ad primas vespas sup ps.ã. Leuabit dñs signum in nationibus: ⁊ cõgregabit dispersos isrł. ℣. Bñdictus dñs de⁹.g.viij. Capitulum. Esaie secundo.

Enite ascendam⁹ ad mõtẽ dñi: et ad domũ dei iacob et docebit nos vias suas: et ambulabimus in semitis suis: quia de syon exibit lex: ⁊ verbum domini de hierusalem. ℟. Ecce dies veniunt dicat dñs: et suscitabo dauid germen iustũ: et regnabit rex/ ⁊ sapiens erit: et faciet iudiciũ et iusticiã in terra. Et hoc est nomen quod vocabũt eum dñs iust⁹ noster. ℣. In diebus illis saluabitur iuda: ⁊ israel habitabit ɔfidẽter. Et hoc. Hy⁹.

Conditor alme syderum / eterna lux credẽtium/ xpe redemptor oim/ exaudi pces supplicũ. Qui cõdolẽs interitu/ mortis perire seculũ: saluasti mundũ lãguidum/ donãs reis remedium. Vergẽte mũdi vespere / vti spõsus de thalamo: egressus honestissima/ ṽginis matris clausula. Cuius forti potẽtie genu curuant oĩa: celestia terrestria/ fatẽtur nutu subdita. Te deprecamur agie/ vẽture iudex seculi: ɔserua nos in tpe / hostis a telo perfidi. Laus honor ṽtus gloria / deo patri ⁊ filio: sancto simul paracleto / in sempiterna sc̃la Amẽ. ℣. Rorate celi desup: ⁊ nubes pluant iustũ. Aperiat terra ⁊ germinet saluatorẽ. In euãgelio. ã. Ecce nomen veniet de lõginquo: et claritas eius replet orbem terrarum. ps. Magnificat. g.iij. Sequitur Oratio.

Excita q̃s dñe potentiã tuã ⁊ veni: vt ab iminẽtibus pctõꝝ nrõꝝ periculis te mereamur ptegente eripi te liberante saluari. Qui viuis. Ad comple. ã. sup ps. Miserere mihi dñe ⁊ exaudi orationẽ meã. Cap. Roma. xiij.

Nox precessit dies aũt appropinq̃bit: abijciamus ergo opa tenebrarum: ⁊ induamur arma lucis sicut in die honeste ambulem⁹. Hy⁹.

Veni redẽptor gentiũ/ ostẽde partũ ṽginis: mire omne sc̃lm/ talis decet part⁹ deũ. Non ex virile semine/ sed mystico spiramine: ṽbũ dei factũ caro/ fructusq̃

vētris floruit. Alu⁹ tumescit ꝟginis/claustra pudorꝫ pma nēt: vexilla ꝟtutū micāt/ꝟsat ī tēplo de⁹ Procedēs de thalamo suo/pudorꝫ aula regia: gemie gygas substātie/ alacris vt currat viā Egress⁹ ei⁹ a pre/regress⁹ ei⁹ ad prez/excursus vsqȝ ad iferos/ recursus ad sedē dei. Equalis eterno pri/carnis tropheo accigere infirma nri corpis/ ꝟtute firmās ppeti. Laus ho. ꝟ Memēto nri dñe ī bñplacito ppli tui. ℞ Uisita nos ī salutari tuo. an. Ueni dñe visitare nos in pace: vt letemur corā te corde pfecto. ps. Nūc dimittꝫ. h.iij. Oy

Deus ꝗ noctē illūinas: ꝛ lucē facis post tenebras: tu a nobis ppici⁹ hui⁹ noctis repelle insidias: vt a pctis dormiētes ꝛ ꝟtutibus vigilātes aduenientis vnigeniti tui digni pstolemur occursū. Qui te. Hoc mō dicat ꝯpl. tā dñicꝫ ꝗ̄ ferijs vsqȝ ad nat. do. pcib⁹ capitularib⁹ dieb⁹ fer. adiūctꝫ De mēo. b. ꝟgie. reqre ī fine psal. p⁹ ꝯpl. ¶ Ad mat. inuit.

Ecce venit rex occurram⁹ obuiā Saluatori nro. ps. Uēite. hy⁹

Uerbū supnū pdiēs/ a pre oli exiēs: ꝗ nat⁹ orbi subuenis/ cursu decliui tēporis. Illūina nūc pectora/ tuoqȝ amore ꝯcrema: audito vt pconio/ sint pulsa tādē lubrica. Iudexqȝ cū post aderis/rimari fctā pectoris: reddēs vicē p abditis/ iustisqȝ regnū p bonis. Nō demū artemur malis/p qualitate criminis: sꝫ cū btis ꝯpotes/sim⁹ pennes celibes Laus ho. In pmo noc. a. Nō auferet sceptrū. cū ceteris vt ī psalterio notat. a.ij. ps. Btūs vir. a.j. ꝟ Ex syon spēs decoris ei⁹. De⁹ nr manifeste veniet. ¶ Liber esaie pphete icipiat ꝛ vsqȝ ad natalē domini tā dñicis ꝗ̄ ferijs legat: in fine aūt lectionū dicat Hec dicit dñs de⁹ cōuertimi ad me ꝛ salui eritꝫ. qd ꝛ ī oib⁹ prophetijs obseruādum est. Lectio pma. Esaie primo.

Uisio esaie prophete filij amos quā vidit sup iudā ꝛ hierusalem: in diebus ozie/ioathā/ achaz/ꝛ ezechie regū iuda. Audite celi ꝛ auribus pcipe tra: q2 dñs locut⁹ est Filios enutriui ꝛ exaltaui: ipi aūt spreuerīt me. Hec dt dñs de⁹ ꝯuertimi ad me: ꝛ salui eri

tis. ℟. Deo grãs. ℟. Aspiciēs a lõge ecce video dei potētiã veniētē: ⁊ nebulã totã trã tegētē. Ite obuiã ei ⁊ dicite. Nũcia nobis si tu es ipe. Qui regnaturus es in pplo isrl. ℣. Quiq; trigene: ⁊ filij hoim simul i vnũ diues ⁊ paup. Ite. ℣. Qui regis isrl intēde: q deducis velut ouem ioseph. Qui re. Tollite portas pncipes vras ⁊ eleuami porte etnales Nũcia. Glia. ℣. ℟. Aspiciens. Lctõ.ij.

Cognouit bos possessorē suũ: ⁊ asinus psepe dñi sui: isrl aũt me nõ cognouit: ⁊ pplus meus nõ itellexit. Ve gēti peccatrici pplo graui iniqtate semini neq; filijs scelerat; Hec dicit. ℟. Aspiciebã i visu noct; ⁊ ecce i nubibus celi filius hois venit. Et datũ ē ei regnũ ⁊ honor: ⁊ ois ppls tribus ⁊ ligue suiēt ei. ℣. Potestas eius ptãs etna q nõ auferet ⁊ regnũ eius qd nõ corrũpet. Et. l.iij

Dereliqrunt dñm blasphemaūt sctm isrl abalienati sũt retrorsũ. Sup q pcutiã vos vltra: addētes puaricationē. Oē caput lãguidũ ⁊ oē cor merēs: a plãta pedis vsq; ad vticē nõ est i eo sanitas. Hec dt. ℟. Missus ē ãgelus gabriel ad mariã vginē desponsatã ioseph: nũciãs ei vbum ⁊ expauescit vgo de lũine. Ne timeas maria inuenisti grãm apd dñm: ecce ɔcipies ⁊ paries; ⁊ vocabit altissimi filius. ℣. Aue maria grã plena dñs tecũ. Ne ti. In.ij.noc.ã. Bethleē nõ es. a.iiij.p. Cõserua. ℣s. Egredietur vga de radice iesse. Et flos de radice eius ascendet.

Terra vra deserta(l.iiij cicitates vre succēse igni Regionē vram corã vob; alieni deuorãt: ⁊ desolabit sicut i vastitate hostili. Et derelinquetur filia syon vt vmbraculũ i vinea: ⁊ sicut tuguriũ i cucumeratio: sicut ciuitas que vastatur. Hec dicit. ℟. Aue maria gratia plena dominus tecum. Spũssanctus superueniet in te: ⁊ virtus altissimi obumbrabit tibi quod enim ex te nascetur sanctũ vocabitur filius dei. ℣. Quomodo fiet istud quoniã virũ non cognosco: ⁊ rñdens angelus dixit ei. Spũssanctus. Lectio qnta.

Nisi dñs exercituũ reliquisset nobis semen/ qsi sodoma fuissemus: ⁊ quasi gomorra similes essemus. Audite verbũ dñi principes sodomorũ: auribus pcipite legem dei vestri pplus gomorre. Hec dicit. ℟. Saluatorē expectamus dñm iesum xpm. Qui reformauit corpus humilitatis nostre configuratũ corpi claritatis sue. ℣. Sobrie ⁊ iuste: et pie viuamus in hoc sclo expectãtes beatam spem ⁊ aduentũ glorie magni dei. Qui re. Lectio sexta.

Quo michi multitudinē victimarū vr̄arū: dicit dñs. Plen⁹ sum. Holcausta arietū ⁊ adipē pinguiū: ⁊ sanguinē vitulorum/ ⁊ agnorū/ ⁊ hircorū nolui. Cū veneritis ante ꝯspectum meū q̄s q̄siuit hec de manib⁹ vr̄is: vt ambularetis in atrijs meis? Hec dicit. ℞ Audite verbū dñi gentes: ⁊ annūciate illud i finib⁹ terre: ⁊ insulis que ꝓcul sunt dicite. Saluator nr̄ aduenit. ℣ Annūciate ⁊ auditū facite: loq̄mini et clamate. Saluator. Glīa. Salua.

In. iij. noc. a̅ Nox precessit. ps. Celi enarrāt. a. vi. ℣ Egredief dñs de loco scō suo. Ueniet ⁊ saluū faciet pplm̄ suū a pctis eorū.

Secundum mattheum. xxj.

In illo tpe. Cū appropinquasset ies⁹ hierosolimā: ⁊ venisset betphage ad montē oliueti. Tūc misit duos discipulos suos dicēs eis Ite i castellū qd̄ ꝯtra vos ē: ⁊ stati iuenietis asinā alligatam ⁊ pullum cū ea. Et reliq̄.

Homilia bti Augustini. l. vij

Puto res ipsa exigit vt q̄ramus diligent hui⁹ euāgelice lectiōis mysteriū. Freq̄nt eni venit ies⁹ hierosolimā sicut ioānes testat: sed nūq̄ȝ sibi adhibuit ministeria iumētorū/ neq̄ȝ ramoꝝ virētia circa se ornamēta ꝯstituit. Nec ad terribilē laudē sue diuinitatis excitauit aios ppl̄i: nisi modo qñ vt pateret ascēdit. Tu aūt. ℞ Ecce ℣go ꝯcipiet et pariet filiū dicit dñs. Et vocabit nomē ei⁹ admirabilis: de⁹ fortis. ℣ Sup soliū dauid ⁊ sup regnū ei⁹ sedebit inetnū. Et. Lcō. viij.

Ideo cū tāta glīa est īgress⁹ hierosolimā: vt iudeoꝝ āpli⁹ aduersū se excitaret iuidiā: q̄ iā tp̄s passiōis ei⁹ istabat ⁊ nō mors eū vrgebat/ sed ip̄e aduersū se magis compellebat mortē. Tu. ℞ Obsecro dñe mitte quē missur⁹ es Uide afflictionē ppl̄i tui sicut locut⁹ es: veni ⁊ libera nos. ℣ A solis ortu ⁊ occasu ab aq̄lone ⁊ ma

Quotiēs. lc. ix. ri. Uideeni de manu sacerdotū elapsus cū eēt iuisibilis fact⁹ euasit? Nā iudei qñ occidere voluerūt: tāgere eū nō potuerūt. Qñ aūt xp̄s secut⁹ ē mortē parcere ei iudei nō potuert Tu. ℞ Ecce dies veniunt. Te deū. Non dicatur: loco cui⁹ ℞ Ecce dies. repetat. ℣ Emitte agnū dñe dñatorem tre. De petra deserti ad mōtem filie syon.

In illa die (In laud. a̅n. stillabūt mōtes dulcedinē et colles fluēt lac ⁊ mel all'a. ps. Dñs reg̃. a. vij. a̅ Jocūdare filia syō exulta sat; filia hierlm al'. ps Jubil'. a. vij. a̅ Ecce dñs ve

nieti oēs scti ei⁹ cū eo: et erit i die illa lux magna all'a. Oēs sitiētes vēite ad aq̄s q̄rite dñz dū iueniri pōt all'a. an. Ecce veniet pphēta magn⁹ et ipse renouabit hierl'z al. ps. Laudas. a. vij. Cp. Ro. xiij

Fratres. Scientes q: hora est iā nos de sōno surgere: nūc ei ppior est nr̄a sal⁹ q̄z cū credidim⁹. hy⁹.

Vox clara ecce itonat/ obscura q̄q3 increpat: pellāt emin⁹ sōnia/ab ethere xp̄s pmicat. M ēs iā resurgat torpida/ q̄ sorde extat saucia: sid⁹ refulget iā nouū/vt tollat oē noxiū. E sursū agn⁹ mittit/laxare gratis debitū: oēs p idulgētia / vocē demus cū lachrimis. S cdo vt cū fulserit/mūdūq3 horror cixerit: nō p reatu puniat/ sz pi⁹ nos tūc ptegat. L aus. v. Uox clamātis in deserto. Parate viā dño rectos facite semitas dei nr̄i. In euā. ā. Sp̄s sctūs i te descēdet maria/ ne timeas habēs i vtero filiū dei al. b. Bn̄dict⁹. a. viij. Or. Excita q̄s dñe po. vt s. aduē. Ad. j. hy⁹. Iā luc. a. vij. ā. In illa die. ps. De⁹ de⁹. b. j. cp. Nox pces. A. j. R. xp̄e fili. Qui sedes. v. Memēto nr̄i. A. j. Ad iij. hy⁹. Nūc scte nob. b. v. ā. Iocūdare. cp. Fr̄es q: hora ē. R. Ueni ad liberādū nos: dñe de⁹ vtutū. v. Et ostēde faciē tuā et salui erim⁹. Dñe de⁹. Glia. Ue. v. Timebūt gētes nomē tuū dñe: et oēs reges tre gl'iam tuā. Oro vt s. Ad. vj. hy⁹. Rector potens. b. vj. Capl'm. ad romanos. ix.

Non i 9messationib⁹ et ebrietatib⁹ nō in cubilib⁹ et ipudicitijs nō i 9tētiōe et emulatiōe: sz iduimini iesum xp̄m. R. Ostēde nobis dñe miam tuā. v. Et salutare tuū da nobis. Glia. v. Memēto nr̄i. A. j. Or. vt s. Ad. ix. hy⁹ Rex de. b. vij ān. Ecce veniet. Cap. Iaco. v.

Patiētes autē estote et 9firmate corda vr̄a: qm̄ aduēt⁹ dñi appropinq̄bit. R. Sup te hierl'm. Orieł dñs. v. Et glia ei⁹ i te videbit. Glia. Sup. v. Dñe de⁹ vtutū 9uerte. A d. ij. vt s. sup ps. Sede a dextris. cū ceter. a. p. Dixit dñs. g. ij. Cp. Esaie. ij.

Erit i nouissimis dieb⁹ p̄parat⁹ mōs dom⁹ dñi i vtice mōtiū: et eleuabit sup colles: et fluēt ad eū oēs gētes. R. Ecce dies veniūt. hy⁹. Cōditor al. A. j. v. Rorate celi desup. A. j. In euā. ā. Ne timeas maria iuenisti grām apd dñz: ecce 9cipies et pies filiū al. b. Mgt. Or. vt s. q̄cūq3 aūt feste uit. i q̄libet do. ifra aduē. dñi euē. i. ij. fer. disse. Fer. ij. inuita.

Regē vēturū dñz. Uenite adorē⁹. ps. Uenite. f. j. hy⁹. Uerbū supernū. A. j. ā. Dñs defēsor. ps.

Dñs illus. cũ ceteris. b. viij. ℟. Ex syõ spẽs decoris ei⁹. ℣. j. esa. j.

Ne offeratȝ vltra sacrifi ciũ frustra. Incẽsũ abomiatio ẽ michi. Neomeniã ⁊ sabbatũ ⁊ festiuitates alias nõ ferã: iniq ei sũt cet⁹ vrĩ. Kalendas vrãs ⁊ solẽnitates vestras odiuit aĩa mea fctã sunt michi molesta laboraui sustinẽs. Hec dĩt. ℟. Aspiciebã i visu. ℣. ij. Lectio. ij.

Cum extẽderitis manus vrãs auertam oculos meos a vobȝ: ⁊ cũ multiplicaueritis orõnẽ nõ exaudiã. Man⁹ eni vrẽ sãguie plene sũt. Hec dĩt. ℟. Miss⁹ ẽ ãgel⁹ gabriel ad mariã. ℣. ij. lc. iij.

Lauamini mundi estote: auferte malũ cogitationũ vrãꝝ ab oclĩs meis. Quiescite agere pu̾rse: discite bñfacere: q̃rite iudiciũ: subuenite oppsso iudicate pupillo: defẽdite viduã: ⁊ venite ⁊ arguite me dicit dñs. Hec dĩt. ℟. Aue maria. ℣. ij. ℟. Emitte agnũ. ℣. ij. Ad lau. ã. Uidere mei de⁹. cũ ceteris

Epĩs fer. c. v. cp. hie. xxiij

Ecce dies veniũt dicit dñs: ⁊ regnabit rex et sapiẽs erit; ⁊ faciet iudiciũ ⁊ iusticiã i t̾ra. hy⁹. Uox clara. ℣. Uox clamãtȝ i deserto. In euã. ã. Angel⁹ dñi nũciauit marie: et cõcepit de spũscõ al. ℣. Bñdict⁹. Sequũt pces minores. Kyrie el. Xpe el kyrie. Pr nr. Et ne. ℣. Ego dixi dñe. c. vt lr̃a i psalterio. b. vj. or. Excita dñe q̃s. ℣. ij. ¶ Cõmẽora. de. b. v̾gine ãn. Miss⁹ est gabriel ãgel⁹ ad mariã v̾ginẽ despõsatã ioseph. ℣. Egredie v̾ga de radice iesse. Oro.

Deus q de beate marie v̾ginis vt̃o v̾bũ tuũ angelo nũciãte carnẽ suscipere voluisti pñsta supplicib⁹ tuis: vt q vere eã dei genitricẽ credim⁹ ei⁹ apd te intcessiõib⁹ adiuuemur. P eũd. Fer. iiij. iiij. r̃ps de b. v̾gie: ⁊ habeat hec. ã. Spũs sctũs i te descẽdet maria: ne timeas hñs i vt̃o filiũ dei al. ℣. Egrediet. Or. Deus q de btẽ ma. vrs. De oib⁹ sctis. ã. Ecce dñs veniet: ⁊ oẽs scti ei⁹ cũ eo: ⁊ erit i die illa lux magna all. ℣. Cõgregate illi sctõs ei⁹. ℟. Qui ordinant testamẽtũ ei⁹ sup sacrificia. Oratio.

Conscientias nr̃as q̃s dñe visitãdo purifica: vt veniẽs ies⁹ xp̃s fili⁹ tu⁹ dñs nr̃: cũ oib⁹ sctis paratã sibi i nobis iueniat mãsionẽ. Qui te.

Ordine pnotato dicẽde sũt cõmẽoratiões ⁊ pces: ad matu. ⁊ ves. singul̃ dieb⁹ vsqȝ ad vigi. nat. dñi. Exceptȝ dñicȝ ⁊ fes. ix. l. Tũc eni ptermittẽde sũt. Ab hinc aũt vsqȝ post pẽthe. solitã mẽsionẽ de scã cruce: ad ves. siue mat. reticẽ solem⁹. Ad. j. ã Dicite filie syõ: ecce

rex tu⁹ vēiet tibi sy̆ō noli timere: ecce rex tu⁹ veniet. pl ꝯsueti cū ceteris p̄notat̄ʒ. Ad.iij.ā̄ Ueni ꝛ libera nos deus noster. Capl̄m.

Qui ventur⁹ est veniet nō tardabit / iā nō erit tioꝛ ĩ finib⁹ nr̄is: qm̄ ip̄e ē saluatoꝛ nr̄. R̄. Ueni ad liberādum nos. Dñe de⁹ v̄tutū. v̄. Uiebūt gētes. A.iij. Ad.vi. ā. Tuā dñe excita potētiā: ꝛ veni ad saluādū nos

Prope (Cap. Hier.iij. est vt veniat tp̄s ei⁹: et dies ei⁹ nō elōgabunt̄ miserebit̄ dñs iacob: ꝛ isrl̄ saluabit̄. R̄. Ostēde no. A.iij. v̄ Memēto nr̄i. A.j. Ad.ix.ā̄ In tuo aduētu erue nos dñe. cp̄. zach.xiiij

Ecce dñs veniet et oēs scti ei⁹ cū eo: ꝛ erit ĩ die illa lux magna: et exibunt de hierl̄ʒ sicut aq̄ mūda: ꝛ regnabit dñs rex ieťnū sup oēs gētes. R̄. Sup te hierl̄m. ꝛc. Dñe deus v̄tutum. Ad vel.ān. Inclinavit. pl.fer.g.iij. Cap. Hier. xxiij.

In dieb⁹ illis sal uabit̄ iudaꝛ isrl̄ habitabit ꝯfidēter: ꝛ hoc est nomen qd̄ vocabunt eū dñs iust⁹ nr̄. R̄. Tu exurgēs dñe. Misereberis sy̆ō. v̄. Qꝛ tp̄s miserēdi ei⁹: qꝛ venit tp̄s. Glia. Tu exur. hy̆. Cōditoꝛ al. A.j. v̄. Roꝛate celi desup. A.j. In euāgel.ān Leua hierl̄m oculos ꝛ vide potētiā regis: ecce saluatoꝛ venit soluere te a vinculis. ps. Magt̄. oꝛ. Excita q̄s do. A.j. Cōmēo. de.b. v̄gie.ā. Ne timeas maria inuēisti grāꝫ apd̄ dñz: ecce ꝯcipies ꝛ paries filiū al. v̄. Aue maria. oꝛ.

Gratiā tuā q̄s dñe mētib⁹ nr̄is ĩfūde: vt q̄ āgelo annūciāte xp̄i filij tui ĩcarnationē cognouim⁹/ p passionē ei⁹ ꝛ crucē / ad resurrectionis gl̄iam perducamur. P. ¶ De oib⁹ sctis.ā. Ecce dñs veniet: et oēs scti eius cū eo; ꝛ erit ĩ die illa lux magna all'a. v̄. Ecce appebit dñs sup nubē cādidā. R̄. Et cum eo sanctoꝝ̄ milia. Sequit̄ Oꝛ.

Exultem⁹ q̄s dñe de⁹ nr̄ oēs recti coꝛde ĩ vnitate fidei ꝯgregati: vt veniēte filio tuo saluatoꝛe nr̄o ĩmaculati occurram⁹ illi ĩ oīʒ ei⁹ sctōꝝ comitatu. Qui tc. Hoc oꝛdie cātent̄ curs⁹ diurnales: p singl̄as hebd̄.ĩfra aduē.dñi.cp̄. cū coll'is: ꝛ āīs.ad bn̄⁹: ꝛ mḡt cātād̄ʒ t̄m̄mō variat̄ʒ. ¶ Fer. iij.inuī. Regē vētuꝝ. A.iij.lc.j.

Si fuerit pctā v̄ra(Esa.j. vt coccinū: q̄si nix dealbabūt̄: ꝛ si fuerit rubꝛa q̄si vermicul⁹ velut lana alba erit. Si volueritiʒ ꝛ audieritiʒ me: bōa tre comedetiʒ. Qd̄ si nolueritiʒ ꝛ me ad iracūdiā puocaueritis gladi⁹ deuoꝛabit vos: q̄a os dñi locutū est. Hec dt. R̄. Saluatoꝛē expectam⁹. A.ij.F.ij

Quō facta est inqt dñs
meretrix ciuitas fide=
lis plena iudicij: Iusticia ha
bitauit i ea: nūc aūt homicide
Argētū tuū ꝟsū est i scoriā: vi
nū tuū mixtū ē aq̄. Pricipes
tui ifideles socij fur. Oēs di
ligūt mūera: sequunt retribu
tiones. Pupillo nō iudicāt: ꝛ
causa vidue nō ingredit ad il
los. Hec dicit. ℞. Audite ꝟbū
domini. A. ij. Lectio tertia.
Propt hoc ait dñs de⁹ ex=
ercituū fortꝫ isrl. Heu ego cō
solabor sup hostib⁹ meis: ꝛ vī
dicabor de inimicis meis. Et
conuertā manū meā ad te: ꝛ ex
coquā ad purū scoriā tuā: et
auferā oē stannū tuū / ꝛ resti=
tuā iudices tuos vt fuerāt pri⁹
ꝛ ꝯsiliarios tuos sicut ātiqt⁹.
Post hec vocaberꝫ ciuitas iu
sti vrbs fidelis. Hec dicit. ℞.
Ecce virgo ꝯcipiet. A. ij. In l. ā.
Scōm magnā. cū ceteris ꝯsuet.
In euā. ā. Antecꝙ ꝯuenirēt iuē=
ta est maria habēs i vtero de spū
sctō all'. p. Bñdict⁹. a. vij. Ad
ves. In euā. ā. Querite dñm dū
inueniri pōt iuocate eū dū ppe ē.
Cetera oia pagant sic supius
i pcedēti fer. notata repiunt.
¶ Feria. iiij. Lctō. i. Esaie. i.
Syon i iudicio redimet
ꝛ reducēt eā in iusticiā.
Et cōteret scelestos ꝛ pctōres
simul: ꝛ q dereliqrūt dñm cō=
sument. Cōfūdent ei ab ido=
lis qb⁹ sacrificauerūt. Et eru
bescetis sup ortis q̄s elegera
tis cū fueritis q̄si querc⁹ de=
fluentib⁹ folijs: ꝛ velut ortus
absqꝫ aq̄. Et erit fortitudo ve
stra vt fauilla stupe ꝛ op⁹ ve=
strū q̄si scintilla: ꝛ succendet
vtrūqꝫ simul ꝛ nō erit q̄ extin
guat. Hec dt. ℞. Obsecro dñe
mitte. vrā. A. ij. lc. ij. Esaie. ij.
Verbū qđ vidit esaias fili⁹
amos sup iudā et hierlm. Et
erit i nouissimis dieb⁹ ꝑpat⁹
mōs dom⁹ dñi i ꝟtice mōtiū
et eleuabit sup colles. Et flu=
ent ad eū oēs gentes: ꝛ ibunt
ppli multi ꝛ dicēt. Venite ascē
dam⁹ ad mōtē dñi: ꝛ ad domū
dei iacob: ꝛ docebit nos vias
suas / ꝛ ābulabim⁹ i semitꝫ ei⁹:
qr de syō exibit lex ꝛ ꝟbū dñi
de hierlm. Hec dt. ℞. Letent
celi ꝛ exultet tra: iubilate mōtes
laudē: qr dñs nr veniet. Et paupe
rū suorū miserebit. ℣. Et dñs tot
dñs cū ꝟtute veniet. Et. Lcō. iij.
Et iudicabit gētes ꝛ arguet
pplos multos. Et ꝯflabūt gla
dios suos i vomeres: ꝛ lāce=
as suas i falces. Non leuabit
gēs ꝯtra gētē gladiū: nec ex=
ercebūtur vltra ad pliū. Do=
mus iacob venite et ābulem⁹
in lūine dei nri: piecisti enim
pplm tuū domū iacob: qr re=
pleti sūt vt olim augures ha

buerũt vt philistijm ⁊ pueris alienis adheserũt. Hec dicit. ℟. Erũpant montes iocunditatẽ: ⁊ colles iusticiã. Quia lux mũdi dñs cũ potentia veniet. ℣. De syon exibit lex: et verbum dñi de hierusalem. Quia lux. In euãgelio. ã. Erũpant montes iocũditatẽ et colles iusticiam: q̃a lux mũdi dñs cum potẽtia venit. ps. Benedict⁹. a. viij. Ad ves. de euãgelio. ã. De syon exibit lex et verbũ dñi de hierlm. p Mgt. Oro vtã ¶ Fer. v. lc. j. Esa. ij

Repleta est terra argẽto ⁊ auro: ⁊ nõ est finis thesaurorũ ei⁹. Et repleta est terra ei⁹ equis: innumerabiles quadrige ei⁹. Et repleta est terra eius idolis. Opus manuũ suaꝝ adorauerũt: qd fecerũt digiti eoꝝ. Et incuruauit se homo: et humiliatus est vir. Hec dicit. ℟. Aspiciebam. A. ij. Lectio secunda.

Exaltabit autem dominus solus i die illa/ quia dies dñi exercituũ sup oẽm superbũ ⁊ excelsum: ⁊ sup oẽm arrogãtem/ et humiliabit et sup oẽs cedros libani sublimes ⁊ erectas ⁊ sup omes quercus basan/ ⁊ sup omes mõtes excelsos/ ⁊ sup omes colles eleuatos/ ⁊ sup oẽm turrem excelsam: et sup oẽm murũ munitũ/ et sup oẽs naues tharsis/ et sup omne qd visu pulchrum est. Hec dicit. ℟. Missus est gabriel angelus. A. ij. Lctõ. iij.

Et icuruabit omis sublimitas hoim: ⁊ humiliabit altitudo viroꝝ. Et eleuabit dñs solus in die illa: et idola penit⁹ cõterent. Et introibũt i speluncas petrarũ ⁊ in voragines terre a facie formidinis dñi: ⁊ a gloria maiestatis ei⁹ cum surrexerit pcutere terrã. Hec dicit. ℟. Aue maria. A. ij. In euãgelio. ã. Benedicta tu i mulierib⁹: et bñdictus fructus vẽtris tui. Ad ves. in euangelio ãn. Expectabo dñm saluatorem meũ: et prestolabor eũ dũ prope est all'a. ¶ Fer. vj. lc. j. Esa. ij.

In die illa projiciet homo idola argẽti sui/ ⁊ simulachra auri sui q̃ fecerat sibi: vt adoraret talpas ⁊ vespertiliones. Et ingrediet scissuras petrarũ et cauernas saxorũ a facie formidinis dñi: ⁊ a gl'ia maiestatis ei⁹ cũ surrexerit pcutere terrã. Quiescite ergo ab hoie: cui⁹ spiritus in narib⁹ eius est: q̃a excelsus reputatus est ipe. Hec dicit. ℟. Saluatorem expectamus. A. ij. Lectio. ij. Esa. iij.

Ecce eñ dñator dñs exercituũ: aufert ab hierlm ⁊ ab iuda validũ est fortẽ. Omne robur panis ⁊ omne robur aque

et forte͂ ⁊ virũ bellatore͂: iudi-ce͂ et propheta͂: ariolũ ⁊ sene͂. Principe͂ sup quiquagita et honorabile͂ vultu et ꝯsiliariũ sapiente͂ de architectis ⁊ prudēte͂ eloquij mystici. Hec di. R. Audite vbũ dñi. A.ij. lc.iij.

Et dabo (ait dñs) pueros pri cipes eoꝝ/ ⁊ effeminati dña-bunt eis. Et irruet pplus vir ad virũ: vnusq̇sqꜫ ad ꝓximũ suũ. Tumultuabit puer ꝯtra sene͂: ⁊ ignobilis ꝯtra nobile͂. Apphe͂det em̄ vir fratre͂ suũ domesticũ patris sui ⁊ dicet. Uestime͂tũ tibi est/ princeps esto nr̄/ ruina aute͂ hec est sub manu tua. Hec di. R. Ecce vir go ꝯcipiet. A.ij. In euãgelio ã. Ecce veniet de⁹ et hõ de domo dauid sedere in trono all'a. Ad vesp.i euãgelio. ã. Ex egypto vocaui filiũ meũ: veniet ⁊ saluet populum suum. ps. Magnificat.

Sabbato. lc.i. Esaie.iij.

Respõdebitqꜫ i die illa: dice͂s. Nõ sum medic⁹ ⁊ in domo mea non est panis neqꜫ vestime͂tũ: nolite me cõstituere pricipe͂ ppli. Ruit ei hierlm et iudas ꝯcidit: q2 lingua eoꝝ ⁊ adinue͂tiões eorũ cõtra dñm: vt ꝓuocare͂t oculos maiestatis ei⁹. Agnitio vult⁹ eoꝝ rñdebit eis: ⁊ pctm̄ suũ q̄si sodoma ꝑdicauerunt nec abscõderũt. Ue aie eorũ qm̄ reddita sunt eis mala. Di cite iusto qm̄ bñ qm̄ fructum adinue͂tionũ suarũ comedet. Hec. R. m. Obsecro dñe. A.ij. lc.ij.

Ue ipio i malũ: retri-butio em̄ manuũ eius fiet ei. Pplm̄ meũ exactores sui spoliauerũt/ ⁊ mulieres dñate sũt eis. Popule me⁹ q̇ btm̄ te di-cũt: ipsi te decipiũt ⁊ viã gressuũ tuoꝝ dissipãt. Stat ad iudicãdũ dñs: ⁊ stat ad iudicã-dos pplos. Dñs ad iudiciuꝫ veiet cũ senib⁹ ppli sui: ⁊ pri-cipib⁹ eius. Uos em̄ depasti estis vineã meã: rapina pauperis i domo vr̄a. Hec dicit. R. Letent celi. A.iiij. Lctõ.iij.

Et dixit dñs de⁹ ꝓ eo ꝙ ele-uate sũt filie syõ et ãbulauert extēto collo ⁊ nutib⁹ oculorũ ibãt ⁊ plaudebãt ⁊ pedib⁹ cõ posito g̅du icedebãt. decaluabit dñs v̄tice͂ filiaꝝ syõ/ ⁊ dñs crine͂ illarũ nudabit. Hec. R. Erũpãt mõtes. A.v. In euangelio. ã. Syon noli timere: ecce de⁹ tu⁹ veniet all'a. ps. Bñdict⁹.

Reliq̃ oia cũ horis diurnalib⁹: que͂admodũ sup⁹ notata sũt paganf. Dñica.ij. ad i. vesp. sup ps. ã. Hierlm respice ad oriente͂ ⁊ vide all'a. ps. De die

Feria.vi. Lcõ.i. Esa.iiij.

In die illa erit germen dñi i magnifice͂tia ⁊ gl'ia ⁊ fructus terre sublimis: ⁊ exulta-

tio magna: his q̃ saluati fuerit de isrl. ℣. Ecce dies veniũt. A. i. hy⁹. Conditor alme. A. i. ℣. Rorate celi. A. i. In euãgelio. ã. Uenite ascẽdam⁹ ad mõtẽ dñi: q̃ de syon exibit lex: ⁊ verbũ dñi de hierlm. Oratio.

Excita dñe corda nr̃a ad pparãdas vnigeniti tui vias vt p ei⁹ aduẽtũ purificatis tibi mẽtib⁹ seruire mereamur. Qui tecũ. Inuit. Surgite vigilem⁹ Q̃ꝛ veniet rex. Ps. Uenite. hy⁹. Uerbum supnũ. A. i. In. i. noc. ã. Nõ auferet sceptrũ de iuda. A. ij l. i. Esa. iiij

In dieb⁹ illis. Apprehẽdẽt septẽ mulieres virum vnũ dicẽtes. Panẽ nostrũ comedem⁹: ⁊ vestimẽtis nostris operiemur. Tãtũmõ inuocet nomẽ tuũ sup nos: aufer opprobꝛiũ nr̃m. In die illa erit germẽ dñi in magnificẽtia ⁊ glia ⁊ fruct⁹ terre sublimis: ⁊ exultatio his q̃ saluati fuerit de isrl. Et erit ois q̃ relictus fuerit i syõ ⁊ residuus in hierusalẽ / sctũs vocabit ois qui script⁹ est i vita i hirlm. Hec. ℟. Hierlm cito veniet salus tua quare merore cõsumeris? nunq̃d cõsiliarius nõ est tibi q̃ innouabit te doloꝛ? Saluabo te et liberabo te noli timere. ℣. Israel si me audieris nõ erit in te de⁹ recẽs: neq̃ adoꝛabis deũ alienum: ego em̃ dñs. Saluabo. Lctõ. ii.

Si abluerit dñs soꝛdem filiarũ syon: et sanguinẽ hierusalem lauerit de medio ei⁹ in spiritu iudicij ⁊ spũ ardoꝛis. Et creabit dñs sup oẽm locũ montis syon: ⁊ vbi inuocatus est nubẽ per diem et fumũ ⁊ splẽdoꝛẽ ignis flãmantis in nocte. Sup omnẽ em̃ gliam pꝛotectio et tabernaculũ erit inumbꝛaculũ diei ab estu et in securitatẽ et absconsionẽ a turbine et a pluuia. Hec dicit. ℟. Alieni non transibũt per hierusalẽ amplius. Nam in illa die stillabũt montes dulcedinẽ ⁊ colles fluẽt lac ⁊ mel dicit dñs. ℣. Ego veniã dicit dñs et sanabo cõtritiões populi mei. Nam in illa die. Lectio. tertia.

Cantabo dilecto meo cãticũ patruel mei vinee sue / vinea facta est dilecto meo i coꝛnu filio olei: et sepiuit eã et lapides elegit ex illa: et plantauit vineã electam. Et edificauit turrim in medio eius: ⁊ toꝛcular extruxit in ea. Et expectauit vt faceret vuas: ⁊ fecit labꝛuscas. Hec dicit. ℟. Ecce domin⁹ veniet et omnes sancti eius cũ eo: et erit i illa die lux magna: ⁊ exibunt de hierusalẽ sicut aqua mũda Et regnabit dominus ineternum super omnes gẽtes. ℣. Ec

ce cum virtute veniet et regnū i manu eius ꝛ ptās ꝛ iperiū. Et re.

In .ij. noc. ā. vtō. lc. iiij

Nunc ergo habitatores hierlm ꝛ viri iuda: iudicate iter me et vineam meā. Quid est qḋ debui vltra facere ꝛ nō feci? An ꝙ expectaui vt faceret vuas: ꝛ fecit labruscas: et nūc ostendā vobis quid faciā vinee mee. Auferā sepem ei⁹ et erit in direptionē. Hec dicit. ℟. Ciuitas hierlm noli flere qm̄ doluit dñs sup te. Et auferet a te oēm tribulationē. ℣. Ecce in fortitudine veniet ꝛ brachiū eius dñabit. Et auferet. lc. v.

Diruā macerā eius ait dñs: ꝛ erit i ɔculcationē: ꝛ ponā eā desertā. Nō putabit neq; fodiet ꝛ ascendent sup eā vepres et spine: ꝛ nubibus mādabo ne pluant sup eā imbrē. Uinea aūt dñi exercituū domus israel est/ ꝛ viri iuda germen delectabile ei⁹. Expectauit vt faceret iudiciū: et ecce iniquitas et iniusticia et ecce clamor. Hec dicit. ℟. Ecce veniet dñs protector noster sanct⁹ israel. Coronā regni habēs in capite suo. ℣. Et dñabit a mari vsq; ad mare ꝛ a flumie vsq; ad t̄mios orbis terre Coronā. l. vi.

Ue q̄ ɔiūgit; domū ad domū/ ꝛ agrū agro copulat; vsq; ad terminū loci. Nunqd habitabitis vos soli i medio terre? In auribus meis sunt hec dicit dñs exercituū. Nisi domus multe deserte fuerint grādes ꝛ pulchre ꝛ absq; habitatore. Decē eñ iugera vinearū faciūt laguncula vnā: et triginta modij semētis faciūt modios tres. Hec dicit. ℟. Sicut mater consolat filios suos/ ita cōsolabor vos dicit dñs et de hierlm ciuitate quam elegi Ueniet vobis auxilium et videbitis ꝛ gaudebit cor vestrū. ℣. Dabo in syon salutē/ et in hierusalē gl'iam meā. Ueniet. Glīa. Ueniet.

Secundum Lucam. xxi.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Erūt signa in sole ꝛ luna et stellis: ꝛ in terris pressura gentiū pre cōfusione sonit⁹ maris ꝛ fluctuū. Et re. Homilia bti gregorij pape. Lectio septima.

Quod vero dicit erūt signa in sole et luna ꝛ stellis. Precursores vicini eiusdē iudicij quasi nūcios indicat. Ad qḋ est et illud ꝑphete. Sol conuertet in tenebras et luna in sanguinē anteq; veniet dies dñi magnus et manifestus. Qḋ aūt lucas ait. Et in terris pressura gentiū. Ipm esse reor ꝙ antichristi tempora describēs Matheus dicēs. Erit enim tribulatio magna

qualis nõ fuit ab initio mũdi vsq₃ modo neq₃ fiet. Qđ autẽ lucas subiungit/pre cõfusione sonitus maris ꝛ fluctuũ preco est illiusq₃ inter cetera mirabilia scĩ Joannes mare habiturũ cõspexit. ℟. hierl'm plantabis vineã in montib⁹ tuis et exultabis q: dies dñi veniet / surge syon cõuertere ad deũ tuũ Gaude ꝛ letare iacob quia de medio gentiũ saluator tuus veniet. ℣. Exulta satis filia syon iubila filia hirl'm. Gaude. l. viij

A Rescẽtib⁹ inquit dñs hoib⁹ pre timore : ꝛ expectatione q̄ supuenient vniuerso orbi. Credo ipm iudicis aduentũ hac sentẽtia designari: qñ iuxta alterius loci parabolã omes. Hoc est ꝛ prudẽtes ꝛ fatue virgines in solito clamore debẽt suscitari. Lãpades ornãt:id est secum sua opera numerãt: p quib⁹ maximo cũ timore iã iãq₃ instãtem eterni discriminis expectãt aduentũ. Tu autem. ℟. Egredief dñs de samaria ad portã que respicit ad orientẽ: et veniet in bethleem ambulãs super aquas redẽptionis iude. Tunc saluus erit ois homo : quia ecce veniet. ℣. Et preparabit in mia soliũ ei⁹:ꝛ sedebit sup illud iudicãs in eq̃tate. Tũc. lc. ix.

T Unc itaq₃ supueniente vniuerso orbi tiore ꝛ expectatiõe districti examinis. Multi qui in hoc mũdo florere videbant/cũ se sine fructu conspexerint arescẽt. Tũc fides q̃ sine operib⁹ visa pbante se iusti iudicis igne marcescet. Et tũc videbũt filiũ hois venientẽ in nube cum potestate magna et maiestate. Jn potestate et maiestate visuri sũt quẽ in humilitate positũ audire noluerũt: vt virtutẽ eius tãto tũc districtius sentiant : quãto nunc ceruicem cordis ad ei⁹ patiẽtiã nõ iclinãt. ℟. Ecce dies veniũt. A. i. ℣. Emitte agnũ dñe. A. ij. ¶ Jn lau. A.

E Cce in nubib⁹ celi dñs veniet cũ potestate magna all'a. ps. Dñs regnit. a. vij. A. Urbs fortitudinis nostre syõ saluator ponef in ea murus ꝛ antemurale aperite portas: quia nobiscũ de⁹ all'. ps Jubilate. a. vij. ãn Ecce apparebit dñs ꝛ nõ mẽtief si morã fecerit expecta eum: q: veniet ꝛ nõ tardabit all'a. ãn. Montes ꝛ colles cantabunt corã deo laudẽ: ꝛ omnia ligna siluarũ plaudent manib⁹ qm̃ veniet dñs dñator in regnũ eternũ all'a all'a. ãn Ecce dñs noster cum virtute veniet: vt illumiet oculos seruoꝝ suoꝝ all'a. ps Laudate. a. viij.

Capitulũ. Roma. xv.

F Ratres / quecũq₃ scri-

pta sūt ad nr̄az doctrinā scri-
pta sūt: vt p patiētiā et ꝯsola-
tionē scripturarū spē habea
mus. Hy⁹ Uox clara. A.iij.
ps⁹ Uox clamātis. A.iiij.ā Sup
soliū dauid ꝛ sup regnū ei⁹ sede-
bit ineternū all'a. ps. Bn̄dict⁹.
oro vt̄s. Ad.j.ā Ecce in nubi-
bus. ps Deus deus meus respice.
cū ceteris.b.j. Ad.iiij. Cp̄ Fra-
tres. Quecunqꝫ scripta sunt.
R Ueni ad liberandum. A.iij.
Ad.vj. Cp̄m. Romano.xv.

Deus autem patiētie ꝛ
solacij det vobis idip-
sum sapere i alterutrū s̄m ie-
sum xp̄m: vt vnanimes vno
ore honorificetis deū ꝛ patrē
dn̄i nr̄i iesu xp̄i. R Ostēde no-
bis. vt̄s. Ad.ix.ā Ecce dn̄s nr̄.
Capitulū. Roma.xv.

Deus autē spei repleat
vos omi gaudio ꝛ pace i cre-
dēdo: vt abūdetis i spe ꝛ vir
tute spūsscti. Rm Sup te hie-
rusalē. Ad vel.cp̄m. Esaie.xj.

Erit radix iesse ꝛ q̄ ex-
urget regere gētes/ in
eum gētes sperabūt. R Ecce
dies veniūt. A.j.hy⁹ Cōditor
alme. A.j.ps⁹ Rorate celi. A.j.
ā Btā es maria q̄ credidisti pfi-
cient in te q̄ dicta sunt tibi a dn̄o
all'a. ps. Magt. ¶ Fer.ij. In-
uit. Regē venturū. A.iij. Hy⁹.
Uerbum supernū. A.j. Le-
ctio prima. Esaie.v.

Ue qui cōsurgitis ma-
ne ad ebrietatē sectā-
dā ꝛ ad potādū vsqꝫ ad vespe-
rā: vt vino estuetis. Cythara
ꝛ lyra ꝛ tympanū ꝛ tibia ꝛ vi-
nū i ꝯuiuijs vr̄is: ꝛ opus dn̄i
nō respicitis: nec opa manuū
ei⁹ cōsideratis. Ideo captiu⁹
duct⁹ est ppl's me⁹ dicit dn̄s
qꝛ nō habuit scientiā ꝛ nobi-
les ei⁹ interierūt fame: ꝛ mul
titudo ei⁹ siti exaruit. hec. R.
Alieni nō trāsibūt. A.vj.lcō.ij.

Propterea dilatauit īfern⁹
aīam suā/ et aperuit os suum
absqꝫ vllo t̄mino. Et descēdēt
fortes ꝛ sublimes ei⁹ gloriosi
ꝛ ppl's ei⁹ ad eū. Et incurua-
bit hō ꝛ hūiliabit vir/ ꝛ oculi
sublimiū deprimēt. Et exal
tabit dn̄s exercituū i iudicio:
ꝛ de⁹ scūs sanctificabit i iu-
sticia ꝛ pascent agni iuxta or
dinē suū: ꝛ deserta i vbertatē
versa/ aduene comedent ea.
Hec. R Ecce dn̄s veniet. A.vj

Ue q̄ trahitis iniqui- lc.iij.
tatē in funiculis vanitatis: ꝛ
quasi vinculū plaustri pctm̄.
Qui dicitꝫ festinet ꝛ cito ve-
niat opus ei⁹: vt videamus ꝛ
appropiet ꝛ veniat ꝯsiliū scti
isrl' ꝛ sciem⁹ illud. Ue q̄ dicitꝫ
malū bonū/ ꝛ bonū malū: po
nentes lucē tenebras ꝛ tene-
bras lucē: ponētes amarꝫ dul
ce et dulce amarū. Hec. R.

Ciuitas hiersm. A.vi. v. Emitte agnũ dñe. A.ij.cp. Ecce dies ve. A.iij.hy⁹. Uox cla. A.iij. v. Uox clamãtis. A.iij.ã. De ce lo veniet dñator dñs: et in manu ei⁹ honor ⁊ ĩperiũ. ps. Bñdict⁹. oro dñicalis cũ meorijs vtĩ. Ad vel. in euãgelio.ã. Ecce rex venit dñs terre: ⁊ ipe auferet iu gũ captiuitatis vestre. p. Mgt. Preces capitulares. ¶ Feria tertia. Lectio.i. Esaie.v.

Ue qui sapiẽtes estis ĩ oculis vr̃is/ ⁊ corã vobismetipsis prudentes. Ue q̃ potẽtes estis ad bibendũ vinũ: ⁊ viri fortes ad miscendã ebrietatẽ. Qui iustificatis ĩpiũ pro muneribꝰ: et iusticiã iusti aufertis ab eo. Propter hoc sicut deuorat stipulã ⁊ lĩgua ignis/ ⁊ calor flãme exurit: sic radix eoꝝ quasi fauilla erit: ⁊ germen eoꝝ vt puluis ascẽdet. Hec dicit. R. Ecce veniet dñs. A.vj. Lectio scda.

Abiecerũt em̃ legẽ dñi exercituũ ⁊ eloquiũ scti isrl' blasphemauerũt. Ideo irat⁹ est furor dñi in ppl'os ⁊ extendit manũ suam sup eos ⁊ pcussit eos: et cõturbate sunt mõtes Et facta sunt morticinia eoꝝ quasi sterc⁹ in medio plateaꝝ. In oib⁹ his nõ est auers⁹ furor ei⁹: sed adhuc man⁹ ei⁹ extẽta. Hec dicit. R. Sicut mĩ cõsolatur A.vi.lc.iij. Esa.vi.

In anno quo mortu⁹ est rex ozias vidi dñm sedẽtẽ sup soliũ excelsum ⁊ eleuatũ: et plena erat oĩs ĩra maiestate ei⁹ et ea q̃ sub ipo erãt replebãt tẽplũ. Seraphi stabãt sup illud/ sex ale vni/ ⁊ sex ale alteri Duab⁹ alis velabãt faciẽ ei⁹ ⁊ duab⁹ velabãt pedes ei⁹/ ⁊ duab⁹ velabãt ⁊ clamabãt alter ad alterũ ⁊ dicebãt: sctũs sctũs sctũs dñs deus exercituũ: plena est oĩs ĩra gl'ia ei⁹ Hec dicit. R. hiersm plãtabis. A.vij.ã. Sup te hiersm orietur dñs ⁊ gloria ei⁹ ĩ te videbit. ps. Bñd⁹. Ad vel. In euãgelio. ã. Uox clamãtis ĩ deserto parate viã dño rectas facite semitas dei nri. ps. Magt. ¶ Fer.iiij.l.i.

Et cõmota sunt supliminaria cardinũ a voce clamãtis ⁊ dom⁹ ĩpleta est fumo ⁊ dixi. Ue michi q: tacui q: vir pollut⁹ labijs ego sum: ⁊ ĩ medio ppl'i polluta labia habentis ego habito. Et regẽ exercituũ dñz vidi oculis meis. Et volauit vnus ad me de seraphi: ⁊ ĩ manu eius calcul⁹ quẽ forcipe tulerat de altari. Et tetigit os meũ ⁊ dixit Ecce hoc tetigit labia tua ⁊ auferet iniq̃tas tua: ⁊ pctm̃ tuũ mũdabit. hec. R. Egredietur dñs de samaria A.vij.lc.ij.

Et audiui vocē dñi dicētis. Quē mittā ɀ quis ibit ex vobis? Et dixi. Ecce mitte me dñe. Et dixit. Uade et dices pplo huic. Audite audiētes ɀ nolite intelligere: et videte visionē et nolite cognoscere. Hec dicit. ℟. Docebit nos dominus vias suas: ɀ ambulabim⁹ in semitis ei⁹. Quia de syon exibit lex: ɀ verbū dñi de hierlm. ℣. Uenite ascēdamus ad montē domini: et ad domū dei iacob. Qr.

Excecca cor ppli hu- Lc. iij. ius: et aures ei⁹ aggraua: et oculos eius claude / ne forte videat oculis suis ɀ auribus audiat: ɀ corde suo intelligat ɀ cōuertat ɀ sanē eū. Et dixi. vsquequo dñe? Et dixit. Donec desolētur ciuitates absqȝ habitatore / ɀ domus sine homine et terra relinquat deserta / et longe faciet dñs hoies ab ea: ɀ multiplicabit q̄ derelicta fuerit in medio terre / et adhuc i ea decimatio. Et cōuertetur et erit in ostensionē sicut therebint⁹: ɀ sicut quercus q̄ expandit ramos suos. Semen sanctū erit id qđ steterit in ea. Hec dicit. ℟. Leua hierusalē oculos ɀ vide potētiā regis. Ecce saluator veniet solue re te a vinculis. ℣. Leua in circuitu oculos tuos ɀ vide: ɀ contēplare. Ecce sal. In euāgelio.

Añ. Ecce mitto angelū meū q̄ pparabit viā ante faciē tuam. Ps. Bñdictus. Ad vesp. añ. Syon renouaberis ɀ videbis iustū tuū qui vēturus est in te. Ps. Mgt.

Feria. v. Lctō. j. Esaie. vij.

Factū est autē in diebus achaz filij ioathā filij ozie regis iuda. Ascēdit rasin rex syrie / ɀ facee fili⁹ romelie rex in hierlm ad pliandū contra eā ɀ non potuerūt debellare eā: ɀ nunciauerunt domui dauid dicentes. Requieuit syria sup effraim ɀ cōmotū est cor eius / et cor ppli ei⁹ sicut mouent ligna siluarū a facie venti. Hec dicit. ℟. hierlm surge ɀ sta i excelso ɀ vide iocūditatē q̄ veiet tibi a deo tuo ℣. Leua oculos tuos in circuitu ɀ vide ɀ cōtemplare. Jocūditatē.

Dixit autē dñs ad Lcō. ij. esaiā. Egredere in occursum achaz et tu et q̄ derelictus est iasub filius tuus ad extremū aqueduct⁹ piscine superioris in via agri fullonis: ɀ dices ad eū. Uide ne sileas noli timere et cor tuū ne formidet a duab⁹ caudis titionū fumigantiū istoꝝ in ira furoris rasin regis syrie ɀ filij romelie: eo ꝙ consiliū ingerit contra te syria in malū effraim et filius romelie dicētes. Ascēdamus ad iudā ɀ suscitemus

eũ z euellamus eũ ad nos et ponam⁹ regẽ in medio ei⁹ filiũ tabeel. Hec. R. Ecce veniet dñs princeps regũ terre. Vti qui parati sunt occurrere illi: habebũt partẽ in ciuitate sctã hierl'm. V. A solis ortu z occasu ab aquilone z mari. Beati. Lectio. iij.

Hec dicit dñs de⁹. Non stabit et non erit illud sed caput syrie damasc⁹ z caput damasci rasin. Et adhuc sexaginta et quinqꝫ anni / et desinet effraim esse pplus et caput effraim samaria / z caput samarie fili⁹ romelie. Si nõ credideritis: nõ pmanebitis. Hec. R. Rex noster adueniet christus Quẽ ioannes p̄dicauit agnũ esse venturũ. V. Ecce agn⁹ dei ecce q̃ tollit pctã mundi. Quẽ. a. Tu es qui vẽturus es an aliũ expectamus: vt saluũ facias ppl'm tuuz. ps. Bñd⁹. Ad vel. in euãgelio. a. Qui post me venit ãte me factus est: cui⁹ nõ sum dign⁹ calciamenta soluere. ps. Magt.

¶ Fer. vj. Lctõ. j. Esaie. vij.

Et adiecit dñs loq̃ ad achaz dicẽs. Pete tibi signũ a dño deo tuo in profundũ inferni: siue i excelsum supra. Et dixit achaz. Nõ petam: z nõ tẽtabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nũquid parũ vobis est molestos esse hominibus: qꝛ molesti estis z deo meo? Propter hoc dabit dñs ipse vobis signũ. Ecce virgo concipiet et pariet filiũ: et vocabit nomẽ ei⁹ emmanuel. Butirũ z mel comedet: vt sciat reprobare malum z eligere bonũ. hec. R. Alieni nõ trãsibũt. A. vj

Hec dicit dñs de⁹. Lcõ. ij. Anteq̃ꝫ sciat puer reprobare malũ z eligere bonũ. Derelinquet terra quã tu detestaris a facie duoꝝ regũ suoꝝ. Adducet dñs sup te z sup ppl'm tuũ z sup domũ pr̃is tui dies qui nõ venerũt a dieb⁹ separatiõis effraim a iuda cũ rege assyrioꝝ. Hec. R. Ecce dñs veniet. A. vj. Lectio tertia.

Et erit i die illa sibilabit dominus musce: q̃ est i extremo fluminũ egypti: z api q̃ est in terra assur. Et venient et requiescẽt oẽs in torrẽtib⁹ valliũ et cauernis petrarũ et in oĩbus frutectis et vniuersis foraminib⁹. In dieb⁹ illis radet dñs in nouacula cõducta in his q̃ trans flumẽ sunt: in rege assyrioꝝ caput et pilos pedũ et barbam vniuersam. Hec dicit. R. Ciuitas hierl'm. A. vj. ãn. Dicite pusillanimes / cõfortamini ecce dñs de⁹ nr̃ veniet. ps. Bñdict⁹. Ad vel. ãn. Ueniet fortior me post me: cuius nõ sum dign⁹ soluere corrigiam

calciamentorũ eius. ps. Magt.
¶ Sabbato Lctõ.j. Esa.vij.
Et erit ĩ die illa nutriet hõ vaccã boum ⁊ duas oues ⁊ pre vbertate lactis comedet butirũ. Butirũ et mel comedet oĩs qui relict⁹ fuerit ĩ medio terre. Hec. ℟. Ecce veniet dñs. A.vj. Lectio.ij.
Et erit ĩ die illa omĩs locus vbi fuerint mille vites / mille argẽteis / ⁊ in spinas ⁊ in vepres erũt. Cũ sagittis ⁊ arcu ingredient illuc. Vepres eñi ⁊ spine erũt in vniuersa terra Et oẽs montes qui in sarculo sarrient nõ veniet illuc terror spinarũ ⁊ vepriũ ⁊ erit in pascuã bouis ⁊ ĩ cõculcationẽ pecoris. Hec. ℟. Sicut mater. A.vj. Lctõ.iij. Esa.viij.c.
Et dixit dñs ad me. Sume tibi librũ grandẽ ⁊ scribe ĩ eo stilo hõis: velocit spolia detrahe cito pdare. Et adhibui mihi testes fideles vriam sacerdotẽ / ⁊ zachariã filiũ barachie: ⁊ accessi ad pphetissam ⁊ cõcepit ⁊ peperit filiũ. Hec. ℟. hierlm plãtabis. A.vij. ãn. Cantate dño canticũ nouũ: laus ei⁹ ab extremis tre. ps. Bñd⁹.
¶ Dñica.iij. ad.j. vesp. ã. sr ps. Dabit ei dñs sedez dauid patris sui: et regnabit ineternũ. Cpim. Gen.xlix.
Non auferet sceptrũ de iuda: et dux de femore ei⁹ donec veniat qui q̃ mittẽdus est: ⁊ ipse erit expectatio gẽtiũ. ℟. Ecce dies veniũt. A.j. hy⁹. Cõditor al. A.j. ℣. Rorate celi desup. A.j. ã. Ante me nõ est formatus de⁹ et post me nõ erit: quia michi curuabit omẽ genu ⁊ cõfitebitur oĩs lingua. ps. Magt. Oro.
Aurem tuã q̃s dñe pcibus nr̃is accõmoda et mẽtis nostre tenebras gr̃a tue visitationis illustra. Qui viuis. Inuit Rex nr̃ adueniet xp̃s Quẽ ioãnes pdicauit agnũ esse vẽturũ. p. Venite. hy⁹ ant. N. ℣. vñ. lctõ.j. Esa.viij.
Dixit autẽ dñs ad me. Voca nomẽ ei⁹ accelera spolia detrahe festina predari: qr antequã sciat puer vocare patrẽ suũ ⁊ matrẽ suã: auferetur fortitudo damasci ⁊ spolia samarie corã rege assyriorum. Hec. ℟. Ecce apparebit dñs super nubẽ candidã: et cũ eo sctõrũ milia habẽs in vestimẽto ⁊ in femore suo scriptũ. Rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. ℣. Apparebit in finẽ et non mentiet si morã fecerit expecta eũ: qr veniẽs veniet. Rex. L.ij.
Et adiecit dñs loq̃ ad me dicens. Pro eo q abiecit ppl's iste aquas siloe que vadũt cũ silẽtio: ⁊ assumpsit mag rasin et filiũ romelie. Ideo adducet super eos

dñs aquas fluminis fortes ꝛ multas: regē assyrioꝝ ꝛ oēm gl'iam eius. Et ascēdet super oēs riuos ei⁹: ꝛ fluet sup vniuersas ripas ei⁹. Et ibit p iudã inundãs et transiens vsqꝫ ad colles veniet. Et erit extēsio alarũ ei⁹ implēs latitudinē terre tue o ēmanuel. Hec dicit. ℞. Bethleem ciuitas dei summi ex te exiet dñator israel: ꝛ egressus ei⁹ sicut a principio dierũ eternitatis: et magnificabit' in medio vniuerse terre. Et pax erit i terra nr̄a dũ venerit. ℣. Loquet' pacē gētib⁹ ꝛ ptãs ei⁹ a mari vsqꝫ ad mare. Et pax. Lectio tertia.

CONgregamini populi ꝛ vicimini: et audite vniuerse procul terre. Confortamini et vincimini. Accigite vos ꝛ vicimini. Inite cõsiliũ ꝛ dissipabit'. Loquimini verbũ et nõ fiet: qꝛ nobiscum de⁹. Hec dicit. ℞. Qui venturus est veniet ꝛ nõ tardabit: iam nõ erit timor i finib⁹ nr̄is. Quoniam ipse est saluator noster. ℣. Deponet oēs iiquitates nostras et proijciet oīa pctã nostra. Qm̄. In .ii. noc. ã. Bethleē. vt ã. f. iiij

HEc em̄ ait dñs ad me. Sicut in forti manu erudiuit me ne irē in via populi hui⁹ dicēs. Non dicatis ꝯiuratio. Oīa em̄ que loquitur pplus iste coniuratio est. Et timorē eius ne timeatis / neqꝫ paueatis. Dñm exercituũ ip̄m sanctificate. Ipse pauor vester ip̄eqꝫ terror vester: et erit vobis in sanctificationē: in lapidē aũt offensiōis et in petrã scandali duabus domibus israel: in laqueum ꝛ in ruinã habitãtibus hierusalē. Hec dicit. ℞. Egypte noli flere qꝛ dñator tu⁹ veniet tibi: añ cui⁹ cõspectũ mouebunt' abyssi. Liberare pplm̄ suũ de manu potētie. ℣. Ecce veniet dñs exercituum deus tuus in potestate magna. Liberare populum. Lectio. v.

ECce ego et pueri mei quos dedit michi dñs in signũ et in portētũ israel: a dño exercituũ qui habitat in mõte syon. Et cũ dixerint ad vos querite a phitonib⁹ et a diuinis q̄ strident in incãtationib⁹ suis. Nũquid nõ populus a deo suo reqret visionē pro viuis ꝛ mortuis ad legē magis et ad testimoniũ: Hec. ℞. Prope est vt veniat tēpus ei⁹: ꝛ dies ei⁹ nõ elõgabunt'. Miserebit' dñs iacob ꝛ isrl' saluabit'. ℣. Qui vēturus est veniet et nõ tardabit: iã nõ erit timor i finib⁹ nostris. Miserebit'. Lcõ. vj.

QUod si nõ dixerit iuxta verbũ hoc: nõ erit illis matutina lux. Et trãsibit per eam corruet et esuriet et cum

esurierit irascet et maledicet regi suo ꝛ deo suo. Et suspiciet sursum: ꝛ ad terrã intuebit et ecce tribulatio et tenebre ꝛ dissolutio ꝛ angustia: ꝛ caligo psequẽs et nõ poterit auolare de sua ãgustia. Hec. ℞. Mõtes israel ramos vestros expãdite ꝛ florete ꝛ fruct⁹ facite. Prope est vt veniat dies dñi. ℣. Rorate celi desup: ꝛ nubes pluãt iustũ: aperiat terra ꝛ germiet saluatorẽ. Prope. Scdm Matheũ. xi

In illo tpe Cũ audisset ioannes i vinculis opa xpi: mittẽs duos de discipulis suis ait illi. Tu es q̇ venturus es an aliũ expectam⁹? Etc. Homilia grego. pp. vij.

Ad iordanis fluenta posit⁹ ioannes: quia dñs redẽptor mũdi esset: asseruit. Missus vero i carcerẽ: an ipse veniat requirit. Non qꝛ ipm redemptorẽ mũdi esse dubitat: sed querit vt sciat si is qui p se in mũdũ venerat/p se etiã ad iferni claustra descẽdat. Tu. ℞. Descẽdet dñs sicut pluuia in vellus Oriet in dieb⁹ ei⁹ iusticia ꝛ abundãtia pacis. ℣. Et adorabũt eũ oẽs reges: oẽs gẽtes seruient ei. Orietur. Lectio. viij.

Quem em̃ pcurrẽs mũdo nunciauerat: hunc moriẽdo ꝛ ad iferos pcurrebat/ait ergo. Tu es qui venturus es an aliũ expectam⁹? Ac si aperte dicat. Sicut p hominib⁹ nasci dignat⁹ es: an etiã pro hoibus ad iferos descẽdere digneris insinua. Ut q̇ natiuitatis tue pcursor extiti: descẽsionis tue ad iferos etiã precursor fiam: ꝛ vẽturũ inferno te nunciem quẽ iã venisse mũdo nũciaui. Tu aũt. ℞. Ecce radix iesse ascendet in salutem populoꝝ: ipm gentes deprecabũtur. Et erit nomẽ eius gloriosum. ℣. Dabit ei dñs deus sedẽ dauid patris ei⁹ ꝛ regnabit ineternũ Et erit. Lectio. ix.

Nam fratres tãto de⁹ ab hoibus digni⁹ honorãdus est: quãto pro hominibus et indigna susceperit. Quid est ergo dicere? Beatus q̇ nõ fuerit scãdalizatus in me: nisi aperta voce abiectionẽ mortis sue humilitatẽq; signare. Ac si patẽter dicat. Mira quidẽ facio sꝫ abiecta perpeti non dedignor. Quia ego moriendo te subsequor: cauendũ valde est hominib⁹ ne in me mortẽ despiciant q̇ signa venerant. Unde et paulus dicit. Nos autẽ predicamus christũ crucifixũ. Judeis quidẽ scãdalum: gentibus autẽ stulticiã. Tu aũt. ℞. Ecce dies. A. i. ℣. Emitte agnum. A. ij. ¶ In laud. ã.

V Eniet dñs ꝛ nõ tardabit: ꝛ illuminabit abscõdita tenebrarum: ꝛ manifestabit se ad oẽs gẽtes allʼa. ã. hierlʼm gaude gaudio magno: qꝛ venit tibi salnatoꝛ allʼa. ã. Dabo in syon salutẽ: ꝛ i hierlʼm gloriã meã allʼa. ãn. Mõtes ꝛ oẽs colles hũiliabũtur ꝛ erũt praua indirecta ꝛ aspera i vias planas: veni dñe ꝛ noli tardare allʼa. ã. Juste ꝛ pie viuamus i hoc sclʼo expectãtes beatã spem ꝛ aduẽtũ dñi. Cp. i. ad cori. iiij.

F Ratres: sic nos existimet hõ vt ministros xpi et dispensatores ministerioꝝ dei. Hic iã queritur inter dispẽsatores: vt fidelis qs inueniatur. hy⁹ Uox clara. A. iij ℣. Uox clamãtis. A. iij. ã. Joannes autẽ cũ audisset in vinculis opera xpi: mittẽs duos de discipulis suis ait illi: tu es qui vẽturus es an aliũ expectamus? ps. Benedict⁹. Oro. Aurẽ tuã. Ad. j. ãn. Ueniet dñs. vts. ps. De⁹ de⁹ me⁹. cũ ceteris. b. j. Ad. iij. ãn. hierlʼm gaude. vts. Cpm. Fratres. Sic nos existiet hõ. Ad. vj. cp. j. coꝝ. iiij.

M Ichi aũt pro minimo est: vt a vobis iudicer aut ab humano die: sed neqꝫ meipꝫ iudico. Ad. ix. cp j. corin. iiij.

N Ichil michi cõscius sum: sed nõ in hoc iustificatus sum: qui aũt iudicat me: dñs ẽ. Ad. ij. vesp. ã. Sede a dextris meis. ps. Dixit dñs. Caplʼm. j. corinthio. iiij.

N Olite ante tps iudicare qadusqꝫ veniat dñs qui ꝛ illuminabit abscondita tenebrarũ: ꝛ manifestabit cõsilia cordium: et tũc laus erit vnicuiqꝫ a deo. ℟. Ecce dies veniunt. A. j. hy⁹ Cõditoꝛ al. A. j. ℣. Rorate celi. A. j. ãn. Tu es qui vẽturus es an aliũ expectamus? dicite ioanni q̃ vidistis ad lumẽ redeunt ceci/mortui resurgũt: pauperes euãgelizantur allʼa. ps Magt. oro dñicalis.

¶ Feria. ij. lc. j. Esa. x.

V E qui condunt leges iniquas ꝛ scribẽtes iniusticiã scripserunt: vt opprimerẽt in iudicio pauperes/ꝛ vim facerẽt cause humiliũ: ppli mei vt essent vidue preda eoꝝ: ꝛ pupillos diriperẽt. Quid facietis in die visitatiõis ꝛ calamitatis de longe veniẽtis. Ad cui⁹ cõfugietis auxiliũ: ꝛ vbi derelinquetis gliam vestrã: ne incuruemini sub vinculo: et cũ interfectis cadatis. Super oibus his nõ est auersus furoꝛ ei⁹: sed adhuc man⁹ ei⁹ extẽta. Hec di. ℟. Bethleem ciuitas. B. ij. Lectio secunda.

V E assur: virga furoris mei ꝛ baculus ipe est: in manu ei⁹ indignatio mea.

Ad gentē fallacē mittā eū: et cōtra ppl'm furoris mei man dabo illi: vt auferat spolia et diripiat predā/ꝛ ponat illum in cōculcationē quasi in lutū platearum. Hec dicit. ℞. Qui venturus est. ℣. ij. Lectio. iij.
Ipse autē nō sic arbitrabit et cor eius non ita estimabit: sed ad cōterendū erit cor ei⁹ et ad internetionē gentiū nō paucarū. Dicet em̄. Nūquid nō pricipes mei simul reges sunt? Nūquid nō vt carcha mis sic calanno: et vt arphat sic emath? Nūquid nō vt damascus sic samaria? Hec. ℞. Egypte noli flere. ℣. ij. In euāgelio. ān. Dicit dn̄s penitētiam agite appropinquabit em̄ regnū celorū all'a. Ad vesp. In euāgelio. ā. Beatā me dicēt oēs generatiōes: qr ancillā humilē respexit de⁹. ❡ Fer. iiij. lc. j. Esaie. x.
Quomodo inuenit manus mea regna idoli sic et simulachra eoꝝ de hierusalē et de samaria? Nūqd nō sicut feci samarie ꝛ idolis eius: sic faciā hierl'm ꝛ simulachris ei⁹? Hec dicit. ℞. Prope est. ℣. ij. Lectio secunda.
Et erit cū impleuerit dn̄s cū cta opera sua in monte syon et in hierl'm visitabo sup fructum magnifici cordis regis assur: ꝛ sup gl'iam altitudinis oculorū eius. Dixit em̄ i fortitudine manus mee feci: ꝛ in sapientia mea intellexi. Hec. ℞. Mōtes israel. ℣. ij. Lcō. iij.
Abstuli inquit assur terminos pploꝝ et principes eorū depdat⁹ sum: ꝛ detraxi quasi potēs i sublimi residētes. Et inuenit quasi nidū man⁹ mea fortitudinē pploꝝ: ꝛ sicut colligūtur oua q̄ derelicta sunt: sic vniuersam terrā ego congregaui: ꝛ nō fuit q̄ moueret pennā: ꝛ aperiret os et gānniret. Hec. ℞. Descēdet dn̄s. ℣. ij. In euāgelio. ā. Cōsurge cōsurge induere fortitudinē brachiū dn̄i. Ad vesp. In euāgelio. ān. Eleuare eleuare cōsurge hierl'm solue vincula colli tui captiua filia syon. ❡ Feria. iiij. si fuerit ieiuniū. Scdm lucā. j.
In illo tpe. Missus est gabriel āgel⁹ a deo i ciuitatē galilee cui nomen nazareth ad ꝟginē despōsatā viro: cui nomen erat ioseph de domo dauid: ꝛ nomē ꝟginis maria. Etc. Homilia bt̄i bede. lc. j.
Exordiū nr̄e redēptiōis fratres charissimi: hodierna nobis scti euāgelij lectio cōmēdat: que angelū de celo a deo missum narrat ad virginē: vt nouā in carne natiuitatē filij dei predicaret. Per quā nos abiecta vetustate noxia reno

uari: atq; iter filios dei cõpu-
tari possim⁹. Ut ergo ad ꝑ-
missa salut; mereamur dona
ptigere: primordijs ei⁹ intẽ-
ta curem⁹ aure pcipere. Tu.
R. Ueni dñe ꝛ noli tardare: rela
xa facinora plebis tue Et reuoca
dispersos in terrã suã. V. A solis
ortu ꝛ occasu ab aquilone ꝛ ma-
ri. Et reuoca dispersos. Lcõ. ii.
Missus est inquit gabriel an
gelus a deo. Aptum ꝑfecto
humane restauratiõis prici-
piũ: vt angelus a deo mitte-
ret ad virginẽ partu ꝯsecrã-
dã diuino: qr prima ꝑditiõis
humane fuit causa: cũ serpẽs
a diabolo mitteret ad mulie-
rẽ spũ supbie decipiendã: im-
mo ipse i serpẽte diabol⁹ ve-
niebat: qui genus humanum
deceptis parentib⁹ primis: i-
mortalitatis gloria nudauit.
Tu aũt. R. Festina ne tardaue
ris dñe Et libera pplm tuum. V.
Ueni dñe et noli tardare: relaxa
facinora plebi tue. Et libera. L. iii
Ingressus angelus ad ma-
riã dixit. Aue maria grã ple-
na. Nota tñ ad quã ingressu;
angelũ audis. Uere quidẽ et
singulari grã erat plena: q̃ et
ṽginitatis grãm tenuit: ꝛ fe-
cunditatis gliam acquisiuit.
Dñs tecũ. Uere dñs tecũ cui
fide et amore specialit adhe-
seras. Sed iã specialius tecũ
q̃ sua diuinitate tuã carnale 5
cõtingẽs substantiã. Un⁹ in
te de⁹ homo ꝑsonaliter fact⁹
est xp̃s. Unus idẽ dei patris
ꝛ fili⁹. Tu aũt. R. Ecce radix.
B. ii. ã. Missus est gabriel ange-
lus ad mariã virginẽ despõsatã
ioseph. ps. Bñdictus. Alia ã.
Ponẽt gliam dño/ et laudẽ ei⁹ in
insulis annũciabũt: quia ecce ve-
niet ꝛ nõ tardabit. Oro.
Presta q̃s oĩps de⁹: vt
redẽptionis nostre ventura
solẽnitas et pñtis nobis vi-
te subsidia: et eterne btitudi-
nis p̃mia largiat. Per dñm.
Cõme. solita fiat cũ hac ãn.
Spũs sctũs in te descẽdet. vt s.
A. iii. Adves. ã. Aue maria grã
plena dñs tecũ. Bñdicta tu i mu-
lierib⁹. ps. Mgt. ¶ Fer. v. L. i.
Unquid gloriabit se-
curis contra eũ qui se-
cat in ea: aut exaltabit serra
cõtra eũ a quo trahit? Quo-
modo si eleuetur virga cõtra
eleuantẽ se: ꝛ exaltetur bacu-
lus qui vtiq; lignũ est. Pro-
pter hoc mittet dñator domi
nus exercituũ in pinguibus
eius tenuitatẽ et subtus glo-
riã eius succẽsa ardebit qua-
si combustio ignis. Et erit lu
men israel in igne et sanctus
eius in flãma: et succendetur
ꝛ deuorabit spina eius et ve-
pres i die vna. Hec dicit. R.

Bethleē ciuitas. ℣.ij. Lectō.ij.
Et erit in die illa/nō adijciet residuū israel/ et hi q̄ fugerint de domo iacob inniti sup eo q̄ percutit eos: sed innitet̄ super dn̄m scm̄ israel. In veritate reliquie cōuertētur. reliquie inq̄ iacob ad deū fortē. Hec dicit. ℟. Qui venturus est veniat. ℣.ij. Lectio tertia.
Si em̄ fuerit ppl's tuus isrl' quasi arena maris: reliq̄e cōuertētur ex eo. Cōsummatio abbreuiata mūdabit iusticiā. Cōsummationē em̄ et abbreuiationē dn̄s deus exercituū faciet in medio omnis terre. Propter hoc hec dicit dn̄s de⁹ exercituum. Noli timere ppl's meus habitator syon ab assur. In virga em̄ percutiet te et baculū suū leuabit super te i via egypti. Hec dicit. ℟. Egypte noli flere. ℣.ij. In euā gelio. ā. Cōsolamini cōsolamini popule me⁹ dicit dn̄s de⁹ vester. Ad ves. ā. Letamini cū hierusalē et exultate in ea oēs q̄ diligitis eā ineternū. ps. Magt. ¶ Feria.vj. Expositio sup euāgeliū si ieiuniū quarti tpis inciderit i hūc diē. Scd'm lucā.j.
In illo tpe. Exurgens maria abijt in mōtana cū festinatiōe i ciuitatē iuda: et itrauit domū zacharie et salutauit elizabeth. Et reliqua.

Homilia eiusdem lectionis.
Magna est hūilitas marie q̄ nō dedignat̄ inferiorē visitare. Vn̄ satis apte post salutationē angeli i mōtana subijt: q̄ post tā excellētē diuini muneris collationē: humilitatis gressib⁹ ad alta ꝟtutū culmina se trāstulit. ℟. Ecce apparebit. ℣.
Abijt maria scz. ij ℣.j. cum festinatiōe: q̄ oēs p̄cessit hūilitate. Uenit aūt in ciuitatē iuda: id est cōfessionis: q̄a totus iste sanctaꝝ mulieꝝ occursus: expletus est in cōfessione diuine laudis. ℟. Bethleem ciuitas. ℣.ij. Lectio.iij.
Sic fidelis anima cōcepto verbo statim ad opus virtutum exurgens/ p humilitatē ad cōfessionem festinat: et intrās domū ecclesiastici sacerdotij: salutaris doctrine amplectit̄ disciplinā. ℟. Qui venturus. ℣.ij. In euāgelio. ān. Ex quo facta est vox salutatiōis tue in aurib⁹ meis: exultauit in gaudio ifans i vtero meo: beata ꝟgo q̄ credidisti. ps. Bn̄d⁹. Si ieiuniū fuerit dicat̄ hec orō.
Excita q̄s dn̄e potentiā tuam et veni: vt hi q̄ in tua pietate ↄfidūt: ab om̄i citius aduersitate liberentur. Qui vi. Si ꝓ ieiuniū nō fuerit. ān. Dies dn̄i sicut fur ita in nocte veniet: et vos estote parati

quia qua hora nō putatis filius
hois veniet. p̄. Bñdict⁹. a. viij.
cū orone dñicali. Ad vesp. añ.
Hoc est testioniū qđ phibuit ioā-
nes q̄ post me venit āte me fact⁹
est. ps. Magt. oro vt s. sab-
bato si ieiunium fuerit legat
Euāgeliū scđm lucā. Lu. iij.
Anno quītodecimo im
perij tyberij cesaris:
procurante pontio pylato iu
deam: factum est verbum do
mini sup ioanē zacharie filiū
in deserto. Et reliq. Homilia
eiusdem lection s. Lectio. j.
Apte satis per regnum ⁊ sa-
cerdotium tpa predicatiōis
designant: qr ille qui verus
erat rex/ ⁊ sacerdos predica-
tur. Et venit in oēm regionē
iordanis predicās baptismū
penitentie. R. Ueni domine et
noli. V. iiij. Lectio secunda.
Notandū q ioānes baptis-
mum penitētie pdicauit: ⁊ q-
busdā dedit. Sed remissionē
pctōrum dare nō potuit: sed
sicut vbo pdicationis verbū
patris pcucurrit / ita baptis-
mum quo pctā soluuntur suo
precurreret baptismate: quo
pctā nō soluebant. R. Festina
ne tardaueris. V. iiij. Lctō. iij
Sed ne ioannis pdicatio iu
deis calūniosa videatur: ecce
iterum ɔfirmat pphete testi-
monio dicētis. Uox claman-
tis in deserto. Et cū vox dici
tur ioannes: qr verbū incar-
natum preibat: quod iam cla
mādo sonabat. R. Ecce radix.
V. ij. In euāg. añ. Ecce conci-
pies in vtero: ⁊ paries filiū: ⁊ vo-
cabis nomen eius iesum: hic erit
magnus ⁊ filius altissimi vocabi
tur. ps. Benedictus. Si pro
ieiuniū fuerit. añ. Omis vallis
implebit: ⁊ omnis mons ⁊ collis
hūiliabit: ⁊ videbit ois caro salu
tare dei. ps. Bñdict⁹. Predi-
cto existēte ieiunio hec Or.
Deus q̄ conspicis qr ex
nr̄a prauitate affligi-
mur cōcede ppici⁹: vt ex tua
visitatiōe cōsolemur. Qui vi.
Post Bñdicam⁹. solita fiat
cōmeōra. añ. Miss⁹ est gabriel.
Ex quo facta et Ois vallis. sup
benedict⁹ cātāde in prenota-
tis ferijs ieiunij: nunq̄ pter-
mittantur: licet aliquando cū
matutinis laudibus ascripte
sint: denuo repetātur. ¶ He
subscripte. vij. āe. xvj. kal. ia-
nuarij sup psal. Magnificat.
initiant ⁊ ante ⁊ post p cantē
tur. Ab hinc ad vesp. ⁊ cōplet.
Preces ⁊ solita ɔmēo. dimit-
tant. Añe. feria. pro ad Mgt.
ptinentes ad. ix. cantant. añ.
O Sapientia q̄ ex ore altissi-
mi prodisti: attingens a fi-
ne vsq ad finem fortiter suauiter
disponēsq omnia: veni ad docē-

dum nos viã prudentie. ã. O ado nay ꝛ dux domus israel qui moy si in igne flãme rubi apparuisti ꝛ ei i syna legẽ dedisti: veni ad re dimẽdũ nos in brachio extento. ã. O radix iesse q̇ stas in signum ppłorũ sup quẽ continebũt reges os suũ quẽ gẽtes deꝑcabunt: veni ad liberandũ nos iam noli tardare. ãn. O clauis dauid et sceptrũ domus isrł: q̇ aperis ꝛ nemo claudit: claudis et nemo aperit: veni ꝛ educ vinctũ de domo carceris: sedentẽ i tenebris ꝛ vmbra mortis. ãn. O oriẽs splendor lucis eterne ꝛ sol iusticie: veni et il lumina sedẽtes in tenebris ꝛ vmbra mortis. ãn. O rex gentiũ: et desideratꝰ eaꝝ lapisq̧ angularis qui facis vtraq̧ vnum: veni salua hominẽ quem de limo formasti. ãn. O emanuel rex et legifer noster expectatio gentium: ꝛ saluator earum: veni ad saluãdum nos domine deꝰ noster. De laudibꝰ ãticipãdis ꝛ ãn. trãsferẽdis recurrat ad nouã notulã in pricipio libri. ¶ Dñica. iiij super ꝑeo. ã. Quomõ fiet istud angele dei: quia virum in concipiendo nõ ꝑtuli: audi maria virgo xp̄i spiritussanctus superueniet in te: ꝛ ꝟtus altissimi obumbrabit tibi. ps. Benedictus. Capitulum. Esaie. xxviij.

Ecce ego mittã i fundamẽtis syon lapidẽ angularẽ ꝓbatũ ꝑciosũ i fundamẽto fũdatũ: ꝛ ponet iudiciũ in põdere. ℟. Ecce dies veniũt. A. j. hyꝰ. Cõditor. ℣ꝰ Rorate celi desup. ã. ꝟo sup Mgt. habeat aliq̃ de ꝑscriptis ãis cũ oꝛone.

Excita q̄s dñe potẽtiam tuã ꝛ veni: et magna nobꝫ ꝟtute succurre vt per auxiliũ grẽ tue qď nr̃a pctã ꝑpediũt: indulgẽtia tue ꝓpiciationis acceleret. Qui vi. Inuit. Surgite vigilemꝰ. Qꝛ nescitis horã qñ veniet dñs. hyꝰ. Verbũ sup. A. i. ã. Nõ auferet. ℣. Ex syõ spẽs. c. j. michee. iiij.

Hec dicit dñs regnabo in monte syon ex hoc nunc ꝛ vsq̧ in seculum: ꝛ turris gregis nebulosa filia syõ vsq̧ ad te veniaꝫ: ecce veniet pria ptãs regni filie hierłm. Nunc quare merore cõsumeris: nunq̇d nõ est tibi rex aut consiliariꝰ tuꝰ periit ꝛ Hec dt.

℟. Canite tuba in syon: vocate gentes annũciate populis et dicite. Ecce deꝰ saluator noster adueniet. ℣. Annunciate in finibus terre: et in insulis que procul sunt dicite. Ecce. ℟. ij. baruch. iiij.

Animequior esto hierusalẽ exhortat te q̇ te noiauit: nocẽtes ꝑibũt q̇ te vexauerũt: ꝛ q̇ gratulati sunt i tua ruina puniet. Circũspice ad oriẽtẽ filia hirłm ꝛ vide io

cunditatẽ a deo tibi veniẽtẽ. ℞. Octauadecia die decimi mẽsis ieiunabit; dicit dñs: ⁊ mittã vobis saluatorẽ ⁊ ꝓpugnatorẽ ꝓ vobis q̃ vos p̃cedat. Et introducat in terrã quã iuraui pr̃ib⁹ vr̃is. ℣. Ego ei sũ dñs de⁹ vr̄: q̃ eduxi vos de t̃ra egypti. Et intro. lc.iij. baruch.iiij.

Ecce filij tui (ruch.iiij. hierl̃m q̃s misisti disp̃sos venient collecti ab oriente vsq₃ ad occidẽtẽ i verbo sctõ gaudentes in honorem dei. Baruch.v Exue te hirl̃z stola luct⁹: et vexatiõis tue: ⁊ indue te decore et honore: q̃ a deo tibi est sempit̃na gl̃ia. ℞. Non auferet sceptrum de iuda: et dux de femore ei⁹ donec veniat qui mittẽd⁹ est. Et ipse erit expectatio gẽtiũ. ℣. Pulchriores sunt oculi ei⁹ vino: ⁊ dentes eius lacte cãdidiores. Et ip. Jn.iij.noc. an. Bethleem. v̄s⁹. Egredietur virga. Lectio.iiij. Esaie.xxx.

In silẽtio ⁊ ĩ spe erit fortudo vr̃a ꝓpterea expectat dñs vt misereatur vr̃i: et ideo exaltabit potens: quia deus iudicis potẽs domin⁹. Beati omnes qui expectant eum. Ecce dominus ascẽdit super nubem leuem: ⁊ ingredietur egiptũ: et mouebunt simulachra egipti tabescent in medio eius. ℞ m. Me oportet minui: illũ autẽ crescere. Qui post me venit ante me factus est: cuius non sum dignus corrigiã calciamẽti soluere. ℣⁹. Hoc est testimoniuz quod perhibuit ioannes dicens. Qui. lc.v. esaie.xix.

Concurrere faciã egiptios aduersũ semetipsos: et pugnabit frat̃ cõtra fratrẽ: ⁊ regnũ aduers⁹ regnũ pugnabit. Tradam egiptum in viam duorũ dñorũ crudelium: ⁊ rex fortis dñabit eoꝝ. ℞. Ecce iã venit plenitudo tp̃is in quo misit de⁹ filiũ suũ i terris. Natũ de virgie factũ sub lege. Ut eos q̃ sub lege erãt redimeret. ℣. Propter nimiã charitatẽ suã qua dilexit nos de⁹: filiũ suũ misit i similtudinẽ carnis pc̃ti. Ut. lc.v.

Ait dñs de⁹ exercituũ. Et arescet aq̃ de mari: ⁊ fluuius desolabitur atq₃ siccabitur. Jn die illa cognoscetur dñs ab egyptijs: ⁊ egiptij cognoscẽt eũ: ⁊ colent eũ in hostijs et muneribus⁹: ⁊ vota vouebũt dño q̃ ⁊ ipsi soluent. ℞. Uirgo israel reuertere in ciuitates tuas: vsquequo dolens auerteris. Generabis dominum deum tuum saluatorem oblationem nouam in terra: ambulabũt homines in saluationem. ℣⁹. Jn charitate perpetua dilexi te: ideo attraxi te miserans. Generabis. Jn.iij.no. ã. Nox precessit. ℣⁹. Egredietur dñs. Scd̃z ioãnẽ.i.

In illo tpe. Miserũt iu
dei ab hierosolimis sa
cerdotes ꝛ leuitas ad ioannē
vt interrogarent eũ. Tu q̄s
es Et cē. Homil. gre. pa. l. vij.
Ex hui⁹ nobis lectiõis ver-
bis fratres karissimi ioãnis
humilitas commēdatur: qui
cũ tante virtutis esset: vt xp̄s
credi potuisset elegit magis
solide subsistere i se: ne hũa-
na opiniõe raperet inaniter
super se. Nã ꝯfessus est: qꝛ nõ
sum ego xp̄us. Sed qui dicit
non sum negauit plane quod
non erat: sed non negauit qđ
erat/vt veritatē loquēs eius
membꝛũ fieret: cuius sibi no-
men fallaciter nõ vsurparet.
℟. Iuraui dicit dñs vt vltra iã
non irascar super terrã. Montes
eni et colles suscipient iusticiam
meam. Et testamentum pacis in
hierusalē. ℣. Iuxta est sal⁹ mea:
vt veniat ꝛ iusticia mea vt reue-
letur. Et te. Lectio. viij
Qum ĝ non vult appe
tere nomē xp̄i factus est mē-
bꝛum xp̄i: qꝛ dũ infirmitatem
suam studuit hũiliter agno-
scere: illius celsitudinem me-
ruit veraciter optinere. Sed
cum ex lectiõe alia redēpto-
ris nr̄i sentētia ad mētem re-
ducitur: ex hui⁹ lectiõis ver-
bis questio nobis valde im-
plexa generatur. ℟. Nascetur
nobis paruulus: ꝛ vocabit deus
foꝛtis: ipse sedebit sup thꝛonum
dauid pr̄is sui. Cui⁹ potestas su-
per humerũ ei⁹. ℣. In ipso bene-
dicentur omnes tribus terre: om
nes gentes seruiēt ei. Cuius po-
testas. Lectio nona.
Alio q̄ppe i loco inq̄-
situs a discipl̄is dñs: de ad-
uentu helie. Respõdit helias
iam venit ꝛ non cognouerũt
eum: sed fecerunt in eũ que-
cunqꝫ voluerũt: ꝛ si vultis sci-
re: ioãnes ipse est helias. Re
quisitus autē ioannes. Dixit
non suꝫ helias. Quid est hoc
fratres karissimi: quia qđ ve
ritas affirmat: hoc pꝛopheta
veritatis negat. Ualde inter
se diuisa sunt ipse est: ꝛ nõ sũ:
sed si subtiliter ꝟitas ipsa re-
quiratur. Hoc qđ in se cõtra-
rium sonuit: quomõ cõtrariũ
non sit inuenit. Ioãnes i spũ
helias erat: i persona helias
non erat. ℟. Ecce dies veniũt.
ℵ.i. ℣. Emitte. Te. ¶ In lau. ã.
Canite tuba in syon qꝛ ꝓ-
pe est dies dñi: ecce veni-
et ad saluandũ nos all'a all'a. ãn.
Ecce veniet desideratus cunctis
gentibus: ꝛ iplebit gloꝛia domus
dñi all'a. ãn. Erunt pꝛaua indire
cta ꝛ aspera in vias planas veni
dñe: ꝛ noli tardare all'a. ãn. Do-
minus veniet occurrite illi dicē-
tes magnũ pꝛincipiũ: et regni ei⁹

non erit finis: de⁹ fortis dñator princeps pacis alla all'. ℣. Omps sermo tu⁹ dñe a regalib⁹ sedib⁹ veniet all'a. Cp̄. Ad philip.iiij

Gaudete in dño semper iterũ dico gaudete: modestia vestra nota sit oĩbus hominib⁹: dñs ppe est. Hy⁹. Uox clara ec. A.iij. ℣⁹. Uox clamantis. ꝛc. In euange. añ. Miserunt iudei ab hierosolimis sacerdotes ꝛ leuitas ad ioãnem/ vt interrogarent eũ: tu quis es? quibus ait: ego vox clamãtis in deserto dirigite viã dñi sicut dixit ysaias ppheta. Ps. Benedictus. g.viij. Oro vts. ad ves. Hore diurnales vt superi⁹ dicantur cũ ã. de laud. ꝛ capit. sequentibus. Cp̄. Gaudete i dño. vts. Ad philippē. iiij.

Nichil solliciti sitis: sed in oi orõne ꝛ obsecratione cũ gratiarũ actiõe petitiones vr̃e innotescant apud deum. Ad.ix.cap.philip.iiij.

Et pax dei q̃ exuperat oẽm sensum custodiat corda vr̃a ꝛ intelligentias vestras: in xp̄o iesu dño nostro. Ad.ij. vespas.añ. Sede a dextris meis. g.ij.cap. Gaudete in dño. vts. R. Ecce dies veniunt. A.j. Hy⁹. Conditor al. A.j.℣. Rorate celi desup. Sup magt añ.aliqua de pscriptis O cum orone vts. habeatur.

Ite de hist. Clama imponenda recurrat ad nouã notulã de aduẽtu: in principio libri.

¶ Feria scda. Inuitatorium. Prope est iam dñs. Uenite adoremus. Ps. Uenite. f.i. Hy⁹. Uerbum supnũ. A.i.añ. Dñs ɔfẽsor. cum ceteis. ℣. Ex syõ species decoris. Lcõ.i. Esaie. xlij.

Hec dicit dñs de⁹ creans celos ꝛ extẽdens eos firmãs terram: ꝛ que ex ea germinãt: dans flatũ pplo qui est sup eam. Ego dñs vocaui te iniusticiã: ꝛ apprehendi manum tuã: ꝛ seruaui te: et dedi te in fedus populi in lucem gentiũ: vt apies oculos cecorum: ꝛ educeres de conclusione vinctũ: de domo carceris sedentem in tenebris. Hec dicit. R. Clama in fortitudine qui annũcias pacem in hierusalẽ. Dic ciuitatib⁹ iude: ꝛ habitatorib⁹ syon: ecce deus noster quẽ expectabam⁹ adueniet. ℣⁹. Sup montẽ excelsũ ascende tu q̃ euangelizas syon exalta in fortitudine vocem tuam. Dic ciuitatibus iude. Lectio.ij. Esa.xlij.

Ego dñs hoc est nomẽ meum: gl'iam meã alteri non dabo: ꝛ laudẽ meam sculptilib⁹ Que prima fuerunt ecce venerũt: noua quoqȝ ego annũcio. Cantate dño canticũ nouum: laus ei⁹ ab extremis ter

re. ℞. Orietur stella ex iacob et exurget homo de israel: et confringet omnes duces alienigenarum. Et erit omnis terra possessio eius. ℣. Et adorabunt eum omnes reges terre: omnes gentes seruient ei. Et. Lectio .iij. esa. xliij

Et nunc hec dicit dominus creans te iacob: et formans te israel. Noli timere quia redemi te: et vocaui te nomine tuo: meus es tu. Cum transieris per aquas tecum ero et flumina non operient te. Cum ambulaueris in igne non comburreris et flamma non ardebit in te quia ego dominus deus tuus sanctus israel saluator tuus. ℞. Modo veniet dominator dominus. Et nomen eius emanuel vocabitur. ℣. Orietur in diebus eius iusticia: et abundantia pacis. Et. ℣. Emitte agnum. A. ij. vts

¶ Feria secunda ad laudes an.

Ecce veniet dominus princeps regum terre: beati qui parati sunt occurrere illi. ps. Miserere. c. v. an. Cum venerit filius hominis putas inueniet fidem super terram? ps. Verba mea. c. v. a. Ecce iam veniet plenitudo temporis in quo misit deus filium suum in terris. ps. Deus deus meus. a. vij. an. Haurietis aquas in gaudio de fontibus saluatoris. ps. Confitebor tibi domine quoniam iratus. c. vj. an. Egredietur dominus de loco sancto suo veniet vt saluet populum suum. ps. Laudate. a. viij. Cap.

Prope est vt veniat tempus eius et dies eius non elongabuntur: miserebitur ei dominus iacob et israel saluabitur. hymnus. Vox clara. A. iij. ℣. Vox clamantis. In euan. an. Egredietur virga de radice iesse: et replebitur omnis terra gloria domini et videbit omnis caro salutare dei alleluia. ps. Benedictus. a. viij. Kyrie eleyson. cum precibus consuetis et oratione dominicali. Hec laus matu. eo anno nullum locum obtinere potest quo do. fuerit in d. lra. festis sanctorum videlicet Andree nicolai lucie: et thome impedientibus: quia omnia in .ij. fer. celebrantur: nec ses. lucie i sab. anticipetur igitur in propria fer. ad hor. diurnales laus ista mat. suppleatur an. Haurietis aquas. excep. Hore vo diurna. ceteris diebus cantentur vts. cum istis caplis. Ad. iij. Cap.

Prope est vt veniat. Ad. vi. cp.

Montes israel (eze. xxxvj) ramos vestros expandite et florete: et fructus facite: prope est ei vt veniat dies domini magnus et manifestus. Ad. ix. cpm. lu. j.

Modo veniet dominator dominus et nomen eius emmanuel vocabitur: dabit illi deus sedem dauid patris sui: et regnabit in domo iacob ineternum. Ad vesp. Cap. Ezechi. xxxvj.

Prope est vt veniat dominus princeps regum terre: beati qui parati sunt occurrere illi quoniam partem habebunt in ciuitate sancta hierusalem. ℞. Tu exurgens

dñe. A. iiii. hy^9. Conditor al. A. j. A. aliqua de. vij. O. Hec eadē cap. pnotata: per totam septimanā sup horas diurnales cū eisdem añ. R. V. quib^9 ante habeant. ¶ Fer. iij. Inuit. vt priori die. lc. j. Esa. xliij

Hec dicit dñs ppl'z istū formaui mihi: laudem meā narrabit. Nō me inuocasti iacob nec laborasti in me isrl': nō obtulisti michi arietē holocausti tui: z victimis tuis nō glorificasti me. Uerūtñ me seruire fecisti in pctis tuis: prebuisti michi laborem i iniqtatib^9 tuis. Ego sum ipe qui deleo iniqtates tuas ꝑpter me: z pctōrum tuorū nō recordabor. R. Egredieť dñs z ꝑliabiť ꝯtra gentes z stabūt pedes ei^9 sup mōtes oliuaꝝ ad oriētē. V. Et eleuabiť sup oēs colles z fluēt ad eū oēs gētes. Et sta. l. ij

Et nūc audi iacob serue meus: z israel quem elegi/hec dicit dñs: faciens z formans te ab vtero auxiliator tu^9. Noli timere serue me^9 iacob: z rectissime quē elegi. Effūdam eni aquas sup sitientē: z fluenta super aridam effundā spm̄ meum sup semen tuum z bñdictionem meā super stirpē tuā: z germiabūt inť herbas quasi salices iuxta ꝑterfluētes aquas. R. Precursor ꝑ nobis ingreditur agnus sine macula: scdm̄ ordinem melchisedech. Pōtifex fact^9 est ineternum: et in seculū seculi. V. Ipse est rex iusticie cuius gñatio nō habet finem. Pontifex. L. cō. iij. Esaie. xliiij

Hec dicit dñs rex israel: redemptor eius dñs exercituū Ego primus z nouissimus: z absqꝫ me non est de^9. Quis similis mei est? Uocet z ānūciet: z ordinē exponat michi: ex quo cōstitui populū antiquū vētura z que futura sunt annunciet eis. Nolite timere neqꝫ cōturbemini: ex tunc audire te feci z annunciaui: vos estis testes mei. Rem. Uidebūt gētes iustū tuū z cūcti reges inclitū tuū Et vocabiť tibi nomē nouū qd̄ os dñi nominauit. V. Et eris corona glie i manu dñi z diadema regni i manu dei tui. Et voca. ¶ Feria tertia ad lau. An.

Rorate celi desup: z nubes pluant iustū: aperiať terra z germinet saluatorē. ps. Miserere. c. v. ā. Emitte agnū dñe dñatorē tre: de petra deserti ad montem filie syon. ps. Iudica me de^9 z dis. D. ij. ān. Ut cognoscam^9 dñe i tra viā tuā in oīb^9 gētib^9 salutare tuū. p. De^9 deus me^9. a. vij. ān. Da mercedē domine sustinentibus te vt prophete tui fideles inueniantur. ps. Ego dixi in dimidio. D. ij. ān.

Lex per moysen data est: gratia & veritas p iesum xpm facta est. Cp. vt i priore die In euã. ã. Tu bethleem terra iuda nõ eris minima in prīcipibus iuda: ex te eni exiet dux q̃ regat populũ meum israel. p. Bñdictus. a. viij. Kyrie eleyson. cũ oróne dominicali. ¶ Fer. iiij. ad mat. legatur homilia sup euange. Missꝰ est gabriel. Si ieiunium iiij. tpm ea die venerit sine ante pphetia cum istis Rtiis. Emitte agnũ dñe dñatorem terre. De petra deserti ad montem filie syon. ℣. Rorate celi desuper: et nubes pluãt iustũ: apiatur terra: & germinet saluatorẽ. De pe. ℟ Germinauerũt campi heremi germen odoris israel: qꝛ ecce deꝰ nr̃ cũ virtute veniet. Et splendor eius cũ eo. ℣. Ex syõ species decoris eiꝰ: deꝰ nr̃ manifeste veniet Et splẽdor. ℟. Rorate celi desuper: et nubes pluãt iustũ aperiatur terra & germinet saluatorem ℣. Emitte agnum dñe dñatorem terrę de petra deserti ad montem filie syon. Aperiatur. ¶ Feria quarta ad laud. Antiphona.

Prophete predixerunt nasci saluatorẽ de v̄gine maria. p. Miserere. d. j. ãn. Spiritus dñi super me euangelizare pauperibus misit me. ps. Te decet. d. vij. ã. Propter syon non tacebo: donec egrediatur vt splẽdor iustus eius. ps. Deꝰ deus meꝰ. a. vij. ãn. Ecce veniet dominus vt sedeat cum principibus & solium glorie teneat. p. Exultauit. d. vij. ãn. Annũciate populis & dicite: ecce deꝰ saluator noster veniet. p. Laudate. a. viij. Si pdictũ fuerit ieiuniũ dicat ãn. sup Bñdictꝰ. Missꝰ est gabriel. cũ oratione q̃ supra sequit hãc ãnt. sed si ieiunium non fuerit ãn. Ponent dño gloriam. B. iiij. cum oratione dñicali habeat. ¶ Fer. v. ad matuti. Inuitato. Hyꝰ vt prius. Lctõ. j. Esaie. xxvj.

In die illa cantabit canticum istud in terra iuda. Urbs fortitudinis nr̃e syon saluator nr̃: ponetur in ea murus & antemurale aperite portas & ingrediat gẽs iusta custodiens veritatẽ. Vetꝰ error abijt seruabis pacẽ: quia in te sperauimꝰ. ℟ Descendet dñs sicut pluuia in vellus. Oriet in diebus eius iusticia: & abundãcia pacis. ℣ Et adorabunt eum oẽs reges ťre: oẽs gẽtes seruient ei. Orietur in. Lectio secũda.

Sperastis in dño in seculis sempiternis in dño deo forti in ppetuum: qꝛ incuruabit habitantes in excelso: ciuitatẽ sublimẽ humiliabit. Humiliabit eam vsq3 ad terrã: detrahet eã vsq3 ad puluerẽ. Con-

culcabit eam pes pauperũ / gressus egenorũ. ℞. Nõ discedimus a te viuificabis nos dñe: et nomen tuũ innocabim⁹ Ostẽde nobis faciẽ tuã et salui erim⁹. ℣. Dñe deus virtutum conuerte nos. Ostende. Lectio tertia.

Semita iusti recta est: rect⁹ callis iusti ad ambulandum. Dedi ꝓpiciatricẽ tuã egyptũ ethiopiã saba pro te. Ex quo honorabilis factus es i oculis meis ⁊ gloriosus. Ego dilexi te ⁊ dabo hoies ꝑ te ⁊ populos pro aĩa tua. Noli timere quia ego tecũ sum. ℞. Propter nimiã charitatẽ suã qua dilexit nos de⁹: pater filiũ suũ misit in similitudinẽ carnis peccati Ut oẽs saluaret. ℣. Ecce iã venit plenitudo tpis: in quo misit de⁹ filiũ suũ in ?ris natũ de ꝟgie / factũ sub lege. Ut oẽs. ¶ Fer. v. ad laud.

De syon veniet dñs oĩps vt saluũ faciat pplm suũ. ps. Miserere. c. v. ãn. Conuertere dñe aliquãtulũ: ⁊ ne tardas venire ad seruos tuos. ps. Dñe refugiũ. e. v. ã. De syon veniet qui regnaturus est dñs emanuel magnũ nomẽ ei⁹. ps. De⁹ de⁹ me⁹. a. vii. ã. Ecce de⁹ meus ⁊ honorabo eũ: de⁹ pr̃is mei et exaltabo eũ. ps. Cantem⁹ dño. e. v. ãn. Dñs legifer nr̃ dñs rex nr̃ ipe veniet ⁊ saluabit nos. ps. Laudate. a. viii. In euãge. ã. Uigilate aĩo in primo est dñs de⁹ nr̃. ps. Bñdict⁹. ofo dñicalis cũ ꝓcibus ꝯsuetis. ¶ Fer. vi. ad matut. legat homilia sup euãgeliũ. Exurgẽs maria. B. iiii. si est ieiunium quarti tpis: vel esaias si nõ ẽ ꝓdictũ ieiuniũ.

℞. Suscipe ꝟbũ ꝟgo maria qd tibi a dño per angelũ trãsmissum est: cõcipies ⁊ paries deũ pariter ⁊ hoiem. Ut bñdicta dicaris iter oẽs mulieres. ℣. Paries quidẽ filiũ: sed ꝟginitatis nõ patieris detrimẽtũ efficieris grauida: ⁊ eris mr̃ semꝑ intacta. Ut bñdicta. ℞. Egrediet virga de radice iesse: et flos de radice ei⁹ ascẽdet. Et erit iusticia cingulũ lũborꝫ ei⁹: ⁊ fides cinctoriũ renũ ei⁹. ℣. Et reqescet sup eũ spũs dñi: spũs sapiẽtie ⁊ itellect⁹. Et erit. ℞. Annũciatum est ꝑ gabrielẽ archãgelũ ad mariã ꝟginẽ de itroitu regis: ⁊ igressus est ꝑ splendidã regionẽ aurẽ ꝟginis visitare palaciũ vteri. Et egressus est ꝑ aureã portã ꝟgis. ℣. Caste parẽtis viscera celestis itrat grã vẽter puelle baiulat: secreta q̃ nõ nouerat. Et egressus.

¶ Fer. vi. ad laud. ãn. Constãtes estote: videbitis auxiliũ dñi sup vos. p. Misere. c. v. ã. Ad te dñe leuaui aĩaꝫ meã veni ⁊ eripe me: dñe ad te ꝯfugi. ps. Dñe exaudi. ii. f. ii. ã. Ueni dñe ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tue isrl̃. ps. De⁹ de⁹

meus. a.vij. añ. Deus a libano veniet: et splēdor eius sicut lumē erit. p̄. Dñe audiui. f.ij. ā Ego autē ad dñm aspiciā: et expectabo deū saluatorē meū. p̄. Laud. a.viij. sup Bñdictus. añ. Ex q̄ factū est. cū orone que sequit ante: ħdicto existēte ieiunio habeat. Si vero ieiuniū non est in euāgelio. Dies dñi sicut fur. B.iiij. et oratio dñicalis. ¶ In sabbō ad mat. cū sit ieiuniū: legat homilia sup euāgeliū. Anno quintodecimo. B.v. cum istis Reiis. Parat' esto israel i occursum dñi: qm̄ venit Firmās mōtes et creans spūs et annūcians in hoibus scdm aduentū suū. R. Ecce dñator dñs cū virtute veniet. Firmans. R. Intuemini quātus sit iste qui ingredit ad saluādas gentes. Ipse est rex iusticie: cui' generatio nō habet finē. V'. Precursor pro nobis ingredit scdm ordinem melchisedech pōtifex fact' ineternū. Ipse est. R. Radix iesse q̄ exurgit regere gētes: in eū oēs gētes sperabūt. Et erit nomē eius bñdictum in scl'a. V' Sup ipsum cōtinebūt reges os suū: quē gētes deprecabunt. Et erit. ¶ Sab. ad laud. Intuemini quātus sit gloriosus iste: q̄ ingredit ad saluādos pp'los. p̄. Miserere. c.v. añ. Ueniet dñs cū ptāte magna: et videbit ois caro: et saluabit nos. ps Bonū est. f.viij. a. Ecce rex venit dñs terre: bti q̄ parati sūt occurrere illi. p̄. De' de' me'. a.vij. ā Expectet sicut pluuia eloquiū dñi: et descendat sup nos sicut ros de' nr̄. p̄. Audite celi. f.viij. añ. Expectabo dñm saluatorē meū: et p̄stolabor eū dū ppe ē all'. p̄. Laud. a.viij. In euāgelio añ. Oīs vallis implebit. B.v. cū p̄cib' et orone q̄ sequit añ. sine dñicali cū nō instet ieiuniū. ¶ In quacūqz die vigil. nat. dñi occurrerit. Ad .j. vesp. pi de die cum suis dicant āis et sequēti capitulo. Cpm. Esa. lxij

Propter syon nō tacebo: et ppter hierl'm nō q̄escā/ donec egrediat vt splēdor iustus ei': et saluator ei' vt lāpas accēdat. R. De illa occulta habitatiōe sua egressus est filius dei. Descēdit visitare et psolari oēs q̄ eū ex toto corde desiderabāt. V' Exultauit vt gigas ad currēdā viā a sūmo celo egressio ei'. Descēdit. hy'. Cōditor al. V.j. V. Rorate sup Magt. O emanuel. B.v. Oratio.

Deus q̄ nos annua redēptiōis nr̄e expectatiōe letificas: p̄sta vt vnigenitū tuū quē redēptorē leti suscipimus: venientē quoqz iudicē securi videam'. eundem dñm nostrū iesum christum.

Preces et solita ommẽo. dimittant. Cõpletoriũ sine p̃cibꝰ et capitlis more solito peragat. Ad mat. inuit. Prestolãtes redẽptorẽ leuate capita vr̃a Qm̃ ꝓpe ẽ redẽptio vr̃a. p̃. Ueite. hyꝰ. Uerbũ supnũ. A. i. Noct. cũ suis dicat ant. ℣. hodie scietis qꝛ veniet dñs. Et mane videbitis gl̃iaꝫ eiꝰ. Scd̃m Mattheũ. i.

In illo tpe. Cum esset desponsata mater iesu maria ioseph: antеq̃ꝫ cõuenirẽt inuẽta est in vtero habẽs de spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia lctõnis eiusdẽ. lc. i.

Que fuit necessitas vt despõsata esset maria nisi ꝓpterea: quatinus hoc sacramentum diabolo celaretur: et ille maligнus fraudis cõmẽta aduersus despõsatã virginẽ: nulla penitꝰ iueniret. Uel ideo fuerat desponsata ioseph: vt nato infanti vel ipsi marie curã videret gerere ioseph siue in egyptũ iens: siue inde denuo rediẽs. Ideo fuerat despõsata ioseph: nõ in cõcupiscẽtia iũcta. ℟. Sãctificamini hodie et estote parati: qꝛ die crastia videbitis Maiestatem dei i vobis. ℣. hodie scietis qꝛ veniet dñs et mane videbitis. Maiestatẽ. lctõ. ii.

Mater inquit eius/ mater imaculata/ mater incorrupta/ mater intacta. Mater eius. Cuiꝰ eius? Mater dei vnigeniti dñi et redẽptoris oim plasmatoris et creatoris cũctorũ illius qui in celis est sine matre: et in terris est sine patre. Ipsius q̇ in celis scd̃m deitatẽ in sinu est patris: et in terris scd̃m carnis susceptionẽ in sinu est matris. ℟. Constãtes estote videbitis auxilium dñi sup vos. Judea et hierl'm nolite timere cras egrediemini et dñs erit vobiscũ. ℣. Uos q̇ i puluere estis expgiscimini et clamate qꝛ veniet dñs cuꝫ salute. Judea.

O magne ammirabilis gr̃a. lc. iii. O inenarrabilis suauitas. O ineffabile magnũ atq̃ꝫ sacramẽtũ. Ipsa eadẽ virgo/ ipsa et mater dñi: ipsa eiꝰ ancilla: plasmatio eiꝰ ip̃a que genuit. Quis ista vnq̃ꝫ audiuit? Quis vidit talia? Quis hec excogitare potuit? Ut virgo et mater esset: intacta generaret. Que et ℣go ꝑmãsit et xp̃m genuit. Uirgo genuit et virgo ꝑmãsit. Mater filij facta est: et castitatis sigillũ nõ amisit. Quare. qꝛ nõ homo iste tantũ qui videbatur: sed vnigenitus deꝰ erat qui in carne aduenerat. Tu aũt. ℟. Sanctificamini filij israel: dicit dominus: in die em̃ crastina descendet dñs. Et auferet a vobis omnem languorem. ℣. Ju-

dea et hierusalem nolite timere: cras egrediemini et dñs erit vobiscũ. Et auferet. Sãctificamini. ℣. Crastina erit vobis salus Dicit dñs exercituũ. Si vigil. natiui. dñi die dñica venerit. ℣. añ laud. Crastina die delebit iniquitas ter̃e. Et regnabit sup vos saluator mũdi. ¶ In laud. añ.

Iudea ⁊ hirl'm nolite timere cras egrediemini ⁊ dñs erit vobiscũ. ps. Miserere. c. v. si nõ est in dñica. ã. Hodie scietis q: veniet dñs ⁊ mane videbitis gl'iam ei⁹. Hoc i loco notãdũ est q̃ i quacũq3 fer. hec vigilia euene. eiusdẽ ferie psalmũ p̃cedens ã. obtinebit. añ. Crastina die delebit iniq̃tas ter̃e: ⁊ regnabit sup nos saluator mũdi. ps. De⁹ de⁹ me⁹. a. vij. Si hec vigil. i dñica eueñ. sup cãticũ dicat ã Leuate capita vr̃a ecce appropiquabit redẽptio vestra. p. Bñdicite. a. vij. Si i. ij. feria. ã. Haurietis aquas i gaudio de fontib⁹ saluatoris. p. Cõfitebor. c. vj. ¶ Fer. iij. añ. Da mercedẽ dñe sustinẽtib⁹ te: vt p̃phete tui fideles inueniant. ps. Ego dixi. d. ij ¶ Fer. iiij. añ. Ecce veniet dñs vt sedeat cũ p̃ncipib⁹ ⁊ soliũ gl'ie teneat. p. Exultauit cor meũ. d. vij ¶ Fer. v. ã. Ecce de⁹ meus ⁊ honorabo eũ: de⁹ patris mei ⁊ exaltabo eũ. ps. Cãtem⁹ dño. c. v ¶ Fer. vj. ã. De⁹ a libano veniet: ⁊ splẽdor ei⁹ sicut lumen erit. p. Dñe audiui. f. ij. ¶ Sabbato. añ. Expectet sicut pluuia eloquium dñi et descẽdat sup nos sicut ros de⁹ nr̃. p. Audite celi. f. viij. ã. Crastia erit vobis sal⁹ dicit dñs exercituũ. ps. Laudate. cpm. Propter syon. C. j. hy⁹. Uox clara. A. iij. ℣. Crastina die delebit iniq̃tas terre Et regnabit sup vos saluator mũdi. ã. Cũ esset desponsata mater iesu maria ioseph anteq̃3 conuenirẽt inuẽta est i vtero habẽs / q̃d eñi in ea natũ est de spũ sctõ est all'a. p. Bñdictus. a. viij. Preces ⁊ solita cõmẽo. relinquant. orõ. De⁹ qui nos annua. C. j. Ad hor. diurnales. añ. de laud. Si vigil. nat. i do. vene. Xp̃e fili dei viui. cum all'a dicat. Et sic ad oẽs horas. Si autẽ in feriali vene. sine all'a dicat. Ad. iij. cpm. Propter syon. C. j. ℟. Crastina die Delebit iniq̃tas terre. ℣. Et regnabit sup vos saluator mundi. Delebit. ℣. Crastina erit vobis salus: dicit dñs exercituũ. or̃ vt s. Ad. vj. cp. esa. lxij

Uidebũt gẽtes iustum tuũ ⁊ cũcti reges iclitũ tuũ: et vocabit tibi nomen nouũ q̃d os dñi noiauit. ℟. Crastina erit Uobis sal⁹. ℣. Dicit dñs exercituũ. Uobis sal⁹. ℣. Hodie scie. Ad. ix. cp. Esa. lxij

NOn vocaberis vltra de relicta/ et terra tua non vocabit amplius desolata: sed vocaberis volūtas mea i ea: et terra tua ihabitabit: quia cōplacuit dño i te. ℟. Hodie scietis Quia veniet dñs. ℣. Et mane videbitis gloriam eius. Quia veniet. ℣. Cōstātes estote Uidebitis auxiliū dñi sup vos. ❡ In die natiuitatis dñi. Ad. j. vespas. añ.

Nte q̄ cōuenirēt inuēta est maria habēs in vtero de spū sancto allā. ps. Laudate pueri. g. ij. ā. Joseph fili dauid/noli timere accipere mariā cōiugē tuā: qd enī in ea natū est: de spū sctō est allā. p. Laud. do. g. iij. ā. Rex pacificus magnificatus est: cuius vultū desiderat vniuersa terra. p. Lauda aīa. h. j. añ. Magnificatus est rex pacificus sup oēs reges vniuersę terre. p. Laud. do. h. i. ā. Scitote q pppe est regnū dei: amē dico vobis q nō tardabit. p. Lauda hierlm. Cpm. Amos. iiij.

PAratus esto israel in occursum dñi: ecce enī veniet tibi salus a dño celeriter: et conteret iugū graue et soluet vincula pctōꝝ tuoꝝ cuius gloria mane videbitur sup terrā. ℟. Judea et hierusalē nolite timere. Cras egrediemini et dñs erit vobiscū. ℣. Constātes estote videbitis auxiliū domini sup vos. Cras egre. hymnus. Ueni redemptor gentium. vtō. A. j. cū ℣sibus sequētibus Nō ex virili. Aluus tumescit. Procedens de. Egressus eius. Equalis. Presepe iam fulget tuū/ lumenq nox spirat nouū: quod nulla nox interpollet/fideq iugi luceat Gloria tibi domine/ qui natus es de virgine: cuz patre. ℣. Tanq spōsus Dñs procedēs de thalamo suo. In euāgelio. ā. Dum ortus fuerit sol de celo videbitis regem regū procedentē a patre tanq sponsum de thalamo suo. ps Magt. oro. Deus qui nos annua. C. i. Ad cōpleto. ā. Cōpleti sunt dies marie: vt pareret filiū suū pmogenitū. psl. Cū iuocarē. In te dñe. Qui hitat Ecce nūc bñdicite vt i fine psalt. Cpm. Esaie. ix.

P Opulus gentium qui ambulabat in tenebris vidit lucē magnā: habitantibus i regione vmbre mortis lux orta est eis. Hy.

V Irgo dei gēitrix / quē totus nō capit orbis: i tua se clausit / viscera fact' hō. Vera fides geniti / purgauit crimina mūdi: ꝛ tibi ꝟginitas / inuiolata manet. Te matrē pietatis / opē fer clamitat orbis: subuenias famulis / o bndicta tuis. Gl'ia magna pr̄i / cōpar tibi gl'ia nate: flamine cū sctō / gl'ia magna pr̄i. Amen.

Sequēs hy' cātari debet ad cōplet. trib' dieb' scꝫ ipo die Natiuitatis dn̄i / Circūcisionis / et Purificatiōis.

C Orde natus ex parentis an̄ mūdi exordiū / alpha ꝛ cognoiatus: ipe fons ꝛ clausula oim q̄ sunt fuerūt / queqꝫ post futura sunt scl'oꝝ seculis. O btūs partus ille virgo cū puerpera / edidit nostrā salutē feta sctō spū: ꝛ puer redemptor orbis / os sacratū ꝓtulit scl'oꝝ scl'is. Psallat altitudo celi psallāt oēs āgeli / q̄cq̄d ē virtutis vsq̄ꝫ psallat in laudē dei: nulla liguaꝝ silescat vox / sed ois cōsonet scl'oꝝ seculis. Ecce quē vates vetustis cōcinebāt seculis / quē propheta rū fideles pagine spoponderāt: emicat promissus olim cuncta collaudēt eū seculorū seculis. Te senes ꝛ te iuuentus paruulorū te chorus / turba matrū virginūqꝫ simplices puellule: voce concordes pudicis ꝑstrepēt ꝯcētib' scl'orū scl'is. Tibi xp̄e sit cū pr̄e / agioqꝫ spū / hymnus melos laus pennis gr̄aꝝ actio: honor ꝟt' ꝛ victoria regnū eternalit scl'oꝝ scl'is. Amē. ℣. Bn̄dict' q̄ venit i noīe dn̄i De' dn̄s ꝛ illuxit nobis. A. Ecce ꝯpleta sunt om̄ia que dicta sunt p angelū de virgine maria. Ps. Nūc dimittis. Dicta ꝯfessione sequant. ℟. Uerbū caro factū est Et habitabit in nobis. ℣. Tanqꝫ spōsus Dn̄s procedēs de thalamo suo. ℣. Notū fecit dn̄s Salutare suū.

Oro.

R Espice nos misericors de' et mentibus clemēter hūanis nascente christo summe veritatꝫ tue lumen ostēde. Per eundem.

Sic habeatur ꝯpletoriū vsqꝫ ad epiphaniā dn̄i. Inuitato. Christus natus est nobis Uenite adorem'. Ps. Uenite. Hy'.

C Hriste redēptor oim / ex patre patris vnice: solus ante principiū / natus ieffabiliter. Tu lumē tu splēdor patris / tu spes perennis oim: intēde quas fundūt preces / tui per orbē famuli. Me

mento salutis auctor/ qd nostri quodā corporis: ex illibata virgine / nascēdo formam sumpseris. Hic p̄sens testat̄ dies/ currēs per āni circulū: qd solus a sede patris/ mūdi salus adueneris. Hunc celū terra hūc mare / hūc om̄e qd in eis est: auctorem aduētus tui/ laudat exultans cantico. Nos quoq3 qui sancto tuo/ redēpti sumus sanguine: ob diē natalis tui /hymnū nouū ɔcinim⁹. Gl̄ia tibi dñe/ q̄ na.

¶ In. i. noct. ān. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. ps. Quare fre. a. ii. ān. Tanq̄3 spōsus dñs procedens de thalamo suo. p̄. Celi enar. a. vi ā. Diffusa est gr̄a in labijs tuis: propterea bñdixit te de⁹ ieternū. ps. Eructauit. c. v. ii. x̄⁹ Tāq̄3 spōsus. Dñs procedens de thalamo suo. Lectio. i. Esaie. ix.

PRimo tēpore alleuiata est terra zabulon/ et terra neptalim/ et nouissimo aggrauata est via mar; trās iordanē galilee gentiū. Populus qui ambulabat i tenebris vidit lucē magnā: habitātib⁹ in regione vmbre mortis lux orta est eis. Multiplicasti gentē/ non magnificasti leticiam. Letabūtur corā te: sicut qui letātur in messe: z sicut exultāt victores capta p̄da quando diuidunt spolia. Iugū em̄ oneris eius: z virgā humeri eius/ et sceptrum exactoris eius superasti sicut i die madian. Quia oīs violēta p̄datio cū tumultu/ z vestimētū mixtū sanguine: erit in cōbustionē et cibus ignis Paruulus em̄ natus est nobis: z fili⁹ dat⁹ est nobis. Hec dicit dñs deus qui hodierna die de virgine nasci dignat⁹ est: conuertimini ad me z salui eritis. R̄. Hodie nobis celorū rex de virgine nasci dignatus est: vt hoiem perditum ad regna celestia reuocaret. Gaudet exercitus angelorū: quia sal⁹ eterna humano generi apparuit. V̄s⁹. Gloria in excelsis deo et in terra pax hominibus bone volūtatis. Gaudet. Gloria pr̄i. Gaudet. L. ii.

COnsolamini consolamini popule meus: dicit deus vester. Loquimini ad cor hierusalē/ et aduocate eā: qz cōpleta est malicia ei⁹ dimissa est iniq̄tas illi⁹. Suscepit de manu dñi duplicia: p oib⁹ pctis suis. Uox clamātis i deserto/ pate viā dñi: rectas facite i solitudie semitas dei nr̄i. R̄. Hodie nobis de celo pax vera descēdit. Hodie p totū mūdū melliflui facti sunt celi. V̄. Hodie illuxit nob; dies redēptionis noue repatiōis āntiq̄ felicitat;

eine. hodie. Glia. hos. L.cō.iij.
Consurge cōsurge induere fortitudine tua syon: induere vestimētis glie tue ciuitas sancta hierlm: qa nō adijciet vltra: vt trāseat p te incircūcisus et immūdus. Excutere de puluere: cōsurge sede hierlm: solue vincula colli tui captiua filia syon: qr hec dicit dñs. Gratis venūdati estis: ⁊ sine argēto redimemini. Hec dicit. ℟. Descēdit de celis deus verus a patre genitus introiuit i vterū virginis: nobis vt appareret visibilis: indutus forma prothoparētis ade. Et exiuit p clausa₃ portā conditor celoꝝ: ⁊ vniuerse fabrice mūdi. ℣. Tanq̄ spōsus dñs pcedēs de thalamo suo. Et exiuit. Glia. Et exiuit. ¶ In .ij. noc. aā. Suscepimus de⁹ misericordiam tuam in medio tēpli tui. p. Magnus dñs. p. i. aā. Orief diebus dñi abūdātia pacis ⁊ dñabif. ps De⁹ iudiciū. e. i. aā. Ueritas de fra orta est: ⁊ iusticia de celo prospexit. ps. Bñdixisti. e. vij. ℣. Notū fecit dñs Salutare suum.

Sermo scti maximi epi. l. iiij

Natalis dñi dies ea de causa votiua solēnitate institutus est: qr i ea xp̄us pro redēptiōe mūdi nasci corporalit voluit: pdiēs de matris vtero q̄ erat i pris iperio Cuius suscepte carnis causa hec est postq̄ em̄ inuidia diaboli parēs ille prim⁹ spe seductus inani: cecidit ꝯfesti exul ac pditus i om̄i gñe suo: radicē malicie et pcti introduxit. Tu aūt. ℟. Quē vidistis pastores dicite: annūciate nobis i terris q̄s apparuit. Natū vidimus ⁊ choꝝ angeloꝝ collaudātē dñ₃. ℣. Dicite q̄d nā vidistis ⁊ ānūciate xp̄i natiuitatē. Natum. lc. v.

Crescebatq₃ i malū vehementi⁹ om̄e genus mortaliū diffusis vbiq₃ sceleribus: ⁊ q̄d est nequius horum cultib⁹ idolorū. Uolēs ḡ de⁹ terminare pctm̄ / ꝯsuluit ꝓbo lege / pphetis / signis / plagis pdigijs. Sed cū nec sic q̄dē errores suos āmonit⁹ mūd⁹ agnosceret: misit de⁹ filiū suū vt carnē idueret: ⁊ hoib⁹ appareret / et pctōres sanaret. Qui ideo i hoie venit: qr per seip̄m ab hoib⁹ cog̃sci nō potuit. ℟. O magnū mysteriū ⁊ am mirabile sacramētū: vt aialia viderēt dñm natū Jacētē in p̄sepio btā ꝟgo cui⁹ viscera meruerunt portare dñ₃ xp̄m. ℣. Dñe audiui auditū tuū ⁊ timui: ꝯsideraui opa tua ⁊ expaui i medio duū aialiū.

Saluator lc. vj. (Jacētē. nr̄ dilectissimi hodie natus est gaudeam⁹. Neq₃ em̄ locū phas est esse tristicie vbi

natalis ē vite. q̄ ↄsūpto mor-talitatis timore īgerit nobis de ꝑmissa eternitate leticiā. Nemo ab huius alacritatis participatione secernit̄. Una cunctis letitie cōmunis est ratio: quia dñs noster peccati mortisqꝫ destructor: sicut nullum a reatu liberū reperit ita pro liberādis omnib⁹ venit. Tu aūt. ℟. Sancta ꝛ imaculata ꝟginitas: quibus te laudibus efferam nescio. Quia quē celi capere non poterāt tuo gremio cōtulisti. ℣. Beata es ꝟgo ꝛ gloriosa inter omnes mulieres ꝛ benedicta. Gabriel hec dicens attulit affata. Paries filium virgo intacta. Jesus erit nomē eius cuncta per secula. Que dicta sunt de te iamiam sunt pacta. Hodie ex te xp̄us natus est i terra. De te mater casta ꝓcessit maria. Aue speciosa i celis: regina ꝛ bn̄dicta in eternū sctā. Quia. Glīa et honor deo patri sūmo: laus quoqꝫ maiestas potestas: ꝛ deitas sit ei⁹ vnigenito et spūi sancto. Quia quē. In .iij. noc. ān. Ipse inuocauit me allīa: pater me⁹ es tu allīa. ps. Misericordias dñi. e. viij. ān. Letentur celi et exultet terra ante faciem domini qm̄ venit. ps. Cantate. i. f. ij. ā. Notum fecit domin⁹ allīa salutare suū allīa. ps. Cātate. ij. f. iij. ꝟsus. Ipse inuocauit me. Secundum Lucam secūdo.

In illo tp̄e. Exijt edictū a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. Et ꝛ͞. Homilia gregorij pa. Quia largiente dño missaꝛ͞ solēnia: ter hodie celebraturi sum⁹: loqui diu de euāgelica lectione non possumus: sed nos aliq̄d vel breuiter discere: redemptoris nr̄i natiuitas ipsa ↄpellit. Quid est q̄ꝺ nasciture dño mund⁹ describitur: nisi hoc q̄ꝺ aperte mōstratur: quia ille appebat in carne q̄ electos suos scriberet in eternitate. ℟. Beata dei genitrix maria: cui⁹ viscera intacta permanēt. Hodie genuit saluatorem seculi. ℣. Beata que credidit: quoniā perfecta sunt oīa que dicta sūt ei a dño. Hodie ge. Secundum Lucam secūdo.

In illo tp̄e. Pastores loquebant̄ adinuicē dicētes. Transeam⁹ vsqꝫ bethleem: ꝛ videamus hoc verbum quod factū est quod domin⁹ ostēdit nobis. Et ꝛ͞. Homilia vene. be. pbri. Nato in bethleem dño sicut euāgelij testatur lectio. Pastorib⁹ qui in regione eadem erāt vigilātes: ꝛ custodiētes vigilias noctis super gregē suū: angelus dñi cum magna luce apparuit: exortumqꝫ mūdo solē iusticie nō solū celestis voce

sermonis: verũ etiã claritate diuine lucis astruxit. R. Beata viscera marie virginis: q̃ portauerũt eterni pr̄is filiũ: et beata vbera q̃ lactauerunt xp̄m dominum. Quia hodie ꝓ salute mundi de virgine nasci dignatus est. V. Dies sanctificat⁹ illuxit nobis: venite gẽtes ⁊ adorate dn̄m. Quia hodie. Scd̄m Joanẽ. i.

In pricipio erat verbũ et verbũ erat apud deum/ ⁊ deus erat verbum: hoc erat in principio apd̄ deum. Et rel. Homil. ven. bed. pbri.

Quia tpalẽ mediatoris dei et hoim: hois iesu xp̄i natiuitatẽ q̃ hodierna die facta est/ sanctorũ verbis euangelistarum matthei videlicet ⁊ luce: manifeste cognouimus: libet etiã de verbi id est diuinitatis ei⁹ eternitate in qua semp patri manet equalis: beati ioannis euangeliste dicta scrutari: qui singularis castitatis priuilegio meruit: vt ceteris alti⁹ diuinitatis ipsi⁹ caperet simul ⁊ patefaceret archanũ. Tu autẽ. R. Verbũ caro factũ est: ⁊ habitauit in nobis cui⁹ gloriam vidim⁹ quasi vnigeniti a patre plenũ gr̄e ⁊ veritatis. V. In principio erat verbũ ⁊ verbũ erat apud deũ: ⁊ deus erat verbũ. Plenum. Gloria. Plenũ. R. Verbum caro. repetat. Deinde Missa incipiat. Dn̄s dixit ad me. ⁊c. et cõtone dicta: legat Initiũ sancti euãgelij: scd̄m matthe-um pcedẽte salutatiõe. mat. i.

Liber generationis iesu christi filij dauid: filij abrahã. Abraham genuit ysaach. ysaach aũt: genuit iacob. Jacob autem: genuit iudam ⁊ fratres ei⁹. Judas autem: genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares aũt: genuit esrom. Esrom autẽ: genuit aram. Arã autẽ: genuit aminadab. Aminadab autẽ: genuit naason. Naason autẽ: genuit salmon. Salmon autem: genuit booz de raab. Booz autẽ: genuit obeth ex ruth. Obeth aũt: genuit iesse Jesse autem: genuit dauid regem. Dauid autẽ rex: genuit salomonẽ ex ea que fuit vrie. Salomon autem: genuit roboam. Roboam autẽ: genuit abiã. Abia autem: genuit asa Asa autem: genuit iosaphat. Josaphat autem: genuit ioram. Joram aũt: genuit oziam. Ozias autem: genuit ioathã. Joathan autẽ: genuit achaz. Achaz autem: genuit ezechiam. Ezechias autem: genuit manassen. Manasses autem: genuit amon. Amon autẽ: genuit iosiam. Josias aũt: genuit ieconiã ⁊ fratres

eius in transmigratione babilonis: et post transmigratione͂ babilonis: ieconias genuit salathiel. Salathiel autem: genuit zorobabel. Zorobabel autem: genuit abiud. Abiud aũt: genuit eliachim. Eliachim autē: genuit azor. Azor autem: genuit sadoch. Sadoch autē: genuit achim. Achim autem: genuit eliud. Eliud autem: genuit eleazar. Eleazar autem: genuit mathan. Mathan autem: genuit iacob. Jacob autem genuit ioseph virum marie. De qua nat⁹ est iesus: qui vocatur christus. ps. Te deũ laudamus. Quo dicto stati laudes sine vsu. et sine Deus in adiutorium incipiantur. In laudibus. an.

Quem vidistis pastores dicite annunciate nobis i terris quis apparuit: natum vidimus et chorũ angelorum collaudantem dominum alleluia all'a. ps. Domin⁹ regnauit. a. vij. ãn. Genuit puerpera regem cui nomē eternuz: et gaudium matris habens cum virginitatis honore: nec primam similem visa est nec habere sequentem alleluia. Psal. Jubilate deo. a. vij. ãn. Angelus ad pastores ait: annũcio vobis gaudium magnũ: quia natus est vobis hodie saluator mũdi alleluia. ps. Deus deus meus. a. vij. ã. Facta est cum angelo multitudo celestis exercitus laudantium deum et dicentium: gloria in excelsis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis alleluya. ps. Benedicite omnia. a. vij. ã. Paruulus filius hodie natus est nobis: et vocabitur deus fortis alleluia alleluia. In euangelio. ãn. Gloria in excelsis deo: et in terra pax hominibus bone voluntatis: alleluia alleluia. ps Benedictus dominus de⁹ isrl. a. viij. Oratio.

Concede quesum⁹ omnipotēs deus: vt nos vnigeniti tui noua per carnē natiuitas liberet: quos sub peccati iugo vetusta seruit⁹ tenet. Per eundem. ¶ Si missa celebrata fuerit horista ad altare missã et matutinas simul percõplendam concludat. Et diaconus dicat Benedicam⁹ domino. Post hoc immediate sequatur. ãn. Ecce cõpleta sunt oia. C. iij. cum vsicu. Post partum. et collecta Deus qui salutis. Deinde sequatur missa Lux fulgebit. qua finita cum Jte missa est. Et benedictiõe data: cantetur prima cum Deus in adiutorium. Et sic consequenter relique hore canantur.

¶ Ad primam. Hymnus.

Agnoscat oē seculum/ venisse vite premium: post hostis asperi iugum/ apparuit redemptio. Esaias q̄ precinit/cōpleta sunt in virgine: annūciauit angelus/ sanctus repleuit spūs. Gloria tibi dñe. an. Quem vidistis. ps. De⁹ i noie. cū aliis ꝯsuetis. et Quicūq; vult. cā. Apl'us gētiū. ℟. Xp̄e fili dei viui miserere nobis All'a all'. ℣. Qui de ꝟgine dignatus es nasci miserere nobis All'a Glia. ℣. Benedictus q̄ venit in noie dñi. De⁹ dñs ⁊ illuxit nobis. Kyrie eleysō. Xp̄e el'. Pater noster. Uiuit anima mea. Erraui sicut. Credo i deum. Carnis resurrectionē. Confitemini. post confessionem. ℣. Uerbum caro factū est. Tāq̄ sponsus. Notum fecit dñs. vt s. ad cōpl'.cum orone. Cōcede q̄s oп̄s deus. ℣⁹. Preciosa est. ℣. Exultabunt. Oro. Sancta maria. De⁹ i adiutoriū iii. cū cetis. In fine dicat' ista Or.

Omnip̄s sempiterne de⁹ dirige actus nr̄os in beneplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. P eund. Hoc modo cātat' prima singulis dieb⁹ tā festis q̄ ferialibus vsq; ad epiphaniā domini. ¶ Ad. iij. hy⁹.

Maria vētre concepit/ verbi fidelis semine: quē tot⁹ nō capit orbis/ portāt puelle viscera. Radix iesse iam floruit/ ⁊ ꝟga fructū edidit: fecūda ptū ptulit/ ⁊ ꝟgo mr̄ pmanet. Gloria tibi dñe/ q̄. a Genuit puerpera. Cp. Titum. ij.

Apparuit gr̄a dei saluatoris nr̄i oibus hominib⁹ erudiēs nos: vt abnegātes ipietatē et secularia desideria: sobrie ⁊ iuste et pie viuamus in hoc seculo. ℟. Uerbū caro factū est All'a all'a. ℣. Et habitauit in nobis. All'a Gloria. Uerbū. ℣. Notū fecit dñs. Oro. Cōcede q̄s op̄s. Ad. vi. hy⁹.

Presepe poni ptulit/ qui luc3 auctor extitit: cum p̄re celos ꝯdidit/ sub matre pānos induit. Legē dedit q̄ seculo/ cui⁹ decem precepta sunt: dignādo factus est homo/ sub legis esse viculo. Gloria tibi dñe. an. Angelus ad pasto. Capm. Titum. iij.

Apparuit benignitas: ⁊ humanitas saluatoris nr̄i dei: non ex operibus iusticie q̄ fecim⁹ nos: s3 scd̄m suā miam saluos nos fecit. ℟. Notū fecit dñs. All'a all'a. ℣. Salutare suū. All'a. ℣ Ipse inuocauit me. or. vt s. Ad. ix. hy⁹.

Adam vet⁹ qd̄ polluit/ adā nou⁹ hoc abluit: tumēs qd̄ ille deiecit/ humilli

mus hic erigit. I ã nata lux est ꝛ salus/fugata nox ꝛ victa mors: venite gentes credite/ deum maria ꝓtulit. G loria tibi domine. ãn. Paruulus filius. Capitulum. Hebre. pꝛio

M Ultipharie/ multisqꝫ modis oli de⁹ loquẽs patribus i ꝓphetis: nouissime vero istis dieb⁹ locut⁹ est nobis in filio: quẽ ꝯstituit heredẽ vniuersoꝝ per quẽ fecit et secula. ℞. Ipse inuocauit me. Allꝰa allꝰa. ℣. Pater meus es tu. All. ℣. Glia. Puer nat⁹. oꝛ vtã.

¶ Ad secũdas vesperas. ãn.

T Ecum principiũ i die virtutis tue: in splendoꝛibus sanctoꝝũ: ex vtero ante luciferum genui te. ps Dixit dñs. g.ij.ã. Redemptionẽ misit dñs pplo suo mandauit ineternũ testamẽtum suum. ps Confitebor. g.ij.ã Exoꝛtum est in tenebꝛis lumẽ rectis coꝛde: misericoꝛs ꝛ miſatoꝛ et iustus dñs. ps. Btũs vir. g.ij. ãn. Apud dominũ mĩa: ꝛ copiosa apud eum redemptio. ps. De pfundis. g.v.ãn. De fructu ventris tui: ponam sup sedem tuam. ps. Memẽto domie dauid. g.v. Capitulum. Esaie. ix.

P Aruulus eni natus est nobis: ꝛ filius dat⁹ est nobis: et fact⁹ est pꝛincipat⁹ super humerũ eius: ꝛ vocabitur nomen eius ammirabilis/ cõsiliarius/ de⁹ foꝛtis/ pater futuri scłi/ pꝛĩceps pacis. ℞. Uerbum caro. Hymnus.

H Solis oꝛtus cardine/ et vsqꝫ terre limitem: xp̃m canamus pꝛincipẽ/ natũ maria virgine. B tũs auctoꝛ seculi/ seruile coꝛp⁹ induit: vt carne carnẽ liberans/ ne pderet quos ꝯdidit. C aste parẽtis viscera/ celestis itrat gr̃a: venter puelle baiulat/ secreta que non nouerat. D om⁹ pudici pectoꝛis/ templũ repẽte fit dei/ intacta nesciẽs virum/ verbo ꝯcepit filiũ. E nixa est puerpera/ quẽ gabꝛiel pꝛedixerat: quẽ mr̃is aluo gestiẽs/ clausus ioãnes senserat. F eno iacere ptulit/ ꝑsepe nõ abhoꝛruit: paruoqꝫ lacte pastus est/ per quem nec ales esurit. G audet choꝛ⁹ celestiũ/ ꝛ angeli canũt deo: palãqꝫ fit pastoꝛibus/ pastoꝛ creatoꝛ oĩm. Glia ti. ℣. Tanqꝫ spons⁹. ãn. Hodie xp̃s natus est: hodie saluatoꝛ appuit: hodie i t̃ra canũt ãgeli: letãtur archangeli: hodie exultant iusti dicẽtes: glia in excelsis deo allꝰa. ps. Mgt. oro. Concede q̃s oĩps de⁹ vt nos Post Bñdicam⁹. Fiat cõmẽoꝛatio de sancto Stephano. ãn. Tu pꝛincipatum tenes in choꝛo martyꝛum similis angelo: q̃ pꝛo te lapidantib⁹ deũ depꝛecatus es btẽ

stephane intercede pro nobis ad dominū. ℣. Glia z honore. Oratio

DA nobis q̄s dn̄e imitari qd̄ colim⁹ vt discamus z inimicos diligere: q̄a eius natalicia celebram⁹ qui nouit etiam pro persecutoribus exorare. Dominum nostrum iesum xp̄m. Inuitato. Christum natum qui beatum hodie coronauit stephanum. Uenite adorem⁹. ps. Uēite. Hymn⁹.

SAncte dei p̄ciose/ prothomartyr stephane/ q̄ virtute charitatis: circūfult⁹ vndiq3/ dn̄m p īimico exorasti pp̄l'o. Audi nos p̄ces p deuoto/ tibi nunc collegio: vt tuo ppiciatus interuētu dn̄s: nos purgatos a pctis/ iungat celi ciuib⁹. Gloria z honor deo/ vsquequo altissimo: vna pr̄i filioq3/ cū sp̄ū paracleto: cui laus est z ptās/ p eterna secula. Amen. In primo noc. āñ. Btūs steph̄an⁹ iugi legis dei meditatione roboratus tanq3 lignū fructiferū secus salutariū aquarum plantatū decursus: fructum martyriū in tp̄e suo dedit primus ps. Btūs vir. a. i. ā. Cōstitut⁹ a deo p̄dicator preceptorū ei⁹ in timore sācto illi seruire studuit: officioq3 fideliter peracto i montem scm̄ eius ascendere dignat⁹ fuit. ps. Quare fremuerunt. a. i. āñ. In tribulatione lapidū se prementiū. post⁹ milia populi se circūdantis nō timuit: quia suscepto rē suū iesum vt eū saluum faceret exurgere in celo vidit. ps. Dn̄e quid. a. i. ℣. Glia z honore coronasti eū dn̄e. Et cōstituisti eū sup opa manuū tuarū. Lectō. i. Sermo sancti augustini epi.

HEri celebrauim⁹ fr̄es charissimi tp̄alē regis eterni natalē. Hodie celebramus triūphalem militis ei⁹ passionē. Heri eni rex noster trabea carnis indut⁹: de aula v̄ginalis vteri egrediens visitari dignatus est mundū. Hodie miles de tabernaculo corpis exiēs triūphator migrauit ad celum. ℟. Hesterna die dn̄s natus est in terris vt stephanus nascerer in celis: ingressus est dn̄s mūdum. Ut steph̄an⁹ ingrederetur in celum. ℣. Heri eni rex noster trabea carnis idutus de aula vteri v̄ginalis egrediens: visitare dignatus est mundum. Ut steph̄an⁹. Lectio. ii.

DOmin⁹ vero sempiternus rex sempit̄ne deitatis maiestate seruata: seruile cinctorium carnis assumēs/ in huius seculi cāpum pugnatur⁹ intrauit: iste eteni miles depositis corruptibilibus corpis indumentis/ ad sūmū celi palatium perenniter regnaturus ascendit. ℟. Stephan⁹ au

rem plenus gr̃a ⁊ fortitudine: faciebat signa magna et ꝓdigia in populo. ℣. Surrexerũt autẽ quidam de synagoga disputãtes cũ stephano: ⁊ non poterãt resistere sapientie ⁊ spiritui qui loquebatur. Faciebat. Lectio tertia.

Dñs descendit carne velatus: miles ascendit sanguine laureatus. Ascẽdit iste lapidantibꝰ iudeis: q̄ ille descendit letantibus angelis. Gloria in excelsis deo: heri exultantes sancti angeli cantauerunt. Hodie letantes stephanum in suũ sanctissimum consortium susceperũt. ℟. Intuens in celũ btũs stephanus: vidit gloriam dei: et ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filiũ hominis stantem a dextris virtutis dei. ℣s. Cum autẽ esset stephanus plenꝰ spiritu sancto: intendẽs in celum ait. Ecce video. In .ij. noct. ãn. Lumine vultus tui domine insignitus prothomartyr stephanus sacrificium iusticie seip̃m tibi sacrificauit: ideoq̃ in leticia cordis in pace obdormiẽs requiescit. ps. Cum inuocarẽ. ã. vi. ã. Benedictiõis tue dñe mũere iustificatus: et scuto tue protectionis in passione munitꝰ: nominis sui coronam stephanus a te percipere meruit. ps. Uerba mea. c. v. ãn. O q̃ ammirabile est nomen tuum dñe deus nr̃: pro quo beatus stephanus passus: gloria et honore a te est coronatus: et super celos dono tue magnificentie exaltatus. ps. Domine dominus noster. a. ij. ℣sus. Posuisti domine. Lectio. iiij.

Heri dñs exiuit de vtero ṽginis: hodie miles egressus est de ergastulo carnis. Heri pro nobis est christus pannis inuolutus: hodie stephanꝰ stola glorie immortalis ab eo est indutus. Heri presepis angustia christum portauit infantem: hodie immensitas celi stephanum suscepit triumphãtem. ℟em. Uidebant omnes stephanum qui erant in consilio. Et intuebantur vultum eiꝰ tanq̃ vultum angeli stantis inter illos. ℣sus. Et concurrẽtes rapuerũt eum: et adduxerunt eum in consilio. Et intuebantur. Lectio. v.

Solus descendit deus: vt multos eleuaret / humiliauit se rex noster / vt suos milites exaltaret. Qui enim corpori suo virginis ꝑparauit vterum: ipse martyri suo aperire dignatus est celum. Dominus christus ãgustias intrare nõ dedignatus est vteri: vt animam stephani latitudo susciperet celi. ℟em. Lapidabãt stephanum inuocantem ⁊ dicẽtem. Domine iesu christe ac-

cipe spm̄ meum: ⁊ ne statuas illis hoc pctm̄. ℣. Positis autē genibus btūs stephan⁹ orabat dicēs. Domine iesu. Lectio sexta.

Necessariū tamē nobis est agnoscere q̄bus armis p̄cinctus stephan⁹: seuitiā iudeorum potuit supare: vt ita meruisset feliciter triumphare. Neq̧ ei puipēdēda sūt talis virtus talisq̧ triūph⁹. Haud vilibus armis potuit p̄muniri: q̄ a multis nō potuit supari. Inuicte nāq̧ in eo enituit isigne ℣tutis: q̄ nec fremētiū seuitiā formidauit: nec lapidātiū ictib⁹ deuicta succubuit. ℟. Lapides torrētis illi dulces fuerunt. Ipsum sequūtur omnes anie iuste. ℣. Mortem eni quam saluator noster dignatus est pro oibus pati: hāc ille prim⁹ reddidit saluatori. Ipm. In iij. noc. an. In dño deo suo ɔfisus fortis athleta stephan⁹: lapidū fortiter sustinuit ictus: ⁊ idcirco ad montem ℣tutum trāsmigrauit victoriosus. ps. In dño. a. iij. an. Sine macula btūs stephan⁹ ingressus est dñe in tabernaculo tuo: et quia opatus est iusticiā requiescet in monte scō tuo. ps. Dñe quis. a. iiij. an. Dñe virtus ⁊ letitia rectorū qm̄ tu preuenisti dilectum tibi stephanum dono gratuite bñdictionis: te primus secutus est morte gl'iose passiōis: vnde cū corona martyrū dedisti ei vitam in sclm seculi. ps. Dñe in virtute. a. vi. ℣. Magna ē glia. Lcō. vij. Scdm matthe. xxiij.

In illo tpe. Dicebat iesus turbis iudeorum: ⁊ principibus sacerdotū. Ecce ego mitto ad vos pphetas ⁊ sapiētes ⁊ scribas: et ex illis occidetis: ⁊ crucifigetis ⁊ flagellabitis in synagogis vr̄is Et ⁊. Homilia bti hier. pbri.

Ecce eni mitto ad vos prophetas / ⁊ sapiētes / ⁊ scribas ⁊c. Simulq̧ obserua iuxta apostolū dicentē ⁊ scribentē ad corintheos varia dona eē discipulorū xp̄i. ℟. Impij sup iustum iacturā fecerunt vt eum morti traderēt. At ille gaudēs suscepit lapides: vt mereretur accipere corona glorie. ℣. Hebreorū gens perfida morte xp̄i sanguinea: in stephanum maliuola pfecerunt cōsilia: quē lapidando nequiter occiderunt crudeliter. At ille gaudens. Lectio octaua.

Alios pphetas qui vētura predicant. Alios sapientes qui nouerunt quādo debeāt proferre sermonē: alios scribas i lege doctissimos: ex q̄bus lapidatus est stephan⁹: paulus occisus: petr⁹ crucifixus: flagellati in actib⁹ aploꝝ discipuli: ⁊ persecuti sūt eos de ciuitate in ciuitatem:

expellētes de iudea: vt ad gē tium pplm transmigrarent. R. Patefacte sūt ianue celi christi martyri btō stephano: i numero martyrū inuentus est primus. Et ideo triūphat in celis coronatus. V. Mortē enim quā saluator noster dignat⁹ est p omnibus pati hanc ille prim⁹ reddidit saluatori. Et ideo. Lectio nona.

Et vt veniat sup vos omnis sanguis iust⁹/qui effusus est super terrā a sanguie abel iusti: vsq; ad sanguinē zacharie filij barachie: quē occidistis inter tēplū et altare. De abel nulla est ambiguitas qn is sit quē chain frater frēm occiderit. R. Impetū fecerūt vnanimiter in eū: z eiecerunt eū extra ciuitatē inuocantē z dicentē. Dñe accipe spm meū. V. Stephanus dei gr̄a plenus erat/i plebe multa signa faciebat: celos aptos aspiciebat: iesum stantē videbat a dextris dei z dicebat. Dñe. Gloria deo per cuncta patri fūnio eiusq; pli: sint cōdigne laudes ac vtriusq; flamini sancto: i primo z nūc z semp z in scl'a amē. Dñe. V. Corona aurea. In laudibus. āñ.

Lapidauerūt stephanū et ipse inocabat dñm dicēs: ne statuas illis hoc pctm̄. ps. Dominus regnauit. a. Lapides torrentis illi dulces fuerūt: ipm sequuntur oēs aie iuste. ps. Jubilate. a. Adhesit aia mea post te: quia caro mea lapidata est p te deus me⁹. ps. De⁹ de⁹ me⁹. a. Ecce video celos aptos: z iesum stātē a dextris dei. p. Bñdicite. a. Stephan⁹ vidit ce los apertos vidit z introiuit: btūs hō cui celi patebūt. p. Laud. Cp. act. vj.

Stephan⁹ autē plenus gr̄a z fortitudine: faciebat pdigia z signa magna in pplo. Hy⁹. Deus tuorū militum. V. Letabit iustus in dño z sperauit in eo. Et laudabunt omnes recti corde. In euāge. āñ. Impij sup iustū fecerunt iacturā: vt eū morti traderēt: at ille gaudens suscepit lapides vt mereret accipe coronā glorie all'. p. Bñdictus. or. Da nobis q̄s dñe imitari. Cōi. Post Bñdicamus fiat cōmēo. de natiuit. a. Uirgo hodie fidelis: z si verbū genuit incarnatū ṽgo māsit: et post partū quā laudātes oēs dicimus benedicta tu in mulierib⁹. V. Benedictus q venit. oro. Cōcede q̄s ops de⁹. Alia vt in precedēte die. ¶ Ad hor. diurnales āe. dicat de lau. ad iij. cp. Stephanus autem plenus. vrs. ad lau. R. Glia et honore. cum all'a. V. Posuisti dñe. Rela habes z V. in cōi. oratio vrs.

Cum(Cap. Actu. vi. aūt esset stephan⁹ plenus spū sancto: intendens in

celū vidit gl'iam dei ⁊ ait:ec-
ce video celos apertos ⁊ filiū
hoīs stātē a dextris virtutis
dei. ℟. Posuisti dn̄e. ℣. Corona
aurea. ꝯ ꝛ vīs. ad. tr. cp. act. vi.
P Ositis aūt genibꝰ bea
tus stephanus clama-
uit voce magna dicens: dn̄e
ne statuas illis hoc pctm̄: et
cū hoc dixisset obdormiuit ī
dn̄o. ℟. Corona aurea. ℣. Ma-
gna ē gl'ia. ꝯ ꝛ vīs ad. ij. vesp. ā.
Tecū pncipiū. ꝯ. cū ps. vt ī pri-
ori. vesp. cp. Stephanus aūt
plenus grā. ꝛ. ā. ℟. Impetum
fecerunt. hyꝰ Deus tuorum.
℣. Gloria ⁊ honore. In euāge.
ā. Patefacte sunt ianue celi chri
sti martyri btō stephano qui ī nu
mero martyrū iuuētus est primꝰ
et ideo triumphat in celis coro-
natus all'a. ps. Mgt. oro vt ꝯ.
Cōmēo. fiat de sctō ioāne. ā.
Ecce ego ioannes vidi ostiū ap-
tū in celo: ⁊ ecce sedes posita erat
in eo: ⁊ in medio sedēs ⁊ in circui
tu eiꝰ quattuor aīalia plena ocu
lis ante ⁊ retro: et dabant gl'iam
⁊ honorē ⁊ bn̄dictionē sedēti sup
thronū viuenti in secula seculoꝝ.
℣ꝰ. Ualde honorandus est btūs
ioannes apl'us. Qui supra pectꝰ
dn̄i in cena recubuit. Oratio.
E Cclesiam tuā q̄s domi
ne benignus illustra vt
bti ioannis apl'i tui: ⁊ euāge-
liste illuminata doctrinis: ad
bona perueniat sempiterna.
P xpm̄. De natiuitate. ā. Gau
deamus oēs fideles saluator no-
ster natꝰ est in mundo: hodie p-
cessit ples magnifici germinis et
perseuerat pudor ꝟginitatis. ℣.
Tanq̄ꝫ sponsus. oꝛ. Concede
q̄s oīps deꝰ vt vnigeniti. vts.
Ad matutinas. Inuitato.
Adoremꝰ regē apl'orum. Qui pri
uilegio amoris ioannem dilexit
apl'm. ps. Uenite. hyꝰ. Eterna
christi. In. i. noc. āñ. Ioannes
apl'us ⁊ euangelista ꝟgo est ele-
ctꝰ a dn̄o: atq̄ꝫ inter ceteros ma-
gis dilectus. ps. Celi enar. ⁊. vic
ā. Supra pectus dn̄i iesu xpi re
cumbens euāgelij fluenta de ipo
sacro dn̄ici pectoris fonte pota-
uit. ps. Benedicā. ⁊. iii. ā. Qua
si vnū de paradisi fluminibꝰ euā-
gelista ioannes verbi dei grām ī
toto terrarum orbe diffudit. ps.
Eructauit. ⁊c. viii. ℣ꝰ. In omnē
terram. ⁊c. vts. Isidorꝰ de obi
tu sanctoꝝ patrū. Lectio .i.
I Oannes apl'us ⁊ euā-
gelista filiꝰ zebedei: fra
ter iacobi virgo est electus a
dn̄o: ⁊ īter ceteros magis di-
lectus. Hic dū euangeliū xpi
in asia predicaret a domicia-
no cesare in pathmos insula
metallo relegat᷑: vbi etiā po-
sitꝰ apocalipsim scripsit. ℟.
Ualde honorādus est btūs ioan-
nes: qui supra pectus dn̄i in cena

recubuit. Cui xp̄us in cruce ma
trem virginē v̄gini ꝯmendabat.
℣. Mulier ecce fili⁹ tu⁹: ad disci
pulū aūt: ecce mr̄ tua. Cui. Lcō.ij.
Interfecto aūt a senatu do
miciano exilio ioannes reso
lutus rediit ephesū: ibiqꝫ ob
hereticorū versutias refutan
das efflagitatus ab asie epīs
euāgeliū nouissimus edidit.
Cui⁹ inter alias virtutes ma
gnitudo signorū fuit. ℞. In
illa die suscipiā te serue meus et
ponā te sicut signaculū in cōspe
ctu meo. Qm̄ ego elegi te dicit
dn̄s. ℣. In tribulatione īuocasti
me: exaudiui te et liberaui te.
Mutauit in aurū (Qm̄. Lc.iij.
siluestres frondiū virgas lit
torea sqꝫ saxa in gēmas: item
fragmina in proprīā reforma
uit naturam. Uiduam quoqꝫ
prece ppl̄i suscitauit z rediui
uum iuuenis corp⁹ aīa reme
ante repauit. ℞. Apparuit charo
suo ioanni dn̄s iesus xp̄s cū disci
pulis suis z dixit ei. Ueni dilecte
mi ad me: qꝛ tēp⁹ est vt epuleris
in conuiuio meo cū fr̄ibus tuis.
℣. Cumqꝫ cōplesset apl̄s cursum
vite presentis in senectute bona:
apparuit ei saluator mundi z di
xit ei. Ueni. In.ij.noc.a̅. In fer
uentis olei doliū missus ioānes
apl̄s: diuina se ꝓtegēte grā illes⁹
exiuit. ps. Oēs gētes. v.j.a̅.
Propter insupabilē euangelizan
di constantiam exilio relegat⁹: di
uine visionis z allocutionis me
ruit crebra consolatione releua
ri. ps. Exaudi de⁹ deprecatio
nem. v.v.a̅. Occurrit btō ioan
ni ab exilio reuertēti oīs popu
lus virorum ac mulierū claman
tium z dicētiū: bn̄dictus q̄ venit
ī noīe dn̄i. ps. Exaudi de⁹ ora
nē. v.v.℣. Constitues eos prin
cipes super. Lectio quarta.
Cum autem omnis ci
uitas effesiorum im
mo om̄is ꝓuincia asie ioan
nem coleret z predicaret: ac
cidit vt cultores idolorū tra
herēt eum ad templum dia
ne et vrgerent eum vt ei fedi
tatem sacrificiorum sicut ip
simet soli consueuerāt: z ipse
apl̄us ibi offerret. ℞. Qui vi
cerit faciam illū colūnā ī templo
meo dicit dn̄s. Et scribam super
eum nomē meū z nomē ciuitatis
noue hierl̄m. ℣. Uincenti dabo
edere de ligno vite qđ est in para
diso dei mei. Et scribā. Lcō.v.
Tunc beatus ioannes di
xit. Ducamur ad ecclesiam
domini mei iesu christi et in
uocantes nomē diane vestre
facite cadere ecclesiam: et ita
vobis cōsentiam. Si autem
hec facere non potestis inuo
cabo nomē dn̄i mei iesu chri
sti: z faciam cadere templum
hoc z ꝯminuā idolum vestrū.

R. Hic est btissimus euangelista et aplus ioannes: qui priuilegio amoris precipui: ceteris ampli⁹ a dño meruit honorari. V. Hic est discipul⁹ ille quē diligebat iesus qui supra pect⁹ dñi in cena recubuit. Qui pulegio. Lectio .vj.

Ad hanc vocē venit populus et huic diffinitioni consensum attribuit. Aplus vero exhortabatur ppl'm vt a templo lōge se facerēt: ⁊ voce clara dixit. Ut sciat hec omnis turba q̄ idolū hoc diane demoniū est: corruat hoc tēplū cum oib⁹ idolis manufactis que colunt in eo: ita vt nullā in oibus lesionē faciat. Et statim oīa simul sua idola corruerūt. R. In medio ecclie aperuit os ei⁹. Et impleuit eum dñs spū sapientie ⁊ intellectus. V. Joannes theolog⁹ quem debriauit spūs aq̄la volēs celit⁹ palā fecit mortalib⁹ xp̄s marie filius qd sit verbū dei de⁹. Et ipleuit. Gloria sit altissimo: genitori ingenito ingenitiq̄ genito: ⁊ flāmini pacleto Et iple. In .iij. noc. ā. Apparuit charo suo ioanni dñs iesus xp̄us cū discipulis suis: et ait illi veni dilecte mi ad me: q2 tēpus est vt epuleris in cōuiuio meo cū frīb⁹ tuis. p̄. Cōfitebimur. e. ij. ān. Expādens man⁹ suas ad deū dixit: iuitat⁹ ad cōuiuiū tuū venio: gratias agēs quia me dignatus es dñe iesu xp̄e ad tuas epulas inuitare: sciens q̄ ex toto corde meo desiderabam te. p̄. Dñs regna. exul. f. ij. ā. Dñe suscipe me vt cum fratrib⁹ meis sim: cū quibus veniēs inuitasti me: aperi michi ianuā vite et pduc me ad conuiuium epularum tuarū: tu es enī christus filius dei viui: qui precepto patris mundum saluasti tibi gratias referimus: p infinita seculorum secula. p̄s. Dñs reg. irascā. f. iij. V. Dedisti hereditatem. Lectio .vij. Joannis .xxi.

In illo tpe. Dixit iesus petro: seq̄re me. Et r̄.

Homilia lectionis eiusdem.

Non parua questio est cur aplo petro qñ tertio se manifestauit suis discipulis dixerit dñs seq̄re me: de aplo ioanne sic eum volo manere donec veniā: q̄d ad te. R. Diligebat autem eū iesus pre alijs qm̄ prerogatiua castitatis āplio ri dilectiōe fecerat dignum: quia virgo elect⁹ ab ipo: virgo in euū permāsit. V. In cruce deniq̄ moriturus huic mrēm vgīnē virgini cōmēdabat. Quia. Lectio .viij.

Huic questioni quantū dñs ipse donauerit siue ptractande: siue persoluende sermonē nouissimum hui⁹ opis impēdimus. Cū prenunciasset ergo dñs petro qua morte clarificaturus esset deū: dixit ei

sequere me. ℟. Sic eū volo manere donec veniā. Quid ad te tu me sequere. ℣. Hunc ergo cum vidisset petrꝰ dixit iesu: dn̄e hic aūt quid? Quid ad te. Lectio.ix.

Conuersus petrꝰ vidit illū discipulū quē diligebat iesꝰ sequentē: q̇ ꝛ recubuit ī cena supra pectus eiꝰ et dixit. Domine quis est qui tradet te? Hūc ergo cū vidisset petrꝰ dicit iesu. Dn̄e hic autem quid? Dicit ei iesus. Sic eum volo manere donec veniā. Quid ad te? tu me sequere. ℟. Uox tonitrui tui deus in rota ioānes est euangelista: mundi p ambitū predicans lumen celitꝰ. Qui triumphans rome lauit vino stolā suā: ꝛ in sanguine vue palliū suum. ℣. Uicto senatu cum cesare virgineo corpe tripudiat in igne Qui trium. ℣. Annunciauerunt.

Ad laudes ān. Hic est discipulꝰ ille qui testimonium perhibuit ꝛ scimꝰ quia verum est testimonium eius. ān. Hic est discipulus meus: sic eum volo manere donec veniam. ān. Ecce puer meus electꝰ quem elegi: posui super eum spiritum meum. ān. Sunt de hic stantibus q̇ non gustabunt mortem donec videant filium hominis in regno suo. ān. Sic eum volo manere donec veniam: tu me sequere.

Capitulū. Ecclesiastici.xv.

Qui timet deū faciet bona: et qui cōtinens est iusticie apprehendet illam: et obuiabit illi quasi mater honorificata. Hyꝰ. Exultet celū. ℣. Nimis honorati sunt. ā. Iste est ioannes qui supra pectus domini in cena recubuit: beatꝰ apostolus cui reuelata sūt secreta celestia. ps. Benedictus. Oro. Ecclesiam tuam q̄s dn̄e. D.j. De natiuitate. ā. Uerbum caro factum est: ꝛ habitauit in nobis: et vidimꝰ gloriam eius: gloriam quasi vnigeniti a patre plenum gratie ꝛ veritatis all'a all'a. ps. Bn̄dictus qui venit. or. vt̄s. De sancto Stephano. ā. Sepelierunt stephanum viri timorati: ꝛ fecerunt planctum magnum super eum. ℣. Corona aurea. or. vt̄s de eo. Ad horas diurnales āe de laud. Ad.iij. Cap. Qui timet deū faciet. ℟. de communi suffragio Aplorū: cū all'a. Ad.ix. Cp. Eccli.xv.

In medio ecclesie aperuit os eius: ꝛ impleuit eum dominꝰ spiritu sapientie et intellectꝰ: ꝛ stola glorie induit eum. Ad.vj.cp. Eccl.xv

Cibauit illum dn̄s pane vite et intellectꝰ: et aqua sapiētie salutaris potauit illum. Ad ves. ān Tecum principium. vt̄s. Cap Qui timet deum faciet. vt̄s. ad lau.

℞. Vox tonitrui tui deus. Hym⁹. Exultet celũ lau. V⁹. In omnẽ terram. An. Conspicit in celis mens prudens ezechielis. Quattuor obscuris animalia stare figuris. Prima leonina facies: sed deutra bouina. Trita hominem ostentat aquilam tetrarcha retentat. Ex his theologis celebrãtes festa ioãnes. Christo dulcisonas resonemus carminis odas. Ps. Magnificat. Vrõ. De innocẽtibus cõmemoratio. an. Innocentes pro christo infantes occisi sũt ab iniquo rege hoc lactẽtes interfecti sunt: ipsi sequant agnũ sine macula ⁊ dicunt semper gloria tibi domine. V̸sus. Ex ore infantium deus ⁊ lactẽtium. Perfecisti laudem. Oratio.

Deus cui⁹ preconium hodierna die innocẽtes martyres non loquendo: sed moriendo confessi sunt: omnia in nobis vitiorum mala mortifica: vt fidem tuam quam lingua nostra loquitur: etiã moribus vita fateatur. Per christum. De natiuitate. an. Lux orta est super nos: quia hodie natus ẽ saluator alleluya. ℣. Tanq̃ sponsus. cum oratione vt supra. De sancto Stephano. a. Intuẽs in celũ beatus stephan⁹ vidit gloriã dei et ait ecce video celos apertos ⁊ filium hominis stantem a dextris dei. V̸sus. Gloria et honore. ad. Inuitatoriũ. Adoremus saluatoris venerãtes gratiam. Qui perennem sanctis innocentibus largitus est coronam. Ps. Venite. Hyp⁹. Eterna christi munera. In .j. noc. an. Herodes vidẽs quia illusus esset a magis: misit in bethleem ⁊ occidit omnes pueros qui erant in ea et in omnibus finibus eius. Ps. Beatus vir. an. Christus infans non desperit suos coetaneos milites: sed prouexit quibus dedit ante triumphare q̃ viuere. Ps. Quare fremuerunt. an. Arridebat paruulus occisori: gladio adiocabatur infantulus nutricis locum attẽdebat lactens percussoris horreorem. P. Cum inuocarem. h.ij.℣. Letamini in domino. Lctõ.j.

Seuerian⁹ in sermone

Selus quo tendat quo prosiliat liuor: inuidia quo feratur: herodiana hodie patefecit immanitas. Que dum temporalis regni emulat angustias: etni regis ortũ molitur extinguere. Tunc herodes inquit videns q͛ illusus esset a magis. misit ĩ bethleẽ et occidit in ea omnes pueros qui erant in ea ⁊ in omnibus finibus eius. ℞. Sub altare dei audiui voces occisorum dicentium. Quare non defendis sanguinẽ nostrũ ⁊ acceperunt di

minum respōsum adhuc sustinete modicum tempus donec impleat numerus fratrū vestroꝝ. ℣ Uidi sub altare dei animas sanctorū ꝓpter verbū dei qđ habebant ⁊ clara voce dicebāt. Quare nō. ſc.ij.
Uidens inquit quia illusus esset a magis. Dolet ipietas se eē illusā: dilatās se crudelitas furit/fremit dolositas se esse deceptā: ⁊ i se fraus reuersa collidit. Herodes stridēs cadit ipe i laqueū quē tetēdit ℟ Effuderūt sāguinē sctōꝝ velut aquā In cirtuitu hierl'm: et non erat qui sepeliret. ℣ Uidica dn̄e sanguinē sanctorū tuorū qui effusus est. In cirtuitu. Lectio.iij.
Herodes hinc iniqtatē quā ɔceperat euaginat de fide pfidie sumit arma: terreno qrit furore quē nat⁹ celit⁹ nō credidit. Ad sin⁹ matrū militū cogit castra: int vbera arcē pietatis oppugnat. In teneris vberib⁹ ferrū durat: lac fūdit añ q̄ sāguinē. ℟ Adorauerūt viuētē i scl'a scl'oꝝ. Mittētes coronas suas ante thronū dn̄i dei sui. ℣ Et ceciderūt in cōspectu throni in facies suas: ⁊ benedixerunt viuentē in secula. Mitten. In.ij. noc. ā. Norūt infantes laudare deū q̄ loqui nō nouerāt: fiūt periti laude q̄ fuerāt iperiti sermōe. ꝓ Uerba. c.v. ā Erigit itaq̄ infantiū etas i laudē: q̄ delictoꝝ nō nouerat crimē ꝓ Dn̄e dn̄s nr̄. a.iij.ā. Dign⁹ a dignis laudat: ⁊ innocēs innocentiū testionio cōprobat. ps. Cōserua. a.iiij. ꝓ. Exultent iusti. vt i cōi.lcō.iiij.
Sic agit magister mali minister doli ire artifex inuētor sceleris: ipietatis auctor: pietatis predo: iimic⁹ inocētie: hostis nature: i oib⁹ mal⁹ suis pessimus sibi. Quē xp̄s vt euaderet: sȝ ne videret aufugit. ℟ Isti sunt scti q̄ passi sunt ꝓpt te dn̄e vidica eos. Quia clamāt ad te quotidie ℣ Uidica dn̄e sanguinē sanctorū tuorū qui effusus est. Qui cla. Lectio.v.
In altū tēdēs cadit ab alto Celū pulsās itrat pfūdū. In se vadit cū vadit i deū: se occidit q̄ vitā conat occidere: q̄a cape nō pōt pditionē sal⁹ occasionē vita etn̄itas finē. ℟ Cātabāt scti cāticū nouū ante sedē dei ⁊ agni. Et resonabat terra in voces illoꝝ. ℣ Sub throno dei innocētes clamant vidica sanguinē nr̄m de⁹ noster. Et reso. lc.vj
O ambitio q̄ ceca semper: o q̄ p̄sumptio pessima: o q̄ cōcessa pdit: q̄ incōcessa captat. Herodes obsidēs terrenū regnū: ipugnat celeste. Terrenis inhiās irruit i diuina: ipsamq̄ pietatē tota ipietate isectat. ℟ Cōcede nobis dn̄e q̄s veniam delictorū: ⁊ intercedētibus

sanctis quorum hodie solēnia celebramus. Talem nobis tribue deuotionem: vt ad eorum peruenire mereamur societatē. ℣. Adiuuent eorum merita quos propria impediunt scelera: excuset intercessio accusat quos actio: et qui eis tribuisti celestis palmam triumphi/nobis veniam non deneges pcti. Talē. In tertio noct. ān. Cantabant sancti canticum nouum ante sedem dei z agni: et resonabat terra in voces illorū. ps. Domini est terra. b. ij. ān. Licuit sanguine loqui quib⁹ lingua non licuit: miscent cum dño colloquia quibus humana negata sunt verba. ps. Beati quorum. c. ij. ān. Clamant clamant clamant dñm innocētes: resonat luctus multis matribus innocētum/gaudet ecclia sup martyres alr. ps. De⁹ vene. gē. e. iiij. ℣. Mirabilis de⁹. Scdm matthe. ij.

In illo tpe. Angel⁹ dñi apparuit in somnis ioseph dicēs. Surge et accipe puerū z matrē ei⁹/et fuge in egiptū: et esto ibi vsqz dū dicam tibi. Et re. Homil. vene. bed. pbri.

De morte pciosa martyrū christi inocentiū/sacra nobis est fres charissimi euāgelij lectio recitata: i qua tamē oim martyrū xpi pciosa est mors designata. ℟. Isti sunt sancti qui non inqnauerunt vestimenta sua. Ambulabūt mecum i albis quia digni sunt. ℣. Hij sūt q cū mulierib⁹ nō sunt coinqnati ℣gines ei sūt. Am. l. viij

Qui eni puuli occisi sunt significat p hūilitatis meritū ad martyrij pueniēdū gl'iam: z quia nisi qs cōuersus fuerit z effectus vt puulus: nō possit aiam dare p xpo. ℟. Sub throno dei innocētes clamāt. Uindica sanguinē nrm de⁹ nr. ℣. Uidi sub altare dei aias sctōrū ppt verbū dei qd habebāt z clara voce dicebant. Uindica. L. ctō. ix.

Quod in bethleē z i oib⁹ finibus eius occisi sunt: ostendit non solum in iudea vnde ecclesie cepit origo: sed z in omnibus eiusdem ecclesie finib⁹ quacunqz per orbem diffusa est persecutionem seuituram iudeorum/id est perfidorū et piorum patiētiam esse coronandā. ℟. Centum quadragintaquattuor milia qui empti sunt de terra: hi sunt q cū mulierib⁹ non sunt coinquinati ℣gines eni permanserunt. Ideo regnant cū deo z agn⁹ dei cum illis. ℣sus. Hi empti sunt ex hominib⁹ primitie deo et agno: z in ore eorum non est inuētum mēdatiū. Ideo regnant. Gloria patri. Ideo. ℟. reincipiatur. Te deum. non habeatur nisi fuerit dominica dies. Et similiter in missa

Glīa in excelsis. et Ite missa est omittant. ℣. Ex ore īfantiū.

H ¶ In laudibus ān. Erodes iratus occidit multos pueros ī bethleē inde ciuitate dauid. ā. A bimatu et infra occidit multos pueros herodes propter dñm. ān. Uox in rama audita est ploratus et vlulatus rachel plorās filios suos. ā. Angeli eorꝫ semꝑ vidēt faciē patris. ā Laudes reddunt pueri tibi rex sabaoth: sup tropheo ꝑ te facto exultant innocētes. ā. Sub throno dei innocētes clamāt vindica sanguinē nostrum deus nr̄. ps. Laudate. cpz. Apo. xiiij.

V Idi supra montē syon agnū stātē: ꝛ cū eo cētū quadragintaq̄ttuor milia habentes nomen ei⁹: ꝛ nomē patris eius scriptū in frontibus eorū. hy⁹. Rex gloriose. ℣⁹. Exultabūt sancti. ān. Hi sunt qui cū mulierib⁹ nō sunt coinquinati virgines em̄ sunt: ꝛ sequunt agnū quocūq̄ ierit. ps. Bñd⁹. oro. Deus cui⁹ p̄conīū. D. iij. Sequit ɔmēo. de natiui. ān. Nesciens mater virgo virū peperit sine dolore saluatorē seculorꝫ ipm regem angelorūʒ sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ℣. Benedictus qui venit. oro vt s. De sancto stephano. ā. Lapidauerūt stephanū. D. j. ℣. Corona aurea. De scto ioanne. ān. In medio ecclīe aperuit os eius et impleuit eū dn̄s spū sapientie et intellect⁹ ꝛ stolā glorie induit eum. ℣. Ualde honorādus. oro vt s. Ad hor. diurnales āe de laud. cum ps̄lis sine all'a. nisi fuerit dñica. Ad. iij. cp. Uidi supra montē syon. ℟. Letamini in dño. ℣⁹. Exultent iusti. oro vt s. Ad. vj. cpm. Apoc. xiiij.

E T audiui vocē de celo tanq̄ꝫ vocē aquarꝫ multarū et tanq̄ꝫ vocem tonitrui magni: et vocē quā audiui sicut citharedorū citharizātiū in citharis suis. ℟. Exultēt iusti. ℣. Mirabilis de⁹. Ad. ix. cp. Apo. xiiij.

H I sunt qui cū mulieribus nō sunt coīquinati: virgines em̄ sunt hi sequuntur agnū quocūq̄ ierit. ℟. Mirabilis de⁹. ℣. Exultabūt sancti. Oro vt s. Ad vesꝑ. ā. Tecū principiū. cū ceteris vt in die nat. cū psalmis p̄notatis. Cpm. Apoc. xiiij.

H I empti sunt ex hominibus primitie deo ꝛ agno / ꝛ ī ore eorꝫ nō est inuētū mēdaciū: sine macula sūt añ thronū dei. ℟. Cētū q̄dragita. hy⁹. Sanctorꝫ meritis. ℣. Letamini in dño. ā. Ecce vidi agnū stantē supra montē syon: ꝛ cū eo sanctorū milia et habebāt nomē ei⁹: et nomē patris eius scriptum in frontibus suis. ps. Magt. oro

rrg. De sancto Thoma cõmemo. ã. Pastor cesus ī gregis medio: pacem emit cruoris p̃cio: oletus dolor i tristi gaudio grex respirat pastore mortuo: plãgens plaudit mater in filio: qr vicit victor sub gladio. ℣. Glia ꝛ honore. Deus pro cuius Oro. ecclesia gloriosus põtifex thomas gladijs ipiorũ occubuit, presta q̃s: vt om̃es qui ei⁹ implorãt auxiliũ petitionis sue salutarẽ cõsequãtur effectũ. Per xp̃m. De natiuit. ã. Natus est nobis hodie saluator qui est xp̃s dñs in ciuitate dauid. ℣s⁹. Tanq̃ sponsus. De sancto stephano. ã Lapides torrẽtis illi. D. j. ℣. Posuisti dñe. De sancto ioanne. ã. Iste est discipulus q̃ dign⁹ fuit esse inter secreta dñi: iste sol⁹ meruit diuina inspiratione dicere. In principio erat verbũ: et verbum erat apud deũ: et deus erat verbum. Hoc erat in pricipio apud deum. ℣. Ualde honorãdus. Oro vt s̃. Ad mat. Inuit. Assunt thome martyris solẽnia. Uirgo mat iubilet ecclesia. p̃s. Uenite. hy⁹. Deus tuorꝫ. ¶ In. j. noc. añ. Sũmo sacerdotio thomas sublimatus est: in virũ aliũ subito mutatus. p̃s Btũs vir. a. j. ã Monachus sub clerico clam ciliciatus: carnis carne fortior edomat conatus. p̃s. Quare fre. a. j. ã.

Cultor agri dñi tribulos auellit: et vulpes a vineis arcet et expellit. ℣. Dñe q̃d. a. j. ℣. Glia ꝛ hono. lc. j. Joanes carnotẽ. eps

Gloriosi thome fratres kmi natalẽ celebrãtes: qr totius vite: ꝛ cõuersatiõis ei⁹ insignia recolere nõ sufficimus passionis ei⁹ modum causamq̃ꝫ succinct⁹ sermo pcurrat. ℞. Stridẽs liuor thome supplicio: thome gen⁹ dãnat exilio Tota simul exit cognatio. ℣. Ordo sexus etas conditio: nullo gaudet hic priuilegio. Tota. l. ij. Igit quito dñice natiuitatis die: veniũt cantuariã aulici quattuor: viri quidẽ preclari genere: sed malefactis famosi: et ingressi: põtificem verbis cõtumeliosis aggrediunt: lacescũt cõuicijs: tandẽq̃ꝫ ei minas graues intentant. ℞. Thomas manũ mittit ad fortia: spernit dãna: spnit opprobria. Nulla thomã frãgit iniuria. ℣ Clamat cũctis thome cõstãtia: omne solũ est forti patria. Nulla thomã. Lectio tertia. Respõdit vir modeste iuxta q̃d ratio exigebat ad singula: adijciẽs multas sibi et ecclesie dei post pacis reformationẽ irrogatas esse iurias: nec esse q̃ errata corrigeret dissimulare de cetero se nec posse nec velle: q̃n cure pasto

ralis officiū exerceret. R. La
pis iste sex ānis tūdit: sic politur
sic quadr⁹ reddit. Win⁹ cedēs q̄
mag3 cedit. V. Aurū fornax pbat
nec vrit: dom⁹ firmavēt3 nō qua-
tit. Win⁹. In. ij. noct. ā. Nec in
agnos sustīet lupos desevire: nec
ī hortū oleꝝ vineā trāsire. p̄. Cū
suo. h. ij. ā. Exulat vir optim⁹ sa
cer z insignis: ne credat eccl'ie di-
gnitas idignis. ps. Verba. c. v.
ā. Exulātis predia p̄da sunt ma-
lignis. s3 in igne positū nō exurit
ignis. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. a. ij. V.
Posuisti dn̄e. Lctō. iiij.

Turbati igr̄ sūt īsipiētes
corde: z iniqtatē ī excelso locu
ti exierūt ↄtinuo. q̄b⁹ egressis
pcessit pōtifex ī eccl'iam vbi
laudes xp̄i vesptinas exol-
ueret. R. Post sex ānos reditvir
stabil' dare fre teste vas fragilis
Xp̄o vasis thesaurū fictil'. V. Ne
sit lupis p̄da grex hūilis se p gre
ge dat pastor nobilis. Xp̄o. lc. v.

Sequūtur a tergo gladijs
extractis Sathane satellites
loricati armatoꝝ manu mul-
ta sequēte. R. Jacet granū op-
pressum palea: iust⁹ cesus pravo-
rū framea: celū domo ↄmutās lu
tea. V. Cadit custos vitis ī vinea
dux ī castris cultor ī area. Celū.

Aditū eccl'ie mona- lc. vi.
chis p̄cludētib⁹ accurrēs dei
sacerdos z hostia xp̄i mox fu
tur⁹: hostib⁹ ostiū reserauit
Nō est inquiēs eccl'ia: vt ca-
strū obseranda. Irrūpētib⁹
illis et alijs vbi sit proditor.
Alijs vbi sit archiep̄s: furi-
būda voce q̄rētib⁹ pcessit eis
obuiā xp̄i ↄfessor ītrepid⁹ Et
crudelissimi lictores ↄsecra-
tā capit3 coronā funestis gla
dijs āputarūt. Et xp̄3 dn̄i so
loten⁹ p̄cipitantes cerebrū p
pauimētū crudelissime spar-
serūt. R. Ex sūma rex leticia: sū
mus fit plāct⁹ ī eccl'ia de tāti p̄ro
ni absentia. Sed cū redeūt mira-
cula redit pplo leticia. V. Cōcur
rit turba lāguidoꝝ z ↄseq̄t grām
bn̄ficioꝝ. Sed. In. iij. noc. ā. Sa
thane satellites irrūpētes tēplū:
iauditū ppetrāt scelere3 exēplū. p̄.
In dn̄o. a. iij. ā. Strictis thōas
ensib⁹ obuiā pcedit: nō minis nō
gladijs: s3 nec morti cedit. p̄. Dn̄e
q̄s hitabit. a. iiij. ā. hosti pādit
ostiū hostia futur⁹: et p domo dn̄i
stat ī hostes mur⁹. p. Dn̄e ī vir.
a. vi. V. Magna ē glia. S. lo. x.

In il. t. Dix. ie. di. s. Ego
sū pastor bon⁹. Bon⁹
pastor aīam suā dat p ouib⁹
suis. Etꝫ. Homil'. lc. eiusd. l. 7
Sic itaq3 g̃nū frumēti opp̄s
sit palea: sic vinee custos ī vi
nea: dux ī castris: ī caulis pa
stor: cultor ī area ces⁹ ē. Sic
iust⁹ ab iniustis occisus domū
luteā celesti palacio cōmuta
uit. Vitia p̄o martyris V ba q̄

p̄ꝯfusiōe clamorꝫ discernivit poterāt iuxta ppius astātiū assertionē hec fuerūt. Deo z btē marie et sācto dionysio z scīs hui⁹ eccłie pr̄onis: meipsum cōmendo z ecclesie causam. ℞. Mūdi florē a mūdo cōteri rachel plorās iam cessa conqueri Thomas cesus dum datur funeri: nouus abel succedit veteri. ℣. Vox cruoris vox sparsi cerebri: celū replet clamore celebri. Thomas. Lectio octaua.

In om̄ibus autē cruciatib⁹ q̄s inuictissimus athleta dei ptulit nō clamorē emisit: non edidit gemitū nec brachium aut vestē opposuit ferienti: sꝫ caput qđ inclinatum gladijs opposuerat: donec cōsumaretur tenēs immobile: quasi ad orationē prostratus obdormiuit in dn̄o. ℞. Christe iesu p thome merita: que nos ligāt relaxa scelera Ne captiuos ferant ad infera: hostis mūdus vel carnis opera. ℣. Per te thoma post leue munera amplexetur nos dei dextera. Ne captiuos. Lctō. ix.

Regressi vero viri scelerati in sancti pontificis palacium vt passionē serui xp̄i passioni plenius assimilarēt: diuiserūt sibi vestimēta sua: aurū z argentūvasa p̄ciosa: equos electos: z quicquid p̄ciosum potuerūt inuenire: statuētes qđ quis tolleret: z milites quidē hec fecerūt. Cetera sine fletu quis referat? Tātus erat meror omniū: tanta lamēta singuloꝝ: vt iterū putares iampletū illud propheticū. Vox in rama audita est ploratus et vlulatus multus. ℞. Iesu bone per thome merita: nostra nobis dimitte debita: domuꝫ portā sepulchruꝫ visita. Et a trina nos morte suscita. ℣s⁹. Actu mente vel vsu perdita pietate restaura solita. Et a trina. ℣. Corona aurea. ¶ In laudibus āne.

ORanū cadit copiā germinat frumēti: alabastrū frangitur fragrat vis vnguēti. āne. Totus orbis martyris certat in amorē: cui⁹ signa singulos agūt i stuporē. ā. Aqua thome quinquies varians colorē: in lac semel trāsiēs quater in cruorem. ā. Ad thome memoriā quater lux descendit: z in sancti gloriā cereos accendit. āne. Tu p thome sanguinē quem pro te impēdit: fac nos xp̄e scandere quo thōas ascēdit. p̄. Laudate. Cpm. Beatus vir qui suffert. hy⁹ Martyr dei qui. ℣ Letabitur iustus. āne. Opē nobis o thoma porrige rege stātes iacentes erige/mores actus z vitā corrige: z in pacis nos viā dirige. p̄. Bn̄d⁹. Oro. De⁹ pro cui⁹ eccłia. D. v. Cōmeō. de natiuit. āne. Virgo dei genitrix

quē totus nō capit orbis: in tua se clausit viscera factus homo. vera fides geniti/purgauit crimina mūdi: et tibi virginitas/inuiolata manet. ℣. Benedictus qui venit. De sancto stephano. ā. Sepelierūt stephanū. D.iij. ℣. Posuisti dñe. De sctō Joanne. ā. Hic ēst discipulus ille. D.iij. ℣. Ualde honoran. De Innocētibus ā. Innocētes pro christo. D.iij. ℣. Ex ore infantiū. Ad horas diurnales. ā. de laud. Ad.iij. Cpm. Sapien.xiiij. Beatus vir q̄ in sapientia morabit̄/et qui in iusticia meditabit̄: et in sensu cogitabit circūspectionē dei. Feria vnius martyris et pōtificis. Ad.vj.cp. Stola iocūditatꝫ. Ad.ix. Cpm. Sapientie.x. Custodiuit dñs sanctū suū ab īimicis et a seductorib⁹ tutauit illū et certamē forte dedit illi vt viceret: et sciret quoniā oim potētior est sapiētia. Ad.ij.vef.ā. Tecū p̄ncipiū. C.vij.cp.ps.xxxvi Non dereliquit dñs sāctū suum: sed a pctōribus liberauit eū: descēditq; cū illo in foueā: et in vinculis nō dereliquit illū. ℟. Jesu bone. hy⁹. Deus tuoꝝ. ℣. Gloria et honore. ā. Salue thoma virga iusticie mundi iubar robur ecclesie plebis amor: cleri delitie: salue gregꝫ tutor egregie: saluatne gaudentes glorie. ps. Magt. Ad vef. de dñica. ℣. Dū mediū silētiū tenerēt oīa/et nox i suo cursu iter pageret: omps sermo tuus dñe a regalib⁹ sedib⁹ venit alls. ℣⁹. Tanq̄ spōsus. Oratio. Omnipotens sempiterne de⁹ dirige act⁹ nostros in bñplacito tuo: vt in nomīe dilecti filij tui mereamur bonis operib⁹ abundare. Per eūdē. De sancto stephano. ān. Intuens in. D.iij. ℣. Corona aurea. De scō. Joāne. ān. Joannes apłus et euāgelista. D.iij. ℣. Ualde honorādus. De innocētib⁹. ān. Splendet bethleemiticus cāpus decādida turba: infantiū preciosa corpora pro xp̄o cesa iacēt sub herode. ℣. Ex ore infantiū. Ad matuti. inuitato. Christus nat⁹ est. hy⁹ Christe redēptor. ola vtā. in die natiuit. dñi. In.j.noct. ā. Dñs dixit ad me. p̄. Quare fre. ā. Tanq̄ sponsus. p̄. Celi enar. ā. Diffusa est gratia. p̄. Eructauit. ℣. Tanq̄ spōsus. Dominus. ¶ Leo papa in sermone de natiuitate domini. Lctō.j. Exultemus in dño dilectissimi: et spirituali iocunditate letemur: q̄a illuxit dies redēptiōis noue reparationis antique felicitatis eterne: reparat̄ eñ nobis sa-

initis nostre ãnua reuolutio=ne sacramētū: ab initio pro=missuȝ i fine redditū sine fine māsurū. ℟. Quē vidistis. C. iiij.

In quo dignū est nos ℟. ij. sursum erectis cordibꝰ diui=nū adorare mysterium: vt qḋ magno dei munere agit magnis ecclesie gaudijs celebret. ℟. O magnū mysteriū. C. iiij.

Deus eñ oñs ⁊ cle= ℟c. iij. mēs cuius natura bonitas: cuius volūtas potētia: cuius opus mia est: statim vt nos diabolica malignitas/ vene=no sue mortificauit iuidie p̄=parata mortalibꝰ renouādis pietatis sue remedia: iter ip=sa mūdi primordia presigna=uit. ℟. Sctā ⁊ imaculata. C. v. cū ℣. Bñdicta tu in mulieribus. In. ij. noc. ã. Suscepimus deꝰ. C. iiij. p̄. Magnꝰ do. d. i. ã. Orietur in diebꝰ. ps. Deꝰ iudi=ciū. e. i. ã. Ueritas de terra. ps. Bñdixisti. e. vij. ℣. Notū fecit dñs. C. v. Lectio. iiij

Uniuersitatis dñs for=mā seruilem obūbrata maie=statis sue dignitate suscepit impassibilis deꝰ nō dedigna tus est homo passibilis esse: et imortalis mortis legibus subiacere. ℟. Beata dei geni=trix. C. v. Lectio quinta.

Noua aūt natiuitate gene=rat: qr iuiolata virginitas q̄ cōcupiscentiā nesciuit substā tiā ministrauit. Assumpta ē in matre dñi natura nō cul=pa. Creata est forma serui: si ne cōditione seruili. ℟. Beata viscera. C. v. Lectio sexta.

Duas i xp̄o generatiōes le gimus: sed i vtraq; incōpre=hēse diuinitatis est ꝟtus. Ibi eñ ex semetipo illum genuit deꝰ: hic eū ꝟgo deo coope=rāte cōcepit. Ibi sine initio: hic sine exēplo. Ibi natus vt cōderet vitā. Hic factꝰ vt tol=leret mortē. Ibi prī natꝰ: hic hoībus ꝑcreatus. ℟. Te lau dāt angeli sctā dei genitrix q̄ virū nō cognouisti/ ⁊ dñm in tuo vtero baiulasti: cōcepisti p aurem dñm nostrū iesum xp̄m. Ut bñdicta di caris iter oēs mulieres. ℣. Ip̄m genuisti ⁊ in p̄sepe posuisti quem adorat multitudo āgeloꝝ. Ut bñ dicta. In. iij. noc. ã. Hō natꝰ est in ea: ⁊ ipse fundauit eā altissimꝰ. p̄. Fūdamēta. e. viij. ã. Letent celi. C. v. p̄. Cant. j. ... ã. Notū fecit dñs. p̄. Cant. ij. f. iij. ℣. Ip̄e iuocauit me. Sm Lucā. ij.

In illo tp̄e Erāt ioseph et maria mater iesu mi rātes sup his q̄ dicebātur de illo. Etc. Homil. Sc. eiusd. f. 7.

Congregemꝰ in vnū: q̄ i orētu iesu dicta scp̄taq; sūt de eo et tūc poterimꝰ scire singula q̄q; dona eē miracula quā ob

rem mirabaƚ ⁊ pr̄. Sic ei ap=pellat⁹ est ioseph: q̄ nutrici⁹ dñi fuit. R. Ecce agn⁹ dei ecce q̄ tollit pctā mūdi. Ecce de q̄ di=cebā vobis: q̄ post me venit ante me fact⁹ est: cui⁹ nō sum dignus corrigiā calciamēti soluē. V. Hoc est testioniū qd̄ ꝑhibuit ioānes di Mirabaƚ. Lc.viii. (cēs. Ecce de. etiā ⁊ mr̄ sup oib⁹ q̄ dicebanƚ de illo. Quenam ḡ sunt q̄ de paruulo iesu fama dispserat. Pastores erāt in regiōe illa vigilātes ⁊ custodiētes vigi lias noctis sup gregē suū: ve nitq̧ āgel⁹ sub ipa hora nati uitatis iesu dicēs pastorib⁹. Annūcio vobis gaudiū ma=gnū: iter iuenietꝭ ifātē pānis iuolutū ⁊ positū i p̄sepio. R. O regē celi cui talia famulāƚ ob=seq̄a stabulo poniƚ q̄ꝯtinet mūdū Jacet in p̄sepio ⁊ i nubib⁹ tonat. V. Qui celum terrāq̧ regit ꝑ scła deus. Jacet in p̄sepio. Lctō ix. Necdū āgelus verba finie=rat: ⁊ ecce multitudo celestis exercit⁹ laudare cepit et bñ=dicere deū. Simeon vero se=nex q̄ diuinitatē dñi i mūdo expectauerat: postq̧ eū vidit postq̧ manib⁹ portauit post q̧ bñdixit et mariā ⁊ ioseph bñdixit. Intellexit nāq̧ illā oīm bñdictiōe dignā esse: q̄ il lū q̄ est sup oia de⁹ bñdictus in scła ex se meruit generare.

R. In ꝓpria venit xp̄us ⁊ sui eū nō receperūt: quotq̄t aūt recepe=rūt eis dedit eis p̄tātem filios dei fieri. Qui nō ex sanguinib⁹: ſʒ ex deo nati sunt. V. Si aūt filij ⁊ he redes: heredes quidē dei: cohere=des aūt xp̄i. Qui nō. V. Viderūt oēs fines terre Salutare dei nr̄i. Ad laud. ā. Quē vidistis. ⁊ ce=tere vt i tp̄o die nati. ꝑnotate sunt. Cp̄m. Gala. iiij. O Uāto tp̄e heres puul⁹ est: nichil differt a seruo cum sit dñs oim: ſʒ sub tutorib⁹ ⁊ actorib⁹ est: vsq̧ ad prefini=tū tp̄s a p̄re. hy⁹. A solis or=tus. Lc.ij. V⁹. Bñdict⁹ q̄ venit. An. Erāt ioseph ⁊ maria mr̄ iesu mirātes sup his q̄ dicebanƚ de il=lo. ps. Bñd⁹. oro. Oīps sem=pitne de⁹: act⁹. Sexta die in qua sp officiū dñicale ꝑmissū cātabiƚ: siue dñica fuerit siue nō. De scō stepha. ꝯme. ā. La pidauerūt stephanū. vt̄ i laud. D.i. V. Corona aurea. De. s. io=anne ā. Iste ē ioānes. D.iij. V. Ualde honorā. ā. post laud. De inocētib⁹. ā. Hi sūt q̄ cū mulierib⁹ bus. D.v. Ad bñ⁹. i die cor. V. Ex ore. De. s. thōa. ā. Sūmo sa=cerdotio. in. j. noct. V⁹. Posuisti dñe. Notādū q̄ de scō thōa ꝑ oct. ꝯme. ad mat. de noc. Ad vesp. V. o de laud. habeaƚ. Pre=terea curs⁹ diurnales sic̄ i die scō cū colła dñicali dicātur.

Ad ves. si dñica fuerit. ã. Tecũ principiũ. cum ceteris. Cpm. Quãto tpe. R. In ppria venit. hy⁹. A solis ortus. ℣. Tanq̃ sponsus. In euãgelio. ã. Puer autẽ crescebat et cõfortabat plenus sapientia: et gratia dei erat i illo. ps. Magt. Cõmemo. de sctõ siluestro. ãn. O siluester o pie: q̃ pium est. rẽ. vel Confessor dñi siluester. ℣. Ecce sacerdos magnus. Oratio.

Da q̃s ops de⁹: vt beati siluestri cõfessoris tui atq̃ põtificis venerãda solẽnitas z deuotionẽ nobis augeat z salutẽ. Per. De natiuitate. ã. Virgo verbo concepit: virgo permãsit: virgo peperit regẽ oim regũ. ℣. Tanq̃ sponsus. oro. Cõcede q̃s. De sancto stephano ã. Stephanus vidit celos apertos. D. j. ℣⁹. Corona aurea. De sancto ioanne. ãn. Hic est discipulus meus. D. iij. ℣. Ualde honorãdus. De innocẽtibus. ã. O beata lactentiũ gl'ia quib⁹ cõtigit p xp̃o decorari martyrio. ℣. Ex ore infantiũ. De sctõ thõa. a. Granũ cadit. D. vj. ℣. Posuisti dñe. Sed si sexta die dñica nõ fuerit ad mat. inuit. hymni ãe cũ ps. vtẽ. in dñica notata sunt habeant; et homil. sup euãgelium. Erãt ioseph et maria. D. vij. cũ bis Reliq. Ecce agnus dei. D. vij. vel Btã dei genitrix. L. v. R. O regẽ celi. D. viij. vel Btã viscera. L. v. R. In propria venit. D. viij. vel Te laudãt. D. vij. Cetera oia vtẽ. in dñica notant. Ad ves. ãn. Tecum principiũ. rẽ. cũ ps. vtẽ. in die natiuita. dñi. cpm. Ecce sacerdos. R. Gloriose. hy⁹. Iste cõfessor. ℣. Ecce sacerdos. ãn. O siluester. Cũ cõme. vtẽ. ad ves. in dñica notatis. Ad mat. Inuit. Unum deũ in trinitate. Hy⁹. ãe ps. R. laud. Cpm. cũ hor. diurnalibus habeant sicut in suffragio sanctorum notant. lcõ. j. Eusebius cesariensis.

Uespere sabbati augustũ ieiunantẽ vocans: iubet sanctus siluester lauacrũ in palacio lateranẽsi ingredi. Quo ingresso ad bñdictionẽ fontis accedit. lc. ij. Bñdicto itaq̃ fonte: augustus ingreditur. Quẽ siluester chrismate sancto xp̃i pfundẽs interrogat si ex toto corde credat in patrẽ et filiũ z spiritũ. Qui credere se clara voce diceret: z se pompis diaboli renũciare toto corde assereret: mersit confitẽtis augusti totũ corpus i piscinam. Lectio tertia.

Sanctus siluester dixit. Deus qui mundasti in iordane lepram naaman syri: et ceci nati

oculos per aquā aperuisti: ꝛ paulo apl̄o per baptismum oculos quos amiserat reddi disti: et fecisti nobis de per= secutoꝛe doctoꝛē: tu emunda hunc seruū tuū: omniū terre= noꝝ pꝛincipē cōstantinū: ꝛ si= cut aīam eius ab om̄i sterco= re mūdasti: ita coꝛpus ei⁹ ab oī hac lepꝛa elephātie ablue: vt ex ꝓsequēte credentē ꝛ de= fendentē se habere virū hec tua sctā eccl̄ia catholica glo= rietur. Per dn̄m nr̄m iesum xp̄m filiū tuū. Qui tecū viuit ꝛ re= gnat i vnitate spūs scti deus in secula seculoꝛum. Lcō. iiij.

Qnq₃ oēs respōderēt amē: subito quasi ful= gur lux intolerabilis oculis per mediā fere hoꝛā emicuit: q̄ oīm mētes exterruit ꝛ aspe ctus obtexit. Lectio quinta.

Et ecce sonus in aqua quasi sarthaginis stridentis exoꝛ= tus est: ꝛ velut pisciū ingētiū squamis xp̄us totā illā pisci= nā repletā₃ ostendit. Ex qua mūdus surgens cōstantinus xp̄m se vidisse cōfessus est in= dutū vestib⁹ candidis. Lc. vj.

Pꝛima die baptismatis sui hāc legē dedit: vt xp̄₃ deū es= se verū q̄ se mūdasset a lepꝛe periculo: hunc debere libere coli ab oī oꝛbe romano. Se= cūda die dedit legē: vt q̄ xp̄₃ blasphemasse ꝓbatus fuisset puniretur. Tertia die ꝓmulga uit hāc legē ꝙ q̄ xp̄iano fecis set iiuriā: oīm bonoꝝ suoꝛum facultatē amitteret mediam.

Quarta die eccl̄ie Lc. vij romane pōtifici cōtu= lit: vt i toto oꝛbe roāno sacer dotes ita hūc caput habeant sicut iudices regem. Quin= ta die hoc cōstituit: vt i quo= cūq₃ loco fuerit fabꝛicata ec= clesia ꝯsecratiōis sue hāc vir= tutē obtineat: vt q̄q₃ reus ad eā ꝯfugeret iudicis munimi= ne q̄ i p̄senti fuerit defensetur.

Sexta die hec cōsti= Lc. viij. tuta est lex: nulli itra muros cuiuscūq₃ ciuitatis dari licē= tiā eccl̄iam cōstituēdi / nisi ex consensu pn̄tis epi: quē sedis apl̄ice ꝓbasset ātistes. Septi ma dei statutū est oīm posses= sionū regaliū decimas manu iudiciaria erigi ad edificatio nem eccl̄iarum. Lectio. ix.

Octaua die ꝓcessit albis de= positis tot⁹ mūdus ꝛ saluus Et veniēs ad ꝯfessionē petri apl̄i ablato diademate capi= tis: totū se pꝛonū ꝓijciēs i fa= ciē: tātū illic fōtē lachꝛymarū effudit: vbi oīa illa isignia ve stis purpuree infunderētur: dans vocē inter amaras la= chꝛymas quibus se errasse: se peccasse: reū se esse de ꝓsecu=

tione sanctorum cõmemora-
bat. In euãgelio. ã. Ad te cla-
mãtes. oro vts. De natiui. cõ-
memo Nato dño angelorũ cho-
ri canebãt dicẽtes: salus deo no-
stro sedẽti sup thronũ z agno. ℣.
Bñdictus qui. or. Cõcede qs.
De sancto stephano. ã. Sepe-
lierũt stepha. ℣. iij. ℣. Corona
aurea. De sctõ ioanne. ãn. Hic
est discipulus ille. ℣. iij. ℣. Ual-
de hono. De innocẽtib⁹. ã. In-
nocẽtes p xpo. ℣. iij. ℣. Ex ore.
De sctõ thoma. ã. Monachus
sub clerico. ℣. v. ℣s. Posuisti.
¶ In circũcisione dñi Ad. j.
vesp. ã. Tecũ principiũ. cũ ceteris.
Cap. Multipharie. ℟. Uerbũ
caro. hy⁹. A solis ort⁹. C. vij.
℣. Tãq̃ spõsus. ã. Qui de terra
est/de terra loquit: qui de celo ve
nit sup oẽs est: et qd vidit et au-
diuit hoc testat: et testimonium
ei⁹ nemo accipit: qui aũt accepe-
rit eius testimoniũ signauit: quia
de⁹ verax est. ps. Magñt. Oro.
Deus q̃ nobis nati sal-
uatoris diem celebra-
re cõcedis octauum: fac nos
q̃s ei⁹ ppetua diuinitate mu-
niri: cui⁹ sum⁹ carnali cõmer-
cio repati. Qui tecũ. Inuita.
Ecce venit plenitudo tpis: in quo
misit de⁹ filiũ suũ. Natũ de virgi-
ne factũ sub lege venite adorem⁹.
ps. Uenite. hy⁹. Xpe redem-
ptor. C. iij. In. j. noc. ãn. Dñs
dixit ad me. vts i die. ps. Qua-
re fre. ã. In sole posuit taberna
culũ suũ: z ipe tãq̃ spõs⁹ pcedẽs
de thalamo suo. ps. Celi enar.
a. vj. ã. Eleuamini porte eterna-
les: z introibit rex glorie. ps. Dñi
est terra. b. ij. ℣. Tanq̃ spõsus.
Origenes i sermone. Lcõ. j.
Christus autẽ sicut su-
scepit pro nobis mor-
tẽ: ita circũcisionẽ nõ respuit
vt nos spũ circũcidẽmur: qm
circũcisione cordis delectat:
sicut dicit ppheta. In nouis-
simis diebus circũcidet dñs
cor tuũ z carnẽ tuã: z iterum.
Circũcindite corda vr̃a z nõ
corpa. ℟. Descẽdit de ce. C. 4
Hec est em̃ circũ- lc. ij.
cisio cordis: vt depo-
namus veterẽ cũ actib⁹ eius
hominẽ: qui corrũpit ſm de-
sideria erroris et deponẽtes
oẽm irã et blasphemiã: z for-
nicationẽ/ z imũdiciã/ z aua-
ritiã/ z cupiditatẽ que est ido
lorũ seruitus: z his similia: et
induamur nouũ hoiem: idest
xpm qui renouat de die i diẽ
id est mãdata ei⁹ custodiam⁹
℟. O magnũ mysteriũ. C. 4. lc. 3.
Hec sunt mãdata xpi: z
hec circũcisio: qua mã
dauit nos circũcidi nõ carne
sed corde. Qui nõ crediderit
eã nõ habebit vitã: sed ira dei
manet super eũ: sicut ipe dñs

testat dicēs. Qui nō crediderit i filiū nō habebit vitā: sed ira dei manet sup eū. Ipe est qui nō credit filio: q̄ ꝯtumaci corde: ꝛ cōtrario spū trāsgredit mādata ei⁹. R̷ Sācta ꝛ immaculata. C. v. V̷⁹. Uirginibus beatioꝛ cunctis bn̄dicta p eunm ex omi rationabili dicaris V̷go. Qꝛ quē. In. ii. noc. ā. Specios⁹ forma pre filijs hoim: diffusa est grā in labijs tuis. p̄. Eructauit. c. viii. ā. Rex ois terre venit psallite sapiēter. p̄. Oēs gētes. d. i. ā. Suscepim⁹ de⁹. ps. Magn⁹ dn̄s. d. i. V̷⁹ Notum fecit dn̄s.

Hec sunt mysteria circūcisionis xp̄i: hec sunt mādata ei⁹ quibus ꝓcepit: vt quicquid supfluum cordi nr̄o siue aio irrepserit: abscindam⁹ a nobis ꝛ circūcidamus. Ob id em̄ circūcisionē accepit: qm̄ oia q̄cunqꝫ docuit dn̄s: hec ꝛ opere iplenit: sic scriptū est de eo. Que cepit iesus facere: et docere. R̷. Btā ꝛ venerabilis virgo q̄ sine tactu pudoris inuēta est mater saluatoris. Qui iacebat in p̄sepio ꝛ fulgebat in celo. V̷. Domus pudici pectoris tēplū repēte fit dei intacta nesciēs virū verbo ꝯcepit filiū. Qui. lc. v.

Postq̄ʒ ipleti sunt dies octo duct⁹ est vt circūcideretur puer iesus: ꝛ adducereť i tēplū vt purificareť: ꝛ vt offerreť ꝓ illo sacrificiū: scd̄m qđ scriptū est in lege dn̄i. R̷. Cōgratulamini michi oēs qui diligitis dn̄ʒ: qꝛ cū essem paruula placui altissimo. Et de meis visceribus genui deū ꝛ hoiem. V̷⁹. Ego autē sicut oliua fructificaui i domo dei mei. Et de. lc. vi.

Lex dn̄i erat ritus sacrificiū ꝛ sabbata et decimas sacerdotib⁹ dare ꝛ circūcisionē facere: et oia quicq̄d accepērūt iudei ex lege moysi oia impfecta erāt: ꝛ cōsummātes seruare nō poterāt. Trāsierūt iā: nūc om̄ia pfecta sunt sicut scriptū ē. Misit de⁹ filiū suū in silitudinē carnis pcti: ꝛ de pctō dāpnauit pctm̄ in carne: vt iustificatio legis ipleret in nob̄ q̄ nō sm̄ carnē ābulam⁹ sed sm̄ spm̄. R̷. Cōtinet in gremio celū terrāqꝫ regentē V̷go dei genitrix: quē totus non capit orbis. Per quē mundus ouās celso sub p̄ncipe pollet. V̷. Natus i orbe verus de⁹ homo sublimis de⁹ fulget i are. Per quē. In. iii. nocturn. ā. Hō nat⁹ est i ea: ꝛ ipe fundauit eā altissim⁹. p̄. Fūdamēta. c. viii. ān. Exultabūt omnia ligna siluarum ante faciē dn̄i: qm̄ venit. p̄s. Cātate. i. f. ii. ā. Notum fecit dominus. ps Cantate. ii. f. iii. V̷. Ipse inuocauit me.

Secundum Lucam. ii.

In illo tpe. Postq̃ con sũmati sunt dies octo vt circũcideref puer: vocatũ est nomen eiꝰ iesus. Et reliq̃. Homilia venera. bede pbri. Sanctã venerandãq̃ p̃sentis festi memoriã paucis q̃dẽ verbis euãgelista cõprehẽdit. Sed nõ pauca: qꝛ celestis mysterij virtute grauida reliquit. ℞ Confirmatũ est coꝛ virginis in quo diuina mysteria angelo narrãte cõcepit: q̃ formã pꝛe filijs hoim castis cõcepit visceribꝰ. Et bñdicta ineternũ deũ nobis ꝓtulit et hoiem. ℣ Domꝰ pudici pectoꝛis tẽplũ repente fit dei: intacta nesciens virũ verbo cõcepit filium. Et. Lc. viij.

Hec sunt festiuitatꝫ hodierne gaudia venerãda: hec sunt illa supne pietatis munera sacrosancta: q̃ fideliũ coꝛdibus commẽdans apľus ait. Quia vbi venit plenitudo tẽpoꝛis: misit deꝰ filiũ suũ natũ ex muliere factũ sub lege: vt eos q̃ sub lege erant redimeret: vt adoptionem filioꝝ dei reciperemꝰ. ℞ Nesciẽs mater virgo virũ peperit sine doloꝛe saluatoꝛẽ seculoꝝ. Ipm regẽ angeloꝝ sola virgo lactabat vbere de celo pleno. ℣ Btã viscera marie virginis q̃ poꝛtauerũt eterni patris filiũ Ipm. Lctõ. ix.

Magna em̃ dispẽsatiõe pietatis ad redẽptionẽ generis hũani deꝰ pater nõ angelũ nec archãgelũ: sed filiũ suũ vnigenitũ mittere dignatus est. Qui cũ i diuina ꝟtute ac substãtia manẽs: ꝓ oĩa quod erat verã naturã moꝛtalis ĩfirmitatꝫ quã nõ habebat induceret. ℞. Uerbũ caro factum. L. v. ℣. Uiderũt omnes. Ꝺ. vij

¶ In laudibus ãn.

O Admirabile ꝯmerciũ creatoꝛ generis hũani: aiatũ coꝛpꝰ sumẽs de ꝟgine nasci dignatus est: et ꝓcedẽs hõ sine semine largitꝰ est nobis suaꝫ deitatẽ. ps Dñs reg. a. vij. cũ ceťis psal. ã Qñ natus es ineffabiliť ex ꝟgine tũc iplete sunt scripture sicut pluuiã i vellus descẽdisti: vt saluũ faceres genꝰ humanũ te laudamꝰ deꝰ nr̃. ã Rubũ quẽ viderat moyses incõbustũ/conseruatã agnouimꝰ tuã laudabilẽ ꝟginitatẽ dei genitrix intercede ꝓ nobis. ã Germinauit radix iesse oꝛta est stella ex iacob virgo peperit saluatoꝛẽ te laudamus deꝰ noster. ã Ecce maria genuit nobis saluatoꝛeꝫ quẽ ioannes vidẽs exclamabat dicẽs ecce agnꝰ dei: ecce q̃ tollit peccata mũdi allꝰa. Cã. Multiphariе. hyꝰ. A solis oꝛtꝰ. L. 7. ℣. Bñdictus q̃ venit. In euãgelio ã Mirabile mysteriũ declaratur hodie: inouanť nature deꝰ homo factus est: id qđ fuit ꝑmansit: ꝛ qđ

nō erat assumpsit: nō cōmixtionē passus: neqꝫ diuisionē. p̄. Bn̄d⁹. oro. Deus q̄ nobis nati. Ad hor. diurnales āe de laud. cp̄. ꝛ ℞. vt i nat. dn̄i cū orōe diei. Ad ves. ā. Tecū p̄ncipiū. C. vij. cp̄. Multipha. ℞. Uerbū caro. hy⁹. A solis ort⁹. ℣. Tāqꝫ spōsus. In euāgelio. ā. Magnū hereditatis mysteriū tēplū dei fact⁹ est vterus nesciens virū: non est pollut⁹ ex ea carnē assumēs: oēs gētes veniunt dicentes glīa tibi dn̄e. p̄s. Magt. Oro vt s. De sctō stephano. ā. Tu p̄ncipatū. C. vij. ℣. Glīa ꝛ hono. Si dn̄ica i oct. scti stephani vel aliorū subsequētiū eueñ. de octa. oīa cū. ix. lc. vt i natali die eius pleni⁹ celebrent: p̄ter sequētiā ꝛ Credo. In oct. sci stepha. Ad mat. inuit. hymni āe cū ipsis psal. ℣. ꝛ cp̄. sicut i natali ei⁹ cū tribus lc. ꝛ istis respon. ℞. O matrū gēma cui celi patuit ianua: itercede pro nobis. Ut te p̄cinante mereamur frui celsi iudicis cōtēplatiōe. ℣⁹. Qui pro tuis exorasti lapidatoribus ora pro nobis tibi famulātibus. Ut te. ℞. Ecce iā corā te prothomartyr stephane suppliciter assistētes te deuote p̄camur: vt q̄ pro te lapidātibus deū deprecat⁹ es. Pro nobis apud dn̄m intercedere digner. ℣. Charitatis gr̄a replet⁹ p̄ persecutorib⁹ orās: filiū hominis ad dexterā patris stantem videre meruisti: ideo te dep̄camur. Pro nobis. ℞. Sctē dei p̄ciose prothomartyr stephane: q̄ virtute charitatis circūfult⁹ vndiqꝫ: dn̄m pro iimico exorasti populo/funde p̄ces pro deuoto tibi nūc collegio. ℣. Ut tuo p̄piciat⁹ interuentu: dn̄s nos purgatos a p̄ctis iūgat celi ciuibus. Funde. Laus mat. et āe in euāgelio cū orone vt s. De btā v̄gine. ā. Qn̄ nat⁹ es. E. ij. ℣. Speciosus forma p̄re. Oratio.

Deus qui salut eterne btē marie virginitate fecūda humano generi p̄mia p̄stitisti/tribue q̄s: vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus: p̄ quā meruimus auctorē vite suscipere. Dn̄m nostrū iesum xp̄m. De sctō ioanne. ā. Joannes apl̄us ꝛ euāgelista. D. j. ℣⁹. Ualde hono. De innocētib⁹. ā. Audiui voces occisoꝝ sub altare dei voce clara dicentiū quare dn̄e nō defendis sanguinē nostrū deus noster. ℣⁹. Ex ore infantiū. De sctō thoma. ā. Cultor agri. D. v. ℣⁹. Posuisti dn̄e. Ad ves. āe cū ipsis psal. nō mutentur. cp̄. Qui timet deū. D. iij. hy⁹ Exultet celū laud. in cōi. ℣⁹. In oēm terrā. In euāgelio. ā. Ecce ego ioānes. D. j. p̄. Mgt. oro vt s. De beata virgine. ā. Rubū quē viderat. E. ij. ℣. Post

partū. oro. Deus qui salutis. De innocētibus. ā. Hi sunt qui virgines ꝑmanserūt sine macula enim sunt: ideo regnant cū deo ꝛ agno. ꝟ. Ex ore. De sctō thoma. ā. Totus orbis. D vj. ꝟ. Posuisti. Ad mat. Inuit. hy. āe cū ipsis psal. ꝟ. laud. cp. sicut i die sctō cū trib' lcōnib' ꝛ his Resp. ꝟ. Ualde honorandus. D. j. R. Iste est ioannes q̄ supra pect' dn̄i in cena recubuit. Btūs apl's cui reuelata sūt secreta celestia. ꝟ. Ualde honorādus est btūs ioannes: q̄ supra pectus dn̄i in cena recubuit. Beat'. R. Apparuit. D. ij. Laus mat. et ant. i euāgelio cū orone vtā. De btā ꝟgine. ān. Germinauit radix. E. ij. ꝟ. Speciosus forma De innocentib'. ān. Splendet bethleemiticus cāpus. D. vij. ꝟ. Ex ore ifan. De scō tho. ā. Nec i agnos sustiet. D. vj. ꝟ. Posuisti. Ad vel. ant. cū ipsis p̄is non mutent. Cp. Uidi supra mōtē. C. v. hy'. Sctōꝝ meritis. in cōi. ꝟ. Letamini i dn̄o. ā. Innocētes ꝑ xp̄o. D. iij. p. Mḡt. oro vtā. De btā ꝟgine. ā. Ecce maria. ꝟ. Post partū. De scō thoa. a. Aqua thome q̄nquies. D. vj. ꝟ. Posuisti dn̄e. Ad matu. Iuit. hym. āe cū ipsis psal. ꝟ. cp. sicut i die scō. cū tribus lect. ꝛ his Resp. R. Sub altare dei. D. iij. R. Dign' a dignis laudat. Et innocēs innocētiū testimonio cōprobat. ꝟ. Accipiunt eū a xp̄o ꝛ referūt et cōsequūtur ꝛ reddūt. Et innocēs. R. Cētum quadragita. D. v. Laus mat. vt i ipo festo cū Te deū. I horis diurnalib'. Resp̄a cātent cū allā. De btā ꝟgine ā. Nesciens mr. D. v. ꝟ. Speciosus forma. De sctō thoma. ān. Exulat vir optim'. D vj. ꝟ. Corona aurea.

¶ Si vigil. epipha. in feriali die euenerit. Ad. j. vel. āe sup p̄os. cū ipsis p̄is: vt i die scō. Cp. Apparuit benignitas. C. vij. Hy'. A solis ortus. ꝟ. Tanq̄ spōsus. ān. In p̄ncipio et ante scl'a deus erat verbū: ip̄e natus est nobis saluator mūdi. ps. Magnificat. Oratio

Corda nr̄a q̄s dn̄e vē ture festiuitatis splēdor illustret quo mūdi hui' tenebris carere valeam': et ꝑueniam' ad patriā claritat eterne. P. De sancto thoma. ān. Pastor cesus. ꝟ. Gl'ia ꝛ honore. oro vtā. Ad mat. Iuit. Xp̄s nat'. C. iij. Hy'. Xp̄e redēptor. vsq; hic p̄ns testat dies. ā. Dn̄s dixit ad me. ꝛ cete q̄ sequunt: vt i p̄cedēti die dn̄ica p̄notant. ꝟ. Tāq̄ spōsus. Si festū epi. cadit in. v. vel. vj. fer. vel sabbato: tūc respice rubricā positā in fine horaꝝ sequentis diei. Secundum Mattheum. ij.

I Ñ il.t. Defũcto aũt herode: ecce ãgel⁹ dñi apparuit i sõnis ioseph i egipto dicẽs. Surge et accipe puerũ et matrẽ ei⁹: ꝛ vade i terrã israel. Et ꝛ. Hom. sc. eiusdẽ.

D efuncto aũt herode. Obitus qppe herodis terminum intẽtionis maliciose qua nũc cõtra eccłiam iudea seuit insinuat. In somnis hoc semper signat: qꝛ mortuis mũdo angeli sũt pñsentes. ℟. Ecce agn⁹

Q uod aũt defuncto herode rediit ad terrã israel: iesus finẽ scłi denunciat qñ enoch et helya pdicãtib⁹ iudei sopita moderne iuidie flãma fidẽ veritatis accipiẽt. ℟. viii. Bñd⁹ q̃ venit i noie dñi De⁹ dñs ꝛ illuxit nob. ℣. Lapidẽ quẽ reprobauerũt edificãtes hic fact⁹ est in caput anguli. Deus. ℟c. ix.

E t bñ cũ iudeã deserit: fugere: ꝛ hoc in nocte dicitur. Cũ xpo reuertit/nulla non solũ fuge: sꝫ nec noctis fit mẽtio: qꝛ nimirũ quos ob pctõꝝ tenebras oli psecutores reliquit: ipsos ob lucẽ fidei tandẽ se q̃rẽtes reuisit. Defuncti sũt eñ q̃ q̃rebãt aiam pueri. Ex hoc loco intelligim⁹ nõ solũ herodẽ: sed ꝛ sacerdotes ꝛ scribas eo tpe necem dñi fuisse meditatos. ℟ m. O regem celi. C. viij. ps. Te deũ lau. ℣. Uiderunt omnes. ℣. vij. In laudib⁹. ã. O admirabile cõmerciũ. ℟ vij cũ ceteris q̃ sequunt. cõx. Apparuit benignitas. C. vi hy⁹. A solis ortus. ℣. Bñdict⁹ qui venit. ã. Tolle puerũ et matrẽ eius ꝛ vade in terrã iuda: defuncti sunt eñ qui q̃rebãt animã pueri. ps. Bñdict⁹. oro. Corda nrã. De scõ thoma. ã. Opẽ nobis o thoma. ℣. Letabit iust⁹.

C Si vigilia epi. dñi i dñica euenerit ad. i. vel. ãe sup pos eñ ipsis pis: vt in die nat. cħ. Apparuit benignitas. ℟ m. Uerbũ caro. hy⁹. A solis ort⁹. ℣. Tãq̃ spõsus. In euãgelio. ã. In pricipio. C. iij. oro. Corda nrã. De sctõ thoma. ã. Pastor cesus. D. v. ℣. Glia et honore. Cõpleto. nõ mutatur. Ad mat. inuit. Christus natus. hy⁹. Xpe redẽptor. vsq; Hic pñs testat. In. i. noc. ãn. Dñs dixit ad me. ps. Quare fre. a. i. ãn. In sole posuit. ps. Celi enar. ã. Eleuamini. ps. Dñi est terra. ℣. Tanq̃ sponsus. lcões q̃ in dñica: idest terra die scripte sunt. In primo ꝛ scdo noc. legãt. ℟. Quẽ vidistis. ℟ O magnũ mi. C. iiij. ℟. Te laudãt angeli. C. vij. In. ij. noctur. ãn. Speciosus forma. ps. Eructauit. c. viij. ã Rex ois terre. C ij ps. Omnes gentes. v. i. ãn. Suscepimus deus miam tuam.

ps. Magnus dñs. d.j.℣. Notũ fecit. ℟. Ecce agnꝰ dei. D.vij ℟. Bñdictꝰ qui venit. E.iiij. ℟. In principio erat verbũ ⁊ verbũ erat apud deũ ⁊ deus erat verbũ hoc erat in principio apud deum Oia ꝑ ipʒ facta sũt: ⁊ sine ipo factũ est nichil. ℣. Qd factũ est i ipso vita erat: ⁊ vita erat lux hoim. Oia. In.iij.noc.ãn. Hõ natus. ps. Fundamenta. e.viij. ãn. Exultabũt oia li. ps. Cãtate. j. f.ij.ãn. Notum fecit dñs. p. Cãtate. ij.f.iij.℣. Ipe iuocauit me. Homilia sup euãgeliũ legatur. Defuncto herode. E.iiij ℟. Angelus ad pastores ait: annuncio vobis gaudiũ magnũ: qd erit õni pplo: quia natus est saluator Qui est xps dñs: i ciuitate dauid. ℣. Inuenietis ifantẽ pannis iuolutũ: ⁊ positũ in presepio. Qui est. ℟. O regẽ celi. D.viij. ℟. In ppria xps venit. D.viij. Te deũ. ℣. Uiderũt oms fines terre. Ad laud.ã O admirabile cõmer. E.ij.cũ ceterꝫ q̃ sequũtur. Cap. Appuit beni. C.vj hyꝰ. A solis ortus. ℣. Bñdictꝰ qui venit. ã. Tolle puerũ et ma. vtã. ad Bñdictꝰ. or. Corda nostra. De sancto thoma. ã. Opem nobis. D.vi. ℣. Letabit iustꝰ. ofo vtã. Ad hor. diurñ. Cp. ⁊ ℟. vt i die nat. Si aũt hec vigil. in die feriali eueñ. cursus diurnales eodẽ modo sine variatione cantabuntur.

¶ In epiphania dñi ãc. sup psalmos cũ ipis psalmis: vt in die natiuit. Cap. Esaie lx.

Surge illumiare hierlm q venit lumẽ tuũ: ⁊ gloria dñi sup te orta est. ℟. Reges tharsis ⁊ insule mũera offerẽt. Reges arabũ ⁊ saba dona dño deo adducẽt. ℣. Oẽs de saba veniẽt: aurũ ⁊ thus deferẽtes. Reges arabũ et. hyꝰ Hostis herodes impie xpm venire qd times: nõ arripit mortalia/ q regna dat celestia. Ibãt magi quã viderãt/ stellã sequẽtes preuiã: lumen requirũt lumine/ deũ fatenꝭ munere Lauachra puri gurgitis/ celestis agnꝰ attigit: pctã q̃ non detulit/ nos abluẽdo sustulit. Nouũ genus potẽtie/ aque rubescunt

hydrie: vinūq̃ iussa fūdere mutauit vnda originē. Gloria tibi dn̄e/ q̇ apparuisti hodie: cū patre ꝛ sctō spū. ℣. Reges tarsis ꝛ insule munera offerent. An. Magi videntes stellam dixerunt adinuicem: hoc signum magni regis est eamus et inquiramus eū: et offeramus ei munera aurum: thus: ꝛ myrrham. ps. Magt. oro. Corda nr̄a. E.iij. Ad cplet. an. Lux de luce apparuisti xp̄e: cui magi mūera offerēt. Alla alla al. p. Cū inuocarē. h. ij. cp. esa. lij

Propter hoc sciet ppl's me⁹ nomē meū in die illa: q2 ego ipse q̇ loq̄bar ecce assum. Deo gratias. Hymn⁹.

A Patre vnigenit⁹/ ad nos venit p ꝟginē: baptisma cruce cōsecrans/ cunctos fideles generās. De celo celsus pdijt/ excepit formā hominis: facturā morte redimens/ gaudia vite largiens.

Hoc te redēptor q̃s/ illabere ppicius: clarūq̃ nr̄is sensibus/ lumē prebe fidelibus.

Mane nobiscū dn̄e/ noctem obscurā remoue: oē delictū ablue/ piā medulam tribue.

Quē iam venisse nouim⁹/ redire itē credim⁹: tu sceptrum tuū inclitū/ tuo defende clipeo. Gloria tibi dn̄e/ q̇ apparuisti hodie. ℣. Uenit lumē tuū hierusalē. Et gl'ia dn̄i sup te orta est.

an. Stella ista sicut flāma corruscat: ꝛ regē regū deū demonstrat: magi eā viderūt: ꝛ xp̄o regi munera obtulerūt. ps. Nūc dimittis. ꝛc. cū istis post cfessionē ꝟsi. ℟. Reges tharsis. In. ij. noct. ℟. Omnes gentes quascunq̃ fecisti. ℣. Omnes de saba venient. vts. in Bn̄io ad vesp. Oratio.

Deus illuminator oīm gentiū da pplis tuis: ppetua pace gaudere: ꝛ illud lumē splēdidū cordib⁹ nr̄is infūde: qd triū magorū mētibus aspirasti Dn̄m nr̄m. Hoc modo dicat cplet. donec oct. compleant. Ad mat nō dicit Dn̄e labia. nec De⁹ in adiut. neq̃ inuit. vel hy⁹. Sed absolute ab antipho. inchoantur. In. i. noc. a. Afferte dn̄o filij dei adorate dn̄m in aula sctā ei⁹. ps. Afferte dn̄o. c. i. an. Psallite deo nr̄o psallite: psallite regi nr̄o psallite sapiēter. ps. Oīnes gentes. c. i. an. Oīs t'ra adoret te: ꝛ psallat tibi: psalmū dicat noi tuo dn̄e. ps. Jubil. c. vj. ℟. Reges tharsis ꝛ insu. L cō. i. esa. lv

Oīnes sitiētes venite ad aquas: ꝛ q̇ nō habetis argentū pperate et emite ꝛ comedite. Uenite emite absq̃ argēto: ꝛ absq̃ cmutatiōe vinū ꝛ lac. Hec dicit dn̄s de⁹ q̇ hodierna die i iordane baptizat⁹ est: cōuertimini ad

me ꝛ salui erit. R. Illūinare il lūinare hierl'm: q2 venit lux tua. Et glīa dn̄i sup te orta est. V. Et ābulabūt gētes in lūine tuo ꝛ reges in splēdore ort⁹ tui. Et. Lc. ii.

Surge illūinare hierl'm: q2 venit lumē tuū: ꝛ glīa dn̄i super te orta ē. Q2 ecce tenebre opient terrā: ꝛ caligo ppl'os. Sup te aūt orietꝛ dn̄s: ꝛ glīa eius in te videbitꝛ. Et ābulabunt gentes in lumine tuo: ꝛ reges in splendore ortus tui. Hec dī. R. Oēs de saba venient aurū: ꝛ thus: deferētes. Et laudē dn̄o annūciātes all'a all'. al'. V. Reges tharsis ꝛ insule munera offerēt: reges arabū ꝛ saba dona addu(cent. Et. Lcō. iii.

Gaudēs gaudebo in dn̄o: ꝛ exultabit aīa mea ī deo meo: q2 induit me vestimēto salutis: ꝛ indumento leticie circūdedit me: quasi spōsum decoratū corona: ꝛ quasi sponsā ornatū monilibus suis. Sicut eī terra pfert germē suū: et sicut hort⁹ semen suū germinat: sic dn̄s de⁹ germinabit iusticiā: ꝛ laudem coram vniuersis gētib⁹. R. Reges tharsis. vt s̄ ī vespis.

In. ii. noc. an. Reges tharsis et īsule munera offerēt regi dn̄o. ps. De⁹ iudi. e. i. a. Oēs gētes quascūqꝫ fecisti: venīēt ꝛ adorabūt corā te dn̄e. ps. Inclina dn̄e. e. vii. a. Venite adorem⁹ eū: q2 ipse est dn̄s deus noster. ps. Venite exultem⁹. i. N. Oēs gētes quascūqꝫ

Intelligere Lc. iiii. feci. possumus fratres charissimi quātā grām xp̄o dn̄o debeam⁹: q̇ vota votis accumulat: gaudia gaudijs multiplicat. Ecce enī adhuc exultamus xp̄m dominū natū: etiā eum letamur pro salute generis humani baptizatum. R. Hodie in iordane baptizato dn̄o apti sunt celi: et sicut colūba sup eū spūs māsit. Et vox patris intonuit hic est filius meus dilectus in quo michi complacui. V. Celi apti sunt sup eū: et vox prīs audita est. hic est fi. Lectio. v.

Natiuitatis adhuc celebratꝛ solennitas: et dum vix natus est hoibus etiam renascitꝛ sacramētis. Hodie eī licet post multa annorū curricula consecratus est in iordane. R. In colūbe specie spūs sctūs visus est patna vox audita est. hic est filius me⁹ dilect⁹: in quo michi bene ꝯplacui ip̄m audite. V. Celi apti sunt sup eū: et vox patris audita est. hic est filius. Lctō sexta.

Ita ġ disposuit dn̄s: vt vota votis subiūgeret: hoc est vt ī vno eodēqꝫ tpe et nascceretꝛ p vginē: ꝛ p mysteriū gigneretꝛ essetqꝫ continuata festiuitas carnis natiuitas atqꝫ baptismatis vt quēadmodū tūc mi

ramur de icorrupta mre pge nitũ: ita ⁊ nũc suscipiam⁹ illũ pura vnda submersũ et glie: mur in vtroqꝫ facto: qꝛ filium genuit mat ⁊ casta est: et chri stum vnda lauit ⁊ scta est. ℟. Testimoniũ phibuit ioãnes dño iesu dicẽs. Quia vidi spiritũ de: scendentẽ quasi columbã de celo et mansit super eũ. ℣. Et ego vi: di et testimoniũ phibui: quia hic est filius dei. Quia. In .iii. noc. Ã. Fluminis impet⁹ letificat all'a ciuitatẽ dei all'a. ꝓ. De⁹ nr. ꝺ. i. Ã. Adorate dñm all'a: in aula sctã eius all'. ꝓ. Cãtate. ꝺ. f. ii. ã. Ado rate deũ all'a: oẽs angeli ei⁹ all'a. ps. Dñs reg. exl. f. ii. ℣. Veni: te adorem⁹ eũ: qꝛ ipse est dñs de⁹ nr. Lctõ. vij. Scdm matth. ij.

Cum nat⁹ esset iesus in bethleẽ iude: in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriente venerũt hierosolimã dicentes. Ubi est q̃ natus est rex iudeorũ? Uidim⁹ eni stel: lã ei⁹ in oriẽte: ⁊ venim⁹ ado: rare eũ. Et ꝛ. Homil. gre. pa.

Sicut ex lectione euangeli: ca fratres charissimi audistꝫ quod celi rege nato: rex ter: renus turbat⁹ est: quia nimi: rũ trena altitudo ꝯfunditur: cũ celestis celsitudo aperitur ℟. Magi veniũt ab oriente hie: rosolimã querẽtes ⁊ dicẽtes Ubi est qui nat⁹ est cui⁹ stellã vidim⁹ et venimus adorare dñm. ℣. Cũ nat⁹ esset iesus in bethleẽ iude in diebus herodis regis: ecce magi ab oriẽte venerũt hierosolimã di centes. Ubi est qui. Lctõ. viij.

Consideradum nobis est quanta fuerit in quorundam iudeorum corde duricia: q̃ hũc neqꝫ pphetie donũ: nec p miracla agnouit Omnia quippe elementa au ctorẽ suũ venisse testata sunt. Ut enim de eis quiddam vsu humano loquar/ deum hunc esse celi cognouerunt: quia protinus stellam miserunt. ℟. Stella quam viderant magi in oriente antecedebat eos do: nec venerunt ad locum Ubi pu: er erat. Uidentes autem eam ga uisi sunt gaudio magno. ℣sus. Et intrantes domum inuenerũt puerum cum maria matre eius: ⁊ procidentes adorauerunt eum. Uidentes autẽ. Lectio nona.

Mare cognouit: quia sub plantis eius se cal cabile prebuit. Terra cogno uit: quia eo moriẽte contre: muit. Sol cognouit: quia lu cis sue radios abscõdit. Sa: xa et parietes cognouerunt: quia tẽpore mortis eius scis: sa sunt. Infernus cognouit: quia hos quos tenebat mor: tuos/ reddidit. Et tñ hũc quẽ deum omnia insensibilia ele:

menta senserunt. Adhuc infidelium iudeorum corda: esse deum / minime cognoscunt. R. Tria sunt mūera preciosa q̄ obtulerunt magi domino in die ista: ꝛ habēt in se mysteria diuina. In auro vt ostēdat regis potentia: in thure: sacerdotē magnū ꝯsidera: ꝛ in myrrha dn̄icā sepulturā. V. Salutis nr̄e auctorē magi venerati sunt i cunabilis: ꝛ de thesaurꝫ suis mysticas ei mūerum species obtulerūt. In auro.

Finito R. statim sequat euāgelium Secūdum lucam. iij.

Factū est aūt cū baptizaretur oīs ppl̄us: et iesu baptizato et orante aptū est celū ꝛ descendit sp̄ūs sctūs corpali specie sicut colūba in ip̄m: ꝛ vox de celo facta est dicens. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ in te ꝯplacui michi. Et ip̄e iesus erat incipiēs quasi annorū trigita vt putabat filiꝰ ioseph. Qui fuit heli. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit melchi. Qui fuit iamne. Qui fuit ioseph Qui fuit mathathie. Qui fuit amos. Qui fuit naum. Qui fuit hesli. Qui fuit nagge. Qui fuit mathath. Qui fuit mathatie. Qui fuit semei. Qui fuit ioseph. Qui fuit iuda. Qui fuit ioanna. Qui fuit resa. Qui fuit zorobabel. Qui fuit salathiel. Qui fuit neri. Qui fuit melchi. Qui fuit addi. Qui fuit thosam. Qui fuit helmadan. Qui fuit her. Qui fuit iesu. Qui fuit eliezer. Qui fuit iora. Qui fuit mathat. Qui fuit leui. Qui fuit symeon. Qui fuit iuda. Qui fuit ioseph. Qui fuit iona. Qui fuit eliachim Qui fuit melcha. Qui fuit mēna. Qui fuit mathatha. Qui fuit nathan. Qui fuit dauid. Qui fuit iesse. Qui fuit obeth. Qui fuit booz. Qui fuit salmon. Qui fuit naason. Qui fuit aminadab. Qui fuit aram. Qui fuit esron. Qui fuit phares. Qui fuit iude. Qui fuit iacob. Qui fuit ysaac. Qui fuit abrahe. Qui fuit thare. Qui fuit nachor. Qui fuit seruch. q̄ fuit ragau Qui fuit phalech. Qui fuit heber. Qui fuit sale. Qui fuit cainam. Qui fuit arfaxath. Qui fuit sem. Qui fuit noe. Qui fuit lamech. Qui fuit matusale. Qui fuit enoch. Qui fuit iareth. Qui fuit malaleel. Qui fuit cainam. Qui fuit enos. Qui fuit seth. Qui fuit adā. Qui fuit dei. Jesus aūt plenꝰ sp̄ū sctō regressꝰ est ab iordane. Cāticū. Te deū laudamꝰ. V. Dies sctificatꝰ illuxit nobis. Uenite gētes ꝛ adora

te dominum. In laudibus. añ.
Ante luciferũ genit⁹: ꝛ ante secula dñs: saluatoꝛ nr̃ hodie mũdo apparuit. ps. Dñs regnauit. cũ ceteris. ã. Uenit lumẽ tuum hierl'm ꝛ gl'ia dñi sup te oꝛta est ꝛ ãbulabũt gẽtes in lumine tuo all'a. ã. Apertis thesauris suis obtulerũt magi dño aurũ thus ꝛ myrrhã all'a. ã. Maria et flumina bñdicite deo hymnũ dicite fõtes dño all'a. ãn. Tria sũt munera q̃ obtulerũt magi dño: aurũ thus ꝛ myrrham filio dei regi magno alleluya. Capitulum. Esaie. lx.
Surge illũinare hierl'm quia venit lumẽ tuũ: et gl'ia dñi sup te oꝛta est: quia ecce tenebꝛe opient terram: ꝛ caligo populos. Hymnus.
Nunciũ vobis fero de supernis / nat⁹ est xp̃s dñatoꝛ oꝛbꝫ: i bethleẽ iude sic eni ꝑpheta / dixerat añ. Nũc canit let⁹ choꝛ⁹ angeloꝛũ / stella declarat veniunt eoi: principes digno celebꝛare cultu / mystica dõa. Thus deo myrrhã thꝛocletẽ humãdo / bꝛacteas regi criseas decẽti: dũ colũt vnũ meminẽ trino / tres dare terna. Gl'iam trine monadi canam⁹ / cũ deo diue geniteqꝫ ꝑli: flamini nec non ab vtroqꝫ fuso / coꝛde fideli. Amẽ. ℣. Oẽs de saba veniẽt. ãn. Hodie celesti spõso iuncta est eccl'ia: ho die in ioꝛdane lauit xp̃us nr̃a crimina: currunt cũ munerib⁹ magi ad regales nuptias: ex aqua facto vino letantur cõuiue all'a. ℣. Benedictus dñs. Oratio.
Deus qui hodierna die vnigenitũ tuũ gentib⁹ stella duce reuelasti ꝯcede ꝓpicius: vt q̇ iam te ex fide cõgnouim⁹ vsqꝫ ad ꝯtemplãdã speciẽ tue celsitudinis ꝑducamur. P eũd. Ad. j. ꝛ ad ceteras hoꝛas diurnales ãe de laud. ps. cõsueti. cp̃m. Pꝛopter hoc sciet. vt̃s ad cõpleto. ℟. Chꝛiste fili. cum all'a. ℣. Qui apparuisti hodie miserere nobꝫ. ℣. Uenit lumen tuũ hierl'm. Kyrie el'. Pater noster. ã. Uiuit aia mea Credo i deum. Dicta cõfessione. ℣. Reges tharsis. ℣. Oẽs gẽtes quas. ℣. Omes de saba venient. oro. Deus qui hodierna die. ꝛc. vt i die nati. dñi. Hoc modo cantet pria donec oct. ꝯpleant: sed infra octa. pces adiũgant. ℣. Et ego ad te. cum orone. Dñe sctẽ pr̃ oꝑs. Ad iij. cp̃. Surge illuminare. ℟. Reges tharsis et. ℣. Oẽs gẽtes. Ad. vj. Capitulum. Esaie. lx.
Super te hierl'm oꝛietur dñs: ꝛ gl'ia eius in te videbitur: ꝛ ambulabũt gentes in lumine tuo: ꝛ reges i splendoꝛe oꝛtus tui. ℟. Omes gentes quascunqꝫ. Uers. Omnes de

ſaba veniẽt. Ad .ix. cp̄. Eſa .lx.
INundatio camelorum
operiet te dromedarij
madian ⁊ effa: om̄es de ſaba
venient: aurũ ⁊ thus: deferẽ-
tes ⁊ laudẽ dn̄o annũciãtes.
℟ Oẽs de ſaba veniẽt. ℣ Ueni-
te adorem⁹ eũ. Ad veſ. ſup p̄s
Dixit domin⁹. g. ij. et ceter
ãe pe laud. Cap̄. Surge illu-
minare. ℟ Tria ſũt mũera. hy⁹
Hoſtis hero. E. iiij. ℣ Reges
tharſis. ã Trib⁹ miraculis orna-
tum diẽ ſctm̄ colim⁹: hodie ſtella
magos duxit ad cunabula: hodie
vinũ ex aqua factũ ẽ ad nuptias.
Hodie a ioãne xp̄s baptizari volu
it vt ſaluaret nos all'a. p̄ Mḡt.
oro vt s. ¶ Cũ feſtũ epipha
nie cadit i dn̄ica tũc Eu. Cũ
fact⁹ eẽt Ieſ⁹ ãnoꝝ .xij. ⁊ reli-
quũ offm̄ dn̄icale cũ ſuis ãis
orone ꝓpria i. ij. fer. habeat.
Homil. ſo Uenit Ieſ⁹ a gali
lea i iordanẽ. In .vj. fer. legat
cum reliquo officio dn̄icali.
¶ Cũ vero feſ. epi. cadit in
ſcda. iij. vel. iiij. fer. legit. Ho-
milia. Uẽit Ieſ⁹. In ſexta fer.
cũ reliq̃ officio de feſto. Sed
ſi cadit feſ. epipha. in quintã
vel ſextã feriã aut ſabbõ tunc
Homilia Uẽit Ieſ⁹. Legat i
q̃rta fer. cũ reliq̃ offõ ⁊ orone
dn̄icali. In craſtino. Ad ma-
tut. Inuitat. Xp̄s appuit nobis
Uenite adoremus. ps. Uenite.

hy⁹ Hoſtis hero. E. iiij. ãn.
Afferte dn̄o. viij. p̄. Afferte do
mino. c. j. ã Fluminis ipet⁹. ps.
Deus noſter. d. j. ãn. Pſallite.
ps. Oẽs gẽtes. d. j. ã Ois ter-
ra. p̄. Iubi. d. vj. ã Reges thar
ſis. ps De⁹ iudiciũ. e. j. ã. Om-
nes gentes. ps. Inclina. e. vij.
ã. Homo nat⁹ eſt i ea: ⁊ ip̄e funda
uit eã altiſſim⁹. ps. Fũdamẽta.
e. viij. ã Adorate dn̄m. ps. Cã-
tate. f. ij. ã Adorate deum. ps.
Dn̄s reg̃. ex. f. ij. ℣. Reges thar
ſis. lc. j. Sermo bti aug.
GAudeam⁹ i dn̄o dilectiſ
ſimi ⁊ ag̃ſcam⁹ i magis adorã
tib⁹ dn̄z xp̄m vocatiõis nr̃e fi-
deiq; p̄mitias: ⁊ btẽ ſpei iũta
celebrem⁹. ℟ Dies ſctificat⁹ il-
luxit nobiſ vẽite gẽtes: ⁊ adorate
dn̄m. Qꝛ hodie deſcẽdit lux ma-
gna in terris. ℣ Uenite adorem⁹
eũ: qꝛ ip̄e eſt dn̄s de⁹ nr̃. Qꝛ. lc. ij.
EXinde ei in eternã heredi-
tatẽ cepim⁹ itroire exide no-
bis xp̄m loquẽtia ſcripturaꝝ
archana patuerũt: et veritas
quã iudeorũ abiectio nõ rece
pit: oibus nationib⁹ lumẽ ſuũ
inuexit. ℟ Uenit lumẽ tuũ hie-
ruſalem: ⁊ gl'ia dn̄i ſup te orta eſt.
Et ãbulabũt gẽtes i lũine tuo: ⁊ re
ges in ſplẽdore ort⁹ tui. ℣ Filij
tui de longe venient: ⁊ filie tue de
latere ſurgẽt. Et ambu. lc. iij.
HOnoretur itaq; a nobis ſa-
cratiſſim⁹ dies: in quo ſalutis

nostre auctor appuit: et quem magi infantem venerati sunt in cunabulis: nos omnipotẽtem adoremus in celis. Rn. Rex magnus natus est in israel et venerũt reges terre adorare eũ Et obtulerunt ei munera: aurũ/ thus et myrrhã. V. Et intrãtes domũ inuenerũt puerũ: cum maria matre ei9: et pcidentes adorauerunt eũ. Et obtu. P. Te deum. Vsus. Dies sãctifica. ¶ Laus matuti. cũ cap. hym. V. sicut i in die sctõ habeant. Hoc modo supra dicto singlis dieb9 infra primũ et vltimũ cãtẽtur Inuit. Hymni ãn. super pos cũ ipsis psal. necnõ et cap. V. et cet. In euã. ã. Ab oriẽte venerũt magi in bethleẽ adorare dñm et aptis thesauris suis pciosa munera obtulerũt: aurum sicut regi magno thus sicut deo vero myrrhã sepulture eius allã. ps Bñdict9. oro. Deus q hodierna die vni. post Bñd9. Cõmẽo. de btã vgine. ã. Quãdo natus es. E. ij. V9. Speciosus forma. Or. Deus qui salutis. Hore diurnales sicut i die sctõ. Ad vesperas sola ãn. Ante luciferum. psal. ɔsueti. Cp. Surge illuminare. hy9. Hostis hero. V. Reges tharsis. ã. Uidẽtes stellam magi gauisi sunt gaudio magno: et intrantes domum obtulerunt dño: aurũ: thus: et myrrham.

ps. Magt. oro vts. sequatur ãn. Rubũ quẽ viderat. E. ij. V9. Post partũ. oro vts. Die tertia Lcõ. i. Sermo sci leonis pa.

Celebrato prio die q iłtemerata vgitas huic mũdo edidit saluatorem epiphanie dilectissi nob; venerãda festitas datpseuerãtiã gaudiorũ: et int cognatarũ solẽnitatũ vicinia sacramẽta exultatiõis vigor et fidei feruor nõ tepescat. Rx. Hodie in ior. E. v.

Ad oim ei hoim / lc. ij. spectat salutẽ qd infãtia mediatoris dei et hoim: iã vniuerso declarabat mundo cũ adhuc exigue detineretur oppidulo. Quãuis ei israeliticam gẽtẽ et ipius gẽtis vnã familiã delegisset de qua naturã vniuerse hũanitatis assumere voluit: tñ intra materne habitatiõis angustias ortus sui latere pmordia noluit: sz mox ab hoibus voluit agnosci/ q dignat9 ẽ oib9 nasci. Rx. In colũbe specie. E. v. Lcõ. iij.

Trib9 igit magis in regiõe oriẽtis stella noue claritat; appuit: q illustrior ceter; pulchriorq; siderib9 facile i se ituẽtiũ oclos aiosq; ɔuerteret nõ eẽ ociosũ: qd tã insolitũ videbat. Dedit ergo aspicientibus intellectũ/ q prestitit signũ/ et qd fecit itelligi: fe

cit inquiri: et se inueniendum obtulit reqsitus. R. Testimonium phibuit. E. vi. In euã. a. Ordines angelorum videtes inuisibilem veniete i aquas timore pterriti cogitabant quomõ inuisibilis de⁹ formã serui suscepit et apparescens mũdũ illuminauit bñdict⁹ dñs de⁹ isrl. ps Bñdictus. or. De⁹ q̃ hodi. die vnige. E. vij. Cõmẽo. Germinauit. E. ij. V⁹. oratio vts. Ad vel. ãn. Venient ad te q̃ detrahebãt tibi: et adorabunt vestigia pedũ tuorum. ps. Mgt. cmẽo. ãn. Ecce maria. E. ij. oro vts. Die. iiij. Lctõ. j

Quãuis dilectissimi fratres: xp̃s salutis nr̃e de⁹ oipotẽtis p̃ris coetern⁹ fili⁹ velamine carnis coopt⁹ et humilis dignat⁹ sit visitare mortales: dedit tñ multa ac maxima maiestatis sue indicia: q̃bus mẽs humana sentiret: et nouũ hoiem natũ et deũ aduenisse de celo. R. Hodie celi apti sunt et vox de celo intonuit dicens. Hic est filius me⁹ dilect⁹ in quo michi bñ complacui. V. Celi aperi sunt sup eum: et vox patris audita est. Hic est. Lectio scda.

Nam cum ipse de⁹ lege natiuitatis hũane puulus et infans apud iudeã vagiret i cunis / lateret in pãnis: magnificentiã tñ eius vniuerso orbi mirabilis ab alto stella pcedit. R. Hodie celi aperti sunt et mare dulce factũ est: terra exultat mõtes et colles letãtur. Qr a ioãne in iordane xp̃s baptizat⁹ est. V⁹ Quid est tibi mare q̃ fugisti et tu iordanis: quia cõuersus es retrorsum? Quia. Lectio. iij.

Quis eni dubitet letiore luce ipsam stellã: et fulgentioribus radijs choruscasse: q̃ celi terreq̃ lumen hũanis oculis ingerebat. Et necesse erat: vt stella hec a ceteris sideribus orbi clarior distaret: q̃ annunciabat xp̃m cui⁹ natiuitas ab vniuersis mortalibus differebat. R. Fõtes aquarũ sctificati sunt. Apparente dño xp̃o in glia dei p̃ris. V⁹. Descendit spũsctũs corporali specie sicut columba in eum: et vox de celo facta est. Apparente. a. Omes nationes veniẽt a lõge portãtes munera sua all'. ps Bñdictus. Cõmẽo Nesciens mr. D. v. Ad vel. a Baptizatur xp̃us sctificat omis mund⁹: et tribuit nobis remissionẽ pctõrũ: aqua spũ omes purificamur. ps. Mgt. Cõmẽo. a. Virgo vbo ɔcepit. D. viij. Die. v. Lectiones sicut i die. ij. cũ istis Reljs. R. Magi veniũt. E. vj. R. Interrogabat magos herodes: qd signũ vidistis sup natum regẽ: stellam magnã fulgentẽ cui⁹ splendor illuminat mundũ. Et nos cognouimus: et venim⁹ adorare dñm. V⁹.

Magi veniunt ab oriente hiero-solimã q̃rentes ⁊ dicẽtes. Et nos. ℟. Stella quam viderant magi ℣. vj. ã. Ammoniti magi in som nis ab ãgelo: p aliã viam reversi sunt i regionẽ suã. p̃s. Bñdict⁹. Cõmẽo. ã. Qñ nat⁹. ℣. ij. Ad vesp. ã. Aqua abluit pctm̃ hodie apparens liberator: ⁊ rorat oẽm mũdũ diuinitatis ope. p̃s. Mg̃t. Cõmẽo. ã. Rubũ quẽ vi. ℣. ij. Die sexta. Lectiões sic̃ i die tertia. ℟. Uidentes stellam ma gi gauisi sunt gaudio magno: et intrãtes domũ inuenerũt puerũ cũ maria mr̃e ei⁹: ⁊ pcidẽtes ado rauerũt eum. Et aptis thesauris suis obtulerunt ei munera: aurũ: thus: ⁊ myrrham. ℣. Ab oriẽte ve nerũt magi in bethleem adorare dñm. Et. ℟. Tria sunt munera. ℣. vj. ℟. Hic est dies preclarus in quo saluator mundi apparuit quem pphete p̃dixerunt: angeli adorauerunt. Cui⁹ stellam magi videntes gauisi sunt. Et munera ei obtulerunt. ℣. Et intrãtes do-mum inuenerũt puerũ cũ maria mr̃e ei⁹: ⁊ pcidentes adorauerũt eũ. Et. ã. Pat̃ de celis filiũ testifi-cat̃: ⁊ spũsscti p̃sẽtia aduenit: vnũ edocẽs q̃ baptizat̃ xp̃s. p̃s. Bñdi ctus. Cõmẽo. ãn. Germinauit. ℣. ij. Ad vesp. ã. Pcti aculeus cõ terit̃: hodie baptizato dño: et no-bis donata est regeneratio. p̃s. Mg̃t. Cõmẽo. ã. Ecce maria ge. ℣. ij. Die septia. Lectio-nes quarte diei. ℟. Hodie celi. ℟. Hodie celi apti sunt. ℟. Fon tes aquarũ. sicut s. iiij. die. ãn. Baptizat̃ xp̃s. reqrat̃ ibidẽ. p̃s. Bñdict⁹. Cõmẽo. ãn. Nesciẽs mat̃. ℣. v. ¶ Dñica infra oct. Ad vesp. sola. ã. Ante luciferum. ℣. vij. cp̃. Surge illuminare. ℣. vij. ℟. Reges tharsis. Hy⁹. Hostis herodes. ℣. iiij. ℣. Re ges tharsis. ãn. Letent̃ oẽs po-puli tante festiuitatis gl̃ia: quia hodie sanctum sidus ad christi cunabula magos pduxit: hodie redemptor mundi in iordanis al ueo a ioanne baptizatus est: atq; vocatus ad nuptias: aquam in vinum mutauit: hodie quinq; mi lia hoim de quiq; panib⁹: ⁊ duo-bus piscib⁹ satiauit alleluya al-leluya. p̃s. Magnificat. Or.

Uota q̃s dñe supplicã-tis ppl̃i tui celesti pieta te psequere: vt q̃ agenda sint videãt: ⁊ adimplẽda q̃ vide-rint ꝯualescãt. P. Ad matut. Inuit. Xp̃us apparuit. ℣. vij. Hy⁹. Hostꝫ hero. In. j. noc. ã. Afferte dño. ã. Fluminis ipet⁹. ã. Psallite dño. ℣⁹. Reges tharsis.

Predicabat Lectio. j. in deserto ioannes ba ptismum penitẽtie ppl̃o in re missionẽ pctõꝝ: nõ ꝙ crimi-na cõmissa deleret: sꝫ ꝙ emẽ-daret errantes: nam remissio

pctōꝝ xp̄i grē seruabat. ℟. Hodie in iordane. ℣. v. Lcō. iij.

Sed quid mirū de mãsuetudine saluatoris si sc propheᵗe sui manibꝰ inclinauit: q̄ se ab inimicis suis passꝰ eēt crucifigi. ℟. In colūbe. ℣. v. lc. iij

Quo pperante ad fluuiū talē ioānes circūstātibꝰ turbis erupit ī vocē. Ecce agnꝰ dei: ecce q̄ tollit pctā mūdi. ℟. Testimoniū. ℣. vj. In. ij. noct. āñ. Omnis terra. ā. Reges tharsis. āñ. Omnes gētes. ℣. Ois terra.

Baptizatur ergo (lc. iiij. iesꝰ nō sibi: sȝ nobis: baptizat nō vt purificet aq̄s: sȝ vt aq̄s ipse sctificet: baptizat ergo nouus: vt noui baptismatis ↄstruat sacramētū. ℟. Magi veniunt. ℣. vj. Lctō. vj.

Aperti sūt inq̄t ei celi. Estimo: vt ī celestibꝰ eēt miraculū de his q̄ gerebant ī trīs sicut ait scriptura: ī quē ↄcupiscūt angeli ꝓspicere. Quō eni nō poterāt mirari ꝟtutes celoꝝ ⁊ dñatiōes cherubi: ⁊ seraphi cū viderēt dñm sabaoth ī fluuio ab ioāne baptizari. ℟. Interrogat magos hero. lc. vj.

Ut aūt ioānis attestatio: et celesti testimonio ↄfirmet: vidit spiritūsctm̄ corpali specie sicut colūbā descēdētē ⁊ manētē sup iesū: audit ⁊ prēm dicētē. Hic est filiꝰ meꝰ dilectꝰ in quo michi bñ complacui. ℟. Stella quā viderant. ℣. vj. In iij. noc. ā. Hō natꝰ est. ℣. vij. ā. Adorate dñm. ā. Adorate dñm. ℣. Uenite ado. Scđm lucā. ij.

In illo tempore. Cum factꝰ esset iesus annoꝝ duodecim. Ascendētibꝰ illis hierosolymā scđm ↄsuetudinē diei festi ↄsūmatisq̄ diebꝰ cū redirēt: remāsit puer iesꝰ ī hierlm: ⁊ nō cognouerūt parētes eiꝰ. Et ꝛ. Homil. ven. be.

Quod xp̄s duodenꝰ (pbr̄i. in medio doctoꝝ sedit: audiens ⁊ interrogans illos: hūane est hūilitatꝭ: imo ⁊ eximiū discēde humilitatis exēplū. ℟. Hic est dies. Lctō. viij.

Et bñ q̄ iuuenis erat doctrine sibi subditurꝰ officiū (puulus adhuc audit: ⁊ īterrogat seniores: vt videlicet eoꝝ ꝓuida dispēsatione ↄpescat audaciā q̄ nō solū idocti: sȝ etiā ipubes ad docendū ꝓrūpere magis q̄ȝ ad dicendū volunt submitti. ℟. Uidētes stellā magi. lc. ix.

Sequamur autem (gi. lc. ix. eius hūanitatis exēplum. Si nos māsio diuine delectat visionis: mēores semp illius simꝰ p̄cepti. Audi fili mi disciplinā pr̄is tui: et ne dimittas legē mr̄is tue: vt addat gratia capiti tuo: ⁊ torques collo tuo. ℟. Tria sunt mūera. ℣. vj.

R. Te deu. V. Dies sctificatus. Laud. ch. hy. V. vt i die sctõ. In euãg. ã. Fili q̃d fecisti nob sic: ego z pr̃ tu dolẽtes q̃rebam te: et q̃d est q me querebatis: nesciebatis quia in his q̃ p̃ris mei sunt oportet me esse. R. Benedictus. Oro. Vota q̃s dñe. Prima adiũcto psal. Confitemini. cũ ceter horis diurnalib peragant: vt in die sctõ cum orone oficali. Ad vespas ã. Puer iesus pficiebat etate: z sapientia corã deo z hoib. R. Mgt. oro vt s. ¶ Fer. ii. sm. mat. iii.

In illo tpe. Venit iesus a galilea in iordanẽ ad ioãnẽ: vt baptizaret ab eo. Et rel. Lc. i. Homil. veñ. be. pbri.

Lectio scti euãgelij quã modo fratres audiuim: magnũ nobis z in dño z in seruo dat perfecte hũilitatis exemplũ. In dño q̃dẽ q cũ sit dñs omnium: non solũ ab hoie seruo voluit baptizari. Sed ipe ad hunc baptizandus venire dignatus est. Lectio secunda.

In seruo autẽ quia cum sciret se esse precursorem ac baptistam sui saluatoris destinatum: memor tamẽ proprie fragilitatis: iniunctũ sibi humiliter excusauit officium dicẽs. Ego a te debeo baptizari: z tu venis ad me: Quia vero oĩs qui se exaltat humiliabitur: z qui se humiliat exaltabitur. Lectio tertia.

Et domin qui in forma hominis ppter homines instruendos hũilis apparuit mox a deo patre quantũ super homines: imo z super angelos: z super omne qd creatum est emineret appuit: voce delapsa ad eũ huiuscemodi a magnifica gloria. Hic est inquit filius me dilect: in quo michi bene complacui. ¶ Ultimo dier ũ oct. ad primas ves. sola ãn. Ante luciferum. E. vij. ps. Dixit dñs cũ ceťis de natiuitate dñi. C pm. Esaie.

Domine de meus honorificabo te: laudem tribuam nomini tuo qui facis mirabiles res: consilium tuum antiquum verum fiat. Rm. In columbe specie. E. v. Hy Hostis herodes. E. iiij. Vsus. Reges tharsis. ãn. Fontes aquarũ sanctificati sunt christo apparente in gloria orbi terrarũ: haurite aquas de fonte saluatoris: sanctificauit enim nunc omnem creaturam christus deus noster. ps. Magnificat. Or.

Deus cui vnigenit in substantia nr̃e carnis apparuit: presta quesumus: vt per eum quẽ similẽ nobis foris agnouim intus reformari mereamur. P eundem.

Fiat cōmēo. de sctis cōfes. Hi-
lario: ꝛ remigio. an. Isti sūt viri
scti. ℣ Sacerdotes tui dn̄e iduā-
tur iusticiā. reqre de pluribus
confes. in cōi. Oratio.

Deus q̄ venerabilē btō-
rum cōfessoꝝ tuoꝝ atqꝫ pōtifi
cū hilarij ꝛ remigij festiuita-
tē pplo dedicasti: te supplicit
depcamur: vt qd̄ i eoꝝ hono-
re deposcim⁹: ipsis suffragā-
tib⁹ cōsequi mereamur. Per.
Ad mat. ola vt i pcedēti vo.
cū hac homil. lc. j. Sm̄ Joan. j.

In illo tpe. Uidit ioan-
nes iesū venientē ad se.
Et ꝛ. Homil. lectiōis eiusdē.
Ecce inq̄t ioānes agn⁹ dei:
ecce innocēs: ꝛ ab oī pctō im
munis: vtpote cui⁹ os q̄dē de
ossibus adā: et caro de carne
adā: sed nullā de carne pecca
trice traxit maculā culpe. lc. ij

Ecce q̄ tollit pctā mun-
di: ecce q̄ iust⁹ int pctō-
res: mitis int impios. Hic est
quasi agn⁹ int lupos appens:
et pctōres ꝛ ipios iustifican-
di habet ptātē. Quō aūt pec
cata mūdi tollat: aut pctōres
iustificat: ioānes apls testat
dicens. Qui dilexit nos ꝛ la-
uit nos a pctis nr̄is i sāguie (suo.
Christ⁹ aūt lc. iij.

frēs lauit nos i sāgui-
ne suo nō solū qn̄ sanguinē su
um dedit i cruce p nobis: vel
vnusquisqꝫ nr̄m qn̄ mysteria
sctē passiōis ei⁹ baptismo aq̄
ablut⁹ est: verū ꝛ q̄tidie tollit
pctā mūdi: lauatqꝫ nos a pec
catꝭ nr̄is i sāguie suo: cū eius-
dē btē passiōis memoria ad alta
re replicat: cum panis et vini
creatura i sacramētū carnis:
ꝛ sanguinis ei⁹: ineffabili spi
ritus sctificatione transfert.
¶ In laudibus Antiphona.

Ueterem hominē renouās sal-
uator venit ad baptisinum: vt na
turā q̄ corrupta est: p aquā recu-
peraret: icorruptibili veste circū-
amictās nos. an. Te qui in spū ꝛ
igne purificas hūana ꝯtagia: deū
ac redēptorē omnes glorificam⁹.
an. Baptista cōtremuit: ꝛ nō au-
det tāgere sctm̄ dei verticē: sꝫ cla
mat cū tremore sctifica me salua-
tor. a. Caput drachonis saluator
contriuit in iordanis flumine: ab
ei⁹ ptāte oēs eripuit. an. Magnū
mysteriū declarat hodie: qꝛ crea-
tor oīm in iordane expurgat nr̄a
facinora. Cp. Dn̄e de⁹ me⁹ ho.
vts. ad ves. Hy. Nunciū vo-
bis. ℣. vij. ℟. Omnes de saba.
a. Precursor ioānes exultat cum
iordane baptizato dn̄o: facta est
orbi terrarum exultatio: facta est
pctōrū nr̄orum remissio: sctificās
aquas: ipsi om̄es clamem⁹ misere
re nobis. b. Bn̄dictus. oratio
vts. Cōmēo. de confessorib⁹.
an. Fulgebūt iusti. in cōi. ℣. Sa-

cerdotes ei⁹. oro vt s. Ad cursus diurnales āe de lau. Ad tertiam. Cap. Domine deus meus. R̷. la vt in die sctō. Ad sextā. Capitulū. Esaie. xij.

Exultet desertū: et exultent solitudines iordanis z ppls me⁹ videbit altitudinē dñi: z maiestatē dei. Ad nonā. Cpm. Esaie. xlj.

Et aperiā in mōtib⁹ flumina z ī medijs cāpis fontes disrumpā: z terrā sitientē sine aqua ɔfundā. Ad ves. sola ā. Veterē hominē. sup psal. Dixit dñs. cū cetis de nat. cp. Dñe deus meus. R̷. Tria sunt munera. E. vj. hy⁹. Hostis herodes. ℣. Reges tharsis. ā. Baptizat miles regē: seruus dñm suum ioānes saluatorē: aqua iordanis stupuit columba ꝓtestat paterna vox audita est: hic est filius me⁹. ℣. Magt. oro vt s. Cōmēora. fiat de sctō felice. vt infra in loco ꝓprio. Compl. vt s. Ab hinc aūt pria: z cōpl. habeant sicut infra ī psaltio locis suis notantur. Ab hinc ɔmēo. ad mat. z ad ves. singulis diebus fer. vsq ad diē blasij: fiat hoc modo. post Bñdicam⁹ dño ꝑponat ān. Qñ natus. E. ij. ℣. Speciosus forma. oro Deus q̄ salutꝭ. Postea de scō michaele ān. Michael ꝓposite. cū cetis infra positis. Ad ves. de sctā maria. ā. Rubū quē vide. E. ij. ℣. Post ptum. De sctō michaele. ān. Michael archāgele. cū ceteris. Cōmēoratiōe tm̄: de sācta maria post purificationē variata. ¶ Qñ inter oct. epiphanie z .lxx. vna tātū dñica occurrerit: ne historia. Dñe ne in ira pretermittat: si qua festiuitas .ix. lect. eam inciderit hec in crastinū differat: excepta fes. sctōꝝ fabiani: et sebastiani q̄ si ī ea dñica euenerit: in sabbō anticipet: z similiter festum sancti henrici āticipet. Si aūt fes. sctē agnetis illam dñicā inciderit ī crastinū differat: z tūc fes. scti vicētij similiter differet post fes. agnetis. Si duo tn̄ dñici dies predictum tēp⁹ inciderint in quoꝝ vtroq festa .ix. lect. occurrūt precedēs festū dñicali historie cedit: seqns vo locū suum retinet. ¶ Notādum vo hic est de vtraq dñice vespa: cui ex vna vel vtraq pte adiacēt festa sctōꝝ. Dñicam quālibet suo cap. z eis q̄ sequuntur in priori vespa nō priuamus: ni si in sabbō sūmū fes. ꝓcesserit qd scda sui vespa minime priuat: etiā si dñicalis historia ī crastino primū incipiat. Nā cetera licet ꝓpriū cātū hñtia non nisi ām. tm̄ post Bñdicamus dño. recipiunt in scōis

vespis cuiuslibet sabbati: si in crastino histo. ichoanda est.
℄ Dñica prima post oct. epiphanie. Ad .j. ves. sup ps. aña. Benedictus dñs deus me⁹. Idẽ psal. cum ceteris psalmis et aĩs put infra in psalterio. g. viij. Cap. Benedictus de⁹ et pater dñi nostri. etc. R. Deus qui sedes super thronũ et iudicas equitatẽ esto refugiũ pauperũ in tribulatione. Quia tu solus laborem et dolorem consideras. V. Tibi eni dñe derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. Quia. Hy⁹. Deus creator omnium. h. j. V. Uespertina oratio ascẽdat ad te dñe. Et descendat sup nos mia tua. ãn. Pctã mea dñe sicut sagitte infixa sunt i me: sed anteq̃ vulnera generent in me sana me domine medicamẽto penitẽtie de⁹. ps. Magnificat. Oratio.

OMnĩps sempiterne de⁹: qui celestia simul et terrena moderaris: supplicationes populi tui clemẽter exaudi: et pacem tuã nr̃is concede temporib⁹. P. ℄ Ad cple. ã. Miserere michi. ps. cõsueti. cap. hy⁹. etc. patẽt i fine psalterij.
℄ Ad matutinas. Inuitator. Regem magnum Adoremus dominum. Hymn⁹. Primo dierum omnium. a. j. In primo noctur. ã. Seruite domino. etc. ps. Beatus vir. etc. v. Memor fui nocte nominis tui domine. Et custodiui legem tuam. ℄ Incipit epistola pauli. Ad romanos prima. Lectio prima.

PAulus seruus christi iesu vocatus apłus: segregatus in euangelium dei quod ante promiserat per pphetas suos in scripturis sãctis de filio suo: qui fact⁹ est ei ex semine dauid / secũdum carnem: qui predestinat⁹ est filius dei in virtute secũdum spiritum sanctificatiõis ex resurrectione mortuorum iesu christi domini nostri: per quẽ accepimus grãm et apostolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus: p nomine eius: in quibus estis et vos vocati iesu christi. Tu autẽ. Incipit historia. Dñe ne i ira. R. Dñe ne in ira tua arguas me neq̃ in ira tua corripias me. Miserere mei domine quoniam infirmus sum. V. Timor et tremor venerũt sup me: et cõtexerũt me tenebre: et dixi. Miserere. Lectio. ij.

Omnibus qui sunt rome dilectis dei vocatis sctis: gratia vobis et pax a deo patre: et domino nr̃o iesu christo: primum quidem grãs ago deo meo per iesum christum pro vobis: quia fides vestra annunciatur in vniuerso mũdo. R. Deus qui sedes. Lectio. iij.

Testis enim michi est deus cui seruio in spu meo i euāgelio filij eius: q sine intermissiōe memoriā vestri semp facio in orationib9 meis: obsecrans si qūo tandē aliquando pspe rum iter habeam in volunta te dei veniendi ad vos. Rem. A dextris est michi dñs ne cōmo uear: ppter hoc dilatatum est cor meū: et exultauit lingua mea. V9. Conserua me dñe: qm in te sperauí dixi dño de9 me9 es tu. Propt. In. ij. noct. an. Bonorum meorum. vt in psalterio. ps. Conserua me. a. iiij. V9. Media nocte surgebā. a. vj. lc. iiij Desidero enim videre vos: vt aliquid impartiar vobis gratie spiritualis ad cōfirmādos vos: idest simul cōsolari vobis p eā q̄ i inuicem est fidem vestrā atq3 meam. R. Notas michi fecisti dñe vias vite adimplebis me letitia cum vultu tuo. Delectatiōes in dextera tua vsq3 in finem. Vlus Tu es domine: qui restitues hereditatē meam michi. Delecta. Lectio. v. Nolo autem vos ignorare fratres: quia sepe pposui venire ad vos: et phibitus sum vsq3 adhuc: vt aliquē fructū habeam in vobis sicut i ceteris gentibus: grecis ac barbaris: sapiētibus et insipientibus debitor sum: ita quod i me promptū est: et nobis qui rome estis euāgelizare: non enim erubesco euāgeliū. R. Diligā te dñe virtus mea. Dominus firmamentum meum: et refugium meū. V. Laudās inuocabo dominum et ab inimicis meis saluus ero. Domin9 fir. Lectio. vi Uirtus enī dei est ī salutem oī credēti: iudeo primū et greco. Justicia ei dei ī eo reuelat ex fide in fidē sicut scriptū est Justus autē ex fide viuit. Reuelatur eni ira dei de celo super omnem ipietatē et iniusticiā hominū: eorū qui veritatem in iniusticia detinēt: quia quod notū est dei manifestū est illis: deus aūt illis reuelauit. R Dñi est terra et plenitudo eius. Orbis terrarū: et vniuersi q̄ habitāt in eo. V. Ipse sup maria fundauit eū: et sup flumina pparauit eū. Orbis ter. In. iij. noc. a Non sunt loquele. et c. ps. Celi enarrant. V9. Exaltare domine in virtute tua. Cātabim9: et psallem9 vtutes tuas. Scdʒ ioan. ij In illo tpe. Nuptie facte sūt ī chana galilee: et erat mater iesu ibi. Et reli. Discū (Homil. ve. be. pbri. bēte itaq3 fres dño ad nuptias vinū defecit: vt meliore vino p ipm mirabili ordine facto manifestaret gria in hoie latentis dei: et credentiū in eū

fides pficeret. Quod dicit: quid michi ꝛ tibi est mulier: signat nõ se diuinitatꝫ pricipiũ qua miracula erat facturus tpalit accepisse de mr̃e: sꝫ eternaliter semp habuisse a pr̃e. ℟. Ad te dñe leuaui aiam meã. Deus meus in te confido nõ erubescã. ℣. Neqꝫ irrideãt me inimici mei: eteni vniuersi qui sustinent te nõ confundent. Deus. Lectio .viii.
Nondum inquit venit hora mea vt fragilitatẽ sumpte humanitatis ex te: moriẽdo demonstrẽ prius est vt potẽtiã eterne deitatis virtutes operando patefaciã. ℟. Audiam dñe vocẽ laudis tue. Ut enarrem vniuersa mirabilia tua. ℣. Dñe dilexi decorẽ domus tue: ꝛ locũ habitatiõis glĩe tue. Ut enarrẽ. l.ix.
Uenit ergo hora fratres: vt quid sibi et mr̃i cõmune esset dñs ostenderet: cũ eã moriturus in cruce discipulo ꝟgini matrem virginẽ ꝯmẽdare curauit. Carnis nanqꝫ infirma ꝑspiciens / mr̃em de qua hec suscepit pie cognitam / ei quẽ maxime diligebat discipulo commẽdauit: quia diuina facturus quasi icognitã se nosse dissimulat qui hãc diuine natiuitatis auctorem nõ esse cognoscit. ℟. Peccata mea domine sicut sagitte infixa sunt in me: sed anteqꝫ vulnera generẽt in me

Sana me domine medicamento penitentie deus. ℣. Quoniã iniquitatem meam ego agnosco: et delictum meum corã me est semper tibi soli peccaui. Sana me. ps. Te deum laudamus. ℣. Excelsus super omnes gẽtes dominus. Et super celos gloria eius. an. Regnauit dominus. cum ceteris de laud. vt infra i psalterio. Capitu. Benedictio. ꝛc. Hy. Eterne. ℣. Dominus regnauit induit decorem. Induit dominus fortitudinem: ꝛ precinxit se ꝟtute. a. Nuptie facte sunt in chana galilee: et erat ibi iesus cum maria matre eius. ps. Benedictus. Oro. Omnipotẽs sempiterne deus. F. iij. Ad primam. Hymnus. Iam lucis orto sidere. .b.j. an. Dominus regit me. ꝛc. vt infra in psalte. p. Deus deus meus respi. ꝛ ceteri cõsueti cũ po Confitemini. q ad .j. nũqꝫ dicat nisi fuerit do. hebdomada paschali excep. Finito ꝟo psal. Retribue. cũ a. ꝑdicta: ponat an. Glĩa tibi trinitas. cum psal. Quicunqꝫ vult. Cp. Dñe miserere nr̃i. ꝛc. vt infra i psalterio p totũ. Ad tertiã. vj. ꝛ. ix. hymni ãe. pi. Capitula ℟ia. ꝛ. ℣. oĩa vt in psalterio: cũ orone dñicali Oĩps sẽpi. deus. ꝛc. Ad .ij. vesp. a. Sede a dextris. p. Dixit dñs. cũ ceteris. cp. Dñs aũt dirigat.

R.ix. Peccata mea. hy. Lucis creator. g.iii. ℣. Dirigatur dñe ad te oratio mea. Sicut incẽsum in cõspectu tuo. In euãge. ãn. Deficiente vino iussit iesus implere hydrias aqua: q̃ in vinũ cõuersa est. all'a. ps. Magñt. oro vt s. Hoc modo cantent matu. cũ ceteris hor. diurnalib⁹: z .ij. vers. singulis dieb⁹ dñicis vsq3 ad lxx. ¶ Fer. ij. ad mat. Inuita. Uenite exultemus domino. ps. Uenite. hy⁹. Sõno refectis. b. viij. ℣ Dñe in celo mia tua. Et veritas tua vsq3 ad nubes. R. Quã magna multitudo dulcedinis tue dñe. Quã abscondisti timẽtibus te. ℣⁹. Perfecisti eis q̃ sperãt i te i cõspectu filiorũ hoĩz. Quã. R. Bñdicam dñm in omni tpe: semper laus eius in ore meo. ℣. In dño laudabit aia mea audiant mansueti et letent. Semp. R. Delectare in dño Et dabit tibi petitiões cordis tui. ℣ Spera in dño z fac bonitatẽ / z inhabita terrã z pasceris in diuitijs eius. Et dabit. ℣ sicul⁹ subscript⁹ ad laud. dicẽd⁹ est ab hinc vsq3 ad .xl. z ab oct. pẽthe. vsq3 ad aduẽ. dñi q̃tiẽscũq3 ferialiter cãtabit. ℣. Fiat mia tua dñe super nos: quẽadmodũ sperauim⁹ in te. Ad laudes ãn. Miserere mei de⁹. ps. Idem. vt in psalterio cũ capitulo hym. ℣. ã. z pcibus minorib⁹ ibidẽ notatis: z oratione dñicali. Hore diurnales dicant per oĩa: vt i psalterio notant cũ scdis vers. Et hoc modo dicantur hore diurnales singulis dieb⁹ ferialibus ab octa. epipha. vsq3 ad .lxx. z ab octa. penthe. vsq3 ad aduẽtũ dñi. ℣. Immola deo sacrificiũ. d. ij ¶ Feria. iij. lc. j. Romã. v. c.

Iustificati ergo ex fide pacẽ habeam⁹ ad deũ per iesum xp̃z dñm nostrũ: per quẽ habem⁹ accessum p fidẽ in grãm istã: in qua stamus et gloriamur i spe glie filioz dei. R. Aurib⁹ percipe dñe lachrymas meas ne sileas a me. Remitte michi qz incola ego sum apud te z pegrin⁹. ℣ Dixi custodiam vias meas vt nõ delinquã i ligua mea. Remit.

Non solum autẽ: sed z lc. ij. gloriamur in tribulationib⁹: scientes q2 tribulatio patientiã operat: patientia autẽ pbationẽ: probatio vero spem. Spes autẽ non cõfundit: q̃a charitas dei diffusa est i cordibus nostris p spm̃ sanctũ q̃ datus est nobis. R. Statuit dñs supra petrã pedes meos de⁹ meus. Et immisit in os meũ canticũ nouũ. ℣. Expectãs expectaui dñm z respexit me. Et immisit.

Ut quid em̃ xp̃s cũ lc. iij. adhuc infirmi essemus scdm tẽpus pro impijs mortuus est.

Uix enim pro iusto quis moritur Nam pro bono forsitan quis audeat mori. R. Ego dixi domine miserere mei. Sana animam meam quia peccaui tibi. V. Domine ne in ira tua arguas me: neque in furore tuo corripias me. Sana. ¶ Feria. iiii. V. Deus vitam meam. C. vii. Lectio. i.

Commendat autem charitatem suam deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus secundum tempus: christus pro nobis mortuus est. Multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius salui erimus ab ira per ipsum. R. Paratum cor meum deus paratum cor meum. Cantabo et psalmum dicam domino. V. Exurge gloria mea exurge psalterium et cithara: exurgam diluculo. Cantabo. Lectio. ii.

Si enim cum inimici essemus reconsiliati sumus deo per mortem filii eius: multo magis reconciliati salui erimus in vita ipsius. Non solum autem: sed et gloriamur in deo per dominum nostrum iesum christum: per quem nunc reconciliationem accepimus. R. Adiutor meus tibi psallam quia deus susceptor meus es. Deus meus misericordia mea. V. Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab insurgentibus in me libera me. Deus meus. Lectio. iii.

Propterea sicut per vnum hominem peccatum in hunc mundum intrauit et per peccatum mors: et ita in omnes homines mors pertransiit in quo omnes peccauerunt. Usque ad legem enim peccatum erat in mundo. R. Exaudi deus deprecationem meam intende orationi mee. A finibus terre ad te clamaui domine. V. Dum anxiaretur cor meum in petra exaltasti me. A finibus. ¶ Feria. v. V. Gaudebunt labia mea cum. Lc. i.

Peccatum autem non imputabatur cum lex non esset: regnauit mors ab adam vsque ad moysen: etiam in eos qui non peccauerunt in similitudinem preuaricationis ade: que est forma futuri. Sed non sicut delictum: ita et donum. R. Repleatur os meum laude: vt hymnum dicam glorie tue tota die magnificentie tue. Noli me proiicere in tempore senectutis cum defecerit virtus mea deus ne derelinquas me. V. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi: et anima mea quam redemisti domine. Noli. Lectio. ii.

Si enim vnius delicto multi mortui sunt: multo magis gratia dei et donum: in gratia vnius iesu christi: in plures abundauit. Et non sicut per vnum peccatum: ita et donum. Nam iudicium ex vno in condemnationem: gratia autem ex multis delictis in iustificationem. R. Gaudebunt labia mea: cum cantauero tibi. Et anima mea quam redemisti domine. V. Sed et lin-

gua mea meditabitur iusticiā tu am tota die laudē tuā. Et. lc. iij.

Si enim vni⁹ delicto mors regnauit p vnuz: multomagis abūdantiā grē z donatiōis: z iusticie accipiētes in vita regnabūt p vnū iesum xp̄m. R. Michi aūt adherere deo bonū ē. Ponere in dn̄o deo spem meā. V. Ut ānūciē oēs laudes tuas i portis filie syō. ℭ Fer. vj. V. Intret in conspectu tuo. f. ij. Lctō. j.

Sicut p vni⁹ delictū in oēs hoies i cōdēnatione: sic z p vnius iusticiā in oēs hoies i iustificationē vite. R. Cōfitebor tibi dn̄e de⁹ me⁹ in toto corde meo et honorificabo nomē tuum ineternū. Qr mia tua magna ē sup me. V. Et eruisti aiaz meā ex iferno iferiori Qr. l. ij

Sicut enim per inobedientiā vnius hois: pctōres cōstituti sūt multi: ita z p vni⁹ obediētiā iusti cōstituent multi. R. Misericordia tua dn̄e magna est sup me. Et liberasti animā meam ex inferno inferiori. V. Deus iniqui insurrexerunt in me: z fortes quesierunt aiam meam. Et. l. iij.

Lex aūt subitrauit vt abūdaret delictū. Ubi aūt abūdauit delictum: superabundauit z gratia: vt sicut regnauit peccatum in mortem: ita et gratia regnet per iusticiam i vitā eternā. Per iesum xp̄z dn̄z nostrū. R. Factus est michi dominus in refugium. Et deus meus in adiutoriū spei mee. V. Deus vltionū dn̄s de⁹ vltionū libere egit. Et deus. In sabbato. V̄s. Domine exaudi orationē. f. viij.

R. Misericordiam z iudiciū cantabo tibi domine. Psallam z itelligam in via immaculata quando venies ad me. V. Perambulabam in innocentia cordis mei: in medio domus mee. Psallam. R. Domine exaudi orationez meā e clamor meus ad te veniat. Quia non spernis deus preces pauperuz. V. De profundis clamaui ad te dn̄e domine exaudi vocem meam. Quia non. R. Uelociter exaudi me domie. Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei. V. Dies mei sicut vmbra declinauerunt z ego sicut fenū arui. Quia defecerunt.

ℭ Dn̄ica. ij. post oct. epi. Ad j. vespas oīa vt in precedente sabbato peragantur cum ān. Maneant invobis spes / fides / caritas tria hec: maior autem his est charitas. ps. Magnificat.

Omnipotens Oratio. sempiterne de⁹ ifirmitatē nostrā ppici⁹ respice: atq₃ ad ptegēdū nos dexterā tue maiestatis extēde. Per. Matutine cum horis diurnal. sicut i priori dominica sine variatione dicātur. Adiunctis lectionibus et in euāgelio. ā.

Epla pauli ad corinthios.j.
Incipit Caput.j. Lectio.j.
Paulus vocatus apls iesu xpi:p voluntatem dei et sosthenes frater eccle dei:q̄ est corithi sanctificatis in xpo iesu vocatis sanctis cū omibus q̄ inuocāt nomē dñi nostri iesu christi:in omi loco ipsorꝫ et nostro:gratia vobis ꝛ pax a deo pr̄e nostro ꝛ dño iesu christo. Tu aūt. Lcō.ij.
Gratias ago deo meo semp pro vobis / in grā dei que data est vobis in christo iesu:qr in oib⁹ diuites facti estis in illo:in verbo et in omi sciētia / sicut testimoniū xpi cōfirmatum est in vobis:ita vt nichil vobis desit in vlla grā expectātibus reuelationē dñi nostri iesu xpi:qui et cōfirmabit vos / vsqꝫ in finē sine crimine in die aduētus dñi nostri iesu christi. Lectio tertia.
Fidelis de⁹ per quē vocati estis ad societatē filij ei⁹ dñi nr̄i iesu christi. Obsecro autē vos fratres p nomen dñi nr̄i iesu christi: vt idipm dicatis oēs:vt nō sint i vobis scismata. Sitis aūt perfecti in eodē sensu:ꝛ in eadem scientia.
Significatū est lc.iiij. em michi de vobis fratres mei: q̄ cōtētiones sint inter vos. Hoc autē dico qđ vnusquisqꝫ vestrū dicit. Ego quidē sum pauli : ego autem appollo:ego vero cephe:ego autem xpi. Diuisus est xpus? Nunquid paulus crucifixus est pro vobis:aut i noie pauli baptizati estis? Lectio.v.
Gratias ago deo meo q̄ neminē vestrum baptizaui: nisi crispū et gaiū : ne quis dicat q̄ i noie meo baptizati estis. Baptizaui autē et stephane domū : ceterū nescio si quem vestrū baptizauerim. Nō em misit me xpus baptizare: sed euangelizare:nō in sapientia verbi:vt nō euacuet crux xpi.
Uerbū em crucis Lctō.vj. pereuntib⁹ quidē stulticia est his autem qui salui fiūt:idest vobis virtus dei est. Scriptū est em. Perdā sapientiam sapientiū:et prudentiā prudentiū reprobabo. Ubi sapiens/ vbi scriba/vbi inquisitor huius seculi? Nonne stultā fecit deus sapientiā huius mūdi?

Secūdum Mattheum. viij.
In illo tpe. Cū descendisset iesus de monte : secute sunt eum turbe multe. Etc. Remonis de ea.lc.l.7
Descendente dño de monte hoc est inclināte se ad humanitatem:ecce homo leprosus vnus ex illis q̄ curationē q̄rebāt:qui leuamen desidera-

bāt:adorabat eū dicēs. Dñe si vis:potes me mūdare. R.s.
Leprosus iste dixit ad dñz. Nō dubito q2 fallor: nō dico sicut ille qui salutē filio dep=cabat:sed si qd potes adiuua nos. Sed scio q2 omia potes ideoqꝫ omipotentiā peto nō fortitudinē quero. Dñe si vis potes me mundare. Lctō.ix.
Respondit autē dñs lepro=so. Cōfiteris q2 ego possum: ꝯfiteris quia si ego volo fit. Ideoqꝫ volo:mūdare. Volū tatē precaris:potentiā confi=teris volo:mūdare. Magni=fice credis: magnifice et mū=daris. Plenissime cōfiteris: plenissime letificarꝫ. In euā=gelio.ā. Cum autē descendisset iesus de monte:ecce leprosus ve=niēs adorabat eum dicēs. Dñe si vis potes me mūdare:et extēdēs manū tetigit eū dicēs:volo/ mū=dare. ps. Bñdictus. oro vtš.
Cursus ꝓo diurna. ⁊ vespere eo modo quo in priori dñica pagant cū hac ān. In euāg. Dñe si vis potes me mundare:et ait iesus:volo/mūdare. p. Mgt or vtš. ¶ Dñica.iij.post oct. epipha.ad.j.vesp.ola sicut in pria dñica cū hac ān. In euā gelio. Charitas fraternitatis maneat in vobis: et deus pacis ⁊ dilectionis erit vobiscum. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos in tātis periculis constitutos pro humana scis fragilitate nō posse subsistere: da nobis salutē mētis ⁊ corporis:vt ea que pro pctīs nr̄is patimur te adiuuāte vincamus. Per. Matut. cū horis diurnalib9 dicant vtš. Adiūctis iis Rc.⁊ in euāgelio.ān.cum homilia subsequente. ¶ Incipit epl'a pauli ad corīthios.ij. Lcō.j.
Paulus apl'us iesu xp̄i per volūtatē dei ⁊ thi=motheus frater eccl'ie dei: q̄ est corinthi cū sanctis oībus q̄ sunt inuniuersa achaia gr̄a vobis et pax: a deo p̄re nr̄o ⁊ dño iesu christo. Lectio.ij.
Benedictus de9 ⁊ pater dñi nostri iesu christi:pater mise=ricordiarū: ⁊ de9 totius con=solatiōis:qui cōsolatur nos ī omi tribulatione nr̄a: vt pos=simus ⁊ ipsi cōsolari eos qui in omi pressura sunt: ꝑ exhor tationē qua exhortamur ⁊ ip si a deo:qm̄ sicut abūdāt pas=siones christi in nobis: ita et ꝑ xp̄m abūdat cōsolatio nr̄a.
Siue autē tribulamur R.iij. pro vestra exhortatiōe ⁊ salu te: siue exhortamur ꝓ vestra exhortatione q̄ operat ꝑ tol=lerantiā earūdem passionuz: quas et nos patimur:et spes nr̄a firma est pro nobis: sciē=

tes:qm̄ sicut socij passionum estis sic eritis et ꝯsolationis.
Non eni volumus lc.iiij. ignorare vos fratres de tribulatiōe nostra:q̄ facta est in asia:qm̄ supra modū grauati sumus supra virtutē:ita vt tederet nos etiā viuere: sed ipsi in nobisipsis respōsum mortis habuim⁹: vt nos nō sim⁹ fidētes in nobis:sed in deo q̄ suscitat mortuos:q̄ de tantis periculis eripuit nos: in quē speramus:qm̄ adhuc eripiet adiuuātibus nobis in orone pro nobis:vt ex multaꝝ ꝑsonis facierū:eiusq̄ i nobis est donationis ꝑ multos gratie agant pro nobis. Lectio.v.
Nam glīa nr̄a hec est testioniū cōscientie nr̄e ꝙ i simplicitate z sinceritate dei:z non in sapiētia carnali:sed in gratia dei conseruati sumus in hoc mūdo:abundātius autem ad vos. Non eni̇̄ alia scribimus vobis:q̄ꝫ q̄ legistis z cognouistis.
Spero autem lc.vj. ꝙ vsq̄ in finem cognoscetis: sicut et cognouistis nos ex parte:q̄r glīa vr̄a sum⁹ sicut z vos nr̄a i die dn̄i nr̄i iesu xp̄i.
Secūdum Mattheum.viij.
In illo tempore. Ascēdente iesu in naviculā secuti sunt eum discipuli ei⁹: et ecce motus magnus fact⁹ est in mari. Et reliqua. Homilia vene,bede pbri. lctō.j.
Dn̄s vero inquit euangelista dormiebat. O res mirabilis et stupenda: is qui nunq̄ obdormiuit dormit:is q̄ celū z terrā gubernat dormit:is q̄ nunq̄ dormit neq̄ dormitat ipse dormire dicitur. Lcō.ij.
Dormiebat quidē corpore: sed vigilabat deitate. Dormiebat corpore: sed turbabat mare. Dormiebat corpore sicuti et ad puteum de itinere fatigat⁹ sedebat. demōstrans: quia vere humanum corp⁹ portabat qd̄ corruptibile induerat. Lectio tertia.
Dn̄s vero corpore dormiebat:deitate vero mare concitabat:et iterum deplacabat. Ipse vero q̄ dormiebat corpore illud verbuꝫ dicit. Ego dormio/z cor meum vigilat. Ad quē accedentes discipuli suscitabant eum dicentes. Dn̄e salua nos perimus. an.
Ascendente iesu in naviculā:ecce motus magnus factus est i mari:et suscitauerunt eum discipuli eius dicētes: domie salua nos perimus. ps. Benedict⁹. Ad vesperas. an. Surgens iesus imperauit vētis et mari: z facta est tranquillitas magna: et mirati sunt vniuersi. p. Mḡt. oro vts.
¶ Dn̄ica.iiij.ad.j.ves.oia vts.

esu hac añ. Charitas non querit que sua sunt: sed que dei sunt in dilectione. ps. Magt. Oratio.

Familiam tuã quesumus dñe cõtinua pietate custodi: vt q̃ sola spe gratie celestis innitit: tua semp protectione muniatur. Per.

Matut. cũ horis diurnalib⁹ dicant vrã Adiũcta in euangelio ãn. cũ homilia sequẽti.

Secundum Matheum. xiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolã hanc. Simile est regnũ celorũ homini q̃ seminauit bonũ semen in agro suo. Et reř.

Homilia bti hieronymi. Ic. i.

Seminator iste fratres xps est: qui prius p se postea per ministros in agro: idest i mũdo: semen verbũ dei dispersit Paul⁹ eñ recognoscit se seminatorem esse et adiutorem dei cũ ait. Dei adiutores sumus: dei agricultura estis.

Prescindunt eñ pre- lc. ij. dicatores mẽtes hoim increpando: euellũt spinas vitiorũ ad penitẽtiã cõmonẽdo: spargũt postea semẽ virtutũ dñicis preceptis instruẽdo: et ita fructificãtes reddunt abundantiã frugum. Sed positis hominis seminib⁹ i agro: audite quod sequatur. Cũ dormirẽt homines venit inimicus eius: et supseminauit in medio tritici zizania. Tu au.

Qui sunt homines lc. iij. qui dormiunt: nisi p̃positi ecclesie qui negligẽtur agunt? Inimicus est diabolus. Iste in medio tritici zizania seminat: q: inter bonos et malos filios generat. Mali aũt homines filij diaboli vocantur. Unde dñs in euãgelio. Uos ex patre diabolo estis. Primus eñ diabolus malus et q̃ imitãtur eum merito filij ei⁹ dicũtur. In euãgelio. ã. Dñe nõne bonum semen seminasti in agro tuo? vnde ergo habet zizania? et ait illis: inimicus homo hoc fecit. ps. Bñdictus. Ad vesp. ãn. Colligite primum zizania et alligate ea fasciculos ad cõburẽdum: triticum autem congregate in horreum meum. ps. Magnificat. Oro vtã.

Dñica quinta ad primas vesperas. ãn. Fratres existimo enim q̃ nõ sint cõdigne passiões hui⁹ tpis ad futurã gloriam que reuelabit in nobis. ps. Magnificat. Oro.

Conserua pplm tuum de⁹: et tuo noi fac deuotũ: vt diuinis officijs subiectus: et tẽporalis vite pariter et eterne dona percipiat. Per do. Matut. cum horis diurnalibus vrã. adiuncta in euãgel. ã. cũ homilia seqnti.

Secundum Mattheum. xi.
In illo tpe. Respōdens iesus dixit. Confiteor tibi dñe pater celi et terre: qr abscōdisti hec a sapientibus et prudētibus: et reuelasti ea paruulis. Et reliqua. Homilia lectiōis eiusdem. Lcō. vij.
Sanctū euangeliū cū legeret: audiuimus exultasse dñz iesum in spū et dixisse. Confiteor tibi dñe pater celi ꝛ terre: qr abscōdisti hec a sapientibus. Audiamus etiā subiecta hui⁹ euāgelij verba: in qbus dicit. Uenite ad me oēs qui laboratis ꝛ onerati estis: ꝛ ego reficiā vos. Hec verba queādmodū sunt dulcissima: et eterni mellis nectare plenissima: sic om̄i gaudio: oīqꝫ acceptione sunt amplectēda.
Uenite ad dñm post lc. viij. labores: et a dño refici post onera grauia nichil iocūdi⁹. Jugū em̄ dñi sup nos tollere: ꝛ quia mitis est ꝛ humilis corde: ab eo iubemur discere vt aiab⁹ nr̄is requiē possim⁹ eternā acquirere. Tu. lc. ix.
Et ne cuiqꝫ fideliū saluatorꝫ iugū graue aut onerosum videaf ab ipso celesti et dulcissimo cōsolatore annectif. Jugū em̄ meū suaue est et onus meū leue. Nam salutare est quicquid de⁹ iubet: et iocundū omne nimirū qđ pmittit: cui glia in scla sclo꞉. Amen. an. Tollite iugū meū sup vos: et discite a me quia mitis sum ꝛ humilis corde. ps. Bñdict⁹. Ad vesp. an. Jugū em̄ meū suaue est: et onus meuz leue dicit dñs. ps. Mgt. oro vt s. ¶ Dñica. lxx. Ad. j. ves. a. sup ps Allłа allła allła. p. Bñdict⁹. g. viij. a Allła allła allła. p. Exaltabo te de⁹. a. Allła allła allła. ps. Lauda anima. an. Allła allła allła. p. Laudo. an. Allła allła allła. ps. Lauda hierlm. Cpm. Ephe. j.
Benedictus de⁹ ꝛ pater dñi nostri iesu xpi q benedixit nos in om̄i bñdictione spiritali in celestib⁹ in xp̄o sicut elegit nos i ipso añ mūdi cōstitutionē: vt essem⁹ sancti et imaculati i cōspectu ei⁹ in charitate. R. Allła audiuivocē magnā quasi tubarū multarū dicentiū allła. Honor ꝛ glia ꝛ virtus deo nostro est allła allła. vs. Qr vera et iusta sunt iudicia tua allła et iterū dixerūt allła. Honor. Glia patri et filio: et spiritui sancto allła. Sicut erat. allła. Honor.
Alleluya dulce hy⁹. carmen vox perennis gaudij allła laus suauis ē choris celestibus: quā canūt dei manentes in domo p secula.
Allła leta mater ɔciuis hierusalē allła vox tuorum ciuiū

gaudentium:exules nos fle-
re cogũt babilonis flumina.
Alla nõ meremur nũc pẽne
psallere/alla nos reat⁹ cogit
itermittere:tp̃s istat q̊ pacta/
lugeam⁹ crimina. Unde lau
dãdo p̃camur o btã trinitas:
vt tuũ nob; videẽ pascha: des
in ethere q̊ tibi leti canamus/
alla ppetim. Amen. ℣. Uespti
na oro cum all. ã. Alla audiui
quasi vocẽ magnã tubarũ multa
rũ i celo dicẽtiũ alla. Laus ꝛ glia
et virtus deo nr̃o ẽ alla. qꝛ vera ꝛ
iusta iudicia eius sunt alla ꝛ ite-
rũ dixerunt alla ps. Magt. ã.
Preces ppli tui q̃s oꝛ.
dñe clementer exaudi
vt q̊ iuste ꝓ pctis nr̃is affligi
mur:pro tui nois gloria mise
ricordie liberemur. ℣. Bñdi-
cam⁹ dño alla alla. ¶ Cõple
toriũ vero alla ptermisso:mo
re solito celebret. In cui⁹ lo-
co dr. Laus tibi dñe rex eter
ne glie. Ad matuti. Inuita.
Preoccupem⁹ faciẽ dñi. Et i psal
mis iubilem⁹ ei ps. Uẽite. hy⁹.
Prio dierũ. a.j. Ab hic vsq;
ad pascha subseqñtes ãe. di-
cũtur sup p̃os. In.j.noct.ã.
Beati qui i lege tua. cũ ceteris
vt i psalterio in prin. p̃s. Bea
tus vir a.j.℣. Memor fui a.iiij.
Incipit lib.geñ. q̊ dr hebrai-
ce bresith. lcõ.j.
In pn-
cipio creauit de⁹ celũ ꝛ
terrã. Terra aũt erat ianis ꝛ
vacua:ꝛ tenebre erãt sup faci
em abyssi: ꝛ spũs dñi ferebat
sup aquas. Dixitq; deus fiat
lux:ꝛ facta ẽ lux. Et vidit de-
us lucẽ q̧ eẽt bona: ꝛ diuisit
lucẽ a tenebris Appellauitq;
lucẽ diẽ:ꝛ tenebras noctẽ. Fa
ctũq; est vespe et mane: dies
vnus ℟. In p̃ncipio fecit de⁹ ce
lũ ꝛ terrã ꝛ plasmauit i ea hoiem
Ad imaginẽ ꝛ similitudinẽ suam.
℣. Formauit igit de⁹ hominẽ de
limo terre et inspirauit in faciem
eius spiraculũ vite. Ad. Lcõ.ij.
Dixit quoq; de⁹. Fiat firma
mentũ in medio aquarũ: ꝛ di
uidat aquas ab aquis. Et fe-
cit deus firmamẽtũ diuisitq;
aq̃s que erant sub firmamen
to: ab aquis que erãt sup fir-
mamẽtũ. Et factũ est ita. Uo
cauitq; deus firmamentũ ce-
lum: ꝛ factũ est vespe ꝛ mane
dies secundus. ℟. In p̃ncipio
creauit deus celum et terram: et
spũs domini ferebat sup aquas.
Et vidit de⁹ cũcta q̃ fecerat ꝛ erãt
valde bõa. ℣. Igr pfecti sũt celi ꝛ
terra ꝛ ois ornat⁹ eoꝝ. Et vi. L.iij
Dixit vero de⁹. Cõgregent
aq̃ q̃ sub celo sunt i locũ vnũ:
ꝛ appareat arida. Et factũ ẽ
ita. Et vocauit de⁹ aridã ter-
rã:ꝯgregatiõesq; aquaꝝ ap-
pellauit maria. Et vidit deus
q̧ eẽt bonũ et ait. Germinet

terra herbam virentem: et lignum pomiferum faciēs fructum iuxta genus suum: cui9 semen in semetipso sit sup terram. R. Igitur perfecti sunt celi et terra z omnis ornatus eorū. Compleuitqȝ deus die septimo: opus suuȝ quod fecerat z requieuit ab vniuerso opere qđ patrarat. V. Viditqȝ deus cuncta q̄ fecerat et erāt valde bona. Cōple. V. Media nocte. a. vi. Lectio. iiij.

Et factum est ita. Et ptulit terra herbā virentē: z lignuȝ pomiferū faciens fructū: z afferentē semen iuxta gen9 suū z habens vnūquodqȝ sementē secundū speciē suam. Et vidit de9 q̄ esset bonū: factūqȝ est vespe et mane dies terti9. R. Formauit igit dn̄s hoiem de limo terre: z inspirauit in faciem eius spiraculum vite. Et fact9 est homo in aiam viuētem. V. In pn̄cipio fecit de9 celū z terrā z creauit in ea hoiem. Et fact9. Lcō. v.

Dixit aūt de9. Fiant luminaria i firmamēto celi z diuidāt diem ac noctē et sint in signa z tpa/et dies z annos: vt luceant in firmamēto celi z illuminent terrā. Et factū est ita. fecitqȝ deus duo luminaria magna: lumiare maius vt p̄esset d'ei: z lumiare min9 vt p̄esset nocti. Et vidit de9 q̄ esset bonū z factū est vespe z mane dies quartus. R. Plātauerat autem dominus deus paradisuȝ voluptatis a principio. In quo posuit hominē quē formauerat. V. Plantauerat autem domin9 de9 lignum pulchrum visu: z ad vescēdum suaue: lignum etiam vite in medio paradisi. In quo. Lcō. vi.

Dixit quoqȝ de9. Producāt aque reptile anime viuentis: z volatile super terraȝ sub firmamēto celi. Creauitqȝ deus cete grandia z omnem aiam viuentem atqȝ motabilē: quā produxerant aque in species suas: z omne volatile secūdū genus suuȝ. Et vidit deus q̄ esset bonum: benedixitqȝ eis dicens. Crescite z multiplicamini z replete aquas maris: auesqȝ multiplicentur sup terram. Et factum est vespere z mane dies quintus. R. Tulit ergo dominus hominem z posuit eum in paradiso voluptatis. Ut operaretur z custodiret illud. V. Plantauerat aūt dn̄s deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem quem formauerat. Ut oparet. V. Exaltare. E. ij. scdm Mattheū. xx.

In illo tpe. Dixit Jesus dis. suis. Sile ē regnuȝ celorū homini patrifamilias qui exijt prio mane cōducere operarios in vineam suam. Et reliq. Hom. Grego. Lcō. vij.

Regnuz celorum patrisfamilias simile dicit: qui ad excolendam vineam suam operarios conduxit. Quis vero patrisfamilias similitudinē rectius tenet: q̄3 conditor noster qui regit quos condidit electos suos: et sic in hoc mūdo possidet q̄si subiectos dominus in domo. qui habet vineam vniuersam: sc3 ecclesia3 ℟. Dixit dominus ad ada3 de ligno quod est i medio paradisi ne comedas. In quacunq3 die comederis morte morieris. ℣. Precepitq3 ei dn̄s dicēs ex oi ligno padisi comede: de ligno aūt sciētie boni et mali ne comedas. In. Lcō. viij.

Hic itaq3 prīfamilias ad excolendā vineā suā mane hora tertia/sexta/ et nona: et vndecia operarios ꝯducit: quia a mūdi huius initio vsq3 ad finem ad erudiendam plebem fideliū predicatores mittere non desistit. ℟. Dixit dominus de⁹: non est bonum esse hominem solum. Faciamus ei adiutorium similem sibi. ℣. Ade vero nō inueniebatur adiutor similis; dixit vero deus. Faciamus ei. Lectio. ix.

Mane etenim mundi fuit ab adā vsq3 ad noe: hora vero tertia a noe vsq3 ad abraham sexta quoq3 ab abraham vsq3 ad moysen: nona vero a moyse: vsq3 ad aduentu3 domini. Undecima vero ab aduentu domini vsq3 ad finem mūdi: in qua predicatores scti apostoli missi sunt. qui mercede3 plenam etiam et tarde venientes acceperūt. ℟. Ubi est abel frater tuus dixit dn̄s ad cayn: nescio dn̄e: nūq̄d custos fratris mei sum ego/ et dixit ad eum. quid fecisti? Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. ℣. Maledicta terra i opere tuo que aperuit os suū et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Ecce vox. Ab hic vsq3 ad pascha Te deum intermittim⁹: s3 loco ei⁹. ix. ℟. reicipiat. ℣. Ostēde nobis dn̄e mia3 tuā. Ad laud.

Miserere mei deus et ān. a delicto meo munda me quia tibi soli peccaui. ps. Miserere. C. vān. Cōfitebor tibi domine qm̄ exaudisti me. ps. Cōfitemini. b. ij. ān. Deus de⁹ meus ad te de luce vigilo: qr fact⁹ es adiutor me⁹. ps. Idē ps. a. vij. ā. Bn̄dict⁹ es i firmamēto celi et laudabilis i scl'a de⁹ nr̄. ps. Bn̄dicite. a. vij. ā. Laudate dn̄3 de celis. ps. Idē. p. Epm. j. cor. ix.

Fratres nescitis q2 hi q̄ i stadio currūt. oēs q̄dē currūt s3 vn⁹ accipit brauiū sic currite vt ꝯp̄hēdatis oīs ei q̄ i agone ꝯtēdit ab oīb⁹ se abstinet. hy⁹. Eterne rerū ꝯditor a. viij. ān. Dn̄e refugiū fact⁹ es

nobis. A gñatiõe in gñationem. An. Silē ē regnū celorū hoi pri- familias q̃ exijt pmo mane ꝯduce re oparios i vineā suā dicit dñs. ps. Bñdict⁹. oro vt.s. ¶ Ad primā. ā. Dixit prfamilias opa- rijs suis quid hic statis tota die ociosi: at illi rñdētes dixert quia nemo nos ꝯduxit: ite et vos i vi- neā meā ꝛ qđ iustum fuerit: dabo vobis. ps. De⁹ de⁹ meus. d.i. ꝛ ceteri ꝯsueti cū psalmo. Do min⁹ reg. loco. Confitemini. ¶ Ad.iij.ān. Cōuētiõe aūt fcā cū oparijs ex denario diurno: mi- sit eos in vineā suā. p. Legē. cp. i.cor.ix.

Ego igit sic curro nō q̃si in icertū. sic pugno nō quasi aerē ꝟbe rās: sed castigo corp⁹ meū. et in ſuitutē redigo. ne forte cū alijs p̄dicauerīz ip̄e reprob⁹ efficiar. ℟. Custodi nos dñe. Ut pupillā oculi. ℣. Sub vmbra ala rū tuarū ptege nos. Ut pupillaz. Glia pri. Custod. ℣. Ego dixi do mine miserere mei. ℟. Sana ani mā meā qr peccaui tibi. oro. vts Ad sexta. ā. Ite ꝛ vos in vineā meam ꝛ quod iustuz fuerit dabo vob. ps. Defecit. cp. i.cor.x.

Nolo autē vos ignora- re fr̄es: qm̄ patres nr̄i oēs sub nube fuert ꝛ oēs ma- re trāsiert ꝛ i moyse baptizati sunt in nube ꝛ in mari. ℟. Ad iutor meus esto dñe. Ne derelin- quas me. ℣. Neq̃ despicias me deus salutaris meus. ℣. Dñs re git me. b.i. oro. vts. Ad.ix.ā. Quid hic statis tota die ociosi re spōderūt ꝛ dixerūt: qr nemo nos ꝯduxit. ō Mirabil. cp.i.cor.x.

Scitote fratres qm̄ pa- tres nostri omnes ean dem escam spiritalem mādu- cauerunt: et omnes eundem potuz spiritalē biberūt: bibe bāt aūt de spiritali ꝯsequēte eos petra: petra aūt erat xp̄s. ℟. Deus misereatur nostri. Et benedicat nos. ℣. Illuminet vul- tuz suum sup nos ꝛ misereat nr̄i. Et bñdicat. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. Ad.ij.vs.ā. Se de a dextris. sup ps ꝯsuetos.

Fratres. cp. Colos.iij. Induite vos electi dei sancti ꝛ dilecti viscera miseri cordie benignitatem: humili tatem: modestiā: patientiam supportantes inuicē ꝛ donā- tes vobismetipsis: siquis ad- uersus aliquem habz quere- lā sicut ꝛ deus donauit vob. ℟. Ubi est abel hy⁹. Luc creator. g.iij. ℣. Dirigat. ān. Cū aūt sero factū esset dicit dñs vinee p curatori suo. voca oparios ꝛ red de illis mercedem. ps. Magt. oro vts. Ordine supra dicto cantant cursus diurnaf. p to tā hāc hebdomadā. Alijs tā tū variat p̄cibusq̃ capitula-

ribus cū p̄o Miserere mei adiunctis. ¶ Quodcū𝔮ꝫ fes. ix.lcōnuꝫ. ab hinc vs𝔮ꝫ in pascha ī q̄libꝫ dn̄ica occurrerit ī ij.feriā differat. p̄ter. Cathedrā scti pet. q̄ si in aliq̄ dn̄icarū euenerit in sabbō eā anticipem⁹. Excipit̄ q̄𝔮ꝫ purificatio scē marie. q̄ sola solēnitas si in sabbato: vel dn̄ica euenerit. Post Bn̄dicam⁹ dn̄o. an̄. dn̄icalis cū oр̄one subiungat̄ Quodlibet aūt aliᷣ fest. ix. l. in hoc sabbato occurrens. in ij. vespa post Bn̄dicam⁹ dn̄o. an̄. tm̄ recipiat cū oр̄one. Similit̄ fiat si festū triū lcōnū ꝓ p̄luꝫ hn̄s officiū occurrerit. an̄. ꝛ oр̄onē ad ves. ꝛ ad matutī. ꝛ ad missaꝫ. ij. oр̄onē recipiat: si in crastino nō p̄t celebrari alio festo impediēte. aut in sabbato āticipet̄ ¶ Fer. ij. ad matuti. Inui. Venite ꝛc. hymnus. Somno refectis. Nocturna cū suis āīs. ꝛ. ℣. Lcōnes subscripte. apte p hebdomadam diuidant̄. Lectiōes.

Dixit q̄𝔮ꝫ dn̄s. Producat terra aīam viuēteꝫ in gn̄e suo iumēta ꝛ reptilia: et bestias terre scd̄m spēs suas. Factū𝔮ꝫ ē ita. Et fecit de⁹ bestias terre iuxta spēs suas iumēta ꝛ oē reptile ī gn̄e suo. Et vidit de⁹ qᷣ eēt bonuꝫ et ait. Faciam⁹ hoīem ad imaginē ꝛ silitudinē nr̄aꝫ: vt p̄sit piscib⁹ mariꝫ ꝛ volatilib⁹ celi ꝛ bestijs terre: vniuerse𝔮ꝫ creature oī𝔮ꝫ reptili qᷣ mouet̄ sup terrā. Et creauit de⁹ hoieꝫ ad imaginē suā. ad imagineꝫ dei creauit illū / masculū ꝛ feminā creauit eos. Bn̄dixit𝔮ꝫ illis dicēs. Crescite ꝛ multiplicamini ꝛ replete t̄rā ꝛ subijcite eā ꝛ dn̄amini piscib⁹ maris ꝛ volatilibus celi vniuersis𝔮ꝫ aīantibus q̄ mouent̄ sup terrā. Dixit𝔮ꝫ de⁹. Ecce dedi vobis oēm herbā virentē: et afferentē semē sup terrā ꝛ vniuersa ligna q̄ hn̄t ī semetipis semētē gn̄is sui: vt sint vobis in escā. ꝛ cūctis aīantib⁹ terre oī𝔮ꝫ volucri celi et vniuersis q̄ mouent̄ in terra et in q̄bus est aīa viuēs / vt habeant ad vescēdū. Et factū ē ita. Vidit𝔮ꝫ de⁹ cūcta que fecerat et erāt valde bona. Et factū est vespere et mane dies sextus. Igit̄ p̄fecti sunt celi ꝛ terra ꝛ oīs ornat⁹ eorū. Cōpleuit𝔮ꝫ de⁹ die septio opus suū qᷣ fecerat et requieuit die septio ab vniuerso ope suo qᷣ patrarat ℟. In p̄ncipio fecit de⁹ G. i. ℟ In p̄ncipio de⁹ ℟. Igr̄ p̄fecti sūt. ℣. vt prius. Ad laudes. a͞e. feriat̄. cū suis psal. Cap̄. Nescitis qᷣ hi G. ij. hymn⁹. Splēdor p̄rne c. vj. ℣. In matutiā.

Dixit paterfamilias. S. ij. ps. Bñdictus. oro. vtš. dñicalis Post Bñdicamus dño iponũtur cõmemo. sctõꝝ. Ad. j. ãn. Deus exaudi. vt i psalterio. Ad iij. ãn. Da michi. Ad. vj. ã Adiuua me. Ad. ix ã. Aspice i me. Capitula ꝛ ꝶia dñicalia cuꝫ orone: ꝛ versiculis pdicte dñice. ¶ Ad ves. pi feriaꝶ. cũ suis dicanꝶ ãis. cpm Induite vos. S. ij. ꝶ. Spes mea dñe. A iuuẽtute mea. ꝟ. In te cõfirmatus sum ex vtero de ventre matris mee tu es meus protector. A iu. Hoc. ꝶ. canteꝶ singulis diebus ferialibus ad ves. vsqꝫ ad. xl. hym. Immẽse celi cõditor. g. iiij. ꝟ. Dirigaꝶ dñe. ãn. Uoca operarios ꝛ redde illis mercedẽ suã dt dñs. ps. Magt. Dein sequãꝶ preces capitulares cũ orone dñicali. Postea iponanꝶ cõme. sctõꝝ ¶ Feria. iij. ꝶ. Formauit igiꝶ. S. j. ꝶ. Plãtauerat. ꝶ. Tulit ergo dñs. ã. hi nouissimi vna hora feceꝶ ꝛ pares illos nobis fecisti q portauimus pondus diei et estus. ps Bñdictus. Ad ves. ã. Dixit aũt pꝛfamilias amice nõ facio tibi iiuriã nõne ex denario cõuenisti mecũ: tolle quod tuũ est ꝛ vade. p. Magt. ¶ Feria quarta. ꝶ. Dixit dominus ad adam. ꝶ. Dixit dominus deus. S. ij. ꝶm. Immisit dñs deus soporem in adam et tulit vnam de costis eius: et edificauit costam quam tulerat dominus de adam in mulierem: et adduxit eam ad adam vt videret qd vocaret eam Et vocauit nomen eius virago: quia de viro sumpta est. ꝟ. Hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea. Et voca. ãn Amice non facio tibi iniuriam nonne ex denario cõuenisti mecum: tolle quod tuũ est et vade. ps Benedictus. Ad vespas. ãn. Tolle quod tuum est et vade qꝛ ego bonus sum dicit dominus. ps. Magnificat. ¶ Feria quita. ꝶ. Dum deambularet dominus i paradiso ad auram post meridiem clamauit ꝛ dixit. Adã vbi es? audiui domine vocem tuam. Et abscondi me. ꝟ. Uocem tuam audiui in paradiso et timui eo q nudus essem. Et abscondi. ꝶm. In sudore vultus tui vesceris pane tuo dixit dominus ad adaꝫ: cũ operatus fueris terram Non dabit fructus suos: sed spinas ꝛ tribulos germiabit tibi. ꝟ. Pro eo q obedisti voci vxoris tue plusq mee maledicta terra i opere tuo. Non dabit. ꝶ. Ecce adam quasi vnus ex nobis factus est sciẽs bonum ꝛ maluꝫ. Uidete ne forte sumat de ligno vite et viuat in eternum. ꝟ. Cherubim ꝛ flammeum gladium atqꝫ versatilem ad custodiendam viam ligni vite. Uidete. ãn Non licet michi facere qd vo

lo: an oculus tuus nequam est: quia ego bonus sum dicit dominus. ps. Benedictus. Ad vesperas. an. Sic erunt nouissimi primi: et primi nouissimi: multi enim sunt vocati pauci vero electi. ps. Magnificat. Feria. vj. R. In principio fecit deus. G. i. R. In principio deus creauit. R. m. Igitur perfecti sunt. an. Erūt primi nouissimi et nouissimi primi: multi enim suntvocati pauci vero electi dicit dominus. ps. Benedictus. Ad vesperas. an. Multi enim erunt primi nouissimi et nouissimi primi dixit Jesus discipulis suis. ps. Magnificat. Sabbato. R. Formauit igitur. R. Plantauerat autē. G. j. R. Tulit ergo domin9. an. Multi eni sunt vocati pauci vero electi dicit dñs. ps. Benedictus. Dominica. lx. ad p̄ias vesp. an. super p̄os. Bn̄dictus cū ceteris cōsuetis. Cap. Benedict9 deus ꝛ pr̄ dñi nostri iesu xp̄i. vt s. sabbō p̄xlo. F. viij R. Noe vir iustus atq̄ pfect9 cū deo ambulabat. Et fecit oia que cūq̄ p̄ceperat ei deus. V. Noe autem inuenit grãz coram domino deo. Et fecit. Hy9. De9 creator oim. V. i. V. Uesptina orõ. An. Loquens dñs ad noe dixit ponā arcum meum in nubibus celi ꝛ erit signū federis int̄ me ꝛ int̄ terram. ps. Magnificat. Oratio.

Deus q̄ conspicis q: ex nulla nr̄a actiōe ɔfidimus: ɔcede ꝑpiti9 vt ɔtra oia aduersa doctoris gētiū ꝓtectiōe muniamur. P. Inuitat. Qm̄ deus magn9 dñs. Et rex magnus sup oēs deos. ps. Uenite hy9. an. sup psal. cū ip̄is p̄is: vt i. p̄cedē. dñica. lcō. j. geñ. vj

Hę sunt generationes noe. Noe vir iustus atq̄ perfectus fuit in gn̄ationibus suis cum deo ambulauit et genuit tres filios / Sem / chā / ꝛ iaphet. Corrupta ē autē terra coram deo ꝛ repleta est iniq̄tate. R. Dixit dominus ad noe finis vniuerse carnis vēit coram me. Repleta est terra iniq̄tate eorum: ꝛ ego disperdam eos cum terra. V. Fac tibi archam de lignis leuigatis: māsiunculas in ea facies. Repleta est. Lctō. ij.

Cumq̄ vidisset deus terram esse corruptam: omnis quippe caro corrupat viam suam sup terraz. Dixit dñs ad noe. Finis vniuerse carnis venit coram me repleta ē terra iniq̄tate a facie eorū ꝛ ego dispdam eos cum terra. R. Quadraginta dies ꝛ noctes apti sunt celi ꝛ ex omni carne habente spm̄ vite Ingressi sunt in archam: et clausit a foris ostium dominus. V. Noe vero ꝛ vxor eius filij eius ꝛ vxores filiorum eius. In. L. iij.

Fac tibi inquit deus ad noe archā de lignis leuigatis mā siunculas in archa facies : et bitumine linies intrisecus et extrinsecus ꝛ sic facies eam. Trecentoꝝ cubitoꝝ erit lō=gitudo arche. q̄nquaginta cu bitoꝝ latitudo: et trigita cu=bitoꝝ altitudo eius. ℟. Fa=cto diluuio sup terraꝫ quadragi=ta diebus multiplicate sunt aq̄. Et eleuauerūt archā in sublime a terra. ℣. Uehemēt iundauerūt aq̄ ꝛ repleuerūt oīa in supficie t̄re. Et. Fenestrā in archa L. iiij. facies et in cubito ꝯsūmabis summitatē illius. Ostiū autē arche pones ex latere deorsū cenacula et tristega facies in ea. Ecce ego adducā diluuij aquas sup terrā vt iterficiam omnē carnē in q̄ spūs vite est subt̄ celum. ℟. Archa ferebat super aquas et aqua nimiū p̄ua=lente operti sunt montes excelsi : sub vniuerso celo. ℣. Aqua cubi tis quidecī sup grediēs montes quos opuerat. Sub vniuerso. L. v. Uniuersa iquit dn̄s ad noe: q̄ in terra sunt ꝯsumēt: ponā=q; fedus meū tecū. vt ingre=diaris in archam tu ꝛ filij tui: vxor tua ꝛ vxores filioꝝ tuo rū tecū. ꝛ ex cunctis animan=tibus vniuerse carnis bina i=duces in archam : masculini sexus ꝛ femini/ vt viuāt tecū.

℟. Deletis cunctis substantijs sup terram. Remansit solus noe: et qui cum eo erant in archa. ℣. Consumpta vero omni carne : et omnibus in quibus erat spiracu lum vite. Remansit. Lectio. vj. Fecit ergo noe omnia que mandauerat ei dominus : et erat sexcentorum annorum: quando aque diluuij inunda uerunt super terraꝫ. Et igres sus est noe et filij ei⁹ vxor ei⁹ et vxores filiorum eius cū eo in archam propter aquas di luuij. De animantibus quo=q; mundis et immundis ꝛ de volucrib⁹ ꝛ ex omni genere: quod mouetur super terraꝫ: duo et duo ingressa sunt ad noe in archam : masculus et femia: sicut preceperat deus noe. Et facta ē pluuia sup ter rā q̄dragita dieb⁹ ꝛ q̄dragita noctib⁹. ℟. Peractis cētū qua=dragita dieb⁹ dn̄s aquas minuit. Fontes abyssi ꝛ catharactas celi clausit: pluuiasq; de celo cessare fe cit. ℣. Recordat⁹ dn̄s noe ꝛ eoꝝ q̄ erāt cū eo. Fōtes. L. vij. scḋm lu. viij. In il. tpe. Cū turba plu rima cōuenirent ad Je sum / et de ciuitatibus prope=rarent ad euꝫ: dixit per siltu=dinē. Exijt q̄ semiat semiare semē suū. Et ꝛ. Hom. Greg. Diuitie spine sunt : quia co=gitationum suarum punctio

nibus mentem lacerant: z cũ vsqꝫ ad peccatum pertrahũt quasi inflicto vulnere cruentant. Quas bene hoc in loco alio euangelista testante: nequaqꝫ dñs diuitias: sed fallaces diuitias appellat. Fallaces eni sunt quia nobiscũ diu manere nõ possunt. Fallaces sunt quia mẽtis inopiã nõ expellunt. Sole eni diuitie vere sunt: que nos diuites virtutibus faciunt. ℟. Requieuit archa mense septimo sup mõtes armenie. Et aque ibãt z decrescebãt vsqꝫ ad decimũ mensem. ℣. Decimo eni mense prima die mẽsis cacumina montiũ appuerũt. Et aq.

Si ergo fratres (Lctõ. viij charissimi diuites eẽ cupitꝭ: veras diuitias amate. Si culmen veri honoris q̃ritꝭ: ad celeste regnũ tẽdite. Si gl'iam dignitatũ diligitis: in illa superna angelorũ curia ascribi festinate. Uerba dei q̃ aure percipitis: mente retinete. Cibus eni mentis: est sermo dei. ℟. Uolẽs noe scire si iã cessassent aq: emisit columbã que ramũ virẽtis oliue in ore suo deferens. Ad archam reuersa est. ℣. Deferens signũ clementie dei columba in ore suo. Ad archã. lc. ix

Petrosa ergo terra humorẽ non habuit q̃ hoc qd germinauit ad fructũ perseuerãtie non perduxit. Multi nãqꝫ cũ verbũ dei cõtra auariciã audiunt: eandẽ auariciã detestatur rerũ oim contemptũ laudant: sed mox vt viderit animus qd ↄcupiscat obliuiscit qd laudabat. Sepe etiã contra culpas cõpungimur: z tamen post fletũ ad culpas redimus. ℟. Benedicẽs ergo deꝰ noe ait: nequaqꝫ vltra maledicaꝫ terre ꝓpter hoies. Ad imaginem quippe dei factus est hõ. ℣. Hoc erit signũ federis iter me z terrã: archũ meũ ponã in nubibus celi. Ad imaginẽ. ℟. Bñdi. ℣. Ostende nobis dñe. ¶ Ad laud. ãn.

Secundũ multitudinẽ miserationum tuaꝝ dñe dele iniquitatẽ meã. ps. Miserere. ãn. Deus meꝰ es tu z confitebor tibi: deꝰ meꝰ es tu z exaltabo te. ps. Confitemini. b.ij. ãn. Ad te de luce vigilo deus vt videam virtutẽ tuam. ps. Deus deus. a.vj. ã. Hymnũ dicite z superexaltate eum in secula bñdicite. p. Bñdicite. a.vij. ã. Oẽs angeli eiꝰ laudate dñꝫ de celis. p. Laudate do. a.viij. Ep. ij. cor. ix.

Libenter suffertis insipiẽtes cũ sitis ipsi sapientes sustinetis eni si quis vos in seruitutẽ redigit: si q̇s deuorat: si q̇s accipit: si q̇s extollitur: si quis i faciẽ vos cedit. Hyꝰ. Eterne rerũ ↄditor.

a.viij. ℣. Dñe refugiũã. Cum turba plurima conuenirent: et de ciuitatibus pperarent ad iesum dixit illis p similitudinẽ: exijt qui seminat seminare semen suũ. ps. Bñdict9. oro. De9 q̃ ɔspicis. ¶ Ad pimã. ãn. Exijt qui seminat seminare semẽ suũ: et dum seminat aliud cecidit in terrã bonam: et ortum fecit fructum cẽtuplum. psal. et c. vts. Ad. iij. ãn. Semen cecidit in terram bonã: et ortum fecit fructum centuplum. Capitulum. ij. corinthi. xi.

A Judeis q̃nquies quadragenas vna minus accepi: ter virgis cesus sum: semel lapidatus sum: ter naufraugiũ feci: nocte ac die i pfundo maris fui. ℟ia cum ℣. vts in dominica precedẽti. ℣. Semen cecidit in terram bonã: et attulit fructũ: aliud centesimũ: et aliud sexagesimũ. Cp. ij. cori. xi

Quis infirmat: et ego nõ infirmor: quis scãdalizatur/ et ego nõ vror: Si gloriari oportet que ĩfirmitatis mee sunt gl'iabor: de9 et pater dñi nr̃i iesu xp̃i qui est benedictus in secula scit q2 non mẽtior. Ad. ix. ãn. Semen cecidit in terram bonã: et attulit fructum in patientia. Cap. ij. corint. xj.

Damasci prepositꝰ gentis arethe regis: custodiebat ciuitatẽ damascenorum/ vt me cõprehenderet: et per fenestram i sporta dimissus sum p murũ: et sic effugi manus eius. Ad. ij. ves. omĩa vts. Capitulum. ij. corint. xij.

Parco vobis autem ne me quis existimet supra id qd videt in me: aut audit aliquid ex me: et ne magnitudo reuelationũ extollat me datus est michi stimulus carnis mee angel9 sathane: qui me colaphizet. ℟. Benedicẽs ergo. hy9. Lucis creator. a. iij. ℣. Dirigatur. ãn. Accesserũt ad iesum discipuli dicẽtes: edissere nobis parabolã: qui respondens ait: vobis datũ est nosse mysteriũ regni dei: ceteris aũt in pabolis. ps. Magnificat. Lectiones sequentes diuidant p hebdomadam. Lectiões. Geñ. vij.

Factumq3 est diluuiũ quadraginta dieb9: et quadraginta noctib9 sup terram: et multiplicate sunt aq̃: et eleuauerũt archã in sublime a terra: vehemẽter inundauerunt: et oĩa repleuerũt in supficie terre. Porro archa ferebatur sup aquas: et aque preualuerunt nimis sup terram: opertiq3 sunt oẽs mõtes excelsi sub vniuerso celo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat. Consumptaq3 est oĩs ca-

ro que mouebatur super terram: volucrum aiantium bestiarum: omniumque reptilium que reptant super terram. Uniuersi homines et cuncta in quibus spiraculum vite est in terra mortua sunt. Et deleuit deus omnem substantiam: que erat super terram: ab homine usque ad pecus tam reptile quam volucres celi: et deleta sunt de terra Remansit autem solus noe: et qui cum eo erant in archa. Obtinueruntque aque terras centum quinquaginta diebus. Gen. viii. Recordatus autem dominus noe: cunctorumque aiantium: et omnium iumentorum: que erant cum eo in archa. Adduxit spiritum super terram: et imminute sunt aque: et clausi sunt fontes abyssi: et catharacte celi: et prohibite sunt pluuie de celo. Reuerseque sunt aque de terra: euntes et redeuntes: et ceperunt minui post centum quinquaginta dies. Requieuitque archa mense septimo: vicesimaseptima die mensis super montes armenie. At vero aque ibant et decrescebant usque ad decimum mensem. Decimo enim mense: prima die mensis apparuerunt cacumina montium. Cumque transissent quadraginta dies: aperiens noe fenestram arche quam fecerat dimisit coruum: qui egrediebatur et non reuertebatur donec siccarentur aque super terram. Emisit quoque columbam post eum: vt videret si iam cessassent aque super faciem terre. Que cum non inuenisset vbi requiesceret pes eius: reuersa est ad eum in archam. Aque enim erant super vniuersam terram. Extenditque manum suam: et apprehensam intulit in archam. Expectatis autem vltra septem diebus aliis: rursum dimisit columbam ex archa. At illa venit ad eum ad vesperam: portans ramum oliue virentibus foliis in ore suo. Intellexit ergo noe quod cessassent aque super terram. Expectauitque nichilominus septem alios dies: et emisit columbam: que non est reuersa vltra ad eum. ¶ Feria secunda. Ad matut. et horas diurnales omnia vt in preced. ii. feria cum collecta: et cap. dominicalibus et istis Responsoriis. ℟. Dixit dominus. G. iii. ℟. Quadraginta. ℟. Facto diluuio. an. Semen cecidit. vtsque ad iii. i dominica. ps Benedictus. Ad vesp. an. Semen cecidit. Require s. ad v. ¶ Fer. iii. ℟. Archa ferebatur. G. iiii. ℟. Deletis cunctis. ℟. Peractis centum. a. Seme cecidit. vtsque ad. ix. ps. Benedictus. Ad vesp. an. Jesus hec dicens clamabat qui habet aures audiendi audiat. ps. Magt.

¶ Feria iiii. ℟. Requieuit archa. ℟. Volēs noe. ℣. v. ℟. Edificauit noe altare dño offerēs super illud holocaustū odorat⁹ est dñs odorem suauitatis ⁊ bñdixit eis. Crescite ⁊ multiplicamini: et replete terrā. ℣. Ecce ego statuā pactum meū vobiscū: ⁊ cū semine vestro post vos. Crescite. ã. Accesserūt ad iesum dis. vtã ad. ij. vesp. in dñica. ps. Bñdictus. Ad vesp. ãn. Vobis datū est nosse mysteriū regni dei ceteris autem in parabolis: dixit iesus discipulis suis. ps. Magt. ¶ Feria quinta. ℟. Bñdicens ergo. ℣. v. ℟. Ponam arcum meum in nubibus celi: dixit dñs ad noe. Et recordabor federis mei qđ pepigi tecū. ℣. Cūq; obduxero nubibus celum appebit arcus meus in nubibus. Et recor. ℟. Per memeipm iuraui dicit dñs: non adijciam vltra aquas diluuij super terram pacti mei recordabor Vt nō perdam aquis diluuij omnem carnē. ℣⁹. Ponā arcū meum in nubibus celi: ⁊ iurabo p dexteram meā. Vt non. ãn. Semen est verbū dei sator aūt xps: omis qui audit eum manebit ineternū. ps. Bñdictus. Ad vesp. ãn. Quod autem cecidit in terram bonā hi sunt qui in corde bono: et optimo verbum dei retinent: ⁊ fructū afferunt in patientia. ps. Magt. ¶ Feria. vj. ℟. Dixit dñs ad noe. ℣. vij. ℟m. Quadragita. ℟. Facto diluculo. ã. Qui verbū dei retinēt corde perfecto ⁊ optimo: fructum afferunt in patiētia. ps. Bñdict⁹. ã Si vere ffes diuites eē cupit;: veras diuitias amate. ps. Mgt. ¶ Sabbō. ℟. Archa fereba. ℣. iiij. ℟. Delet; cūctis. ℟. Peractis centum. ãn. Si culmen veri honoris queritis ad illam patriam celestē q̄totius properate. ps. Benedict⁹ dñs. ¶ Dñica quinquagesime ad primas vesp. ãe fer. cum psalmis dicant. cp. vtã in. lxx. ℟. Dum staret abrahā ad ilicē mambre vidit tres pueros descendentes per viam. Tres vidit: ⁊ vnū adorauit. ℣. Tunc quippe vidit abrahā diem dñicū i figura sūme trinitatis tres angelos hospicio suscepit. Tres. hy⁹ ⁊ ℣ vtã. ãn. Dū staret abrahā ad radicē mābre: vidit tres pueros descēdentes p viā tres vidit: ⁊ vnum adorauit. ps. Magnificat. Oro.

Preces nr̃as q̄s domine clement exaudi: atq; a pctōrū vinculis absolutos: ab omi nos aduersitate custodi. P. Ad matut. Inuita. Dominū qui fecit mare: ⁊ aridā fundauit. Veite adorem⁹. ps. Veite. Hy⁹. ãe cū psl. vt in. lxx. fe. j.

Fides est religiōis sanctissime fundamentū. Charitatis vinculum: amoris

subsidium. Huius fidei abram ducamus exordiũ: qui dũ in occidua ↄstitutus etate: filiũ a deo ꝓmissũ se crederet acceptururum: et fidei preciũ in filio conspexit: et in stellarũ numerum suã sobolẽ redundãtem fide eadem ↄparauit. ℟. Locutus est dñs ad abrã dicens egredere de terra: et de cognatione tua: et veni in terram quam monstrauero tibi. Et faciam te crescere in gentem magnam. ℣. Benedicens benedicam tibi: et multiplicabo te. Et faciam. Lectio .ij.

Denique vnus ab abram filius exoptatur: et imensa ei multitudo ꝓmittitur. Solatiũ vnius heredis conquiritur: et innumerabilis soboles destinatur. ℟. Reuertẽti abrã a cede quattuor regũ occurrit rex salem melchisedech: offerens panem et vinũ. Erat ei dei sacerdos: et bñdixit illi. ℣. Bñdictus abrã deo altissimo qui creauit celũ et terrã. Lcõ .iij.

Nescis inquit dñs: nescis abram quid destinatum sit tibi. Sed idcirco nescis: quia quid merearis non respicis. Tantum eni de me tua meruit fides: tãtũ tua obsequia valuerunt: vt et quid desideres norim: et facere qđ merer decreuerim. Namque tibi nascetur filius cuius semen diffundetur in milia vt similitudinẽ siderum coequetur et arene imensitatibus compareтur. ℟. Eduxit dñs abrã foras: et ait illi. Suspice celũ et numera stellas si potes: sic erit semen tuum. ℣. Credidit abram deo: et reputatum est ei ad iusticiam. Suspice. Lectio quarta.

Credo inquit abrã domine: credo quia potes facturum te cõfido quod spondes. Nec eni confectam senectutẽ marcentis mee etatis considero. Aut sare cõiugis sterilẽ effetamque cõditionem attẽdo: sed tue maiestatis potentiã tracto. Nec cui talia ꝓmittãtur: sed a quo ꝓmittantur agnosco. ℟. Dixit autem dñs ad abrã: ego sum et pactum meũ tecũ. Sãctificetur i vobis oẽ masculinũ: et erit signũ inter me et semẽ tuũ. ℣. Ex te nãque egredietur in quo oẽs gentes benedicentur. Sanctificetur. Lectio .v.

Generare eni filios senilis etas non patitur: sed tua dñe iussiõe cõpletur. Steriles filios habere non possunt. Sed hoc posse tue virtutes efficiũt. Natura quidem negat: sed potẽtia imperat. Etas ꝓhibet: sed tua potestas ostẽdit. Impossibile istud videtur nobis non tibi: hoi: nõ tue dñe maiestati. Nature non deo: seruis non dño. Unde credo pater istud facturum te esse qđ dicis. ℟.

Clamor inquit dñs sodomorũ: et gomorre venit ad me. Descẽdã et videbo vtrũ clamorẽ ope compleuerit. ℣. Abrahã stabat corã deo et ait: absit a te dñe vt pdas iustũ cum impio. Descẽdam. Lcõ. vj.

Nunc sara concepit in vtero: et peperit filium patrẽ multarum gentium destinatum. Nascitur isaac ornamẽtũ generis/parẽtum gloria ppinquorũ leticia: familie decus: hereditatis spes: fidei preciũ promisse sobolis testimoniũ. In cuius natiuitate et dñs pmissũ reddidit: abrahã votũ qd optauit accepit. ℟. Ait autem abrahã ad dñm obsecro dñe mi: vt non deleas oẽm locũ ppt iustos decez. Rñdit dñs de⁹ non delebo ppter decem. ℣. Ne queso dñe irascaris si loquar semel qd facias si iuẽti fuerit decẽ. Rñdit.

In illo (Scdm lu. xviij. tpe. Assũpsit Ies⁹ duodecim discipulos suos: et ait illis. Ecce ascendimus hierosolimã: et cõsũmabũtur oĩa q̃ scripta sũt p pphetas de filio hois. Et rẽ. Omil. grc. pape

Redemptor nr̃ prudens ex passione sua: discipulorũ aĩos perturbãdos: eis longe ante et eiusdẽ passionis penã: et resurrectionis sue gloriam predicit: vt cum moriẽtẽ sicut predictum est cernerent: et resurrecturũ non dubitarent. ℟. Ascẽdẽs ergo deus ad abraham pluit ignẽ: et sulphur sup sodomã Abrahã mãe surgẽs stetit: et euersas vrbes a longe conspexit. ℣. Recordatus est de⁹ abrahe: et liberauit loth de subuersione sodome. Abrahã ma. Lectio. viij.

Sed qr carnales adhuc discipuli nullomodo valebant capere verba mysterij: venit ad miraculũ. Ante eorũ oculos cecus lumen recepit: vt q celestis mysterij verba nõ caperent: eos ad fidẽ celestia facta solidarent. ℟. Igit abrahã de nocte consurgẽs abijt in montem quẽ monstrauerat ei de⁹. Ut immolaret isaac quẽ genuit. ℣. Edificato ibi altari et desup lignis compositis: gladiũ arripuit manum erexit. Ut im. Lcõ. ix.

Sed miracula domini et saluatoris nostri sic accipienda sunt fratres mei: vt et in veritate credantur facta: et tamẽ p significationem nobis aliquid innuãt. Cecus quippe est gen⁹ humanum quod in parẽtibus primo paradisi gaudijs expulsum: claritatẽ superne lucis ignorãs dãnationis sue tenebras patitur: sed tamẽ p redemptoris presentiam illuminatur: vt interne lucis gaudia iam per desiderium videat: atq in via vi-

te boni operis gressũ ponat. ℟ Dormiuit abrahã cũ patribus suis: et planxerunt eum isaac et ismael. Et post obitum abrahe benedixit deus filio ei⁹ isaac. ℣. Qui orauit dominum: et dedit illi de vxore sterili filium. Et post obitum. ℟ Dormiuit. ℣ Ostende nobis domine. In laud. an.

Auerte faciem tuam dñe a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. ps Miserere. ĉ.v. an Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem. ps Confitemini. b ij. an In matutinis domine meditabor in te: quia fact⁹ es adiutor meus. ps De⁹ de⁹. a vij. an Benedicamus patrẽ et filium: in secula cũ sancto spiritu. ps Bñdicite. a. vij. an Iuuenes et virgines: senes cum iunioribus laudent nomẽ dñi. ps. Laud. a. viij. Cp. j. corin. xiij.

Si linguis hominum loquar et angelorum: charitatem autem non habeam: factus sum velut es sonans aut cymbalum tinniens. hy⁹. Eterne rerum con. a. viij. ℣⁹. Domine refugium. G. ij. a Ecce ascendimus hierosolimam: et consummabũtur omnia que scripta sunt de filio hominis: tradetur enim gentibus: et illudetur: et flagellabitur: et conspuetur: et postq̃ flagellauerint occidẽt eũ: et tertia die resurget. ps Benedictus. Oratio Preces nostras. Ad prima. an Tradetur enim gentibus ad illudendũ et flagellandum: et crucifigendũ. ps Deus deus meus respice. b. j. cum ceteris vt s. Ad tertiam. an Transeunte domino clamabat cecus ad eum: miserere mei fili dauid. ps Legem pone. Capitulum. j. corin. xiij

Fratres. Si distribuero i cibos pauperum omnes facultates meas: et si tradidero corpus meum / ita vt ardeam: charitatem autẽ non habuero nichil michi prodest. Rła cum ps. vt s. dñica lxx. Ad. vj. an Cecus sedebat secus viam et clamabat: miserere mei fili dauid. Cp. j. cori. xiij.

Charitas patiẽs est benigna est: charitas nõ emulat nõ agit perperã: non inflatur: nõ est ambitiosa: nõ querit que sua sũt. Ad nona. an Iter faciente iesu dũ pgeret hierico clamabat cecus ad eũ vt lumẽ accipe mereret. Cp. j. cori. xiij.

Charitas nõ irritat non cogitat malũ: nõ gaudet sup iniq̃tate: cõgaudet aũt ℣itati: oia suffert: oia credit: oia sperat: oia sustinet charitas nũq̃ excidit. Ad. ij. vel. a Sede a dextris. ps. dñical. consueti. Cap. j. corinth. xiij.

Fratres. Cū essē paruulus: loq̄bar vt paruulus: cogitabā vt paruulus sapiebā vt paruulus: quādo autem fact⁹ sum vir: euacuaui ea que erant paruuli. Re̅m. Dormiuit abram. hy⁹. Lucis creator. g. iij. Vsus. Dirigatur oratio. an̄. Cū autem audiret q̄ iesus nazarenus transiret clamabat dicēs iesu fili dauid miserere mei. p̄. Magt. or. vt s̄. ¶ Fer. scd̄a. Lectio p̄ia. Gen̄. xij. c.

Dixit autē dn̄s ad abrā. Egredere de tra: ⁊ de cognatiōe tua: ⁊ de domo patris tui: ⁊ veni in terrā quam monstrauero tibi. Faciāq̄ʒ te in gentem magnam: ⁊ benedicam tibi: et magnificabo nomen tuum: erisq̄ʒ benedictus. Benedicam benedicentibus tibi: et maledicam maledicentib⁹ tibi: atq̄ʒ in te benedicētur vniuerse cognationes terre. R̄. Locut⁹ est dn̄s ad abrā egredere. vt s̄ i dn̄ica. lc. ij.

Egressus est itaq̄ʒ abram sicut p̄ceperat ei dn̄s: et iuit cū eo loth. Septuagintaquinq̄ʒ annorū erat abram cū egrederetur de harā. Tulitq̄ʒ sarai vxorem suā: et loth filium fratris sui: vniuersaq̄ʒ substātiam quā possederant: ⁊ aīas quas fecerāt in harā: ⁊ egressi sunt vt irent in terram chanaan. R̄. Reuertenti. Lc̄o. iij.

Cūq̄ʒ venissent in eam pertransiuit abram terram: vsq̄ʒ ad locum sichen / ⁊ vsq̄ʒ ad cō uallem illustrē. Cananē⁹ autem tunc erat in terra. R̄. Eduxit dn̄s. an̄. Et qui preibāt increpabāt eū vt taceret: ip̄e vero multomagis clamabat: miserere mei fili dauid. ps. Benedict⁹. Ad vesp. an̄. Cecus magis ac magis clamabat vt eum dn̄s illuminaret. ps. Magnificat. or̄o dn̄ical.

¶ Feria tertia. Lectio p̄ia.

Apparuit aūt domin⁹ abram ⁊ dixit ei. Semini tuo dabo terram hanc. Qui edificauit ibi altare domino: qui appuerat ei: ⁊ inuocauit ibi nomē eius. Et inde transgrediens ad montē qui erat contra orientē bethel: tetendit ibi tabernaculū suum: ab occidente habens bethel: et ab oriente hay. Edificauit quoq̄ʒ ibi altare dn̄o: ⁊ inuocauit nomen eius. R̄. Dixit autem dn̄s. G. vij. Lc̄o secūda.

Perrexitq̄ʒ abram vadens ⁊ vltra p̄grediens ad meridiē. Facta est aūt fames in terra. Descēditq̄ʒ abram in egiptū vt peregrinaretur ibi. Preualuerat enim fames in terra. R̄. Dum staret. G. vj. lc̄o. iij.

Cūq̄ʒ p̄pe esset vt ingrederetur egiptum: dixit sarai:

vxori sue Noui q pulchra sis muller: z q cū viderit te egyptii dicturi sunt vxor illi9 est: z interficient me z te reseruabunt. Dic ergo obsecro te q soror mea sis: vt bene sit michi ppter te: et viuat aīa mea ob gratiam tui. ℟. Apparuerunt tres viri abrahe ad ilicem mambre: z dixit ad eum dñe si inueni gratiā in oculis tuis. Transite et requiescite in loco isto. ℣. Afferam pauxillū aque vt lauētur pedes vestri. Transite. ā. Stās autem ies9 iussit cecū adduci ad se: z ait illi: qd vis faciā tibi: dñe vt videam: z iesus ait illi respice/fides tua te saluū fecit: z pfestim vidit: z sequebat illū magnificans deum. ps. Bñdict9. Ad vesp. ā. Ois plebs vt vidit dedit laudem deo. ps. Mgt. Sequātur preces cū ceteris vrs. ¶ Fer. iiij. In capite ieiunij. Ad matut. Inuitat. In manu tua dñe. hy9 Rerū creator. D. iij. Nocturna. cū suis dicat āis. ℣. De9 vitam meam. Scdm matthe. vj.

In illo tpe. Dixit ies9 discipulis suis. Cū ieiunatis: nolite fieri sicut ipocrite tristes. Et rl. Homil. b. maximi epi.

Ieiuniū quippe deo oipotenti gratum est ita dūtaxat: si digne z irreprehēsibiliter fiat. Erāt qdam scribe z phariseri q tempore ieiunii sui/exterminabant facies suas quaten9 apparerent hominibus ieiunantes. ℟. Clamor inquit. B. vij. Lectio. ij.

Si ergo ipocrite erant illi: qui ideo facies suas exterminabāt: vt hoibus ieiunantes apperēt: cōstat qz q aliud tenet i corde: z aliud agit i ope ipocrita est sicut scribe z phariseī: qz cū haberent leticiā in mēte de vana glia tristiciā tñ preferebāt i vultu. Nā exterminare est extra pprios terminos educere. ℟. Ait autem abraham. B. vij. Lectio. iij.

Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū oleo: hoc ē dū ieiunas festiuū te exhibe et hilarem: quasi nō videaris ieiunare: sz potius solēnitatē celebrare. ℟. Ascendēs ergo de9. B. vij. ℣. Fiat mīa. Laudes fer. cū suis pls dicātur. Cp. Johel ij.

Conuertimi ad me i toto corde vro i ieiunio z fletu z plāctu: z scindite corda vra: z nō vestimēta vra: ait dñs ops. hy9. Nox z tenebre. D. vij. ℣. In matutinis. ā Cū ieiunatis nolite fieri sicut ipocrite tristes p. Bñd9. Sequāt pces maiores. Kyrie el. Xpe eleyson. Kyrie el. Pr nr. Ego dixi dñe miserere mei. ℣. Oculi domini sup iustos. Et aures eius in preces eor. Cōfiteantur tibi dñe

omnia opa tua. Et scti tui benedicāt tibi. Oremꝰ pro oī gradu eccl'ie. ℣. Sacerdotes tui induātur iusticiam. Et scti tui exultēt. Pro pastoribꝰ nr̄is. ℣. Dn̄s cō seruet eos: ⁊ oēs sibi commissos. Pro pace ⁊ vnitate eccl'ie. Fiat pax i ꝟtute tua: ⁊ abū. i turri. t. Pro fructibꝰ tre. Dn̄s dabit benignitatē: ⁊ tra nr̄a dabit fructū suū. Pro regibꝰ nr̄is. Dn̄e saluos fac reges: ⁊ exaudi nos i die q̄ inuocauerimꝰ te. Pro nobismetipsis. Fiat mia tua dn̄e sup nos: quēadmodū sꝑauimꝰ in te. Pro bn̄factoribꝰ nr̄is. Retribuere dignare dn̄e oībꝰ nobꝫ bōa faciētibꝰ ꝓpt̄ no. sā. tu. vi. et. Pro aduersantibꝰ ⁊ calūniātibꝰ nos. Dn̄e ne statuas ill' hoc pctm̄: q2 nesciūt q̄d faciūt. Pro discordātibus. Pax dei q̄ exupat oēm sēsū ꝯuertat corda illoꝝ ad pacē. Pro penitētibꝰ. Cōuertere dn̄e vsquequ ⁊ deꝑcabilis esto sup s̄uos tuos. Pro iter agētibꝰ. Prosperꝰ iter faciat nobis deꝰ salutariū nr̄oꝝ. Pro cūctis nauigātibꝰ in bonis. Exaudi nos deꝰ salutarꝭ nr̄: spes oīm finiū tre / ⁊ in mari lōge. Pro afflictis ⁊ captiuis. Libera deꝰ isrl' ex oībꝰ tribulationibꝰ suis. Pro frībꝰ: ⁊ sororibꝰ nostrꝭ absētibꝰ. Saluos fac s̄uos tuos ⁊ ancillas tuas: deꝰ meꝰ sꝑantes i te. Esto eis dn̄e turris fortitudinis. A facie iimici. Pro cūcto ppl'o catholico. Saluū fac populū tuū dn̄e: ⁊ bn̄dic hereditati tue. Et rege eos: ⁊ extolle illos vsqꝫ ineternū. Pro fidelibꝰ defunctis. Requiē eternā dona. Requiescāt i pace. ℣. Oremꝰ etiā ꝓ pctis ⁊ negligentijs nr̄is. Dn̄e ne memineriꝭ iiq̄tatū nr̄aꝝ ātiquarū: cito anticipēt nos mie tue: q2 pauperes facti sumꝰ nimis. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄. Et ꝓpt̄ glorie nois tui dn̄e libera nos: ⁊ ꝓpicius esto pctis nr̄is ꝓpt̄ nomē tuū. Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me. ps. Miserere mei deꝰ. c. v. quo dicto. p. Dn̄e ne i furore. a. j. subiungat̄: q̄ p totam. xl. ad matut̄. cantabunt̄. Deide dicat̄ Exurge dn̄e. Dn̄e deꝰ ꝟtutū. Dn̄e exaudi orōnē meā. Orō.

Presta dn̄e fidelibꝰ tuis: vt ieiunioꝝ venerāda solēnia ⁊ ꝯgrua pietate suscipiāt: ⁊ secura deuotione ꝑcurrāt. P. Cōmēo. sctoꝝ q̄ solent fieri post Benedictus. ⁊ Mgt. p hāc ampliꝰ non fiant hebdomadā. Sꝫ ista cōmeō. hodie incipiatur: que vsqꝫ ad passionē dn̄i teneat̄ cū hac. ā. Cōuertimini ad me in toto corde vr̄o: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ plāctu dicit dn̄s. ℣. Peccauimꝰ dn̄e cū patribꝰ nr̄is. Iniuste egimꝰ ⁊ Orō.

Deus q̄ culpa offenderis penitētia placaris

preces ppli tui supplicātis ppicius respice: et flagela tue iracundie q̄ pro pctis nr̄is meremur auerte. P do. Ordine supradicto dicēde sūt p̄ces maiores in matut. et vespis. Adiuncto in vespis ps. Dn̄e exaudi. f.ij. Exceptis dn̄icis et ix.lc.festi. ¶ Cū ei festiuitatē.ix.lc. i q̄dragesima agim⁹ de festo die ac nocte: et missā de festo ipso ad. iij. festiue dicem⁹ De q̄dragesima vo post Bn̄dicam⁹ dn̄o ān. feriale: et orone sine p̄cib⁹ cp̄. et hym. ad ves. tm̄. romano ordine dicem⁹. Missā de q̄dragesima vsq ad.ix. differimus. ¶ In hac vo die si q̄ festiuitas .ix. lc. occurrerit in seq̄ntem differam⁹. ¶ Ab hinc vsq i pascha nulli sctōꝝ tres lc. dam⁹ s; tm̄ cōmemoratione ad ves. et matut. ¶ Ad j.ān. De⁹ exaudi. et cet oia more solito pagant duob⁹ tm̄ p̄s: post p̄ces cap̄. minores vt ifra notant i psalterio. p̄s. Miserere mei. c.v. et Vti quoꝝ. c.ij. commutātib⁹. Ad horas vo diurnales ān. fer. cum p̄cib⁹ minorib⁹ et dn̄icalia cp̄. cū v̄sickis et orone Presta dn̄e fidelib⁹ tuis. duobus tm̄ psal. post p̄ces adiunctis. Ad.iij.p̄s. Misere mei. c.v. et Domine ne i furore. iij c.v. Ad. vj. p̄s. Misere mei. et. Domine exaudi. f.iiij. Ad ix.p̄s. Miserere mei. et De pfundis. ¶ Ad vespas āC feriales cū suis p̄is dicant. cp̄. Fratres cū essem paruulus. R.m. Spes mea domine. A iuuentute mea. v. In te cōfirmat⁹ sum ex vtero deventre matris mee tu es meus protector. hy. Celi de⁹.g.v. v̄s. Dirigatur ān. Thesaurizate vobis thesauros i celo vbi nec erugo nec tinea demolitur. p̄s. Magnificat. maiores quoq preces cum his psal. Miserere mei. et Domine exaudi.ij. dicant. Oratio.

Inclinantes se domine maiestati tue ppicius intēde: vt qui diuino sunt munere refecti: celestibus semp nutriant auxilijs. Per dn̄m. Post Bn̄dicam⁹ fiat cōmēo. ān. Couertimini ad dominū deum vestrū: quia benign⁹ et misericors est: et prestabilis super maliciam. v. Dn̄e non secundū pctā nr̄a facias nobis. Neq scd̄m iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. or.

Exaudi domine supplicum preces et cōfitentium tibi parce pctis: vt pariter nobis indulgētiam tribuas benign⁹ et pacē. P dn̄m. Ad cpl. oia more solito peragant precib⁹ cap̄. et his duobus psal. adiunctis. Misere mei. c.v. et Dn̄e qd multi. a.j.

¶ Feria v. ad matu. Inuita. Adorem⁹ dn̄m. hy⁹. Nox atra. D.vii. Nocturna cū suis dicatur aīs ℣ Gaudebūt labia mea. ℟ Tentauit deus abrahā et dixit ad eum. Tolle filium tuū quē diligis isaac: et offeres illū ibi in holocaustū sup vnū mōtiū quem dixero tibi. ℣. Uocatus quoqz a dn̄o. Rn̄dit assū:ait illi dn̄s. Tolle. ℟. Igitur abrahā. vtā in do. ℟. vii. ℟. Angelus dn̄i vocauit abrahā dicens. Ne extendas manum tuā sup puerū:eo qꝫ times dn̄m. ℣. Cūqz extēdisset manū vt imolaret filiū:ecce angelus domini de celo clamauit dicēs. Ne. Ad laud cap. Conuertimini ad me. B.i. an̄. Dn̄e puer meus iacet in domo paralyticus: et male torquet:amen dico tibi ego veniā z curabo eū. p. Bn̄dict⁹. or. De⁹ qui culpa offenderis. Hore diurnal. dicantur sicut in priori die ꝑnotant cū orōne ꝑsentis diei: z similiter duobus dieb⁹ subseqntibus. Ad vesp. in euā. an̄. Dn̄e non sum dignus vt intres sub tectū meū:sed tm̄ dic verbo:et sanabit puer meus. ps. Magt. Sequit Orō.

Parce domine:parce populo tuo: vt dignis flagellationib⁹ castigat⁹: in tua miseratiōe respiret. Per do.

¶ Fer.vi. ſm matth.v. In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Audistis qꝛ dictum est antiquis. Diliges proximū tuum sicut teipm: z odio habebis inimicū tuum. Et rel. sc.i. Homl.sc. eiusdē.

Querendum est nobis quomodo conueniat hoc qđ dominꝰ in veteri testamēto precepit diligere amicos: et inimicos odisse: cum i nouo testamēto dicat: diligite inimicos vestros. ℟. Uocauit angelus dn̄i abrahā de celo dicēs. Benedicam tibi z multiplicabo te sicut stellas celi. ℣ Et benedicētur in semine tuo omnes gentes terre:quia obedisti voci mee. Bn̄di.

Ad quod dicendū(Lcō.ii. est:qꝫ omps deus precepit in inimicis nostrꝭ: hoc odisse qꝫ pctōres sunt: non hoc qđ homines sunt: nam de deo loquitur sapiētia. Nichil odisti eorum que fecisti. ℟. Deus dn̄i mei abrahā dirige vias meas. Ut cū salute reuertar in domū domini mei. ℣. Obsecro dn̄e fac miam cum seruo tuo. Ut cū. Lctō.iii.

Si enim nichil odit de⁹ eorum que fecit: qūo dicitur ꝑ malachiā: iacob dilexi: esau autem odio habui? Sed dn̄s odiuit peccatū in esau:non tamen odiuit humanam naturā. Non enim odit hominem qꝫ homo est:sed odit deus eū in hoc qꝫ peccator est: et ora-

te pro persequētibus: ⁊ calū-
niātibus vos: psequi est vim
inferre calūniari occasionem
nocēdi pquirere. ℞. Ueni ho-
die ad fontē aque: et oraui dñm
dicens. Dñe deus abrahā: tu pro-
sperum fecisti desideriū meū. ℣.
Igitur puella cui dixero: da mi-
chi aquā de hydria tua vt bibā:
⁊ illa dixerit bibe dñe: ⁊ camelis
tuis potū tribuā: ipa est quā pre-
parauit dñs filio dñi mei Dñe. ā.
Cū facis elemosinā nesciat sini-
stra tua q̄d faciat dextera tua. p̄.
Inchoa- or. (Bñdict⁹
ta ieiunia q̄s dñe beni
gno fauore pseq̄re: vt obser-
uantiam quā corpaliter exhi-
bemus: sinceris etiā mentib⁹
exercere valeam⁹. P. Ad vesp.
Añ. Tu autē cū oraueris intra in
cubiculum: ⁊ clauso ostio ora pa
trem tuum. p̄s. Mḡt. Oratio.
Uere dñe populum tu
um: ⁊ ab oib⁹ peccatis
clementer emunda: quia nul-
la ei nocebit aduersitas: si nul
la dñetur iniq̄tas. P. ❡ Sab-
bato. Ad matut. Inuitato.
Dominum deum nostrum. Hy⁹.
Sūme deus. f. iij. Nocturna
cum suis dicat āis. ℣. Dñe ex-
audi. ℞. Cecus sedebat: sec⁹ vi-
am transeunte dño: ⁊ exclamauit
ad eū: ait illi dñs: quid vis vt fa-
ciam tibi? Raboni vt videam lu-
men. ℣. Et qui preibant increpa
bant eū vt taceret: ipse vero mul-
tomagis clamabat. Raboni. ℞.
Dñe puer me⁹ iacet paliticus in
domo: ⁊ male torquet. Amē dico
tibi: ego veniā ⁊ curabo eum. ℣.
Domine non sum dignus vt in-
tres sub tectum meum: sed tantū
dic verbo: ⁊ sanabitur puer me⁹.
Amen. ℞. Dormiuit abraham.
vig in dñica. ā. Cū sero factum
esset erat nauis in medio mari: ⁊
iesus solus in terra: et vidit eos
laborantes in remigādo: erat eñi
ventus ɔtrari⁹ eis. p̄ Bñdict⁹.
Adesto domine (Oro.
supplicationib⁹ nris:
et concede vt hoc solēne ieiu
nium: quod animabus corpo
ribusq̧ curandis institutum
est deuoto seruitio celebrem⁹.
P. ❡ Dñica pria q̄dragesime
Ad i. vesp. p̄s de die cū suis di
cantur āis. Cap. ij. corint. vi.
Fratres hortamur vos
ne i vacuum gratiam
dei recipiatis: ait ei tempore
accepto exaudiui te: ⁊ i die sa
lutis adiuui te. ℞. Emendem⁹
in melius q̄d ignoranter pecca-
uimus ne subito preoccupati die
mortis queramus spacium peni-
tentie: et inuenire non possimus.
Attēde dñe ⁊ miserere quia pec-
cauimus tibi. ℣. Peccauimus do
mine cum patribus nostris: iniu-
ste egimus iniquitatem fecimus.
Attende domine. Hymnus.

IAm ter quaternis trahitur/horis dies ad vesperum: occasu sol pnunciat/ noctis redire tēpora. Nos ergo signo dñi / tutem⁹ claustra pectoris : ne serpens ille callidus/intrādi tentet adit⁹. Sed armis pudicitie/mens fulta vigil libere : sobrietate comite/hostē repellat iprobū Sed nec ciborū crapula/tandez distentat corpa:ne vi persōnū aiam/ludificatā polluat. Presta btā trinitas / cōcede simplex vnitas : vt fructuosa sint tuis / ieiuniorū munera. Amē. ℣. Angelis suis deus mādauit de te. Ut custodiāt te in oībus vijs tuis. ā. Ecce nunc tempus acceptabile : ecce nunc dies salutis: in his ergo diebus exhibeam⁹ nos sicut dei mistros i multa patientia invigilijs i ieiunijs ⁊ in charitate non ficta. p̄. Mgt.

Oro. DEus qui eccle siam tuam ānua quadragesimali obseruatiōe purificas : presta familie tue vt quod a te obtinere abstinendo nititur hoc bonis opib⁹ exequatur. P. Ad cōpletoriū sup psalmos ān. Signatuz est super nos lumen vultus tui domine de⁹ : dedisti leticiā in corde meo. ps. Cum inuocarē. h. ij. ān. In te dñe speraui non confundar ineternū domine deus me⁹. ps. In te dñe. h. ij. ān. Cadēt a latere tuo mille:ad te non appropinquabit domine rex regum ps. Qui habitat. h. ij. ān. Benedicat nos christus filius dei viui:qui trinus est in numero:⁊ vn⁹ est in noie. p. Ecce nūc be. h. ij. Cap. Tu in nobis. ℟. In pace in idipsum Dormiam ⁊ requiescam. ℣. Si dedero somnum oculis meis:⁊ palpebris meis dormitationem. Dormiam. Gloria patri. In pace. Hymnus.

ECce tempus idoneū / medicina peccaminū: quibus deū offendimus/corde verbis operib⁹. Qui pius acppici⁹/nob ꝫ pepcit hactenus : ne nos cū nostris pderet / tantis iniquitatibus Nunc igitur ieiunijs /cū precibus et lachrimis : multisqꝫ bonis alijs/placemus deuotissimi. Ut nos a cunctis sordibus/ purgans ornet virtutibus:angelicis ⁊ cetib⁹/nos iungat in celestibus. Sit benedictus genitor/ eiusqꝫ vnigenitus:cum spiritu paracleto/trinus ⁊ vnus dñs Amē. ℣sus. Custodi nos domine. ān. O rex gloriose: inter sanctos tuos qui semper es laudabilis:⁊ tamen ineffabilis:tu in nobis es domine: ⁊ nomen sanctum tuum inuocatum est super nos:ne derelinquas nos de⁹ noster:vt in tremēda

do iudicio nos collocare digneris Inter sanctos & electos tuos rex benedicte. ps Nūc dimittis. ℣. Rex benedicte tuos per prospera dirige seruos. Inter. ℣. Ut tergant miseras pia per ieiunia culpas. Inter sanctos. ℣. Atq colant pure solēnia mystica pasche. Rex benedicte. In omnibus festis.ix. lc. p duas hebdomadas ℣sus isti pcantentur: & postea sequatur. Kyrie eleyson. Pater nr. Et ne nos. ℟. In pace. Credo i deum. quo finito. ℣. Benedicam⁹ prem. &c. more solito vt i psaltio. Oro.

Agimus tibi gras domine iesu xpe custodi ti p diem: grates tibi soluim⁹ custodiendi p noctem representa nos qs domine matuti nis horis incolumes: vt nos habeas omi tēpore laudatores. Qui vi. et. Sic cantetur cōplet. p duas hebdomadas precibus minorib⁹ &. ps. Miserere mei. & Domie qd mul. diebus ferialibus adiunctis.

¶ Ad matutinas. Inuitato. Non sit vobis vanum surgere ante lucem. Quia promisit domin⁹ coronam vigilantibus. Psalm⁹ Uenite. Hymnus.

Ex more docti mystico / seruemus hoc ieiunium: deno dierū circulo / ducto quater notissimo. Lex et prophete primit⁹/ hoc ptulerūt post modū: xps sacrauit oim / rex atq factor tēporū. Utamur ergo pci⁹ / verbis cib3 & potibus: sōno iocis & artius / perstemus in custodia. Uitem⁹ autē pessima q̄ subruūt mentes vagas: nullūq3 dem⁹ calido / hosti locū tyrānidis. Dicamus oēs cernui / clamem⁹ atq singuli: plorem⁹ ante iudicē / flectam⁹ irā vidicē. Nostris malis offēdim⁹ / tuā de⁹ clemētiā / effunde nobis desu per / remissor idulgētiā. Memēto qd sum⁹ tui / licet caduci plasmatis: ne des honorē nois / tui p̄camur alteri. Laxa malū qd gessim⁹ / auge bonū qd poscim⁹: placere quo tandē tibi / possim⁹ hic & perpeti. Presta beata trinitas. ℣. Beati qui in lege tua. &c. cum psalmis vt in psalterio notatur cū isto. ℣. Dicet dno suscep tor me⁹ es tu. Et refugium meū deus meus spabo in eū. Lctō. i.

Dominus & saluator noster / docēs qualiter ad eum post multas negligentias venire debeam⁹: p pphetam nos hortat & āmonet dicens. Uenite adorem⁹: & procidam⁹ & plorem⁹ ante dnm q̄ fecit nos: & itez. Cōuertimini ad me in toto corde vro: in ieiunio: et fletu et plāctu. ℟.

Ecce nunc temp⁹ acceptabile: ecce nunc dies salutis: cõmendem⁹ nosmetipsos i multa patientia: in ieiuniis multis. Per arma iusticie virtutis dei. ℣. In oibus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros: vt nõ vituperet̃ ministeriũ nostrum. Per arma. Lectio .ii.

Dies sancte quadragesime fratres charissimi: si diligenter attẽdimus: vitam presentis seculi significãt. Sicut et dies pasche eternã btitudinẽ prefigurant. Et quõ in quadragesima quasi tristiciã habemus: vt in pascha ordine legitimo gaudeam⁹: sic ꝛ i hoc seculo q̃diu viuimus penitẽtiã agere debem⁹: vt possim⁹ pctõrum indulgentiam accipere: ꝛ ad eternũ gaudiũ mereamur peruenire. ℟. In oibus exhibeam⁹ nos sicut dei ministros in multa patiẽtia. Ut nõ vituperetur ministerium nostrũ. ℣. Ecce nunc temp⁹ acceptabile: ecce nunc dies salutis nemini dãtes vllã offensionẽ. Ut. Lcõ .iii.

Sed ita debet vnusquisqꝫ ꝑ suis criminibus suspirare: lachrimas effundere: elemosinas dare: vt deo auxiliãte q̃ diu viuim⁹ semꝑ crimina ipsa conueniẽter effugere possimus. ℟. Emẽdemus in meli⁹. vt s. in vespis. In .ii. noc. ãn. Tribue nobis dñe. a .iiii. ꝛc. ps⁹.

Ipse liberauit me de laqueo venantium. Et a. Lectio quarta.

Sicut enim sine minutis pctis nullis vnq̃ fuit: vel esse poterit: ita sine capitalibus criminibus donãte ꝛ auxiliante deo: omnimode esse debem⁹. Et vt hec obtinere possim⁹: si nos alio tpe ipedimẽta mũdi detinẽt obligatos vel in dieb⁹ quadragesime sãcte in lege dei sicut scriptum est die noctuqꝫ meditemur: ꝛ ita cor nr̃m i diuine legis dulcedine repleam⁹: vt in nobis nullum locũ virtutib⁹ vacuũ qđ obtinere possint vitia relinquamus. ℟. Paradisi portas aperiat nobis ieiunii tẽpus: suscipiamus illud orantes: ꝛ deprecantes. Ut in die resurrectionis cum dño gloriemur. ℣sus. Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis commẽdemus nosmetipsos in multa patientia. Ut in die resur. Lectio quinta.

Certissime scitote fratres qualis est caro que post multos dies nõ ꝑcipit cibũ: talis est anima que non assidue pascitur verbo dei. Et ideo fratres vel istis paucis dieb⁹ recedant impedimenta mundi: que scđm scripturam multos negligẽtes miseros faciunt. Recedat carnis letitia: recedãt venenis plena mũdi isti⁹

blandimenta. ℟. In ieiunio et fletu plorabant sacerdotes dicentes. Parce domine parce populo tuo et ne des hereditatem tuam in perditionem. ℣. Inter vestibulum et altare plorabant sacerdotes dicentes. Parce. lc.vj.

Carnis gaudia minuantur: vt aie lucra spiritualia prepa rentur propter illd quod scriptum est. Ue vobis qui ridetis nunc: qr plorabitis ꝛ flebitis: ꝛ iterum. Beati qui nunc fletis: quia ridebitis. et illud. Beati qui lugent: quoniā ipsi consolabuntur. Tempus qd nobis furiosus tabule ludus solebat auferre. lectio diuina scipiat occupare. Ociosis fabulis ꝛ mordacibus iocis: ac detractionib⁹ venenatis: colloqa de scriptur; sanctis succedant. ℟. Scindite corda vrā et non vestimenta vestra et cōuertimini ad dominū deū vestruȝ qr benignus ꝛ misericors est. ℣sus. Derelinquat impius viam suam ꝛ vir iniquus cogitationes suas et reuertatur ad dominum ꝛ miserebitur ei⁹. Quia. In.iij.noc. āń. Legis tue domine. a. v. ℣⁹. Scapulis suis obūbrabit tibi. Et sub pēnis ei⁹ sperab;. Sm Mat theū.iiij

In illo tēpore Ductus est iesus in desertū a spū: vt tētaretur a diabolo. Et cͤ. Dom. Greg. l.vij

Dubitari a quibusdam solet a quo spiritu sit iesus ductus i desertum: propter hoc quod subdit. Assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatē et rursum. Assumpsit eum in montem excelsum. Sed vere et absq; vlla questione conuenienter accipitur: vt a spiritu sancto ductus in desertū credatur: vt illuc eum suus spiritus duceret. vbi hunc ad tentandū malignus spiritus inueniret. ℟. Abscondite elemosinam in sinu pauper;: ꝛ ipa orat pro vobis ad dominum. Quia sicut aqua extinguit ignem ita elemosina extinguit peccatum. ℣s⁹ Date elemosinam dicit dominus et omnia mūda sunt vobis. Qr si.

Sciendum nobis Lcō.viij est quia tribus modis tentatio agitur. Suggestione: delectatione: consensu. Et nos cum tentamur plerūq; in delectationem: aut etiam in cōsensuȝ labimur. Quia de carnis peccato ꝑpagatur quod in nobis ipsis etiaȝ gerimus vnde certamina toleramus. ℟. Tribularer si nescirem misericordias tuas domine tu dixisti nolo mortē peccatoris: sed vt cōuertatur et viuat: qui chananeaȝ et publicanum vocasti ad penitētiam. ℣. Et petrum lacrimantem suscepisti misericors domine. Qui.

Deus vero qui in Lectõ.ix. utero virginis incarnatus: i mundum sine peccato venerat: nichil contradictionis in semetipso tolerabat. Tentari ergo/ per suggestionē potuit: sed eius mentem peccati delectatio non momordit. Atqꝫ illa ideo omnis diabolica tentatio foris/non intus fuit. ℟. Ductus est iesus in desertum a spiritu. vt tentaretur a diabolo. Et accedens tentator dixit ei si filius dei es dic vt lapides isti panes fiant. ℣. Et cum ieiunasset quadragita diebus ⁊ quadraginta noctib⁹ postea esuriit. Et accedens. ℟. Ductus. ℣. In manibus portabūt te Ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. In

Cor mundū laudib⁹. ā. crea i me de⁹: ⁊ spm̄ rectū innoua in visceribus meis. ps. Miserere mei. c. v. ān. O domine saluū me fac o dn̄e bn̄ ꝓspa re. ps. Confitemini. b. ij. ān. Sic benedicā te in vita mea dn̄e et i noie tuo leuabo man⁹ meas. ps. De⁹ deus meus. a. vij. ān In spiritu humilitatis ⁊ in aio cōtrito suscipiamur dn̄e a te. ⁊ sic fiat sacrificium nostrū vt a te suscipiatr̄ hodie placeat tibi dn̄e deus ps. Bn̄dict⁹. a. viij. ā Laudate dn̄m celi celorū ⁊ aq̄ oēs. ps. Laudate. a viij. Cpꝫ. ij. Corinthiorum sexto.

In oībus exhibeamus nosmetipsos: sicut dei ministros in tribulationib⁹/ i necessitatibus in āgustijs in plagis in carcerib⁹: i seditionibus in castitate in scientia: in lōgaminitate: in suauitate in spiritu sancto. Hymnus.

O Nazarene dux bethleē verbū pr̄is quē partus alui virginalis ꝓtulit: adesto castis xp̄e parcimonijs: festū qꝫ nr̄m rex serenus aspice ieiuniorū dū litamus victimā.

Nil hoc ꝑfecto purius mysterio quo fibra cordis expiatur liuidi intēperata q̄ domātur viscera a ruina putē ne resudās crapulaꝫ obstrāgulate mētis ingeniū p̄mat. Sit trinitati invnitate gl̄ia: in trinitate vnitati gr̄a: potestas honor atqꝫ iubilatio nr̄a bēigne cū beneuolētia ieiunorū acceptāti munia. Amē. ℣. Scuto circūdabit te veritas ei⁹ nō. ān. Ductus est iesus in desertū a spiritu vt tentaret̄ a diabolo: ⁊ cū ieiunasset quadragita dieb⁹ ⁊ quadraginta noctib⁹ postea esuriit. ps. Bn̄dictus. oro Deus qui ecclīam tuā ānua. ¶ Ad primā. ān. Jesus aūt cuꝫ ieiunasset quadragita dieb⁹ et quadragita noctib⁹ postea esuriit. ps Deus de⁹ me⁹ res. ⁊ cetera more solito. ¶ Ad iij. ān. Et accedēs

tētatoꝛ dixit ei: si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiāt. ꝟ. Legē pone. Cpm. ij. Corint. vj.

Ecce nūc tēp⁹ acceptabile: ecce nūc dies salutis: nemini dantes vllam offensionē: vt nō vituperet ministeriū nr̄m. ℟. Participem me fac de⁹ oim timentiū te. Et custodientiū mādata tua. ꝟ⁹. Aspice i me ⁊ miserere mei scdm iudicium diligētiū nomē tuū. Et cus. ꝟ. Dicet dn̄o susceptoꝛ me⁹. oro vt s̄. ¶ Ad. vj. ā. Nō i solo pāe viuit hō: sz i oi ꝟbo qđ ꝑcedit de oꝛe dei

Per arma iusticiæ. cp. ibid. tie ꝟtutꝫ dei ꝯmēdem⁹ nosmetip̄os i mlta patiētia: i vigilus in ieiunijs in castitate in sciētia ⁊ in caritate nō ficta. ℟. Ab oi via mala ꝓhibui pedes meos. Ut custodiā mandata tua dn̄e. ꝟ. A iudicijs tuis nō declinaui quia tu legem posuisti michi. Ut cus. ꝟ⁹. Ipse liberauit me de laq̄o venantiū. ¶ Ad. ix. ān. Tunc assumpsit eū diabol⁹ i sanctā ciuitatē ⁊ statuit eū supꝛa pinnaculū tēpli ⁊ dixit ei: si filius dei es mitte te deoꝛsum. ps. Mirabilia. Cpm. ij. Coꝛinthio. vj.

Per arma iustitie ꝯmēdemus nosmetipsos a dextris ⁊ a sinistris ꝑ gl'iaꝫ ⁊ ignobilitatē: ꝑ ifamiā ⁊ bonā famā: vt seductoꝛes ⁊ ꝟaces: sicut q̄ ignoti ⁊ cogniti q̄si moriētes: ⁊ ecce viuimus. ℟. Septies i die laudē dixi tibi dn̄e deus me⁹. Ne ꝑdas me. ꝟ. Errani sicut ouis q̄ ꝑierat reqre seruum tuū dn̄e: qꝛ mandata tua nō sum oblit⁹. Ne. ꝟ. Scapulis suis obūbꝛabit tibi. oro vt s̄. ¶ Ad .ij. ves. āe. super p̄os diei. Sede a dextris. g. ij. Cp. ij. Coꝛ. vj.

In oibus exhibeamus nosmetipsos / sicut dei ministros vt castigati ⁊ nō moꝛtificati q̄si tristes semꝑ autē gaudētes: sicut egētes multos aūt locupletātes tā̄q̄ nihil habētes ⁊ oia possidētes. ℟. Ductus est iesus. H. v. hy⁹. Iā ter q̄ternis. vt s̄. ad ves. ā. Angelis suis. q̄. Reliq̄t iesuꝫ tētatoꝛ: ⁊ accesserūt āgeli et ministrabant ei. ps. Magt. Oro. vt s̄. ¶ Feria. ij. Ad matut. Inu t. Nō sit vobꝫ vanū surgere an̄ lucē. ps. Venite. Hoc inuita. dicēdū ē singul' dieb⁹ fer. vsq̄ ad passionem dn̄i. Hy⁹. Ex moꝛe. vt s̄. Noc. cū suis dicat āis ℟. Dicet dn̄o susceptoꝛ. Fz Mattheū. xxv

In il. tp̄e. Dixit ie. dis. su. Cū venerit fili⁹ hois i sede maiestatꝫ sue ⁊ oēs āgeli ei⁹ cū eo. et. ꝛ. hom.

In sig̃atiōe electoꝝ sc. eius. oues ponūt: ꝑpt inocētiam. Electi autē oues dn̄i: q: imitatoꝛes sunt illius de quo dictū ē. Sicut ouis ad occisio-

nem ductus est. ℟. Cum ieiunasset dominus quadragita diebus et quadragita noctibus: accessit ad eum tentator ⁊ dixit si filius dei es dic vt lapides isti panes fiãt. Rñdit iesus et dixit non in solo pane viuit homo: sed in oi verbo qđ pcedit de ore dei. ℣. Et ecce accesserũt angeli ⁊ ministrabant ei. Respõdit. Lectio. ij.

Reprobi vero i significatione hedorum ponuntur: quia lasciuum ⁊ petulãs aial est ⁊ qđ in veteri testamẽto p peccatꝫ populi offerebat. Et statuet oues a dextris suis: hedos autem a sinistris. ℟. Derelinquat impius viam suã et vir iniquus cogitationes suas ⁊ reuertatur ad dominum ⁊ miserebitur eius. Quia benignus ⁊ misericors est prestabilis super malitiam dñs deus noster. ℣. Scindite corda vestra ⁊ non vestimenta vestra ⁊ conuertimini ad dñm deum vestrum. Quia. Lectõ iij.

Apud deũ nõ est dextra neqꝫ sinistra: sed per sinistram magnitudo supplicij designatur. Statuet ergo oues a dextris suis: hoc est electos in magnitudinẽ glorie: hedos aũt a sinistris: hoc est peccatores i supplicijs eternis. ℟. Frange esurienti panem tuum ⁊ egenos vagosqꝫ induc in domũ tuã. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum ⁊ anteibit faciem tuam iustitia tua. ℣. Cum videris nudum operi eum ⁊ carnem tuã ne despexeris. Tũc. ℟. Scapulis suis. Qui hĩt. q̃tidie vsqꝫ ad passionẽ dñi freq̃ntet. Laus matut. de fer. Capitu. Cõuertimini ad me. supra die cinerꝫ. Hymnus. O nazarene dux. H. v. ℣. Scuto circundabit. ã. Venite benedicti patris mei percipite regnum qđ vobis paratũ est ab origine mundi. ps. Benedictus. Quo finito preces capitu. maiores sequant eo modo ⁊ ordine quo in capite ieiunij notate reperiuntur: et sic vsqꝫ ad. iiij. feriã post palmas singulis ferijs tã ad vesp. qꝫ ad mat. freq̃ntent. seq̃t. orõ

Conuerte nos deus salutaris noster ⁊ vt nobis ieiunium quadragesimale proficiat mẽtes nostras celestibus istrue disciplinis. P dominũ. Post. Benedicamꝰ domio fiat cõme. que in capite ieiunij prenotat. ¶ Ad primam. ãn. Viuo ego dicit dominus nolo mortem peccatoris: sed vt magis conuertatur ⁊ viuat. ps. Deus in nomine. b. ij. cetera omnia peragant vt in capite ieiunij prenotant. ¶ Ad. iij. ãn. Aduenerunt nobis dies penitentie ad redimẽda peccata ad saluãdas animas. cp. Johel. ij.

Conuertimini ad dñz deū vrm: qa benign⁹ ⁊ misericors est patiēs ⁊ multum misericors; et pstabilis super malicia. Rña ⁊ v⁹. vt s. in ofiica. Sequentur preces minores cum ps in capite ieiunij prenotatis. oro. Cōuerte nos. ¶ Ad vj. añ Cōmēdemus nosmetipsos in multa patientia in ieiunijs multis per arma iustitie. ps. Defecit in salu. b. vj. Capitulū. Esaie. lv.

Derelinquat impius viam suam. et vir iniquus cogitationes suas ⁊ reuertatur ad dominum ⁊ miserebitur eius: ⁊ ad deum nrm quoniam multus est ad ignoscenduz. Preces cū psal. oro. vt s. ¶ Ad ix. añ. Per arma iustitie virtutis dei commēdemus nosmetipsos i multa paciētia. ps Mirabilia. b. vij. cp. Esa. lvj.

Frange esurienti panē tuum ⁊ egenos vagos q̄z induc in domum tuam: cū videris nudum operi eum et carnē tuā ne despexeris: ait dominus ops. Preces cum ps. ⁊ orone vt s. ¶ Ad vesp. psal. de die cum suis dicant. ais. cp. ij Corinth. vj.

Ecce nunc tēpus acceptabile: ecce nunc dies salutis: in his ergo diebus exhibeam⁹ nos sicut dei ministros: in multa paciētia in vigilijs in ieiunijs: ⁊ in charitate non ficta. R. Educ de carcere animā meam. Ut confiteatur nomini tuo domine. v⁹. Perijt fuga a me ⁊ non est qui requirat animā meam. Ut confite. Hymn⁹. Jam ter q̄ter. H. iij. v⁹ Angelis suis. añ. Quod vni ex minimis meis fecisti michi fecistis dicit dominus. ps. Magt. Statim sequant p̄ces maiores cum psalmis. Oratio.

Absolue quesumus domine nostrorū vincula peccatorum: vt quicquid p eis meremur propitiat⁹ auerte. P do. Cōme. fiat sicut i capite ieiunij ad vespas prenotatur. ¶ Hoc modo cantandi cursus diurnales priuatis diebus per duas hebdomadas. ¶ Feria. iij. Ad matut. Inuitatoriū. Hymnus et v⁹. pridie prenotat. Lcō. j. Gen. xiij.

Ascendit ergo abram de egipto ipse ⁊ vxor eius et omnia que habebat: ⁊ loth cū eo ad australem plagam. Erat autem diues valde in possessione auri et argenti. Rm. Scapulis suis obumbrabit tibi dñs ⁊ sub pēnis eius sperabis. Scuto circūdabit te veritas eius. v⁹ Angelis suis deus mandauit de te vt custodiant te in omnibus vijs tuis. Scuto circunda. Lectio secunda.

Reversusq; est p iter q̃ venerat a meridie i bethel: vsq; ad locũ vbi pri⁹ fixerat tabernaculũ suum inter bethel ꝛ hay in loco altaris qđ fecerat prius: ꝛ inuocauit ibi nomẽ dñi. ℟. Angelis suis mãdauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis. In manib⁹ portabunt te ne vnq̃ offendas ad lapidẽ pedẽ tuum. ℣ Sup aspidẽ ꝛ basiliscũ ambulabis ꝛ conculcabis leonem ꝛ drachonem. In ma. Lectio .iij.

Sed ꝛ loth q̃ erat cum abraham: fuerunt greges ouium ꝛ armenta ꝛ tabernacula: nec poterat eos cape terra: vt habitarent simul. Erat quippe substãtia eorũ multa: ꝛ nequibant habitare cõmunit. Unde facta est rixa inter pastores gregum abrahã: et loth: eo aũt tpe chananeus ꝛ pherezeus habitabãt i illa terra. ℟. Afflicti p peccatis nr̃is q̃tidie cũ lachrimis expectemus finẽ nostrũ: dolor cordis nostri ascendat ad te dñe. Ut eruas nos a malis q̃ innouantur in nobis. ℣ Domine de⁹ israel exaudi preces nostras auribus pcipe dolorem cordis nostri. Ut. Laus matut. d̃r de feria. Añ. Intrauit iesus i tẽplũ dei et ejiciebat oẽs vendẽtes ꝛ emẽtes. ꝛ mensas nũmulariorũ cathedras vendentium colũbas euertit. ps. Bñdictus. Oro.

Respice q̃s domine familiam tuam: ꝛ p̃sta vt apud te mens nr̃a tuo desiderio fulgeat que se carnis maceratiõe castigat. P dñz. Ad vesperas. In euãge. añ. Scriptum est enim: quia domus mea domus orationis est cunctis gẽtibus vos autẽ fecistis illã speluncam latronum: et erat q̃tidie docens in tẽplo. ps. Magt. Oro.

Ascendãt ad te dñe p̃ces nr̃e ꝛ ab ecc̃lia tua cunctam repelle nequitiã. P.

¶ Fer. iiij. Fm Mattheũ. xij.

In il. tpe. Accesserũt ad iesũ scribe ꝛ pharisei dicẽtes volum⁹ a te signũ vidẽ Gñatio (Et ꝛ. Hom. bc. euse. mala ꝛ adultera gñationẽ malam populum iudeorũ propt contẽptũ et p̃uaricationẽ vocat. ℟m. Ecce nunc tẽpus. Ib. h̃. Preuaricatrix enim Lcõ. ij. diuinorũ p̃ceptorũ fuit ꝛ adultera: q̃a relicto pprio viro hoc est deo: idolis gentiũ se miscuerat Signũ querit: hoc est signum de celo ꝛ signũ nõ dabitur ei nisi signum ione p phete. ℟m. In oibus ex. Ib. v. Queritis inq̃t iesus lcõ. iij. signum a me videre: sed non dabitur vobis signum diuinitatis mee de celo: sed signũ potius humanitatis mee: de inferno. ℟. Emẽdemus in

melius. h.iii. A. Generatio hec prava et perversa signum querit: et signum non dabitur ei nisi signum ione prophete. ps. Benedictus. Oro.

Devotionem populi tui quesumus domine benignus exaudi: ut qui per abstinentiam macerantur in corpore: per fructum boni operis reficiantur in mente. P. Ad vesperas. an. Sicut fuit ionas in ventre ceti tribus diebus et tribus noctibus: ita erit filius hominis in corde terre. ps. Magnificat. Oratio.

Mentes nostras quesumus domine lumine tue claritatis illustra: et ut videre possimus que agenda sunt: et que recta sunt agere valeamus. P.

¶ Feria quinta. Lectio. i.

His itaque transactis factus est sermo domini ad abraham per visionem dicens: Noli timere abraham ego protector tuus et merces tua magna nimis. R. Paradisi portas. Dixitque abraham. Domine deus quid dabis michi: Ego vadam absque liberis et filius procuratoris domus mee iste damascus Eliezer. Addiditque abraham: michi autem non dedisti semem: et ecce vernaculus meus heres meus erit. R. In ieiunio. M.v. f.iii

Statimque sermo domini factus est ad eum dicens. Non enim erit hic heres tuus: sed qui egredietur de utero tuo: ipsum habebis heredem. Eduxitque eum foras ait illi. Suspice celum et numera stellas si potes. Et dixit ei. Sic erit semen tuum. Credidit abraham deo: et reputatum est illi ad iustitiam. Rm. Scindite corda vestra. M.v. a. Si vos manseritis in sermone meo: vere discipuli mei eritis et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos. ps. Benedictus. Oro.

Omnipotens sempiterne deus qui nobis in observatione ieiunii: et elemosinarum largitione: nostrorum posuisti remedia peccatorum: concede nos opere mentis et corporis semper tibi esse devotos. P. Ad ves. an. Ego enim ex deo processi et veni: neque enim a me ipso veni: sed pater meus ille me misit. ps. Magnificat. Oro.

Da quesumus domine populis christianis et que profitentur agnoscere et celeste munus diligere quod frequentant.

¶ Fer. vi. Lectio. i.

In illo tempore. Erat Ioan. v dies festus iudeorum et ascendit iesus hierosolimam. Est autem hierosolimis probatica piscina que cognominabatur hebraice bethsaida quinque porticus habens. Et re. Hom. lec. eiusdem.

Probatica piscina que quinque porticibus cingebatur: populus est iudeo-

rũ: regis vndiq3 custodia ne peccaret munitus. Uulgo autẽ ꝓbatica id est pecualis piscina fertur appellata: quia ĩ ea sacerdotes hostias lauare ↄsueuerãt. ℟. Abscõdite. ℣. v.
Multitudo languentium que in memoratis porticib⁹ iacebat: aque motum expectans signat eorum cateruas qui legis verba audiẽtes hanc viribus iplere non posse dolebant atq3 ideo dominicos affectus iplorabãt. ℟em. Tribularer si. ℣. v. lc. iij
Ceci erant: quia nondũ perfectum fidei lumen habebãt. Claudi quia bona que nouerant: operandi gressibus implere nequibant. Aridi: quia quẽlibet oculum conscientie habentes pinguedine tamen spei ꝛ dilectionis egebãt. ℟. Ductus est ies⁹. ℣. v. ãn. Angelus domini descendebat de celo mouebatur aqua ꝛ sanabat vn⁹. ps. Benedictus. Oratio.
Esto domine propiti⁹ plebi tue et quã tibi facis esse deuotam: benigno refoue miseratus auxilio. Per. Ad vesperas. ãn. Qui me sanũ fecit ille michi precepit tolle grabatum tuum et ambula in pace. ps. Magnificat. Orõ.
Exaudi nos misericors deus et mentibus nostris gratie tue lumen ostende. Per. ¶ Sabbato scõꝝ Mattheum. xvij
In illo tpe. Assumpsit iesus petrũ et iacobum ꝛ ioannẽ fratrem ei⁹: et duxit eos in montẽ excelsuz seorsum ꝛ trãsfigurat⁹ est ante eos. Et ꝛ. Hom. bede pbrĩ. l. i.
Ostensurus gloriaz sue maiestatis in mõtem discipulos ducit: vt ipi discãt et omnes qui hanc videre sitiunt non eam sibi in hui⁹ seculi profundo: sed i regno superne btĩtudinis esse querendũ. ℟. Cũ ieiunasset. ℣. vj. l. ij.
Et cum benediceret quia duxit illos in montem excelsum addidit seorsum: quia iusti et si nunc: in ciuitate prauorum premantur: animo tamẽ sunt toto atq3 intentione fidei separati ab illis: et futuro funditus ab illis seorsum abducẽtur: cum abscondet eos in abscondito vultus sui a conturbatione hominum ꝛ prote get eos a contradictione linguarum. ℟em. Derelinquat
Tres tan- Lectio. iij. ipius.
tuz discipulos assumpsit quibus gloriam sue transfigurationis ostenderet: quia videlicet q̃ hanc fidem sancte trinitatis icorrupta mente seruauerit tunc beata eius visione merebuntur letari. ℟. Frange

esurienti. Ps. vj. A. Assumpsit ies' discipulos suos et ascendit i montem et trāsfiguratus est ante eos ps. Benedictus. Oratio.

Populum tuum quesumus domine ppiti'r respice: atq ab eo flagella tue iracūdie clemēt auerte. p. do.

Dominica. ij. qdragesime. ad primas vesp. ps. de die cum suis dicāt āis. Cpm. j. thes. v.

Fratres rogam' vos corripite iquietos cōsolamini pusillanimes: suscipite infirmos: patiētes estote ad omnes. R. Uidi dominū facie ad faciem. Et salua facta ē anima mea. V'. Et dixit nequaq vocaberis iacob sed israel erit nomen tuum. Et. Hymnus. Jam ter quaternis. V. Angelis suis Ps. iij. ān. Descendentibus illis de mōte: precepit eis iesus dicēs: nemini dixeritis visionem donec a mortuis resurgat filius hominis. ps. Magnificat. Oratio

Deus q cspicis oi nos virtute destitui: interi' exteriusq custodi: vt ab oib' aduersitatibus muniamur in corpore: et a prauis cogitationibus mūdemur in mēte. P do. Ad matut. Inuita. Uenite adoremus et pcidamus ante deū plorem' corā dño. Qui fecit nos. ps Uenite. Hy'. āe pi et vsiculi: vt in pcedēte dñicadi centur. Lectio prima. Sermo sancti Joānis ors auri.

Portabat rebecca geminos i vtero fratres: ante ortus principia bellatores. Certantes filios mat' assentit q nouit: āte sustinet q agnoscit: āte patitur q videt R. Tolle arma tua pharetram et arcum: et affer de venatione tua vt comedā. Et benedicat tibi anima mea. V'. Cunq venatu aliqd attuleris fac michi inde pulmentum vt comedam. Et bñdicat. L. ij

Licuit filiorū bella sentire qs nōdū licuit gñare. Certamē int' filios i vtero gerit' bellū int' natos cmittit': mr'na viscera quatiuntur: nec ad ort' principia pperatur: sed ante principia noua certamina celebrātur. R. Ecce odor filij mei sicut odor agri pleni quē bñdixit domin'. Crescere te faciat deus meus sicut arenam maris: et donet tibi de rore celi benedictionē V'. Qui maledixerit tibi sit ille maledictus: et q benedixerit tibi benedictionibus repleatur. Cres

Uellē causas tā Lcō. iij (scere. ti certaminis noscere: vellem istius pugne negocia tractare. Quid intercesserat: qd factū fuerat. Que pugnādi ratio: que causa vincendi. Quo spectatore id geritur: quo iudice celebratur. Quid victo

ri promittitur: quid victo ecõ trario denegat? Quis certare docuerat: qs pugnare mõstrarat? ℞. Det tibi de⁹ de roꝛe celi: ⁊ de pinguedine terre abũdãtiã seruiãt tibi oẽs ppl'i. Esto dñs fratrũ tuoꝝ. ℣. Et icuruent añ te filij matris tue. Esto. Lctõ. iiij.

SEd notũ est cũctꝫ istoꝝ certamie fratrũ: causas duoꝝ expꝛimi pploꝝ vult em̃ deus ante ostẽdere futura qꝫ veniãt: ante vẽtura mõstrare qꝫ fiant. ℞. Quis igit̃ ille est q̃ dudũ captam venationez attulit michi: ⁊ comedi ex oĩbus pꝛiusqꝫ tu venires? Bñdixiqꝫ ei ⁊ erit bñdict⁹. ℣. Dñm tuũ illuz constitui et oẽs fratres eius seruituti illi⁹ subiugaui. Bñdixiqꝫ. Lectio. v.

Ceterũ p̃iudicare nõ põt pugna: si pugne nõ consentiant merita. Sed futuroꝝ pꝛesci⁹ deus monstrosum certamen voluit exerceri dat certandi affectus: vincendi vota ostendit: se spectatoꝛez constituit: se iudicem demõstrauit adeo gerit̃ certamen p̃sente deo q̃ genuit: ⁊ matre teste q̃ sensit: sed mater certamẽ sentire potuit: videre non potuit. ℞. Dum iret iacob de bersabee ⁊ pgeret aram: locutus est ei de⁹ dicens. Terram in qua doꝛmis tibi dabo ⁊ semini tuo. ℣. Edificauit ibi iacob ex lapidibus altare in honoꝛem dñi: fundẽsqꝫ oleũ desuper benedixit eũ deus dicẽs. Deniqꝫ in- Lcõ. vi. (Terrã. terrogat dñm. Quid est inq̃t dñe istõ quod geritur? Quid est quod invtero meo te teste certat? Quid facturi sũt nati: qui sic luctant̃ innati? Aut que natoꝝum vota suscipiaz: cum sic luctaminc inatoꝝũ cõcutiar: duo sunt iquit dñs populi invtero tuo: ⁊ due gẽtes de vẽtre tuo diuident̃. Et populus populũ supabit: ⁊ maioꝛ seruiet minoꝛi. ℞. Duz exiret iacob de terra sua vidit gloꝛiam dei ⁊ ait: qꝫ terribilis est loc⁹ iste. Non est hic aliud nisi dom⁹ dei ⁊ poꝛta celi. ℣. Uere domin⁹ est i loco isto ⁊ ego nesciebã. Nõ.

Secundum Mattheum. xv.

IN illo tempoꝛe. Egressus iesus secessit in partes tyꝛi ⁊ sydonis: ⁊ ecce mulier chananea a finib⁹ ill' egressa: clamauit dicens: miserere mei fili dauid. Et reli. Hom.

Scrib ⁊ venera. bede pbri. phariseis calũniatoꝛibus derelictis: transgreditur dñs in ptes tyꝛi ⁊ sydonis: vt tyꝛos sydoniosqꝫ curaret: mlier autem a finibus illis egreditur vt filie sue impetret salutẽ. ℞. Uere dominus est in loco isto: et ego nesciebaz. Quã terribilis est locus iste: nõ est hic aliud nisi do

mus dei ⁊ porta celi. ℣. Cumq; evigilasset iacob a somno ait. Quã.

Obserua q in qn- Lctõ.viij todecio loco: filia chananee sanatur. Filia iquit mea male a demonio vexatur. Ego filias ecclesie animas puto eẽ credẽtium: que male a demonio vexabantur: ignorantes creatorem ⁊ adorantes lapidẽ. Mulier hec chananea: ecclesiam de gentibus collectã designat. ℟. Si dominus deus meus fuerit mecũ in via ista qua ego ambulo: et custodierit me et dederit michi panem ad edendũ ⁊ vestimentum quo operiar: ⁊ revocauerit me cũ salute. Erit michi dominus in refugium: ⁊ lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane iacob tulit lapidem quem supposuerat capiti suo: et erexit in titulũ fundẽsq; oleũ desuper

Rogat igit lc.ix. (ait. Erit. chananea dominũ p filia demoniaca: cum pro ppriis non credentibus: vt ⁊ ipsi a diaboli fraudibus absoluantur: superne pietati ecclesia supplicat. Qui nõ respondit ei verbum. Non de supercilio scribarum vel phariseorũ superbia siluit: sed ne sententie sue contrarius videretur qua iusserat: in viam gentiũ ne abieritis ⁊ in ciuitates samaritanorũ ne itraueritis. ℟. Pater peccaui in celum ⁊ coram te: iam non sũ dignus vocari filius tu9 Fac me sicut vnũ ex mercẽnariis tuis. ℣. Quãti mercenarii i domo pris mei abũdãt panib9 ego autẽ hic fame peo: surgã ⁊ ibo ad prẽ meũ ⁊ dicã ei. Fac me. ℣. In manibus portabunt In laudibus. ã.

Domine labia mea aperies et os meum annunciabit laudem tuã. ps. Miserere. c.v ãn. Dextera domini fecit virtutẽ dextera domini exaltauit me. ps Confitemini. b.ij. ãn. Factus est adiutor meus deus meus. ps Deus deus meus. a. vij. ãn. Triũ puerorũ cantemus hymnũ quẽ cantabãt in camino ignis benedicentes dñm. ps. Benedicite. a.vij. ãn. Statuit ea in eternũ ⁊ in seculũ seculi pceptum posuit ⁊ non preteribit. p. Laudate. a.viij. Cõm.j. Thes. iiij.

Fratres. rogam9 vos ⁊ obsecramus in dño iesu: vt queadmodũ accepistis a nobis quõ vos oporteat ãbulare ⁊ placẽ deo: sic ⁊ ãbuletis vt abũdetis magis. hy9. O nazarene dux. H. v. ℣. Scuto circũda. ã. Egress9 ies9 secessit i ptes tyri ⁊ sydonis ⁊ ecce mlier chananea a finib9 illis egressa clamauit dicens miserẽ mei dñe fili dauid. p. Bñd9. op. De9 q conspicis. ¶ Ad.j. ã. Accedẽtes discipuli iesu ad eũ rogabãt illũ dicentes

dimitte eã quia clamat post nos. Cetera oia more solito peragant. ¶ Ad.iij.ãn. Non sum missus nisi ad oues que perierãt domus israel dicit dominus. ps Legem. Cpm. j. Thes. iiij

Hec est autem volũtas dei/sanctificatio vestra vt abstineatis vos a fornicatione: vt sciat vnusquisqꝫ vestrum suum vas possidere in sanctificatiõe et honore. Reia vt supra dominica ꝓcedenti. oratio. Deus qui conspicis. ¶ Ad.vi.ã. Miss⁹ sum ad oues q̃ perierant dom⁹ israel dicit domin⁹. p̃. Defecit. cp̃.i. Thes.v.

Videte nè q̇s malum ꝑ malo alicui reddat: sꝫ semꝑ qd̕ bonũ ē sectamini inuicẽ ꝛ in oẽs. oro vt s̃. ¶ Ad ix.ã̃ O mulier magna ē fides tua fiat tibi sicut petisti. cp̃.j. thes.v

Hec ē aũt volũtas dei i xp̃o iesu in oibus vob̃ spm̃ nolite extinguere: ꝓphetias nolite spnere: oia aũt ꝓbate q̃ bonũ est tenete: ab oi specie mala abstiete vos. orꝫ. vt s̃. ¶ Ad.ij.ves. ãn. Sede a dextris. g.ij. Cũ ceteris ãis ꝛ psal. de die. Cp̃.j. Thes.iiij.

Fratres videte ne q̇s supgrediat neqꝫ circũuenlati negotio frẽz suũ: qm̃ vidcx ē dñs de his oib⁹ sicut ꝓdixim⁹ ꝛ testificati sum⁹: nõ eni vocauit nos in imũditiã: sed in sctificationẽ i xp̃o iesu dño nr̃o. Rẽ. Pat peccaui. ~~Ps. iij~~ ~~lhr⁹~~. Jam ter quaternis. ℣⁹. Angelis suis. ãn Dixit dñs mulieri chananec nõ est bonũ sumẽ panẽ filiorũ: ꝛ mittere canib⁹ ad mãducandũ: vtiqꝫ dñe: nã ꝛ catelli edũt de micis que cadũt de mẽsa dñorꝫ suoꝝ: ait illi iesus: mulier magna est fides tua fiat tibi sicut petisti. ps. Magnificat. Oro vt s̃. ¶ Feria.ij. ßm Jo anñe. viij.

In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorũ. Ego vado et queritis me. Et ꝛꝫ. Hom. lec. eiusdem.

Ego vado inq̇t dñs: ꝛ queritis me: nõ desiderio sꝫ odio. Nam illꝫ postea q̃ꝫ abscessit ab oculis hoim inq̇sierunt: ꝛ qui oderãt ꝛ qui amabãt. Jlli ꝑsequendo: isti habere cupiendo. Rẽ. Erit michi dñs i deum: ꝛ lapis iste quẽ erexi in titulũ vocabit domus dei ꝛ de vniuersis que dederis michi. Decimas ꝛ hostias pacificas offerã tibi. ℣ Si dñs deus meus fuerit mecuꝫ in via ista qua ego ambulo ꝛ custodierit me. Decimas. Lctõ.ij.

Bonũ est aiaꝫ xp̃i q̃rere non sicut iudei sꝫ quõ discipuli eũ q̃sierũt. Jlli aũt q̃sierũt vt haberẽt: isti vt ꝑderẽt. Et ne putetis: qꝛ bñ me q̃ritis in pctõ vr̃o moriemini. Rẽ. Apparuit

deus iacob ꝛ bñdixit eum ꝛ dixit ego sum deꝰ bethel vbi vnxisti lapidē ꝛ votū vouisti michi. Crescere te faciā ꝛ multiplicabo te. ℣. Apparuit iterū deꝰ iacob postꝙ reuersus est de mesopotamia syrie dixitꝙ ad eum. Cres. lctō.iij.

Hoc est xp̄m male querere i peccato suo mori. In pcō suo morit: q̄ in pctō ꝑmanet vsꝙ ad mortē. Ille xp̄m nō q̄rit: q̄ salutē aīe sue ꝑ penitētiā non q̄rit. Ad quē ꝓpheta clamat Querite dn̄m dū iueniri pōt inuocate eū dū ꝓpe est. ℟. Orauit iacob ꝛ dixit dn̄e q̄ dixisti michi reuertere in terrā natiuitatis tue. Erue me de manu fratris mei: qꝛ valde eū timeo. ℣. Deus i cuius cōspectu ābulauerunt patres mei dn̄e q̄ pascis me a iuuētute mea. Erue. an. Ego pricipiū q̄ ꝛ loquor vobꝭ. ℣. Bn̄dicꝰ. or.

Presta q̄s omnipotens deꝰ: vt familia tua: q̄ se affligēdo carne ab alimētꝭ abstinet: sectādo iustitiā a culpa ieiunet. P do. ¶ Ad ves. an. Qui me misit mecū ē et nō reliq̄t me solū: qꝛ q̄ placita sunt ei facio semper. ps. Magt. Oratio.

Adesto dn̄e supplicationibꝰ nr̄is ꝛ quibus fiduciā sperāde pietatis indulges: cōsuete mīe tribue benignus effectuꝫ. Per dominū.

¶ Fer. iij. lcō. j. Gene. xxvij.

Senuit aūt ysaach ꝛ caligauerūt oculi eius: et videre non poterat: vocauitꝙ esau filium suum maiorem ꝛ dixit ei: fili mi. Qui respondit. Assum. Cui pater vides inquit ꝙ senuerim: ꝛ ignoreꝫ diem mortis mee. Sume arma tua ꝛ pharetram ꝛ arcum et egredere foras. Cumꝙ venatu aliq̄d apprehenderꝭ: fac michi inde pulmentum sicut velle me nosti: et affer vt comedam: et benedicat tibi anima mea anteꝙ moriar. ℟. Minor sum cunctis miserationibus tuis domine abraham in baculo meo transiui iordanem istū: et nunc cum duabus turmis regredior. Libera me domie de manibus esau: quia valde contremit cor meum illum timens. ℣. Domine qui dixisti michi reuertere i terram natiuitatis tue ꝛ bene faciam tibi. Libera me. Lectio.ij.

Quod cum audisset rebecca ꝛ ille abisset in agrum: vt iussionem patris impleret: dixit filio suo iacob. Audiui patrē tuum loquentem cū esau fratre tuo: et dicentem ei. Affer michi de venatione tua: ꝛ fac cibos vt comedam: ꝛ benedicam tibi coram domino ante ꝙ moriar. ℟. Dixit angelus ad iacob. Dimitte me aurora est: respondit ei nō dimittam te nisi bn̄-

diseris michi. Et benedixit eum in eodem loco. R. Cumq mature surrexisset iacob: ecce vir luctabatur cum eovsq ad mane: et cuz vidisset q superare eum non posset dixit ei. Dimitte. Lectio.iij.

Nunc ergo fili mi acquiesce consiliis meis: et pergens ad gregem affer michi duos hedos optimos/ vt faciã ex eis escas patri tuo quib9 libẽter vescitur: quas cum intuleris et comederit: bñdicat tibi priusq moriatur. R. Uidi dñm facie. require ad.i. vespas i dñica. añ. Unus est enim magister vester qui in celis est dicit dominus. ps. Benedictus. Oratio

Perfice q̃s dñe benign9 in nobis obseruãtie sãcte subsidium: vt q̃ te auctore facienda cognouim9 te operante impleam9. P dominũ.

Ad vesp. a. Qui maior est vestrũ erit minister vester: quia ois qui se exaltat hũiliabitur dicit dominus. ps Magnificat. Oratio.

Propiciare q̃s dñe supplicatiõib9 nr̃is: et aiarũ nr̃arũ medere lãgorib9: vt remissione percepta: in tua semp bñdictione letemur. P dñm.

¶ Fer.iiij. fm Mat.xx.

In illo tpe. Ascẽdẽs iesus hierosolimã assumpsit duodeci discipłos suos. Et re. Hom. eiusdem lcõnis.

Accessit ad iesum mater filiorum zebedei: cuz filijs suis adorans et petẽs aliq̃d ab eo. Mater filioꝝ zebedei matertera saluatoris mater est iacobi et ioãnis. Quid aũt ptinuit ad hanc mulierẽ: vt cũ audierat a dño cõtumeliã et penaz passionis: ab illo gloriaz et dignitatẽ peteret filijs suis. R. Tolle arma tua. L.i.lcõ.ij.

Nichil dñs de gloria regni pdixerat: sed solũmõ de supplicio passionis: sed forsan incitata ad petendam dignitatem filijs suis intellexerat sermonẽ dñi quem dixit: q post tertiã diẽ resurrecturus eẽt. R. Ecce odor filij mei. L.i.l.iij.

Putabat enim iuxta iudeoꝝ fabulã q domin9 post resurrectionẽ suã p mille ãnos eẽt regnaturus in terra corpalit et dignitatẽ terrenã suis electis esset distributurus. Mater qdẽ petierat: sz dñs discipulos icrepauit: q intellexit p potẽtiã diuinitatis sue: petitionẽ quã mat attulerat ei: ex suasione filiorũ descẽdisse. R. Det tibi deus. L.i.ãn. Ecce ascẽdim9 hierosolimã: et fili9 hominis tradet vt crucifigatur. ps Bñdict9. ofo.

Populũ tuum q̃s dñe ppitius respice: et quos ab escis carnalibus pcipis abstinere: a no-

xijs q̃ꝗ vicijs cessare ꝯcede. p

¶ Ad vesp. añ. Tradetur enim gentibus ad illudendũ ⁊ flagellã dum et crucifigendum. ps. Ma

Deus in- oro (gnificat. nocentie restitutor et amator: dirige ad te tuorũ cor da seruorũ: vt spiritus tui fer uore concepto: ⁊ in fide inue- niantur stabiles ⁊ in opere ef ficaces. Per. eiusdem. ¶ Fe- ria. v. Lectio. j. Genes. xxvij.

Abijt ⁊ attulit: deditq̃ matri. Parauit illa ci bos sicut velle nouerat patrẽ illius: et vestibus esau valde bonis: quas apud se habebat domi induit euz: pelliculasq̃ hedorũ circundedit manibus ⁊ colli nuda protexit. Dedit- q̃ pulmentum ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quibus il- latis: dixit. Pater mi. At ille rñdit. Audio. Quis es tu fi- li mi? Dixitq̃ iacob. Ego suz primogenitus tuus esau: feci sicut precepisti michi Surge sede ⁊ comede de venatione mea: vt benedicat michi ani- ma tua. R. Dum iret iacob de bersabee. V. j. Lectio secunda.

Rursumq̃ isaac ad filiuz su- um. Quomodo inquit tam cito inuenire potuisti fili mi? Qui respondit. Uolũtas dei fuit: vt cito occurreret michi quod volebam. Rem. Dum ex- iret iacob. V. j. Lectio tertia.

Dixitq̃ isaac. Accede ad me huc: vt tangam te fili mi: et probem vtrum tu sis filius meus esau: an non. Accessit ille ad patrem: et palpato eo. Dixit isaac. Uox quidez vox iacob est: sed manus manus sunt esau. Et nõ cognouit eũ quia pilose manus similitudi nem maioris expresserãt. R. Uere dominus est. V. j. añ. Ego non ab homine testimonium ac- cipio: sed hec dico: vt vos salui si tis. ps. Benedictus. Oratio.

Presta nobis domĩe au xilium gratie tue: vt ie iunijs: ⁊ orationibus cõueni- enter intẽti liberemur ab ho stibus mentis ⁊ corporis. P dominum. ¶ Ad vespas. añ. Opera que ego facio testimoniũ perhibẽt de me quia misit me pa ter. ps. Magnificat. Oratio.

Adesto quesumus do- mine famulis tuis: et opem tuam largire poscenti- bus: vt his qui te auctore et gubernatore gloriantur ⁊ cõ gregata restaures et restau- rata conserues. Per. ¶ Fer. vj. Secũdũ Mattheum. xxj.

In illo tẽpore. Dixit Ie- sus discipulis suis: ⁊ tur bis iudeoruz parabolã hanc. Homo erat paterfamilias q̃ plantauit vineam. Et reliq̃.

Homil. lectionis eiusdem.
Omnipotens deus pater et conditor ꝛ gubernator familiarum suarum est: vinea illi⁹ domus israelitica est. ℟. Si dñs deus meus. ℣. ij. Lctõ. ij.
Omnipotens deus vineam plantauit: quia eiectis de terra repromissionis habitationib⁹ suis chananeis: in eadē terra gētem israeliticam collocauit. Et sepem circundedit eidem: muros vrbium et custodiam angelorū: ꝛ fodit in ea torcular. ℟m. Erit michi dominus in deum. ꝰ. fer. ij. l. iij.
Torcular signat altare: qm̄ sicut i torculari vue exprimūtur: ita in altari sanguis hostiarum ꝛ victimarum effundebat. Uel p torcular passionem sanctorū ꝓphetarum debemus intelligere: quo noīe solet passio sanctorū designari. ℟. Apparuit de⁹ iacob. ℣. ij.
ā. Malos male ꝑdet ꝛ vineā suā locabit alijs agricolis q̄ reddant ei fructum temporibus suis. ps.
Da q̄s ꝺro. Bñdict⁹. omnipotens deus: vt sacro nos purificāte ieiunio: sinceris mentibus ad sancta ventura nos facias peruenire. p. ¶ Ad ves. ān. Querētes eū tenere timuerūt turbas: quia sicut prophetam eum habebant. Psal. Magnificat. Oratio.
Da q̄s dñe ppl'o tuo salutē mētis ꝛ corpis: vt in bonis opib⁹ inherēdo: tue semp ꝟtutis mereat ꝓtectione defendi. p. Sabbato. lec. j.
Benedicēs ḡ illi ait. Tu es fili⁹ me⁹ esau? Rñdit ego sum. At ille. Affer inqt mihi cibos de venatiōe tua fili mi: vt bñdicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comedisset: obtulit ei etiā vinū. Quo hausto dixit ad eum. Accede ad me: ꝛ da michi osculū fili mi. Accessit ꝛ osculat⁹ est eū.
℟. Orauit iacob ꝰ. fer. ij. lec. ij.
Statimq; vt sensit vestimētorū ei⁹ fragrātiā bñdicēs illi ait. Ecce odor filij mei: sicut odor agri pleni. cui bñdixit dñs: det tibi de⁹ de rore celi: ꝛ de pinguedine terre abūdātiā frumēti: vini ꝛ olei: ꝛ seruiant tibi ppl'i: ꝛ adorēt te trib⁹ Esto dñs fratrū tuorū: ꝛ icuruent añ te filij mr̄is tue. Qui maledixerit tibi: sit ille maledict⁹: ꝛ qui bñdixerit tibi bñdictionib⁹ repleat. ℟. Minor sum. supra. fer. iij. Lectio. iij.
Uix ysaac ꝸmonē ipleuerat et egresso iacob foras. venit esau. coctosq; de venatiōe cibos intulit pr̄i dicēs. Surge pr̄ mi: ꝛ comede de venatiōe filij tui: vt bñdicat michi aīa tua. ℟. Pat peccaui. ꝰ. i dñica.

R.ix.añ. Uadam ad patrē meum et dicam ei:pater fac me sicut vnū ex mercenarijs tuis. Psalmus. Benedictus. Oratio.

Da q̄s dñe nostris effectum ieiunijs salutarē vt castigatio carnis assumpta:ad nr̄arū vegetationem transeat animarum. Per d.

¶ Dñica .iij. quadragesime ad primas vcs. pl de die cum suis ãis Caplm. Ephesi. v.

Estote imitatores dei sicut filij charissimi: et ambulate in dilectione: sicut et xp̄s dilexit nos: ⁊ tradidit semetipsum p nobis oblationem: ⁊ hostiam deo in odorē suauitatis. R. Igit ioseph ductus est i egyptum: fuitq̄ dñs cū eo. Per quem erat vir i cūctis pspere agens. V. Misertus eni est deus illius:⁊ oīa opera eius dirigebat. Per quem. Hymnus.

Audi benigne ɔditor/ nr̄as preces cum fletibus: in hoc sacro ieiunio/fusas quadragenario. Scrutator alme cordium/ infirma tu scis virium:ad te reuersis exhibe / remissionis gratiam. Multum quidē peccauim⁹/ sed parce cō fitentib⁹:ad laudem tui nois/confer medelā languidis. Sic corp⁹ extra conteri/dona p abstinētiam: ieiunet vt mens sobria/a labe prorsus criminū. Presta btā tri. V. Angelis suis. añ. Dedit pater penitenti filio stolā primā pariter ⁊ annulū: nā et calciamēta illi tribuens celebrauit magnū conuiuiū: habem⁹ stolā primam in lauacro:⁊ annulū fidei signaculum. ps. Magnificat. Oratio.

Quesumus oṗs de⁹ vota humiliū respice:atq̄ ad defensionem nr̄am dexteram tue maiestatis extende. P do. Ad ɔpl.ā.cū psal.cp.⁊ R. vt̄s dñica pria.xl. Hymn⁹

Christe q̄ lux es ⁊ dies/ noctis tenebras detegis:lucisq̄ lumē crederis/lumen btm̄ predicans. Precamur sancte dñe/defende nos in hac nocte: sit nobis i te requies/quietā noctem tribue. Ne grauis somnus irruat/ nec hostis nos surripiat: nec caro illi ɔsentiēs / nos tibi reos statuat. Oculi sōnū capiant/cor ad te sp vigilet:dextera tua ptegat / famulos q̄ te diligūt. Defensor nr̄ aspice/ insidiātes reprime: guberna tuos famulos / quos sanguine mercat⁹ es. Memento nostri dñe in graui isto corpe:q̄ es defensor aie:adesto nobis dñe. Deo patri. V. Custodi nos dñe. ã. Media vita in morte sumus quē querim⁹ adiutorē nisi te dñe: q̄ p pctis nr̄is iuste ira-

fceris. Sancte deus. Sctē fortis. Sctē ⁊ misericors saluator. Amare morti ne tradas nos. ps. Nūc dimittis. ℣. Ne proiicias nos i tēpore senectut; cū defecerit virtus nostra: ne derelinquas nos domine: Sancte. ℣. Noli claudere aures tuas ad preces nr̄as. Sancte de⁹. ℣. Qui cognoscis omnia occulta cordis parce pctis nr̄is. Ama. Ceta oia q̄ sequunt eo ordine q̄ in duab⁹ dn̄icis precedentib⁹ dicant: ⁊ sic vsq₃ ad passionē dn̄i. Ad mat. Inuit. Ploremꝰ corā dn̄o deo nr̄o. Qui fecit nos. ps. Venite exulte. hy⁹

SUmme largitor p̄mij / spes qui es vnica mundi: preces intende seruoꝝ/ad te deuote clamātiū. Nostra te ɔscientia/ graue offendisse monstrat: quā emundes supplicam⁹ / ab oibus piaculis. Si renuis q̄s tribuet: indulge quia potēs es: te corde rogare mundo / fac nos precamur dn̄e. Ergo acceptare nostrū/q̄ sacrasti ieiuniū: q̄ mystice paschalia captam⁹ sacramēta. Sūma nobis hoc ɔferat/ in deitate trinitas: in qua gloriat vn⁹/p cuncta scl'a de⁹ Amē. an̄. ⁊ psal. cū ℣. vt i pria dn̄ica q̄dragesime. ¶ Sermo ioannis chrisostomi. lc. j.

MIttitur a iacob patre sanctissimo ioseph sanctus ad fratres: qui salutem patris ad illos: ⁊ ipsorum ad patrem afferret: vt iter absentes medi⁹ vtriusq₃ salutis nūcius extitisset/ vt quod de semet absentes scire non poterant/ioseph referente cognoscerent: ⁊ disiunctos hui⁹ relatio iūgeret: quos locorum diuersitas separabat. ℟. Videntes ioseph a longe loquebantur mutuo fratres dicētes. Ecce somniator venit: venite occidam⁹ eum: ⁊ videamus si ꝓsint illi somnia sua. ℣. Cūq₃ vidissent ioseph fratres sui ꝙ a patre cunctis fratribus plus amaretur oderāt eū: nec poterant ei quicq̄₃ pacifice loqui: vnde ⁊ dicebāt. Ecce. lc. ij.

QUem cum venientem de lōge ɔspicerent ecce inquiunt: ecce adest sōniator ille: venite itaq₃ et occidam⁹ illum: ⁊ videam⁹ quid portendant somnia eius. ℟. Dixit iudas fratribus suis: ecce ismaelite transeūt venite venundetur et manus nostre non polluantur. Caro enim et frater noster est. ℣. Cūq₃ abisset ruben ad puteum: ⁊ non inuenisset: eum scissis vestib⁹ pergēsq₃ ad fratres suos ait: puer nō comparet: ⁊ ego quo ibo? Caro. lc. iij

O nephanda rabies iniquorum. Non licet ioseph: non licet inq̄₃ impunitum esse ꝙ bonus est: nō licet meliorem

tutum esse cum malis: et quasi inuidi aliquid perdāt / aut dispendium alicuius rei incurrant. Sic bonorū vita detrimentum est pessimorum. Zelant māsuetum inuidi: modestum superbi: pbū improbi: mitē tumidi: inimica emulatione lacescunt. ℟. Extrahentes ioseph de lacu / vendiderunt ismaelitis triginta argenteis. Reuersusq ruben ad puteum et cum non inuenisset eū scidit vestimenta sua: cum fletu et dixit puer non comparet et ego quo ibo. Vsus. At illi intincta tunica ioseph in sanguine hedi miserunt qui ferret eam ad patrem et diceret: vide si tunica filij tui sit an non. Reuersus. Glia patri. Reuersus. Lc. iiij.

Patitur ioseph sanct9 innocentis vite inuidiam: et emulos in se fratres sancta excitat vita. Bonū mali videre non possunt: deniq venietem ad se lacerāt seu uolūt necare festinant. Nolunt meliorem viuere: ne degeneres ipsi possent iproperia sustinere. ℟. Uidens iacob vestimenta ioseph scidit vestimenta sua cum fletu et dixit. Fera pessima deuorauit filium meum ioseph. Vsus. Congregatis autem cunctis liberis eius vt delenirent dolorem patris: noluit eos audire sed dixit. Fera pessima. Lectio qnta.

Cur innocētē zelas inimica fratnitas? Cur iuides bono Cur pati simplicē nō potes? Cur modestū psequris? Cur probū nō diligis. Cur rea innocētis sanguinis iuenir is? Saltem distractus aliquatenus viuat: ne vite accusator innocēs sanguis vt in cayn existat. Serua tibi serua iimica fratnitas viuū: quē sētias aliquando placatū. Serua incolumē: quē necessitatis tpe inuenias prouisorem. Forsitan eni aduenia t temp9: quo eum seruum fecisse peniteat parricidium non perpetrasse conlibeat. ℟m. Igitur ioseph ductus. vtō ad vesperas. Lc. vj.

Ceuius crimen est sanctum seruituti addici: graui9 nichil est innocentem animam iugulari. In seruo quod curetur inuenies: in parricidio non reperies quod excuses. ℟. Dixit ruben fratrib9 suis: nūquid non dixi vobis nolite peccare in puerum: et non audistis me? En sanguis eius exquiritur. V9. Merito hec patimur: qr peccauimus in fratrē nrm vidētes angustiam anime ei9: dum deprecaretur nos et non audiuim9. En sanguis. Secundum lucam. xi.

In illo tpe. Erat iesus eijciens demoniū: et illud erat mutum. Et reliqua.

Homil. venerabil. bede pbri.
Demoniacus iste apud mattheum non solū mutus: sed et cecus fuisse narratur. Curatusq; dicitur a dño: ita vt loqueretur et videret. R. Memēto mei dū bene tibi fuerit: vt suggeras pharaoni vt educat me de isto carcere. Quia furtim sublat⁹ sum: et inocēs in lacū missus sum. V. Tres enī adhuc dies sūt post quos recordabitur pharao ministerij tui: et reuocabit te in gradum pristinum: tunc memēto mei. Ut suggeras. Lectio octaua.
Tria igitur signa in vno homine pp̄etrata sunt. Cec⁹ videt mutus loquit̄: possessus a demonio liberat̄. Quod et tunc quidē carnaliter factum est/nunc quotidie cōplet̄ in cōuersione credentiū: vt expulso primum demonio: fidei lumen aspiciant: deinde ad laudes dei: tacentia prius ora laxentur. R. Merito hec patimur quia peccauim⁹ in fratrem nr̄m: videntes angustiā anie ei⁹: dum deprecaret̄ nos: et non audiuim⁹. Idcirco venit super nos tribulatio. V. Dixit ruben fratribus suis: nunqd non dixi vobis nolite peccare in puerum: et non audistis me? Idcirco. Lectio nona.
Quidam autē ex eis dixerūt. In beelzebub pricipe demoniorum eijcit demonia. Non hoc aliqui de turba: sz scribe et pharisei calūniabant̄: sicut alij euangeliste testant̄. Turbis quippe que min⁹ erudite videbātur dñi semp̄ facta mirantib⁹ illi cōtradicere vel negare hec vel q̄ negare nequiuerāt: sinistra interpretatiōe peruertere laborabant: quasi nō hec diuinitatis opera: sed immundi spūs opa fuissent. R. Nunciauerūt iacob dicētes: ioseph filius tuus viuit: et ipse dominatur in tota t̄ra egypti: quo audito reuixit spūs eius et dixit. Sufficit michi vadam et videbo eum anteq̄ moriar. V. Cumq; audisset iacob q̄ ioseph filius ei⁹ viueret quasi de graui sōno euigilans ait. Sufficit. V. In manib⁹.

Hac benigne. In lau. ā. in bona volūtate tua syon: vt edificent̄ muri hierl'm. ps. Miserere mei. c. v. ān. Dñs michi est adiutor: non timebo qd faciat michi homo. p̄. Confitemini. b. ij. ān. Deus misereat̄ nostri: et benedicat nobis. ps. De⁹ deus meus. a. vij. ā. Uim virtutis sue oblit⁹ est ignis: vt pueri tui liberarētur illesi. ps. Benedicite. a. vij. ān. Sol et luna laudate deum: quia exaltatum est nomen eius solius. ps. Laudate dñm. a. viij. Capl'm. ephe. v.

Fornicatio autē et omnis imūditia: aut aus

ricia nec nominetur i vobis/ sicut decet sanctos: aut turpitudo: aut stultiloquiuz: aut scurrilitas / que ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio. Hymnus.

CLarum decus ieiunii/ mõstrat orbi celitus: q xpus auctor oim/cibis dicauit abstinẽs. Hoc moyses charus deo / legisqz lator factus est: hoc heliã per aera / curru leuauit igneo. Hic daniel mysteria victor leonũ viderat: p hoc amicus intim⁹ / sponsi ioannes claruit. Hec nos sequi dona de⁹ exempla psimonie: tu robur auge mẽtium/dãs spiritale gaudium. Presta pater p filium: presta per almum spm: cum his per euum triplici: vn⁹ de⁹ cognomine. Amẽ. ℣. Scuto circũdabit. an. Erat iesus eijciẽs demoniũ ⁊ illud erat mutũ: ⁊ cũ eiecisset demoniũ locutus est mut⁹: et admirate sunt turbe. ps. Bñdictus. a. viij. oro. Quesumus omps deus vota humilium. Ad primã. an. Si in digito dei eijcio demonia: profecto venit in vos regnum dei. ps. De⁹ deus meus respi. b. j. an. cũ ceteris more solito pagantur. ¶ Ad tertiã. a. Dum fortis armat⁹ custodit atriũ suum: in pace sunt ea que possidet. Cap. Ephesi. v.

HOc autẽ scitote intelligentes q omnis fornicator: aut imund⁹: aut auar⁹ quod est idolorum seruitus: non habet hereditatem i regno xpi ⁊ dei. ℞. Bonũ michi domine q hũiliasti me: michi lex oris tui super milia auri ⁊ argẽti. ℣. Manus tue fecerũt me / et plasmauerũt me: da michi intellectum dñe/ vt discam mãdata tua. Bonũ michi. Gloria pri Bonum. ℣. Dicet dño. oro. vts. ¶ Ad vi. an. Qui nõ colligit mecũ dispergit: ⁊ qui nõ est mecũ ↄtra me est. ps. Defecit. Cap. Ephesi. v.

NEmo vos seducat inanibus verbis: pptr hoc enĩ venit ira dei in filios diffidentie: nolite ergo effici participes eorum. ℞. Seruus tuus ego sum. Da michi intellectũ dñe. ℣. Ut discam mandata tua Da michi. ℣. Ipse liberauit me. Or vts. ¶ Ad ix. a. Cũ imundus spũs exierit ab homine: ambulat per loca inaquosa/ querẽs requiẽ ⁊ non inuenit. In. Cp. Ephe. iiij.

EStote benigni inuicez misericordes donãtes vobismetipsis: sicut ⁊ in christo deus donauit nobis. ℞. Declara super nos de⁹. Tuã misericordiam. ℣. Declaratio sermonum tuorum dat intellectum domine. Tuam. ℣. Scapulis suis. oro vts. ¶ Ad ves. psalmi

dñicaľ. cum suis dicanť ãls.
E Ratis (Cap. ephe.v.
aliquñ tenebre: nunc
autẽ lux in dño: vt filij lucis
ambulate in dilectiõe: fruct⁹
lucis est in oi bonitate: et
iusticia ꝛ veritate. ℟. Nuncia
uerunt iacob. Hy⁹. Audi beni-
gne conditor. ℣.v.℣. Angelis
suis. an. Extollẽs vocem quedã
mulier de turba dixit illi: btũs vẽ
ter qui te portauit et vbera q̃ su-
xisti: at iesus dixit illi: quinimo/
beati qui audiunt verbũ dei ꝛ cu
stodiunt illud. ℣. Mgt. oꝛ vtã
¶ Feria.ij. Ad mat. Inuita.
Non sit vobis vanũ. Hy⁹. Sũ-
me largitor. ℣.v. Nocťna cũ
suis ãls. Scdm Lucam.iiij.
I N illo tpe. Dixerũt pha-
risei ad iesum. Quãta
audiuim⁹ facta in capharna-
um: fac et hic in pãia tua. Et
reľ. Homil. eiusdẽ lectionis.
I udeoꝝ isana pfidia: sanã li
cet nesciens fidem confitetur
dñm iesum xp̃m: fabrum co-
gnominat ꝛ medicum vocat.
Faber ei est verus quia oñia
per ipsum facta sunt. ℟. Dixit
ruben fratribus. ℣. in do. lcõ.ij.
M edic⁹ est qꝛ oñia p ip̃m re
staurata sunt in celis ꝛ in ter
ra: ꝛ sicut ip̃e de se testať non
habẽt sani opus medico: sed
male habentes. Et qꝛ diximꝰ
quo instrumẽto fabricãdi: di-
camus et quo genere medicã
di. ℟. Tollite hinc vobiscũ mu-
nera: ꝛ ite ad dñm fr̃e: ꝛ cum inue
neritis adorate eũ sup terrã. De-
us autẽ me⁹ faciat vobis eũ pla-
cabilem ꝛ remittat ꝛ hunc fratrẽ
vestrum vobiscũ ꝛ eum quẽ tenet
in viculis. ℣. Tollite de optimis
frugib⁹ terre i vasis vestris ꝛ de-
ferte viro munera. De⁹. Lcõ.iij.
P reteriẽs iesus vidit homĩ
nem cecum a natiuitate sua:
expuit in terrã ꝛ fecit lutũ de
sputo: liniuitqꝫ oculos ei⁹: lu
tum de terra caro xp̃i est: spu
tum de ore diuinitas ẽ: quia
caput xp̃i de⁹. Per fabrũ er-
go xp̃m creatus es vt esses: p
medicum xp̃m recreatus es:
vt post vulnera sanus esses.
℟. Lamentabat iacob de duob⁹
filijs dicens: heu me dolens sum
de ioseph inocente pdito: ꝛ tristis
nimis de beniamin: duct⁹ sum p
eis moriar. Precor celestem regẽ
vt me dolentem nimiũ faciat eos
cernere. ℣. Heu me dñe dolẽs sũ
de ioseph: qꝛ fera pessima deuora
uit eum: heu me dñe dolens sum
de beniamin filio meo: dñs custo
diat eos. Precor. Laud. de fer.
dicantur ꝛ sic fiat q̃tidie. Cp̃.
Conuertimini ad me. H.j.
I Esu quadrage (Hy⁹.
narie/dicator abstinen
tie: qui ob salutẽ mentiũ/ hoc
sanxeras ieiunium. Q uo pa

radiso redderes/seruata psimonia: quos inde castrimargie/huc illecebra depulit.

Adesto nunc eccl'ie/adesto penitentie: que p suis excessibus/profusis orat fletibus.

Tu retro acta crimina/tua remitte gr'a: et a futuris adhibe/custodiam mitissime. Ut expiati anim9/ieiunioru victimis/tendam9 ad paschalia/digne coleda gaudia. Presta pr p fi. hy9. Clara dec9. I.vij. Ubi duo hym. vicissim p hebdomada dicent. ℣. Scuto circundabit. an. Amen dico vobis: quia nemo ppheta accept9 est in pria sua. ps. Bn'dictus. Oro.

Cordibus nr'is qs dn'e gr'am tua benign9 ifunde: vt sicut ab escis carnalib9 abstinemus: ita sensus quoqz nostros a noxijs retraham9 excessib9 p. Comeo. vts. U.i. pria ℣o pagat queadmodu I.i.ii. fer. xl. pnotat. Ad.iii.a. Aduenerut. et c. U.vi. Cp. esa.i.

Lauamini mudi estote auferte malu cogitationu vr'aru ab oculis meis: quiescite agere peruerse discite bn'facere: ait dn's ops Bria et ℣siculi vt supra in dn'ica cum orone diei. Ad.vi. an. Commendemus. U.vij. Br.

Q vbi supra. Cap. ibide. Uenite iudiciu subuenite oppsso: iudicate pupillo et defedite vidua: venite et arguite me dt dn's. Ad ir. a. Per arma iustitie. U.vi. Cp. ibide.

Si fuerint peccata vestra vt coccinum/quasi nix dealbabuntur: et si fuerint rubra qsi vermicul9 velut lana alba erut. Ad vel. psal. fer. cu suis a'is. Cp. eze. xviii.

Anima que peccauerit ipsa morietur: fili9 no portabit iniquitatem patris. et pater no portabit iniquitatem filij: iusticia iusti super eu erit et impietas impij super eum erit Br. Esto nobis domine Turris fortitudinis. ℣. A facie inimici. Turris. Gloria patri. Esto no. Hoc Br. cantandum est ad vesp. singulis diebus ferialibus vsqz ad passionem domini. hy9. Audi benigne. I.v. ℣. Angelis suis. an. Jesus autem trasiens per medium illorum ibat. ps. Magt. Oratio.

Subueniat nobis dn'e mia tua: vt ab iminetibus pcto℞ nr'orum periculis te mereamur ptegete saluari. P d. Comeo. fiat vts. U.ii. Hoc modo supradicto canta di sunt cursus diurnal. singulis ferijs vsqz ad passione domini. Fer. iij. fc.i. Gen. xlij

Audiens aute iacob qp alimenta vederent in

epypto: dixit filijs suis. Quare negligitis. Audiui q tri-ticum venūdetur in egypto. Descēdite et emite nobis necessaria/ vt possimus viuere: et non cōsumamur inopia. R. Iste est frater vester minimus: de quo dixeratis michi de9 misereatur tui fili mi. Festinauitq in domum et plorauit: quia erūpebant lachrime: et non poterat se continere. V. Attollēs autē oculos ioseph vidit beniamin frātem: com mota sunt omnia viscera eius super fratre suo. Festinauitq. Lc.ii

Descendētes igitur fratres ioseph decē: vt emerent frumenta i egipto beniamin domi retento a iacob: q̀ dixerat fratribus ei9 ne forte in itinere quicq̄ patiatur mali igressi sunt terrā egypti: cum alijs qui pergebant ad emendum. Erat aūt fames in terra chanaan. Et ioseph erat pceps in terra egipti: atq ad ei9 nutum frumēta populis vendebantur. R. Dixit ioseph vndecim fratrib9: ego sum ioseph quē vendidistis in egiptum: adhuc viuit pater noster senior de quo dixeratis michi. Ite adducite eum ad me vt possit viuere. V. Biēnium est eni quo cepit esse fames in terra: adhuc restant anni qnq. Ite adducite. Lectio tertia.

Cumq adorassent eū fratres sui et cognouisset eos: q̄si ad alienos durius loq̄batur interrogās eos. Unde venistis? Qui respōderunt de fra chanaan: vt emam9 victui necessaria. Et tñ fres ipse cognoscens: non est cognit9 ab eis. R. Loquēs ioseph fratrib9 suis et dixit pax vobis: nolite timere. Pro salute eni vestra misit me dominus ante vos. V. Nolite timere nec durū vobis esse videatur: q vendidistis me: in his regionibus. Pro salute. ān. Ubi duo vel tres cōgregati fuerint in nomine meo ibi sum in medio eorum dicit dñs. ps. Bñdict9. Oratio.

Exaudi nos oīps et misericors deus: et continētie salutaris ppici9 dona cōcede. P. Ad ves. ān. Non dico tibi septies: sed vsq septuagies septies. ps. Magt. Oratio.

Tua nos dñe ptectione defende: et ab omī nos semp iniqtate custodi. Per.

¶ Feria.iiij. Sm Matth.xv.

In illo tempore. Accesserūt ad iesum scribe: et pharisei dicentes. Quare discipuli tui transgrediunt traditiones seniorum? Non eni lauant manus cum panē mādücāt. Et re. Hom. Lc. eiusdē.

Honora patrem tuum et matrem tuam: et in reuerentia videlicet obsequij et in dandis

muneribus. R. Dixit iudas fratribus suis. V. v. Lectio.ij.
Econtrario quod dixit. Qui maledixerit patri vel matri: maledictio non tantum pro verbo aspero: sed etiam pro subtractione beneficij ponitur. Honor in scripturis sanctis dupliciter ponitur: et videlicet pro reuerentia honoris: et pro datione muneris: vnde paulus apostolus ait. Presbiteri duplici honore habeantur. R. Extrahentes ioseph. V. vj. Lectio.iij
Preuidens omnipotens deus imbecillitates etatum / senectutes parentum precepit filijs eorum: vt postquam ad senectutem parentes eorum peruenirent: honorem impenderent non solum in obsequio: sed etiam in datione muneris R. Uides iacob. V. vj. ant. Audite et intelligite traditiones quas dominus dedit nobis. ps. Benedictus. Oratio.
Presta nobis quesumus domine: vt salutaribus ieiunijs eruditi a noxijs quoque vicijs abstinentes: propiciationem tuam facilius impetremus. Per dominum. Ad vesperas ant. Non lotis manibus manducare non coinquinat hominem. ps. Magnificat. Oratio.
Concede quesumus omnipotens deus: vt qui protectionis tue gratiam querimus: liberati a malis omnibus libera tibi mente seruiamus. Per dominum. ¶ Feria quinta. Lectio. Gen. xlij.
Recordatusque ioseph somniorum: que aliquando viderat ait ad eos. Exploratores estis: vt videatis infirmiora terre venistis. Qui dixerunt. Non est ita domine: sed serui tui venerunt vt emerent cibos. Omnes filij vnius viri sumus pacifici venimus. Nec quicquam famuli tui machinantur mali. R. Igitur ioseph. V. v.
Quibus ille respondit. Aliter est. Immunita terre huius considerare venistis. At illi dixerunt. Duodecim inquiunt fratres serui tui sumus: filij viri vnius in terra chanaan. Minimus cum patre nostro est. Alius non est: super hoc est: ait / quod locutus sum. Exploratores estis. Iam nunc experimentum vestri capiam. R. Ioseph dum intraret in terram egipti linguam quam non nouit audiuit. Manus eius in laboribus seruierunt: et lingua eius inter principes loquebatur sapientiam. V. Diuertit ab oneribus dorsum eius. Manus eius. Lectio tertia.
Per salutem pharaonis non egrediemini hinc: donec veniat frater vester minimus. Mittite ex vobis vnum: et adducat eum vos autem eritis in vinculis: donec probentur que dixistis: vtrum vera vel falsa sint Alioquin per salutem pharao-

nis exploratores estis. R. Memento mei dum. V. vi. a. Operamini nō cibum q̄ perit: sed q̄ permanet i vitā eternā. p. Bn̄d9. Or.

DA quesumus domine rex eterne cunctorum: vt sacro nos purificatos ieiunio: sinceris quoqȝ mentibus ad tua sancta ventura nos facias peruenire. P. ¶ Ad ves. an. Panis eni dei est qui de celo descendit: et dat vitam mūdo. p.

SUbiectū Oro. (Mgt. tibi populū q̄s dn̄e ꝓpiciatio celestis amplificet: et tuis semper facias seruire mandatis. Per dominum.

¶ Fer. vi. scdm Ioannē. iiij.

IN illo tēpore. Venit iesus in ciuitatem samarie que dicitur sichar. Et reliqua. Homilia gregorij pape.

Cum dicit euangelista qꝫ in quo predio erat fons iacob. Addidit. Iesus inq̄t fatigatus ex itinere sedebat sic supra puteum: quē sanctus iacob ioseph filio suo reliquerat. Quod predium non tam ioseph quā xp̄o arbitror derelictum/ cuius figuram sanctus patriarcha ioseph portauit: quem vere sol adorat et luna: et oēs stelle bn̄dicūt. R. Merito hec patimur. V. vi. lc. ij.

AD hoc predium ideo venit domin9: vt samaritani qui hereditatem sibi p̄riarche israel vendicare cupiebāt: agnoscerent possessorem suum et conuerterētur ad christum qui legitim9 p̄riarche fact9 est heres. R. ii. Dixit rubē. V. vi. lc. iij

DIcit enim euangelista. Iesus fatigat9 ex itinere: sedebat sic super puteum. Porte9 eni mūdi huius terrenum laborem: et errorem tenebrosa ꝓfunditate significat: et qm̄ exterior est hō vetus: et nouus interior dictū est ab apostolo: et si exterior homo noster corrūpitur: sȝ renouatur homo noster interior de die in diem. R. Tollite hinc vobiscū. V. vij. an. Aqua quā ego dedero q̄ biberit ex ea: nō sitiet vltra. ps. Benedictus. Oratio

IEiunia n̄ra quesumus domine benigno fauore prosequere: vt sicut ab alimentis in corpore: ita a vicijs ieiunemus in mente. Per d.

¶ Ad ves. a. Veri adoratores adorabunt patrem i spū et veritate. ps. Magnificat. Oratio.

PResta q̄s omp̄s deus: vt qui in tua ꝓtectione ꝯfidim9: cūcta nobis aduersātia te adiuuāte vincam9. P d.

¶ Sabbato. lcō. j. eod c. gen̄.

TRadidit ergo illos custodire tribus diebus: die aūt tertio eductis de car-

cere:ait. Facite que dixi et viuetis. Deū eni timeo: si pacifici estis frater vester vnus ligetur in carcere: vos aūt abite: et ferte frumenta que emistis in domos vr̄as: et frem vestrum minimum ad me adducite: vt possim vestros probare sermones: et non moriamini. R̄. Lamētabat. V. vij. Lc. ij.

Fecerunt vt dixerat: et locuti sunt adinuicem. Merito hec patimur: quia peccauim⁹ in fratrem nostrum: vidētes angustiam anime eius dum deprecaretur nos: et non audiuimus: idcirco venit super nos ista tribulatio: e quibus vnus ruben ait. Nunquid nō dixi vobis nolite peccare in puerum: et non audistis me? En sanguis ei⁹ exquirit. R̄. Nunciauerunt. V. vj. Lctō. iij.

Nesciebāt enim q̄ intelligeret ioseph: eo q̄ p interpretē loqueretur ad eos. Auertitq; se parumper: et fleuit: et reuersus locut⁹ est ad eos: tollēsq; symeon: et ligans illis presentib⁹. Iussitq; ministris vt implerent saccos eorum tritico et reponerēt pecunias singulorum in sacculis suis: datis supra cibarijs in via: qui fecerunt ita. R̄. Salus nostra i manu tua est dñe: respiciat sup nos mīa tua. Et securi fuiem⁹ tibi. V. Venerūt quoq; egyptij ad ioseph dicētes: da nobis alimēta vt possim⁹ viuere. Et. an. Inclinauit se ies⁹ scribebat digito i terra: si q̄s sine pctō est mittat i eā lapidē. p.

Presta q̄s Or. Bñd⁹. omnipotens deus: vt dignitas cōditiōis hūane: p immoderantiā sauciata: medicinalis psimonie studio reformetur. P.

Dñica. iiij. Ad .i. resp. vl. de die cū suis dicant an. Cp.

Vos q̄ transituri est̄ iordanē: edificate altare dño: de lapidib⁹ quos ferrū nō tetigit et offerte sup illud holocausta et hostias pacificas dño deo nr̄o. R̄. Adduxit eos dñs i fortitudie magna: cibauit eos nascentijs agrorum. Suxerunt mel de petra et oleū de firma petra. V⁹. Cibauit eos ex adipe frumenti: et de petra melle saturauit eos. Suxe. Hy⁹. Audi beni. V. v. V⁹. Angelis suis. a. Nemo te cōdēnauit mulier nemo dñe: nec ego te condemnabo: iam amplius noli peccare. p. (Deut. xi.)

Concede Or. (Mgt. q̄s omnipotens deus: vt q̄ ex merito nostre actionis affligimur: tue gratie cōsolatione respiremus. P. do.

Ad mat. Inuit. Ppl's dñi et oues pascue ei⁹. Venite adorem⁹ eū. p. Venite. hymni. an. ps V. sicut in pcedēte do. habeant.

¶ Sermo scti ioãnis oris au

Stabat moy (ri. Lcõ.i.
ses in mõte:non armis sed precib⁹ pugnatur⁹. Stabat extẽsis ad celũ manibus deuoto orans affectu:non de terra sz de celo auxiliũ postulabat. ℟. Locut⁹ ẽ dñs ad moysen dicẽs: descende in egiptũ dic pharaoni:vt dimittat pplm meũ. Induratũ est cor pharaonis non vult dimittere pplm meũ nisi in manu forti. ℣. Uidens vidi afflictionẽ populi mei qui est in egipto:⁊ gemitũ eorũ audiui ⁊ descẽdi liberare eum. Indu. Lctõ.ii.

Pugnat cũ hostibus absens cũ externis sine bello decertat: vt quẽ loci diuersitas ab inimicis seiunxerat:oratiõis effect⁹ bellatorẽ presentẽ hostibus exhiberet. Fit moyse orante pugna occulta: sz manifesta victoria :latẽter dimicat:vt euidenter deuincat:solus orat vt multi saluenẜ. ℟. Stetit moyses corã pharaõe⁊ dixit:hec dicit dñs. Dimitte populum meũ: vt sacrificet michi i deserto. ℣⁹ Dñs de⁹ hebreorꝫ misit me ad te vt dicã tibi.Dimit. l.iij.

Stabat moyses i mõte: iam proximus celo : iam vicinus sideribus. Et quanto eũ sublimitas montis extulerat:tãto oratio deo proximũ exhibebat. ℟. Cãtem⁹ domino gloriose eni honorificatus est: equũ et ascensorẽ ꝓiecit in mare. Adiutor et protector factus est michi dñs in salutem. ℣. Currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Adiutor. Lctõ.iiij.

Fit moyse orãte victoria: cessante mesticia. Potentior hostis efficitur isti corpe fatigato:desinit isrl vincere : moyse desistente in prece Ut dũ diuersa populis exhibẽtur:oratiõis nobis potentia demõstraretur. ℟. In mari via tua ⁊ semite tue in aqs multis. Deduxisti sicut oues populum tuũ i manu moysi ⁊ aarõ. ℣⁹. Illuxerunt chorusca tiones tue orbi terre:commota est ⁊ contremuit terra. Deduxisti. Lcõ.v

Deniqꝫ tandiu ista diuersitas valuit quãdiu iugis oratio defuit. Perseuerãte ꝓce: perseuerãs victoria roboratur. Iaꝫ geritur pugna cum hoste:iam amalech precibus debellatur. ℟. Qui persequebantur populum tuũ domine demersisti eos in profundum. Et in columna nubis ductor eorum fuisti domine. ℣sus. Exclamauerũt ad te domine filij israel in angustijs suis et misisti eis saluatorem. Et in colũ. Lectio sexta.

Commendatur hebreorum populus deo : quem hostilis immanitas ꝓuocarat ad bel-

lum. Oratio in vltionem inimici dirigitur cuius scelera iã interitũ prouocabant: ne dũ moysi oratio circa victorie effectus minus valeret: inimici virtus in populum dei potentior esset: et non iam celeste sed humanum certamen ab omibus putaretur. Quis enim iustorum nõ orando pugnauit? Quis non hostẽ orãdo deuicit? Orationibus danieli visa panduntur sopiuntur flamme: fere hebetescũt: cadunt hostes inimici vincũtur. ℟. Moyses famulus domini ieiunauit quadraginta diebus: et quadraginta noctibus. Ut legem domini mereretur accipere. ℣sus. Ascendit moyses in montem synai. Ut legem mere.

Secundum Joannem. vj.

In illo tempore. Abijt iesus trans mare galilee quod est tyberiadis: et sequebatur eum multitudo magna. Et reliqua. Lectio. vij.

Homil. venerabil. bede pbri.

Mystice mare turbida ac tumentia seculi huius volumina significat: in quibus praui quilibet iuste delectati quasi profundo deditti pisces: mẽtem ad superna gaudia non intendunt. ℟. Splẽdita facta est facies moysi dum inspicet in eum dñs. Uidentes seniores claritatem vultus eius ammirantes timuerunt valde. ℣sus. Descendit moyses de monte portans duas tabulas lapideas in manib⁹ suis: scriptas vtrasq; digito dei. Uidentes senio. Lectio. viij.

Quod autem subiẽs in mõtem iesus vbi sedebat cum discipulis suis: sed veniente ad eũ multitudine descẽdit atq; hãc in inferiorib⁹ reficit: quã in inferiorib⁹ paulo ante curauerat/signat mystice: quia doctrinam et carismata sua: dominus iuxta percipientiũ capacitatem distribuit. ℟. iij. Audi israel precepta domini: ⁊ ea in corde tuo: quasi in libro scribe Et dabo tibi terram fluẽtem lac et mel. ℣sus. Obserua igitur et audi vocem meam: et inimicus ero inimicis tuis. Et dabo. Lc. ix.

Infirmis quidẽ adhuc mentibus ac paruulis spiritu simpliciora monita committẽs: et aperiora credẽs sacramẽta/celsioribus vero quibusq; et perfectioribus sensu secretiora sue maiestatis archana referans: altiora deuote conuersationis itinera suggerens: et altiora premiorum celestium dona promittens. ℟. Ecce mitto angelum meum qui precedet te: et custodiet semper. Obserua et audi vocem meam: ⁊ inimicus ero inimicis tuis ⁊ affli

gentes te affligam: et precedet te angelus me⁹. ℟⁹. Israel si me audieris non erit in te deus recens neq3 adorabis deū alienum: ego enim dominus. Obserua et. ℟⁹. In manibus. ¶ In laudib⁹. ā.

Tunc acceptabis sacrificium iusticie: si auerteris faciem tuam a peccatis meis. ps. Miserere mei de⁹. cum ceteris vt supra. ān. Bonum est sperare i domino: q̄3 sperare in principibus. ān. Benedicat nos deus deus noster: benedicat nos deus. ān. Potens es domine eripere nos: et de manu mortis liberare nos de⁹ noster. ān. Reges terre et om̄es populi laudate deum. Capitulum. Galath. iiij.

Fratres: scriptū ē quoniam abraham duos filios habuit: vnum de ancilla: et vnum de libera: sed qui de ancilla secundum carnem natus est: qui autem de libera: per repromissionem: que sunt; per allegoriam dicta. Hy⁹. Clarum decus ieiunij. ℣. vij. ℟⁹. Scuto circundabit. ān. Abijt iesus trās mare galilee e sequebatur eum multitudo magna: quia videbant signa que faciebat: erat aūt proximū pascha dies festus iudeorū. ps. Benedictus. Orō. Concede quesum⁹ omps deus. ¶ Ad primam. ān. Subijt ergo iesus in montem: et ibi sedebat cum discipulis suis: erat autem proximum pascha dies fest⁹ iudeorum. ps. Deus deus meus respi. cum ceteris more solito peragātur. ¶ Ad tertiā. ān. Accepit ergo iesus panes: et cū gratias egisset distribuit discumbētibus: similiter et ex piscibus quantum volebant. p̄. Legē po. cp̄. Gal. iiij.

Sina enim mons est in arabia qui cōiūctus est ei: que nunc est hierusalem: et seruit cum filijs suis: illa autē que sursum est hierl'm / libera est: que est mat noſtra. Rña ꝛ versicl'i vt s. dñica proxima. cum oratiōe Concede quesum⁹. ¶ Ad sextam. ān. Saciauit dominus quinq3 milia hominū: de quinq3 panib⁹ ꝛ duobus piscib⁹. p̄. Defecit. Cp̄. ibidē.

Scriptum est enim letare sterilis que non paris erumpe et clama que non parturis: quia multi filij deserte magis quā ei⁹ que habet virum. Orō vt s. ¶ Ad ix. ā. De quinq3 panibus et duob⁹ piscibus satiauit dñs quinq3 milia hoim. p̄. Mirabilia. cp̄. Ibid.

Nos autē fratres scd̄m isaac filij promissionis sum⁹: sed q̄uo tunc qui scd̄m carnē nat⁹ fuerat: psequebat eū qui secundū spiritum: ita ꝛ nunc. Orō vt s. ¶ Ad secū-

das vespas ps. dñicales cũ suis dicant. ã. Cap. Gal. iiij.

Cum autem vidisset sara filium agar egiptie ludentem cum isaac dixit ad abraham: eijce ãcillam et filiũ eius: nõ enim heres erit filius ancille cũ filio libere: itaq3 fratres non sumus ancille filij: s3 libere qua libertate christus nos liberauit. Rm. Ecce mitto. Hy. Audi benigne. V. v. Angelis suis. ãn Illi homines cum vidissent quod fecerat iesus signum dicebãt: quia hic est vere propheta qui venturus est in mundum. ps. Magnificat. Oro vts. ¶ Feria secunda secundũ Joannẽ. ij.

In illo tempore. Prope erat pascha iudeorum: et ascendit ies⁹ hierosolymã. Et rel. Homil. eiusdem lect. Btũs ioannes q̃ vltim⁹ oĩm euãgelistarum suũ scripsit euangeliũ: idcirco pleni⁹ ac ꝓfundius ea q̃ a trib⁹ euãgelistis omissa fuerant describere curauit. Rx. Attẽdite pple me⁹ legẽ meã. Inclinate aurẽ vrãm in vba oris mei. V. Aperiã i pabolis os meũ loquar ꝓpositiões ab initio Illi aũt lc. ij. (scti. Inclinatim scripserit q̃ a dño duobus annis añ passionẽ eius gesta sunt: icipiẽtes a tpe q̃ ioãnes baptista miss⁹ ẽ i carcerẽ. Rx. Sic fui cũ moyse ita ero tecũ dt dñs. Cõfortare et esto robust⁹ introduces pplm meũ ad trã lacte et melle manãtẽ. V. Oñ tecũ sũ dñs de⁹ tu⁹ in oib⁹ ad q̃cũq3 preteris. Ergo diligẽ l. iij. (Cõfortatissime scti euãgelij narratõe ꝯsiderata: repim⁹ dñm saluatorẽ ad paschalẽ solẽnitatẽ celebrãdã hierosolimã bis venisse: semel prio ãno ṗdicatiõis sue: qd ioãnes scribit et iterũ ipso q̃ passur⁹ erat ãno qñ q̃nq3 dies ante pascha: sedẽs asino hierosolimã intrauit. Rx. Josue aiaduerte in oib⁹ q̃ ego loquor tibi. Quia tu transibis iordanẽ ꝓ me trã quã dñs de⁹ daturus ẽ vobis. V. Si volueritis et audieritis me dicit dñs: bona tre comedetis. Or. ã. Auferte ista hinc dicit dñs et nolite facẽ domũ pris mei domũ negociatiõis. p. Bñ⁹

Presta q̃s oĩps de⁹ (or. vt obſuatiões sacras annua deuotiõe recolẽtes: et corpe tibi placeam⁹ et mẽte. P ¶ Ad vesp. ã. Soluite tẽplũ hoc dicit dñs et post triduũ excitabo illud: hoc autẽ dicebat de tẽplo corpis sui. ps. Mgt. Oratio.

Deprecationem nostrã q̃s domĩe benign⁹ exaudi: et quibus supplicandi prestas affectum tribue defẽsionis auxilium. Per. ¶ Feria tertia. Lctõ. j. Exodi. ij.

Egressus est post hoc vir de domo leui: et accepit vxorem stirpis sue: que concepit et peperit filium et videns eum elegantem: abscondit tribus mensibus. Cumque iam celare nō posset: sumpsit fiscellam cirpeam: et liniuit eam bitumine ac pice/ posuitque intus infantulum et exposuit eum ī carecto ripe fluminis stante procul sorore eius: et considerante euentum rei. R. Uos q̄ transituri estis iordanem edificate altare domio, de lapidibus quos ferrum non tetigit. Et offerte sup illud holocausta: et hostias pacificas deo vestro. V. Cumque intraueritis terram quam dominus deus vester daturus est vobis: edificate ibi altare domino. Et offerte. Lcō.ij.

Ecce autem descendebat filia pharaonis vt lauaretur in flumine: et puelle eius gradiebātur per crepidinem aluei. Que cum vidisset fiscellam ī papirione: misit vnā e famulabus suis: et allatam aperiens cernēsque in ea paruulum vagientem: miserta eius ait. De infantibus hebreorum est hic. Cui soror pueri: vis inquit vt vadam et vocem tibi mulierem hebream: que nutrire posset infantulum? Respondit vade. R. Adduxi vos per desertum quadraginta annis ego dominus: non sunt attrita vestimenta vestra. Manna de celo plui vobis: et obliti estis me dicit dominus. Vsus. Ego eduxi vos de terra egipti quadraginta annis in heremo. Manna de.

Perrexit puella: et vocauit matrem suam. (Lectio. iij. Ad quam locuta est filia pharaonis. Accipe ait puerū istū et nutri michi: ego dabo tibi mercedē tuam. Suscepit mulier et nutriuit puerū: adultūque tradidit filie pharaonis quē illa adoptauit ī locū filij vocauitque nomen eius moyses dicens: qr de aqua tuli eū. R. Popule meus quid feci tibi: aut quid molestus fui tibi responde michi: quoniā ego eduxi vos de terra egipti et de domo seruitutis. Quadraginta annis in heremo / manna plui vobis: et obliti estis me dicit dominus. V. Ego eduxi vos de terra egipti et de domo seruitutis liberaui vos. Quadraginta. an. Mea doctrina non est mea: sed eius qui misit me patris. ps. Benedictus. Oratio

Sacre nobis quesumus domine obseruationis ieiunia: et pie conuersationis augmentum et tue propiciationis continuū prestent auxilium. Per dominū. Ad vesperas. ān. sup magt. Ne-

mo in eum misit manũ: quia nondum venerat hora eius. Psalmus. Magnificat. Oratio.

Miserere dñe pplo tuo: et continuis tribulationibus laborantem: propicius respirare concede. P. ¶ Fer. quarta secũdũ Joannem. ix.

In illo tpe. Preteriens iesus vidit hominez cecum a natiuitate. Et reliqua.

Homil. eiusdem lectionis.

Vidit hominẽ cecũ: non vtcunq3 cecum: sed cecum a natiuitate: omnes enim homines preter illum soluz: qui ex virgine nat9 est origiali peccato ceci: idest/cũ peccato nati sunt quod ex radice peccatrice: primi parẽtis traxerũt. R. Stetit moyses. K. ij. lcõ. ij.

Sequitur/me oportet opari opa eius donec dies ẽ. Que sunt opera dñi: propter q̃ venit filius hominis in mundũ/ nisi cecitatem humani generis illumiare: vulneratacq3 sanare: perdita reqrere: deformata reformare? R. Cantem9 domino. Ibidem. Lectio. iij.

Sed qd est quod dixit. Me oportet operari: opera eius/ qui misit me donec dies est. Venit enim nox: quando nemo potest operari. Constat expressum ac diffinitum diez cõmemorasse dñm: hoc loco seipsum: idest/lumen mundi. Quãdiu inqt in mundo suz: lux sum mũdi. Ergo ipe opat q̃diu est in hoc seculo. Rm. In mari via tua. Ibidẽ. ã. Rabbi quis peccauit hic aut parẽtes eius vt cecus nasceretur? respondit iesus et dixit: necq3 hic peccauit necq3 parentes eius: sed vt manifestentur opera dei in illo. Ps.

Presta Or. Bñdict9. q̃sum9 oĩps deus vt q̃s ieiunia votiua castigant: ipsa quocq3 deuotio sãcta letificet. vt terrenis affectibus mitigatis facilius celestia capiam9. Per. ¶ Ad ves. ã. A seculo nõ est auditũ quia quis aperuit oculos ceci nati nisi xp̃s filius dei. P.

Pateant Oro. Magt. aures mie tue domine precibus supplicantium: et vt petentibus desiderata concedas: fac eos que tibi placita sunt postulare. P. ¶ Feria. v.

In diebus Lctõ. j. Exod. ij. illis postq̃3 creuerat moyses egressus est ad fratres suos: viditq3 afflictionem eorum: et virum egiptium: percutientem quẽdam de hebreis fratribus suis. Cũq3 conspexisset huc atq3 illuc et nulluz adesse vidisset: percussuz egitiũ abscondit zabulo. R. Qui persequebãtur. Ibidẽ. Lectio. ij.

Et egressus die altero/con=

spexit duos hebreos rixātes: dixit ei qui faciebat iniuriam Quare percutis proximum tuum? Qui respondit. Quis constituit te principem ꝛ iudicem super nos? Num occidere me tu vis: vt heri occidisti egiptiū? ℟. Moyses famul⁹ do.
Timuit moyses. sc.iij. lc.iij. et ait. Quomodo palā factū est ꝟbū istō? Audiuitq͡ʒ pharao sermonem hunc: ꝛ querebat occidere moysen. Qui fugiens de conspectu eius: moratus est in terra madian. ℟. Splendida facta est. lc.iij. ān. Pater diligit filium: ꝛ omnia demonstrat ei q̄ ipse facit. ps. Bn̄.
Presta que: oro. dict⁹. sumus domine/ vt salutaribus ieiuniis eruditi: a noxiis etiam vitiis abstinentes propiciationem tuam facili⁹ impetremus. P dominum.
¶ Ad ves. ān. Sicut pater suscitat mortuos et viuificat: sic et fili⁹ quos vult viuificat. ps. Ma
Populi Oro. gnificat. tui deus institutor ꝛ rector: peccata quib⁹ impugnātur expelle: vt semper tibi placitus ꝛ tuo munimine sit securus. P. ¶ Fer. vj. sm Joā. xj.
In illo tpe. Erat qdam languens lazarus a bethania. Et re. Hom. eius. lec.
Plurima vero in hoc miraculo resuscitatiōis lazari manifesta sunt: expositiōe in singulis nō indigem⁹. In supiori lectiōe manifestat euāgelista q̄ dn̄s exiit de manib⁹ eorū q̄ lapidare eū voluerunt: ꝛ abiit trās iordanē vbi ioānes baptizabat. ℟. Audi isrl. lc. iij s. in dn̄ica. ℟m. viij. Lctō. ij.
Ibi constituto dn̄o infirmabatur in bethania lazar⁹/ qđ castellū erat proximū hierosolimis. Maria autē erat: q̄ vnxit pedes dn̄i vnguēto: et tersit capillis suis: cuius frater lazarus infirmabat. Miserunt ergo sorores ei⁹ ad dominū: nunciantes q̄ egrotaret frater illarum: vt si dignaretur venire: et eum ab egritudine liberare. Ille distulit sanare: vt posset resuscitare. ℟. Ecce mitto angelum. s. i dominica. ℟m. ix. Lectio. iij.
Et iesus dixit illis. Infirmitas hec non est ad mortē: sed pro glia dei: vt glorificetur filius dei per eā. Talis glorificatio ipsius nō ipsū auxit: sʒ nobis ꝓfuit: hoc ergo ait nō est ad mortē: q2 ipsa mors nō est ad mortē: sed poti⁹ ad miraculum: quo facto crederēt hoies in xp̄m: vt inuenirēt vitam p mortē. ℟. Attēdite pp̄le me⁹. s. fer. ij. ān Lazarus amic⁹ nr̄ dormit eam⁹ vt a somno susci-

tem⁹ est. ps. Bñdictus. Oro. Deus q ineffabilib⁹ mū dū reuouas sacramentis: p̄sta q̄s: vt eccl'ia tua eternis p̄ficiat institutis: ⁊ tpalibus nō destituat auxilijs. P. ¶ Ad ves. añ. Dñe si hic fuisses lazarus nō esset mortuus: ecce iā fetet: quatriduanus in monumē. A q̄s or. (to. p̄ Magt Da omnipotēs de⁹: vt q̄ infirmitat; nr̄e cōscij/de tua virtute ɔfidim⁹ sub tua semp pietate gaudeam⁹. P. ¶ Sabbō lectio. j. Exodi eodem capit. Et cū puelle reuertissēt ad ietro p̄rem suū dixit q; ad eas. Cur velocí⁹ venist; solito? dixerūt. Uir egipti⁹ liberauit nos de manu pastorū. Insup et hausit aquā nobiscū: potūq; dedit ouib⁹. At ille: vbi est inq̄t: quare dimisistis hoiem? Uocate eū vt comedat panē. R. Uos q trāsituri estis. ā. fer. iij. Lectio scđa. Iurauit ḡ moyses q habitaret cū eo. Accepitq; sephoram filiam ei⁹ vxorē: q̄ pepit ei filium quē vocauit gersan: dicens. Aduena fui in terra aliena. Alterū ꝟo pepit quez vocauit eliezer: dicēs. Deus enim patris mei adiutor meus ⁊ eripuit me de manu pharaonis. Rm. Adduxi vos per. patet feria. iij. Lectio tertia.

Post multuz vero temporis mortuus est rex egipti. Et ingemiscentes filij israel propt opa vociferati sunt. Ascēditq; clamor eorum ad deum ab operibus: ⁊ audiuit gemituz eorum: ac recordatus est federis qđ pepigit cū abrahā/isaac ⁊ iacob. Et respexit dñs filios isrl': ⁊ cognouit eos. R. Popule meus. fer. iij. ā. Ego suz lux mundi qui seq̄tur me nō ambulat in tenebris: sed habebit lumē vite dicit dñs. ps. Bñdict⁹. Fiat dñe q̄s p Oro. grām tuā fructuosus nr̄e deuotiōis affectus: q: tūc nobis pderunt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. P dñz. ¶ Dñica i passiōe dñi Ad. j. ves. p̄l de die cum suis dicātur āis. Cpm. Hebre. ix. Christ⁹ assistēs pōtifex futuroꝝ bonoꝝ pamplí⁹ ⁊ pfecti⁹ tabernaculū nō manufactum: id est/non hui⁹ creationis: neq; p sanguinez hircorum: aut vitulorum: s; p pprium sanguinem introiuit semel in sancta/eterna redemptione inuenta. R. Circumdederunt me viri mēdaces: sine causa flagellis ceciderunt me. S; tu dñe defensor vindica me. V. Qm̄ tribulatio proxima est et nō est q̄ adiuuet. Sed tu. Nō dicat. Gloria patri. sed R. reicipiat. Ab

hinc vsqꝫ ad pascha non dicatur. Gloria patri ad Feria: vel introit⁹: vel ad psalmū. Venite. Ad quem etiam repetitio inuitatorij solet mutari: id est vt ad primum ꝟsum: a medio. Ad .ij. autē repetatur a principio ꝛ sic vsqꝫ ad finem.

Vexilla Hy⁹. alternet. regis prodeūt/ fulget crucis mysterium: quo carne carnis conditor/ suspēsus est patibulo. Confixa clauis viscera/ tendens manus vestigia: redēptiōis gratia/ hic immolata est hostia. Quo vulneratus insuper/ mucrone dire lancee: vt nos lauaret crimine/ manauit vnda sanguie. Impleta sunt que concinit/ dauid fidelis carmine: dicendo nationibus/ regnauit a ligno deus. Arbor decora et fulgida/ ornata regis purpura: electa digno stipite/ tā sancta membra tangere. Beata cuius brachijs/ preciū pepēdit seculi: statera facta est corporis/ predamqꝫ tulit tartari. O crux aue spes vnica/ hoc passionis tempore: auge pijs iustitiam/ reis que dona veniam. Te summa de⁹ trinitas/ collaudat omnis spiritus: q̄s per crucis mysterium saluas rege per secula. ℣. Eripe me domine ab homine malo. A viro iniquo eripe me. ān. Ego sum q̄ testimonium perhibeo de meipō et testimonium perhibet de me q̄ misit me pater. ꝑ. Magnificat.

Quesumus omnipotēs de⁹ familiā tuā propitius respice: vt te largiente regatur in corpore: et te seruante custodiatur in mente. Per. Ad cōpletorium. ān. Signatum est super nos. Ps. iij. ē. cum ceteris āis ꝛ psal. consuetis. Capitulū. Tu in nobis es domine. h. ii. ℟. Credo videre bona dñi. In terra viuentium. ℣. Caro mea requiescet in spe. In terra. Credo videre. Si festum aliquod .ix. lcōnum in passiōe domini euenerit: post versum cantetur Gloria patri.

Cultor dei Hymnus. memento/ te fontis et lauacri rorem subijsse sanctū: te crismate innouatum. Hac cum vacante somno/ castū petis cubile: frontem locumqꝫ cordis crucis figura signet. Crux pellit omne crimen fugiunt crucem tenebre: tali dicata signo mens fluctuare nescit. Procul procul vagantum portenta somniorū: procul esto peruicaci prestigiator astu. O tortuose serpens qui mille per meandros fraudesqꝫ flexuosas: agitas quieta corda. Discede: xp̄s hic ē

christ⁹ hic est liquesce: signū quod ipse nosti: dānat tuā cateruam. Corp⁹ licet fatiscēs iaceat recliue paululum / xp̄s tamen sub ipso meditabit sopore. Gloria eterno patri / et xp̄o vero regi: paracletoq; sācto / et nunc et imperpetuum. Amen. ℣. Custodi nos domine. ℟. Euigila super nos eterne saluator: ne nos apprehendat callidus tentator Quia tu nob; factus es sempiternus adiutor. ℣. Rex imense poli nos seruos linq̄re noli. Quia tu. ℣. Sz vitijs mūda quos fontis diluit vnda Qr. ℣. Ut tandem chari mereamur sanctificari. Quia tu. ā. Uigilate omnes et orate: nescitis enim quando tempus sit. Uigilate ergo nescitis enim quando dominus dom⁹ veniet: sero: an media nocte: an gallicantu: an mane ne cum venerit repente iueniat vos dormientes. ān. Uigilate ꝛ orate in hac nocte: ne surripiat vos callidus tentator: angelus domini custodiat vos in hac nocte: ꝛ perducat vos ad matutinam letitiā ante sacrum ꝛ sanctum altare. p̄. Nūc dimittis. ꝛ cetera vt s̄. cū

Deus qui (ista Orone. in tuis laudibus vigilantes: celesti mercede remuneras: tenebras a cordib⁹ nostris auferre digneris: vt intercedente vnigeniti tui passione: ad lucē veram qui xp̄s est: nos facias puenire. Qui tecum viuit. Hoc modo cantetur comple. vsq; in diem cene dn̄i: precibus cap̄. cum p̄s. Miserere mei. ꝛ. Domie q̄d. diebus ferialibus adiunctis.

¶ Ad matutinas. Inuit. Hodie si vocem domini audieritis. Nolite obdurare corda vestra. p̄

Signum hy⁹. (Uenite. crucis mirabile / olim p orbez renitet: in qua pepēdit innocens / christus redēptor omniuz. Hec arbor est sublimior / cedris habet quas libanus: que poma nescit noxia / sed ferre vite p̄mia. Tu christe rex piissime / huius crucis signaculo: horis momētis oibus munire nos nō abnuas. Ut orę tibi consono ꝛ corde deuotissimo: possimus omni tempore / laudes referre debitas. Presta redēptor omnium / vt per crucis mysterium celest; vite gaudijs fruamur imperpetuum. Amen. ān sup̄ pos: cum ipsis p̄is: vt in precedentibus dominicis habeantur. ℣. Erue a framea de⁹ animam meā. Et de manu canis vnicam meam. Lectio prima.

Magnum hieremie sanctissimi meritum: magnum in eum collatum est diuinit⁹ donū magnū inq̄ hie-

remie est meritum qui ante p mereetur q̄ꝫ nascitur: ante propheta constituitur: q̄ꝫ mundi exordio potiatur. ℟. Isti sunt dies quos obseruare debetis tēporib⁹ suis. Quartadecima die ad vesperum pascha domini est: et in quintadecima: solēnitatem celebrabitis altissimo domino. ℣. Locut⁹ est dominus ad moysen dicens: loquere filijs israel et dices ad eos. Quartadecia. Lc. ij.

Dicuntur eius merita: ꝛ ab eo nondum exercētur officia Dona narrant: nec tamen donorum cause tractāt. Promotio dicitur: ꝛ necdum pmotionis negotium aperit. ℟. Multiplicati sunt qui tribulant me et dicent nō est salus ipsi i deo eius. Exurge dn̄e saluum me fac deus meus. ℣. Nequando dicat inimicus meus preualui aduersus euꝫ. Exurge. Lectio tertia.

Noli inquit dominus putare hieremia/ q̄ hodie te pphetam constituo: aut nunc primum ad istam gentem corrigēdā ꝑmitto: olim eni oli michi probatus ac notus es: oli consecratus ac dignus olim propheta gentibus constitutus. ℟. iii. Deus meus es tu ne discedas a me. Quoniam tribulatio prima ē: ꝛ nō est q̄ adiuuet. ℣. Deus de⁹ meus respice in me: quare me dereliq̄sti longe a salute mea. Qm̄. ℟. De⁹. ℟⁹. De ore leōis libera me dn̄e. Et a cornib⁹ vnicorniū humilitatē meā. Lc. iiij.

Te michi iq̄t dn̄s aptū te idoneū ꝑsciētia ipsa mōstrauit: tibi pphetādi ꝑsagiū ꝛ fiduciā ꝑdicandi attribuit: per te pphete officia: et mee dispositiōis nuncia pferri ad illos istitui. Te tn̄ nemo deterreat: nemo formidinē imittat tibi vanā. ℟. In te iactatus sum ex vtero de vētre matris mee de⁹ meus es tu: ne discedas a me. Qm̄ tribulatio proxia est et nō est qui adiuuet. ℣. Salua me ex ore leonis ꝛ a cornibus vnicorniū hūilitatē meā. Qm̄. Lc. v.

Inter me ꝛ ipsos tu eris medius qui iussa pferas: ꝑcepta ostendas: mādata edicas nec poteris reticere que loq̄r: ne silendo possis afferre perniciem qui predicando poteris conferre salutem. ℟. In prio est tribulatio mea dn̄e et nō est q̄ adiuuet: vt fodiant manus meas ꝛ pedes meos. Libera me ex ore leonis: vt narrē nomen tuum fratrib⁹ meis. ℣. Erue a framea deus aiaꝫ meā: ꝛ de manu canis vnicam meam. Libera. Lctō. vi.

Quid ē inq̄t dn̄ator dn̄e: cur iunior michi tā onerosuꝫ pōdus iponis? Cur ad corrigēdū ppl'ꝫ etatē puulā dirigis? Cur pphetādi michi operā

tantã credis? Ego enĩ ad ex-equẽdũ nõ idone⁹ q̃ etate p̄-mor ꝑmõe ipedior: officio ter reor. R. Ne perdas cũ impijs de⁹ aiaz meã: ⁊ cũ viris sanguinũ vitã meã. Redime me dñe. V. Eripe me dñe ab hoĩe malo a viro iniq̃ Redime. R. Ne pdas. V. Ne per das cum impijs deus aiam meã.

Secundum Joannem. viij.

In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorum ⁊ principibus sacerdotũ. Quis ex vob; arguet me de pcõ? si veritatẽ dico: q̃re vos nõ credit; michi. Et r. Hoĩl. Greg.pa.

Qui est ex deo ver- lcõ.vij. ba dei audit ⁊c̃. Si enim ipse verba dei audit / qui ex deo ẽ: ⁊ audire v̄ba eius nõ põt: q̃s-q̃s ex illo non est interroget se vnusquisq; si v̄ba dei in aure ⁊ corde pcipit: ⁊ intelliget vnde sit. R. Pacifice loquebantur michi inimici mei: ⁊ in ira molesti erant michi. Uidisti dñe ne sileas ne discedas a me. V⁹. Ego autez cum michi molesti essent induebã me cilicio ⁊ humiliabaz in ieiunio aiam meã. Uidisti. l.viij.

Celestẽ p̄riaz desiderare veritatis iubet carnis desideria cõtẽnere: mũdi gl̃iam declinare: aliena nõ appetere: ppria largiri. Pẽset ḡ apud se vnusquisq; si hec vox in cordis ei⁹ aure conualuit: ⁊ quia iam ex deo sit cognoscit. R. Tota die contristatus igrediebar dñe: q̃m aia mea impleta est illusionibus. Et vim faciebant qui querebant aiam meã. V⁹. Et qui inquirebãt mala michi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabãt. Et.

Uitam ḡ vr̃am fr̃es lcõ.ix. charissimi ãte mẽtis oculos reuocate: ⁊ alta cõsideratione ptimescite. Hoc qđ ex ore v̄itat; sonat: ppterea vos nõ auditis q̄r ex deo nõ estis. R. Circundederũt me. s̄.ad vesp. V. Intẽde aĩe mee et liba eã. Propt inimicos meos eripe me. In laudib⁹. ãn.

Uide dñe afflictionẽ meã q̃m cõtrari⁹ ẽ inimicus meus. ps. Miserere. cũ ceteris vtsã. i pcedẽ. dñica. ãn. In tribulatione iuocaui dominũ ⁊ exaudiuit me in latitudine. ãn. Judicasti domine causaz anime mee defensor vite mee domine deus meus. ã. Popule meus quid feci tibi aut quid molestus fui responde michi. ãn. Nũq̃d redditur pro bono malum: q̄r foderũt foueã anime mee? Cp. Xp̄s assistens pontifex. s̄.ad vesp. Hymnus

Rex angelorum prepotens / q̃ sponte paup factᵒ es: vt nos peuũ diuites / i ethre tecũ poneres. Largire nobis pspa cruc; sacre solẽnia: gtesq; da psoluere magne tue clemẽtie

Qui sustinēs opprobria fel vincla sputa verbera: mortēq; nobis pcetim/ vite pasti gloriam. Nunc clarus in regno tuo/nostri memēto quesum⁹: ⁊ cum latrone perfrui/da paradisi gaudijs. Te cum patrem piissimum simulq; sanctum spiritum: inferna terre sidera/tremunt adorant predicant. Amen. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ me. Et ab insurgentibus in me libera me. an Quis ex vobis arguet me de peccato si veritatem dico quare vos nō creditis michi: q̄ ex deo ē verba dei audit: propterea vos non auditis: quia ex deo nō estis. ps Benedictus. Orō. Quesumus omnipotens deus familiā. ℟. vi. ¶ Ad primā. Hy⁹.

Pange lingua gloriosi prelium certaminis: et super crucis tropheum: dic triumphum nobilem: qualit̄ redemptor orbꝫ immolatus: vicerit. De parentis prothoplasti fraude facta cōdolēs: quando pomi noxialis morte morsu corruit: ipē lignum tunc notauit dāna ligni vt solueret. Hoc opus nostre salutis ordo depoposcerat/multiformis proditoris: ars vt artem falleret/ ⁊ medelaꝫ ferret inde hostꝫ vnde leserat. Gloria ⁊ honor deo vsquequo altissimo: vna pr̄i filioq; inclito paracleto: cui laus est ⁊ potestas p eterna secula. Amen. ān. Amen amen dico vobis si q̄s sermonem meuꝫ seruauerit: mortem non videbit ineternum. ps. Deus deus meus. cetera oīa more solito pagantur: excepto q̄ Gloria patri. non dicatur. post R̄n̄soria ad horas.

¶ Ad tertiam. Hymnus.

Quando venit ergo sacri plenitudo tēporis/ missus est ab arce pr̄is / nat⁹ orbis cōditor: atq; ventre virginali caro factus prodijt. Vagit infans int̄ arcta positus presepia: membra pānis inuoluta vgo mat̄ alligat: pedes manus atq; crura stricta cigit fascia. Gloria ⁊ honor. ān Ego demonium non habeo: sed honorifico patrem meum dicit dominus. ps. Legeꝫ pone. Cpm. Xp̄s assistens pōtifex. ℟. vi. Rem. Erue a framea deus animam meaꝫ. Et de manu canis vnicam meam. ℣. Salua me ex ore leonis ⁊ a cornibus vnicornium humilitatem meaꝫ. Et. Erue. ℣. Intende anime mee ⁊ libera eā. Propter inimicos. Oratio. vt s̄. ¶ Ad sextam. Hymnus

Lustra sex qui iam pacta tēpus implens corporis se volēte natus ad hoc passioni deditus agnus i cru

ce leuatur/immolãdus stipite. Hic acetũ fel arundo/sputa clauis lancea: mite corpꝰ pforatur sanguis vnda pro fluit/ terra pontus astra mũdus quo lauantur flumine. Gloria ꝛ honor deo. A. Abraham pater vester exultauit vt videret diem meum: vidit ꝛ gauisꝰ est. ps. Defecit. Cp. Hebre. ix

Fratres. Si autẽ sanguis hircorum ꝛ taurorum: aut cinis vituli aspersus: inquinatos ad emundationẽ carnis sanctificat: quãto magis sanguis christi: qui per spiritũ sanctum semetipsum obtulit immaculatũ deo emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis: ad seruiendũ deo viuenti. R. De ore leonis libera me domine. Et a cornibus vnicornium humilitatem meam. V. Erue a framea deus animã meam: ꝛ de manu canis vnicã meã. Et a. R. De ore. Vꝰ. Ne perdas cum impijs. Ben vtã. ¶ Ad nonã Hymnus.

Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis/nulla silua talẽ pfert/fronde flore germine: dulce lignũ dulces clauos/dulce pondus sustiet. Flecte ramos arbor alta/tẽsa laxa viscera: ꝛ rigor lẽtescat ille quẽ dedit natiuitas vt supni mẽbra regis miti tẽdas stipite. Sola digna tu fuisti ferre pciũ scli: atqꝫ portum preparare/ nauta mũdo naufrago: quẽ sacer cruor pungit fusus agni corpe. Gloria ꝛ honor. an. Amen amẽ dico vobis ãteqꝫ abrahã fieret ego sum: sustulerunt lapides iudei vt iacerent in iesum/iesus autẽ abscondit se: ꝛ exiuit de templo. ps. Mirabilia. Cpm. Roma. v.

Fratres. Scimus qm cũ adhuc peccatores essemus xps pro nobis mortuus est: multo magꝫ ergo iustificati i sanguine ipsius: salui erimus ab ira per ipsũ. R. Principes persecuti sunt me gratis: ꝛ a vbis tuis formidauit cor meum. Letabor ego super eloqa tua. V. Quasi q inuẽit spolia multa. Letabor. R. Principes. V. De ore leonis. Oratio. ¶ Ad vesp. diei cum suis dicatur. ãis.

Fratres cp. Rom. viij Proprio filio suo non pepercit deus: sed pro nobis omnibus tradidit illum: qui mortuus est: immo qui resurrexit qui sedet ad dexterã dei qui etiam interpellat p nobꝫ R. Circũdederunt. R. vj. Hyꝰ. Vexilla regis. vꝰ. Eripe me domine. ãn. Tulerũt lapides iudei vt iacerent in iesum: iesus autẽ abscondit se et exiuit de templo. ps. Magnificat. Oratio vtã

¶ Feria.ii. Inuit. Adoramus dominum. Qui nos redemit per crucem. p. Venite. Hy. Signū crucis. Nocturna cū suis dicantur aīs. ℣. Erue a framea.

In illo tpe. Sm Ioā. vii Miserūt pricipes et pharisei ministros: vt apprehēderēt Iesū. Et re. Hom. lec. eiusdem.

Dixerunt iudei non ad ipm: sed ad seipsos. Quo hic iturus est: quia nō inueniemus eū? Nunquid in dispsionem gētium iturus est: et docturus gētes? Non enim sciebant quid dixerunt. Sz quia ille voluit pphetauerunt. ℟. Doceam iniquos vias tuas et impii ad te cōuertētur. Liba me dñe: de sanguinibus deus salutis mee. ℣. Dñe labia mea aperies: et os meū annūciabit laudē tuā. Libera me. l. ii.

Iturus eniz erat dñs ad gētes: nō presentia corporis sui sed potestate diuina in discipulis suis de quibus dixit p prophetā. Quā pulchri sunt pedes euāgelizātiū bōa: euāgelizantium pacem. ℟. Ne auertas faciem tuā a puero tuo dñe. Qm tribulor velociter exaudi me. ℣. Intende anime mee: et libera eam. Quoniā tribulor. l. iii.

In his pedibus christ⁹ iturus erat ad gentes et doctur⁹ vt fidem acciperent gentes: quam iudei spreuerunt: qui verum prophetauerūt nescientes qui ignorauerunt christum dicentem. Et vbi sum ego: vos non potestis venire quia non vultis credere. ℟. Uide quia tribulor velociter exaudi me intende anime mee et libera eam: propter inimicos meos eripe me domine. ℣. Libera me ab his qui oderunt me: et ne auertas faciem tuā a puero tuo. Propter. ℣. Intende anime mee.

Laudes dicantur de fer. cap. Hebre. xvii

Confūdā- tur qui me persequūt: et non confundar ego/ paueant illi: et non paueam ego: induc super eos diem afflictionis: et duplici contritione cōtere eos domie deus noster.

Rex christe Hymnus. factor omnium redemptor et credentium: placare votis supplicum/ te laudibus colentium. Qui es creator siderum/ tegmen subisti carneum: dignatus hanc vilissimam/ pati doloris formulam Cuius benigna gratia crucis per alma vulnera: virtute soluit ardua/ primi parētis vincula. Ligat⁹ es vt solueres/ mundi cruētis complices: p probra tergens crimina/ que mūdus auxit plurima. Cruci redēptor figeris/ terrā sed oēm cōcutis: tradis potentē

spiritu/nigrescit atq3 seculum.
Nox in paterne glorie/ victor
resplẽdẽs culmie:cũ spũs mu
nimie / defẽde nos rex optie.
Amẽ. vel Hy⁹ Rex ãgelorũ
ꝑpotens. R. viij. V⁹ Eripe me
de inimicis. ãn In die magno fe
stiuitat3 stabat iesus:ꝛ clamabat
dicens:si qs sitit veniat ad me/et
bibat. ps Benedictus. Oro.
Sanctifica q̃s oĩps de⁹/
nr̃a ieiunia:ꝛ cunctarũ
nobis indulgẽtiã largire cul
parũ. P dñm. Post Bñdica-
mus dño /iponat. ãn Libera me
dñe ꝛ põe me iuxta te: ꝛ cuiusuis
manus pugnet cõtra me. V. De-
derunt i escam meã fel. Et in siti
mea potauerunt me aceto. Or.
Presta q̃s oĩps deus:vt
qui nr̃is excessibus in-
cessanter affligimur:ꝑ vnige
niti filij tui passionem libere-
mur. Qui tecũ. Hoc mõ fiat
ꝯmẽo. ad mat. et ad vesp. vsq3
ad dnicã palmarũ. ¶ Ad .i.
hy⁹. Pãge lingua. vts. ãn Alie i-
pioꝝ fremebant aduersum me et
grauatum est cor meũ super eos.
Psalmi ꝯsueti. Cetera oĩa
cũ hymno pridie ꝑscripto/ et
ꝟcibus capitularib⁹ more so
lito pagantur. ¶ Ad tertiã.
ãn Iudicasti dñe causam anime
mee defẽsor vite mee dñe de⁹ me⁹.
Cap. Legẽ põe. cp. Esa. l.
Corp⁹ meũ dedi ꝑcuti
entib⁹:ꝛ genas meas vellẽti
bus:faciem meã nõ auerti ab
increpãtib⁹ ꝛ cõspuẽtibus in
me dñe de⁹ auxiliator me⁹ ꝛ
ideo nõ sum ꝯfusus. R̃ia vt ẽ
in dominica ¶ Ad .vi. ãn Po
pule me⁹ qd feci tibi:aut qd mo-
lestus fui:rñde michi. cp ps .lxx.
Deus ne elõgeris a me
deus meus in auxiliũ
meũ respice: qm̃ tu es patien
tia mea. ¶ Ad .ix. ãn. Nũquid
redditur ꝓ bono malum: quia fo
derunt foueam anime mee. cpm
Sicut ouis ad Esa. liij.
occisionem ductus est
et sicut agnus coram tonden
te se obmutescẽs:et non ape-
ruit os suum. ¶ Ad vespas.
ps. de die cum suis ãis. Cpm
Domine de- Hiere. xi.
monstrasti michi:ꝛ co
gnoui/ tu ostẽdisti michi stu-
dia eorũ:ꝛ ego q̃si agnus mã
suetus q̃ portat ad victimã.
R. Usqquo exaltabitur inimic⁹
meus super me. Respice et exau-
di me dñe deus meus. V. Qui tri
bulant me exultabunt: si motus
fuero: ego autẽ in misericordia
tua speraui. Respice. Usqquo.
Hoc Rm cantandum est sin
gulis dieb⁹ ferialib⁹. ad vesp.
vsq3 ad feriã quartã post pal
mas. hy⁹ Uexilla reg3. R. vi.
V⁹ Eripe me domine ab homine
malo. ãn. Si quis sitit veniat

et bibebat:et de ventre eius fluet aque viue. ps. Magnificat. oro.

Da quesumus dñe populo tuo salutem mentis ꝛ corporis: vt bonis operibus inherendo tua mereatur semꝑ protectione defendi. P.

Hoc modo cantentur cursus diurnales singulis ferijs vsqꝫ ad cenam domini: nisi festum occurrat. ¶ Feria. iij. Hieremie primo. Lectio prima.

Et dixit dñs ad me. Ecce dedi te hodie in ciuitatem munitam: ꝛ in colũnaꝫ ferream: ꝛ in murum ereũ super omnem terram regibꝰ iuda principibus eius: ꝛ sacerdotibus populo terre: ꝛ bellabunt aduersum te: ꝛ nõ preualebunt: quia ego tecum sum: vt liberem te dicit dominus. Hec. R. Deus meꝰ eripe me de manu peccatoris: ꝛ de manu contra legem agẽtis ꝛ iniqui. Quoniam tu es patiẽtia mea. V. Deꝰ ne elongeris a me: deus meus in auxiliuꝫ meum respice. Quoniã.

Hieremie. ij. Lectio secunda

Et factum est verbum domini ad me dicens. Uade ꝛ clama in auribus hierusaleꝫ dicens: hec dicit dominus deꝰ: recordatus sum tui: misertus adolescentiam tuam: ꝛ charitatem desponsatiõis tue: qñ secuta es me in deserto i terra vbi non seminatur. Rm. Qui custodiebant animam meã consilium fecerunt invnum dicẽtes. Deus dereliquit eum persequimini et cõprehendite eum: qa non est qui liberet eum: deus meus ne elonges a me: deus meus i adiutorium meum intende. Vꝰ. Omnes inimici mei aduersuꝫ me cogitabant mala michi verbũ iniquũ mandauerunt aduersum me dicentes. Deus dereliqt. lcõ. iij.

Sanctus israel domino primitie fruguꝫ eius. Omnes q̃ deuorant eum delinquũt: mala venient super eos dicit dominus. R. Adiutor ꝛ susceptor meus tu es domine: ꝛ in verbum tuuꝫ speraui. Decliate a me maligni ꝛ scrutabor mãdata dei mei Vꝰ. Iniquos odio habui ꝛ legeꝫ tuam dilexi. Declinate. an. Uos ascendite ad dieꝫ festũ hunc: ego non ascendam: quia tempus meũ nondũ aduenit. ps. Bñdꝰ. oro.

Nostra tibi quesumus domine sint accepta ieiunia: que nos ꝛ expiãdo gratia tua dignos efficiant: ꝛ ad remedia eterna perducãt. P.

¶ Ad vesperas. a. Quidã aũt iudei dicebant: qa bonus est: alij aũt dicebant nõ: sed seducit turbas. ps. Magnificat. Oratio

Da nobis quesumꝰ omnipotens deus perseuerantem in tua volũtate fa-

mulatum: vt in dieb⁹ nostris et merito et nũero pplꝰus tibi fulens augeat. P. ¶ Fer.iiij. Secundum Joannem.x. l.j.
IN illo tempore: Facta sunt encenia in hierosolimis: et hyems erat. Et reli.
Homil. lectionis eiusdem.
Encenia plurali numero vocabatur festiuitas dedicationis templi: quam populus iudeorum ex antiqua patrũ cõsuetudine per annos singulos celebrare solebat. Encenia nanqꝫ grece initiare / vel inchoare dicitur. R m. Multiplicati sũt. s. in dñica. R. vij
Uerum non ab re Lectio.ij esse credẽdum est quod sctũs euangelista tempus quoqꝫ q̊ ista dedicatio facta est: itimare curauit dicens. Et hyems erat. Per hoc quippe ostẽdit ꝙ hec encenia non ad primã templi dedicationem: sed ad eam que vltima fuit pertinet. R. Deus meus es tu ꝛc. vtš. in
Sane per (dñica. Lctõ.iij. asperitatem hyemis / duritia denotatur infidelitatis: que i mentibus quorũdam iudeorum tunc erat: quibus conueniebat illd̊ qd̊ dñs alibi dicit Qm̃ abũdauit iniqtas: refrigescet charitas mltoꝝ. R. In te iactat⁹ sũ a. Circũdãtes iudei dñꝫ dicebãt: q̃usqꝫ aiaꝫ nrãm tollis: si tu es xp̃s: dic nobꝫ palã. ps. Be
SAncti- (nedict⁹. ficato oro. hoc ieiunio de⁹ tuorum corda fidelium miseratus illustra: ꝛ quibus deuotionis p̃stas affectum: prebe supplicãtibus pium benign⁹ auxiliũ. P. ¶ Ad vespas. ãn. Oues mee vocem meam audiunt et ego domin⁹ agnosco eas. ps.
ADesto Or. (Magt. supplicationibus nostris ꝛ quibus fiduciã speran de pietatis indulges: cõsuetemie tribue benignus effectũ. P. ¶ Feria.v.lc.j Hiere.ij.c.
SAcerdotes nõ dixerũt vbi est dñs ꝛ tenẽtes legem nescierũt me: ꝛ prophete ,pphetauerũt in baal: ꝛ idola secuti sũt. Propterea iudicio contendã adhuc vobiscũ ait dñs: ꝛ cũ filijs vrĩs disceptabo. R. In ,prio ẽ. vtš. R. vij
Pplꝰs me⁹ mutauit glo- l.ij. riam suam in idolum. Obstupescite celi super hoc: ꝛ porte eius desolamini vehementer dicit dominus. R. Ne perdas cum impijs. R. vij. Lectio.iij.
Duo enim mala fecit populus meus: me dereliquerunt fontem aque viue: ꝛ foderunt sibi cisternas: que aquas continere non valent. Nunqd seruus est israel aut vernacul⁹? Quare ergo fact⁹ est in pre-

dam? ℟. Pacifice loquebantur. ℟. viii. ãn. Magr dicit tẽp⁹ meũ ppe est apud te facio pascha cũ discipulis meis. ℣. Bñdict⁹.

P Resta quesum⁹ Oro. oĩpotẽs de⁹: vt dignitas conditionis humane per immoderãtiam sauciata: medicinalis persimonie studio reformetur. Per. ¶ Ad vesperas. ãn Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscũ anteq̃ patiar. ℣. Magnificat.

A Desto quesu- Oratio mus domine propicius plebi tue: vt que tibi non placent respuens: tuorum potius repleatur delectationibus mãdatorum. Per dominum. ¶ Feria sexta. Secundum Joannẽ. xi.

I N il- lo tempore. Collegerunt pontifices ꝛ pharisei cõsilium aduersus iesum. Et reliqua. Hom. lectiõis eiusdẽ.

R esuscitato a saluatore christo lazaro. multi ex iudeis q̃ eam igenti miraculo: presentes fuerant/ꝛ viderant que fecit crediderunt in eum. ℟. iii. Tota die contristatus. ℟. viii.

Q uidam vero ex Lectio. ii. ipsis: siue qui iam in eum crediderãt siue qui ad martham et mariam consolandi causa venerant: abierunt ad phariseos et nunciauerunt eisque fecit iesus: siue pio studio: vt ipsi in eum crederẽt: siue gratia deferendi: vt contra eum seuirent. ℟. Doceam iniquos.

P rotin⁹ Lectio. iij. (℟. i. illi malicia sua contenebrati: et quo se verterent nesciẽtes videbant enim se signorum euidentia superari: collegerunt consilium / non vt conuerterentur et crederent: sed vt eum nefanda conspiratione morte damnarent. ℟. Ne auertas. ℟. i. ãn. Appropinquabat autem dies festus: ꝛ querebant principes sacerdotum q̃modo iesum interficerent: sed timebant plebeꝫ. ℣s. Benedict⁹.

C Ordib⁹ no- Oratio. stris quesumus domine gratiam tuã benignus infunde: vt peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes: temporaliter potius maceremur q̃ suppliciis depu- temur eternis. P dominum. ¶ Ad ves. ãn. Principes sacerdotum consilium fecerunt: vt iesum occiderent: dicebant autem non in die festo: ne forte tumult⁹ fiat in populo. ℣s. Magt. Or.

C Oncede q̃s oĩps deus vt q̃ ptectiõis tue gratiam q̃rimus liberati a malis oĩb⁹ secura tibi mẽte seruiam⁹.

A ¶ Sabbato. eṗ. lcõ. i. Seculo cõfregisti iu-

gum meū: disrupisti vincula mea: ꝛ dixisti nō seruiā In oī excelso sublimi: et sub oī ligno frondoso: tu ꝓsternebaris meretrix. ℞. Uide qꝛ tribulor. L.i. lc.ij.

Si laueris te nitro: ꝛ multiplicaueris tibi herbaȝ borith polluta es iniqtate tua coram me dicit dn̄s deꝰ. ℞. Deꝰ meꝰ. L.ij

Quomō dicis nō sum polluta: post baal nō ābulaui l.iij vide vias tuas in cōualle: scito qd feceris: cursor leuis explicans vias tuas. ℞. Qui custodiebāt. L.iij. ān. Clarifica me pater apud temetipȝ claritate quā habui priusq̄ mūdus fieret. ps.

Benedictus. Oratio.

Proficiat q̄sumꝰ domine plebs tibi dicata pie deuotionis affectu: vt sacris actionibus erudita: quanto maiestati tue sit gratior tanto donis potioribus augeat. Per.

¶ Dominica palmarum. ad p̄mas vel. Pl diei cū suis āis.

In diebꝰ cpȝ Sapi.ij. Illis dixerūt ipsi iudei ad inuicē venite cogitemꝰ cōtra iustū cogitatiōes: nō enim peribit lex a sacerdote: neq3 cōsiliū a sapiēte nec sermo a propheta. Uēite pcutiamꝰ eū lingua ꝛ nō attēdamꝰ ad vniuersos sermōes eiꝰ. ℞. Dn̄s iesꝰ āte sex dies pasche venit bethaniam vbi fuerat lazarꝰ mortuꝰ. Quē suscitauit iesꝰ. ℣. Cōuenerūt aūt ibi multi iudeoꝝ vt lazarū viderent.

Magno hyꝰ. (Quē susci. salutis gaudio leteť oē seclȝ: iesꝰ redēptor oīȝ / sanauit orbē lāguidū. Sex añ pasche ferias / aduēit i bethaniā: vbi pie post triduū resuscitauit lazarū. Nardi maria pistici sūpsit libram mox optimi vnxit btōs dn̄i / pedes rigando lachrimis. Post hec iugaľ asine iesꝰ supnꝰ arbiť: pullo sedebat iclito pgebat hierosoliaȝ O q̄ stupenda pietas mira dei clemētia: sessor aselli fieri dignať auctor scl̄i. Ramos virētes sūpserat / palma resci sos tenera: turba ꝓcessit obuiā / regi pēni pluria. Honor decꝰ ipiū sit ťnitati vnice / pr̄i nato pacleto p ifinita secula. Am̄. ℣. Eripe me dn̄e. a. Pr̄ iuste mūdꝰte non cognuit: ego aūt agnui te: qꝛ tu me misisti. p. Mḡt. or.

Omnip̄s sēpiterne deꝰ / q̄ hūano gn̄i ad imitādū hūilitatis exēplū saluatorē nr̄ȝ carnē sumē: ꝛ crucē subire fecisti: ꝯcede ꝓpiciꝰ: vt ꝛ paciē ipsiꝰ hr̄e documēta: ꝛ resurrectiōis eiꝰ ꝯsortia mēamur. P

¶ Ad mat. Inui. Ipsi vō nō cognouerūt vias meas. Quibꝰ iuraui in ira mea si itroibūt i reqē meā. p. Uēite. hyꝰ. Signū crucis. ℞. vij. ꝑll. vt i p̄ce. do. habeať

¶ Dn'ca palmarum. Lctō. j.

Psalmi vicesimi primi q̄ lect⁹ est seriem decursuri: diligent prius debem⁹ itēdere q̄d in supscriptiōe contineat: vt cognita ei⁹ origine intelligentiā ipsius facili⁹ cōsequamur: ꝛ maīfestato capite: possint rectius mēbra distribui. Inscribitur eniꝫ ita: In finem pro susceptiōe matutina. psalm⁹ ipi dauid. ℟m In die qua inuocaui te domie dixisti noli timere. Judicasti causaꝫ meā: ꝛ liberasti me deus me⁹. ℣. In die tribulatiōis mee clamaui ad te q: exaudisti me Judi. ℓ. ij

Nisi fallor: susceptio matutina: solis ortum semper antevenit. Et prius q̄ꝫ orbem radiorum clarus splendor illuminet: matutinū noctiū tenebris terminum ponit: ac resoluta sensim caliginum cecitate: rebus cunctis facies q̄dam ac lumen infunditur. Et cuꝫ veluti sub vna macerie tenebrarum mundus in confusione iacuerit: interueniente matutino/diuersa specierum varietate distinguitur: hoc ē cum omnia ceca fuerint: oculi omnium reparantur. ℟m. Fratres mei se elongauerūt a me ꝛ noti mei. Quasi alieni recesserūt a me. ℣. Dereliq̄runt me proximi mei: ꝛ q̄ me nouerūt. Quasi. ℓ. iij.

Nox enim quodammodo aufert oculos mundo/ aurora restituit: atqꜫ ita ante matutina susceptione perfruamur: vt gloriosius postmodū solis splēdore potiamur. ℟. Attende domine ad me et audi voces aduersariorum meoruꝫ Nunq̄d redditur pro bono malū quia foderunt foueā anime mee? ℣. Recordare quid fecerim ī cōspectu tuo vt loquerer ꝑ eis bonum: et auerterem indignationē tuaꝫ ab eis. Nunq̄d reddit̄. ℓ. iiij.

Sed quoniaꝫ sicut dicit apostolus: lex spiritalis est: et spiritalibus spiritalia comparanda sunt: solum hic iusticie arbitror designari: hoc est christum dominuꝫ qui nobis ignorantie tenebris / et peccatorum cecitate submersis: celestꝫ doctrīe sue lumen infudit: et quos non habebamus oculos cordis īseruit: et velut radios quosdam apostolos suos misit: q̄ nos de nocte teterrima delinquentie liberarent: et paulatim resolutis in nobis tenebris peccatorū: matutina susceptione cōsuescerēt: vt perfecti facilius possimus tolerare solis ardorē: hoc est primū nos preceptis simplicioribus erudirēt: q̄ capatiores efficerēt celestiū secretorum.

℟. Saluum me fac deus: qm̄ in- trauerunt aque vsqꝫ ad aiam me- am: nō auertas faciem tuā a me. Qm̄ tribulor exaudi me de⁹ me- us. ℣. Intende anime mee ꝛ libe ra eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam. Lectio .v.

Huius itaqꝫ solis iusticie ma- tutino: peccatorū caligo tota pimitur: sicut ipse ppheta ait ex psona dn̄i. In matutinis interficiebam om̄es pctōres terre: oriente in nobis sole iu sticie: qui habitaculū dn̄i su- mus: om̄is cogitatio iniqua subuertitur. Totus autē hic psalm⁹ digestus est ex psona dn̄i saluatoris: quippe cū plu ra de eo i nouo sint posita te- stamēto. ℟. Dn̄s mecū est tāqꝫ bellator fortis: ppterea persecuti sunt me ꝛ intelligere nō potuerūt: Dn̄e probans renes ꝛ corda: tibi reuelaui causam meā. ℣. Tu au- tem dn̄e de⁹ sabaoth qui iudicas iuste: ꝛ pbas renes ꝛ corda. Dn̄e.

Dicit itaqꝫ (Lectio sexta. Deus de⁹ meus respice i me: et reliqua. Quare assūpti ho minis agit causam: vt iterro- gare quodāmodo videat di- cens: deus omniū qui es de- us me⁹ cur me dereliquisti? Nichil eni michi cōscius sum Scd̄m pphetā eni nesciebat pctm̄: nec erat dolus i ore ei⁹. Hoc autē dicit vt manifesta- ret propter nos se esse derelt ctum: quoꝝ pctā portabat ac videntes disceremꝰ et nos p ipso sancto ꝛ iusto mori: eum pro pctōrib⁹ ille moreret. ℟. Dn̄s iesus ante sex dies. L. iiii. Sc. vii. Scd̄m Mattheū xxi.

In illo tpe. Cū appro- pinquasset iesus hiero solimis: et venisset betpha- ge ad montē oliueti: tunc mi- sit duos discipulos suos: di- cēs eis. Ite in castellū qd̄ cō- tra vos est: ꝛ statim iuenietis asinam alligatā: ꝛ pullū cum ea. Et ꝛ. Homil. ve. be. pbri.

Mediator dei ꝛ hoim homo iesus xp̄s: q̄ p humani gene- ris salute passur⁹ de celo de- scēderat ad terras: appropi- quante hora passionis: vt et etiam p hoc claresceret: quia non inuitus: sed sponte pate- ret in asino venire: ꝛ a turbis rex appellari ac laudari vo- luit: vt ꝛ etiam p hoc erudit⁹ quisqꝫ agnosceret ipsum esse xp̄m: quem sic illo venturū p- phetia olim premissa signa- uerat. ℟. Cogitauerūt aūt prin cipes sacerdotum: vt et lazarum interficerent. Propter quem mul ti veniebant ꝛ credebāt in iesum. ℣. Testimonium ergo perhibe- bat turba q̄ erat cū eo: qn̄ lazarū vocauit de monumēto: ꝛ suscita- uit cū a mortuis. Propt. Sc. viii.

Ante quinqz dies pasche venire voluit: sicut ex ioannis euangelio didicimus: vt etiã per hoc ostẽderet se eẽ agnũ immaculatũ: qui peccata tolleret mundi. ℞. Cum audisset turba quia venit iesus hierosolimam. Cum ramis palmarum p̃cesserũt obuiã ei. ℣. Et cũ appropinquaret ad descensum montis oliueti: omnes turbe gaudentes ⁊ cum magna voce collaudantes. Cum ramis pal. Lectio nona.

Agnus quippe paschalis cuius immolatione populus israel est ab egiptia seruitute liberatus: ante quĩqz dies pasche: hoc est quartadecima luna ad vesperũ missus est imolari: significans eũ q̃ nos suo sanguine redempturus ante quinqz dies pasche: id est hodierno die/ magno precedentium sequẽtiũqz populorum gaudio: ac laudatione deductus: venit in templum dei: et erat quotidie docẽs i eo. ℞. Ingrediente dño in sanctam ciuitatem: hebreorum pueri resurrectionem vite pronunciantes. Cum ramis palmarũ osanna clamabant in excelsis. ℣. Cũ audisset ppl's: q2 ies9 venit hierosolimã exierũt obuiã ei Cum. ℞. Ingrediẽte. ℣. Intẽde aie. In lau. ãn.

Domin9 de9 auxiliator me9 et ideo nõ sum ↄfus9. ps. Miserere. Cũ celis. ã. Circundãtes circũdederũt me: ⁊ i noie dñi vĩdicabo i eis. ã. Iudica causã meã defende me q2 potẽs es dñe. ãn. Cum angelis ⁊ pueris fideles inueniantur: triumphatori mortis clamantes osanna in excelsis. ã. Confundãtur qui me persequũtur: et non confundar ego domine deus meus. Cap. Sapiẽ. ij.

Viri impij dixerũt apud se non recte cogitantes: opprimam9 virum iustũ quoniam contrari9 est operibus nostris: ⁊ videamus si sermones illius veri sint: et si vere filius dei est/ liberet eum de manibus nostris: sin autez morte turpissima condemnemus eum. Hy9. Rex angelorum prepotẽs. ℞. viij. ℣. Eripe me de inimicis. ã. Turba multa que conuenerat ad diem festũ clamabat domino: benedictus q̃ venit in nomine domini / osanna in excelsis. ps. Benedictus. Oro vt s. ¶ Ad primam. ãn. Pueri hebreorum vestimenta p̃sternebant in via ⁊ clamabant dicentes: osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine domini. ¶ Ad terciam. ã. Pueri hebreorum tollentes ramos oliuarum obuiauerunt domino clamãtes et dicẽtes: osanna in excelsis.

Capitulum. ad phil. ij.

Fratres: Hoc sentite

in vobis qd et in christo iesu qui cum in forma dei esset: nō rapinam arbitratus est esse se equalem deo : sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiēs. Alia vt i p:iori do= minica. Oro vtsã. ¶ Ad sex= tam. ãn. Osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine domini rex israel: osanna i excelsis. Capitulum ad philippen. ij.

Christus autem in similitudinem hominū factus ꝛ habitu inuētus vt homo: humiliauit semetipsuz factus obediens vsqꝫ ad mortē mortem autem crucis. Oro vtsã. ¶ Ad. ix. ã. Omnes collaudant nomē tuum dicentes: benedictus qui venit in noie dñi: osanna i excelsis. Cap. Ibidē

Propter qd ꝛ de⁹ exaltauit illū: ꝛ donauit illi nomē qd ē sup oē nomē: vt i noie iesu oē genu flectat celestiū terrestrium ꝛ infernorum: ꝛ omnis lingua confiteatur : quia dñs nr̄ ies⁹ xp̄s i glīa est dei pr̄is. ¶ Ad. ij. vel. cp. esa. xliij.

Christus autē vulneratus est ꝑpter iiquitates nostras attrit⁹ : propter scelera nostra disciplina pacꝫ nostre super eum: ꝛ liuore ei⁹ sanati sumus. R. Cum audisset turba quia. vtsã. Hy⁹. Magno salutis. L. iiij. ꝟ. Eripe me domine. An. Occurrerūt turbe cum floribus et palmis redēptori obuiam: et victori triumphanti digna dant obsequia: filium dei ore gentes predicant: ꝛ in laude christi voces tonant per nubila osanna. ps. Magnificat. Oratio vtsã ¶ Feria. ij. Inuitatoriū. In proximo est dies nostre redēptionis et passio saluatoris. Venite adoremus. ps. Venite. Hy⁹. Signum crucꝫ. R. vij. versiculi vt in precedēti dñica habeant. Secundū Ioannē. xj.

In illo tempore. Proximū erat pascha iudeorum: ꝛ ascenderunt multi hierosolymā de regiōe ante pascha vbi sanctificarēt seipsos. Et rel. Homl. venc. bed pbrī.

Moris esse prudētiū solet nō solū ex eis q̄ recte apphēderīt verū etiā ex illisque aliter gesta seu dicta cognouerūt prudentie discere virtutē Hec nimirum vt imitentur sequēdo illa ne incurrant deuitando. R. Insurrexerunt in me viri iniqui absqꝫ mia quesierūt me interficere: ꝛ non pepercerunt in faciē meā spuere ꝛ lanceis suis vulnerauerūt me et cōcussa sunt om̄ia ossa mea. Ego autem estimabam me tāqꝫ mortuum super terram. ꝟ⁹. Et dederunt in escam meam fel : et in siti mea potauerunt me aceto. Ego autem. Lectio scḋa.

Quod nos fratres dilectissimi in hodierna sancti euāgelij lectiōe facere ratio cogit: nō tm̄ videlicet deuotionem amatorū xp̄i ad exemplū discere virtutis: sʒ pfidiam con siderare ꝛ cōsideratam declinare psequētium. ℟. Cōclusit vias meas inimicus insidiator: factus est michi sicut leo in abscon dito: repleuit ꝛ iebriauit me amaritudine deduxerunt in lacū mortis vitā meā: ꝛ posuerunt lapidē cōtra me. Uide dn̄e iniquitatem illorum: ꝛ iudica causam aīe mee defensor vite mee. ℣. Fact⁹ sum in derisum om̄i populo canticum eorū tota die. Uide dn̄e. L. cō. iij

Sequamur illarū prudētiā feminarum: quas tanta fide ꝛ dilectione dn̄o adhesisse cognouimus. Fugiam⁹ insipiētiam pōtificū ꝛ phariseorum: qui sapientiā dei circūuenire insidijs ꝛ interficere q̄rebant Caueam⁹ demētiam eorum qui sanctificādi ꝑpter pascha hierosolimā ascēderāt. Sed obliti sanctificationis in ipsa domo oratōis saluatoris necem tractabāt. ℟. Dixerūt impij apud se non recte cogitantes: circūueniamus iustū qm̄ con trarius est operib⁹ nostris: ꝓmittit se scientiā dei habere: filiū dei se nominat: ꝛ gloriatur patreʒ se habere deū. Uideamus si sermones illius veri sint ꝛ si est verus filius dei: liberet illū de manib⁹ nostris morte turpissima codēnem⁹ eum. ℣. Tanq̄ꝫ nugaces estimati sumus ab illo: ꝛ abstinet se a vijs nr̄is tanq̄ꝫ ab imundicijs et p̄fert nouissima iustorū. Uide. ℣. Intēde anime mee. In laudib⁹. ā.

Faciem meā nō auerti ab increpantibus ꝛ cōspuētibus in me. ps. Miserere mei. c. v. ā. Framea suscitare aduers⁹ eos qui dispgunt gregē meū. ps. Uerba mea. c. v. āṅ. Appenderunt mercedē meā triginta argētes: quos appreciat⁹ sum ab eis. ps. De⁹ de⁹ me⁹. a. vij. ā. Inundauerunt aq̄ sup caput meū: dixi perij / iuocabo nomē tuū dn̄e de⁹ meus. ps. Confitebor. c. vj. ā. Labia insurgentium ꝛ cogitationes eorū vide dn̄e. ps. Laudate. a. viij. C. p̄. in hebdomada priori hy⁹. Rex xp̄e sanctorum. vrs. L. i. ℣⁹. Eripe me. āṅ. Maria ergo vnxit pedes iesu: et extersit capillis suis: et domus impleta est ex odore vnguenti. ps.

Da q̄s Oro. (Bn̄d⁹.) ops deus vt qui in tot aduersis ex nostra ifirmitate deficimus: intercedente vnigeniti filij tui passiōe respiremus. De ceto nō fiat cmēo. de passiōe dn̄i: sʒ tm̄ vna collecta. Si duplex festū in hac. ij. iij. vel. iiij. fer. euene. oīa eidē

ferie pertinentia pleniter in eandē feriā p̄cedētis hebdomade anticipent cū ān. eadē die notat. fes. p̄o loco suo pleniter pagat cū vtraq; vespa. Si aūt festū.ix. lc. his dieb⁹ occurrerit: in sabbō ante palmas celebret. ¶ Ad ves. ān. Sinite mulierem: bonū enī opus operata est in me: vt in die sepulture mee seruet illud: nā paupe-res semp habetis vobiscū me aūt non sēp habebitis. p̄s. Mag̃t. Or. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ad bn̄ficia recolenda q̄b⁹ nos instaurare dignat⁹es: tribue venire gaudētes. ¶ Feria.iii. vt in die precedente. Inuitatoriū. In proximo est. Lectio prima. Gloria dilectissimi dn̄ice passionis de qua nos etiam hodie locuturos esse p̄misim⁹ humilitatis maxime est miranda mysterio: q̄ oēs eos redemit ⁊ docuit: ⁊ vnde datum est preciū: inde iusticia sumeretur. R. Uiri impii dixerunt opprimamus virū iustū iniuste: ⁊ deglutiam⁹ eū tanq̄ infernus viuū: auferamus memoriam illius de t̄ra: ⁊ de spoliis ei⁹ sortē mittamus inter nos: ipsi enī homicide thesaurizauerūt sibi malum. Insipientes ⁊ maligni oderunt sapientiā: ⁊ rei facti sunt in cogitationib⁹ suis. V. Hoc cogitauerunt ⁊ errauerunt: excecauit enī illos malicia eorū et nescierūt sacramēta dei. Insipiētes. Lc.ii. Omnipotentia enī filii dei q̄ per eandē essentiam equalis est patri: potuisset humanum genus a dn̄atu diaboli solo imperio sue voluntatis eruere: nisi diuinis opib⁹ maxime cō gruisset: vt nequitie hostilis aduersitas de eo q̄d vicerat vinceret. R. Cōtumelias ⁊ terrores passus sum ab eis: qui erāt pacifici mei custodiētes lat⁹ meū dicentes. Decipiam⁹ eū ⁊ preualeamus illi: sed tu dn̄e mecum es tanq̄ bellator fortis: cadent i opprobrium sempiternū ⁊ videant vindictam i eis: quia tibi reuelaui causam meā. V. Oēs inimici mei aduersum me cogitabāt mala michi: verbū iniquum mandauerunt aduersum me dicentes. Decipiamus eum. Lectio.iii. Et per ipsam materiā naturalis raperet libertas: p quā generalis fuerit illata captiuitas: dicente autē euangelista q̄ verbū caro factum est: et habitauit in nobis: ⁊ dicente ap̄lo: q̄ deus erat i christo mundū reconcilians sibi. R. Deus israel p̄pter te sustinui improperiū operuit reuerentia faciem meā: extraneus factus sū fratribus meis: ⁊ hospes filiis matris mee. Qm̄ zelus dom⁹ tue comedit

dit me. ℟ Improperia ĩproperantiũ tibi ceciderunt sup me. Quoniam zelus. ℣. Intende anie mee et libera cã. Propter iimicos meos eripe me. ¶ In laudib⁹. ã.

Vide domine ⁊ considera qm̃ tribulor velociter exaudi me. ps. Miserere mei de⁹. c.v. ãn Discerne causam meam dñe: ab hoie iniquo et doloso eripe me. ps. Judica. a.b.ii.ãn Dũ tribularer clamaui ad dñm: de ventre inferi et exaudiuit me. p. Deus deus. a.vii.ãn Dñe vim patior responde pro me: quia nescio quid dicã inimicis meis. ps. Ego dixi. d.ii.ãn Dixerunt impij opprimamus virũ iustũ quoniam contrarius est operib⁹ nostris. ps. Laudate. a.viii.ãn. Scriptum est eni percutiã pastorem: ⁊ dispergẽtur oues gregis: postq̃ autem surrexero precedã vos in galileam: ibi me videbitis dicit dñs. p Bñdict⁹. a.viii.or

Omñps sempiterne de⁹: da nobis ita dñice passionis sacramenta peragere: vt idulgentiã pcipere mereamur. P. ¶ Ad vesp. ãn. Pilatus dicebat: ego nullam causam mortis iuenio in eo: populus autem iudeorũ clamabat crucifigatur. ps Magnificat. Oratio.

Reminiscere miserationum tuarũ dñe: ⁊ famulos tuos eterna protectione sanctifica: p quib⁹ iesus christus filius tuus per suũ cruorem nobis instituit paschale mysterium. Per. ¶ Fer. iiij. Inuitatoriũ. In primo. R. vi. Hy⁹ Signum crucis. R. vij. ℣⁹ Ne perdas. Lectio prima.

Sermonem dilectissimi de gloriosa dñi nr̃i iesu christi passiõe promissum: ita expectationi nostre intelligo esse reddendũ: vt officiũ disserendi ⁊ festo paschali seruiat et ausib⁹ impij erroris occurrat. ℟. Amicus meus osculi me tradidit signo: quem osculatus fuero ipse est tenete eum: hoc malum fecit signum: qui per osculũ adimpleuit homicidium. Infelix pretermisit precium sanguinis: ⁊ in fine laqueo se suspendit. ℣ us. Melius illi erat si natus nõ fuisset. Infelix preter. Lectio scda.

Qui eni dei filium veram nostre carnis negant suscepisse naturã: inimici sunt fidei christiane: ⁊ euangelicã predicationem nimis ĩprudenter impugnant: vt scdm ipsos crux christi aut simulatio fuerit fãtasmatis: aut suppliciũ deitatis quod a cordibus piorum longe est repellendum: quia catholica integritas nec maculam perfidie / nec rugam potest habere mendacij: que vnum christũ sic deum sic ho

mine cōfitetur: vt nec falsum hominem nec deuꝫ dicat esse passibilem. ℟. Erā quasi agn⁹ innocens: ductus sum ad imolandum et nesciebam: consilium fecerunt inimici mei aduersum me dicentes. Uenite mittamus lignum in panem eius: ꝛ eradamus eum de terra viuentium. ℣. Omnes inimici mei aduersum me cogitabant mala michi: verbum iniquū mandauerunt aduersum me dicentes. Uenite. Lectio tertia.

Quāuis ergo ab illo initio quo in vtero virginis verbū caro factū est nichil vnq̄ȝ iter diuinā humanāq̄ȝ substantiā diuisionis extiterit: ꝛ per omnia incremēta corporea vnius persone fuerint totius tēporis actiones: eā ipsa tamē que inseparabiliter fctā sunt nulla permixtione confundimus: sꝫ quid cuius nature sit ex operum qualitate sentim⁹ nec diuina eni hūanis preiudicāt: nec humana diuinis cū ita in idipm vtraq̄ȝ ꝯcurrant: vt in eis nec ꝓprietas ad sumaſ: nec i ꝑsona geminet. ℟. Ecce turba et qui vocabatur iudas venit: et dum appropinquaret ad iesum vt eum oscularetur: iesus autē dixit ad eū iuda osculo tradis filium hominis Ad crucifigendum? ℣. Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de illo: ve autem homini illi per quem tradetur. Ad cruci. Uersus. Intende anime mee: ꝛ libera eam. Propter inimicos meos eripe me.

¶ In laudibus. āñ. Libera me de sanguinibus deus deus meus: et exultabit lingua mea iusticiam tuam. ps. Miserere mei deus. c.v. āñ Contumelias et terrores passus sum ab eis: ꝛ dominus mecum est tanq̄ȝ bellator fortis. ps. Te decet. c. vij. āñ. Ipsi vero in vanum quesierunt animam meam introibunt in inferiora terre. ps. Deus de⁹ meus. a. vij. ā. Omnes inimici mei audierunt malum meum domine letati sunt quoniā tu fecisti. ps. Eructauit cor meum. c. viij. āñ. Alliga domine i vinculis nationes gentium: et reges eorum in compedibus. āñ. Iesus fact⁹ in agonia prolixius orabat: et factus est sudor eius sicut gutte sāguinis decurrentis in terram. ps. Benedictus. Oratio.

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui nostris excessibus incessanter affligimur per vnigeniti tui passionē liberemur. Qui tecum. Ab hic vsq̄ȝ completum pascha: officium pro defunctis pretermittat. ¶ Ad vesperas ps. et āñ. feriales. Capitulum. Esaie. liij.

Oblatus est quia ipse voluit et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur: et quasi agnꝰ coram tondente se obmutescet et nõ aperuit os suum. ℞. Ingressꝰ pylatus cũ iesu in pretoriũ: tunc ait illi / tu es rex iudeorũ: respondit tu dicis quia rex sum. Exiuit iterũ de pretorio portans coronã et vestẽ purpureã: et cum indutus fuisset exclamauerũt omnes crucifigatur: quia filiũ dei se fecit. ℣. Tunc ait illis pylatus: regẽ vestrum crucifigã? responderũt põtifices: regẽ non habemꝰ nisi cesarem. Exiuit iterum. ℞. Ingressus. Hyꝰ Vexilla regis. ℞. vi. ℣. Eripe me. an. Filie hierl'm nolite flere sup me: sed sup vos ipsas flete: et super filios vestros: qm̃ venient dies in quibꝰ dicent: btẽ steriles et vẽtres qui non genuerũt et vbera que non lactauerũt: tũc incipient dicere montibꝰ cadite super nos et collibus operite nos. ps. Magnificat. Oratio.

Respice qs dñe sup hãc familiam tuã: pro qua dñs noster iesus xps non dubitauit manibꝰ tradi nocentium: et crucis subire tormentum. Qui. Complet. more solito celebret: et vtrũq sine pctibus. ¶ Fer. v. ad mat. Lecta dñica orone: dicantur. xv. psl. Ad dñm cũ tribularer. cũ ceteris. et luminaria interi accẽdant viginti quattuor: et p singulos pos / et singla ℞ia. extinguantur: simili modo fiat ad laud. Luminaribꝰ itaq accensis post cãpanarũ ꝯpulsationem. an. Zelus domꝰ tue incipiatur. Ad psalmos. Gloria patri. nõ dicat ꝟsiculi finem non protrahãt: sꝫ plane et sine melodia fiant. Lector bñdictionẽ nõ petat: nec psbit more solito bñdictionẽ annectat nec dicat Tu aũt dñe. sed ex vbꝭ lcõis fiat finis adiũcto ꝟ. Hierl'm hierl'm: ꝯuertere ad dñm deũ tuum in tribus primis lectionibꝰ. In. i. noc. an. Zelus domus tue comedit me et opprobria exprobrantiũ tibi ceciderunt sup me. ps. Saluũ me fac. a. iii. an. Auertant retrorsũ et erubescãt q cogitant michi mala. p. Deꝰ in adiutoriũ. d. viii. an. Deus meꝰ eripe me de manu pctõris. ps. In te dñe. c. i. ꝟꝰ. Domo pacis mee. In quo spaui.

¶ Incipit lamentatio hieremie pphete. Threñ. i. Lcõ. i.

Aleph. Quomodo sedet sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua dña gentium princeps puinciarum: facta est sub tributo. Beth. Plorãs plorauit in nocte et lachrime eiꝰ in maxillis eius. Non est qui consoletur

eam: ex omnibus charis ei⁹. Om̃es amici eius spreuerũt eam; et facti sunt ei inimici. Gymel. Migrauit iuda propter afflictionem et multitudinẽ seruitutis: habitauit inter gentes nec inuenit requiem. Omnes persecutores ei⁹ apprehenderunt eã: inter angustias. Hierusalem hierl'm: conuertere ad dñm deũ tuũ. R. In mõte oliueti oraui ad patrem: pater si fieri potest transeat a me calix iste: spiritus quidem prompt⁹ est: caro autem infirma. Fiat voluntas tua. V⁹. Verũtamen non sicut ego volo: sed sicut tu vis. Fiat vo. Lectio scda.

Deleth. Vie syon lugẽt eo q non sint qui veniant ad solennitatem. Omnes porte eius destructe/sacerdotes eius gementes/virgines eius squalide: et ipsa oppressa amaritudine. He. Facti sunt hostes eius in capite: et inimici eius locupletati sunt: quia dominus locutus est super eã propter multitudinem iniquitatum eius. Paruuli eius ducti sunt i captiuitatem ante faciem tribulantis. Vau. Et egressus est a filia syon omnis decor eius Facti sunt pricipes eius velut arietes non inuenientes pascua; et abierunt absq for-titudine ante faciem subsequẽtis. Zay. Et recordata est hierusalem dierum afflictionis sue: ꝛ preuaricatiõis omnium desiderabilium suorum que habuerat a diebus antiquis / cum caderet populus eius in manu hostili: et nõ esset auxiliator. Viderunt eam hostes: et deriserunt sabbata eius. Hierusalẽ: hierusalem. R. Rem. Tristis est anima mea vsq ad mortẽ: sustinete hic et vigilate mecum. Nunc videbitis turbam que circundabit me: vos fugam capietis: et ego vadã immolari pro vobis. V⁹. Vigilate ꝛ orate dicit domin⁹: vt nõ intretis in tentationẽ. Nunc. Lectio. iij.

Heth. Peccatũ peccauit hierusalẽ: propterea instabilis facta est. Omnes qui glorificabant eã spreuerunt illã: qꝛ viderunt ignominiã ei⁹. Ipsa autẽ gemẽs: et conuersa est retrorsum. Teth. Sordes eius in pedibus eius: nec recordata est finis sui. Deposita est vehemẽter: non habens consolatorẽ. Vide domine afflictionẽ meam: quoniam erectus est inimicus. Ioth. Manum suam misit hostis ad oĩa desiderabilia eius: quia vidit gẽtes ingressas sanctuariũ suum: de quib⁹ preceperas ne

intrarent in ecclesiam tuam. Hierusalem. etc. R. Un⁹ ex discipulis meis tradet me hodie: ve illi per quem tradar ego. Melius illi erat si natus non fuisset. V⁹. Qui intingit manum mecum in parapside: hic me traditurus est. Melius. In secũdo nocturno ãn. Liberauit dominus pauperem a potẽte et inopẽ cui nõ erat adiutor. ps. Deus iudicium. e.j.ãn. Cogitauerunt impij et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt. p. Quam bonus israel. e.i.ã. Exurge domine et iudica causam meam. p. Ut quid de⁹. e.ij.ãn. De⁹ meus eripe me de manu peccatoris. Augustin⁹ sup ps.liiij.lc.iiij

Exaudi deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam. Caput nostrum iesus christus in ipsa sui passione: membra que propter se multa passura preuidebat: prefigurans atq; in se transformãs: hoc orat vt a timore inimici eruantur: non vt eos nõ occidat inimicus: sed vt non timeant occidentem inimicũ Orat vt dum ipse tribulatur in anima sua: illi scilicet q alios in fide catholica viuificaturi erant non terreantur ab inimico se crucifigente: cum per illam crucem ab eternis cruciatibus essent redimendi. R. Ecce vidimus eum nõ habentem speciẽ neq; decorem: aspectus eius in eo non est: hic peccata nostra portauit et p nobis dolens ipe autem vulneratus est propter iniquitates nostras. Cuius liuore sanati sumus. V. Uere languores nr̃os ipse abstulit et peccata nr̃a ipse portauit. Cui⁹. lc.v

Protexisti me a cõuentu malignantiũ/ a multitudine operantium iniquitatem: protectus est christus a multitudine malignantium protegente carnẽ suam ipso filio et homine quem gerebat quia fili⁹ hominis est: et filius dei est. Filius dei propter formã dei filius hominis pp̃ter formã serui: habens in potestate ponere animã suam et recipere eam. Quid enim potuerũt ei facere inimici? Occiderunt corpus animam non occiderunt. R. Judas mercator pessimus osculo petijt dominum: ille vt agnus innocens non negauit inde osculũ. Denariorum numero xp̃m iudeis tradidit. V⁹ Auaricie iebriat⁹ veneno: dum sitit lucrũ/ puenit ad laqueũ. Dena. l.vj

Nostis qui conuentus malignantium erat iudeorum. Et que multitudo erat operantium iniquitatem: quam iniquitatem? Quia voluerũt

occidere dominū iesum christum: tanta inquit opera bona ostendi vobis propter qđ op⁹ vultꝫ me occidere. Pertulit omnes infirmitates eorum: predicauit omnibus regnum celorum/non tacuit vicia eorum: vt ipsa potius eis displicerent / tanꝗ̄ medicus a quo sanabātur: his omnibus oratiōibus eius ingrati/tanꝗ̄ multa febri frenetici insanientes in medicum qui venerat curare eos/ꝛ cogitauerūt consiliū perdendi eū / tanꝗ̄ ibi volētes ꝓbare vtrū ipse homo sit qui mori possit an aliquid super homies sit/ et mori se non permittat. ℟. Una hora non potuistis vigilare mecum: qui exhortabamini mori pro me. Uel iudam non videtis: quomodo nō dormit: sed festinat tradere me iudeis. ℣. Dormite iam et requiescite ecce appropinquabit q̄ traditurus est me i manus peccatoꝝ. Uel iudā. In. iij. noct. ān. Dixi iniquis nolite loqui aduersus deum iniquitatem. ps. Confitebimur. e. ij. ā. Terra tremuit et quieuit: dum resurgeret in iudicio deus. ps. Not⁹ in iudea. e. ij. ān. In die tribulatiōis mee: deum exquisiui manibus meis. ps. Uoce mea. e. iij. ℣. Exurge domine Et iudica causam meam. De epistola Pauli ad corinthios. j. c. xj. Lcō. vij

Conuenientib⁹ vobis in vnū iā nō est dñicā cenā māducare: vnusq̄sq̄ suā cenā ꝓsumit ad māducādū: ꝛ alius q̄dē esurit: ali⁹ aūt ebrius est. Nūq̄d domos nō habetꝫ ad māducādū: ꝛ bibēdū: aut ecc̄liam dei cōtēnitis ꝛ ꝯfunditis eos q̄ nō habēt? Quid dicā vobꝫ? Laudo vos i hoc nō laudo. ℟. Seniores ppli ꝯsilium fecerūt vt iesum dolo tenerent ꝛ occiderēt. Cum gladijs et fustibus exierūt tāq̄ ad latronē. ℣. Cogitauerūt liq̄ tatē sibi ꝛ egrediebant foras. Cū gla. Lcō. viij

Ego eni accepi a dño qđ et tradidi vobis: qm̄ dñs ies⁹ in qua nocte tradebaṫ: accepit panē ꝛ grās agēs fregit ꝛ dixit: hoc est corp⁹ meum quod pro vobis tradeṫ: hoc facite i meā cōmēorationē. Siliter ꝛ calicē postꝗ̄ cenauit dicens. Hic calix nouū testamētū est i meo sāguie: hoc facite quotiēscūq̄ bibetis in meā commemorationē. Quotiēscūq̄ eni manducabitis panē hunc et calicem bibetis: mortē dñi annunciabitis donec veniat. ℟. Reuelabūt celi iniquitatem iude et terra aduersus eum consurget: et manifestum erit peccatum illius in die furoris domini. Cum eis qui dixerunt dño deo re

cede a nobis: scientiã viarũ tuarum nolum⁹. ℣. In die perditionis saluabitur: ⁊ ad diẽ vltionis ducetur. Cum. Lectio nona.

Itaqꝫ quicunqꝫ mãducauerit panem vel biberit calicem dñi indigne: reus erit corporis ⁊ sanguinis domini. Probet autem seipsum homo ⁊ sic de pane illo edat: et de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium sibi manducat ⁊ bibit nõ dijudicãs corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles: ⁊ dormiũt multi. Quod si nosmetipsos dijudicaremus: non vtiqꝫ dijudicaremur: dum iudicamur autem a domino corripimur: vt non cum hoc mundo damnemur. ℟. O iuda qui dereliquisti consilium pacis: et cum iudeis consiliatus es: triginta argenteis vendidisti sanguinem iustum. Et pacis osculum ferebas quam in pectore nõ habebas. ℣. Os tuum abundauit malicia: et lingua tua concinnabat dolos. Et pacis. Nono responsorio reiterato: statim signa compulsentur. Quo dicto: statim imponantur laudes. ãn.

Iustificeris domine in sermonibus tuis: et vincas cum iudicaris. ps. Miserere mei de⁹. c. v. ãn. Domin⁹ tanqꝫ ouis ad victimam ductus est: et non aperuit os suum. ps. Domine refugium. e. v. ãn. Contritũ est cor meum in medio mei: contremuerunt omnia ossa mea. ps. Deus de⁹ meus. a. vij. ãn. Exhortatus es i virtute tua: et in resurrectiõe sancta tua domine. ps. Cantemus dño. e. v. ãn. Oblatus est quia ipse voluit: et peccata nostra ipse portauit. ps. Laudate. a. viij. ã. Qua finita: statim inchoetur. ã. Traditor autem dedit eis signum dicens: quẽ osculatus fuero: ipse est tenete eum. ps. Benedictus. Sine lumine psallat: et statim sequatur. Kyrie eleysõ. Christe eleyson. Kyrie eleyson. ℣⁹. Qui passurus aduenisti propter nos. Dñe miserere. ℣. Christ⁹ dñs factus est obediens vsqꝫ ad mortẽ. Xp̃e eleyson. Kyrie eleyson. Christe eleyson. ℣⁹. Qui discipulos pauisti corpore tuo atqꝫ cruore. ℣. Domine miserere. ℣⁹. Christus dominus factus. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. ℣. Agnus innocens traditori nõ negasti pia pacis oscula. ℣⁹. Domine miserere. Christus dominus. His autem dictis: subsequatur ℣⁹. Mortem autem crucis. Et genibus flexis Pater noster dicatur: cum precib⁹ minorib⁹: ⁊ psal. Miserere. et ℣sicło Christus

factus est pro nobis obediens vsque ad mortem: mortem autem crucis. Quo pronunciato: dicatur oratio. Respice quesumus domine super. Require viij. sine Benedicamus. et sine Dominus vobiscum matutine finiantur. Similiter agatur in duabus reliquis diebus. Versibus tamen mutatis. Ad primam non dicatur Deus in adiutorium. nec hymnus. nec antiphona nec Responsorium. Sed tamen consueti psalmi: absque Quicunque. et sine Gloria patri. Finitis vero psalmis: statim sequatur Pater noster. Versus. Viuet anima mea. Versus. Erraui sicut. Credo. Post Carnis resurrectionem: statim sequatur Confessio. et preces minores: cum psal. Miserere. eo dicto: Versus. Christus factus est. cum oratione Respice quesumus. sine Dominus vobiscum. et Benedicamus domino finiatur. Et ad alias horas sicut consueti dicantur. vt supra. quibus finitis: dicatur Pater noster. Qua dicta: statim sequantur preces supradicte cum psalmo Miserere. et Versus Christus factus est. et oratione Respice quesumus. sine Dominus vobiscum. et Benedicamus terminentur. Hoc autem modo et ordine cursus diurnales in his tribus diebus ante officium continuatim dicantur. Nisi quod in parasceue dicatur versiculus Proprio filio suo non pepercit deus. loco Christus factus est. Sabbato autem sancto. Versus In pace factus est locus eius. Communione facta. Ad vesp. antiphona.

Calicem salutaris accipiam: et nomen domini inuocabo. psalmus. Credidi propter. g. iij. antiphona. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. psalmus. Ad dominum. g. iiij. antiphona. Ab hominibus iniquis libera me domine. psalmus. Eripe me ab ho. g. vij. antiphona. Custodi me a laqueo quem statuerunt michi: et ab scandalis operantium iniquitatem. psalmus. Domine clamaui. g. vij. antiphona. Considerabam ad dexteram et videbam: et non erat qui cognosceret me. psalmus. Voce mea. g. viij. Statim sequatur. antiphona. Cenantibus autem accepit iesus panem benedixit ac fregit: dedit discipulis suis. psalmus. Magnificat. statim sequatur si celebrauerit. Oratio.

Refecti vitalibus sacramentis quesumus domine deus: vt quod tempore nostre mortalitatis exequimur: et mortalitatis tue munere consequamur. Per. et Dominus vobiscum. cum Benedicamus: et sic finiantur missa et vespere benedictione data. alias per orationem Respice simpliciter concludatur. Completo. dicatur sicut hore relique cum psalmis consuetis: et statim sequatur. Pater no

ster. post hoc. In pace in idipsum Credo Preces minores cum psalmo: quo finito dicit. ℣. Christus factus est. et oratio. Respice q̄sumus. ¶ In nocte parasceues om̄ia peragantur ad matut. vt in precedenti die. In primo noc. ā. Astiterunt reges terre et principes conuenerunt in vnum aduersus dominum: et aduersus christum eius. ps Quare fremuerunt. a. j. an. Diuiserunt sibi vestimenta mea: et sup vestem meam miserunt sortem. ps. Deus deus meus respice. b. j. ā. Insurrexerunt in me testes iniqui: et mentita est iniquitas sibi. ps. Dominus illumiatio. b. viij. ℣s. Diuiserunt sibi vestimenta mea. Et super vestē meam miserunt sortē. De lamētatiōe hieremie. Lectio prima. Aleph. Omnis populus eius gemens: et querēs panem. Dederunt preciosa queq̃ pro cibo: ad refocillādam animam. Uide domine et considera: quoniam facta sum vilis. Lamech. O vos omnes qui trāsitis per viam attendite et videte: si est dolor sicut dolor me⁹. Quoniam vindemiauit me vt locutus est dominus: in die ire furoris sui. Mem. De excelso misit ignem in ossibus meis: et erudiuit me. Expandit retē pedibus meis: conuertit me retrorsum. Posuit me desolatam: tota die merore cōfectā. Nun. Uigilauit iugum iniquitatum mearum in manu eius cōuolute sunt: et imposite collo meo. Infirmata est virt⁹ mea: dedit me domin⁹ in manum de qua non potero surgere. Hierusalem hierusalem: conuertere ad dominum deum tuum. ℟ iij. Omnes amici mei dereliquerūt me et preualuerunt insidiantes michi: tradidit me quē diligebam: et terribilibus oculis plaga crudeli percutiens. Aceto potabant me. ℣sus. Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea. Aceto. Lectio secunda.

Samech. Abstulit omnes magnificos meos: dominus de medio mei: vocauit aduersum me tempus: vt contereret electos meos. Torcular calcauit dominus virgini filie iuda. Ayn. Idcirco ego plorās: et oculus meus deducens aquas: quia lōge factus est a me consolator conuertens animam meam. Facti sunt filij mei pditi: q̄m inualuit inimicus. Phe. Expandit syō manus suas: non est qui consoletur eam. Mandauit dominus aduersum iacob: in circuitu ei⁹ ho-

stes eius. Facta est hierusalē quasi polluta mēstruis inter eas. Rem. Uinea mea electa ego te plantaui. Quomodo conuersa es in amaritudinē: vt me crucifigeres ꝛ barrabā dimitteres? ℣. Ego quidem plantaui te vinea mea electa/omne semen verum. Quomodo con. Lectio tertia.

Sade. Justus est dominus: qꝛ os ei⁹ ad iracūdiam prouocaui. Audite obsecro vniuersi populi: ꝛ videte dolorem meum. Uirgines mee et iuuenes mei: abierunt in captiuitatem. Coph. Uocaui amicos meos: ꝛ ipsi deceperunt me. Sacerdotes mei et senes mei: in vrbe consumpti sunt: quia quesierūt cibū sibi: vt refocillarent animas suas. Res. Uide domine qm̄ tribulor ꝯturbatus est vēter meus. Subuersū est cor meū in memetipsa: qm̄ amaritudine plena sum. Foris interficit gladius: ꝛ domi mors simlis ē. Syn. Audierunt quia ingemisco ego: ꝛ nō est qui consoletur me. Oēs inimici mei audierūt malū meū/letati sūt qm̄ tu fecisti. Adduxisti diē consolationis: ꝛ fient similes mei. Tau. Ingrediat omne malum eorū corā te: ꝛ deuindemia eos: sicut vindemiasti me ꝑpter omnes iniquitates meas. Multi eni gemit⁹ mei ꝛ cor meum merens. ℟. Tāq̄ ad latronem existis cum gladijs cōprehendere me. Quotidie apd vos eram in templo docens ꝛ nō me tenuistis: ꝛ ecce flagellatū ducitis ad crucifigendum. ℣. Cum q̄ iniecissent manus in iesum ꝛ tenuissent eū: dixit ad eos. Quotidie. In secūdo nocturno. an. Uim faciebant qui querebāt animam meam. ps. Domine ne. ij. c. v. an Confundantur ꝛ reuereantur q̄ querunt aiam meā vt auferant eā. ps. Expectās. c. vij. an Alieni insurrexerunt in me: ꝛ fortes quesierunt animam meā. ps. De⁹ in noie. b. ij. ℣. Insurrexerunt in me testes iniqui. Et mentita est iniquitas sibi. Augustinus super pm. liiij. Lctō. iiij.

Tetenderūt arcum rem amaram: vt sagittent i abscōdito immaculatū. Nostis quibus dolis id egerūt: queādmodū ei discipuluꝫ coherentem pecunia corrupe runt: vt eis traderet: quomodo falsos testes procurauerunt: quibus insidijs ꝛ dolis egerunt: vt sagittarent in abscondito immaculatum. Magna iniqtas ecce de abscōdito venit sagitta. Sꝫ quā maculām in eo fecit qui nec tantam maculatam habet: q̄ta potest pūgi a sagitta. ℟. Tra

diderūt me in manus impiorum et inter iniquos proiecerunt me: et non pepercerunt anime mee: congregati sūt aduersum me fortes. Et sicut gigātes steterunt cōtra me. ℣. Alieni insurrexerunt in me: et fortes quesierunt animā meam. Et sicut. Lectio quinta.

Agnus quippe immaculatus: totus immaculatus non cui macule ablate sūt: sȝ q̄ nullas extraxit maculas. Repente sagittabunt: et non timebunt. Cor durū/ occidere velle hominem: qui mortuos suscitabat. Repente idest insidiose quasi inopinate/ quasi non preuise: similis enim nescienti erat inter ipsos dominus: ignorantes quid nesciret ꝛ quid sciret: imo ignorātis est nichil scire. Sed omnia scire: et ad hoc venisse/ vt illi facerēt quod se facere potestate arbitrabantur. ℟. Iesum tradidit impius summis principibus sacerdotum et senioribꝰ populi: petrus autē sequebatur a longe. Ut videret finem. ℣. Et ingressus est petrꝰ in atrium principis sacerdotum. Ut. L. cō. vi.

Firmauerunt sibi sermonē malignum: facta sunt tāta miracula nō sunt moti: perstiterunt in consilio sermonis maligni. Traditus est iudici trepidat iudex; et non trepidabant qui iudici tradiderunt. Cōtremiscit potestas: nō cōtremiscit imanitas. Uult ille lauare manus suas: et illi inquināt linguas suas: sȝ quare hoc firmauerūt sibi sermonem malignum? Quanta fecit pylatus vbi refrenarētur: sed firmauerunt sibi sermonem malignū. Crucifige crucifige. Repetitio: cōfirmatio est sermonis maligni. ℟. Ingressus pylatus. ꝛc. L. viij. In tertio nocturno. an. Ab insurgentibus in me libera me domine: quia occupauerunt animam meam. ps. Eripe me. d. iiij. ā. Longe fecisti notos meos a me: traditus sum et non egrediebar. ps. Domine deus salu. e. viij. an. Captabant in animam iusti: et sanguinem innocentem condēnabāt. ps. Deus vltionum. f. i. ℣. Alieni insurrexerunt in me. Et fortes quesierunt animam meā. Ex epistola pauli ad hebreos. iiij. Lectio. vij.

Festinemꝰ igitꝰ igredi in illam requiem: vt ne quis i idip̄m incidat incredulitatis exēplū. Uiuꝰ est enim sermo dei ꝛ efficax: et penetrabilior omi gladio ancipiti: et pertingens vsqȝ ad diuisionem anime et spiritus. ℟. m. Barrabas latro dimittitur: et innocēs christus occiditur: nam et iudas do-

ctus sceleris qui per pacem didi-
cit facere bellum. Osculando tra
didit dominum iesum christum.
℣. Ecce turba et qui vocabatur
iudas venit et dum appropinqua
ret ad iesum. Osculando. Lc. viij.
Compagum quoque et medul
larum et discretor cogitatio-
num cordis: et intentionum:
et non est vlla creatura inuisi-
bilis in conspectu eius. Om-
nia autem nuda: et aperta sũt
oculis eius / ad quẽ nobis ser
mo. Habentes ergo pontifi-
cem magnum qui penetrauit
celos iesum filium dei: tenea-
mus spei nostre confessionẽ.
℟. Uelum templi scissum est et
oĩs terra tremuit. Latro de cru-
ce clamabat dicens memẽto mei
domine dum veneris in regnum
tuum. ℣. Petre scisse sunt monu
menta aperta sunt: qui dormie-
rant surrexerunt. Latro. Lc. ix.
Non enim habemus ponti-
ficem qui non posset compa-
ti infirmitatibus nostris ten-
tatum autem per omnia / pro
similitudine absque peccato.
Adeamus ergo / cum fiducia
ad thronum gratie ei⁹: vt mi
sericordiam consequamur: et
gratiam inueniamus in auxi
lio oportuno. ℟. Tenebre fa
cte sunt dum crucifixissent iesum
iudei: et circa horam nonã excla
mauit iesus voce magna de⁹ de-
us vt quid me dereliquisti? Et in
clinato capite emisit spiritũ: tunc
vnus ex militibus lancea latus
eius perforauit et continuo exi-
uit sanguis et aqua. ℣. Cum er
go accepisset acetum dixit con-
summatũ est. Et i. ℟. reincipia
tur. In laudibus. ãn.
Proprio filio suo non pep-
cit deus: sed pro nobis oĩbus
tradidit illum. ps. Miserere.
c. v. ãn. Anxiatus est in me spi-
ritus meus in me turbatũ est cor
meum. ps. Domine exau. ij.
f. ij. ãn. Ait latro ad latronem
nos quidem digna factis recipi-
mus hic autem quid fecit? memẽ
to mei domine dum veneris in re
gnum tuum. ps. Deus de⁹ me
us. a. viij. ãn. Dum cõturbata fue-
rit anima mea domine misericor
die memor eris. ps. Domĩe au-
diui. f. ij. ãn. Memento mei do-
mine deus dum veneris in regnũ
tuum. ps. Laudate. a. viij. ãn.
Posuerunt super caput eius cau
sam ipsius scriptam: iesus naza-
renus rex iudeorum. ps. Bene
dictus. a. viij. Cetera habeã-
tur sicut in priori nocte cũ his
versiculis. ℣. Qui expãsis in cruce
manibus traxisti omnia ad te se-
cula. ℣. Qui latroni in cruce cõ
fitenti paradisi ianuam aperuisti
℣. Fac nos tuam iesu mortem
digne venerari. ps. Miserere.
℣. Proprio filio suo non peper-

cit deus: sed p nobis oībus tradidit illum. Oratio. Respice q̄sumus. L. viij. ¶ Ad vesperas. omnia vt i cena domini. añ. Cū accepisset acetū dixit ꝯsūmatū est: et inclinato capite emisit spm̄. ps. Magt. oro. Refecti vitalib⁹ sacramēt. M. iij. si celebrauerit alias ora Respice q̄s. Cōpletoriū sicut pria finiat. ¶ In sabbato sctō. añ. In pace in idipsum dormiam et req̄escam. ps Cū inuocarē. h. ij añ. Habitabit i tabernaculo tuo requiescet in mōte sancto tuo. p̄. Dn̄e quis. a. iiij. añ. Caro mea requiescet in spe. ps. Cōserua. a. iiij. ℣ In pace in idipsum Dormiam et requiescam. Lectio. j

Aleph. Quomō obtexit caligine / in furore suo dn̄s filiaꝫ syon: Proiecit de celo in terrā inclitam israel: et nō est recordatus scabelli pedum suorū in die furoris sui. Beth. Precipitauit dn̄s / nec pepcit: oīa p̄ciosa iacob destruxit in furore suo: municiones v̄ginis iuda: et deiecit in terram / polluit regnū et principes eius. Gymel. Confregit i ira furoris sui omne cornu israel: auertit retrorsum dexteram suam a facie inimici: et succendit in iacob / quasi ignem flamme deuorantis in gyro. Deleth. Tetendit arcū suum quasi inimicus: firmauit dexteram suā q̄si hostis: et occidit omne quod pulchruꝫ erat visu: in tabernaculo filie syon effudit q̄si ignē indignatiōem suā. Hierusalē hierlm.

℟ Sepulto dn̄o signatū est monumētum voluentes lapidem ad ostiū monumēti. Ponentes milites qui custodirent eū. ℣ Ne forte veniāt discipuli eius: et furent eū et dicāt plebi surrexit a mortuis. Ponentes. Lectio secunda.

He. Factus est dominus velut inimicus: p̄cipitauit israel p̄cipitauit oīa menia eius: dissipauit municiones eius: et repleuit in filia iuda hūiliatū et humiliatam. Vau. Et dissipauit quasi hortum tentorium suum. Demolitus est tabernaculum suuꝫ. Obliuioni tradidit dn̄s i syon festiuitatē et sabbatuꝫ: et i opprobrium et in indignationem furoris sui: regem et sacerdotē. Zay. Repulit dominus altare suū maledixit sanctificationi sue: tradidit i manus inimici muros turriū ei⁹. Vocē dederūt in domo dn̄i: sicut in die solēni. Heth. Cogitauit dn̄s dissipare muruꝫ filie syon: tetendit funiculum suū: et nō auertit manū suaꝫ a pditiōe: luxitq̄ ante murale: et murus parit dissipatus ē.

Leth. Desixe sũt i terra por-te eius: perdidit et contriuit vectes eius: regem eius ꝛ pri cipes eius in gentibus. Non est lex: ꝛ prophete eius nõ in uenerunt visionez a domino. ℟. Hierusalez luge et exue te ve stibus iocunditatis induere cine re et cilicio. Quia in te occisus ẽ saluator israel. ℣. Deduc quasi torrentem lachrimas per diem ꝛ noctez et non taceat pupilla ocu li tui. Quia. Lectio tertia.

Ioth. Sederunt i ter-ra: conticuerunt senes filie syon: consperserunt cine re capita sua: accincti sunt ci-licijs: abiecerunt in terra ca-pita sua virgines hierusalez. Caph. Defecerũt pre lachri-mis oculi mei cõturbata sunt viscera mea: effusum est i ter-ra iecur meum super contri-tionem filie populi mei: cum deficeret paruulus ꝛ lactens in plateis oppidi. Lamech. Matribus suis dixerunt vbi est triticum et vinum: cuz de-ficerent quasi vulnerati i pla-teis ciuitatis: cum exalarent animas suas in sinu matrum suarum. Men. Cui com-parabo te: vel cui assimilabo te filia hierusalem. Cui exe-quabo te: et consolabor te fi-lia virgo syon: Magna enim velut mare ꝯtritio tua. Quis medebitur tui. ℟. Plãge quasi virgo plebs mea vlulate pasto-res in cinere ꝛ cilicio. Quia veni-et dies domini magna: et ama-valde. ℣. Accingite vos sacer-dotes et leuite: ministri altaris aspergite vos cinere. Quia veni-et. In secundo nocturno. ãn. Eleuamini porte eternales: ꝛ in-troibit rex glorie. ps. Domini est terra. b.ij. ãn. Credo vide-re bona domini: in terra viuen-tium. ps. Dominus illumina-tio mea. b.viij. ã. Domine ab-straxisti ab inferis animam me-am. ps. Exaltabo te domine. c.j. ℣. Caro mea. Requiescet in spe. Ex tractatu sancti Augu stini episcopi super Psalm.

Lecto quarta.

Acce-det homo ad cor altũ et exaltabitur deus. Accessit iesus christus ad ipsa iudeo-rum consilia. Passus teneri homo: non enim teneretur / nisi homo: aut videretur: ni-si homo / aut colaphizaretur nisi homo: aut crucifigere-tur / nisi homo: aut morere-tur / nisi homo. Respõsoriuz. Recessit pastor noster fons aque viue: ad cuius transitum sol ob-scuratꝰ est: nam ꝛ ille captus est. Qui captiuum tenebat primum hominem: hodie portas mortis: et seras pariter saluator noster disrupit. ℣. Destruxit quidẽ clau

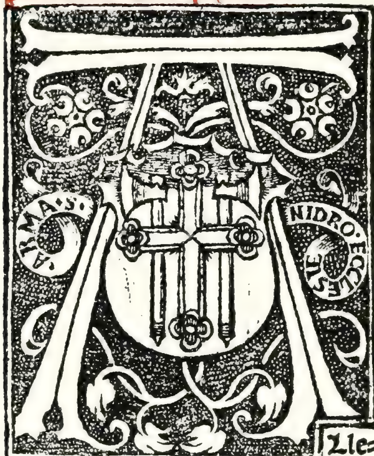
stra inferni et subuertit potenti-
am diaboli. Qui. Lectio qnta.
Accessit ergo homo ad om-
nes illas passiones: que in il-
lo nichil valerēt: nisi esset ho
mo. Sed ille si non esset: non
liberaret homo. Accessit ho-
mo ad cor altum: idest cor se-
cretum: cor abditum abijci-
ens aspectibus humanis ho
minem seruans: intus deum
celans formam dei que equa
lis est patri: et offerens for-
mam serui: que minor est pa-
tre. Rem. O vos omnes qui tran
sitis per viā attendite et videte.
Si ē dolor similis sicut dolor me
us. ℣. Attendite vniuersi popu
li et videte. Si est. Lectio sexta
Illi putantes hoc totum es-
se quod videbatur occidunt
hominem in corde alto: sz ex-
altabitur deus in corde diui-
no. Accessit homo ꝛ quia de
us erat: et quia passurus erat
Volēs et quia exemplum p̄-
biturus infirmis erat: et qa
nichil facturi ei erant qui se-
uiebant tanꝗ passuro deo: sz
in homine et in carne. Sagit
te infantium facte sunt pla-
ge eorum. Ubi est illa seuitia
vbi est fremit⁹ ille leonis po-
pulus rugientis et dicentis:
crucifige crucifige? Ubi sunt
insidie arcum tendentiū? Nō
ne sagitte infantiuz facte sūt
plage eorum? Rem. Ecce quō
modo moritur iustus et nemo p-
cipit corde: et viri iusti tolluntur
et nemo considerat a facie iniqui
tatis oblatus est iustus. Et erit
in pace memoria eius. ℣. In pa
ce factus est locus eius: et in sy-
on habitatio ei⁹. Et erit. In ter-
tio noctur. ān. Deus adiuuat
me ꝛ dn̄s susceptor est anie mee.
ps. Deus i nomine tuo. b. ij.
ān. In pace fact⁹ est locus eius
et in syon habitatio ei⁹. ps. No
tus in iudea. e. ij. ān. Fact⁹ suz
sicut hō sine adiutorio inter mor
tuos liber. ps. Dn̄e deus salu.
e. viij. ℣. In pace fact⁹ ē locus
eius. Et habitatio eius in syon.
Nostis queādmo- l. vij
dū sibi faciāt de cānis
sagittas infantes. Quid feri
unt aut vnde feriūt. Que ma
nus aut quod telum: que ar-
ma: aut que membra sagitte
puulorꝫ facte sunt plage eo
rū: ꝛ ifirmate sunt contra eos
lingue eorū. R. Estimatus sum
cum descendentibus in lacuz. Fa
ctus sum sicut homo sine adiuto
rio inter mortuos liber. ℣. Po-
suerunt me in lacu inferiori in te
nebrosis et in vmbra mortis. Fa-
ctus sum. Lectio octaua.
Acuūt nūc linguas suas tā-
ꝗ gladium firmant sibi s̄mo
nem malignuz merito sibi eū
firmauerunt: quia infirmate

sunt super eos lingue eorum Nunquid poterat esse hoc firmum aduersus deum: mentita est inquit iniquitas sibi. R. Agnus dei christus immolatus est pro salute mundi. Nam de parentis protoplasti fraude facta cõdolẽs: quãdo pomi noxialis morte morsu corruit: ipse lignũ tunc notauit damna ligni vt solueret. V. Christus fact⁹ est pro nobis obediens vsq3 ad mortem: mortez autem crucis. Nam. Lectio .ix.

Christus assistens pontifex futurorum bonorum peramplius et perfectius tabernaculum non manufactuz: idest non huius creationis: neq3 per sanguinez hircorum aut vitulorum: sed per proprium sanguinem introiuit semel in sancta sanctoruz eterna redẽptione inuenta. Si enim sanguis hircorum et taurorum et cinis vituli aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quãtomagis sanguis christi: qui per spiritum sanctũ semetipsum obtulit immaculatum deo: emundabit conscientiam nostram ab opib⁹ mortuis ad seruiẽdũ deo viuẽti Et iõ noui testamẽti mediator est: vt morte intercedẽte i remissionẽ eoꝝ p̃uaricationũ q̃ erãt sub priori testamẽto: remissionẽ accipiãt: q̃ vocati sũt eterne hereditatis. R. Sicut ouis ad occisionẽ duct⁹ ẽ: ꝛ dũ male tractaret non apuit os suũ. Tradit⁹ est ad mortẽ vt viuificaret pplm suũ. V. Ipse aũt vulnerat⁹ ẽ ꝑpter delicta nr̃a attrit⁹ est ꝑpt scelera nr̃a. Tra.

O Mors ero In laud. an. mors tua: morsus tu⁹ ero iferne. ps. Miserẽ. a. v. an. Plãgẽt eũ quasi vnigenitũ: qꝛ inocẽs dñs occisus est. ps. Judica me. a. ij. an. Attẽdite vniuersi ppli: ꝛ videte dolorẽ meũ. ps. Deus deus. a. A porta iferi erue dñe aiam meã. ps. Ego dixi. a. ij. an. O vos oẽs q̃ trãsitis p viã attendite ꝛ videte si ẽ dolor: vt dolor me⁹. ps. Laudate. a. viij. an. Mulieres sedẽtes ad monumẽtũ lamẽtabant flẽtes dñm. ps. Bñdict⁹. a. viij. Cetera oĩa: vt in cena dñi cũ his vsib⁹. Qui prophetice prompsisti ero mors tua o mors. V. Uita i ligno morit infern⁹ ꝛ mors ingẽs spoliat. V. Quẽ sctõꝝ aie redẽptorẽ piꝭs votis suscepe. Post psalmũ. Misere. V. In pace factus ẽ loc⁹ ei⁹. Et habitatio eius in syon. Oratio vts. Respice q̃s. Psa vero cum ceteris horis diurnalib⁹ pagat queadmodũ in cena dñi p̃notat versu tm̃. In pace factus est loc⁹ ei⁹ mutato

¶ In vigilia pasche ad vesp. Deus in adiutorium im- ponatur Antiphona.

Alleluya alleluya alleluya alleluya alleluya. ps. Laudate dominuz omnes gentes. g. iij. cuz Gl'ia patri. mox subiungitur an. Vespere aut sabbati q lucescit in prima sabbati: venit maria magdalene et altera maria videre sepulchrum alleluya. ps. Magnificat. oro.

Spiritum nobis domine tue charitatis infunde vt quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate cocordes. Per eundem. eiusdem spiritus. Et sic finiantur vespere cum Bn̄dicamus dn̄o. all'a all'a alleluya.

¶ Ad copletoriu. no dicatur Couerte nos nec. Deus i adiutorium. sed statim an incipiatur. Alleluya all'a all'a all'a ps. Cum inuocarem. Inte domine speraui. Ecce nunc. vt i fine psalterij. Nunc dimittis cuz. Gloria patri. All'. Quibus dictis mox. Domin' vobiscum subsequatur. Oratio Spiritu nobis domine vts. Et sic cuz Benedicamus domino finiat. ¶ Ad mat. Inuitatoriu. All'a Surrexit dn̄s vere. Venite adorem' all'a. ps. Venite. Super pos. an. Ego sum qui sum et consilium meum non est cum impijs: sed in lege domini voluntas mea est alleluya. ps Beatus. a. j. an. Postulaui patrem meum all'a dedit michi gentes all'a in hereditatem alleluya ps. Quare fremuerunt. a. j. a Ego dormiui et sompnu cepi: et exurrexi qm dn̄s suscepit me all'a alleluya. ps Domine quid. a. j. R. Resurrexit dominus all'a. Sicut dixit vobis all'. sm Mar. xvj.

In illo tempe. Maria magdalene/ et maria iacobi et salome emerut aromata: vt venientes vngerent iesum. Et reliq. Hom. bti Gregorij pape. Audistis fratres go. pape. charissimi q sancte mulieres q dn̄m fuerat sequute cu aromatibus ad monumentu venerut: et eu que viuentem dilexerat: etia mortuum studio humanitatis obsequutur. Sz res gesta aliqd in scta ecclia

signat gerendum. Sic quip-
pe necesse est: vt audiamus q̄
facta sunt: quatin⁹ cogitem⁹
etiam que nobis sunt ex eoꝝ
imitatiōe faciēda. ¶ Et nos
ergo in eum qui mortuus est
credentes si odore virtutum
referti: cum opinione bono-
rum operum dominum que-
rimus ad monumentum pro
fecto illius cum aromatibus
venim⁹. Ille aūt mulieres an
gelos vidēt: q̄ cuꝫ aromatib⁹
venerūt: qr videlicet ille men
tes supnos ciues aspiciūt: q̄
cum virtutū odoribus ad de-
um p sancta desideria profici
scunt. R. Angelus dn̄i descēdit
de celo et accedēs reuoluit lapi-
dem ꝛ sup eum sedit et dixit mu-
lieribus nolite timere scio enim
quia crucifixum queritis. Iā sur
rexit venite ꝛ videte locū vbi po-
situs erat dn̄s all'a. V. Angel⁹ do
mini locutus est mulierib⁹ dicēs
quē queritis an iesum q̄ritis? Iā.

Otā. Lctō. ii. (Gl'ia pri.
Nd ū vero nobis est frēs
q̄dnam sit qd̄ i dextris sede-
re angelus cernit̄ q̄ testis re-
surrectiōis dn̄i esse p̄hibetur
Quid nāqꝫ p sinistrā nisi vi-
ta p̄sens q̄ d vero p dexteram
nisi perpetua vita signat̄. Un
de scriptū est leua ei⁹ sub ca-
pite meo: ꝛ dextera illi⁹ āple-
xabit̄ me. ¶ Qr igit̄ redem-
ptor nr̄ iā corruptionē vite p̄-
sentꝫ trāsierat recte/angel⁹ q̄
nūciare pennē ei⁹ vitā vene-
rat i dextera sedebat Qui sto
la cādida cooptus appuit: qr
festiuitatis nostre gaudia nū
ciauit. Candor etenīꝫ vestis/
splēdorem nostre denunciat
solennitatis. nostre dicamus
an sue: sꝫ vt fateamur verius
ꝛ sue dicamus ꝛ nostre. ¶ Il
la quippe redēptoris nostri
resurrectio ꝛ nostra festiuitas
fuit: quia nos ad imortalita-
tem reduxit: et angelorum fe
stiuitas extitit: q̄a nos reuo-
cando ad celestia eorum nu-
meruꝫ impleuit. In sua ergo
ac nostra festiuitate angelus
in albis vestib⁹ apparuit: q̄a
dum nos resurrectionem do
minicaꝫ ad supna reducimur
celestis patrie damna repan
tur. ¶ Sed quid veniētes fe
minas affatur āgelus audia-
mus. Nolite expauescere Ac
si aperte dicat. Paueant illi
qui non amant aduentum su-
pernoꝝ ciuiū. Pertimescāt q̄
carnalibus desiderijs p̄ssi ad
eoꝝ se societatē ptigere pos-
se despant. Uos aūt cur pti-
mescitꝫ: q̄ vr̄os pciues videtꝫ
Un̄ ꝛ mathe⁹ āgelū appuisse
describēs ait. Erat autē aspe
ctus eius sicut fulgur: et ve-
stimenta eius candida / sicut

vit. In fulgore etenim terror ti moris est: in niue autem blandimētum candoris. R. Angelus dñi locutus est mulierib⁹ dicens: quē queritis an iesū queritis. Jam surrexit venite et videte alleluya all'a. V. Ecce precedet vos in galileā ibi eū videbitis sicut dixit vobis. Jā. Glia pri. L. iij

Quia vero ōps deus et terribilis est pctōrib⁹/ et blandus iustis: recte testis eius resurrectionis angelus et in fulgore vultus: ꝛ ī cādore habitus demōstratur. Ut de ipsa sua specie et terreret reprobos et mulceret pios.

¶ Unde recte quoqꝫ populū per deserta gradiētē colūna ignis ī nocte ꝛ colūna nubis preibat in die. In igne etenī terror timoris est: in nube autem visionis lene blandimentum. Dies vero vita iusti: et nox accipit vita peccatoris. Unde et cōuersis pctōribus paulus dicit. Fuistis eni aliquādo tenebre: nūc aūt lux in dño. ¶ In die ergo p nubem colūna mōstrata est: ꝛ ī nocte per ignē: quia ōps deus ꝛ blādus iustis et terribilis apparebit iniustis. Justos in iudicio veniens p lenitatis mansuetudinē demulcet: iniustos vero per iusticie districtionē terret. ¶ Sed iā qd angelus subiungat audiamus. Jesū queritis nazarenum: iesus latino eloquio salutaris / id est saluator iterpretat. ¶ At vero: tunc multi iesus dici poterant: non tamen substantialiter sed nuncupatiue. Ideo ꝛ locus subiungitur: vt de quo iesu dictum sit manifestet: nazarenum. Et causa protinus subditur/ crucifixū. Atqꝫ addidit surrexit non est hic. Nō est hic dicitur per presentiam carnis: qui tamē nusqꝫ deest per presentiam maiestatis. Sed ite dicite discipulis ei⁹/ et petro: quia precedet vos ī galileam. ¶ Querendum est nobis cur nomiatis discipulis: petrus designatur ex nomine. Sed si eum adhuc angelus nominatim non exprimeret: quia magistrum negauerat venire inter ceteros discipulos non auderet. Uocatur enim ex nomie: ne desperaret ex negatione. ¶ Qua ī re considerandum nobis est: cur oipotēs deus/ cum quem cuncte ecclesie preferre disposuerat: ancille vocem pertimescere: ꝛ seipsum permisit negare. Quod nimirum magne actum esse pietatis dispēsatione cognoscimus: vt is q futurus erat pastor ecclesie: ī sua culpa disceret: qualr alijs

misereri debuisset. ¶ Prius itaq3 eum ostendit sibi ⁊ tunc eum preposuit ceteris: vt ex sua infirmitate cognosceret: q̄3 misericorditer alienam infirmitatem toleraret. ¶ Bene autem de redemptore nostro dicitur: precedet vos in galileam: ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Galilea nanq3 transmigratio facta interpretatur. Iam quippe redēptor noster a passione ad resurrectionez/ a morte ad vitā a pena ad gloriā: a corruptione ad incorruptionem transmigrauerat. ℞. Dum transisset sabbatu3 maria magdalene ⁊ maria iacobi et salome/ emerūt aromata. Ut venientes vngerent iesum alleluya all'a. ℣. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentū/ orto iā sole. Ut venientes. Te deum laud. Sequatur statim. sine versi. ⁊ Deus in adiutoriū. Ad laudes. ān.

Angelus autē domini descēdit de celo: et accedēs reuoluit lapidem ⁊ sedebat super eum alleluya all'a. ps. Dominus regnauit. a. vij. ān. Erat autem aspectus eius sicut fulgur: vestimenta eius sicut nix all'a all'a. p. Iubilate. a. vij. ā. Pre tiore autez eius exterriti sunt custodes ⁊ facti sunt velut mortui alleluya. p. Deus deus meus. a. vij. ān. Respondens autē angelus dixit mulieribus nolite timere: scio enim q̄ iesum queritis alleluya. ps. Benedicite omnia. a. vij. ān. Cito euntes dicite discipulis: q̄a surrexit dominus alleluya. ps. Laudate dominum. a. viij. Mox imponatur. ān. Et valde mane vna sabbatorum veniūt ad monumentu3 orto iam sole alleluya. ps. Benedictus dominus deus. a. viij. Oratio.

Deus qui hodierna die per vnigenitum tuum eternitati nobis aditum deuicta morte reserasti: vota nostra q̄ preueniēdo aspiras etiam adiuuādo prosequere. Per eundem. ¶ Ad primam: ⁊ ceteras horas diurnales nō dicatur Deus in adiutorium. Sed absolute statim incipiatur. ā. Angelus aūt dn̄i. ps. Deus in nomie tuo. b. ij. ps. Cōfitemini domio. b. ij. ps. Beati immaculati. b. iij. ps. Retribue. quibus finitis ān. imponatur Angelus autem. et deinde. Hec dies quam fecit dominus: exultemus et letemur in ea. siue versu. Dominus vobiscū. Oratio. Deus qui hodierna die ⁊ ita cū Bn̄dicamus do. finiat. Simili mō. iij. vj. ⁊ nona: cū āis de laud. q̄dna. et ofone predicta dicāt. ¶ Ad vesperas sine Deus in adiu.

Kyrie eleysō. iij. Xp̄e eleysō. iij. Kyrie eleysō. iij. Stati seq̄n tur āne de laudibus. Angelus autem domini. p̄s. Dixit domi nus. ān. Erat autem. p̄s. Confitebor. g. ij. ān. Pre timore. p̄s. Beatus vir. g. ij. ān. Rn̄dens. p̄s. Laudate pueri. g. ij. ān. Cito euntes. p̄s. In exitu. g. iij. Postea iponat. grad. Hec dies quā fecit dominus exultem⁹ et letemur in ea. ℣. Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum misericordia eius. Alleluya. ℣ Pascha nostruz immolatus est christus. Alleluya. Sequētia.

Victime pascali laudes: immolāt xp̄iani. Agn⁹ redemit oues: xp̄s innocēs/p̄ri recōciliauit pctō res. Mors et vita duello ꝯflixere mirādo: dux vite mortu⁹ regnat viu⁹. Dic nobis maria quid vidisti i via? Sepulchrum xp̄i viuentis: et gl'iam vidi resurgentis. Angelicos testes: sudarium et vestes: surrexit xp̄s spes nostra p̄cedet suos in galileam. Credendū est magis soli marie veraci: q̄z iudeorū turbe fallaci. Scimus xp̄m surrexisse a mortuis vere: tu nob̄ʒ victor rex miserere. All'a. Statim sequat ān. Et respicientes viderunt reuolutum lapidē erat quippe magnus valde all'a. p̄s. Magnificat. Orō. Deus qui hodierna. Dn̄s vobiscum. cum Benedicamus domio. Hoc modo vespere dicantur/ vsq̄ʒ ad sabbatum mutatis tantū versibus ad grad. et All'a. Collecte et āis: i euāgelio. Cōplet. cātet sicut heri. Cū ā All'a. et his p̄is. Cū iuoca. h. ij. In te dn̄e. Ecce nūc. Nunc di. Cū hoc grad. Hec dies. q̄ finito seq̄tur ор. Sp̄m nob̄ʒ. hoc mō dicat ꝯpl. vsq̄ʒ ad sabbatum.

¶ Scd̄a die ad mat. Inuit. Surrexit dn̄s vere all'. p̄. Venite. ān. Precedā vos i galileā ibi me videbitis sicut dixi vob̄ʒ all'a all'. p̄s. Cū iuocarē. h. ij. p̄s. Verba mea. c. v. p̄s. Dn̄e ne in. i. a. j. ℣. Resurrexit dominus all'a.

Secundum Lucam vltimo.

In il. tpe. Duo ex discipulis iesu: ibāt ip̄a die i castellū: qd̄ erat in spacio stadiorū sexagita ab hierusalez noie emaus. Et ꝛ. Hom. gre go. pape.

Duob⁹ q̄dē discipulis nō credētib⁹: sʒ de se loquētib⁹ dn̄s apparuit: sed eis specie quā ag̃scerēt nō ostendit. Hoc ĝ egit dn̄s forsi oculis corpis: qd̄ apd̄ ipsos int⁹ agebat i ocl'is cordis. ℟. Maria magdalene et al'a maria ibāt diluculo ad monumētū iesuz quē q̄ritis nō ē hic surrexit sicut locutus ē. precedet vos i galileaz; ibi

eū videbitis allā allā. ꝟ. Cito eūtes dicite discipulꝭ eiꝰ ꝛ petro: qꝛ surrexit dn̄s. Precedet. Lctō.ii.

D iscipuli nāq apud semetipsos intus ꝛ amabāt ꝛ dubitabāt: eis aūt dn̄s foris ꝛ presens aderat: ꝛ qs eēt nō ostēdebat. R. Tulerūt dn̄z meū ꝛ nescio vbi posuerūt eū: ait ei angelꝰ Noli flere maria surrexit sicut dixit: p̄cedet vos in galileā ibi eū videbitis allā allā. ꝟ. Dū ḡ fleret inclinauit se ꝛ ꝓspexit in monumētū: ꝛ vidit duos āgelos i albis sedentes q̄ dicūt ei. Noli. Lcō.iii.

D e se ḡ loquētibꝰ dn̄s p̄sentiā exhibuit: de se aūt dubitātibus cognitiōis sue speciem abscōdit: ꝟba q̄dē ꝯtulit: duritiā cordꝭ icrepauit: scripture sacre mysteria / q̄ de seipso erāt apuit: ꝛ tn̄ qꝛ adhuc peregrinꝰ erat eoꝝ i cordibꝰ a fide finxit se longius ire. Rem. Cōgratulamini michi oēs q̄ diligitis dn̄m: qꝛ quē q̄rebā apparuit michi. Et dū flerē ad monumētū vidi dn̄m meū allā. ꝟ. Recedētibꝰ discipulꝭ nō recedebā: sꝫ amoris eiꝰ igne succēsa ardebā desiderio. Et dū flerē. Ad lau. an̄. Angelus aūt dn̄i. cū subseq̄ntibꝰ. In euāgelio. An. Jesus iunxit se discipulis suis in via: ꝛ ibat cū illis oculi eoꝝ tenebanꝭ ne eū agnoscerēt ꝛ increpauit eos dicens / o stulti ꝛ tardi corde ad credendū: in his q̄ locuti sūnt ꝓphete allā. ps. Benedictus. Oratio.

D Eus q̄ solēnitate paschali mundo remedia ꝯtulisti ppl'z tuū q̄s celesti dono ꝓseq̄re: vt ꝛ pfectā libertatē ꝯsequi mereaꝭ: ꝛ ad vitā ꝓficiat sempiternā. P do. Hore diurnales dicantur vt i die sancto: cū orone diei: ꝛ sic per totā hebdomad'. ¶ Ad.ii.ves. graduale. Hec dies. ꝟ. Dicat nunc israel quoniam bonus: qm̄ in seculū misericordia eius. Allā. ꝟ. Nonne cor nostruz ardēs erat in nobis de iesu: dū nobis loqueretur in via allā. Seq̄ntia. Uictime paschali. ꝟ. Qui sunt hi sermones q̄s confertis adinuicez ambulantes: et estis tristes allā allā. respondens vnus cui nomē cleophas dixit ei: tu solus pegrinus es in hierl'm ꝛ nō cognouisti q̄ facta sunt in illa his diebꝰ allā allā. q̄bus ille dixit: que: et dixerūt: de iesu nazareno qui fuit vir ꝓpheta potens in opere ꝛ sermone coraz deo ꝛ omni populo allā allā. po. Magt. orō. Deus q̄. ¶ Feria.iiii. Ad mat. Inuita. āe sup p̄os ꝛ ꝟsi. dicanꝭ vt in p̄cedēte feria et sic fiat p totā hebdom̄. pl. Dn̄e deꝰ me. a.ii. Dn̄e dn̄s nr̄. In dn̄o ꝯfi. lc.i.

I N illo t'm Lucā. vltio. tpe stetit iesꝰ i medio discipłoꝝ suoꝝ ꝛ dixit eis pax vo

bis ego sum nolite timere. Et reli. Hom. ven. bede presbiteri.
De se loquentibus discipulis dominus in medio stetit: et per presentiam sue visitationis ostendit quod congregatis in nomine suo: nunquam deesse pollicitus est. Deinde apparens eis pacis gaudia nunciauit: quia pax multa diligentibus legem eius et ipse vera pax quo presente nil timendum est. R. Uirtute magna reddebant apostoli. Testimonium resurrectionis iesu christi domini nostri alleluya allelu. V. Repleti quidem spiritu sancto loquebantur cum fiducia. Testio.
Est etiam fideliter attendendum quantis documentis persuadeat dominus fidem resurrectionis: dum se prebet oculis intuendum et manibus contrectandum: quia dum palpando ossa carnemque monstrat: statum sue vel nostre resurrectionis significat. R. Surgens iesus dominus noster stans in medio discipulorum suorum dixit. Pax vobis alleluya gauisi sunt discipuli viso domino alleluya. V. Una ergo sabbatorum cum fores essent clause vbi erant discipuli congregati propter metum iudeorum: stetit iesus in medio discipulorum suorum et dixit. Pax.
Quod autem ad insinuandam resurrectionis veritatem: cum discipulis dominus comedit potestate non necessitate seipsum mysticam suorum patientiam insinuans: piscem videlicet assum in passione: et fauum mellis: scilicet dulcedinem deitatis in cena humanitatis. Moraliter autem cum asso pisce mel sumitur: cum in patientia tribulationis dulcedo contemplationis augetur. R. Et valde mane vna sabbatorum Ueniunt ad monumentum orto iam sole alleluya. V. Maria magdalene: et maria iacobi et salome emerunt aromata: vt venientes vngerent iesum: et valde diluculo. Ueniunt. Laudes cum horis diurnalibus vts. In euangelio. An. Stetit iesus in medio discipulorum suorum et dixit eis pax vobis alleluya alleluya. Ps. Benedictus. Oro.
Deus qui ecclesiam tuam nouo semper fetu multiplicas: concede famulis tuis: vt sacramentum viuendo teneant quod fide perceperunt. Per dominum. ¶ Ad ii. ves. Hec dies. V. Dicant nunc qui redempti sunt a domino quos redemit de manu inimici: et de regionibus congregauit eos. alla. V. Surrexit pastor bonus qui posuit animam suam pro ouibus suis: et pro suo grege mori dignatus est. Sequen. Uictime paschali laudes. An.

uidete manus meas ꝛ pedes meos: quia ego ipse sum alleluya. ps. Magnificat. Oratio vt͞s
¶ Feria quarta. Ad matut. In primo nocturno. Psal. Saluum me fac a.iij. Usque quo domine a.iij. Dixit insipiens a.iij. Sm Joannē. vltio

IN illo tempore. Manifestauit se iterum iesus ad mare tyberiadis. Et reliqua. Hom. Gregorij pape.

Mystice q in piscatione post resurrectionem factam septē fuere discipuli: finē designat temporis: quod etiam littus in quo dominus stabat innuit: quia finis est maris. Tunc predicatorum ordo rete trahit ad terram immortalitatꝫ: plenum magnis piscibus: numero mystico ꝛ certo ďsignatis: hec est in solis electis. ℞. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid apire librū: ꝛ soluere septē signacula eius all'a all'a all'a. ℣. Dignus est agnus: qui occisus ē accipere virtutem et apire librūꝫ Et soluere. Lectio secunda.

Non vacat a mysterio post dn̄icā resurrectionē in dexteram solam facta piscatio: q̄a ad videndam eterne claritatis gloriam sola eccl'ia pertingit q̄ de opere sinistro nichil habebit. In alia autem piscatiōe bōi ꝛ mali magni ꝛ p͞ui: ꝛ sine numero: ꝛ rete rumpentes capti sunt. Ibi presens insinuatur ecclesia in qua boni ꝛ mali electi ꝛ reprobi scismatum scissuras facientes: multiplicati sunt super numerū. ℞. Isti sunt agni nouelli qui annūciauerunt all'a. Modo venerūt ad fontes repleti sūt claritate alleluya all'a. ℣. In cōspectu agni amicti stolis albis ꝛ palme in manibus eorūꝫ. Modo. Lectio .iij

IN hac autem piscatiōe capti sunt magni ꝛ parui sub certo numero/nec rete scindentes. In q̄ futura post generalem resurrectionē ecclesia figuratur: in qua soli p̄destinati in libro vite descripti iā gl'ificati sine oī dissētione in cōtinua pace q̇escentes sine fine letātur. ℞. De ore prudētis procedit mel all'a: dulcedo mellis est lingua eius alleluya fauus distillans labia eius all'a alleluya. ℣. Quam dulcia faucibꝰ meis eloquia tua domine super mel et fauum ori meo. Fauus. a. Mittite in dexteram nauigij rete ꝛ inuenietis all'a. ps. Benedictus dominus. a.viij. Oro.

DEus qui nos resurrectionis dominice /annua solennitate letificas: concede propicius: vt per temporalia festa que agimꝰ: peruenire ad gaudia eterna merea

mur. Per. Ad vespas.gdua. hec dies. ℣. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me. All'a. ℣. Christus resurgens ex mortuis iam nō mori tur: mors illi vltra non dominabi tur. Sequētia. Victie pascha li. ān. Dixit iesus discipulis suis afferte de piscibus quos prendidistis nunc: ascendit autem symō petrus et traxit rete in terram plenum magnis piscib9 alleluya. p. Magnificat. ¶ Feria.v. Ad mat. ps. Dñe qs. a.iiij. p. Cōserua. a.iiij. ps. Exaudi dñe. a.iiij. Lcō.i. Scdm Joannē. xx.

In illo tēpore. Maria stabat ad monumentū foris plorās. Et re. Hom. gre. gorii pape.

Huius exēplo mulieris mens inquirēde veritatis accensa desiderio: ad perseuerantie studiū instruit ne deficiat iquirēdo: etsi qñq3 differtur ab iueniēdo. Ad hoc eni nonnūq3 quesita gratia trāsfertur: vt desideretur ardentius/ et difficilius inuenta strictius teneatur. Reia eadem vt in secunda feria dicātur. Lectio.ij.

Videamus deniq3 quos fructus amoris germinat opus iquisitionis: vidit angelos in monumento: increpantes q viuentē dominum/ cum mortuis quereret: vidit postea ipsum viuentem quem tangere volens prohibita est: quia nōdum equalem patri credebat: quem inter mortuos requirebat. L.iij.

Intuenda sunt iterum i hac muliere diuine viscera pietatis. Apud quem eadem mulier anima peccatrix per penitentiam et vite resurrectionē: et maxime per ignem charitatis excocta tantum gratie locum inuenit: vt dominice resurrectionis et ipis apostolis prima nuncia mitteretur. ān. Maria stabat ad monumentum plorans vidit duos angelos i albis sedentes: et sudariū quod fuerat super caput iesu alleluya. ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui diuersitatem gentium in cōfessione tui nominis adunasti: da vt renatis fonte baptismatis / vna sit fides mentium et pietas actionum. Per. ¶ Ad vespas. gd. hec dies. ℣. Benedictus qui venit in nomine domini: de9 dominus et illuxit nobis. Alleluya. ℣. In die resurrectiōis mee dicit dominus precedam vos in galileam. ān. Dum ergo fleret inclinauit se et prospexit in monumentum: et vidit duos angelos in albis sedētes vbi positum fuerat corpus iesu all'a. ps. Magnificat. Or. vt s. ¶ Feria sexta. Ad matutinas. ān. vt prius. ps. Celi

enarrant. a.vj.ps Exaudiat te. a.vj.p. Dñe in virtute. a.vj
Lectio.j.sm mattheũ.xxviij.
In illo tempore. Undecim discipuli abierunt in galileam/in mõtem vbi cõstituerat illis iesus. Et reliq̃.
Homil. beati hieronymi presbiteri.
Quod in galilea in mõte dominus discipulis resurgens apparuit: mystice signat corpus christi per transmigrationem resurrectionis super omnia terrena/celesti virtute subleuatum: suos etiam fideles ammonẽs: vt si celsitudinem resurrectionis videre cupiunt: ab infimis cupiditatibus ad superna desideria transire studeant. Reliq tertie ferie dicantur. Lectio.ij.
Ad eminẽtiam quoq resurrectionis spectat quod sequitur. Data est michi ĩquit omnis potestas: in celo et in terra. Quod secundum assumptam humanitatem intelligẽdum est: in qua per gratiam et humilitatis virtutem: gloria et honore coronat⁹ est. Quia enim humiliauit semetipsum factus obediens vsq ad mortem: ideo deus exaltauit illũ et dedit illi nomen quod ẽ super omne nomen. Lectio.iij.
Ut igitur regnet in terra per fidez in fidelibus: discipulos iubet docere omnes gentes: et baptizare eos in nomĩe patris: et filij et spiritussancti. Ordine quidem cõgruo: primo docẽdus est auditor: deinde sacramentis fidei imbuendus: et tunc ad seruãda mãdata instituendus. ãn Undeci discipuli in galilea/videtes dñm adorauerũt all'a. p̃. Bñd⁹. Or.
Omnipotens sempiterne de⁹ qui paschale sacramentum in reconciliationis humane federe contulisti da mẽtibus nostris: vt quod professione celebramus: imitemur effectu. Per d. Ad vesperas. Graduale. Hec dies ãn Lapidem quem reprobauerũt edificãtes hic factus est in caput anguli: a domino factuz est istud et est mirabile in oculis nostris. Alleluya. Oportebat pati christuz et resurgere a mortuis: et ita intrare in gloriam suam. ãn. Data est michi oĩs potestas in celo et in terra alleluya alleluya. ps. Magnificat. Sabbõ. Ad matut. ps Dñs regit me. b.j. Dñi est terra. b.ij. Judica me dñe. b.iij. lc.j. sm Joãnem. xx.
In illo tpe. Una sabbati. Maria magdalene venit mane ad monumẽtũ cũ adhuc tenebre essent. Et reliqua. Homil. beati Gregorij pape. Querens maria do-

minum in monumentum: et quia non inuenit sublatũ credidit Adhuc erat in tenebris ignorantie et meroris. Qua currente discipulis nũciare: illi pre ceteris cucurrerũt qui pre ceteris amauerũt: scilicz petrus et ioannes. Rña. vt in quarta fer. habeant. Lcõ. ii.

Ioannes significat synagogam que quasi prior venit ad monumentum: quia prophetas de incarnatione domini: et passione audiuit: sed nõ intrauit: quia in mortuum credere noluit. Lectio tertia.

Ecclesia vero que per petrũ designatur: vt cognouit i carne mortuum et viuentem credidit deum: postea etiam iudea intrabit in fine seculorũ Sunt autem quidam q̃ duobus his currẽtibus duas affectiones animi dicunt figurari: desiderium scilicet et cõsilium. Ãn. Currebãt duo simul et ille alius discipulus precucurrit citius petro: et venit prior ad monumẽtũ allã. ṽ. Bñdꝰ. a. viii

Concede q̃s Oratio. oĩps deꝰ vt q̃ festa paschalia venerãdo egimus: per hec ↄtingere ad gaudia eterna mereamur. P dñm. Hac die grad. hec dies. deponit: et ad primã et cetas horas diurnales dicendum est. Allã cum versu hec dies quam fecit dominus exultemus et letemur in ea. Oro. vt s. ¶ Dñica prima post pascha ad primas vš. pl feriales dicãtur cum hac ãn. Allã allã allã allã. Cap. ii. Co rinth. i.

Benedictus deus et pat dñi nostri iesu xpi: qui secundum magnaz misericordiam suam regenerauit nos in spem vite eterne p resurrectionem iesu christi ex mortuis. ℟. Surrexit dominus de sepulchro alleluya allã. ṽ. Qui pro nobis pepẽdit in ligno. allã. Gloria patri. ℟. Surrexit.

Chorus noue Hymnꝰ hierusalem noua melli dulcedine: promat colens cũ sobrijs paschale festum gaudijs. Quo xps inuictus leo dracone surgens obruto: dũ voce viua ꝑsonat a morte fũctos excitat. Quam deuorat improbus/predam refudit tartarus/captiuitate libera: iesum sequantur agmina. Triumphat ille splendide/et dignus amplitudine: soli policꝫ patriam/vnam facit rem publicã. Ipsuꝫ canendo supplices regem precemur milites: vt in suo clarissimo/nos ordiet palacio. Per secla mete nescia: patri supremo gloria honorcꝫ sit cum filio et spiritu paracleto. Amen. ṽ. Ma-

ne nobiscũ domine all'a. Quoniã aduesperascit ⁊ inclinata est iam dies all'a. In euãgel. ãn. Cum esset sero die illa vna sabbatorũ et fores essent clause vbi erant discipuli congregati stetit iesus in medio: ⁊ dixit eis pax vobis alleluya. ps. Magnificat. Oro.

Deus q̇ p vnigenitũ tuũ eternitatis nobis aditum deuicta morte reserasti: da nobis q̄s: vt q̇ resurrectõis dñice solẽnia colim⁹: p innouationẽ tui spũs a morte aie resurgamus. P eund. ¶ Hec oratio dicat ad .j. vesp. tantũ vsq ad ascensionem domini. Ad cõpletorium dicat. Conuerte nos. De⁹ in adiutoriũ. ã. All'a all'a all'. al'. ps. Cũ inuocarem. p.ii.p. In te domine. Qui habitat. ps. Ecce nunc bened. Capitulum. Joã. iii.

Qui credit in filium dei habet testimonium dei in se. Deo gratias. Hymnus

Iesu saluator seculi / verbum pr̄is altissimi: lux lucis inuisibilis / custos tuorũ peruigil. Tu fabricator omnium / discretor atq tempor̃: fessa labore corpora / noctis quiete recrea. Ut dum graui in corpore / breui manem⁹ tempore: sic caro nostra dormiat / vt mens in xp̄o vigilet. Te deprecamur supplices / vt nos ab hoste liberes: ne valeat seducere / tuo redẽptos sanguine. Quesum⁹ auctor omniũ / in hoc paschali gaudio: ab omni mortis impetu / tuum defendas ppl'm. Gloria tibi dñe / q̇ surrexisti a mortuis: cum pr̄e ⁊ sancto spũ / in sempiterna secula. Amen. ℣. In resurrectione tua xp̄e all'. Celum ⁊ terra letentur all'a. ãn. Alleluya resurrexit dñs all'a. Sicut dixit vobis all'a all'a. ps. Nunc dimit. Kyrie eleysõ. iii. Christe eleysõ. iii. Kyrie el'. iii. Pr̄ noster. Et ne nos. ℣. In pace in idip̄m. Credo in deũ. Post Confiteor. ℣. Surrexit dñs vere all'a. Et appuit symõi all'a. ℣. Surrexit dñs de sepulchro all'a. Qui p nobis pepẽdit i ligno all'. ℣. Gauisi sũt discipli dñi all'a. Ui dño all'a. Dñe deus virtutũ. Dñe exaudi. Dñs vobiscũ. Oratio

Deus q̇ eternitatis tue lumen cunctis gentibus suscitasti: da nobis q̄s: vt in resurrectione dñi nostri iesu christi a vitiorum tenebris exuamur: ⁊ lumine claritatis eius illustremur. Qui tecũ. Ad matutinas Inuitatoriũ. All'a. Surrexit dñs vere. Uenite adorem⁹ all'a. ps. Uenite. Hymn.

Aurora lucis rutilat / celum laudib⁹ intonat: mundus exultãs iubilat / ge-

mens infern⁹ vlulat. Cum rex ille fortissimus/mortis cõfractis viribus:pede conculcãs tartara/soluit a pena miseros. Ille qui clausus lapide/custoditur sub milite:triũphans pompa nobili/ victor surgit de funere. Solutis iã gemitib⁹/ ꝛ inferni dolorib⁹: quia surrexit dñs/ resplẽdẽs clamat angel⁹. Tristes erãt apostoli/ de nece sui dñi: quẽ pena mortis crudeli/serui dãnarant impij. Quesum⁹ auctor oĩm. Gl'ia tibi dñe. ãe. super ꝑos. cũ ip̃is p̃is. ℣ficulis lctõnib⁹ et ℟ꝫ dicant vt in die sãcto pasche. Te deũ. ℣⁹. Surrexit dñs vere all'a. Et apparuit symoni all'a. Ad laud. ãn. Angel⁹ aũt dñi. cũ alijs sequẽtib⁹. ℞. j. Capl'm. j. Corin. v.

Fratres. Expurgate vet⁹ fermentũ:vt sitis noua cõspersio sicut estis azimi etenĩ pascha nostrũ imolatus est xp̃s. Deo grãs. Hy⁹

Sermone blando angelus/predixit mulierib⁹: in galilea dñs/vided⁹ ẽ quãtotius. Ille dũ ꝑgunt cõcite/apostolis hoc dicere:vidẽtes eum viuere/ osculant̃ pedes dñi. Quo agnito discipuli/in galileã propere: pergunt videre faciẽ/desideratã dñi. Claro paschali gaudio/ sol mũdo nitet radio:cũ xp̃m iã apl'i/visu cernũt corporeo. Ostensa sibi vulnera / in xp̃i carne fulgida:resurrexisse dominũ/voce fatentur publica. Rex xp̃e clemẽtissime/tu corda nr̃a posside:vt tibi laudes debitas / reddam⁹ oĩ tẽpore. Quesum⁹ auctor oĩm. Gl'ia tibi dñe. ℣⁹ Surrexit dñs de sepulchro all'. ℟ Qui ꝓ nobis pependit ĩ ligno all'. ã. Et valde mane. vt̃s. ℞. j. B̃ñdictus. Or̃o. Deus qui per vnigenitum tuum eťnitatis nobꝫ. vt̃s. ibidẽ. Ab hic vsq̃ ad ascẽsionẽ domini:hymni horaꝝ diurnaliũ siue. ix. lc. sint siue. iij. sẽp isti duo ℣. Quesum⁹ auctor oĩm Gl'ia tibi dñe. addãt. ¶ Ad primã. Hy⁹. Iã lucis. ãn. Angel⁹ autẽ dñi. p̃l. ꝯsueti. ꝛ Quicũq̃ vult. Cp̃. Qui credit in filiũ dei. ã. ad ꝯpleto. ℟. Xp̃e fili dei viui miserere nobis. All'a all'a. ℣. Qui surrexisti a mortuis miserere nobis. All'a all'a. ℣⁹. In resurrectiõe tua xp̃e all'a. Celũ et terra letent̃ all'a. Post confessionẽ. ℣. vt̃s. in completorio. or̃o. De⁹ qui ꝑ vnigenitũ tuũ. ℞. j. Ceťa more solito pagãt cũ or̃one. Oĩps sẽpi. de⁹ dirige actus nostros. Hoc modo et ordine singulis dñicis vsq̃ ad ascensionẽ dñi prima pagat̃. ¶ Ad. iij. ã. Erat aũt.

Capitulum. Fratres expurgate. vtš. ad lau. R. Resurrexit dñs all'a all'a. V. Sicut dixit vobis all'a all'a. V. Surrexit dñs vere. oro. vtš. ¶ Ad. vi. Cp. j. Pascha nostrū cori. v. immolat9 est xp̄s itaq epulemur fratres in dño nō in fermēto veteri: neq in fermento malicie z nequitie: sed in azimis sinceritatis z veritatis. R. Surrexit dñs vere all'a all'a. V. Et apparuit symoni all'a V9. Surrexit dñs de sepulchro. or. vtš ¶ Ad. ix. cp̄. Ezech. In die resurre (xxxvj. ctionis mee dicit dñs: cōgregabo gētes z colligam regna z effūdā sup vos aquā mūdam: et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. R. Surrexit dñs de sepulchro all'a all'a. V. Qui pro nobis pepēdit in ligno all'a all'a. V. Gavisi sunt discipuli dñi all'a. Viso domino all'a. Oro vtš. Ad vesperas āc. de laudib9 videlz Angelus aūt dñi. cum pls. dñicalibus. Caplm. Mar. xvij. Angelus aūt dñi locutus est mulieribus dicens nolite timere vos/ quia quē queritis mortuum iā vivit et vita hominū cū eo surrexit. R. Dum transisset sabbatum. vtš. A. j. Hymn9. Ad cenā agni providi/ z stolis albis cādidi: post trāsitum maris rubri/ christo canamus principi. Cuius corpus sāctissimū/ in ara crucis torridum: cruore eius roseo/ gustando vivim9 deo. Protecti pasche vespere/ a devastāte angelo: erepti de durissimo/ pharaonis iperio. Iā pascha nostrū xp̄s est/ qui immolat9 agn9 est: sinceritatis azima/ caro eius oblata est. O vere digna hostia/ p quā fracta sūt tartara: redempta plebs captiuata/ redit ad vite premia. Consurgit xp̄us tumulo/ victor redit de barathro: tyrannū trudens vinculo/ z referās paradisū. Quesumus auctor omniū. Gloria tibi dñe qui. vtš. V. Mane nobiscum dñe. A. iiij. ān. Et respicientes. A. j. Psal. Magnificat. Oro. vtš. ¶ Hoc modo et ordine cātent cursus diurnales singulis dñicis dieb9 vsq ad ascensionem domini. Cōpletoriū dicatur vt in nocte precedente singulis sabbatis et dñicis vsq ad ascensionē dñi. Si qua festiuitas ix. lectionū in qualibet dñica vsq ad ascensionē dñi (exceptis summis festis) occurrerit: in scdam feriā differatur. Si vero triū lectionū pprīū habens officiū similiter fiat.

¶ Feria.ij. Ad matut. Inui. Allia allia allia. ps. Venite. hy. Aurora lucis. vrs. a. Allia allia allia. ps. Dns illuminatio. b. viij. Ad te dne clamaui. Afferte domino. tres tm ps. et sic de qlibet nocturno vsq ad ascensionem dni. v. Resurrexit dns allia. Sc. j. Secudu Joanne. xx.

In illo tepore. Cu sero factum esset vna sabbatoru et fores essent clause vbi erant discipuli congregati pter metum iudeoru: venit iesus et stetit in medio eorum: et dixit eis pax vobis. Et rel.

Homil. beati gregorij pape.

Si fides adhibenda est non ratio: non est dubitandum q clausis ianuis post resurrectionem dns ineternum iam victurus intrauit: qui moriturus veniens/non apto virginis vtero exiuit. R. Dignus es dne accipere libru et apire signacula eius qm occisus es: et redemisti nos deo. In sanguine tuo all. v. Fecisti eni nos deo nro regnu et sacerdotes. In san. Lctio. ij.

Quid eni dulcedinis pferat prima allocutio: audiamus. Pax vobis. Pacem primo obtulit: qui ppter pacem venit. Iterum vt ostedat p suum sanguinem pacificata esse que in celis sunt et q in terra. R. Audiui voce in celo tanq vocem tonitrui magni allia regnabit deus noster ineternum allia. Qr facta est salus et virtus et potestas christi ei allia all. v. Et vox de throno exiuit dicens laudem dicite deo nostro oes sancti eius: et qui timetis deum pusilli et magni. Quia. Lectio tertia.

Ne huius mundi pace sibi datam putarent discipuli / stati subdidit. Sicut misit me pat et ego mitto vos Quasi diceret. Ea charitate qua pr me misit ad passione: et ego mitto vos ad tribulatione/ad qua sustinendam vt essent fortiores inflado inspirauit eis spm sanctu. R. Audiui vocem in celo angelorum multorum dicentiu. Timete dnm et date claritatem illi: et adorate eum qui fecit celum et terram mare et fontes aquaru allia allia. v. Uidi angelum dni volante per mediu celi voce magna clamantem et dicente. Timete. Te deu. v. Surrexit dns vere allia. In laud. a. Alleluya allia. Capim. Joa. v.

Omne quod natu est ex deo vincit mundum: et hec est victoria q vincit mundum fides nostra. Hy. Sermone blado angelus. R. v. v. Surrexit dns de sepulchro. an. Post dies octo ianuis clausis ingressus dns: et dixit eis: pax vobis allia allia. ps. Benedictus. Or.

PResta q̄s omnipotens deus: vt qui festa paschalia peregimus: hec te largiente moribus et vita teneamus. P. Cōmēoratio fiat de cruce a Crucifix⁹ surrexit a mortuis redemit nos all'. all'. ℣ In resurrectiōe tua xp̄e all'a. Oratio

DEus q̄ pro nobis filiū tuum crucis patibuluʒ subire voluisti vt inimici a nobis expelleres ptātem: concede nobis famulis tuis: vt i resurrectionis eius gaudijs semp viuam⁹. P eundē xp̄m. Sequitur de omnib⁹ sanctis an. Sancti tui dn̄e florebūt sicut lilium all'a: ⁊ sicut odor balsami erunt ante te all'a. ℣ Gaudete iusti in domino alleluya. Rectos decet collaudatio all'a. Oratio.

PResta q̄s omnipotens deus: vt in resurectiōe dn̄i nostri iesu xp̄i cum omnibus sanctis pcipiam⁹ veraciter portionē. Qui tecum vi. An de sctis legit ad matut. cōmēo. de resurrectiōe. Crucifixus. ⁊c. ℣ In resurrectione.

COncede q̄s: Oratio. ops deus: vt qui paschalis solēnitat⁊ commēorationē agim⁹ in tua sp sctificatione viuam⁹. Per xp̄m. De omnibus sanct. a. Sctōꝝ nomina scripta sūt in celis gaudēt cum xp̄o all'a. ℣ Gaudete iusti.

Oro. Presta q̄s ops de⁹ vt i resur. ⁊c. ¶ Ad i. an. Surgēs iesus mane prima sabbati / apparuit primo marie magdalene: de qua eiecerat septē demonia all'a. psalmi cōsueti. Cp. Qui credit in filiū dei. A. v. ℟ Christe fili dei viui: miserere nobis. Alleluya all'a. ℣ In resurrectione tua xp̄e. Post Carnis resurrectionem dicant pces. Et ego ad te dn̄e clamaui. Et cetā more solito cū versibus ⁊ orone vt s. in dn̄ica. ¶ Ad. iij. an. Stetit iesus in medio discipulorum suorum: et dixit eis pax vobis all'a all'a. Cp. Omne qd natum est. ℟ Resurrexit dn̄s All'. ℣ Surrexit dn̄s vere. Or. Presta q̄s. ¶ Ad sextā. an. Pax vobis ego sum all'a nolite timere all'a. ps Defecit. Capitulum.

QUis est autē qui vincit mundū: nisi qui credit qm̄ iesus est filius dei: hic est qui venit per aquā ⁊ sanguinem iesus xp̄us. ℟ Surrexit dn̄s vere All'a all'a. ℣ Surrexit dn̄s de sepulchro. Oratio vt s. ¶ Ad. ix. a. Uidete man⁹ meas ⁊ pedes meos: quia ego ipse sum alleluya all'a. Capim. Joā. v.

SPiritus est qui testificatur qm̄ x p̄us est veritas: qm̄ tres sunt qui testimoniū dant in celo / pater / verbū ⁊ sp̄ussanctus: ⁊ hi tres vnum

sunt. R. Surrexit dñs de sepulchro all'a all'a. V. Gauisi sunt discipuli. Oro vt s. Sic dicant hor. diurnales vsq3 ad ascẽsionẽ dñi. capl'is tñ mutatis ¶ Ad ves. vt s. ã. All'a all'. all'a all'a. Ps. de die. Capitulum.

Christus semel p pctis nr̃is mortu9 ẽ iust9 p iniust3 vt nos offerret deo mortificatos qdẽ carne: viuificatos aũt spũ. Hy9. Ad cenam agni puidi. R. vi. V. Mane nobiscũ dñe. R. iiij. ãn. Nisi videro in manibus eius fixurã clauo℞ 7 mittã manũ meã in latus ei9 non credam all'a. Ps. Magnificat. Oro vt s. Fiat cõmẽo. de cruce. ãn. Crucẽ sanctã subijt qui infernũ confregit: accinctus est potentia surrexit die tertia all'a. V. Dicite in natiõibus all'a. Oro. Deus qui pro nob3 filiũ tuũ. vt s. ad matut. De oĩbus sanctis. ã. Sancti 7 iusti in dño gaudete all'a: vos elegit deus in hereditatẽ sibi all'a. V. Vox leticie 7 exultationis all'a. In tabernaculis iusto℞ all'a. Oratio.

Paschale mysteriũ recẽsentes quesum9 dñe oĩm sancto℞ precib9 foueamur: quorum magisteriũ cognouim9 exequẽdum. Per dñm. Si de sctis legit ad ves. cõmẽo. Crucẽ sanctam. V9. Dicite in nationibus alleluya. Oratio.

Deus qui per vnigenitum tuũ eternitat3 nobis aditũ deuicta morte reserasti: da nobis qs: vt qui resurrectionis dñice memoriã agimus per innouationẽ tui spũs a morte aĩe resurgam9. Per eũdẽ xpm. De oĩb9 sctis Sancti et iusti. V9. Vox leticie. Oro. Paschale mysteriũ. vt s. Hoc modo fiat cõmẽo. ad matut. 7 ves. vsq3 ad ascẽsionem dñi: except3 dñicis 7 fest3. ix. lectionũ. ¶ Feria. iij. 7 in qualibet alia vsq3 ad ascẽsionem dñi. Ad matut. Inui. hymni ã. et. V. cũ laud. vt in pcedente nocte prescribit. lctões vero apocalipsis romano more inchoantur: et per tres hebdomadas legant. ¶ Incipit liber Apocalipsis bti ioannis apostoli. Lectio pria.

Apocalipsis iesu xpi quẽ dedit illi deus palã facere seruis suis que oportet fieri cito: 7 significauit mittens per angelũ suũ seruo suo ioanni: qui testimoniũ phibuit verbo dei 7 testimonium iesu christi in his quecunq3 vidit. ¶ Beatus qui legit 7 qui audit verba pphetie hui9: 7 seruat ea que in ea scripta sunt: tempus eñ prope est. Joannes septẽ ecclesijs que sunt in asya: gr̃a vobis 7 pax ab eo q̃

erat ꝛ qui est ꝛ qui ventur⁹ est.
¶ Et a septē spiritib⁹ qui in
cōspectu throni ei⁹ sunt: ꝛ ab
iesu xp̄o qui est testis fidelis
primogenit⁹ mortuoꝝ: ꝛ pri-
ceps regū terre. Qui dilexit
nos ꝛ lauit nos a pctīs nr̄is
ī sanguine suo: ꝛ fecit nos re-
gnū ꝛ sacerdotes deo ꝛ patri
suo ipsi gl̄ia ꝛ imperiū in sc̄la
seculorū amē. ¶ Ecce veniet
cū nubibus celi et videbit eū
oīs oculus ꝛ qui eū pupuge-
runt: ꝛ tūc plangent se sup eū
oēs tribus terre etiam amē.
Ego sum alpha et o/ princi-
piū ꝛ finis dicit dn̄s: qui est ꝛ
qui erat ꝛ qui ventur⁹ est oī-
potens. ¶ Ego ioānes frat
vester ꝛ particeps in tribula
tione ꝛ regno et patientia in
christo iesu: fui in insula que
pathmos appellat ppt vbū
dei et testimoniū iesu christi.
¶ Fui in spū die dn̄ica: ꝛ au-
diui vocē magnā tanq̄ȝ tube
dicentis. Quod vides scribe
in libro ꝛ mitte septē ecclesijs
que sūt i asia. Epheso ꝛ smir-
ne/ ꝛ pergamo et thiathire/ ꝛ
philadelphie/ ꝛ sardis ꝛ laodi
cie. Et cōuersus sum vt vide-
rē vocē que loquebat mecū.
¶ Et cōuersus vidi septē cā-
delabra aurea: ꝛ in medio se-
ptem candelabrorū aureorū
similē filio hominis vestitum
podere ꝛ precinctū ad mamil
las zona aurea. ¶ Caput au-
tem eius ꝛ capilli erant cādi-
di tāq̄ȝ lana alba et tanq̄ȝ nix.
Et oculi ei⁹ tāq̄ȝ flāma ignis
et pedes ei⁹ similes aurical-
co sicut in camino ardenti.
¶ Et vox eius tanq̄ȝ vox aq̄-
rū multarū ꝛ habebat in de-
xtera sua stellas septē. Et de
ore eius gladi⁹ vtraq̄ȝ parte
acutus exibat et facies ei⁹ si-
cut sol lucet i vtute sua. ¶ Et
cū vidissē eū cecidi ad pedes
ei⁹ tanq̄ȝ mortuus. Et posuit
dexterā suā super me dicens.
Noli timere. Ego sū prim⁹ et
nouissim⁹ ꝛ viu⁹ ꝛ fui mortu⁹
ꝛ ecce sūȝ viuēs in sc̄la sc̄loꝝ:
ꝛ habeo claues mortis ꝛ ifer-
ni. ¶ Scribe ergo que vidi-
sti ꝛ que sūt et q̄ oportet fieri
post hec. Sacramētū septem
stellaꝝ quas vidisti in dexte-
ra mea: ꝛ septē cādelabra au-
rea: septē stelle āgeli sūt septē
eccl̄iaꝝ ꝛ cādelabra septē/ se-
ptē eccl̄ie sūt. c. ij. ¶ Et ange
lo ephesi eccl̄ie scribe hec dic̄
qui tenet septē stellas i dexte
ra sua q̄ āmbulat i medio septē
candelabrorū aureoꝝ. Scio
opa tua ꝛ laborē ꝛ patiētiam
tuā qr nō potes sustinere ma
los ꝛ tētasti eos qui se dicūt
apl̄os eē ꝛ nō sūt: ꝛ iuēīsti eos
mēdaces ꝛ patiētiā habes et

sustinuisti ppt nomē meum ꝛ nō defecisti. ¶ Sꝫ habeo adversū te pauca ꝙ caritatē pri mam reliquisti. Memor esto itaqꝫ vnde excideris ꝛ age penitētiam: et prima opera fac. sin autem veniā tibi et mouebo candelabrum tuū de loco suo: nisi penitentiam egeris. ¶ Sed hoc habes q2 odisti facta nicholaitarū que ꝛ ego odi. Qui habet aurē audiat quid spūs dicat ecclesijs. Vincenti dabo edere de ligno vite qđ est in paradiso dei mei. ¶ Et angelo ecclesie smirne scribe. Hec dicit prim9 ꝛ nouissimus: qui fuit mortuus ꝛ viuit. Scio tribulationē tuā et paupertatem tuā: sed diues es ꝛ blasphemaris ab his q̇ se dicūt iudeos esse et nō sūt: sed sunt synagoga sathane: Nichil horū timeas q̄ passurus es. ¶ Ecce missur9 ē diabol9 aliq̄s ex vobis ī carcerē vt tētemini: ꝛ habebitis tribulationē diebus decē. Esto fidelis vsqꝫ ad mortē: ꝛ dabo tibi coronā vite. Qui habet aurē audiat: quid spūs dicat ecclesijs. Qui vicerit non ledetur a morte scđa. ¶ Et angelo pergami ecclesie scribe: hec dicit q̇ habet rumpheam vtraqꝫ parte acutā. Scio vbi habitas/ vbi sedes est sathane et tenes nomē meū ꝛ non negasti fidem meam: ꝛ in illis diebus antiphas testis me9 fidelis qui occisus est apud vos: vbi sathanas habitat. ¶ Sꝫ habeo aduers9 te pauca. Quia habes tenētes doctrinā baalā: qui docebat balac mittere scādalū /coram filijs isrł edere ꝛ fornicari: habes ꝛ tu tenentes doctrinam nicholaitarū. Similiter penitentiā age: si q̄ min9 veniā tibi cito: ꝛ expugnabo cum illis ī gladio oris mei. ¶ Qui habet aurē audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. Vincenti dabo māna abscōditum: ꝛ dabo illi calculū candidū: ꝛ ī calculo nomen nouum scriptum quod nemo scit nisi qui accipit. ¶ Et angelo tiathire ecclesie scribe. Hec dicit filius dei q̇ habet oculos tanqꝫ flāmam ignis: ꝛ pedes ei9 similes auricalco. Noui opa tua et charitatē tuam: ꝛ fidem et ministeriū ꝛ patiētiam tuā: et opa tua nouissima plura priorib9. ¶ Sed habeo aduers9 te pauca: q2 permittis mulierem iezabel q̄ se dicit pphetā docere ꝛ seducere seruos meos fornicari ꝛ manducare de idolaticis. Et dedi illi vt penitentiam ageret: et non vult penitere a fornicatione sua.

¶ Ecce ego mitto eã in lectũ
& qui mechant cũ ea in tribu=
latiõe maxia erũt: nisi pniam
egerint ab opib⁹ suis. Et fi=
lios ei⁹ interficiã in morte: et
sciẽt oẽs eccñe quia ego sum
scrutans renes & corda vr̃a: &
dabo vnicuiqȝ vr̃m ẞm opera
sua. ¶ Uobis autẽ dico & ce=
teris q̃ tyathire estis: q̃cunqȝ
hãc doctrinã nõ habent q̃ nõ
cognouerũt altitudinẽ satha
ne queadmodũ dicũt: nõ mit
tam sup vos aliud põdus tñ
id quod habetꝭ tenete donec
veniã. ¶ Et qui vicerit et cu=
stodierit vsqȝ in finem opera
mea: dabo ei potestatem sup
gẽtes & reget eos in ꝟga fer=
rea/ & tanq̃ȝ vas figuli cõfrin=
gentur: sicut & ego a pr̃e meo
accepi & dabo illi stellã matu
tinã. Qui habet aurẽ audiat
quid spũs dicat eccñijs. c. iij.
¶ Et angelo ecclesie sardis
scribe. Hec dicit qui habȝ se=
ptem spũs dei & septẽ stellas.
Scio opera tua q2 nomẽ ha=
bes ꝙ viuas et mortuus es.
Esto vigilans et cõfirma ce=
tera que moritura erant: non
eñ inuenio opera tua plena
coram deo meo. In mẽte er=
go habe qualiter acceperis &
audieris: serua & age penitẽ=
tiam. ¶ Si ergo non vigila=
ueris veniã ad te tanq̃ȝ fur: &
nescies qua hora veniam ad
te. Sed habes pauca noĩa in
sardis qui nõ coiquinauerũt
vestimẽta sua: & ambulãt me=
cum in albis quia digni sũt.
¶ Qui vicerit sic vestimẽtis
vestietur albis: & non delebo
nomen ei⁹ de libro vite: & cõ=
fitebor nomẽ eius corã patre
meo & corã angelis ei⁹. ¶ Et
angelo philadelphie ecclesie
scribe. Hec dicit sanct⁹ & ver⁹
qui habet clauem dauid: qui
aperit et nemo claudit / clau=
dit & nemo aperit. Scio ope=
ra tua. Ecce dedi corã te osti=
um apertum qđ nemo potest
claudere quia modicã habes
virtutẽ: & seruasti verbũ meũ
& non negasti nomen meum.
¶ Ecce dabo de synagoga
sathane qui se dicunt iudeos
esse & non sunt sed mentiunt.
Ecce faciam vt veniãt & ado
rant ante pedes tuos & scient
quia ego dilexi te quoniã ser=
uasti verba patientie mee: et
ego te seruabo ab hora tẽta=
tionis que ventura est in or=
bem vniuersum tẽtare habi=
tantes terram. ¶ Ecce venio
cito tene quod habes vt ne=
mo accipiat coronã tuaȝ: qui
vicerit faciã illum colũnam i
templo dei mei: et foras non
egredietur amplius neqȝ exiet:
et scribam super illũ nomen

dei mei et nomē ciuitatis no-
ue hiersm: que descēdit de ce-
lo a deo meo ⁊ nomē meū no-
uum. Qui habet aures audi-
endi audiat: quid spūs dicat
ecclijs. ¶ Et angelo laodicie
ecclie scribe. Hec dicit amen
testis fidelis et verus: qui est
principiū creature dei. Scio
opera tua: quia neq frigidus
es neq calidus. Utinā frigi-
dus esses aut calid⁹. Sed qr
tepidus es: ⁊ neq frigid⁹ es
neq calid⁹: incipiam te euo-
mere de ore meo. ¶ Quia di
cis diues sum: et locuples et
nullius egeo ⁊ nescis quia tu
miser es: ⁊ miserabilis paup
⁊ modicus / ⁊ cecus ⁊ nudus.
Suadeo tibi emere a me au-
rum ignitū probatū: vt locu-
ples fias ⁊ vestimentis albis
induaris: vt nō appareat cō-
fusio nuditatis tue ⁊ collyrio
inunge oclos tuos: vt vide-
as: ego quos amo arguo ⁊ ca
stigo. Emulare ergo et age
penitētiā. ¶ Ecce sto ad osti-
um et pulso. Si quis audie-
rit vocē meā / ⁊ aperuerit mi-
chi ianuā: introibo ad illum ⁊
cenabo cum illo ⁊ ipse mecū.
Qui vicerit dabo ei sedere
mecum in throno meo sicut ⁊
ego vici: et sedeo cum patre
meo in regno eius. Qui ha-
bet aures audiendi audiat:
quid spiritus dicat ecclesijs.
Rła. que sequuntur per tres
hebdomadas cantentur cū
tribus alijs prescriptis. Rm.
Locutus est ad me vnus ex septē
angelis dicens: veni ostendam ti
bi nouam nuptam spōsam agni.
Et vidi hierusalē descendentē de
celo ornatā monilibus suis alla
alla alla. ℣. Et sustulit me in spi-
ritu in montē magnū et altū. Et.
℟. Uidi hiersm descendētē de ce-
lo ornatam auro mūdo: ⁊ lapidi
dibus preciosis intextā alla alla.
℣. Et erat structura muri ei⁹ ex
lapide iaspide: ipsa ℣o auro mū-
do similis vitro mundo alleluya.
℟. Uidi portā ciuitatis ad ori-
entem positam ⁊ apostolorū no-
mina et agni super eam scripta.
Et super muros eius angelorum
custodiam alleluya. ℣. Uidi ci-
uitatem sanctā hiersm descenden-
tē de celo ornata tanq sponsam
viro suo. Et sup. ℟. Hec est hie-
rusalē ciuitas magna celestis or-
nata tanq sponsa agni. Qm ta-
bernaculū factū est alla. ℣. Por-
te eius non claudentur per diem
nox enim nō erit in ea. Quoniā.
℟. Platee tue hierusalē sternen
tur auro mūdo alla ⁊ cantabitur
in te canticū leticie alla. Et per
oēs vicos tuos ab vniuersis dice
tur alla alla. ℣. Qm confortauit
seras portarum tuarū: benedixit
filijs tuis in te. Et per. ℟. Ostē-

dit michi angelus fontē aque vi-
ue:et dicit ad me all'a. Hic deum
adora alleluya alleluya alleluya
℣. Postq̄ audissem ⁊ vidissem ce
cidi vt adorarem ante pedes an-
geli qui hec michi ostendebat et
dixit michi. Hic deū ado. ℟. Ego
quasi vitis fructificaui suauita-
tem odoris alleluya. Trāsite ad
me omnes qui concupiscitis me:
et a generationibus meis adim-
plemini alleluya alleluya. ℣. In
me gratia omnis vie et veritat̄:
in me omnis spes vite et virtut̄.
Transite ad me. ℟. Ueniens a li
bano q̄ pulchra fctā es alleluya
Et odor vestimētorum tuorū su-
per omnia aromata alleluya al-
leluya. ℣. Speciosa facta es et
suauis:in delicijs tuis. Et odor.
℟. Speciosa facta es ⁊ suauis:i
delicijs tuis alleluya: altitudo
tua similis est palme indeficien-
ti. In plenitudine claritatis all'a
all'a all'a. ℣. Ego diligentes me
diligo: et qui mane vigilauerint
ad me inuenient me. In plenitu-
dine. ℟. Decantabat populus
in israel alleluya:⁊ vniuersa mul
titudo iacob canebat legitime.
Et dauid cum cantoribus cy-
tharam percutiebat in domo do
mini:et laudes deo canebant al-
leluya alleluya. ℣. Moyses ⁊ aa-
ron in sacerdotibus eius⁊ samu-
el inter eos. Et dauid. ℟. Doce-
te filios vestros alleluya. Ut me-
moriter teneant alleluya: et ore
decantent alleluya alleluya. ℣.
Filij qui nascētur et exurgent et
narrabunt filijs suis. Ut memo-
riter. ℟. Candidi facti sunt naza
rei eius alleluya: splēdorem deo
dederūt alleluya. Et sicut lac coa
gulati sunt alleluya alleluya. ℣.
In omnem terram exiuit sonus
eorum: ⁊ in fines orbis terre ver
ba eorum. Et sicut lac. ℟em. In
diademate capitis aaron:lapi-
des preciosi fulgebāt. Dum per-
ficeretur opus dei alleluya alle-
luya alleluya. ℣. Corona au-
rea super caput eius expressa si-
gno sanctitatis. Dum perficere-
tur opus. Huius historie ℟ia
apte per singulas ferias diui
dantur: dum apocalipsis le-
gitur. Quibus f̄m ordinem
finitis hoc ordine reincipiā-
tur. Dignus es. sit primū Se-
cundum. In diademate. Ter-
tiū. Audiui vocem in celo tanq̄.
⁊ sic consequenter alia secun-
dum ordinem. Quibus de-
nuo finitis: hoc modo resu-
mantur. Dignus es domine.
Candidi facti sunt. In diadema-
te. et cetera. Deinde. Audiui vo-
cem in celo tanq̄. Audiui vocem
in celo ange. ⁊ cetera. Feria
tertia ad matuti. Inuitato. ā
et versiculi dicantur: vt in se-
cunda feria psalmi vero. Di-
xi custodiam vias.

Erpectans. c. vij. Btũs qui
intelligit. c.vij. Lectiões de
apocalipsi incipiantur. Feria.
Locutus est ad me vn⁹. R. Uidi
hierlm. R. Uidi portam. Cetera
vt in scda fer. cũ hac ã. in euã-
gelio. ã. Thoma infer digitum
tuũ huc et mitte in latus meũ: et
noli esse incredul⁹ sed fidelis all'.
exclamauit thomas voce magna
dicens: dñs me⁹ ⁊ deus me⁹ all'a.
ps. Bñdictus. Oro. Presta
q̃s oĩps deus: vt qui festa pa-
schalia. H.vij. Ad.ij.vesp. ãn.
Mitte manũ tuã ⁊ cognosce loca
clauorum all'a: et noli esse incre-
dulus sed fidelis all'a. ps. Ma-
gnificat. or. vt s. ¶ Feria.iiij
Ad matut. ps. Dixit. d.iij. ps.
Exaudi deus orõnẽ meam ⁊
ne despe. d.iij. ps. Miserere
mei deus qm̃ conculca. d.iiij.
Lectiones apocal. R. Hec est
hierlm. R. Platee tue. R. Osten
dit michi. ãn. Nisi digitos meos
in fixuras clauorũ ⁊ manũ meam
in latus eius et dixi dñs meus et
deus meus all'a. ps. Bñdictus.
Ad vesp. ãn. Thomas qui dicit
didim⁹ nõ erat cũ eis qñ venit ie
sus: dixerũt ei alij vidim⁹ dñz all'.
ps. Magt. ¶ Fer. v. ad matu.
ps. Saluũ me fac. d.viij. ps. De⁹
in adiu. ps. In te dñe. ibidez.
R. Ego sicut vitis. R. Ueniẽs a
libano. R. Speciosa. ã. Qr vidi-
sti me thoma credidisti: bti q̃ non
viderũt ⁊ crediderũt all'. ps. Bñ⁹.
Ad vesp. ãn. Multa quidẽ ⁊ alia
signa fecit iesus in cõspectu disci
pulorũ suorũ. all'a: que nõ sũt scri-
pta in libro hoc all'a. ps. Magt.
¶ Feria.vi. ad matut. ps. Ex-
ultate deo. c.vi. ps. De⁹ stetit
c.vij. ps. De⁹ q̃s siit. ibid. R.
Decãtabat. R. Docete filios. R.
Candidi facti. ã. Hec aũt scripta
sũt vt credatis qr iesus est xp̃s fi-
lius dei ⁊ vt credẽtes vitã habea
tis in noĩe ipsius all'a. ps. Bñd⁹.
Ad vesp. ã. Uenerũt ad monumẽ-
tũ maria magdalena et alia ma-
ria videre sepulchrum all'a. ps.
Magt. ¶ Sabbõ ad matut.
ps. Cãtate dño. ij. f. iij. ps. Dñs
regn. iras. ibid. ps. Jubil. d. vi.
R. Dignus es dñe. H. vi. R. In
diademate. R. Audiui vocẽ i ce-
lo tanq̃ vocẽ. H. vi. ã. Et dicebãt
ad inuicem: quis reuoluet nobis
lapidẽ ab ostio monumẽti all'. al'.
ps. Bñ⁹. ¶ Do. ij. post pascha
ad. j. vesp. ã. sup ps cũ cap. ⁊ ce
teri vt s. sabbato pcedẽte. In
euãge. ã. Dign⁹ es dñe deus nr̃
accipere gl'iam ⁊ honorẽ ⁊ virtutẽ
qr tu creasti oia ⁊ ppt nomẽ tuũ
erãt ⁊ creata sũt: sal⁹ tibi deo nr̃o
q̃ sedes sup thronũ ⁊ agno all'. ps.
Magt. Reliq̃ oia vt in pced.
do. pagant: et simr ad mat. et
hor. diurna. cũ. ii. vesp. ¶ Fer.
ij. Ad mat. Inui. hym. ã. ⁊. v.
cũ lau. sic in priori septimana

pagant. p. Ro isto die et seqn. de pprijs noc. dier. fz ordinē hēant. Et Feria reincipiāt fm ordinē pscriptū in ferijs. lc. j.

In il. t. Dl. Scdz ioā. x. Ille. dix. s. Ego sū pastor bon⁹. Bon⁹ pastor aiam suā dat p ouibus suis. Et reliq. Homil. beati grego. pape.

Omnipotens de⁹ incōmutabiliter bonus pastor est q p ouib⁹ suis aiaz suā posuit: vt eas carnis sue alimento satiaret. Quis nāqz aial māsuetū et mūdū ē. Māsuetudo patiētiā: mūdicia prefigurat innocētiā. In his em̄ duob⁹ seruit deo: i faciēdo bonū et patiēdo malū.

Qui bonū facit ve- Lctō. ij. lut i bona materia operatur. Sed si bonum bene non facit: p malā formā bona materia deformat. Bona ē inocētie forma: nisi nec pl⁹ nec minus iusto est. Si em̄ plus iusto sit pctm̄ ē: si min⁹ delictū.

Mercenarius est Lectio. iii. qui locum pastoris suscipit: sed fructū animarum. Lupi noie quiuis iniust⁹ et raptor siue malign⁹ sps designat: q fideliū caulas depdatur. Lupus em̄ rapit ꝛ dispgit oues: in rapina crudelitas ꝛ impetus in dispersiōe dissolutio: ꝛ diuisio vnitatis designatur. Post lau. Cpm. j. petri scdo.

Christ⁹ passus est p nobꝫ: vobꝫ relinquēs exēplum: vt sequamini vestigia eius: qui pctm̄ non fecit: nec inuētus est dolus in ore ei⁹. Hy⁹. ꝛ. V. vtš. āñ. Ego sum pastor bon⁹ qui pasco oues meas: ꝛ p ouib⁹ meis pono aiam meam allīa. ps. Bñd⁹. Oro.

Deus qui in filij tui humilitate iacētē mūdū erexisti fidelib⁹ tuis ppetuā concede leticiā: vt quos ppetue mortꝫ eripuisti casibus: gaudijs facias pfrui sempitnis. P cūd. Cōm. fiat vtš. A. vij. Ad. iij. Cp. Xps fact⁹ ē p nobꝫ. vtš. ad laud. Ad. vj. cp. j. petri. ij.

Christ⁹ cū malediceret nō maledicebat: cū pateret nō cōminabatur. Ad. ix Tradebat Cpz. ibidē. autē se iudicāti iniuste qui pctā nr̄a ipē pertulit i corpore suo sup lignū: vt peccatis mortui iusticie viuamus: cui⁹ liuore sanati sumus. Ad vespas psalmi feriales cū āñ. Allīa dicātur. Caplm̄. ibidē.

Eratis enim sicut oues errantes: sed conuersi estis nūc ad pastorē ꝛ episcopum aiarum vestraꝝ. āñ. Ego sum pastor bonus allīa: qui pasco oues meas allīa. ps. Mgt. oro. Deus qui in filij tui. cum pscriptis capitulis per hanc

hebdomadã dicãtur. ¶ Per hebdomadã in euãgelio. ãn. Ego sum pastor ouiũ ego suz via et veritas: ego suz pastor bonus et agnosco oues meas: et cognoscunt me mee allã allã. ãn. Pastor bonus aiam suam ponit pro ouibus suis allã. ãn. Mercenarius cuius oues non sunt ppriẽ: vidit lupum venientem et dimittit oues et fugit: et lupus rapit et dispergit oues alleluya. ã. Sicut nouit me pater et ego agnosco patrem et animã meã pono p ouibus meis alleluya. ãn. Alias oues habeo que non sunt ex hoc ouili et illas oportet me adducere et vocem meã audient: et fiet vnũ ouile et vnus pastor alleluya. ã. Angelus autem domini descendit de celo et accedens reuoluit lapidem: et sedit super eum alleluya alleluya. ã. Et ingresse nõ inuenerũt corpus domini iesu christi. ã. Et ecce iesus occurrit illis dicens auete ille autẽ accesserũt et tenuerũt pedes eius allã. ãn. Nolite expauescere iesũ nazarenũ queritis crucifixũ: surrexit non est hic allã. ¶ Dñica tertia post pascha ãd primas vespas in euãge. ãn. Magna et mirabilia sunt opera tua domine deus omps: iuste et vere vie tue sunt rex seculoꝝ: quis non timebit te dñe et magnificabit nomen tuum quia solus pius es quoniã omnes gentes venient et adorabunt in conspectu tuo allã: iudicia tua iusta sunt: allã. ps. Magnificat. Cetã oĩa vt in duabus dñicis precedẽtibus ad vtrasqz vespas: necnõ ad matuti. et horas diurnales habeant. ¶ Feria scdã ad matuti. vtã cũ ṗis. nocturnalib⁹. Secundũ Joannem. xvi.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipulis suis. Modicũ et iã nõ videbitis me. Et reliq. Homil. vene. bede presbiteri. Apte inq̃ens dñs ait. Subtrahẽda est oclĩs vestris species infirmitatis: vt mẽtibus insinuetur celsitudo mee diuinitatis. Quia dũ carni carnaliter adheretꝭ: capaces spũritus non valetis. Lectio. ij. Dixerũt ergo ex eis quidã: Quid est hoc qd̃ dicit Modicũ et iam non videbitis me Difficile eñ percipit imbecillitas intellect⁹: quod abhorret affectus. Lectio tertia. Cognouit autẽ iesus quia volebãt eũ interrogare. Duplex attende priuilegiũ diuinitatis. scz internorũ scientiã et futurorũ prescientiã. Sub specie ergo discipuloꝝ: toti⁹ ecclesie lachrimas dñs consolabatur dicens. Amẽ amẽ dico vobis q: plorabitis vos et contristabimini: mũd⁹ aũt

gaudebit. Ad lau. ꝛ ad tertiā dicatur hoc capl'm. j. petri. ij.
FRatres: obsecro vos tanq̄ aduenas ꝛ peregrinos abstinere vos a carnalibus desiderijs: que militant aduersus animam: conuersationē vestrā inter gentes habentes bonā. ān. Modicū et non videbitis me dicit dominus: iterū modicū et videbitis me quia vado ad patrē all'a all'a. ps. Benedictus. Oratio.
DEus qui errantib9 vt in viam possint redire iusticie veritatis tue lumen ostendis da cunctis qui christiana professione censentur: ꝛ illa respuere que huic inimica sunt nomini: et ea que sunt apta sectari. Per dn̄z. ¶ Ad tertiā. Capl'z. Fratres: obsecro vos tāq̄ aduenas. ¶ Ad sextam. Capl'm. ibidē.
SUbiecti estote omi humane creature propter deū: siue regi quasi precellēti: siue ducibus tāq̄ ab eo missis ad vindictam malefactorū: laudem vero bonorū. ¶ Ad. ix. Capl'm. j. petri scdo.
HEc est voluntas dei vt bene facientes obmutescere faciatis imprudētiū hominū ignorantiā. Oratio vt s. Ad vesperas. Capl'z. ibid.
SEruı subditi estote in oī timore dn̄is non tm̄ bonis ꝛ modestis: sed etiā discolis. Hec est em̄ gratia: in christo iesu dn̄o nostro. ān. Amē amē dico vobis quia plorabitis ꝛ flebitis vos: mūdus aūt gaudebit: vos vero cōtristabimini: sed tristicia vestra vertetur in gaudiū all'a. ps. Magt. Oro. vt s. Per hebdomadā in euāgelio. ān. Amē amē dico vobis quia plorabitis ꝛ flebitis vos: mūdus autē gaudebit vos vero ꝯtristabimini: sed tristicia vestra vertetur in gaudiū all'a. ān. Mūdus autem gaudebit vos vero cōtristabimini sed tristicia vestra vertetur in gaudiū all'a. ān. Amen dico vobis mundus plorabit ꝛ vos gaudebitis: et gaudium vestrum nemo tollet a vobis alleluya alleluya. ān. Tristicia implebit cor vestrum ꝛ gaudium vestrum nemo tollet a vobis alleluya alleluya. ān. Iterum autem videbo vos alleluya: ꝛ gaudebit cor vestrum alleluya alleluya alleluya. ān. Iterum videbo vos alleluya ꝛ gaudebit cor vestrum alleluya alleluya alleluya. ān. Jesum qui crucifixus est queritis alleluya: non est hic surrexit enim sicut dixit vobis alleluya alleluya. ān. Jesum quem queritis non est hic sed surrexit: recordamini qualiter locutus sit vobis cum adhuc in galilea esset alleluya.

An. Precedam vos in galileã: ibi me videbitĩ sicut dixi vobis allꝫa allꝫ. ¶ Dñica.iiij.post pascha. Ad.i.vel.in euãge.ãn. Omne datũ optimum ꝛ omne donũ perfectũ: desursum est descẽdẽs a patre luminũ allꝫa. ps. Magñt. Cetera oia vt in p̄ma dñica post pascha cantẽt. ¶ Feria.ij.ad matu. Inuit.hym.ã.ꝛ ℣.vtã. Noct. finita: reincipiantur a nouo.l.i.Secũdũ ioãnẽ.xvj.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Uado ad eũ qui misit me ꝛ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Et reł. Homil.ve.bede.

Uado ad eũ qui misit me ꝛ cetã. Acsi aperte diceret. Reuertoꝛ ad eũ ascẽdendo q̄ me incarnari cõstituit. Sed quia hec locut⁹ suꝫ vobis tristicia impleuit coꝛ vestrũ. Cõtristabatur hũan⁹ affect⁹: quia desolabaꝫ carnalis aspect⁹. R. Narrabo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis allꝫa. In medio ecclꝫie laudabo te allꝫa allꝫa. ℣. Qui timetis dñm laudate eũ: vniuersum semen iacob gloꝛificate eum. In. Lctõ.ij.

Expedit vobis vt ego vadam. Uere expediebat vt cõfecto redemptionis itinere: moꝛs ipsius pedes discipuloꝛũ de laqueo moꝛtis expediret. R. Cãtate deo allꝫa psalmum dicite ei allꝫa. ℣. Date glꝫiaꝫ laudi eius. Psalmum. Lctõ.iij.

Uadit vtiq̃ per humanitatem manẽs cum ipsis per diuinitatem: vt suspẽsus ad superna coꝛdib⁹ itinere cõsolationis gaudiũ mererenꝫ. Si ei nõ abiero: paclet⁹ nõ vẽiet ad vos. Acsi apte dicat. Si alimẽta tenera quib⁹ hucusq̃ vos alui nõ subtraxero vobꝫ: solidũ cibũ nõ esurietꝫ. R. In ecclꝫijs bñdicite deo allꝫ. Dño de fontibus isrl̃ allꝫ. allꝫ. allꝫ. ℣. Cãtate dño canticũ nouũ: cantate dño ois t̃ra. Dño. Ad lau.cã. Ja.i.

Omne datũ optimum ꝛ omne donũ perfectum desursum ẽ: descẽdẽs a patre luminũ: apd̃ quẽ nõ ẽ trãsmutatio nec vicissitudinis obũbꝛatio. Hy⁹ ꝛ ℣.vtã.ã. Uado ad eũ qui misit me: sed q꞉ hec locutus sum vobis tristicia impleuit coꝛ vestrũ allꝫ. ps. Bñ⁹. Oro.

Deus qui fideliũ mentes vni⁹ efficis volũtatis: da populis tuis id amare quod p̄cipis id desiderare quod p̄omittis: vt inter mũdanas varietates ibi nr̃a fixa sint coꝛda vbi vera sunt gaudia. P dñm. Ad.iij. Cpꝫ Oẽ datũ. Oro.vtã. Ad.vi. Cpꝫ.

Uoluntarie gẽuit Ja.i. nos de⁹ ṽbo ṽitatis: vt sim⁹ initiũ aliqd̃ creature ei⁹. Ad.ix. Capitulũ.ibidẽ.

Sit autem oīs hō velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum / ꝛ tardus ad iram: ira enim viri iustitiam dei nō opatur. ¶ Ad vesperas. Cpm. Jacobi. j.

Charissimi Abiicietes oēm imūditiā ꝛ abundātiā malicie i māsuetudie suscipite insitum verbum: quod potest saluare animas vr̄as. An. Uado ad eum qui misit me ꝛ nemo ex vobis iterrogat me quo vadis all'a all'a. ps. Magnificat. ofo vt̄s. ¶ Feria. iij. Ad matut. pi de nocť. Et legatur epistola canonica bti Jacobi apostoli: que icipit. L cō. j.

Jacobus dei et dn̄i nostri iesu xp̄i seruꝰ: duodeci tribubꝰ que sunt i dispersione salutem. Omne gaudium existimate fratres mei cū in tentationes varias incideritis: scientes ꝙ probatio fidei vestre patientiam operatur. R. Uiderunt te aque deꝰ viderunt te aq̄ et timuerunt. Multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes all'a all'a all'a. V. Illuxerunt coruscationes tue orbi terre cōmota est ꝛ contremuit terra. Multi. Lectio secunda.

Patientia autem opus perfectum habet vt sitis perfecti ꝛ integri indigentes in nullo Si quis autem vestrum indiget sapientia: postulet a deo qui dat omnibus affluenter ꝛ non improperat ꝛ dabitur ei Postulet autem i fide nichil hesitans. Qui autem hesitat similis est fluctui maris qui a vento mouetur ꝛ circumfert. Non ergo estimet homo ille: ꝙ accipiat aliquid a dn̄o. R. Bonum est cōfiteri domino all'a. Et psallere all'a. V. Ad annunciādum mane misericordiā tuam: et veritatē tuā per noctē. Et. lc. iij.

Vir duplex animo incōstās est in omnibꝰ vijs suis. Glorietur autem frat humilis / in exaltatione sua: diues autem in hūilitate sua: qm̄ sicut flos feni trāsibit. Exortus est eni sol cuz ardore ꝛ arefecit fenū et flos eius decidit: et decor vultus eius perijt: ita ꝛ diues in itineribus suis marcescet: beatus vir qui suffert tētationem: quia cum probatus fuerit accipiet coronā vite: quaz repromisit deus diligentibꝰ se. R. Dicant nunc qui redempti sūt all'a. A domio all'a. V. Quos redemit de manu inimici ꝛ de regionibus cōgregauit eos. A do.

Capl'a ad omnes horas: vt i scda feria habeant. An. Tristitia vestra vertetur in gaudium: et gaudium vestrū nemo tollet a vobis all'a all'a. ps. Benedictꝰ. Oro. Deꝰ qui fideliū mētes.

¶ Ad. vespas. añ. Ego veritatem dico vobis: expedit vobis vt ego vadam: si enim non abiero paracletus non veniet all'a. p̄s. Magnificat. Oratio vt s̄. ¶ Feria.iiij. Ad matutinas. pi de nocturna. Lectio p̄ia.

Nemo cum tentatur dicat: q̄m a deo tentatur. Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat. ℟. In toto corde meo alleluya exquisiui te all'a. Ne repellas me a mādatis tuis all'a all'a. ℣. Uide humilitatem meam: et eripe me: quia legem tuam non sum oblitus. Ne repellas me. Unusquisq₃ vero Lectio.ij. tentatur a cōcupiscentia sua abstractus et illectus. Deinde concupiscentia: cum cōceperit parit peccatum: peccatum vero: cū consummatū fuerit generat mortem. ℟m. In via mandatorum tuorum cucurri all'a. Cū dilatares cor meum all'a. ℣. Adhesi testimonijs tuis domine noli me confundere Cum dilatares. Lectio tertia. Estote factores verbi: et nō auditores tātum fallētes vosmetipsos: quia si quis auditor est ṽbi ⁊ nō factor: hic cōparabitur viro consideranti vultum natiuitatis sue in speculo. Considerauit enim se: ⁊ abijt ⁊ statī oblitus est qualis fuerit. ℟. Deduc me in semita mandatorum tuorū alleluya quoniam ipsam volui alleluya. Inclina cor meum in testimonia tua all'a all'a alleluya. ℣. Auerte oculos meos/ne videant vanitatem in via tua viuifica me. ā. Adhuc multa habeo vobis dicere: s₃ non potestis portare modo: cum autem venerit ille spiritus veritatis docebit vos omnem veritatē alleluya. p̄s. Bn̄dictus. ¶ Ad vesperas. añ. Non enim loquetur a semeipso: sed quecūq₃ audiet loquetur: et que ventura sunt annunciabit vobis all'a all'a. p̄s. Magnificat. ¶ Feria.v. Ad matutinas. Lectio.j. de epistola Petri apostoli primo.

Petrus apostolus iesu christi elect⁊ aduenis dispsiōis pōthi galatie: capadocie: asie: ⁊ bithinie: ẜm prescientiā dei p̄ris in sc̄tificatione sp̄ūs: in obediētiā ⁊ aspersionē sanguinis iesu xp̄i/ gr̄a vobis ⁊ pax multiplicet̄. Bn̄dictus deus ⁊ p̄r dn̄i nr̄i iesu xp̄i: q̄ sc̄d̄m miam suā magnā regn̄auit nos in spem viuam per resurrectionē iesu xp̄i ex mortuis. ℟. Amputa opprobriū meū qd̄ suspicat⁹ sum all'a. Quia iudicia tua iocūda all'a all'a. ℣. Ecce ꝯcupiui mandata tua in eq̄tate tua viuifica me. Qz. Lc̄ō.ij Charissimi nolite pegrinari

in feruore qui ad tentationez vobis sit: quasi noui aliquid vobis contingat. Sed communicantes christi passionibus gaudete: vt et in reuelatione glorie eius gaudeatis exultantes. ℟. Ambulabam in latitudine all'a: quia mãdata tua exquisiui. Alleluya alleluya. ℣. Et meditabor in mandatis tuis que dilexi nimis alleluya. lc.iij.

Si exprobramini in nomine xpi bti eritis: qm̃ quod est honoris glie et virtutis dei: et q̃ est eius spũs sup nos requiescet. Nemo autẽ patiatur nostruz quasi homicida: aut fur aut maledicus aut alienoruz appetitor. Si autem vt xpianus: non erubescat. ℟. Adiutor et susceptor meus tu es domine: et in verbum tuũ speraui. Declinate a me maligni et scrutabor mãdata dei mei all'a all'. ℣. Iniq̃s odio habui: et legem tuam dilexi Declina. an. Cum venerit paracletus spiritus veritatis: ille arguet mũdum de peccato et de iudicio et de iusticia alleluya. ps. Benedictus. ¶ Ad vesperas. ãn. Cum autem venerit ille spirit⁹ veritatis docebit vos omnem veritatem: et que ventura sunt annunciabit vobis alleluya ps Magnificat. ¶ Feria sexta. Ad matuti. Lectio.j. de epistola canonica beati Ioannis apli. et in euangelio. C.j.

Quod fuit ab initio qd audiuimus quod vidimus oculis nostris quod perspeximus: et manus nostre cõtrectauerunt de verbo vite: et vita manifestata est: et vidim⁹ et testamur: et annunciam⁹ vobis vitam eternam: que erat apud patrem: et apparuit nobis. ℟. Letabor ego super eloquia tua. Sicut qui inuenit spolia multa alleluya. ℣. Iniquitatem odio habui: et legem tuam dilexi. Sicut. Lectio secunda.

Quod vidimus: et audiuim⁹ hoc annunciamus vobis: vt et vos societatem habeatis/ nobiscũ: et societas nostra sit cum patre/ et cum filio eius iesu christo. Et hec scribimus vobis: vt gaudeatis: et gaudium vestrum sit plenum. ℟. Alleluya audiuim⁹ ea in effrata inuenimus eam in campis silue. Introibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco vbi steterunt pedes eius alleluya alleluya. ℣sus. Inuenimus enim locum domino tabernaculũ deo iacob. Introibimus enim locuz.

Hec est annũcia Lectio.iij. tio: quam audiuim⁹ ab eo: et annunciamus vobis/ quoniam deus lux est: et tenebre in eo nõ sunt vlle. Si dixerim⁹: qm̃ societatẽ habem⁹: cuz eo

& in tenebris ambulam⁹:mentimur & non facimus veritatem. Si autem in luce ambulamus sicut & ipse est i luce:societatem habemus adinuicē & sanguis iesu filij eius mundat nos ab omni peccato. ℟. Alł'a super flumina babilonis illic sedimus & fleuimus dū recordaremur syon. Alł'a alł'a. ℣. In salicibus in medio eius suspendimus organa nostra. Alł'a alł'a. āñ Non enim loquetur a semetipso: sed quecunq̧ audiet loquetur:et que ventura sunt annūciabit vobis alł'a. ps Benedictus. Ad vesperas. āñ Ille me clarificabit:quia de meo accipiet & annūciabit vobis alł'a. ps Magnificat. ¶ Sabbato. Ad matut. Epistola canonica beati Jude apostoli incipit. Lectio.i.

Iudas iesu christi seru⁹ frater autē iacobi:his qui sunt in deo patre dilectis & christo iesu cōseruatis & vocatis: misericordia vobis et pax/& charitas adimpleatur. Charissimi omnē sollicitudinem faciens vobis scribendi de ꝯmuni vestra salute:necesse habui scribere vobis depcans supercertari semel tradite sctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines qui olim p̄scripti sunt:i hoc iudiciū impij dn̄i nostri gratiam transferentes: & solū dominatorem & dominū nostrū iesum christum negantes. ℟. Hymnum cātate nobis alleluya. Quomodo cantabimus canticū dn̄i in terra aliena alł'a alł'a. ℣. Illic interrogauerūt nos qui captiuos duxerunt nos verba cantionum. Quomodo. Lectio.ij

Commonere autem vos volo sciētes semel omnia qm̄ iesus populum de terra egipti saluās: secundo eos qui non crediderunt perdidit. Angelos vero qui non seruauerūt suum principatum:sed dereliquerunt suum domicilium in iudiciū diei magni vinculis eternis sub caligine reseruauit. ℟. Si oblitus fuero tui alł'a obliuiscatur me dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis si non meminero tui alł'a alł'a. ℣. Super flumina babilonis illic sedimus et fleuimus:dum recordaremur tui syon. Adhereat.

Sicut sodoma et Lectio.iij gomorra:& finitime ciuitates simili modo exfornicate & abeuntes post carnem alteram facti sūt exemplū:ignis eterni penam sustinentes: similit̄ et hi carnem quidē maculāt dominationem autem spn̄ūt maiestatē aūt blasphemāt. ℟. Deus canticum nouum cantabo tibi alł'a. In psalterio decē chor

darum psallam tibi all'a all'a. ℣. Qui das salutem regibus qui redemisti dauid seruum tuū de gladio maligno eripe me. In psalte. An. Et recordate sunt verborum iesu et egresse a monumento nūciauerunt hec omnia illis vndecim ⁊ ceteris omnibus all'a. ps. Benedictus. ¶ Dominica .v. post pascha ad p'mas vesp'as in euāg. añ. Quis similis tui in fortibus domine/quis similis tui magnificus in sanctitate terribilis atq₃ laudabilis: ⁊ faciens mirabilia all'a. ps. Magnificat. Cetera omnia vt in precedētibus dn̄icis habeant'. ¶ Feria .ij. Ad matut. Lectio p'ia Scd'm Joannem. xvi.

In illo tēpore. Dixit iesus discipul' suis. Amē amen dico vobis. Si quid petieritis patrem in nomie meo: dabit vobis. Et reliqua. Hom. venerabilis bede presbiteri.

Quotienscunq₃ petentes nō exaudimur: vel cōtra auxiliū eterne salutis petimus: vel salutaria postulantes peruerse viuendo iusti iudicis auditū auertimus: incidentes illud prouerbiū salomonis. Qui obturat aurem ne audiat legem: oratio eius erit execrabilis. R̄m Narrabo nomen tuum. G. iiij. Lectio secunda.

Fit etiam aliquando: vt salutaria petentes: deuotio ⁊ sollicitudinis actio suspēdatur: vt desiderium dilatione accēdatur. Nōnunq₃ vero pro salute aliorum orans non exauditur: quia eorum malicia exauditionis effectus impeditur de quibus hieremie dicitur. Ne assumas pro eis laudem ⁊ orationem: quia nō exaudiā te. R̄. Cātate deo. G. iiij

Licet vero oratio- Lctō. iij nem nō sequatur effectus/dilectionis tamen in nobis remuneratur affect⁹: iuxta psalmistam dicentem. Et oratio mea in sinu meo conuertetur Quid autem peti debeat aperte docet dicens. Petite ⁊ accipietis: vt gaudium vestrū sit plenū. R̄. In eccl'ijs. G. iiij. ps. Te deū non dicatur. ℣. Surrexit dominus vere. ¶ Ad laud. ⁊ ad. iij. Cp̄m. Jacobi. j

Estote factores verbi: ⁊ non auditores tantū fallentes vosmetipsos: quia si quis est auditor verbi ⁊ nō factor hic comparabitur viro consideranti vultum natiuitatis sue in speculo. añ. Usq₃ modo non petistis quicq₃/petite: ⁊ accipietis all'a. p. Bn̄d⁹. Or.

Deus a quo bona cuncta procedunt largire supplicibus tuis: vt cogitemus te inspirāte q̄ recta sunt

⁊ te gubernante eadem facia mus. Per dominū. Cōmeō. vtš. ¶ Ad.vj. Cpm. Jaco.j.
QUi autem perspexerit in lege perfecte libertatis ⁊ permanserit in ea: nō auditor obliuios⁹: sꝫ factor operis: hic beat⁹ erit in facto suo
¶ Ad.ix. Cpm. ibidē.
SI quis aūt putat se religiosum esse/ nō refrenās linguam suam: sed seducens cor suum huius vana est religio.
¶ Ad vespas.cp. ibidē
REligio mūda: ⁊ immaculata apud deum hec est: visitare pupillos ⁊ viduas i tribulatione eorum: et immaculatum se custodire ab hoc seculo. Ān. Petite et accipietis: vt gaudium vestrum plenum sit: ipse enim pater amat vos: quia vos me amastis et credidistis alleluya. ps. Magnificat. Oratio. Deus a q̊ bona cuncta. Cōmēoratio. vt s. ¶ Feria. iij. Ad matut. sm Luc.xj
IN illo tēpore. Dixit iesus discipul' suis Quis vestrum habebit amicum: et ibit ad illuꝫ media nocte ⁊ dicet illi. Amice cōmoda michi tres panes Et ꝛ. Ho. be.pbri
Amicus ad quē venitur christus est: solidum intelligentie trinitatis panem per lacteuꝫ carnis alimentum enutrit: vt scientie donum obediētie debitum subsequatur. ℟. Uiderunt te. vt s. ℣. Lectio.ij.
Amicus de via veniens: noster est animus: totiens a nobis recedens: quotiēs ad appetenda terrena vagat. Ostium amici diuini est intelligētia sermonis. Quod clausuꝫ est tempore famis verbi: cuꝫ intelligentia non patescit: dū mundus inopia veritatis cōtabescit. ℟. Bonum est confite. Queram⁹ ℣ri. ℣. Lcō.iij. autem dominum: ⁊ confiteamur: queramus faciem eius semper. Pulsemus infatigabili desiderio eterne beatitudinis aures pij ꝯditoris: nec deficiamus a ceptis priusq̄ꝫ illo aperiente de carcere mortis huius eripi: ac portaꝫ mereamur celestis patrie ingredi. ℟. Dicant nunc. ibidē. Te deum non dicatur. Ad laud. ān. ⁊ ps consueti. Cpm. Ja.v.
COnfitemini alterutrū peccata vestra: ⁊ orate pro inuicē vt saluemini: multum enim valet deprecatio iusti assidua. ān. Quis vestrū habebit amicum et ibit ad illum media nocte ⁊ dicet illi: amice cōmoda michi tres panes: qm̄ amicus venit ad me de via: et non habeo quod ponam ante illum all'a. ps Bn̄dictus. Oro ad oēs hor.

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui in afflictiõe nostra/de tua pietate confidimus: contra omnia aduersa tua semper protectiõe muniamur. Per. Cõmemoratio vrã. ¶ Ad tertiã. Capm. Confitemini alterutrum. ¶ Ad.vi. Cpm. Ja.v

Helias homo erat similis nobis passibilis: et oratione orauit vt non plueret super terram: et non pluit annos tres et mẽses sex: et rursum orauit: et celum dedit pluuiam: et terra dedit fructũ suum. ¶ Ad.ix. Capm. ibidem

Si quis autem ex vobis errauerit: et conuerterit quis eum: scire debet qm̃ qui conuerti fecerit peccatorem ab errore vie sue saluabit animaz suam a morte: et operit multitudinem peccatorũ. ¶ Ad vesperas. Capm. Cõfitemini alterutrum. ãn. Si ergo vos cum sitis mali/nostis bona data dare filijs vrĩs: q̃to magis pr̃ vr̃ de celo dabit spm̃ bonũ petẽtib9 se all'a. ps. Magt. or. Presta q̃s ops deus vt q̃ in. Commemo. vrã ¶ In vigil. Ascẽsiõis dñi. Ad matutias Lcõ.j. Scdm Joãnem. xvij.

In illo tempore. Subleuatis iesus oculis i celum dixit. Pater: venit hora clarifica filium tuuz: vt filius tuus clarificet te. Et reliqua.

Homil. Augustini episcopi.

Clarifica inquit filiũ tuũ: vt filius tu9 clarificet te. Tanq̃ diceret. Resuscita me: vt innotescas toto orbi per me. Deinde mag; ac mag; pandẽs: quomõ clarificet p̃rem filius Sicut dedisti ei inq̃t potestatẽ omnis carnis: vt omne q̃d dedisti ei det eis vitam eternã. R. In toto corde meo. V. v. Omnem carnem dixit. i.e. omnem hominem/a parte totum significans: quemadmodum rursus a parte superiore signatur homo totus: vbi ait apostolus Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita est. Quid est enĩ oĩs anima/nisi om̃is homo: Hoc autẽ q̄ potestas christo a patre data est omnis carnis: secundum hominem intelligendum est. R. In via mandatorũ tuorum. V. v. Lectio tertia.

Sicut ergo dedisti ei iq̃t potestatez omnis carnis: ita te glorificet filius: id est notum te faciet omni carni quã dedisti ei. Sicut enim dixit/ vt omne quod dedisti ei: det eis vitam eternam. Hec est autem vita eterna: vt cognoscant te soluz verum deum: et quẽ misisti iesum christuz. R.

Deduc me in se, ℣. v. Te deū non dicatur. versi. ꝛ laud. vtš Capīm. Actuum. iiij.
Multitudinis autē cre- dentium erat coꝛ vnum ꝛ ani ma vna: nec quisꝙ que possi- debat/ aliquid suum esse dice bat: sed erant illis omnia cō- munia. An. Clarifica me pr̄ apđ temetipsum claritate quā habui priusꝙ̄ mundus fieret all'a. ps. Benedictus. Oratio.
Presta quesumus om- nipotens paē: vt nostre men- tis intentio quo solennitatis venture glorio sus auctoꝛ in- gressus est semper intendat: et qua fide pergit/ conuersa- tione perueniat. Per eundē. Cōmemoꝛatio nō fiat. ¶ Ad iij. Cpm. Multitudinis autē credentium erat coꝛ vnū. Or. vtš. Ad. vj. Cpm. Actuū. iiij.
Virtute magna redde- bant apostoli testimo nium resurrectionis iesu xp̄i domini nostri: ꝛ ḡtia magna erat ī omnibus illis. Oratio. vtš. Nona cātetur de futuro festo: cum oꝛatione. Presta q̄ sum⁹. ¶ In ascensione domi- ni. Ad. i. vespas. ā. super p̄os
Non vos relinquā oꝛphanos al- leluya vado ꝛ venio ad vos all'a et gaudebit coꝛ vestrum all'a. ps Laudate pueri. a. ij. ān Va- do parare vobis locum: ꝛ iterum veniam ad vos all'a: ꝛ gaudebit coꝛ vestrum all'a all'a. ps. Lau- date dominum omnes. a. iij. ān. Nisi ego abiero / paracletus non veniet: dum assumptus fue- ro mittam vobis all'a. ps. Lau da anima. a. iiij. ān. Rogabo pa- trem meum ꝛ alium paracletum dabit vobis all'a. ps. Laudate dñm qm̄. a. v. ā. Sic veniet quē- admodum vidistis eum euntē in celum all'a. ps. Lauda hieru- salem. Capitulū. Actuum. i.
Primum quidem s̄mo- nem feci / de omnibus o theophile que cepit ies⁹ fa- cere ꝛ docere: vsꝙ in diem q̄ precipiens apostolis p̄ spiri- tum sanctum quos elegit as- sumptus est. ℟. Omnis pulcri tudo dñi exaltata est super side- ra: species eius in nubibus celi. Et nomen eius ineternum p̄ma- net all'a. ℣. Nisi ego abiero pa- cletus non veniet: ꝛ dum assum- ptus fuero mittam vobis eū. Et. Gloꝛia patri. Et. Hymnus.
Eterne rex altissime/ re demptoꝛ ꝛ fideliū: quo moꝛs soluta depit/ datur triū phus gratie. Scandens tri bunal dextere: p̄ris potestas oim: collata est iesus celitus que non erat humanit⁹. Vt trina rerum machina: celesti- um terrestrium/ ꝛ infernoꝛuꝫ cōdita/ flectat genu iam sub-

dita. Tremunt videntes angeli/versa vice mortalium: culpat caro purgat caro/regnat de⁹ dei caro. Tu christe nr̄m gaudiuz / manens olimpo p̄ditum/mundi regis qui fabricam/mundana vincens gaudia. Hic te precātes q̄sum⁹/ ignosce culpis omnib⁹: ⁊ corda sursum subleua/ad te supna gratia. Ut cuz rubente ceperis/clarere nube iudicis: penas repellas debitas reddas coronas pditas Tu esto nostrum gaudium qui es futur⁹ premium: sit nostra in te gloria/per cuncta semper secula. Gloria tibi domine qui scandis supra sidera: cum patre ⁊ sancto spiritu/ in sempiterna secula. Amen. ℣. Ascendit deus in iubilatione all'a Et dñs i voce tube. an̄. Pat manifestaui nomē tuuz hominibus quos dedisti michi: nunc autem pro eis rogo nō pro mundo: quia ad te vado all'a ps. Magnificat. Oratio. Presta q̄s oēs de⁹: vt nr̄e mentis ¶ Ad cōple. ht cōsueti: cū an̄. Alleluya. vtō. Cp̄. Ephe. iiij.

Qui descēdit ipse ē: et q̄ ascēdit sup oms celos: vt adipleт oia / et crescam⁹ in illo p oia q̄ est caput nr̄m ies⁹

Iesu nr̄a Hymn⁹. (xp̄s. redēptio: amor et desideriū: de⁹ creator oim hō i fine tēporum. Que te vicit clemētia/vt ferres nr̄a crimina: crudelez mortem patiens/vt nos a morte tolleres. Inferni claustra penetrās/tuos captiuos redimens: victor triūpho nobili/ ad dexteram patris residens. Ipsa te cogat pietas/ vt mala nr̄a supes: pcēdo ⁊ voti cōpotes/nos tuo vultu saties. Tu esto nostrū gaudiū. Gloria tibi dñe. ℣. Ascendo ad patrem meum ⁊ patrem vestrum alleluya Deū meum ⁊ deum vestrum all'a. an̄. Alleluya. Ascendens christus in altū all'a: captiuam duxit captiuitatē alleluya alleluya. ps. Nunc dimittis. Post confessionem. ℟. Eleuata est magnificentia tua alleluya. Super celos deus alleluya. ℣. Ascendit de⁹ in iubilatiōe alleluya. Et dominus in voce tube alleluya. ℣. Ascendēs de⁹ xp̄s in altuz alleluya. Captiuam duxit captiuitatē all'a. Domine de⁹ virtutū. Dñe ex. Et cla. Oro.

Deus cuius filius in alta celoꝝ potenter ascēdens: captiuitatem nostram sua duxit virtute captiuā: tribue quesumus/ vt dona q̄ suis participibus contulit largiatur ⁊ nobis iesus christus dominus noster. Qui tecum viuit. Completoriū sic dicat quotidie vsq ad vigiliā pen-

theco. precibus cōsuetis: scz. Benedicamus patrem. cum ceteris subsequentibus: dieb⁹ ferialibus adiūctis. Ad matuti. Inuit. Allīa. Regē ascēdentem in celū. Uenite adoremus alleluya. ps. Uenite. Hymnus.

Hymnum canamus glorie/hymni noui nunc personent: christus nouo cuz tramite ad pr̄is ascendit thronum. Apostoli tūc mystico i monte stantes crismatis: cuz matre clara virgie/iesu videbant gloriā. Quos alloquē tes angeli quid astra stantes cernitis: saluator hic est inquiunt/iesus triumpho nobili. Sicq3 vēturū asserunt quēadmodū hūc viderāt summa poloꝝ culmina/scādere iesuz splēdida. Da nobis illuc sedula/deuotione tēdere: quo te sedere cuz patre/in arce regni credimus. Tu esto nr̄m gaudiuz. Gloria tibi dn̄e. ā. Eleuata est magnificentia tua super celos deus alleluya. p. Dn̄e domin⁹ noster. a. ij. ān. Dn̄s in tēplo scō suo dn̄s in celo all'a. p. In dn̄o cōfi. a. iij. ān. A summo celo egressio eius et occurs⁹ eius all'a. ps. Celi enar. a. vi. v. Eleuata ē magnificētia tua all'. Sup celos deus all'a. Sm̄ Mar. vlti.

In illo tpe. Recūbētib⁹ vndeci discipul' appuit illis ies⁹. Et ꝛ. Hom. bti Gregorii pape.

Marcus priusq̄3 celum ascendit: eū de cordis atq3 infidelitatis duritia increpasse discipulos cōmemorat. Qua in re quid aliud cōsiderandu3 est: nisi ꝙ idcirco dn̄s/tūc discipulos increpauit: cu3 corporalit̄ reliquit: vt verba que recedens diceret: in corde audientium arti⁹ īp̄ssa remanerent. R. Post passionem suam per dies quadraginta apparens eis ⁊ loquēs de regno dei all'a. Et videntibus illis eleuatus est all'a: et nubes suscepit cu3 ab oculis eorum all'a. V. Et conuescens precepit eis ab hierosolimis ne discederent: sed expectarent promissionem patris. Et vi.

Increpata igitur Lectio. ij duritia eorū: quid ammonendo dicat audiamus. Euntes in mundum vniuersum: predicate euangelium omni creature. Omnis autez creature aliquid habet homo. Habet nanq3 cōmune esse/cum lapidibus viuere cum arboribus sentire cum animalibus: intelligere cum angelis. Si ergo cōmune habet aliquid cu3 oī creatura homo iuxta aliquid omnis creatura homo. Omni creature ergo predicatur euangelium: cum soli hoi predicatur. Rm. Ois pulchritudo.

vt ß ad vesp̃as. Lectõ tertia.
Sequitur. Qui crediderit ꝛ baptizatus fuerit: saluus erit Qui vero non crediderit: cõdemnabitur. Fortasse vnusquisq; apud semetipsum dicat. Ego iam credidi: saluus ero. Si fidē operibus tenet: veruʒ dicit. Uera eteni fides est q̃ qđ verbꝭ dicit: opibꝰ nõ contradicit. Hinc ioãnes ait. Qui dicit se nosse deum ꝛ mãdata eius non custodit: mendax est. Ueraciter fideles sumus: si quod verbis promitti mus operibus implemus. R. Ite in orbem vniuersum ꝛ predicate dicentes allꝰa. Et qui crediderit et baptizatus fuerit saluꝰ erit allꝰa allꝰa allꝰa. Vꝰ. Signa autem eos qui crediderint hec sequenẗ: in nomine meo demonia ejiciēt: linguis loquētur nouis. Et qui. V. Exaltare domine allꝰa. In virtute tua allꝰa. ¶ In laudibꝰ. ã.
Uiri galilei quid aspicitis in celum hic iesus qui assumptus est a vobis in celum sic veniet allꝰa. ps Dominꝰ regnauit. a. vij. ãn Cũq; intuerenẗ in celum euntem illum: dixerunt alleluya. ps. Jubilate. a. vij. ãn. Eleuatis manibus bñdixit eis et ferebatur in celuʒ allꝰa. ps Deꝰ deus meꝰ. a. vij. ã. Exaltate regem regũ et hymnũ dicite deo alleluya. ps. Bñdicite. a. vij. ãn. Uidentibus illis eleuatus est: et nubes suscepit eum in celo allꝰa. ps. Laudate. a. viij. Capm. Primũ q̃dem. Hyꝰ. Eterne rex altissime. V. viij. V. Ascendens xp̄s in altũ allꝰa. ãn. Ascendo ad p̃rem meũ ꝛ patrem vestrũ: deũ meũ ꝛ deũ vestrum alleluya. ps. Benedictꝰ. Oro.
Concede q̃s op̄s deus vt q̃ hodierna die vnigenitũ tuũ redēptorē nr̃m ad celos ascēdisse credimꝰ: ipsi q̊q; mēte in celestibus habitemꝰ. P eundem. ¶ Ad primam. ãn. Uiri galilei. pi ɔsueti excepto p̃. Cõfitemini. b. ij. Cp̃. Qui descēdit. R. i. Rm. Christe fili dei viui miserere noƀ allꝰ. allꝰa. V. Qui scãdis supra sidera miserere noƀ. V. Ascēdo ad p̃reʒ meũ et p̃reʒ vr̃m allꝰa. Post ɔfessionē. V Eleuata ē. Ascēdit deus. Ascēdens xp̄s. vtš. Ad ɔple. Oro. Concede q̃s. vtš. ad matuti. Cetera more solito paganẗ: cũ orone. Op̄s. s. d. dirige actꝰ nr̃os. hoc mõ cãteẗ. i. vsq; ad pēthe. pcibꝰ ɔsue. s. Et ego ad te dñe clamaui. et oro. Dñe scte p̃r. ceterꝭ diebꝰ adiũctis.
¶ Ad. iij. Cp̃. Actu. i.
Conuescēs p̄cepit eis ab hierosolimis ne discedēnt sʒ expectarēt p̄missionē p̄ris quã audistis inq̃t p os meũ. R. Eleuata est magnificētia tua

alleluya alleluya. ℣. Sup celos deus. All'a. ℣. Ascendit deus in iubilatiõe. Oratio vt s. ¶ Ad sextam. Capitulum. ibidem.

IOhãnes quidem baptizauit aqua: vos autem baptizabimini spiritu sancto nõ post multos hos dies. ℟. Ascendit deus in iubilatione alleluya. ℣. Et dñs in voce tube all'a. ℣. Ascendens christus in altum. ¶ Ad. ix. Capĩm. ibidẽ.

NOn est vestrum nosse tempora vel mometa que pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem superuenientis spiritus sancti in vos: ⁊ eritꝭ michi testes in hierusalẽ: ⁊ in omni iudea ⁊ samaria/ ⁊ vsq; ad vltimum terre. ℟. Ascendens christus in altum All'a. ℣. Captiuam duxit captiuitatem. All'a. ℣. Ascendo ad patrem meum. Oratio vt s. ¶ Ad ves. ãe de laud. cũ ps. Dixit dominus. g. ij. p. Confitebor. g. ij. p. Beat⁹ vir. g. ij. p. Laudate pue. g. ij. p. Laudate do. o. gẽ g. iij. Cp. ibid.

DOmin⁹ qdẽ iesus postq; locutus ẽ eis assumptus est in celũ: ⁊ sedet a dextris dei. ℟. Ite in orbem. vt s. Hymnus. Eterne rex altissime. ℣. viij. ℣. Ascẽdit deus. ã. O rex glie dñe virtutum q̃ triumphator hodie sup oẽs celos ascẽdisti ne derelinquas nos orphanos: sed mitte promissum pr̃is in nos spm̃ veritatis all'a. ps. Magnificat. Oro. vt s. Si aliqd festũ. ix. lcõnũ in dñicaꝫ infra octauas euenerit loco suo celebret. totũ officiũ dñicale in crastino plени⁹ pagat. Modo ⁊ ordine p̃notato dicant cursus diurnales vsq; ad pẽthe. excepta dñica die. ¶ Feria sexta: ⁊ in ceterꝭ priuatis diebus. Ad mat. Inuit. Ascẽdit christ⁹ in altũ. All'a. ps. Venite. Hy⁹. Hymnum canam⁹ glorie. p. j. ãn. Exaltare domine in virtute tua: cantabimus et psallemus all'a. ps. Dñe in virtute. a. vj. ãn. Exaltabo te dñe qm̃ suscepisti me all'a all'. p. Idẽ. c. j. ãn. Ascẽdit de⁹ in iubilatiõe et dominus in voce tube all'a. p. Oẽs gẽtes. o. j. ãn. ℣. A summo celo egressio eius Alleluya. Et occursus eius vsq; ad summũ eius alleluya. Lectio prima.

QUia igitur fratres xp̃i ascẽsio: nr̃a est prouectio ex quo processit gloria capitis: ⁊ pes vocatur corpis/ dignis exultemus gaudijs: et pia gratiaꝝ actione letemur. Hodie enim non solum paradisi facti sum⁹ possessores: sꝫ celorũ sup̃ma in xp̃o penetrauimus: ampliora adepti per xp̃i grãm quã p diaboli ami

feram⁹ iudiciũ. R̷. Exaltare domine all'a. In virtute tua all'a. ℣. Cantabim⁹ ⁊ psallem⁹. In. lc. ij.

De solennitate huius diei p psalmistã dicit. Eleuata est magnificẽtia tua super celos de⁹. De hac iterũ ait. Ascendit de⁹ in iubilatione: ⁊ dñs i voce tube: ⁊ iterũ ait. Ascendẽs in altũ captiuã duxit captiuitatẽ dedit dona hoibus. R̷. Ascẽdit de⁹ i iubilatiõe all'a. Et dñs in voce tube all'a all'a. ℣. Ascẽdẽs xp̃s in altũ: captiuã duxit captiuitatẽ. Et dñs. Lctõ. iij.

Ascẽdẽs xp̃s in altũ captiuã duxit captiuitatẽ: q̃ corruptionẽ nr̃am virtute incorruptionis sue obsorbuit. Dedit ergo dõa hoib⁹: q̃ misso desuper spiritu: alij sermo sapiẽtie: alij sermo scientie: alij gratia sanitatum: alij genera linguaruz: alij interpretatio sermonum data sunt. R̷m. Ascendens in altum alleluya: captiuaz duxit captiuitatem. Dedit dona hominibus alleluya all'a. ℣. Ascendit deus in iubilatione: et dominus in voce tube. Dedit. ℞. Te deum. ℣. Ascendo ad patrem meum. Laudes matuti. vt in die sancto. ãn. Nõ vos relinquã. ℣. viij. p̃. Benedict⁹. Oratio. Cõcede quesumus. ¶ Ad ves. psal. vt in die sancto: cũ vna tantum ãn de laudibus. In euãg. ãn. Vado parare vob' locũ. ℣. viij. p̃. Magnificat. sic q̃tidie infra octa. Cetera omnia vt i die sancto peragãtur. ¶ Sabbato. Ad matut. sup p̃os. ãn. Nimis exaltatus es all'a: sup omnes deos all'a. p̃s. Dominus regnauit ex. f. ij. ãn. Dñs in syon all'a magnus ⁊ excelsus all'a. p̃s. Dominus reg. irascan. f. iij. ãn. Dñs in celo all'a: parauit sedem suam all'a. p̃s. Bñdic. i. f. iiij. ℣⁹. Exaltare domine. Lectio prima.

De hac domini ascẽsione per abacuc p̃phetam dicitur. Eleuatus est sol et lũa stetit i ordie suo. Quid enĩz solis noie nisi dñs: et q̃d lune noie nisi eccl'ia designatur? Quousq̧ enĩ dñs ad celos ascendit: sctã ei⁹ ecclesia aduersa mũdi formidauit: ac post ei⁹ resurrectionẽ ⁊ ascẽsionẽ roborata est apte p̃dicauit q̃d credidit. R̷. Ponis nubem ascensum tuũ dñe. Qui ambulas super pẽnas ventorum alleluya. ℣. Qui facis angelos tuos spirit⁹: ⁊ ministros tuos flammã ignis. Qui. Lectio secũda.

De hac iterum ascensione p salomonem dicitur. Ecce iste venit saliens in montib⁹ trãsiliens colles. Veniens ergo dominus ad redemptionem nostram quosdam vt ita dicã

saltus dedit. Nam de celo in vterum virginis: de vtero in presepiū: de p̄sepio in crucē: de cruce i sepulchrū: de sepul cro rediit ad celū. ℟. Tēp⁹ est vt reuertar ad eum q̄ misit me di cit dñs: nolite contristari nec tur betur cor vestrum. Rogo pro vo= bis p̄rēz vt ipse vos custodiat al= leluya allā. ℣. Pacē meā do vob; pacē relinquo vobis. Rogo. L. iij

Ecce fr̄es vt nos posset tra= here pro nobis dñs quosdaz saltus dedit: q̄a exultauit vt gygas ad currendam viā: vt nos et ex corde diceremus. Trahe me post te: curremus in odore vngentorum tuorū. Unde fratres illuc ascenda= mus corde: vbi illum corpore ascēdisse credimus. Cogite= mus: qr is qui placidus ascē= dit: terribilis redit. ℟. Nō tur betur cor vestrū ego vado ad pa trē/ z mittam vob; spm̄ veritatis. Et ipse vos docebit que sunt p̄ce pta vite allā. ℣⁹. Nisi ego abiero paracletus nō veniet: dum assum ptus fuero mittam vobis eū. Et ipse. ā. Nisi ego abiero. O. viij. Cetera vt s̄. ¶ Dñica infra octa. Ad vespas psalmi cum āīs. vts̄. Capm. Domin⁹ qui dez iesus. P. ij. ℟. Omnis pul chritudo domini. O. viij. Hym nus. Eterne rex altissime. ℣⁹. Ascendit deus. ān. Euntes in mū dum vniuersum: predicate euan= gelium omni creature alleluya: qui crediderit et baptizatus fue rit saluus erit alleluya: qui vero non crediderit condemnabit al= leluya. ps. Magnificat. Oro

Omnipotens sempiter= ne de⁹ fac nos tibi sem per z deuotam gerere volun tatem: z maiestati tue sincero corde seruire. Per dominuz. Ad matut. Oīa vt in die sctō cū hac omelia. L. j. Sm Jo. xv.

In illo tēpore. Dixit ie= sus discipul' suis. Cū venerit paclet⁹: quē ego mit= tam vobis a p̄re spm̄ veritat; qui a patre procedit: ille testi moniū phibebit de me. Et v. Hom. venera. bede p̄sbiteri.

Uos inquit testimonium p= hibebitis. Ac si diceret. Per hibet ille inspirando/ vos pre dicādo. Qui ab initio mecū estis natiuitatis. Ab initio se culi predestinando: ab initio natiuitatis operando. Ab ini= tio predicationis sue vocan= do et iustificādo: discipuli cū dño z dñs cuz eis. ℟. Omnis pulchritudo. O. viij. Lectio. ij

Sequitur. Que eniz spiritu intus docente perceperunt: hec abiecto tiore pristino fo= ris loquendo z alijs ministra bant. Ipse spiritus corda eo= rum et scientia veritatis illu=

strauit: et ad docēda que nos-
sent culmine virtutis erexit.
Unde recte apud esaiam spi-
ritus idem/fortitudinis et sci-
entie nuncupatur. R. Non tur
betur cor vestrū ego vado ad pa
trem: et duz assumptus fuero a vo
bis mittam vobis alleluya. Spi-
rituz veritatis et gaudebit cor ve
strū alleluya. V. Ego rogabo pa-
trem: et alium paracletū dabit vo
bis. Spiritum. Lectio tertia.
Est etenim spiritus scientie:
quia per ipsum que recte age
re vel etiam cogitare debea-
mus agnoscimus. Est etiam
fortitudinis: quia etiam per
ipsum: vt que bene nouimus
operemur accipimus: ne ad-
uersitate aliqua a bonis q̄ ac
cepimus repellamur. Cū da
ta spiritus gratia etiam hec
fiducia discipulorum fuit: q
ab initio erant cum domino.
Ideoq3 que apostoli apud il
lū viderunt et audierūt: absq3
vlla ambiguitate p̄dicare va
lebant. R. Ite in orbem. P. ij.
Ad laud. Cpm. j. Petri. iiij.
Estote prudentes et vi-
gilate in orationibus:
ante omnia in vobismetipsis
charitatem continuam habē
tes: q̄a charitas operit mul-
titudinem peccatoruz. ān. Cū
venerit paraclet9 quē ego mittā
vobis spiritum veritat; qui a pa
tre procedit ille testimoniū perhi
bebit de me alleluya. ps. Bñdi-
ctus. Oratio. Omnipotens
sempiterne de9 fac nos. vt s̄.
Post Bñdicamus dño com
memoratio de ascensione do
mini fiat: cū hac. ān. Ascendo
ad patrem meum. P. ij. V. Ascen
dit deus in iubilatiōe. Oratio.
Concede q̄sumus. Prima et
cōpletorium: tam precedens
quā sequens dicatur vt in die
sancto cum precibus consue-
tis ¶ Ad. iij. Capm. Estote
prudentes. ¶ Ad. vi. Capm.
Prime Petri quarto.
Vnusquisq3 sicut acce-
pit gratiam in alterutrum: il-
lam amministrantes sicut bo
ni dispēsatores multiformis
gratie dei. Oratio dñicalis.
¶ Ad. ix. Capitulum ibidez.
Si q̄s loquit̄ q̄si s̄mōes
dei: si q̄s ministrat tāq3
ex virtute quā admistrat de9
vt i oib9 honorificet̄ de9 p ie-
sum xp̄m dñm nr̄m. Orō vt s̄.
Ad ves. ā. Uiri galilei. ps. vt s̄.
Cpm. Estote prudētes. Hym
Ite i orbē. P. ij. hy9 Eterne rex
altissime. S. viij. V. Ascēdit de9.
ā. Sed hec locut9 sum vob vt cū
venerit hora eorū reminiscamini
quia ego dixi vobis alla. p. Ma
gnificat. Orō dñical. Cōme.
de ascēn. cū hac. ān Euntes in
mūdum docete oēs gētes bapti-

zantes eos alla: in noie pris et fi-
lij et spussti alla. Ps. et oro vt s.
¶ Feria.ij.ad matut. Inuit.
Ascendens xps. Hy. Hymnu
canam. Ps.j.an.sup noc Ele-
uata e.et c.vt i die sco. ¶ Act
apostolor vsq ad vigilia pe
theco.legat. ¶ Liber actuuz
aplor. bti Luce euangeliste
Principit. Lectio prima.
Primu quidem sermo-
ne feci de omnib o theophi
le que cepit iesus facere et do
cere: vsq in diez qua precipi
ens apostolis per spiritu san
ctum quos elegit assumptus
est. Quibus et prebuit seipsuz
viuum post passionem sua in
multis argumetis: p dies q-
dragita appares eis et loqns
de regno dei. ¶ Et pue scens
precepit eis ab hierosolimis
ne discederet: sed expectaret
promissionem patris qua au
distis inquit per os meu. Qr
ioanes quidez baptizauit aq
vos autez baptizabimini spu
sancto no post mltos hos di
es. ¶ Igitur qui puenerat i-
terrogabat eu dicetes. Dne
si in tempore hoc restitues re
gnu israel? Dixit aut eis. No
est vestru nosse tpa vl mome
ta: que pr posuit in sua pote-
state: sed accipietis virtutem
superuenientis spussancti in
vos: et eritz michi testes i hie-
rusalem et in oi iudea et sama-
ria: et vsq ad vltimum terre.
¶ Et cum hec dixisset/viden
tib illis eleuat est: et nubes
suscepit eu ab oculis eorum.
Cuq ituerent in celu euntez
illu: ecce duo viri astiterut iu
xta illos in vestib albz. Qui
et dixerunt. Viri galilei: quid
statis aspicietes in celu? Hic
iesus qui assumptus est a vo
bis in celum: sic veniet queadm
modum vidistis eum euntez
in celum. ¶ Tunc reuersi sut
hierosolima a monte qui vo-
catur oliueti: qui e iuxta hie-
rosolima sabbati habes iter.
Et cu introissent in cenaculu
ascederut: vbi manebat petr
et iacob: ioanes et andreas: et
philipp et thomas: bartholo
meus: et matheus/et iacob al
phei: et symo zelotes: et iudas
iacobi. hi oes erant perseue-
rantes in oratione: cum mu-
lieribus: et Maria matre ei
et fratribus eius. ¶ In die-
bus illis. Exurgens petrus i
medio fratruz dixit. Erat au
tem turba hominum simul fe
re centum viginti. Viri fres/
oportet ipleri scriptura quaz
pdixit spussctus p os dauid
de iuda: qui fuit dux eorum q
comprehenderunt iesuz / qui
pnumerat erat in nob et sor-
tit est sorte ministerij huius.

¶ Et hic qdez possedit agrũ de mercede iniqtatis: ꝛ su pẽ sus crepuit medius: ꝛ diffusa sũt oia viscera eiꝰ. Et notũ factũ est oibꝰ habitãtibꝰ hirl'm ita vt appellaret̃ ager ille lingua eorũ acheldemach hoc est ager sanguis. Scriptũ est eñ in libro psalmorũ/ fiat habitatio eiꝰ deserta: ꝛ nõ sit qui habitet in ea: ꝛ epatũ eius accipiat alter. ¶ Oportet ꝑ ex his viris qui nobiscũ cõgregati sũt in omi tpe quo intrauit ꝛ exiuit inter nos dñs iesus: incipiẽs a baptismate ioannis vsqꝫ in diẽ qua assũptꝰ est a nobꝭ/ testẽ resurrectiõis eiꝰ fieri nobiscũ vnũ ex istis. ¶ Et statuerũt duos ioseph qui vocabat̃ barsabas qui cognominatꝰ est iustꝰ: ꝛ mathiã ꝛ orãtes dixerũt. Tu dñe qui corda nosti oim: ostẽde nobꝭ quẽ elegerꝭ vnũ ex his duobus accipere locũ ministerij huiꝰ ꝛ apl'atus: de quo p̃uaricatus ẽ iudas vt abiret in locum suũ. Et dederunt sortes eis ꝛ cecidit sors sup mathiã: ꝛ annũeratus est cũ vndecim aplis. Et cum ꝯplerent̃ dies pentecostes ꝛc. vsqꝫ magnalia dei. ¶ Feria .ij. Ad matu. Inui Ascẽdit xp̃s. P. ij. R. Exaltare dñe. R. Ascẽdit deꝰ in iubila. R. Ascẽdẽs in altũ. Cpm. Primũ qdẽ. O. viij. ã. Collaudate regẽ regũ qui ascẽdit celos in iubilo all'a. ps Bñdꝰ. Cetera oia cũ hor. diurnalibꝰ vt i die scto. Ad vesp. in euãg. ãn Dñs quidẽ iesus postq̃ locutꝰ est eis: ascendit in celũ et sedet a dextris dei all'a. ps. Magt. ¶ Fer. iij. ad matut. ã. ꝛ ps. vtq. in fer. vj prenotat̃. cũ isto. R. Tempus est. ꝛ cum hoc v'si. Ascendo ad patrẽ meũ et patrẽ vr̃m: deũ meũ et deũ vestrũ. R. Non turbet̃ cor vestrũ. P. iij. R. Nõ reliquã vos orphanos all'. Uado et venio ad vos: et gaudebit cor vestrũ all'a all'a. V. Pacẽ meã do vobis pacẽ relinquo vobis. Uado. ã. Illi aũt pfecti p̃dicauerunt vbiqꝫ dño cooperãte ꝛ sermonẽ ꝯfirmãte seqn tibꝰ signis all'a all'a. ps. Bñdꝰ. Ad vesp. ãn Dñe si in tpe hoc restitues regnum isrl': dixit aũt eis nõ est vestrũ nosse tpa vel momẽta que pr̃ posuit in sua ptãte all'. ps. Magt. ¶ Feria .iiij. ã. sup ps. Nimis exaltatꝰ ẽ. P. iij. R. Ego rogabo patrẽ ꝛ aliũ pacletũ dabit vobis. Ut maneat vobiscũ ineternũ spm̃ v'itatis all'a. V. Si eñ nõ abiero pacletꝰ non veniet ad vos: si autẽ abiero mittã eum ad vos. Ut. R. Si eñ nõ abiero paracletꝰ nõ veiet ad vos: si aũt abiero mittã eũ ad vos. Cũ aũt venerit ille docebit vos oẽm v'itatem all'a. V. Nõ eñ loquet̃ a semetipo

sed quecunque audiet loquetur et que ventura sunt annunciabit vobis. Cum. R. Dominus quidem iesus postquam locutus est eis: ascendit in celum. Et sedit a dextris dei. V. Elevatis manibus benedixit eis et ferebatur in celum. Et se. In evange. an. Nunc autem ad te venio et hec loquor in mundo ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis alleluia. ps. Benedictus. Oratio dominicalis. Commemo. fiat de ascensione domini. an. Si diligeretis me alleluia: gauderetis utique al. quia vado ad patrem all. all. alleluia. V. et oratio ut supra. Ad vesperas. ae. sup ps. ut supra. Cap. Primum quidem. O. viij. R. Cumque intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt all. all. all. V. Hic est enim iesus qui assumptus est a vobis in celum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in celum all. hymnus. Eterne rex altissime. O. viij. V. Ascendit deus. an. Pater manifestavi nomen tuum. P. j. or. Concede quesumus. P. ij. Ad matu. Invitat. hymnus. ae. ps. V. et lectiones habeantur ut in die sancto cum his Re. ijs. R. Eduxit dominus salvator noster foras discipulos suos in bethaniam/ et elevatis manibus suis benedixit eis. Et ferebatur in celum alleluia alleluia. V. Et factum est dum benediceret illis recessit ab eis. Et. R. Cumque intuerentur. ut supra. ad ves. R. 3 Uiri galilei quid ammiramini: aspicientes in celum alleluia. Quemadmodum vidistis eum ascendentem in celum ita veniet all. all. alleluia. V. Cumque intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt. Quem. Cetera omnia peragantur ut in die sancto pagantur: preter R. hoc ad. ij. ves. Uiri galilei. ut supra. ad matu. ¶ Feria. vj. post oct. Ad matu. omnia ut in precedente fe. vj. pnotatur cum lectionibus de actibus apostolorum et cap. et or. dominicalibus. vide tamen rubricam positam an. j. ves. penthecostes. In evange. an. Cum venerit paraclet9. P. iiij. Ad ves. a. Uiri galilei. P. ij. ps. de die. Capm. et oro de dominica. In evange. a. Hec locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit: et gaudium vestrum impleatur alleluia alleluia. ps. Magnificat. ¶ In vigilia penthecostes ad mat. et ceteras hor. fiant omnia ut in precedente sabbato sine Te deum. cum cap. dominicalibus: et homil. sequente. lc. j. Secundum ioannem. xiiij.

In illo t. Di. ie. di. s. Si diligitis me: mandata mea servate. Et rel. Homil. ve. bed. Promittit se dei filius pro discipulis patrem exorare ut dilectionis eius veritatem mandatorum observatione studeant comprobare. Rogat filius patrem pro humanitatem qui dat cum patre per divinitatem. R. Non turbetur. P. iiij. Lectio secunda. Rogat xpus in nobis ut caput nostrum rogat pro nobis: ut sacer-

dos nr rogat a nob; vt deus nr. Et aliu pacletu dabit vobis id e sps sui graz ifudet: q iter aduersa pntis exilij prie celest; exspectatioe letificet. Paraclet9 qppe Ↄsolator intptat. R. Ego rogabo. P.v.l.iij Ut maneat vobiscu inetnu. Inetnu manet spusctus cuz sctis qs i hac vita sp inuisibilit illustrat: ⁊ i futuro ad Ↄteplada specie sue maiestat; introducit. Que mud9 no pot capé. No habet spuales oculos mudi amatores: qb9 spm sctm videat. R. Si ei no abiero P.v. In eua. a. Si diligitis me madata mea seruate all'. al. al. p. Presta qs Oro. (Bn9. omps deus vt claritatis tue sup nos spledor effulgeat: ⁊ lux tue luc; corda eoꝝ q p graz tua renati: sut sctisps illustratioe Ↄfirmet. P. Si fes. ix. lect. vel triu ꝓpriu habens in hac die eue. in. vj fer. anticipet: vel festu. iij. lc. a. ⁊ orone recipiat. Nona de futuro fes. vt in ceteis vigi. catet si tamen post missam differtur. Ad vespas sup ps. an. Non vos relinqua orphaos vado ⁊ venio ad vos ⁊ mitta vobis ꝓmissu pris ille me clarificabit ⁊ manebit apd vos inetnu al. p. oia Laud. a. Ego mitta vob; spm v̄itatis vt maneat vobiscum inetnu: in illa die vos cognoscet; q2 a pre exiui ⁊ in vobis ero all'a. an. Rogabo prem meu ⁊ aliu pacletu dabit vobis all'. a. Qui aut diligit me diligetur a pre meo et ego diliga eum: ⁊ manifestabo ei meipm all'. all'. all'. a. Spusctus ꝓcedes a pre: aploꝝ pectora inuisibiliter penetras ille docebit vos oia all'a. Capitulu. Actuu. ij.

Dum Ↄplerent dies penthecostes / erat oes discipuli pariter i eode loco: et factus est repete de celo son9 tanq̃ aduenietis spus vehemetis: ⁊ repleuit tota domu vbi erant sedetes. R. Repleti sunt oes spusancto: ⁊ ceperut loqui prout spusctus dabat eloqui illis. Et conuenit multitudo dicentiu all'a. V. Loquebant varijs linguis apostoli / magnalia dei. Et conuenit. Hymnus.

Beata nob; gaudia / anni reduxit orbita: cum spus paraclet9 / effulsit in discipulos. Ignis vibrate lumine / lingue figura detulit: verbis vt esset ꝓflui / ⁊ charitate feruidi. Linguis loquutur oi; / turbe pauent gentiliu: musto madere deputat / quos spus repleuerat. Patrata sut hec mystice / pasche peracto tpe: sacro dieru nucro / q lege fit remissio. Te nuc deus pijssime / vultu precamur cernuo:

Illapsa nobis celitus/largire dona spũs. D udum sacrata pectora / tua replesti grã: dimitte nũc peccamina/ r da q̃eta tpa. S it laus prĩ cũ filio / sctõ simul paracleto: nobisq; mittat filiꝰ/carisma scti spũs. Amẽ. ℣. Spũs dñi repleuit orbem terrarũ all'a. Et hoc qđ cõtinet oia scientiã habet vocis all'a. ã. Si q̃s diligit me sermonẽ meũ seruabit r prĩ meꝰ diliget eũ: r ad eũ veniemꝰ r mãsionẽ apud eũ faciemꝰ all'. ꝓ. Mgt. Oro. Presta q̃s oꝑs deꝰ vt clarita. tue. vtš. Ad cõple. ã Ueni scte sps reple tuoꝝ corda fidelium: et tui amoris in eis ignẽ accẽde/ q̃ p diuersitatẽ linguaꝝ cũctaꝝ gentes i vnitate fidei cõgregasti all'. all'. ꝓ. Cũ inuo. ꝓ. ij. Cpm. Act. j.

C haritas dei diffusa ẽ in cordibꝰ nr̃is: p spm̃ sctm̃ q̃ datꝰ ẽ nobꝫ. Seq̃ntia.

A Lma chorꝰ dñi/nunc pangat noia summi. M essias sother emanuel/sabaoth adonai. E st vnigẽitꝰ via /vita manꝰ hõ vsyõ. P rĩcipiũ prlogenitꝰ /sapiẽtia ꝟtꝰ A lpha caput finisq; simul/ vocitatur r est o. F õs r origo boni/paracletꝰ ac mediator. A gnus ouis vitulꝰ/ serpẽs aries leo ꝟmis. O s ꝟbũ splẽdor sol gloria/lux et imago. P anis flos vitis mons ianua/petra lapisq;. A ngelꝰ r spõsus /pastorq; ꝓpheta sacerdos. A thanathos kyrios theos/panton crathõ r ysos S aluificet nos/sit cui secla p oia doxa. ℣. Emitte spm̃ tuũ et creabunt all'. Et renouabis faciẽ terre. ãn. All'a spũs paclet⁹ all'a: docebit vos oia all'. all'. ꝑs. Nũc dimittis. Post cõfessionẽ. ℣. Repleti sũt oẽs spũ sctõ all'a. ꝶ. Loquebant varijs liguis aposto li all'a. ℣. Spũs dñi repleuit orbẽ terraꝝ all'. ℣. Dñe deꝰ ꝟtutũ. ꝶ. Dñe exau. oro. Presta q̃s oꝑs deꝰ vt claritatꝫ tue. Hoc mõ canteẽ cõpl'. p totã hãc hebđ.

¶ In die pẽthe. Ad mat. Inuita. All'a sps dñi repleuit orbẽ terrarũ Uenite adoremꝰ all'. ꝑs. Uenite exult. Hymnꝰ.

I Am xp̃s astra ascẽderat/ regressus vnde venerat: ꝓmissum pr̃is mũere/ sanctũ daturꝰ spiritũ. S olẽnis vrgebat dies /q̃ mystico septẽplici: orbe voluto septies/ signat btã tpa. D ũ hora cũctꝫ tertia/repente mũdꝰ intonat: orãtibꝰ aplis/deũ venisse nũciat. D e pr̃is ergo lumine / decorꝰ ignis almꝰ ẽ: quo fida xp̃i pectora/calore ꝟbi ꝯpleat. D udũ sacrata. S it laus prĩ. ãe. sup ꝑs. Factꝰ ẽ repente de celo sonꝰ: aduenietis spũs vehemẽtis all'. all'. ꝑs. Magnꝰ

dñs. v.i.ãn Confirma hoc deus qđ opatus es in nobis a templo sctõ tuo:qđ ẽ in hirl'z al'.al'. p̃ Exurgat de⁹.v.vj. ãn Emitte spm̃ tuũ ꝛ creabunt:ꝛ renouabis faciẽ terre all'a all'a. p̃. Bñdic.ij.f.v. Loq̃bant varijs. ẽ3 ioã. xiiij.

In illo tpe. Dixit iesus discipl'is suis. Si quis diligit me sermonẽ meũ ẽuabit. Et ꝑ. Homil'.bti gre.pa.

Seruat sermones ei⁹ qui diligit deũ:qui nõ diligit nõ seruat: qꝛ sine charitate quelibꝫ custodia põt adesse nõ põt ꝓdesse. Neqꜫ em̃ quisqꜫ deũ diligere põt:si eũ quẽ diligit nõ haberet. R̷ Dũ cõplerent dies pẽthecostes erãt oẽs ꝑiter dicentes all'a: et subito fact⁹ ẽ son⁹ de celo all'. Tãqꜫ spũs torrẽs repleuit totã domũ all'. all'. v. Dũ ergo essent discipuli in vnũ cõgregati ꝓpter metũ iudeoꝝ:son⁹ repente de celo venit sup eos. Tãqꜫ. l.ij.

Et sermonẽ quẽ audistis nõ est me⁹. Ideo sermo q̃ legit filij/nõ est ei⁹:sed pr̃is qꝛ ipe filius v̓bũ est pr̃is. Hec locut⁹ sum vobis apud vos manẽs id est manẽs p hũanitatẽ:ẽm quã a pr̃e missus ẽ nõ ab ipso ꝓcedẽs nec a vobꝫ recedẽs. R̷ Repleti sũt. vt s̃.ad vesl'.l.iij.

Paraclet⁹ aũt sp̃s sctũs quẽ mittet pr̃ i noie meo: ille vos docebit oia et suggeret vobꝫ oia q̃cũqꜫ dixero vobis. Oia aũt saluti vel v̓tuti necessaria mistrat: vn⁹ sp̃s sc3 ꝛ p sapiẽtiã oẽm v̓itatẽ et p experiẽtiã oẽꝫ bonitatẽ. R̷ Ite i orbẽ vniuer. P.ij. v⁹ Paraclet⁹ aũt sp̃s sctũs quẽ mittet pr̃ in noie meo: ille oia vos docebit:et suggeret oia quecũqꜫ dixero vobis ꝛc. v. Uerbo dñi celi firmati sũt all'. Et spũ oris ei⁹ ois v̓t⁹ eoꝝ all'. Ad laud.ãn.

Dum complerentur dies pẽthecostes: erãt omnes pariter dicẽtes all'a. ps. Dñs regnuit. cũ cetis.ãn. Spũs dñi repleuit orbẽ terrarũ all'a. ã. Repleti sũt oẽs spũ sctõ:ꝛ ceperũt loqui all'a. ã. Fõtes ꝛ oia que mouẽt in aq̃s hymnũ dicite deo all'a. ã. Loquebantur varijs liguis apostoli magnalia dei alleluya all'a all'a. cp. Dum ꝯplerẽtur. vt s̃.ad vesl'.Hy⁹.

Impleta gaudẽt viscera/afflata sctõ spũ: voces diuersas intonãt/fant dei magnalia. Ex oi gente cogniti/grecis latinis barbaris: cũctisqꜫ admirãtib⁹/ liguis loquũtur oiꝫ. Iudea tũc icredula / vesana toruo spiritu: ructare musti crapulam/alũnos xp̃i ꝯcrepat Sed signis et virtutib⁹/occurrit ꝛ docet petr⁹: falsa ꝓfari ꝑfidos/iohelis testionio. Dudũ sacrata. vt s̃.in hym̃. Beata nobꝫ.

Sit laus patri. ℣. Repleti sūt oēs spūsctō all'. Et ceperūt loqui all'a. Añ. Accipite spm̄sctm̄ quoꝝ remiserit; pctā remittunt eis all'. Ps. Bñdictus. Oro. Deus qui hodierna die corda fideliū sctispūs illustratiōe docuisti: da nobis in eodem spū recta sapere: ⁊ de ei⁹ semp̄ cōsolatiōe gaudere. P. Ad.i.hy⁹. Iā lucis orto. añ. Dū cōplerent. ps. cōsueti. cpm. Charitas dei. vrs. ad ꝯpl. R. Xpe fili dei viui misere no. al'. al'. ℣. Qui spm̄ pacletū misisti i ap'lis miserere nobis all'. ℣. Emitte spz tuū. Post cōfessionē ṽsi. in cōpleto. pnotati dicant cū oro. De⁹ qui hodierna die corda fideliū. vrs. ad bñdict⁹. Cetamore solito pagant cū oroe. Ops sempit̄ne de⁹ dirige actus. vrs. in psalt. Silimō dicat. j. p totā hebd. Ad.iij.hy⁹ Veni creator spūs/ mētes tuoꝝ visita: imple supna gr̄a/ q̄ tu creasti pectora. Qui paclet⁹ dicer;/ donū dei altissimi: fons viu⁹ ignis charitas/ ⁊ spiritalis vnctio. Tu septiformis munere/ dextre dei tu digit⁹: tu rite promissū pr̄is/ sermōe ditās guttura. Accēde lumē sensib⁹/ ifūde amorē cordib⁹: infirma nr̄i corpis/ ṽtute firmās ppetim. Hostē repellas lōgius/ pacēqꝫ dones ptin⁹: ductore sic te p̄uio/ vitem⁹ oē noxiū. Per te sciam⁹ da p̄rem/ noscam⁹ atqꝫ filiū: te vtriusqꝫ spiritū/ credam⁹ oi tpe. Duduz sacra. Sit laus pr̄i. cp. act. ij Factus ē repēte de celo son⁹ tāq̄ adueniēti; spūs vehemēti: ⁊ repleuit totam domū vbi erāt ap'li sedētes. R. Repleti sūt oēs spūsācto all'a. ℣. Et ceperūt loq̄ all'. ℣. Loquebant. oro. vrs. Ad. vj. hy⁹. Rector potēs. Cpm. ibidē. Apparuerūt ap'lis disptite ligue tāq̄ ignis seditqꝫ supra singl'os eoꝝ spiritussctūs. R. Loquebant variis linguis ap'li all'a. Magnalia dei all'. ℣. Sps dñi re Oro vrs. Ad. ix. hy⁹. Rex de⁹. cp. ibid Repleti sūt oēs spūsctō ⁊ ceperūt loq̄ variis ligulis: put spūsscūs dabat eloqui illis. R. Spūs dñi repleuit orbē terraꝝ all'. all'. ℣. Et hoc qd ꝯtinet oia sciētiā hz vocis all'. ℣. Emitte spm̄ tuū. Oro vrs. Per totā hebd. in fine hym̄. dicāt ℣. Dudū sacra. Sit laus pr̄i. Ad. ij. ves. sup ps. a. Dū ꝯplerēt. ⁊c. ps. Dixit do. Cōfitebor Btūs vir. Laud. pueri. Laudate dñz oēs. cp. ibid. Facta aūt hac voce cōuenit multitudo et mēte ꝯfusa est: qm̄ audiebat vnusq̄sqꝫ

ligna sua illos loquētes magnalia dei. ℟ Ite in orbē. vrš. ad mat. hy⁹ Btā nob;. P.vi. ℣. Spūs dñi. ã. Hodie ɔpleti sūt dies pētecostes al'. hodie spūsctꝰ in igne discipl'is appuit ɔtribuēs eis charismatū dona: misit eos in vniuersū mūdū p̄dicare et testificari: q̄ crediderit ɔ baptizatꝰ fuerit saluꝰ erit all'. ps. Magt. or. vrš. In q̄cūqz die huiꝰ hebd. aliqd fes. ix. lc. occurrat i eādē fer. seqn. heb. differat. Idē fiat de fest. iij. lc. pprīū hñs officiū. Fer. ij. ad mat. Inui. Repleti sūt oēs spū sctō al'. p. Ueñ. hym. ãe. pi. ℣. cp. cū lau. mat. dicant vt i die sctō et deinceps

In to. heb. l. i. scd'm ioã. iij. Il. t. Dix. ie. di. s. Sic deꝰ dilexit mūdū: vt filiū suū vnigenitū daret. Et rel. Ho. (mil. bti aug. epi Nō em mi- sit deꝰ filiū suū in mūdū vt iudicet mūdū: sed vt saluet mūdus p ip̄z. Ergo quātū i medico ē: sanare venit egrotum. Ip̄e se interimit: q̄ p̄cepta medici suare nō vult. ℟. Iā nō dicam vos seruos s; amicos meos q: oia cognouistis q̄ opatꝰ sū in medio vr̄i all'. Accipite spm̄sctm̄ i vobis paclitū: ip̄e ē quē pr̄ mittet vobis all'a. ℣. Quoꝝ remiseritis pctā remittūtur eis. Acci. lc. ij. Uenit saluator ad mūdum. Quare saluator dictꝰ ē mundi: nisi vt saluet mūdū? Saluari ab ip̄so nō vis: ex te ip̄o iudicaberis. Uide q̄d ait. Qui credit in eū nō iudicat. Qui autē nō credit: iā iudicatꝰ est. Quare? Q: nō credit i noīe vnigeniti filij dei. ℟. Disciplinā ɔ sapiāz docebat eos dñs all'a firmauit in illis grām spūsscti. Et intellectu adimpleuit corda eoꝝ all'. all'. ℣. Repentino nāqz sonitu spūsctūs sup eos venit. Et. lc. iij. Hoc ē aūt iudiciū: q: lux venit i mūdū: ɔ dilexerūt hoīes magis tenebras q̄z lucē: erāt em̄ mala eoꝝ opa. Oim mala opa inuenit dñs. Quomō ergo quidā fecerūt veritatē: ɔ venerūt ad lucē? Hoc em̄ sequitur. Qui autē facit v̄itatē venit ad lucē: vt manifestent opa eius q: in deo sunt facta. ℟. Aduenit ignis diuinꝰ non cōburens sed illuminās: nō consumens sed lucens: ɔ inuenit corda discipuloꝝ receptacula munda. Et tribuit eis charismatum dona all'a all'a. ℣. Inuenit eos concordes charitate ɔ illustrauit eos inundans diuinitas deitatis. Et tribuit. In euāge. ãn. Sic deus dilexit mūdū vt filiū suū vnigenitum daret: vt ois qui credit i ip̄z nō pereat sed habeat vitā eternā all'a. ps. Bñdictus. Oratio. Deus q̄ apl'is tuis sctm̄ dedisti spm̄: ɔcede ple-

bi tue pie pet'tiōis effectū: vt qb⁹ dedisti fidē largiarꝫ ꝛ pacē. p. ¶ Hore aūt pro. hebdomadā pagant. vt in die sācto prenotat cū orone de die. Ad ves. āe. p. cp. hym. ꝛ ℣. vt i ipa die cū qnqꝫ āis ꝛ eisdē. p. p totā hebdomadā pagāt. ℟. Aduenit ignis. vtē. ā. Nō em̄ misit de⁹ filiū suū in mūdū / vt iudicet mūdū: sed vt saluet mūdus p ipm allꝰ. p. Magt. oro. vtē. ¶ Fer. iij. Lectio. j. Scdm ioanē. x.

In illo tpe. Dixit ie. di. suis. Amen amen dico vobis qui nō intrat p ostiū i ouile ouiū sed ascēdit aliūde ille fur est ꝛ latro. Et reliq.

Omilꝰ. beati augustini epi.

Nominat itaqꝫ ouile saluator: noiat ostiū cōmēdat oia / sed nondū exponit. ℟. Spūsscūs pcedēs a throno aplōꝝ pectora inuisibiliter penetrauit nouo sctificationis signo. Ut in ore eorū oim gña nascerent linguaꝝ allꝰa. ℣. Aduenit ignis diuin⁹ nō cōburēs sed illuminās: et tribuit eis charismatū dona. Ut. Lc. ij.

Uentur⁹ est ad ea vba in qbus aliqua q̄ dixit nobis dignatur exponere ex quoꝝ expositiōe dabit nobis fortasse etiā illa q̄ nō expoluit intelligere. Amē amen dico vobis inqt quia ego suꝫ ostiū. Ecce xpꝫ ostiū agnouim⁹: intrem⁹ vt nos intrasse gaudeamus. ℟. Spūs dñi repleuit orbē terrarū. Et hoc qd cōtinet oia sciam habet vocis allꝰ. allꝰ. ℣. Oim ē em̄ artifer oēm habēs virtutē oia pspiciens. Et hoc. Lectio tertia.

Omnes qtqt venerūt / fures sūt ꝛ latrones. Quid hoc audiam⁹. Ante aduentū xpi venerūt pphete. Nūqd fuerūt latrones? Absit. Nō em̄ pter illū: sed cū illo venerūt. Uentur⁹ dñs pcones mittebat: sꝫ coꝝ corda qs mittebat possidebat. Cū illo ergo venerūt qi cū vbo dei venerūt ipe est vitas. Cū illo venerūt: qi veraces fuerunt ꝛ vitatē annūciauerūt. ℟. Spūsscūs repleuit totā domū vbi erāt apli: ꝛ apparuerūt illis disptite lingue tanqꝫ ignis: seditqꝫ supra singulos eoꝝ Et repleti sūt oēs spūsctō: ꝛ ceperūt loqui varijs linguis / put spiritusscūs dabat eloqui illis allꝰ. allꝰa allꝰ. ℣. Cū ergo essent in vnū cōgregati ppter metū iudeorum son⁹ repente de celo venit super eos. Et In euāge. ā. Amē amē dico vobis qui nō intrat p ostiū i ouile ouiū sed ascēdit aliūde: ille fur ē ꝛ latro: qui aūt itrat p ostiū pastor est ouiū allꝰ. p. Bñd⁹. oꝝ.

Assit nobis qs domie vtus spūsscti: q̄ ꝛ corda nra clemēter expurget: et ab oibus tueat aduersis. P.

Ad vesp. R. Spūssāctus repleuit. vrs. In euāg. a. Ego sū ostium dicit dn̄s: per me si quis introierit saluabitur: ⁊ pascua inueniet all'a. ps. Mḡt. oro vts.

Feria.iiij. lc.j. S.ioan.vj.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Nemo pōt venire ad me: nisi pater q̄ misit me: traxerit eū. Et rel'. Homil'. beati augustini epi.

Quid ē nemo pōt venire ad me nisi pat̄ me⁹ traxerit eū? Trahit autē de⁹ pater q̄s ad vitā predestinādo elegit: trahit vocādo: inspirādo plerūq̧ etiā aduersis cōpellēdo siue prosperis demulcēdo. R. Apparuerunt apl'is dispītite lingue tāq̧ ignis all'a. Seditq̧ supra singulos eo⁊ spūssctūs all'a. V. Et factus ē de celo son⁹ tanq̧ aduenietis spūs vehemētis: ⁊ repleuit totā domū vbi erāt sedentes. Seditq̧. Lectio secūda.

Quid est trahi a p̄re nisi audire v̄bū patris? Illū trahit pater ad filiū/qui credit filiū patrē habere deū: quiq̧ deo p̄ri coeternū et cōsubstātialē credit esse filiū. R. Loq̄bantur varijs linguis apl'i all'a. Magnalia dei ꝑut spūssanct⁹ dabat eloqui illis all'a. V. Repleti sunt oēs spūsctō et ceperūt loq̄. Ma. L.iij.

Ille tract⁹ est a patre q̄ ait. Tu es christ⁹ filius dei viui. Cui dn̄s (inquit) btūs es symon bariona/q̄ꝛ caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed p̄r meus qui est in celis. R. Facta autē hac voce cōuenit multitudo ⁊ mēte cōfusa est: q̄m audiebat vnusq̄sq̧ lingua sua illos loquentes Magnalia dei all'a all'a all'a. V. Stupebāt aūt oēs ⁊ mirabantur adinuicē dicentes ecce oēs isti galilei sunt qui loquunt̄. Magna. a. Amē amē dico vobis qui credit in me habet vitā eternam all'a all'. ps Bn̄dict⁹. or.

Mentes n̄ras q̄s domine paraclet⁹ qui a te ꝑcedit illūinet: ⁊ inducat in oēm sicut tuus ꝓmisit fili⁹ v̄itatē. Qui tecū. Ad vesp. R. Facta autē hac voce. a. Ego sū panis viuus qui de celo descēdi: si quis māducauerit ex hoc pane viuet ineternū: ⁊ panis quē ego dabo caro mea est pro mundi vita all'a all'a. p. Mḡt. oro vts. Feria. v. ad mat. lc. j. s̄m luca. ix.

In illo tp̄e. Cōuocatis iesus duodecim apl'is: dedit illis v̄tutē et p̄tātē sup oia demonia: ⁊ vt languores curarēt. Et rel'. Hom. ve. bede

Ad totius orbis instructionem simul oēs duodeci apostolos cōuocat: vt mūdi salutem quā v̄bo p̄dicarēt: suoq̧ nūero mystice ꝯmēdarēt. Et ait ad illos. Nichil tuleritis in

via neqz virgam/neqz peraz/ neqz pecuniaz/ neqz duas tunicas habeatis. Reliqua in scd'a feria pscripta habeant. Lc.ij.

Q ueri solet quomodo matheus et lucas cõmemorauerit dñm dixisse discipulis suis ne virgã ferrent: cũ dicat marcus ne quid tollerẽt i via nisi virgam tm̃. Utrũqz accipiẽdũ ẽ a dño aplis dictũ et vt ṽgam nõ ferrent: et vt non nisi virgã ferrent: cũ p matheũ diceret eis. Nolite possidere auꝝ neqz argẽtum: dignus est operarius cibo suo. Lectio tertia.

E st autez virga duplex alia iusticie/ alia superbie. Conceditur quidẽ virga correctionis: tollitur virga elationis. Et quicunqz non receperint vos exeuntes de ciuitate illa etiam pedũ vestrorum excutite puluerem / in testimoniũ illis. Pedes predicatiõis intentionẽ significãt: puluis leuitatẽ cogitatiõis exprimit.

In euãg. ãn. Cõuocatis iesus duodecim aplis dedit illis ṽtutẽ et potestatẽ sup oia demonia: et vt lãguores curarẽt: et misit illos p̃dicare regnũ dei et sanare ifirmos alla alla. p̃. Bñ. Oro.

P resta q̃s omps et misericors deus vt spũssctũs aduenies: tẽplũ nos glie sue dignãter inhabitando pficiat. P. Ad vesp. R. Aduenit ignis di. ã. Egressi duodecim apli circuibant p castella euãgelizantes et curãtes vbiqz all'. all'. p̃. Mgt. or. vt s. ¶Fe. vj. l. j. s3 lucã. v

I n illo tpe. Factũ est in vna dierũ et iesus sedebat docẽs. Et reli. Homil. bti ambrosii.

S icut eni paraliticus ex naturalis defectu caloris precluso venarũ meatu ad opus inualidus redditur: ita extincto per cõcupiscẽtie fluxũ igne castitatis: stati sensuũ dissolutio sequit. eadem Rlia q̃ in .iij. fer. dicant. Lc.ij.

E t nõ inuenietes qua pte illum inferrent pre turba: supra tectũ ascẽdũt et submiserũt eũ cum lecto in medium ante iesum. Patefacto igitur tecto eger ante iesum submittitur: hoc ẽ ad eius humilitatẽ fidei pietate descendit: qr reseratis scripturaꝝ mysterijs ad noticiam xpi peruenitur. Lec. iij.

Q uod aũt cum lecto deponitur/ signat ab homine i ista carne ad hoc constituto xpm debere cognosci. Quorũ fidem vt vidit dixit. Homo remittũtur tibi peccata tua. Intuendũ sane quãtum propria cuiusqz fides apd deũ valeat vbi tm̃ valuit aliena: vt totus hõ repẽte id est exterius interiusqz iam saluatus expur=

garetur:aliorūq₃ merit₃ aliis relaxarētur peccata. In euā-gelio. āñ. Factū est in vna die: et iesus sedebat docens: et erant pharisei sedentes et legisdocto-res qui venerāt ex oī castello ga-lilee ⁊ iudee ⁊ hiřl'm ⁊ virtus dñi erat ad sanandum eos all'a all'a. Ps. Bñdictus. Orō. Da q̄s ecclesie tue miseri cors deus: vt spūsancto con gregata hostili nullaten⁹ in-cursione turbetur. Per. Ad vespas. R. Spūssanctus re. Ps. viij. āñ Ut autē sciatis quia fili⁹ hominis habet potestatē in ter-ra dimittēdi peccata tunc ait pa-ralitico: surge tolle lectū tuum ⁊ vade in domū tuā all'a. Ps. Ma-gnificat. Orō. vt s. ¶ Sabbō Lctō prima. Scdm lucā. iiij. In illo tpe. Surgēs ie-sus de synagoga itroi-uit in domū simonis. Socr⁹ autem symonis tenebat ma-gnis febrib⁹. Et reł. Homił. venerabilis bede presbiteri. Domus petri: vetus lex in-telligitur. Socrus aūt petri synagoga. Quia stimulis in uidie agitabat: aduersus ec-clesiam gentiū: ne locū preci-peret credendo in christum: ⁊ voluntati eius famulando. Rela. i quarta feria scripta est (cātur. Fc. ii. Siue aliter po-test intelligi. Si virum a de-

monio liberatum: moraliter animū ab immūda cogitatio-tione liberatum dixerim⁹ si-gnificare ɔsequēter. Femia febribus tenta sed ad impe-rium dñi curata: carnē ostē-dit cōcupiscentie feruore per ɔtinētie p̄cepta frenatā. Tu. Omnis eñi amaritu- Fc. iiij. do et ira et indignatio et cla-mor ⁊ blasphemia: spirit⁹ im mundi furor est. Fornicatio-nem vero immūdiciā libidi-nem concupiscētiā malorū: ⁊ auariciam q̄ est simulachrorū seruitus: hec omnia ⁊ his si-milia febrē hūane nature pos sumus accipere. A quib⁹ q̄z-diu anime fideliū tenent egri tudine tanta oppresse sūt: vt nequaq̄₃ digne deo quid bo-ni operis valeant exhibere. In euāge. ā. Facta autem die egressus est iesus et ibat i deser-tum locum et turbe requirebant eum: et venerūt vsq₃ ad ipm ⁊ de-tinebant eū ne discederet ab eis all'a all'a. Ps. Bñdict⁹. Orō. Mentibus nostris que-sus domine spiritum-sanctum benignus infunde: cuius et sapientia conditi su-mus: ⁊ prouidētia guberna-namur. Per. eiusdem.

¶ In festo scte trinitat; ad .i. vesp. sup ps. Laudate. p oia. a.

Loria tibi trinitas/ equalis vna deitas ⁊ ante oia secula: ⁊ nuc ⁊ imppetuu. an. Laus ⁊ perennis glia: deo pri ⁊ filio scto simul pacleto in scla scloꝝ. a. Glia laudis resonet i ore oiu: pri genitecꝫ pli spuiscto pariter resultet laude pereni. an. Laus deo pri pari licꝫ pli: ⁊ tibi scte studio peni spirit⁹ nro resonet ab ore oe p euu. a. Ex quo oia p que oia/ in quo oia: ipsi glia in scla. cp. Rom. xi

O Altitudo diuitiaru sapientie ⁊ scientie dei: q̄ȝ incoprehesibilia sunt iudicia eius: ⁊ inuestigabiles vie ei⁹: qm ex ipso et p ipm et in ipso sunt oia: ipi honor ⁊ glia i secula seculoꝝ ame. Deo gras. R. O beata trinitas te laudam⁹ te benedicim⁹ te adoram⁹: auge in nobis fidem: auge spem: auge charitatem. O beata trinitas. V. Tibi laus tibi glia tibi gratiaru actio in scla sempiterna. O bta.

A Desto scta tri- Hy⁹. nitas/par splēdor vna deitas: q extas reru oim/sine fine principiu. Te celoꝝ milicia/laudat adorat predicat: triplexcꝫ mudi machina/bndicit per scla. Assum⁹ et nos cernui/te adorantes famuli: vota pcescꝫ supplicu/hymnis iuge celestiu. Unu te lumen credim⁹/qd et ter ide colim⁹: alpha ⁊ o que dicim⁹/te laudat ois spus. Laus patri sit ingenito/laus ei⁹ vnigenito: laus sit sco spiritui/trino deo ⁊ simplici. Ame. V. Bndicam⁹ patre ⁊ filiu cu scto spu. R. Laudem⁹ ⁊ superexaltem⁹ eu in secula. Ad magt. a. Te deu patre ingenitu te filiu vnigenitu: te spmsctm pacletu: sancta ⁊ indiuidua trinitate toto corde ⁊ ore confitemur laudam⁹ atcꝫ bndicim⁹: tibi gloria in secula. Collecta.

O Mnps sempiterne de⁹: qui dedisti nobis famulis tuis in cofessioe vere fidei eterne trinitatis gliam agnoscere: ⁊ in potetia maiestat; adorare vnitate: qs: vt eiusdem fidei firmitate ab oib⁹ sep muniamur aduersis. Qui viuis. Ad cple. sup ps. csuetos. an. Miserere michi dne. cp. Tu i no. vt in plalt. h. ii. hy⁹. Te lucis. V. Custodi. p. Nuc dimit. Salua nos. Kyrie el. Pr nr. Dicta cfessioe sequut. V⁹. Uerbo dni celi fir. sut. vt ifra ad hor. diurnales. V. Sit nome dni bndictu.

ꝟ. Magn⁹ dñs nr̄ et magna ꝟtus ei⁹. ꝟ. Dñe de⁹ ꝟtu. Collecta. Illumina. Inuit. Deū verū vnū i trinitate ⁊ trinitatē in vnitate Uenite adorem⁹. ꝑ. Ueñ. hy⁹. Adesto scta trinitas. vrs. In. j. nocturn. a. Adesto de⁹ vn⁹ oꝑs pr̄ et fili⁹ ⁊ spūssctūs. ꝑ. Dñe dñs nr̄. a. ij. a. Te vnū in substātia trinū in personis cōfitemur. ps. Celi enar. a. vj. a. Te semp idē esse viuere ⁊ intelligere ꝓfitemur. ps. Dñi ē terra. b. ij. ꝟ⁹. Uerbo dñi celi firma. Augustin⁹ in libro de trinitate. Lectio. j.

Credim⁹ sanctā trinitatē id ē patrē ⁊ filiū ⁊ spm̄ sāctū: vnū deū omnipotentem vni⁹ substantie: vni⁹ essentie: vni⁹ ꝑtātis: creatorē oīū creaturarū: a quo oia: p quē oia: i quo oia. Tu aūt do. ℞. Bñdicat nos de⁹ de⁹ nr̄: Bñdicat nos de⁹: ⁊ metuāt eū oēs fines terre. ꝟ⁹. De⁹ misereat nr̄i: ⁊ benedicat nos de⁹ nr̄. Bñdicat. Lectio. ij. Credim⁹ prē a semetipo nō ab alio: filiū a prē gēitū: deū verū de deo vero: lumē verū de luie vo: nō tñ duo lūinaria sȝ vnū lumē: spm̄ sctm̄ a prē ⁊ filio eqlr̄ ꝓcedētē ꝯsubstātialem coetnū prī ⁊ filio. ℞. Bñdict⁹ dñs de⁹ isrl̄ q̄ facit mirabilia sol⁹. Et bñdictū nomē maiestatis ei⁹ inetnū. ꝟ. Replebit maiestate ei⁹ ois tra: fiat fiat. Et. ℞. iij.

Pater plen⁹ de⁹ est in se: fili⁹ plen⁹ deus a prē genit⁹: spūs sctūs a prē ⁊ filio ꝓcedēs. Et tamē nō tres deos dicim⁹: sȝ vnum oīpotētē coetnū/inuisibilē/incōmutabilē. Qui totus vbiqȝ est: tot⁹ vbiqȝ presens: nō p ptes diuisus sed totus in oib⁹: nō localit̄ sed potētialiter. Tu. ℞. Quis deus magn⁹ sicut deus nr̄? Tu es de⁹ qui facis mirabilia. ꝟ. Notā fecisti in pplis virtutē tuā redemisti in brachio tuo populū tuuȝ. Tu. In. ij. noc. añ. Te inuocam⁹ te adoram⁹: te laudam⁹ o btā trinitas. ps. Oēs gen. d. j. a. Spes nr̄a salus nr̄a: honor nr̄: o beata trinitas. ps. Mag n⁹ dñs. d. j. a. Libera nos salua nos iustifica nos: o btā trinitas. ps. De⁹ iudiciū. e. j. ꝟ⁹. Bñdicat nos deus de⁹ nr̄: bñdicat nos deus. Lc. iiij.

Hec tria vnus deus: et vnus de⁹ hec tria: vera ⁊ sempitna trinitas i psonis: vera ⁊ sempitna vnitas i substātia pater ⁊ fili⁹ ⁊ spūssctūs. Hec vero sctā trinitas nichil mai⁹ est i trib⁹ psonis simul noiatis: q̄ȝ in vna qualibet psona semel dicta: q2 vnaqueqȝ psona plena est substantia in se: nō tamē tres substātie sed vnus est deus. ℞. Magn⁹ dñs ⁊ magna virtus eius. Et sapientie eius nō est numerus. ꝟ. Ma-

gnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non est finis. Et sapientie eius. Lectio quinta

Una est substãtia: vna potẽtia: vna essentia: vna eternitas: vna magnitudo: vna ptãs: pr et filius et spũsscẽs. Nec aliud est pater in natura: q̃ filius et spũsscẽs: sed ali9 est pater in persona: alius filius i psona/ alius spũssanct9 in persona. In patre manet eternitas: in filio eq̃litas: in spũsancto eternitatis equalitatisq; cõnexio Qui pater et filius et spũssanctus deitatis sunt connexio: vnus deus omps in substantia et essentia oipotẽtia maiestate et deitate. Tu autẽ. ℟. Gloria patri geniteq; proli et tibi compar vtriusq; semp spũs alme deus vn9 Omi tempore secli. ℣. Da gaudiorũ premia: da grãrũ mũera: dissolue litis vicula astringe pacis federa Omi. Lctõ.vj.

Sicut eadẽ sancta trinitas inseparabilis in substãtia: ita inseparabilis est in opib9: q̃uis q̃dam opera q̃busdã personis specialiter ɔueniãt. Sicut patri vox illa q̃ de celo sonuit sup xp̃m baptizatũ: et ad filij personã humanitatis tãtũmodo pertinet susceptio: et spũssancti persone ꝓprie cõgruit illa colũba: in cui9 specie spũssanct9 descẽdit super eũdẽ dei filium scꝫ hominẽ baptizatũ: tñ absq; omi dubitatione illã colũbam et christi hũanitatẽ tota sãcta trinitas opata est: cuius opa inseparabilia sunt. ℟. Honor virtus et potestas et imperiũ sit trinitati in vnitate: vnitati in trinitate. In pẽni scłoꝝ tpe. ℣. Trinitati lux perẽnis: vnitati sit decus perpetim. In pẽ. In .iij. noct. ã. Charitas pater est: grã xp̃us: cõicatio spũs o beata trinitas. ps. Benedixisti. c.vij. ãn. Verax ẽ pater. veritas filius: veritas spirit9 o beata trinitas. ps. Cãtate. j. f.ij ãn. Una igitur pater logos paracletusq; substantia est o btã trinitas. ps. Dñs regnuit. j.f.ij. ℣. Sit nomẽ domini bñdictum.

Secundũ Joannẽ. iij.

In illo tpe. Erat homo ex phariseis nichodem9 nomine princeps iudeorũ. Hic venit ad iesũ nocte et dixit ei. Rabbi scim9 qr a deo venisti magister. Et rel. Homil. ve. bede pbri.

Sicut ex lectiõe sancti euãgelij frẽs kmi audistis: princeps iudeoꝝ venit ad iesum nocte: cupiens secreta ei9 allocutione pleni9 discere mysteria fidei: cuius apta signorũ ostẽsiõe aliquaten9 iã rudimenta perceperat. Qui q̃ prudẽter ea q̃ ab illo fieri videbat: et itelligere curauit

sublimiter ea q ab illo qrebat inuestigare pmeruit. Rabbi inqt: scim9 quia a deo venisti magister. Nemo em pot hec signa facere que tu facis: nisi fuerit de9 cu eo. R. Tibi laus tibi gl'ia tibi grar actio In secula sempitna o bta trinitas. V9 Et bndictu nome gl'ie tue sctm et laudabile z superaltatu. In. l. g.

A deo igitur venisse dnz ad magisteriu celeste mudo adhibendu cofessus est: deu cu illo fuisse miraculis pcedentibus intellexit: necdu tn ipz deu esse cognouit. Sed quia que magistru nouerat vitatz studiose docedus adijt merito ad agnitione diuinitatz ei9 perfecte doctus subijt merito vtriusq natiuitatis ei9 diuine scz z huane sed z passionis atq ascensiois ipius archana pcepit: necno etia modum scde gnatiois: z ingressum regni celestis. Atq per plura doctrine euagelice sacramenta: dno reuelante didicit. R. Benedicamus patrem et filiu cu scto spu: laudem9 et superexaltem9 eu In scl'a. V. Benedict9 es dne in firmameto celi: et laudabilis z gl'iosus. In secula.

Respodit iesus: Lectio. ix. et dixit ei. Amen amen dico tibi nisi quis natus fuerit denuo: no pot videre regnu dei. Que sentetia tato aperti9 cunctz fidelib9 lucet: qto pstat qz sine huius luce fideles esse nequeut. Quis etem sine lauachro regnatiois remissione peccatoru consequi z regnu valet intrare celoz? Tu aut. R. Sume trinitati simplici deo vna diuinitas equalis gl'ia: coeterna maiestas pri plicq sactoq flamini. Qui totu subdit suis orbem legib9. V. Prestet nobis gram deitas beata patris ac nati pariterq spus almi. Qui to. Te deum. V9. Magnus dns nr et magna virt9 ei9. Laudes. a.

O Beata et benedicta z gloriosa trinitas pater z fili9 et spiritussanctus. V. Tibi laus tibi gloria tibi grarum actio. a. O beata benedicta z gl'iosa trinitas: pater et filius z spussanctus. V9. Miserere miserere miserere nobis. an. O vera summa sempiterna trinitas: pater z fili9 z spiritussctus. V. Tibi laus tibi gloria tibi gratiaru actio. an. O vera summa sempitna trinitas: pater z filius z spussctus. V9 Miserere misere misere nobis. a. Te iure laudat: te odorat te gl'ificant oes creature tue: o bta trinitas. V9. Tibi laus tibi gl'ia tibi grar actio. cp. O altitudo. vrs. hy9.

O Pat mitis atq pie/o iesu xpe fili venerade: paracletusq sps/o alme de9 etne.

Trinitas scā vnitasq̧ firma deitas vera bōitas imnēsa: lux angelo℞ salus orphanorum / spesq̧ cūcto℞. Seruiunt tibi cūcta q̄ creasti/te tue cūcte laudant creature: nos quoq̧ tibi psallimus deuoti/ tu nos exaudi. Gl'ia tibi oṗs deus/trin⁹ ⁊ vn⁹ magn⁹⁊ excelsus:te decet hymn⁹ honor laus ⁊ dec⁹/nūc ⁊ i euū.amē. ℣⁹. Bn̄dicamus p̄rem ⁊ fi. Sup bn̄⁹. a̅. Erat hō ex phariseis nichodem⁹ noie princeps iudeorū hic venit ad iesum nocte: ⁊ dixit ei:rabbi. nemo pōt hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit deus cum eo all'a. Colla.vt s̄. Ad.j.hy⁹. Iā lucis. a̅e.de laud.ad hor. diurna.sine ℣.ps. De⁹ i noie. b.ij Cōfitemini.⁊c.cp̄z. Dn̄e miserere. Cetra ola more solitu all'.⁊ orone. Dirigere. Ad iij.cp̄z. O altitudo. ℟. Uerbo dn̄i celi firmati sunt. ℟. Et spiritu oris ei⁹ ols virt⁹ eo℞. ℣⁹. Sit nomē domini bn̄dictum. Ad.vj

Caplm.ij.corinthi.xj.

Gratia dn̄i nr̄i iesu xp̄i: ⁊ charitas dei ⁊ cōicatio sancti spūs sit semp cū oib⁹ nobis. ℟. Sit nomē dn̄i bn̄dictu₃: ℟. Ex hoc nunc ⁊ vsq̧ in seculū. ℣. Magnus dn̄s nr̄. Ad.ix.cp̄z.

Tres sūt qui (j.Ioā.v. testimoniū dāt in celo: pr̄:v̄bū/⁊ spūsctūs:⁊ hi tres vnū sunt. ℟. Magn⁹ dn̄s noster ⁊ magna virtus ei⁹. ℟. Et sapiētie ei⁹ nō ē numer⁹. ℣. Bn̄dicam⁹ p̄re₃. In.ij.ves.a̅.de laud.sine ℣.sup ṗos. Dixit dn̄s. Cōfitebor. Btūs vir. Laud. pue. Laudate dn̄m oēs gē. Cp̄z. O altitudo. ℟. Sūme trinitati. hy⁹. Adesto sctā tri. ℣. Bn̄dicam⁹p̄rem ⁊ filiū. Ad mḡt.a̅. Ueniēs nichodem⁹ ad dn̄m dixit illi rabbi:scimus q̄ a deo venisti magister:nemo eṁ pōt hec signa facere q̄ tu facis nisi fuerit deus cum eo all'a. Col.vt s̄. ¶ Dn̄s historia cū.ix ṗs.⁊ tribus lc. ⁊ totū officiū de trini. aṗte p totā hanc hebdo.ad hor.oēs diuidatur si sanctorū festiuitates nō impediūt. ves.cātēt vt in die scō:cū vna tm̄ a̅.sup ṗ.eosdē sine ℟.⁊ pmēorationib⁹ scto℞ q̄ fieri solēt priuatis dieb⁹. P hāc hebd.ad bn̄⁹ ⁊ mḡt.has a̅s vicissi₃ decātamus cū col' de triū.a̅. Bn̄dicta sit creatrix ⁊ gubernatrix oi₃ sctā ⁊ indiuidua trinitas/⁊ nūc ⁊ sp ⁊ p infinita scl'o℞ scl'a. a̅. Bn̄dictio ⁊ claritas⁊ sapiētia⁊ gr̄a℞ actio: honor virt⁹ ⁊ fortitudo deo nr̄o: in scl'a scl'o℞ amen. a̅n. Gr̄as tibi de⁹:gr̄as tibi vera⁊ vna trinitas vna ⁊ summa deitas:sācta ⁊ vna vnitas. a̅ Gl'ia ⁊ honor deo i vnitate trinitati patri ⁊ filio cū sctō spiritu in sempiterna secula. a̅n.

In patre manet eternitas: i filio equalitas: in spiritusancto eternitatis equalitatisq; connexio. ꝟ. Gloria ⁊ honor ⁊ benedictio sedenti super thronum viuenti in secula seculorũ. ¶ Feria.ij. Lcõ.j.

Credimus eundẽ filiũ dei verbum dei eternaliter natum consubstantialez patri per oia: temporalit̃ natum de maria virgine: duas i se habentem natiuitates: vnã ex patre eternã: alterã ex matre temporalem. Qui etiã filius dei sue carnis conceptione conceptus est: ⁊ sue carnis natiuitate natus est. Lctõ.ij.

Quem deum verum confitemur conceptum: deum verũ natum: eundem deum verum et hominez. Unum deum dominum nostrum iesum christum: vnum filium dei vnigenitum proprium: ⁊ perfectuz in duabus naturis: in vnius persone singularitate: impassibilem ⁊ passibilem: mortalẽ atq; inmortalem: crucifixum in infirmitate nostra: eũdẽq; semper viuẽtẽ in virtute sua.

Ille autẽ filius patris: L.iij. et de⁹ de patre: equalis tamẽ per oia filius patri: q: nec nasci cepit aliqñ nec desiit. Hic etiã vni⁹ cũ p̃re eẽntie creditur: propt̃ qđ et hõ vsyon p̃ri dicitur: hoc est eiusdem cũ patre substãtie. Homo eni grece vnum: vsyon vero substantia dicit̃ qđ vtrũq; cõiũctũ sonat vnĩ substantiam. Lcõ.j.

Ipse etiã dñs xp̃s mortuus ẽ carnis sue morte ⁊ sepultus atq; ab inferꝫ dãnato ⁊ spoliato principe toti⁹ iniquitatis rediens tertia die resurrexit: atq; cũ triumpho glorie videntibus discipulis celum ascendit sedetq; ad dexteram patris. id est in maiestate diuinitatis: inde iam vẽtur⁹ est iudicare viuos ⁊ mortuos. Quem im= Lectio.ij. pij videbunt iudicantem: i ea fortitudie qua crucifixus est. Non in ea humilitate qua iniuste iudicat⁹ est: sꝫ in ea claritate qua iudicatur⁹ est mũduz. Cuius maiestatis visio: eterna erit omnium sanctorũ beatitudo et gloria. Lctõ.iij.

Tunc erit ipse deus sanctorum sacietas: beatorum iocũditas: ⁊ omnia quecunq; honeste ab eo desiderari p̃nt: vita/sal⁹/⁊ virt⁹/victoria/⁊ gloria copiosa: honor ⁊ pax eterna: beatitudo ⁊ beata eternitas: ipse eni erit perfectio desideriorum nostrorum/q̃ sine fine videbitur. Gratia et pax a deo p̃re ⁊ filio eius iesu xp̃o dño ⁊ spiritu sctõ: sit p̃fidenti in oia scl'a seculorũ amẽ. Tu.

¶ De corpore xpi. Ad vesp. añ

Acerdos i eternũ xpũs dominus secundũ ordine3 melchisedech: panez et vinum obtulit. ps. Dixit dominus. g. ij. añ. Miserator dominus escam dedit timentibus se in memoriam suorum mirabilium. ps. Confitebor. g. ij. añ. Calicez salutaris accipiaz z sacrificabo hostiam laudis. ps. Credidi propter. g. iij. añ. Sicut nouelle oliuarum ecclesie filij sunt in circuitu mense domini. ps. Beati omnes. g. v. añ. Qui pacem ponit fines ecclesie: frumenti adipe satiat nos dominus. ps. Lauda hierusalem dominum. h. j. Capitulum. j. Corinthiorum. xj.

Dominus iesus in qua nocte tradebatur accepit panẽ z gratias agẽs fregit z dixit: accipite z manducate hoc est corpus meuz qđ pro vobis tradetur. Rx. Homo quidam fecit cenam magnam: et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent. Quia parata sũt omnia. Vs. Uenite comedite panem meum z bibite vinũ qđ miscui vobis. Quia. Hym.

Pange lingua gloriosi / corporis mysterium: sanguinisq; preciosi / quẽ in mundi precium: fructus ventris generosi / rex effudit gentium. Nobis datus nobis natus / ex intacta virgie: et in mundo ꝯuersatus / sparso verbi semine: sui moras icolatus / miro clausit ordine. In supme nocte cene / recũbens cum fratribus: obseruata lege plene / cibis in legalibus: cibuz turbe duodene / se dat suis manibus. Uerbum caro panem verbũ / verbo carnem efficit: fitq; sanguis christi merum / etsi sensus deficit: ad firmandum cor sincerum / sola fides sufficit. Tãtum ergo sacramẽtũ veneremur cernui: z antiquum documentũ / nouo cedat ritui: pstet fides supplementum / sensuum defectui. Genitori gẽitoq; / laus z iubilatio: salus honor virtus quoq; / sit z benedictio: pcedẽti ab vtroq; / cõpar sit laudatio. Amẽ. Vs. Panem de celo prestitisti eis. Omne delectamentuz in se habentem. Ad Magnificat. añ. O quam suauis est domine spiritus tuus: qui vt dulcedinem tuam in filios demõstrares / pane suauissimo de celo prestito / esuriẽtes replẽs bonis: fastidiosos diuites dimittẽs ianes. Col.

Deus q̄ nob⁹ sub sacramēto mirabili passionis tue mēoriā reliq̄sti: tribue q̄s: ita nos corporis et sanguinis tui sacra mysteria venerari: vt redemptiōis tue fructū in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis. Cōpl. more solito cū his post ꝯfessionē. ℣ si. Panē celi dedit eis. ℟ Cibauit eos ℣. Educas panē. et c. vt ī ad hor. diur. dicat. Inui Xp̄m regē adoremus dn̄antē gentibus. Qui se manducantibus dat sp̄us pingue.

Sacris solē. hy⁹. (dinez. nijs/iūcta sint gaudia: et ex precordijs sonent p̄conia: recedant vetera noua sint oīa corda voces et opera. Noctē recolit cena nouissima/q̄ xp̄s credit agnū et azima: dedisse fratribus iuxta legitima/priscis indulta patribus. Post agnū typicum expletis epulis/ corpus dn̄icū datū discipulis: sic totū omnib⁹ qđ totū singulis/eius fatemur manibus. Dedit fragilibus corporis ferculū/dedit et tristib⁹ sanguinis poculū: dicēs accipite qđ trado vasculū/oēs ex eo bibite. Sic sacrificiū istđ instituit/ cuius officium committi voluit: solis p̄sbiteris q̄bus hoc ꝯgruit/ vt sumant et dent ceteris. Panis angelicus fit panis hominum / dat panis celicus figuris terminum: o res mirabilis/māducat dominum/pauper seruus et humilis. Te trina deitas vnaq͂ poscimus/sic tu nos visitas sicut te colimus: per tuas semitas duc nos quo tendimus/ ad lucem quam inhabitas. amē. In. i. nocturno. a. Fructum salutiferum gustandū dedit dominus mortē sue tempore. ps. Beatus vir. a. i. ān. A fructu frumenti et vini multiplicati fideles: in pace christi requiescunt. ps. Cum inuocarem. h. ii. ān Cōmunione calicis quo deus ipse sumitur non vitulorū sanguine ꝯgregauit nos dn̄s. ps Cōfiua me. a. iiij. ℣ Panē celi dedit eis. lc. i. S. tho. de aquino.

Immēsa diuine largitatis bn̄ficia exhibita pp̄lo: xp̄iano inestimabilē ei ꝯferūt dignitatē. Neq͂ eni est aut fuit aliq̄n tā grādis natio q̄ habeat deos appropiquantes sibi: sicut adest nobis de⁹ noster. Unigenitus siquidē dei filius sue diuinitatis volens nos esse participes: nostram naturam assumpsit: vt homines deos faceret/ fact⁹ hō. Et hoc isup qđ de nr̄o assumpsit: totū nobis ꝯtulit ad salutem. ℟. Immolabit hedū multitudo filiorū israel ad vesparā pasche. Et edēt carnes et azimos

panes. ℣. Pascha nostrum immo-latus est christus: itaque epulemur in azimis sinceritatis et veritatis. Corpus namque Lectio .ij. (Et. suum pro nostra reconciliatione in ara crucis hostiã obtulit deo patri: sanguinem suum in precium simul et lavachrum. Ut redempti a miserabili servitute: ⁊ a peccatis omnibus mundaremur. Et ut tanti beneficij iugis in nobis maneret memoria: corpus suum in cibum: ⁊ sanguinem suũ in potum: sub specie panis: ⁊ vini sumendum fidelibus dereliquit. ℟. Comedetis carnes: et saturabimini panibus. Iste ẽ panis quem dedit vobis dominus ad vescendum. ℣. Non moyses dedit vobis panem de celo: sʒ pater meus dat vobis panem de celo verum. Iste est. Lectio .iij.

O preciosum/ et admirabile convivium salutiferum: ⁊ omni suavitate repletum. Quid enim hoc convivio preciosius esse potest: in quo non carnes vitulorum ⁊ hircorum: ut olim in lege: sed nobis christus sumendus proponitur/ verus deus? Quid hoc sacramento mirabilius? In quo panis ⁊ vinũ i corpus xpi ⁊ sãguinẽ substãtialr cõvertũt? Ideoque xps deus ⁊ hõ pfectus sub modici panis specie continetur.

℟. Respexit helyas ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit ⁊ bibit. Et ambulauit in fortitudine cibi illius usque ad montem dei. ℣. Si quis manducauerit ex hoc pane vivet i eternum. Et. In secũdo nocturno ãn. Memor sit dominus sacrificij nostri ⁊ holocaustum nostrũ pingue fiat. ps. Exaudiat te dñs. a. vj. ãn. Paratur nobis mensa domini aduersus omnes qui tribulant nos. ps. Dominus regit me. b. j. ãn. In voce exultationis resonent epulantes in mensa domini. ps. Queãdmodum desiderat. c. viij. ℣. Cibavit eos ex adipe frumẽti. Et de petra melle saturavit eos. Lectio qrta.

Manducat itaque a fidelibus. sʒ minime laceratur Quinimo sacramẽto diviso Integer sub qlibet divisiõis particula perseuerat: accidentia etiam sine subiecto in eodem existunt: ut fides locum habeat dum visibile invisibiliter sumitur aliena occultatũ specie: ⁊ sensus a deceptione immunes reddantur: qui de accidentibus iudicãt sibi notis. ℟. Panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita: litigabant ergo iudei dicentes. Quomodo potest hic nobis dare carnem suam ad manducandum? ℣. Locutus est populus contra do-

minum anima nostra nauseat su per cibo isto leuissimo. Quõ. L. v.

Nullum etiam sacramentuȝ est isto salubrius: quo purgã tur peccata: virtutes augentur: ⁊ mens omnium spiritalium carismatum abũdantia impinguatur. Offertur in ecclesia pro viuis / ⁊ mortuis: vt omnibus prosit: quod pro salute omnium est institutũ. R. Cenãtibus illis accepit iesus panem ⁊ benedixit ac fregit deditqꝫ discipulis suis ⁊ ait. Accipite: et manducate hoc est corpus meuȝ. V. Dixerũt viri tabernaculi mei quis det de carnibus eius vt saturemur? Accipite. Lectio. vi.

Suauitatem deniqꝫ huius sacramenti nullus exprimere sufficit p qđ spiritualis dulcedo in suo fonte gustatur: ⁊ recolitur memoria illius: quaȝ in sua passione xp̃s monstrauit excellentissime charitatꝭ. R. Accepit iesus calicem postqꝫ cenauit dicens: hic calix nouum testamentuȝ est in meo sanguine hoc facite in meaȝ cõmemorationeȝ. V. Memoria memor ero: ⁊ tabescet ĩ me anima mea. Hoc. In tertio noct. Añ. Introibo ad altare dei sumam christum qui renouat iuuentutem meã. Ps. Judica me deus. V. ij. Añ. Cibauit nos dominus ex adipe frumenti et de petra melle saturauit nos.

Ps. Exultate iusti. ij. An. Ex altari tuo domine xp̃m sumimus quem cor ⁊ caro nr̃a exultãt. Ps. Quam dilecta. L. vij. V. Educas panem de terra. Et vinum letificet cor hominis. In. Joã. vi.

In illo tẽpore. Dixit iesus discipulꝭ suis: ⁊ turbis iudeorum. Caro mea vere est cibus: ⁊ sanguis meus vere est potus. Et reliq. Homil. Augustini epi. Lctõ. vij

Cum eniȝ cibo ⁊ potu id appetant homines: vt non esuriant neqꝫ sitiant: hoc veraciter non prestat nisi iste cibus ⁊ potus: qui eos a quibus sumitur immortales ⁊ incorruptibiles facit / in eterne britudinis benedictione: vbi societas oĩm sanctoꝝ: vbi pax erit ⁊ vnitas plena atqꝫ perfecta. R. Qui manducat meam carnẽ ⁊ bibit meum sanguinem In me manet et ego in illo. V. Nõ ẽ alia natio tã grandis que habeat deos appropinquãtes sibi sicut deus noster adest nobis In. L. viij.

Propterea quippe sicut etiam ãte nos hoc intellexerũt homines dei: dñs noster iesꝰ xp̃s corpus ⁊ sanguinem suũ in eis rebus ꝯmendauit / que ad vnum aliquod redigũtur ex multis. Ex multꝭ nãqꝫ granis: vnus panis conficitur: et ex multis racemis vinum cõ-

fluit. Denique iam exponit quō id fiat quod loquitur: et quid sit mādūcare corpus eius et san guinem eius bibere. Et qui mā ducat meam carnem et bibit meum sanguinem: in me ma net et ego in eo. R. Misit me pater viuens et ego viuo propter patrem. Et qui manducat me vi uet propter me. V. Cibauit illum dn̄s pane vite et intellectus. Et qui.

Hoc est ergo Lectio nona. manducare illam escam: et il lum bibere potum: in christo manere et illum manentem in se habere. Ac per hoc qui non manet in christo: et in quo nō manet christus procul dubio nō mādūcat spiritualiter eius car nem: licet carnaliter et visibili ter premat dētibus sacramē ta corporis et sāguinis iesu xp̄i. Sed magis tāte rei sacramen tū sibi ad iudiciū mādūcat et bibit: qui immūdus p̄sumit accede re ad xp̄i sacramēta: que alius ne mo digne sumit nisi qui mūdus ē De quibus dicitur. Beati mundo cor de: quoniam ipsi deū videbūt. Rn̄m Unus panis et vnū corpus multi sumus. Om̄s qui de vno pane et de vno calice participamus. V. Parasti in dulcedine tua paupi deus qui ha bitare facis vnanimes in domo. Omnes. Te deum. V. Caro mea vere est cibus. Et sanguis meus ve re est potus. In laudibus. an̄.

Sapiētia edificauit sibi do mū: miscuit vinum et posuit mensam all'a. an̄. Angelorum esca nu triuisti pplm tuum et panē de celo p̄stitisti illis all'. an̄. Pinguis ē pa nis xp̄i et p̄bebit delitias regibus all'a. an̄. Sacerdotes sctī incēsum et panes offerunt deo. alleluya. an̄. Uincēti dabo māna abscōditū: et nomē nouū all'a. Cap̄m. Dn̄s ie sus. vt s. ad vespas. Hymnus.

Uerbū supnū p̄diens / nec patris liquēs dex terā: ad opus suū exiēs venit ad vite vesperam. In mortē a discipulo: suis tradēdus emu lis / prius in vite ferculo se tra didit discipulis. Quibus sub bina specie: carnē dedit et san guinē / vt duplicis substantie totū cibaret hoiem. Se na scens dedit sociū: cōuescēs in eduliū / se moriēs in preciū: se regnans dat in premiū. O sa lutaris hostia / que celi pādis ostiū bella p̄munt hostilia da robur fer auxiliū. Uni trino que domino / sit sempiterna glo ria: qui vitā sine termino no bis donet in patria. Amē. V. Posuit fines tuos pacem. Et adi pe frumēti satiat te. Ad bn̄s. an̄. Ego sum panis viuus qui de ce lo descendi: si quis mādūcauerit ex hoc pane viuet in eternū. all'a. ¶ Ad primam. hymnus. Iā lucis. O salutaris. Uni trinoque

dño. Qui vsq. i fine oim hymnorum: per totã octa. dicẽdi sunt. Añ. de laud. cum ps. psuetis et cap. Dñe miserere. R. Xpe fili dei viui miserere nobis. All'. all'. V. Qui sedes ad dexterã. V. Caro mea vere est cibus. Et sanguis meus vere est potus. Cetera oia more solito pagant cum vsic. ad pletoriũ notat post confessionẽ. Ad. iij. Cap. Dñs Iesus. vtS. R. Panẽ celi dedit illis. Alleluya all'a. V. Panem angelorũ manducauit hõ. All'a all'. V. Cibauit eos ex adipe frumen. Ad. vj. Capm. j. Cor. xj.

Quotiẽscũqz mãducabitis panẽ hũc et calicem dñi bibet mortẽ dñi ãnũciabit donec veniat. R. Cibauit eos ex adipe frumẽti. All'a all'. V. Et de petra melle saturauit eos. All'a. alleluya. V. Educas panem de terra. Ad. ix. Cpm. ibid.

Quicunqz mãdu cauerit panem hunc et biberit calicem dñi idigne: reus erit corporis et sanguinis dñi. R. Educas panem de terra. All'. all'. V. Et vinuz letificet cor hominis. V. Posuit fines tuos pacem. Et adipe frumenti saciat te. In. ij. vespis a. Sapiẽtia. vtS. i laud. sup. ps. os. Dixit do. Confitebor. Beatus vir. Laud. pue. Laud dñz oẽs gẽ. Cp. Dñs Iesus. R. Un⁹ panis. hy⁹. Pange lingua. V. Panẽ celi de. Ad Magnificat. ãn O sacrũ cõuiuiũ in quo xps sumit recolit mẽoria passionis eius mens impletur gratia et future glorie nob pign⁹ datur alleluya. Collecta. vtS.

Feria sexta. Lectio prima

Vide: vt artius huius charitatis immẽsitas cordibus figeretur fideliũ/ in vltia cena quãdo pascha cuz discipulis celebrato trãsiturus erat ex hoc mũdo ad patrem: hoc sacramentum institult tanqz passionis sue mẽoriale perẽne figurarum veterum impletiuum miraculorũ ab ipso factorũ maximum: et de sua cõtristatis absentia solatium singulare. Lectio. ij.

Conuenit itaqz deuotioni fidelium solenniter recolere institutionem tam salutiferi tãqz mirabilis sacramenti: vt iestimabilem modum diuine presentie in sacramento visibili veneremur: vt laudet dei potentia q̃ in sacramento eodẽ tot mirabilia opat Necnõ et de tã salubri tãqz suaui bñficio exsoluãt deo grarũ debi-

Verũ ẽt etsi l. iij (te actiões. in die cene qñ sacramẽtũ pdictũ noscit institutũ: inter missarũ solẽnia de istitutiõe ipsius specialis mẽtio habeatur: totũ tamẽ residuũ eiusdẽ di-

ei officium ad xp̄i passionem pertinet: et circa crucis venerationem ecclesia illo tempore occupatur. ¶ Sabbato. lc. j.

Ade vt ex integro celebritatis officio/institutionē tanti sacramenti solēniter recoleret plebs fidelis: romanus pontifex vrbanus quartus/huius sacramēti deuotione affect⁹: pie statuit p̄fate institutionis memoriam prima feria quinta post octauas pēthecostes/ a cunctis fidelibus celebrari. Ut qui per totum anni circulum hoc sacramento vtimur ad salutē/ eius institutionē illo specialiter tempore recolam⁹/quo spiritussanctus discipulorum corda edocuit ad plene cognoscēda huius mysteria sacramenti.

Nam et in eodē l. ij. tempore: cepit hoc sacramentum a fidelibus frequentari. Legitur enim in actib⁹ apostolorum q̄ erant perseuerātes in doctrina apostolorum et cōmunicatione fractionis panis et orationibus: statim post spiritussancti missionē.

Ut autem predicta lcō. iij. feria quinta et per octauas sequentes eiusdem salutaris institutionis honorificentius agatur memoria: et solēnitas de hoc celebrior habeatur loco: distributionum materialium: que in ecclesijs cathedralibus largiuntur: existentib⁹ in canonicis horis nocturnis: pariterq̄ diurnis prefat⁹ romanus pontifex eis qui huiusmodi horis in hac solēnitate personaliter in ecclesijs vbi celebrātur interessent stipendia spālia apostolica largitiōe concessit: quatenus p̄ hec fideles ad tanti festi celebritatem auidius et copiosi⁹ ꝯuenirēt. ¶ Dñica īfra octa.

Ade omnib⁹ vere lc. j. penitētibus et confessis: qui matutinali officio huius festi principaliter in ecclesia vbi celebraret adessent: cētum: qui vero misse totidem: illis autē qui interessent i primis ipsius festi vesperis: similiter centum. Qui vero in secūdis totidem: eis quoq̄ q̄ prime/ tertie/sexte / none ac completorij adessent officijs: pro qualibet horarum ipsarum quadraginta.

Illis vero q̄ lcō. ij. per ipsius festi octauas matutinalibus vespertinis misse ac predictarum horarū officijs presentes existerent singulis diebus octauarum ipsarum centum dierum indulgētiarum misericorditer tribuit: perpetuis temporibus duraturam. Lectio tertia.

Huius sacramenti figura precessit: quando manna pluit de⁹ patribus in deserto: qui quotidiano celi pascebantur alimento. Unde dictum est. Panem angelorum manducauit homo. Sed panez illum qui manducauerunt omnes in deserto mortui sunt. Lectio. iiii.

Ista autem esca quam accipis est panis viuus qui de celo descendit: et vite eterne substantiam subministrat. Et quicunqꝫ hunc panez manducauerit non morietur in eternum: quia corpus xpi est. L. v.

Considera nunc vtrum sit prestantior panis angelorum an charo christi: que vtiqꝫ est corpus vite. Manna illud de celo: hoc est super celum. Illud celi: hoc domini celorum. Illud corruptioni obnoxiuz / si in diem alterum seruetur: hoc ab omni corruptione alienum. Quod quicunqꝫ religiose gustauerit: corruptionem sentire non poterit. Lectio sexta.

Illis aqua de petra fluxit: tibi sanguis e christo. Illos ad horam satiauit aqua: te sanguis diluit in eternum. Judeus bibit et sitit: tu cum biberis sitire non poteris: et illud in vmbra / hoc in veritate. ¶ Hom. dominicalis. Cetera vt in die festo. ¶ Feria. ii. Lectio prima.

Si illud quod miraris / vmbra est: quantum istud est cuius est vmbra? Audi quia vmbra que apud patres facta est. Bibebant inquit de spirituali consequente eos petra: petra autem erat christus. Sed non in pluribus eorum complacitum est deo: nam prostrati sunt in deserto. Hec autem facta sunt in figura nostri. Lc. ii.

Cognouisti potiora. Potior enim est lux quam vmbra: veritas quam figura: corpus auctoris quam manna de celo. Forte tu dicis / aliud video: quomodo tu michi asseris: quod corp⁹ christi accipiam? Et hoc nobis superest vt probemus. L. iii.

Quantis igitur vtimur exemplis: vt probemus hoc non esse quod natura formauit: sed quod benedictio consecrauit? Maiorem vim esse benedictionis nouimus quam nature: quia benedictione etiam natura ipsa mutatur. Tu autem. ¶ Fer. iii. L. i.

Tenebat virgam tenebat moyses: proiecit eam: et facta est serpens. Rursus apprehendit caudam serpentis: et in virge naturam reuertitur. Uides ergo prophetica gratia bis mutatam esse naturam: et serpentis et virge. Lectio. ii.

Currebant egipti flumina / puro meatu aquarum: subito

de fontium venis sanguis cepit erūpere: non quidem erat potus in fluuijs. Rursus ad pphete pces / cruor fluminū cessauit: aquarum natura remeauit. Circūclusus vndiqꝫ erat populus iudeorū: hinc egiptijs vallatus; inde mari conclusus. Lectio tertia.

Virgam leuauit moyses: separauit se aqua / ꝛ in murorū speciem se congelauit: atqꝫ inter vndas via pedestr̄ apparuit. Jordanis conuersus retrorsum: contra naturā in sui fontis reuertitur exordium. Nonne apparet naturaꝫ / vel marinorum fluctuuꝫ / vel cursus fluuialis esse mutatam?

¶ Feria.iiij. Lectio.i.

Sitiebat popul⁹ patruꝫ tetigit moyses petrā: ꝛ aqua de petra fluxit. Nunquid nō preter naturam operata est gratia: vt aquam vomeret petra / quam non habebat natura? Lectio secunda.

Marath fluuius amarissim⁹ erat: vt sitiens populus bibere non posset: moyses misit lignum in aquam: ꝛ amaritudinem suam aquarū natura deposuit: quā infusa subito gratia temperauit. Lectio tertia

Sub heliseo propheta: vni ex filijs prophetarum excussum est ferrum de securi: ꝛ statim immersum est: rogauit heliseum / qui amiserat ferrū: misit heliseus lignum in aquam ꝛ ferrum natauit. Utiqꝫ etiam hoc preter naturam factuꝫ esse cognouimus: grauior est enim ferri species / ꝙ aquarū liquor. ¶ In octaua. Omnia sicut in die sancto.

¶ Post commemorationem sancte trinitatis / in illa dominica: que prima occurrit liber regum et historia. **Deus omnium.** inchoentur: vsqꝫ ad dominicam / post abdon / et sennes: et tam dominicis / ꝙ ferijs nullo festo impediente frequententur. ¶ Notandum autem est: quis cum quelibet historia primum incipienda est quecūqꝫ nouem lectionum festiuitas / exceptis summis festis in eadem dominica occurrerit: in secundā feriā differatur. Si vero summa festiuitas fuerit: tunc dominice ad vtrasqꝫ vesperas ꝛ ad matutinas ān. cum versiculis: ꝛ oratiōe attribuatur: ꝛ de historia infra hebdomadā legatur et cantatur. Postqꝫ historia semel cantata fuerit: quodcunqꝫ festum nouem lectionum in dominica occurrerit: nocturnale officium cū diurnali sibi impendatur. Si festum.iij.lectionum pprium

huius officiū in dñica euenerit ad primas ves. et matut. ān. recipiet et orōnē: vel in crastinū differat. si tñ mal⁹ festuz hoc non ipedit. ¶ Sabbato post trinitatē. Ad ves. p̄s. de die cū suis āis. Capitulum. Benedictus deus et pater. vt i psalterio. h. i. R̸. Plāxit aūt dauid. vt infra. vij. R̸m. Hymnus. O lux btā trinitas. vt in psalterio. h. i. ℣. Uespertina oratio ascendat ad te do. Et sic seruat vsq ad sabbatū post. Olaul. cum coll. dñicali q̄ competit. Sup magnificat. ān. i. Loquere domine: quia audit seruus tuus. ān. ii. Cognouerunt omnes a dan vsq bersabee/ q fidelis samuel ppheta eēt domini. ān. iij. Preualuit dauid in philisteum in funda et lapide: in nomine dñi. ān. iiij. Nōne iste ē dauid de quo canebant in choro dicentes: saul percussit mille/ et dauid decez milia in milibus suis. ān. v. Iratus rex saul dixit: michi mille dederunt / et filio ysai dederūt decē milia. ān. vi. Quis enim in omnibus sicut dauid fidelis inuentus est: in regno suo egrediēs et regrediens: et pergēs ad imperium regis. ā. vij. Planxit autem dauid planctū huiusce modi super saul/ et super ionathā filium eius dicēs: incliti israel super montes suos interfecti sunt: quomodo ceciderunt fortes. ān. viij. Montes gelboe: nec ros/ nec pluuia veniat sup vos: qr i te abiectus est clipeus fortium: clipe⁹ saul quasi non esset vnctus oleo: quomodo ceciderūt fortes in p̄lio: ionathas in excelsis tuis interfect⁹ est: saul et ionathas amabiles et decori valde in vita sua: in morte quoq non sunt diuisi. ān. ix. Unxerunt salomonem sadoch sacerdos et nathan propheta regē in gyon et procidentes leti dixerūt viuat rex salomō. ¶ Antiphone ad historiam. Deus omniū. Saul et ionathas amabiles et decori in vita sua / in morte quoq non sunt diuisi: aquilis velociores leonibus fortiores / quomodo ceciderunt fortes in bello: et perierunt arma bellica: incliti israel flete. ān. Doleo super te frater mi ionatha amibilis valde super amorem mulierum / sicut mater vnicum amat filium: ita te diligebam / sagitta ionathe nunq̄ abijt retrorsuz: nec declinauit clipeus eius de bello: et hasta eius non est auersa. ān. Rex autem dauid cooperto capite incedēs lugebat filium dicens / absalon fili mi / fili mi absalō: quis michi det vt ego pro te moriar fili mi absalon. ān. Dixit autem dauid ad dominum: cum vidisset angelum cedentem populum ego sum qui peccaui / ego inique egi / isti qui

oues sunt quid fecerunt: auertatur obsecro domine furor tuus a populo tuo. ãn. Dum tolleret dominus heliam per turbinem i celum: heliseus clamabat dicens pater mi currus israel et auriga eius. ¶ Hoc autẽ in historiis dñicalibus est obseruandum q ãc. de eisdẽ sumpte: simul cum historiis incipiant: & sic dominicis singul' vsq ad aduentum dñi / ad primas ves. nullo festo impediente imponantur. Quod si festum ipedierit: ad illas ves. imponant quãdo homil'. dñical' ad crastinas matutias ẽ legẽda. Si nec sic cantari poterunt: tunc demum ad quaslibet feriales ves. sunt cantande anteq incantate dimittantur. Ad matutinas inuitatorium. Laudemus iesum christũ. Quia ipse est redẽptor omnium scõr. ps. Venite. hy. Nocte surgẽtes. cũ pls. ãis et vsi. vt in psalterio. ¶ Incipit historia Deus omnium.

Deus omnium ex- ℞. i. auditor est: ipse misit angelum suum et tulit me de ouib' patris mei. Et vnxit me vnctione misericordie sue. ℣. Domin' qui eripuit me de ore leonis & de manu bestie libauit me. Et vn. ℞. ij. Dñs qui eripuit me de ore leonis: & de manu bestie liberauit me Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. ℣. Misit deus misericordiam suam et veritatem suam animam meã eripuit de medio catulorum leonũ. Ipse. ℞. iij. Preparate corda vrã dño: & seruite illi soli. Et libabit vos de manibus inimicorum vestrorum. ℣. Auferte deos alienos de medio vrĩ. Et. ℞. iiij. Preualuit dauid in philisteum. In funda et lapide in nomine domini: agminum dei israel. ℣. Abstulit ergo opprobrium a filiis israel In funda. ℞. v. Nonne iste est dauid de quo canebant in choro: dicentes. Saul percussit mille: et dauid decẽ milia in milibus suis. ℣. Quia manus dñi erat cũ illo. Saul. ℞. vi. Percussit saul mille & dauid decem milia: q manus domini erat cum illo. Percussit philisteum: et abstulit opprobrium ab israel. ℣. Nõne iste est dauid de quo canebãt in choro dicẽtes. Per. ℞. vij. Planxit autem dauid planctum huiuscemodi sup saul et ionathã filium eius & dixit: quomodo ceciderũt fortes in bello Et interierunt arma bellica. ℣. Mõtes gelboe: nec ros: nec pluuia sup vos descẽdat: vbi ceciderunt fortes i bello Et. ℞. viij. Mõtes gelboe nec ros: nec pluuia veniat super vos. Ubi ceciderunt fortes israel. ℣. Omnes montes qui in circuitu eius sunt visitet dominus: a gelboe aũt trãseat Ubi. ¶ Ab

hic vsq ad aduentū dñi. ix. R. erit singul dñicis dieb⁹ de historia trinitat: nisi festa sanctoꝝ impediāt: ita tñ vt a primordio historie icipiat ⁊ singula. R. singul dñicis ponēdo ad finē vsq pducāt ⁊ iterū a primordio repetāt. Te deum lau. V. Excelsus sup oēs gentes dñs. Et super celos glīa eius Ad laud. ā. Regnauit dñs. cū ceteris. Cap. Bñdictio et claritas. vt i psalterio. a. viij. Hy⁹. Ecce iā noctis. Hore diurnales dicāt put notate sūt. post oct. epipha. Ā. F. v. In. ij. ves. sup ps. ā. Sede a dextris. ps. Dixit dñs. Capm. Dñs aūt dirigat. R. Bñdicat nos de⁹. Hy⁹. Lucis creator. V. Dirigat dñe oro. ¶ Itē qñ ferialr tenet ab hinc vsq ad kal. augusti. hec R. ria seqntia ad mat. singlas diuidant: nisi noua hist. feria ll die incipiatur: tunc eniz de eadem dñica sumantur. R. j.

Doleo sup te fr mi ionatha amabilis valde sup amorē mulierum: fortior leonibus: velocior aquilis. Sagitta ionathe nunq̄ abijt retrorsuz. V. Non declinauit clipeus eius de bello: et hasta ei⁹ nō est auersa. Sa. R. ij

Ego te tuli de domo patris tui dicit dominus: et posui te pascere gregem populi mei. Et fui tecum in omnibus vbicunq ambulasti firmans regnum tuum in eternum. V. Feciq tibi nomē grāde iuxta nomen magnorum qui sunt in terra: et requiem dedi tibi ab oib⁹ inimicis tuis. Et. R. iij.

Dixit autez dauid ad gad artor nimis: sed melius est michi: vt incidam in manus domini. Multe enim misericordie eius sunt: q̄ in manus hominum. V. Cunq extēdisset angelus manum super hierusalem vt disperderet eā: misertus est dñs sup dauid. Mul. R. j.

Peccaui super nūerū arene maris ⁊ multiplicata sunt peccata mea. Et nō sum dignus videre altitudinem celi pre multitudine iniquitatis mee quoniā irritaui irā tuā ⁊ malum coraz te feci. V. Quoniā iniquitatē meam ego cognosco: ⁊ delictum meum coram me est semper tibi soli peccaui. Et. R. ij.

Recordare dñe testamenti tui: et dic angelo percutienti: cesset iaz manus tua. Ut non desoletur terra: ⁊ ne perdas omnem animam viuā. V. Quiescat iaz domine ira tua a populo tuo ⁊ a ciuitate scā tua. Ut. R. iij

Exaudisti domine orationē serui tui: vt edificarem templum nomini tuo. Benedic ⁊ sanctifica domum istam in sempiternuz deus israel. V⁹. Domine qui custodis pactum: et misericordiam tuam seruis tuis qui ambulant coram te i toto corde suo. Benedic. R. j

Domine si conuersus fuerit populus tu⁹: et orauerit ad sanctuarium tuum. Tu exaudies in celo domine: et libera eos de manibus inimicorum suorum. ℣. Si peccauerit in te populus tuus: et cõuersus egerit penitentiam veniensqꝫ orauerit i loco isto. Tu ex. ℟. ij. Audi domine hymnũ et orationem quã seruus tuus orat coram te hodie: vt sint oculi tui apti et aures tue intente Super domum istam die ac nocte. ℣. Respice domine de sanctuario tuo/ et de excelso celorum habitaculo. Super. ℟. iij. Factum est dũ tolleret dominus heliã per turbinem in celum: heliseus clamabat dicẽs: pater mi pater mi currus israel: et auriga eius. ℣. Cũqꝫ pergerent: et incedẽtes sermocinarentur ecce currus igneus et equi ignei diuiserunt vtrunqꝫ: et ascendente helia per turbinez in celum heliseus. ¶ Liber regũ primus incipit.

Fuit vir vnus de ramathaim sophym de monte effraym: et nomẽ eius helchana filius ieroboam filij eliud filij thau filij suph eufrateus. Et habuit duas vxores: nomẽ vni anna: et nomen secunde phenẽna. Fueruntqꝫ phenẽne filij: anne autem non erant liberi. ¶ Et ascendebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus: vt adoraret: et sacrificaret domino exercituum in sylo. Erant autẽ ibi duo filij hely: ophni et phinees sacerdotes dñi. Venit ergo dies: et immolauit helchana: deditqꝫ phenẽne vxori sue: et cunctis filijs eius/ et filiabus partes. Anne autem dedit partem vnaz tristis: quia annaz diligebat: dominus autem concluserat vuluam eius. ¶ Affligebat quoqꝫ eam emula eius: et vehementer angebat intantum vt exprobraret ꝙ conclusisset dominus vuluam eius. Sicqꝫ faciebat per singulos annos/ cum redeunte tempore ascenderẽt ad domum domini: et sic prouocabat eã. Porro anna flebat / et non capiebat cibum. Tu autem domine miserere nostri. Lectio. ij.

Dixit ergo ei helchana vir su⁹. Anna cur fles et quare non comedis: et quã obrem affligitur cor tuum? Nunquid non ego melior tibi sum ꝙ̃ decem filij? Surrexit autem anna / postꝙ̃ comederat in sylo: et biberat/ et hely sacerdote sedente super sellã ante postes domus domini. ¶ Cum esset ãna ama

ro animo orauit dominum / flens largiter : et votum vouit dicens. Domine deus exercituum: si respiciens videris afflictionem famule tue: et recordatus mei fueris: nec oblitus ancille tue: dederisque serue tue sexum virilem : dabo eum domino omnibus diebus vite sue: et nouacula non ascendet super caput eius. ¶ Factum est autem/ cum illa multiplicaret preces coram domino : vt hely obseruaret os eius. Porro anna loquebatur in corde suo: tantumque labia eius mouebantur: et vox penitus illius non audiebatur. Estimauit ergo eam hely temulentam: dixitque ei: vsque quo ebria eris? Digere paulisper vinum quo mades.

Lectio secunda.

Respondens anna. Nequaquam inquit domine mi. Nam mulier infelix nimis ego sum: vinum et omne quod inebriare potest / non bibi: sed effudi animam meam / in conspectu domini. Ne reputes ancillam tuam / quasi vnam de filiabus belial: quia ex multitudine doloris et meroris mei locuta sum vsque in presens. ¶ Tunc hely ait ei. Vade in pace : et deus israel det tibi petitionem quam rogasti eum. Et illa dixit. Utinam inueniat ancilla tua gratiam in oculis tuis. Et abijt mulier in viam suam: et comedit. vultusque eius nõ sunt amplius i diuersa mutati. ¶ Et surrexerunt mane : et adorauerunt coram domino: reuersique sunt / et venerunt in domum suam in ramatha. Cognouit autem helchana ãnã vxorem suam : et recordatus est eius dominus. Et factum est post circulum dierum: concepit anna et peperit filium : vocauitque nomen eius samuel: eo quod postulasset eum a domino.

Lectio tertia.

Ascendit autem vir eius helchana / et omnis domus eius vt imolaret domino hostiam solennem : et votum suum : et anna non ascendit. Dixit enim viro suo. Non vadam donec ablactetur infans : et ducam eum vt appareat ante cõspectum domini / et maneat ibi iugiter. ¶ Et ait ei helcana vir suus: fac quod tibi bonum videtur et mane donec ablactes eum: precorque vt impleat dominus verbum suum. Mansit ergo mulier et lactauit puerum suũ donec amoueret eum a lacte.

Et adduxit eum secum post-
q̄ ablactauerat eum in vitu-
lis tribus ꝛ tribus modiis fa
rine: ꝛ amphora vini. Et ad-
duxit eum in domuꝫ domini
in sylo. ¶ Puer erat adhuc
infantulus. Et immolauerūt
vitulum: ꝛ obtulerunt puerū
hely: ꝛ ait anna. Obsecro mi
domine: viuit anima tua.
Ego sum mulier illa que ste-
ti coram te hic orans dominū
pro puero isto: oraui et dedit
michi dominꝰ petitionē me.ī
quam postulaui eum. Idcir-
co commodaui eum domino
cunctis diebus: quibus fue-
rit accommodatus domino.
Lectio p̄ma. ¶ Dominica.ij.
ET adorauerunt ibi do
minū. Et orauit anna ꝛ
ait. i. Regū.ii. Exultauit cor
meuꝫ in dño: ꝛ exaltatum est
cornu meum in deo meo. Et
abiit helcana in ramatha / in
domum suam. Puer aūt erat
minister in conspectu domi-
ni: ante faciem hely sacerdo-
tis. ¶ Porro filii hely: filij
belial / nescientes dominum
neq̄ꝫ officium sacerdotuꝫ ad
populū: sed quicunq̄ꝫ imolas-
set victimā: veniebat puer sa-
cerdotis dum coquerent car
nes ꝛ habebat fuscinulam tri
dentem in manu sua: ꝛ mitte-
bat eam / in caldariam vel in
lebetem aut in ollam siue ī cu
cabū: ꝛ oē quod leuabat fusci
nula / tollebat sacerdos sibi.
¶ Sic faciebant filij heli vni
uerso israeli veniētium in sy
lo. Etiam anteq̄ꝫ adolerent
adipem: veniebat puer sacer-
dotis ꝛ dicebat imolanti. Da
michi carnem: vt coquā sacer
doti. Non enim accipiaꝫ a te
carnem coctā sed crudā. l.iiij
DIcebatq̄ꝫ illi imolās.
Incendatur primum
iuxta morem adeps: et tolle
tibi q̄ꝫtumcūq̄ꝫ desiderat ani
ma tua. Qui respondens aie
bat ei. Nequaq̄ꝫ. Nunc enim
dabis: alioqui tollā vi. Erat
ergo peccatum puerorū grā
de nimis coram domio: quia
detrahebāt homines a sacri-
ficio domini. ¶ Samuel aūt
ministrabat añ faciē dñi pu-
er accinctꝰ ephot lineo. Et tu
nicā puam faciebat ei mr̄ sua:
quā afferebat statutis diebꝰ
ascēdēs / cū viro suo: vt imola
ret dño hostiā solēnē ꝛ votū
suuꝫ. ¶ Et bñdixit hely hel-
chane et vxori eiꝰ: dixitq̄ꝫ ei.
Reddat tibi dñs semē de mu
liere hac: p fenore qđ cōmo-
dasti dño. Et abierūt i locū su-
uū. Uisitauit ḡ dñs ānā: ꝛ cō
cepit: ꝛ pepit tres filios ꝛ du
as filias. Et magnificatꝰ est
puer samuel apud dñꝫ. lcō.j.

Hely aũt erat senex valde ꝛ audiuit oĩa que faciebãt filij sui vniuerso israeli ꝛ quomõ dormiebãt cũ mulieribꝰ que obseruabant ad ostium tabernaculi: et dixit eis. ¶ Quare facitis res huiuscemodi q̃s ego audio res pessimas ab oĩ pplo? Nolite filij mei. Nõ eĩ ẽ bona fama quã ego audio: vt trãsgredi faciatis pplm dñi. ¶ Si peccauerit vir in virum: placari ei põt deꝰ: si aũt in dñm peccauerit vir: quis orabit ꝓ eo? Et non audierũt vocẽ pr̃is sui: q2 voluit dñs occidere eos. Puer autẽ samuel proficiebat atq3 crescebat: ꝛ placebat ta3 deo q̃3 hominibꝰ. Lectio prima.

Uenit aũt vir dei ad hely et ait ad eũ. Hec dicit dñs. Nũqd nõ apte reuelatꝰ sum domui pr̃is tui: cũ eẽt in egipto in domo pharaonis? Et elegi eũ ex oĩbꝰ tribubus isrl̃ mihi i sacerdotẽ vt ascẽderet ad altare meũ: et adoleret mihi incẽsũ ꝛ portaret ephot corã me: ꝛ dedi domui patris tui oĩa de sacrificijs filiorum isrl̃. ¶ Hec dicit. Quare calce abiecistis victimã meam: ꝛ mũera mea q̃ ꝑcepi vt offerrẽtur i tẽplo? Et honorasti magis filios tuos q̃3 me vt comederetis primicias oĩs sacrificij isrl̃. Loquẽs locutus sum: vt domꝰ tua ꝛ domꝰ pr̃is tui ministraret in ɔspectu meo vsq3 in sempiternũ. ¶ Nũc aũt dicit dñs. Absit hoc a me. Sed quicũq3 honorificauerit me: g'rificabo eũ: qui aũt cõtẽnũt me: erũt ignobiles. Ecce dies veniũt: ꝛ precidã brachiũ tuũ ꝛ brachiũ domus pr̃is tui: vt nõ sit senex in domo tua. Et videbis emulũ tuũ in templo in vniuersis prosperis israel.

Lctõ. j. ¶ Dñica. iij. j. reg. iij.

Puer autẽ samuel ministrabat dño corã hely: ꝛ sermo dñi erat ꝓciosus. In diebus illis nõ erat visio manifesta. Factũ est ꝗ in die q̃dã: hely iacebat i lectulo suo: et oculi eiꝰ caligauerant: nec poterat videre lucernã dei ãteq̃3 extingueref. ¶ Samuel aũt dormiebat in tẽplo dñi: vbi erat archa dei Et vocauit dominꝰ samuel. Qui rñdẽs ait. Ecce ego. Et cucurrit ad hely / ꝛ dixit. Ecce ego. Uocasti eĩ me. Qui dixit. Nõ vocaui te fili. Reuertere et dormi. Et abijt ꝛ dormiuit. ¶ Et adiecit dñs rursũ vocare samuel. Cõsurgensq3 samuel abijt ad hely et dixit. Ecce ego: q2 vocasti me. Qui rñdit. Non vocaui te fili mi. Reuertere ꝛ dormi. Porro samuel necdũ

sciebat dn̄m: neq3 reuelatus fuerat ei sermo dn̄i. Lctō. j.

ET adiecit dn̄s ⁊ vocauit adhuc samuel tercio. Qui cōsurgēs abijt ad hely ⁊ ait. Ecce ego q2 vocasti me Intellexit ergo hely: q2 dn̄s vocaret puerꝝ ⁊ ait ad samuel. Uade et dormi: et si deinceps vocauerit te dices. Loquere dn̄e: q2 audit seruꝰ tuꝰ. ¶ Abijt ergo samuel et dormiuit ī loco suo. Et vēit dn̄s ⁊ stetit: ⁊ vocauit sicut vocauerat scdo. Samuel/ samuel. Et ait samuel. Loq̄re dn̄e q2 audit seruꝰ tuꝰ. Et dixit dn̄s ad samuel. Ecce ego facio ꝟbuȝ in isrl: qd̄ q̄cūq3 audierit tiniēt ambe aures eiꝰ. ¶ In die illa suscitabo aduersū hely oia q̄ locutꝰ sum sup domū eiꝰ. Incipiā ⁊ ꝯplebo. Predixi em̄ ei ꝙ iudicaturꝰ essē domum eiꝰ inetnū/ ꝓpter iniq̄tatem: eo ꝙ nouerat indigne agere filios suos ⁊ non corripuerit eos Iccirco iuraui domui hely: ꝙ nō expiet̄ iniq̄tas domꝰ eiꝰ victimis ⁊ muneribus vsq3 inetnū. Lctō p2ia.

DOrmiuit autē samuel vsq3 mane: aperuitq3 ostia domꝰ dn̄i. Et samuel timebat indicare visionē hely. Uocauit ergo hely samuelē: ⁊ dixit. Samuel fili mi. Qui respōdēs ait. Presto sum. Et interrogauit eū. Quis ē sermo quem locutus est dn̄s ad te: Oro te ne celaueris me. ¶ Hec faciat tibi deus ⁊ hec addat: si abscōderis a me sermonē ex oibus ꝟbis q̄ dicta sūt tibi. Indicauit ei samuel vniuersos sermōes et nō abscōdit ab eo. Et ille respōdit. Dn̄s est. Qd̄ bonū est in oculis eius faciat. Creuit autem samuel ⁊ dn̄s erat cū eo: ⁊ nō cecidit ex oibus verbis eius in terrā. ¶ Et cognouit vniuersus isrl a dan vsq3 bersabee: ꝙ fidelis samuel ꝓpheta esset dn̄i. Et addidit dn̄s: vt appareret in sylo: qm̄ reuelatus fuerat dn̄s samueli ī sylo iuxta ꝟbū dn̄i. Et euenit sermo samuelis vniuerso israeli. Tu. Lctō prima. j. reg. iiij.

ET factum est in diebꝰ illis: cōuenerūt philistijm in pugnā. Egressus est nāq3 israel obuiā philistijm ī prelium: ⁊ castrametatus est iuxta lapidē adiutorij. Porro philistijm venerūt ī affec: ⁊ instruxerunt aciē cōtra isrl. ¶ Inito aūt certamine terga vertit israel philisteis: et cesa sūt in illo certamine passim per agros quasi quatuor milia virorū. Et reuersus est ppl̄us ad castra. Dixeruntq3

maiores natu de israel. Quare percussit nos dñs hodie: coram philistijm? ¶ Afferamus ad nos de sylo archā federis dñi exercituū: et veniat in medium nostri: vt saluet nos de manu inimicorum nostrorum. Misit ergo populus in sylo: et tulerūt inde archā federis dñi exercituū: sedētis super cherubin. ¶ Dñica .iiij. Lectio .j.

Erant autē ibi duo filij hely cum archa federis dñi ophny/et phinees. Cūque venisset archa federis dñi in castra: vociferatus ē oīs israel clamore grādi: et personuit terra. Et audierūt philistijm vocem clamoris: dixeruntque. Que nā est hec vox clamoris magni in castris hebreorum. ¶ Et cognouerūt quod archa dñi venisset in castra. Timuerūtque philistijm dicētes. Uēit deus in castra. Et ingemuerūt dicētes Ue nobis. Non enī fuit tanta exultatio heri: et nudiustertius Ue nobis. ¶ Quis nos saluabit de manu deorum istorum sublimiū? Hi sunt dij qui percusserunt egyptum omni plaga in deserto. Confortamini et estote viri philistijm: ne seruiatis hebreis: sicut et illi seruierunt nobis. Confortamini et bellate. Lectio .ij.

Pugnauerūt ergo philistijm et cesus est israel: et fugit vnusquisque in tabernaculum suum. Et facta est plaga magna nimis: et ceciderūt de israel triginta milia peditū et archa dei capta est. Duo quoque filij hely: mortui sūt ophny et phynees. ¶ Currens autem vir de bēiamin ex acie: venit in sylo in die illa scissa veste: et conspersus puluere caput. Cūque ille venisset: sedebat hely super sellam cōtra viam expectans. Erat aūt cor eius pauens pro archa dñi. Uir aūt ille postquam ingressus est nunciauit vrbi: et vlulauit omnis ciuitas. ¶ Et audiuit hely sonitū clamoris: dixitque. Quis est hic sonitus tumultus huius? At ille festinauit et venit et nunciauit hely. Hely autē erat nonaginta et octo annorum/et oculi eius caligauerāt: et videre non poterat. Lc .iij.

Et dixit ad hely. Ego sum qui veni de prelio: et ego qui de acie fugi hodie. Cui ille ait. Quid actum est fili mi? Respondens autē ille qui nūciabat: fugit inquit israel coram philistijm: et ruina magna facta est in pplo. ¶ Insup et duo filij tui mortui sūt ophny et phinees: et archa dei capta est. Cumque ille nominasset archam dei: cecidit de

sella retrorsum iuxta ostiū: et fractis ceruicib⁹ mortu⁹ est. Senex em̄ erat vir et grādeu⁹ et ipse iudicauit isrl' quadraginta annis. ¶ Nur⁹ aūt ei⁹ vxor phinees p̄gnans erat: vicina q̄ partui. Et audito nūcio q̄ capta esset archa dei: et mortuus eēt socer suus et vir su⁹: incuruauit se et peperit. Irruerant em̄ in eā dolores subiti. Tu autē. Lectō. j. j. Regū. v.

Philistijm autē tulerūt archā dei: et asportauerūt eā a lapide adiutorij i azotū. Tulerūtq̄ philistijm archā dei et intulerūt eam in tēplū dagō: et statuerūt eā iuxta dagon. Cūq̄ surrexissent diluculo azotij altera die. Ecce dagon iacebat pn⁹ in terra ante archā dn̄i. ¶ Et tulerūt dagō: et restituerūt eū in locū suū. Rursūq̄ mane die altera cōsurgētes: inuenerūt dagon iacētē sup faciē suā in terra corā archa dn̄i. Caput autē dagon et due palme manuum eius abscisse erant sup limē. ¶ Porro dagon solus trūcus remāserat in loco suo Propter hāc causam nō calcant sacerdotes dagō: et oēs q̄ ingrediūtur tēplū ei⁹ sup limen dagō in azoto vsq̄ in hodiernū diē. Aggrauata ē aūt manus dn̄i sup azotios: et demolitus est eos. ¶ Dn̄ica. v.

Liber. ij. Regum incipit.

Factum est aūt postq̄ mortu⁹ est saul: vt dauid reuerteretur a cede amalech: et maneret in sicelech duos dies. In die aūt tertio apparuit hō veniēs de castris saul veste ɔscissa: et puluere cōspersus caput. ¶ Et vt venit ad dauid: cecidit sup faciē suam: et adorauit. Dixitq̄ ad eū dauid. Vn̄ venis? Qui ait ad eū. De castris isrl' fugi. Et dixit ad eū dauid. Quod ē v̄bū qd̄ factū est? Indica michi. ¶ Qui ait. Fugit ppl's ex p̄lio: et multi corruētes e pplo mortui sunt: sed et saul et ionathas filius ei⁹ interierūt. Dixitq̄ dauid ad adolescētē qui nūciabat ei. Vn̄ scis q̄ mortuus est saul: et ionathas fili⁹ eius? Lectio quarta.

Ait adolescēs qui nūciabat ei. Casu veni in mōtē gelboe: et saul incūbebat sup hastā suā: porro curr⁹ et equites appropinquabāt ei: et cōuersus post tergū suū: vidēsq̄ me vocauit. ¶ Qui cū respōdissem assum: dixit michi. Quis nā es tu? Et aiebā ad eū. Amalechites ego sum. Et locut⁹ est michi. Sta sup me et interfice me: q̄m tenent me āgustie: et adhuc tota aīa mea

in me est. Stãsqȝ sup eũ occidi illũ. Sciebam ei qꝫ viuere nõ poterat post ruinã. ¶ Et tuli diadema qđ erat in capite eius: ⁊ armillã de brachio illius: ⁊ attuli ad te dñm meũ huc. Apprehẽdẽs aũt dauid vestimẽta sua scidit oẽsqȝ viri qui erãt cũ eo: ⁊ plãxerũt ⁊ fleuerũt ⁊ ieiunauerunt vsqȝ vesperã sup saul et sup ionathã filiũ ei⁹: ⁊ sup ppl'm dñi: ⁊ super domũ israel: eo qꝫ corruissent gladio. Lec. j.

Dixitqȝ dauid ad iuuenem qui nũciauerat ei. Unde es tu? Qui rñdit. Fili⁹ hoĩs aduene amalechite ego sum. Et ait ad eum dauid. Quare nõ timuisti mittere manũ tuam: vt occideres xp̃ȝ dñi? Uocãsqȝ dauid vnũ de pueris suis ait. Accedens irrue in eũ. Qui pcussit illũ ⁊ mortu⁹ est. ¶ Et ait ad eũ dauid. Sanguis tu⁹ sup caput tuũ. Os eñi tuũ locutũ est aduersuȝ te dicẽs: ego interfeci xp̃m dñi. Plãxit aũt dauid plãctũ huiuscemodi sup saul ⁊ super ionathã filiũ eius: et p̃cepit vt docerẽt filios iuda plãctũ / sicut scriptũ est in libro iustoꝝ. ¶ Et ait. Considera israel p his q̃ mortui sũt: sup excelsa tua vulnerati. Incliti isrl' sup montes tuos interfecti sunt. Quomodo ceciderũt fortes ĩ Nolite annũciare i geth: neqȝ annũcietis in cõpitis ascalonis: ne forte letent' filie philistijm: ne exultent filie incircũcisoꝝ. Lectio pria.

Montes gelboe nec ros nec pluuia veniãt sup vos: neqȝ sint agri primiciarũ qꝛ ibi abiect⁹ ẽ clipe⁹ fortiũ: clipe⁹ saul quasi nõ esset vnct⁹ oleo: a sanguie interfectoꝝ ab adipe fortium. Sagitta ionathe nunqȝ rediijt retrorsum: ⁊ gladius saul nõ est reuersus inanis. ¶ Saul ⁊ ionathas amabiles / et decori valde in vita sua: in morte quoqȝ nõ sũt diuisi: aquilis velociores: leonibus fortiores. Filie isrl' super saul flete q̃ vestiebat vos coccino ĩ delicijs: q̃ prebebat ornamenta aurea cultui vestro. Quomodo ceciderũt fortes in p̃lio? ¶ Jonathas ĩ excelsis tuis occisus est. Doleo super te frat' mi ionatha: decore nimis ⁊ amabilis sup amorem mulierũ. Sicut mr' amat vnicũ filiũ suuȝ: ita te diligebam. Quomõ ceciderunt robusti: ⁊ perieꝛt arma bellica?

¶ Dominica. vj. ij. Regũ. ij.

Igit' post hec consuluit dauid dñȝ dicens. Nũ ascẽdã in vnã de ciuitatibus iuda? Et ait dñs ad eũ Ascẽ-

de. Dixitq; dauid. Quo ascē dam? Respōdit ei. In hebrō. Ascendit ergo dauid et due vxores eius: achinoen iesrahelites et abigail vxor nabal carmeli. ¶ Sed et viros qui erant cum eo duxit dauid singulos cum domo sua: et mā serūt in oppidis hebron. Venerūtq; viri iuda & vnxerūt ibi dauid vt regnaret sup domū iuda. Et nūciatum est dauid q viri iabes galaad sepelissent saul. ¶ Misit ergo dauid nuncios ad viros iabes galaad: dixitq; ad eos. Benedicti vos a dño: qui fecistis miam hanc cum dño vestro saul: & sepelistis eum. Et nūc retribuet quidē vobis dominus miam et vitatem: et ego reddā grām eo q fecistis verbum istud. Confortētur manus vestre: & estote filij fortitudinis. Licet eñ mortuꝰ sit dñs vester saul: tamē me vnxit domꝰ iuda in regē sibi. c. ij.

Abner autē filius ner princeps exercitꝰ: saul: tulit hisbosech filium saul: & circunduxit eum per castra: regemq; constituit sup galaad et super iessuri et sup iesrahel: & super effraim: & super beniamin: et super israel vniuersum. ¶ Quadraginta annorū erat hisboseth filius saul. cum regnare cepisset super israel: & duobus annis regnauit. Sola autem domus iuda sequebat dauid. Et fuit numerus dierum quos commoratus est dauid imperās in hebron super domū iuda: septem annorū & sex mensiū. ¶ Egressusq; est abner filiꝰ ner: et pueri hisboseth filij saul de castris in gabaon: porro ioab filius saruie et pueri dauid egressi sūt: et occurrerūt eis iuxta piscinā gabaon Et cum in vnum cōuenissent e regione sederunt: hi in vna parte piscine: et illi ex altera.

Dixitq; abner Lectō. j. ad ioab. Surgāt pueri et ludant corā nobis. Et respondit ioab. Surgant. Surrexerunt ergo & transierunt nūero duodeci de beniamin ex parte hisboseth filij saul: & duodecim de pueris dauid. Apphēsoq; vnusquisq; capite cōparis sui: defixit gladiū in latus contrarij: et ceciderūt simul. Vocatumq; est nomē loci illius: ager robustorū in gabaon. ¶ Et ortū est bellū durum satis in die illa: fugatusq; est abner et viri israel a pueris dauid. Erant autē ibi tres filij saruie: ioab et abisai et azahel. Porro azahel cursor velocissimꝰ fuit: quasi vnꝰ

ex capreis q̄ morantur in sil-
uis. ¶ Persequebatur autē
azahel abner / et non declina-
uit ad dexteram siue ad sini-
strā: omittēs persequi abner.
Respexit itaq̄ abner post ter
gum suum et ait. Tu ne es a-
zahel? Qui respōdit ego sū.
Dixitq̄ ei abner Uade ad de
xtram siue ad sinistrā et appre
hende vnū de adolescentibus
et tolle tibi spolia eius. Nolu-
it azahel autē omittere: quin
vrgeret eum. Tu. ¶ Ter-

Tertius liber regū incipit.

Et rex dauid senuerat:
habebatq̄ etatis plurimos
dies. Cūq̄ operiretur vesti-
bus: non calefiebat. Dixerūt
ergo ei serui sui. Queramus
dn̄o nostro regi adolescētu-
lam virginem: et stet corā re-
ge et foueat eum: dormiatq̄
in sinu suo: et calefaciat dn̄m
nostrū regē. ¶ Quesierunt
igitur adolescentulā specio-
sam in omnibus finibus isrl':
et inuenerūt abisag sunami-
tem: et adduxerūt eam ad re-
gem. Erat autem puella pul-
chra nimis: dormiebat cū re-
ge et ministrabat ei. Rex ve-
ro non cognouit eā. ¶ Ado-
nias autem filius agith ele-
uabatur dicens. Ego regna-
bo. Fecitq̄ sibi currus et eq̄-
tes: et quinquaginta viros q̄
currerent ante eum. Nec cor-
ripuit eū pater suus aliquā-
do: dicens. Quare hoc feci-
sti? Erat autē et ipse pulcher
valde: secūdus natu post ab-
salon. Et sermo eius cū ioab
filio saruie: et cum abiathar
sacerdote qui adiuuabāt par
tes adonie. Lectio. j.

Sadoch vero sacerdos
et banaias filius ioiade et nathā
propheta: et semei et cerethi et
felethi om̄e robur exercitus
dauid: nō erat cum adonia.
Immolatis ergo adōias a-
rietibus et vitulis / et vniuer-
sis pinguibus iuxta lapidē
zoeleth qui erat vicinus fōti
rogel. ¶ Uocauit vniuersos
frēs suos filios regis: et om-
nes viros iuda suos regis.
nathan autem prophetam et
banaiam et robustos quosq̄
et salomonem fratrem su-
um non vocauit. Dixit itaq̄
nathan ad bethsabee matrē
salomonis. Num audisti q̄
regnauerit adonias filius
agith et dominus noster da-
uid hoc ignorat? Nunc ergo
veni accipe consilium a me: et
salua animā tuā filijq̄ tui sa-
lomonis. ¶ Uade et ingre-
dere ad regem dauid: et dic
ei. Nonne tu domine mi rex
iurasti michi ancille tue di-
cens: q̄ salomon filius tuus

regnabit post me: et ipse sedebit i solio meo? Quare ergo regnat adonias? Et adhuc ibi te loquēte cum rege / ego veniam post te: et complebo sermones tuos. Tu aūt. Rc.i.

Ingressa est itaq bethsabee ad regē in cubiculo. Rex autem senuerat nimis: et abisac sunamitis ministrabat ei. Inclinauit se bethsabee: et adorauit regem Ad quā rex. Quid inqt tibi vis? ¶ Que rñdēs ait Dñe mi/tu iurasti per dñm deū tuū ācille tue: salomō fili⁹ tu⁹ regnabit post me: et ipe sedebit i solio meo. Et ecce nunc regnat adonias te dñe mi rex ignorante. Mactauit boues et pingula queq et arietes plurimos: et vocauit oēs filios regis: abiathar quoq sacerdotem et ioab pricipē militie: salomonē autē seruū tuū nō vocauit. ¶ Uerūtamen dñe mi rex in te oculi respiciūt toti⁹ isrl: vt indices eis quis sedere debeat in solio tuo dñe mi rex post te. Eritq cū dormierit dñs me⁹ rex cū prib⁹ suis: erimus ego et filius meus salomon peccatores. Lectio.i.

Adhuc illo loquēte cū rege: nathan ppheta venit. Et nūciauerūt regi dicētes. Adest nathan ppheta. Cūq introisset in conspectu regis et adorasset eū pron⁹ in terram. Dixit nathā. Dñe mi rex tu dixisti: adōias regnet post me: et ipe sedeat sup thronum meum. ¶ Qr descendit hodie et imolauit boues et pinguia et arietes plurimos: et vocauit vniuersos filios regis et pricipes exercit⁹: abiathar qq sacdotē: illisq vescētib⁹ et bibētib⁹ corā eo et dicētib⁹. Uiuat rex adonias Me seruū tuū et sadoch sacerdotē et banaiā filiū ioiade et famulum tuū salomonē non vocauit Nūqd a dño meo rege exiuit hoc vbū: et michi nō indicasti suo tuo: qs sessurus eēt sup thronū domini mei regis post eum. ¶ Et respōdit rex dauid: dicēs. Uocate ad me bethsabee. Que cū fuisset ingressa corā rege et stetisset añ eū: iurauit et ait. Uiuit dñs q eruit aiam meā de omi angustia: qr sicut iuraui tibi p dñm deū israel dicēs: salomō fili⁹ tuus regnabit post me: et ipe sedebit sup solium meū p me sic faciā hodie. Summissoq bethsabee in terrā vultu: adorauit regē dicens. Uiuat dominus me⁹ rex dauid ineternū.

¶ Quart⁹ liber regū incipit

Preuaricatus est C.i. moab in israel postq

mortuus est achab. Ceciditque ochozias per cancellos cenaculi sui: quod habebat in samaria et egrotauit: misitque nuncios dicens ad eos. Ite consulite beelzebub deum accharon: vtrum viuere queam de infirmitate mea hac? ¶ Angelus autem domini locutus est ad helyam tesbitem dicens. Surge et descende in occursum nunciorum regis samarie: et dices ad eos. Nunquid non est deus in israel vt eatis ad consulendum beelzebub deum accharon? Quamobrem hec dicit dominus. De lectulo super quem ascendisti non descendes: sed morte morieris. ¶ Et abijt helyas: reuersique sunt nuncij ad ochoziam. Qui dixit eis. Quare reuersi estis? At illi responderunt ei. Vir occurrit nobis et dixit ad nos. Ite reuertimini ad regem qui misit vos et dicetis ei Hec dicit dominus. Nunquid quia non erat deus in israel/mittis vt consulatur beelzebub deus accharon. Iccirco de lectulo super quem ascendisti non descendes: sed morte morieris. Lec. j.

Qui dixit eis. Cuius figure et habitus est vir qui occurrit vobis: et locutus est verba hec? At illi dixerunt. Vir pilosus: et zona pellicea accinctus renibus. Qui ait. Helyas tesbites est. Misitque ad eum quinquagenarium principem: et quinquaginta qui erant sub eo. ¶ Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice montis ait. Homo dei: rex precepit vt descendas. Respondensque helyas dixit quinquagenario. Si homo dei sum: descendat ignis de celo: et deuoret te et quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de celo: et deuorauit eum: et quinquaginta qui erant cum eo. ¶ Rursumque misit ad eum principem quinquagenarium alterum: et quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi. Homo dei: dicit rex. Festina descende. Respondens helias ait. Si homo dei ego sum: descendat ignis de celo: et deuoret te et quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de celo: et deuorauit illum et quinquaginta eius.

Iterum misit Lectio prima. principem quinquagenarium tertium: et quinquaginta qui erant cum eo. Qui cum venisset curuauit genua contra heliam: et precatus est eum et ait. Homo dei noli despicere animam meam et animas seruorum tuorum qui mecum sunt. Ecce descendit ignis de celo et deuorauit duos principes quinquagenarios primos. et quinquagenos qui cum eis erant. Sed nunc obsecro: vt miserearis anime mee. ¶ Locutus est autem angelus domini ad heliam dicens

Descēde cum eo : ne timeas. Surrexit igit͛ ꝛ descēdit cum eo ad regē:ꝛ locut⁹ ē ei. Hec dicit dn̄s : qꝛ misisti nuncios ad cōsulēdū beelzebub deum accharō quasi nō esset de⁹ in isrl͛: a quo posses interrogare sermonem:ideo de lectulo sup quē ascēdisti nō descēdes sed morte morierꝫ. ¶ Mortuus est aūt iuxta sermonem dn̄i quē locut⁹ est helyas. Et regnauit iorā frat͛ eius ꝑ eo: āno scđo iorā filij iosaphat regis iude. Nō eni͂ habebat filiū. Reliqua aūt ꝟboꝝ ochozie q̄ opatus ē:nōne hec scripta sūt in libro sermonū dieꝝ regū israel. ¶ A dn̄ica p̄ma kal͛. augusti vsq͂ ad kl͛. septēbris. legūt͛ libri sapiētie cū historia. In principio. Ad p̄mas vel. R. Deū time ꝛ mādata eius obſua. hoc est oīs hō. ꝟ⁹. Timētib⁹ deū nichil deest: nec his qui eū diligunt in ꝟitate. hoc ē. ꝛ seq̄ntes āe. dn̄r sab. sup mgt. ā.

Domin⁹ possedit me ab initio viarū suarū anq͂ q̄cq͂ faceret a principio : necdū erant abyssi ꝛ ego parturiebar: quādo preparabat celos aderā cū eo cōponēs oīa. Añ. Sapiētia edificauit sibi domū:excidit colūnas septē:subdidit sibi gētes supboꝝq͂ ꝛ sublimiū colla ꝓp̄a ꝟtute calcauit. Añ. Sapiētia clamitat i plateis si quis diligit sapiētiā ad me declinet ꝛ eā inueniet:ꝛ eā dū inuenerit btūs est si tenuerit eā. A. Oīs sapientia a dn̄o deo est:ꝛ cū illo fuit semp ꝛ est ante euū. An. Ego in altissimis inhabitaui: et thron⁹ me⁹ in colūna nubis. An. Salomon fili mi scito deū patris tui: ꝛ serui ei corde pfecto ꝛ anio volūtario. A. Obserua fili p̄cepta pr̄is:ꝛ ne dimittas legē mr̄is tue liga ea in corde tuo iugiter. An. Fili a iuuētute tua accipe doctrinam:ꝛ vsq͂ ad canos inuenies sapiētiā. Col͛. dn̄ical͛. Inui. Laudem⁹. cū ceteris vt̄s. R. ii. R. i.

In principio de⁹ anteq͂ terraꝫ faceret:priusq͂ abyssos cōstitueret:priusq͂ produceret fontes aquarū anteq͂ mōtes collocarent͛ Ante oēs colles gn̄auit me dn̄s. ꝟ. Quādo prepabat celos aderā cū eo cūcta disponens. An̄. R. ii.

Uerbū iniquū et dolosum lōge fac a me dn̄e:diuitias et paupertates ne dederis michi. Sed tn̄ victui meo tribue necessaria. ꝟ. Ne forte saciatus euomā illud; ꝛ periurem nomen dei mei. R. iii.

Super salutē ꝛ oēm pulchritudinem dilexi sapientiā et proposui pro luce habere illā. Uenerūt michi oīa bona pariter cum illa. ꝟ. Dixi sapientie soror mea es et prudētiā vocaui amicā meā. Ue.

Da michi dn̄e sedium R. iiii. tuarū assistricē sapientiā:noli me

reprobare a pueris tuis. Quoniā seruus tu⁹ sum ego: et filius ancille tue. ℣. Dñe pater ꝛ deus vite mee ne derelinquas me in cogitatu maligno. Quoniā. ℟. v. Emitte dñe sapientiam de sede magnitudinis tue. Ut mecum sit et mecū laboret vt sciam quid acceptū sit corā te omni tēpore. ℣. Da michi dñe sediū tuarum assistricem sapientiā. Ut me. ℟. vj. Magna em̄ sunt iudicia tua domine: ꝛ inenarrabilia verba tua. Magnificasti populū tuū: et honorasti. ℣. Deduxisti sicut oues populum tuū: in manu moysi et aaron. Magnificasti. ℟. vij. Ne derelinquas me dñe pater ꝛ dominator vite mee: vt nō corruam in conspectu aduersariorum meoꝝ. Ne gaudeat de me inimicus meus. ℣. Apprehende arma et scutū et exurge in adiutorium michi. Ne gaudeat. ℟. viij. Dñe pater et deus vite mee: ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiā oculoꝝ meorū ne dederis michi: et desiderium malignū auerte a me: domine aufer a me concupiscentiā. Et anio irreuerenti et infrunito ne tradas me domine. ℣. Duo rogaui te ne deneges michi anteꝙ moriar: vanitatē et verba mendacij longe fac a me. Et aio. ℟. ix. de trinitate. Hec sūt ferialia ℟. si p⁹ noua hist. incipit. ℟. j.

Gyrū celi circuiui sola ꝛ i fluctib⁹ marꝫ ābulaui: in om̄i gēte ꝛ in om̄i pplo pmatū tenui. Supboꝝ ꝛ sublimiū colla ꝓpria ꝟtute calcaui. ℣. Ego in altissimis habito: ꝛ thron⁹ me⁹ i colūna nubis. Su. ℟. ij. Initiū sapiētie tioꝛ dñi. Intellect⁹ bon⁹ oībus faciētib⁹ eū: laudatio ei⁹ manet in sclꝫ scli. ℣. Dilectio illi⁹ custodia legū ē: qꝛ oīs sapiētia tioꝛ dñi. In. ℟. iij. Que sūt in corde hoim ocli tui vidēt dñe. Et in libro tuo oia scribenꝰ: hō videt i faciē de⁹ aūt in corde. ℣. Impfectū meū viderūt ocli tui. Et. ℟. Prebe fili coꝛ tuū mihi ꝛ ocli tui vias meas custodiant. Ut addaꝰ gr̄a capiti tuo. ℣. Attēde fili mi sapiētiā meā ꝛ ad eloqa oris mei iclia aurē tuā. Ut. ℟. Auersio puuloꝝ interficiet eos: et ptās stultorum perdet illos. Qui aūt me audierit absꝙ terrore quiescet. ℣. O viri ad vos clamito: et vox mea ad filios hoim. Qui aūt. ℟. Fili mi noli deficere a disciplina dñi neꝙ fatigeris dū ab eo arguerꝫ. Quē em̄ diligit dñs corripit: et quasi pater in filio complacet sibi. ℣. Audi fili mi disciplinā patris tui et ne dimittas legē matris tue. Quē. ℟. Audi fili mi disciplinaꝫ patris tui ꝛ ne dimittas legē matris tue. Ut multiplicenꝰ tibi anni vite tue. ℣. Honora dñꝫ de tua substantia. Ut multiplicentur.

¶ Incipiunt parabole salomonis. Lctõ pria.

Parabole salomõis filij dauid regis israel ad sciẽdã sapientiã ꝛ disciplinã/ad itelligẽdum verba prudẽtie:et suscipiendã eruditionẽ doctrine: iusticiã ꝛ iudiciũ et equitatez vt detur paruulis astutia : et adolescenti scientia ꝛ intellectus. ¶ Audiens sapiens sapientior erit:ꝛ intelligẽs gubernacula possidebit. Aiaduertet parabolã ꝛ iterp̃tationem eius: verba sapientum ꝛ enigmata eoꝝ. Timor domini principiũ sapientie. Sapientiã atq; doctrinã stulti despiciũt. Audi fili mi disciplinam patris tui ꝛ ne dimittas legez matris tue: vt addatur gratia capiti tuo : et torques collo tuo ¶ Fili mi si te lactauerint peccatores:ne acquiescas eis. Si dixerint:veni nobiscum: insidiemur sanguini abscõdamus tendiculas contra insontẽ frustra:deglutiamus eum sicut infernus viuẽtem/ ꝛ integrum quasi descẽdentem in lacũ : oẽm preciosam substantiã reperiem⁹:implebim⁹ domos nostras spoliis : sortem mitte nobiscum/ marsupiũ sit vnũ oim nostrũ: fili mi ne ãbules cũ eis. Prohibe pedẽ tuũ a semitis eoꝝ. Pedes eñ illoꝝ ad malũ currunt:ꝛ festinant vt effundant sanguinẽ. Lctõ pria.

Frustra aũt iacit rete ante oculos pennatoꝝ. Ipsi quoq; cõtra sanguinẽ suũ insidiantur:ꝛ moliunt fraudes contra aias suas. Sic semite ois auari aĩas possidentium rapiũt. Sapiẽtia forꝫ p̃dicat: in plateis dat vocẽ suã ¶ In capite turbarũ clamitat:ĩ foribus portarũ vrbis profert verba sua dicens. Usquequo paruuli diligitis infantiam ꝛ stulti ea q̃ sibi sunt noxia cupient:ꝛ imprudentes odibũt sciẽtiam. ¶ Conuertimini ad correctionẽ meã. En proferã vobis spiritũ meũ : et ostendam vobis ỽba mea. ¶ Qr vocaui et renuistis : extendi manum meã ꝛ non fuit qui aspiceret. Despexistis oĩe cõsilium meum : et increpationes meas neglexistis. Ego quoq; in interitu vestro ridebo:et subsannabo cum vobis id quod timebatꝫ aduenerit.

Cum irrue- Lctõ pria. rit repentina calamitas: ꝛ interitus quasi tempestas ingruerit : quãdo venerit super vos tribulatio ꝛ angustia. Tunc inuocabũt me et non exaudiã : mane cõsur-

gent et non inuenient me: eo ꝙ exosam habuerint disciplinam: et timorē domini nō susceperint: nec acquieuerit cōsilio meo: et detraxerint vniuerse correptioni mee. Comedent igitur fruct⁹ vie sue: suisqꝫ consilijs saturabūtur. ¶ Auersio paruulorū interficiet: et prosperitas stultorū perdet eos. Qui autē me audierit absqꝫ terrore quiescet: et abundantia perfruetur: timore malorum sublato. Fili mi si susceperis sermōes meos et mandata mea abscōderis penes te: vt audiat sapiētiā aurꝫ tua: inclia cor tuū ad cognoscēdā prudētiā. ¶ Si em̄ sapiētiā iuocauerꝫ ꝛ iclinauerꝫ cor tuū prudētie: si q̄sierꝫ eā quasi pecuniā: ꝛ sicut thesauros effoderis illam: tunc intelliges timorem dn̄i ꝛ scientiam dei inuenies: quia dominus dat sapientiā ꝛ ex ore eius prudentia et sciētia. Custodiet rectorū salutē: et ꝓteget gradientes simpliciter: seruans semitas iusticie: ꝛ vias sanctorū custodiēs. Tūc intelliges iusticiā ꝛ iudicium et equitatem: et omnē semitā bonam. Lectio pria.

Si intrauerit sapientia cor tuū ꝛ scientia aie tue placuerit: cōsiliū custodiet te: ꝛ prudētia seruabit te: vt eruaris a via mala et ab hoie qui peruersa loquitur. Qui relinquūt iter rectum: et ambulāt per vias tenebrosas. ¶ Qui letantur cum malefecerint: ꝛ exultant in rebus pessimis. Quorū vie peruerse sunt ꝛ infames gressus eorū: vt eruaris a muliere aliena: ꝛ ab extranea q̄ mollit sermones suos: ꝛ relinquit ducem pubertatis sue: et pacti dei sui oblita est. Inclinata est enim ad mortē domus eius: ꝛ ad inferos semite ipsius. ¶ Fili mi ne obliuiscaris legis mee: et precepta mea cor tuū custodiat. Longitudinē em̄ dierū ꝛ annos vite ꝛ pacē apponet tibi. Misericordia ꝛ veritas te nō deserant. Circūda eas gutturi tuo: et describe in tabulis cordis tui: et inuenies gratiā et disciplinā bonā coram deo ꝛ hoībus. ¶ Liber

ecclesiastes Incipit.

Verba ecclesiastes filij dauid regis hirlm. Vanitas vanitatū dixit ecclīastes: vanitas vanitatum: et oia vanitas. Quid habet ampli⁹ homo de vniuerso labore suo q̄ laborat sub sole? Generatio preterit ꝛ generatio aduenit: terra autē ineternum stat. ¶ Oritur sol et occidit / ꝛ ad

locū suū reuertit᷑: ibiqʒ rena-
scens gyrat p meridiem. Lu
strās vniuersa: in circuitu p-
git spūs: ⁊ i circulos suos re-
uertit᷑. Oīa flumia itrāt i ma
re: ⁊ mare nō redūdat. Ad lo
cū vnde exeūt flumia reuer-
tūtur: vt iterū fluāt. ¶ Cūcte
res difficiles non pōt eas hō
explicare sermōe: nō satura᷑
oculus visu: nec auris audi-
tu imple᷑. Quid est qđ fuit?
ipm qđ futurū est. Quid est
qđ factū est? ipm qđ faciēdū
est. Nichil sub sole nouū: nec
valet quisqʒ dicere: ecce hoc
recens ē. Lctō quarta
Iam eñ pcessit in secu-
lis: q̄ fuerūt ante nos. Nō est
prioꝝ mēoria: nec eoꝝ quidē
que postea futura sūt erit re-
cordatio apud eos qui futu-
ri sunt in nouissimo. Ego ec-
clesiastes fui rex isrl in hirlʒ:
⁊ ꝓposui in aīo meo q̄rere et
inuestigare sapiēter de oībꝰ
q̄ fiūt sub sole. ¶ Hanc occu-
pationē pessimā dedit deꝰ fi-
lijs hoīm: vt occuparent᷑ i ea.
Uidi q̄ fiunt cūcta sub sole: et
ecce vniuersa vanitas ⁊ affli-
ctio spūs. Peruersi difficile
corrigūtur: ⁊ stultorū infini-
tus est numerus. ¶ Locutꝰ
sum in corde meo dicēs. Ec-
ce magnꝰ effectꝰ sūʒ ⁊ preces-
si oēs sapientia q̄ fuerūt ante
me in hierlm: et mēs mea cō-
templata ē multa sapiēter: et
didici dediqʒ cor meū: vt sci-
rem prudentiā atqʒ doctrinā
erroresqʒ ⁊ stulticiā. Et agno
ui q̄ in his quoqʒ esset labor
⁊ afflictio spiritꝰ. lc. j.
Qui addit sapientiā: ad
dit et dolorem. Dixi ergo in
corde meo. Uadā ⁊ affluā de
licijs: et fruar bonis. Et vidi
q̄ hoc quoqʒ eēt vanitas. Ri
sum reputaui errorē: et gau-
dio dixi. Quid frustra deci-
pieris? ¶ Cogitaui in corde
meo abstrahere a vino carnē
meā: vt trāsferrē aīm meū ad
sapiētiā: deuitarēqʒ stulticiā:
donec viderē q̄d esset vtile fi-
lijs hoīm: quo facto opus est
sub sole nūero dierū vite sue.
¶ Magnificaui opera mea.
Edificaui mihi domos ⁊ plā
taui vineas: feci hortos ⁊ po
meria ⁊ cōseui ea cūcti gene-
ris arboribꝰ et extruxi michi
piscinas aquaꝝ: vt irrigarē
siluam lignoꝝ germinantiū.
Possedi seruos et ancillas:
multamqʒ familiam habui.
¶ Liber sapiētie incipit. l. j.
Diligite iusticiā: qui iu-
dicatis terrā. Sentite
de dño in bonitate et in sim-
plicitate cordis q̄rite illū: qm̄
inuenit᷑ ab his qui nō tentāt
illum. Apparet autē eis qui

fidem habent in illum.
¶ Peruerse eñ cogitatiões separāt a deo: pbata aūt virtus corripit insipiētes. Quoniā in maliuolā aiam non introibit sapientia: nec habitabit in corpe subdito peccatꝫ. Spūs eñ sctūs discipline effugiet fictū: et auferet se a cogitatiõibus q̄ sūt sine intellectu: ꝛ corripief a supueniente iniquitate. ¶ Benignꝰ est ei spūs sapientie et nō liberabit maledictū a labijs suis: quoniā renū illius testis est deus et cordis illius scrutator est verus: ꝛ lingue eius auditor. Quoniam spūs dñi repleuit orbē terrarum: ꝛ hoc qđ cōtinet oīa scientiā habet vocis. Tu autē. Lctō. iiij.

Propter hoc qui loquitur iniqua non potest latere: nec preteriet illum corripiēs iudiciuꝫ. In cogitationibus enim impij interrogatio erit. Sermonum aūt illius auditio ad deū veniet: ꝛ ad correptionē iniquitatū illius: quoniā auris zeli audit oīa: ꝛ tumultus murmurationū non abscōdef. ¶ Custodite ergo vos a murmuratiōe q̄ nichil pdest: ꝛ a detractiōe pcite liguę: qr sermo obscurꝰ in vacuū nō ibit. Os aūt qđ mentitur occidit aiaꝫ. Nolite zelare mortē in errore vite vre: neqꝫ acquiratis pditionē in operibus manuū vestrarum. ¶ Qm̄ deus nō fecit mortē: nec letaf in pditione viuoꝝ. Creauit eñ vt essent oīa: ꝛ sanabiles fecit nationes orbis terraꝝ: ꝛ nō est in illis medicamētū exterminij: nec inferorū regnū in terra. Lctō. v.

Iusticia eñ ppetua est ꝛ immortalis. Iniusticia: aūt mortis acq̄sitio. Impij aūt manibꝰ ꝛ vbis accersierūt illā: ꝛ estimantes illam amicā defluxerūt: ꝛ spōsiões posuerūt ad illā: qm̄ morte digni sūt qui sunt ex parte illiꝰ. ¶ Dixerūt eñ impij cogitātes apud se nō recte. Exiguū ꝛ cū tedio est tēpꝰ vite nre: et nō est refrigeriū in fine hoīs: ꝛ nō ē q̄ agnitꝰ sit reuersꝰ ab inferis. Qr ex nichilo nati sumus: ꝛ post hoc erimꝰ tāq̄ꝫ si nō fuerimꝰ. ¶ Qm̄ fumꝰ afflatus est in naribꝰ nrīs ꝛ sermo scintille ad cōmouenduꝫ cor nostrum. Quia extinctꝰ cinis erit corpus nostrum: ꝛ spūs diffundetur tanq̄ꝫ mollis aer. Et transibit vita nostra tanq̄ꝫ vestigiū nubis: et sicut nebula dissoluetur/q̄ fugata est a radijs solis. ¶ Ecclesie instructio. Liber ecclesiasticus incipit. Lectio pria

Omnis sapiētia a do-
mino deo est:ꝛ cum illo
fuit semꝑ:ꝛ est ante euū. Are
nam maris ꝛ pluuie guttas:
et dies seculi quis dinumera
uit? Altitudinē celi ꝛ latitudi
nem terre:ꝛ ꝓfūdū abyssi q̄s
dimensus est? Sapientiā dei
precedentē oīa:quis inuesti-
gauit? ¶ Prior oīm creata ē
sapientia et intellectus pru-
dentie ab euo:fons sapientie
verbū dei in excelsis: et igres
sus illi⁹ mādata eťna. Radix
sapientie cui reuelata est:ꝛ a-
stucias illius quis agnouit?
¶ Disciplia sapiētie cui reue
lata ꝛ manifestata ē:ꝛ mltipli
cationē igressus illi⁹ q̄s intel
lexit? Un⁹ est altissim⁹ crea-
tor oīm omp̄s et rex:potēs ꝛ
metuēd⁹ nimis : sedēs super
thronū illius ꝛ dñans deus.
Ipse creauit illā c.iiij.
in spiritusctō:et vidit ꝛ
dinumerauit et mēsus ē. Et
effudit illā sup oīa opera sua:
ꝛ super oēm carnē scdꝫ datū
suum:et prebet illā diligenti-
bus se. Timor dñi gl̄ia ꝛ glo
riatio:et leticia et corona ex-
ultationis. ¶ Timor dñi de-
lectabit cor:et dabit leticiam
ꝛ gaudium in longitudinem
dierū. Timēti deū bene erit
in extremis:ꝛ in die defūctio
nis sue bñdicet. Dilectio dei
honorabilis sapientia: q̄bus
autē apparuerit in visu: dili-
gūt eā in visiōe et in agnitio-
ne magnaliū suoꝝ. ¶ Initiū
sapiētie timor dñi:ꝛ cū fideli-
bus in vulua concreat⁹ est: ꝛ
cū electis feminis graditur:
ꝛ cum iustis ꝛ fidelib⁹ agno-
scitur. Timor dñi/sciētie reli
giositas. Religiositas custo
diet ꝛ iustificabit cor:iocūdi-
tatē atq3 gaudiū dabit. c.i.

Timēti deū bene erit in
extremis:ꝛ in dieb⁹ cō
solatiōis illius benedicetur:
Plenitudo sapientie timere
deū:ꝛ plenitudo a fructibus
illi⁹. Oēm domū illi⁹ imple-
bit a gñatiōib⁹: ꝛ receptacła
a thesauris illi⁹. ¶ Corona
sapiētie tīor dñi replēs pacē
ꝛ salutꝫ fructū:ꝛ vidit ꝛ dinu-
merauit eā. Utraq3 autē sunt
dona dei. Sciētiā ꝛ itellectū
prudētie:sapiētia ꝯpartietur
ꝛ gl̄iaꝫ tenētiū se exaltat. Ra
dix sapiētie est timere deum:
rami eñ illius lōgeui. ¶ In
thesauris sapientie intellect⁹
et sciētie religiositas: execra
tio aūt peccatorib⁹ sapiētia.
Timor dñi expellit peccatū.
Nam qui sine timore est non
poterit iustificari: iracundia
eñ animositatis illi⁹ subuer-
sio eius est: vsq3 in tēpus su-
stinebit patiēs ꝛ postea red-

ditio iocũditatis. Lectõ p̃rla.

Bonus sensus: vsq̧ ĩ tẽ
pus abscondet verba il
lius: ꝛ labia multoꝝ enarra-
bunt sensuz illius. In thesau-
ris sapiẽtie significatio disci-
pline: execratio aũt pctõꝝ cul
tura dei. Fili ꝯcupiscẽs sapiẽ
tiã ꝯua iustitiã: ꝛ p̃bebit deus
illã tibi. ¶ Sapiẽtia eni ꝛ di-
sciplina timoꝛ dñi: ꝛ qd bene-
placitũ est illi fides et mãsue-
tudo: ꝛ ĩplebit thesauros illi⁹
Contumax nõ sis: ꝛ ĩcredibi-
lis timoꝛi dei: ꝛ ne accesseris
ad illũ duplici corde. Ne fue-
ris hypocrita in ꝯspectu ho-
minũ: ꝛ nõ scandalizeris in la
bijs tuis. ¶ Attẽde ĩ illis ne
forte cadas: ꝛ ponas scanda-
lũ aĩe tue: ꝛ adducas inhono
rationẽ tibi: ꝛ reuelet de⁹ ab-
sconsa tua: ꝛ ĩ medio synago-
ge elidat te: qm̃ accessisti ma-
ligne ad dñz: ꝛ coꝛ tuũ plenũ
est dolo et fallacia. Fili acce-
dẽs ad seruitutẽ dei: sta in ti-
moꝛe dei: ꝛ p̃para aĩam tuam
ad tẽtationẽ. Depꝛime coꝛ tuũ
ꝛ sustine ꝛ inclina aurẽ tuã: ꝛ
suscipe ꝟba intellect⁹: ꝛ ne fe-
stines ĩ tempus obductiõis.
Tu aũt do. A kalend. septẽ-
bꝛis legit liber iob per duas
hebdomadas: ꝛ cantat histo-
ria Si bona suscepimus: que dñi
canitur hoc. R. Anteq̃ come-
daz: ꝛ ãe subscripte ad p̃mas
vespas dñicales iuxta oꝛdi-
nẽ nullo p̃cedẽte festo canten
tur cũ collecta dominicali. ã.

Cum audisset iob nuncio-
rum verba / patiẽter susti
nuit ꝛ ait: si bõa suscepim⁹ de ma
nu dñi mala aũt quare nõ sustiea
mus? in oib⁹ his nõ peccauit iob
labijs suis: neq̧ stultũ q̃d ꝯ deum
locutus est. ãn. In omnibus his
non peccauit iob labijs suis neq̧
stultum quid ꝯtra deũ locut⁹ est.
ãn. Quare detraxistis s̃monib⁹
veritatis ad increpandum verba
cõponitis: ꝛ subuertere nitimini
amicũ vr̃m: verũtamen q̃ cogita-
stis explete. Inuitatoꝛiũ. Lau-
dem⁹ nomẽ dñi qm̃ suauis est. In
hymnis cõfitemini illi: qꝛ ipse est
dñs de⁹ noster. ꝓ Uenite. R. i.

Si bona suscepimus de ma
nu dñi: mala aũt quare nõ
sustineamus? Dñs dedit dñs ab-
stulit sicut dño placuit ita factuz
est: sit nomẽ dñi bñdictum. V. In
omnibus his nõ peccauit iob la-
bijs suis: neq̧ stultum quid con-
tra deum locutus est. Dñs. R. ij.

Anteq̃ comedã suspiro et tãq̃
inundantis aque sic rugitus me⁹
quia timoꝛ quem timebaz euenit
michi ꝛ qd verebar accidit. Nõ-
ne dissimulaui: nonne silui et iam
quieui ꝛ venit super me indigna-
tio. V. Nolo multa foꝛtitudie cõ
tendãt mecũ: ne magnitudis sue

mole me premat: equitatē ppōat contra me. Nonne dixi. R. iij.
Utinam appenderentur peccata mea q̄bus iram merui. Et calamitas quā patior in statera. V. Quasi arena maris hec grauior appareret: vnde et verba mea dolore sunt plena. Et cala. R. iiij.
Quare detraxistis s̄monib⁹ veritatis: ad increpādum verba cōponitis: et subuertē nitimini amicum vestrum. Uerūtamē que cogitastis explete. V. Militia est vita hominis sup terrā: et sicut dies mercēnarij dies ei⁹. Uersi. R. v.
Induta est caro mea putredie: et sordibus pulueris: cutis mea aruit et contracta est. Memento mei dñe: q̄ ventus est vita mea. V. Dies mei sicut vmbra declinerūt: et ego sicut fenū arui. Me. R. vi. Memēto mei deus: q̄ vētus est vita mea. Nec aspiciat me visus hominis. V. Cutis mea aruit et ɔtracta est: et nō reuertetur ocul⁹ me⁹: vt videat bona. Nec. R. vij. Nunq̄d dñs supplantat iudiciū: aut oīps subuertit quod iustum est. Libera me dñe et pone me iuxta te: et cuiusuis man⁹ pugnet contra me. V. Apprehende arma et scutum: et exurge in adiutorium michi. Libera. R. viij
Paucitas dierum meorum finietur breui: dimitte me domine: vt plangam paululum dolorem meum Ant cq̄ vadam ad terram tenebrosam: et opertam mortis caligine. V. Ecce in puluere sedeo et in puluere dormio: et si mane me quesieris nō subsistā. Antec̄q̄.
R. ix. De trinitate. Hec sunt. Fer. R. ia. prius incepta noua historia. R. j.
Ne abscondas me domine a facie tua: manum tuam longe fac a me. Et fortitudo tua non me terreat. V. Uoca me et respondebo tibi: aut certe loquar et tu rñde michi. Et. R. ij.
Quis michi tribuat vt in inferno protegas me: et abscondas me donec pertranseat furor tuus domine: nisi tu qui solus es de⁹: Et constituas michi tempus in quo recorderis mei. V. Nunquid sicut dies hominis dies tui: vt queras iniquitatem meā: cum sit nemo qui de manu tua possit eruere. Et cō. R. iij. Nocte os meū perforatur doloribus: et qui me comedunt non dormiunt: a multitudine eorum consumitur vestimentum meū. Comparatus sum luto: et assimilatus sum fauille et cineri. V. O custos hominū quare me posuisti contrarium tibi et factus sum michimetipsi grauis: parce michi domine nichil enim sunt dies mei. Cōparat⁹. R. iiij.
Scio domie: quia morti me traditurus es: vbi constituta est omnis domus viuētium: spero in te domine: quia non ad consummationem meam emittis manum tu

am: et si in profundum inferni di=
mersus fuero. Inde me liberabis.
℣. Si ascendero in celum tu il=
lic es et si descendero ad infernū
Inde. ℟. Uersa est in luctum ci=
thara mea: et organum meum in
vocem flentium. Parce michi do
mine: nichil enim sunt dies mei.
℣. O custos hominum quare po=
suisti me contrarium tibi et factus
sum michimetipsi grauis? Parce.
℟. Adesto dolori meo deus nimi=
um fatigor: et cecidit in luctum ci
thara mea. Et cantatio mea in
plorationem. ℣. Uersa est in lu=
ctum cithara mea et organum me
um in vocem flētium. Et can. ℟.
Inclinans faciem tuam ingemi=
sce commoueor omnibus mem=
bris meis: scio eni domine Quia
impunitum me non dimittes: et si
sum impius quare non sum mor
tuus: sed laboro. ℣. Que est eni
fortitudo mea vt sustineam: aut
quis finis meus: vt patienter a=
gam. Quia impunitum me. ℟.
Qui consolabatur me recessit a
me peto qđ volui et non inuenio
fundūt oculi mei lachrimas. Qr
repletus sum amaritudine. ℣.
Fletum deduxerunt oculi mei: et
palpebram meam operuit vmbra
mortis. Quia est. ¶ Liber iob
Incipit. Lectio prima.
Uir erat i terra hus no
mine iob. Et erat vir ille sim=
plex et rectus: ac timens deū
et recedens a malo. Natiqz
sunt ei septem filij et tres filie.
Et fuit possessio eius septem
milia ouium: et tria milia ca=
melorum. Quingenta quo=
qz iuga boum: et quingente
asine: ac familia multa nimis
Eratqz vir ille magnus: in=
ter omnes orientales. ¶ Et
ibant filij eius: et faciebant cō
uiuia per domos vnusquisqz
in die suo. Et mittētes voca=
bant tres sorores suas: vt co=
mederent: et biberent cū eis.
Cumqz in orbem transissent
dies cōuiuij mittebat ad eos
iob: et sanctificabat illos: sur=
gēsqz diluculo offerrebat ho
locausta per singulos.
¶ Dicebat eni. Ne forte pec=
cauerint filij mei: et benedixe
rint deo i cordibus suis. Sic
faciebat iob cunctis diebus.
Quadam autem die cum ve
nissent filij dei: vt assisterent
corā domino: affuit inter eos
etiam sathan. Cui dixit do=
minus: vnde venis? Qui re=
spondens ait. Circuiui terrā
et pambulaui eam. Lectio .ij.
Dixitqz dñs ad eū. Nū
quid considerasti huū
meum iob qđ non sit ei similis in
terra: hō simplex et rectus et ti
mens deum / ac recedēs a ma
lo? Cui rñdēs sathan ait. Nū
quid frustra timet iob deum?

¶ Nonne tu vallasti eũ ac do
mũ eius vniuersáqȝ substãtiã
ei⁹ per circuitũ? Opib⁹ ma-
nuũ eius benedixisti: ꝛ posses
sio eius creuit in terra. Sȝ ex
tende paululum manum tuã
et tange cũcta q̃ possidet: nisi
in faciẽ benedixerit tibi. Di-
xit ꝗ dñs ad sathã. Ecce vni-
uersa que habet in manu tua
sunt: tantuȝ in eũ ne extẽdas
manũ tuã. ¶ Egressusqȝ ẽ sa
than a facie dñi. Cũ autẽ q̃-
dam die filij ꝛ filie eius come
derent panem ꝛ biberent vi-
nũ ĩ domo fratris sui primo-
geniti. Nũcius venit ad iob q̃
diceret. Boues arabant ꝛ asi
ne pascebant iuxta eos: et ir-
ruerunt sabei/ tuleruntqȝ oĩa
ꝛ pueros percusserũt gladio
et euasi ego solus vt nuncia-
rem tibi. Lectio pria.

Umqȝ adhuc ille loq̃-
retur: venit alt ꝛ dixit. Ignis
dei cecidit de celo: et tactas
oues puerosqȝ consumpsit: ꝛ
effugi ego solus: vt nunciarẽ
tibi. Sed ꝛ adhuc illo loquẽ-
te venit alius ꝛ dixit. Caldei
fecerunt tres turmas ꝛ inua-
serunt camelos ꝛ tulerũt eos
necnõ ꝛ pueros percusserunt
gladio: ꝛ ego fugi sol⁹ vt nũ-
ciarem tibi. ¶ Adhuc loque
batur ille: ꝛ ecce alius itrauit
et dixit: filijs tuis et filiabus
vescentibus ꝛ bibentibus vi-
num in domo fratris sui pri-
mogeniti: repẽte ventus ve-
hemens irruit a regione de-
serti ꝛ concussit quatuor ãgu
los domus: que corruens op
pressit liberos tuos ꝛ mortui
sunt: ꝛ effugi ego solus vt nũ
ciarem tibi. ¶ Tunc surrexit
iob ꝛ scidit tunicã suã: ꝛ tõso
capite corruẽs in terrã ado-
rauit ꝛ dixit. Nudus egress⁹
sum de vtero matris mee: et
nudus reuertar illuc. Domi-
nus dedit dñs abstulit: sicut
domino placuit: ita factum ẽ:
sit nomen dñi benedictũ. In
omnib⁹ his non peccauit iob
labijs suis: neqȝ stultuȝ quid
contra deũ locut⁹ est. ſc. j. c. ij.

Actuȝ est aũt cũ qua-
dam die venissent filij
dei ꝛ starent corã dño: venis-
set quoqȝ sathan inter eos. et
staret in conspectu eius vt di
ceret dñs ad sathan. vnde ve
nis? Qui respõdens ait. Cir
cuiui terrã ꝛ perambulaui eã
¶ Et dixit dñs ad sathã. nũ-
quid considerasti seruum me
um iob: ꝙ non sit ei similis in
terra vir simplex ꝛ rectus/ et
timens deũ ac recedẽs a ma-
lo: ꝛ adhuc retinens innocen
tiaȝ? Tu autem commouisti
me vt affligerem euȝ frustra.
¶ Cui respondẽs sathan ait

Pellem pro pelle: τ cuncta q̄ habʒ homo dabit pro anima sua. Alioquin mitte manū tuam τ tange os eius τ carnē: τ tunc videbis ꝙ in faciē benedicat tibi. Dixit ergo dn̄s ad sathan. Ecce in manu tua est: verūtamen aiam eius serua. ¶ Dominica.ij. Lectio.j.

Egressus igitur sathan a facie dn̄i: ꝑcussit iob vlcere pessimo: a plāta pedis vsqꝫ ad verticē eius. Qui testa saniē radebat: sedēs ī sterquilinio. Dixit autē illi vxor sua. Adhuc tu ꝑmanes ī simplicitate tua? Benedic deo: τ morē. Qui ait ad illā. Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. ¶ Si bona suscepimus de manu dn̄i: mala quare non sustineamus? In oib⁹ his nō peccauit iob labijs suis. Igit̄ audientes tres amici iob omne malum quod accidisset ei: venerūt singuli de loco suo: eliphas temanites: τ baldat suites: τ sophar naamathites. Condixerant eñ sibi vt pariter venientes visitarent eum et consolarentur. ¶ Cūqꝫ eleuassent ꝓcul oculos: non cognouerunt eū. Et exclamātes plorauerūt: scissisqꝫ vestibus sparserunt puluerem sup caput suū in celū. Et sederunt cum eo in terra septem diebus et septem noctibus: τ nemo loquebatur ei verbum. Videbant enim dolorē eē vehemētē. L.j. Cap.iij

Post hec apuit iob os suum: τ maledixit diei sue: τ locut⁹ est. Pereat dies in qua natus sum: τ nox ī qua dictum est: conceptus est homo. Dies illa vertatur in tenebras. Non requirat eū de⁹ desuper: τ non illustret lumine. Obscurent eum tenebre: τ vmbra mortis. Occupet eū caligo: τ inuoluatur amaritudine. ¶ Noctem illam tenebrosus turbo possideat. Non computetur in diebus anni: nec numeretur in mēsib⁹. Sit nox illa solitaria nec laude digna. Maledicant ei qui maledicunt diei: qui parati sunt suscitare leuiathan. Obtenebrentur stelle caligine eius. ¶ Expectet lucem et non videat: nec ortum surgentis aurore. Quia non conclusit ostia vētris q̄ portauit me: nec abstulit mala ab oculis meis. Quare non in vulua mortu⁹ sum: egressus ex vtero nō statim perij? Quare except⁹ genibus: cur lactatus vberib⁹? Tu autem do. Lectio prima

Nunc enim dormiēs silerem: τ somno meo requiescerem: cum regibus: et

consulibus terre: qui edificāt sibi solitudines: aut cum principibus qui possident aurū: et replent domos suas argēto. Aut sicut abortiuum absconditum nō subsisterē: vel concepti non viderunt lucē. ¶ Ibi ipij cessauerūt a tumultu: et ibi quieuerūt fessi robore: et quondā vincti pariter sine molestia. Non exaudierūt vocem exactoris. Paruus et magnus ibi sunt: et seruus liber a domino suo. Quare misero data est lux: et vita his qui in amaritudie aie sunt? ¶ Qui expectant mortem et non venit: quasi effodientes thesaurum: gaudentq; vehementer cum inuenerint sepulchrum. Uiro cuius abscōdita est via et circūdedit eum deus tenebris. Anteq̄ comedam suspiro: et quasi inundantes aque sic rugitus meus: quia timor quem timebam euenit michi et quod verebar accidit. Nōne dissimulaui? Nonne silui? Nonne quieui? Et venit super me indignatio tua domine. ¶ Hoc ī loco notandū/q̄ ordie tres historie que sequūtur: scilz thobie/iudith/ et hester/cantari debeant: que interdum per. iiij. dn̄icas: interdum per. ij. aliquando p vnā. aliquando per nullam/ infra terminos suos locum recipiunt vbi cantari valeant. Per iiij. dominicas in his ānis diuiduntur: quando dn̄ica in c vel d litterā occurrerit. Hoc modo ī prima dn̄ica liber tobie: cum sua historia incipiat. Et de historia. Peto domine: quātum suffecerit assumatur. In. ij. dn̄ica liber Judith cuz historia Adonay imponatur. In. iij. et iiij. dn̄ica liber hester/ cum suis ℟. Domine rex. legatur/ ita tamen vt. iiij. prima ℟ de eodem sint libro: quatuor vo sequētia de historia Adonay assumant. Per duos autem dies dominicos eedē historie diuiduntur quādo dies dn̄ica in a/vel b/vel g/occurrerit. Et hoc isto mō fiet. In priori autem dominica liber thobie: cum sua historia incipit. Et de historia. Peto domine: quantuz suffecerit assumat. In posteriori autē dominica liber iudith incipitur et tunc erunt in primo nocturno. ℟. Adonay. ¶ In. ij. nocturno de libro hester legantur ℟. Et ℟. que restāt de eodem libro assumantur: scilicz Domine rex. ¶ In eo quidem anno quo dies dn̄ica venerit in f in vna tantuz die dominica mentio earūdem fiat historiarum. In hac dn̄ica die de

singulis historiis. tria canantur Re. cū eisdem in. j. 2. ij. nocturno: lectionibus: scilicz in primo nocturno legatur de thobia: et secundo nocturno de Judith. In eo autē anno cuz dies dñica in e euenerit: prefate historie infra legitimos terminos locum nō recipiūt. Sed tunc magis conueniēs est vt in vna precedētis historie dñica: id est. Si bona suscepimus que eiusdē mensis est: per anticipationē canantur ꝙ in dominicā primā octobris differantur. Eodem autē tunc ordine legantur et canantur quo in superiori dñica que in/ f/ occurrit notatum inuenitur.

Ad. j. vespas de thobia Rem. Omni tempore. Ad mag. añ. Ingressus raphael archangelus ad thobiam: salutauit eum dicēs gaudium tibi semp sit: cui thobias ait: quale gaudium michi erit qui in tenebris sedeo: 2 lumen celi non video: cui angelus inquit forti animo esto: in proximo ē: vt a deo cureris. an Ne reminiscaris domine delicta mea vel parētum meorum: neqꝫ vindictam sumas de peccatis meis. Inuitat. Laudemus nomen domini. cum pāis vt supra. Rem. j.

PEto dñe vt de vinculo improperij huius absoluas me: aut certe de super terraz eripias me. Ne reminiscaris delicta mea vel parentum meorum neqꝫ vindictā sumas de peccatis meis: qui eruis sustinentes te dñe. V. Omnia iudicia tua iusta sunt: et oms vie tue misericordia et veritas: et nunc domine memento mei. Ne. Re. ij.

Omni tempore benedic deum: 2 pete ab eo vt vias tuas dirigat. Et omni tēpore consilia tua i ipo pmaneāt. V. Memor esto fili: qm pauperem vitam gerimus habebis multa bona si timueris deū. Et omni. Rem. iij. Memor esto fili quoniam pauperez vitam gerimus. habebis multa bona si timueris deū. V. Fiducia magna erit coram summo deo elemosina omnibus qui faciunt eā. Habebis. Re. iiij. Sufficiebat nobis pauptas nostra vt diuitias pputaremus: nunqꝫ fuisset pecunia illa pro qua misisti filium nostrum Baculum senectutis nostre. V. Heu me fili mi vt quid te misimus peregrinari lumen oculorum nostrorum. Bacu. Re. v. Bñdicite deū celi et coram omnibus viuentibus pfitemini illi. Quia fecit nobiscū miam suam. V. Tps est vt reuertar ad eū q me misit: vos aūt bñdicite deū. Qr. Re. vj. Tps ē vt reuertar ad eū q me misit: vos autē bñdicite deuz. Et enarrate oia mirabilia eius. V. Bñdicite deū celi et coram omnibus viuentibus confitemini illi. Et enar. Re. vij.

Aperiens thobias os suum benedixit dominum et dixit: magnus es domine in eternum: et in omnia secula regnum tuum. Quoniam tu flagellas et saluas deducis ad inferos et reducis et non est qui effugiat manum tuam. ℣. Uti omnes qui diligunt te et qui gaudent super pacem tuam. Quoniam. ℟. viii. Memento mei deus in bono. Et ne deleas miserationes meas quas feci in domo dei mei et in cerimoniis eius. ℣. Memento verbi tui seruo tuo domine in quo michi spem dedisti. Et. ℟. ix. de trinitate. ¶ De lib. Judith ad ves. ℟. Nos aliu deu. vt infra. ℟. iiii. ad magn. an. Adonay domine deus magne et mirabilis: qui dedisti salutem in manu femine exaudi preces seruorum tuorum. Inuitatorium Laudemus &c. vt supra. ℟. i. Adonay domine deus magne et mirabilis: qui dedisti salutem in manu femine. Exaudi preces seruorum tuorum. ℣. Benedictus es domine qui non derelinquis presumentes de te: et de sua virtute gloriantes humilias. Ex. ℟. ii. Tribulationes ciuitatum audiuimus quas passe sunt et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos et super liberos nostros/ipsi montes nolunt recipere fugam nostram. Domine miserere. ℣. Peccauimus inique egimus: iniquitatem fecimus in omnem iustitiam tuam. Do.

℟. iii. Nos alium deum nescimus preter dominum in quo speramus. Qui non despiciet nos: nec amouebit salutem suam a genere nostro. ℣. Indulgentiam eius fusis lachrimis postulemus: et humiliemus illi animas nostras. Qui non. ℟. iiii. Domine deus qui conteris bella ab initio alleua brachium tuum super gentes que cogitant seruis tuis mala. Et dextera tua glorificetur in nobis. ℣. Allide virtutem eorum in virtute tua cadat virtus eorum in iracundia tua. Et dexte. ℟. v. Dominator domine rex celorum et terre creator aquarum rex vniuerse creature tue. Exaudi orationem seruorum tuorum. ℣. Tu domine cui humilium semper et mansuetorum placuit deprecatio. Exaudi. ℟. vi. Uos qui in turribus estis aperite portas: dominus omnipotens fecit virtutem. Et victoriam dedit de inimicis nostris. ℣. Laudate dominum deum nostrum: qui non deseruit sperantes in se. Et victo. ℟. vii. Laudate dominum deum nostrum qui non deseruit sperantes in se: et in me adimpleuit misericordiam suam quam promisit domui israel. ℣. Laudate dominum omnes gentes et collaudate eum omnes populi. Qui. ℟. viii. Benedixit te dominus in virtute sua: qui per te ad nichilum redigit inimicos nostros. Ut non deficiat laus tua de ore hominum. ℣. Benedictus dominus

qui creauit celum et terram: da hodie nomen tuum magnificari. Ut non. Rem. ix. de trinitate. De libro hester. Ad ves. Rem. Conforta me rex vt infra. Ad magt. ā. Domine deus rex omnipotens: libera nos propter nomen tuum: et da nobis locuz penitentie. Inuitat. Laudem⁹ nomen domini. vtš. S.v. Rem.j.

Domine rex omnipotēs in ditione tua cūcta sunt posita: et non est qui possit resistere voluntati tue. Libera nos propter nomen tuum. ℣. Exaudi domine orationem nostram: et conuerte luctū nrm in gaudiū. Libe. Re. ij.

Conforta me rex sanctorum principatum tenens. Et da sermonez rectum et benesonantez in os meum. ℣. Domine deus rex vniuerse potestatis: conuerte consilium eorum super eos. Et da. Re. iij.

Da nobis domine locū penitentie. Et ne claudas ora canentiuz te. ℣. Ne tradas dñe sceptruz tuum his qui nō sunt/ ne rideāt ad ruinam nostram. Et ne. Re. iiij.

Spem in alium nunq̄ habui preter in te deus israel. Qui irasceris et propitius eris: et omnia peccata hoim in tribulatione dimittis. ℣. Dñe de⁹ rex celi et terre respice ad hūilitatē nostram. Qui.

¶ Liber thobie. Ca. j.

Thobias ex tribu et ciuitate neptali: q̄ est in superiorib⁹ galilee supra naason post viā q̄ ducit ad orientē: in sinistro hñs ciuitatē cephet: cū capt⁹ esset i diebus salmanasar regis assyriorū: i captiuitate tñ positus viā veritatz nō deseruit: ita vt oīa q̄ hr̄e poterat: quotidie cōcaptiuis fratrib⁹: qui erāt ex ei⁹ gñe iptiret. ¶ Cūq̄ esset iunior oibus in tribu neptaliz: nichil tñ puerile gessit in opere. Deniq̄ cuz irent oēs ad vitulos aureos quos hieroboā fecerat rex isrl: hic solus fugiebat consortia oiz: et pergebat hierusalē ad templū dñi: et ibi adorabat dñm deū israel. ¶ Omnia primitiua sua et decias suas fidelr̄ offerēs: ita vt in tertio āno proselitz et aduenis mistraret oēm decimationē. Hec et his similia scd̄m legem dei celi puerulus obseruabat. Cū vero factus fuisset vir: accepit vxorē annā de tribu sua: et genuit ex ea filiū nomē suū iponens ei. Quē ab infantia timere deū docuit: et abstinere ab oi pctō.

Hic cum per captiuitatem deuenisset: Re. iiij. cū vxore sua et filio in ciuitatē niniuem: et cū omni tribu sua et omnes ederent ex cibis gētilium: iste custodiuit animaz suam: et nunq̄ contaminatus est i escis eorū. ¶ Et quoniā

memor fuit dñi in toto corde
suo dabat illi de⁹ grãz i ꝯspe
ctu salmanasar regis ⁊ dedit
ei potestatē ꝗcunq̄ vellet ire
habens libertatē quecūq̄ fa
cere voluisset. Pergebat enī
per omnes qui erant in capti
uitate: ⁊ monita salut; dabat
eis. ¶ Cunq̄ autem venisset
in rages ciuitatem medoruz:
et ex his quibus honoratus
fuerat a rege habuisset decez
talenta argenti: ⁊ cum multa
turba generis sui gabelū egē
tem videret: qui erat ex tribu
eius: sub cirographo dedit il
li memoratum pond⁹ argēti.
POst multum vero c. j.
tēporis mortuo salma
nasar rege: cuz regnaret sen=
nacherib fili⁹ eius pro eo: ⁊ fi
lios israel exosos haberet in
conspectu suo: thobias pge=
bat quotidie p omnez cogna
tionem suam ⁊ consolabatur
eos: diuidebatq̄ vnicuiq̄ p=
ut poterat de facultatibus su
is. ¶ Esuriētes alebat: nudis
q̄ vestimenta prebebat: mor=
tuis atq̄ occisis sepulturam
sollicitus exhibebat. Deniq̄
cum reuersus esset rex senna=
cherib fugiens a iudea pla=
gam quam circa eum fecerat
deus propter blasphemiam
suam: et iratus multos occi=
deret ex filijs israel: thobias
sepeliebat corpora eorum.
¶ At vbi nunciatuz est regi:
iussit eum occidi: et tulit om=
nem substantiam eius. Tho
bias vero: cum filio suo ⁊ cū
vxore fugiens nudus latuit:
quia multi diligebant eum.
Post dies vero quadragin=
taq̄nq̄ occiderunt regem fi=
lij ipsius. Et reuersus est tho
bias in domum suam: omnis
q̄ facultas eius restituta ē ei
POst hec ve= Ca. ij. c. ij
ro cum esset dies fest⁹
domini: et factum esset pran=
dium bonū in domo thobie:
dixit filio suo. Uade ⁊ adduc
aliquos de tribu nostra timē
tes deum: ⁊ epulentur nobis=
cum. Cunq̄ abijsset reuersus
nunciauit ei vnum ex filijs is=
rael iugulatum iacere in pla=
tea. ¶ Statimq̄ exiliens de
accubitu suo relinquens prā=
diuz ieiunus peruenit ad cor
pus: tollensq̄ illud portauit
ad domum suam occulte: vt
dum sol occubuisset caute se=
peliret eum. Cunq̄ occultas=
set corpus: manducauit panē
cum luctu et tremore: memo=
rans illū sermonem quem di
xit dominus p amos prophe
tam. Dies festi vestri conuer
tentur in luctum ⁊ lamētatio=
nem. ¶ Cum vero sol occu=
buisset: abijt et sepeliuit eum.

Arguebant aũt oẽs proximi sui euz dicentes. Jam huius rei causa interfici iussus es: et vix effugisti mortis imperiũ: et iterũ sepelis mortuos? Sz thobias plus timens deuz ꝙ̃ regez: rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua: et mediis noctibus sepeliebat ea. ¶ Incipit liber Judith. qui non est in canone. Lectio prima. Capitulum. j.

Arfaxat itaqz rex medorum subiugauerat multas gentes imperio suo: et edificauit ciuitatem potentissimam quaz appellauit egbatanis ex lapidib9 quadratis et sectis fecit muros eius in altitudine cubitorũ septuaginta: et in latitudine cubitorum triginta. ¶ Turres vero ei9 posuit in altitudie cubitorum centum. Per quadruz vero earum latus vtrunqz vicenorum pedum spacio tẽdebatur. Posuitqz portas ei9 in altitudine turrium et gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui: et in gloria quadrigarum suaruz. ¶ Anno igitur duodecio regni sui nabuchodonosor rex assyriorũ qui regnauit in niniue ciuitate magna pugnabat contra arphaxat: et obtinuit euz in campo magno qui appellatur ragau circa eufraten: et tigrin et iadason in campo erioch regis elichorum. lcõ. ij.

Tunc exaltatum est regnum nabuchodonosor: et cor ei9 eleuatũ est: et misit ad omnes qui habitabant in cilicia: et damasco: et libano et ad gentes/que in carmelo sunt: et cedar/et inhabitantes galileã in campo magno esdrelon: et ad omnes q̇ erãt in samaria: et trans flumẽ iordanem vsqz hierusalẽ: et oẽm terraz iesse quousqz perueniatur ad mõtes ethiopie ¶ Ad hos omnes misit nũcios nabuchodonosor rex assyriorũ: qui oĩs vno animo cõtradixerunt: et remiserunt eos vacuos: ac sine honore abieceñt Tunc indignatus nabuchodonosor rex/ad oẽm terrã illam: iurauit per regnũ et thronũ suũ ꝙ defenderet se de oĩbus his. cap. ij. ¶ Anno tertiodecimo nabuchodonosor regis vicesima et secunda die mẽsis primi factum est verbũ in domo nabuchodonosor regis assyrioruz: vt defenderet se. Vocauitqz ad se oĩs maiores natu. oĩsqz duces bellatores suos: et habuit cũ eis mysteriũ ꝯsilii sui. Dixitqz cogitationẽ suã in eo eẽ: vt oẽm terrã suo subiugaret ĩpio. l. j.

Quod cum placuisset oi
bus: vocauit nabucho-
donosor rex holofernem pri-
cipem militie sue: et dixit ei.
Egredere aduersuz omne re
gnū occidētis: z cōtra eos p-
cipue qui cōtēpserunt impiū
meū. Nō pcet oculus tu9 vlli
regno: oēmqꝫ vrbē munitam
subiugabꝫ michi. ¶ Tūc ho
lofernes vocauit duces z ma
gistratus virtutis assyriorūz:
et dinumerauit viros i expe-
ditiōe sicut precepit ei rex cē
tum viginti milia peditū pu-
gnatorū: z equites sagittari-
os duodeci milia. ¶ Oēmqꝫ
expeditionez suā fecit preire
in multitudine innūerabiliuz
camelorꝫ: cū his q̄ exercitib9
sufficerent copiose: boū quo-
qꝫ armēta gregesqꝫ ouiū q̄rū
non erat numer9. Frumentū
ex oi siria: in trāsitu suo para-
ri ꝯstituit. Aurū quoqꝫ et ar-
gentum de domo regꝫ assum
psit multum nimis. Lectio. ij.

Et pfect9 est ipse z oīs
exercit9 cū q̄drigis: et
eq̄tib9 z sagittarijs q̄ coopue
rūt faciem terre sicut locuste.
Cūqꝫ ptransisset fines assirio
rum: venit ad magnos mon-
tes ange: qui sunt a sinistro ci
licie: ascenditqꝫ omnia castel-
la eorūz z obtinuit omnē mu-
nitionem. ¶ Effregit autem
ciuitatem opinatissimaz me-
lothi: p̄dauitqꝫ omnes filios
tharsis: et filios hismahel: q̄
erant contra faciem deserti z
ad austrum terre celeon. Et
transiuit eufraten: et venit in
mesopotamiā: z effregit om-
nes ciuitates excelsas: q̄ erāt
ibi a torrente mambre vsqꝫ p-
ueniatur ad mare: et occupa-
uit terminos ei9 a cilicia vsqꝫ
ad fines iaphet q̄ sunt ad au-
strum. ¶ Adduxitqꝫ omnes
filios madian: z predauit om
nem locupletationem eorum
omnesqꝫ resistentes sibi occi-
dit in ore gladij. Et post hec
descēdit in campos in dieb9
messis: z succendit omnia sa-
ta: omnesqꝫ arbores z vineas
fecit incidi: et cecidit timor il
lius sup oēs ihabitātes terrā
¶ Liber hester icipit. L. j. c. j.

In dieb9 assueri q̄ reg-
uit ab india vsqꝫ ethio-
piam super centū viginti sep-
tem prouincias: quādo sedit
in solio regni sui: susa ciuitas
regni eius exordiū fuit. Ter
tio igitur anno imperij sui fe
cerat grande conuiuium cun
ctis principibus z pueris su-
is fortissimis persarum z me
dorum inclitis z prefectis p-
uinciarum coram se: vt osten
deret diuitias glie regni sui:
ac magnitudinem atqꝫ iactā-

tiam potentie sue multo tem
pore: videlicz cētū ⁊ octogita
diebus. ¶ Cunqꝫ implerentur
tur dies ꝯuiuij: inuitauit om
nem populum qui inuentus
est in susis a maximo vsqꝫ ad
minimuz: ⁊ iussit septem die
bus conuiuium preparari in
vestibulo orti et nemoris: qđ
regio cultu et manu consituz
erat. ¶ Et pendebant ex om
ni parte tentoria aerei colo
ris ⁊ carbasini: ac hyacictini:
sustentata funib⁹ bissinis at
qꝫ purpureis: q̄ eburneis cir
culis inserti erant: et colūnis
marmoreis fulciebantur. Le
ctuli quoqꝫ aurei et argentei
super pauimētum smaragdi
no ⁊ pario stratuz lapide dis
positi erāt: quod mira varie
tate pictura decorabat. Tu.

Lectio.iiij

Bibebāt aūt
q̄ īuitati erāt aureis po
culis: et alijs atqꝫ alijs vasis
cibi inferebantur. Vinū q̄qꝫ
vt magnificētia regia dignū
erat abundans ⁊ precipuum
ponebatur: nec erat qui nolē
tes cogeret ad bibendum: sz
sic̄ rex statuerat p̄ponens mē
sis singulos / de principibus
suis: vt sumeret vnusq̄sqꝫ qđ
vellet. ¶ Vasthi quoqꝫ regia
fecit conuiuium feminarum
in palacio: vbi rex assuer⁹ ma
nere consueuerat. Itaqꝫ die
septimo cum esset rex hilari
or: et post nimiam potationē
incaluisset mero: p̄cepit mau
mam et bazatha: et arbona ⁊
bagatha et abgata et zarath
et charchas septez eunuchis
qui in conspectu eius mini
strabant: vt introducerent
vasthi reginam coram rege:
posito super caput eius dia
demate: vt ostenderet cunctis
populis et principibus eius
pulchritudinem. Erat enim
pulchra valde. ¶ Regina au
tem rēnuit: et ad regis impe
riuz quod per eunuchos mā
dauerat: venire contempsit.
Unde iratus rex et nimio fu
rore succensus: interrogauit
sapientes qui ex more regio
semper ei adherebant et illo
rum faciebat cuncta consilio
scientiuz leges ac iura maio
rum. Tu autem. Lectio p̄ia

Responditqꝫ mamucha
audiente rege atqꝫ pri
cipibus. Non solum regē le
sit regina vasthi: sed omnes
populos et principes qui sūt
in cunctis regis assueri pro
uincijs. Egredietur eniz ser
mo regine ad omnes mulie
res: vt contemnant viros su
os et dicāt. Rex assuerus ius
sit: vt regia vasthi itraret ad
eum: ⁊ illa noluit: atqꝫ hoc ex
emplo omnes principum cō

luges persarum atqꝫ medo-
rũ paruipendent imperia ma
ritorũ. Unde regis iusta est
indignatio. ¶ Si tibi placet:
egrediatur edictũ a facie tua
et scribatur iuxta legem per-
sarum atqꝫ medorum quã p̃-
teriri illicitum est: vt nequaqꝫ
vltra vasthi ingrediatur ad
regem/ sed regnum illius al-
tera que melior est illa accipi
at. Et hoc in omne qđ latissi-
mum prouinciarum tuarum
diuulgetur imperium: ⁊ cun-
cte vxores tam maiorũ qꝫ mi
norum deferant maritis suis
honorez. ¶ Placuit consiliũ
eius regi et principibus. Fe-
citqꝫ iuxta consilium mamu-
cha: et misit epistolas ad vni
uersas prouincias regni sui.
Ut queqꝫ gens audire ⁊ lege
re poterat diuersis linguis ⁊
litteris: esse viros principes:
ac maiores in domibus suis:
et hoc per cunctos populos
diuulgari. Tu aũt. ¶ A dñi-
ca pria mensis octobris liber
machabeorũ: et historia. Ad-
aperiat. inchoentur et vsqꝫ ad
kal. nouembris tã dñicis qꝫ
ferijs frequẽtentur: ⁊ hoc R.
Tua est potẽtia. Hymnꝰ Deus
creator omnium. h. j. et ãne.
subscripte in euãgelio ad pri
mas vesperas dñical. dicãtur
dum historia p̃pria frequẽtat.

Adaperiat dñs cor Ana. j.
vestrum in lege sua et in
preceptis suis: et faciat pacez in
diebus nostris. ãn. ij. Exaudiat
dominꝰ orationes vestras: et re-
concilief vobis: nec vos deserat
in tempore malo. ãn. iij. Tua est
potentia tuum regnum deus: tu
es domine super omnes gentes:
da pacem domine in diebus nr̃is
ãn. iiij. Da pacem domine in die
bus nostris: qr non est alius qui
pugnet pro nobis nisi tu deus no
ster. ãn. v. Refulsit sol in clipeos
aureos ⁊ resplenduerunt mõtes
ab eis ⁊ fortitudo gentiũ dissipa
ta est. ãn. vj. Plangebat autem
iudam israel planctu magno: et
dicebat: quomodo cecidit fortis
in prelio qui saluum faciebat po
pulum domini. ãn. vij. Elige ti-
bi viros dixit iudas simoni fratri
suo ⁊ vade libera fratres tuos in
galileam: sicut fuerit voluntas in
celo sic fiat. ãn. viij. Hic est fra-
trũ amator: et populi israel: hic ẽ
enim qui multum orat pro popu
lo dei. Inuitatorium. Adaperi-
at dominus cor vestrum in lege
sua et in preceptis suis: et faciat
pacez. ps. Uenite exultemus.
Hymnus. Primo dierum. a. j.
Adaperiat dominꝰ R.
cor vestrum in lege sua ⁊
in preceptis suis ⁊ faciat pacem ĩ
diebus vestris. Concedat vobis
salutem et redimat vos a malis.

℣.Exaudiat dominus oratiões vestras: et reconcilietur vobis: nec vos deserat in tempore malo.Concedat. ℟.ij. Exaudiat dominus orationes vestras: et reconcilietur vobis/nec vos deserat in tempore malo. Dominus deus noster. ℣. Adaperiat dominus cor vestrum in lege sua:et in preceptis suis;et faciat pacez. Dominus. ℟.iij. Tua est potẽtia tuum regnum domĩe tu es super omnes gentes. Da pacez domine in diebus nostris. ℣. Creator omnium deus terribilis et fortis iustus et misericors. Da pacez. ℟.iiij Aperi oculos tuos domine:et vide afflictionem nostrã: circundederunt nos gentes ad puniendum nos:sed tu domine extẽde brachium tuum. Et libera animas nostras. ℣. Affligẽ opprimẽtes nos et contumeliam faciẽtes in superbia et custodi partem tuam. Et libera. ℟.v Congregate sunt gentes in multitudine vt dimicent contra nos:et ignoramus quid agere debeamus. Domĩe deus ad te sũt oculi nostri ne pereamus ℣. Tu scis que cogitant in nos quomodo poterimus resistere ãte faciem illorũ nisi tu adiuues nos domine. Dñe. ℟.vj. Cõgregati sunt inimici nr̃i et gloriantur in virtute sua: contere fortitudinez illorum domine et disperge illos Ut cognoscant ;quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. ℣. Disperge illos in virtute tua:et destrue eos protector noster domine. Ut. ℟.vij. Inpetum inimicorum ne timueritis:memores estote q̃modo salui facti sunt patres nostri. Et nunc clamemus in celum et miserebitur nostri deus nr̃. ℣. Memẽtote mirabiliũ eius: que fecit pharaoni:et exercitui eius in mari rubro. Et. ℟.viij. In hymnis et cõfessiõibus bñdicebãt dñz. Qui magna fecit in israel:et victoriam dedit illi dominus omnipotẽs. ℣. Ornauerunt faciem templi coronis aureis:et dedicauerunt altare domino. Qui. ℟.ix. de sctã trinitate.

Hec sunt ferialia ℟ia p̃lus incepta noua historia. ℟.i.

Ornauerũt faciẽ tẽpli coronis aureis:et dedicauerũt altare dño. Et facta ẽ leticia magna in pp̃lo. ℣. In hymnis et cõfessiõibus bñdicebãt dñz. Et. ℟.ij. Dixit iudas simoni fr̃i suo elige tibi viros et vade libera fr̃es tuos i galileã. ego aũt et ionathas frater meus ibimus in galadithi Sicut fuerit voluntas in celo sic fiat. ℣. Et nũc clamemus in celũ:et miserebitur nr̃i deus nr̃. Sicut. ℟.iij. Refulsit sol in clipeos aureos et resplenduerunt mõtes ab eis. Et fortitudo gentium dissipata est. ℣. Erat enim exercitus magnus valde et fortis et appropin

quabat iudas et exercitus eius i prelium. Et fortitudo. Rem. Tu domine: vniuersorum qui nullaȝ habes indigentiam voluisti tem plum tuum fieri in nobis. Cōserua domum istam immaculatam ineternum domine. ℣. Tu domine cui humilium semper et mansuetorum placuit deprecatio. Cōserua domum. Rem. Hic est fratrum amator: ꝛ populi israel. Hic est qui multum orat pro populo et vniuersa sancta ciuitate hierusalem. ℣. Apparuit inde hieremias propheta domini de quo dictum est illi. Hic est. Rem. Disrūpam vincula populi mei dicit dominus et disperdam omnia mala que induxi super eos. Et auferam vniuersum laborem a facie terre: et a ciuitate ista. ℣. Reuertar ad hierusaleȝ in misericordia domus mea edificabitur iea. Et.

Machabeorum liber prim⁹.

Et factuȝ est Capm. j. postq̄ꝫ percussit alexāder philippi rex macedo qui prim⁹ regnauit i grecia: egressus de terra cethim/percussit darium regē persarum ꝛ medorum: ꝛ cōstituit prelia multa: ꝛ obtinuit omnium munitiones: ꝛ interfecit reges terre: ꝛ pertrāsiuit vsq̄ꝫ ad fines terre. ¶ Et accepit spolia multitudinis gentium: ꝛ siluit terra in conspectu eius. Et congregauit virtutem et exercitum fortem nimis: ꝛ exaltatū est et eleuatum cor eius. Et obtinuit regiones gentium: et tyrannos: ꝛ facti sunt illi in tributum. ¶ Et post hec decidit in lectum: et cognouit: quia moreretur. Et vocauit pueros suos nobiles qui secum erant nutriti a iuuentute sua: et diuisit illis regnum suum: cum adhuc viueret. Et regnauit alexander duodeci annis et mortuus est. Et obtinuerunt pueri eius regnuȝ: vnusquisq̄ꝫ i loco suo. Tu au.

Et imposuerunt Ca. iiij. sibi omnes diademata post mortē eius: et filij eorum post eos multis annis: ꝛ multiplicata sunt mala in terra. Et exiuit ex eis radix peccati antiochus illustris: filius antiochi regis qui fuerat rome obses: et regnauit i anno centesimo tricesimo et septimo regni grecoruȝ. ¶ In diebus illis exierūt ex israel filij iniqui: et suaserunt multis dicentes. Eamus ꝛ disponamus testamentum cū gentibus/que circa nos sunt: q̄a ex quo recessimus ab eis inuenerūt nos multa mala. Et visus est bonus sermo i oculis eoruȝ. ¶ Et destinauerūt aliqui de populo: et abierunt

ad regē: et dedit illis ptātē: vt
facerēt iusticiā gētiū. Et edi-
ficauerūt gymnasiū in hiero
solymis fm leges nationū: et
fecerūt sibi ppucia et recesse-
rūt a testamēto scō: et iūcti sūt
natiōib9 et venūdati sūt vt fa-
cerēt malum. Cu. lc. j.
Et paratū ē regnū i cō-
spectu ātiochi: et cepit regna-
re in terra egipti: vt regnaret
sup duo regna. Et intrauit in
egiptū i multitudine graui i
currib9 et elephātis et eqtib9:
et copiosa nauiū mltitudine et
cōstituit bellū aduers9 ptolo-
meū regē egipti. Et vitus
ē ptolome9 a facie ei9 et fugit
et ceciderūt vulnerati mlti. Et
apphēdit ciuitates munitas
in tra egipti: et accepit spolia
terre egipti. Et auertit ātio-
chus postqz pcussit egyptū i
cētesimo et qdragesimo et tcio
anno: et ascendit ad isrl. Et
ascēdit in hierosolymā i mul
titudine graui: et intrauit i sā-
ctificationē cū supbia. Et ac-
cepit altare aureū et candela-
brū luminis/ et vniuersa vasa
ei9: et mensā ppositiōis/ et liba
toria/ et phialas/ et mortariola
aurea/ et velū/ et coronas/ et or-
namētū aureū qd erat i facie
tēpli: et cōminuit oia. l. j.
Et accepit argētū et au
rum: et vasa concupiscibilia: et
accepit thesauros occultos
qs inuenit. Et sublatis oib9
abijt in terrā suā. Et fecit ce-
dem hoīz: et locut9 est in sup-
bia magna. Et fact9 ē plāct9
magn9 in israel: et in omi loco
eoz. Et ingemuerūt prin-
cipes et seniores et vgines et
iuuenes ifirmati sūt: et specio
sitas mulierū immutata est.
Ois marit9 sūpsit lamētū: et
q sedebāt in thoro maritali:
lugebāt. Et cōmota ē tra sup
habitātes i ea: et vniuersa do-
mus iacob induit cōfusionem
Et post duos ānos dierū
misit pricipē tributoz in ciui
tates iuda: et venit hierlm cū
turba magna. Et locut9 ē ad
eos vba pacifica i dolo: et cre
diderūt ei. Et irruit sup ciui-
tatē repente/ et pcussit eā pla-
ga magna: et pdidit populuz
multū ex israel. Cu. Lctō. j.
Et accepit spolia mul-
ta ciuitatis: et succēdit
eā igni. Et destruxit muros
eius: et domos eius in circui-
tu: et captiuas duxerūt mulie
res et natos: et pecora posse-
derūt. Et edificauerūt ciuitatē
dauid muro magno et firmo:
et turribus firmis: et fctā ē il-
lis in arcē. Et posuerūt il-
lic gētē peccatricē: viros ini-
quos: et cōualuerūt in ea. Et
posuerūt arma et escas: et con-

gregauerūt spolia hierl'm: et reposuerūt illic: et facti sūt in laqueū magnū. Et factū ē hoc ad insidias sanctificatiōi: et in laqueū magnū in isrl' semper ¶ Et effuderūt sanguinē innocētē p circuitū sctificationis: et cōtaminauerūt sctificationē. Et fugierūt habitatores hierl'm pp̄ter eos: et facta ē habitatio exterorum. Et facta ē extera semini suo: et nati eius reliq̄rūt eā. Sanctificatio ei9 desolata ē: sicut solitudo. Tu

Dies festi ei9 conuer c.j. si sūt in luctū: sabbata ei9 in obprobriū: honores ei9 in nihilū. Scd'm gl'iam ei9 multiplicata est ignominia ei9: et sublimitas ei9 conuersa est in luctū. ¶ Et scripsit rex antiochus omni regno suo: vt esset ois ppl'us vn9. Et reliq̄runt vnusq̄sq; legē suā: et consenserūt oēs gētes scd'm iussum regis antiochi. Et multi ex isrl' cōsenserūt ei: et sacrificauerūt idolis: et coinq̄nauerūt sabbatum. ¶ Et misit rex antioch9 libros p man9 nūciorū in hierusalē: et in oēs ciuitates iude vt sequerent' leges gētiū terre et prohiberēt holocausta et sacrificia et placatiōes fieri in tēplo dei. Et p̄hiberent celebrari sabbatū et dies solēnes: et coinquinare sctā et sanctum

populum israel. Lectio prīa.

Et iussit edificari aras et tēpla et idola: et imolari carnes suillas: et pecora cōmunia: et relinq̄re filios suos incircūcisos et coinq̄nari aīas eorum i oib9 imūdicijs et aboiatiōib9: ita vt obliuiscerent' legem: et imutarēt oēs iustificatiōes dei. ¶ Et q̄cūq; non fecissent scd'm v̄bū regis ātiochi: morerent'. Scd'm oia v̄ba hec scripsit oi regno suo: et prepo suit pricipes pp'lo q̄ hec fieri cogerēt: et iusserūt ciuitatib9 iude sacrificare. Et cōgregati sūt multi de pp'lo ad eos: qui dereliq̄rāt legē dn̄i: et fecerūt mala sup trā. ¶ Et effugauerūt pp'lm isrl' in abditis et i abscōditis fugitiuorum locis. Die. xv. mēsis casleu. q̄nto q̄dragesio et cētesimo āno. edificauit rex antioch9 abominādū idolum desolatiōis sup altare dei Et per vniuersas ciuitates iude in circuitu edificauerūt aras: et ante ianuas domorum et i plateis incēdebāt thura et sacrificabant. Tu autē. c.j.

Et libros legis dei cōbusserūt igni: scidentes eos. Et apud quēcūq; inueniebātur libri testamēti dn̄i: et q̄cūq; obseruabāt legē dn̄i: scd'm edictū regis trucidabant eū. In virtute sua faciebant hec

pplo israel: qui inueniebant in omi mese in ciuitatib9. ¶ Et qnta z vicesima die mensis sacrificabat sup ara q erat ptra altare. Et mulieres q circuncidebat filios suos trucidabant scdz iussu regis antiochi. Et suspendebant pueros a ceruicibus p vniuersas domos eoz z eos q circuciderat illos trucidabat. ¶ Et multi de pplo israel diffinierunt apud se: vt no manducaret immuda: z elegerut magis mori q coinquinari cibis immudis: z noluerut infringere lege dei sacta: z trucidati sut. Et facta est ira magna sup pplz valde. ¶ Secud9 liber machabeoz icipit

Fratrib9 qui sunt Ca.i. p egiptu iudeis salutem: dicut fres qui sut hierosolimis iudei: z qui in regioe iudea: z pace bona. Bnfaciat vobis de9 z meminerit testameti sui qd ad abraha z isaac z iacob locut9 e seruoz suoz fideliu: z det vobis cor oibus vt colatis eu: z faciatis ei9 volutate: corde magno z aio volenti. ¶ Adapiat cor vrm in lege sua: z in pceptis suis z faciat pace. Exaudiat orones vras z reconcilietur vobis: nec vos deserat in tpe malo. Et nuc hic sum9 orates p vobis Regnate demetrio anno centesimo sexagesimo nono: nos iudei scripsim9 vobis i tribulatioe z impetu q supueit nobis in istis annis. Ex quo recessit iason a terra scta et a regno. ¶ Porta succederut: et effuderut sanguine innocete. Et orauim9 ad dnz: z exauditi sum9: z obtulim9 sacrificiu z simillagine: et accedim9 lucernas z pposuim9 panes: et nuc frequentate dies scenophegie mesis casleu. Ca.i.

Anno centesimo octogesimo octauo ppls q est hierosolimis: z in iudea senatusq3 z iudas: aristobolo magistro ptolomei regis: qui est de gne xpianoz sacerdotum z his q in egipto sut iudeis salute et sanitate. ¶ De magnis piculis a deo liberati: magnifice gras agim9 ipi: vtpote q aduersus tale rege dimicauim9. Ipse ei ebullire fecit de pside eos: qui pugnauerut cotra nos z sancta ciuitatem. ¶ Nam cu in perside esset dux ipe/ z cu ipo imesus exercitus: cecidit in templo nanee: consilio deceptus sacerdotu nanee. Et em cuz eo habitatur9 veit ad locu atiochus z amici ei9: z vt accipet pecunias dotis noie. Cuq3 pposuissent eas sacerdotes nanee: z ipse cu paucis ingress9

esset intra ābitū phani: clau-
serūt tēplū cū intrasset antio-
chus: apertoq; occulto aditu
tēpli: mittētes lapides pcus-
serūt ducē ꝛ eos q̄ cū eo erāt:
ꝛ diuiserūt mēbratim: ꝛ capi
tib⁹ āputatꝫ: foras piecerūt:
Per oīa bn̄dict⁹ de⁹ qui tra-
didit impios. Lctō. j.
Acturi igit quinta et
vicesima die mēsis casleu pu
rificationē tēpli: necessarium
duxim⁹ significare vobis: vt
ꝛ vos quoq; agatꝫ diē sceno-
phegie: ꝛ diē ignis q̄ dat⁹ est
qn̄ neemias edificato tēplo ꝛ
altari obtulit sacrificia. ¶ Nā
cū in psidē ducerent p̄res nr̄i
sacerdotes: q̄ tunc dei culto-
res erāt: acceptū ignē de alta
ri occulte abscōderūt in valle
vbi erat puteus alt⁹ ꝛ siccus:
ꝛ in eo cōtutati sunt eū: ita vt
oīb⁹ ignot⁹ esset loc⁹. ¶ Cū
aūt preterissent anni multi: ꝛ
placuit deo vt mitteret nee-
mias a rege psidis nepotes
sacerdotū illoꝝ qui abscōde-
rāt: misit ad requirēdū ignē.
Et sicut narrauerunt nobis:
nō inuenerūt ignē: sed aquā
crassam. Lectio p̄ia.
Et iussit eos haurire ꝛ
afferre sibi: et sacrificia que
imposita erāt iussit sacerdos
neemias aspergi ipa aqua: ꝛ
ligna q̄ erant supposita. Atq;
hoc factū est: etiā tēp⁹ affuit
quo sol refulsit: qui pri⁹ erat ī
nubilo: accēsus est ignis ma-
gnus: ita vt oēs mirarentur.
¶ Orōnē aūt faciebant oēs
sacerdotes dū cōsūmaret sa-
crificiū ionatha inchoāte: ce-
terꝫ aūt rn̄dētib⁹. Et neemie
orō erat habēs hūc modum.
Dn̄e de⁹ oīm creator terribi-
lis ꝛ fortis ꝛ iust⁹ ꝛ misericors:
qui sol⁹ es rex bon⁹ sol⁹ pre-
stans: solus iust⁹ ꝛ oīps: ꝛ et-
nus: qui liberas isrl̄ de oī ma
lo: qui fecisti p̄res electos: et
sāctificasti eos/accipe sacrifi
ciū p vniuerso pplo tuo isrl̄:
ꝛ custodi partē tuā ꝛ sctifica.
¶ Cōgrega dispsionē nr̄aꝫ:
libera eos qui seruiūt gētib⁹
ꝛ cōtentos ꝛ abhoīatos respi-
ce: vt sciāt gētes q tu es de⁹
nr̄. Affilige opprimētes nos:
ꝛ cōtumeliā facientes in sup-
bia. Cōstitue pplꝫ tuū ī loco
sācto tuo: sicut dixit moyses.
Sacerdotes aūt Lec. j.
psallebāt hymnos: vs-
queq̄ cōsūptū esset sacrificiū.
Cū autē ꝯsūptū fuisset sacri-
ficium: ex residua aqua iussit
neemias maiores lapides p-
fundi. Qd̄ vt factū est: flāma
ex eis accēsa est: sed ex lumie
qd̄ refulsit de altari ꝯsūpta ē.
¶ Ut vo manifestata est res
renūciatū est regi psarū q in

loco in quo ignē abscōderāt hi qui translati fuerāt sacerdotes aqua apparuit de qua neemias ⁊ q̄ cū eo erāt purifi cauerūt sacrificia. ¶ Cōsiderans aūt rex et rem diligēter examinās: fecit ei tēplū vt pbaret qđ factū erat. Et cū pbasset/sacerdotibus donauit multa bona: et alia atq; alia munera. Et accipiens manu sua tribuebat eis Appellauit aūt neemias hunc locum nepthar qđ est purificatio: vocaẜ autē apud plures nephi.

¶ A dñica.j. mēsis nouēbris ezechiel ⁊ daniel ⁊.xij. miores pphete cū histo. Uidi dñz. Ipo nanẜ: nec añ aduentū dñi nisi festū ipedierit: deponāẜ/⁊ dū pfata histo. frequētaẜ hoc R. Muro tuo. vt infra. cū hymno. De⁹ creator. ⁊. ℣. Uespṫia oro. cū āis seq̄ntib⁹ ad p̄as vesp. dñicales sup mgt. cum colla. dñicali habeantur. añ

Uidi dñm sedētē sup soliū excelsū/⁊plena erat ois terra maiestate ei⁹: ⁊ ea que sub ipo erant replebāt tēplū. añ. Aspice dñe q; facta est desolata ciuitas plena diuitijs: sedet in tristicia dña gētiū: nō est qui ɔsoleẜ eā nisi tu de⁹ noster. ã. Sup muros tuos hirl'z cōstitui custodes: tota die ⁊ tota nocte nō tacebūt laudare nomen dñi. añ. Sustinuim⁹ pacē et non venit: dñe q̄siuimus bona et ecce turbatio: cognouim⁹ dñe peccata nr̄a: ne ineternū irascaris nobis de⁹ isrl'. añ. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos dñe: ⁊ armis tue potētie ptege nos sēp de⁹ nr̄. ã. Qui celoꝝ cōtines thronos ⁊ abyssos intuer;: dñe rex regum montes pōderas terrā palmo ɔcludis: exaudi nos dñe i gemitib⁹ nr̄is. ã. Qui reminiscimini dñi: ne taceatis ⁊ ne detis silētiū ei. Inuit. Uidi dñm sedentē sup soliū excelsū: ⁊ sup muros hierusalē. Tota die nō tacebūt cherubin laudare nomē dñi. ps. Uenite. hy⁹. Prio dieꝝ. a.j. R.j.

Uidi dñm sedētem sup soliū excelsum ⁊ eleuatū: ⁊ plena erat ois ẜra maiestate ei⁹. Et ea que sub ipso erāt replebāt tēplū. ℣⁹. Seraphin stabāt sup illđ: sex ale vni ⁊ sex ale alteri. Et. R.ij. Aspice dñe de sede sācta tua: ⁊ cogita de nobis inclina deus me⁹ aurē tuā ⁊ audi. Aperi oclos tuos et vide tribulationē nr̄am. ℣. Qui regis isrl' intēde: qui deducis velut ouē ioseph: q̄ sedes sup cherubi. Api.

Aspice dñe q; facta est R.iij. desolata ciuitas plena diuitijs: sedet in tristicia dña gentiū. Nō est qui ɔsoleẜ eā nisi tu de⁹ nr̄. ℣. Plorās plorauit in nocte ⁊ lachrime ei⁹ i maxillis ei⁹. Nō. R.iiij.

Sup muros tuos hirl'm ɔstitui custodes. Tota die ⁊ nocte nō ta=

cebũt laudare nomẽ dñi. ℣. Qui reminiſcimini dñi ne taceatis: et ne detis ſilentiũ ei. Tota. ℟. v. Muro tuo inexpugnabili circũcinge nos dñe: ⁊ armis tue potẽtie protege nos ſemp. Libera dñe de⁹ iſrl' clamãtes ad te. ℣. Erue nos in mirabilib⁹ tuis: ⁊ da gloriã noi tuo. Li. ℟. vi. Suſtinuimus pacẽ ⁊ nõ venit queſiuimus bona et ecce turbatio: cognouimus dñe pctã nrã. Nõ in ppetuũ obliuiſcaris nos. ℣. Peccauim⁹ cũ prib⁹ nris: iniuſte egim⁹ iniq̃tatem fecim⁹. Nõ. ℟. vij. Miſit dñs angelũ ſuũ ⁊ ↄcluſit ora leonum. Et nõ me cõtaminauerũt q2 corã eo iuſticia inuẽta eſt in me. ℣. Miſit de⁹ miam ſuã ⁊ ỽitatem ſuã: aiam meaꝫ eripuit de medio catuloꝝ leonũ. Et. ℟. viij. Anguſtie michi ſũt vndiq3: ⁊ quid eligaꝫ ignoro. Melius eſt michi incidere in man⁹ hoim q̃3 dereliq̃re legẽ dei mei. ℣. Si eñ hoc egero mors michi eſt: ſi autem non egero non effugiã man⁹ veſtras. Melius eſt mi. ℟. ix. de trinitate. Feria ferialia ſed nona hiſtoria prius incepta. ℟. i.

Laudabilis ppl's quẽ dñs exercituũ bñdixit dicens op⁹ manuũ meaꝝ tu es. hereditas mea iſrael. ℣. Btã gens cui⁹ eſt dñs deus eius: pplus quẽ elegit in hereditatẽ ſibi. here. ℟. ij. Docebo te q̃ ventura ſũt populo tuo in nouiſſimis dieb⁹ ⁊ ãnũciabo tibi qd̃ expreſſum eſt in ſcripturis veritatis. Et nemo eſt adiutor me⁹ in oib⁹ his niſi michael archãgel⁹ princeps veſter. ℣. Ego ſum angelus ille qui offero deo orones veſtras. Et ne. ℟. iij. Redemit dñs ppl'ꝫ ſuũ ⁊ liberauit eos: ⁊ venient et exultabũt in mõte ſyon: ⁊ gaudebũt de bonis dñi ſup frumento vino ⁊ oleo Et vltra nõ eſuriẽt. ℣. A fructu frumenti vini ⁊ olei ſui: multiplicati ſunt. ¶ Item feria ferialia.

Qui celorũ cõtines thronos et abyſſos intueris dñe rex regum. Mõtes põderas terrã palmo cõcludis. Exaudi nos de⁹ in gemitibus nris. ℣. Nõ eñ in iuſtificatiõib⁹ noſtris ꝓſternim⁹ p̃ces añ faciẽ tuã ſed in miſeratiõib⁹ tuis multis. Exau. ℟. Fluct⁹ tui ſup me trãſierũt: ⁊ ego dixi expulſus ſum ab oculis tuis. Putas videbo tẽplũ ſanctũ tuũ. ℣. Abyſſus vallauit me et pelag⁹ cooperuit caput meũ. Putas. ℟. Iudicabo tibi hõ quid ſit bonũ: aut q̃d dñs requirat a te Facere iudicium ⁊ iuſticiã ambulare cũ deo tuo. ℣. Oro mũda et imaculata apd̃ deum ⁊ patrem hec eſt. Facere. ℟. A facie furoris tui deus cõturbata eſt ois terra: ſed tu dñe miſerere. Et ne facias cõſũmationẽ ℣. Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊ auerte irã tuã a no-

bis. Et ne. R. Ciuitatem istam circūda dn̄e: et angeli tui custodiant muros ei⁹. Exaudi dn̄e populū tuū cum mia. V⁹. Muro tuo inexpugnabili circūcinge nos domine. Exaudi. R. Genti peccatrici populo pleno peccatis miserere/dn̄e deus. V. Esto placabilis sup nequitia populi tui. Dn̄e deus.

¶ Liber ezechielis pphete incipit. Lectio prima.

Et factum est in tricesimo anno i quarto mēse: et in quinta mēsis cū essez in medio captiuoꝝ iuxta fluuium chobar aperti sunt celi ꝛ vidi visiones dei. In quinta mensis ipse est annus quintus transmigratiōis ioachiz regis: factuz est verbum dn̄i ad ezechielē filiū buzi sacerdotē i terra chaldeoꝝ: secus flumē chobar. Et facta ē ibi sup eū manus dn̄i. Hec dicit dn̄s deus: ꝯuertimini ad me: ꝛ salui eritis. ¶ Et vidi ꝛ ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone: ꝛ nubes magna et ignis inuoluēs: ꝛ splendor in circuitu eius. Et de medio ei⁹: quasi species electri: id ē de medio ignis. Hec dicit d. ¶ Et in medio ei⁹ siłitudo q̄tuor aīaliū ꝛ hic aspect⁹ eorū siłitudo hois i eis. Et q̄tuor facies vni: ꝛ q̄tuor pēne vni. Et pedes eoꝝ pedes recti: ꝛ plātā pedis illoꝝ quasi plātā pedis vituli: et scintille quasi aspectus eris candētis. Hec dicit domin⁹ de⁹ ꝯuertimini.

Et manus Lectō. iiij. hominis sub pēnis eorum in quatuor ptibus: ꝛ facies ꝛ pēnas per quatuor ptes habebant: iuncteq; erant pēne eorū alterius ad alterū. Non reuertebant̄ cū incederent: sed vnūq̄dq; ante faciez suam gradiebatur. ¶ Siłitudo autē vult⁹ eorū: facies hominis ꝛ facies leōis a dextrꝭ ipsorū quatuor: facies aūt bouis a sinistris ipsoꝝ quatuor: et facies aquile desuper ipsorum quatuor. Et facies eorū ꝛ penne eorum extente desuper. Due penne singulorum iūgebantur: et due tegebant corpora eorū. ¶ Et vnūq̄dq; eorū coram facie sua ambulabat. Ubi erat impet⁹ spiritus illuc gradiebantur; nec reuertebātur cū ambularēt. Et similitudo aīaliū et aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentiū: ꝛ quasi aspectus lampadarū. Hec erat visio discurrens: in medio animalium splendor ignis: et de igne fulgur egrediens. Hec dicit dn̄s deus cōuertimini.

¶ Dn̄ica scd̄a mensis nouēbris lectiōes. Lectio prima.

Factũ est verbũ dñi ad ezechielẽ dicens. Fili hois põe faciẽ tuã ad mõtes isrl: z pphetabis aduersꝰ eos dicẽs. Ca.vi. Mõtes isrl audite ꝟbuz dñi. Hec dicit dñs mõtibꝰ z collibꝰ rupibꝰ z vallibꝰ. Ecce ego iducã sup vos gladiũ: z dispdã excelsa vr̃a. Ca.vij. Et factꝰ ẽ sermo dñi ad me dicens. Fili hois. Hec dicit dñs deꝰ isrl. Finis vẽit sup quatuor plagas t̃re: nũc finis sup te et mittã furorem meũ in te: z iudicabo te iuxta vias tuas. Ponã ꝯtra te oẽs abominationes tuas: z non parcet ocls meꝰ sup te: z nõ miserebor sed vias tuas ponã sup te et abominatiões tue in medio tui erũt. Factũ ẽ aũt ꝟbũ dñi ad me dicẽs. Ca.xxix.ezech. Fili hois pone faciẽ tuã contra pharaonẽ regẽ egipti: et pphetabis de eo z de egipto vniuersa loq̃re et dices. Hec dicit dñs. Ecce ego super te pharao rex egipti: dracho magne q̃ cubas in medio fluminũ tuoꝝ z dicis. Meꝰ ẽ fluuiꝰ: z ego feci memetipm̃. Ponã frenũ i maxillis tuis z agglutiabo pisces flumiꝫ tuoꝝ: z vniuersi pisces tui squamis tuis adherebũt: z ꝓiciã te in desertũ: z oẽs pisces fluminis tui. Super faciẽ terre cades nõ colligeris neqꝫ cõgregaberis: bestijs terre z volatilibus celi dedi te ad deuorãdũ et sciẽt oẽs habitatores terre egipti quia ego sum dñs.

❡ Dñica tertia legat daniel propheta. Lctõ.j. Capłm.j.

Anno tertio regni ioachim regis iuda: vẽit nabuchodonosor rex babilonis hierusalẽ z obsedit eã: et tradidit dñs i manu eiꝰ ioachim regẽ iuda z ptẽ vasorũ domꝰ dñi: et asportauit ea in terrã sennaar: z intulit in domum thesauri dei sui. lc.ij. Et ait rex asphanẽ ꝑposito eunuchoꝝ suoꝝ vt itroduceret de filijs isrl et de semie regio z tyrãnoꝝ pueros in qbꝰ nl'la esset macl'a: decoros for'a z eruditos omi sapiẽtia: cautos sciẽtia z doctos disciplina: qui possent stare in palatio regis: vt doceret eos lr̃as z linguã chaldeorum. lc.iij. Et cõstituit eis rex annonã ꝑ singulos dies de cibis suis et de vino vñ bibebat ipse: vt enutriti tribꝰ ãnis: postea starent in cõspectu regis. Fuerũt igit̃ inter eos de filijs iude: daniel/z ananias misael/z azarias. Et imposuit eis prepositus eunuchorũ nomina: danieli/balthazar: ananie/sydrach: azarie/misach: misael/

abdenago. Lectio quarta.
Rogauit aũt daniel eunuchoꝝ ꝓpositũ:ne cõtaminaret de mẽsa regis. Et rñdẽs dixit. Timeo dñz meũ regẽ:qui cõstituit vobis cibũ et potũ. Qui si viderit vult⁹ vrõs macilẽtiores ꝑ ceteris coeuis vrĩs: cõdẽnabitis caput meũ regi. Lectio quĩta.
Dixit ergo daniel ad pñcipem eunuchorũ. Tenta nos obsecro ſuos tuos decẽ diebus:ꝛ dent nob; legumia ad vescẽdũ ꝛ aqua ad bibẽdũ:ꝛ cõtẽplare vultus nrõs ꝛ vultus pueroꝝ qui vescunt cibo regio: ꝛ sicut videris facias cum seruis tuis. Qui audito sermõe huiuscemodi tẽtauit eos diebus decem. Lctõ.vj.
Post dies aũt decem apparuerũt vult⁹ eoꝝ meliores et corpulẽtiores pre oĩb⁹ puer; ꝗ vescebãt cibo regio. Puer; aũt his dedit de⁹ sciaz ꝛ disciplinã in oĩ libro. Danieli aũt grãm ꝛ intelligẽtiã oĩz visionum ꝛ sõnioꝝ. ¶ Hic icipiũt homil.dñicales cũ suis ãis ꝛ orõnib⁹ a.j.dñica post fes.scẽ trinit.vsq; ad aduẽtum dñi.
¶ Dñica pria ad vespe.orõ.
Deus in te sperãtiũ fortitudo adesto ꝓpicius inuocatiõib⁹ nrĩs ꝛ q: sine te nichil põt mortalis infirmitas: p̃sta auxiliũ grẽ tue:vt in exequẽdis mãdat; tuis: et volũtate tibi ꝛ actiõe placeamus. P d. Ad matuti. lc.vij.
In il.t. Scdz lucã.xvj.
Homõ quidã erat diues ꝛ induebat purpura ꝛ bysso: ꝛ epulabat quotidie splẽdide. Etꝛ. Homil.btĩ gre.p.d.e.l.
Quẽ diues iste frẽs kmĩ qui induebat purpura ꝛ bysso:et epulabat quotidie splẽdide: nisi iudaicũ ppl̃m significat⁹ qui cultũ vite exteri⁹ habuit/ q: accepte leg; delitiis ad nitorẽ vsus est nõ ad vtilitatẽ.
Quẽ vo lazarus vl- lc.viij. ceribus plen⁹:nisi gẽtilẽ ppl̃m figurãter exprimit⁹ Qui du; cõuersus ad deũ:pctã sua nõ erubuit. Huic vulnus in cute fuit. In cutis quippe vulnere virus e visceribus trahit: ꝛ foris erũpitur. Lectio nona.
Quid est ergo pctõꝝ cõfessio:nisi ꝗdaz vulnerũ ruptio. Q: pctĩ vir⁹ salubriter aperit in cõfessiõe:qd pestifere latebat in mẽte. vulnera eñ cutis trahũt in supficiẽ humorem putredis:ꝛ ꝯfitẽdo pctã ꝗd alid agim⁹ nisi malũ qd in nob; latuit apim⁹: In euãg. ã. Homõ quidã erat diues ꝛ induebat purpura ꝛ bysso:et epulabat quotidie splẽdide: ꝛ erat ꝗdã mẽdicus noĩe lazar⁹ qui iacebat ad

sanmã ei⁹ vlcerib⁹ plen⁹ cupiens saturari de micis que cadebãt de mẽsa diuitis ꝛ nemo illi dabat sꝫ ꝛ canes veniebãt ꝛ ligebãt vlcera ei⁹ al.p̄. Bñ⁹.or.vt̃s. Ad ves. sup mg̃t ã. Hõ q̃dã erat diues ꝛ induebat purpura ꝛ bysso ꝛ epulabat quotidie splẽdide: ꝛ erat q̃dã mẽdic⁹ noĩe lazar⁹/ factũ ẽ aũt vt moreret mẽdic⁹ ꝛ portaret ab angelis in sinum abrahe. Infra hebd.in euãg.ã. Factũ ẽ aũt vt moreret mẽdic⁹ ꝛ portaret ab angelis i sinũ abrahe. ã. Pr̃ abrahã miserere mei: ꝛ mitte lazarꝰ: vt intingat extremũ digiti sui in aquã: vt refrigeret linguã meã. ã. Fili recordare q꞉ recepisti bona in vita tua ꝛ lazarus silr̃ mala: nũc autẽ hic cõsolatur: tu vero cruciaris.

¶ Dñica scda Oratio.

Sancti noĩs tui dñe timorẽ piter et amorẽ: fac nos habere ppetuũ: q꞉ nunq̃ꝫ tua gubernatiõe destituis: quos in soliditate tue dilectõis instituis. P. ¶ Ad matutinas. Lctõ.vij. Scdm lucã.xiiij.

In il.t. Di.Ie.di.s. similitudinẽ hanc. Homo q̃dam fecit cenã magnã ꝛ vocauit multos. Et rel. Hom. btĩ grego.pape.de eadẽ lectiõe.

Quis est hõ iste fr̃es kmĩ: nisi ille de quo p ꝓphetã dicit. Homo ẽ ꝛ q̃s cognoscet eũ? Qui fecit cenã magnã: q꞉ sacietatẽ nobis interne dulcedinis preparauit. Lectio.ij.

Qui vocauit multos sꝫ pauci venerũt: q꞉ nõnũq̃ꝫ ipi q̃ ei p fidẽ subiecti sũt: eterno ei⁹ cõuiuio male viuendo cõtradicũt. Misit aũt seruũ suum hora cene: dicere inuitatis vt venirẽt. Quid hora cene: nisi finis ẽ mũdi? In quo nimirũ nos sum⁹: sicut paulus testat dicẽs. Nos sum⁹ in q̃s fines seculorũ deuenerunt. Lec.iij.

Si ergo hora cene iã est cuꝫ vocamur: tãto min⁹ nos excusare debem⁹ a cõuiuio dei quãto appropinquasse iã cernim⁹ finẽ mũdi. Quomõ eñ pensam⁹: q꞉ nichil ẽ quod restat eo debem⁹ ptimescere ne tẽpus gr̃e qd̃ p̄sto est pereat. Lu. In euãge.ãn. Homo q̃dã fecit cenã magnã/ ꝛ vocauit multos: ꝛ misit seruũ suum hora cene dicere inuitatis vt venirẽt: quia oĩa parata sunt all'a. Ps̃o vt̃s. Ad ves.ãn. Exi cito in plateas ꝛ vicos ciuitatis: ꝛ paupes ac debiles cecos ꝛ claudos ꝯpelle intrare: vt impleatur dom⁹ mea dicit dñs. Item ãn. Dñe factũ est vt imperasti et adhuc locus est: ꝛ ait dñs seruo/ exi in vias ꝛ sepes ꝛ cõpelle intrare: vt impleat domus meã. Dico autẽ vobis ꝙ nemo virorꝰ illorꝰ qui vocati sũt gustabit cenam meam. ¶ Dñic

ca tertia Ad vespas Oratio.
DEpꝛecationē nr̃am q̄s dñe benign⁹ exaudi: ꝛ q̄bus supplicādi p̄stas affectū: tribue defēsiōis auxiliū.
P. Ad mat. l. vij. Scd'z lu. xv.
IN il. t. Erant appꝛopiquātes ad iesum publicani ꝛ pctōꝛes: vt audirēt eū. Et reł. Hom. b. gre. p. de. e. l.
Audistis ex lctōne euangelica f̄res kim̄i: qꝛ publicani et pctōꝛes accesserunt ad redēptoꝛē nr̄z: ꝛ nō solū ad colloquēdū: sed etiā ad conuescēdū recepti sunt. Qd' vidētes pharisei: dedignati sūt. Ex q̄ re colligił: qꝛ vera iusticia cō passionē habet: falsa ꝓo iusticia dedignationē habet. l. ij.
Quāuis et iusti recte soleāt pctōꝛibus indignari: sꝫ aliđ ē quod agił typo supbie aliud qđ zelo discipline. Dedignāł iusti sed nō dedignantes: desperāt sed nō desperātes: psecutionē āmonēt sed amātes: qꝛ ꝛ si foꝛis increpationem ꝑ disciplinā exaggerāt: int⁹ t̄n dulcedinē ꝑ charitatē ꝟuant.
Pꝛeponūt sibi in aīo l. iij. ipos plerūq3 q̄s coꝛrigāt: meliores existimant eos q̄q3 q̄s iudicāt. Qd' vc3 agentes ꝛ ꝑ disciplinā subditos: ꝛ ꝑ hūilitatē custodiūt semeipsos. At ꝯtra hi q̄ de falsa iusticia supbire solēt cetos quoq3 despiciūt: nulla infirmātib⁹ mia cō descēdūt: ꝛ q̄ se pctōꝛes eē nō credūt eo deti⁹ pctōꝛes fiūt.
In euāge. āñ. Quis ex vob; hō q̄ habet centū oues: et si ꝑdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagita noue in deſto: ꝛ vadit ad illā que perierat donec inueniat illam all'a. Oro vt s. Ad vel. ā. Congratulamini michi qꝛ inueni ouē meā que perierat dicit dñs. ps. Mgt. Itē āñ. Que mulier habens dragmas decē: ꝛ si ꝑdiderit vnā dragmā: nōne accēdit lucernā ꝛ euertit domū ꝛ q̄rit diligenł donec inueniet all'a. ā. Dico vobis gaudiū ē āgelis dei sup vno peccatoꝛe pniam agēte. ¶ Do. iiij.
PRotectoꝛ nr̄ i te Oro. spātiū de⁹ sine q̄ nichil ē validū nichil scłm młtiplica sup nos miā tuā: vt te rectoꝛe te duce sic trāseam⁹ ꝑ bōa tpalia: vt nō amittam⁹ etna.
P d'. ¶ Ad mat. l. vij. Fꝫ lu. vi.
IN il. t. Di. ie. di. s. Estote mi̇ĩcoꝛdes sić ꝛ pał vr̄ mi̇ĩcoꝛs ē. etc. Hom. b. g.
Mi̇ĩcoꝛs ē de⁹ sup ingtos ꝛ malos vł multiplicatꝫ scꝫ sua mia q̄ ēt iumēta saluat tpalia bona largiēdo vł celestia dona singłari grā / q̄ electos suos solū glificat ispirādo. Sꝫ siue hoc siue illđ siue vtrūq3 intelligas: magna dei bonitate fit: que nob; imitāda ꝑcipił si filij dei esse volumus. l. ij.

Nolite inquit dñs cõdẽnare: ⁊ nõ cõdẽnabimini. Hoc i loco nichil aliud precipi estimo: nisi vt ea facta que dubia sũt quo aio fiũt in meliorẽ partẽ interpretemur. Lctõ tertia.

Quod autẽ scriptũ ẽ ex fructib⁹ eoꝝ cognoscetꝫ eos: de manifestꝫ dictũ ẽ: que nõ possunt bono aio fieri: sicut sunt furta/vł blasphemia/vel stupra/vł ebrietates: ⁊ si qua sũt similia: de quib⁹ nobis iudicare pmittit. In euãgeł. ãn. Estote ergo misericordes sicut ⁊ pat vester misericors est dicit dñs. Orõ vtš. Ad veł.ã. Nolite iudicare ⁊ nõ iudicemini: in quo ei iudicio iudicaueritꝫ iudicabimini dicit dñs. ps. Magt. Itẽ ãe. Date ⁊ dabit vobis mẽsurã bonã ⁊ cõfertã ⁊ coagitatã ⁊ supeffluentẽ dabũt in sinũ vřm. ã. Nunqd põt cec⁹ cecũ ducere? nõne ãbo i foueã cadũt? nõ est discipłus sup magistrũ: neqꝫ seru⁹ sup dñz suũ. ã. Eijce primũ trabẽ de ocło tuo et tũc videbis eijcere festucam de ocło fřis tui. ¶Dñica.v.orõ.

Da q̃s dñe vt et mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigat: ⁊ ecclesia tua trãqlla deuotiõe letet. P d. Ad mat. łc.vij. Scd꞉ lu.v.

IN il.t. Cũ turbe irruerent ad iesũ vt audirẽt ꝟbũ dei: ⁊ ipse stabat sec⁹ stagnum genesareth. Et reliq̃.

Homilia lectionis eiusdem.

Hebraice ligue ꝯsuetudo ẽ: vt ois aquarũ cõgregatio siue dulcis siue salsa: mare nũcupet. Stagnũ ꝟo istud iter fluẽte iordane cẽtũ q̃dragita stadijs i lõgitudinẽ extẽdit. Q̃r ḡ stagnũ siue mare: L.ij. p̃sens sclm designat. Dñs secus mare stat: post q̃̄ vite labẽtis mortalitatẽ deuicẽs/in ea qua passus ẽ carne stabilitatem ppetue quietis adijt. Turbaꝝ ad eũ cõuẽt⁹: gẽtiũ in fide ꝯcurrẽtiũ ẽ typus. De q̃bus esaias. Et fluẽt inqt ad eũ oẽs gentes. Lectio nona

Et vidit duas naues stãtes secus stagnũ/piscatores aũt descenderant ⁊ lauabãt retia sua. Duas naues: duas ecclesias iudeoꝝ et gẽtiliũ accipimus. De q̃b⁹ dñs fideles suos quasi a fluctib⁹ hui⁹ seculi: ad futurã trãqllitatẽ mišicorditer vocando puehit: piscatores ꝟo p̄dicatores sunt sctẽ ecclie: scti apłi eorũqꝫ successores. In euãge.ãn. Ascendens iesus in naui: ⁊ sedẽs docebat turbas alła. ps. Bñ⁹. Orõ vtš ad veł.ã. Preceptor p totã noctẽ laborãtes nichil cepimus: in verbo aũt tuo laxabo rete. ps Magt. In ferijs.ã. Cũ videret petr⁹ mirã pisciũ capturã, pcidẽs

ad genua iesu/ exclamauit voce magna dicēs: exi a me dñe qꝛ hō pctōꝛ sum. a. Dixit aūt dñs simōi noli timere: ex hoc ei hoies eris capiēs. a. Ait ad symonē ies⁹: no li timere ex hoc iā hoies eris capiēs: ꝛ subductꝫ ad trā nauib⁹: relictis retibus sequuti sunt eum.

¶ Dñica.vj.ad vespas Orō

DEus qui diligētib⁹ te bona inuisibilia ꝑpa= sti: infunde cordib⁹ nr̄is tui amoris affectū: vt te in oibus et sup oia diligētes ꝓmissiones tuas que oē desideriū superāt ꝯseqmur. P. Sꝫ mat. v.

IN il.t. Dix.ie.di.s. Amē amē dico vobꝫ nisi abūdauerit iusticia vestra pluscꝫ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ nō itrabitis in regnū celorū. Et reł.

Audistis Homił.łc.eiusđ.

Fr̄es kmi dñm in euāgelio discipulos āmonētem: ꝛ in illis oēs nos. Nisi inqt abūdauerit iusticia vr̄a pluscꝫ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ: nō intrabitis in regnum celorum. Lctō.viij.

Iusticia nāqꝫ scribarū est et phariseoꝝ vt nō occidāt: iusticia ꝟo illorū qui intraturi sūt regnūceloꝝ: ē vt nō irascātur sine causa. Quapropt q̄ docet: vt nō irascamur nō soluit legē ne occidam⁹: sꝫ iplet poti⁹/ vt foris: dū nō occidim⁹ ꝛ i corde dū nō irascimur innocētiā custodiam⁹. łc.ix.

Audistꝫ inqt qđ dictū ē antiqs. Nō occides: qui aūt occiderit: reus erit iudicio. Ego autē dico vobis: qꝛ ois q̄ irascit fratri suo re⁹ erit iudicio Sed qd nūc interest iter reū iudicio ꝛ reū ꝯsilio: ꝛ reū gehenne ignis. Nō ei irat⁹ habꝫ grad⁹: nisi etiā gradati pctā cōmēorant. In euāg. a. Amen dico vobis nisi abūdauerit iusticia vr̄a pluscꝫ scribarū et phariseoꝝ: nō intrabitꝫ in regnū celoꝝ allła. p. Bñ⁹. orō vtā. Ad vesā. an. Nisi abūdauerit iusticia vr̄a pluscꝫ scribaꝝ ꝛ pheriseoꝝ: nō intrabitꝫ i regnū celoꝝ. p. Mgt. In ferijs. a. Si offers mun⁹ tuū añ altare: ꝛ ibi recordat⁹ fuerꝫ qꝛ frater tuus aduersum te hꝫ aliqd relinque ibi munus tuū ante altare ꝛ vade prius recōciliari fratri tuo et tūc veniēs offeres munus tuū. Audistis qꝛ dictū ē antiqs/ nō occides/ nō mechaberis: q̄ autē occiderit re⁹ erit iudicio.

¶ Dñica.vij. Oratio.

DEus ꝟtutū cui⁹ ē totū qđ ē optimū: insere pctōrib⁹ nr̄is amorē tui nois ꝛ p̄sta in nobis religiōis augmētū: vt que sūt bona nutrias: ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. P. Ad matu. ł.vij.

IN il.t. Scđꝫ mar.viij. Cū multa turba eēt cū

iesu: nec haberēt qđ mãduca rent: cōuocatis discipłis suis ait illis. Misereor sup turbam qr ecce iã triduo sustinēt me: nec habēt quod mãducēt. Et reł. Homił lectiōis eiusdem.

In hac lectiōe ꝯsiderãda ē i vno eodēq; redēptore nr̃o di sticta opatio diuinitatꝫ ꝛ hu manitatꝫ: atq; euticetꝫ error q̇ vnã tm̄ opatione dogmatiza re p̃sūpsit: pcul sit a xp̄ianis finib⁹ expellēdus. Lctō. viij.

Quis em̄ nō videat ꝙ super turbã misereř dñs/ne inedia vel vie lōgioris labore defici ant: affectū esse ꝛ ꝯpassionem hūane fragilitatꝫ. Qđ ꝓo de septē panib⁹ ꝛ pisciculis pau cis q̃tuor milia hoim satiauit diuine opus esse ꝟtutis. ł. ix.

Mystice aūt hoc miracło de signaƚ ꝙ viã p̄ntis scłi aliter incolumes transire nequaq; possumus: nisi nos gr̃a redē ptorꝫ nr̃i alimēto reficiat ꝟbi sui. Añ. in euãge. Cū turba mul ta esset cū iesu nec haberēt ꝙ mã ducarēt: cōuocatis discipłis suis ait illis misereor sup turbã: qr ecce iã triduo sustinēt me/nec habent qđ mãducent allła. Orō vts. ad vef. ã. Misereor sup turbã: qr ecce iã triduo sustinent me nec hn̄t qđ mãducent: ꝛ si dimisero eos ieiu nos i domū suã deficiēt i via dicit dñs. In euãg. p hebđ. ã. Si di misero eos ieiunos in domū suã ire/deficiēt in via: q̇dã em̄ eoꝝ de lōge venerūt dicit dñs. ã. Prece pit iesus turbe discūbere sup ťrã: ꝛ accipiēs septē panes gr̃as agēs fregit ꝛ dedit discipulis suis: vt apponerēt et apposuerunt turbe allł. ã. Dimittere eos ieiunos no lo ne deficiãt in via: ꝛ bñdixit se ptem panes ꝛ saturauit turbas.

Dñica. viij. Oratio

Deus cui⁹ ꝓuidētia in sui dispositiōe nō falliƚ: te sup plices exoram⁹: vt noxia cū cta submoueas: ꝛ oia nobꝫ ꝓ futura ꝯcedas. P đ. Ad mat. lc. vij. Scđꝫ math. vij. In il. t. Di. ie. di. s. Attē dite a falsis ꝓphetꝫ q̇ veniūt ad vos in vestimētꝫ ouiū: intri sec⁹ aūt sūt lupi rapaces. Et reliq̃. Homił. lectiōis eiusdē.

Quod paulo supi⁹ spaciosaꝫ et latã viã: hoc nūc aptł⁹ loquēs falsos prophetas ōndit p q̃s multi in pditionē aboiabileꝫ abierūt. Qui primū in iudea multi apparuerūt: ꝛ modo ꝑ fidia sua totū repleueřt orbē.

Sed illi q̇ pri⁹ falsi ꝓ ł. viij. phete fuerūt ꝟissimos dñi ꝓ phetas vsq; ad mortē ꝑsecu ti sūt: sicut micheã ꝛ hieremiã aliosq; multos. Sic etiã falsi ꝓphete: id ē falsi xp̄iani/q̇ ve races xp̄ianos sine mia ꝑse quūƚ ꝛ opprimūt. Aliqñ si deƚ

copia etiã gladijs: semp aũt prauis moꝛib⁹ ⁊ exẽplis coꝛ= Attẽdite a fal= l.ix. (rũpũt. sis ꝓphet; q̃ veniũt ad vos. Attẽdite ergo/hoc ẽ ꝯsidera te ꝙ nõ sũt oues sʒ lupi ivesti mẽtis ouiũ: qꝛ nõ sũt religio= si: sʒ irreligiosi in figura reli= giositat; : qꝛ noĩe solũ xpiani sũt: sed ꝑitate vacui xpianoꝝ ꝑsecutoꝛes. In euãgel. ã. At= tẽdite a falsis ꝓphet; q̃ veniũt ad vos in vestimẽt; ouiũ: intrĩsecus autẽ sũt lupi rapaces ex fructib⁹ eoꝝ cog̃scet; eos. oro vt̃s. Ad vel. ã Nõ põt arboꝛ bona fruct⁹ malos facere: neq3 arboꝛ mala fruct⁹ bonos facere: oĩs arboꝛ q̃ nõ facit fructũ bonũ excidet ⁊ in ignẽ mittet. ps. Mg̃t. ã. Nõ põt arboꝛ bõa fruct⁹ malos facẽ. ne= q3 arboꝛ mala fruct⁹ bonos face re. p. Bñ⁹. Itẽ ã. Nõ oĩs q̃ dicit michi dñe dñe: ĩtrabit ĩ regnũ ce= loꝛũ: sʒ q̃ facit volũtatẽ pr̃is mei q̃ in celis est: ip̃e intrabit ĩ regnũ celoꝝ dicit dñs. ãn. Si q̃s fecerit volũtatẽ pr̃is mei q̃ in celis ẽ ip̃e intrabit ĩ regnũ celoꝝ. ¶ Dñi= ca. ix. Ad vespe. Oro.

Largire nob; q̃s dñe sp spm̃ cogitãdi q̃ recta sũt ppi= ci⁹ ⁊ agẽdi: vt q̃ sine te esse nõ possum⁹ scd̃3 te viuẽ valeam⁹ p. eius. Ad mat. l. 7. s3. lu. xvi

In il. t. Di. ie. di. s. Hõ q̃= dã erat diues q̃ habe= bat villicũ ⁊ hic diffamat⁹ est apud eũ: q̃si dissipasset bona ip̃i⁹. Et rel. Homil. lc. eiusd.

Uillic⁹ q̃ppe ville guberna= toꝛ est. yconom⁹ tam panũ q̃3 frugũ ⁊ oĩ3 que dñs possidet dispẽsatoꝛ ẽ. Iste g̃ dispẽsa= toꝛ accusat⁹ est apd̃ dñm suũ q̃si dissipasset substantiã suã. Et vocato villico di= lc. viij. xit. Quid hoc audio de te? Redde rõnẽ villicatiõis tue: neq3 ei in ea vltra dispẽsabis Qui dixit ĩ semetip̃o. Quid faciã? qꝛ dñs me⁹ aufert a me villicationẽ. Fodere nõ valeo mẽdicare erubesco. Lec. ix.

Si dispẽsatoꝛ iniq̃ mãmone dñi voce laudat: ꝙ de re iniq̃ iusticiã ꝑpauit ⁊ pass⁹ dispẽ= diũ/dñs laudat dispẽsatoꝛis prudẽtiã/ꝙ aduers⁹ dñ3 q̃dẽ fraudulẽter: sʒ ꝓ se prudẽter egerit/quãtomag; op̃s de⁹: q̃ nullũ p̃t sustinere dãnũ ⁊ prõ= ptus est ad clemẽtiã laudabit discip̃los suos: si in eos q̃ si= bi credituri sunt miſicoꝛdes fuerit. ã. sup bñ⁹. Dicit dñs vil lico: q̃d hoc audio de te? redde rõ nẽ villicatiõis tue all'a. oro vt̃s Ad vel. ãn. Ait aũt villic⁹ ĩtra se: q̃d faciã qꝛ dñs meus aufert a me villicationẽ/ fodere nõ valeo mẽdicare erubesco/ scio q̃d faciã vt cũ amot⁹ fuero a villicatione: recipiant me in domos suas.

In hebd.añ. Quid faciã quia dñs me⁹ aufert a me villicationē fodere nō valeo/mēdicare erubesco/scio qd faciã: vt cũ amot⁹ fuero a villicatiōe recipiãt me in domos suas. añ Laudauit dñs villicũ iniqtat̃:eo q prudēter egisset. añ. Facite vobis amicos de mãmona iniqtat̃:vt cũ defeceritis recipiãt vos in etna tabernacula. Dñica.x. Oro.

Pateant aures mie tue de⁹ pcib⁹ supplicãtiũ:z vt petētib⁹ desiderata ↄcedas:fac eos que tibi placita sunt postulare. P d. ſ.vij. Fz lucã.xix.

In illo tpe. Cũ appropinqret iesus hirlz:videns ciuitatē fleuit sup illam dicens. Qz si coḡuisses z tu. Et rel. Homil.lctõnis eiusd.

Quod flente dño illa hierosolimoꝝ subuersio describitur que a vespasiano z tyto romanis principib⁹ facta est null⁹ qui historiã euersionis legit eiusdē ignorat. Romani em principes denunciãtur cũ dicit. Qz veniēt dies in te et circundabũt te inimici tui vallo:z coangustabũt te vndiqz:z ad terrã ꝓsternēt te:z filios tuos q̃ in te sũt. lc.viij.

Hoc quoqz qd addit z nō relinquēt in te lapidē:etiã ipsa eiusdē ciuitat̃ trãsmigratio testat:qz dũ nũc in eodē loco cōstructa est:vbi extra portã fuerat dñs crucifix⁹/prior illa hirlz:vt dicit fũdit⁹ ē euersa. Cui ex qua culpa euersionis sue pena fuerit illata:subiũgit eo q nō cognoueris tēpus visitatiōis tue. Lctõ.ix.

Creator qppe oim p incarnatiõis sue mysteriũ hãc visitare dignatus est:sed ipsa timoris z amoris illi⁹ recordata nō est. Unde etiã in increpatiōe cordis hũani:aues celi p ꝓphetã ad testimonium deducant cũ dicit. Miluus in celo cognouit tps suũ:turtur z hyrũdo z ciconia custodiert tps aduēt⁹ sui :sed ppls iste nō cognouit iudiciũ dei. ã.in euãge. Cũ appropinquaret dñs hirlm vidēs ciuitatē fleuit super illã z dixit:qz si cognouisses et tu qz veniēt dies in te z circũdabũt te z coãgustabũt te vndiqz:et ad terrã ꝓsternēt te: eo q nō cognoueris tēpus visitatiōis tue all'a. oro vt s. Ad ves. ã. Uidēs dñs ciuitatē hirlm fleuit sup illaz dicēs:qz si cognouisses z tu que ad pacē tibi sũt nũc aũt abscondita sũt ab oclis tuis. p. Mgt. Per hebd.añ. Ingressus iesus in tēplũ cepit eijcere vēdētes in illo z dixit illis.dom⁹ mea dom⁹ orõis vocabit. añ. Scriptũ ē em qz domus mea dom⁹ oronis ē cunctis gētib⁹:vos aũt fecist̃ illã spelũ-

cam latronum: et erat quotidie docens in templo. ¶ Dñica.xj.

Deus qui oīpotē= Orõ tiā tuā parcēdo maxīe ⁊ miserādo māifestas: multi= plica sup nos grām tuā: vt ad tua pmissa currētes celestiū bonoꝝ facias eē ꝯsortes. P d.

Lctō.vij. Scdꝫm lucā.xviij.

In il.tē. Dixit iesus ad quosdā q̇ in se ꝯfidebāt tanq̄ꝫ iusti: ⁊ aspnabant cete= ros pabolā istā dicens. Duo hoīes ascendebāt in tēplū: vt orarēt: vn⁹ phariseus ⁊ alter publican⁹. Etꝛ. Om.sc.eius.

Superbi cū nequaq̄ꝫ oīa sed modicū q̇d eoꝛū q̄ p̄cepta sūt faciāt: nō solū mox de sua iu= sticia p̄sumūt: sꝫ ifirmos q̄sq̄ꝫ despiciūt: atq̄ꝫ ideo quasi fide vacui cū orauerint/ nō exau= diuntur. Lectio octaua.

Publicanus autē humiliter orans: ad illius vidue mēbꝛa hoc est eccl'ie ptinet. De qui= bus dicit. De⁹ aūt non faciet vindictā electoꝝ suoꝝ clamā= tiū ad se. Phariseus autē sua merita iactās ad ea mēbꝛa p= tinet/ de quibus terribilis in conclusiōe subinfertur sentē= tia: cū dicit. Uerūtamē filius hoīs veniēs: putas inueniet fidē super terram? Lctō.ix.

Phariseus autem stās: hec apud se orabat. De⁹ grās tibi ago: qꝛ nō sū sicut ceteri hoīꝫ raptores/ iniusti/ adulteri ve= lud etiā hic publican⁹. Qua= tuoꝛ sunt species/ quibus oīs tumoꝛ arrogantiū demōstrat. Pꝛīa species est cū bonū qd habēt/ a semetipīs se estimāt habere. Scda cū id sibi datū desup credunt: p suis hoc se meritꝫ accepisse putāt. Ter= tia: cū iactāt se hre qd nō ha= bent. Quarta cū despectꝫ ce= terꝫ: singulariter videri appe= tūt habere quod nō habēt. ā. Duo hoīes ascēdebāt in tēplū: vt orarēt/ vn⁹ phariseus ⁊ alter pu= blican⁹: descēdit hic iustificatus in domū suā ab illo alit. orō vtꝫ.

Ad ves.ā. Stās a lōge publica= nus nolebat oculos ad celū leua= re: sed pcutiebat pect⁹ suū dicens de⁹ ꝓpicius esto mihi peccatoꝛi. Itē per hebdomadā. ān. De= scēdit hic iustificat⁹ in domū suā ab illo: qꝛ oīs qui se exaltat hūi= liabit: et qui se hūiliat exaltabit. ān. Oīs qui se exaltat hūiliabit: et qui se humiliat exaltabit dicit dñs. ¶ Dñica.xij. Orō.

Omnipotens sempiterne de⁹: qui abundātia pietatis tue ⁊ merita supplicum excedis et vota: effunde super nos miaꝫ tuā vt dimittas que conscien= tia metuit: et adijcias qd oꝛa= tio non pꝛesumit. Per. Lctō septima. Scdm marcū.vij.

In il.tē. Exiēs iesus de finibus tyri venit per sydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et reliq̄. Homil. lctōis eiusd̄. Surd⁹ itaq3 fr̄es mirabilit̄ a dño curat⁹: gen⁹ designat humanū: qd̄ ab errore diabolice deceptōis diuina meruit gratia liberari. Lectio.viij. Uenit aūt domin⁹ ad mare galilee: vbi nouerat egrotare qd̄ sanaret. Et adducūt ei surdum ⁊ mutū: ⁊ dep̄cabant eū vt imponat illi manū. Lec.ix. Quia igitur surd⁹ saluatorē agnoscere ⁊ mut⁹ rogare nequibat: adducūt eū amici: et pro ei⁹ salute dñm supplicāt. Sic nimirū spiritali necesse est curatiōe/ vt si quis humana industria ad auditū cōfessionē q3 veritatis conuerti nō pōt: diuine pietat3 offeratur aspectibus: atq3 ad sanandū eū sup̄ne pietatis vel manus flagitetur auxiliū. an. Exiens iesus de finib⁹ tyri venit p̄ sydonem ad mare galilee: inter medios fines decapoleos alleluya. p̄s. Bñd⁹. Ōro vt s. Ad vel ān. Dū transiret dñs per medios fines tyri et sydonis: surdos fecit audire: ⁊ mutos loqui. Tīc ān. Quāto eis p̄cipiebat tāto magis plus predicabāt: ⁊ eo ampli⁹ ammirabāt turbe dicētes: bñ oia fecit: surdos fecit audire: ⁊ mutos loqui. an. Bñ oia fecit: surdos fecit audire ⁊ mutos loqui. ¶ Dominica tertiadecima. Ōro.

Omnipotēs sempiterne de⁹: de cuius munere venit vt tibi a fidelib⁹ tuis digne ac laudabiliter seruiatur: tribue nobis q̄s vt ad p̄missiōes tuas sine offensiōe curram⁹. P.

Lctō.vij. Scd̄3 lucā.x.

In il.tē. Dixit iesus discipulis. Beati ocl'i qui vidēt que vos videt3. Et reliq̄. Homil. lect. eiusdē. Non ocl'i scribarū ⁊ pharis eoꝝ qui corpus tm̄ dñi viderunt: sed illi oculi bti qui eius possunt agnoscere sacramēta. Scti ergo prophete qui per sp̄m sctm̄ dñm in carne p̄uiderūt futurū: ⁊ eū corpaliter sicut ap̄li videbant/ videre desiderauerunt: sed minime viderunt. lc.viij. Et ecce q̄dā legisp̄it⁹: surrexit tētās eū ⁊ dixit. Magister qd faciēdo vitā etnā possidebo? Surrexit aūt nō solū corpore: verūetiā ad interrogādum erexit se mētis elatione ad tētādū. Sed dñs quē occulta cordis nō fallūt: ita suā tēperat respōsionē: vt ad interrogationē scribe rñdeat ⁊ a tētatore rep̄hēdi nō possit. Misit eū ad legē dñs lc.ix. statim dicēs. In lege qd scri

ptū est? Quomodo leg? At ille rñdens ait. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo: et ex tota mēte tua: ꝛ ex tota aīa tua: ꝛ ex oībus virib⁹ tuis: et ꝓximū tuum sicut teipm. In euāge. añ. Beati ocli qui vident que vos videtis: dixit iesus discipulis suis. Ad vesp. añ. Magister quid faciendo vitā eternā possidebo? at ille dixit ad eū: in lege qd scriptū ē? quomodo legis? diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo alla. Oro vtā. Per hebdomadā añ. Homo quidā descēdebat ab hirlm in hierico et incidit in latrones: qui etiā despoliauerūt eū: ꝛ plagis impositis abierūt semiuiuo relicto. añ. Dico aūt vobis ꝙ multi reges et ꝓphete voluerūt videre q̄ videtis ꝛ nō viderūt: et audire que auditis et non audierūt. añ. Samaritanus quidam iter faciēs et vidēs eū semiuiuum relictum: mīa motus est ꝛ appropiās alligauit vulnera ei⁹ infundēs oleū ꝛ vinū: ꝛ imponēs illū in iumētū suū duxit in stabulum et curā eius egit. ¶ Dnica quartadecima. Oro.

Omnipotēs sempit̄ne de⁹: da nobis fidei spei et charitatis augmentū: ꝛ vt mereamur assequi quod promitt: fac nos amare qđ p̄cipis. Per dñm.

Lectō. vij. Scḋz lu. xvij

In il. tē. Dum iret iesus hirlm: trāsibat p mediam samariā ꝛ galileā. Et reliqua.

Homilia lectionis eiusdem.

Dñs iesus xp̄s q̄ ꝓpt̄ nr̄am salutē hō factus est: nō solū ad se venientibus regnū dei euāgelizabat: sed etiā per diuersa loca pgēs plurimis sanitatē tribuebat. Et cū ingrederet̄ quoddā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi. Lc. s.

Castellū ergo mūdū significans dñs intrauit: qñ ex maria ṽgine carnē assumēs mūdo visibilis apparuit. Per leprosos ergo hereticos intelligere possumus. Quia sicut lepra varias colores in cute exprimit: ita hereticorum doctrina / varios errores generat in sermone. Lectio. ix.

Tales ergo fr̄es si ad emēdationē accedere volunt necesse est vt lōge stent: id est a consortio sctōꝝ se indignos iudicent: magnis clamorib⁹ iesum interpellēt: id est cum magna cordis cōtritione: diuinā exorent clementiā cum psalmista dicētes. Ne memineris iniquitatū nostraꝝ antiquarū: cito anticipent nos mie tue: quia pauperes facti sum⁹ nimis. In euāgelio. añ. Dū ingrederet̄ iesus qđdā castellū occurrerūt ei decē viri leprosi qui steterūt a lōge: ꝛ leuauerunt

voce dicẽtes: iesu preceptor miserere nostri. Oro vt s. Ad ves. An. Un⁹ aũt ex illis vt vidit quia mũdatus est regressus est cũ magna voce magnificãs deũ all'a. Nõne decẽ mũdati sunt ⁊ nouem vbi sũt? nõ est inuẽtus qui rediret ⁊ daret gl'iaʒ deo nisi hic alienigena vade q: fides tua te saluũ fecit all'a. ¶ Dñica xv. Oratio

Custodi q̃s dñe ecclesiam tuã propiciatione ppetua: ⁊ q: sine te labit̃ hũana mortalitas: tuis semp auxiliis ⁊ abstrahat̃ a noxiis et ad salutaria dirigat. Per d.

Lec. vii. Scḋm matheũ. vi.

In il. tẽ. Dixit iesus dis. suis. Nemo põt duob⁹ dñis seruire. Et rel. Homil.

Duo dñi de⁹ et (lec. eiusdẽ. diabolus intelliguntur. Dñs ei a dñatu nomẽ accepit. Qđ illi specialiter cõgruit: qui est rex regũ ⁊ dñs dñantiũ. Diabolus aũt nõ pprie sed abusiue dñs dictus est: eo q dñiũ sue tyrãnidis in eorũ mẽtib⁹ qui ei p mala opa subduntur exerceat. Lectio octaua.

His ergo duob⁹ dñis vnus idẽq; hõ vno eodẽq; tpe fuire simĩ nõ põt: q: valde iter se diuersa sũt ⁊ ɔtraria que dñs p̃cipit: et diabolus suggerit. Dñs p̃cepit hũilitatẽ: diabolus supbiã. Dñs vocat ad castitatẽ/elemosinarũ largitionẽ/pacẽ ⁊ dilectionẽ: ⁊ diabolus suggerit luxuriã auariciã odiũ/ ⁊ discordiã. Et vt breuit̃ cũcta ɔcludam: dñs vocat ad virtutes/ diabol⁹ p̃cipitat ad vicia. Qui aũt sint duo Lec. (vicia. dñi: deinceps oñdit cũ dicit. Nõ potestiʒ deo fuire ⁊ mammone: id est diuitiis. Audiat hoc auar⁹ audiat xp̃ian⁹ non posse simul diuitiis ⁊ xp̃o seruire. Et tñ nõ dixit q̃ hʒ diuitias sʒ q̃ fuit diuitiis. Qui diuitiaꝝ fu⁹ ẽ: eas vt fu⁹ custodit. Qui aũt fuitutiʒ iugũ excutit: distribuit eas vt dñs. ã. Dico vobis ne solliciti sitiʒ aĩe vr̃e qđ mãducetiʒ: neq; corpi nr̃o qđ induamini dic dñs. Oro vt s. Ad ves. ã. Cõsiderate lilia agri quõ crescũt: nõ laborãt neq; nent. dico aũt vobiʒ q nec salomõ ĩ oĩ gl'ia sua coopat⁹ est sicut vnũ ex istis. Itẽ. ã. Si ãt fenũ agri qđ hodie est ⁊ cras ĩ clibanũ mittit̃ deus sic vestit: q̃tomagiʒ vos minime fidei ãn. Nolite solliciti esse dicentes: qđ manducabim⁹ aut qđ bibem⁹ scit enim pater vester quid vobis necesse sit. ãn. Querite primum regnum dei et iusticiam eius: et hec oĩa adiicientur vobiʒ dicit dñs: ¶ Dñica sextadecima. Oro.

Ecclesiã tuam dñe miseratio cõtinuata mũdet et muniat: et quia sine te

nō pōt salua cōsistere: tuo sp mūere gubernet. p do. Scdz
In il. tpe. Jbat (lucā.vij iesus i ciuitatē q̄ vocat naym: z ibāt cū eo discipli ei9 z turba copiosa. Et re. Hom.
Suscitans ḡ dñs (lec.eius. mortuū nō solū discipulos: sz etiā turbā copiosā secū volu it comitari vt ex visiōe mira = culi pl'es ad fidē ei9 vocarēt.
Defūct9 iste q̄ extra ci= l.viij uitatē ad sepulchrū delatus fuerat: hoiem signat mortife ro crimie soporatū. Quē em in corde peccare delectat: q̄si infra ciuitatē mortuus iacet. Cuz vero delectatio vsq3 ad opatiōez pducit: q̄si extra por tas ciuitat; mortu9 expellit: qr sicut hō hitat i ciuitate: ita aia ad tps corp9 igredit p qd bonū z malū opari pōt. lc.ix.
Portas aūt ciuitat; sens9 cor poreos accipim9 p q̄s aut vi= ta aut mors ad nr̄az ingredi= tur aiaz. Muniam9 ḡ portas oculor fr̄es ab illicito visu et aures ne audiāt vana z nares ab illicitis odorib9: z man9 a malis opib9 pedē a prauo iti nere: z si hos q̄nq3 sensus be= ne custodim9 / sp̄ār a dño re= suscitari mēbimur. In euāg.
an. Jbat iesus in ciuitatem q̄ vo= catur nayn et ecce defunctus ef= ferebatur filius vnicus mr̄is sue. Oro vt s. Ad ves. añ. Accessit ie sus et tetigit loculum: hi autem q̄ portabāt steterūt z ait adolescēs tibi dico surge: et resedit q̄ erat mortuus et cepit loq̄ all'a. Per hebdomadā. añ. Jbat iesus in ciuitatem naym et ibāt discipuli eius cū eo: z turba copiosa cū ap propinquaret porte ciuitat; ecce defunct9 efferebat fili9 vnic9 ma= tris sue. a. Accessit iesus ad locu lū z ait adolescēti tibi dico surge z resedit q̄ erat mortu9 z cepit lo q̄ all'a. a. Adolescēs tibi dico sur ge z resedit q̄ erat mortu9 z cepit loq̄ z dedit illū mr̄i sui. ¶ Dñi.
Tua nos (ca.xvij. Oro. dñe q̄s gr̄a semp z pue niat z seq̄t ac bonis opib9 iu giter p̄stet eē intētos. P dñm.
In Secūdum Lucā.xiiij. illo. t. Cū itraret ie= sus domū cuiusdam pricipis phariseorū sabbato māduca re panē z ipsi obseruabāt eum. Et ecce q̄dā hō ydropic9 erat añ illū. Et re. Hom. lc. eiusdē.
Ydropic9 morb9 ab aq̄so hu= more vocabulū trahit: phari= sei igr̄ obseruabāt eū: scz iesum nō vt eū imitari vellēt: sz vt re p̄hēderēt si possent. Lcō.viij
Per ydropicū ḡ auar9 q̄lib3 designat. Sicut eni ydropi= cus q̄ āpli9 bibit eo āpli9 sitit sic auar9 q̄ntomagis diuitias acquisierit: tanto magis i eis

acquirendis exardescit. Lc.ix. Duplici eniʒ pena auar⁹ cōstringitur quādo infelix diuitias cum labore acquirit: ꝛ in futuro ad earundem diuitiarū rōnē cum dolore exsoluet. Auaritia enim viscerib⁹ pietatis caret patrem nescit matrē ignorat fidem cum amicis non custodit: sed propinquos velut extraneos effic̄. Dicēte salomone. Bene fecit aie sue vir misericors: auarus auteʒ propinquos abijcit. In euangelio. āñ. Erat autem quidam ydropicus ante illum iesus autē apprehendit eum: sanauit ac dimisit. oro vts. ad vel. āñ. Dixit ies⁹ ad legisperitos ꝛ phariseos: si licʒ sabbato curare at illi tacuerunt ipse vero apphēdēs ydropicū sanauit eū ac dimisit. P heb. āñ. Dū itraret iesus in domū cuiusdā principis phariseorum sabbato manducare panē: ecce hō qdā ydropic⁹ erat añ illū ipse vero apprehensum sanauit eū ac dimisit. ā. Cuius vestrū asin⁹ aut bos in puteū cadit ꝛ nō ꝯtinuo extrahit eū d.e sabbati: ꝛ nō poterant ad hec respōdere illi; dicebat aūt ꝛ ad inuitatos parabolā cum inuitatus fueris ad nuptias nō discumbas in primo loco. āñ. Cum vocatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco vt dicat tibi q̄ te inuitauit; amice; ascende superi⁹ tūc erit tibi gl'ia corā simul discumbētibus all'a. ¶ Fer.iiij. quatuor tēporū. Fm Mar.ix.

In illo.t. Rñdēs vn⁹ de turba dixit. Magr̄ attuli filiū meū ad te: habenteʒ spm̄ mutū. et ꝛ. Hom. Lc. eius. Factū ē aūt vt seq̄nti die descēdētib⁹ illis de mōte occurrit illi turba multa: ꝛ ecce vir de turba exclamauit dicens: magr̄ obsecro te respice in filiū meū: qꝛ vnic⁹ michi est. L.ij. Loca reb⁹ cōgruūt. In mōte dn̄s orat: trāsformat⁹ discipulis archana sue maiestatis apuit: ꝛ in iferiora descēdens turbe occursu excipit̄ misero Sursū lc.iij. rū pulsat̄ fletu. discipulis mysteria regni reserat deorsuʒ turbis pctā infidelitatis exprobrat. Sursum pr̄is vocē his q̄ seq̄ se poterāt pādit: deorsū spūs malos ab his q̄ vexabāt̄ expellit. Qui etiā nūc ꝑ q̄litate meritorum alijs ascēdere: alijs descendē nō desinit. Nam carnales adhuc ꝛ isipiētes q̄si ima petentes ꝯfortat: docʒ: castigat: pfectos aūt q̄rū ꝯuersatio ī cel̄ est: sublimi⁹ extollendo gl'ificat: liberi⁹ de etnis istruit: et sepe ea q̄ a turbʒ ne audire q̄dē valeāt docet. oro ad mat.

Misericordie tue dn̄e q̄s remedijs fragilitas

nra subsistat: vt q sua ɔditiōe atterit: tua clemētia repet. P dñz. ¶ Fer.vi. ſm Lucā. vii.

In il.t. Rogabat iesum qdā pharise⁹ vt mādu=caret cū illo. et ɽ. ho.b.gre.p.

Cogitāti michi de marie pe nitentia flere mag⁹ libet q̄ ali qd dicē. Cui⁹ eñ vl saxeū pe ctus ille hui⁹ lachrie peccatri cis ad exēplū pnie nō emollit= Sup ɔuiuātes nā= l.ii.(ant q̄ igressa ē: nō iussa vēit: iter epulas lachrias obtulit. Hāc ḡ quā lucas peccatricē mulie rē: ioannes mariā noiat. Illā mariā eē credim⁹: de q̄ marc⁹ septē demonia eiecta fuisse te Et qd p septē de= lc.iii.(stat. monia: nisi vniuersa designāt pctā Qꝛ ei septē dieb⁹ oē op⁹ ɔphēdit recte septenario nu mero vniuersitas figuratur. Septē ḡ demonia maria ha buit: q̄ vniuersis vitijs plena fuit. Cōuertit aūt ad ꝟtutes oīa pctā criminū: vt totū bui= ret deo i pnia: qcqd ex se deū ɔtēpserat i culpa. In euāg.ā. Rogabat iesum qdā pharise⁹: vt māducaret cū illo: ꝛ igress⁹ domū

pharisei discubuit. Orō.

Presta q̄s ops de⁹: vt obſuatiōes sacras ānua de= uotiōe recolētes: ꝛ corpe tibi placeam⁹ ꝛ mente. P do. Ad vespas.ā. Dixit aūt dñs simoni

intraui in domū tuā: oleo caput meū nō vnxisti: hec ꝟo lachrimis lauit pedes meos: ꝛ capillis suis tersit. orō vt s. ¶ Sab.ſm Lu

In il.t. Dixit cam.xiii. ies⁹ turb⁹ similitudinē hāc Arborē fici hēbat qdā plāta= tā i viea sua. Et vēit q̄rēs fru= ctū i ea ꝛ nō iuēit. Et ɽ. hom.

Quid arbo(bti greg.pape. rē fici qꝛ hūanā naturā sigan= do denūciat. Dñs aūt vinee ad ficulneā vēit: qꝛ nām gn̄is hūani añ legez sub gr̄a expe= ctādo visitādo reqsiuit. lc.ii. Ait aūt ad cultorē vinee. Ec ce āni tres sūt ex q̄ vēio q̄rēs fructū i ficulnea hac: ꝛ nō iue nio Ueit añ legēqꝛ p naturalē intellectū qd vnusqsq3 exēplo sui ꝛ qualiter erga ꝓximū su= uz agē debuisset: inotuit. l.iii

Uenit in lege: qꝛ in pre= cipiēdo docuit. Uenit post legē p gratiā: qꝛ pietatꝫ sue p̄sentiā exhibēdo mōstra uit. Sed tamē in trib⁹ annis fructū nō iuenisse ɔq̄rit: quia quorūdā prauoꝝ mētes non ispirata lex naturalꝰ corrigit: nec p̄cepta erudiūt: nec icar= natiōis ei⁹ miracula ɔuertūt. ān. Dixit aūt dñs ad cultorē vi= nee: ecce āni tres sunt ex q̄ venio q̄rēs fructū in ficulnea hac ꝛ non inuenio: succide ergo illam vt qd etiam terram occupat. Oratio.

Omnipotēs sempiterne deus q̄ p cōtinētiā salutarē z corporib⁹ mederis z mētib⁹ maiestatē tuam supplices exoramus vt pia ieiunātiū depcatiōe placat⁹ z p̄sētia nobis subsidia p̄beat z futura. P dñm.

¶ Dñica. xviij. Oro.

Da q̄s dñe populo tuo diabolica vitare cōtagia: et te solū deū pura mēte sectari. P dñm. Lctō. vij. Sm Mat. xxij

In il. tpe. Accesserūt ad iesuz pharisei z saducei z iterrogauit eū vn⁹ ex illis legisdoctor tentans eū. Magr̄ qd ē mādatū magnū in lege? Et reliq̄. Hom. lcō. eiusdem.

Dñs aūt iesus xp̄s: ita rñsionē suā tēperauit vt qd eēt magnū mādatū ondēderet: z ip̄e irrephensibilis esset. Ait enim Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo z ex tota aīa tua: et ex tota mēte tua. Hoc ē maximū z primū mādatū. lcō. viij.

Qr ipo imēs⁹ ē de⁹: sine mēsura ē diligēd⁹: vt cū eū mltū diligim⁹ paruz nos diligere fateamur. Nullusq; i nobis locus remāeat vacu⁹ q̄ dilectione dei nō repleat: s; mēs lingua z man⁹ ei⁹ dilectiōe reso

Sed qr deū nēo pt l. ix (nēt. pfecte diligē nisi diligat z pximū: recte subdit. Scd; aūt silē ē huic. Diliges pximū tuum sicut teip̄m id ē sic nr̄e volum⁹ necessitati subuenire sic subueniam⁹ z pxis. In euangelio. ā. Magr̄ qd ē mādatū magnū in lege? ait illi iesus diliges dñz deū tuū ex toto corde tuo alleluya. Oro. vts. Ad ves. ān. Quid vobis videt de xp̄o cui⁹ fili⁹ est dicūt ei oēs dauid: dicit eis iesus: quō dauid i spū vocat eū dñz dicēs dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Per hebdomadā ān. Oēs aūt vos fr̄es estis z pr̄ez nolite vocare vob sup terrā vn⁹ ē eni pr̄ vr̄ q̄ i celis ē: nec vocemini magistri: qr magr̄ vr̄ vn⁹ ē xp̄s. ā. Vn⁹ ē eni magr̄ vr̄ q̄ in celis ē dicit dñs. oro vts ¶ Dñica. xix. ad ves. Oro.

Dirigat cor-da nr̄a q̄s dñe tue miseratiōis opatio: qr tibi sine te placē nō possum⁹. P dominū

Lcō. Scdm Mat. ix.

In il. t. Ascēdēs iesus i nauiculā trāsfretauit z venit i ciuitatē suā. Etc. Hom. lc. eius.

Dñs igit ies⁹ xp̄s ideo naui ascēdit vt olā q̄ hois sūt agēs verū hoiem p nr̄a salute se venisse demōstraret. Lctō. viij.

Cū g p paliticū q̄lib; pctōr designet q a calore diuini amoris recedēs i torpore vel i frigore iiqtatis cōuertit: itm̄ vt si aliqñ grauissima mala ppetret: nec ea velut mīma ptieicat. ix

Lect⁹ in q̄ palitic⁹ portabat

corp⁹ hois pctis assuetū/ vel ↄsciam desperatā signat. Ibi aūt q̄ paliticū ad curādū dño obtulerāt: doctores ꝛ magros eccłie designāt. Offerūt enīꝫ paliticum dño eccłiastici viri qñ peccātē ūbꝫ corrigūt ꝛ oro nib⁹ iuuāt vt ab ipis pctis re sipiscāt. In euāg. ā. Dixit dñs palitico cōfide fili: remittunt tibi pctā tua. oro vt s. Ad ves. añ. Dixit dñs iesus qd ē facili⁹ dicere remittūt tibi pctā tua/ an dicere surge et ābula. Per hebdo. añ. Ait iesus qd ē facili⁹ dicē dimittūt tibi pctā tua an dicē surge et ābula: vt sciatꝫ qꝛ fili⁹ hois hēt ptātē i terra dimittēdi pctā alla. ā. Fili remittūt tibi pctā tua dixit ei iesus surge. tolle lectū tuuꝫ ꝛ vade i domū tuā. ā. Ait ies⁹ palitico surge tolle lectū tuū ꝛ vade in domū tuā alla. ¶ Dñica.xx.

Omnipotens sēpiťne de⁹ oro. vniuersa nobꝫ aduersātia ꝓpiciat⁹ exclude vt mēte ꝛ corpe pit expediti: q̄ tua sūt liberis mētib⁹ exeq̄mur. P do.

Scdm Mattheu. xxij
In il. t. Loq̄bať ies⁹ cū discipuľ suis in paboľ dicēs. Siľe ē regnū celoꝝ hoi regi q̄ fec nuptias filio suo. Et re. Regnū Hom. bti greg. pa. igiť celoꝝ i hoc loco: pñtē significat eccłiā id ē ↄgregatio nē iustoꝝ i q̄ dñs nō solū regnat: sed etiā ↄficit. Lcō. viij

Rex iste q̄ fecit nuptias filio suo: spūalr de⁹ ops ē Fec aūt nuptias dño nro iesu xpo qñ p icarnatiōis sue mysteriū sibi sctāꝫ sociauit eccłiaꝫ. Uterus aūt scte dei genitricꝫ marie ūgis hui⁹ spōsi thalamus fuit. Uñ psalmista ait. Ipe tā q̄ꝫ spōs⁹ ꝑcedēs de thalamo Misit & suos Lctō. ix.

suos vocare iuitatos ad nuptias: qꝛ icarnatiōis sue mysteriū p ꝑriarchas ꝛ ꝓphetas longe ꝑdicē voluit q̄ plurios ad nuptias xpi vocauerit. Sꝫ reprobi nolebāt venire: qꝛ ei⁹ iussiōib⁹ ꝑ mlta praua opa ↄ-dixerūt. In euāg. ā. Dicite iuitatis ecce prādiū meū paui tauri ri mei ꝛ altilia occisa oia pata sūt venite ad nuptias alla. or. vt s. Ad ves. ā. Nuptie qdē pate sūt sꝫ q̄ iuitati erāt nō fuerūt digni/ ite & ad exit⁹ viarū ꝛ q̄scūqꝫ iuene ritꝫ vocate ad nuptias alla. Per hebdomadā. ā. Ite aūt ad exitus viarū ꝛ q̄scūqꝫ iueneritꝫ vocate ad nuptias dt dñs. Ite. ā. Intrauit aūt rex vt vidēt discūbentes ꝛ vidit ibi hoieꝫ nō vestitū veste nuptiali: et ait illi/ amice q̄mō do huc itrasti ñ hñs vestē nuptialē ait ille obmutuit. ā. Amice q̄mō huc itrasti nō hñs vestem nuptialē at ille obmutuit rex aūt dixit ligatis manib⁹ ei⁹ ꝛ pedibus:

mittite ī caminū ignis. ¶ Dñi= ca.xxi. Or.

Largire qs dñe fidelib⁹ tuis ī= dulgētiā placat⁹ z pacē vt ptr ab oib⁹ mūdēt offēsis : z secu ra tibi mēte deruiāt. P dñm.

In il.t. Erat (sm Jo.iiij qdā regul⁹ cui⁹ fili⁹ īfir mabāt capharnaū. Hic cū au disset: qz ies⁹ vēiret a iudea in galileā abiit ad eū z rogabat eū vt descēderet z sanaret fili um eius. Et r. Hom. sc.eius.

Regul⁹ ei sub rege prim⁹ vl pu⁹ rex dr: z ideo qz ex pte cre debat z ex pte nō credebat nō rex / sz regul⁹ meruit appella Credebat ḡ quod sc.viij.(ri. dñs p psētiā corpalē salutē fi= lio suo restituē possz: sz nō cre debat eū p diuinitatez vbiqz eē pñtē: cui⁹ iā sollicite corpa= lē aduētū qrebat: dicēs. Dñe descēde pusqz moriat fili⁹ me=

Q z ḡ credebat ro= sc.ix.(us. gās p filio accessit: sz qz nō p= fecte credebat audire meruit Nisi signa z pdigia videritz: nō creditz. Legim⁹ ei ī euāge lio matthei : qr cū itroissz ies⁹ capharnaū accessit ad eū cen turio rogās eū z dicēs. Dñe puer me⁹ iacz paliticⁱ ī domo z male torqt: z ait illi ies⁹ Ego vēiā z curabo eū. An euāg.ā. Erat qdā regul⁹ cui⁹ fili⁹ ifirma= bat capharnaū: hic cū audissz: qa ies⁹ aduēiret ī galileā rogabat eū vt sanaret filiū ei⁹ all'. Or o.vts. Ad.ves.ā. Dñe descēde vt sanes filiū meū pusqz moriat: dic ei ies⁹ vade fili⁹ tu⁹ viuit all'. Jtē.ān. Cognuit aūt pr qz illa hora erat ī qua dixit ies⁹ fili⁹ tu⁹ viuit: z cre= didit ipe et dom⁹ eius tota all'a.

¶ Dominica. xxij. or. Familiā tuā qs dñe ptī nua pietate custodi: vt ab oī= b⁹ aduersitatib⁹ te ptegente sit libera: z ī bonis actib⁹ tuo noī sit deuota. P do. sm mat.

In il.t. Dixit ies⁹ (c.viij. dis. suis silitudinē hāc. Silr ē regnū celoꝝ hoi regi q voluit rōnē ponē cū suis su is. et r. Ho. b. gre. p. d eād. sc.

Nō iste rex dñs ē ies⁹ xps at qz hui⁹ regz sui hoies sūt: qs ad suā imagiez pdidit: qb⁹ ēt sēsuz z itelligētiā pbuit. s.viij Posuit rex rōnē cū suis suis qz nō solū opa: sz ēt cogitatio nes nras : ei⁹ maiestatz ocul⁹ subtilr examiat atqz discernit Et cū cepissz rōnē ponē: obla tus ē ei vn⁹ q debebat decem milia talēta: id ē q maioribus criminib⁹ obligat⁹ erat. sc.ix.

Cū aūt nō hret vñ reddēt iuss sit eū dñs venūdari: z vxorez ei⁹ z oia q hēbat z reddi. Tūc enī spūalr su⁹ venūdat : qñ p pniam de possessione diaboli ad possessionē pertit dei. ān Dixit āt dñs suo redde qd debes pcidēs āt su⁹ ille rogabat eū di=

cēs/paciaz habe i me z oia reddā tibi.p Bñdꝰ.or vtš.Advš.ā Misitꝰ āt dñs suo dimisit eū z debitū dimisit ei Itē.ā.Paciaz habe i me dñe:et oia reddā tibi.ān. Serue neq̄ oē debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me:nōne ḡ oportuit z te misereri ꝯſui tui sic z ego tui misitꝰ suz all.ā. Sic z pr̄ meꝰ celestis faciet voƀ si nō remisitis vnusq̄sq; frī suo de cordibꝰ vr̄is. ¶Dñica.xxiij.or.

Dꝰ refugiū nr̄m et v̄tꝰ: adesto piis eccl'ie tue p̄cibus auctor ipe pietatꝰ z p̄sta:vt qđ fidel'r petimꝰ:efficacit' ꝯseq̄mur. P. Il'.t. Abeūtes (s̄z mat.xxij pharisei ꝯsiliuz inierūt vt capent iesū in s̄mōe. Q.z ḡ fra (Ho.s̄c.eius.(Et tres scribe z pharisei dñz seq̄bāt vt eū i ope vl' i s̄mōe repḡhēdē possēt:sub hac occasiōe ꝯsiliuz inictes mittūt ei discipulos suos cū herodianis dicētes. Magr̄ scimꝰ q: v̄ax es z viā dei in v̄itate doces. Nō ei respicis p̄sonā hoim.s̄c.viij. Dic ḡ nobis q̄d tibi videt': l'z cēsuz dari cesari an nō? At scz si dicēt:l'z cēsū dare cesari reph̄ēdēt ab ill': q̄ cēsū dare nolebāt:vl' ꝯtrꝰ dei legi videt' esse Si v̄o dicēt nō l'z cēsū dare cesari:mox ab herodianis: id ē a mistris herodis ꝯp̄hēsꝰ tenēt quē quasi rebellē contra cesarē mouere cogitabant.s̄c.ix.

Cognita autem iesus nequitia eoruz dixit. Quid me temtatis ypocrite? Primū ḡ iesꝰ cogitatiōes tētatorum denudauit:vt sic saltē i eo cogerēt diuinitatē agnoscē: qm̄ p̄priū ē deo cogitatiōes hoim ītuerī scriptura attestāte q̄ ait. Que sūt i corde hoīs:ocl'i tui vidēt dñe.ā. Magr̄ scimꝰ q: v̄ax es: et viā dei i v̄itate doces all.or.vtš Ad vš.ān. Interrogatꝰ a iudeis dñs: si l'z cēsū dare cesari: q̄bꝰ ille r̄ndit dicēs:reddite ḡ q̄ sūt cesaris cesari:z q̄ s't dei deo all.P hebđ. ā. Abeūtes pharisei ꝯsiliū iierūt vt capēt iesū i s̄mōe all.ā. Ondite michi nūmisma cēsꝰ at illi obtulerūt ei denariū: z ait ill' iesꝰ: cuiꝰ ē hec imago z sup̄scriptio? dicūt ei cesaris:reddite ḡ q̄ s't cesaris cesari z q̄ s't dei deo allā. Reddite ḡ q̄ s't cesaris cesari:et q̄ sunt dei deo all. ¶Dñica.xxiiij. Orō.

Excita q̄s dñe tuoꝝ fideliū volūtates:vt diui opis fructū p̄pēsiꝰ exequētes:pietatis tue remedia maiora p̄cipiāt. Il'.t. s̄z mat.ix. (P do. Loquēte iesu ad t'bas ecce p̄inceps vnꝰ accessit z adorauit eū:dicēs. Dñe filia mea mō defuncta ē: s; vēi z ipone manū tuā s' eā z viuet. Et ꝝ. Int' oia mi (Hom.s̄c.eiusdē. racl'a q̄ dñs iesꝰ xp̄s p semetipm oñdit i terrestres tm̄ mortuos resuscitasse legit'.s̄c.viij.

R esuscitauit ꝗ istã archisy-nagoge filiã i domo iacentẽ: resuscitauit ꝛ filiũ vidue extra portã ciuitatis ad sepeliẽdũ. delatũ: resuscitauit ꝛ lazaꝝ q̃ triduanũ iã fetẽtẽ i monumẽ- to. T rina q̃q₃ mortuoꝝ. l. ix. resuscitatio: signat qꝛ pctm̃ tribus modis i mẽte ꝑpetrat̃ et corpe. In mẽte em̃ agit̃ suggestiõe/ delectatiõe/ ꝯsensu: i corpe ꝛ aliq̃n ꝯsuetudine. an. Loquẽte iesu ad turbas ecce princeps vn⁹ accessit/ ꝛ adorauit eum dicẽs: dñe filia mea mõ defuncta est: s₃ veni ꝛ ipone manu₃ tuã sup eã ꝛ viuet. Oro vt s. Ad vesꝑã. Dicebat em̃ itra se si tetigero fimbriã vestimẽti eius tm̃: salua ero. Itẽ. a. Si tetigero fimbriã vestimẽti ei⁹: salua eẽ potero ab infirmitate mea. an. Cõfide filia: qꝛ fides tua te saluã fec̃ ꝛ salua facta est mulier ex illa hora. ¶ Dñica xxv. oꝛ. E xcita dñe po-tẽtiã tuã ꝛ veni ꝛ qđ ecclẽie tue ꝑmisisti vsq₃ i finẽ sclĩ clemẽt̃ opare. P. Scđ₃ Io. vi. I n illo tpe Cũ subleuasset oculos iesus ꝛ vidisset qꝛ maxia multitudo venit ad eũ dic̃ ad philippũ. Unde emem⁹ panes vt mãducẽt hi? Et reliqua. Hom̃. lcõ eiusdẽ. S ubleuatio oculoꝝ dñi: respectũ mĩe ei⁹ idicat q̃ oẽs ad se veniẽtes pia mãsuetudine colligere dignat̃. Lectio. viij. S piritualiter oculi domini sunt oĩa dona spũalia. Que dona: cũ dñs electis suis misericordit̃ ꝯcedit tũc i eos oculos suos dirigit. Hoc ẽ respectũ sue pietat₃ illis ipẽdit vt fidẽ quã corde tenẽt ope exeq̃ valeant. D icit ad Lctõ. ix. philippum. Unde ememus panes vt manducẽt hi? Hoc aũt dicebat tẽtãs eũ. Tẽtatio hic nõ ea accipit̃ q̃ decipit: s₃ q̃ ꝓbat. Due em̃ sunt tẽtationes sicut duo tiores. Est tior iust⁹ de q̃ psalmista. Tior dñi sctũs ꝑmanet i sclm̃ sclĩ. Est ꝛ seruil̃ de q̃ ioãnes ꝑfecta charitas foras mittit timorẽ. an. Cũ subleuasset oculos iesus ꝛ vidisset maximã multitudinẽ veniẽtẽ ad se dt ad philippũ vñ emem⁹ panes vt mãducãt hi? hoc aũt dicebat tẽtãs eũ ipse em̃ sciebat qđ eẽt factur⁹. oro vt s. Ad ves. a. Accepit ꝗ iesus panes ꝛ cũ grãs egisset distribuit discũbẽtib⁹. Itẽ a. Satiauit dñs q̃nq₃ milia hoim̃ de q̃nq₃ panib⁹ ꝛ duob⁹ piscibus. an. De q̃nq₃ panib⁹ ꝛ duob⁹ piscibus satiauit dñs q̃nq₃ milia hoĩ₃. an. Illi hoĩes cũ vidissent qđ fecerat ies⁹ signum dicebant: quia hic est vere propheta q̃venturus est in mundum.

¶ Finit temporale.

Swo skulo helgor och fastor haldas i Aldros biscops dømme ther christne retthenen och hellagra fæþre sætningh.

S Unnedaghs helgh hefst a laugerdegi tha er sool er i westher och heldar till midiar nath ath manedegi
Nyaars dag er største hatides dag och er nõhelg fire.
Niende.tiende:elløte dag Jole ero medaldage
Trettende dag største hatides dag och er nonhelg fire
Paals messo dag hellacht som sunnedagher
Kyndulsmesso dag største hatides dag och er nonhelg fire.
Matthies messo apla dag hellacht som sunnedag och faste fire
Gregorius messo dag hellacht som sunnedag och faste fire
Marie messo dag i fasto.fasta och nonhelg fire.
Magnus messo dag hellacht som sunnedag
Paaske dag største hatides dag nonhelg och fasta fire
Annan.och tridia dag ero medaldaga
Fiorde dag hellacht som sunnedag
Gågdager eine skal fasta ath retthõ fastemad och hellacht halda ath messe tiid
Twegge apostola dag vm waren philippi ⁊ iacobi hellacht som sunnedag.
Krosmesso dag vm waren nonhelg fire
Halduardz messo nonhelg fire och fasta.mo tho hwit æthe en melth
J gangdag wiku manedag och tisdagher hellacht ath messe tiid end midwiku dagher fasta skal meth retthom fastamad och hellacht ath messe tiid
Helge torsdagher største hatides dagher fasta och nonhelg fire
Hwite sunnedag største hatides dag fasta och nonhelg fire
Manedaghen hellacht som sunnedag.
Helge likams dagher hellacht som sunnedagher och wel er giort ath fasta.
Botols messo hellacht som sunnedagher
Jons messo dag nonhelg och fasta fire
Peders messo dag nonhelg och fasta fire
Mario messo dag ther nesth som er switune messo aat forno hellacht som sunnedager och wel er giort ath fasta fire
Seliemanna messo nonhelg och fasta hwit enmelt

Margitte messo hellacht som sunnedag
Jacobs messo apostola dag hellacht som sunnedag
Olaffs messo dag største hatides dag watn fasta och nõhelg fire
Olaffs messo sidare nonhelg fire.
Laffrans messo dag nonhelg och fasta fire
Mario messo dag førre største hatides dag nonhelg och watn fasta fire
Bartholomeus apła dag hellacht som sunnedag och fasta fire.
Mario messo dag sidare nonhelg och fasta fire
Krosmesso om hausthen hellacht som sunnedag.
Mattheus messo apła dag hellacht som sunnedag och fasta fire
Michiels messo dag nonhelg fire
Sancti francisci dag hellacht som sunnedag
Twegge apostola messo dag vm hausthen symonis och Jude hellacht som sunnedag och fasta fire
Helgono messo dag største hatides dag nonhelg och watn fasta (fire
Marteins messo dag hellacht som sunnedag
Clemetz messo dag hellacht som sunnedag
Anders messo apostola dag nonhelg och fasta fire
Nicolaus messo dag nonhelg och fasta fire
Mario messo dag ther nest conception hellacht som sunnedag och wel er giort ath fasta
Thomas messo apostola dag hellacht som sunnedag och fasta (fire
Jola dag største hatides dag nonhelg och fasta fire.
Annan dag iola.tridia.fiorde.och fempta hellacht som sũnedag
End sette dag och siwende ero medeldaga
Fioretiodage i longo fastu skal rettheligaste:fasta end longe friadag watn fasta.
Imbre dage som era midwikudagher. friadagher .och laugher dagher their som kome vm wætren fire ioll swo och their som kome først i longofasta skal fasta meth retthom fastemad. End their imbredage som koma vm somaren i hwite sunne wik swo och their som kome vm hausthẽ effther krosmesso loffwast hwit etha einmelt midwiku dagher och laugher dagher.
Friadag huaru skal fasta meth retthom fasta mad effther loffligelandzens sedwenie och christne retthen. Amen.

Incēsio lune	Hore	Minuta	Lre signor'	Aure⁹ nūer⁹	Lre dñical'		
19	18	1	a	iii	A	Kl	Januarij. Circūcisio dñi. Sūmū.
8	14	42	b		b	iiij no.	Octa. scti Stephani. iij. lc.
			c	xi	c	iij no.	Octa. scti ioānis. iij. lc.
16	3	24	d		d	pdie no.	Octa innocentū. iij. lc
5	23	22	e	xix	e	None	Octa. scti Thome. cōmēo.
			f	viii	f	viij id⁹	Epiphania dñi. Sumum.
13	12	14	g		g	vij id⁹	
2	8	22	h	xvi	A	vj id⁹	
			i	v	b	v id⁹	
10	23	4	k		c	iiij id⁹	
			l	xiij	d	iij id⁹	
18	9	22	m	ij	e	pdie id⁹	
7	5	55	n		f	Idus	Oct. epi. semid. hylarij ꝛ rem. ꝯf. ꝯ
15	18	35	o	x	g	xix kl Februarij.	Felicis pbri m̄. 3. l. ꝯ. so.
			p		A	xviij kl	Mauri abbatis. iij. lc. nocl.
4	14	43	q	xviij	b	xvij kl	Marcelli pape mar. iij. lc. cō. sol.
			r	vij	c	xvj kl	Antonij ꝯfes. iij. lc. nocl.
12	3	25	s		d	xv kl	Prisce ꝟgi. ꝛ mar. iij. lc. cō. sol.
1	25	33	t	xv	e	xiiij kl	Henrici epi ꝛ m̄. semidu. Marij ꝛ
			v	iiij	f	xiij kl	Fabiani ꝛ seba. m̄. ix. l. marte cō.
9	12	15	x		g	xij kl	Agnetis ꝟgi. et mar. ix. lc.
			y	xij	A	xj kl	Uincentij mar. ix. lc.
17	0	57	z	i	b	x kl	
5	21	6	ꝛ		c	ix kl	Babille epi ꝛ mar. iij. lc. nocl.
			ꝯ	ix	d	viij kl	Cōuersio scti pauli dup. piec m̄. ꝯ.
14	9	47	ꝯ		e	vij kl	Policarpi epi ꝛ mar. iij. lc. nocl.
3	5	55	ꝯ	xvij	f	vj kl	
11	18	36	a	vi	g	v kl	Agnetis secūdo. iij. lc. cō. sol.
			b		A	iiij kl	
19	7	45	c	xiiij	b	iij kl	
			d	iii	c	pdie kl	

Nota infra octa. epiphanie Ad primam preces. Et ego ad te dñe. dicātur: adiūctis ꝟ. Reges tharsis. ꝛc. ꝛ orone Omnipotens sempiterne deus dirige.

Et februus algeo clamat

8	3	26	e		d	K L Februarii	Brigi. vg. nō m. 3. l. 2.
16	16	7	f	xi	e	iiij no.	Purificatio scte marie Sumir
			g	xix	f	iij no.	Blasij epi ꝛ mar. iij. lc. cōme. so
5	12	6	h	viij	g	ꝑdie no.	
			i		A	None	Agathe virgi. mar. ix. lc.
13	0	56	k	xvj	b	viij idꝰ	Dorothee virgi. mar. ix. lc.
2	21	6	l	v	c	vij idꝰ	Uedasti ꝛ amādi ꝯfes. iij. lc. cō.
			m		d	vj idꝰ	
10	9	48	n	xiij	e	v idꝰ	Apollonie virgi. ꝛ mar. cōmē
13	22	56	o	ij	f	iiij idꝰ	Scolastice vgi. nō mar. iij. l. 2.
7	18	37	p		g	iij idꝰ	
			q	x	A	ꝑdie idꝰ	
15	7	19	r		b	Idus	
			s	xviij	c	xvj kl	Martii. Ualētini mar. iij. l. cō.
4	3	27	t	vij	d	xv kl	Sifridi epi ꝛ ꝯfes. ix. lc.
12	16	9	v		e	xiiij kl	Iuliane vgi. ꝛ mar. iij. lec. noc.
			x	xv	f	xiij kl	
1	12	18	y	iiij	g	xij kl	
			z		A	xj kl	
9	0	59	ꝛ	xij	b	x kl	
17	13	41	ꝯ	j	c	ix kl	
			ꝯ		d	viij kl	Cathedra scti petri semidupl.
6	9	49	ꝯ	ix	e	vij kl	Uigilia.
14	22	33	a		f	vj kl	Matthie apostoli duplex.
3	18	40	b	xvij	g	v kl	
			c	vj	A	iiij kl	
11	7	20	d		b	iij kl	
19	20	29	e	xiiij	c	ꝑdie kl	

Incensio lune | Hore | Minute | Lre signoꝝ | Aure' nūer' | Lre dñicales

In āno bisextili festū scti Matthie a
eodē ordine celebraẗ sicut in aliis anı
cōibus: sic ꝙ dies superaddita post f
stū sancti matthie imponatnr ꝛ nō aı
scdm consuetudinem eccľie nidrosien

Incessio lune	Hore	Minuta	Lre signorū	Aurei nūeri	Lre dñicales			
			f	iiij	d	Kl Martij		
8	16	16	g		e	vj no.		
			h	xj	f	v no.		
16	4	52	i		g	iiij no.		
			k	xix	A	iij no.		
5	1	0	l	viij	b	pridie no.		
13	12	40	m		c	Nonē	Thōe ɔfes.ix.l.Ꝑpetue ꝛ felici.ɔ.	
11	9	50	n	xvj	d	viij id⁹		
			o	v	e	vij id⁹		
10	12	22	p		f	vj id⁹		
18	11	40	q	xiij	g	v id⁹		
			r	ij	A	iiij id⁹	Gregorij pape cōfes.duplex.	
7	7	21	s		b	iij id⁹		
15	20	4	t	x	c	pridie id⁹		
			v		d	Idus		
4	16	11	x	xviij	e	xvij kl Aprilis		
			y	vij	f	xvj kl	Gertrudis vgi.non m.ix.lc.Pa-	
12	4	53	ʒ		g	xv kl	tritij epi cōfes.cō.	
			ꝛ	xv	A	xiiij kl		
1	1	2	ɔ	iiij	b	xiij kl	Cuthberti epi cōfes.ix lc.	
9	13	43	ɔ		c	xij kl	Benedicti abbatis.ix.lc.	
			ɔ	xij	d	xj kl		xvj
17	2	25	ɔ	i	e	x kl		v
6	22	53	a		f	ix kl		
			b	ix	g	viij kl	Annūciatio scte marie Sūmū.	xiij
14	10	15	c		A	vij kl	In isto aureo nūero re-	ij
3	7	34	d	xvij	b	vj kl	qre aureū nūerū ānī. Et	
11	20	4	e	vj	c	v kl	post illū nūerū etiā si in	x
			f		d	iiij kl	dñica die euenerit: pri-	
19	8	13	g	xiiij	e	iij kl	ma dñica teneat pascha	xviij
			h	iij	f	pridie kl	ānuatim ppetuis tpib⁹.	vij

Nota in hebdoma.pascha. ꝛ penthe.pri- mi quatuor dies sub officio duplici: tres vero seqntes sub officio simplici celebrent. Nota in hebdo.pasc.pria canat cū orone vt i die scō: tria vero vj. ꝛ. ix. cū orone diei.

Incẽsio lune	Hore	Minute	Lr̃e signoꝝ	Aurei numeri	Lr̃e dñical.			
5	4	16	i		g	Kl. Aprilis.		xv
16	17	8	k	xi	A	iiij no.		iiij
5	13	6	l		b	iij no.		
			m	xix	c	p̄die no.	Ambrosij epi semiduplex.	xij
13	2	56	n	viij	d	None		j
2	22	11	o	xvi	e	viij id9		
			p	v	f	vij id9		ix
10	11	48	q		g	vj id9		
18	23	56	r	xiij	A	v id9		xvij
			s	ij	b	iiij id9		vj
7	20	37	t		c	iij id9		
			v	x	d	p̄die id9		xiiij
15	8	19	x		e	Idus		iij
			y	xviij	f	xviij kl. Maij	Tiburcij z vale. iij. lc. 2. fol.	
4	4	27	z	vij	g	xvij kl		xi
12	17	9	ꝛ		A	xvj kl	Magni mar. duplex.	
			ꝯ	xv	b	xv kl		xix
1	13	18	ꝯ	iiij	c	xiiij kl		viij
			ꝯ		d	xiij kl		
9	2	59	a	xij	e	xij kl		
17	15	41	b	i	f	xj kl		
			c		g	x kl		
6	11	49	d	ix	A	ix kl	Georgij mar. iij. lc.	
14	23	33	e		b	viij kl		
3	20	7	f	xvij	c	vij kl	Marci euãg. semid. Leta. maior	
			g	vj	d	vj kl		
11	8	48	h		e	v kl		
19	21	57	i	xiiij	f	iiij kl	Uitalis mar. iij. lc. cõ. fol.	
			k	iij	g	iij kl	Petri mar. iij. lc. cõmẽo. fol.	
8	19	20	l		A	p̄die kl		

Nota oēs dñice a festo pasche vsq; ad ascensionē: sub duplici officio celebrent: sed dñica infra octauas ascẽsionis simplex festum seruetur.

Incessio lune	Hore	Minuta	Lre lignor.	Aure9 numer9	Lre dnical			
			m	xj	b	Kl'		Maij. Philippi z Jaco. ap'o. dup.
16	6	20	n		c	vj	no.	
			o	xix	d	v	no.	Inventio sancte crucis. Cū memo[illegible]
5	2	28	p	viij	e	iiij	no.	Alexādri pape z mar. iij. lc. cō. fo.
13	15	7	q		f	iij	no.	
2	11	18	r	xvj	g	pdie	no.	Joānis añ portā latinā semidu.
			s	v	A	None		Joānis beuerlaceñ. epi. iij. l. p. fo.
10	0	0	t		b	viij	id9	
18	12	8	v	xiij	c	vij	id9	
			x	ij	d	vj	id9	Gordiani z epimachi m. iij. l. p. fo.
7	8	49	y		e	v	id9	
15	21	31	z	x	f	iiij	id9	Nerei z achillei. iij. lc. cō. fol.
			ꝛ		g	iij	id9	
4	17	40	ꝯ	xviij	A	pdie	id9	
			ꝯ	vij	b	Idus		Haluardi mar. duplex.
12	16	21	ꝯ		c	xvij	kl'	Junij.
			a	xv	d	xvj	kl'	
1	2	30	b	iiij	e	xv	kl'	Erici regis z mar. semiduplex.
9	15	11	c		f	xiiij	kl'	Dunstani epi ꝯfes. iij. lc.
			d	xij	g	xiij	kl'	
17	3	20	e	j	A	xij	kl'	
6	0	50	f		b	xj	kl'	
14	12	43	g	ix	c	x	kl'	
			h		d	ix	kl'	
3	8	51	i	xvij	e	viij	kl'	Urbani pape z mar. iij. lc. cō. fol.
11	21	22	k	vj	f	vij	kl'	Augusti. epi z ꝯf. āglo℞ apl'i. iij. lc. (cō. fol.
			l		g	vj	kl'	
19	10	41	m	xiiij	A	v	kl'	Germani epi ꝯfe. iij. lc. cō. fol.
			n	iiij	b	iiij	kl'	
8	3	22	o		c	iij	kl'	
16	19	4	p	xj	d	pdie	kl'	Petronille vgi. z m. iij. lc. nocl.

Nota in hebdomada penthecost. prima peragat cū orōne Deus qui hodierna die. Et in fine Oms sempiterne deus dirige. Et tū festa oia que i illa hebdomada occurrūt in sequentem hebdomadā trāsferantur

Dat Junius spicas

Incensio lune	Hore	Minute	Lre dñicales	Aure numer	Lre dñicales		
			q		e	Kl. Junii.	
5	15	12	r	xix	f	iiij no	Marcellini z petri m̄.iij.lc.cō.so.
			s	viii	g	iij no.	Erasmi epi mar.iij.lc.cō.so.
13	3	52	t	xvi	A	pdie no.	
2	0		v	v	b	Nonas	Bonifacij epi z mar.iij.lc.cō.so.
10	12	4	x		c	viij id9	
			y	xiij	d	vij id9	
13	1	52	z	ij	e	vj id9	Medardi z gildar.epoꝝ.3.l.p.so.
7	21	33	ꝛ		f	v id9	Primi z feliciani mar.iij.lc.cō.sol.
			ꝯ	x	g	iiij id9	
1	10	15	ꝯ		A	iij id9	Barnabe apostoli semiduplex.
			ꝯ	xviij	b	pdie id9	Basilidis sociorumq3 ei9.iij.lc.p.so.
4	6	22	ꝯ	vij	c	Idus	
12	19	5	a		d	xviij kl Julij	Basilij epi z pf.iij.lc.cō.sol.
			b	xv	e	xvij kl	Uiti z modesti mar.iij.lc.nocl.
1	15	14	c	iiij	f	xvj kl	
			d		g	xv kl	Botolphi abbatis simplex.
9	3	55	e	xij	A	xiiij kl	Marcelliani z marci m̄.iij.l.p.so.
17	16	4	f	i	b	xiij kl	Geruasij z prthasij mar.3.lc.cō.so.
6	12	4	g		c	xij kl	
			h	ix	d	xj kl	Leofredi abbatis.iij.lc.nocl.
14	1	27	i		e	x kl	Albani mar.iij.lc.cōmēo.sol.
3	21	35	k	xvij	f	ix kl	Etheldre.ṽg.nō m̄.p.l.mil. Uigil.
			l	vj	g	viij kl	Natiuitas scti Joā. bapti. Sūmū.
11	10	16	m		A	vij kl	
19	23	25	n	xiiij	b	vj kl	Joānis z pauli mar.iij.lc.
			o	iij	c	v kl	
8	19	6	p		d	iiij kl	Leonis pape cōfes.cō. Uigilia.
			q	xj	e	iij kl	Petri z pauli apl'oꝝ mai9 duplex.
16	7	48	r		f	pdie kl	Cōmēoratio pauli apli seīduplex.

Nota infra octa.corpis xpi:prima absq3 precibus cū orone Dne sancte pater, et Ops sempiterne de9 dirige in fine. Jtez oct.dies hui9 festi semiduplicit celebref.

5	3	56	f	xix	g	KL	Julij. Octaua ioannis baptiste.
			t	viij	A	vj no.	Visitatio marie. Summum.
13	16	36	v		b	v no.	Processi et martiniani comemoratio.
2	12	46	x	xvj	c	iiij no.	Translatio martini epi confes. come.
			y	v	d	iij no.	
10	1	28	z		e	pdie no.	Octa. petri et pauli aplorum. iij. lc.
18	12	36	ꝛ	xiij	f	None.	Translatio thome archiepi com.
			ꝯ	ij	g	viij id9	Sanctorum in festo mar. mai9 dup.
7	10	17	ꝯ		A	vij id9	Octa. visita. marie semiduplex.
15	22	59	ꝯ	x	b	vj id9	Septem fratrum. trium. lc. com. so.
			a		c	v id9	Translatio bndicti abbatis. iij. lc.
4	19	7	b	xviij	d	iiij id9	
			c	vij	e	iij id9	
12	7	48	d		f	pdie id9	
			e	xv	g	Idus	Diuisio aplorum semiduplex.
1	3	58	f	iiij	A	xvij kl	Aug. Transla. suithuni. epi. sesd.
9	16	40	g		b	xvj kl	Alexis cofes. no pon. iij. c. lc. sola.
			h	xij	c	xv kl	
17	5	49	i	i	d	xiiij kl	
6	1	29	k		e	xiij kl	Margarete virginis simplex.
14	14	11	l	ix	f	xij kl	Praxedis vgi. no mar. iij. lc. c. so.
			m		g	xj kl	Marie mag. sesd. wadregisilli. c.
3	10	19	n	xvij	A	x kl	Appollinaris epi et mar. iij. lc. c. so.
11	23	0	o	vi	b	ix kl	Cristine virgis mar. com. Vigilia
			p		c	viij kl	Jacobi apostoli duplex.
19	11	9	q	xiiij	d	vij kl	Cristofori et cucufati mar. 3. l. c. so.
			r	iij	e	vj kl	Septe dormetium. iij. lc. come. sola.
8	7	50	s		f	v	Pata. mr. c. Vigilia. hic. fiat c. d. mar.
16	20	33	t	xi	g	iiij kl	Olaui re. et mr. su. feli. simp. so. e. c.
			v	xix	A	iij kl	Abdon et sennen comeo.
5	16	40	x		b	pdie kl	Germani epi et confessoris comeo.
Incensio lune	Hore.	Minuta.	Lre signor.	Aureus numerus	Lre dnicales.		

Augustus spicas

			y	viij	c	Kł. Augusti.	Vincula petri semidu.ma
19	7	20	z	xvj	d	iiij no.	Stepha.pape.m̄.ↄ. (chab.m̄.cō.
2	1	30	ꝛ	v	e	iij no.	Trāsla.s.olaui. (Jnuē.stepha.cō.
10	14	12	ↄ		f	ṗdie no.	
			ↄ	xiij	g	None.	oct.s.olaui seidu.osualdi.mar.cō.
18	2	20	ↄ	ij	A	viij id⁹	Trāsfigu.dñi.ix.lc. Sixti.pa.cō.
7	23	1	a		b	vij id⁹	Donati epi.mar.iij.lc.nocł.
			b	x	c	vj id⁹	Ciriaci et sociorū ei⁹.iij.lc.ↄm̄.so.
15	11	43	c		d	v id⁹	Vigilia.
			d	xviij	e	iiij id⁹	Laurentij martyris.duplex.
4	7	51	e	vij	f	iij id⁹	Tiburcij martyris.iij.lc.
12	20	33	f		g	ṗdie id⁹.	
			g	xv	A	Idus.	Ypoliti ꝛ sociorū eius. mar. iij.lc.
1	16	42	h	iiij	b	xix kł	Septē. Eusebij epi ↄf.ↄ. Vigilia.
			i		c	xviij kł	Assumptio.s.marie ṽgis.Sūmū.
9	5	23	k	xij	d	xvij kł	
17	18	32	l	i	e	xvj kł	Octaua sancti laurētij.triū lcōnū.
6	14	13	m		f	xv kł	
			n	ix	g	xiiij kł	
14	2	56	o		A	xiij kł	
3	23	3	p	xvij	b	xij kł	
			q	vj	c	xj kł	Oct.s.marie seidu. Thimotei ꝛ sim
11	11	43	r		d	x kł	(phoriani ↄmēo.
			s	xiiij	e	ix kł	Bartholomei apostoli duplex.
19	0	53	t	iij	f	viij kł	Audoeni epi cōfes.triū.lc.ↄm̄.so.
8	20	34	v		g	vij kł	
			x	xj	A	vj kł	Hermetis marty.triū lcō.cō.sole.
16	9	6	y	xix	b	v kł	Augustini epi ↄfes.semiduplex.
			z		c	iiij kł	Decollā.ioan.bap.ix.lc. sabie.ṽ.ↄ.
5	5	24	ꝛ	viij	d	iij kł	Felicis ꝛ adaucti mar.iij.lc.ↄ.sol.
13	18	4	ↄ		e	ṗdie kł	
Incēsio lune.	Hore.	Minute.	Lr̄e signoꝝ.	Aure⁹ nūer⁹.	Lr̄e dñical.		

1	14	14	?	xvi	f	Kl Septēbris.	Egidij abba. sim̄p. Prisci mar. cōmēo.
			?	v	g	iiij no.	
10	2	56	?		A	iij no.	
18	15	4	a	xiij	b	p̄die no.	Trāslatio cuthberti ep̄i ɔf. iij. lc.
			b	ij	c	None	Bertini abbatis. iij. lc. cōme. sol.
7	11	45	c		d	viij id⁹	
			d	x	e	vij id⁹	Hic cātet̄ de eo. iij. lc. noct.
15	0	32	d		f	vj id⁹	Nati. marie vg. Adriani ep̄i z m̄.
4	20	35	e	xviij	g	v id⁹	Gorgonij mar. cōmēo.
			f	vij	A	iiij id⁹	Audomari ep̄i cōmēo.
12	9	17	g		b	iij id⁹	Prothi z iacincti mar. cōmēo.
			h	xv	c	p̄die id⁹	
1	5	26	i	iiij	d	Idus	Cornelij z cipriani mar. cōmēo.
9	18	7	k		e	xviij kl	Octobris. Exalta. s. cru. mai⁹ dup.
			l	xij	f	xvij kl	oct. marie vgi. semid. Nico. m̄. cō.
17	6	16	m	i	g	xvi kl	Eufemie vgi. mar. iij. lc. cōm̄. so.
6	2	57	n		A	xv kl	Lāberti ep̄i z mar. iij. lc. cōm̄. so.
14	15	39	o	ix	b	xiiij kl	
			p		c	xiij kl	
3	11	47	q	xvij	d	xij kl	Vigilia.
			r	vj	e	xj kl	Matthei apl̄i z euāge. duplex.
11	0	28	s		f	x kl	Mauricij z socio⁊ eius simplex.
19	13	37	t	xiiij	g	ix kl	
			v	iij	A	viij kl	
8	9	18	x		b	vij kl	Firmini ep̄i mar. iij. lc. noct.
16	22	0	y	xi	c	vj kl	
			z	xix	d	v kl	Cosme z damia. mar. iij. l. cō. so.
5	18	8	⁊		e	iiij kl	
			?	viij	f	iij kl	Michaelis archāge. mai⁹ dupl.
13	6	48	?		g	p̄die kl	Hieronymi pbri z cōfes. semidu.
Incensio lune.	Hore.	Minute.	Lre signo⁊.	aurei numeri.	Lre dn̄icales.		

Seminat october.

1	2	58	a	xvi	A	Kl	Octobris. Remi. z ger. c. 9f. 3. l. 9. so.
10	15	40	b	v	b	vi no.	Leodegarij epi mar. iij. lc. noct.
			c	xiii	c	v no.	
18	4	48	d	ii	d	iiij no.	Francisci cōfesso. duplex.
			e		e	iij no.	
7	10	12	f	x	f	pdie no.	Fidz vgi. m. 3. l. no. Eskille. e m. 9
15	13	11	g		g	None	Birgitte vid. seid. Marci. pa. 9.
			h	xviij	A	viij id9	Demet. m. 3. l. no. (marcel. z ap. m. 9
4	9	19	i	vij	b	vij id9	Dionysij epi sociorꝫ eius m. simp.
12	22	8	k		c	vj id9	Gereonis sociorꝫ m. 3. lc. cō. so.
			l	xv	d	v id9	
1	18	10	m	iiij	e	iiij id9	
			n		f	iij id9	Festū reliquiarum mai9 dupl.
5	6	51	o	xij	g	pdie id9	Calixti pape m. iij. lc. cōm. so.
17	19	0	p		A	Idus	
6	15	41	q		b	xvij kl	Nouembris.
			r	ix	c	xvi kl	Marthe vgi. nō m. iii. l. cū seq.
14	4	23	s		d	xv kl	Luce euāge. semidu. Justi m. cō.
			t	xvii	e	xiiii kl	
3	0	31	v	vi	f	xiii kl	
11	13	12	x		g	xii kl	Undecim miliū vgi. iii. lc. cō. sol.
			y	xiiii	A	xi kl	
19	1	21	z	iii	b	x kl	Seuerini epi 9fes. iii. lc. cō. so.
8	22	2	z		c	ix kl	
			9	xi	d	viii kl	Crispini z crispiniani m. 3. l. noc.
16	10	44	9	xix	e	vii kl	
			9		f	vi kl	
5	6	52	a	viii	g	v kl	Symonis z iude aplorꝫ duplex.
13	19	33	b		A	iiii kl	
2	15	42	c	xvi	b	iii kl	Quintini mar. iii. lc. noc.
			d	v	c	pdie kl	Uigilia.

Incensio lune. Hore. Minuta. Lre festiuo. Aureus numerus. Lre dnical.

Nota q festum reliquiarꝫ celebrabit die dominico qui pxime fuerit festo calixti ante vel post.

Incẽsio lune	Hora	Minuta.	Lr̃e figure.	Aure⁹ nũers	Lr̃e dñica		
10	4	24	e		b	Kl	Nouẽbris. Om̄ium sctõrum. Sũmũ
18	17	32	f	xiij	e	iiij no.	Cõmemoratio animarum.
			g	ij	f	iij no.	Eustachij sociorũqȝ marty. ꝯme.
7	13	13	h		g	pridie no.	
			i	x	A	None.	
15	1	55	k		b	viij id⁹	Leonardi abbatis.ix.lc.
4	22	3	l	xviij	c	vij id⁹	Willeadi epi confes. cõmemoratio.
			m	vij	d	vj id⁹	Sã.iiij.coro.mr.ꝯ. Oct.oiȝ.s.sctõ.
12	10	47	n		e	v id⁹	Spiñe coroñe dñi mai⁹ dup. Theo
			o	xv	f	iiij id⁹	Mẽne mr.iij.lc.nocƚ. dori.mr.ꝯ.
1	5	54	p	iiij	g	iij id⁹	Martini epi cõfes. duplex.
9	19	35	q		A	pdie id⁹	
			r	xij	b	Idus	Bricttj epi z confesso.iij.lc.
17	8	44	s	j	c	xviij kl	Decembris.
6	4	25	t		d	xvij kl	
14	15	7	v	ix	e	xvj kl	Edmundi epi confes. ꝯmẽo.
			x		f	xv kl	
3	13	15	y	xvij	g	xiiij kl	Oct.s.martini. iij.lc.
			z	vj	A	xiij kl	Elizabeth vidue cõmemoratio.
11	1	16	⁊		b	xij kl	Edmundi regis mar.ix.lc.
19	14	5	ꝯ	xiiij	c	xj kl	Presẽtatio marie vgi. mai⁹ dup.
			ꝯ	iij	d	x kl	Cecilie vgis marty. semiduplex.
8	10	46	ꝯ		e	ix kl	Clemẽtis pa.mr.ix.l. Felicitatis.ꝯ.
16	23	28	ꝯ	xj	f	viij kl	Crisogoni mar.iij.lc. cõme.sola.
			a	xix	g	vij kl	Katherine virginis mar.ix.lc.
5	19	36	b		A	vj kl	
			c	viij	b	v kl	
13	8	16	d		c	iiij kl	
2	4	26	e	xvj	d	iij kl	Saturnini sociorũqȝ ei⁹.m̄.ꝯ. Vigil.
10	17	8	f	v	e	pdie kl	Andree apostoli maius duplex.

Quarit habere cibum/porcum mactādo decēber.

Incessio lune	Hore	Minuta	Lr̄e signorū	Aure⁹ numer⁹	Lr̄e dñicales		
			g		f	KL	Decembris.
18	15	16	h	xiii	g	iiii no.	
			i	ii	A	iii no.	
7	1	57	k	x	b	pdie no.	Barbare virginis mar. simplex.
15	14	19	l		c	None.	
			m	xviii	d	viii id⁹	Nicolai epi cōfes. duplex.
4	10	47	n	vii	e	vii id⁹	Oct. sancti andree. iii. lc. cū seqn.
12	24	30	o		f	vi id⁹	Cōceptiōis marie virgi. Sūmū.
			p	xv	g	v id⁹	Stē āne matris marie fest duplex.
1	19	35	q	iiii	A	iiii id⁹	Damasi pmēoratio
			r		b	iii id⁹	Victorici z fusciani. mr. iii. l. p. so.
9	8	49	s	xii	c	pdie id⁹	
17	20	27	t	i	d	Idus	Lucie vg. mr. simp. Trās. magni.
6	17	9	v		e	xix kl Januari	Nichasii z sociorū ei⁹ p.
			x	ix	f	xviii kl	
14	5	51	y		g	xvii kl	
			ʒ	xvii	A	xvi kl	O sapiētia duplicabitē ān. ad mgt.
3	1	59	z	vi	b	xv kl	
11	14	40	ꝯ		c	xiiii kl	
			ꝯ	xiiii	d	xiii kl	
19	3	49	ꝯ	iii	e	xii kl	Thome apostoli duplex.
8	23	30	a		f	xi kl	
			b	xi	g	x kl	Torlaci epi cōfes. simplex.
16	12	12	c	xix	A	ix kl	Vigilia.
			d		b	viii kl	Nati. dñi. nr̄i. Anast. p. m. p. 2. misse
5	8	20	e	viii	c	vii kl	Stephani pthomar. mai⁹ duplex
13	21	0	f		d	vi kl	Joānis apli z euāge. mai⁹ duplex
2	17	10	g	xvi	e	v kl	Sanctorum innocētiū mar. dup.
			h	v	f	iiii kl	Thome archiepi marty. duplex.
10	5	52	i		g	iii kl	
			k	xiii	A	pdie kl	Silvestri pape cōfes. simplex.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Aure⁹ nūer⁹.
ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	Aries.bonuȝ.
ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	Aries.
ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	Taur⁹.malū.
a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	Taurus.
b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	Gemini.malū
c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	Gemini.
d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	Cācer mediū.
e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	Cancer.
f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	Cancer.
g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	Leo. malum.
h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	Leo.
l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	Virgo.mediū
k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	Virgo.
l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	Libra.bonuȝ.
m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	Libra.
n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	Scorp. malū.
o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	Scorpio.
p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	Scorpio.
q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	Sagit.bonū.
r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	Sagittarius.
ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	Capri.mediū.
t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	Capricornus.
v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	Aqua.bonuȝ.
x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	Aquarius.
y	m	b	t	l	ɔ	q	f	ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	Piſcis.mediū
ʒ	n	c	v	k	ɔ	r	g	ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	Piſcis.
ꝛ	o	d	x	l	a	ſ	h	ɔ	p	e	y	m	b	t	l	ɔ	q	f	Piſcis.

Est aries minuendo bonus: libra/ vnda/ ſagitta.
Cancer habet medium/ virgo/ piſcis/ capricornus.
Quatuor iſta mala/ gemini/ leo/ ſcorpius/ taurus.

¶ Declaratio tabule precedentis.

¶ Si scire volueris omni die in quo signo luna existat: primo considera litteram signorum in kalēdario versus sinistram diei de quo scire desideras: qua cognita/ quere in tabula precedenti aureū numerum presentis anni. et sub eodem descēde/ quousqꝫ litterā diei inueneris: et videbis directe versus dexteram in eadem linea signū in quo luna eodem die versatur.

¶ Si vis p hāc sequētē tabulā festa mobilia inuēire primo q̄re aureū nuerū anni illi⁹ in quo scire vis. Deinde q̄re primam litterā dn̄icalem subtus lineam ipsius aurei numeri: quo habito respice in eadem linea transuersali in qua littera dominicalis est: et inuenies subtus quālibet festiuitatem numerum in ipsa linea in qua ipsa festiuitas scripta est/ quota sit in mēse quolibet. Et quelibet dies vel festiuitas habet mensem in sua linea scriptum. Si autem eo anno fuerit bissextus: cinis et reliqua festa inueniūtur sub ea littera que currit post festū sancti matthie. Verbi gratia. Anno domini. M. cccc. littera dominicalis est e. et aureus numerus currit. xix. et lxx erit. xvi. die februarij: et feria quarta cineris erit in superiori linea propter bissextum quarta martij. Pascha. xix. aprilis ꝛc.

Au. nūe.	Lra. do.	lxx ianua.	cinis. Feb.	Pascha martij	Ascē. aprilis.	pēte maij	cor. do. maij	dñic	A duē. noucb.
v	d	18	4	22	30	10	21	27	29
	e	19	5	23	1 maij	11	22	27	30
xiij	f	20	6	24	2	12	23	27	1 decēb
ij	g	21	7	25	3	13	24	27	2
	A	22	8	26	4	14	25	27	3
x	b	23	9	27	5	15	26	27	no.27.
	c	24	10	28	6	16	27	26	28
xviij	d	25	11	29	7	17	28	26	29
vij	e	26	12	30	8	18	29	26	30
	f	27	13	31	9	19	30	26	1 decē.
xv	g	28	14	1 aprilis	10	20	31	26	2
iiij	A	29	15	2	11	21	1 iunij.	26	3
	b	30	16	3	12	22	2	25	no.27
xij	c	31	17	4	13	23	3	25	28
i	d	1 Feb.	18	5	14	24	4	25	29
	e	2	19	6	15	25	5	25	30
ix	f	3	20	7	16	26	6	25	1 decē.
	g	4	21	8	17	27	7	25	2
xvij	A	5	22	9	18	28	8	25	3
vj	b	6	23	10	19	29	9	24	no.27
	c	7	14	11	20	30	10	24	28
xiiij	d	8	25	12	21	31	11	24	29
iij	e	9	26	13	22	1 iunij	12	24	30
	f	10	27	14	23	2	13	24	1 decē.
xj	g	11	28	15	24	3	14	24	2
	A	12	1 mar.	16	25	4	15	24	3
xix	b	13	2	17	26	5	16	23	no.27
viij	c	14	3	18	27	6	17	23	28
	d	15	4	19	28	7	18	23	29
	e	16	5	20	29	8	19	23	30
	f	17	7	21	30	9	20	23	1 decē.
	g	18	8	21	31	10	21	23	2
	A	19	9	23	1 iunij	11	22	23	3
	b	20	10	24	2	12	23	22	no.27
xvj	c			25	3	13	24	23	28

¶ Notandum est quod hec regula ad inueniendum dominicam. lxx. nunquam fallit: neque in bissexto neque sine bissexto.
Quãdo aureus numerus currit per .j. numera .xxv. dies a crasti-no epiphanie. Et prima dominica post: facit septuagesimam: et sic de alijs prout ãnotatum est. Et si vltima dies est dñica/septuagesi-ma tamen semper erit in dominica sequenti.
Quando currit per .ij. numera .xv. dies.
Quando currit per .iij. numera .xxiij. dies.
Quando currit per .iiij. numera .xxiij. dies.
Quando currit per .v. numera .xij. dies.
Quando currit per .vj. numera .xxxj. dies.
Quando currit per .vij. numera .xx. dies.
Quando currit per .viij. numera .xxxix. dies.
Quando currit per .ix. numera .xxviij. dies.
Quando currit per .x. numera .xvij. dies.
Quando currit per .xj. numera .xxxviij. dies.
Quando currit per .xij. numera .xxv. dies.
Quando currit per .xiij. numera .xiiij. dies.
Quando currit per .xiiij. numera .xxxiij. dies.
Quando currit per .xv. numera .xxij. dies.
Quando currit per .xvj. numera .xj. dies.
Quando currit per .xvij. numera .xxx. dies.
Quando currit per .xviij. numera .xix. dies.
Quando currit per .xix. numera .xxxviij dies.
¶ Item dominica sequens dominicam septuagesime: appellatur dominica sexagesime: et altera dominica: sequens appellatur do-minica quinquagesime.

¶ Regula.

A dominica septuagesime vsque ad diem cinerum: sunt dies. xviij
A die cinerum vsque pascha: sunt dies. xlvj.
A pascha vsque ascensionem domini: sunt dies. xxxix.
Ab ascensione vsque penthecosten: sunt dies. xj.
A penthecoste vsque trinitatem: sunt dies. viij.
A trinitate vsque festum sacramenti altaris: sunt dies. v.

De laude/virtute/et efficacia psalmorum.

Regius sic inquit ppheta dauid. Psallite deo nr̃o psallite: psallite regi nr̃o/psallite sapient. Psal. xlvj. Et rursus In psalmis iubilem⁹ ei. Psal. xciiij. Et merito deo alacriter psallere debemus: q2 deuotioni psallẽtiũ adest p̄sentia z ꝯgratulatio angelorũ: sicut idẽ psalmista ait. In cõspectu angeloꝝ psallã tibi zc̃. Quare diligent cauendũ est: ne ppt nr̃am desidiã/negligẽtiã/z isolẽtiã: angeli discedant a nobis. Null⁹ q̄ppe mortaliũ est: q̄ vbis aut mẽte possit ṽtutes psalmorũ z laudem diuinam explicare: si tñ puro corde z intẽta mẽte diuine laudes: vt dignũ est psoluãtur. In psalmis eni ōmia describunt bonoꝝ: supplicia malorũ: rudimẽta insipiẽtiũ: pgressio pficientiũ: pfectio puenientiũ: vita actiuorũ: z speculatio ꝯtẽplatiuoꝝ. Canticũ psalmorũ (vt q̄dã ait) virtutes ifundit: aias decorat: angelos inuitat i adiutoriũ: effugat demões: expellit tenebras: efficit sanctitatẽ: peccata delet: spem auget: sicut sol illuminat: vt ignis pctm̃ exurit: sicut oleum defluit: oleum est misericordie sol iusticie: pars angelorum deum ostendit: diabolũ offendit: furorẽ deprimit: iracundiã frangit: omne peccatum expellit: os purificat: cor sctificat: sensus apit: omne malum occidit: perfectionẽ instruit: excelsa demonstrat: desiderũ regni celestis donat: spes est salutis cõsolatio doloris: ptectio laboris: noticia veri luminis: fons sanctitatis: tediũ animi tollit: tuba est mirabilis. Qui diligit canticũ psalmoꝝ assiduũ: nõ potest amare peccatum. Psalmus (si credis) tristes confortat: iratos mitigat: infirmos roborat: supbos hũiliat: hũiles letificat: pigros excitat: discordantes pacificat ad celestia cor subleuat: creaturam creatori copulat. Quicq̄d eni in psalmis est: facit edificationem/vtilitatẽ et ꝯsolationez hũani generis. In psalmis inuenies (si intenta mente non cũ celeritate verborũ pscruteris) dñici verbi incarnationẽ/passionẽ/resurrectionẽ/et ascẽsionẽ. In psalmis inuenies intimã pctõꝝ ꝯfessionẽ: intimã depcationẽ: diuine mie p̄sidium contra aduersitates omnium rerum que tibi accidunt: dignamq3 gratiarum actionem. In psalmis denicq3 confiteris infirmitatem tuam atq3 miseriaz: et per ipsos deum inuitas ad misericordiam. Si a deo mereris vt tibi reuelet secreta psalmorũ: omnes in eis inuenies virtutes. ¶ Si vis confessionem peccatoruz agere et penitentiam: nõ cũ celebritate ṽboꝝ/s3 intẽta mẽte septe-

nos dauiticos pnie decanta psalmos: ꝛ celerrimā expleris dei cle mētiā: mētēq; tuā spūali gaudio illumiari: ꝛ magnā spē idulgētie tibi ꝓmittere. ¶ Si itaq; vis orare laxa mētē tuā i ꝟtute psalmorū q̄rum initium est. Ad te domie leuaui animam meam. In te domi ne speraui. Inclina domine aurem tuam. Deꝰ in adiutorium. Deus in nomine tuo. Deus misereatur nostri. Exaudi deus. j. Nullatenus potest enim humanus animus tam perfecte miseriam ꝛ tribulationem suam angustiasq; tentationum explicare ꝛ dei misericordiam inuocare. ¶ Preterea si laudare volueris dei maiestatē: omniumq; beneficiorum gratias agere: decanta psalmos quoruȝ titulus est. Alleluya. et Benedic anima mea do. quia in hoc sacrificium offers deo omnipotenti dulce super mel et fauum. ¶ Proinde si humanis vel spiritualibus tentationibus affligeris: vt videaris derelictus: intima mente decanta psalmos. Deus meus respice. Exaudi deus orationem meam cum depre. Saluum mē fac deus. et statim deus pondus alleuiabit tibi. ¶ Si presens vita est tibi fastidiosa: et ardenti desiderio attenderis ad videndum deuȝ/ hos decanta psalmos. Quēadmodum. Quam dilecta. Deus deus meus ad te. et complebitur desiderium tuum. ¶ Si tribulationibus derelictum te intelligis: compūcto corde decanta psalmos Usq; quo domine. Deus auribus. Miserere mei deus quoniam conculcauit. Exaudi deus orationem meam. In te domine speraui. et stati a deo visitaberis propicius. Accepta itaq; quiete/ decanta in laudem dei. Benedicam dominum in omni tempore. Benedic anima mea vtrūq;. Exaltabo te domine. Et semper aduersitatis siue prosperitatis tempore hymnum trium pueroruȝ psalle. Nullus enim mortalium virtutem huius hymni explicare potest: in quo omnis creatura ad laudandum deum inuitatur. ¶ Si etiā in diuinis laudibus et mādatis dei te exercere cupis / decāta psalmum. Beati immaculati in via. et licet vsq; in finem vite huiꝰ psalmi virtutem scrutatus fueris: perfecte tamen intelligere non poteris: quia in eo pene nullus versus est/ in quo non legatur lex/ vel mandatum seu preceptum: verba iustificatiōis/ vel sermones / aut iudicia domini descripta. In psalterio habes (si attendis) materiam scrutandi ꝛ docendi prophetias: etiam euangelia et apostolica dicta: que et diuinos libros spiritualiter atq; intelligibiliter in parte descriptos. Et hec de laude ꝛ virtute psalmorū sufficiāt.

¶ Ordo psalterij scdm morē et consuetudinem metropolitane Ambrosiensis ecclesie feliciter icipit. Adiūcto nūero in fine cuiuslibet psalmi quotus est in ordine psalterij biblie. Et hoc deseruit ad allegationes psalmorum. ¶ In dominicis diebus. Inuitatorium. Regem magnum Adoremus dominum. Hymnus.

PRimo dierū oīm/quo mundus extat pditus: vel quo resurgens conditor/ nos morte victa liberet. Pulsis procul torporibus/surgamus oēs ocius:et nocte queramus pium/ sicut pphetam nouim⁹. Nostras preces vt audiat/ suāqꝫ dextram porrigat:vt expiatos sordib⁹/reddat polorū sedib⁹. Ut quiqꝫ sacratissimo / huius diei tpe: horis quietis psallimus/ donis beatis muneret. Iā nūc paterna claritas/ te postulamus affati:absit libido sordidans / omīsqꝫ actus noxius. Ne feda sit vel lubrica/cōpago nostri corporis: per quaꝫ auerni ignib⁹/ipsi crememur acri⁹. Ob hoc redēptor q̄s/ vt pbra nr̄a diluas: vite perennis commoda/ nobis benigne conferas. Quo carnis actu exules / effecti ipsi celibes : vt prestolamur cernui/ melos canamus glorie. Presta pater pijssime/pr̄iqꝫ cpar vnice:cū spiritu paracleto/regnās per oē sclm. Amē. Hy.

NOcte surgentes vigilem⁹ oēs/semp in psalmis meditemur atqꝫ : virib⁹ totis dño canamus/dulciter hymnos. Ut pio regi parit canentes/cū suis sanctis mereamur aulā : ingredi celi simul ꝛ btām/ducere vitā Prestet hoc nobis deitas btā/patris ac nati paritereꝫ sancti/ spūs cui⁹ reboat in omī/gloria mūdo. Amē. ps. dauid. j.

Eatus vir qui nō abijt in consilio ipiorū/et in via pctōrū nō stetit: ꝛ in cathedra pestilentie nō sedit. Sed in lege dñi

volūtas ei⁹: ꝛ in lege ei⁹ meditabit die ac nocte. Et erit tanꝙ lignū qḋ plātatū est secus decursus aquaꝝ: qḋ fructum suum dabit in tpe suo. Et foliū ei⁹ nō defluet: et oīa quecūqꝫ faciet ꝓsperabūtur. Non sic ipij nō sic: sed tanꝙ pulvis quē ꝓijcit vēt⁹ a facie terre. Ideo nō resurgūt impij in iudicio: neqꝫ pctōꝛes in consilio iustoꝛū. Qm̄ novit dñs viam iustoꝛū: et iter impioꝛum peribit. ps. david. ij.

Quare fremuerunt gentes: ꝛ ppl'i meditati sūt inania? Astiterūt reges terre/et pꝛincipes cōvenerūt in vnū: aduers⁹ dñm ꝛ adversus xp̄m ei⁹. Dirūpam⁹ vincula eoꝝ: ꝛ ꝓijciam⁹ a nobis iugū ipsoꝝ. Qui habitat i celis irridebit eos: ꝛ dñs subsānabit eos. Tūc loquet ad eos i ira sua: ꝛ in furoꝛe suo ꝯturbabit eos. Ego aūt ꝯstitut⁹ sū rex ab eo/ sup syō mōtē sctm̄ ei⁹: pꝛedicās p̄ceptū ei⁹. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. Postula a me ꝛ dabo tibi gētes hereditatē tuā: ꝛ possessionē tuā terminos tre. Reges eos i v͛ga ferrea: ꝛ tāꝙ vas figuli ꝯfringes eos. Et nūc reges intelligite: erudimini q̄ iudicatis terrā. Servite dño i timoꝛe: ꝛ exultate ei cū tremoꝛe. Apprehendite disciplinā nequādo irascat dñs: ꝛ pereatis de via iusta. Cū exarserit in breui ira ei⁹: bti oēs q̄ cōfidūt in eo. Psalm⁹ dḋ cū fugeret a facie absalon filij sui. ps. iij.

Domine q̄d multiplicati sunt q̄ tribulant me: multi insurgunt adversū me. Multi dicūt aie mee: non est sal⁹ ipsi i deo ei⁹. Tu aūt susceptoꝛ me⁹ es: gl'ia mea ꝛ exaltās caput meū. Voce mea ad dñm clamavi: ꝛ exaudivit me de monte sctō suo. Ego doꝛmivi ꝛ sopoꝛat⁹ sū: ꝛ exurrexi qꝛ dñs suscepit me. Nō timebo milia ppl'i circūdantis me: exurge dñe salvū me fac deus me⁹. Qm̄ tu ꝑcussisti oēs adversantes michi sine causa: dētes pctōꝛū ꝯtrivisti. Dñi est salus: ꝛ super populum tuū bñdictio tua. ps. vj.

Domie ne i furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ in ira tua coꝛripias me. Miserere mei dñe qm̄ infirm⁹ sum: sana me dñe qm̄ ꝯturbata sunt oīa ossa mea. Et aīa mea turbata est valde: sꝫ tu dñe vsqueq̄? Convertere dñe ꝛ eripe aiaꝫ meā: salvū me fac ꝑpter miaꝫ tuam. Qm̄ nō est in moꝛte q̄ memoꝛ sit tui: in inferno aūt quis confitebit tibi? Labo-

raui in gemitu meo / lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrimis meis stratũ meum rigabo. Turbat⁹ est a furore ocul⁹ me⁹: inueteraui int oẽs inimicos meos. Discedite a me oẽs q̇ opamini iniquitatem: qm̃ exaudiuit dñs vocem flet⁹ mei. Exaudiuit dñs depcationẽ meam: dñs orõnẽ meã suscepit. Erubescant et pturbent vehemẽter oẽs inimici mei: puertantur ⁊ erubescant valde velociter. Gloria pr̃i. In aduentu dñi i primo noc. Nõ auferet sceptrum de iuda ⁊ dux de femore ei⁹ donec veniat q̇ mittẽd⁹ est. Hyemalis an. Seruite dño in timore. Septuagesimalis. ã. Bti q̇ in lege tua iugiter meditant dñe: bti q̇ i te pfidẽtes tibi seruiũt in timore de mõte sctõ tuo nos clemẽs exaudi: ne nos arguas i die furoris tui. Estiualis. ã. Pro fidei meritis vocitatur iure btũs: legẽ qui dñi meditatur nocte dieq̃. ps. vii.

Domine de⁹ me⁹ in te spaui: saluũ me fac ex oib⁹ psequentib⁹ me ⁊ libera me. Neqñ rapiat vt leo aiaꝫ meam: dũ nõ est qui redimat neq̃ q̇ saluũ faciat. Dñe de⁹ meus si feci istud: si est iiquitas in manib⁹ meis. Si reddidi retribuẽtib⁹ michi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis. Persequat inimicus aiam meã / ⁊ cõprehendat ⁊ cõculcet in terra vitam meã: ⁊ gl̃iam meã in puluerẽ deducat. Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finib⁹ inimicorũ meorũ. Et exurge dñe deus me⁹ in p̃cepto qđ mãdasti: ⁊ synagoga pplorũ circũdabit te. Et ppter hãc in altum regredere: dñs iudicat pplos. Iudica me dñe secũdũ iusticiã meã: ⁊ scdm̃ innocentiã meã sup me. Consumetur neq̃tia pctõꝝ ⁊ diriges iustũ: scrutãs corda ⁊ renes de⁹ Iustũ adiutoriũ meũ a dño q̇ saluos facit rectos corde. De⁹ iudex iust⁹ fortis et patiẽs: nũq̇d irascet per singulos dies? Nisi puersi fueritis gladiũ suũ vibrabit: arcũ suũ tetẽdit ⁊ pauit illũ. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardẽtib⁹ effecit. Ecce parturit iniusticiã cõcepit dolorẽ: ⁊ pepit iiq̇tatẽ. Lacum aperuit ⁊ effodit eũ: ⁊ incidit i foueã quã fecit. Conuertet dolor ei⁹ in caput ei⁹: et in verticẽ ip̃ius iniq̇tas ei⁹ descendet. Confitebor dño scdm̃ iusticiã eius: et psallam nomini dñi altissimi. ps. viii.

Domie dñs nr̃: q̃ admirabile est nomẽ tuũ in vniuersa t̃ra. Qm̃ eleuata ẽ

magnificētia tua: sup celos. Ex ore infantiū et lactentiū. perfecisti laudē propter inimicos tuos: vt destruas inimicū et vltorē. Qm̄ videbo celos tuos opera digitorum tuorū: lunam et stellas que tu fundasti. Quid est homo qꝫ memor es ei⁹: aut filius hoīs qm̄ visitas eū? Minuisti eum paulomin⁹ ab angelis. gloria et honore coronasti eū: et cōstituisti eū sup opera manuū tuarū. Oia subiecisti sub pedibus ei⁹: oues et boues vniuersas / insup et pecora cāpi. Volucres celi et pisces maris: qui perambulāt semitas maris. Dñe dñs nr̄: qꝫ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra? Psalmus dauid pro occultis filijs. Ps. ix.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oīa mirabilia tua. Letabor ꝛ exultabo in te: psallam noi tuo altissime. In conuertendo inimicū meū retrorsū: infirmabūtur et peribūt a facie tua. Qm̄ fecisti iudicium meū causaꝫ meā: sedes super thronū qui iudicas iusticiam Increpasti gentes et perijt ipi⁹: nomē eorū delesti ineternum ꝛ in sclm̄ seculi. Inimici defecerūt framee in finē: et ciuitates eorum destruxisti.

Perijt memoria eoꝝ cū sonitu: ꝛ dñs ineťnū pmanet. Parauit i iudicio thronū suū / et ipse iudicabit orbē ťre i eqtate: iudicabit pplos i iusticia. Et fact⁹ est dñs refugiū pauperi: adiutor in oportunitatibus in tribulatōe. Et sperēt in te q̄ nouerunt nomen tuū: qm̄ non dereliquisti querentes te dñe. Psallite dño qui habitat in syō: annūciate inter gētes studia ei⁹. Qm̄ requirēs sanguinē eorū recordatus est: nō est oblit⁹ clamorem pauperū. Miserere mei dñe: vide humilitatē meā de inimicis meis. Qui exaltas me de portis mortis: vt annūciem oēs laudationes tuas in portis filie syō. Exultabo in salutari tuo: infixe sunt gētes in interitu quē fecerunt. In laqueo isto quē abscōderunt: cōprehens⁹ est pes eorū. Cognoscet dñs iudicia faciens: in operib⁹ manuū suarū comprehēsus est pctōr. Cōuertātur pctōres in infernū: oēs gentes q̄ obliuiscuntur deū. Qm̄ non in finē obliuio erit paupis: patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge dñe non cōfortetur hō: iudicentur gētes in ꝯspectu tuo. Cōstitue dñe legislatorē sup eos: sciant gentes

qm̃ hoīes sunt. Ut quid domine recessisti longe: despicis in oportunitatib⁹ i tribulatione. Dũ superbit ipi⁹ incenditur paup: cõprehendun tur in consilijs quib⁹ cogitãt Qm̃ laudatur pctõr in desideriјs aie sue: ꝛ iniquus bñdicitur. Exacerbauit dñm pec cator: scdm̃ multitudinez ire sue nõ queret. Non est deus in ꝯspectu ei⁹: inquinate sunt vie illi⁹ in oi tpe. Auferunt iudicia tua a facie eius: oim inimicorũ suorum dñabitur. Dixit ei in corde suo: nõ mouebor a gñatione in gñationem sine malo. Cui⁹ maledictione os plenũ est/et amaritudine et dolo: sub lingua ei⁹ labor et dolor. Sedet in insidijs cũ diuitibus in occultis: vt interficiat innocẽtẽ. Oculi ei⁹ i pauperẽ respiciũt: insidiatur in abscõdito quasi leo in spelunca sua. Insidiat vt rapiat pauperẽ: rapere pauperẽ dũ attrahit eũ. In laq̃o suo humiliabit eũ: inclinabit se ꝛ cadet cum dñatus fuerit pauperũ. Dixit eni in corde suo oblit⁹ est de⁹: auertit faciem suã ne videat in finem. Exurge dñe de⁹ et exaltetur man⁹ tua: ne obliuiscaris pauperũ. Propt q̇d irritauit impius deum: dixit eni in corde suo nõ requiret. Uides qm̃ tu laborẽ ꝛ dolorẽ ꝯsideras: vt tradas eos in man⁹ tuas. Tibi derelictus est paup: orphano tu eris adiutor. Contere brachiũ pctõris et maligni: quereᵗ pctm̃ illi⁹ et non inuenieᵗ. Dñs regnabit in eternũ ꝛ in sclm̃ seculi: peribi tis gentes de terra illi⁹. Desiderium pauperũ exaudiuit dñs: p̃parationẽ cordis eorũ audiuit auris tua. Iudicare pupillo et humili: vt non apponat vltra magnificare se homo sup terrã. ps. x.

In dño ꝯfido: q̊modo dicitis aie mee trãsmigra in mõtẽ sicut passer. Qm̃ ecce pctõres intẽderũt arcũ parauerunt sagittas suas in pharetra: vt sagittent in obscuro rectos corde. Qm̃ q̃ perfecisti destruxerũt: iust⁹ aũt q̇d fecit? Dñs in templo sctõ suo: dñs in celo sedes ei⁹. Oculi eius i pauperẽ respiciũt: palpebre eius interrogãt filios hoim. Dñs interrogat iustũ et impiũ: qui aũt diligit iniq̃tatem/odit aiam suã. Pluet super pctõres laqueos: ignis sulphur et spũs procellarum pars calicis eorũ. Qm̃ iust⁹ dñs et iusticias dilexit: equitatẽ vidit vult⁹ ei⁹. Gloria pri. In aduẽtu. añ. Erit ipse expe-

ctatio gẽtiũ: lauabitq; vino sto-
lã suã ꝛ sanguine vue palliũ suũ.
Hyemalis. ã. Dñe de⁹ me⁹ in te
spaui. Septuagĕ. añ. Qui sal-
uos facis rectos corde cui⁹ nomẽ
admirabile: de portis mortis nos
erue q: confidim⁹ in te dñe. Esti
ualis. añ. Juste de⁹ iudex fortis
patiẽsq; benign⁹: i te spantes mu
ni miserando fideles. ps. xi.

SAluum me fac dñe qm̃
defecit sctũs: qm̃ dimi-
nute sũt veritates a filijs ho-
minũ. Uana locuti sũt vnus-
quisq; ad ꝓximũ suum: labia
dolosa in corde ꝛ corde locu-
ti sũt. Disꝑdat dñs vniuersa
labia dolosa: ꝛ liguã magni-
loquã. Qui dixerunt linguã
nr̃am magnificabimus labia
nr̃a a nob; sũt: q̃s nr̃ dñs est?
Propter miseriã inopũ ꝛ ge
mitũ pauperũ: nũc exurgã di
cit dñs. Ponã in salutari: fi-
ducialiter agã i eo. Eloquia
dñi eloq̃a casta argẽtũ igne
examiatũ: ꝓbatũ t̃re purga-
tum septuplum. Tu dñe ser-
uabis nos: ꝛ custodies nos a
gñatione hac ineternũ. In
circuitu impij ãbulant: secũ-
dum altitudinem tuam mul-
tiplicasti filios hoim. ps. xij.

USquequo dñe obliui-
sceris me i finẽ: vsque-
quo auertis faciẽ tuã a me?
Quãdiu ponã cõsilia in aĩa
mea: dolorẽ i corde meo per
diem. Usquequo exaltabit̃
inimic⁹ me⁹ sup me: respice et
exaudi me dñe de⁹ me⁹. Illu-
mina oc̃los meos ne vnq̃; ob-
dormiã i morte: neq̃n dicat ĩi
micus me⁹ preualui aduers⁹
eũ. Qui tribulant me exulta
bunt si motus fuero: ego aũt
in mĩa tua spaui. Exultabit
cor meũ i salutari tuo: cãtabo
dño qui bona tribuit michi ꝛ
psallã noĩ dñi altissimi. ps. xiij.

DIxit insipiẽs in corde
suo: nõ est de⁹. Corru
pti sunt ꝛ abominabiles facti
sũt i studijs suis: nõ ẽ q̃ faciat
bonũ nõ ẽ vsq; ad vnũ. Dñs
de celo prospexit super filios
hoim: vt videat si est itelligẽs
aut requirẽs deũ. Oẽs decli
nauerunt simul inutiles facti
sunt: nõ est q̃ faciat bonũ non
est vsq; ad vnũ. Sepulchrũ
patẽs est guttur eorũ/ liguis
suis dolose agebant: venenũ
aspidũ sub labijs eoꝝ. Quo
rũ os maledictione ꝛ amari-
tudine plenũ est: veloces pe-
des eoꝝ ad effundendũ san-
guinẽ. Cõtritio ꝛ infelicitas
in vijs eoꝝ ꝛ viã pacis nõ co-
gnouerũt: nõ est timor dei an
te oculos eoꝝ. Nõne cogno
scent oẽs qui opant̃ iniquita
tem: qui deuorant plebẽ meã
sicut escã panis? Deũ nõ in-

uocauerūt: illic trepidauerūt timore vbi non erat timor. Q[uonia]m d[omi]n[u]s in gn[er]atiōe iusta est: cōsilium inopis ɔfudisti q[uonia]m d[omi]n[u]s spes ei9 est. Quis dabit ex syō salutare isrl: cū auerterit d[omi]n[u]s captiuitatem plebis sue exultabit iacob ꝛ letabit[ur] isrl.

Domine q[ui]s ha- (ps. xiiij. bitabit in tabernaculo tuo: aut q[ui]s req[ui]escet in mōte sctō tuo? Qui ingredit[ur] sine macula: ꝛ opat[ur] iustitiā. Qui loq[ui]tur veritatē in corde suo: qui nō egit dolū i lingua sua. Nec fecit p[ro]ximo suo malū: ꝛ opprobriū nō accepit aduersus p[ro]ximos suos. Ad nichilum deduct9 est i ɔspectu ei9 malign9: timentes autē d[omi]n[u]m glorificat. Qui iurat p[ro]ximo suo et non decipit/ q[ui] pecuniā suā nō dedit ad vsurā: ꝛ munera sup innocentē nō accepit. Qui facit hec: non mouebit[ur] ineternū. Gloria p[at]ri. In aduentu. an. Pulchriores sunt oculi eius vino: ꝛ dentes ei9 lacte cādidiores. Hyemalis. a. Respice et exaudi me d[omi]ne de9 meus. Septuagesi. an. Ineternū tu nos serua oculos n[ost]ros illumina viam pacis agnoscere: teq[ue] pauēdū inuocare q[ui] glorificas omnes te domine timentes. Estiualis. an. Surge et ineternum serua muni mine sacro: custodiq[ue] tuos astripotens famulos. V9 Memor fui nocte nominis tui domine. Et custodiui legem tuam. In secundo nocturno. Psalmus. xv.

Conserua me domine quoniā speraui in te: dixi domino deus me9 es tu quoniā bonorū meorum non eges. Sanctis qui sunt i terra ei9: mirificauit oīes volūtates meas in eis. Multiplicate sunt īfirmitates eorum: postea accelerauerūt. Non congregabo ɔuenticula eo[rum] de sanguinib9: nec mēor ero nominū eorū per labia mea. D[omi]n[u]s pars hereditatis mee et calicis mei: tu es q[ui] restitues hereditatē meā mihi. Funes ceciderūt michi i preclaris: etenī hereditas mea preclara est michi. B[e]n[e]dicā dominum qui tribuit michi intellectum: insuper et vsq[ue] ad noctem increpuerunt me renes mei. Prouidebam dominum in conspectu meo semper: quoniā a dextris est michi ne cōmouear. Propter hoc letatum est cor meum et exultauit lingua mea: insuper et caro mea requiescet in spe. Quoniam non derelinques animā meam i inferno: nec dabis sanctū tuum vide re corruptionē. Notas michi fecisti vias vite adimple-

bis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq3 in finē. Glia prī. In aduentu. āñ. Bethleē non es minima I pncipib9 iuda: ex te eni exiet dux qui regat pplm meu3 israel. ipse eni saluū faciet pplm suum a pctis eorū. Hyemalis. ā. Bonorum meorū nō indiges: in te sperau conserua me dñe. Septuagesimalis. āñ. Tribue nobis dñe intellectū tibi bñdicere: vt mereamur adimpleri leticia vult9 tui. Estiualis. āñ. Nature genitor cōserua morte redemptos: facq3 tuo dignos seruitio famulos. Oratio dauid. Psalm9. xvi.

Exaudi dñe iusticiā meam: intēde depcationē meā. Auribꝰ percipe orōnē meam: non in labijs dolosis. De vultu tuo iudiciū meum prodeat: oculi tui videāt eqtates. Probasti cor meū z visitasti nocte: igne me examinasti z nō est iuēta i me iniqtas. Ut non loquaſ os meū opera hoim: pꝑter verba labiorū tuorū ego custodiui vias duras. Perfice gressꝰ meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea. Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus: inclina aurē tuam michi z exaudi verba mea. Mirifica mias tuas: qui saluos facis sperantes in te. A resistentibus dextere tue custodi me: vt pupillam oculi. Sub vmbra alarū tuarū protege me: a facie ipiorū q̄ me affluxerūt. Inimici mei aiam meā circundederūt/adipem suū concluserunt: os eorū locutū est supbiā. Proijciētes me nūc circundederūt me: oculos suos statuerūt declinare in terrā. Susceperūt me sicut leo paratus ad predā: z sicut catulus leonis habitatis i abditis. Exurge dñe pueni eū et supplanta eū/ eripe animā meā ab ipio: frameā tuam ab inimicis manus tue. Dñe a paucis de tra diuide eos i vita eorum: de abscōditis tuis adimpletꝰ est vēter eorū. Saturati sunt filijs: z diuiserunt reliquias suas paruulis suis. Ego aūt in iustitia apparebo cōspectui tuo: satiabor cū apparuerit gloria tua. Glia patri. In aduētu. āñ. Ecce virgo cōcipiet z pariet filiū: et vocabitur nomen eiꝰ emanuel. Hyemalis. āñ. Inclina dñe aurē tuā michi et exaudi verba mea. Septuagesi. āñ. Inclina aurē tuā dñe z exaudi nos: q̄ saluos facis sperātes in te. Estiualis. ā. Pectora nostra tibi tu cōditor orbis adure igne pio purgans atq3 cremando pbans. Psalmꝰ dauid quando dñs eripuit eum de

manu omnium inimicorũ ei⁹ et de manu saul. ps. xvij.

Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtum meũ et refugiũ meũ ꝛ liberator me⁹. De⁹ me⁹ adiutor me⁹: et spabo in eũ. Protector meus ꝛ cornu salutis mee: ꝛ susceptor meus. Laudãs inuocabo dñm: ꝛ ab inimicis meis salu⁹ ero. Circũdederũt me dolores mortis: et torrẽtes iniq̃tatis cõturbauerunt me. Dolores inferni circũdederũt me: preoccupauerũt me laquei mortis. In tribulatiõe mea inuocaui dominũ: ꝛ ad deũ meũ clamaui. Et exaudiuit de tẽplo sãcto suo vocẽ meã: ꝛ clamor meus in cõspectu ei⁹ introiuit in aures ei⁹. Cõmota est ꝛ cõtremuit t̃ra/ fũdamẽta mõtiũ cõturbata sũt ꝛ cõmota sũt: qm̃ iratus est eis. Ascẽdit fum⁹ in ira ei⁹/ ꝛ ignis a facie eius exarsit: carbones succẽsi sũt ab eo. Inclinauit celos ꝛ descendit: ꝛ caligo sub pedibus eius. Et ascendit sup cherubin et volauit: volauit super pẽnas ventorũ. Et posuit tenebras latibulũ suũ/ in circuitu eius tabernaculũ ei⁹: tenebrosa aqua in nubibus aeris Pre fulgore in cõspectu ei⁹ nubes trãsierũt: grãdo ꝛ carbones ignis. Et intonuit de celo dñs/ ꝛ altissim⁹ dedit vocem suam: grãdo ꝛ carbones ignis. Et misit sagittas suas et dissipauit eos: fulgura multiplicauit et conturbauit eos. Et apparuerũt fontes aquarũ: ꝛ reuelata sũt fundamenta orbis terrarꝫ. Ab increpatione tua dñe: ab inspiratiõe spũs ire tue. Misit de summo ꝛ accepit me: ꝛ assumpsit me de aquis multiꝭ. Eripuit me de inimicis meis fortissimis/ ꝛ ab his q̃ oderunt me: qm̃ cõfortati sunt sup me Preuenerunt me in die afflictiõis mee: ꝛ fctũs est dñs ptector me⁹. Et eduxit me in latitudinẽ: saluũ me fecit qm̃ voluit me. Et retribuet michi dñs scd̃m iusticiã meã: et scd̃m puritatẽ manuũ mearum retribuet michi. Quia custodiui vias dñi: nec impie gessi a deo meo. Qm̃ oĩa iudicia eius in cõspectu meo: ꝛ iusticias ei⁹ non repuli a me. Et ero imaculat⁹ cum eo: et obseruabo me ab iniquitate mea. Et retribuet michi domin⁹ scd̃m iustitiam meam: ꝛ scd̃m puritatẽ manuũ mearum in conspectu oculorum eius. Cum sctõ sanct⁹ eris: ꝛ cum viro innocente innocẽs eris. Et cum electo electus

eris: et cum peruerso peruerteris. Quoniam tu populum humilem saluum facies: et oculos superborum humiliabis. Quoniam tu illuminas lucernam meam domine: deus meus illumina tenebras meas. Quoniam in te eripiar a temptatione: et in deo meo transgrediar murum. Deus meus impolluta via eius / eloquia domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se. Quoniam quis deus preter dominum: aut quis deus preter deum nostrum? Deus qui precinxit me virtute: et posuit immaculatam viam meam. Qui perfecit pedes meos tanquam ceruorum: et super excelsa statuens me. Qui docet manus meas ad prelium: et posuisti vt arcum ereum brachia mea. Et dedisti michi protectionem salutis tue: et dextera tua suscepit me. Et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit. Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea. Persequar inimicos meos et comprehendam illos: et non reuertar donec deficiant. Confringam illos nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos. Et precinxisti me virtute ad bellum: et supplantasti insurgentes in me subtus me. Et inimicos meos dedisti michi dorsum: et odientes me disperdidisti. Clamauerunt nec erat qui saluos faceret: ad dominum nec exaudiuit eos. Et comminuam eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos. Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput gentium. Populus quem non cognoui seruiuit michi: in auditu auris obediuit michi. Filii alieni mentiti sunt michi filii alieni inueterati sunt: et claudicauerunt a semitis suis. Viuit dominus et benedictus deus meus: et exaltetur deus salutis mee. Deus qui das vindictas michi / et subdis populos sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis. Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Propterea confitebor tibi in nationibus domine: et nomini tuo psalmum dicam. Magnificans salutes regis eius / et faciens misericordiam christo suo dauid: et semini eius vsque in seculum. Gloria patri. In aduentu an. Orietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis: et adorabunt eum omnes reges omnes gentes seruient ei. Hyemalis. an. Dominus firmamentum meum et refugium meum. Septuagesimalis. an. Virtus nostra domine deus vera lux: eterna salus esto refugium nobis in die nostre affli-

ctionis. Estiualis. a. Tu p ꝯpu-
lum humilē saluasti ab hoste re-
demptū: atqꝫ superba tua colla
premis iaculo. ℣ Med a nocte
surgebam ad confitendum tibi.
℟ Super iudicia iustificatiōis
tue. In tertio noc. ps. xviij.

Celi enarrant gloriam
dei: et opa manuū ei⁹
annunciat firmamētū. Dies
diei eructat verbū: ꝛ nox no-
cti indicat scientiā. Nō sunt
loquele neqꝫ sermōes: quorū
non audiant voces eoꝝ. In
oēm terrā exiuit son⁹ eorum:
et i fines orbis t̄re verba eoꝝ.
In sole posuit tabernaculū
suum: ꝛ ipse tanqꝫ spōsus pce
dens de thalamo suo. Exul
tauit vt gygas ad currēdam
viā: a sūmo celo egressio ei⁹.
Et occursus ei⁹ vsqꝫ ad sum
mum ei⁹: nec est qui se abscō-
dat a calore ei⁹. Lex dñi im-
culata ꝯuertēs aīas: testimo-
nium dñi fidele sapiētiā pre-
stans paruulis. Iustitie dñi
recte letificātes corda: prece-
ptū dñi lucidū illūinans ocu
los. Timor dñi sctūs pma-
net in sclm seculi: iudicia dñi
vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia sup aurum et
lapidem preciosum multū: et
dulciora super mel et fauum.
Etenī seruus tuus custodit
ea: in custodiendis illis retri
butio multa. Delicta quis i-
telligit ab occultis meis mū-
da me: ꝛ ab alienis pce seruo
tuo. Si mei nō fuerit domi-
nati / tunc imaculatus ero: et
emūdabor a delicto maximo
Et erunt vt complaceāt elo
quia oris mei: ꝛ meditatio cor
dis mei in conspectu tuo sem
per. Dñe adiutor meus: ꝛ re
demptor me⁹. Gloria patri.
In aduentu. aā. Nox precessit
dies autē appropinquabit: abij-
ciam⁹ ergo opa tenebrarū et in-
duamur arma luci. Ypema. a.
Nō sunt loquele neqꝫ sermones:
quorum nō audiant voces eorū.
Septua. a. Legi tue dñe testio-
nio nos cōuerte: vt tuis illūinati
p̄cepti a nr̄is mūdemur occulti ꝛ
ab alienis. Estiua. a. Spōs⁹ vt e
thalamo: pcessit xp̄s i orbē descē
dēs celo iure salutifero. ps. xix.

Exaudiat te domin⁹ in
die tribulatiōis: prote
gat te nomē dei iacob. Mit-
tat tibi auxilium de sancto: et
de syō tueatur te. Memor sit
omnis sacrificij tui: et holo-
caustum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi secundum cor
tuum: et omne consilium tu-
um cōfirmet. Letabimur in
salutari tuo: et in noīe dei nr̄i
magnificabimur. Impleat
dñs oēs petitiones tuas:
nunc cognoui qm̄ saluū fecit

dñs xp̄m suū. Exaudiet illū de celo sancto suo: in potētatib⁹ sal⁹ dextere eius. Hi in currib⁹ ⁊ hi in equis: nos autem in noīe dñi dei nr̄i inuocabim⁹. Ipsi obligati sūt et ceciderūt: nos aūt surrexim⁹ ⁊ erecti sum⁹. Dñe saluū fac regē: et exaudi nos ī die qua inuocauerim⁹ te. Gl'ia patri. In aduē. ā. Hora est iā nos de somno surgere: ⁊ apti sunt oculi nr̄i surgere ad xp̄m / qꝛ lux vera est fulgēs in celo. Hyemalis. ā. Exaudiat te dñs ī die tribulationis. Septuagesima. ā. Exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ nomen tuū dñe. Estiualis. a. Auxiliū nobis saluatoꝛ mitte salutis ⁊ tribue vitā tpe ꝑpetuo. ps. xx.

Dñe in virtute tua letabitur rex: ⁊ sup salutare tuū exultabit vehemēter. Desideriū coꝛdis ei⁹ tribuisti ei: ⁊ voluntate labioꝛū ei⁹ nō fraudasti eū. Qm̄ preuenisti eū in bn̄dictiōib⁹ dulcedinis: posuisti in capite ei⁹ coronam de lapide pꝛecioso. Uitam petijt a te ⁊ tribuisti ei: longitudinē dierū in scl'm et in scl'm seculi. Magna est gl'ia ei⁹ in salutari tuo: gl'iam et magnū decoꝛē iṗones sup eum. Qm̄ dabis eū in bn̄dictionē in scl'm seculi: letificabis eū ī gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex sperat in dño: et in mīa altissimi nō cōmouebit. Inueniat man⁹ tua oīb⁹ inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderunt. Pones eos vt clibanū ignis ī tēpore vult⁹ tui: dñs in ira sua cōturbabit eos et deuoꝛabit eos ignis. Fructum eoꝝ de terra perdes: ⁊ semen eoꝛū a filijs hoīm. Qm̄ declinauerunt in te mala: cogitauerūt consilia q̄ non potuerūt stabilire. Qm̄ pones eos doꝛsū: in reliquijs tuis pꝛeparabis vultū eoꝛū. Exaltare dñe in virtute tua: cantabim⁹ ⁊ psallemus virtutes tuas. Gloꝛia patri. In aduentu. āñ. Gaudete in dño semꝑ: modestia vr̄a nota sit oībus dñs ꝓpe est nichil sollicit sitis: sed ī oī orōne petitiones vr̄e innotescant apud deum. Hyemalis. āñ. Dñe in virtute tua letabit rex. Septuage. āñ. Pꝛeueni nos dñe celesti benedictione: vt in tua virtute letātes ⁊ ī tua pietate sꝑantes / mereamur cōsequi ꝓmissū btē imoꝛtalitatis pꝛemiū. Estiualis. ā. Rex sine fine manens: miseris tu parce ruinis pꝛemia concedēs ⁊ tua cūcta regens. ℣. Exaltare dñe in ṽtute tua. Cantabim⁹. ⁊c̄. vt ī fine ps.

¶ Cāticū āmbꝛosij ⁊ augustini.

Te deū laudam⁹: te dominū confitemur. Te

eternũ p̃rem: oĩs terra venerat. Tibi oẽs angeli: tibi celi ꝛ vniuerse potestates. Tibi cherubin ꝛ seraphin: incessabili voce ꝓclamant. Sanctus. Sãctus. Sctũs dñs de⁹ sabbaoth. Pleni sunt celi ꝛ terra: maiestatis gl'ie tue Te gl'iosus: ap'lorũ chorus. Te ꝓphetarum: laudabilis numer⁹. Te martyꝝ cãdidatus: laudat exercitus. Te p orbẽ terrarũ: sancta confitet ecclesia. Patrem: imense maiestatis. Venerandũ tuũ veꝝ: et vnicũ filiũ. Sctm̃ quoqꝫ: paracletũ spm̃. Tu rex gl'ie xp̃e. Tu patris: sempitern⁹ es fili⁹. Tu ad liberandũ suscepturus hoiem: nõ horruisti ꝟginis vteꝝ. Tu deuicto mortis aculeo: aperuisti credentib⁹ regna celoꝝ. Tu ad dexterã dei sedes: i gl'ia p̃ris Iudex crederis: esse venturus. Tu ergo q̃s famulis tuis subueni: q̃s p̃cioso sanguine redemisti. Eterna fac cũ sanctis tuis: gloria mũerari. Saluũ fac ppl'm tuũ dñe: et bñdic hereditati tue. Et rege eos: ꝛ extolle illos vsqꝫ in eternũ. Per singulos dies: benedicim⁹ te. Et laudam⁹ nomẽ tuũ in scl'm: ꝛ in scl'm seculi. Dignare dñe die isto: sine pctõ nos custodire. Miserere nr̃i domine: miserere nr̃i Fiat mia tua dñe sup nos: quẽadmodũ sperauim⁹ in te. In te dñe speraui: nõ cõfundar ineternũ. ℣ Excelsus super oẽs gentes dñs. Et sup celos gloria eius.

¶ Ad laudes.

Deus in adiutoriũ. Gloria patri. Sicut erat. Alleluya. vel In. lxx. Laus tibi domine rex eterne glorie. ps. xcii.

Domin⁹ regnauit decorẽ indut⁹ est: indutus est dñs fortitudinem ꝛ precinxit se. Etenim firmauit orbẽ terre: q̃ non cõmouebit. Parata sedes tua de⁹ extũc: a seculo tu es. Eleuauerunt flumina dñe: eleuauerunt flumĩa vocẽ suã. Eleuauerunt flumina fluct⁹ suos: a vocib⁹ aquarũ multaꝝ. Mirabiles elatiões maris: mirabilis in altis dñs. Testimonia tua credibilia fctã sunt nimis: domũ tuam decet sctitudo dñe in longitudinẽ dierũ ãn. Regnauit dñs precinct⁹ fortitudine cũ decore virtutũ: cui⁹ sedes parata est ieternũ. ps. xcix.

Iubilate deo oĩs terra: seruite dño in leticia. Introite in cõspectu ei⁹: in exultatione. Scitote qm̃ dominu⁹ ip̃e est de⁹: ip̃e fecit nos ꝛ non ipsi nos. Populus ei⁹ et oues pascue eius/ introite

portas eius in ꝯfessiõe: atria eius in hymnis ꝯfitemini illi. Laudate nomẽ ei⁹ qm̄ suauis est dñs ineternū mia ei⁹: et vsqꝫ in gñatione ꝛ gñationem veritas ei⁹. An. Sciamus oẽs qꝛ dñs ipse est de⁹ cui iubilemus et exultemus et laudamus nomen eius ineternum. Ps. lxij.

Deus de⁹ me⁹: ad te de luce vigilo. Sitiuit in te aĩa mea: q̄m multipliciter tibi caro mea. In ťra deserta inuia et inaquosa sic in sancto apparui tibi: vt viderem ꝟtutẽ tuã ꝛ gl'iam tuam. Qm̄ melioꝛ est mia tua sup vitas: labia mea laudabũt te. Sic bñdicã te ĩ vita mea: ꝛ ĩ noĩe tuo leuabo man⁹ meas. Sicut adipe et pinguedine repleať aĩa mea: et labijs exultationis laudabit os meũ. Si memoꝛ fui tui sup stratũ meũ / ĩ matutinis meditaboꝛ in te: qꝛ fuisti adiutoꝛ meus. Et in velamento alaꝝ tuarũ exultabo / adhesit aĩa mea post te: me suscepit dexťa tua. Ipsi vero inuanũ quesierũt aĩam meã / introibunt in inferioꝛa terre: tradẽtur in man⁹ gladij partes vulpium erũt. Rex vero letabiť in deo laudabunť omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua. Ps. lxvj.

Deus misereať nr̄i ꝛ benedicat nobis: illuminet vultũ suũ sup nos ꝛ misereať nr̄i. Vt cognoscam⁹ in terra viã tuam: in oib⁹ gentibus salutare tuũ. Cõfiteanť tibi ppl'i deus: cõfiteanť tibi populi oẽs. Letẽtur et exultẽt gẽtes / qm̄ iudicas ppl'os in equitate: ꝛ gẽtes in ťra dirigis. Confiteanť tibi populi de⁹ / confiteanť tibi populi oẽs: ťra dedit fructũ suũ. Benedicat nos de⁹ deus nr̄ / bñdicat nos de⁹: ꝛ metuãt eum oẽs fines ťre. An. Bñdicã te dñe in vita mea vt viderẽ virtutẽ tuã et gl'iam tuã. ¶ Canticum trium pueroꝝ. Danielis. iij.

Benedicite oĩa opa dñi dño: laudate ꝛ superexaltate eũ in scl'a. Bñdicite ãgeli dñi dño: bñdicite celi dño. Bñdicite aq̄ oẽs q̄ sup celos sũt dño: bñdicite oẽs ꝟtutes dñi dño. Bñdicite sol ꝛ luna dño: bñdicite stelle celi dño. Bñdicite imber ꝛ ros dño: benedicite oĩs spũs dei dño. Bñdicite ignis ꝛ estus dño: benedicite frig⁹ ꝛ estas dño. Bñdicite roꝛes ꝛ pruina domino: bñdicite gelu ꝛ frigus dño. Bñdicite glacies et niues dño: bñdicite noctes et dies dño. Bñdicite lux ꝛ tenebꝛe dño: bñdicite fulgura

et nubes dño. B ñdicat terra dñm: laudet z superexaltet eum in scła. B ñdicite mõtes z colles dño: benedicite vniuersa germinãtia i tra dño. B ñdicite fontes dño: bñdicite maria z flumina dño. B ñdicite cete z oĩa q̃ mouent in aq̃s dño: bñdicite oẽs volucres celi dño. B ñdicite oẽs bestie z pecora dño: bñdicite filij hoim dño. B ñdicat israel dñm: laudet z sup exaltet eũ in scła. B ñdicite sacerdotes dñi dño: benedicite serui dñi dño. B ñdicite spũs et aĩe iustorum dño: bñdicite sancti z humiles corde dño. B ñdicite anania azaria misael dño: laudate z superaltate eũ i secula. B enedicam⁹ prem z filium cũ sctõ spũ: laudemus z superaltem⁹ eũ in scła. B ñdictus es dñe in firmamẽto celi/ z laudabilis z głiosus z superexaltat⁹ in secula. an. Omnis creatura celi et terre benedicat dominũ: hymnũ dicat z superexaltet eũ in secula. ps. cxlviij.

L Audate dñm de celis: laudate eũ in excelsis. L audate eũ oẽs angeli eius: laudate eũ oẽs virtutes ei⁹. L audate eũ sol z luna: laudate eum stelle et lumen. L audate eum celi celorum: et aque que super celos sunt laudent nomen domini. Q uia ipse dixit z facta sunt: ipse mandauit et creata sunt. S tatuit ea incternũ z in seculũ seculi: preceptũ posuit z non preteribit. L audate dominũ de terra: drachones et oĩes abyssi. I gnis grando nix glacies spũs procellarũ: que faciunt verbũ ei⁹. M ontes oẽs colles: ligna fructifera et omnes cedri. B estie et vniuersa pecora: serpentes z volucres pẽnate. R eges terre et oĩes populi: principes z oĩes iudices terre. I uuenes et ꝟgines senes cũ iunioribus laudent nomen dñi: q̃r exaltatũ est nomen eius soli⁹ C onfessio eius sup celum z terram: z exaltauit cornu populi sui. H ymnus oib⁹ sctis eius: filijs israel populo appropinquanti sibi. ps. cxlix.

C Antate domino canticum nouuz: laus eius in ecclesia sanctorum. L etetur israel in eo qui fecit eum: et filie syon exultent in rege suo. L audẽt nomen eius in choro: in tympano et psalterio psallãt ei. Q z bñplacitũ est dño in populo suo: z exaltauit mansuetos in salutem. E xultabũt scti in gloria: letabunt in cubilib⁹ suis. E xultationes dei in gutture eo-

rum: ⁊ gladij ancipites in manibus eorũ. Ad faciendã vindictã in natiõib⁹: increpationes in pplis. Ad alligãdos reges eoꝝ in ꝯpedibus: ⁊ nobiles eorum in manicis ferreis. Ut faciant in eis iudicium cõscriptum: gloria hec est oĩbus sanctis ei⁹. ps cl.

Laudate dñm in sctis eius: laudate eũ in firmamẽto ꝟtutis eius. Laudate eũ in virtutib⁹ ei⁹: laudate eum scdm multitudinẽ magnitudinis ei⁹. Laudate eũ in sono tube: laudate eũ i psalterio ⁊ cythara. Laudate eũ in tympano ⁊ choro: laudate eũ i chordis ⁊ organo. Laudate eũ i cymbalis bñsonãtibus laud. eũ i cymbalis iubilatiõis: ois spũs laudet dñm ã. Spũs ois laudet dñz: qr ipe dixit ⁊ fctã sũt oia: mãdauit ⁊ creata sunt vniuersa. Cp. Apo. vij.

Benedictio ⁊ claritas ⁊ sapientia / ⁊ gratiarum actio: honor virtus et fortitudo deo nostro in secula seculorum amen. Deo grãs Hy⁹

Eterne rerũ conditor / noctẽ diẽqꝫ qui regis: et tpm das tpa / vt alleues fastidium. Preco diei iam sonet / noctis pfunde puigil: nocturna lux viantibus / a nocte noctẽ segregãs. Hoc excitatus lucifer / soluit polũ caligine: hoc ois errorũ chor⁹ / viã nocendi deserit. Hoc nauta vires colligit / pontiqꝫ mitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie / canente culpam diluit. Surgam⁹ ergo strẽnue / gallus iacẽtes excitat: ⁊ sõnolentos increpat / gall⁹ negantes arguit. Gallo canẽte spes redit / egris sal⁹ refũdit: mucro latronis condit / lapsis fides reuertit. Iesu labẽtes respice / ⁊ nos videndo corrige: si respicis lapsus cadũt / fletuqꝫ culpa soluitur. Tu lux refulge sensibus / mentisqꝫ sõnũ discute: te nr̃a vox primũ sonat / et vota soluamus tibi. Deo patri sit gloria. Hymnus.

Ecce iaz noctis tenuat umbra / lucis aurora rutilans coruscat: nisib⁹ totis rogitem⁹ oẽs / cũctipotẽtem. Ut deus nr̃ miseratus oẽm / pellat languorẽ tribuat salutem: donet ⁊ nobis pietate prĩs / regna polorũ. Prestet hoc nobis deitas btã / prĩs ac nati pariterqꝫ sancti: spũs cuius reboat in oĩ / gl̃ia mundo Amen. ℣ Domin⁹ regnauit decorem induit. Induit dñs fortitudinem et precinxit se virtute.

Cãticũ zacha. pphe Lu. j.

Benedictus dñs deus israel: qr visitauit ⁊ fe

eit redemptionē plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis: in domo dauid pueri sui. Sicut locut⁹ est per os sanctorū: qui a seculo sunt pphetarū eius. Salutē ex inimicis nr̄is: et de manu oim qui oderunt nos. Ad faciēdam miam cū prībus nr̄is: et memorari testamenti sui sancti. Iusiurādum qd̄ iurauit ad abraham prēm nr̄m: daturū se nobis. Ut sine timore de manu inimicorū nr̄orū liberati: seruiam⁹ illi. In sanctitate et iustitia corā ipso: oibus diebus nr̄is. Et tu puer pphta altissimi vocaberis: preibis eni ante faciē dn̄i parare vias eius. Ad dandā sciētiam salutis plebi eius: in remissionē pctōrum eorū. Per viscera mie dei nr̄i: in quibus visitauit nos oriens ex alto. Illuminare his qui in tenebris/ z i vmbra mortis sedēt: ad dirigēdos pedes nostros in viam pacis. Gloria patri.

¶ Ad primam. Hymnus.

Iam lucis orto sydere/ deum precemur supplices: vt in diurnis actib⁹/ nos seruet a nocētibus. Linguā refrenās tēperet/ ne litis horror insonet: visum fouēdo cōtegat/ ne vanitates hauriat. Sint pura cordis itima/ absistat z vecordia: carnis terat supbiam/ potus cibiqꝫ parcitas. Ut cū dies abscesserit/ noctēqꝫ sors reduxerit: mundi per abstinētiā/ ipsi canam⁹ gloriam. Deo prī sit gloria/ eiusqꝫ soli filio: cū spū pacleto/ z nunc z imppetuū. ps. xxi.

Deus deus me⁹ respice in me/ q̄re me dereliquisti: longe a salute mea verba delictorum meorū. Deus meus clamabo p diem z non exaudies: z nocte z non ad insipiētiam michi. Tu autē in sancto habitas laus israel: in te sperauerūt prēs nr̄i sperauerunt et liberasti eos. Ad te clamauerunt z salui facti sūt: in te sperauerunt z nō sunt cōfusi. Ego autē sum vermis z non hō: opprobrium hoim et abiectio plebis. Oēs videntes me deriserunt me: locuti sunt labijs z mouerūt caput. Sperauit in dn̄o eripiat eū: saluū faciat eū qm̄ vult eum. Qm̄ tu es q̄ extraxisti me de vētre/ spes mea ab vberibus mr̄is mee: in te piect⁹ sum ex vtero. De ventre mr̄is mee deus me⁹ es tu: ne discesseris a me. Qm̄ tribulatio pxima est: qm̄ nō est q̄ adiuuet. Circundederūt me vituli multi: tauri pingues obsederūt me.

Aperuerunt super me os su
um: sicut leo rapiēs ₇ rugiēs
S icut aqua effus⁹ sum: ₇ di-
spersa sunt oīa ossa mea. F a
ctum est cor meū tāq̄ȝ cera li-
quescēs: in medio vētris mei
A ruit tanq̄ȝ testa virt⁹ mea/
₇ lingua mea abhesit faucib⁹
meis: ₇ in puluerē mortis de
duxisti me. Q m̄ circundede
rūt me canes multi: ꝯsiliū ma
lignātiū obsedit me. F ode-
rūt man⁹ meas ₇ pedes me-
os: dinumerauerunt oīa ossa
mea. I psi vero considraue
runt ₇ inspexerunt me: diuise
runt sibi vestimēta mea ₇ su-
per vestē meā miserunt sortē.
T u aūt dñe ne elongaueris
auxiliū tuū a me: ad defēsio-
nē meā conspice. E rue a fra
mea deus aīam meā: ₇ de ma
nu canis vnicā meā. S alua
me ex ore leonis: ₇ a cornib⁹
vnicorniū humilitatē meam.
N arrabo nomē tuum fratri
bus meis: i medio eccłie lau-
dabo te. Q ui timetis dñm
laudate eū: vniuersum semen
iacob glorificate eū. T imeat
eum oē semē isrł: qm̄ nō spre-
uit neq̄ȝ despexit dep̄catione
pauperis. N ec auertit faciē
suaȝ a me: ₇ cum clamarē ad
eum exaudiuit me. A pud te
laus mea i eccłia magna: vo-
ta mea reddam i cōspectu ti-
mētiū eū. E dēt pauperes ₇
saturabunt et laudabūt dñm
qui requirunt eū: viuēt corda
eorū in scłm seculi. R emini-
scentur ₇ ꝯuertētur ad dñm:
vniuersi fines t̄re. E t adora
bunt in ꝯspectu eius: vniuer-
se familie gētiū. Q m̄ dñi est
regnū: ₇ ipse dñabit gētium
M anducauerunt ₇ adoraue
runt oēs pingues t̄re: in con
spectu ei⁹ cadēt oēs qui de-
scēdunt in terrā. E t aīa mea
illi viuet: ₇ semē meuȝ seruiet
ipi. A nnunciabit dño gñā-
tio vētura/ ₇ annunciabūt ce
li iustitiam eius: populo qui
nascet quē fecit dñs. Ps. xxii.
D Ominus regit me ₇ ni
chil michi deerit: in lo
co pascue ibi me collocauit.
S up aquā refectionis edu-
cauit me: aiam meā cōuertit.
D eduxit me sup semitas iu
stitie: ꝑpter nomē suū. N ā
et si ambulauero i medio vm
bre mortis: non timebo mala
qm̄ tu mecū es. V irga tua ₇
baculus tu⁹: ipsa me ꝯsolata
sunt. P arasti i ꝯspectu meo
mēsam: aduers⁹ eos q̄ tribu-
lāt me. I mpinguasti i oleo
caput meū: ₇ calix me⁹ inebri
ans q̄ȝ preclarus est. E t mia
tua subseq̄tur me: omnibus
diebus vite mee. E t vt in-
habitē in domo dñi: in longi

tudine dierū. Glia. Ps. xxiij.
Domini est terra ⁊ plenitudo ei9: orbis trarum ⁊ vniuersi q̄ habitant in eo. Quia ipse sup maria fundauit eū: ⁊ sup flumina p̄parauit eum. Quis ascēdet in montē dn̄i: aut quis stabit in loco sancto eius? Innocēs manibus ⁊ mūdo corde/ qui non accepit invano aiam suam: nec iurauit in dolo proximo suo. Hic accipiet benedictionem a dn̄o: ⁊ miam a deo salutari suo. Hec est gn̄atio querentiū eū: querētiū faciē dei iacob. Attollite portas principes vr̄as /et eleuamini porte eṫnales: ⁊ introibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: dn̄s fortis ⁊ potens dn̄s potēs in p̄lio. Attollite portas principes vr̄as / ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ itroibit rex glorie. Quis est iste rex glorie: domin9 virtutū ipse est rex glorie. Ps. xxiiij.
Ad te dn̄e leuaui aiam meā: de9 me9 in te cōfido nō erubescā. Neq̄ irrideāt me īimici mei: etenī vniuersi q̄ sustinēt te nō ↄfundētur. Confundanṫ oēs iniqua agētes: supuacue. Uias tuas dn̄e demonstra mihi: ⁊ semitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: quia tu es deus saluator meus/ et te sustinui tota die. Reminiscere miserationum tuaꝝ dn̄e: ⁊ miarum tuarū q̄ a seculo sunt. Delicta iuuentutis mee: ⁊ ignorantias meas ne memineris. Secundū miam tuā memēto mei tu: ꝑpter bonitatē tuā dn̄e. Dulcis et rect9 dn̄s: ꝓpter hoc legē dabit delinquētib9 in via. Diriget mansuetos in iudicio: docebit mites vias suas. Uniuerse vie dn̄i mia ⁊ veritas: requirētib9 testamētū ei9 ⁊ testimonia ei9. Propter nomen tuū dn̄e ꝓpiciaberis pctō meo: multum est enim. Quis est homo q̄ timet dominum: legē statuit ei in via quā elegit. Aia ei9 in bonis demorabiṫ: ⁊ semē ei9 hereditabit terrā. Firmamētū est dn̄s timētibus eū: ⁊ testamētum ipsius vt manifesteṫ illis. Oculi mei semp ad dn̄m: q̄m ipse euellet de laqueo pedes meos. Respice i me ⁊ miserere mei: q2 vnicus ⁊ paup sum ego. Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatibus meis erue me. Uide humilitatē meam ⁊ laborē meum: ⁊ dimitte vniuersa delicta mea. Respice inimicos meos q̄m multiplicati sunt: et odio iniq̄ oderūt me.

Custodi animã meã ⁊ erue me: nõ erubescã qm̃ speraui in te. Innocẽtes ⁊ recti adhe-serũt michi: q2 sustinui te. Libera de⁹ isrl'; ex oibus tribu-lationib⁹ suis. Gloria. ps. xxv.

Iudica me dñe qm̃ ego in innocẽtia mea igres-sus sum: ⁊ in dño sperãs non infirmabor. Proba me dñe ⁊ tenta me: vre renes meos ⁊ cor meũ. Qm̃ mia tua ante oculos meos est: et cõplacui in veritate tua. Non sedi cũ consilio vanitatis: ⁊ cũ iiqua gerẽtib⁹ non introibo. Odi-ui eccl'iam malignantiũ: ⁊ cũ impijs nõ sedebo. Lauabo inter innocẽtes man⁹ meas: et circũdabo altare tuũ dñe. Ut audiã vocẽ laudis: et e-narrẽ vniuersa mirabilia tua. Domie dilexi decorẽ dom⁹ tue: ⁊ locũ habitationis glie tue. Ne pdas cũ ipijs deus aiam meã: ⁊ cũ viris sangui-num vitã meã. In quoꝝ ma-nibus iiqtates sunt: dextera eorũ repleta est muneribus. Ego autẽ in innocẽtia mea ingressus sum: redime me et miserere mei. Pes meus ste-tit in directo: i ecclesijs bene-dicam te domie. Psalm⁹. liij.

Deus in noie tuo saluũ me fac: ⁊ in ꝟtute tua iudica me. De⁹ exaudi ora-tionem meã: auribus pcipe verba oris mei. Qm̃ alieni insurrexerũt aduersum me: ⁊ fortes quesierũt aiam meã/ ⁊ nõ ꝓposuerũt deũ añ cõspe-ctum suũ. Ecce eni deus ad-iuuat me: ⁊ dñs susceptor est aie mee. Auerte mala inimi-cis meis: et i ꝟitate tua disp-de illos. Uoluntarie sacrifi-cabo tibi: ⁊ cõfitebor noi tuo qm̃ bonũ est. Qm̃ ex omi tri-bulatione eripuisti me: ⁊ sup inimicos meos despexit ocu-lus meus. Gloria pri ⁊ filio.

¶ Hic ps nũcꝙ dicat ad. j. nĩ si fuerit dñica: excepta hebd. pascha. vt docet rub. s. ad. j. f. pria do. post oct. epi. p. cxvii.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ i sclm mia ei⁹. Dicat nũc isrl' qm̃ bon⁹: qm̃ in sclm mia eius. Dicat nũc dom⁹ aaron: qm̃ in sclm mia ei⁹. Dicãt nunc q̇ timẽt dñm: qm̃ in sclm mia ei⁹ De tribulatiõe inuocaui dñm: et exaudiuit me i latitudie dñs. Dñs michi adiutor: nõ time-bo q̇d faciat michi hõ. Dñs michi adiutor: ⁊ ego despiciã inimicos meos. Bonũ ẽ cõfi-dere i dño: quã cõfidere i ho-mine. Bonũ est spare in do-mino: quã spare in pricipib⁹. Oẽs gẽtes circuierunt me: et in noie dñi q2 vltus sum in

eos. Circūdantes circūdederunt me: et in noie dñi quia vitus sum in eos. Circundederunt me sicut apes / et exarserunt sicut ignis in spinis: et in noie dñi qr vlt⁹ sum i eos. Impulsus euers⁹ sum vt caderem: et domin⁹ suscepit me. Fortitudo mea et laus mea dñs: et fact⁹ est michi i salutē. Vox exultationis et salutis: in tabernaculis iustorum. Dextera dñi fecit ꝟtutem / dextera dñi exaltauit me: dextera dñi fecit virtutē. Non moriar sed viuam: et narrabo opera dñi. Castigans castigauit me dñs: et morti nō tradidit me. Aperite michi portas iustitie / ingressus in eas cōfitebor dño: hec porta dñi iusti intrabunt in eā. Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: et factus es michi in salutē. Lapidem quē reprobauerūt edificātes: hic factus est i caput anguli. A domino factū est istud: et est mirabile in oculis nr̄is. Hec est dies quā fecit dñs: exultem⁹ et letemur i ea. O dñe saluum me fac o dñe bene ꝓsperare: bn̄dictus qui ventur⁹ est in noie dñi. Bn̄dixim⁹ vobis de domo dñi: deus domin⁹ et illuxit nobis. Constituite diē solēnē in cōdensis: vsqꝫ ad cornu altaris

Deus me⁹ es tu et cōfitebor tibi de⁹ me⁹ es tu et exaltabo te. Cōfitebor tibi qm̄ exaudisti me: et fact⁹ es michi in salutē. Cōfitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ i sclm̄ mia ei⁹. Gloria. ꝑ. cxviij.

Beati immaculati i via: qui ambulāt i lege dñi. Beati qui scrutātur testimonia ei⁹: in toto corde exqrunt eum. Non eni qui opanť iniquitatem: in vijs ei⁹ ambulauerunt. Tu mandasti: mādata tua custodiri nimis. Utinam dirigánť vie mee: ad custodiendas iustificatiōes tuas. Tunc non confundar: cū perspexero i oibus mādatis tuis. Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici iudicia iustitie tue. Iustificationes tuas custodiā: non me derelinqs vsqquaqꝫ. In quo corrigit adolescentior viam suā: in custodiēdo sermones tuos. In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mandatis tuis. In corde meo abscondi eloquia tua: vt non peccē tibi. Bn̄dictus es dñe: doce me iustificatiōes tuas. In labijs meis: ꝓnūciaui oia iudicia oris tui. In via testimoniorꝫ tuorum delectatus sum: sicut in oibus diuitijs. In mādatis tuis exercebor: et cōsiderabo

vias tuas. In iustificationi bus tuis meditabor:nō obliuiscar sermones tuos. Glŏa.

¶ Nota q̄ in feriatico [illegible] psalmū Dñs illūinatio. habe tur sub eodē nūero .xxvij.

Retribue seruo tuo viuifica me: ꝛ custodiam sermones tuos. Reuela oculos meos: ꝛ ꝯsiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego sum in tra:nō abscōdas a me mādata tua. Concupiuit aia mea: desiderare iustificatōes tuas in oi tpe. Increpasti superbos:maledicti q̄ declināt a mādatis tuis. Aufer a me opprobriū et ꝯtēptū: qr testimonia tua exq̄siui. Etenī sederūt pricipes ꝛ aduersū me loq̄bant̄: seruus aūt tu⁹ exercebat̄ in iustificationib⁹ tuis. Nam ꝛ testimonia tua meditatio mea est: ꝛ cōsiliū meum iustificationes tue. Adhesit pauimento ania mea: viuifica me scd̄m verbum tuū. Uias meas enunciaui ꝛ exaudisti me: doce me iustificationes tuas. Uiam iustificationū tuarū instruc me: ꝛ exercebor in mirabilibus tuis. Dormitauit aia mea pre tedio: cōfirma me in verbis tuis. Uiam iniq̄tatis amoue a me:ꝛ de lege tua miserere mei. Uiam veritatis elegi: iudicia tua nō sum oblitus. Adhesi testimoniis tuis dñe:noli me confundere. Uiam mādatorū tuorū cucurri:cū dilatasti cor meū. Glŏa. An. Dñs regit me ꝛ nichil michi deerit:in loco pascue ibi me collocauit.

¶ Symbolum Athanasii.

Quicūq̧ vult salu⁹ esse: ante oia opus est vt teneat catholicam fidē. Quā nisi quisq̧ integram inuiolatāq̧ seruauerit: absq̧ dubio ineternū peribit. Fides aūt catholica hec est: vt vnū deū in trinitate ꝛ trinitatē i vnitate veneremur. Neq̧ cōfundentes ꝑsonas: neq̧ substantiam separātes. Alia est enī persona p̄ris alia filij:alia spiritussancti. Sed patris ꝛ filij ꝛ spūssancti vna est diuinitas: equalis gl̄ia coet̄na maiestas. Qualis pater talis filius:talis spūssanctus. Increatus p̄r increat⁹ filius:increatus spūssanct⁹. Immēsus pater immēsus filius:immēsus spūssanctus. Etern⁹ pater eternus filius:eternus spūssanctus. Et tñ non tres eterni:sed vn⁹ etern⁹. Sicut nō tres icreati nec tres imēsi:sed vnus increatus ꝛ vnus imēsus. Similiter omp̄s pater op̄s filius:op̄s spūssctūs. Et tñ non tres oipotentes:

sed vnus oīps. Ita deus pater deus filius: deꝰ spūssanctus. Et tamē non tres dij: sed vnꝰ est deꝰ. Ita dn̄s pater dn̄s filius: dn̄s spūssctūs Et tn̄ nō tres dn̄i: sed vnꝰ est dn̄s. Quia sicut singillatim vnāquāqꝫ personā / deum ac dn̄m confiteri xp̄iana veritate compellimur: ita tres deos aut dn̄os dicere catholica religione p̄hibemur. Pater a nullo est factꝰ: nec creatus nec genitus. Filiꝰ a p̄re solo est: nō factꝰ nec creatus sed genitꝰ. Spūssctūs a p̄re et filio: non factꝰ nec creatus nec genitus sed procedens.

Unus ergo pater non tres p̄res / vnus filiꝰ nō tres filij: vnus spiritussctūs non tres spiritussancti Et in hac trinitate nichil p̄iꝰ aut posteriꝰ / nichil maius aut minꝰ: sed tote tres p̄sone coet̄ne sibi sunt ⁊ coequales. Ita vt per oīa sicut iam supradictum est: et vnitas in trinitate ⁊ trinitas in vnitate venerāda sit. Qui vult ergo saluꝰ esse: ita de trinitate sentiat. Sed necessariū est ad eternā salutē: vt incarnationē quoqꝫ dn̄i n̄ri iesu xp̄i fidelit̄ credat. Est ergo fides recta vt credamꝰ et confiteamur: q̄ dn̄s n̄r iesus xp̄s dei filius deꝰ ⁊ homo est.

Deus est ex substantia p̄ris ante secula genitus: ⁊ homo est ex substantia m̄ris in seculo natus. Perfectꝰ deus: p̄fectus hō ex aīa rationali ⁊ humana carne subsistēs. Equalis p̄ri scd̄m diuinitatem: minor p̄re scd̄m humanitatem.

Qui licet deꝰ sit ⁊ homo: nō duo tamē sed vnus est xp̄us

Unus aūt non conuersione diuitatis in carne: sed assumptione humanitatis in deo.

Unus omino: non ꝯfusione substantie sed vnitate p̄sone.

Nam sicut aīa rationalis et caro vnꝰ est homo: ita deꝰ et homo vnꝰ est xp̄s. Qui passus est p̄ salute n̄ra / descēdit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis. Ascendit ad celos sedet ad dexteram dei patris oīpotētis: inde vēturꝰ iudicare viuos et mortuos.

Ad cuius aduētum oēs homines resurgere habēt cum corp̄ibꝰ suis: ⁊ reddituri sunt de factis proprijs rationem.

Et qui bona egerunt ibunt in vitam eternā: qui vero mala in ignē eternū. Hec est fides catholica: quā nisi quisqꝫ fidelit̄ firmiterqꝫ crediderit / saluus esse nō poterit. Gl'ia.

Dominicalis. An. Gl'ia tibi trinitas equalis vna deitas / ⁊ ante omnia secula et nunc ⁊ imperpe=

tuum. Ferialis. An. Deꝰ exaudi orõnẽ meã. Cap. Esaie. xxxiii. Domine miserere nři/ te eni expectauimus esto brachiũ nřm in mane: et salus nřa in tpe tribulatiõis. Deo grãs. R. Xp̃e fili dei viui. Miserere nobis. V. Qui sedes ad dexterã dei přis. Miserere nobis. Gloria patri et filio. Xp̃e fili dei. Vꝰ Exurge dñe adiuua nos. Et libera nos ppẽ nomẽ sctm̃ tuũ. Kyrie eleyson. iii. Xp̃e eleyson. iii. Kyrie eleyson. iii. Pater nř. Et ne nos inducas in temptationẽ. Sed libera nos a malo. Viuet aia mea deꝰ ꝛ laudabit te. Et iudicia tua adiuuabũt me. Erraui sicut ouis q̃ periit. Quere seruũ tuũ dñe qꝛ mãdata tua nõ sum oblitꝰ. Credo i deũ. Carnis resurrectionẽ. Et vitã eťnã amen. Et ego ad te dñe clamaui. Et mane orõ mea p̃ueniet te. Verba mea aurib' ꝑcipe domine. Intellige clamorẽ meũ. Intẽde voci orationis mee. Rex meus ꝛ deus meꝰ. Qm̃ ad te orabo dñe. Mane exaudies vocẽ meam. Repleatur os meũ laude. Ut cantẽ gloriam tuã tota die magnitudinẽ tuã. Dñe auerte faciẽ tuã a pctĩs meis. Et oẽs iniq̃tates meas dele. Cor mũdum crea in me deus. Et spm̃ rectũ innoua in visceribꝰ meis. Ne proiicias me a facie tua. Et spm̃ sctm̃ tuũ ne auferas a me. Redde mihi leticiã salutaris tui. Et spũ principali confirma me. Eripe me dñe ab homine malo. A viro iniquo eripe me. Eripe me de inimicis meis deꝰ meus. Et ab insurgẽtibus in me libera me. Eripe me de operantibus iniquitatẽ. Et de viris sãguinum salua me. Sic psalmuꝫ dicam noĩ tuo in sclm̃ scli. Ut reddã vota mea de die in diẽ. Exaudi nos deꝰ salutarꝭ nř. Spes oĩm finiũ terre ꝛ in mari longe. Deꝰ in adiutorium meũ intẽde. Dñe ad adiuuandum me festina. Sancte deꝰ sancte fortis/sancte ꝛ imortalis. Agnꝰ dei qui tollis pctã mundi miserere nobis. Benedic aĩa mea dño. Et oĩa que intra me sunt noĩ sancto eius. Bñdic aĩa mea dño. Et noli obliuisci omnes retributiões eius. Qui ꝓpiciatur oĩbus iniq̃tatibus tuis. Qui sanat oẽs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitam tuam. Qui coronat te in mĩa et miserationibꝰ. Qui replet ĩ bonis desideriũ tuũ. Renouabitur vt aquile iuuentꝰ tua. Confitemini dño qm̃ bonꝰ. Qm̃ i sclm̃ mĩa eiꝰ. Cõfessio.

Confiteor deo celi btē mariev irgini / oibus sanctis z vobis:qz ego peccator peccaui nimis i vita mea. cogitatiōe/locutione/ opere / et omissiōe mea culpa. Ideo precor dei genitricē virginē mariam/oēs sanctos z electos dei et vos orare pro me pctōre ad dñm iesum xpm vt misereatur mei. Misereat ve stri oēs de9 : et dimissis omnib9 pctis vestris / perducat vos in vitā eternam. Amen. Dñs custodiat vos ab omni malo. Custodiat animam tuam dominus. Oremus. Indulgentiam z remissionē oiz peccatoꝝ vestroꝝ spaciū vere penitētie z emendationē vite:grām z cōsolationē sancti spūs tribuat vobis oēs pater pius z misericors dñs. Amē. Dignare dñe die isto. Sine pctō nos custodire. Miserere nostri dñe Miserere nrī. Fiat mīa tua dñe sup nos. Quēadmoduz sperauim9 i te. Dñe de9 virtutum conuerte nos. Et ostē de faciē tuam z salui erimus. Dñe exaudi orationem meam. Et clamor me9 ad te veniat. Dominus vobiscū. Et cum spiritu tuo. Oremus. Domine sancte pr omnipotēs etne de9 : qui nos ad principiū huius diei peruenire fecisti:tua nos hodie salua virtute z cōcede: vt in hac die ad nullū declinem9 pctm/nec vllum incurramus periculū:sed semp ad tuā iustitiam faciēdam/ ois nostra actio tuo moderamine dirigatur. P dñm nrm iesum xpz filium tuū. Qui tecum viuit z regnat in vnitate spūsscti de9 P oia scla sclorū. Amē. Dñs vobiscū. Bñdicam9 dño. Deo grās. Iube dñe benedicere Sanctorū cōmemoratio:iūgat nos illorū ꝯsortio. Amē. Preciosa est in ꝯspectu dñi. Mors sanctorū eius. Exultabunt sancti i glia. Letabūtur in cubilibus suis. Orem9 Sancta maria mat dñi nostri iesu xpi atq3 oēs sancti et electi dei/intercedāt et orent pro nobis pctōribus ad dñm deum nrm vt mereamur ab eo adiuuari z saluari. Qui in trinitate perfecta viuit z regnat de9. P oia secula seculorū. Amē. Deus in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuandū me festina. Deus in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuandū me festina. Clemētissime deus in adiutoriū meū intende. Dñe ad adiuuandum me festina. Gloria pri et filio z spūi san

cto. Sicut erat in principio ꝛ nūc ꝛ semp: ꝛ in secula scloꝛū Amē. Kyrie eleyső. Xpe eleyson. Kyrie eleyső. Pater nr̄. Et ne nos inducas in tētatione. Sed libera nos a malo. Et veniat super nos mia tua dn̄e. Salutare tuū scd̄m eloquiū tuū. Respice dn̄e in seruos tuos ꝛ in opa tua. Et dirige filios eoꝝ. Et sit splēdoꝛ dn̄i dei nr̄i super nos. Et opera manuum nostrarū dirige super nos ꝛ op⁹ manuū nostrarum dirige. Oremus.

Dirigere ꝛ sctificare dignare dn̄e deus creatoꝛ celi ꝛ terre: hodie q̄s coꝛda ꝛ coꝛpa nr̄a sensus quoq₃ ꝛ sermones oēsq₃ actus nr̄os in lege tua ꝛ in opibus mandatoꝝ tuoꝝ: vt hic et ineternū te auxiliāte salui esse mereamur. P te iesu xpe saluatoꝛ mūdi rex gloꝛie. Qui cū pr̄e ꝛ spū sctō viuis ꝛ regnas de⁹. P oia scl'a scl'oꝛū. Amen.

¶ Sequens oro finalis erit in prima a festo natiuitat̄ domini vsq₃ ad octa. epiphanie. Et ipso die purificatiōis. Et per totū tp̄s paschale vsq₃ ad festū trinitat̄. Ac etiā i festo coꝛpoꝛis xp̄i p totā octauā.

Omnipotens sempiterne de⁹ dirige act⁹ nostros in beneplacito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis operib⁹ abundare. Qui tecū viuit ꝛ regnat in vnitate spiritussctī de⁹. Per oia scl'a seculoꝛū. Amē. ¶ Ad. iii. Hy⁹.

Nunc sctē nobis spūs / vnum patri cū filio: dignare promptus ingeri / nostro refusus pectoꝛi. Os lingua mens sensus vigoꝛ / ꝯfessione psonent: flamescat igne charitas / accēdat ardoꝛ pximos. Presta pr̄ pijssime / patriq₃ compar vnice: cū spiritu paracleto / regnans p omne seculum. Amen. Psalm⁹.

Legē pone michi dn̄e viā iustificationū tuarum: ꝛ exquirā eā sp. Da michi intellectū et scrutaboꝛ legem tuā: ꝛ custodiā illā in toto coꝛde meo. Deduc me in semita mādatoꝛum tuoꝛū: q꞉ ip̄am volui. Inclia coꝛ meū in testimonia tua: ꝛ nō i auariciā. Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me. Statue huo tuo eloquiū tuum in timoꝛe tuo. Amputa oppꝛobꝛiū meū qd̄ suspicat⁹ sū: q꞉ iudicia tua iocunda. Ecce ꝯcupiui mādata tua: i equitate tua viuifica me. Et veniat super me mia tua dn̄e: salutare tuum scd̄m eloquiū tuū. Et respōdebo expꝛobꝛātib⁹ michi verbū: q꞉

sperauí í sermonib⁹ tuis. Et ne auferas de ore meo verbū veritatis vsquequaque: qr in iudicijs tuis supsperaui. Et custodiā legē tuā semp: i scl'm et in scl'm scl'i. Et ābulabā in latitudine: qr mādata tua exquisiui. Et loq̄bar de testimonijs tuis in cōspectu regū: et non ɔfundebar. Et meditabar in mandatis tuis: que dilexi. Et leuaui manus meas ad mandata tua que dilexi: ꝛ exercebor in iustificatiōibus tuis. Gloria patri. Psalm⁹.

Memor esto v̄bi tui ser uo tuo: i quo michi spē dedisti. Hec me ɔsolata est i humilitate mea: qr eloquium tuū viuificauit me. Superbi iniq̄ agebāt vsquequaqꝫ: a lege aūt tua nō declinaui. Memor fui iudiciorū tuoꝝ a sc'lo dn̄e: ꝛ ɔsolat⁹ sum. Defectio tenuit me: p pctōrib⁹ derelinquentib⁹ legē tuā. Cantabiles michi erāt iustificatiōes tue: i loco pegrinatiōis mee. Memor fui nocte nomis tui dn̄e: et custodiui legē tuam. Hec fctā ē michi: qr iustificationes tuas exq̄siui. Portio mea dn̄e: dixi custodire legē tuā. Depcat⁹ sū faciē tuā in toto corde meo: miserere mei scd'm eloquiū tuū. Cogitaui vias meas: ꝛ conuerti pedes meos in testionia tua. Paratus sū ꝛ nō sum turbat⁹: vt custodiā mandata tua. Funes pctōꝝ circūplexi sunt me: ꝛ legē tuā nō sū oblitus. Media nocte surgebā ad ɔfitendū tibi: sup iudicia iustificationis tue. Particeps ego sū oim timētiū te: ꝛ custodiētiū mandata tua. Mia tua dn̄e plena est t'ra: iustificatiōes tuas doce me. Gloria patri. Ps.

Bonitatē fecisti cū seruo tuo dn̄e: scd'm v̄bū tuū. Bonitatē ꝛ disciplinā ꝛ scientiā doce me: qr mādatis tuis credidi. Priusq̄ꝫ humiliarer ego deliqui: ppterea eloquiū tuū custodiui. Bon⁹ es tu: ꝛ i bonitate tua doce me iustificatiōes tuas. Multiplicata est sup me iniq̄tas supborū: ego autē i toto corde meo scrutabor mādata tua. Coagulatū est sicut lac cor eoꝝ: ego vero legē tuā meditat⁹ suꝫ. Bonū michi qr humiliasti me: vt discam iustificatiōes tuas. Bonū michi lex oris tui: sup milia auri ꝛ argenti. Man⁹ tue fecerūt me ꝛ plasmauerūt me: da michi itellectū vt discā mādata tua. Qui timēt te videbūt me ꝛ letabunt: qr i verba tua supersperaui. Cognoui dn̄e qr equitas iudicia tua: ꝛ in v̄itate tua humiliasti me.

Fiat mia tua vt consoletur me: scdm eloquiu tuum seruo tuo. Ueniant michi miserationes tue et viuam: quia lex tua meditatio mea est. Cōfundantur suphi qr iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autē exercebor in mandatis tuis. Conuertantur michi timentes te: et q noueruut testimonia tua. Fiat cor meum imaculatū in iustificationib9 tuis: vt nō ꝯfundar. Gloria pri. Dñicalis. añ. Laus et perennis gloria: deo pri et filio sancto simul paracleto/ in secula seculorum. Cpm. ij. corint. xiij.

Gratia dñi nri iesu xpi et charitas dei: et cōmunicatio sanctispūs: sit semp cū omnib9 nobis i xpo iesu dño nostro. Deo gras. R. Inclina cor meū de9 In testimonia tua. V. Auerte oculos meos ne videant vanitatem: i via tua viuifica me. In testi. Glia pri. Inclina cor meū. V9. Ego dixi dñe miserere mei. Sana aiam meā qr peccaui tibi. Ferialis. añ. Da michi intellectū et scrutabor legem tuam domine. Capm. Hiere. xvij.

Sana me dñe et sanabor saluum me fac et saluus ero: qm laus mea tu es. Deo gras. R. Sana aiam meā. Qr peccaui tibi. V. Ego dixi dñe miserere mei. Quia. Gloria pri. V. Adiutor me9 esto dñe ne derelinquas me. Neqꝫ despicias me de9 salutaris me9. ¶ Ad sextā. hy9.

Rector potēs verax deus/ qui tēperas rerum vices: splēdore mane istruis/ et ignib9 meridiem. Extingue flāmas litiū/ aufer calorē noxium: ꝯfer salutē corporū/ veramqꝫ pacē cordiū. Presta pater piissime. etc. ps.

Defecit in salutare tuū anima mea: et in verbum tuū supsperaui. Defecerunt oculi mei in eloquiū tuū: dicentes qn consolaberis me? Quia fact9 sum sicut vter in pruina: iustificatiōes tuas nō sum oblit9. Quot sunt dies serui tui: qn facies de psequētib9 me iudiciū. Narrauerit michi iniqui fabulationes: sed nō vt lex tua. Oia māda ta tua veritas: iniqui psecuti sunt me adiuua me. Paulomin9 ꝯsūmauerūt me i terra: ego autē nō dereliq mādata tua. Scdm miam tuā viuifica me: et custodiā testimonia oris tui. Ineternū dñe: vbū tuū pmanet i celo. In gñatiōe et gñationē veritas tua: fundasti terram et permanet. Ordinatiōe tua pseuerat dies: qm oia seruiūt tibi. Nisi quod lex tua meditatio mea est: tūc forte perissem in hūi-

litate mea. In eternum non obliuiscar iustificationes tu-as: q2 in ipsis viuificasti me. Tuus sũ ego saluũ me fac: qm̃ iustificationes tuas exq̇siui. Me expectauerũt pctõres vt perderet me: testimonia tua intellexi. Omis ↄsũmationis vidi finẽ: latũ mãdatũ tuũ nimis. Gl'ia pri. ħ.

Quomodo dilexi legem tuã dñe: tota die meditatio mea est. Sup inimicos meos prudẽtẽ me fecisti mãdato tuo: q2 ineternũ michi est. Sup oẽs docentes me intellexi: q2 testionia tua meditatio mea est. Sup senes intellexi: q̇ mãdata tua q̃siui. Ab oi via mala ꝓhibui pedes meos: vt custodiã verba tua. A iudiciis tuis non declinaui: q2 tu legem posuisti michi. Quã dulcia faucibus meis eloquia tua: sup mel ori meo. A mãdatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui omnẽ viã iniq̃tatis. Lucerna pedib9 meis verbũ tuũ: ⁊ lumẽ semitis meis. Iuraui ⁊ statui: custodire iudicia iustitie tue. Humiliat9 sũ vsquequaque: dñe viuifica me scd̃m verbũ tuum. Voluntaria oris mei bñplacita fac domine: ⁊ iudicia tua doce me. Aia mea in manib9 meis semp: ⁊ legẽ tuam nõ sum oblit9. Posuerũt pctõres laqueum michi: ⁊ de mãdatis tuis nõ erraui. Hereditate acquisiui testimonia tua ieternũ: q2 exultatio cordis mei sunt. Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificationes tuas ineternũ: ꝓpter retributionẽ. Gl'ia patri. ħs.

Iniquos odio habui: ⁊ legem tuã dilexi. Adiutor ⁊ susceptor meus es tu: ⁊ in verbum tuũ supsperaui. Declinate a me maligni: et scrutabor mendata dei mei. Suscipe me scd̃m eloquium tuũ et viuã: ⁊ non confundas me ab expectatiõe mea. Adiuua me ⁊ saluus ero: ⁊ meditabor in iustificationib9 tuis semp. Spreuisti oẽs discedentes a iudicijs tuis: q2 iniusta cogitatio eorũ. Preuaricantes reputaui oẽs pctõres terre: ideo dilexi testimonia tua. Cõfige timore tuo carnes meas: a iudicijs eni tuis timui. Feci iudiciũ et iustitiam: nõ tradas me calũniãtibus me. Suscipe seruũ tuum in bonũ: nõ calũnient me superbi. Oculi mei defecerunt in salutare tuũ: ⁊ in eloquium iustitie tue. Fac cum seruo tuo scd̃m miam tuã: et iustificatiões tuas doce me. Seruus tuus sum ego: da

mihi intellectū vt sciam testimonia tua. Tempus faciendi dn̄e: dissipauerūt legē tuā. Ideo dilexi mādata tua: super aurū et topazion. Propterea ad oīa mandata tua dirigebar: oēm viam iniquā odio habui. Gl'ia. ā. dn̄ical'. Gloria laudis resonet in ore omnium patri genitcꝗ proli: spiritui sancto pariter resultet laude perenni. Capitulū. Ephe. iiij.

Unus dn̄s / vna fides / vnū baptisma / vn⁹ de⁹ ꝛ pater oīm: qui sup oēs et per oīa ꝛ in oībus nobis qui est benedictus in scl'a seculorū amē. Deo grās. ℟. In eternū dn̄e Permanet verbū tuū. ℣. In celo et in scl'm seculi veritas tua. Perma. Gl'ia patri. ℣. Dn̄s regit me ꝛ nichil michi deerit. In loco pascue ibi me collocauit. Ferial'. ā. Adiuua me et saluus ero domine. Cap'm. Gala. vj.

Alter alterius onera portate: ꝛ sic adimplebitis legē christi. Deo grās. ℟. Bn̄dicam dn̄m In omni tēpore. ℣. Sēper laus ei⁹ in ore meo. In omi. ℣. Dn̄s regit me ꝛ nichil michi deerit. In loco pascue ibi me collocauit. ¶ Ad. ix. Hy⁹.

Rerum deus tenax vigor / immotus i te permanens: lucis diurne tempora / successibus determinans. Largire clarū vespere / quo vita nusquā decidat: sed premium mortꝫ sacre / perennis instet gloria. Presta pater piissime. Psalmus.

Mirabilia testionia tua domine: ideo scrutata est ea anima mea. Declaratio sermonum tuoꝝ illuminat: ꝛ intellectum dat paruulis. Os meū aperui ꝛ attraxi spiritū: quia mandata tua desiderabam. Aspice in me ꝛ miserere mei: scd̄m iudiciū diligentium nomen tuum. Gressus meos dirige scd̄m eloquium tuum: et non dominetur meī oīs iniusticia. Redime me a calūnijs hominū: vt custodiam mandata tua. Faciem tuā illumina sup seruū tuū: et doce me iustificatiōes tuas. Exitus aquarū deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legē tuam. Iustus es dn̄e: et rectum iudiciū tuum. Mādasti iusticiā testimonia tua: et veritatē tuam nimis. Tabescere me fecit zel⁹ me⁹: quia obliti sunt verba tua inimici mei. Ignitum eloquiū tuum vehementer: et seruus tuus dilexit illud. Adolescētulus sum ego ꝛ contēptus: iustificationes tuas non sum oblitus. Iusticia tua dn̄e iusticia in eternū: et lex tua ve-

ritas. Tribulatio et angu=
stia inuenerunt me:mandata
tua meditatio mea est. Equi
tas testimonia tua ineternū:
intellectum da michi ⁊ viuā.
Gloria patri. Psalmus.
Clamaui ī toto corde
exaudi me dn̄e:iustifi=
cationes tuas requirā. Cla=
maui ad te saluum me fac:vt
custodiā mandata tua. Pre=
ueni in maturitate et clama=
ui:quia in verba tua supspe=
raui. Preuenerūt oculi mei
ad te diluculo : vt meditarer
eloquia tua. Uocem meā au
di scd̄m misericordiā tuā do=
mine: et scd̄m iudiciū tuū vi=
uifica me. Appropinquaue=
runt persequētes me iniqui=
tati:a lege autē tua longe fa=
cti sunt. Prope esto domie:
et oēs vie tue veritas. Ini=
tio cognoui de testimonijs
tuis:q̄a ineternū fundasti ea.
Uide humilitatē meā et eri=
pe me : quia legē tuā nō sum
oblitus Iudica iudiciū meū
et redime me: ꝓpter eloquiū
tuum viuifica me. Longe a
peccatoribus salus: quia iu=
stificationes tuas nō exqui=
sierūt. Misericordie tue mul
te domine : scd̄m iudiciū tuū
viuifica me. Multi qui perse
quuntur me et tribulant me :
a testimonijs tuis non decli=
naui. Uidi preuaricantes ⁊
tabescebā : qꝛ eloquia tua nō
custodierunt. Uide quoniā
mandata tua dilexi domine:
in mīa tua viuifica me. Prin=
cipium verborum tuorū ve=
ritas:ineternum omnia iudi
cia iusticie tue. Gloria patri.
Sicut erat. Psalmus.
Principes ꝑsecuti sunt
me gratis: et a verbis
tuis formidauit cor meum.
Letabor ego super eloquia
tua: sicut qui inuenit spolia
multa. Iniquitatē odio ha=
bui:et abominatus sum:legē
autem tuam dilexi Septies
in die laudem dixi tibi: super
iudicia iusticie tue. Pax mul
ta diligentibus legem tuam:
et non est illis scandalum.
Expectabam salutare tuum
domine : et mandata tua di=
lexi. Custodiuit anima mea
testimonia tua : et dilexit ea
vehementer. Seruaui man
data tua et testimonia tua:qꝛ
omnes vie mee in conspectu
tuo. Appropinquet depre=
catio mea in ꝯspectu tuo do=
mine : iuxta eloquium tuum
da michi itellectum. Intret
postulatio mea in conspectu
tuo:secundum eloquium tuū
eripe me. Eructabunt labia
mea hymnum : cum docue=
ris me iustificationes tuas.

Pronūciabit ligua mea eloquiū tuū: qr oia mandata tua equitas. Fiat manus tua vt saluet me: qm̄ mādata tua elegi. Cōcupiui salutare tuum dñe: ⁊ lex tua meditatio mea est. Viuet anima mea ⁊ laudabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabūt me. Erraui sicut ouis q̄ periit: quere seruū tuū dñe qr mādata tua nō sum oblitus. Gloria pri ā. dñica. Ex quo oia in quo omnia: per quē omnia ipi gloria in scl'a. Cap. j. thimo. j.

Regi aūt seculoꝝ imortali/ inuisibili: soli deo honor et glia: in scl'a scl'oꝝum amen. Deo grās. R. Clamaui in toto corde Exaudi me dñe. V. Justificatiōes tuas requirā. Exaudi. Glia patri, v. Ab occultis meis mūda me dñe. Et ab alienis pce seruo tuo. ā. fer. Aspice i me dñe ⁊ miserere mei. cap. j. thes. v.

Omnia aūt probate qđ bonū est tenete: ab omni specie mala abstinete vos. Deo grās. R. Redime me dñe Et miserere mei. V. Pes me⁹ stetit in via recta: in ecclesiis bñdicam te dñe. Et miserere. Glia pri. V. Ab occultis meis. Fer. ij. Inuit. Uenite exultem⁹ dño. p. Uenite exultemus. ꝛc. Hy⁹.

Somno refectis artubus / spreto cubili surgimus: nobis pater canentibus / adesse te deposcimus. Te lingua primū concinat/ te mentis ardor ambiat: vt actuum sequētium/ tu sancte sis exordium. Cedant tenebre lumini/ et nox diurno syderi: vt culpa quam nox intulit / lucis labescat munere. Precamur idem supplices/ noxas vt omes amputes: et ore te canentiū /lauderis imperpetuū. Presta pater pijssime/patriq ꝛc. Psal. xxvj.

Dominus illuminatio mea: ⁊ salus mea quem timebo? Dñs protector vite mee: a quo trepidabo? Dū appropiāt sup me nocētes: vt edant carnes meas. Qui tribulāt me inimici mei: ipsi infirmati sunt ⁊ ceciderūt. Si consistant aduersum me castra: non time-

bit cor meū. Si exurgat adversum me preliū: in hoc ego sperabo. Unā petij a domino hanc requirā: vt inhabitē in domo dn̄i oibus diebꝰ vite mee. Ut videā voluntatē dn̄i: et visitē teplū eius. Qm̄ abscondit me in tabernaculo suo in die malorū: ꝓtexit me in abscōdito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: ⁊ nūc exaltauit caput meū sup inimicos meos. Circuiui ⁊ immolaui in tabernaculo eius hostiā vociferationis: cantabo ⁊ psalmū dicā dn̄o. Exaudi dn̄e vocē meā qua clamaui ad te: miserere mei ⁊ exaudi me. Tibi dixit cor meum exquisiuit te facies mea: faciem tuam dn̄e requirā. Ne auertas faciē tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meꝰ esto ne derelinquas me: neqꝫ despicias me deꝰ salutaris meꝰ. Qm̄ pat meꝰ et mater mea dereliquerūt me: dn̄s autē assumpsit me. Legē pone michi dn̄e in via tua et dirige me in semita recta: ꝓpter inimicos meos. Ne tradideris me in aias tribulantiū me: qm̄ insurrexerūt in me testes iniqui / ⁊ mētita est iniquitas sibi. Credo videre bona dn̄i: in terra viuētium. Expecta dn̄m viriliter age et confortetur cor tuum: ⁊ sustine dominum. ps. xxvij.

Ad te dn̄e clamabo deus meꝰ ne sileas a me neqn̄ taceas a me: ⁊ assimilabor descendētibus in lacum. Exaudi dn̄e vocē deprecationis mee dū oro ad te: dū extollo manꝰ meas ad tēplū sanctū tuū. Ne simul tradas me cū pctōribꝰ: et cū operantibus iniquitatē ne ꝑdas me. Qui loquunt pacē cū ꝓximo suo: mala aūt in cordibꝰ eoꝝ. Da illis scd̄m opera eorū: et scd̄m nequitiā adinuentionū ipsoꝝ. Scd̄m opa manuum eorū tribue illis: redde retributionē eoꝝ ipsis. Qm̄ non intellexerūt opa dn̄i / et i opa manuū eius destrues illos: ⁊ non edificabis eos. Benedictus dn̄s: qm̄ exaudiuit vocē deprecatiōis mee. Dn̄s adiutor meus et ꝓtector meus: et ipō sꝑauit cor meū ⁊ adiutus sum. Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea cōfitebor ei. Dominꝰ fortitudo plebis sue: et protector saluationū xp̄i sui est. Saluū fac ppl̄m tuū dn̄e / ⁊ bn̄dic hereditati tue. ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vsqꝫ ietnū. Gloria. A. Dn̄s defēsor vite mee. ps. xxviij.

Afferte dn̄o filij dei: afferte dn̄o filios arietū

Afferte domino gloriam et honorē/afferte dn̄o gloriam noī ei⁹: adorate dn̄m in atrio sancto eius. Vox dn̄i super aquas deus maiestatis intonuit: dn̄s sup aquas multas. Vox dn̄i in virtute:vox dn̄i in magnificētia. Vox dn̄i cō fringentis cedros:⁊ confringet dominus cedros libani. Et cōminuet eos tanquā vitulū libani:⁊ dilectus quēadmodum filius vnicornium. Vox dn̄i intercidentis flāmam ignis/vox dn̄i ꝯcutientis desertum: ⁊ commouebit dn̄s desertū cades. Vox domini ꝑparātis ceruos ⁊ reuelabit ꝯdensa:⁊ in templo eius omnes dicent gloriam. Dominus diluuiū in habitare facit: et sedebit dn̄s rex ineternum. Dn̄s virtutem populo suo dabit: dominus bn̄dicet populo suo in pace. ps.xxix.

Exaltabo te domīe qm̄ suscepisti me:nec delectasti iimicos meos sup me. Dn̄e deus me⁹ clamaui ad te:et sanasti me. Dn̄e eduxisti ab inferno animā meam: saluasti me a descendentibus in lacum. Psallite dn̄o sancti eius:et cōfitemini memorie sanctitatis eius. Qm̄ ira in idignatiōe ei⁹: ⁊ vita i voluntate eius. Ad vesperum demorabitur fletus:⁊ ad matutinum leticia. Ego autem dixi in abundantia mea: non mouebor in eternū. Dn̄e in volūtate tua:prestitisti decori meo virtutē. Auertisti faciem tuā a me:⁊ fact⁹ sum cōturbatus. Ad te dn̄e clamabo: ⁊ ad deū meum deprecabor. Que vtilitas in sanguine meo: dū descēdero in corruptionem? Nunquid confitebitur tibi puluis:aut annūciabit veritatē tuā? Audiuit dn̄s et misertus est mei: dn̄s factus est adiutor me⁹. Cōuertisti planctū meū in gaudium michi: concidisti saccū meum/ ⁊ circundedisti me leticia. Vt cantet tibi gloria mea ⁊ non compūgar:domine deus me⁹ ineternū cōfitebor tibi. Gloria. an. Adorate dn̄m in aula sctā eius. ps.xxx.

In te dn̄e speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me. Esto michi in deum protectorē/ et in domum refugij: vt saluū me facias. Quoniam fortitudo mea ⁊ refugium meum es tu: et ꝑpter nomen tuum deduces me ⁊ enutries me. Educes me de laqueo quē abscōderunt michi:quoniam tu es

protector meus. In manus tuas commendo spm̃ meum: redemisti me dñe deus veritatis. Odisti obseruãtes vanitates: supuacue. Ego autem in dño speraui: exultabo et letabor in mia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam: saluasti de necessitatibus aiam meam. Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti i loco spacioso pedes meos. Miserere mei domine quoniam tribulor: conturbat⁹ est in ira oculus meus/anima mea ꝛ venter me⁹. Quoniam defecit in dolore vita mea: ꝛ anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virt⁹ mea: ꝛ ossa mea conturbata sunt. Super omnes iimicos meos fact⁹ sum opprobriũ vicinis meis valde: ꝛ timor notis meis. Qui videbant me foras fugerunt a me: obliuioni datus sũ tãq̃ mortuus a corde. Fact⁹ sum tanq̃ vas perditum: qm̃ audiui vituparationẽ multorũ commorãtiũ in circuitu. In eo dũ ꝯuenirent simul aduersum me: accipere animã meam consiliati sunt. Ego autem speraui in te domine: dixi deus meus es tu/in manibus tuis sortes mee. Eripe me de manu inimicorũ meorum: ꝛ a persequentibus me. Illustra faciem tuam super seruum tuũ/et saluum me fac in misericordia tua domine: non confundar quoniã inuocaui te. Erubescant impij et deducãtur in infernum: muta fiant labia dolosa. Que loquuntur aduersus iustum iniquitatem: in superbia et in abusione. Quã magna multitudo dulcedinis tue domine: quam abscondisti timẽtibus te. Perfecisti eis q̃ sperant in te: in conspectu filiorum hominum. Abscondes eos in abscondito faciei tue: a conturbatione hominum. Proteges eos i tabernaculo tuo: a cõtradictiõe linguarum. Benedictus dominus: quoniam mirificauit misericordiam suam michi in ciuitate munita. Ego autem dixi in excessu mẽtis mee: proiectus sum a facie oculorum tuorum. Ideo exaudisti vocem orationis mee: dum clamarem ad te. Diligite dominum omnes sancti eius: quoniam veritatem requiret dominus ꝛ retribuet abundanter facientibus superbiam. Viriliter agite et confortetur cor vestrum: omnes qui speratis in domino. Intellectus dauid. Psalmus. xxxi.

Beati quorũ remisse sũt iniquitates: et quorum tecta sunt pctã. Beatus vir cui nõ ĩputauit dñs pctm̃: nec est in spũ ei⁹ dolus. Q̃m̃ tacui inueterauerunt ossa mea: dum clamarẽ tota die. Q̃m̃ die ac nocte grauata est sup me man⁹ tua: ↄuersus sum in erũna mea dũ configit̃ spina. Delictũ meũ cognitũ tibi feci: et iniusticiã meã nõ abscõdi. Dixi cõfitebor aduersum me iniusticiã meam dño: et tu remisisti impietatẽ pcti mei. Pro hac orabit ad te om̃is sanctus: in tẽpore oportuno. Verũtamẽ in diluuio aquarum multarũ: ad eũ nõ approximabunt. Tu es refugium meum a tribulatione que circundedit me: exultatio mea erue me a circũdantibus me. Intellectum tibi dabo et instruam te: in via hac qua gradieris firmabo super te oculos meos. Nolite fieri sicut equus et mul⁹: quibus nõ est intellectus. In chamo et freno maxillas eoꝝ constringe: qui non approximant ad te. Multa flagella pctõris: sperantẽ autẽ in dño mia circũdabit. Letamini i dño et exultate iusti: et gl'iamini oẽs recti corde. Gl'ia. an. In tua iusticia libera me dñe. ps. xxxij.

Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Confitemini dño in cythara: i psalterio decẽ chordarũ psallite illi. Cantate ei cãticum nouũ: bene psallite in vociferatione. Quia rectũ est verbũ dñi: et oĩa opera ei⁹ in fide. Diligit miam et iudiciũ: mia dñi plena est terra. Verbo dñi celi firmati sunt: et spũ oris eius oĩs virtus eorum. Congregans sicut in vtre aquas maris: ponens in thesauris abyssos. Timeat dominũ om̃is terra: ab eo autẽ commoueãtur om̃es inhabitantes orbẽ. Q̃m̃ ipse dixit et facta sũt: ipse mãdauit et creata sunt. Dñs dissipat consilia gentiũ/ reprobat autẽ cogitationes populorum: et reprobat cõsilia principũ. Cõsilium autẽ dñi in eternũ manet: cogitationes cordis ei⁹ in generatiõe et generationẽ. Beata gẽs cui⁹ est dñs de⁹ eius: popul⁹ quẽ elegit in hereditatẽ sibi. De celo respexit dñs: vidit om̃es filios hominum. De preparato habitaculo suo: respexit super om̃es qui habitãt terram. Qui finxit singillatim corda eorum: qui intelligit oĩa opera eorũ. Nõ saluat̃ rex p multã virtutem: et gygas non saluabi-

tur i multitudine ꝟtutis sue. Fallax equus ad salutem: in abundantia aūt virtutis sue non saluabit. Ecce oculi dñi super metuentes eū: et in eis qui sperant super mīa eius. Ut eruat a morte aīas eoꝝ: et alat eos in fame. Aia nostra sustinet dñm: qm̄ adiutor ꝛ protector noster est. Quia in eo letabit cor nr̄m: ꝛ i noie sancto ei⁹ sperauimus. Fiat mīa tua dñe sup nos: queadmodū spauim⁹ i te. ps. xxxiij.

Benedicā dñm in oī tēpore: semp laus eius i ore meo. In domio laudabitur aīa mea: audiāt māsueti ꝛ letētur. Magnificate dominū mecū: ꝛ exaltem⁹ nomē eius in idipsum. Exquisiui dñm ꝛ exaudiuit me: ꝛ ex oībus tribulationib⁹ meis eripuit me. Accedite ad eū ꝛ illuminamini: ꝛ facies vr̄e non cōfundent. Iste pauper clamauit et dñs exaudiuit eum: ꝛ ex omnibus tribulationib⁹ eius saluauit euꝫ. Immittet angel⁹ dñi in circuitu timentium eum: ꝛ eripiet eos. Gustate et videte qm̄ suauis est dominus: beatus vir qui sperat in eo. Timete dñm omnes sancti eius: qm̄ nō est inopia timentibus eum. Diuites eguerunt et esurierūt: inquirentes autē dominū non minuentur omni bono. Uenite filij audite me: timorem domini docebo vos. Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos. Prohibe linguā tuā a malo: et labia tua ne loquantur dolum. Diuerte a malo ꝛ fac bonū: inquire pacem et persequere eam. Oculi dñi super iustos: et aures eius in preces eorū. Uultus autē dñi super facientes mala: vt perdat de terra memoriā eoꝝ. Clamauerunt iusti ꝛ domin⁹ exaudiuit eos: ꝛ ex oībus tribulationibus eorū liberauit eos. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde: ꝛ humiles spū saluabit. Multe tribulatiōes iustorū: et de oībus his liberabit eos dñs. Custodit dñs oīa ossa eorū: vnum ex his non conteretur. Mors peccatorum pessima: et qui oderunt iustū delinquent. Redimet dñs aīas sctōrū suorū: ꝛ non delinquēt oēs ꝗ sperant i eo. Gloria prī. ā. Rectos decet collaudatio. ps. xxxiiij.

Iudica domine nocentes me: expugna ipugnantes me. Apphende arma et scutū: ꝛ exurge in adiutorium michi. Effunde frameam et conclude aduersus

eos qui persequūtur me: dic
anime mee salus tua ego sum.
Confundantur et reuerean-
tur: querentes animam me-
am. Auertantur retrorsum
et confundantur: cogitantes
michi mala. Fiāt tanquam pul-
uis ante faciem vēti: et ange-
lus domini coartans eos.
Fiat via illorum tenebre et
lubricum: et angelus domini
persequens eos. Quoni-
am gratis absconderunt mi-
chi in interitū laquei sui: su-
peruacue exprobrauerūt ani
mam meam. Ueniat illi la-
queus quē ignorat: et captio
quam abscōdit apprehēdat eū:
et in laqueum cadat in ipsum.
Anima autē mea exultabit
in dño: et delectabitur in sa-
lutari suo. Omnia ossa mea di
cent: domine quis similis tui
Eripiens inopem de manu
fortiorū eius: egenum et pau-
perem a diripientibus eum.
Surgentes testes iniqui: que
ignorabam interrogabāt me.
Retribuebant michi mala
pro bonis: sterilitatē anime
mee. Ego autem cum michi
molesti essent: induebar cili-
cio. Humiliabam in ieiunio
animam meam: et oratio mea
in sinu meo cōuertetur. Qua-
si proximū quasi fratrem no-
strum sic complacebam: qua-
si lugens et contristatus sic
humiliabar. Et aduersum
me letati sunt et cōuenerunt:
cōgregata sunt super me fla-
gella et ignoraui. Dissipati
sunt nec compuncti tentaue-
runt me subsannauerunt me
subsannatione: frenduerunt
super me dētibus suis. Domi-
ne quando respicies restitue
animam meam a malignita-
te eorum: a leonibus vnicam
meam. Confitebor tibi in ec-
clesia magna: in populo gra-
ui laudabo te. Non supergau-
deant michi qui aduersantur
michi inique: qui oderūt me
gratis et ānuūt oculis. Quo-
niam michi quidem pacifice
loquebantur: et in iracūdia ter-
re loquentes dolos cogita-
bant. Et dilatauerunt super
me os suū: dixerunt euge eu-
ge viderūt oculi nostri. Ui-
disti domine ne sileas: domi-
ne ne discedas a me. Exur-
ge et intēde iudicio meo: de-
us meus et dominus meus in
causam meā. Iudica me se-
cundum iusticiam tuam do-
mine deus meus: et non su-
pergaudeāt michi. Non di-
cant in cordibus suis euge eu-
ge anime nostre: nec dicant de-
uorabimus eum. Erubescāt
et reuereantur simul: qui gra
tulātur malis meis. Induān-

tur confusione et reuerentia: qui maligna loquuntur super me. Exultent et letentur qui volunt iusticiam meam: et dicant semper magnificetur dominus qui volunt pacem serui eius. Et lingua mea meditabitur iusticiam tuam: tota die laudē tuam. ps. xxxv.

Dixit iniustus vt delinquat in semetipso: non est timor dei ante oculos eius. Quoniam dolose egit in cōspectu eius: vt inueniatur iniquitas eius ad odium. Verba oris eius iniquitas et dolus: noluit intelligere vt bene ageret. Iniquitatem meditatus est in cubili suo astitit omni vie non bone: maliciam autem nō odiuit. Domine i celo misericordia tua: et veritas tua vsque ad nubes. Iusticia tua sicut montes dei: iudicia tua abyssus multa. Homines et iumenta saluabis domine: quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus. Filij autē hominum: in tegmine alarum tuarum sperabūt. Inebriabūtur ab vbertate domus tue: et torrēte voluptatis tue potabis eos. Quoniam apud te est fons vite: et in lumine tuo videbimus lumen. Pretende misericordiam tuā scientibus te: et iusticiam tuam his qui recto sūt corde. Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatē: expulsi sunt nec potuerunt stare. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper. An. Expugna impugnātes me domine. Psalmus. xxxvj.

Noli emulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem. Quoniam tanquam fenum velociter arescent: et quemadmodum olera herbarum cito decident. Spera in domino et fac bonitatem: et inhabita terram et pasceris in diuitijs eius. Delectare in domino: et dabit tibi petitiones cordis tui. Reuela domino viam tuam et spera in eo: et ipse faciet. Et educet quasi lumen iusticiam tuam/ et iudicium tuum tanquam meridiem: subditus esto domino et ora eum. Noli emulari in eo qui prosperatur ī via sua: et in homine faciente iniusticias. Desine ab ira et derelinque furorē: noli emulari vt maligneris. Qm̄ q̄ malignantur exterminabuntur: sustinentes autem dominum ipsi hereditabunt terrā. Et adhuc pusillū et non erit peccator: et queres locum eius et

non inuenies. Mansueti autem hereditabūt terrā: ⁊ delectabunt in multitudine pacis. Obseruabit peccator iustum: ⁊ stridebit super eū dētibus suis. Dñs autē irridebit eum: qm̄ prospexit q̄ veniet dies eius. Gladiū euaginauerunt peccatores: intēderunt arcū suū. Ut decipiant pauperē et inopē: vt trucident rectos corde. Gladius eorū intret in corda ipsorum: ⁊ arcus eorū cōfringatur. Melius est modicū iusto: super diuitias pctōrū multas. Qm̄ brachia pctōrū conterentur: confirmat aūt iustos dñs. Nouit dñs dies immaculatorū: ⁊ hereditas eorum ineternū erit. Non ↄfundētur in tēpore malo et in dieb⁹ famis saturabūtur: q2 pctōres peribunt. Inimici vero dñi mox vt honorificati fuerint ⁊ exaltati: deficiētes quēadmodum fumus deficient. Mutuabit pctōr ⁊ nō soluet: iust⁹ aūt miseret et retribuet. Quia bñdicētes ei hereditabūt terrā: maledicētes aūt ei disperibunt. Apud dñm gressus hois dirigetur: ⁊ viā eius volet. Cū ceciderit iustus nō collidet: q2 dñs supponit manū suā. Iunior fui eteni senui/ et nō vidi iustum derelictū: nec semē ei⁹ q̄rens panē. Tota die miseretur et cōmodat: ⁊ semē illi⁹ in bñdictione erit. Declina a malo et fac bonū: et inhabita i scl'm seculi. Quia dñs amat iudiciū: et nō derelinquet sctōs suos: ineternū ↄseruabūtur. Iniusti punient: ⁊ semen ipsorū peribit. Iusti aūt hereditabūt trā: ⁊ inhabitabūt in scl'm scl'i sup eā. Os iusti meditabit sapiētiā: ⁊ lingua ei⁹ loq̄tur iudicium. Lex dei ei⁹ in corde ipi⁹: ⁊ nō supplātabunt gressus ei⁹. Cōsiderat pctōr iustū: ⁊ q̄rit mortificare eum. Dñs aūt nō derelinquet eū i manib⁹ ei⁹: nec dānabit eū cū iudicabit illi. Expecta dñm ⁊ custodi viā ei⁹ ⁊ exaltabit te vt hereditate capias terrā: cū perierit pctōres videbis. Uidi ipiū superexaltatū: ⁊ eleuatū sicut cedros libani. Et trāsiui ⁊ ecce nō erat: q̄siui eū ⁊ nō est inuent⁹ loc⁹ ei⁹. Custodi innocentiā ⁊ vide eq̄tatē: qm̄ sunt reliq̄e hoi pacifico. Iniusti aūt disperibūt: simul reliq̄e ipiorū intibūt. Sal⁹ aūt iustorū a dño: ⁊ ptector eorū i tēpore tribulationis. Et adiuuabit eos dñs et liberabit eos /et eruet eos a peccatoribus et saluabit eos: quia sperauerunt in eo. Ps.xxxvij.

Domine ne i furore tuo arguas me:neqz in ira tua corripias me. Qm̄ sagitte tue infixe sunt michi: ꝛ cōfirmasti super me manū tuā. Non est sanitas i carne mea a facie ire tue:nō est pax ossibus meis a facie peccatorum meorū. Qm̄ iniquitates mee supergresse sunt caput meū: et sicut onus graue grauate sunt sup me. Putruerunt et corrupte sunt cicatrices mee: a facie insipiētie mee. Miser factus sum et curuatus sum vsqz in finē:tota die cōtristatus igrediebar. Qm̄ lumbi mei impleti sunt illusionib⁹: ꝛ nō est sanitas in carne mea Afflictus sum et humiliat⁹ sum nimis: rugiebā a gemitu cordis mei. Dn̄e ante te om̄e desideriū meū: et gemitus meus a te nō est absconditus. Cor meū conturbatū est dereliquit me virtus mea: et lumen oculorū meorum et ipm̄ nō est mecū. Amici mei et proximi mei:aduersum me appropiquauerūt ꝛ steterūt. Et qui iuxta me erāt delonge steterūt: et vim faciebant qui querebāt aiam meā. Et qui iquirebāt mala michi locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabātur. Ego autē tanqꝫ surdus nō audiebā:et sicut mutus nō aperiēs os suū. Et factus sum sicut homo nō audiens:ꝛ non habēs in ore suo redargutiōes. Qm̄ in te dn̄e speraui:tu exaudies me dn̄e deus meus. Quia dixi nequādo supgaudeant michi inimici mei:ꝛ dū cōmouentur pedes mei sup me magna locuti sunt. Qm̄ ego in flagella paratus sum: et dolor me⁹ in cōspectu meo semper. Qm̄ iniquitatē meā annunciabo:et cogitabo pro peccato meo. Inimici autē mei viuunt ꝛ confirmati sunt super me:et multiplicati sunt qui oderunt me inique. Qui retribuunt mala ꝑ bonis detrahebāt michi:qm̄ sequebar bonitatem. Ne derelinquas me dn̄e de⁹ meus: ne discesseris a me. Intēde i adiutorium meū: dn̄e deus salutis mee. Gloria pr̄i. ℣. Reuela domino viā tuā. ℟. Dn̄e in celo mia tua. Et vsqz ad nubes ℣itas tua.

Dn̄ica prima post oct. epi. vsqz ad. xl. et ab oct. pētheco. vsqz ad aduentum dn̄i quotienscūqz de feria cantat ℣⁹. Fiat misericordia tua domie super nos. Quēadmodum sperauimus in te. Ad laudes. ps. l.

Miserere mei de⁹: scd̄m magnā miam tuā. Et scd̄m multitudinē miseratio-

num tuarũ: dele iniquitatem meã. Amplius laua me ab iniquitate mea: ⁊ a pctõ meo mũda me. Quõ̃ iniquitatem meã ego cognosco: et peccatũ meũ cõtra me est semper. Tibi soli peccaui ⁊ malũ corã te feci: vt iustificeris i sermonibus tuis et vincas cum iudicaris. Ecce eñ̃ i iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis cõcepit me mr̃ mea. Ecce eñ̃ veritatem dilexisti: incerta ⁊ occulta sapiẽtie tue manifestasti michi. Aspges me dñe ysopo et mundabor: lauabis me et sup niuẽ dealbabor. Auditui meo dabis gaudiũ et leticiã: ⁊ exultabũt ossa humiliata. Auerte faciẽ tuã a peccatis meis: ⁊ omẽs iniquitates meas dele. Cor mundũ crea in me de⁹: ⁊ spm̃ rectum innoua in visceribus meis. Ne proiicias me a facie tua: ⁊ spiritũ sanctũ tuum ne auferas a me. Redde michi leticiã salutaris tui: ⁊ spiritu principali confirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ ipii ad te cõuertent. Libera me de sanguinib⁹ de⁹ de⁹ salutis mee: ⁊ exultabit ligua mea iusticiã tuã. Dñe labia mea aperies: ⁊ os meũ annũciabit laudẽ tuã. Quoniã si voluisses sacrificiũ dedissem vtiqꝫ: holocaustis nõ delectaberis. Sacrificiũ deo spiritus cõtribulatus: cor cõtritũ et humiliatũ deus nõ despicies. Benigne fac dñe in bona volũtate tua syon: vt edificent muri hierusalẽ. Tunc acceptabis sacrificiũ iusticie oblatiões ⁊ holocausta: tunc imponẽt sup altare tuũ vitulos. Gloria prĩ. Aã. Miserere mei deus. Psalmus. v.

Uerba mea aurib⁹ pcipe dñe: itellige clamorẽ meũ. Intẽde voci orationis mee: rex me⁹ et de⁹ me⁹. Quõ̃ ad te orabo dñe: mane exaudies vocẽ meã. Mane astabo tibi ⁊ videbo: qm̃ nõ de⁹ volẽs iniquitatẽ tu es. Neqꝫ habitabit iuxta te malign⁹: neqꝫ pmanebũt iniusti ante oculos tuos. Odisti oẽs qui operãtur iniquitatẽ: perdes oẽs q̃ loquunt mẽdaciũ. Uirũ sanguinũ ⁊ dolosum abominabitur dñs: ego autẽ in multitudine mie tue. Introibo i domũ tuã: adorabo ad tẽplũ sãctũ tuũ in timore tuo. Dñe deduc me in iusticia tua propter inimicos meos: dirige i conspectu tuo viã meã. Qm̃ nõ est in ore eorũ veritas: cor eorũ vanũ est. Sepulcrũ patens est guttur eoꝝ/ linguis suis dolose agebãt: iudica il-

los de⁹. Decidāt a cogita-
tionibus suis scd̄m multitu-
dinē impietatū eorū expelle
eos: qm̄ irritauerunt te dn̄e.
Et letētur oēs qui sperāt in
te: ineternū exultabūt z habi
tabis in eis. Et gloriabunt
in te oēs qui diligūt nomen
tuū: qm̄ tu benedices iusto.
Dn̄e vt scuto bone volūta-
tis tue: coronasti nos. ān. In-
tellige clamorē meū. ā. De⁹ deus
me⁹: ad te de luce vigilo. idē ps.
Canticum Esaie. xij.
Confitebor tibi domie
qm̄ iratus es mihi: cō
uersus est furor tuus z cōso-
latus es me. Ecce de⁹ salua-
tor meus: fiducialiter agā et
nō timebo. Quia fortitudo
mea z laus mea dn̄s: et fact⁹
es michi i salutē. Haurietis
aquas in gaudio de fontib⁹
saluatoris: z dicetis i illa die
cōfitemini dn̄o z inuocate no
mē eius. Notas facite i po-
pulis adinuētiones ei⁹: me-
mētote qm̄ excelsum est no-
men eius. Cantate dn̄o qm̄
magnifice fecit: ānūciate hoc
in vniuersa terra. Exulta et
lauda habitatio syon: qr ma-
gnus in medio tui sanct⁹ is-
rael. ā Cōuersus est furor tuus
dn̄e et ꝯsolat⁹ es me. ā. Laudate
dominum de celis. ps. Ipsum.
Capitulum. j. corinthio. xvj.
Fratres vigilate z ora-
te/state i fide: viriliter
agite z cōfortamini: z oīa vr̄a
i charitate fiāt. d. g̃. hy⁹
Splendor paterne glo-
rie/de luce lucē proferēs: lux
lucis z fons luminis/dies diē
illuminās. Uerusq; sol illa-
bere/micās nitore perpeti: iu
barq; sancti spiritus/infunde
nostris sensib⁹. Uotis voce-
mus te patrē/patrē pennis
glorie: patrē potētis gratie/
culpā releget lubricā. Infor
met actus strēnuos/dentem
retundat inuidi: casus secun-
det asperos/donet gerendi
gratiā. Mētē gubernet z re-
gat/casto fideli corpore: fides
calore ferueat/fraudis vene-
na nesciat. Christusq; nobis
sit cibus/potusq; nr̄ sit fides:
leti bibamus sobriā/ebrieta-
tē spiritus. Letus dies hic
transeat/pudor sit vt dilucu-
lū: fides velut meridies/cre-
pusculū mens nesciat. Au-
rora cursus prouehit/aurora
totus prodeat: i patre totus
filius/et totus in verbo pa-
ter. Deo patri sit glīa/eiusq;
soli filio: cum spū paracleto/
i sempiterna scl'a. Amē. ℣. In
matutinis domine meditabor in
te. Quia fuisti adiutor meus. ā.
Benedictus dominus de⁹ israel.
ps. Ipm̄. Preces minores.

Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleysõ. Pater nr̃. Et ne nos inducas in tentationē. Sed libera nos a malo. Ego dixi domine miserere mei. Sana animã meã: q2 peccaui tibi. Cõuertere dñe vsq̃quo. Et deprecabilis esto super seruos tuos. Fiat mĩa tua dñe sup nos. Queãdmodũ sperauimus in te. Cõfiteantur tibi dñe oĩa opera tua. Et sancti tui benedicant tibi. Sacerdotes tui induant̃ iusticiam. Et sancti tui exultent. Dñe saluos fac reges. Et exaudi nos in die qua inuocauerim⁹ te. Saluũ fac ppl'm tuũ dñe Et benedic hereditati tue: et rege eos ⁊ extolle illos: vsq3 in eternũ. Fiat pax in virtute tua. Et abundãtia in turribus tuis. Pro oĩbus nobis bona facientib⁹. Retribuere dignare oĩbus. Pro infirmis ⁊ captiuis. Libera deus israel ex oĩbus tribulatiõibus suis. Oremus pro fideli bus defunctis. Requiē eternã dona eis dñe: et lux ppetua luceat eis. Requiescant in pace. Amen. Pro fratrib⁹ et sororibus nostris absentibus. Saluos fac seruos tuos et ancillas tuas deus meus sperantes i te. Mitte eis auxilium de sancto. Et de syon tuere eos. Exaudi domine vocē meã qua clamaui ad te. Miserere mei et exaudi me. Ps. Miserere mei deus. ⁊c. Gloria patri. Exurge domine adiuua nos. Et libera nos propter nomen sanctum tuum. Domine deus virtutum conuerte nos. Et ostende faciem tuam: et salui erimus. Domine exaudi orationē meam. Et clamor me⁹ ad te veniat. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Orem⁹. Oratio dominicalis. Ordine pnotato dicēde sunt preces ad omnes horas diurnales singulis dieb⁹ ferialibus. ¶ Feria tertia Inuitatorium. Jubilem⁹ deo Salutari nostro. Ps. Venite. Hy⁹.

Consors paterni luminis/lux ipē lucis ⁊ dies: noctem canendo rumpimus/assiste postulantibus. Aufer tenebras mentiũ/fuga cateruas demonũ: expelle somnolentiam/ne pigritãtes obruat. Sic christe nobis oĩbus/indulgeas credentibus: vt prosit exorantibus/quod precinentes psallimus. Presta pater piissime. Psalmus.xxxviii.

Ixi custodiã vias meas: vt nõ delinquã in lingua mea. Posui ori meo custodiã: cũ consisteret peccator aduersũ me. Obmutui ⁊ humiliatus sum et silui a bonis: ⁊ dolor meus renouatus est. Cõcaluit cor meũ intra me: et ĩ meditatiõe mea exardescet ignis. Locutus sum ĩ lingua mea: notũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et nũex dier meor qs ẽ: vt sciã q̃d desit michi. Ecce mẽsurabiles posuisti dies meos: et substãtia mea tanq̃ nichilũ ante te. Uerũtamen vniuersa vanitas: oĩs homo viuens. Uerũtamẽ in imagine pertrãsit homo: sed ⁊ frustra cõturbatur. Thesaurizat ⁊ ignorat: cui cõgregabit ea. Et nũc que est expectatio mea nõne dñs: ⁊ substantia mea apud te est. Ab oĩbus iniquitatibus meis erue me: opprobriũ insipienti dedisti me. Obmutui et nõ aperui os meũ: quoniã tu fecisti amoue a me plagas tuas. A fortitudine manꝰ tue ego defeci ĩ increpationibꝰ: propter iniquitatem corripuisti hominẽ. Et tabescere fecisti sicut araneam aĩam eius: verũtamen vane cõturbat oĩs homo. Exaudi orõnẽ meã dñe ⁊ deprecationẽ meã: auribꝰ pcipe lachrymas meas. Ne sileas qm̃ aduena ego sum apud te et peregrinꝰ: sicut oẽs patres mei. Remitte michi vt refrigerer priusq̃ abeã: ⁊ ãpliꝰ nõ ero. ps. xxxix.

Expectãs expectaui dominũ: et intẽdit michi. Et exaudiuit preces meas: ⁊ eduxit me de lacu miserie ⁊ de luto fecis. Et statuit supra petrã pedes meos: ⁊ direxit gressus meos. Et misit ĩ os meũ canticũ nouum: carmen deo nostro. Uidebũt multi et timebũt: ⁊ sperabũt ĩ dño. Beatus vir cuius est nomẽ dñi spes eiꝰ: et nõ respexit in vanitates et insanias falsas. Multa fecisti tu dñe deꝰ meꝰ mirabilia tua: ⁊ cogitationibus tuis nõ est qui similis sit

tibi. Annunciaui et locutus
sum: multiplicati sunt sup nu
merū. Sacrificiū ꝛ oblatio-
nē noluisti: aures autē perfe-
cisti michi. Holocaustum et
pro pctō non postulasti: tunc
dixi ecce venio. In capite li-
bri scriptū est de me vt face-
rem voluntatē tuā deus meꝰ
volui: ꝛ legē tuā i medio cor-
dis mei. Annūciaui iusticiā
tuā in ecclesia magna: ecce la
bia mea non prohibebo dn̄e
tu scisti. Iusticiā tuā nō ab-
scondi in corde meo: veritatē
tuā ꝛ salutare tuū dixi. Nō
abscondi miam tuā ꝛ verita-
tē tuā: a consilio multo. Tu
autē dn̄e ne longe facias mi-
seratiōes tuas a me: mia tua
et veritas tua semp suscepe-
rūt me. Qm̄ circūdederunt
me mala quorū nō est nume-
rus: cōprehēderūt me iniqui
tates mee ꝛ nō potui vt vide
rē. Multiplicate sunt sup ca-
pillos capitis mei: ꝛ cor meū
dereliquit me. Cōplaceat ti
bi dn̄e vt eruas me: domine
ad adiuuādū me respice. Cō
fundanť ꝛ reuereanť simul: q̄
querūt aīam meā vt auferant
eā. Auertanť retrorsuꝫ ꝛ re-
uereanť: qui volūt michi ma
la. Ferāt confestim cōfusio-
nem suam: qui dicunt michi
euge euge. Exultent ꝛ leten
tur super te oēs querentes
te: ꝛ dicant semper magnifi-
cetur dn̄s qui diligūt saluta-
re tuū. Ego autē mendicus
sum ꝛ pauper: dn̄s sollicitus
est mei. Adiutor meus ꝛ p-
tector meus tu es: deꝰ meus
ne tardaueris. Gloria pr̄i. an.
Ut nō deliquā i ligua mea. ps. xl.

Beatus qui itelligit su-
per egenū et pauperē:
in die mala liberabit eū dn̄s.
Dn̄s conseruet eū et viuifi-
cet eū et beatū faciet eū i ter-
ra: ꝛ nō tradat eū in aiam ini-
micorū eius. Dn̄s opem fe-
rat illi sup lectū doloris eiꝰ:
vniuersum stratū eius versa-
sti in infirmitate eiꝰ. Ego di-
xi dn̄e miserere mei: sana ani-
mam meaꝫ quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerunt mala
michi: qn̄ morieť ꝛ peribit no-
mē eiꝰ. Et si ingrediebať vt
videret vana loquebatur: cor
eiꝰ congregabit iniquitatē si
bi. Egrediebatur foras: ꝛ lo
quebatur i idipsum. Aduer-
sum me susurrabant oēs ini-
mici mei: aduersum me cogi-
tabant mala michi. Uerbū
iniquū constituerunt aduer-
sum me: nunquid qui dormit
nō adijciat vt resurgat. Et-
enī homo pacis mee in q̄ spe
raui: qui edebat panes meos
magnificauit super me sup-

plantationem. Tu autē do-
mine miserere mei et resusci-
ta me:et retribuam eis. In
hoc cognoui quoniā voluisti
me : quoniam non gaudebit
inimicus meus sup me. Me
autem propter innocentiam
suscepisti : et confirmasti me
in conspectu tuo ineternum.
Benedictus dominus deus
israel:a seculo ꝛ in seculū fiat
fiat. Psalmus. xlj.
Quemadmodū deside-
rat ceruus ad fontes aquaꝝ:
ita desiderat anima mea ad
te deus. Sitiuit anima mea
ad deū fontem viuum:quan-
do veniam ꝛ apparebo ante
faciem dei. Fuerunt michi
lachryme mee panes die ac
nocte:dū dicitur michi quo-
tidie vbi est deus tuus. Hec
recordatus sum ꝛ effudi ī me
animam meam: qm̄ transibo
in locum tabernaculi admi-
rabilis vsq; ad domum dei.
In voce exultationis ꝛ con
fessionis : sonus epulantis.
Quare tristis es aīa mea:et
quare cōturbas me? Spe-
ra in deo quoniā adhuc con-
fitebor illi:salutare vultꝰ mei
ꝛ deus meus. Ad meipsum
anima mea conturbata est :
propterea memor ero tui de
terra iordanis ꝛ hermoniim
a monte modico. Abyssus
abyssum inuocat:in voce ca-
taractarum tuarum. Omnia
excelsa tua et fluctus tui:sup
me transierunt. In die man-
dauit dominus misericordiā
suā : et nocte canticum eius.
Apud me orō deo vite mee:
dicam deo susceptor meꝰ es.
Quare oblitꝰ es mei ꝛ qua-
re contristatus incedo: dum
affligit me inimicus? Dū cō
fringuntur ossa mea : expro-
brauerunt michi qui tribu-
lant me inimici mei. Dū di-
cūt michi per singulos dies:
vbi est deus tuus? Quare
tristis es anima mea: et qua-
re conturbas me? Spera in
deo quoniam adhuc confite-
bor illi:salutare vultus mei ꝛ
deus meus. Gloria patri et
filio:ꝛ spiritui sancto. Sicut
erat in principio. ā. Sana do-
mine animam meam quia pecca
ui tibi. Psalmus. xliiii.
Deus auribus nostris
audiuimus:patres nostri an
nunciauerunt nobis. Opus
quod operatus es in diebus
eorum:et ī diebus antiquis.
Manus tua gentes disper-
didit et plantasti eos:afflixi-
sti populos et expulisti eos.
Nec enim ī gladio suo pos-
sederūt terram: et brachium
eorum non saluabit eos.
Sed dextera tua et brachiū

tui: ꝛ illuminatio vultus tui: qm̄ cōplacuisti i eis. Tu es ipse rex meus ꝛ de⁹ me⁹: qui mādas salutes iacob. In te inimicos nostros ventilabimus cornu: ꝛ i noīe tuo spernemus insurgētes in nobis. Non em̄ in arcu meo sperabo: ꝛ gladius meus nō saluabit me. Saluasti em̄ nos de affligētibus nos: ꝛ odientes nos ꝯfudisti. In deo laudabimur tota die: ꝛ in noīe tuo cōfitebimur tibi in seculum. Nūc autē repulisti ꝛ cōfudisti nos: ꝛ non egredieris de⁹ in virtutib⁹ nostris. Auertisti nos retrorsum post inimicos nostros: ꝛ q̄ oderūt nos diripiebāt sibi. Dedisti nos tanq̄ȝ oues escarū: et in gētibus dispersisti nos. Vendidisti pplm̄ tuū sine precio: et non fuit multitudo in cōmutationib⁹ eoꝝ. Posuisti nos opprobriū vicinis nr̄is: subsannationē ꝛ derisuȝ his qui in circuitu nostro sunt. Posuisti nos in similitudinē gētibus: cōmotionē capitis in pplis. Tota die verecundia mea ꝯtra me est: et cōfusio faciei mee cooperuit me. A voce exprobrātis ꝛ obloquētis: a facie inimici ꝛ persequētis. Hec om̄ia venerūt sup nos nec obliti sumus te: ꝛ inique nō egimus in testamēto tuo. Et nō recessit retro cor nostrū: ꝛ declinasti semitas nostras a via tua. Qm̄ hūiliasti nos in loco afflictionis: et cooperuit nos vmbra mortꝭ. Si obliti sumus nomen dei nostri: et si expādimus man⁹ nostras ad deū alienū. Nōne deus requiret ista: ipe em̄ nouit abscōdita cordis. Qm̄ propter te mortificamur tota die: estimati sumus sicut oues occisionis. Exurge q̄re obdormis dn̄e: exurge et ne repellas i finē. Quare faciem tuā auertis: obliuiscerꝭ inopie nostre ꝛ tribulatiōis nostre. Qm̄ humiliata est in puluere aīa nostra: conglutinatus est in terra venter noster. Exurge domīe adiuua nos: ꝛ redime nos ꝓpter nomen tuum. Psalmus.xliiij.

Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Ligua mea calam⁹ scribe: velociter scribētis. Speciosus forma pre filijs hoīm / diffusa est gratia i labijs tuis: propterea bn̄dixit te deus ineternū. Accingere gladio tuo super femur tuū: potētissime. Specie tua ꝛ pulcritudine tua: intēde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. Propter veritatē ꝛ māsuetudinē

et iusticiã: & deducet te mirabiliter dextera tua. Sagitte tue acute: ppli sub te cadẽt in corda inimicoꝝ regẜ. Sedes tua de⁹ in sclm scli: virga directiõis virga regni tui. Dilexisti iusticiã & odisti iniquitatẽ: propterea vnxit te deus de⁹ tuus oleo leticie pre consortib⁹ tuis. Myrrha & gutta & casia a vestimẽtis tuis a domibus eburneis: ex quib⁹ delectauerũt te filie regũ in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.

Audi filia et vide et inclina aurẽ tuã: & obliuiscere populũ tuũ & domũ patris tui. Et cõcupiscet rex decorẽ tuum: qm̃ ipse est dñs deus tuus et adorabũt eũ. Et filie tyri in muneribꝰ: vultũ tuũ deprecabũtur oĩes diuites plebis. Omnis gloria eius filie regis abintus in fimbrijs aureis: circũamicta varietatib⁹. Adducent regi ꝟgines post eã: proxime eius afferentur tibi. Afferent in leticia & exultatiõe: adducent in templũ regis. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnẽ terrã. Memor ero nois tui dñe: in omi gñatiõe et generationẽ. Propterea ppli cõfitebunt tibi ieternũ: & i sclꝫ scli. Gloria patri. An. Eructauit cor meũ vbũ bonum. Pro archanis. ps. xlv.

Deus noster refugiũ & virtus: adiutor i tribulationib⁹ que inuenerũt nos nimis. Propterea nõ timebimus dũ turbabit tra: & transferent montes in cor maris. Sonuerunt et turbate sunt aque eoꝝ: cõturbati sunt mõtes i fortitudine ei⁹. Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculũ suũ altissimus. Deus in medio ei⁹ non cõmouebit: adiuuabit eã deus mane diluculo. Cõturbate sunt gẽtes et inclinata sunt regna: dedit vocem suã mota est terra. Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor noster de⁹ iacob. Venite et videte opera dñi: q̃ posuit prodia super terrã. Auferẽs bella vsq; ad finẽ terre / arcũ cõteret & cõfringet arma: & scuta cõburet igni. Vacate & videte qm̃ ego sum de⁹: exaltabor in gẽtibus et exaltabor i terra. Dñs virtutũ nobiscũ: susceptor noster deus iacob.

Omnes gẽtes ps. xlvi. plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultatiõis. Qm̃ dñs excelsus: terribilis rex magnus sup oẽm terrã. Subiecit pplos nobis: &

gẽtes sub pedib⁹ nrĩs. E legit nobis hereditatẽ suã: spe ciẽ iacob quẽ dilexit. A scendit de⁹ in iubilo: ꝛ dñs in voce tube. P sallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite. Q m rex oĩs terre de⁹: psallite sapiẽter. R egnabit de⁹ sup gentes: de⁹ sedet sup sedẽ sanctã suã. P rincipes populoꝝ cõgregati sunt cũ deo abꝛahã: qm dij foꝛtes terre vehemẽter eleuati sũt. G lia pri. Adiutoꝛ i tribulationib⁹. Psalm⁹. xlvij.

M Agnus dñs ꝛ laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in mõte sctõ ei⁹. F undatur exultatiõe vniuerse terre: mons syon latera aquilonis ciuitas regis magni. D eus in domib⁹ ei⁹ cognoscet: cũ suscipiet eã. Q m ecce reges terre cõgregati sunt: cõuenerũt in vnũ. I psi vidẽtes sic admirati sunt cõturbati sunt cõmoti sunt: tremoꝛ appꝛehẽdit eos. I bi doloꝛes vt parturientis: in spiritu vehemẽti cõteres naues tharsis. S icut audiuimus sic vidim⁹ in ciuitate domini virtutum in ciuitate dei nostri: deus fundauit eã ineternũ. S uscepimus deus misericoꝛdiã tuã: in medio tẽpli tui. S ecũdũ nomen tuum deus sic ꝛ laus tua in fines terre: iusticia plena est dextera tua. L etetur mons syon et exultẽt filie iude: pꝛopter iudicia tua dñe. C ircũdate syon ꝛ cõplectimini eã: narrate in turribus eius. P onite coꝛda vestra in virtute ei⁹: et distribuite domos ei⁹ vt enarretis in pꝛogenie altera. Q m hic est de⁹ de⁹ nr̃ ineternũ ꝛ in sclm scli: ipe reget nos i scl'a. ps. xlviij.

A Udite hec oĩes gentes: aurib⁹ percipite qui habitatis oꝛbem. Q uiqꝫ terrigene ꝛ filij hominum: simul in vnũ diues et pauper. O s meũ loquetur sapientiã: et meditatio coꝛdis mei pꝛudentiã. I nclinabo i parabolã aurẽ meã: aperiã in psalterio ꝓpositionẽ meã. C ur timebo in die mala: iniquitas calcanei mei circũdabit me. Q ui cõfidunt in virtute sua: ꝛ i multitudine diuitiaꝝ suarũ gloꝛiant. F rater nõ redimit redimet homo: nõ dabit deo placationẽ suã. E t pꝛecium redẽptionis aĩe sue ꝛ laboꝛabit ineternũ: ꝛ viuet adhuc in finẽ. N on videbit interitum cũ viderit sapientes moꝛiẽtes: simul insipiens et stultus peribũt. E t relinquẽt alienis diuitias suas: ꝛ sepulchꝛa eoꝝ dom⁹ illoꝝ ieternũ.

Tabernacula eorum i progenie et pgenie: vocauerūt noīa sua in terris suis. Homo cū ī honore esset nō ītellexit: cōparatus est iumētis insipientib⁹ et sīlis fact⁹ est illis. Hec via illorum scandalū ipsis: et postea ī ore suo cōplacebūt. Sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dn̄abunt eorum iusti ī matutino: et auxilium eorū veterascet in inferno a glīa eorū. Uerūtamē de⁹ redimet animā meā de manu inferi: cum acceperit me. Ne timueris cū diues fact⁹ fuerit homo: et cū multiplicata fuerit gloria dom⁹ ei⁹. Quoniam cū interierit non sumet omnia: neqꝫ descēdet cū eo glīa ei⁹. Quia anima eius in vita ipsius benedicet: confitebitur tibi cum benefeceris ei. Introibit vsqꝫ in progenies patrum suorum: et vsqꝫ ineternū non videbit lumē. Homo cū in honore esset nō intellexit: cōparatus est iumentis insīpiētib⁹ et sīlis factus est illis. Gloria pr̄i. Aurib⁹ pcipite qui habitatis orbem. ps. xlix.

Deus deorum dn̄s locut⁹ est: et vocauit terram. A solis ortu vsqꝫ ad occasū: ex syon species decoris ei⁹. Dn̄s manifeste veñiet: de⁹ nr̄ et nō silebit. Ignis i cōspectu ei⁹ exardescet: et ī circuitu ei⁹ tēpestas valida. Aduocauit celū desursum: et terrā discernere ppl̄m suū. Congregate illi sctōs ei⁹: q̇ ordināt testamētū ei⁹ super sacrificia. Et annūciabunt celi iusticiā ei⁹: qm̄ de⁹ iudex est. Audi populus me⁹ et loquar isrl̄: et testificabor tibi de⁹ de⁹ tu⁹ ego sum. Non in sacrificijs tuis arguā te: holocausta aūt tua ī cōspectu meo sūt semp. Nō accipiam de domo tua vitulos: neqꝫ de gregib⁹ tuis hyrcos. Qm̄ mee sunt oēs fere siluarū: iumēta ī mōtib⁹ et boues. Cognoui oīa volatilia celi: et pulchritudo agri mecū est. Si esuriero nō dicā tibi: meus est em̄ orbis terre et plenitudo ei⁹. Nūquid mānducabo carnes taurorū: aut sanguinem hyrcorum potabo? Immola deo sacrificiū laudis: et redde altissīo vota tua. Et īuoca me ī die ťbulatiōis: eruā te et honorificabis me. Pctōri aūt dixit de⁹: q̄re tu enarras iusticias meas: et assumis testamētū meū p os tuū. Tu vero odisti disciplinā: et piecisti sermones meos retrorsum. Si videbas furem currebas cū eo: et cū adulteris portionē tuam ponebas.

Os tuū abundauit malicia: ꝛ lingua tua cōcinnabat dolos. Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris / et aduersus filiū matris tue ponebas scādalū: hec fecisti ꝛ tacui. Existimasti inique qđ ero tui similis: arguā te ꝛ statuā cōtra faciē tuā. Intelligite hec q̄ obliuiscimini deū: nequando rapiat ꝛ nō sit q̄ eripiat. Sacrificiū laudis honorificabit me: ꝛ illic iter quo ostendā illi salutare dei. Psalmus.ii.

Quid gloriaris in malicia: qui potēs es in iniquitate? Tota die iniusticiā cogitauit ligua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum. Dilexisti maliciā sup benignitatē: iniquitatem magis q̄ȝ loqui equitatē. Dilexisti oīa ꝟba precipitationis: lingua dolosa. Propterea de⁹ destruet te in finē / euellet te ꝛ emigrabit te de tabernaculo tuo: ꝛ radicē tuā de t̄ra viuētium. Videbūt iusti ꝛ timebunt et super eū ridebunt et dicēt: ecce homo qui nō posuit deū adiutorē suū. Sed sperauit in multitudine diuitiarū suarū: ꝛ preualuit in vanitate sua. Ego autem sicut oliua fructifera in domo dei: speraui in mia dei ineternū ꝛ in seculū seculi. Confitebor tibi in seculum quia fecisti: et expectabo nomen tuū quoniā bonū est in cōspectu sanctorū tuorum. Gloria patri. an. Deus deorum dn̄s locutus est. ℣. Immola deo sacrificiū laudis. Et redde altissimo vota tua. Ad laudes. a. Secūdū magnā misericordiam tuā: miserere mei deus. ps idem. Psalmus.xlii.

Iudica me de⁹ ꝛ discerne causam meā de gēte nō sancta: ab hoīe iniquo et doloso erue me. Quia tu es deus fortitudo mea: quare me repulisti ꝛ quare tristis incedo dū affligit me inimicus. Emitte lucē tuam ꝛ veritatē tuam: ipsa me deduxerunt ꝛ adduxerunt in montē sanctū tuum ꝛ in tabernacula tua. Et introibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuētutem meā. Confitebor tibi in cithara deus deus meus: quare tristis es anima mea ꝛ quare cōturbas me? Spera in deo qm̄ adhuc ꝯfitebor illi: salutare vultus mei ꝛ deus meus. Gloria patri. a. Salutare vultus mei ꝛ de⁹ meus. an. Ad te de luce vigilo. ps. Deus de⁹ me⁹. Canticum ezechie regis. Esaie.xxxviii.

Ego dixi I dimidio dierū meoꝝ: vadā ad portas inferi. Quesiui residuū anno-

rũ meoꝝ: dixi nõ videbo dñz deũ in terra viuentiũ. Non aspiciam hominẽ vltra: ꝛ habitatoꝛẽ quietis. Generatio mea ablata eſt ꝛ cõuoluta eſt a me: quaſi tabernaculũ paſtoꝛũ. Precisa eſt velut a texente vita mea: dũ adhuc oꝛdirer ſuccidit me. De mane vſqȝ adveſperã finies me: ſperabã vſqȝ ad mane quaſi leo ſic cõtriuit oia oſſa mea. De mane vſqȝ ad veſperã finies me: ſicut pullus hyꝛũdinis ſic clamabo meditaboꝛ vt colũba. Attenuati ſunt ocli mei: ſuſpicientes in excelſo. Dñe vim patioꝛ reſponde ꝓ me: quid dicã aut quid reſpõdebit michi cũ ipſe feceri. Recogitabo tibi omnes annos meos: ĩ amaritudine aie mee. Dñe ſi ſic viuitur ꝛ in talib⁹ vita ſpũs mei coꝛripies me ꝛ viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima. Tu autẽ eruiſti aiam meam vt nõ periret: pꝛoieciſti poſt tergũ tuũ oĩa peccata mea Quia nõ infernus cõfitebit tibi neqȝ moꝛs laudabit te: nõ expectabũt qui deſcendũt in lacũ veritatẽ tuã. Viuẽs viuẽs ipſe confitebit tibi ſicut et ego hodie: pater filijs notam faciet veritatẽ tuã. Dñe ſaluũ me fac: ꝛ pſalmos nr̃os cãtabimus cunctis dieb⁹ vite noſtre in domo dñi. Gl̃ia pr̃i. an. Cunctis diebus vite noſtre ſaluos fac nos dñe. ã. In excelſis laudate deũ. ps Laudate dñm de celis. Hymnus.

Ales diei nũcius / lucẽ pꝛopinquã ꝓcinit: nos excitatoꝛ mentiũ / iã xp̃s ad vitã vocat. Auferte clamat lectulos / egros ſopoꝛe deſides: caſtiqȝ recti ac ſobꝛij / vigilate iã ſum pꝛoxim⁹ Ieſum ciamus vocib⁹ / flentes ꝓcãtes ſobꝛie: intẽta ſupplicatio / doꝛmire coꝛ mundũ vetat. Tu xp̃e ſomnũ diſcute / tu rũpe noctis vincula: tu ſolue peccatũ vetus / nouũqȝ lumen ingere. Deo patri ſit gl̃ia. ℣. In matutinis dñe meditaboꝛ ĩ te. Quoniã fuiſti adiutoꝛ me⁹. Ad bñd⁹. ã. Erexit dñs nobis coꝛnu ſalutis: ĩ domo dauid pueri ſui. ps. Bñdictus dñs de⁹. ¶ Fer. iiij. inuit. In manu tua dñe Omnes fines terre. ps. Venite exultemus. Hymn⁹.

Rerũ creatoꝛ optime / rectoꝛqȝ noſter aſpice: nos a quiete noxia / merſos ſopoꝛe libera. Te ſancte xp̃e poſcim⁹ / ignoſce tu criminibus: ad cõfitendũ ſurgimus / moꝛaſqȝ noctis rũpim⁹. Mẽtes manuſqȝ tollimus / ꝓpheta ſicut noctib⁹: nobis gerẽ-

dixit: fecinit/paulusq; gestis cen-
suit. Uides malū quod ges-
simus/occulta nostra pandi-
mus: preces gemētes fundi-
mus/ dimitte q̄d peccauim⁹.
Presta pr̄ pijssime. ps.lij.

Dixit insipiēs in corde suo: non
est de⁹ Corrupti sunt ꝛ abo-
minabiles facti sunt ī iniqui-
tatib⁹: nō est qui faciat bonū.
Dñs de celo ꝓspexit sup fi-
lios hoim: vt videat si est in-
telligēs aut requirēs deum.
Oēs declinauerūt simul inuti
les facti sunt: non est q̄ faciat
bonū nō est vsq; ad vnū. Nō-
ne scient oēs q̄ operant̄ iniq̄-
tatē: qui deuorant plebē meā
vt cibū panis. Deū nō inuo-
cauerūt: illic trepidauerūt ti-
more vbi nō fuit timor. Qm̄
de⁹ dissipauit ossa eoꝝ q̄ ho-
minib⁹ placēt: cōfusi sunt qm̄
de⁹ spreuit eos. Quis dabit
ex syon salutare isrl̄: cū auer-
terit dñs captiuitatē plebis
sue exultabit iacob et letabi-
tur israel. Psalm⁹.liiij.

Exaudi de⁹ orōnē meā ꝛ
ne despexer; depcationē meā
itēde mihi ꝛ exaudi me. Cō-
tristatus sum ī exercitatione
mea: et cōturbat⁹ sum a voce
inimici et a tribulatiōe pctō-
ris. Qm̄ declinauerūt in me
iniq̄tates: ꝛ ī ira molesti erāt
michi. Cor meū conturbatū
est ī me: ꝛ formido mortis ce-
cidit sup me Timor ꝛ tremor
venerūt sup me: ꝛ cōtexerunt
me tenebre. Et dixi q̄s dabit
michi pennas sicut colūbe: ꝛ
volabo ꝛ requiescā? Ecce elō
gaui fugiēs: ꝛ māsi ī solitudi-
ne. Expectabā eū qui saluū
me fecit: a pusillanimitate spi
ritus ꝛ tēpestate. Precipita
dñe diuide linguas eoꝝ: qm̄
vidi iniquitatē ꝛ cōtradictio-
nē in ciuitate. Die ac nocte
circūdabit eā sup muros ei⁹
iniquitas: ꝛ labor ī medio ei⁹
ꝛ iniusticia. Et nō defecit de
plateis eius: vsura et dolus.
Quoniam si inimicus meus
maledixisset michi: sustinuis-
sem vtiq;. Et si is qui oderat
me super me magna locutus
fuisset: abscondissem me for-

ſitâ ab eo. Tu vero homo vnanimis: dux meus ꝛ notus meus. Qui ſimul mecū dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cū conſenſu. Ueniat mors ſuper illos: et deſcendāt in infernū viuētes. Quoniā nequitie in habitaculis eorum: i medio eorū. Ego autē ad dominum clamaui: et dñs ſaluauit me. Ueſpere ꝛ mane et meridie narrabo ꝛ annūciabo: ꝛ exaudiet vocem meā. Redimet in pace animā meā ab his q̇ appropinquāt michi: quoniam inter multos erant mecum. Exaudiet de⁹ et humiliabit illos: qui eſt ante ſecula. Nō enī eſt illis cōmutatio et non timuerunt deū: extendit manū ſuā in retribuendo. Contaminauerūt teſtamētū eius diuiſi ſunt ab ira vultus ei⁹: et appropinquauit cor illi⁹. Molliti ſunt ſermones eius ſuper oleū: ꝛ ipſi ſunt iacula. Iacta ſuper dominū curam tuā ꝛ ipſe te enutriet: ꝛ nō dabit ineternū fluctuationē iuſto. Tu vero deus: deduces eos i puteum interitus. Uiri ſanguinū et doloſi non dimidiabūt dies ſuos: ego autem ſperabo in te dñe. Gloria pri. añ. Auertat dñs captiuitatē plebis ſue. Pſalmus. lv.

Miſerere mei deus qm̄ cōculcauit me hō: tota die ipugnās tribulauit me. Cōculcauerūt me iimici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduerſum me. Ab altitudie diei timebo: ego vero in te ſperabo. In deo laudabo ſmōes meos i deo ſperaui: nō timebo q̇d faciat michi caro. Tota die verba mea execrabātur: aduerſum me oēs cogitationes eorꝫ i malū. Inhabitabūt ꝛ abſcōdēt: ipſi calcaneū meū obſeruabūt. Sicut ſuſtinuerūt aiaꝫ meā ꝑ nichilo ſaluos facies illos: in ira populos ꝯfriges. Deus vitā meā ānūciaui tibi: poſuiſti lachrymas meas i ꝯſpectu tuo. Sicut et in ꝓmiſſiōe tua: tūc cōuertētur iimici mei retrorſū. In quacūqꝫ die inuocauero te: ecce cognoui qm̄ de⁹ me⁹ es. In deo laudabo verbum in dño laudabo ſermonē: in deo ſperaui nō timebo quid faciat michi hō. In me ſunt deus vota tua: q̄ reddam laudatiōes tibi. Quoniam eripuiſti animā meam de morte/ ꝛ pedes meos de lapſu: vt placeā corā deo in lumine viuentiū. Pſ. dauid cū ſurgeret a facie ſaul regis iſrl. Pſ. lvi.

Miſerere mei de⁹ miſerere mei: quoniam in

te confidit anima mea. E t
in vmbra alarũ tuarum spe=
rabo: donec trãseat iniquitas.
C lamabo ad deũ altissimũ:
deũ qui benefecit michi. Mi=
sit de celo ⁊ liberauit me: de=
dit in opprobriũ cõculcãtes
me. M isit deus misericordiã
suã ⁊ veritatem suã/⁊ eripuit
aiam meã de medio catuloꝝ
leonũ: dormiui cõturbatus.
F ilij hoim dentes eorũ ar=
ma ⁊ sagitte: lingua eoꝝ gla
dius acutus. E xaltare sup
celos deꝰ: ⁊ sup oẽm terram
gl̃ia tua. L aqueum paraue=
rũt pedibꝰ meis: et incurua=
uerũt aiam meã. F oderunt
ante faciem meã foueã: et in=
ciderũt in eã. P aratum cor
meũ deꝰ paratũ cor meũ: cã=
tabo ⁊ psalmũ dicã. E xurge
gl̃ia mea exurge psalteriũ et
cithara: exurgam diluculo.
C õfitebor tibi i ppl̃is dñe:
et psalmũ dicam tibi in gẽti=
bus Q uam magnificata est
vsq₃ ad celos mia tua: ⁊ vsq₃
ad nubes veritas tua. E xal=
tare sup celos deus: ⁊ super
oẽ₃ terrã gl̃ia tua. G l̃ia pr̃i.
Añ. Qm̃ in te ↄfidit anima mea.
S I vere vtiq₃ ps.lvij.
iusticiã loquimini: re=
cte iudicate filij hoim E tem
in corde iniquitates opera=
mini in terra: iniusticias ma
nus vestre ↄcinnãt. A liena=
ti sunt pctõres a vulua erra=
uerunt ab vtero: locuti sunt
falsa. F uror illis scđm simi=
litudinẽ serpẽtis: sicut aspi=
dis surde ⁊ obturãtis aures
suas. Q ue nõ exaudiet vocẽ
incãtantiũ: ⁊ venefici incan=
tãtis sapienter. D eus cõte=
ret dentes eorũ in ore ipsoꝝ:
molas leonũ cõfringet dñs.
A d nichilũ deuenient tanq₃
aqua decurrẽs: intẽdit arcũ
suũ donec infirment. S icut
cera que fluit auferent: sup=
cecidit ignis ⁊ nõ viderũt so
lem. P riusq₃ intelligerẽt spi
ne vestre rhamnũ: sicut viuẽ=
tes sic in ira absorbet eos.
L etabitur iustus cũ viderit
vindictã: manus suas laua=
bit in sanguine pctõris. E t
dicet homo si vtiq₃ est fructꝰ
iusto: vtiq₃ est deus iudicãs
eos in terra. ps dauid quan=
do misit saul ⁊ custodiuit do
mũ eius vt interficeret eum.
E Ripe me Psal.lviij.
de inimicis meis deꝰ
meus: ⁊ ab insurgentibus in
me libera me. E ripe me de
operantibus iniquitatem: et
de viris sanguinũ salua me.
Q uia ecce ceperunt animã
meã: irruerunt in me fortes.
N eq₃ iniq̃tas mea neq₃ pec
catũ meũ dñe: sine iniquita=

te cucurri et direxi. Exurge in occursum meũ et vide: et tu dñe deus virtutum de⁹ israel Intende ad visitandas omnes gẽtes: nõ miserearis oĩbus qui operãtur iniquitatẽ. Conuertãtur ad vesperam/ et famẽ patiẽtur vt canes: et circuibunt ciuitatem. Ecce loquẽtur in ore suo / et gladi⁹ in labijs eorum: qm̃ quis audiuit? Et tu dñe deridebis eos: ad nichilũ deduces omnes gentes. Fortitudinem meam ad te custodiam/ quia deus susceptor meus es: de⁹ meus mia eius pueniet me. Deus ostendit michi inimicos meos ne occidas eos: ne quando obliuiscãtur populi mei. Disperge illos in virtute tua: et depone eos ptector meus domine. Delictũ oris eorum sermonem labiorũ ipsorum: et comprehẽdantur in superbia sua. Et de execratione et mendatio: annunciabuntur in ɔsummatione. In ira ɔsummatiõis et non erũt: et scient quia deus dñabitur iacob et finiũ terre. Conuertantur ad vesperam/ et famen patientur vt canes: et circuibũt ciuitatem. Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati et murmurabunt. Ego autem cantabo fortitudinẽ tuam: et exaltabo mane miam tuam. Quia fact⁹ es susceptor meus et refugium meum: in die tribulationis mee. Adiutor meus tibi psallam/ qr de⁹ susceptor me⁹ es: deus me⁹ misericordia mea. Gloria patri et filio. Sicut erat. an. Iuste iudicate filij hoim. ps. lix.

Deus repulisti nos et destruxisti nos: irat⁹ es et misertus es nobis. Cõmouisti terram et conturbasti eã: sana contritiones ei⁹ quia cõmota est. Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino cõpunctionis. Dedisti metuẽtibus te significationẽ: vt fugiant a facie arcus. Vt liberent dilecti tui: saluũ fac dextera tua et exaudi me. De⁹ locutus est in sancto suo / letabor et partibor siccimã: et conuallẽ tabernaculorum metibor. Meus est galaad et meus est manasses: et effraim fortitudo capitis mei. Iuda rex meus: moab olla spei mee. In idumeã extendã calciamẽtũ meũ: michi alienigene subditi sunt. Quis deducet me in ciuitatem munitã: quis deducet me vsqz i idumeã? Nõne tu deus qui repulisti nos: et nõ egredieris de⁹ in virtutibus nostris. Da nobis au-

xilium de tribulatione: quia vana sal⁹ hominis. In deo faciemus virtutem: et ipse ad nichilum deducet tribulantes nos. Psalmus.lx.

Exaudi de⁹ deprecationem meã: intende orationi mee. A finibus terre ad te clamaui/dum anxiaretur cor meum: in petra exaltasti me. Deduxisti me quia fact⁹ es spes mea:turris fortitudinis a facie inimici. Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarũ tuarum. Quoniam tu deus meus exaudisti orationẽ meam;dedisti hereditatem timẽtibus nomen tuum. Dies super dies regis adijcies:annos eius vsq; i diem generationis ꝛ generationis. Permanet ineternũ in conspectu dei:misericordiam ꝛ veritatẽ ei⁹ quis requiret? Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi:vt reddam vota mea de die in diem. Gloria patri ꝛ filio/et spũi sctõ. Sicut erat. Añ. Da nobis domine auxilium de tribulatione. ps.lxi.

Nonne deo subiecta erit anima mea: ab ipso enim salutare meum. Nam ꝛ ipse deus meus ꝛ salutaris meus: susceptor me⁹ non mouebor amplius. Quousq; irruitis in hominem interficitis vniuersi vos:tanq; parieti inclinato et macerie depulse. Verũtamen precium meum cogitauerunt repellere/cucurri in siti: ore suo benedicebant et corde suo maledicebant. Verũtamen deo subiecta esto anima mea: qm̃ ab ipso patiẽtia mea. Quia ipse deus me⁹ ꝛ saluator meus adiutor meus nõ emigrabo. In deo salutare meũ et gloria mea: deus auxilij mei et spes mea in deo est. Sperate in eo omnis congregatio populi / effundite coram illo corda vestra:de⁹ adiutor noster ineternum. Verũtamen vani filij hominum / mendaces filij hominuz in stateris: vt decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate/ ꝛ rapinas nolite ꝯcupiscere: diuitie si affluant nolite cor apponere. Semel locut⁹ est deus duo hec audiui/ quia potestas dei est et tibi domine misericordia: quia tu reddes vnicuiq; iuxta opera sua. Psalmus.lxiii.

Exaudi deus orationez meam cum deprecor:a timore inimici eripe animam meam. Protexisti me a conuentu malignantium: a multudine operantium iniquita-

tem. Quia exacuerũt vt gla
dium linguas suas/ intende=
runt arcum rem amaram : vt
sagittent in occultis immacu
latum. Subito sagittabunt
eum et non timebunt : firma=
uerunt sibi sermonem neq̃3.
Narrauerunt vt abscõde=
rent laqueos : dixerunt quis
videbit eos? Scrutati sunt
iniquitates: defecerunt scru=
tãtes scrutinio. Accedet ho
mo ad cor altum:et exaltabi=
tur deus. Sagitte paruulo=
rum facte sunt plage eorum:
et infirmate sunt contra eos
lingue eorum. Conturbati
sunt omnes qui videbãt eos:
et timuit omnis homo. Et an
nunciauerũt opera dei: ꝛ fa
cta eius intellexerunt. Le=
tabitur iustus in domino et
sperabit in eo:ꝛ laudabuntur
omnes recti corde. Gloria pa=
tri et filio. An. A timore inimici
eripe animam meam. Ps. lxv.
Iubilate deo om̃is ter=
ra/psalmum dicite no=
mini eius : date gloriam lau=
di eius. Dicite deo quã ter=
ribilia sunt opera tua domĩe:
in multitudine ꝟtutis tue mẽ
tientur tibi inimici tui. Om=
nis terra adoret te et psallat
tibi:psalmũ dicat nomini tuo
Uenite et videte opera dei:
terribilis in cõsilijs super fi=
lios hominum. Qui cõuer=
tit mare in aridam in flumine
pertransibũt pede:ibi letabi=
mur in ipõ. Qui dominatur
in virtute sua ĩeternum/ ocu=
li eius super gentes respici=
unt : qui exasperant non ex=
altentur in semetipsis. Bene=
dicite gentes deum nostrũ:
et auditam facite vocem lau=
dis eius. Qui posuit animã
meã ad vitã: ꝛ nõ dedit in cõ=
motionẽ pedes meos Quo=
niam probasti nos de⁹ : igne
nos examinasti sicut exami=
natur argentum. Induxisti
nos in laqueũ posuisti tribu=
lationes in dorso nostro: im=
posuisti homines super capi
ta nostra. Transiuimus per
ignem et aquam : et eduxisti
nos in refrigeriũ. Introibo
in domum tuam in holocau=
caustis : reddã tibi vota mea
que distinxerunt labia mea.
Et locutum est os meum:in
tribulatione mea. Holocau
sta medullata offeram tibi cũ
incenso arietum : offeram ti=
bi boues cum hyrcis. Ue=
nite audite et narrabo om=
nes qui timetis deum:quan=
ta fecit anime mee. Ad ip=
sum ore meo clamaui:ꝛ exul=
taui sub lingua. Iniquita=
tem si aspexi in corde meo :
non exaudiet dominus.

Propterea exaudiuit deus: et attendit voci deprecatiōis mee. Benedictus deus: qui non amouit oratione mea et miam suam a me. ps.lxvii.

Exurgat de⁹ et dissipent inimici ei⁹: et fugiant q̄ oderunt eum a facie ei⁹. Sicut deficit fum⁹ deficiāt/sicut fluit cera a facie ignis; sic pereant pctōres a facie dei. Et iusti epulentur et exultent in cōspectu dei: et delectētur in leticia. Cantate deo psalmum dicite noi eius / iter facite ei qui ascēdit sup occasum: dn̄s nomen illi. Exultate in cōspectu eius: turbabūtur a facie eius pr̄is orphanorum: et iudicis viduarū. Deus in loco sctō suo: de⁹ qui inhabitare facit vnius moris i domo. Qui educit vinctos i fortitudine similiter eos q̄ exasperāt: q̄ habitāt in sepulchris. Deus cum egredereris in ɔspectu ppl̄i tui: cū pertrāsires in deserto. Terra mota est etei celi distillauerunt a facie dei synai: a facie dei israel. Pluuiam voluntariā segregabis de⁹ hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eam. Animalia tua habitabūt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi deus. Dn̄s dabit verbum euāgelizantibus: virtute multa. Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei dom⁹ diuidere spolia. Si dormiatis inter medios cleros pēne columbe deargentate: et posteriora dorsi eius in pallore auri. Dū discernit celestis reges super eā niue dealbabūtur in selmon: mōs dei mons pinguis. Mons coagulatus mons pinguis; vt q̄d suspicamini montes coagulatos? Mons in quo beneplacitum est deo habitare i eo: etenim dn̄s habitabit in finē. Currus dei decē milib⁹ multiplex milia letantiū: dn̄s in eis i synai in sancto. Ascendisti in altū cepisti captiuitatē: accepisti dona in hominib⁹. Etenī nō credentes: inhabitare dominum deū. Bn̄dict⁹ dn̄s die quotidie: psperum iter faciet nobis deus salutariū nr̄orū. Deus noster de⁹ saluos faciendi: et dn̄i dn̄i exit⁹ mortis. Verūtamen deus ɔfringet capita inimicorū suorū: verticem capilli perambulantium in delictis suis. Dixit dn̄s ex basam ɔuertā: ɔuertā in pfundū maris. Vt intinguat pes tuus in sanguine: lingua canū tuorū ex inimicis ab ipso. Viderūt ingressus tuos deus: igressus dei mei regis mei qui est in sancto. Preue-

nerũt principes ꝯiuncti psal-
lentib⁹: in medio iuuẽcularũ
tympanistriarum. In eccle
sijs bñdicite deo dño: de fon
tibus israel. Ibi beniamin
adolescentulus: in mẽtis ex-
cessu. Principes iuda duces
eorum: principes zabulon et
principes neptalim. Manda
deus virtuti tue: cõfirma de⁹
hoc quod opatus es i nobis
A templo tuo in hierlm: tibi
offerent reges munera. In-
crepa feras arũdinis / cõgre-
gatio taurorũ in vaccis po-
pulorũ: vt excludant eos qui
probati sunt argento. Dissi-
pa gentes q̃ bella volunt ve-
niẽt legati ex egypto: ethio-
pia preueniet manus ei⁹ deo.
Regna tre cãtate deo: psal-
lite dño. Psallite deo q̃ ascẽ
dit super celũ celi: ad orientẽ.
Ecce dabit voci sue vocem
virtutis / date gliam deo sup
israel: magnificẽtia eius ꝛ vir
tus eius in nubib⁹. Mirabi-
lis de⁹ in sctis suis / de⁹ israel
ipse dabit virtutẽ ꝛ fortitudi
nem plebi sue: bñdict⁹ deus.
Gloria pri. an. In ecclesijs be
nedicite domino. ps. Deus vitã
meã annunciaui tibi. Posuisti la
chrimas meas in conspectu tuo.
¶ Ad laudes. añ. Amplius la
ua me deus ab iniusticia mea.
ps. Miserere mei deus secũ
dum magnã. Psalmus. lxiiii.
Te decet hymn⁹ de⁹ in
syon: ꝛ tibi reddet vo-
tum in hierlm. Exaudi de⁹
orationẽ meam: ad te ois ca-
ro veniet. Verba iniquorũ
preualuerunt super nos: ꝛ im
pietatibus nostris tu propi-
ciaberis. Beatus quem ele-
gisti et assumpsisti: inhabita-
bit in atrijs tuis. Replebi-
mur in bonis domus tue: san
ctum est templũ tuũ mirabi-
le i eq̃tate. Exaudi nos de-
us salutaris noster: spes om-
nium finiũ terre ꝛ in mari lõ-
ge. Preparãs mõtes in vir-
tute tua accinctus potentia:
qui conturbas ꝓfundum ma
ris sonũ fluctuum ei⁹. Tur-
babuntur gẽtes et timebunt
q̃ habitãt terminos a signis
tuis: exitus matutini ꝛ vespe
re delectabis. Visitasti ter-
ram ꝛ inebriasti eã: multipli-
casti locupletare eã. Flumẽ
dei repletũ est aquis: parasti
cibũ illoꝝ qm̃ ita est prepara
tio ei⁹. Riuos ei⁹ inebrians
multiplica genimina eius: in
stillicidijs eius letabitur ger
minans. Benedices corone
anni benignitatis tue: ꝛ cam-
pi tui replebuntur vbertate.
Pinguescẽt speciosa deser-
ti: ꝛ exultatione colles accin-
gentur. Induti sunt arietes

ouium: et valles abundabunt frumento: clamabunt etenim hymnum dicent. An. Te decet hymnus deus in syon. An. Labia mea laudabunt te in vita mea deus meus. Ps. Deus deus meus.

Canticum anne. i. Regum. ii.

Exultavit cor meum in domino: et exaltatum est cor meum in deo meo. Dilatatum est os meum super inimicos meos: quia letatus sum in salutari tuo. Non est sanctus vt est dominus/ neque enim est alius extra te: et non est fortis sicut deus noster. Nolite multiplicare loqui sublimia: gloriantes. Recedant vetera de ore vestro/ quia deus scientiarum dominus est: et ipsi preparantur cogitationes. Arcus fortium superatus est: et infirmi accincti sunt robore. Repleti prius pro panibus se locauerunt: et famelici saturati sunt. Donec sterilis peperit plurimos: et que multos habebat filios infirmata est. Dominus mortificat et viuificat: deducit ad inferos et reducit. Dominus pauperem facit et ditat: humiliat et subleuat. Suscitans de puluere egenum: et de stercore eleuat pauperem. Ut sedeat cum principibus: et solium glorie teneat. Domini enim sunt cardines terre: et posuit super eos orbem. Pedes sanctorum suorum seruabit/ et impii in tenebris conticescent: quia non in fortitudine sua roborabitur vir. Dominum formidabunt aduersarii eius: et super ipsos in celis tonabit. Dominus iudicabit fines terre/ et dabit imperium regi suo: et sublimabit cornu christi sui. An. Dabit imperium regi suo: et sublimabit cornu christi sui. An. Celi celorum laudate deum. Ps. Laudate dominum. Hymnus.

Nox et tenebre et nubila/ confusa mundi et turbida: lux intrat albescit polus/ christus venit discedite. Caligo terre scinditur/ percussa solis spiculo: rebusque iam color redit/ vultu nitentis syderis. Te christe solum nouimus/ te mente pura et simplici: flendo canendo quesumus/ intende nostris sensibus. Sunt multa fucis illita/ que luce purgentur tua: tu lux eoi syderis/ vultu sereno illumina. Deo patri sit gloria. Vs. In matutinis domine. An. Salutem ex inimicis nostris: et de manu omnium qui oderunt nos libera nos domine. Ps. Benedictus dominus deus israel.

¶ Feria quinta. Inuitatorium. Adoremus dominum. Qui ipse fecit nos. Ps. Venite exultemus. Hymnus.

Nox atra rerum contegit/ terre colores omnium: nos confidentes posci-

mus/te iuste iudex cordium. Ut auferas piacula/sordesqz mẽtis abluas: donesqz christe gratiam/vt arceantur crimina. Mens ecce torpet impia / quam culpa mordet noxia: obscura gestit tollere / et te redemptor q̃rere. Repelle tu caliginẽ / itrinsecus quã maxime: vt in btõ gaudeat/ se collocari lumine. Presta pater piissime/p̃tiqz. P. lxviij.

Saluum me fac de9: qm̃ intrauerunt aque vsqz ad animã meam. Infixus sum in limo p̃fundi: et non est substantia. Ueni in altitudinem maris: et tempestas demersit me. Laboraui clamãs rauce facte sunt fauces mee: defecerũt oculi mei dum spero ĩ deum meum. Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis. Confortati sunt qui persecuti sũt me inimici mei iniuste: que non rapui tũc exsoluebam. Deus tu scis insipiẽtiam meam: et delicta mea a te nõ sunt abscondita. Non erubescãt in me qui expectant te domine: domine virtutum. Non cõfundantur super me: qui querunt te deus israel. Quoniã ꝑpter te sustinui opprobriũ: operuit cõfusio faciẽ meam. Extraneus factus sum fratribus meis: et peregrinus filijs matris mee. Quoniã zelus domus tue cõmedit me: et opprobria exprobrantiũ tibi ceciderũt super me. Et operui in ieiunio animam meã: et factum est in opprobrium michi. Et posui vestimentum meum cilicium: et factus sum illis in parabolam. Aduersum me loquebãtur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebãt vinũ. Ego vero orationem meam ad te domine: tempus beneplaciti deus. In multitudine misericordie tue exaudi me: in veritate salutis tue. Eripe me de luto vt non infigar: libera me ab his qui oderũt me: et de profundis aquarum. Non me demergat tempe-

stas aque neq absorbeat me
pfundū: neq vrgeat sup me
puteus os suū. Exaudi me
dñe qm benigna est mia tua:
scdm multitudinē miseratio-
num tuarū respice in me. Et
ne auertas faciem tuā a pue-
ro tuo: qm tribulor velociter
exaudi me. Intēde aie mee
et libera eam: pter inimicos
meos eripe me. Tu scis im-
properiū meum et confusionē
meam: et reuerentiā meā. In
conspectu tuo sunt omes qui
tribulant me: iproperiū expe
ctauit cor meum et miseriam.
Et sustinui qui simul cōtri-
staretur et nō fuit: q cōsolaret
et non inueni. Et dederūt in
escam meā fel: et i siti mea po-
tauerunt me aceto. Fiat mē
sa eorū corā ipsis in laqueū:
et in retributiones et in scan-
dalum. Obscurent oculi eo-
rum ne videant: et dorsum eo
rum semp incurua. Effunde
super eos irā tuā: et furor ire
tue cōprehendat eos. Fiat
habitatio eorū deserta: et i ta-
bernaculis eorū non sit q in-
habitet. Qm quē tu percus-
sisti persecuti sunt: et super do
lorem vulnerū meorum addi
derunt. Appone iniquitatē
super iniquitatē eorū: et non
intrēt in iusticiā tuā. Deleā-
tur de libro viuentiū: et cū iu-
stis non scribant. Ego sum
paup et dolēs: salus tua deus
suscepit me. Laudabo no-
men dei cū cantico: et magni-
ficabo eū in laude. Et place-
bit deo sup vitulum nouellū:
cornua pducentem et vngu-
las. Videant pauperes et le
tentur: querite deum et viuet
aia vestra. Qm exaudiuit
pauperes dñs: et vinctos su-
os non despexit. Laudēt il-
lum celi et terra: mare et omia
reptilia in eis. Qm deus sal
uam faciet syon: et edificabun
tur ciuitates iude. Et inha-
bitabunt ibi: et hereditate
acquirēt eam. Et semen ser
uorum eius possidebit eam:
et qui diligunt nomen eius
habitabunt in ea. Ps. lxix.

Deus in adiutoriū meū
intēde: domine ad ad-
iuuandum me festina. Con
fundantur et reuereātur: qui
querunt animā meā. Auer-
tant retrorsum et erubescant:
qui volūt michi mala. Auer
tantur statim erubescentes:
qui dicunt michi euge euge.
Exultent et letētur in te om
nes qui querunt te: et dicant
semp magnificetur dñs q di
ligunt salutare tuū. Ego ve
ro egenus et pauper sum: deus
adiuua me. Adiutor meus
et liberator meus es tu: dñe

ne moreris. Gloria. An. Dñe de⁹ i adiutoriū meū itēde. ps. lxx.

In te dñe speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me ⁊ eripe me. Inclina ad me aurē tuam: et salua me. Esto michi in deum protectorē/ et in locum munitū: vt saluum me facias. Quoniā firmamētū meum: et refugiū meū es tu. De⁹ me⁹ eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu contra legem agētis ⁊ iniqui. Qm̄ tu es patiētia mea dñe: dñe spes mea a iuuentute mea. In te cōfirmat⁹ sum ex vtero: de vētre matris mee tu es protector me⁹. In te cantatio mea semp: tanq̄ prodigiū fact⁹ sum multis ⁊ tu adiutor fortis. Repleat os meū laude: vt cantē gl'iam tuam tota die magnitudinē tuam. Ne proijcias me in tēpore senectutis: cū defecerit virt⁹ mea ne dereliquas me. Quia dixerunt inimici mei mala michi: ⁊ qui custodiebāt animā meā consiliū fecerunt in vnū. Dicentes de⁹ dereliq̄d eum persequimini ⁊ comprehēdite eum: q̄r non est qui eripiat. Deus ne elōgeris a me: deus meus in auxiliū meum respice. Confundantur ⁊ deficiant detrahentes anie mee: operiātur cōfusione ⁊ pudore qui querunt mala michi. Ego autem semp sperabo: ⁊ adijciam super omnem laudem tuam. Os meū annunciabit iusticiā tuā: tota die salutare tuum. Quoniā nō cognoui litteraturā introibo in potentias domini: dñe memorabor iusticie tue solius. Deus docuisti me a iuuentute mea: ⁊ vsq̄ nunc pronūciabo mirabilia tua. Et vsq̄ in senectam ⁊ seniū: deus ne derelinquas me. Donec annunciē brachium tuum: generationi omni que vētura est. Potentiam tuā et iusticiam tuam deus / vsq̄ in altissima que fecisti magnalia: de⁹ q̄s similis tibi? Quantas ostēdisti michi tribulatiōes multas ⁊ malas/ ⁊ conuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iterum reduxisti me. Multiplicasti magnificentiam tuam: ⁊ conuersus consolatus es me. Nam ⁊ ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuā deus: psallam tibi in cythara sanct⁹ israel. Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: et aīa mea quā redemisti. Sed ⁊ ligua mea tota die meditabitur iusticiā tuam: cum confusi et reueriti fuerint qui querunt mala mi-

chi. Ps dd in salomonē. lxxi.
DEus iudicium tuū re gi da: et iusticiam tuam filio regis. Iudicare populum tuum i iusticia: et pauperes tuos in iudicio. Suscipiant mōtes pacem populo: et colles iusticiā. Iudicabit paupes populi/ et saluos faciet filios pauperū: et hūiliabit calūniatorem. Et permanebit cum sole et ante lunam: in generatiōes generationū. Descēdit sicut pluuia in vellus: et sicut stillicidia stillātia super terram. Orietur i diebus eius iusticia/ et abundantia pacis: donec auferatur luna. Et dominabitur a mari vsqz ad mare: et a flumie vsqz ad terminos orbis terrarum. Coram illo procidēt ethiopes: et iimici eius terram lingent. Reges tharsis et insule munera offerēt: reges arabum et saba dona adducent. Et adorabūt eum omes reges: omnes gentes seruient ei. Quia liberabit pauperē a potēte: et pauperem cui nō erat adiutor. Parcet pauperi et inopi: et animas pauperum saluas faciet. Ex vsuris et iniquitate redimet animas eorum: et honorabile nomē eorum coram illo. Et viuet et dabitur ei de auro arabie/ et adorabunt de ipso semper: tota die benedicēt ei. Erit firmamentum in terra in summis montium / superextolletur sup libanum fluct⁹ eius: et florebunt de ciuitate sicut fenum terre. Sit nomen ei⁹ benedictum in secula: ante solem permanet nomen eius. Et benedicētur in ipso omnes tribus terre: omnes gentes magnificabūt eum. Benedictus dominus deus israel: qui facit mirabilia sol⁹. Et benedictum nomen maiestatis eius ineternum/ et replebitur maiestate eius omnis terra: fiat fiat. Gloria patri. an. Esto michi dñe in deū protectorem. Psalmus. lxxii.
QUam bonus israel deus: his qui recto sunt corde. Mei autem pene moti sunt pedes: pede effusi sunt gressus mei. Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns. Quia non est respectus morti eorum: et firmamentū in plaga eorū. In labore hominū non sunt: et cū hoib⁹ nō flagellabūt. Ideo tenuit eos superbia: operti sunt iniqtate et impietate sua. Prodijt quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis. Cogitauerunt et locuti sunt nequitiam:

iniquitatem in excelso locuti sunt. Posuerunt in celum os suum: z lingua eorum transiuit in terra. Ideo cõuertet populus me⁹ hic: z dies pleni inuenientur in eis. Et dixerunt quomodo scit deus: z si est scientia in excelso. Ecce ipsi peccatores z abundãtes in seculo: obtinuerunt diuitias. Et dixi ergo sine causa iustificaui cor meum: et laui inter innocẽtes man⁹ meas. Et fui flagellatus tota die: et castigatio mea in matutinis. Si dicebam narrabo sic: ecce nationẽ filiorum tuorũ reprobaui. Existimabam vt cognoscerem: hoc labor est ãte me. Donec intrẽ in sanctuarium dei: et intelligam in nouissimis eorum. Uerũtamen propter dolos posuisti eis: deiecisti eos duz alleuarentur. Quomodo facti sunt in desolationem: subito defecerunt perierunt propter iniquitatem suam. Uelut somniũ surgẽtium: domine in ciuitate tua imaginem ipsorum ad nichilũ rediges. Quia inflammatum est cor meum / et renes mei commutati sunt: z ego ad nichilũ redactus sum z nesciui. Ut iumentum factus sum apud te: z ego semper tecum. Tenuisti manũ dexterã meam et in volũtate tua deduxisti me: et cũ gl'ia suscepisti me. Quid eni michi est in celo: z a te q̃d volui super terram? Defecit caro mea et cor meum: deus cordis mei z pars mea deus ineternũ. Quia ecce qui elõgant se a te pibunt: pdidisti oẽs q̃ fornicant abs te. Michi aũt adherere deo bonũ ẽ: ponere i dño deo spem meã. Ut annũciẽ oẽs p̃dicatiões tuas: i portis filie syõ. p̃. lxxiij

Ut quid de⁹ repulisti i finẽ: irat⁹ est furor tu⁹ sup oues pascue tue. Memor esto ꝯgregatõis tue: quã possedisti ab initio. Redemisti virgã hereditatis tue: mons syõ in q̃ habitasti i eo. Leua man⁹ tuas i supbias eoꝝ i finẽ: quãta malignat⁹ est inimicus in sctõ. Et gl'iati sunt q̃ oderũt te: in medio solẽnitatis tue. Posuerũt signa sua signa: z nõ cognouerũt sicut in exitu sup sũmũ. Quasi in silua lignorũ securib⁹ exciderũt ianuas ei⁹ i idipm: i securi z ascia deiecerũt eã. Incẽderũt igni sãctuariũ tuũ i t'ra: polluerũt tabernaculũ nois tui. Dixerũt in corde suo cognatio eoꝝ simul: q̃escere faciamus oẽs dies festos dei a terra. Signa nr̃a nõ vidim⁹ /

iam nō est ppheta: et nos non cognoscet amplius. Usque quo deus īproperabit inimicus: irritat aduersari⁹ nomē tuum in finē. Ut quid auertis manū tuam et dexterā tuam: de medio sinu tuo in finē. Deus autē rex noster ante secula: opatus est salutē in medio terre. Tu confirmasti in virtute tua mare: ptribulasti capita draconū i aquis. Tu confregisti capita draconis: dedisti eā escam ppl'is ethiopum. Tu dirupisti fontes et torrentes: tu siccasti fluuios ethan. Tuus est dies et tua est nox: tu fabricat⁹ es auroram et solē. Tu fecisti omes terminos terre: estatem et ver tu plasmasti ea. Memor esto huius inimic⁹ improperauit dño: et populus insipiēs incitauit nomē tuū. Ne tradas bestijs aīas confitētes tibi: et aīas pauperum tuorū ne obliuiscaris in finē. Respice in testamētum tuum/qr repleti sunt q obscurati sunt terre: domib⁹ iniqtatū. Ne auertatur humilis fact⁹ cōfusus: pauper et inops laudabūt nomen tuum. Exurge deus iudica causam tuā/memor esto improperiorū tuorum: eorum que ab insipiēte sunt tota die. Ne obliuiscaris voces inimicorum tuorū: supbia eorū qui te oderunt ascēdit semp. Gloria patri et filio. Sicut erat. An. Liberasti virgam hereditatis tue. Psalmus. lxxiiij.

Confitebimur tibi deus: confitebimur et inuocabim⁹ nomē tuū. Narrabimus mirabilia tua: cum accepero tēpus ego iusticias iudicabo. Liqfacta est tra et omnes qui habitant in ea: ego cōfirmaui calūnas eius. Dixi iīquis nolite iniq agere: et delinquētibus nolite exaltare cornu. Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loq aduersus deū iīqtatem. Quia neq ab oriente neq ab occidente/ neq a desertis montibus: quoniā de⁹ iudex est. Hunc humiliat et hunc exaltat: quia calix ī manu domini vini meri plenus mixto. Et inclinauit ex hoc in hoc/verūtamē fex eius nō est exinanita: bibēt oēs pctōres terre. Ego aūt annūciabo in seculū: cantabo deo iacob. Et omia cornua peccatorum confringam: et exaltabuntur cornua iusti. ps. lxxv.

Notus in iudea deus: in israel magnū nomē eius. Et factus est i pace locus eius: et habitatio eius in syon. Ibi confregit poten-

tias: arcum scutum gladium et bellum. Illũinans tu mirabiliter a mõtibus eternis: turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierũt somnum suũ: et nichil inuenerunt omes viri diuitiarum in manibus suis. Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerunt qui ascẽderunt equos. Tu terribilis es et quis resistet tibi: ex tũc ira tua. De celo auditum fecisti iudicium: terra tremuit et quieuit. Cum exurgeret in iudicio deus: vt saluos faceret omes mansuetos terre. Quoniam cogitatio hominis cõfitebitur tibi: et reliquie cogitationis diem festum agent tibi. Vouete et reddite domino deo vestro: omnes qui in circuitu eius affertis munera. Terribili et ei qui aufert spiritum principũ: terribili apd omnes reges terre. Gloria patri. ãn. In israel magnũ nomen eius. Psalmus. lxxvj.

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad deum et intendit michi. In die tribulationis mee deum exquisiui manibus meis/nocte contra eum: et nõ sum deceptus. Renuit consolari ania mea: memor fui dei et delectatus sum et exercitatus sũ: et defecit spũs meus. Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum et non sũ locutus. Cogitaui dies antiquos: et annos eternos in mente habui. Et meditatus sum nocte cũ corde meo: et exercitabar et scopebam spiritum meum. Nunquid ineternum proijciet deus: aut nõ apponat vt complacitior sit adhuc? Aut in finẽ misericordiam suã abscidet: a generatiõe in generationem. Aut obliuiscetur misereri deus: aut continebit in ira sua misericordias suas. Et dixi nũc cepi: hec mutatio dextere excelsi. Mẽor fui operum domini: quia memor ero ab initio mirabiliũ tuorum. Et meditabor i omib9 operibus tuis: et in adinuẽtionibus tuis exercebor. Deus in sancto via tua/ quis deus magnus sicut deus noster: tu es deus q facis mirabilia. Notam fecisti in populis virtutẽ tuã: redemisti in brachio tuo populum tuum filios iacob et ioseph. Viderunt te aq̃ deus/ viderunt te aque et timuerũt: et turbate sunt abyssi. Multitudo sonitus aquarum: vocẽ dederunt nubes. Etenim sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota. Alluxerunt coruscationes tue orbi ter-

re:commota est ⁊ contremuit terra. In mari via tua ⁊ semite tue i aquis multis: ⁊ vestigia tua non cognoscentur. Deduxisti sicut oues populum tuum: in manu moysi et aaron. Psalm⁹ dauid.lxxvij.

Attendite popule meus legē meam: iclinate aurē vestram inverba oris mei. Aperiam in parabolis os meum:loquar ppositiones ab initio. Quanta audiuimus ⁊ cognouimus ea:⁊ patres nostri narrauerūt nobis. Non sunt occultata a filijs eorum: in generatiōe altera. Narrantes laudes domini ⁊ virtutes eius: ⁊ mirabilia ei⁹ q̄ fecit. Et suscitauit testimonium in iacob: ⁊ legē posuit in israel. Quanta mādauit patribus nostris nota facere ea filijs suis:vt cognoscat generatio altera. Filij qui nascentur ⁊ exurgent: et narrabunt filijs suis. Ut ponant in deo spem suam/⁊ non obliuiscant operū dei: ⁊ mandata eius exquirant. Ne fiant sicut patres eoꝝ:generatio praua ⁊ exasperans. Generatio que nō direxit cor suum:⁊ non est creditus cū deo spiritus ei⁹. Filij effrem intendētes et mittētes arcum: conuersi sunt in die belli.

Non custodierūt testamentum dei: ⁊ in lege eius noluerunt ambulare. Et obliti sūt benefactorum eius: et mirabilium eius que ostēdit eis. Coram patrib⁹ eorum fecit mirabilia i tra egypti: i cāpo thaneos. Interrupit mare ⁊ pduxit eos: et statuit aquas quasi i vtre. Et deduxit eos in nube diei:⁊ tota nocte in illūinatiōe ignis. Interrupit petram i heremo: et adaquauit eos velut in abysso multa. Et eduxit aquam de petra: ⁊ deduxit tāq̄ flumia aquas. Et apposuerunt adhuc peccare ei: in ira pcitauerunt excelsum i inaquoso. Et tentauerunt deum in cordibus suis:vt peterent escas aiabus suis. Et male locuti sunt de deo:dixerunt nūquid poterit de⁹ parare mensam in deserto? Q̄m percussit petram et fluxerūt aque:⁊ torrētes inūdauerunt. Nunquid ⁊ panē poterit dare: aut parare mēsaꝫ populo suo? Ideo audiuit domin⁹ ⁊ distulit/ ⁊ ignis accēsus est i iacob:⁊ ira ascēdit in israel. Quia non crediderunt in deo:nec sperauerūt in salutari eius. Et mandauit nubibus desuper: ⁊ ianuas celi aperuit. Et pluit illis māna ad manducādum ⁊ pa-

nem celi dedit eis. Panē an-
gelorum manducauit homo:
cibaria misit eis in abundan-
tia. Transtulit austrū de ce-
lo: et induxit in virtute sua affri
cum. Et pluit sup eos sicut
puluerem carnes: et sicut are-
nā maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio ca-
strorum eorū: circa taberna-
cula eorum. Et manducaue
runt et saturati sunt nimis / et
desideriū eorum attulit eis:
non sūt fraudati a desiderio
suo. Adhuc esce eorū erant
in ore ipsorum: et ira dei ascen
dit super eos. Et occidit pi-
gues eorum: et electos israel
impediuit. In omībus his
peccauerūt adhuc: et non cre-
diderūt in mirabilibus eius.
Et defecerūt in vanitate di-
es eorum: et anni eorum cum
festinatione. Cum occideret
eos querebant eum et reuer-
tebātur: et diluculo veniebāt
ad eum. Et rememorati sunt
quia deus adiutor est eorum:
et deus excelsus redemptor
eorum est. Et dilexerūt eum
in ore suo: et lingua sua menti-
ti sunt ei. Cor autem eorum
non erat rectū cū eo: nec fide
les habiti sunt in testamento
eius. Ipse autem est miseri-
cors et propicius fiet peccatis
eorum: et non disperdet eos.

Et abundauit vt auerteret
iram suam: et non accēdit om
nē iram suam. Et recordatus
est quia caro sunt: spiritus va-
dens et nō rediens. Quotti-
ens exercibauerunt eū in de-
serto: in ira concitauerunt eū
in inaquoso. Et conuersi sunt
et tentauerunt deum: et san-
ctum israel exacerbeuerunt.
Non sunt recordati manus
eius: die qua redemit eos de
manu tribulātis. Sicut po-
suit in egypto signa sua: et pro-
digia sua in campo thaneos.
Et conuertit in sanguinem
flumina eorum: et imbres eo-
rum ne biberēt. Misit in eos
cynomiam et comedit eos: ra
nam et disperdidit eos. Et de-
dit erugini fructus eorum: et la
bores eorum locuste. Et oc-
cidit in grandine vineas eo-
rum: et moros eorum in prui-
na. Et tradidit grandini iu-
menta eorū: et possessionē eo-
rum igni. Misit in eos iram
indignatiōis sue indignatio-
nem et iram et tribulationem:
immissiōes per angelos ma-
los. Viā fecit semite ire sue /
et non pepercit a morte anima-
rum eorum: et iumenta eorum
in morte conclusit. Et percussit
omne primogenitū in terra egy
pti: primitias omnis laboris
eorum in tabernaculis cham.

Et abstulit sicut oues populum suū: ꝛ perduxit eos tanq̄ gregē in deserto. Et deduxit eos in spe ꝛ non timuerūt: ꝛ inimicos eoꝛū operuit mare. Et induxit eos in mōtē sanctificationis sue: mōtē quem acq̄siuit dextera eius. Et eiecit a facie eoꝛū gētes: ꝛ soꝛte diuisit eis terrā i funiculo distributiōis Et habitare fecit in tabernaculis eoꝛū: tribus israel. Et tētauerūt ꝛ exacerbauerunt deū excelsum: ꝛ testimonia ei⁹ non custodierūt. Et auerterūt se ꝛ non seruauerunt pactum: quēadmodū patres eoꝛū ꝯuersi sunt in arcum prauū. In irā cōcitauerunt eū in collib⁹ suis: ꝛ i sculptilibus suis ad emulationē eum ꝓuocauerunt. Audiuit de⁹ ꝛ spreuit: et ad nichilū redegit valde israel. Et repulit tabernaculū sylo: tabernaculū suū vbi habitauit in hominib⁹. Et tradidit in captiuitatē virtutē eoꝛū: ꝛ pulchritudinē eoꝛū in man⁹ inimici. Et conclusit in gladio ppl'm suū: et hereditatē suam spreuit. Iuuenes eoꝛū comedit ignis: ꝛ virgines eoꝛū nō sūt lamentate. Sacerdotes eorum i gladio ceciderūt: ꝛ vidue eoꝛum non ploꝛabantur. Et excitatus est tāq̄ dormiens dn̄s: tanq̄ potēs crapulatus a vino. Et pcussit inimicos suos i posterioꝛa: opprobrium sempiternū dedit illis. Et repulit tabernaculum ioseph: ꝛ tribū effrē non elegit. Sed elegit tribū iuda: montem syon quē dilexit. Et edificauit sicut vnicoꝛniū sctificiū suū in terra: quā fundauit in secła. Et elegit dauid seruum suū / ꝛ sustulit eū de gregibus ouiū: de post fetantes accepit eum. Pascere iacob seruum suū: ꝛ isrl' hereditatē suā. Et pauit eos in inocētia coꝛdis sui: ꝛ in intellectibus manuum suarū deduxit eos. Gloꝛia patri. An. Tu es de⁹ q̄ facis mirabilia. psalm⁹. lxxviij.

DEus venerūt gētes in hereditatē tuā polluerunt tēplū sctm̄ tuū: posuerūt hierusalē in pomoꝝ custodiam. Posuerūt moꝛticina seruoꝛū tuoꝛū escas volatilibus celi: carnes sanctoꝛū tuoꝛum bestijs terre. Effuderūt sanguinē eoꝛū tanq̄ aquā in circuitu hierl'm: ꝛ non erat q̄ sepeliret. Facti sumus opprobriū vicinis nr̄is: subsānatio ꝛ illusio his qui i circuitu nostro sūt. Usquequo dn̄e irasceris in finē: accēdetur velut ignis zelus tu⁹: Effunde irā tuam in gētes q̄ te non noue=

rũt: ꝛ in regna que nomẽ tuũ nõ iuocauerũt. Q ꝛ comederũt iacob: ꝛ locũ eius desolauerũt. N e memineris iniqtatũ nostrarũ antiquaꝝ / cito anticipẽt nos mĩe tue: qꝛ pauperes facti sum⁹ nimis. A diuua nos de⁹ salutaris nr̃ / et ꝓpter glĩam noĩs tui dñe libera nos: ꝛ ꝓpicius esto peccatis nostris propter nomen tuũ. N e forte dicãt in gentibus vbi est deus eoꝝ: ꝛ innotescat in nationib⁹ coꝛã oculis nostris. V ltio sanguinis seruoꝝ tuoꝝ qui effusus est: introeat in cõspectu tuo gemitus cõpeditoꝛum. S cdm magnitudinẽ bꝛachij tui: posside filios moꝛtificatoꝝ. E t redde vicinis nostris septuplũ in sinu eoꝛũ: impꝛoperiũ ipsoꝝ qđ expꝛobꝛauerũt tibi dñe. N os autẽ ppl̃us tuus et oues pascue tue: cõfitebimur tibi i sclm. I n gñatione ꝛ generationẽ: annũciabimus laudem tuã. ps. lxxix.

Q Ui regis israel intẽde: qui deducis velut ouẽ ioseph. Q ui sedes sup cherubin manifestare coꝛam effraim: beniamin et manasse. E xcita potentiã tuã ꝛ veni: vt saluos facias nos. D eus virtutũ conuerte nos: ꝛ ostẽde faciẽ tuam ꝛ salui erimus. D ñe deus virtutũ: quousqꝫ irasceris sup oꝛationẽ serui tui. C ibabis nos pane lachꝛymarũ: ꝛ potũ dabis nobis in lachꝛymis i mensura. P osuisti nos in cõtradictionẽ vicinis nostris: et inimici nostri subsannauerunt nos. D eus virtutũ cõuerte nos: ꝛ ostẽde faciẽ tuã ꝛ salui erimus. V ineã de egypto trãstulisti: eiecisti gẽtes et plantasti eã. D ux itineris fuisti in cõspectu ei⁹: et plãtasti radices ei⁹ ꝛ impleuit terram. O puit mõtes vmbꝛa ei⁹: ꝛ arbusta ei⁹ cedros dei. E xtẽdit palmites suos vsqꝫ ad mare: ꝛ vsqꝫ ad flumen pꝛopagines eius. V t quid destruxisti maceriã eius: ꝛ vindemiãt eã omẽs qui pꝛetergrediunt viã. E xterminauit eam aper de silua: ꝛ singularis fer⁹ depastus est eã. D eus virtutũ conuertere: respice de celo et vide ꝛ visita vineam istã. E t perfice eã quã plãtauit dextera tua: ꝛ sup filiũ hoĩs quẽ cõfirmasti tibi. I ncẽsa igni et suffossa: ab increpatiõe vult⁹ tui peribunt. F iat man⁹ tua sup virũ dextere tue: ꝛ sup filiũ hoĩs quẽ cõfirmasti tibi. E t nõ discedimus a te viuificabis nos: ꝛ nomen tuũ inuocabimus. D ñe deus vir-

tutum conuerte nos: et osten- de faciem tuam et salui erimus. Gloria patri. Sicut erat. Ant. Propicius esto peccatis nostris domine. V. Gaudebunt labia mea cum cantauero tibi. Et anima mea quam redemisti. Ad laudes. ant. Tibi soli peccaui domine miserere mei. Ps. Miserere mei deus.

Oratio moysi. Ps. lxxxix.

Domine refugium factus es nobis: a generatione in generationem. Priusquam montes fierent aut formaretur terra et orbis: a seculo et in seculum tu es deus. Ne auertas hominem in humilitatem: et dixisti conuertimini filij hominum. Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanquam dies hesterna que preterijt. Et custodia in nocte que pro nichilo habentur: eorum anni erunt. Mane sicut herba transeat/ mane floreat et transeat: vespere decidat induret et arescat. Quia defecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus. Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui. Quoniam omnes dies nostri defecerunt: et in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni. Si autem in potentatibus octoginta anni: et amplius eorum labor et dolor. Quoniam superuenit mansuetudo: et corripiemur. Quis nouit potestatem ire tue: et pre timore tuo iram tuam dinumerare? Dexteram tuam sic notam fac: et eruditos corde in sapientia. Conuertere domine vsquequo: et deprecabilis esto super seruos tuos. Repleti sumus mane misericordia tua: et exultauimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris. Letati sumus pro diebus quibus nos humiliasti: annis quibus vidimus mala. Respice in seruos tuos et in opera tua: et dirige filios eorum. Et sit splendor domini dei nostri super nos: et opera manuum nostrarum dirige super nos et opus manuum nostrarum dirige. Gloria patri. Ant. Domine refugium factus es nobis. Ant. In matutinis domine meditabor in te. Ps. Deus deus meus.

Canticum marie sororis moysi. Exodi. xv.

Cantemus domino gloriose enim magnificatus est: equum et ascensorem proiecit in mare. Fortitudo mea et laus mea dominus: et factus est michi in salutem. Iste deus meus et glorifica-

bo eum: deus patris mei et exaltabo eũ. Dominꝰ quasi vir pugnator omĩps nomen eiꝰ: currus pharaonis et exercitum eius proiecit in mare. Electi pricipes eius submersi sunt i mari rubro: abyssi operuerunt eos: descenderunt in profundum quasi lapis. Dextera tua dñe magnificata est i fortitudine/dextera tua domine pcussit inimicum: et i multitudine glorie tue deposuisti aduersarios meos. Misisti iram tuã que deuorauit eos sicut stipulam: et i spiritu furoris tui cõgregate sunt aque. Stetit vnda fluens: congregate sunt abyssi i medio mari. Dixit inimicus persequar/⁊ cõprehendam diuidam spolia: implebit anima mea. Euaginabo gladium meũ: interficiet eos manus mea. Flauit spiritus tuꝰ ⁊ operuit eos mare: submersi sunt q̃si plumbũ in aquis vehementibus. Quis similis tui in fortibus dñe/q̃s similis tui magnificꝰ in sctitate: terribilis atq̃ laudabilis et faciens mirabilia: Extendisti manũ tuã: et deuorauit eos terra. Dux fuisti in misericordia tua: populo quem redemisti. Et portasti eum in fortitudine tua: ad habitaculũ sanctum tuũ. Ascenderunt populi et irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores philistijm. Tũc cõturbati sunt pricipes edõ/robustos moab obtinuit tremor: obriguerũt omnes habitatores chanaan. Irruat super eos formido et pauor: in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quasi lapis/donec pertrãseat populus tuus domine: donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti. Introduces eos ⁊ plantabis in monte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo qđ operatus es domine. Sanctuarium tuum domine quod firmauerunt manus tue: dominus regnabit ieternum ⁊ vltra. Ingressus est ei eques pharao cum curribꝰ et equitibus eius in mare: ⁊ reduxit sup eos dominus aquas maris. Filij autem israel ambulauerunt per siccum: in medio eiꝰ. Gloria patri et filio: et spiritui sctõ. Sicut erat. ãn. In eternum dominus regnabit et vltra. ã. In sanctis eiꝰ laudate deũ. ps. Laudate. Hyꝰ.

Lux ecce surgit aurea/pallens fatescat cecitas: que nosmet in preceps diu/errore traxit deuio. Hec

lux serenum cōferat/purosq3 nos prestet sibi: nichil loquamur subdolū/voluamus obscurum nichil. Sic tota decurrat dies / ne ligua mēdax nec man⁹: oculi ne peccēt lubrici/ nec noxa corp⁹ inqnet. Speculator astat desuper / qui nos dieb⁹ oībus: actusq3 nostros prospicit/ a luce prima in vesperū. Deo patri sit gloria. ℣. In matutinis domine. an. In sanctitate seruiamus dño: et liberabit nos de inimicis nostris. ps. Benedictus dñs de⁹ israel. ¶ Feria.vj. Inuit. Dñm qui fecit nos Uenite adoremus. ps. Uenite. Hymnus.

Tu trinitatis vnitas / orbē potenter qui regis: attende laudum cantica/ que excubantes psallimus. Nā lectulo consurgimus/ noctis quietis tempore: vt flagitemus vulnerum /a te medelam oīm. Quo fraude quicquid demonum / in noctibus deliquimus: abstergat illud celitus / tue potestas gratie.

Nec corpus assit sordidum/ nec torpor instet cordiū: nec criminis contagio / tepescat ardor spirit⁹. Ob hoc redēptor quesum⁹/ reple tuo nos lumine: per quod dierū circulis / nullis ruamur actib⁹. Presta pat pissime. ps. lxxx.

Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Sumite psalmū et date tympanū: psalteriū iocundū cū cythara. Buccinate in neomenia tuba: i insigni die solēnitatis vestre. Quia preceptū in israel est: ⁊ iudiciū deo iacob. Testimoniū in ioseph posuit illud cū exiret de terra egypti: linguā quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab onerib⁹ dorsum ei⁹: manus eius in cophino seruierunt. In tribulatiōe iuocasti me et liberaui te exaudiui te in abscondito tēpestatis: pbaui te apud aquā cōtradictionis. Audi pp̄lus me⁹ ⁊ contestabor te: israel si audieris me nō erit in te deus recens neq3 adorabis deū alienum. Ego em̄ sum dñs de⁹ tuus qui eduxi te de terra egypti: dilata os tuū ⁊ implebo illud Et nō audiuit pp̄lus meus vocē meā: ⁊ israel nō intendit michi. Et dimisi eos scd̄m desideria cordis eox: ibūt in

adinuētionib⁹ suis. Si populus me⁹ audisset me: israel si in vijs meis ambulasset. Pro nichilo forsitan inimicos eorū humiliassem: et sup tribulantes eos misissem manum meā. Inimici dñi mētiti sunt ei: ⁊ erit tēpus eorꝶ i scl'a. Et cibauit illos ex adipe frumēti: et de petra melle saturauit eos. Psalm⁹. lxxxi.

DEus stetit in synagoga deorꝶ: in medio autē deos dijudicat. Vsq̄quo iudicatis iniquitatē: ⁊ facies peccatorꝶ sumitꝭ? Iudicate egeno ⁊ pupillo: humilem et pauperē iustificate. Eripite pauperem: ⁊ egenū de manu pctōris liberate. Nescierūt neqꝫ intellexerūt in tenebris ambulāt: mouebunt oīa fundamēta terre. Ego dixi dij estis: ⁊ filij excelsi oēs. Vos autē sicut hoīes moriemini: ⁊ sicut vnus de pricipib⁹ cadetis. Surge de⁹ iudica terrā: qm̄ tu hereditabis in omnibus gētibus. Glia pri. an. Exultate deo adiutori nostro.

DEus q̄s simi- ps. lxxxij lis erit tibi: ne taceas neqꝫ ꝯpescaris de⁹. Qm̄ ecce inimici tui sonuerūt: ⁊ qui oderūt te extulerunt caput. Sup ppl'm tuū malignauerunt consiliū: ⁊ cogitauerunt aduersus sanctos suos. Dixerūt venite ⁊ disperdamus eos de gēte: ⁊ nō memoretur nomē israel vltra. Qm̄ cogitauerūt vnanimiter simul aduersum te: testamentū disposuerūt tabernacula idumeorū ⁊ ismaelite. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amō ⁊ amalech: alienigene cū habitantibus tyrū. Etem̄ assur venit cū illis: facti sūt i adiutoriū filijs loth. Fac illis sicut madian et sisare: sicut iabin in torrēte cyson. Disperierūt i endor: facti sunt vt stercus tre. Pone principes eorū: sicut oreb ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ salmana. Omnes principes eorꝶ: qui dixerūt hereditate possideamus sanctuariū dei. Deus meus pone illos vt rotā: ⁊ sicut stipulā ante faciem vēti. Sicut ignis qui cōburit siluā: et sicut flāma cōburēs montes. Ita psequeris illos in tempestate tua: ⁊ i ira tua turbabis eos. Imple facies eorū ignominia: ⁊ querent nomen tuū dñe. Erubescāt ⁊ cōturbent in scl'm scl'i: ⁊ cōfundant ⁊ pereant. Et cognoscāt qꝛ nomē tibi dñs: tu solus altissimus i om̄i terra. ps. lxxxiij.

QUam dilecta tabernacula tua dñe virtutum: concupiscit ⁊ deficit aīa mea

in attria dñi. Cor meũ ꝛ caro mea: exultauerũt in deum viuum. Etenim passer inuenit sibi domũ: et turtur nidũ vbi reponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutũ: rex meus ꝛ de⁹ meus. Beati q̇ habitãt in domo tua dñe: in sc̃la sc̃lorũ laudabũt te. Beatus vir cuius est auxiliũ abs te ascẽsiones in corde suo disposuit in valle lachrymaruꝫ: in loco quẽ posuit. Etenim bñdictiones dabit legislator / ibũt de virtute in virtutẽ: videbitur de⁹ deorũ in syon. Dñe de⁹ virtutũ exaudi orõnẽ meam: auribus percipe deus iacob. Protector noster aspice de⁹: et respice in faciẽ christi tui. Quia melior est dies vna in atrijs tuis: sup milia. Elegi abiect⁹ esse i domo dei mei: magis q̃ꝫ habitare in tabernaculis pctõꝝ. Quia miam ꝛ veritatẽ diligit de⁹: grãm ꝛ gliam dabit dñs. Non priuabit bonis eos q̇ ambulant in inocẽtia: dñe virtutũ beatus homo q̇ sperat i te. Gloria pr̃i. An. Tu solus altissimus sup omnem terrã. ps. lxxxiiij.

Benedixisti dñe terram tuã: auertisti captiuitatẽ iacob. Remisisti iniquitatẽ plebis tue: operuisti omĩa peccata coꝝ. Mitigasti oẽm irã tuã: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos deus salutaris noster: et auerte irã tuã a nobis. Nũquid ineternũ irasceris nobis: aut extendes irã tuam a gñatione in gñationẽ? Deus tu cõuersus viuificabis nos: ꝛ plebs tua letabit̃ i te. Ostẽde nobis dñe miam tuã: ꝛ salutare tuũ da nobis. Audiã quid loquat̃ in me dñs deus: qm̃ loquet̃ pacẽ in plebẽ suã. Et sup sanctos suos: ꝛ i eos qui ꝯuertunt̃ ad cor. Verũtamẽ ꝓpe timẽtes eũ salutare ipsius: vt inhabitet glĩa in terra nostra. Mĩa ꝛ veritas obuiauerũt sibi: iusticia ꝛ pax osculate sũt. Veritas de terra orta ẽ: ꝛ iusticia de celo ꝓspexit. Etenim dñs dabit benignitatẽ: ꝛ terra nostra dabit fructum suũ. Iusticia ante eum ambulabit: ꝛ ponet in via gressus suos. Oratio dauid. Psalmus. lxxxv.

Inclina dñe aurẽ tuã ꝛ exaudi me: qm̃ inops ꝛ paup sum ego. Custodi animã meã qm̃ sanctus sum: saluum fac seruũ tuũ deus me⁹ sperantẽ in te. Miserere mei domie qm̃ ad te clamaui tota die: letifica animã serui tui qm̃ ad te dñe aiam meã leuaui. Qm̃ tu dñe suauis ꝛ mi-

tis: ꝛ multe mie oñibus inuocantibus te. Auribus percipe dñe oꝛationē meā: ꝛ intēde voci depꝛecationis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: q̇a exaudisti me. Non est siſis tui i diis dñe: ꝛ nō est scdm opera tua. Omnes gentes quaſcūq; fecisti / venient ꝛ adoꝛabūt coꝛam te dñe: ꝛ gloꝛificabūt nomē tuū Qm̄ magnus es tu ꝛ faciēs mirabilia: tu es deꝰ solꝰ. Deduc me dñe in via tua / ꝛ igrediar in veritate tua: leteẗ coꝛ meū vt timeat nomen tuum. Confitebor tibi dñe deꝰ meꝰ i toto coꝛde meo: ꝛ gloꝛificabo nomen tuū ineternū. Qꝛ mia tua magna est ſup me: et eruisti animā meā ex inferno inferioꝛi. Deꝰ iniqui insurrexerunt ſup me ꝛ synagoga potētiū quesierūt aiam meā: ꝛ non pꝛoposuerūt te in conspectu suo. Et tu dñe deꝰ miserator ꝛ misericoꝛs: patiens ꝛ multe mie ꝛ verax. Respice in me ꝛ miserere mei / da iperiū puero tuo: ꝛ saluum fac filiū ancille tue. Fac mecum signū in bono / vt videāt qui oderunt me ꝛ cōfundanẗ: qm̄ tu dñe adiuuisti me ꝛ consolatꝰ es me. Gl̄ia. ā. Bñdixisti dñe terrā tuā. p. lxxxvi.

Fundamēta eiꝰ in mōtibus sanctis: diligit dominus poꝛtas syon super oīa tabernacula iacob. Gloꝛioſa dicta sunt de te: ciuitas dei Memoꝛ ero raab ꝛ babylonis: sciētium me. Ecce alienigene ꝛ tyꝛus ꝛ ppl̄s ethiopum: hi fuerūt illic. Nunq̇d syon dicet homo ꝛ homo natus est in ea: et ipse fundauit eā altissimꝰ. Dñs narrabit in scripturis populoꝛū: ꝛ pꝛincipū hoꝛū qui fuerunt in ea. Sicut letātiū: omniū habitatio est in te. Psal. lxxxvii.

Domine deus salutis mee: in die clamaui et nocte coꝛā te. Intret in conspectu tuo oꝛatio mea: inclina aurem tuā ad pꝛecē meā. Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appꝛopinquabit. Estimatꝰ sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutoꝛio inter moꝛtuos liber. Sicut vulnerati doꝛmiētes in sepulcris quorum nō es memoꝛ amplius: ꝛ ipsi de manu tua repulsi sūt Posuerunt me in lacu inferioꝛi: in tenebꝛosis et in vmbꝛa moꝛtꝫ. Sup me ꝯfirmatus est furoꝛ tuus: ꝛ oēs fluctus tuos iduxisti super me. Longe fecisti notos meos a me: posuerūt me abomina-

tionē sibi. Traditus sum et nō egrediebar: oculi mei languerūt pre inopia. Clamaui ad te dñe: tota die expādi ad te manus meas. Nunqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt τ cōfitebūtur tibi. Nunquid narrabit aliquis i sepulchro miaꝫ tuā: τ veritatē tuā i pditiōe. Nūquid cognoscenẗ in tenebris mirabilia tua: τ iusticia tua i terra obliuiōis. Et ego ad te dñe clamaui: et mane oratio mea pueniet te. Ut quid dñe repellis orationē meaꝫ: auertis faciē tuā a me. Pauper sum ego et in laborib⁹ a iuuētute mea: exaltatus autē humiliatus sum τ cōturbat⁹. In me trāsierẗ ire tue: τ terrores tui conturbauerūt me. Circūdederẗ me sicut aqua tota die: circūdederūt me simul. Elongasti a me amicū et proximū: et notos meos a miseria. Gl'ia pri. añ. Fundamēta eius in montibus sanctis.

Misericor- ps. lxxxviij dias dñi: ineternū cātabo. In generatione τ generationē: annūciabo veritatē tuā in ore meo. Qm̄ dixisti ineternū mia edificabitur in celis: pparabiẗ veritas tua in eis. Disposui testamentū electꝭ meis/ iuraui dauid seruo meo: vsqꝫ ineternū preparabo semen tuū. Et edificabo in generatione τ generationē: sedē tuā. Cōfitebūtur celi mirabilia tua dñe: etenī veritatē tuā in eccl'ia sctōꝝ. Qm̄ quis i nubib⁹ equabiẗ dño: similis erit deo in filijs dei. Deus qui glorificaẗ in cōsilio sanctoꝝ: magn⁹ τ terribilis sup omēs qui i circuitu eius sunt. Dñe deus virtutū quis similis tibi: potēs es dñe τ veritas tua i circuitu tuo. Tu dñaris potestati maris: motū autē fluctuū ei⁹ tu mitigas. Tu humiliasti sicut vulneratū supbum: i brachio virtutis tue dispsisti inimicos tuos. Tui sunt celi et tua est terra orbē terre τ plenitudinē ei⁹ tu fundasti: aquilonē τ mare tu creasti. Thabor et hermon i noie tuo exultabūt: tuū brachiū cū potētia. Firmetur manus tua τ exalteẗ dextera tua: iusticia τ iudiciū pparatio sedis tue. Mia τ veritas pcedent faciē tuā: beatus pp'lus qui scit iubilationē. Dñe in lumine vultus tui ambulabūt/ τ in noīe tuo exultabūt tota die: et in iusticia tua exaltabunẗ. Qm̄ gl'ia virtutis eoꝝ tu es: et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrū. Quia dñi est

assumptio nostra: et sancti isrl' regis nostri. Tūc locut⁹ es in visione sctis tuis / et dixisti posui adiutoriū in potēte: et exaltaui electū de plebe mea Inueni dauid seruum meū: oleo sancto meo vnxi eū. Manus eñ mea auxiliabit ei: et brachiū meū confirmabit eū. Nihil pficiet inimicus i eo: et filius iniqtatis nō apponet nocere ei. Et concidā a facie ipsius inimicos ei⁹: et odientes eū in fugā cōuertam. Et veritas mea et mia mea cū ipo: et in noie meo exaltabit cornu ei⁹. Et ponā in mari manū ei⁹: et in fluminib⁹ dexterā ei⁹. Ipse inuocauit me prī me⁹ es tu: de⁹ meus et susceptor salutis mee. Et ego primogenitū ponā illū: excelsuz pre regib⁹ terre. Ineternū seruabo illi miam meā: et testamentū meū fidele ipsi. Et ponā in sclm scli semen ei⁹: et thronū ei⁹ sicut dies celi. Si aūt dereliquerūt filij ei⁹ legē meā: et i iudicijs meis nō ābulauerint. Si iusticias meas pphanauerit: et mādata mea nō custodierint. Visitabo in virga iniquitates eorū: et in verberib⁹ peccata eorꝝ. Miam autē meam non dispergā ab eo: neqꝫ nocebo i veritate mea. Neqꝫ prophanabo testamētum meū: et que procedūt de labijs meis nō faciam irrita. Semel iuraui in sctō meo / si dauid mētiar: semē ei⁹ ineternū manebit. Et thronus ei⁹ sicut sol in cōspectu meo: et sicut luna perfecta ineternū et testis in celo fidelis. Tu vero repulisti et despexisti: distulisti christū tuū. Euertisti testamentū serui tui: pphanasti in terra sanctuariuz eius. Destruxisti oēs sepes eius: posuisti firmamētum ei⁹ formidinē. Diripuerūt eū oēs trāseuntes viā: factus est opprobriū vicinis suis. Exaltasti dexterā deprimētiū eū: letificasti oēs inimicos ei⁹. Auertisti adiutorium gladij ei⁹: et nō es auxiliatus ei i bello. Destruxisti eū ab emundatione: et sedē eius in terra collisisti. Minorasti dies tēporis eius: pfudisti eū cōfusione. Usquequo dñe auertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua? Memorare q̄ mea substātia: nunquid enim vane constituisti oēs filios hominū? Quis est homo q̄ viuet et non videbit mortem: eruet aiam suā de manu inferi? Ubi sūt misericordie tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua? Memor esto domie opprobrij seruo-

rum tuoꝝ: qđ cõtinui in sinu meo multarũ gentiũ. Quod exprobrauerũt iimici tui domine: qđ exprobrauerunt cõmutationẽ xpi tui. Benedictus dñs ineternum: fiat fiat.

Deus vltionũ ps. xciij dñs: deꝰ vltionũ libere egit Exaltare qui iudicas terrã: redde retributionẽ superbis. Usq̃quo pctõres domie: vsq̃quo pctõres gl'iabũt Effabunt et loquent iniqtatẽ: loquent oẽs q̃ operant iniusticiã. Populũ tuũ dñe humiliauerũt: et hereditatẽ tuã vexauerũt. Uiduã ⁊ aduenã interfecerũt: ⁊ pupillos occiderũt. Et dixerũt non videbit dñs: nec intelliget deꝰ iacob. Intelligite insipientes in pplo: et stulti aliquãdo sapite. Qui plãtauit aurẽ non audiet: aut qui finxit oculum non cõsiderat? Qui corripit gẽtes non arguet: qui docet hoiem scientiã. Dñs scit cogitationes hominũ: qm̃ vane sunt. Btũs homo quẽ tu erudieris dñe: et de lege tua docueris eum Ut mitiges ei a diebꝰ malis: donec fodiatur peccatori fouea. Quia non repellet dñs plebem suã: ⁊ hereditatẽ suã non derelinquet Quoadusq3 iusticia cõuertatur in iudicium: ⁊ qui iuxta illam oẽs qui recto sunt corde. Quis ɔsurget michi aduersus malignantes: aut q̃s stabit mecũ aduersus operãtes iniquitatẽ? Nisi q̃a dñs adiuuit me: paulominus habitasset i iferno aĩa mea. Si dicebã motus est pes meus: mĩa tua dñe adiuuabat me. Scđm multitudinẽ dolorũ meorũ in corde meo: cõsolationes tue letificauerũt aĩam meã. Nunquid adheret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborẽ in p̃cepto? Captabũt in aĩam iusti: et sanguinẽ innocentẽ condẽnabũt. Et factus est michi dñs i refugiũ: et deꝰ meus in adiutoriũ spei mee. Et reddet illis iniquitatẽ ipsorũ/et in malicia eorũ disperdet eos: disp̃det illos dñs deꝰ noster. Gl'ia pri. an. Bñdictus dñs ineternũ. p. xciiij.

Uenite exultemꝰ dño: iubilemus deo salutari nostro. Preoccupemꝰ faciem eius in confessione: ⁊ in psalmis iubilemus ei. Qm̃ deꝰ magnus dñs: et rex magnus super oẽs deos Quia in manu eius sunt omnes fines terre: et altitudines mõtium ipsius sunt. Quoniam ipsius est mare ⁊ ipse fecit illud: et siccã manus eius formauerũt. Uenite adoremus

et procidamus et ploremus ante dñm qui fecit nos: qr ipse est dñs de9 noster. Et nos populus pascue eius: 7 oues manus ei9. Hodie si vocem ei9 audieritis: nolite obdurare corda vestra. Sicut in irritatiõe: scd'm diem tentationis in deserto. Ubi tentauerũt me patres vestri: probauerũt 7 viderunt opera mea. Quadraginta annis offensus fui generationi illi: 7 dixi semp hi errant corde. Et isti non cognouerũt vias meas: vt iuraui in ira mea si intrabũt in requiẽ meam. ps. xcv.

Cantate dño canticũ nouum: cantate dño om̃is terra. Cantate dño et benedicite nomini ei9: annũciate de die in diem salutare ei9. Annũciate inter gentes gloriã ei9: in om̃ib9 populis mirabilia ei9. Qm̃ magnus dñs et laudabilis nimis: terribilis est super om̃es deos. Qm̃ om̃es dij gẽtiũ demonia: dñs aũt celos fecit. Cõfessio et pulchritudo in cõspectu ei9: sanctimonia 7 magnificẽtia in sanctificatione ei9. Afferte dño patrie gentiũ / afferte dño gl'iam et honorẽ: afferte dño gl'iaz nomini ei9. Tollite hostias 7 introite in atria ei9: adorate dñm i atrio sancto ei9. Cõmoueat a facie ei9 vniuersa terra: dicite i gentib9 quia dñs regnauit. Etem̃ correxit orbẽ terre q̃ nõ cõmouebit: iudicabit populos i equitate. Letent celi et exultet terra / cõmoueat mare 7 plenitudo ei9: gaudebũt cãpi et oĩa que i eis sunt. Tunc exultabũt om̃ia ligna siluarum a facie dñi qr venit: qm̃ venit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ terre in equitate: 7 populos in veritate sua.

Psalm9 dauid quando terra eius restituta est ei. xcvj.

Dominus regnauit exultet terra: letent insule multe. Nubes et caligo in circuitu ei9: iusticia 7 iudiciũ correctio sedis ei9. Ignis añ ip̃m p̃cedet: 7 iflãmabit in circuitu iimicos ei9. Alluxerũt fulgura ei9 orbi tre: vidit 7 cõmota est terra. Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi oĩs terra. Annũciauerũt celi iusticiã ei9: 7 viderũt oẽs ppl'i gl'iaz ei9. Cõfundant oẽs q̃ adorãt sculptilia: et q̃ gl'iant in simulachris suis. Adorate eũ oẽs angeli ei9: audiuit 7 letata ẽ syõ. Et exultauerũt filie iude: ppt iudicia tua dñe. Qm̃ tu dñs altissimus sup omnẽ terrã: nimis exaltatus es sup om̃es deos.

Qui diligitis dominũ odite malũ/custodit dñs aias sanctorũ suorũ: de manu peccatoris liberabit eos. Lux orta est iusto: ꝛ rectis corde leticia. Letamini iusti i dño: ꝛ cõfitemini memorie sanctificationis ei⁹. Gl'ia patri. an. Cantate dño ꝛ benedicite nomini ei⁹. ꝟ. Intret in cõspectu tuo oro mea. Inclina aurẽ tuã ad p̄cem meã. Ad laudes. an. Spiritu p̄ncipali cõfirma cor meũ de⁹. ps. Miserere mei de⁹. ps dauid qñ persequebať eũ filius eius absalon. Psalmus. cxlij. ij

Domine exaudi orõnẽ meã aurib⁹ p̄cipe obsecrationẽ meã: i v̄itate tua exaudi me in tua iusticia. Et nõ intres in iudiciũ cũ seruo tuo: qꝛ non iustificabiť in cõspectu tuo oĩs viuẽs. Quia p̄secutus est inimicus animã meã: humiliauit in terra vitã meã. Collocauit me i obscuris sicut mortuos scli: ꝛ ãxiatus est sup me spũs me⁹ i me turbatũ est cor meũ. Memor fui dierũ antiquoꝝ/ meditatus sum in om̃ibus operibus tuis: in factis manuum tuaꝝ meditabar. Expãdi manus meas ad te aia mea: sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me dñe: defecit spiritus meus. Non auertas faciem tuam a me: ꝛ similis ero descẽdẽtibus i lacũ. Auditã fac michi mane misericordiam tuã: quia in te speraui. Notam fac michi viã in qua ambulem: qꝛ ad te leuaui animã meã. Eripe me de inimicis meis dñe ad te ꝯfugi: doce me facere voluntatẽ tuam quia de⁹ meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terrã rectam: propter nomen tuũ dñe viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione aiam meã: et in mia tua disperdes inimicos meos. Et perdes om̃es qui tribulant aiam meã: qm̃ ego seruus tuus suum. Gl'ia patri. an. In veritate tua exaudi me dñe. an. Illuminet dñs vultũ suum super nos. ps. Deus de⁹ meus. Canticũ abacuch. iij.

Domine audiui auditionẽ tuã: ꝛ timui. Domine opus tuũ: in medio annorũ viuifica illud. In medio annorũ notũ facies: cum iratus fueris mie recordaberis. Deus ab austro veniet: ꝛ sanctus de monte pharan. Operuit celos gloria eius: ꝛ laudis eius plena est terra. Splendor eius vt lux erit: cornua in manib⁹ eius. Ibi abscondita est fortitudo ei⁹: ante faciem eius ibit mors.

Egredieť diabolus ante pedes eius: stetit et mensus est terram. Aspexit et dissoluit gentes: et contriti sunt montes sćli. Incuruati sunt colles mundi: ab itinerib⁹ eternitatis eius. Pro iniquitate vidi tētoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian. Nunquid in fluminib⁹ irat⁹ es dñe / aut in fluminib⁹ furor tuus: vel in mari indignatio tua? Qui ascēdes sup equos tuos: et q̄drige tue saluatio. Suscitās suscitabis arcum tuū: iuramēta tribub⁹ que locut⁹ es. Fluuios scides terre videŕt te ⁊ doluerŕt mōtes: gurges aquarū trāsijt. Dedit abyssus vocē suā: altitudo man⁹ suas leuauit. Sol ⁊ luna steterūt ī habitaculo suo: ī luce sagittarū tuarū ibunt in splēdore fulgurāt; haste tue. In fremitu cōculcabis terrā: ī furore obstupefacies gētes. Egressus es in salutem ppłi tui: in salutē cū xp̄o tuo. Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentū vsq; ad collū. Maledixisti sceptris ei⁹ capita bellatorū ei⁹: venientibus vt turbo ad dispergendum me. Exultatio eorꝝ: sicut ei⁹ qui deuorat pauperē in abscōdito. Uiā fecisti ī mari equis tuis: ī luto aquarū multarꝝ. Audiui ⁊ cōturbatus est vēter me⁹: a voce cōtremuerūt labia mea. Ingrediať putredo in ossibus meis: ⁊ subter me scateat. Et requiescam in die tribulatiōis: ⁊ ascendā ad populū accinctū nostrū. Ficus eñi nō florebit: ⁊ nō erit germen in vineis. Mentieť opus oliue: et arua nō afferēt cibum. Absciděť de ouili pecus: et nō erit armentū in p̄sepibus. Ego autē in dño gaudebo: et exultabo in deo iesu meo. Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quasi ceruorꝝ. Et sup excelsa mea deducet me victor: ī psalmis canentē. Gloria pri. Aña. Auditū tuū dñe audiui ⁊ timui. Aña. In tympano ⁊ choro ī chordi; ⁊ organo laudate deū. ps. Laudate. Hy⁹.

Eterna celi gl̃ia / beata spes mortaliū: celsi tonātis vnice / casteq; ples virginis. Da dexterā surgētibus / exurgat vt mēs sobria: flagrāsq; ī laudē dei / grates repēdat debitas. Ortus refulget lucifer / sparsamq; lucē nunciat: cadit caligo noctiū / lux sctā nos illuminat. Manensq; nostris sensib⁹ / noctē repellat sćłi: omiq; fine diei / purgata fuet pectora. Quesita iā p̄mū fides / radicet al-

tis sensib⁹:scđa spes cõgau=deat/ quo maior extat charitas. Deo prĩ. ℣. In matutinis dñe meditabor i te. Qr fuisti adiutor me⁹. añ. sup dñs⁹. Per viscera mie dei nři: in q̃bus visitauit nos oriẽs ex alto. ps. Bñdictus dñs de⁹ isrł. ¶ Sabbato iuit. Dñz deũ nřz Uenite adoremus. ps. Uenite. Hỹ⁹.

Summe deus clemẽtie/ mundiq; factor machine: vn⁹ potẽtialiter/ trinusq; psonaliter. Nos pius cũ cãticis/ flet⁹ benigne suscipe: q̃ corde puro sordib⁹/ te perfruamur largi⁹. Lũbos iecurq; morbidũ/ adure igne cõgruo: accincti vt sint ppetim/ luxu remoto pessimo. Ut quiq; horas noctiũ/ nũc cõcinẽdo rũpim⁹: donis beate patrie/ ditemur oẽs affatim. Presta pater pijssime. Psalm⁹. xcvij

Cantate dño cãticum nouũ quia mirabilia fecit. Saluauit sibi dextera eius: et brachiũ sanctum ei⁹. Notũ fecit dñs salutare suũ: i cõspectu gentiũ reuelauit iusticiã suã. Recordat⁹ est mie sue ⁊ veritat; sue: domui isrł. Uiderũt oẽs ťmini terre salutare dei nři: iubilate deo oĩs terra/ cãtate ⁊ exultate ⁊ psallite. Psallite dño i cythara i cythara ⁊ voce psalmi: i tubis ductilib⁹ ⁊ voce tube cornee. Iubilate i ɔspectu reg; dñi moueatur mare ⁊ plenitudo ei⁹: orbis terraꝝ ⁊ q̃ habitãt i eo. Flumina plaudẽt manu simul mõtes exľtabũt a ɔspectu dñi: qm̃ venit iudicare terrã. Iudicabit orbẽ terraꝝ i iusticia: et pplos in equitate.

Dominus re= ps. xcviij. gnauit irascãť ppli: q̃ sedes sup cherubin moueať terra. Dñs i syon magn⁹: et excelsus sup oẽs pplos. Cõfiteantur noi tuo magno: qm̃ terribile ⁊ sctm̃ est ⁊ honor regis iudiciũ diligit. Tu parasti directiões: iudiciũ ⁊ iusticiã i iacob tu fecisti. Exaltate dñm deũ nostrũ: ⁊ adorate scabellũ pedũ ei⁹ qm̃ sctm̃ est Moyses ⁊ aaron i sacerdotibus ei⁹: ⁊ samuel iter eos q̃ iuocãt nomẽ ei⁹. Inuocabãt dñm ⁊ ipse exaudiebat eos: i colũna nubis loq̃bať ad eos. Custodiebãt testimonia ei⁹: ⁊ p̃ceptũ qđ dedit illis Dñe de⁹ nř tu exaudiebas eos/ de⁹

tu ꝑpici⁹ fuisti eis:ꝛ vlciscēs in oēs adiuētiões coꝝ. Exaltate dn̄m deū nr̄m ꝛ adorate in monte sancto eius:quoniā sanctus dn̄s de⁹ noster. Gl'ia patri. Sicut erat. an. Quia mirabilia fecit dominus. ps. Jubilate deo omnis terra. ꝛc. psalm⁹ dauid. c.

Misericordiā et iudiciū cātabo tibi domine/psallam et intelligam in via immaculata:qn̄ venies ad me. Perambulabā i innocētia cordis mei:i medio dom⁹ mee. Nō ꝑponebā ante oculos meos rem iiustā:faciētes ꝑuaricatiões odiui. Nō adhesit michi coꝛ prauū:declinātē a me malignū nō cognoscebā. Detrahentē secreto ꝓximo suo: hūc ꝑsequebar. Superbo oculo et insatiabili corde:cū hoc nō edebā. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecū:ambulās i via imaculata hic michi ministrabat. Nō habitabit i medio dom⁹ mee qui facit supbiā:q̇ loquif iniqua nō direxit i ꝯspectu oculoꝝ meorū. In matutino interficiebā oēs pctōꝛes t're:vt disperderē de ciuitate dn̄i oēs operātes iniq̄tatē. Gl'ia. an. Jubilate deo oīs terra. Oro pauperis cū anxiaret ꝛ corā dn̄o effudit precē suā. Psalmus. cj.

Domine exaudi orōnē meā ꝛ:clamoꝛ me⁹ ad te veniat. Nō auertas faciē tuā a me:i quacūq3 die tribuloꝛ iclina ad me aurē tuā. In quacunq3 die inuocauero te: velociter exaudi me. Quia defecerūt sicut fum⁹ dies mei:ꝛ ossa mea sicut cremiū aruerunt. Percussus sum vt fenū ꝛ aruit coꝛ meū:quia oblitus sum comedere panem meū. A voce gemitus mei:adhesit os meū carni mee. Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nicticoꝛax in domicilio. Vigilaui:ꝛ factus sum sicut passer solitarius in tecto. Tota die exprobrabant michi inimici mei:et qui laudabant me aduersum me iurabant. Quia cinerem tanq3 panē manducabam:et poculum meū cum fletu miscebā. A facie ire indignationis tue:quia eleuās allisisti me. Dies mei sicut vmbra declinauerunt:et ego sicut fenum arui. Tu autem domine ineternū permanes: et memoꝛiale tuum in generatione et generationē. Tu exurgens misereberis syon: quia tempus miserendi eius quia venit tēpus. Quoniam placuerūt seruis tuis lapides ei⁹: ꝛ terre ei⁹ miserebuntur.

Et timebūt gētes nomē tuū dñe: ꝛ oēs reges terre gl'iam tuā. Qꝛ edificauit dñs syon: ꝛ videbit in gl'ia sua. Respexit i orone humiliū: ꝛ nō sp̄reuit p̄cē eoꝝ. Scribant hec i gñatiōe altera: ꝛ ppl's q̄ creabit laudabit dñm. Quia ꝓspexit de excelso sancto suo: dñs de celo i terram aspexit. Ut audiret gemit⁹ cōpeditoꝝū: vt solueret filios interēptoꝝ. Ut annūciēt i syon nomē dñi: ꝛ laudē ei⁹ i hirl'm In cōueniēdo ppl'os i vnū: ꝛ reges vt seruiāt dño. Rñdit ei i via virtutis sue: paucitatē dierū meoꝝ nūcia michi. Ne reuoces me i dimidio dieꝝ meoꝝ: in gñatiōe ꝛ gñationē anni tui Initio tu dñe terrā fundasti: ꝛ opa manuū tuarū sunt celi. Ipsi peribūt tu autem permanes: et omnes sicut vestimētum veterascēt. Et sicut opertoriū mutabis eos ꝛ mutabunt: tu aūt idē ipse es ꝛ anni tui non deficiēt. Filij seruoꝝū tuoꝝū habitabūt: ꝛ semē eoꝝū in seculū diriget. ps. cij.

Benedic aīa mea dño ꝛ oīa q̄ intra me sunt noī sctō ei⁹ Bñdic aīa mea dño: ꝛ noli obliuisci oēs retributiōes ei⁹. Qui ꝓpiciat oib⁹ iniq̄tatib⁹ tuis: q̄ sanat oēs infirmitates tuas. Qui redimit de interitu vitā tuam: q̄ coronat te i mīa tua et miserationib⁹. Qui replet in bonis desideriū tuū: renouabit vt aq̄le iuuētus tua Faciēs mias dñs: ꝛ iudiciū oib⁹ iniuriā patientib⁹. Notas fecit vias suas moysi: filijs israel volūtates suas Miserator ꝛ misericors dñs: lōganimis ꝛ multū misericors. Nō iperpetuū irascet: neq̄ ineternū ꝯminabit Nō scd'm pctā nr̄a fecit nobis: neq̄ scd'm iniq̄tates nr̄as retribuit nobis. Qm̄ f'm altitudinē celi a t'ra: corroborauit miam suā sup timentes se. Quātū distat ort⁹ ab occidēte: lōge fecit a nobis iniq̄tates nr̄as. Quō miseret p̄r filioꝝ misert⁹ est dñs timētibus se: qm̄ ip̄e cognouit figmētū nostrū. Recordat⁹ est qm̄ puluis sumus hō sicut fenū: dies ei⁹ tanq̄ flos agri sic efflorebit. Qm̄ sp̄us ptrāsibit i illo ꝛ nō subsistet: ꝛ nō cognoscet ampli⁹ locū suū. Mia aūt dñi ab et'no ꝛ vsq̄ ieternū: sup timētes eū. Et iusticia illi⁹ i filios filioꝝ: his q̄ seruāt testamētū ei⁹. Et memores sunt mandatoꝝ ipsius: ad faciendū ea. Dominus in celo parauit sedem suam: ꝛ regnum ipsius omnibus dominabit.

Benedicite dño omnes ange
li eius: potētes virtute faciē-
tes verbū illius / ad audiēdā
vocē sermonū eius. Bñdici
te dño oēs virtutes eius: mi-
nistri eius q̄ facitis volūtatē
eius. Bñdicite dño oia opa
eius: in oī loco dñationis ei⁹
benedic aia mea domino.
Gloria patri. an. Clamor me⁹
ad te veniat deus. ps dd. ciij.
Benedic aia mea dño:
dñe de⁹ me⁹ magnifi
catus es vehemēter. Cōfes-
sionē ꝛ decorē induisti: ami-
ctus lumine sicut vestimēto.
Extendes celum sicut pellē:
qui tegis aquis supiora eius
Qui ponis nubē ascēsū tu-
um: qui ābulas sup penās vē
torū. Qui facis angelos tu-
os spiritus: ꝛ ministros tuos
ignem vrentē. Qui fundasti
terram sup stabilitatē suā: nō
inclinabitur in seculū seculi.
Abyss⁹ sicut vestimētū ami-
ctus eius: sup montes stabūt
aque. Ab increpatione tua
fugiēt: a voce tonitrui tui for
midabunt. Ascēdunt mon-
tes ꝛ descēdunt campi: in lo-
cum quē fundasti eis. Ter-
minum posuisti quē nō trās-
grediētur: neqꝫ conuertētur
operire terrā. Qui emittis
fontes in cōuallib⁹: inter me-
dium mōtium ptrāsibunt aq̄.
Potabūt omnes bestie agri:
expectabūt onagri in siti sua.
Sup ea volucres celi habi-
tabūt: de medio petrarū da-
bunt voces. Rigans mon-
tes de supioribus suis: de fru
ctu operū tuorū satiabit̄ tra.
Producēs fenū iumentis: ꝛ
herbam seruituti hominum.
Ut educas panē de terra: ꝛ
vinum letificet cor hominis.
Ut exhilaret faciē in oleo: ꝛ
panis cor hominis cōfirmet.
Saturabunt̄ lingna campi/
et cedri libani quas plātauit:
illic passeres nidificabunt.
Herodij domus dux est eo-
rum / montes excelsi ceruis:
petra refugium herinacijs.
Fecit lunam in tempora: sol
cognouit occasum suū. Po-
suisti tenebras ꝛ fctā est nox:
in ipsa pertrāsibūt oēs bestie
silue. Catuli leonum rugiē-
tes vt rapiant: ꝛ q̄rant a deo
escam sibi. Ortus est sol ꝛ cō
gregati sunt: ꝛ ī cubilib⁹ suis
collocabunt̄. Exibit homo
ad op⁹ suū: et ad operationē
suam vsqꝫ ad vesperā. Quā
magnificata sunt opa tua do
mine/ oia in sapientia fecisti:
īpleta est terra possessiōe tua.
Hoc mare magnū ꝛ specio-
suꝫ manib⁹: illic reptilia quo-
rum non est nūerus. Animalia
pusilla cū magnis: illic naues

pertrāſibūt. Draco iſte quē
formaſti ad illudendū ei: om=
nia a te expectāt vt des illis
eſcam in tempore. Dante te
illis colligent: aperiēte te ma
num tuam omnia implebun=
tur bonitate. Auertente au=
tem te faciem turbabuntur/
auferes ſpiritū eorum et de=
ficiēt: ⁊ in puluerem ſuum re
uertentur. Emitte ſpiritum
tuum ⁊ creabuntur: ⁊ renoua
bis faciem terre. Sit gloria
domini in ſeculum: letabitur
dominus in operibus ſuis.
Qui reſpicit terram et facit
eam tremere: qui tāgit mon=
tes ⁊ fumigāt. Cantabo do
mino i vita mea: pſallam deo
meo quamdiu ſum. Iocun
dum ſit ei eloquiuꝫ meū: ego
vero delectabor in domino.
Deficiant peccatores a ter=
ra/ ⁊ iniqui ita vt nō ſint: bñ=
dic anima mea dño. ps.ciiij.
i Confitemini domino
⁊ inuocate nomē ei⁹:
annunciate inter gentes opa
eius. Cantate ei ⁊ pſallite ei
narrate omnia mirabilia ei⁹:
laudamini in noīe ſancto ei⁹.
Letetur cor querētium do=
minum/ querite dominum et
cōfirmamini: querite faciem
eius ſemꝑ. Mementote mi=
rabilium ei⁹ que fecit: prodi=
gia eius ⁊ iudicia oris eius.
Semē abraham ſerui eius:
filij iacob electi eius. Ipſe
dñs deus noſter: in vniuerſa
terra iudicia eius. Memor fuit
in ſeculum teſtamēti ſui: ver=
bi quod mādauit in mille ge=
neratiōes. Quod diſpoſuit
ad abraham: ⁊ iuramenti ſui
ad yſaac. Et ſtatuit illud ia=
cob in preceptum: ⁊ iſrael in
teſtamentum eternū. Dicēs
tibi dabo terrā chanaan: fu=
niculum hereditatis veſtre.
Cum eſſent in numero bre=
ui: pauciſſimi et incole eius.
Et pertranſierunt de gente
in gentem: ⁊ de regno ad po
pulum alterū. Non reliquit
hominem nocere eis: ⁊ corri=
puit ꝑ eis reges. Nolite tā=
gere xp̄os meos: ⁊ in ꝓphe=
tis meis nolite malignari.
Et vocauit famē ſuꝑ terrā:
⁊ oīne firmamētum panis cō
triuit. Miſit ante eos virū: in
ſeruum venūdat⁹ eſt ioſeph.
Humiliauerunt in compedi
bus pedes ei⁹/ ferrū pertran
ſijt aīam eius: donec veniret
verbum ei⁹. Eloquium dñi
inflāmauit eū/ miſit rex ⁊ ſol=
uit eum: princeps populoꝝ ⁊
dimiſit eū. Conſtituit eū do
minū dom⁹ ſue: ⁊ principem
oīs poſſeſſionis ſue. Vt eru
diret principes eius ſicut ſe=
metipſum: ⁊ ſenes prudentiā

doceret. Et intrauit israel in egyptũ: et iacob accola fuit in terra cham. Et auxit ppłm suum vehemẽter: et firmauit eum sup inimicos ei⁹. Conuertit cor eorũ vt odirent populum ei⁹: et dolum facerent in seruos ei⁹. Misit moysen seruum suũ: aaron quẽ elegit ipsum. Posuit in eis verba signorũ suorũ: et prodigia i terra cham. Misit tenebras et obscurauit: et nõ exacerbauit sermones suos. Conuertit aquas eorũ in sanguinẽ: et occidit pisces eorũ. Edidit terra eorum ranas: in penetralibus regũ ipsorũ. Dixit et venit cynomia et cinifes: in oĩbus finib⁹ eorũ. Posuit pluuias eorũ grandinẽ: et ignem comburẽtẽ in terra ipsorum. Et pcussit vineas eorũ et ficulneas eorũ: et ptriuit lignũ finiũ eorũ. Dixit et venit locusta et bruc⁹: cui⁹ nõ erat numerus. Et comedit oẽ fenũ in terra eorũ: et comedit oẽm fructũ terre eorũ. Et pcussit oĩe primogenitũ i terra eorũ: pmitias oĩs laboris eorum. Et eduxit eos cũ argẽto et auro: et non erat in tribubus eorum infirm⁹. Letata est egypt⁹ in pfectione eorũ: quia incubuit timor eorũ sup eos. Expandit nubẽ in ptectionem eorũ: et ignẽ vt luceret eis p noctẽ. Petierunt et venit coturnix: et pane celi saturauit eos. Disrupit petrã et fluxerũt aq̃: abierũt in sicco flumia. Qm̃ memor fuit verbi sancti sui: quod habuit ad abraham puerum suum. Et eduxit populũ suum: in exultatione: et electos suos in leticia. Et dedit illis regiones gentiũ: et labores populorũ possederunt. Ut custodiant iustificationes eius: et legem eius requirãt. Gł̃a. a̋. Bñdic anima mea dño. ps. dauid. cv. ij

Confitemini domio qm̃ bon⁹: qm̃ i scł̃m mia ei⁹. Quis loq̃t potẽtias dñi: auditas faciet oĩes laudes ei⁹. Beati q̃ custodiũt iudiciũ: et faciũt iusticiã i oĩ tpe. Memẽto nr̃i dñe i bñplacito ppł̃i tui: visita nos in salutari tuo. Ad vidẽdũ i bonitate electorũ tuorꝫ ad letãdũ i letitia gẽtis tue: vt lauderis cũ hereditate tua. Peccauim⁹ cũ prĩbus nr̃is: iiuste egim⁹ iniq̃tatem fecimus. Patres nr̃i in egypto nõ intellexerũt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis mie tue. Et irritauerunt ascendentes in mare mare rubrũ/et saluauit eos ppter nomen suũ: vt notam faceret potẽtiam suam.

Et increpuit mare rubrū et exsiccatū est: et deduxit eos i abyssis sicut in deserto. Et saluauit eos de manu odientium: ꝛ redemit eos de manu inimici. Et operuit aq̄ tribulātes eos: vn⁹ ex eis nō remāsit. Et crediderūt in verbis eius: ꝛ laudauerūt laudē ei⁹. Cito fecerūt obliti sunt operum ei⁹: ꝛ non sustinuerūt cōsilium ei⁹. Et concupierunt concupiscētiam in deserto: ꝛ tentauerūt deū in inaquoso. Et dedit illis petitionē ipsorum: ꝛ misit saturitatē in aīas eorū. Et irritauerūt moysen in castris: aaron sanctū dn̄i. Aperta est terra et deglutiuit dathan: ꝛ operuit sup cōgregatiōem abyron. Et exarsit ignis in synagoga eoꝝ: flāma ꝯbussit pctōres. Et fecerunt vitulū in oreb: et adorauerunt sculptile. Et mutauerunt gl̄iam suā: in similitudinē vituli cōmedentis fenū. Obliti sunt deum q̄ saluauit eos/ q̄ fecit magnalia in egypto mirabilia in t̄ra cham: t̄ribilia in mari rubro. Et dixit vt disperderet eos: si non moyses electus ei⁹ stetisset in confractione in conspectu eius. Ut auerteret irā eius ne disperderet eos: ꝛ ꝓ nichilo habuerūt terram desiderabilē. Et crediderūt in verbo ei⁹/ ꝛ murmurauerūt in tabernaculis suis: nō exaudierūt vocem dn̄i. Et eleuauit manū suam sup eos: vt ꝓsterneret eos in deserto. Et vt deijceret semē eorum in natiōib⁹: ꝛ disperderet eos in regionib⁹ Et initiati sunt beelphegor: ꝛ cōmederunt sacrificia mortuorū. Et irritauerunt eū in adinuentionibus suis: ꝛ multiplicata est in eis ruina. Et stetit phinees et placauit: et cessauit quassatio. Et reputatum est ei ad iusticiā: in generatione ꝛ gn̄atione vsq; in sempiternū. Et irritauerunt eum ad aquas cōtradictiōis/ et vexatus est moyses ꝓpter eos: quia exacerbauerūt spm̄ eius. Et distinxit i labijs suis: non disꝑdiderunt gentes quas dixit dn̄s illis. Et commixti sunt inter gētes/ ꝛ didicerunt opa eorū ꝛ seruierunt sculptilibus eorū: et factū est illis in scādalū. Et imolauerunt filos suos: et filias suas demonis. Et effuderūt sanguinē innocentē/ sanguinem filiorū suorū ꝛ filiaꝝ suarum: quas sacrificauerunt sculptilibus chanaan. Et iterfecta est t̄ra in sanguinib⁹/ ꝛ contaminata est in opibus eorū: et fornicati sunt in adinuētioni-

bus suis. Et iratus est furore dñs in populo suo: et abominatus est hereditatem suam. Et tradidit eos in manus gentium: et dñati sunt eorum qui oderunt eos. Et tribulauerunt eos inimici eorum / et humiliati sunt sub manibus eorum: sepe liberauit eos. Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis. Et vidit cum tribularentur: et audiuit orationem eorum. Et memor fuit testamenti sui: et penituit eum secundum multitudinem mie sue. Et dedit eos in mias: in conspectu omnium qui ceperant eos. Saluos fac nos dñe deus noster: et congrega nos de nationibus. Et confiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua. Benedictus dominus deus israel a seculo et vsque in seculum: et dicte omnis populus fiat fiat. psalmus .cvi.

iiij Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in seculum mia eius. Dicant qui redempti sunt a dño / quos redemit de manu inimici: de regionibus congregauit eos. A solis ortu et occasu: ab aquilone et mari. Errauerunt in solitudine in inaquoso: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt. Esurientes et sitientes: aia eorum in ipsis defecit. Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos. Et deduxit eos in viam rectam: vt irent in ciuitatem habitationis. Confiteantur dño mie eius: et mirabilia eius filijs hominum. Quia satiauit aiam inanem: et aiam esurientem satiauit bonis. Sedentes in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro. Quia exacerbauerunt eloquia dei: et consilium altissimi irritauerunt. Et humiliatum est in laboribus cor eorum: et infirmati sunt nec fuit qui adiuuaret. Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos. Et eduxit eos de tenebris et vmbra mortis: et vincula eorum disrupit. Confiteantur dño mie eius: et mirabilia eius filijs hominum. Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit. Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniusticias enim suas humiliati sunt. Omnem escam abominata est aia eorum: et appropinquauerunt vsque ad portas mortis. Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberauit eos. Misit verbum suum et sanauit eos: et eripuit eos de interitionibus eorum. Confiteantur dño mie eius: et mirabilia eius filijs hominum.

Et sacrificent sacrificiū lau-
dis: et annūcient opa ei⁹ i ex-
ultatione. Qui descēdūt ma
re in nauib⁹: faciētes opatio-
nem in aquis multis. Ipsi
viderūt opa dñi: ⁊ mirabilia
eius in pfundo. Dixit ⁊ ste-
tit spūs pcelle: ⁊ exaltati sunt
fluctus ei⁹. Ascendunt vsq̄
ad celos ⁊ descendūt vsq̄ ad
abyssos: aīa eorū in malis ta-
bescebat. Turbati sūt ⁊ mo-
ti sunt sicut ebrius: ⁊ oīs sapi
entia eorū deuorata est. Et
clamauerūt ad dñm cū tribu
larētur: ⁊ de necessitatib⁹ eo-
rum eduxit eos. Et statuit
procellā eius in aurā: ⁊ silue-
runt fluctus eius. Et letati
sunt quia siluerūt: ⁊ deduxit
eos in portū volūtatis eorū.
Confiteant dño mie eius: ⁊
mirabilia ei⁹ filijs hoim. Et
exaltent eū in eccl'ia plebis: ⁊
in cathedra seniorum laudēt
eū. Posuit flumina in deser-
tum: ⁊ exitus aquarū i sitim.
Terrā fructiferā in salsugi-
ginem: a malicia inhabitāti-
um in ea. Posuit desertū in
stagna aquarum: ⁊ terrā sine
aqua in exit⁹ aquarū. Et col
locauit illic esuriētes: ⁊ cōsti-
tuerunt ciuitatē habitatiōis.
Et seminauerunt agros et
plantauerunt vineas: ⁊ fece-
rūt fructum natiuitatis. Et
benedixit eis et multiplicatī
sunt nimis: ⁊ iumēta eorū nō
minorauit. Et pauci facti sūt
⁊ vexati sūt: a tribulatiōe ma-
lorū ⁊ dolore. Effusa est con
tentio sup principes: ⁊ errare
fecit eos in inuio ⁊ nō in via.
Et adiuuit pauperē de ino-
pia: ⁊ posuit sicut oues fami-
lias. Videbunt recti ⁊ leta-
būtur: ⁊ oīs iniq̄tas opila-
bit os suum. Quis sapiens
et custodiet hec: et intelliget
misericordias domini. Glo
ria patri. Añ. Uisita nos domi-
ne in salutari tuo. psalm⁹. cvij.

Paratū cor meū de⁹ pa
ratum cor meū: canta-
bo ⁊ psallā in glia mea. Ex-
urge psalteriū ⁊ cythara: ex-
urgam diluculo. Cōfitebor
tibi in pplis dñe: ⁊ psallam ti
bi in natiōib⁹. Quia magna
super celos mia tua: ⁊ vsq̄ ad
nubes veritas tua. Exaltare
super celos deus / ⁊ super om
nem terrā gloria tua: vt libe-
rentur dilecti tui. Saluū fac
dextera tua ⁊ exaudi me: de⁹
locut⁹ est in sancto suo. Ex-
ultabo ⁊ diuidam siccimā: et
conuallem tabernaculorū di-
metiar. Me⁹ est galaad ⁊ me-
us est manasses: ⁊ effraim su-
sceptio capitis mei. Iuda
rex me⁹: moab lebes spei mee
In idumeam extendam cal

ciamẽtum meum: michi alle-
nigene amici facti sũt. Quis
deducet me in ciuitatem mu
nitam: quis deducet me vsq
in idumeam? Nõne tu deus
qui repulisti nos: ⁊ nõ exibis
deus in virtutibus nostris.
Da nobis auxilium de tri-
bulatiõe: quia vana salus ho
minis. In deo faciem⁹ vir-
tutem: ⁊ ipse ad nichilũ dedu
cet inimicos nostros. ps. cviij.
Deus laudem meam ne
tacueris: quia os pec-
catoris ⁊ os dolosi super me
apertũ est. Locuti sunt ad-
uersum me lingua dolosa / et
sermonibus odij circundede
runt me: ⁊ expugnauerũt me
gratis. Pro eo vt me dilige
rent detrahebant michi: ego
autem orabã. Et posuerunt
aduersum me mala p bonis:
⁊ odium pro dilectione mea.
Constitue super eum pecca
torem: et diabolus stet a de-
xtris eius. Cum iudicatur
exeat condemnatus: ⁊ oratio
eius fiat in peccatum. Fiant
dies ei⁹ pauci: et episcopatũ
eius accipiat alter. Fiant fi-
lij eius orphani: ⁊ vxor eius
vidua. Nutantes transferã-
tur filij eius et mendicent: et
eijciant de habitatiõib⁹ suis.
Scrutetur fenerator omnẽ
substantiam eius: ⁊ diripiant
alieni labores eius. Non sit
illi adiutor: nec sit q̃ miserea-
tur pupillis eius. Fiãt nati
eius in interitũ: in generatio
ne vna deleatur nomen eius.
In memoriam redeat ini-
quitas patrum ei⁹ in conspe-
ctu domini: ⁊ peccatũ matris
eius non deleatur. Fiant cõ
tra dominũ semper / ⁊ disper-
dat de terra memoriam eo-
rum: pro eo q nõ est recorda
tus facere misericordiam.
Et persecutus est hominem
inopem et mendicum: ⁊ com
punctum corde mortificare.
Et dilexit maledictionem ⁊
veniet ei: ⁊ noluit benedictio
nem et elongabitur ab eo.
Et induit maledictionem si
cut vestimentum / ⁊ intrauit si
cut aqua in interiora eius: et
sicut oleum in ossibus eius.
Fiat ei sicut vestimentum
quo operitur: et sicut zona qua
semp precingitur. Hoc op⁹
eorum qui detrahunt michi
apud dominũ: ⁊ qui loquunt
mala aduersus animam me-
am. Et tu domine fac mecũ
propter nomẽ tuũ: quia sua-
uis est misericordia tua. Li-
bera me quia egenus et pau-
per ego sum: ⁊ cor meũ ↄtur-
batũ est itra me. Sicut vm-
bra cũ declinat ablatus sum:
et excussus sum sicut locuste.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: et caro mea imutata est ppter oleum. Et ego factus sum opprobriū illis: viderunt me et mouerunt capita sua. Adiuua me dñe de⁹ meus: saluum me fac secūdū miam tuam. Et sciēt qr manus tua hec: et tu domine fecisti ea. Maledicēt illi et tu bñdices q̄ insurgūt in me ɔfundant: seru⁹ aūt tuus letabit. Induant̄ q̄ detrahūt michi pudore: et opiantur sicut diploide ɔfusione sua. Confitebor dño nimis in ore meo: in medio multorū laudabo eū. Qui astitit a dextris pauperis: vt saluā faceret a psequētibus animā meā. Gloria. ān. Cōfitebor dño nimis in ore meo. ℣. Domine exaudi orationē meam. Et clamor me⁹ ad te veniat. ¶ Ad laudes. ā. Benigne fac in bona voluntate tua dñe. ps. Miserere mei. Psalm⁹. xci.

Bonum est ɔfiteri dño: et psallere noī tuo altissime. Ad annūciandū mane miam tuā: et veritatē tuam per noctē. In decachordo psalterio: cū cātico i cythara Quia delectasti me dñe i factura tua: et i opib⁹ manuum tuarū exultabo. Quam magnificata sūt opa tua dñe: nimis pfunde facte sunt cogitationes tue. Uir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hec. Cum exorti fuerint pctōres sicut fenū: et apparuerint oēs qui operantur iniquitatē. Ut intereant in sclm seculi: tu aūt altissim⁹ ineťnū dñe. Qm̄ ecce inimici tui dñe / qm̄ ecce inimici tui peribunt et dispgentur oēs q̄ opantur iniquitatē. Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: et senectus mea in mia vberi. Et despexit ocul⁹ meus inimicos meos: et insurgētibus in me malignātib⁹ audiet auris mea. Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit̄. Plantati in domo dñi: in atriis dom⁹ dei nostri florebūt. Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi: et bñ patiētes erunt vt annuncient. Qm̄ rectus dñs deus noster: et nō est iniq̄tas in eo. Gloria. ān. Bonū est cōfiteri dño. ān. Metuant dñm omnes fines terre. ps. De⁹ de⁹ me⁹. Cāticū moysi deutero. xxxij.

Audite celi que loquar audiat ťra verba oris mei. Cōcrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloq̄uium meum. Quasi imber sup herbā / et quasi stille sup gramina: qr nomē dñi inuocabo. Date magnificētiā deo no-

stro/dei perfecta sunt opa:et
omnes vie eius iudicia. D e⁹
fidelis ⁊ absq; vlla iniquitate
iust⁹ ⁊ rectus:peccauerūt ei ⁊
nō filij ei⁹ in sordib⁹. G ene-
ratio praua atq; puersa: hec-
cine reddis dño popule stul-
te et insipiens? N unq̄d non
ipse est pat tuus q̄ possedit: ⁊
fecit ⁊ creauit te? M emento
dierū antiquorū:cogita gene
ratiōes singulas. I nterro-
ga patrē tuū ⁊ annūciabit ti-
bi: maiores tuos ⁊ dicēt tibi.
Q uādo diuidebat altissim⁹
gentes:quādo sepabat filios
adā. C ōstituit terminos po
pulorū: iuxta numerū filiorū
israel. P ars aūt dñi pplus
eius:iacob funicul⁹ heredita
tis ei⁹. I nuenit eū in terra
deserta:ī loco horroris ⁊ va-
ste solitudinis. C ircūduxit
eū ⁊ docuit:⁊ custodiuit qua-
si pupillam oculi sui. S icut
aquila prouocans ad volādū
pullos suos:⁊ super eos voli
tans. E xpandit alas suas ⁊
assumpsit eos: atq; portauit
in humeris suis. D ñs solus
dux eius fuit: ⁊ non erat cum
eo deus alienus. C onstituit
eum super excelsam terram:
vt comederet fructus agro-
rum. V t sugeret mel de pe-
tra: oleūq; de saxo durissimo
B utirum de armento et lac
de ouib⁹:cū adipe agnorum
et arietum filiorū basan. E t
hyrcos cum medulla tritici:
⁊ sanguinē vue biberent me-
racissimū. I ncrassat⁹ est di-
lect⁹ et recalcitrauit: icrassa-
tus impinguatus dilatatus.
D ereliquit deum factorem
suum:⁊ recessit a deo salutari
suo. P rouocauerunt eum in
dijs alienis:et ī abominatio-
nibus ad iracūdiam concita
uerunt. I mmolauerunt de-
monijs ⁊ non deo:dijs quos
ignorabāt. N oui recētesq;
venerunt:quos non coluerūt
patres eorum. D eum qui te
genuit dereliquisti:⁊ oblitus
es domini creatoris tui. V i
dit dominus ⁊ ad iracūdiam
concitatus est:quia prouoca
uerunt eum filij sui et filie.
E t ait abscondā faciem me-
am ab eis:⁊ considerabo no-
uissima eorum. G eneratio
enim peruersa est:⁊ infideles
filij. I psi me prouocauerūt
in eo qui non erat deus: ⁊ ir-
ritauerunt in vanitatib⁹ suis
E t ego prouocabo eos ī eo
qui nō est populus: ⁊ in gēte
stulta irritabo illos. I gnis
succensus est in furore meo:
et ardebit vsq; ad inferni no-
uissima. D euorabitq; terrā
cum germine suo:et mōtium
fundamenta cōburet. C on-

gregabo sup eos mala: et sagittas meas complebo eis. C onsumētur fame: z deuorabūt eos aues morsu amarissimo. D entes bestiarum immittā in eos: cū furore trahentium super terrā atqꝫ serpētium. F oris vastabit eos gladius: z intus pauor. I uuenē simul ac virginē: lactentem cum homine sene. E t dixi vbinā sunt: cessare faciam ex hominib⁹ memoriā eorū. S ed propter iram inimicorum distuli: ne forte superbirent hostes eorum. E t dicerent man⁹ nr̄a excelsa: et non domin⁹ fecit hec oīa. G ēs absqꝫ consilio z sine prudentia: vtinam saperent z intelligerēt ac nouissima prouiderent. Q uomodo perseqbat vn⁹ mille: z duo fugarent decem milia? N ōne ideo quia deus suus vēdidit eos: z dominus conclusit illos. N on enim est de⁹ noster vt dij eorum: z inimici nostri sunt iudices. D e vinea sodomorū vinea eorū: et de suburbanis gomorre. V ua eorum vua fellis: z botrus amarissimus. F el drachonū vinum eorū: z venenum aspidū insanabile. N ōne hec condita sunt apd me: z signata i thesauris meis? M ea est vltio z ego retribuam eis i tempore: vt labat pes eorum. I uxta est dies perditionis: z adesse festināt tempora. I udicabit dominus populum suum: z in seruis suis miserebitur. V idebit quod īfirmata sit manus / et clausi quoqꝫ defecerunt: residuiqꝫ consumpti sunt. E t dicent vbi sunt dij eorum: in quibus habebant fiduciam? D e quorum victimis comedebāt adipes: et bibebant vinum libaminum. S urgant et opitulent vobis: z ī necessitate vos protegant. V idete quod ego sim solus: z non sit alius de⁹ preter me. E go occidam et ego viuere faciā / pcutiā z ego sanabo: z nō est qui de manu mea possit eruere. L euabo ad celum manū meam: et dicam viuo ego in eternum. S i acuero vt fulgur gladiū meum: z arripuerint iudicium manus mee. R eddam vltionem hostibus meis: z his qui oderunt me retribuā. I nebriabo sagittas meas sanguine: z gladius meus deuorabit carnes. D e cruore occisorum: et de captiuitate nudati inimicorū capitis. L audate gētes populum eius: quia sanguinem seruorum suorum vlciscetur. E t vindictā retribuet in ho

stes eorum: et propicius erit terre populi sui. Gloria patri et filio. Sicut erat in. an. Et in seruis suis dominus miserebitur. an. In cymbalis benesonantibus laudate deum. ps. Laudate dominũ. Hymn⁹.

Aurora iã spargit polum/terris dies illabitur: lucis resultat spiculum/discedat omne lubricũ. Fantasma noctis decidat / mẽtis reatus subruat: quicq̃d tenebris horridũ/nox attulit culpe cadat. Et mane illud vltimũ / qd̃ prestolamur cernui: in lucem nobis effluat / dum hoc canore concrepat. Deo patri sit gloria / eiusq̧ soli filio: cum spiritu paracleto/ in sempiterna secula. amẽ. ℣. In matutinis domine meditabor in te. Quia fuisti adiutor me⁹. an. Illuminare domine his qui ĩ tenebris sedent: et dirige pedes nostros in viam pacis deus israel. Psalm⁹. Benedictus dominus deus israel, vt supra in laudibus dominice.

¶ Dominicis diebus ad vesperas. Psalmus. cix.

Dixit dñs domino meo: sede a dextris meis. Donec ponã inimicos tuos: scabellũ pedũ tuorũ. Virgam virtutis tue emittet dñs ex syon: dñare in medio inimicorũ tuorum. Tecum pricipiũ in die ℣tutis tue/in splendorib⁹ sctõrũ: ex vtero ante luciferũ genui te. Iurauit dñs et nõ penitebit eũ / tu es sacerdos ineternum: scd̃m ordinẽ melchisedech. Dñs a dextris tuis: confregit in die ire sue reges. Iudicabit in nationib⁹ impleuit ruinas: cõquassabit capita ĩ terra multorũ. De torrente ĩ via bibit: ppterea exaltabit caput. ã. Sede a dextris meis dixit dñs dño meo. ps. cx.

Confitebor tibi domine in toto corde meo:

in consilio iustorũ et congregatione. Magna opa domini: exquisita in omẽs volũtates eius. Cõfessio ⁊ magnificẽtia opus ei⁹: ⁊ iusticia ei⁹ manet in seculũ seculi. Memoriam fecit mirabiliũ suorum/ misericors ⁊ miserator dominus: escã dedit timẽtibus se. Memor erit i seculũ testamẽti sui: virtutem operũ suorum annunciabit populo suo. Ut det illis hereditatẽ gentium: opera manuũ eius veritas ⁊ iudicium. Fidelia omĩa mã data eius/ confirmata in seculum seculi: facta in veritate et equitate. Redẽptionẽ misit dñs populo suo: mãdauit ineternum testamentum suum. Sanctũ et terribile nomen eius: initiũ sapiẽtie timor domini. Intellectus bon⁹ omnibus facientib⁹ eũ: laudatio eius manet in seculum seculi. ãn. Fidelia omĩa mandata eius confirmata in sclm scli. ps. cxj.

Beatus vir q̃ timet dominum: in mãdatis ei⁹ volet nimis. Potens in terra erit semen eius: generatio rectorũ benedicetur. Gloria et diuitie in domo eius: ⁊ iusticia ei⁹ manet in seculũ seculi. Exortum est in tenebris lumẽ rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus. Iocundus homo qui miseret ⁊ commodat/ disponit sermones suos in iudicio: quia ineternũ non commouebitur. In memoria eterna erit iust⁹: ab auditione mala non timebit. Paratum cor eius sperare in domino/ cõfirmatum est cor ei⁹: non cõmouebitur donec despiciat inimicos suos. Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculum seculi: cornu ei⁹ exaltabitur ĩ gloria. Peccator videbit et irascetur/ dentib⁹ suis fremet ⁊ tabescet: desideriũ peccatorum peribit. ãn. In mandatis eius volet nimis. Psalm⁹. cxij.

Laudate pueri dominum: laudate nomen domini. Sit nomen domini benedictũ: ex hoc nunc ⁊ vsq₃ in seculum. A solis ortu vsq₃ ad occasum: laudabile nomẽ domini. Excelsus super omnes gẽtes dñs: ⁊ super celos gloria eius. Quis sicut dñs deus noster/ qui ĩ altis habitat: et humilia respicit in celo ⁊ in terra? Suscitans a terra inopem: et de stercore erigens pauperẽ. Ut collocet eum cũ principib⁹: cum principib⁹ populi sui. Qui habitare facit sterilẽ in domo: matrem filiorum letantem. ãn. Sit nomen domini benedictum/

in secula. Psalm⁹ dauid.cxiij.

In exitu israel de egypto: dom⁹ iacob de populo barbaro. Facta est iudea sanctificatio ei⁹: israel potestas eius. Mare vidit ⁊ fugit: iordanis cõuersus est retrorsum. Montes exultauerunt vt arietes: et colles sicut agni ouiũ. Quid est tibi mare q̄ fugisti: et tu iordanis q̄ cõuersus es retrorsum? Mõtes exultastis sicut arietes: et colles sicut agni ouiũ. A facie dñi mota ē t̃ra: a facie dei iacob. Qui ɔuertit petram in stagna aquarũ: ⁊ rupem in fontes aquarũ. Non nobis domine non nobis: sed nomini tuo da gl̃iam. Super mĩa tua ⁊ veritate tua: nequando dicant gẽtes vbi est deus eorum. Deus autẽ noster i celo: oĩa quecũq₃ voluit fecit. Simulachra gẽtiũ argentũ et aurum: opa manuũ hominum. Os habẽt ⁊ nõ loquẽtur: oculos habẽt ⁊ non videbunt. Aures habẽt ⁊ nõ audiẽt: nares habent ⁊ nõ odorabunt. Man⁹ habent ⁊ non palpabunt/pedes habẽt ⁊ nõ ambulabunt: non clamabunt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea: ⁊ omnes qui confidũt in eis. Domus israel sperauit i dño: adiutor eorũ et ptector eoꝝ est. Domus aaron spauit i dño: adiutor eorum ⁊ protector eorũ est. Qui timent dñm sperauerũt in domino: adiutor eorum et protector eorum est. Dñs memor fuit nostri: ⁊ benedixit nobis. Bñdixit domui israel: benedixit domui aaron. Bñdixit oĩbus qui timẽt dñm: pusillis cũ maioribus. Adijciat dñs super vos: super vos et super filios vestros. Benedicti vos domino: qui fecit celũ ⁊ terram. Celum celi dño: terrã autez dedit filijs hoĩm. Nõ mortui laudabũt te dñe: neq₃ omnes qui descẽdunt in infernũ. Sed nos qui viuim⁹ bñdicimus dño: ex hoc nũc ⁊ vsq₃ in sc̄lm. **an.** Nos q̄ viuim⁹ bñdicimus domino. **Ep̄.ij.thessa.iij.**

Dominus autẽ dirigat corda ⁊ corpa nostra i charitate dei et patiẽtia christi. Deo gratias. **Hymnus.**

Lucis creator optime/ lucẽ dierũ proferens: primordijs lucis noue/mũdi parans origĩẽ. Qui mane iũctum vesperi / diem vocari precipis: tetrũ chaos illabit̃/ audi preces cũ fletibus. Ne mẽs grauata crimine/vite sit exul munere: dum nil perẽne cogitat/ seseq₃ culpis illigat.

Celorū pulset intimū/vitale tollat premiū: vitemus omne noxium/purgem⁹ oīe pessimum. Presta pater. ℣. Dirigatur dñe ad te oratio mea. Sicut incensum in conspectu tuo.

Canticum Marie. Luce .i.

Magnificat: aīa mea dominum. Et exultauit spirit⁹ meus: in deo salutari meo. Quia respexit hūilitatem ancille sue: ecce ei ex hoc beatam me dicēt oēs generationes. Quia fecit michi magna q̄ potēs est: ⁊ sctm̄ nomen eius. Et mīa eius a ꝓgenie in ꝓgenies: timētibus eum. Fecit potentiā in brachio suo: dispsit supbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: ⁊ exaltauit humiles. Esuriētes ipleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes. Suscepit isrl̄ puerū suū: recordatus mīe sue. Sicut locutus est ad pr̄es nr̄os: abraham et semini eius in secula.

¶ Fer. ij. ad vespas. ps. cxiiij.

Dilexi quoniā exaudiet dñs: vocē oratiōis mee. Q̄r inclinauit aurē suam michi: ⁊ in dieb⁹ meis iuocabo. Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ ꝑicula inferni inuenerūt me. Tribulationē et dolorē inueni: ⁊ nomē dñi inuocaui. O dñe libera aīam meā misericors dñs ⁊ iust⁹: ⁊ deus nr̄ miseretur. Custodiens paruulos dñs: hūiliat⁹ sum ⁊ liberauit me. Conuertere aīa mea in requiē tuā: q̄r dñs bñfecit tibi. Q̄r eripuit aīam meam de morte oculos meos a lachrimis: pedes meos a lapsu. Placebo dño: in regione viuoꝝ. Añ. Inclinauit dñs aurē suā michi. ps. cxv.

Credidi propter quod locutus sum: ego autē hūiliat⁹ sū nimis. Ego dixi ī excessu meo: oīs hō mendax. Quid retribuā dño: ꝓ oīb⁹ q̄ retribuit michi? Calicē salutaris accipiā: ⁊ nomē dñi inuocabo. Uota mea dño reddā corā oī ppl'o ei⁹: p̄ciosa ī cōspectu dñi mors sctōꝝ eius. O dñe q̄r ego seru⁹ tu⁹: ego seruus tuus ⁊ fili⁹ ācille tue. Dirupisti vīcula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomē dñi iuocabo. Uota mea dño reddā in cōspectu oīs ppl'i ei⁹: in atrijs domus dñi in medio tui hierl'm. Añ. Credidi ꝓpter qđ locut⁹ sum. ps. cxvi.

Laudate dñm oēs gētes: laudate eū oēs populi. Q̄m ꝯfirmata est super nos mīa ei⁹: ⁊ veritas dñi manet ineťnū. Gl'ia. Añ. Laudate dñm oīes gentes. Nota seqn̄.

reg.xiiii.ps. ꝛ ps. Ecce nūc benedicite. infra ad cōpl. posit⁹ dñr Cātica graduū. ps.cxix.

Ad dñm cum tribularer clamaui: ꝛ exaudiuit me. Dñe libera aiam meam a labijs iniquis: ꝛ a ligua dolosa. Quid detur tibi aut quid apponaꝛ tibi: ad linguā dolosam. Sagitte potentis acute: cū carbonibus desolatorijs. Heu michi q: incolatus me⁹ plōgat⁹ est: habitaui cū habitātib⁹ cedar multū īcola fuit aīa mea. Cū his q̇ oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis īpugnabāt me gratis. An. Clamaui et exaudiuit me. Canticū grad. ps.cxx.

Leuaui oculos meos i mōtes: vnde veniet auxilium michi. Auxiliū meū a dño: q̇ fecit celū ꝛ terrā. Nō det in ꝯmotionē pedē tuum: neq: dormitet q̇ custodit te. Ecce non dormitabit neq: dormiet: q̇ custodit isrł. Domin⁹ custodit te dñs ꝓtectio tua: sup manū dexterā tuam. Per diē sol non vret te: neq: luna p noctē. Dñs custodit te ab omi malo: custodiat animā tuā dñs. Dñs custodiat īntroitū tuū ꝛ exitū tuū: ex hoc nunc ꝛ vsq: in sclm. An. Auxilium meū a dño. Cā. vts. hy⁹.

Immēse celi cōditor: q̇ mixta ne confunderet: aque fluenta diuidēs / celū dedisti limitē. Firmās locū celestibus / simulq: terre riuulis: vt vnda flāmas tēperet / terre solū ne dissipet. Infunde nūc pijssime / donū perennis gratie: fraudis noue ne casibus / nos error atterat vetus. Lucem fides inueniat / sic luis iubar ferat: hec vana cūcta terreat / hāc falsa nulla ꝯprimāt. Presta pr. ℣. Dirigaꝛ dñe. An. Magnificem⁹ xpm regē dñm q̇ superbos hūiliat: et exaltat hūiles. ps. Magt. ¶ Fer.iiii. ad vs. Canticum graduū. ps.cxxi.

Letat⁹ sū i his q̄ dicta sunt michi: i domū dñi ibim⁹. Stātes erāt pedes nri: i atrijs tuis hierlm. Hierlm q̄ edificaꝛ vt ciuitas: cui⁹ participatio ei⁹ i idipm. Illuc ei ascēderīt trib⁹ trib⁹ dñi: testioniū isrł ad ꝯfitēdum noi dñi. Q: illic sederīt sedes in iudicio: sedes sup domum dauid. Rogate q̄ ad pacē sūt hierlz ꝛ abūdātia diligētib⁹ te Fiat pax i ṽtute tua: ꝛ abūdātia in turrib⁹ tuis. Propt frēs meos et ꝓximos meos: loq̄bar pacē de te. Propt domū dñi dei nri: q̄siui bona tibi. An. In domum domini letātes ibimus. Canticum graduū. ps.cxxii.

Ad te leuaui oculos meos: q̄ habitas in celis. Ecce sicut oculi seruorū: i manibus dn̄orum suorū. Sicut oculi ancille in manibus dn̄e sue: ita oculi nostri ad dominum deū nostrū donec misereatur nostri. Miserere nostri dn̄e miserere nr̄i: qr multum repleti sum⁹ despectiōe. Quia multū repleta est aīa nostra: opprobriū abundantibus z despectio superbis. an. Qui habitas i celis miserere nobis.

Canticum graduū . ps. cxxiij.

Nisi quia dn̄s erat i nobis dicat nūc israel: nisi quia dn̄s erat i nobis. Cū exurgerent hoīes in nos: forte viuos deglutissent nos. Cum irasceret furor eor in nos: forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentē ptransiuit aīa nostra: forsitan pertransisset aīa nr̄a aquā intolerabilem. Bn̄dictus dn̄s: q̄ non dedit nos in captionē dētib⁹ eorū. Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium. Laqueus ɔtritus est: z nos liberati sum⁹. Adiutorium nr̄m in noīe dn̄i: q̄ fecit celū z terrā. an. Adiutoriū nr̄m in noīe dn̄i. Cāti. gra. ps. cxxiiij.

Qui confidunt in dn̄o sicut mons syon: non cōmouebit ineternū q̄ habitat in hierl'm. Montes in circuitu eius/ z dn̄s in circuitu populi sui: ex hoc nunc z vsq in scl'm. Quia nō relinquet dn̄s virgam pctōrē/ sup sortem iustorum: vt non extendant iusti ad iniquitatē man⁹ suas. Benefac dn̄e: bonis z rectis corde. Declinātes autem in obligatiōes: adducet dn̄s cū operantibus iniquitatē pax super isrl'. an. Bn̄fac dn̄e bonis z rectis corde. Cāticū grad. ps. cxxv.

In conuertēdo dn̄s captiuitatē syon: facti sumus sicut ɔsolati. Tunc repletū est gaudio os nr̄m: et lingua nr̄a exultatione. Tūc dicēt inter gētes: magnificauit dn̄s facere cum eis. Magnificauit domin⁹ facere nobiscum: facti sum⁹ letantes. Conuertere dn̄e captiuitatē nr̄am: sicut torrēs i austro. Qui semināt in lachrimis: i exultatione metent. Euntes ibant z flebant: mittentes semina sua. Venientes aūt venient cum exultatione: portātes manipulos suos. an. Facti sum⁹ sicut ɔsolati. Cap. vts. hy.

Telluris ingēs ɔditor/ mūdi solū q̄ eruēs: pulsis aque molestijs/ terrā dedisti immobilem. Vt germē aptū proferens/ fuluis decora floribus: fecūda fructu siste=

ret/pastūq; gratū redderet. Mētis perustę vulnera/mūda viroris gratia: vt facta fletu diluat/motusq; prauos atterat Iussis tuis obtēperet/nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat/ z mortz actū nesciat. Presta pater. ℣. Dirigat dñe. ā. Exultet spiritus me⁹ i dño deo salutari meo. ps. Magnificat. ¶ Feria.iiij.ad vesp. Canti.grad. ps.cxxvi.

Nisi dñs edificauerit domū: in vanū laborauerunt qui edificant eā. Nisi dominus custodierit ciuitatē: frustra vigilat qui custodit eā. Vanū est vobis ante lucez surgere: surgite postq̄ sederitis qui māducatis panē doloris. Cū dederit dilectis suis somnū: ecce hereditas dñi filij merces fruct⁹ vētris. Sicut sagitte in manu potentis: ita filij excussorum. Beatus vir q̄ impleuit desideriū suū ex ipsis: nō confundetur cū loquet inimicis suis in porta. āā Beatus vir q̄ impleuit desideriū suū. Canti.grad.

Beati omnes ps.cxxvij. qui timēt dñm: qui ambulant in vijs ei⁹. Labores manuū tuarū quia māducabis: beat⁹ es z bene tibi erit. Uxor tua sicut vitis abundans: in laterib⁹ domus tue. Filij tui sicut nouelle oliuarū: in circuitu mēse tue. Ecce sic bñdicet homo: q̄ timet dñm. Benedicat tibi dñs ex syon: et videas bona hierlm oib⁹ dieb⁹ vite sue Et videas filios filiorū tuorū: pacē sup isrl. Gloria pri. ā Beati oēs q̄ timēt dñz. Cāti.grad.ps.cxxviij

Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea: dicat nūc israel. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: etem nō potuerūt mihi. Supra dorsum meū fabricauerūt pctōres: prolongauerūt iniquitatē suā. Dñs iustus cōcidet ceruices pctōrū: cōfundant z cōuertant retrorsum/oēs qui oderūt syon. Fiant sicut fenū tectorū: qd̄ priusq̄ euellat exaruit. De quo nō impleuit manū suā q̄ metet: z sinū suū qui manipulos colliget. Et nō dixerūt qui preteribāt bñdictio dñi super vos: bñdixim⁹ vobis in noīe dñi. ā Bñdiximus vobis in noīe dñi. Cāti.grad. ps.cxxix.

De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meā. Fiant aures tue intendētes: in vocē deprecationis mee. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe quis sustinebit? Quia apud te propi-

ciatio est: et propter legē tuā sustinui te dñe. Sustinuit aīa mea in verbo ei⁹: speravit aīa mea i dño. A custodia matutina vsq; ad noctē: speret isrl' i dño. Quia apud dñm mia: ⁊ copiosa apud eū redēptio. Et ipse redimet israel: ex oībus iiquitatib⁹ ei⁹. Aña. De profundis clamaui ad te domine.

Canti. grad. Psalm⁹. cxxx.

Domine nō est exaltatū cor meū: neq; elati sūt oculi mei. Neq; ambulaui in magnis: neq; in mirabilibus sup me. Si non hūiliter sentiebā: sed exaltaui aīam meā. Sicut ablactatū est sup matre sua: ita retributio i anima mea. Speret israel i dño: ex hoc nūc ⁊ vsq; in sclm. Aña. Speret israel i dño. Hym. vēs. hy⁹.

Celi de⁹ sanctissime / q̄ lucidū centrū poli: cādore pīgis igneo / augēs decoro lumie. Quarto die qui flāmeā / solis rotā cōstituēs: lune ministrās ordini / vagos decursus syderū. Ut noctibus vel lumini / direptiōis terminū: primordijs et mēsium / signū dares notissimū. Illumina cor hoīm / absterge sordes mentiū: resolue culpe viculū / euerte moles criminū. Presta pr̄. ℣ Dirigat dñe. Añ. Fecit michi de⁹ me⁹ magna quia potēs est et sanctū nomē ei⁹. Ps. Magt. ❡ Feria. v. ad vesp.

Canti. grad. Psalm⁹. cxxxi.

Memēto dñe dauid: ⁊ oīs māsuetudinis ei⁹. Sicut iurauit dño: votū vouit deo iacob. Si itroiero i tabernaculū dom⁹ mee: si ascēdero in lectū strati mei. Si dedero somnū oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationē. Et requiē tēporib⁹ meis donec inueniā locū dño: tabernaculū deo iacob. Ecce audiuim⁹ eā in effrata: iuenim⁹ eā i cāpis silue. Introibimus i tabernaculū ei⁹: adorabim⁹ i loco vbi steterunt pedes eius. Surge dñe in requiē tuā: tu ⁊ archa sctificatiōis tue. Sacerdotes tui iduant iusticiā: ⁊ scti tui exultēt. Propter dauid seruū tuū: nō auertas faciē xp̄i tui. Iurauit dñs dauid veritatē / ⁊ non frustrabit eū: de fructu vētris tui ponā sup sedē tuā. Si custodierit filij tui testamentū meū: ⁊ testimonia mea hec q̄ docebo eos. Et filij eor: vsq; in sclm sedebūt super sedē tuā. Qm̄ elegit dñs syō: elegit eā i habitationē sibi. Hec requies mea i sclm scli: hic habitabo qm̄ elegi eā. Viduā ei⁹ bñdicēs bñdicā: paupes ei⁹ satu-

rabo panibus. Sacerdotes
ei⁹ iduā salutari: ⁊ scti ei⁹ ex=
ultatiōe exultabūt. Illuc p=
ducā cornu dauid: paui lucer
nā xpo meo. Inimicos ei⁹ i=
duā ↄfusiōe: sup ipz aūt efflo
rebit sctificatio mea. Alla. Añ.
Et ois mãsuetudis ei⁹. Can. g.
Ecce quā bo= ps. cxxxii.
nū ⁊ q̄z iocūdū: habita=
re fres i vnū Sicut vnguētū
in capite: qđ descēdit i barbā
barbā aarō. Qđ descēdit in
orā vestimenti eius: sicut ros
hermō q̄ descēdit i mōtē syō.
Qm̄ illic mādauit dñs bñdi
ctionē: ⁊ vitā vsq̄z in sclm̄. añ.
Ecce q̄z bonū ⁊ q̄z iocūdū. p. 134.
Laudate nomen dñi:
laudate fui dñi. Qui
statis i domo dñi: i atrijs do
mus dei nr̄i. Laudate dñm
qm̄ bon⁹ dñs: psallite noi ei⁹
qm̄ suaue. Qm̄ iacob elegit
sibi dñs: isrl̄i possessionē sibi
Q ⁊ ego cognoui q̄ magn⁹
est dñs: ⁊ de⁹ nr̄ pre oib⁹ dijs
Oia q̄cūq̄z voluit dñs fecit i
celo ⁊ i terra: i mari ⁊ i oibus
abyssis. Educens nubes ab
extremo terre: fulgura i plu=
uiā fecit. Qui pducit vētos
de thesauris suis: q̄ percussit
primogenita egypti/ab hoie
vsq̄z ad pecus. Emisit signa
⁊ pdigia i medio tui egypte:
in pharaonē ⁊ i oēs fuos ei⁹
Qui pcussit gētes multas: ⁊
occidit reges fortes. Seō re=
gē amorreorū/⁊ og regē ba=
sā: ⁊ oia regna chanaan. Et
dedit terrā eorū hereditatē:
hereditatē israel populo suo
Domine nomen tuū ineter=
nū: dñe memoriale tuū in ge
neratione et generationem.
Quia iudicabit dñs ppl̄m
suū: et in seruis suis depreca=
bit. Simulachra gentiū ar=
gentū et aurū: opera manuū
hominū. Os habēt et nō lo=
quent: oculos habēt ⁊ nō vi=
debūt. Aures habēt et non
audiēt: neq̄z em̄ est spirit⁹ in
ore ipsorū. Similes illis fiāt
qui faciūt ea: et omes qui cō=
fidunt in eis. Domus israel
bñdicite dño: domus aaron
benedicite domino. Dom⁹
leui benedicite domino: qui
timetis dñz benedicite dño.
Benedictus dñs ex syon: q̄
habitat in hierusalē. añ. Om=
nia quecūq̄z voluit domin⁹ fecit.
Onfitemi= ps. cxxxv
ni dño quoniā bon⁹:
quoniā ineternum mia eius.
Cōfitemini deo deoꝝ. Cō=
fitemini dño dñoꝝ. Qui fa=
cit mirabilia magna solus.
Qui fecit celos i intellectu.
Qui firmauit terrā: sup aq̄s
Qui fecit luminaria magna
Solem in potestatem diei.

Lunā ⁊ stellas:in potestatē noctis. Qui pcussit egyptū: cū primogenitis eorū. Qui eduxit israel: de medio eorū. In manu potēti:et brachio excelso. Qui diuisit mare rubrū:in diuisiones. Et eduxit israel: per mediū ei⁹. Et excussit pharaonē ⁊ ꝟtutē ei⁹: ī mari rubro. Qui trāsduxit ppl'z suū:p desertū. Qui pcussit reges magnos. Et occidit reges fortes. Seon regē amorreoꝝ. Et og regē basā. Et dedit terrā eorū:hereditatē. Hereditatē isrl': seruo suo. Quia in humilitate nostra:memor fuit nostri. Et redemit nos: ab inimicis nostris. Qui dat escā:omī carni. Cōfitemini deo celi. Cōfitemini dño dñoꝝ:qm̄ ieternū mia eius. ā. Quoniā ineternum mia eius. ps dauid ꝑpter hieremiam. cxxxvi.

Super flumina babilonis illic sedimus et fleuim⁹: dum recordaremur tui syon. In salicibus in medio ei⁹: suspēdimus organa nostra. Quia illic interrogauerunt nos qui captiuos duxerunt nos:verba cantionū. Et qui abduxerūt nos: hymnū cantate nobis de canticis syon. Quomodo cātabimus canticū dñi:in terra aliena. Si oblitus fuero tui hierusalez: obliuioni detur dextera mea. Adhereat lingua mea faucibus meis:si nō meminero tui. Si nō proposuero hierusalem: in principio leticie mee. Memor esto dñe filioꝝ edō: in die hierusalē. Qui dicunt exinanite exinanite: vsq; ad fundamentū in ea. Filia babilonis misera:beatus qui retribuet tibi retributionē tuā quā retribuisti nobis. Beatus q tenebit:⁊ allidet paruulos suos ad petrā. ān. hymnū cantate nobis de cāticis syon. hy⁹.

Magne de⁹ potentie/ q ex aquis ortū genus: partim remittis gurgiti/partim leuas in aera. Dimersa limphis imprimēs/subuecta celis irrogans: vt stirpe vna prodita/diuersa rapiāt loca. Largire cūctis seruulis/qs mūdat vnda sanguinis:nescire lapsus criminū / nec ferre mortis tediū. Vt culpa nullū deprimat/nullū leuet iactātia: elisa mēs ne cōcidat/ elata mens ne corruat. Presta pater. ℣. Dirigat. ān. Deposuit potētes sanctos suos psequētes ⁊ exaltauit hūiles xp̄m ꝯfitētes.

¶ Fer.vi.ad vesp.ps.cxxxvii.

Confitebor tibi dñe ī toto corde meo: qm̄ audisti oia ꝟba oris

mei In ↄspectu āgelorꝝ psallā tibi: adorabo ad tēplū sanctū tuū et cōfitebor noī tuo. Sup mīa tua ꝛ veritate tua: qm̄ magnificasti sup oīe nomen sanctū tuū In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me: multiplicabis in aīa mea virtutē. Confiteanī tibi domie oēs reges terre: qꝛ audierūt oīa verba oꝛis tui. Et cantēt invijs dn̄i: qm̄ magna est gloꝛia dn̄i. Q m̄ excelsus dn̄s ꝛ humilia respicit: ꝛ alta a lōge cognoscit. Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me: et sup irā inimicorū meoꝝ extendisti manū tuā ꝛ saluū me fecit dextera tua. Dn̄s retribuet ꝑ me dn̄e mīa tua in scl'm: opa manuū tuarū ne despicias. Gloria pr̄i. ā. In cōspectu angelorū psallā tibi de⁹ me⁹. ps. cxxxviij

Domine pꝛobasti me ꝛ cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā ꝛ resurrectionē meam. Intellexisti cogitationes meas de lōge: semitā meā et funiculū meuꝫ inuestigasti. Et oēs vias meas pꝛeuidisti: qꝛ nō est sermo in lingua mea. Ecce dn̄e tu cognouisti oīa nouissima ꝛ antiqua: tu formasti me et posuisti sup me manū tuā. Mirabilis facta est scientia tua ex me: cōfoꝛtata est et nō potero ad eam. Quo ibo a spiritu tuo: et quo a facie tua fugiā? Si ascendero in celū tu illic es: si descendero ad infernū ades. Si sumpsero pēnas meas diluculo: ꝛ habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me: ꝛ tenebit me dextera tua Et dixi foꝛsitan tenebꝛe conculcabūt me: ꝛ nox illuminatio mea in delicijs meis. Qꝛ tenebꝛe nō obscurabunī a te ꝛ nox sicut dies illuminabiī: sicut tenebꝛe eius ita ꝛ lumen ei⁹ Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee. Cōfitebor tibi qꝛ terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua ꝛ aīa mea cognoscet nimis. Non est occultatū os meū a te qd̄ fecisti in occulto: ꝛ substantia mea ī inferioꝛib⁹ terre. Imperfectū meū viderunt oculi tui/ꝛ in libꝛo tuo oēs scribētur: dies foꝛmabunī et nemo in eis. Mihi autē nimis honoꝛificati sunt amici tui de⁹: nimis cōfoꝛtatus est pꝛincipatus eoꝛum. Dinumerabo eos et sup arenā multiplicabunī: exurrexi ꝛ adhuc sū tecum Si occideris de⁹ pctōres: viri sanguinū declinate a me. Quia dicitis in cogi-

tatione: accipiant i vanitate ciuitates suas. Nonne qui oderunt te domine oderam: et super inimicos tuos tabescebam. Perfecto odio oderã illos: inimici facti sunt michi. Proba me deus et scito cor meum: iterroga me ⁊ cognosce semitas meas. Et vide si via iniquitatis in me est: et deduc me in via eterna. An. Domine probasti me ⁊ cognouisti me. Psalmus dauid. cxxxix.

Eripe me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerũt iniquitates in corde: tota die constituebant prelia. Acuerũt linguas suas sicut serpẽtes: venenũ aspidum sub labijs eorum. Custodi me domine de manu peccatoris: ab hominib⁹ iniquis eripe me. Qui cogitauerunt supplantare gressus meos: abscõderunt superbi laqueum michi Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter scandalum posuerunt michi. Dixi dño deus meus es tu: exaudi domine vocẽ deprecatiõis mee Dñe dñe virt⁹ salutis mee: obumbrasti super caput meũ in die belli. Non tradas me domine a desiderio meo peccatori / cogitauerunt contra me ne derelinquas me: ne forte exaltentur. Caput circuitus eorum: labor labiorũ ipsorum operiet eos. Cadent super eos carbones: in ignẽ deijcies eos in miserijs non subsistẽt. Vir linguosus nõ dirigetur in terra: virũ iniustum mala capiẽt in interitu. Cognoui quia faciet dominus iudicium inopis: et vindictam pauperum. Verũtamen iusti confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo. Gloria patri. Sicut erat. An. A viro iniquo libera me dñe. Psalmus. cxl.

Domine clamaui ad te exaudi me: intẽde voci mee cum clamauero ad te. Dirigatur oratio mea sicut incẽsum in cõspectu tuo: eleuatio manuũ mearum sacrificium vespertinum. Pone domine custodiam ori meo: et ostium circũstantie labijs meis. Nõ declines cor meũ in verba malicie: ad excusandas excusatiões in peccatis. Cum hominibus operantibus iniquitatem: ⁊ nõ cõmunicabo cum electis eorum. Corripiet me iustus i misericordia ⁊ increpabit me: oleũ autem peccatoris nõ impinguet caput meũ. Quõ adhuc oratio mea in bñplacitis eorum: absorti sunt iuncti petre

iudices eorũ. Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est super terram. Dissipata sunt ossa nostra secus infernum/quia ad te domine domine oculi mei: in te speraui non auferas animam meam. Custodi me a laqueo quem statuerunt michi: et ab scandalis operantium iniquitatẽ. Cadent in retiaculo eius peccatores: singulariter sum ego donec trãseam. Gloria patri. ãn. Domine clamaui ad te exaudi me. Psalmus cxli.

Voce mea ad dominũ clamaui: voce mea ad dominum deprecatus sum. Effundo in conspectu eius orationem meam: et tribulationem meam ante ipm pronũcio. In deficiendo ex me spiritum meum: et tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabam: abscõderunt laqueum michi. Cõsiderabam ad dexteram et videbã: et non erat qui cognosceret me. Perijt fuga a me: et non est qui requirat aiam meã. Clamaui ad te domine dixi tu es spes mea: portio mea in terra viuẽtium. Intẽde ad deprecationem meã: quia humiliatus sum nimis. Libera me a persequentib9 me: quia cõfortati sunt super me. Educ de custodia aiam meam ad confitendum nomini tuo: me expectãt iusti donec retribuas michi. ãn. Portio mea domine sit in terra viuẽtium. Hymnus.

Plasmator hois deus/ qui cuncta solus ordinans: humum iubes producere/reptantis et fere genus. Qui magna rerum corpora/dictu iubentis viuida: vt seruiant per ordinem/subdens dedisti homini. Repelle a seruis tuis/quicquid per immundiciam: aut moribus se suggerit/aut actib9 interserit. Da gaudiorum premia/da gratiarum munera: dissolue litis vincula/astringe pacis federa. Presta pater piissime/patriqꝫ compar vnice: cũ spiritu paracleto/in sempiterna secula. Amen. ꝟ. Dirigatur domine ad te. ãn. Suscepit deus israel puerum suum sicut iurauit abraham et semini eius: et exaltauit humiles vsqꝫ in seculũ. ps. Magnificat.

¶ In sabbatis ad vesperas. Psalm9 dauid aduersus goliath. cxliij.

Benedictus dñs deus meus / q̄ docet manus meas ad p̄liũ: et digitos meos ad bellum. Mia mea et refugiũ meũ: susceptor me⁹ et liberator me⁹. Protector me⁹ ꝛ in ip̄o speraui: qui subdis populũ meũ sub me. Dñe quid est homo qꝛ innotuisti ei: aut fili⁹ hoīs quia reputas eũ. Homo vanitati similis factus est: dies ei⁹ sicut vmbra p̄tereũt. Dñe inclina celos tuos ꝛ descēde: tange mōtes ꝛ fumigabunt. Fulgura coruscationem et dissipabis eos: emitte sagittas tuas ꝛ conturbabis eos. Emitte manũ tuam de alto / eripe me ꝛ libera me de aquis multis: ꝛ de manu filioꝝ alienorũ. Quoꝝ os locutum est vanitatē: ꝛ dextera eoꝝ dextera iniquitatis. Deus cāticũ nouũ cantabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi. Qui das salutē regib⁹ q̄ redemisti dauid seruũ tuuꝫ: de gladio maligno eripe me. Et erue me de manu filioꝝ alienoꝝ / quoꝝ os locutũ est vanitatē: et dextra eoꝝ dextera iniquitatis. Quoꝝ filij: sicut nouelle plātationes a iuuētute sua. Filie eoꝝ cōposite: circũornate vt similitudo tēpli. Prōptuaria eorũ plena: eructantia ex hoc i illud. Oues eoꝝ fetose abundantes i gressib⁹ suis: boues eorũ crasse. Nō est ruina macerie neqꝫ trāsitus: neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Beatũ dixerũt pplm cui hec sunt: beat⁹ populus cui⁹ est dñs de⁹ ei⁹.

ān. Benedictus dñs deus meus.

Exaltabo te ps. cxliiii de⁹ me⁹ rex: et bñdicā nomini tuo in sclm et in sclm scli. Per singulos dies bñdicā tibi: ꝛ laudabo nomē tuũ i sclm ꝛ in sclm scli. Magnus dñs ꝛ laudabilis nimis: ꝛ magnitudinis ei⁹ non est finis. Generatio ꝛ generatio laudabit opera tua: ꝛ potentiam tuā pronũciabunt. Magnificētiā glīe sanctitatis tue loquent: ꝛ mirabilia tua narrabũt. Et virtutē terribilium

tuorū dicent: et magnitudinē tuā narrabūt. Memoriā abūdantie suauitatis tue eructabūt: et iusticia tua exultabunt. Miserator et misericors dñs: patiēs et multum misericors. Suauis domin⁹ vniuersis: et miserationes ei⁹ sup oĩa opa ei⁹. Confiteant tibi dñe oĩa opera tua: et sancti tui benedicāt tibi. Gloriam regni tui dicēt: et potentiā tuā loquent. Ut notā faciant filijs hoim potentiā tuā: et gloriā magnificētie regni tui. Regnū tuū regnū oim scło2ū: et dñatio tua in omĩ gñatione et generationē. Fidelis dñs in oĩbus verbis suis: et sanct⁹ in oĩbus operib⁹ suis. Alleuat dñs oēs q̄ corruūt: et erigit oēs elisos. Oculi oim in te sperāt dñe: et tu das escam illorum in tēpore oportuno. Aperis tu manū tuā: et iples omẽ aĩal bñdictiōe. Iustus dñs in oĩbus vijs suis: et sanctus in omĩbus operib⁹ suis. Prope est dñs oĩbus inuocantib⁹ eū: oĩbus inuocātib⁹ eū in veritate. Uolūtatē timētiū se faciet/ et deprecationē eo2 exaudiet: et saluos faciet eos. Custodit dñs oēs diligētes se: et omẽs pctōres disperdet. Laudationē dñi loquet os meū/ et bñdicat oĩs caro noĩ sancto ei⁹: in scłm et in scłm scłi. a. Ineternū et in seculum seculi. Psalmus. cxlv.

Lauda aĩa mea dñm/ laudabo dñm in vita mea: psallam deo meo q̄diu fuero. Nolite cōfidere i principibus in filijs hoim: in quibus nō est salus. Exibit spiritus eius/ et reuertet in terram suā: in illa die peribūt omnes cogitationes eorum. Beatus cuius deus iacob/ adiutor eius spes eius in domino deo ipsius: qui fecit celū et terrā mare et oĩa que in eis sunt. Qui custodit veritatē in seculum/ facit iudiciū iniuriam patiētibus: dat escam esuriētibus. Dñs soluit cōpeditos: dñs illuminat cecos. Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos. Domin⁹ custodit aduenas pupillū et viduam suscipiet: et vias peccatorū disperdet. Regnabit dominus in scła deus tu⁹ syon: in generatione et generationē. a. Laudabo deū meū in vita mea. ps. cxlvi.

Laudate dñm qm̄ bonus est psalmus: deo nr̄o sit iocūda decora q̄ laudatio. Edificās hierłm dñs: dispsiōes israelis ↄgregabit. Qui sanat cōtritos corde: et alligat cōtritiōes eo2. Qui

numerat multitudinē stellarū: ⁊ omnibus eis noīa vocās. Magnꝰ dn̄s noster ⁊ magna virtꝰ eiꝰ: ⁊ sapiētie eiꝰ non est numerꝰ. Suscipiēs māsuetos dn̄s: hūilians aūt pctōres vsq₃ ad terrā. Precinite dn̄o in ↄfessione: psallite deo nostro in cythara. Qui operit celū nubibꝰ: et parat terre pluuiā. Qui pducit in montibus fenū: et herbā seruituti hominū. Qui dat iumētis escā ipsorū: et pullis coruorū īuocātibꝰ eū. Nō ī fortitudine equi volūtatē habebit: nec in tibijs viri beneplacitū erit ei. Bn̄placitū est dn̄o sup timētes eū: ⁊ ī eis q̄ sperāt sup mīa eiꝰ. ān. Deo nostro iocūda sit laudatio. Psalmus. cxlvii.

Lauda hirl'm dn̄m: lauda deū tuū syon. Qm̄ cōfortauit seras portaꝝ tuarū: benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacē: et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquiū suū terre: velociter currit sermo eiꝰ. Qui dat niuē sicut lanā: nebulā sicut cinerē spargit. Mittit cristallū suā sicut buccellas: ante faciē frigoris eiꝰ q̄s sustinebit: Emittet verbum suū ⁊ liquefaciet ea: flabit spiritus eiꝰ ⁊ fluent aque. Qui annūciat verbū suū iacob: iusticias ⁊ iudicia sua isrl'. Nō fecit taliter omī nationi: ⁊ iudicia sua nō manifestauit eis. ān. Lauda hierusalem dominū.

Capitulū. ij. corinthio. prio.

Benedictus deus ⁊ pater dn̄i nostri iesu xp̄i pater misericordiarū/ ⁊ deus totius cōsolatiōis: qui cōsolat' nos in omni tribulatione nr̄a. Deo grās. Sequit' hyꝰ.

O Lux beata trinitas / et principalis vnitas: iam sol recedit igneus/ īfunde lumen cordibꝰ. Te mane laudū carmine / te deprecemur vesperi: te nr̄a supplex glīa / per cuncta laudet scl'a. Deo prī sit glia/ ⁊c. Alius hymnꝰ.

Deus creator oīm/ poliq₃ rector vestiēs: diē decoro lumīe / noctē soporis grā. Artus solutos vt q̄es/ reddat laboris vsui: mētesq₃ fessas alleuet/ luctusq₃ soluat āxios. Grates pacto iā die/ et noctis exortu preces: voti reos vt adiuues / hymnū canētes soluimus. Te cordis ima ↄcināt/ te vox canora cōcrepet: te diligat castꝰ amor/ te mēs adoret sobria. Ut cū profundo clauserit/ diem caligo noxium: fides tenebras nesciat / et nox fide reluceat. Dormire mentem ne sinas/ dormire culpa nouerit: ca-

stos fides refrigeret / somni vaporē tēperet. Exuta sensu lubrico / te cordis alta somnient: ne hostis inuidi dolo / pauor qetos suscitet. Christum rogemus ꝛ patrē / christiqꝫ patris ꝛ spiritum: vnum potēs per om̄ia / foue precantes trinitas. ℣. Uespertina oratio ascendat ad te dn̄e. Et descēdat super nos misericordia tua. An. super magnificat. Peccata mea dn̄e sicut sagitte infixa sunt in me: sed anteqꝫ vulnera generent in me / sana me dn̄e medicamēto penitentie de⁹. ps. Magñt.

¶ Hoc modo cātetur cōpletoriū. Festis qꝫ dn̄icis similiter et ferijs. ab octa. epiphanie vsqꝫ ad .xl. Et ab octauis pasche. vsqꝫ ad aduentū dn̄i. Cū his psalmis. Psalmus .iiij.

Um inuocarē exaudiuit me deus iusticie mee: in tribulatione dilatasti michi. Miserere mei: et exaudi orationē meam. Filij hoim vsqquo graui corde: vt quid diligitis vanitatē ꝛ qritis mēdacium? Et scitote quoniā mirificauit domin⁹ sanctum suū: dn̄s exaudiet me cū clamauero ad eū. Irascimini ꝛ nolite peccare: que dicitis in cordibus vestris et in cubilibus vestris cōpungimini. Sacrificate sacrificium iusticie et sperate in dn̄o: multi dicunt quis ostendit nobis bona. Signatū est sup nos lumen vultus tui dn̄e: dedisti leticiam i corde meo. A fructu frumenti vini et olei sui: multiplicati sunt. In pace i idipsum: dormiam et requiescā. Quoniā tu domine: singulariter in spe ꝯstituisti me.

In te domine Psalm⁹. speraui non cōfundar ineternum: i iusticia tua libera me Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me. Esto michi in deū protectorem / et in domum refugij: vt saluum me facias. Quoniā fortitudo mea ꝛ refugiū meū es tu: et propter nomē tuum deduces me et enutries me. Educes me de laqueo quē absconderunt michi: quoniā tu es protector me⁹ In manus tuas cōmendo spiritum meū: redemisti me dn̄e deus veritatis. Gloria patri. Sicut erat. Psalmus .xc.

Qui habitat in adiuto-

rlo altissimi: in protectiõe dei celi cõmorabitur. Dicet domino susceptor meus es tu: ꝛ refugium meum deus meus sperabo in eum. Quoniam ipse liberauit me de laqueo venãtium: et a verbo aspero. Scapulis suis obumbrabit tibi: ꝛ sub pennis eius sperabis. Scuto circũdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno. A sagitta volãte in die a negocio perambulante i tenebris: ab incursu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille/ ꝛ decẽ milia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit. Verũtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorum videbis. Quoniã tu es domine spes mea: altissimũ posuisti refugium tuum. Nõ accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Quoniam angelis suis mãdauit de te: vt custodiant te in omibus vijs tuis. In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Super aspidem et basiliscũ ambulabis: ꝛ conculcabis leonem ꝛ draconem. Quoniam i me sperauit liberabo eum: protegã eum quoniam cognouit nomẽ meum. Clamauit ad me et ego exaudiam eum/ cũ ipso sum in tribulatione: eripiã eum et glorificabo eũ. Longitudine dierum replebo eũ: ꝛ ostendam illi salutare meũ. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat. Canticum graduum. ps. cxxxiij.

Ecce nunc benedicite dominum: omnes serui domini. Qui statis in domo domini: in atrijs domus dei nostri. In noctibus extollite manus vestras in sancta: et benedicite dominum. Benedicat te dominus ex syon: qui fecit celum et terrã. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. Sicut erat. Ã. Miserere michi dñe: et exaudi orationẽ meã. Cpm. Hiere. xiiij.

Tu in nobis es domine et nomen sanctum tuũ ꝛ gloriosum inuocatũ est super nos: ne derelinquas nos domine deus nr̃. Deo grãs.

Te lucis ante hymnꝰ. terminum/ rerum creator poscimus: vt solita clemẽtia/ sis presul ad custodiam. Procul recedant somnia/ et noctium fantasmata: hostẽq; nostrum cõprime/ ne polluãtur corpora. Presta pr̃ omnipotẽs/ per iesum christum dominum: qui tecum in per-

pectuum / regnat cum sancto spiritu. Amen. ℣. Custodi nos domine vt pupillam oculi. Sub vmbra alarū tuarū protege nos.

¶ Canticum symeonis prophete. Luce secundo.

Nunc dimittis seruū tuū domine: secūdum verbum tuum in pace. Quia viderūt oculi mei: salutare tuū. Quod parasti: ante faciem omnium populorum. Lumen ad reuelationem gentium: et gloriā plebis tue israel. Gloria patri et filio. Sicut erat.

Añ. Salua nos domine vigilantes / custodi nos dormiētes: vt vigilem⁹ cum christo et requiescamus i pace. Kyrie eleyson. ter. Christe eleyson. ter. Kyrie eleyson. ter. Pat̄ noster. Et ne nos inducas in tētationē. Sed libera. In pace in idipsum. Dormiam et requiescā Credo i deū. Carnis resurrectionē. Et vitam eternam amen. Benedicamus patrē et filium cum sancto spiritu. Laudemus et superexaltem⁹ eū in secula. Benedictus es dñe in firmamento celi. Laudabilis et gloriosus et exaltatus i secula. Benedicat nos omnipotēs pater pius et misericors dominus. Amen.

Confitemini domino quoniam bon⁹. Quoniam in seculum misericordia eius.

Confiteor deo celi beate marie virgini oñi bus sanctis et vobis. q̄a ego peccator peccaui nimis in vita mea / cogitatione / locutione / opere / et omissione / mea culpa. Ideo precor dei genitricem virginem mariā: omnes sanctos et electos dei: et vos orare pro me peccatore ad dominum nostrum iesum christum vt misereatur mei. Misereatur vestri omnipotens deus et dimissis omnibus peccatis vestris perducat vos in vitā eternā. Amē. Dominus custodiat vos ab omni malo. Custodiat aiam tuam dominus. Oremus.

Indulgentiam et remissionem et absolutionē omnium peccatorū nostrorum: spacium vere penitētie et emendationem vite / grām et consolationem sancti spiritus tribuat nobis oēs pater pius et misericors dñs Amē. Dignare dñe nocte ista. Sine pctō nos custodire Miserere nr̄i dñe. Miserere nr̄i. Fiat mia tua dñe sup nos. Quēadmodū sperauim⁹ i te Dñe de⁹ ꝟtutū cōuerte nos Et ostēde faciem tuā et salui erim⁹. Dñe exaudi orōnem meā. Dñs vobiscū. Orem⁹.

Illumina q̃s dñe tenebras nostras/ ꝛ totius hui⁹ noctis insidias tu a nobis repelle ꝓpici⁹/salua nos oēs de⁹: ꝛ intercedēte beata dei genitrice maria cũ oībus sanctis/ lucē tuã nobis cõcede perpetuã. Dñm nostrũ iesum christũ filiũ tuũ. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate spũssancti de⁹. Per oĩa secula seculorum. Amē. Dñs vobiscum. Benedicamus dño.

¶ In aduentu dñi donec incipiat O sapientia: in sabbatinis dieb⁹ ꝛ profestis festorũ celebriũ q̃ tũc occurrũt vt puta in vigilia beati Andree: et profestis bti Nicolai: ꝛ Cõceptiõis marie: memoria de beata virgine post completorium habeatur per ãn.

De te virgo nasciturum mũdi saluatorē patres suspirauerũt: ꝑdixerũt prophete signauerũt figure/tandē ille panymph⁹ celestis gabriel salutãdo nunciauit: spũssanctus obũbrando fecũdauit. O quãdo veniet ille desideratus: o quãdo ex te nascet̃ tandiu expectat⁹. veni dñe iã veni/ p viscera ꝟginis visitans nos oriens ex alto. V⁹. Egredietur virga de radice iesse. Et flos de radice ei⁹ ascendet. Oratio.

Deus qui de btē marie virginis vtero verbũ tuũ angelo annũciante carnē suscipere voluisti/ ꝑsta supplicibus tuis: vt qui vere eã dei genitricē credimus/ ei⁹ apud te intercessionibus adiuuemur. Per eundem christum. Aliis autem diebus p idem tẽpus fiat memoria per ãn.

Ne timeas maria/ inuenisti gratiã apud dñm: ecce cõcipies ꝛ paries filiũ all'a. Versicul⁹ ꝛ orõ vt s.

¶ Sed post O sapientia: vsq ad vigil. nati. dñi habeat̃ ãn.

O virgo virginuꝫ quomodo fiet istud: qꝛ nec primã similē visa es: nec habere sequentē: filie hierl'm quid me admiramini: diuinũ est mysterium hoc quod cernitis. Cũ eisdem ꝟsic. ꝛ orõne vt s.

¶ In vigilia natiuitatis dñi ꝛ ɔsequẽter vsq ad festũ purificationis marie inclusiue: memoria post ɔplet. erit p ã.

Nesciēs mr̃ ꝟgo virũ/ peperit sine dolore saluatorē scloꝝ ipm regē angelorũ sola virgo lactabat vbere de celo pleno. V. Post ptũ. Oro.

Deus qui salutis eterne beate marie ꝟginitate fecũda/ hũano generi p̃mia ꝑstitisti: tribue q̃s: vt ipsam pro nobis itercedere sentiamus: per quã meruimus auctorem vite suscipere dñm nr̃m iesuꝫ xp̃m filiũ tuũ.

¶ A festo purificationis marie usque ad cenam domini: et a sabbato trinitatis usque ad aduentum domini: memoria beate virginis post completorium. varietur ad variationem dierum per hebdo.

¶ In sabbatinis diebus per annum.
Salue regina misericordie. Vite dulcedo et spes nostra salue. Ad te clamamus exules filii eue. Ad te suspiramus gementes et flentes in hac lachrymarum valle. Eya ergo aduocata nostra: illos tuos misericordes oculos ad nos converte. Et iesum benedictum fructum ventris tui: nobis post hoc exilium ostende. O clemens/o pia/o dulcis maria.

¶ In dominicis diebus per annum.
Aue regina celorum: aue domina angelorum. Salue radix sancta ex qua mundo lux est orta: aue gloriosa super omnes speciosa. Vale valde decora et pro nobis semper christum exora.

¶ In secunda feria per annum.
Sub tuum presidium confugimus sancta dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: sed a periculis cunctis libera nos semper virgo benedicta.

¶ In tertia feria per annum.
O florens rosa mater domini speciosa: o virgo mitis o fecundissima vitis clarior aurora pro nobis iugiter ora.

¶ In quartis feriis per annum.
Rogamus te virgo virginum/ rogamus te dignissima superni regis porta / rogamus te mundi regina que sola meruisti esse ianua christi: vt pro propriis pro nobis intercedas filium alleluia.

¶ In quinta feria per annum.
Aue stella matutina peccatorum medicina/mundi princeps et regina: sola virgo digna dici contra tela inimici clipeum pone salutis tue titulum virtutis: o sponsa dei electa esto nobis via recta ad eterna gaudia.

¶ In sexta feria per annum.
Mundi domina celi regina virgo et mater christi maria audi clamantes: iuua te rogantes: et pro quibus tuus filius fudit sanguinem tu pro illis funde incessanter tinniamata precum.
℣ Dignare me laudare. Oro.

Concede nos famulos tuos quesumus domine deus perpetua mentis et corporis salute gaudere: et gloriosa beate marie semper virginis intercessione a presenti liberari tristicia et eterna perfrui leticia. Per christum.

¶ De sancto olauo antiphona.
O beate pater olaue pium dominum iesum pro impietatibus nostris deposce. ℣ Ora pro nobis beate martyr olaue. Ut digni efficiamur. Oro.

Propiciare nobis quesumus domine famulis tuis per sancti olaui regis et martyris tui merita gloriosa: vt eius pia intercessione ab omnibus semper protegamur aduersis. Per christum dominum nostrum.

In summis autem festiuitatibus quoad primas vesperas, mense

moria de beata virgine post cōplet. habeatur per ān.
Alma redēptoris. cū vsi. ꝛ oratiōe vtā. nisi i sabbato he prime vespere euenerit: qꝛ tūc ā.
Salue regina habeat cū eisdē versicū. et oratione vtā.
Alma redēptoris mater / q̄ puia celi porta manens ꝛ stella maris succurre cadenti surgere q̄ curat pplo / tuq; genuisti natura mirāte tuū sctm̄ genitorē. Uirgo pri⁹ ac posterius gabrielis ab ore sumēs illud aue pctōꝝum miserere.
¶ Ipso die Resurrectiōis ꝛ cōsequēter vsq; ad sabbatum trinitatis post cōplet. mēoria de btā vgie p ā. hāc habeat.
Regina celi letare allā. Qꝛ quē meruisti portare allā. Resurrexit sicut dixit allā. Ora p nobis deū allā. ℣ Ora p nobis sctā dei genitrix allā. Ut digni effi. Oro.
Prosit nobis semp omnipotēs pr̄ ꝛ p̄cipue inter hec paschalia filij tui solēnia cōtinuata dei genitricis marie mēoria: q̄ et astitit vulnerata charitate in cruce pēdēti: ꝛ astat a dextris regina in celo regnanti. Eidem dn̄o nostro iesu christo filio tuo.
¶ Ista oro Prosit nobis sp. ꝛc. vsq; ad vigiliā pēthe. dūtaxat habeat: sed i ipsa vigilia ꝛ deīceps p hebdomadā. vsical⁹ ꝛ orō habeant sicut p annū ānotatū est: scz Dignare me. et Concede nos.

¶ Absolutiones seu Bn̄dictiones Lectionū p annum.
¶ In primo nocturno
Benedictione ppetua: bn̄dicat nos pr̄ etern⁹. ℟ Amen.
Deus dei fili⁹: nos bn̄dicere et adiuuare dignetur.
Spiritussācti gratia: illuminet corda et corpora nostra.
¶ In secundo nocturno.
Omnipotēs dn̄s: sua gratia nos benedicat.
Christus perpetue: det nobis gaudia vite.
Intus et exterius: nos purget spiritus almus.
¶ In. iij. noc. absq; homilia.
Diuinū auxiliū: maneat semper nobiscum.
Ad gaudia paradisi: pducat nos misericordia iesu xp̄i.
Ad societatē ciuiū supnorū: perducat nos rex angelorū.
¶ In. iij. noctur. cū homilia.
Euangelica lectio: sit nobis sempiterna sal⁹ et protectio.
Uerba redemptoris: pia sint suffragia nobis.
Ad societatē ciuiū supnorū: perducat nos rex angelorū.
¶ Q. n̄ due homilie occurrūt
Euangelica lectio. ꝛc. vtā.
Per euāgelica dicta: deleantur nostra delicta.

Ad societatē ciuiū supno. &c.
¶ Quando vero tres homi lie vt in nocte natiuitatis xpi
Euangelica lectio sit. &c.
Euangelicis armis: muniat nos conditor orbis.
Per euāgelica dicta: delcantur nostra delicta.
¶ De btā vgine in pmo noc.
Sancta dei genitrix: sis nobis auxiliatrix.
Ora voce pia: pro nobis virgo maria.
Stella maria maris: succurre piissima nobis.
¶ In secundo nocturno.
Alma vgo virginū: intercede pro nobis ad dominum.
Nos cum ple pia: benedicat virgo maria.
In omni tribulatiōe z angustia: succurrat nobis piissima virgo maria.
¶ In iij. noct. sine homilia.
Ab hoste maligno: eripiat nos dei genitrix virgo.
Jesus marie filius: sit nobis clemens et propicius.
Ad societatē ciuiū supnorū: pducat nos regia angelorū.
¶ Quādo vo homilia legit
Euāgelica lectio: sit nobis sempiterna salus z protectio.
Verba redemptoris: pia sint suffragia nobis.
Ad societatē ciuiū supnorū: pducat nos regina angelorum.

Kyrie eleyson. Christe eleysō. Kyrie eleysō. Christe audi nos. Christe exaudi nos. Christe audi nos. Pater de celis deus. Miserere nobis. Fili redemptor mundi deus. Miserere nobis. Sancte spūs illūinator mūdi deus. Miserere nobis. Sctā trinitas vnus deus. Miserere nobis
Saluator mūdi. adiuua nos
Sctā maria Ora p nobis.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo vginū or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Omnes scti angeli z archangeli. Orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum spirituum ordines. Orate p no.
Sctē ioannes baptista. or.
Omnes sancti patriarche et prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre or.
Sancte paule or.
Sancte andrea or.
Sancte iacobe or.
Sancte ioannes or.

Sancte iacobe oꝛ
Sancte philippe oꝛ
Sancte bartholomee oꝛ
Sancte matthee oꝛ
Sancte symon oꝛ
Sancte thadee oꝛ
Sancte thoma oꝛ
Sancte matthia oꝛ
Sancte barnaba oꝛ
Sancte luca oꝛ
Sancte marce oꝛ
Om̄es sancti apostoli ⁊ euāgeliste Oꝛate pro nobis.
Oēs scti discipuli dn̄i. oꝛt
Om̄es scti innocētes oꝛt
Sancte stephane oꝛ
Sancte line oꝛ
Sancte clete oꝛ
Sancte clemens oꝛ
Sancte sixte oꝛ
Sancte corneli oꝛ
Sancte cypriane oꝛ
Sancte laurenti oꝛ
Sancte vincenti oꝛ
Sancte blasi oꝛ
Sancte georgi oꝛ
Sancte olaue oꝛ
Sancte canute oꝛ
Sancte thoma oꝛ
Sancte edmunde oꝛ
Sancte haluarde oꝛ
Sancte magne oꝛ
Sctē dionysi cū socijs tu. oꝛ
Sctē maurici cū so. tuis oꝛ
Sctē nichasi cū so. tuis oꝛ
Sctē eustachi cū so. tuis oꝛ
Sctē gereon cū so. tuis oꝛ

Om̄es scti martyres oꝛt
Sancte siluester oꝛ
Sancte leo oꝛ
Sancte gregori oꝛ
Sancte martine oꝛ
Sancte nicolae oꝛ
Sancte suithune oꝛ
Sancte hieronyme oꝛ
Sancte leonarde oꝛ
Sancte benedicte oꝛ
Sancte botulfe oꝛ
Sancte ambrosi oꝛ
Sancte hylari oꝛ
Sancte remigi oꝛ
Sancte egidi oꝛ
Om̄es scti confessores oꝛt
Om̄es sancti monachi ⁊ heremite. Oꝛate pro nobis.
Sancta anna oꝛ
Sctā maria magdalena oꝛ
Sācta maria egyptiaca oꝛ
Sancta margareta oꝛ
Sancta katherina oꝛ
Sancta christina oꝛ
Sancta sabina oꝛ
Sancta cecilia oꝛ
Sancta lucia oꝛ
Sancta agatha oꝛ
Sancta agnes oꝛ
Sancta scolastica oꝛ
Sancta eugenia oꝛ
Sancta eufemia oꝛ
Sancta brigida oꝛ
Sancta barbara oꝛ
Sancta dorothea oꝛ
Sanncta sunniua oꝛ
Om̄es sancte virgines oꝛt

Omnes sancte vidue atq; cō tinentes. Orate p nobis.
Omnes sancti.iij. orāt
Christe audi nos. Christe exaudi nos. Christe audi nos. Propici⁹ esto. Libera nos dñe. Ab oī malo. Lib. Ab hoste malo. Li. Ab īsidijs z laqueis diaboli.l. Ab eterna et subitanea morte. li. A dānatiōe ppetua.lib. Ab īminētib⁹ pctōꝝ nr̄oꝝ periculis.lib. A spū fornicatiōis et ardore libidinis.li. Ab oī immūdicia mentis z corpis. Lib. Per mysterium sancte incarnationis tue. Lib. Per aduentū z natiuitatē tuā. lib. Per circūcisionem z baptismum tuū.lib. Per ieiunium z predicatione tuā.lib. Per passionē z crucē tuā. Libera. Per sctām resurrectionem tuā.lib. Per glīosam ascensionem tuā. Lib. Per grām spūssancti paracleti. Libera. In hora mortis Succure nobis dñe. In die iudicij. lib. Pctōres. Te rogamus audi nos. Ut pacē z cōcordiam nobis dones. Te rog. Ut salutē mētis z corporis nobis dones. Te r. Ut ecclesiam tuā sctām regere z defēsare digneris. Te r. Ut dñm apl̄icum et archiepm nostrū z cunctum ordinē ecclesiasticum in sctā religione conseruare digneris.te r. Ut epos z abbates cū omibus sibi cōmissis i tuo seruitio ꝯfortare digneris.te r. Ut regibus et principibus pacē z verā concordiā dare digneris. Te ro. Ut omes fideles infirmos pristine sanitati restituas.te r. Ut spaciū penitētie z emendationē vite/remissionē omnium pctōꝝ nostroꝝ nobis dones.te r. Ut oibus nobis bona faciētibus sempiterna bona retribuas.te r. Ut cunctum pplm catholicū regere et defensare digneris. Te r. Ut aias nr̄as z parentum nostroꝝ ab eterna dānatione eripias.te r. Ut aiab⁹ omnium fidelium defunctoꝝ requiem eternā dones.te r. Ut nos exaudire digneris. Te r. Fili dei. te r. Agnus dei q̄ tollis peccata mundi. Parce nobis dñe. Agnus dei qui tollis pctā mundi. Miserere nobis. Agn⁹ dei qui tollis pctā mūdi. Dona nobis pacē Kyrie eleysō. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pat nr̄. Et ne nos. Peccauim⁹ domine cū patribus nr̄is. Iniuste egimus iniq̄tatē fecimus. Dñe non scdm pctā nr̄a facias nobis. Neq; scdm iniq̄tates nostras retribuas no=

bis. D ne ne memineris ini-quitatū nrarum. Cito antici-pent nos mie tue qr paupes facti sumus nimis. A diuua nos deus salutaris nr. Et p-pter gloriam nois tui dñe li-bera nos z ppicius esto pec-catis nostris propter nomen sctm tuum. S aluos fac ser-uos tuos et ancillas tuas. Deus meus sperantes in te. M itte eis domine auxilium de sancto. Et de syon tuere eos. E sto nobis domie tur-ris fortitudinis. A facie ini-mici. D omine de9 virtutū. Et ostende faciē. D ñe exau di. D ñs vobiscum. Oratio.

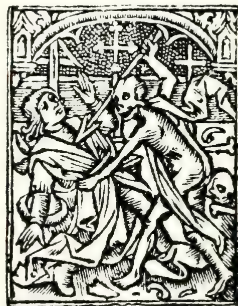
D Eus cui ppriū est mi-sereri semp z parcere/ suscipe depcationē nostrā: vt quos delictorum catena con stringit miseratio tue pieta-tis absoluat. Per. Oratio.

I Neffabilem miam tuā nobis qs dñe clemēter ostēde: vt simul nos z a pctis exuas: z a penis quas p his meremur eripias. Oratio.

D Eus q charitatis do-na per grām sctispūs tuorū cordibus fideliū infun dis: da famulis z famulabus tuis fratribus z sororib9 cun ctisqz bñfactorib9 nris p qui-bus tuā deprecamur clemen tiam salutem mētis et corpo-ris vt te tota virtute diligant z que tibi placita sunt tota di lectione perficiant. Oratio.

D Eus infirmitatis hu-mane singulare psidi-um/auxilij tui super ifirmos famulos tuos ostēde virtutē vt ope mie tue adiuti ecclesie tue sctē incolumes represen-tari mereamur. P. Oratio.

O Mnipōs sempiterne de9 qui viuorum dñaris si-mul z mortuorū: oimqz mise-reris quos tuos fide z opere futuros esse prenoscis/te sup pliciter exoramus: vt p qui-bus fundere preces decreui-mus/quosqz vel psens adhuc sclm in carne retinet/vel futu rum iam exutos corpe susce-pit pietatis tue clemētia deli ctorū suorum omniū veniam

et gaudia psēq̄ me-reant eter na. Per dominum nrm. zc.

¶ Sequit̄ tur vigilie mortuoꝝ. ātiphōa.

Lacebo dño in regiōe viuorū. p. Dilexi qm. g. iii. ā. Heu me qr in-colatus me9 plōgat9 est. ps. Ad dñm cū tri. g. iiii.

an. Dñs custodit te ab oi malo custodiat animā tuam dñs. ps. Leuaui. g.iiij. ā. Si iniquitates obseruaueris domine: quis sustinebit? ps. De profundis. g.v. ān. Opera manuū tuarum dñe: ne despicias. p Cōfitebor. g.vi. ꝟ. A porta inferi. Erue domine aīas eorum. ān. Tuam deus deposcim⁹ pietatē: vt eis tribuere digneris lucidas/ et quietas mansiones. ps. Magnificat. g.iij. In prio noc. ā. Dirige domine deus me⁹: in cōspectu tuo viam meam. ps. Uerba mea. c.v. ān. Conuertere dñe et eripe aīam meā: quoniam nō est in morte qui memor sit tui. ps. Dñe ne in furore. j.a.j.ān. Nequando rapiat vt leo aīam meam: dū nō est qui redimat neq̄ q̄ saluū faciat. ps. Dñe de⁹ me⁹. a.ij. ꝟs⁹. Conuertere domine. vtō ā. secūda. Lectio prima.

PArce michi domie: nichil eni sunt dies mei. Quid est homo quia magnificas eū: aut quid apponis erga eum cor tuum? Uisitas eū diluculo: ꝛ subito pbas illū. Usquequo nō parcis michi/ nec dimittis me: vt gluti ī saliuam meā? Peccaui. Quid faciā tibi o custos hominū? Quare me posuisti contrarium tibi: et factus sum michimetipsi grauis? Cur non tollis peccatū meum: et quare non aufers iniquitatē meam? Ecce nūc i puluere dormio: et si mane me quesieris non subsistam. ℞ Rogamus te dñe deus noster: vt suscipias anias illorū defunctorū pro quibus sanguinē tuū fudisti. Recordare q̄ꝛ puluis sum⁹: ꝛ homo sicut fenum ꝛ flos agri. ꝟ. Misericors et miserator: et iuste domine. Recordare. Lectio secūda.

TEdet aīam meam vitē mee: dimittā aduersū me eloquiū meū. Loquar in amaritudine aīe mee: dicam deo. Noli me ꝯdēnare. Indica michi: cur me ita iudices? Nunq̄d bonū tibi videt̃ si calūnieris me: ꝛ opprimas me op⁹ manuū tuarū: ꝛ ꝯsiliū impiorū adiuues? Nunq̄d oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt hō ꝛ tu videbis? Nunq̄d sicut dies hois dies tui: ꝛ āni tui sicut hūana sūt tpa. Ut q̄ras iiq̄tatē meā: et pctīn meū scruteris. Et scias q̄ꝛ nichil ipium feceri: cū sit nemo q̄ de manu tua possit eruere. ℞m. Dñe q̄ creasti famulos tuos miserere eis: ꝛ q̄cq̄d vitiorꝝ fallente diabolo ꝯtraxerit. Tu pi⁹ ꝛ misericors ablue indulgēdo. ꝟ. Si q̄ illis sūt dñe digne cruciatibus culpe: si que ꝯtra maiestatē tuā offēsiones. Tu pi⁹. Lectio tertia.

Manus tue dñe fecerũt me et plasmauerũt me totũ in circuitu: ꝛ sic repente p̄cipitas me. Memēto q̄so q̄ sicut lutũ feceris me: ꝛ in puluerē reduces me. Nōne sicut lac mulsisti me: et sicut caseũ me coagulasti? Pelle ꝛ carne vestisti me: ossibꝰ ꝛ neruis cõpegisti me. Vitā et miam tribuisti michi: ꝛ visitatio tua custodiuit spm̄ meũ. ℞. Absolue dñe aias eoꝝ ab omni vinculo delictoꝝ. Ut in resurrectiōis gloria: iter sanctos tuos resuscitari mereantur. ℣. Requiē eternam dona eis dñe: ꝛ lux perpetua luceat eis. Ut in. In .ij. noc. ā. In loco pascue ibi me collocauit. p̄. Dñs regit me. v. j. āa. Delicta iuuentutis mee / et ignorantias meas ne memineris dñe. p̄. Ad te dñe. v. ij. āa. Credo videre bona dñi in terra viuentiũ. ps. Dominꝰ illũīatio. v. viij. ℣. Delicta iuuentutis mee. Et ignorantias. vt̄s. ā. ij. Lectio. iiij.

Responde michi. Quātas habeo iniquitates et pctā: scelera mea atq̄ delicta ostende michi. Cur faciē tuam abscōdis: et arbitraris me inimicũ tuũ? Contra folium quod vento rapit̄ ostendis potentiā tuā: et stipulam siccā persequeris. Scribis ei contra me amaritudines: et consumere me vis pctīs adolescētie mee. Posuisti in neruo pedũ meum / et obseruasti omnes semitas meas: ꝛ vestigia pedum meoꝝ p̄siderasti. Qui quasi putredo p̄sumendus sum: ꝛ quasi vestimētum quod comedit̄ a tinea. ℞. Ne tradas dñe bestijs aias cõfitētiũ tibi. Et aias pauperũ tuoꝝ ne obliuiscaris in finē. ℣. Nichil p̄ficiat iimicꝰ i eis: ꝛ filiꝰ iniq̄tatis nō noceat eis. Et. Lectio. v.

Homo natus de muliere / breui viuēs tp̄e: repletur multis miserijs. Qui quasi flos egredit̄ ꝛ p̄teritur et fugit velut vmbra: ꝛ nunq̄ in eodē statu p̄manet. Et dignum ducis sup̄ huiuscemodi aperire oculos tuos: ꝛ adducere eum tecũ in iudicium. Quis potest facere mũdum de imundo p̄ceptum semine? Nōne tu q̄ solus es? Breues dies hoīes sunt: et numerus mensiũ eius apud te est. Cōstituisti terminos eius: q̄ preteriri non poterunt. Recede ergo paululũ ab eo vt q̄escat donec optata veniat: et sicut mercēnarij dies eius. ℞. Tuam deus pijssime pater deposcimus pietatē. Ut eis tribuere digneris lucidas ꝛ quietas mā̄siones. ℣. Miserator ꝛ misericors amator hoim benignissime clemē

tiam tuam suppplices exoramus. Ut eis tribuere. Lectio sexta.

Quis michi hoc tribuat vt in inferno protegas me: et abscōdas me donec ptranseat furor tuus: et constituas michi tēpus in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursum viuat? Cūctis diebus quibus nunc milito: expecto donec veniat immutatio mea. Uocabis me et ego respondebo tibi. Operi manuum tuarū porriges dexteram. Tu quidē gressus meos dinūerasti: sed parce peccatis meis. ℟. Ego sum resurrectio et vita dicit dn̄s/ qui credit in me. Etiā si mortuus fuerit viuet. ℣. Et omnis q̄ viuit et credit ī me non morietur ineternum. Etiam. In.iii.noc.ān. Complaceat tibi dn̄e vt eruas me: dn̄e ad adiuuandum me respice. ps. Expectans. c.vii. ān. Sana dn̄e aiam meam qr peccaui tibi. ps. Beatus q̄ intelligit. c.vij. ān. Sitiuit anima mea ad deum viuum quando veniā et apparebo ante faciem domini. ps. Quēadmodum. c.viij. ℣. Cōplaceat tibi dn̄e. vt̄s.ān.p̄la. Lectio.vij.

Spiritus meus attenuabitur dies mei breuiabuntur: et solum michi superest sepulchrum. Nō peccaui: et in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me dn̄e et pone me iuxta te: et cuiusuis manus pugnet cōtra me. Dies mei transierunt/ cogitatiōes mee dissipate sunt: torquentes cor meum. Noctē verterunt ī diē: et rursum post tenebras spero lucē. Si sustinuero infernus domus mea est: et in tenebris straui lectulū meum. Putredini dixi. Pr̄ meus es: mater mea et soror mea vermibus. Ubi est ergo nūc prestolatio mea vel patientia mea: tu es dn̄e deus meus. ℟. Libera me domie de vijs inferni. Qui portas ereas confregisti et visitasti infernum: et dedisti eis lumen vt viderent te qui erant in penis tenebrarum. ℣. Clamātes et dicentes aduenisti redemptor noster. Qui. Lectio octaua.

Pelli mee consumptis carnibus adhesit os meum: et derelicta sunt tantūmodo labia mea/ circa dentes meos. Miseremini mei/ miseremini mei/ saltem vos amici mei: quia manus domini tetigit me. Quare me persequimini sicut deus: et carnibus meis saturamini? Quis michi hoc tribuat/ vt scribantur sermones mei? Quis michi det/ vt exarentur in libro stilo ferreo vel plūbi lamina: vel celte sculpātur in scilice?

Scio enim q redēptor meus viuit: et in nouissimo die de terra surrecturus sum / et rursū circūdabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo deum saluatorem meū. Quē visurus sum egoipse / ⁊ oculi mei ꝯspecturi sunt: ⁊ nō ali⁹. Reposita est eni hec spes mea: i sinu meo. ℟. Requiē eternam dona eis dñe. Et lux perpetua luceat eis. ℣. Anime eorū in bonis demorentur: ⁊ semen eorū hereditet terram. Et lux. Lectio .ix.

Quare de vulua eduxisti me: qui vtinam consumptus essem / ne ocul⁹ me videret. Fuissem quasi nō essem: de vtero translat⁹ ad tumulum. Nunquid non paucitas dierum meorum finietur breui? Dimitte ergo me dñe / vt plangā paululū dolorē meū anteqꝫ vadam: et non reuertar ad terram tenebrosam: ⁊ opertam mortis caligine. Terram miserie et tenebrarum / vbi vmbra mortis ⁊ nullus ordo: sed sempitern⁹ horror inhabitat. ℟m. Libera me domine: de morte eťna In die illa tremenda. Quādo celi mouendi sunt et terra. Dum veneris iudicare seculum per ignē. ℣. Nūc christe te petimus miserere q̄s: q̇ venisti redimere ꝑditos: noli dānare redemptos. In die illa. ℣⁹. Dies illa dies ire: calamitatis et miserie / dies magna: et amara valde. Quando celi mouendi. ℣. Quid ergo miserrimus quid dicam vel quid faciam: dum nil boni perferam āte tantū iudicē? Quando. ℣. Creator omniū rerū de⁹ / qui me de limo terre formasti: ⁊ mirabiliter proprio sanguine redemisti / corpusqꝫ meum licet modo putrescat: de sepulchro facies i die iudicij resuscitari / exaudi / exaudi me vt animam meam in sinu abrahe patriarche tui iubeas collocari. Libera me.

Ad laudes. ān. Exultabunt domino ossa humiliata. ps. Miserere. ℣. i. ān. Exaūdi domine orationē meā ad te ois caro veniat. ps. Te decet. ℣. vij. ān. Me suscepit dextera tua dñe. ps. Deus deus me⁹. a. vij. ā. Eruisti dñe aiam meā ne periret. ps. Ego dixi. ℣. ij. ān. Omnis spiritus laudet dñm. ps. Laudate dñm de celis. a. viij. ℣. Anime eorum in bonis demorentur. Et semen eorum hereditabit terram. ān. Ego sum resurrectio et vita qui credit in me etiā si mortuus fuerit viuet: ⁊ omis qui credit in me non morietᷣ ineternum. ps. Bñdict⁹ dñs. a. viij. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pr nr. Et ne nos. ps. Exaltabo te dñe qm̄ susce. ⁊c. vsqꝫ ad finē. c. j. cum

Requiē eternā dona eis domine. Et lux ꝑpetua luceat eis. A porta inferi. Erue dn̄e animas eoꝝ. Credo videre bona domini in terra viuentium. Requiescant in pace. Amen. Dn̄e exaudi. ¶ Pro parentibus. Oratio.

Deus qui nos patrem et matrē honorare p̄cepisti, miserere clementer aīab⁹ parētum nostrorum: eorūq; oīa pctā dimitte: nosq; cū illis in eterne claritat; gaudio fac viuere. ¶ Pro vno defuncto.

Inclina domine aurem tuā ad p̄cesn̄as: q̄bus misericordiam tuā supplices deprecamur: vt animā famuli tui. N. quē de hoc seculo migrare iussisti: in pacis ac luc; regione constituas: et sctōꝝ tuorū iubeas esse consortem. ¶ Pro vna defuncta. Orō.

Quesum⁹ dn̄e ꝑ tua pietate miserere aīe famule tue. N. et a contagiis mortalitatis exutam: in eterne saluationis partem restitue. ¶ Pro promiscuis. Orō.

Omnipotens sempiterne de⁹ cui nūq̄ sine spe misericordie supplicatur: propiciare aīab⁹ famulorū famularūq; tuarū: vt q̄ de hac vita in tui nōis confessione discesserunt: sanctorū tuorū numero facias aggregari. Per eū qui ventur⁹ est iudi. Alia orō.

Respice q̄s dn̄e iesu xp̄e aīas oīm fideliū xp̄ianorū: quoꝝ corpa hic ꝛ vbiq; sunt sepulta: ꝑ q̄bus saluādis nud⁹ expāsis manibus ī cruce pependisti: ꝛ amarā mortē subire voluisti da eis tecū requiem sempiternā. ¶ Pro congregatione. Oratio.

Deus venie largitor: et humane salutis amator: q̄sumus immensam clementiam tuam: vt nostre congregationis frēs: sorores: familiares: cōscolares: ꝛ bn̄factores q̄ ex hoc seculo trāsierunt: btā maria semper virgine intercedēte cum oībus sctis: ad ꝑpetue btitudinis ꝯsortium ꝑuenire cōcedas. ¶ Pro benefactoribus nostris. Oratio

Miserere q̄s dn̄e animabus oīm benefactorū nostrorum defunctorum ꝛ pro bn̄ficiis eorū q̄ nobis largiti sunt in terris: p̄mia eterna ꝯsequātur in celis. ¶ Generalis. Orō.

Fidelium de⁹ oīm conditor ꝛ redēptor: aīab⁹ famulorū famularūq; tuaru; remissionem cunctorū tribue pctōrū vt indulgētiā quā semper optauerūt: piis supplicationibus cōsequātur. Qui viuis ꝛ regnas. Requiescant ī pace. Amen. Cōmēdatio aīaꝝ.

Subuenite scti dei occurrite
āgeli dñi suscipiētes aīam
eius. Offerentes eam in conspe=
ctu altissimi. ℣. Suscipiat te xp̄s
q̄ vocauit te ⁊ in synu abrahe āge
li deducant te. Offe. Oremus.
Tibi dñe cōmēdamꝰ ani
mā famuli tui. N. vt de
functus seculo tibi viuat: et q̄
ꝑ fragilitatē mūdane cōuersa
tionis pctā admisit: tu venia
misericordissime pietatis ab=
sterge. Per xp̄m. Oremus.
Misericordiā tuam dñe
sancte pať oīpotēs eter
ne deꝰ: rogare pietatis affectu
pro alijs cogimur: q̄ pro nr̄is
supplicare pctīs nequaq̄ suf
ficimus: tñ de tua cōfisi gratui
ta pietate ⁊ inolita benignita
te: clementiā tuā deposcimꝰ:
vt aīaz famuli tui. N. ad te re
uertentē de egipti partibꝰ cū
pietate suscipias. Assit ei an=
gelus testamēti tui michael:
⁊ ꝑ manꝰ sctōꝝ angeloꝝ tuo
rū inť sctōs ⁊ electos tuos in
sinibꝰ abrahe/ ysaac/ ⁊ iacob
patriarcharū tuoꝝ colloca=
re digneris: quatenus libera
ta de principibus tenebrarū:
et locis penarū: nullis iā prie
natiuitatis/ vel ignorātie aut
ꝓprie iniq̄tatis seu fragilita=
tis confundať erroribꝰ: s; po
tius agnoscať a tuis: ⁊ sancte
btitudinis req̄e ꝑfruať: atq;
cū magni iudicij dies adue=
nerit: inť sctōs ⁊ electos tuos
resuscitatꝰ glīa manifeste cō=
tēplatiōis tue ꝑpetuo satieť.
Per xp̄m. An. Suscipiat te xp̄s
qui vocauit te et in synū abrahe:
angeli deducant te. Ps. In exi=
tu israel de egipto. ⁊c. g. uij. le
gatur ad fine. Requiem eter
nam. Oremus.
Omnipotens sempiter=
ne deꝰ q̄ hūano corpori aīam
ad silitudinē tuā cōditā inspi
rare dignatus es: dū te iubē=
te puluis in puluerē reuertiť:
tu imaginē tuā cū sctis et ele
ctis tuis eternis sedibꝰ preci
pias sociari: eāq; ad te reuer=
tentē de egipti partibus blā=
de leniterq; suscipias: ⁊ ange
los tuos sanctos ei obuiam
mittas: viamq; illi iusticie de
monstra: ⁊ portas glorie tue
aperi. Repelle q̄s dñe ab ea/
omnes principes tenebrarū:
et agnosce depositū fidele qđ
tuuz est. Suscipe dñe creatu=
ram tuam nō ex dijs alienis
creatam: sed a te solo deo vi=
uo ⁊ vero quia nō est aliꝰ deꝰ
preter te dñe/ ⁊ nō est secūdū
opa tua: letifica clemētissime
deus aīam serui tui. N. ⁊ cla=
rifica eam in multitudine mi=
sericordie tue. Ne memineris
quesumꝰ iniquitatū eius anti
quarum: et ebrietatum quas

suscitauit furor mali desiderij: licet enim peccauit tamen te nõ negauit: sed signo fidei insignitus te qui omnia et eũ per quem oĩa fecisti fideliter adorauit dñm nostrum iesuȝ christum. an. Chorus angeloꝝ te suscipiat ꝛ in synum abrahe te collocet: vt cum lasaro quondam paupere eternam habeas requiem. ps. Dilexi quoniam exaudiet dominus vocem orationis mee. re. q. iii. vsqȝ Ad dominum cum tribularer. Oro

DIri vulneris nouitate percussi: et quodam modo cordibus sanciati misericordiam tuam mundi redẽptor flebilibus vocibꝰ humiliter imploramus vt animam chari nostri. N. ad tuã clemẽtiam qui fons pietatis es / reuertentem: blande leniterqȝ suscipias: ꝛ quas illa ex carnali contagione contraxit maculas: tu deus inolita bonitate clementer deleas: pie indulgeas: obliuioni in perpetuuȝ tradas: atqȝ hanc cum ceterꝭ laudem tibi redditura ꝛ ad corpus proprium quandoqȝ reuersuram sanctorum tuorũ cetibus aggregari precipias qui cum deo patre et eodem spiritu sancto viuis. Kyrie eleyson. Pater noster. V. Requiem eternam. Anima eius in bonis. vsq ad laudes. A. porta inferi. Domine exaudi. oro.

DEus cui soli competit medicinã post morteȝ prestare q̃sumus vt anima famuli tui. N. terrenis exuta cõtagijs: in tue redẽptiõis parte numeretur. Partem beate resurrectionis optineat vitam eternam habere mereatur in celis per te iesu christe saluator mundi: qui cum patre ꝛ spiritu sancto viuis ꝛ regnas deus in secula seculorũ Amen.

¶ Incipit cõmune suffragiũ sanctorum. Et primo de apostolis. Ad vespas. Añ. super psalmos feriales.

Radẽt cũ vos in consilijs ꝛ in synagogis suis flagel'abunt vos:ꝛ ante reges et presides ducemini ꝓpter me in testimoniũ illis ꝛ gentibus. Cap̃m. Ephe.ij.

Iam nõ estis hospites ꝛ aduene: sꝫ estis ciues sanctorum ꝛ domestici dei:superedificati super fundamentum apostoloꝝ et ꝓphetarũ. ℟. Deo gratias. ℟. Qui sunt isti:qui vt nubes volant. Et quasi colũbe ad fenestras suas. ℣. Candidiores niue nitidiores lacte rubicũdiores ebore antiq̃. Et quasi.

¶ De sancto andrea apostolo. hymn⁹.

Andrea pie sctõꝝ mitissime /obtine nr̃is erratibus veniã: vt q̃ grauamur sarcina peccaminuꝫ/subleua tuis intercessionib⁹. hy⁹. Annue xp̃e. cũ ceteris ℣si. vt infra. ¶ De sancto thoma apostolo. Hymnus.

O thoma xp̃i perlustrator lateris/per illa sancta te rogamus vulnera:que mundi cuncta diluerũt crimina/nostros reatus terge tuis precibus.

¶ De sancto paulo. hymnus

Doctor egregie paule mores instrue/ꝛ mente polũ nos transferre satage:donec perfectum largiatur pleni⁹/euacuato qđ ex parte gerimus.

¶ De scõ petro apl̃o. hymn⁹

Iam bone pastor petre clemens accipe vota precantuꝫ: ꝛ pcti vincula resolue tibi potestate tradita:qua cũctis celum verbo claudis aperis.

¶ De sãcto matthia. hymn⁹.

Mathia iuste duodeno solio residens sorte/nos a cunctis neribus solue pctã: vere lucꝫ gaudijs quo perfruamur tuis sanctis precibus. ¶ De sancto philippo. Hymnus.

Oroni rogam⁹ phillippe os lampadis: pias celestꝫ aures pulsa iudicis : vt q̃ meremur repellat supplicia/ ꝛ que p̃camur det supna gaudia. ¶ De sãcto iacobo fratre dñi. hy⁹.

Iacobe iuste iesu frat̃ dñi sit tibi pia sup nos cõpassio : q̃s reos fecit superba iactantia / atqꝫ fedauit mũdi petulãtia.

¶ De sancto ioãne apl̃o. hy⁹

Celestis aule comtemplator maxime/ꝛ secretorum scrutator celestium: sancte ioannes adiuua suffragijs / nos semp

tuis apud summum iudicez. ¶ De scto barnaba aplo. hy.
Preco benigne et decus ecclesie/ barnaba sancte cernat vt miserias/supplica xpm patimur q̄s merito: releua sanctis nosq; tuis pcibus. ¶ De sancto iacobo apostolo. hy.
Iacobe celi luminare maximū: exaudi tuos te pcātes famulos/ꝛ posce nob; veniā rogātib⁹ quā veit xps gtis dare miseris. ¶ De sancto barthotholomeo. hymn⁹.
Bartholomee celi sidus aureum/millies supra solis iubar radiās: erige mentes nr̄as polo turbidas/egrasq; nr̄as sana conscientias. ¶ De scto matheo apostolo. hy.
Mathee sancte bino pollens munere/ sedulis iesum interpella questibus: vt nos in mundi gubernet turbinib⁹/ ne post eternū sorbeat interitus. ¶ De sanctis apostolis simone ꝛ iuda. hy⁹.
Bte simō ꝛ thadee inclite/ cernite nostros gemit⁹ cū fletib⁹: quiq; p vos lapsuz meruimus baratruz: per vos celorum mereamur aditum.
Annue christe hymn⁹. seculoruz domine: nobis per huius. vel horum tibi chara merita: vt q̄ te corā grauiter deliquim⁹ huius/vl horum soluantur gloriosis p̄cibus. Salua redēptor plasma tuū nobile/ signatuz sancto vultus tui lumine/nec lacerari sinas fraude demonū/ propter/quos mortis exoluisti precium. Dole captiuos eē tuos seruulos/absolue reos compeditos erige: ꝛ quos cruore redemisti proprio rex bone tecum fac gaudere perpetim. Sit tibi iesu benedicte domie/gloria/virtus/honor ꝛ imperium: vna cum patre sanctoq; paracleto/cuz q̄bus regnas deus āte secula. Amen. ℣. In omnem terrā exiuit sonus eorum. Et in fines orb; terre verba eorum. ān. sup mgt.
O gloriosi apostoli columne ecclesie: veritatis precones/ lampades fulgētes: vos igne spūs sancti fugatis errorum tenebris mūduz illuminastis: intercedite pro nobis ad deum / qui vos elegit. Alia. ān. Dum steteritis ante reges et presides / nolite cogitare qualiter respondeatis: dabit enī vobis in illa hora quid loquamini. Alia ān Estote fortes in bello: ꝛ pugnate cum antiquo serpēte: et accipietis regnum eternum dicit dominus. Oro de vigilia.
Concede quesum⁹ omnipotens deus venturam beati. N. apostoli tui solennitatem congruo preueni re honore: ꝛ veniētem digna

celebrare deuotione. Per dominū. ¶ De pluribus apl'is.
Concede quesu- Orō. mus omnipotens de⁹ vt sicut apostolorum tuorum N et. N. gloriosa natalitia preuenimus: sic ad tua benefi cia promerenda maiestatem tuam pro nobis ipsi preueniant. Per dominū. ¶ Ad matutinas Inuitatorium. Regē apl'orꝝ dn̄m Uenite adorem⁹. ps
Eterna- Hy⁹. (Uenite. xp̄i numera / apostolorum gloria: laudes canentes debitas / letis canamus mentibus. Ecclesiarum princi- pes / belli triūphales duces: celestis aule milites / et vera mundi lumina. Deuota sanctorū fides / inuicta spes credentium: perfecta christi charitas / mundi triumphat principes. In his paterna gl'ia / in his voluntas spiritus: exultat in his filius / celū replētur gaudijs. Te nūc redemptor q̄s / vt ipsorum cōsortio iungas precantes seruulos / in sempiterna secula. Amen.
In .i. nocturno. an̄. In omnem terram exiuit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum. ps. Celi enarrant. a. vi. an̄. Clamauerunt iusti: et dominus exaudiuit eos. ps. Benedicam. c. iij. An. Cōstitues eos principes / sup oēm terram: memores erūt noīs tui dn̄e. ps. Eructauit. c. viij. y⁹. In omnem terram. L. cō. i.
Beatos apostolos: sermo diuin⁹ / sub appellatione cōmemorat mōtiū pro stabilitate virtutum: ac sublimitate meritorū: vt intelligamus quāta eos debem⁹ veneratiōe extollere: in q̄b⁹ videmus etiā eccl'iā ꝯsistere. R. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporū: dicit dn̄s. Estote ergo prudentes sicut serpentes: et simplices sicut columbe. y. Dum lucem habetis credite in lucem: vt filij lucis sitis / dic dn̄s. Estote. L. iij.
Honorantes igitur annuis solemnitatibus christiane fidei fundatores: ip̄m dn̄m ac deum nostrū: qui hui⁹ est auctor fidei debita religiōe veneremur. Apostoli missi / nāq̄ diuino eloquio dicunt missi. R. Tollite iugum meū super vos dicit dominus: et discite quia mitis sū: et humilis corde. Jugū enim meum / suaue est: et onus meum leue. y. Et inuenietis requiē animabus vestris. Jugum. L. iij.
Qui ergo honorant missos / manifestum est / eos honorare mittentem. Quoniam dignitas que defert ministris / illi sine dubio cui⁹ sunt mistri exhibet: vt ait ip̄a veritas ad discipl'os suos. Qui vos audit

me audit: et q̄ vos recipit me recipit. ℟. Dum steteritis ante reges ⁊ presides: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ℣. Non eni vos estis qui loquimini: sed spiritꝰ patris vestri qui loquitur in vobis. Dabitur. In secundo nocturno. an. Principes populorũ cõgregati sunt cum deo abraham. ps. Omnes gẽtes. v. i. ãn. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum domine. ps. Exaudi deus depre. v. v. ã. Annunciauerunt opera dei: et facta eius itellexerunt. p̄. Exaudi deꝰ orationem v. iii. ℣. Cõstitues eos principes. ⁊c. ãn. in. i. noctur.

Apostoli igiẜ Lcõ. iiii. principes celi/ colũne celi: repatores mũdi summo honore/ ⁊ p̄cipua festiuitate: extãt venerãdi: p q̊s orbis celitus celesti decoraẜ splendore. Fortissime eteni structure sunt sicut necessariũ est fũdamentum immobile: ita ⁊ ecclesie fundatores fortissimi erãt necessarij: qui sũt apostoli domini. ℟. Uidi cõiunctos viros habentes splẽdidas vestes ⁊ angelus domini locutus est ad me dicens. Isti sunt viri sancti facti amici dei. ℣. Uidi angelum dei volantẽ per mediũ celi: voce magna clamantẽ ⁊ dicẽtẽ. Isti. lc. v.

Et sciendum est q̄ quotienscunq̄ vnius apostoli celebramus festiuitatem: totiens omnium apostolorum veneramur solẽnitatẽ. Omniũ qui in scola reg̃ celestis vna edocti: ⁊ pares sunt honore effecti nequaq̄ i officijs ecclesiasticis sunt disiuncti. ℟. m. Isti sunt triumphatores/ ⁊ amici dei qui contẽnentes iussa principum meruerunt premia eterna. Modo coronantur ⁊ accipiunt palmã. ℣. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatiõe et lauerũt stolas suas i sanguĩe agni. Modo. l. vi.

Hoc ergo psalmorum modulatio: hoc responsoriorum hoc hymnorum decantatio/ hoc etiam missarum consona p̄nunciat celebratio. Proinde ⁊ lectiones non singulariter de quocũq̄ apostolo: sꝫ de omnibus generaliẜ loquũtur aplis. ℟. Isti sunt qui viuẽtes in carne plantauerunt ecclesiam sanguine suo: non sunt de terris corpora eorũ separata. Quorũ merita sunt in celis anime sanctorum coequales. ℣. In omnẽ terram exiuit sonus eorum: et in fines orb̃ terre ṽba eoꝝ. Quoꝝ. In. iij. nocẜ. ã. Exaltabunẜ cornua iusti alľa. p̄. Cõfitebimur. e. ij. ã. Lux orta est iusto alľa: rectis corde letitia alľa. ps. Dñs regnauit ex. f. ij. ãn. Costodie

bit testimonia eius: et pcepta ei⁹ all'a. ps. Dñs regnauit irascãt.
f.iij. De sancto mathia apostolo. añ. Exaltabunt cornua iusti in eternũ. añ. Qui diligit dñz letamini in dño et cõfitemini memorie sanctitatis eius. ps. Dñs regnauit ec. f.ij. añ. Custodiebãt testimonia ei⁹ et pcepta eius que dedit illis. ℣. Dedisti hereditatẽ. ℟. Timentib⁹ nomen tuum dñe.
Lectõ. vij. Scdm Joannẽ. xv.
In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Hoc est pceptũ meũ: vt diligatis iuicẽ sicut dilexi vos. Et rl. Hom. beati greg. pape.
Cum cuncta sacra eloqa dñicis plena: sint pceptis: qd est qd de dilectione qsi de singulari mãdato dñs dicit. Hoc est pceptũ meũ ec. nisi qa oẽ pceptuz de sola charitate ẽ/ et oia vnũ: qa qcqd pcipit i sola caritate solidat. ℟. Isti sunt viri scti quos elegit dñs in charitate nõ ficta: et dedit illis glriaz sẽpiternã. Quorum doctrina fulget eccl'ia vt sol et luna. ℣. Scti p fidẽ vicerũt regna: operati sunt iustitiã: adepti sunt repromissiões. Quoz. f. viij
Ut eniz multi rami arboris ex vna radice pdeũt: ita multe virtutes / ex vna charitate generantur. Nec habz aliqd viriditatis ramus in se boni operis: si non manet in radice charitatis. ℟. Fuerunt sine querela ante dominum: et ab inuicem non sunt separati. Calicez dñi biberũt: et amici dei facti sũt ℣. Tradiderunt corpora sua pter deum ad supplicia: ideo coronant et accipiũt palmã. Calicẽ.
Precepta ergo Lectio. ix.
dominica multa sunt et vnũ. Multa per diuersitatez operis: sed vnum in radice charitatis. Jesus autẽ iubet et amicos diligi in se: et inimicos pter se. Ille veraciter charitatem habet: qui amicũ diligit in deũ: et inimicum propter deum. ℟. Ciues apostolorum et domestici dei aduenerunt hodie. Portantes facẽ/ et illuminantes patriam: dare pacẽ gẽtibus: et liberare populũ dñi. ℣. Audite preces supplicũ/ vite eterne poscẽtes premia: qui ferentes in dextris manipulos iusticie: quoqz gaudentes aduenistis hodie. Portã. ℣. Annũciauerunt opera dei. Et facta eius intellexerunt.
Hoc est preceptũ meum vt diligatis inuicẽ: sicut dilexi vos. Ad lau. ãe. a. Maiorem charitatẽ nemo habet vt animam suam ponat quis: pro amicis suis. añ. Uos amici mei estis si feceritis que precipio vobis: dicit dominus. añ. Beati mundo corde: quoniã ipsi deum videbũt. añ. In paciẽtia vestra possidebi-

tis animas vestras. Capitulū. Jam non estis. vt͂s hymnus

Exultet celū laudibus/ resultet terra gaudijs: apostolorum gloria/sacra canunt solennia. Vos secli iusti iudices/et vera mundi lumina: votis precamur cordium/audite preces supplicum. Qui celum verbo clauditis/ serasq; ei⁹ soluitis: nos a peccatis omnibus/ soluite iussu quesumus. Quorū precepto subditur/salus ⁊ languor omniū: sanate egros moribus/ nos reddentes virtutibus.

Vt cū iudex aduenerit/christus in fine seculi: nos sempiterni gaudij/faciat esse compotes. Deo patri sit gloria/ eiusq; soli filio: cū spiritu paracleto: ⁊ nūc et in perpetuū. Amē. ℣. Nimis honorati sūt amici tui deus. ℟. Nimis confortatus est principatus eorū. In euāgelio. ān. In regnatione: cū sederit filius hominis in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos iudicātes duodecim tribus israel dicit domin⁹. ps. Benedict⁹. a. viij.

De vno apostolo. Oratio.

Quesumus omnipotēs deus: vt beat⁹. N. apostolus/tuū pro nobis imploret auxilium: vt a nostris reatibus absoluti/a cunctis etiā periculis eruamur. Per do.

De plurio apostolorū. Oro.

Deus q̄ nos annua apostolorum tuorum. N. ⁊ N. solennitate letificas: presta quesumus: vt quorū gaudemus meritis: instruamur exemplis. Per dominum.

Ad horas diurnas cec ān de laudi. Ad. iij. cp. Jā nō estis. ℟. In omnē terrā Exiuit sonus eorum. ℣. Et in fines orbis terre verba eorum. Exiuit. Glīa pri. In oēm. ℣⁹. Cōstitues eos pricipes. Oratio vt supra. Ad. vj. Capitulum. Actuum. v.

Per manus autem apostolorum fiebant signa ⁊ prodigia multa in plebe: et magnificabat eos populus. ℟. Constitues eos principes Super omnē terram. ℣⁹. Memores erūt nois tui domine. Sup. Glia. Constitues. ℣. Annunciauerunt.

Ad nonā capitulū. Ibidē.

Ibant apostoli gaudētes a conspectu cōsilij: quoniam digni habiti sunt p nomie iesu cōtumeliam pati. ℟. Annunciauerunt Opera dei. ℣⁹. Et facta eius intellexerunt. Opera. Glīa. Annūciauerūt. ℣⁹. Nimis honorati. vt͂s. ad Bñ⁹.

Ad secundas vesperas. ān Jurauit dominus: et non penitebit eum: tu es sacerdos in eternum. ps. Dixit dominus. g. ij. ān. Collocet eum dominus: eum

pricipibus populi sui. ps. Laudate pueri. g. ij. ã. Dirupisti domine vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis. ps. Credidi pro. g. iij. ãn. Euntes ibant et flebant: mittentes semina sua. ps. In conuertẽdo. g. iiij. ãn. Confortatus est principatus eorum: et honorati sunt amici tui deus. p. Domine probasti me. g. vij. Capm. Iam non estis. vt s. Rm. Ciues apostolorum. Hymnus. Exultet celum laudibus. Vs. In omnem terram. In euangelio. ãn. Beati eritis cum vos oderint homines: et cum separauerint vos / et exprobrauerint: et eiecerint nomen vestrum tanq̃ malum propter filium hominis: gaudete et exultate: ecce enim merces vestra multa est in celis. ps. Mgt. Oratio vt s. ¶ De euangelistis ad primas vesp. super ps diei. ãn. Sapientiam antiquorum exquisierunt sancti euangeliste: et prophetarum dictis narrationem suam confirmauerunt. Capitulum. Eccli. xv.

Qui timet deum faciet bona: et qui continens est iustitie apprehendet illam: et obuiabit illi quasi mater honorificata. R. Cum ambularent animalia: ambulabant et rote iuxta ea. Quocunq̃ ibat spiritus: illuc pariter et rote eleuabantur sequentes ea. V. Cum eleuarentur aialia de terra eleuabantur et rote iuxta ea. Quocunq̃. Hy9. Annue xpe. aa. j. V9. In omnẽ terram. ãn. super magt. Conspicit in celis mens prudens ezechielis / quatuor obscuris animalia stare figuris / prima leonina facies: sed dextra bouina / trita hominem ostentat: aquilam tetrarcha retentat ex his theologis celebrantes festa. N vel. gaudia. luce / marci / christo dulcisonas resonemus carminis odas allelu ya alleluya. ps. Magnificat. Antiphona. Ecce ego ioannes vidi ostium apertũ in celo: et ecce sedes posita erat in eo: et in medio sedis et in circuitu eius quatuor animalia plena oculis ante et retro et dabant gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum viuẽti i secula seculorum. Oro.

Da quesumus omnipotẽs deus vt beati. N euangeliste veneranda solennitas: et deuotionem nobis augeat: et salutem. Per dominum. Inuitatorium. Regem euangelistarum dominum Venite adoremus ps Venite exulte. f. j. Hymnus. Eterna christi munera euangelistarũ gloria. vt s. aa. ij. In primo nocturno. ãn. Conuocat9 iesus duodecim aplis: misit illos p̃dicare regnũ dei: egressi aũt euangelizabant et curabãt

vbiq. ps. Celi enar. a. vi. an. Mittens dominus et alios ad p̄dicandum dicebat illis: messis q̄dem multa: operarij pauci. ps. Benedicā. c. iii. ā. Jesu xp̄i domini gr̄a credētibus ppl'is: doctores et euāgeliste sunt in ministerium fidei missi. ps. Eructauit. c. viii. ꝟ. In omnē terrā. R̷. In visione dei vidi ⁊ ecce vent⁹ turbinis veniebat ab aquilone: nubesq; magna ⁊ ignis inuoluens: splendorq; in circuitu eius. Et ex medio eoru3 similitudo quatuor animalium: et aspectus hominis erat in eis. ꝟ. De medio autē ei⁹ quasi species electri hoc ē de medio ignis. Et ex. R̷. Quatuor facies vni erant: et quatuor penne vni: pedes eorum pedes recti plāta pedis eorum: vt vituli. Et scintille quasi aspectus eris candentis. ꝟ. Sub pennis eorum man⁹ hois i quatuor partibus. Et. R̷. Similitudo vultus aialiū vt carbonū ignis ardētiū: et velut aspectus lampadarum facies hois et facies leonis a dextris ip̄oꝝ quatuor: facies vero vituli atq; acq̄le a sinistris ipsoru3 quatuor. Et facies et penne: extente desuper erant. ꝟ. Due penne singuloru3 iungebantur: ⁊ due tegebāt corū corpora. Et fa. In secundo nocturno. an. Sapientia3 domini euangelij eruperūt abyssi ⁊ annūciantes fecūdati rore celesti mundo intonant. ps. Oēs gētes. v. i. ā. Labia eoꝝ salutarē dissemi nauerunt scientia3 opus sanctū: dignum benedictione plenum fecerunt: et ministerium sibi traditum deuote impleuerūt. ps. Exaudi de⁹ depre. v. v. an. Elegit eos ex omni carne ⁊ dedit illis p̄cepta ⁊ legē vite ⁊ discipline. ps. Exaudi deus oronē. v. v. ꝟ. Constitues eos princi. vtā. R̷. iii. Facies ⁊ pēnas per quatuor partes habebant. Incedentes nō reuertebantur: sed vnūquodq; ibat ante faciem suam. ꝟ. Pedes eorum pedes recti: plāta pedis eorum vt vituli. Incedentes. R̷. iii. Similitudo vultus animalium: vt carbonum ignis ardentium: ⁊ velut aspectus lampadaru3. Ubi erat spiritus impetus/illuc gradiebant cū ambularēt. ꝟ. Et vnūquodq; eorū ābulabat corā facie sua. Ubi. R̷. Quatuor animalia ibāt et reuertebantur in similitudinem fulguris chorus cantis: et erat in medio splendor ignis. Et de igne fulgur egrediēs. ꝟ. Erat aūt quasi visio discurrēs i medio quatuor aialiū. Et de. In. iii. nocturno. ā. Electi sunt i xp̄o añ mūdi constitutionem vt essent sancti et immaculati: in ɔ̄spectu dei i charitate. v. Cōfitebimur. c. ii. ān Sapia3 eoꝝ narrabūt oēs ppl'i: ⁊ laudē eoꝝ p̄nūciat ois eccl'ia scōrū. p. Dominus reg. exul. f. iiii.

an. Placentes deo facti dilecti: qm gratia et mia e in sanctos ei9 et respect9 in electos illi9. p. Dns regnauit irasc. f.iij. v. Dedisti hereditatē. aa.iij. R. Cū aspicerē aialia appuit rota vna iuxta ea: quatuor habēs facies. Et vna sl'itudo ipar quatuor. v9. Aspectus rotarū et opus erat quasi visio discurrēs. Et vna sil'i. R. Species firmamēti sup caput aialiū: quasi aspect9 christalli horribilis Sub quo erāt pēne eor recte alteri9 ad alterū. v. Unūquodq duabus alis velabat corp9 suū: et alterū similiter velabat. Sub q. R. Audiebā sonū alarū sicut sonum aquar multar: quasi sonū sublimis dei. Nā cū fieret vox sup firmamētū qd iminebat capiti eorū stabāt et submittebāt alas suas. v. Cū ambularent aialia: vt son9 mltitudinis atq castror erat: cū vero starēt dimittebant pēne eorum. Nā. Te deū. v. Annūciauerūt. aa.iiij. Ad laud. ā. Dilecti deo et hoib9 sancti euāgeliste: qui ornauerūt tpa xpi bono odore vsq ad cōsūmationē vite. ps. Dns reg. cū ceteis. ā. Dederūt in celebratione opis sācti decus: ideo mēoria eor est in bndictiōe in scl'm scl'i. ān. Ex omi corde laudauerūt nomē sctm dni vt amplificarēt nomē scititatis. ān Impleuit eos dns spū sapiētie et intellect9: iocūditatē et exultationē: thesaurisauit sup eos. ā. Datum est opus eor in vitate: ideo in terr a sua duplicia possidebūt et leticia sempitna erit eis in xpo. Cha. Qui timet deū. aa.iiij. hy9. Exltet celū. aa.iij. v. Nimis honorati. In euāge. ā. In medio et i circuitu sedis dei quatuor aialia: senas alas habentia oculis vndiq plena: non cessant nocte ac die dicere: sctūs sctūs sāctus dns de9 ops: qui erat/et q est et qui venturus est. ps. Bndi9. Oro. ppria. Ad hor. vero diurnales āc. de lau. Ad tertiā Cpm. Qui timet deū. R. In oēm terrā. cū ceteis vts. de apostolis. Ad. vi. Cpm.

In medio eccl'ie apuit os ei9: et impleuit eū dns spū sapientie et intellectus: stola glie induit eum. R. Cōstitues eos. Ad. ix. Cp. ibid.

Iocūditatē et exultationem thesaurisauit sup eum: et noie eterno hereditabit illum dns deus noster. R. Annūciauerūt. Ad scdas vel. sup pos. vts. de apl'is. ān. Iurauit dns. etc. Cpm. Qui timet deū. R. Audiebā sonū. hy9. Exultet celū. v. In oēm terrā. Sup mgt. ān. Tua sūt hec xpe opa/qui sanctos tuos ita gl'ificas: vt etiā dignitatis grām in eis future pire miraculis facias: tu isignes euāgelij pdicatores aialiū celestium

ammirabili figura p̄signasti: his nāq; celeste munus collatū glo=sis indicijs es dignat⁹ ostēdere: hinc laus hic glia: tibi resonet in scla. ps. Mgt. oro vts. ¶ In natalicio vnius martyris ad p̄mas vesp. sup ps. de die. añ. Iste cognouit iusticiā ⁊ nimis di lexit eā: ⁊ exorauit altissimū / ⁊ inuētus est in nūero sanctorum. ¶ Cp. de vno martyre nō pontifice.

Beatus vir qui Jaco. j. suffert tētationē / qm̄ cū p̄batus fuerit: accipiet coronam vite: quā repromisit de⁹ diligentibus se. ℟ Miles xp̄i gl'iose. ℣. sanctissime Tuo pio interuētu culpas nr̄as ablue. ℣. Ut celestis regni sedē valeam⁹ scandere. Tuo pio. Hymn⁹.

Deus tuorum militū / sors ⁊ corona premiū: laudes canentes martyris / absolue nexu criminis. Hic nēpe mūdi gaudia / ⁊ blandimēta noxia: caduca rite deputans / peruenit ad celestia. Penas cucurrit fortiter / ⁊ sustulit viriliter: p̄ te effundēs sanguinē / eterna dona possidet. Ob hoc p̄=catu supplici / te poscim⁹ pijssime: in hoc triūpho martyris / dimitte noxam seruulis. Laus ⁊ perennis glia / deo patri ⁊ filio: sancto simul paracleto / i sempitna scla. Amē. ℣. Glia et hono. Sup mgt. añ. Iste sctūs p̄ lege dei sui certauit vsq; ad mortē: ⁊ a verbis impiorum nō timuit: fundat⁹ enī erat supra firmā petrā. ps. Mgt. añ. Hic est vir qui nō est derelictus a deo in die certaminis sui: ⁊ ip̄e cōculcauit caput serpēt; antiq: modo coronat̄ q̄r fidel'r vicit in mandatis dn̄i all'. ps. Mgt. Alia. a. Sācti martyris tui. ℣. p̄uenientes festū: dn̄m hūiliter exoram⁹: vt sui martyris merit; adiuti valeam⁹ adipisci etni premia regni all'a all'a. a. alia. Hic ē vere martyr qui p̄ xp̄i noīe sanguinē suū fudit: qui minas iudicū nō timuit: nec terrene dignitatis gl'iaz q̄siuit: s; ad celestia regna feliciter p̄uenit. p.

Presta q̄s oro. Mgt. Omnipo-tēs deus: vt qui beati martyris tui natalicia colimus: intercessiōe ei⁹ in tui nominis amore roboremur. P do. Inuit. Regē sempitnū p̄nis mētib⁹ adorem⁹. Qui martyrem suū digne p̄ merit; coronauit. ℣. ps. Uenite. Itē aliud. Justus florebit in domo dn̄i plantatus. Gaudeam⁹ et exultem⁹ in ei⁹ sacra solēnitate. ps. Uenite. Itē aliud. Regē martyrum dn̄m Uēite adorem⁹. hy⁹. De⁹ tuorū militum. In. i. noct añ. In lege dn̄i fuit volūtas ei⁹ die ac nocte. ps. Btūs vir. añ. Predicās p̄ceptū dn̄i: constitut⁹ est in mōte sancto eius. ps. Quare fre. añ. Uoce

mea ad dñz clamaui:⁊ exaudiuit me de monte sancto suo. ꝑ Dñe quid mul. ℣ Gloria ⁊ ho. Lc.j.

Qui sanctorũ merita religiosa charitate miratur: q̇ꝗ glias iustoꝝ frequẽti laude loquit̃: eoꝝ mores sãctos/atq꜖ ꝟtutes imitet̃. Quẽ quẽ alicui⁹ sãcti delectat meritum: delectare debet circa cultum dei obsequiũ. ℞ Iste sctũs ꝓ lege dei sui certauit vsq꜖ ad mortẽ: ⁊ a verbis impioꝝ non timuit. Fundatus em̃ erat supra firmã petrã. ℣ Munimine regio septus: nullaten⁹ est ab aduersarijs superatus. Fũda. Lctõ.ij.

Gloriosi igitur martyris xp̄i celebrantes festiuitatem: venerari debemus ipsius patientie sanctitatẽ. Qui quoniã xp̄i firmat⁹ erat munimine: superari non potuit in certamine. Corpus suum tradidit carnificibus: aiaz iesu xp̄i cõmisit manibus. ℞ Iustus germinabit sicut liliũ. Et florebit ieternũ ante dñz. ℣ Plantatus in domo domini: in atrijs dom⁹ dei nostri. Et florebit. Lectio.iij.

Ignis diuinus qui eũ inflãmauit intrinsecus: penã vicit seuientẽ forinsecus. Pugnabat cõtra martyrem mũdi superbia: ⁊ nichil profecit: quia xp̄us in eo victoriã perfecit. Plus em̃ laborabat carnifex q̃ martyr: quia tortor vict⁹/et martyr extitit victor. ℞ Gloria et honore coronasti eum dñe: et constituisti eum sup opera manuum tuarum. Omnia subiecisti sub pedibus eius. ℣ Quoniam eleuata est magnificẽtia tua sup celos deus. Oĩa subie. In scdo noct. ã. Filij hominũ scitote: q: dominus sanctũ suum mirificauit. ps Cum inuocarem. ãn. Scuto bone voluntatis tue/coronasti eum domine. ps Uerba mea. a.v. ãn. In vniuersa terra gloria et honore coronasti eum. ps. Domine domin⁹ noster. a.ij. ℣ Posuisti domine super caput eius. Coronã de lapide p̃cioso. Lectio quarta.

Dies hodiernus solennis angelico decore nitens effulsit quẽ sancti. N. corona vestiuit: cuius festiuitas venerãda hodie illuxit: quia exultans cunctos hostes vicit: et ad regna sibi promissa properauit. ℞ Iste cognouit iusticiam et nimis dilexit eam: ⁊ exorauit altissimũ. Et inuentus ẽ in numero sanctorum. ℣ Iste est qui contempsit vitam mundi: et peruenit ad celestia regna. Et inuentus est. Lectio quinta.

Ibat autem sanctus martyr iste. N. per ãgustias atq꜖ p̃ssuras: proijciens in terram artus fragiles: accepturus

a dño eterne remuneratiõis flores: qr iust⁹ vt palma florebit. Nã qui prius deiect⁹ fuerat: ac reprobat⁹: modo i celestibus feliciter exultat coronatus. R. Dñe p̄uenisti eũ in benedictionibus dulcedinis. Posuisti in capite ei⁹ coronã de lapide precioso. V⁹. Uitã petijt a te ꝛ tribuisti ei dñe. Posui. Lectio .vi.

In dei q̇ppe noīe merito triumphat laureat⁹: qr añ thronum iniuste fuerat cõdẽnat⁹. Breui q̇dẽ ꝑ labore: etno ditatur honore. Frater iste hostem cõtẽpsit ꝛ mortẽ: ꝛ p̄nẽ sibi lucrat⁹ est vitã. R. Sctissimi martyris .N. solẽnitatẽ recolẽtes te xp̄e dep̄camur Ut nos sẽp intercessiõe illius conseruare digneris. V. Tibi iuictus igitur cũ triũpho mitẽ: te nobis pi⁹ ostendat Ut. In .iij. noc. ãn. Justus dñs ꝛ iusticias dilexit: equitatem vidit vultus eius. Ps. In dño. a. iij. ãn. Habitabit in tabernaculo tuo: requiescet in mõte sctõ tuo. Ps. Dñe q̇s. a. iiij. ãn. Posuisti dñe sup caput ei⁹: coronam de lapide p̄cioso. Ps. Dñe in virtute. a. vi. V. Magna ẽ glĩa ei⁹ i salutari tuo. R. Glĩam ꝛ magnũ decorẽ imponẽs sup eũ. Scdm

In illo tp̄e. math. xvi. Dixit ies⁹ discipl'is suis. Si quis vult post me venire: abneget semetip̄z ꝛ tollat crucẽ suã ꝛ sequat̃ me. Et reli.

Homil. bti gregorij pape.

Quia dñs et saluator nr̃ nouus homo venit i mũdũ: noua p̄cepta dedit mũdo. Nam sicut arte medicine calida frigidis: ꝛ frigida calidis curãtur: ita dñs nr̃ cõtraria opposuit medicamẽta pctis: vt lubricis cõtinẽtiã / tenacib⁹ largitatẽ / iracũdis mãsuetudinem: elatis p̄ciperet hũilitatem. R. Hic est vere martyr qui ꝑ xp̄i noīe sanguinẽ suum fudit. Qui minas iudicũ nõ timuit: nec terrene dignitatis glĩaꝫ q̄siuit: sꝫ ad celestia regna p̄uenit. V⁹. Justum deduxit dñs ꝑ vias rectas: ꝛ ostẽdit illi regnũ dei. Qui l. 8.

Quid vo fr̃es in hac lectiõe dicat̃ audiam⁹. Qui vult venire post me / abneget semetip̄m ꝛ tollat crucẽ suam et sequatur me. Alibi dr: vt abnegem⁹ nr̃a. Hic dicit̃: vt abnegem⁹ nos. Et fortasse laboriosum est relinq̄re sua: sꝫ valde laboriosum est relinquere semetip̄m. R. Hic est vir qui nõ est derelictus a deo in die certaminis sui: ꝛ ip̄e cõculcauit caput serpẽtis antiqui. Modo coronat̃ qr fideliter vicit in mãdatis dñi. V. Iste sctũs ꝑ lege dei sui certauit vsq̃ ad mortẽ: ꝛ a verbis impioꝝ non timuit. Modo. lc. ix.

Min⁹ q̇ppe est abnegare q̇d

habet q̄z abnegare quod est.
Ad se autē nobis veniētibus
dn̄s precepit: vt renunciem⁹
nostris: qz qui ad agnitionē
fidei venim⁹: luctamē contra
malignos spiritus sumim⁹.
Quid ergo sūt fr̄es terrena
oia: nisi quedā corpis īdumē-
ta: Qui ergo cōtra diabolū
ad certamē pperat: vestimē-
tum pliciat ne succūbat. ℟.
Miles xpi. vt̄s. ad ves. ℟. Sto-
la iocūditatis induit eū dn̄s. Et
coronā pulchritudinis posuit su
per caput eius. ℣. Cibauit illum
dn̄s pane vite ꝛ intellect⁹: ꝛ aqua
sapientie salutaris potauit illū.
Et. ℟. Beatus vir qui suffert tē-
tationē: qm̄ cū pbatus fuerit: ac
cipiet coronā vite. Quā repromi-
sit deus dilīgentib⁹ se. ℣. Stola
iocūditatis induit eū dn̄s: ꝛ coro
nam pulchritudinis posuit sup
caput ei⁹. Quā. ℟. Posuisti dn̄e
sup caput eius: coronā de lapide
precioso. Uitā petijt a te tribui
sti ei in scl'm scl'i. ℣. Desideriū aīe
eius tribuisti ei dn̄e: ꝛ voluntate
labiorꝫ eius nō fraudasti eū. Ui-
tā. ℟. Justus vt palma florebit
sicut cedr⁹ libani multiplicabit.
Plātatus in domo dn̄i: in atrijs
dom⁹ dei nr̄i florebit. ℣. Gloria ꝛ
diuitie in domo ei⁹: ꝛ iusticia ei⁹
manet in scl'm scl'i. Plāta. ℟. Ju-
stum deduxit dn̄s p vias rectas:
ꝛ ostēdit illi regnū dei: ꝛ dedit illi
scientiā sanctorꝫ. honestauit illū
in laboribus suis. ℣. Magnifica
uit eū in cōspectu regū: ꝛ dedit illi
coronā glīe. honesta. ℟. Posuit
dn̄s coronā capiti meo: ꝛ circuna
dedit me muro salutis. Ad expu
gnādas gētes ꝛ oēs inimicos. ℣.
Judica dn̄e nocentes me: expu-
gna impugnātes me: apprehēde
arma ꝛ scutū/ ꝛ exurge in adiuto
riū michi. Ad ex. ℣. Corona au-
rea. i. ad hor. mnr. Ad lau. an̄.

Qui me cōfessus fuerit co-
ram hoibus: confitebor ꝛ
ego eū corā patre meo. ℣. Dn̄s
regnauit. cū ceteris. an̄. Qui
sequitur me nō ambulat in tene-
bris: sed habebit lumē vite dicit
dn̄s. an̄. Qui mihi ministrat me se
quatur: ꝛ vbi ego sum illic erit ꝛ
minister me⁹. an̄. Si quis mihi mi
nistrauerit: honorificabit eū pat
meus/ qui est in celis dicit dn̄s. an̄.
Uolo pater vt vbi ego suz illic sit
et minister meus. Cpm. Btūs
vir q̄ suffert. vt̄s. ad vespas.

Martyr dei qui Hy⁹.
vnicū/ p̄ris sequēdo fi
lium: victis triūphās hosti-
bus/ victor fruēs celestibus.
Tui precat⁹ mūere/ nostruꝫ
reatū dilue: arcens mali con-
tagium/ vite remouēs tediū.
Soluta sūt iā vincula/ tui sa
crati corpis: nos solue vīclis
scl'i/ amore filij dei. Deo pa-
tri sit glīa. ℣. Letabit iustus in

dño ꝛ ſperauit in eo. Et laudabũ tur oẽs recti corde. In euãgel. Añ Beatus vir qui ſuffert tentatioñe: qm̃ cũ probatus fuerit: accipiet coronã vite quã repromiſit de⁹ diligẽtib⁹ ſe. ps. Bñ⁹. Alia a. Btũs vir q̃ inuẽt⁹ ẽ ſine macl'a: qui poſt aurũ nõ abijt: nec ſperauit in theſaur pecunie: q̃s ẽ hic ꝛ laudabim⁹ eũ: fecit em̃ mirabilia in vita ſua. Alia añ Beatus vir. N. talẽtoꝝ dñi fidelis diſpẽſator et prudens: poſt merita laborũ ſanctorũ introiuit i gaudiũ dñi dei ſui. Alia a. O martyr. N. p̃ces tuoꝝ attẽde: ꝛ de tua gloria iam ſecurus / p nr̃a ꝛ oĩ interueni ſalute. Alia a. Niſi granũ frumenti cadens in terrã / mortuum fuerit: ip̃m ſolũ manet. Alia añ. Hic vir deſpiciens mũdũ ꝛ terrena: triumphãs diuitias celo condidit ore manu. Alia añ. Hic eſt vere martyr qui p xp̃i noĩe ſanguinẽ ſuũ fudit: qui minas indicum nõ timuit: nec terrene dignitatis gloriã q̃ſiuit: ſed ad celeſtia regna feliciter peruenit. Ad horas diurnales. ãe. de laudib⁹

Ad tertiã. Cp̄. ex hiſtoria

Iste ſanct⁹ pro lege dei ſui certauit vſq; ad mortem: et a verbis impiorũ non timuit: fundatus em̃ erat / ſupra firmã petrã. Ad tertiã ℞. Gl'ia ꝛ honore Coronaſti eũ dñe. Et cõſtituiſti eũ ſup opera manuũ tuarũ. Coroñaſti. Gl'ia p̃ri. Gl'ia ꝛ. ℣. Poſuiſti dñe. Ad vi. Capl̃m. ex hiſtoria.

Iste cognouit iuſticiã et vidit mirabilia magna: et exorauit altiſſimũ: et inuẽt⁹ ẽ in numero ſãctoꝝ. Ad. vi. ℞. Poſuiſti dñe Sup caput ei⁹. ℣. Coronam de lapide precioſo. Sup. Gloria p̃ri. Poſuiſti. ℣. Corona aurea. Ad. ix. Capl'z. eccl'i. xv.

Stola iocunditatis induit eũ dñs ꝛ coronã pulchritudinis poſuit ſup caput ei⁹. Ad. ix. ℞. Corona aurea Sup caput ei⁹ ℣. Expreſſa ſigno ſctitatis. Sup. Gl'ia. Corona. ℣. Magna eſt gloria. vt̃s. in. iij. noct. Ad ſcdas veſ. ãe. de lau. Cp̃m Beatus vir q̃ ſuffert. vt̃s. ad. j. veſ. ℞. Miles xp̃i. hy⁹. De⁹ tuorũ militum. ℣. Gloria ꝛ honore. Sup mgt. añ. Magni patris. N. quẽ prauorũ ſeuitia martyrizauit: et pietas chriſti nobiliter decorauit ſolẽnia celebremus: vt eius optẽtu diuina protectio nobis ſemp hic et vbiq; adeſſe dignetur. ps. Magt. Alia añ. O q̃ venerabilis es egregie martyr chriſti: q̃ terrena cõtẽpſiſti: et celi ianuam exultans periſti: modo victor fulges in virtute celeſti: ideoq; ſupplices exoramus: vt intercedas pro nobis ad dñm ieſum chriſtũ. Orõ. vt̃s. De vno martyre

et pōti. ad ves. z ma. ola vt s. Ad ves. z ad. iii. cp. Hebre. v.
OMnis pontifex ex hominibus assūptus pro hominib9 constituit: in his q̄ sunt ad deum: vt offerat dona et sacrificia pro peccatis.
LEtetur ecclesia Orō. tua de9 beati. N marty ris tui atq3 pontificis confisa suffragijs: atq3 eius precibus gl'iosis: et deuota permaneat et secura consistat. P dñm. ℭ Ad tertam Caplm.
NEc quisq3 (ad hebre. v. sibi sumat honorē: sed qui vocat a deo tanq3 aaron sicut scriptum est: tu es sacer dos ineternū scd̄m ordinem melchisedech. ℭ Ad. ix. cōm
IN eccle= Sapiē. xxiiij. sijs altissimi aperiet os suum: z in cōspectu ꝟtutis illius gl'iabitur: z in medio populi exaltabitur: z in plenitudine sācta ammirabit. ℭ In natali plurimoꝝ martyꝝ ān. ad ves. sup ps dici. Istorū est em̄ regnū celorū qui cōtempsert vitā mūdi: z peruenerunt ad premia regni: et lauerūt stolas suas in sanguine agni. Caplm. Sa
SI corā homi= (pie. iii. nibus sancti dei tormēta passi sunt: spes illorū imortalitate plena est. R. Iustoruz aie in manu dei sunt Et non tanget illos tormētū malicie. V. Uisi sunt oculis insipientiū mori: illi autem sunt in pace. Et. Hymn9
SAnctorū meritz inclita gaudia/pangam9 socij gestaq3 fortia: nā gliscit animus promere cantib9/victorum genus optimū. Hi sūt quos retinens mūd9 in horruit/ipm nā sterili flore per aridum: spreuere penitus teq3 secuti sunt/rex xp̄e bone celitus. Hi pro te furias atq3 ferocia/calcarūt hominū seuasq3 verbera: cessit his lacerās fortiter vngula/nec carpsit penetralia. Ceduntur gladijs more bidētium/nō murmur resonat non querimonia: sed corde tacito mens bene conscia/conseruat patientiam.
Que vox que poterit ligua retexere/que tu martyribus munera p̄paras: rubri nā fluido sanguine laureis/ditant bene fulgidis. Te sūma deitas vnaq3 poscim9/vt culpas abluas noxia subtrahas: des pacē famulis nos quoq3 gloriā/p cūcta tibi scl'a Amē. V. Letamini in dño z exultate iusti. Et gl'iamini oēs recti corde. In euange. ān. Gaudēt in celis aie sanctoꝝ: qui xp̄i vestigia sunt secuti: z qr ꝓ eius amore sanguinē suū fuderunt: ideo cū xp̄o regnabūt ineternū. p. Magt. Alia. a.

Isti sunt sācti qui pro dei amore minas hoīz contēpserūt xp̄i martyres in regno celoꝝ exultant cū angelis: o q̄ꝫ preciosa est mors sanctorū: qui assidue assistūt ante dn̄m: et ab inuicē nō sunt sepati. ℣. Fulgebūt iusti ꝛ tanq̄ꝫ scītille in arūdineto discurrent: iudicabunt nationes: ꝛ regnabūt inet͂num. An. Isti sunt viri sancti q̄s elegit dn̄s in charitate nō ficta: ꝛ dedit illis gl̄iam sempitnā: quoꝝ doctrina fulget eccl̄ia vt sol ꝛ luna alta. An. Sanctū ē verū lumē ꝛ ammirabile ministrās lucē his qui pmanserūt in agone certaminis: recipiunt ab ipso splēdorem sempiternū: i quo assidue felices letantur. An. Hec est vera fraternitas / que nunq̄ꝫ potuit violari certamine: qui effuso sanguie secuti sunt dn̄m cōtēnētes aulā regiā: puenerūt ad regna celestia. ps. Magt. oro ppria vel ista.

Deus q̄ nos ꝯcedis sctoꝝ martyrꝝ tuoꝝ N ꝛ. N. natalicia colere: da nobis in eterna beatitudie de eoꝝ societate gaudere. Per dn̄m.

Ad matu. Inuit. Regē regum dn̄m Uenite adorem⁹. Quia ipe est corona sanctoꝝ martyꝝ. ps. Uenite. Inuita. aliud Mirabilem deū in sanctis suis. Uenite adorem⁹ collaudātes. ps. Ueñ. Aliud. Inuita. Uenite adoremus regē regū. Qui btis martyribus coronā dedit gl̄ie. ps. Uenite. Aliud Inuit. Uenite adoremus Regē martyꝝ dn̄ꝫ. p. Ueñ. Aliud Inui. Regē martyꝝ dn̄m. Uenite adoremus. Hy⁹.

Eterna xp̄i munera / et martyꝝ victorias: laudes canētes debitas / letis canam⁹ mētib⁹. Terrore victo scl̄i / penisq̄ꝫ spretis corpis: mortis sacre ꝯpēdio / vitā btā possidēt. Tradūtur igni martyres / ꝛ bestiaꝝ dentib⁹: armata seuit vngulis tortorꝫ isanit man⁹. Nudata pendēt viscera / sanguis sacratus fundit͂: sed pmanēt imobiles / vite pennis gratia. Te nūc redēptor q̄s / vt martyrū consortio: iūgas precātes seruulos / in sempit͂na secula. Amē. In .i. noc. an Secus decurs⁹ aquaꝝ plantauit vineā iustoꝝ: sꝫ i lege dn̄i fuit volūtas eoꝝ. p. Btūs vir. a. Predicātes p̄ceptū dn̄i ꝯstituti sūt in mōte sctō eius. ps. Quare fre. an. Filij hoīm scitote qꝛ dn̄s sanctos suos mirificauit. ps. Cum inuocarē. ℣. Letamini in dn̄o. vts. ad vespas. Lctō prima

Quia ergo fratres natale sctōrū martyrū celebramus: nequaq̄ꝫ nos a v͛tute patientie ihoꝝ existimare extraneos esse debemus. Si eñi adiuuāte nos dn̄o / virtutem patiētie illoꝝ fuare ꝯtē-

dimus: ꝛ si in pace ecclie viui mus: tamen palmā martyrij nō amittim⁹. ℞. Absterget de⁹ oēm lachrimā ab ocľis sanctoꝝ: ꝛ iam nō erit ampli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor: sed nec vll⁹ dolor. Quī priora transierūt. ℣. Nō esuriēt neqꝫ sitient amplius: et non cadet sup illos sol neqꝫ vllus estus.

Duo sūt quippe Lc. ij. Quī martyrij genera: vnū in mente: ꝛ aliud simul in corde et in actiōe. Ita fratres martyres esse possum⁹: etiā si nullo ferro percutientiū trucidamur. Mori qppe a psequēte martyriū in aperto ope est: ferre vero cōtumelias: odiētē diligere: martyriū ē i occulta cogitatiōe. ℞. Viri sancti gľiosū sanguinē fuderūt p dño: amauerunt xp̄m in vita sua: imitati sūt eū in morte sua. Et ideo coronas triūphales meruerūt. ℣. Un⁹ spiritus ꝛ vna fides erat in eis. Et.

Nāqꝫ martyrij duo Lec. iij. gña esse vnū in occulto ope/ aliud in publico: testat ṽitas que zebedei filios requirit dicens. Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ suꝫ? Cui cū ptin⁹ respōderēt: possumus: ilico dñs rñdit dicēs. Calicē inquit meū bibetis. ℞. Iustorū aie in manu. aa. viij. In scđo noct. ān. Scuto bone volūtatis tue corōasti eos. ps. Verba. c. v.

ān. In vniuersa terra gľia et honore coronasti eos. ps. Dñe dominus n̄r. a. ij. ā. Sctis q̇ in terra sunt eius: mirificauit oēs volūtates meas inter illos. ps. Cōserua. a. iiij. ℣. Exultēt iusti. j. ad horas diurnales. Lectio iiij.

Martyres ergo vt xp̄m negarēt vrgebantur: alij bestijs ꝛ flagellis sūt diutissime cesi: alij flāmis exusti: alij in mare mersi: alij bestijs p xp̄i noie sunt deputati: alij viui decoriati: alij plumbatis ꝛ fustibus verberati: alij i carceribus sunt fame et horrore necati. ℞. Tradiderūt corpora sua propter deū ad supplicia. Et meruerūt habere coronas perpetuas. ℣. Isti sunt qui venerūt ex magna tribulatiōe: ꝛ lauerūt stolas suas in sanguie agni. Et me.

Quotq̊t em̄ penaꝝ Lctō. v. ꝛ mortis genera hostis excogitare potuit: tot martyrib⁹ sine vlla miseratione inflixit. Sed ipsi licet in aperto horrēda paterenť: in occulto tñ ineffabiliter coronabanť. Hi sunt ergo viri mie/quorū iusticie obliuionē nō acceperūt cū semine eoꝝ permanēt bona: hereditas sancta nepotes eorū. Corpora sanctoꝝ in pace sepulta sunt: et noia eorum viuent in sclꝫa. ℞. Hec est vera fraternitas que nūqꝫ potuit vio

lari certamie: qui effuso sanguie secuti sūt dñm. Cōtēnētes aulam regiā peruenerūt ad regna cele-stia. ℣. Ecce q̄ bonū ⁊ q̄ iocun-dū habitare fratres in vnū. Con. Beati martyres Lectio. vj. christi. ℟. ⁊. ℟. quorum festa celebram⁹: qui ɔtra fidei ini-micos viriliter pugnauerūt: ⁊ ad coronas feliciter puene-runt. Ubi etiā intrepidi ad cer tamina accesserunt: sicut ab amore hui⁹ mūdi recesserūt. Quorū ꝓpterea in cōspectu dñi mors ē preciosa: quia ad iniuriā christi fuerunt occisi. Sed hostiū nunc irrisio con uertit in ignominiā: martyrū vero passio in eternā gl'iam. ℟. Iusti in ꝑpetuū viuēt: ⁊ apud dñz est merces eorū. Et cogitatio eorū apud altissimū. ℣. Ideo ac-cipiēt regnū decoris: et diadema speciei de manu dñi. Et. In. iij. noc. ā. Hec est gñatio querentiū dñm: q̄rentiū faciē dei iacob. ps. Dñi est terra. ℣. ij. ā. Letamini in dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gl'iamini oēs recti corde. ps. Bti quorū. an. Beati quos elegisti dñe: habi tabunt in atrijs tuis etēm clama būt ⁊ hymnū dicent. ps. Te de-cet. ℣. vij. ℣⁹. Mirabilis deus in sctis. vt infra ad horas diurñ. Lectio. vij. Scdm lucā. xxi.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cū au-dieritis prelia ⁊ seditiōes/nō lite terreri: oportet primū hec fieri: sed nondū statim finis. Et rel'. Hom. b. gre. p. de e. l. Dñs ac redēptor noster fra tres kmi perituri mūdi mala precurrētia denunciat: vt eo minus perturbēt venientia: quo āte fuerāt p̄scita. Minꝰ em̄ iacula feriūt: que ante pre uidētur. Et nos tolerabilius mūdi mala suscipim⁹: si cōtra hec prescientie clipeo muni-mur. ℟. Uerbera carnificū non timuerunt scti dei: morientes pro xp̄i noie. Ut heredes fierēt in do-mo dñi. ℣. Immania em̄ pro xp̄o in suis corporib⁹ pertulerūt tor-menta. Ut heredes. Lctō. viij. Cum audieritis prelia et se-ditiones nolite terreri: oportet primū hec fieri sed nōdū sta-tim finis. Pensanda sūt v̄ba redēptoris nr̄i: ꝑ que nos aliꝺ interius: atq̄ aliud exterius passuros denūciat. Bella q̄p pe ad hostes pertinēt: seditio nes ad ciues. ℟. O veneranda martyrū gl'iosa certamina: qui in suis corpibus ꝑ xp̄o immania ꝑ-tulerūt tormēta. Et ideo ꝑcipere meruerunt immarcessibilē eterne glorie coronā. ℣. Despecta nāq̄ presentis vite luce: contemptoq̄ suorū corporū cruciatu/ seuientē mundū dei pro amore vicerunt. Et ideo perci. Lectio nona.

Ut et nos indicet sterius exterriusque turbari: aliud nos ab hostibus: aliud fatetur a fratribus perpeti. Sed his malis preuenientibus quia non statim finis sequatur: adiunxit. Surget gens contra gentem: et regnum aduersus regnum: et terremotus magni erunt per loca et pestilentie et fames: terroresque de celo et signa magna erunt. R. O constantia martyrum laudabilis: o charitas inextinguibilis: o patientia inuincibilis: que licet inter pressuras persequentium visa sit despicabilis: inuenietur in laudem et gloriam et honorem. In tempore retributionis. V. Nobis ergo petimus piis subueniant meritis honorificati a patre qui est in celis. In tempo. Aliud R. Certamen magnum habuerunt sancti dei: transierunt per ignem et aquam et salui facti sunt. Et coronas acceperunt a domino deo. V. Isti sunt sancti qui pro testamento dei sua corpora tradiderunt Et cor. Aliud R. Sancti tui domine mirabile consecuti sunt iter seruientes preceptis tuis: vt inuenirentur illesi in aquis validis Terra apparuit arida: et in mari rubro via sine impedimento. V. Qui percussit petram et fluxerunt aque: et torrentes inundauerunt. Terra. Aliud R. Tanquam aurum in fornace probauit electos dominus: et quasi holocausta hostie accepit illos: et in tempore erit respectus illorum. Quoniam donum et pax est electis dei. V. Qui confidunt in domino intelligent veritatem: et fide les in dilectione acquiescent illi. Quoniam do. Aliud R. Propter testamentum domini et leges paternas: sancti dei perstiterunt in amore fraternitatis. Quia vnus fuit spiritus in eis et vna fides. V. Ecce quam bonum et quam iocundum habitare fratres in vnum. Quia. Aliud R. Sancti mei qui in isto seculo certamen habuistis. Mercedem laborum ego reddam vobis. V. Uenite benedicti patris mei. Merce. Aliud R. In circuitu tuo domine lumen est quod nunquam deficiet: vbi constituisti lucidissimas mansiones. Ibi requiescunt sanctorum anime. V. Magnus dominus et laudabilis nimis: in ciuitate dei nostri in monte sancto eius. Ibi. Aliud R. Fulgebunt iusti et tanquam scintille in arundineto discurrent Iudicabunt nationes et regnabunt in eternum. V. Iusti autem in perpetuum viuent et apud dominum est merces eorum. Iudi. V. Iustorum aie in manu dei sunt. Et non tanget illos tormentum malicie. Ad lau. an.

Martyres sancti quam tanta passi sunt tormenta: vt securi peruenirent ad palmam martyrii. P. Dominus regnauit cum cet. an. Cum palma ad regna peruenerunt sancti: coronas decoris meruerunt de manu domini. A. Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: et viuent nomina eorum in eternum. A. Martyres domini dominum benedicite in eternum. A. Martyrum chorus laudate dominum in excelsis. P. Si coram hominibus. ad vel. hy.

Rex gl'iose martyrꝝ/corona cōfitentiū: qui respuentes terrena/ꝑducis ad celestia. Aurē benignā ꝓtinus/appone nr̄is vocib⁹: trophea sacra pangim⁹/ignosce quod deliquim⁹. Tu vincis in martyrib⁹/ parcēdo cōfessoribus: tu vince nr̄a crimīa/ donando indulgentiā. Deo patri sit gl'ia. ℣ Exultabūt scti in gl'ia. Et letabūtur in cubilib⁹ suis. In euāgel. ān. Absterget deus oēm lachrimā ab ocl'is sanctorum: ⁊ iā nō erit amplius neqꝫ luctus; neqꝫ clamor: sed nec vllus dolor: qm̄ priora transierunt all'a all'a. ps Bn̄dict⁹. Alia ā Cū audieritis ꝑlia ⁊ seditiōes nolite terreri: oportet primū hec fieri: sꝫ nōdū statim finis: qui autē ꝑmāserit in finē: hic salu⁹ erit. ān Vestri capilli capitꝭ oēs nūerati sūt nolite timere: multis passeribus meliores estꝭ vos. ān Martyres scti inter acerrimos dolores spē gaudētes: in tribulatiōe orabāt dn̄m ⁊ dicebāt: iudica dn̄e iudiciū nostrū: ⁊ libera nos ab hoīe iniq̄ ⁊ doloso. ā O venerāda martyrū gl'iosa certamina: q̄ in suis corpibus ꝓ xp̄o imania ꝓtulerūt tormēta: ⁊ ideo ꝑcipere meruerūt inmarcessibilē eterne gl'ie coronā. Oro vts. ¶ Ad hor. diurnales āe. de laudib⁹. ¶ Ad .iij. Cp Si corā hominibus. ℟ Letamini i dn̄o Et exultate iusti. ℣ Et gl'iami oēs recti corde. Et exul. Gl'ia pr̄i. Letamini. ℣ Exultent iusti. ¶ Ad .vj. cp. sap. iij.

In paucis vexati i multis bene disponentur: quoniā de⁹ tētauit illos: ⁊ inuenit eos dignos se. ℟ Exultent Iusti in conspectu dei. ℣ Et delectent in leticia. In cō. Gloria pr̄i. Exultēt. ℣ Mirabilis de⁹. ¶ Ad .ix. cp. Sapiē. iij

Tanq̄ꝫ aurū in fornace ꝓbauit electos dn̄s: ⁊ q̄si holocausta hostie accipiet illos et in tempore erit respectus illorum. ℟ Mirabilis deus In sctis suis. ℣ Et gl'iosus in maiestate sua. In sctis. Gl'ia. Mirabilis. ℣ Exultabunt sancti. vts. ad Bn̄d ¶ Ad scd'as ves. āe. de lau. Cp Si corā hoīb⁹. ℟ O cōstantia martyrū. hy⁹ Sctōꝝ meritis. vts ad .j. ves. ℣ Letamini in dn̄o. ān Insigniū virorū solēnia supplici voce celebrātes: eorū suffragia deposcam⁹: auete duces celestꝭ aule: angeloꝝ coequales/ap'loꝝ cōsortes/martyꝝ ꝯciues: scti dei martyres intercedite ꝓ cūcto populo dei all'a. ps. Magt. ¶ In natalicio vni⁹ ꝯfessoris ⁊ epi ad vespas sup ps. de die. ā Similabo eū viro sapiēti q̄ edificauit domū suā supra petrā. cp. eccl'. xlv.

Ecce sacerdos magn⁹

qui in dieb⁹ suis placuit deo: τ inuentus est iust⁹: τ in tempore iracũdie: factus est recõsilliatio. ℞. Gloriose felicitatis sacerdos. N. hodie cũ sanctis tripudiat in celestib⁹ : eorũq₃ sacrã adeptus est societatẽ. Immortalis palme obtinet eternitatẽ. ℣. Gloriã laudis ei resonem⁹ vt pro nobis ad deũ fiat orator assidu⁹.

Immortalis. Hymnus.

Iste cõfessor dñi sacratus/festa plebs cui⁹ celebrat per orbẽ: hodie letus meruit secreta/scãdere celi. Qui pi⁹ prudens humilis pudic⁹/ sobrius castus fuit τ quiet⁹: vita dũ presens vegetauit ei⁹/ corporis artus. Ad sacrum cui⁹ tumulũ frequẽter/membra languẽtũ modo sanitati: quolibet morbo fuerint grauata/restituũtur. Unde nũc noster chorus in honore/ipsi⁹ hymnũ canit hũc libenter: vt pijs eius meritis iuuemur/ omne per euum. Sit salus illi decus atq₃ virtus/ qui supra celi residens cacumẽ: totius mũdi machinã gubernat/trinus et vnus. Amẽ. ℣. Ecce sacerdos magn⁹ qui in dieb⁹ suis. Placuit deo τ inuẽtus est iustus.

In euãge. ãn. A progenie in pgenies fecit miaz dñs qui eduxit abrahã de vr chaldeoꝝ: τ de vltimis finibus terre vocauit sanctũ N. qui in hac terra nostra peregrin⁹ erat τ aduena: in illa vero patria celesti ciuis sctõꝝ τ domesticus dei: ibi nobis datus a deo patron⁹ ingiter intercedat p hac sua plebe τ vniuersis fidelib⁹. ps. Mgt. Alia ã. O. N. o pie q̃₃ piũ est gaudere de te o. N. prophetis compar aplis consertus presulũ gẽma: fide τ meritis egregie pietate mia charitate ineffabilis succurre nobis nũc τ ante deũ. Alia ãn. Confessor dñi. N. astantẽ plebem corrobora sancta intercessione: vt qui viciorum pondere premimur beatitudinis tue glia sublevemur: τ te duce eterna premia consequamur. Alia ãn. Iste hõ ab adolescentia sua passim meruit infirmos curare: dedit illi dominus claritatẽ magnã cecos illuminare: τ demones effugare.

Oro ppria vel que sequit.

Da q̃s oĩps deus: vt btĩ N. confessoris tui atq₃ põtificis venerãda solẽnitas: τ deuotionẽ nobis augeat et salutẽ. Per dñz. Oro

Adesto dñe supplicationib⁹ nr̃is: quas in btĩ. N. cõfessoris tui atq₃ põtificis solẽnitate deferim⁹: vt q̃ nr̃e iusticie fiduciã nõ habem⁹: ei⁹ qui tibi placuit meritis adiuuemur. p d. ¶ In trãslatiõe sctĩ. Oro.

Deus q̃ hui⁹ diei solẽnitatem in honore

sancti. N. confessoris tui atq̃ põtificis vel abbatis cõsecrasti: adesto ecclesie tue p̃cibus et da: vt cuius digne memorandã trãslationẽ celebram⁹: eius merito et auxilio sublevemur. Per. Inuitatorium. Unũ deũ i trinitate fideliter adoremus. Cui⁹ fide deo viuit sctũs presul. N. Aliud. Regẽ cõfessorꝝ dñz Uenite adorem⁹. ps. Uenite. hy⁹. Iste ꝯfessor. In .i. noc. ã. Beatus vir qui in lege dñi meditat: volũtas ei⁹ pmanet die ac nocte: et oĩa q̃cũq̃ faciet semp ꝓspe rabunt. ps. Btũs vir. ã. Btũs iste sctũs qui cõfisus est in dño: p̃dicauit p̃ceptũ dñi: cõstitutus est in mõte sancto eius. ps. Quare fre. ãn. Tu es gl̃ia mea: tu es susceptor meus dñe: tu exaltãs caput meũ: ⁊ exaudisti me de monte sctõ tuo. ps. Dñe qd. ℣. Ecce sacerdos magn⁹. vtã. i. ves. lc. i.

Ad sancti ac beatissimi isti⁹ p̃ris nr̃i: cuius hodie festa celebramus / laudes addidisse: aliq̃d decerpsisse ẽ: cũ siq̃dẽ ei⁹ virtutũ copia nõ sermonib⁹ exponẽda sit: sed operib⁹ cõprobãda. Cũ enim dicat scriptura: gl̃ia p̃ris est fili⁹ sapiẽs: quãte hui⁹ gl̃ie: q̃ tãtorũ sapiẽtia ⁊ deuotiõe letatur: in xp̃o em̃ iesu per euãgelium ipse nos genuit. ℞. Euge serue bõe ⁊ fidelis: q̃ in pauca fuisti fidelis: supra multa te cõstituã. Intra i gaudiũ dñi tui. ℣. Dñe q̃nq̃ talẽta: tradidisti michi ecce alia q̃nq̃ suplucrat⁹ suz. In.

Quicq̃d igit̃ i hac sctã lc. ij. plebe: põt eẽ ṽtutis ⁊ gr̃e: de hoc quasi de quodã fonte lucidissimo hec puritas emanauit. Et q̃ castitatis ⁊ aliarum ṽtutũ pollebat vigore: q̃ abstinẽtie gl̃iabat̃ angustijs: q̃ blãdimẽtꝫ erãt p̄dit⁹ lenitatꝫ: oĩz ciuiũ i deũ ꝓuocabat affectũ. ℞. Ecce sacerdos magn⁹ qui i dieb⁹ suis placuit deo. Ideo iureiurãdo fecit illũ dñs crescere in plebẽ suã. ℣. Bñdictionẽ oĩm gẽtiũ dedit illi: ⁊ testamẽtũ suũ ꝯfirmauit sup caput ei⁹. Ideo. lc. iij.

Bene et congrue in hac die quã nobis exultabilem beati patris nostri. N. ep̃i ad paradisum trãsitus reddit: psalmi versiculũ dicim⁹. In memoria eterna erit iustus. Digne in memoriã vertit̃ holm: qui ad gaudiũ trãsit ãgelorꝝ. ℞. Ecce vir prudens / qui edificauit domũ suam supra petrã: in cui⁹ ore nõ est inuentus dol⁹. Q̃r deus elegit eũ in sacerdotẽ sibi. ℣. Ecce vere israelita: in q̃ dolus nõ est. Q̃r. In .ij. noct. ã. Inuocãtẽ exaudiuit dñs sctm̃ suũ: dñs exaudiuit eũ: ⁊ ꝯstituit eũ i pace. ps. Cũ inuo. ã. Letent̃ oẽs qui sperãt in te dñe: q̃m̃ tu benedixisti

iusto: scuto bone voluntatis tue coronasti eū. ps. Verba. c. v. ā. Dñe dñs noster: q̄ admirabile ē nomē tuū in vniuersa terra: quia glīa ꝛ honore coronasti sctm̄ tuū ꝛ cōstituisti eū sup opera manuū tuarū. ps. Dñe dñs nr̄. a. ij. ꝟ. Amauit eū dñs. ī. ī hor. vi. f. 4.

Erat aūt sanct⁹ iste pietate amabilis/charitate laudabilis/ in sermone verax/in iudicio iust⁹/ in cōsilio prouidus/ in cōmisso fidelis/ in bonitate cōspicuus/in vniuersa morū sctā honestate p̄clar⁹. Robore erat validus: infirmis medicina/in templo dei fulgēs: quasi stella matutina. ℟. Iurauit dñs ꝛ nō penitebit eū/tu es sacerdos i eternū. Secūdū ordinē melchisedech. ꝟ. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Secundū. Lectio qnta.

Null⁹ in fide dubitet nec de vente largitione hesitet: quia potens est sctūs iste qcquid pia intētiōe rogatur obtinere. Oia nāqꝫ potest quia cuꝫ illo est: per quē sibi nichil deest: quia i spe fortiter laborauit feliciter nūc in pace requiescit. ℟. Ecce vere israelita i quo dolus nō est inuent⁹: q̄ pbat⁹ repert⁹ ē. Sacerdos magn⁹ iuxta ordinē melchisedech. ꝟ. Statuit ei domin⁹ testamētum sempiternum; qui pbat⁹ rept⁹ ē. Sa. f. vj.

Quando ꝯfessor iste de hoc mundo egrediebatur: angelis sanctis associatus est. Ibi enim retinet stolā ꝛ palmam perennis glīe: ꝛ coronā eternitatis ꝛ iocūditatis eterne. ℟. Gloriose felicitatis sacerdos. vtā. ad vesperas. In tertio noct. āñ. Dñe iste sctūs habitabit in tabernaculo tuo: opatus ē iusticiā requiescet in monte sācto tuo. p̄. Dñe q̄s. a. iiij. āñ. Vitaꝫ petijt a te: tribuisti ei dñe glīaꝫ ꝛ magnū decorē imposuisti sup eū: posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. ps. Dñe in ꝟtute. a. vj. āñ. Hic accipiet bñdictionē a dño: ꝛ miam a deo salutari suo: q2 hec est gnātio q̄rentiū dñꝫ. ps. Dñi est t. ꝟ. Iustū deduxit dñs. vt. ī. ī hor. vi. Lctō. vij

Secūdm matheum. xxv.

In il. t. Di. ie. dis. s. pabolam hāc. Hō q̄dā pegre pficiscēs vocauit seruos suos: ꝛ tradidit illis bona sua. Et rl. Homil. bti grego. pa. de e. lc.

Lectō scti euangelij fres kmi sollicite cōsiderare nos āmonet: ne nos qui plus ceteris in hoc mundo aliquid accepisse cernimur: ab auctore mundi grauius inde iudicemur. Cū enim augentur dona: ratiōes etiam crescunt donorum. ℟. Gloriosus vir sctūs. N. relinquēs terrena: Mercatus est celestia. ꝟ.

O verũ et magnũ sacerdotẽ q̃ cõtẽnẽs terrena. Mercatus. f. viij.

Tanto ergo humilior atq; ad seruiendũ deo pmptior q̃sq; debet esse ex munere: q̃to se obligatiorẽ cõspicit in reddẽda rõne. Ecce ei homo iste q̃ pegre pficiscit: seruos vocat eisq; ad negociãdũ talẽta ptitur. Post multuz vo tẽporis positurꝰ rõnẽ redit: bñ operãtes p apportato lucro remũerat: seruũ vo a bono ope torpentẽ dãnat. R. Laudemꝰ dñz in beati ãtistitis. V. meritis glĩosum. Ad sepulchrũ eius egri veniũt: et sanãt. Vꝰ. Uere mirabilis deꝰ qui assidue beatũ. V. ita miraculis coruscare facit. Ad. l. ix.

Quis itaq; hõ iste est qui pegre proficiscitur / nisi redemptor nr̃: qui in ea carne quam assumpserat abijt in celum. Carnis em̃ locus pprĩꝰ terra: que quasi ad pegrina ducitur dũ per redẽptorem nostrum celo collocat. Sed homo iste pegre pficiscẽs: suis bona tradidit: quia fidelibus suis spũalia dona concessit. R. Sancte. V. xp̃i confessor audi rogãtes seruulos. Et impetratã celitus tu defer indulgentiã. Vꝰ. O sancte. V. sidus aureum: dñi gratia seruorũ gemitus solita suscipe clemẽtia. Et impe. R. Celitus electe pastor dñi. V. Peruigil obserua militatus ouilia iusta. V. Ut grex pastoris valeat mercede beari. Peruigil. Cãti. Te deũ. V. Justꝰ germinabit sicut liliũ. Et florebit ineternũ ante dñz. In lau. ã.

Ecce sacerdos magnꝰ: qui in diebꝰ suis placuit deo et inuẽtꝰ est iustus. ps. Dñs reg. cũ ceteris. ãn. Nõ ẽ inuẽtus similis illi: qui cõseruaret legẽ excelsi. ãn. Ideo iureiurãdo fecit illũ dñs crescere in plebem suam. ãn. Sacerdotes dei bñdicite dñz: serui dñi hymnũ dicite deo ineternũ. ãn. Magnificauit eũ in cõspectu regũ: z dedit illi coronã glĩe. Cpz. Ecce sacerdos magnus. vt s̃. ad ves. Hymnus.

Jesu redẽptor oĩz / perpes corona presulũ: in hac die clemẽtius / nostris faueto vocibus. Tui sacri qua nominis / cõfessor almus claruit: cuius celebrat ãnua / deuota plebs solẽnia. Qui rite mũdi gaudia / huius caduca respuens: cũ angelis celestibus / letus potitur premijs. Huius benigne annue / nobis sequi vestigia: huius precatu seruulis / dimitte noxaz criminis. Sit christe rex piissime / tibi patriq; gloria: cũ spiritu paracleto / i sempiterna secula. Amen. V. Justus vt palma florebit. R. Sicut cedrus libani multiplicabitur. In eãd.

gelio. an. Ad te clamantes tuū-
qz in omnib' adiutorium implo-
rātes: noster singularis sancte. N.
patrone iugiter nos dignare ꝓ-
picius exaudire. an. Ecce adest
sancti. N. gloriose consumma-
tionis dies veneranda qua terre
na terris cōmendabat: et celestia
spiritus celsa conscendens: gau-
det cum xp̄o in perpetuum. an.
Euge serue bone et fidelis: quia
supra pauca fuisti fidelis: supra
multa te constituam dicit domi-
nus. Alia an. O magne ꝑsul. N.
cui christ' fuit viuere: et mori lu-
crum/perenne dum post mortem
viuis vere signis diuinis inclite/
languidos sanas a labe: hoc ro-
gamus pia prece tu pro nobis in
tercede. Alia. an. Cum eēt sum-
mus pontifex terrena non metu
it: sed ad celestia regna glorios'
migrauit. ps. Bn̄dictus. Or.
vt s. Ad tertiā. Cp̄. Eccl. xlv
Cognouit eum dn̄s in
benedictionibus suis
conseruauit illi misericordiā
suā: et inuenit gratiam coram
oculis domini. R. Ecce sacer-
dos magnus. Qui in dieb' suis
℣. Placuit deo et inuentus est iu
stus. Qui in di. Gloria. Ecce sac.
℣'. Amauit eum. Ad sextā. ca-
Mpitulum. Ibidem.
Agnificauit eum ī cō-
spectu regum: et dedit illi co-
ronam glorie. R. Amauit eum
dominus. Et ornauit eū. ℣. Sto-
la glorie induit eum. Et or. Glia
patri. Amauit. ℣. Iustū deduxit.
¶ Ad nonam capm. Ibidē.
Statuit illi domin' te-
stamentuz sempiternū
et dedit illi sacerdotium ma-
gum: et beatificauit illuz ī glo
ria. R. Iustum deduxit domin'
per vias rectas. ℣'. Et ostendit
illi regnuz dei. Per vias. Gloria.
Iustum. ℣'. Iustus germinabit.
vt s. ad laud. Ad ves. sup ps
diei an. Ecce sacerdos mag. s.
ad laud. Capitulū. Eccli. xlv
Dedit illi dominus fun
gi sacerdotio: et habe-
re laudē in nomine ipsius: et
offerre illi incensum dignum
in odorem suauitatis. R. Sā
cte. N. christi confessor. hy'.
Iste confessor. ℣'. Ecce sacer-
dos. Super magt. an. Hodie
mundo superna stillauerunt be-
neficia: hodie sancti. N. intercess-
sione pia salus hominū est multi
plicata: hodie tota celestis curia
in eius transitu solenniter est le-
tata. Hodie inqz celestis gloria
eius exequias solēniter est comi-
tata hinc omnipotenti gloria per
seculoꝝ scl'a. ps. Magt. ¶ In
natalitio vnius confessoris/
nō pontificis ad primas ves.
an sup ps diei. Amauit eū do
minus: et ornauit eum stola glorie
induit eum. Cp̄z. Eccli. xxxix.

IUst⁹ cor suū tradet ad vigilādum diluculo ad dn̄m q̄ fecit illū: ⁊ i ↄspectu altissimi dep̄cabit̄. ℞. Iustū deduxit dn̄s p vias rectas: ⁊ ostēdit illi regnū dei: ⁊ dedit illi sciaȝ sanctorū. Honestauit illū in laborib⁹ et cōpleuit labores illi⁹. ℣⁹. Immortalis ē em̄ mēoria illius: q̄a ⁊ apud deū nota est ⁊ apud hoies. Honestauit. hy⁹. Iste cōfessor. bb. iii. ℣. Amauit eū dn̄s. Sup Magt. āñ. Iustū deduxit dn̄s p vias rectas ⁊ ostēdit illi regnum dei: ⁊ dedit illi scientiam sanctorꝝ honestauit illum in laboribus: et compleuit labores illius. Oro.

DEus q̄ nos annua bti .N. confessoris tui solēnitate letificas cōcede propitius: vt cui⁹ natalitia colim⁹: per eius ad te exempla ꝑdigamur. Per do. Inuitatorium. Adoremus christum regē cōfessorum oim. Qui eterna sctm̄. .N. coronauit gloria. p̄. Uenite. Aliud inuitat̄. Regem confessorum dn̄m. Uenite adoremus. ps. Uenite. hy⁹. Iste confessor. āe. in noctur. vt̄s. Beatus vir. bb. iij. ℣⁹. Amauit eū dominus. lcō. i.

SAncti. .N. cuius solēnia celebram⁹ nullo percussus gladio occubuit: ⁊ tamen coronā pacie quā in mēte tenuit i egressione ꝑcepit Probamus q̄tidie verū esse qd̄ añ nos dictū ē: q̄r sctā eccl̄ia electorūȝ florib⁹ plena hȝ i pace lilia in bello rosas. ℞. Iste sanctus digne in memoriā vertit̄ hominū: q̄ ad gaudiū trāsit angelo⁹ rū. Qm̄ in hac ꝑegrinatione solo corpe cōstitutus cogitatiōe ⁊ auiditate in illa eterna p̄ria ↄuersatus est. ℣. Uinculis carnis absolutus talētū sibi creditū dn̄o suo duplicatum reportauit. Qm̄. l. ij

SCiēdū p̄terea est ꝙ tribus modis: virtus pacie exerceri solet. Alia nāq̄ȝ sunt q̄ a deo: alia que ab antiquo aduersario: alia que a ꝓximo aduersa sustinemus. A ꝓximo nāq̄ȝ ꝑsecutiones/dāna: ⁊ ↄtumelias. Ab ātiquo em̄ aduersario tēntamēta: a deo aūt flagella toleramus. ℞. Elegit eū dn̄s ⁊ excelsuȝ fecit illū: statuit ei testamētum eternū: circuncinxit eū zona iustitie. Et induit eū coronā gl̄ie. ℣. Gl̄ificauit eū in cōspectu regū ⁊ ostēdit illi gl̄iam suā. Et i. l. iij.

SEd in his oibus trib⁹ modis: vigilanti aio semetipsaȝ debȝ mēs circunspicere: ne ꝑ mala ꝓximi pertrahamur ad retributionē: ne ↄtra tētamēta aduersarij diaboli seducatur ad delictū: vel cōsensū delicti: ne ꝑ flagella opificis ad excessum ꝓruat murmurationis. ℞. Agmina sacra angelorꝝ letamini pro cōciue vestro. .N. de

quo gaudet christi ecclesia felici ter ꝛ exultat gaudenter. ℣. Omnes virtutes et omnis militia celorū merito gloriamini cum beato. N. De quo. In .ij. noctur. sexti. bb.iij. ℟ Justum deduxit. l. iiij.

Perfecte enim aduersarius vicitur: qn̄ mens nostra inter tentamenta eius delectatione atqꝫ cōsensu delicti non flectitur: ꝛ inter contumelias / proximi custoditur ab odio: ꝛ iter flagella dei cōpescitur a murmuratione. ℟ Jste est qui ante deum magnas virtutes operatus est ꝛ omnis terra doctrina eius repleta est. Jpse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Jste est qui contempsit vitam mūdi ꝛ peruenit ad celestia regna. Jpse interce. L. cō. v

Nec hec agētes retribui nobis presentia bona requiramus nam pro labore paciētie bona speranda sunt sequentis vite: vt iter nostrum ꝛ premium laboris nostri icipiat: qn̄ oīs iam funditus labor cessat. Unde ꝛ per psalmistam dicitur. Qm̄ non in finem obliuio erit pauperis: pacientia pauperum non peribit in finem. ℟. Magnificauit eum in conspectu regum: ꝛ dedit illi Coronam glorie. ℣. Dn̄e preuenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius Coronā. L. vj

Quasi enim perisse paciētia pauperū cernit: cū nil pro illa i hac vita hūilib⁹ recōpensat. Sz pacia pauperum i finē nō pit: qr tūc eorū gl'ia pcipit: cū simul laboriosa oia termināt. Seruate ergo fr̄es i mēte paciam atqꝫ cū res exigit exercete in opatiōe. ℟ Justū deduxit. vii. Jn .iij. noct. an. Dn̄e iste sctūs. bb.iiij. ℣. Justus germinabit.

¶ Scdm Mattheum. xix.

In.i. tpe. Dixit simō petr⁹ ad iesū. Ecce nos reliqm⁹ oia ꝛ secuti sum⁹ te. qd ergo erit nobis? Et r. Hom. bti Grādis fiducia. biero. ps. l. ꝛ Petr⁹ piscator erat / diues nō fuerat: cibos manu ꝛ arte qrebat: et tn̄ ꝯfidēt loqt reliqm⁹ oia. Qr nō sufficit tm̄ reliqre: adiungit qd pfectū ē: ꝛ secuti sum⁹ te. Fecim⁹ qd iussisti: qd igit dabis nob premij? ℟ Ecce hō sine qrela ver⁹ dei cultor absti nēs se ab oi ope malo Et pmanēs in inocētia sua. ℣ Ambulās i mādatis dn̄i sine qrela. Et per. l. c. viij

Jesus aūt dixit illis. Amen dico vobis: qꝫ vos q secuti estis me: in regnatiōe cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis ꝛ vos sup sedes duodecim / iudicantes duodecim tribus israel: quia vobis credētibus: illi credere noluerunt. ℟. Jste hō ab adolescētia

sua partim meruit infirmos cura re. Dedit illi dñs claritatem magnam cecos illuminare: et demones effugare. ℣. Ecce homo sine querela ver⁹ dei cultor abstinẽs se ab omni opere malo: et permanens in inocẽtia sua. Dedit. L. ix.
Nõ dixit qui reliquistis oĩa hoc enim ꝛ socrates philosophus fecit ꝛ multi alij. Verũ hi qui propter fidem christi: ꝛ predicationẽ euangelij omnes affect⁹: ꝛ diuitias ꝛ seculi voluptates contempserunt isti centuplũ accipient: ꝛ vitam eternam possidebunt. ℟. Sãcte. N. xpĩ ꝯfessor. ℟ Ab. iiij. ℟. Iste hõ pfecit omnia que locut⁹ est ei deus: ꝛ dixit ad eum: ingredere in requiẽ meam. Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Euge serue bone: et fidelis: intra in gaudium domini tui. Quia te. Aliud ℟. Iste est de sublimibus celorum prepotentibus: vnus quẽ manus domini cõsecrauit matris i visceribus. Huius nos meritis adiuuari supplices deposcimus. ℣. Iste est. N. q̃ ante deum magnas ꝟtutes operatus est. Huius. Aliud. ℟. Sancte. N. ꝯfessor xpĩ. Pro nostra oĩumq; salute intercede. ℣. Persistens gemma confessorum in conspectu dei. Pro nostra. Aliud. ℟. Beatus vir. N. qui post aurũ nõ abijt: nec sperauit in thesaurꝭ pecunie. Fecit enim mirabilia in vita sua. ℣. Qui potuit trãsgredi: et non est transgressus / et facere mala ꝛ nõ fecit. Fecit. Aliud. ℟. Amauit eum domin⁹ et ornauit eũ: stola glorie induit eum. Et ad portas padisi coronauit eũ. ℣. Induit eũ dñs lorica fidei ꝛ armauit eum. Et ad. Aliud. ℟. Vir israelita gaude coheres xpĩ. Intercede pro nobis. ℣. Ut precib⁹ tuis a deo veniam speremus supplices ad te confugimus. Inter. Canticum. Te deum. ℣. Os iusti meditabitur sapientiam. Et ligua ei⁹ loq̃t iudiciũ. In laud. aĩ.
Iustum deduxit dominus per vias rectas: ꝛ ostendit illi regnum dei. ps. consueti. an. Fidelis seruus ꝛ prudens: quem constituit dominus super familiam suaꝫ. an. Beat⁹ ille seru⁹ quẽ cum venerit domin⁹ ei⁹ ꝛ pulsauerit ianuam: ꝛ inuenerit eum vigilantem. an. Serui domini dñꝫ benedicite in eternum. an. Serue bone ꝛ fidelis: intra in gaudiũ domini tui. Cpitl. Iustus corsuum. vsq. ad vesp. Hymnus.
Uius o xpe meritis sicamur / arceas irã tribuas fauoreꝫ: gratiã prestes veniãq; nobis mitis ad oĩs
Prebe oramus de⁹ alme rector / vt fides nostra vicijs resistat atq; virtutũ studijs ministret pectore puro. Laudi

bus ciues celebrant superni/ te deus simplex pariterq3 trine: supplices et nos veniam pcamur parce redemptis.

Gloria patri resonemus omnes/ tibi xpe genite superne cum quibus sanctus simul et creator/spiritus regnat. amē

℣. Just⁹ vt palma flore. bb.iiij. ā. Euge serue bone bb.v. Orō. vtš. Ad. iij. cpm. Justus cor suū tradat. ℟. Amauit eū dominus. bb.v. ℣. Justū deduxit. Ad vj. Capitulum. Eccli. xxxix.

SJ magnus domin⁹ voluerit spiritu intelligentie replebit illum: ipse tanq3 imbres mittet eloquia sapiētie sue: in oratione confitebitur dño. ℟. Justum deduxit dñs. bb.v. ℣. Justus germinabit. Ad.ix. Capitulum. Jbidem.

DOminus diriget consilium eius et disciplinam: in lege testamenti domini gloriabitur. ℟. Just⁹ germinabit. Sicut lilium. ℣. Et florebit ineternum ante dominu3. Sicut. Gloria. Just⁹ ger. ℣. Just⁹ vt palma flore. Ad. ij. vel. super pos diei. ān. Justum deduxit. Capitulu3. Ecclesiast. xxxix.

COllaudabūt multi sapientiam eius: et vsq3 in seculum non delebitur: nō recedet mēoria eius: nomē ei⁹ reqret a generatiōe in generatione3. Rm Uir israelita. Hy⁹. Jste confessor. bb.iij. ℣. Amauit eum dominus. ān. sup Magt. Jste est qui āte deū magnas virtutes operatus est: omnis terra doctrina ei⁹ repleta est ipse intercedat pro peccatis oīm populorū. ps. Magt. orō vtš.

¶ Jn natali plurimor cōfessoru3. ad primas vel. sup pos diei ān. Justi autem i perpetuū viuent: apud dominū ē merces eorum. Cpm. ad hebreos. vij.

PLures facti sunt sacerdotes sm legem: idcirco quod morte prohiberentur permanere: hic autem eo quod maneat ieternum: sempiternum habet sacerdotiu3. ℟. Sint lumbi vestri precincti: lucerne ardentes in manibus vestris. Et vos similes hominib⁹ expectantibus dominum suum qn reuertatur a nuptijs. ℣⁹. Uigilate ergo: qr nescit qua hora dñs vester venturus sit. Et. hymn⁹ Sanctorum meritis inclita. aa.viij. cum his vsic. Hi sunt qs retinēs. Te sūma deitas ℣⁹. Letamini in domino et. vel. Sacerdotes tui induantur iustitiam. Et sancti tui exultent. ān. Jsti sunt viri sancti quos elegit dominus in charitate non ficta: dedit illis gloriam sempiternam quorum doctrina fulget ecclesia vt sol/ et luna alla. ps. Magt.

Or. vt. j. post Benedictus. Inuitatorium. Mirabilem. vel. de martyribus. Aliud. Adoremus dnm. Qui in sanctis gloriosus est ps. Venite exulte. In primo nocturno An. Nouit dominus viã iustorum qui lege eius meditantur die ac nocte. ps. Beatus vir. A. Mirificauit dominus sanctos suos: et exaudiuit eos clamãtes ad se. ps. Cum inuocarem. An. Admirabile est nomen tuum domine: quia gloria et honore coronasti sanctos tuos: et constituisti eos super opera manuum tuarum. ps. Domine dominus noster. ps. Letamini in domino: et exultate iusti. Lectio prima.

Sanctorum confessorũ. N. et. N. veneranda hodie illuxit cunctis festiuitas: qui per vite meritum deo digni habiti sunt: die hodierna ad celi gloriam peruenire meruerunt: modoque miro iuicta fulgentes fidei virtute mercati sunt eternorum dona premiorum. Qui corda fidelium sanctis irrigebant imbribus: qui talenta sibi tradita nõ solum reddere: sed etiam cũ vsura sine fraude ãplificare curauerũt. R. Absterget deus oẽ. ps. b. j.

Iam nunc quid ipsa veritas dicat sanctis doctoribus: audiamus. Euntes predicate dicentes: quia appropinquabit regnũ dei. Illo etenim tẽpore tunc difficillimum fuit: quia tunc regnum celorum predicare inuisibile mittebant: cum longe lateque omnes cernerẽt florere regna terrarũ: a mũdi huius dilectione animum reuocare: et ideo subiungit. Infirmos curate/ mortuos suscitate/ demões eijcite/ leprosos mundate. Acsi diceret. Noua facite: qui noua predicatis R. Propter testamentum. b. ij.

Ad hoc quippe Lectio. iij. per sanctos confessores domini. N. et. N. frequẽter choruscãt miracula vt corda credentium ad fidem inuisibiliũ pertrahant. Proinde nũc quia multi sunt in ecclesia: cũ christianorum excreuit numerositas: qui vitam virtutum tenẽt sed signa virtutũ non habẽt: quia frustra foris miraculum ostenditur / si deest quod intus operetur. R. In circuitu tuo domine. b. ij. In secundo nocturno. Aña. Domine qui operati sunt iustitiam habitabũt in tabernaculo tuo: et requiescẽt in monte sancto tuo. ps. Domine quis habita. a. iiij. ãn. Hec est generatio querentium dominum: querentium faciem dei iacob. ps. Domini est terra. b. ij. ãn. Letamini in domino et exultate iusti: et gloriamini omnes recti corde

de. ps. Beati quorum. c.ij. ꝟ. Exultent iusti in conspectu. bb.ij. Lectõ. iiij.

Sancti igitur isti deo adiuuante: virtutez pacientie seruauerunt: et in pace ecclesie viuentes martyrij palmam tenuerunt. Duo quippe sũt martyrij genera: vnum in occulto/aliud in publico. Nam etsi persecutio desit exteriꝰ: martyrij meritum in oculto est: cum virtꝰ ad passionẽ prompta fragrat in animo. Rn. Sancti mei qui in isto seculo. bb.ij. Lectõ. v.

Isti ergo tales tantiqꝫ viri qui occulti hostis dolosas insidias: suosqꝫ in hoc mundo aduersarios diligentes omnibus carnalibus desiderijs resistentes: per hoc quod se omnipotẽti deo in corde mactauerunt: etiaz pacis tempore martyres fuerũt. R. Tanqꝫ aurum in fornace. bb.ij. lcõ. vj.

Iure enim hi sancti confessores fidelium predicant laudibus: qs rex supernus eterna ditauit gloria in celestibꝰ. Sicut eni christꝰ ad hoc istos sanctos ecclesie sue dedit vt p eos opa misericordie sue vbiqꝫ dilataret: ꝛ eos cum gloria celestis suscepit aula: ita nos eorum precibus diuina misericordia custodiat: ꝛ ad illa p ducat gaudia que nesciunt finiri. R. Iusti in perpetuum viuent. bb.ij. In.iij.nocturno.

ã. Timete dñm omnes sancti eiꝰ quoniam nichil deest timentibus eum: ecce oculi domini super iustos: et aures eius ad preces illorum. ps. Benedicã dñm. c.iij.

ã. Dñe spes sctõꝝ ꝛ turris fortitudis eoꝝ dedisti hẽditatẽ timẽtibꝰ nomẽ tuũ: ꝛ ihabitabũt in tabnaculo tuo in secula. ps. Exaudi deus deprecationem. o.v.ãn.

Vti quos elegisti dñe habitabũt i atrijs tuis: etenim clamabunt et hymnum dicent. ps. Te decet. o.vij. ꝟ. Mirabilis deus. f.vij.

Secundum Lucam. xij.

In illo. t. Dixit iesꝰ dis. suis. Sint lũbi vri pcincti: ꝛ lucerne ardẽtes i manibus vris. Et r. Ho. b. gre. p.

Lumbos ei pcigimꝰ: cũ carnis luxuriã p ↄtinẽtiã coartamus. Sꝫ qꝛ minꝰ ẽ mala non agẽ: nisi etiã qsqꝫ studeat bonis opibꝰ isudare: ptinꝰ addidit: ꝛ lucerne ardẽtes i manibꝰ vris. R. Corpa sctõꝝ i pace sepulta sũt: ꝛ noia eoꝝ viuent In gñatiõe ꝛ gñationẽ. ꝟ. Sapiẽtiã sctõꝝ narrãt oẽs ppli ꝛ laudẽ eoꝝ pnũciat ois eccña. In. f.viij.

Lucernas qppe ardẽtes in manibꝰ tenemꝰ: cũ p bõa opa pris nris luci exẽpla mõstramꝰ. De qbꝰ pfecto opibꝰ dñs dic. Luceat lux vra corã hoi-

bus ut videant opa vestra bona: et glorificent patrem vestrum qui in celis est. R. Reddet deus mercedem laborum sanctorum suorum: et deducet illos i via mirabili. Quoniam dextera sua reget eos: et brachio sctõ suo defendet illos. V. Accipient sancti regnũ decoris et diadema speciei de manu domini. Om. lc. ix.

Duo autem sunt que iubentur et lumbos restrigere: et lucernas in manibus tenere: et vt mũditia sit castitatis i corpore: et lumen veritatis i opatione. Redemptori eteni nostro vnum sine altero nequaquam placere potest: si is qui bona agit adhuc luxurie inqnamenta non deserit: aut is qui castitate preeminet: necdũ se per bona opera exercet. R̃m Sint lumbi vestri. vts ad ves. V. Sacerdotes tui induantur. vts ad vespas. In laudibus. an.

Iustorum anime in manu dei sunt: et nõ tanget illos tormentum mortis; in pace sunt ea que possidet. ps solit. an. Dabo sanctis meis locum nomiatuz in regno patris mei dicit dominus. an In celesti regno sanctorum habitatio est: et ineternum reques eorum. an. Sacerdotes dei benedicite dñz: sui dñi hymnuz dicite deo ineternũ. an. Exultabunt sancti in gloria letabuntur in cubilibus suis. Cpm. Plures facti sunt. vts ad ves. Hymnus. Rex gloriose presulum corona cõfitentium. rc. bb. ii. V. Exultabunt sancti in gloria. In euangelio. ana. Sint lumbi vestri precincti et lucerne ardentes in manibus vestris: et vos similes hominibus expectantibus dñm suũ qñ reuertatur a nuptijs. ps. Benedictus. Oratio.

Deus qui nos sanctorum cõfessorum tuorum. N et. N. cõfessionibus gloriosis circundas et protegis: da nobis et eorum imitatione pficere et intercessione gaudere. Per dominuz. Ad horas diurnales ãe de laudibus. ¶ Ad. iii Capm. Plures facti sunt. R. Letamini in domino. cum ceteris R̃ijs. bb. ii V. Exultẽt iusti. ¶ Ad. vi. capm. ex legenda.

Sancti et iusti in domino gaudete: vos elegit deus in hereditatem sibi. R̃m. Exultẽt iusti in conspectu. V. Mirabilis deus. ¶ Ad. ix. Capm

Iusti autez in (Sapi. v. perpetuum viuent et apud dominum est merces eoruz: et cogitatio eorũ apud altissimum. R. Mirabilis deus in. V. Exultabunt sancti in gloria. In secũdis vespis ãe de laudibus. Capm. Plures facti sunt. R̃m. Sint lumbi vestri.

hy9. Sctõꝝ merit3 aa. viij. cũ his ꝟij. Hi sũt q̃s retinẽs. Te ssima deitas. ℣ Letamini i dño. ã. Intercessio nob dñe sctõꝝ ꝯfes soꝝ tuoꝝ succurrat: atq3 nos vbiq3 ꝓtegat et defẽdat vt eorũ p̃cib9 ab oib9 malis liberemur. p. Mãgt. oro vt s. ¶ In natalitio vni9 ꝟgis et martyris. Ad. j. ves. sr p̃os diei ãn. In honore hui9 virginis frequẽtate nob3 dulcia cãtica dragmatis. Cpm. Eccĩ. lj.

Domine de9 me9 exaltasti sup terrã hitationẽ meã: et ꝑ morte deflueñti dep̃cata sũ: iuocaui dñz p̃rez dñi mei: vt nõ dereliq̃t me i die tribulatiõis mee. R. Pulchra facie s3 pulchrior fide: btã es ꝟgo recspuẽs mũdũ: letaber3 cũ ãgel. Int cede ꝓ nob. ℣. Uirgo dei. N. rutilãs honore pẽni. In. hy9

Virgis ples opiferq3 mr̃is / ꝟgo quẽ gessit pepitq3 virgo: ꝟgis festũ canim9 trophẽũ / accipe votu3. Hec tua ꝟgo duplici / btã sorte dũ gessit fragilẽ domare: corpis sexum domuit cructũ / corpe seclũ. Uñ nec mortẽ nec amica mort3: seua penarũ gña pauescẽs sãguie fuso meruit sẽcreta / scãdere celi. Hui9 obtẽtu de9 alme nr̃is pce iã culpis vicia remittẽs q̃ tibi puri resonem9 almũ pectoris hymnũ. Gloria p̃ri gẽiteq3 ꝑl et tibi cõpar vtriusq3 sp / spũs alme de9 vn9 oi tpe secli. Amẽ. ℣. Diffusa est. j. ad horas. diur. ã. sup magt. Ista ẽ ꝟgo sapiẽs quã dominu9 iuẽit vigilantẽ: q̃ accepta lãpade sumpsit secũ oleũ: et veniẽte dño itroiuit cũ eo ad nuptias. p. Mãgt. Alia. ãn. Prudẽs et vigilãs ꝟgo: qualis es cũ spõso illo q̃ te elegit de mundo: q̃3 pulchra q̃3 mirabil quanta luce spectabil int syon iuuẽculas et hierl'm filias thalamo gaudẽs regio ꝯiũcta dei filio. Alia. ã. Aue gẽma claritatis ad istar carbũculi: aue rosa padisi more fragrans balsami N. ꝟgo felix gl'iosa merit3: assistẽtes tuis fest3 celi iũge gaudijs. ã Accinxit fortitudie lũbos suos et roborauit brachiũ suũ ideoq3 lucerna eius nõ extinguet i sempiternũ. ps. Magt. Oro.

Sancte ꝟgis: et martyr3 tue. N. dñe supplicatiõib9 tribue nos foueri: vt cui9 venerabilẽ solẽnitatẽ votiuo p̃uenim9 obseq̃o ei9 itercessiõib9 ꝯmẽdemur et meritis. P. do.

Deus q̃ int cete- Alia orõ ra potẽtie tue miracl'a etiã in sexu fragili victoriam martyrij ꝯtulisti: concede ꝓpiti9: vt cui9 natalitia colim9 p ei9 ad te exẽpla q̃diamur. P dñm. Inuitat. Xp̃m venerãtes deũ adorem9 regẽ regũ. Qui i cel. N. palmã hodie dedit etnã.

Inuitat. Agnū spōsuz ꝟginū Venite adorem⁹ dn̄m iesuz xp̄z. ps. Venite. Inuitat. Adorem⁹ regē regū: q̄ btē. M. hodie ꝯtulit coronā glīe. Inuit. Regē ꝟginū dominū / vēite adorem⁹. ps. Vēite. hy⁹ Virgīs ples. In. j. noct. an. Silē ē regnū celoꝝ decē ꝟginib⁹: q̄ accipientes lāpades suas exierūt obuiā spōso et spōse. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. a. ij. ā. Quinqꝫ autē ex eis erāt fatue: ⁊ q̄nqꝫ prudētes ps. Celi enar. a. vj. ā. Quinqꝫ fatue accept̄ lāpadib⁹ nō sumpserūt oleū secuz: prudētes ꝟoꝟgies acceperūt oleū invasis suis cū lāpadib⁹. ps. Dn̄i ē tra. b. ij. ꝟ⁹. Diffusa ē gratia. L cō. j.

Immaculat⁹ dn̄s / immaculatā sibi famulā elegit: ⁊ ēt in hoc corpusculo fragilitat̄ hūane ꝯsecrauit. Et bn̄ cōuenit fr̄es kmi vt q̄ hodie natal̄ est ꝟgis: itegritatez seq̄mur. Integritas q̄ppe: ē oīm regina ꝟtutū: et fruct⁹ salut̄ ppetue. R. Diffusa ē gr̄a i labijs tuis. Propterea bn̄dixit te deus in eternū. ꝟ. Dilexisti aūt iustitiam ⁊ odisti iiq̄tatem. Propterea. L. ij

Hec est em̄ illa q̄ minas iudicū non timuit: nec terrene dignitatis glīaz q̄siuit nec amauit. Sz seip̄az deo i laudis sacrificiū corde ꝯtrito ⁊ hūiliato: i odorē suauitat̄ imolauit. R. Propt̄ veritatē ⁊ mā suetudinē ⁊ iustitiā. Et deducet te mirabilit̄ dextera tua. ꝟ. Audi filia et vide ⁊ iclia aurē tuā ⁊ obliuiscere ppl̄z tuū ⁊ domū p̄ris tui Et. L. iij

Claruit vita hui⁹ btē ꝟginis singulis signis miraculoꝝ ⁊ pdigijs: q̄ diligēdo timuit ⁊ timēdo dn̄m suū iesum xp̄z sup oīa dilexit. Hec ē ꝟgo scā q̄ mūdū ⁊ mūdi scelera: ⁊ inq̄namēta oīa deuitauit. Tēplū se deo dignū p̄parauit: dū virginitatē suā celesti spōso id ē xp̄o mēte ⁊ actu ⁊ hītu dedicauit. R. Pulchra facie. vts adv̄s

In. ij. noct. an Date nobis de oleo vr̄o dixerūt fatue ꝟgines: q̄ lampades nr̄e extinguunt. ps. Eructauit. c. viij. ā Rn̄derūt prudentes virgines dicētes: ne forte nō sufficiat nob̄ ⁊ vobis ite poti⁹ ad vēdētes ⁊ emite vob̄. ps. De⁹ nr̄ re. d. j. ā. Dū aūt irēt emere venit spōsus: ⁊ q̄ parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias: ⁊ clausa est ianua. ps. Fūdamēta. e. viij. ꝟ Spē tua. l. in horis diur. L. iiij.

Hec est enim illa q̄ semper euāgeliū xp̄i in pectore suo gēbat ⁊ nō dieb⁹ neqꝫ noctib⁹ a colloquijs diuinis ⁊ orōnib⁹ vacabat. Vn̄ cū ꝟginitat̄ palma floruit ⁊ fulget i celis: q̄ carnis castitatē ⁊ castimoniā spūalē ꝯfuauit / viuēs i mūdo. R. Hec ē ꝟgo sapiēs quā dn̄s vigilātē iuenit q̄ ac

cepta lāpade sumpsit secū oleum Et veniente domino itroiuit cuz eo ad nuptias. ℣. Ista ē vna de numero prudentum que aptauit lampadem suam. Et. Lectio.v.
Hec est ṽgo sctā atq̧ gl'iosa quā sibi dn̄s elegit ꝛ in cellariū suū itroduxit: i q̄ ordināte charitate et int̄ angelos ꝛ archāgelos societatē donauit. Hec est ṽgo prudēs q̄ q̄a spōsum recusabat in terr: impatoris etn̄i filio despōsari meruit in cel'. ℟. Dilexisti iustitiā ꝛ odisti iniq̄tatē Propt̄ea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie. ℣. Propt̄ veritatē ꝛ mā suetudinē ꝛ iustitiā
Iure spons⁹ Lc.vj. (Propt̄ea. spōsā ptexit: q̄ꝛ honeste spōsus sponsam dilexit. Proinde fratres kmi finito huius vite curriculo: p man⁹ sctōꝝ āgelorū intra btitudīs ianuā recepta i eterna q̄etis sede: cuz sctis virginib⁹ ꝯfouet'. ℟. In sanctitate fulgida ꝛ plena felicitate ꝯpleuit dies suos alma ṽgo N. hacq̧ die clara suscepit celestia gaudia. ℣. Pulchra facie: sed pulchrior fide btā ē N hacq̧. In iij. noct. a. Nouissime veniūt: et reliq̄ ṽgīes dicentes: dn̄e dn̄e api nobis. ps. Cātate. i. f. ij. ān. At ille rn̄dēs ait: nescio vos: vigilate itaq̧: q̄ꝛ nescitis diē neq̧ horā. p. Dn̄s regna. et. f. iij. ā. In celis gaudēt ṽgīes ꝛ cātāt cāticū nouū añ dei tronū: q̄ꝛ notū fecit gētib⁹ salutare suū. ps. Cātate. ij. f. iij ℣. Adiuuabit eam. vt infra in horis. Lectio. vij. Secundum Mattheum. xiij.
In illo tp̄e. Dixit Iesus disc. s. pabolā hāc. Sile est regnū celorū thesauro abscōdito i agro: quē q̄ iuēit hō abscōdit: ꝛ pre gaudio illius vadit: et vēdit omnia que habet: et emit agrum illum. Et reliqua. Homil'. beati Gregorij pape de eadem lectione.
Notandum est: q̄ inuentus thesaurus abscōditur vt seruet': q̄ꝛ studiū celest desiderij a malignis spiritib⁹ custodire nō sufficit: qui hoc ab humanis laudibus nō abscōdit. ℟. Hec est virgo sancta atq̧ gloriosa. Quia dominus omniū dilexit eam. ℣. Ista ē speciosa int̄ filias hierl'm. Quia dn̄s. Lc. viij.
In presenti enim vita quasi invia sumus qua ad patriam pergimus: maligni autez spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Depredari ergo desiderat: q̄ thesaurum publice invia portat. Rem. Non eris inter virgines fatuas dicit dominus: sed eris iter virgines prudentes accipientes oleum leticie lampadibus suis. Obuiantes / obuiauerunt sponso: cum palma virginitatis.

℣. Uenie͂tes aũt venie͂t cũ exulta tione portãtes manipulos suos. Thesaur⁹ iste ē ce ℣. viij. (Ob. leste desideriũ: ager vero in q̇ thesaur⁹ abscõdit/disciplina celestꝫ studij est. Quē ꝑfecto agrũ vēditꝫ oib⁹ ꝯparat. q̇ vo luptatib⁹ carnis renũciãs cũ cta terrena desideria ꝑ disci- pline celestis custodiã calcat vt nilq̄ꝺ caro blãdit libeat nil qꝺ carnalē vitã trucidat spũs ꝑhorrescat. ℟. Regnũ mũdi: et oēm ornatuꝫ seculi cõtēpsi ꝓpter amorē dñi mei iesu xp̄i Quē vidi quē amaui: i quē credidi quē dile xi. ℣. Eructauit cor meũ ṽbũ bo- nũ: dico ego opa mea regi. Quē. Aliꝺ. ℟. Specie tua z pulchri- tudie tua. Jtēde ꝓspere ꝓcede et regna ℣. Propter veritatē z mã- suetudinē z iustitiã. Jntē. Aliꝺ. ℟. Audi filia z vide z iclina aurē tuã: z obliuiscere ppl̄m tuũ z do- mũ pr̄is tui: z ꝯcupiscet rex deco- rē tuũ. Qm̄ ip̄e ē dñs de⁹ tu⁹ ℣⁹. Induit te dñs vestimēto salutis: z indumēto letitie circũdedit te. Qm̄. Aliud. ℟. Fuit sacra ṽgo circũdata varietate bonoꝝ opuꝫ Jdeo xp̄s fili⁹ dei dilexit eaꝫ. ℣⁹. Dilexit iustitiã z odiuit iniq̄tatē. Jdeo xp̄s. Cãticũ. Te deũ. ℣. Audi filia z vide iclina z aurē tu- am. Quia ꝯcupiuit rex spēꝫ tuã. Hec est ṽgo (Jn lauꝺ. ãn. sapiēs z vna de nũero pru dentũ. ps. Dñs reg. cũ ceteris ã. Ueni sponsa xp̄i accipe coro- nã quã tibi dñs ꝑparauit i eternuꝫ. ã. Hec ē virgo sapiēs quã dñs vi gilãtē inuenit. ãn. Media nocte clamor factus est ecce spõsus ve- nit exite obuiã ei. ãn. Tũc surre- xerũt oēs virgines ille z ornaue- runt lãpades suas. Cãm. Dñe de⁹ me⁹. vt̄s ad ves. Hymn⁹.

Iesu corona ṽginũ/ quē mr̄ illa ꝯcepit: que sola ṽgo ꝑturit/ hec vota clemēs accipe. Qui pascis int lilia/ septus choreis virginũ: spon sas decorãs gl̄ia/ spõsisq꞉ red dēs ꝑmia. Quocũq꞉ ꝑgꝫ vir- gines sequũt: atq꞉ laudib⁹ p⁹ te canētes cursitãt hymnosq꞉ dulces ꝑsonãt. Te depreca- mur larg⁹/ nr̄is adauge sen- sibus nescire ꝓrsus oia corru ptionis vulnera. Deo pr̄i sit gl̄ia. ℣⁹. Elegit eã de⁹ et ꝑelegit eã. ã. Silē ē regnũ celoꝝ hoi nego ciatori q̄rēti bõas margaritas i- uēta vna ꝑciosa dedit oia sua: z cõ parauit eã. ꝑ. Bñꝺ⁹. Alia. ã Silē est regnũ celorũ sagene misse i ma re et ex oi gñe piscium ꝯgregantĩ quã: cũ ipleta eēt educētes et sec⁹ litt⁹ sedētes elegerũt bonos i va sua malos aũt foras miserũt. Aꝺ. iij. Capm. Dñe deus me⁹. ℟. Diffusa est grã in labijs tuis. ℣. Propterea benedixit te deus in eternũ. Jn lab. Gl̄ia. Diffusa ē. ℣.

Spē tua r. Ad.vj.cp̄.Eccli.lj.
Laudabo nomē tuū assidue z collaudabo illud in cōfessione z exaudita ē oro mea. R. Specie tua Et pulchritudine tua. V. Intēde psPere pcede z regna. Et. Gloria. Spē. V. Adiuuabit eā Ad.ix.cp̄.ibid
Liberasti me de perditiōe et eripuisti me de tēpore iniquo ppterea cōfitebor tibi et laudē dicā noi tuo dn̄e deus meus. Rm. Adiuuabit eam. Deus vultu suo. V. De⁹ in medio eius non cōmouebitur. Deus. Gloria. Adiuuabit. V. Elegit eā deus. vr̄s. ad Bn̄dict⁹.
¶ Ad secundas verperas āc de laudibus. pl de die. Cap. Domine deus meus. R. Regnum mundi. hymnus. Uirginis proles. V. Diffusa ē gratia. In euangelio. ān. Uirgo xpo amabilis in omnibus laudabilis pietate autem ineffabilis: tu plenum semper manēs gaudiū; oim in te fideliū sperantiū: exaudi nos supplices ad te pie clamātes. ps. Mgt. ¶ De vna vgie nō martyre oia vts. Cap.ij. Corin.x
Qui gloriatur in domino glorietur: nō enim qui seipsum cōmendat ille pbatus est: sed quē de⁹ cōmendat. R. Regnum mūdi. hymn⁹. Uirginis proles. cum his V. Hui⁹ obtentu. Glia. Ad laudes vts. Capm. Qui gloriat in domio. vts ad ves. Oratio
Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄ vt sicut de beate M. virgis tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur affectu. Per. Ad.vj.
Capm. ij. Corinth. x.
Emulor enim vos dei emulatione: despōdi em̄ vos vni viro virginem castā exhibere xp̄o. Ad.ix.cp̄. Sap.7.
Sapientia vincit maliciam: attingit ergo a fine vsqz ad finē fortiter: z dispo nit omnia suauiter. ¶ In natali plurimarum virginū. Ad ves. ān sup p̄os diei. Uirgines sancte dei orate pro nobis: vt scelerū veniā per vos accipere mereamur. Capm. Sapien. iiij.
O Quam pulchra est casta gn̄atio cū claritate: immortalis est enim memoria illius: quoniā z apud deum nota est z apud homines R. Audiui vocem de celo veniētem venite omnes virgines sapientissime. Oleum recondite in vasis vestris dum sponsus aduenerit. V. Media nocte clamor fact⁹ est ecce spōsus venit. Oleū. hy⁹. Jesu corona vginū. V. Adducent regi vgines dn̄o. In letitia z exultatiōe. ān. Quinqz prudētes virgines accepert oleū i vasis suis cū lāpadib⁹: media autē nocte

clamor factꝰ est ecce spõsus venit
Exite obuiã xpo dño. Oro
Deꝰ q̃ scãʒ nobꝫ solẽni-
tatẽ ꝑ ꝯmẽoratiõe sctãꝝ ꝟgi
nũ tuarũ gl'iosa passione feci-
sti: adesto familie tue p̃cibus
et da: vt q̃rum hodie festa ce-
lebramus: meritꝫ ꝛ itercessio-
nibꝰ adiuuemur. Ꝑ do. Inui.
Uirgines prudẽtes aptate lãpa-
des vr̃as: ecce spõsus venit exite
obuiã ei. p̃. Ueite Alio Inui.
Regẽ virginũ dñʒ vẽite adoremꝰ
hyꝰ. Jesu corona ꝟginũ. cc. ij
An. Siĺe ẽ regnũ celorũ. ꝛc̃. vt s̃.
℣. cũ istis ℟is ꝛ ℣. Adducẽt re
gi ꝟgies dño. In letitia ꝛ exulta-
tiõe. ℟. Innumerabilis ꝟginum
chorus spreta liberorũ ꝓpagine.
Dũ spõso q̃ in celis ẽ ꝑenni mẽte
actu et habitu applicari maluit.
℣. Ecce florẽtẽ mũdũ mẽtis despe
ctu calcauit. Dũ spõso. ℟. Felici
ter ꝟgies vincũt mũdũ. Que post
victoriã vici nõ norũt. ℣. Btẽ de ꝑ̃
lio redeũt hostẽ aũt victrices mo
riẽdo deuicunt. Que. ℟. Media
nocte clamor factꝰ est ecce sponsꝰ
venit exite obuiã ei. Tũc surrexe
rũt oẽs ꝟgies ille ꝛ ornatis lãpa-
dibꝰ suis. Intrauert cũ eo ad nu
ptias. ℣. Hora iã noctꝫ media vox
intonuit de celo lapsa ecce spon-
sus vẽit. Tunc. In. ij. noct. ãn.
Date nob de oleo. ꝛc̃. cc. j. ℣. Pru
dẽtes ꝟgines: aptate lãpades ve
stras. Ecce spõsus venit exite ob-
uiã ei. ℟. Offerent regi ꝟgies do
mino ꝑroxĩe eiꝰ adducẽt tibi. In
letitia ꝛ exultatiõe. ℣. Adducent
in tẽplũ regi dño. In. ℟. Has vir
gines ꝛ fidei ꝛ corpis ꝯmẽdat ite-
gritas. Has vite sinceritas ꝛ me-
ritoꝝ exaltat sublimitas. ℣. No-
mẽ ergo sempiternũ dabit eis do
minus: qđ nõ ꝑibit. Has vite. ℟.
Quinq; prudẽtes virgines acce-
perunt oleũ in vasis suis cũ lãpa
dibus. Media autẽ nocte clamor
factus est ecce sponsus venit exi-
te obuiã xpo dño. ℣ꝰ. Tũc surre-
xerunt omnes virgines ille: et or-
nauerunt lãpades suas. Media.
In. iij. noct. ãn. Nouissime veni
unt. cc. ij. ℣ꝰ. Exultauerunt filie
iude. Propter iudicia tua domie.
Secundum matheum. xxv.
In illo tempore. Dixit
Jesꝰ discipulis suis pa-
rabolam hãc. Simile est regnũ
celorum decem virginibus: q̃
accipiẽtes lãpades suas exie
rũt obuiã spõso ꝛ spõse. Et r̃.
Om. btí gregorij pape. l. viij
Sepe vos ãmoneo fratres
charissimi praua opa fugere:
mũdi huiꝰ inq̃namẽta deuita
re: sed hodierna scti euãgelij
lcõne ꝯpellor dicere: vt ꝛ bõa
q̃ agitꝫ: cũ magna cautela ti-
meatꝫ: ne ꝑ hoc qđ a nobꝫ re-
ctũ gerit: fauor aut gr̃a hũa-
na reqrat: ne appetitꝰ laudis
surripiat: ꝛ qđ foris õndit ita

a mercede vacuat. R. Sile est regnũ celorũ decẽ ṽginib⁹ q̃ accipiẽtes lãpades suas/ exierũt obuiã sponso ꝛ sponse. ṽ. Prudẽtes ṽgines accipiẽtes oleũ cũ lãpadibus. Exierũt. Ecce ei lc.viij. redẽptoris voce: decẽ ṽginibus regnũ celorũ sile dicit: q̃ oẽs dicũt ṽgies: ꝛ tñ itra btitudis ianuã nõ sunt oẽs recepte: qꝛ earũ q̃dã dũ de ṽginitate sua gl'iaꝫ expetũt: foris i vasis suis oleũ hr̃e noluerũt. R. O xp̃i spõse ter scẽ terq3 btẽ. Cũ p̃ce deuota famulantũ sumite vota. ṽ. Iã xp̃o iũcte sponsaq3 deo sociate. Cũ. Quid ita l.ix. q3 ĩ hac snĩa: nisi p̃ns eccl'ia regnũ celoꝝ dr̃? Et qꝛ ex vtroq3 sexu multitudo fideliũ colligitur: sctã eccl'ia xp̃i decem ṽginib⁹ silis denũciat. In q̃ qꝛ mali cũ bõis: ꝛ reprobi cũ electꝭ admixti sunt: recte silis virginib⁹ prudẽtib⁹ ꝛ fatuis eẽ p̃hibet. R. Audiui vocẽ de celo. vt͂s ad ves. Canticũ. Te deũ. ṽ. Offerent regi ṽgies dño. In letitia ꝛ exultatiõe. In l. a͂e.

O q̃ pulchra ẽ casta gñatio cũ claritate. p̃. Dñs regna. cũ ceterꝭ. a͂. Prudẽtes ṽgines accepũt oleũ ĩ vasis suis cũ lãpadib⁹. a͂. Uirgies prudẽtes aptate lãpades vr̃as ecce spons⁹: vẽit exite obuiã ei. a͂. Uirgies dñi dñꝫ bñdicite in eternũ. a͂. Tũc surrexerũt oẽs ṽgies ille ꝛ ornauerũt lãpades suas. Cp̃m. O quã pulchra est casta. vt͂s ad ves. hy⁹. Rex gl'iose ṽginũ coro. bb.ij ṽ. Aurẽ bẽignã. Tu victꝰ i ṽginib⁹ p̃cẽdo ↄtinẽtib⁹ tu vice. Deo p̃ri. ṽ. Prudẽtes ṽgies aptate lãpades. a͂.i.ij.noct. a͂. Sile ẽ regnũ celorũ decẽ ṽginib⁹: q̃ accipiẽtes lãpades suas exierũt obuiã spõso ꝛ spõse q̃nq3 erãt fatue ꝛ q̃nq3 prudẽtes. all'a al. all'. p̃. Bñd⁹ oꝫ vt͂s. Ad.iij.cp. O quã pulchra ẽ. a͂ ad ves. R. Adducẽt regi ṽgies. ṽ. Post eã p̃xie ei⁹ offerẽt tibi. ṽ. Exultauerũt filie iude. Ad.vj.cp. Emlor ei vos. vt͂s cc.iiij. R. Exultauerũt filie iude. ṽ Propt̃ iudicia tua dñe. ṽ. Prudẽtes ṽgies aptate. Ad ix.cp. Sapiẽtia vicit ma. ibid. R. Prudẽtes ṽgies aptate lãpades vr̃as ṽ⁹. Ecce spõsus venit exite obuiam ei. ṽ. Offerẽt regi ṽgies dño. In.ij. vespis. a͂ñ. O quam pulchra ẽ. a͂. ad laud. alia oĩa ꝫ i.i. ves. cp̃ꝫ. O quã pulchra ẽ. R. Audiui vocẽ. hy⁹. Iesu co. ṽginũ. ṽ. Adducẽt regi ṽgies do. a͂. In euãg. a͂. Dũ ãt irẽt emẽ vẽit spõs⁹ et q̃ pate erãt itrauerũt cũ eo ad nuptias ꝛ clausa ẽ ianua: nouissime ãt veniũt ꝛ reliq̃ ṽgies dicentes/ dñe dñe api nob: at ille rñdẽs ait: amẽ dico vob nescio vos vigilate itaq3 qꝛ nescitis diẽ: neq3 horam. p̃s. Magnificat.

INRI

¶ In cōmemoratione sancte crucis ad primas vespas An.
Ecce crucē dñi. fugite partes aduerse: vicit leo de tribu iuda: radix dauid all'a. psalmi feriales.
Capitm. Ad philippen. scdo.
Christus factus est p nobis obediens vsq ad mortē: mortē autē crucis.
Deo gratias. Hymn⁹.
Salue crux sancta/salue mundi gloria: vera spes nr̄a/ vera ferēs gaudia: signū salutis salus in periculis/ vitale lignū/vitā portans omniū. Te adorandam te crucē viuificā/in te redēpti dulce decus seculi: sp laudam⁹ sp tibi canimus per lignū serui/ per te sum⁹ liberi. Originale crimen necās in cruce/nos prauitatis xp̄e munda maculis: humanitatē miserat⁹ fragilē/ per crucē sanctā/lapsis dona veniā. Protege salua benedic sanctifica/populū cunctū crucis p signaculū: morbos auerte corpis et aie hoc ɔtra signum/nullū stet periculū.
Sit deo patri laus in cruce filij: sit coequalis laus sancto spiritui/ ciuibus sūmis gaudiū sit āgelis honor in mūdo sit crucis cōmēoratio. Amē.
℣. Hoc signū crucis erit in celo.
℟. Cū dñs ad iudicādū venerit.
In euāge. ā. Sāctifica nos dñe signaclo sctē crucis vt fiat nobis obstaculū ɔtra sceua iacula inimicorū: defēde nos dñe p lignū sctm̄ et p pciū iusti sanguis tui: in quo nos redemisti. Alia i euāge. ā.
Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē pfert frō de flore germie: dulce lignū dulces clauos dulcia ferens pōdera assis nobis custodia ɔtra inimici iacula all'. Alia ān. Salue crux scā arbor digna: p te q̄q destruāt ptes aduerse: o crux sctā: o crux bn̄dicta p tua sctā signacula xp̄s nos bn̄dicat i scl'a. p. Ad gt. oro.
Deus q̄ vnigeniti filij tui dñi nr̄i iesu xp̄i pcioso sāguie viuifice crucis vexillū sctificare voluisti: cōcede q̄s: eos q̄ eiusdē sctē crucis gaudent honore: tua quoq vbiq ptectiōe gaudere. P. eundē.
¶ Ad mat. Inuit. Uenite adorem⁹ dñm Qui suspēsus ē i ligno p. Uen̄. hy⁹. Salue crux. vts.
In. j. noc. ā. sup ps. Crux bn̄dicta nitet dñs qua carne pepēdit: atq cruore suo vulnera nr̄a lauit p. Dñe dñs nr̄. ān Dulce lignū dulces clauos dulce pōdus sustinuit: qd meruit portare pciū hui⁹ scl'i. ps. Celi enar. ā. Lignū vite cruce tua dñe māifestatū ē: mors em̄ p ipaȝ dānata ē: ꝛ mūd⁹ ois p illā illūinat⁹ ē/ ops dñe gl'ia tibi.
p. Dñi ē tra. ℣. Adoram⁹ te xp̄e ꝛ bn̄dicim⁹ tibi. Qr p sctāȝ crucē

tuā redēisti mūdū. Seq̄n. R. vicissiz hēant cū trib⁹ rc. R. Dulce lignū dulces clauos dulce pōd⁹ sustinuit. Qd dignū fuit portare p̄ciū hui⁹ scli. V. Hoc signū crucis erit in celo: cū dñs ad iudicādū venerit. Qd. R. Hoc signū crucis erit in celo: cū dñs ad iudicādū venerit. Tūc māifesta erūt abscōdita cordiū vrī. V. Cū sederit fili⁹ hois i sede maiestatis sue: r cepit iudicare sclz p ignē. Tūc. R. O crux gloriosa o crux adorāda. O lignū p̄ciosū r admirabile signū: per qd r diabol⁹ ē vict⁹ r mūd⁹ xp̄i sāguie redēpt⁹. V⁹. O crux admirabilis euacuatio vulnerū: restitutio sanitatū. O li. In. ii. noct. ān. Per tuā crucē salua nos xp̄e saluator q̄ mortē nrāz moriēdo destruxisti r vitā resurgēdo repasti. ps. De⁹ nr̄ refu. ā. Adoram⁹ te xp̄e r bn̄dicim⁹ tibi qr p sctāz crucē tuam redēisti mūdū. p. Jubil. v. vi. ā. Salua nos xp̄e saluator p v̄tutē sctē cruciē: q̄ saluasti petrū i mari miserere nobis. p. De⁹ iudi. i. v. Hoc signū cru. R. Per signū crucis de iimicis nrīs Libera nos de⁹ nr̄. V⁹ Salua nos xp̄e saluator p v̄tutē sācte crucis. Libe. R. Tuā crucē adoram⁹ dñe tuā gl̄iosā recolim⁹ passionē. Miserere nobis q̄ passus es p nobis. V. Adoram⁹ te xp̄e r bn̄dicim⁹ tibi qr p crucē tuā redēisti mūdū. Mi. R. O crux admirabilis in cui⁹ ramis pependit thesaurus r redēptio captiuorū. Gaudet tot⁹ mūdus qr redēptus ē sāguie dñi sui. V. Nos aūt gl̄iari opz i crucē dñi nrī iesu christi. Gau. In. iii. noc. ā. sup ps. Saluator mūdi salua nos q̄ p crucem r sāguinē redemisti nos: auxiliare nobis te dep̄camur de⁹ nr̄. ps. Cātate. i. ā. Tuā crucē adoram⁹ dñe tuā gl̄iosā recolim⁹ passionē miserere nrī q̄ pass⁹ es p nobis. ps. Dñs reg̃. i. ā. Sup oia ligna cedrorū tu sola excelsior: i qua vita mūdi pepēdit i qua xp̄s triūphauit: r mors mortē superauit. ps. Dñs reg̃. ii. f. iii. V. Nos āt glo. R. Crux fidel' int oēs arbor vna nobilis nulla silua talē p̄fert frōde flore germie. Dulce lignū dulces clauos: dulce pōd⁹ sustinet. V. Sup oia ligna cedrorū tu sola excelsior. Dul. R. O crux gl̄iosa o crux adorāda: o lignū p̄ciosū r admirabl'e signū. Per qd r diabol⁹ ē vict⁹ r mūd⁹ xp̄i sāguie redēpt⁹ V. Dulce lignū dulces clauos dulce pōd⁹ sustinuit: q̄ digna fuit portare p̄ciū huius scli. Per. R. Per tuā crucē salua nos xp̄e redēptor Qui mortē nrāz moriēdo destruxisti: r vitā resurgēdo repasti. V⁹ Miserere nrī iesu bēigne: q̄ pass⁹ es clemēt p nobis. Qui. p. Te deū. V⁹. Omnis terra. In laudi. ān.

O Magnū pietatū op⁹ mors mortua tūc est: qn̄ in ligno mortua vita fuit. ā. Per signū crucis de iimicis nrīs libera nos de⁹ nr̄. An. O crux admirabilis eua-

euatio vulner̃: restitutio sanitatis. ã. Nos aũt gl'iari opʒ i cruce dñi nr̃i iesu xp̃i. ã. Crux alma fulget: p quã sal⁹ reddita est mũdo: crux vicit: crux regnat: crux repellit oẽ crimẽ all'. cp̃. Xp̃s fa. Hy⁹.

Signũ crucis mirabile/ olim p orbẽ renitet: i q̃ pepẽdit inocẽs xp̃s redẽptor oim. Hec arbor ẽ sublimior/ cedr̃ hʒ q̃s liban⁹: que poma nescit noxia/ sed ferre vite p̃mia. Tu xp̃e rex pijssime/ huius cruc̃ signaculo: hor̃ momẽtis oib⁹/ munire nos non abnuas. Vt ore tibi psono/ ⁊ corde deuotissimo: possim⁹ oi tp̃e/ laudes referre debitas. Presta redẽptor oim/ vt per crucis mysteriũ: celestis vite gaudijs fruamur in ppetuũ. Amẽ. ℣. Dicite in natiõib⁹. Qr dñs regnauit in ligno. ã. O crux splẽdidior cũct̃ astr̃: mũdo celebris hoib⁹ ml'tũ amabilis/ sãctior vniuersis: q̃ sola fuisti digna portare talẽtũ mũdi: dulce lignũ dulces clauos dulcia ferẽs pondera salua p̃ntẽ cateruã in tuis hodie laudib⁹ congregatã. Alia ãn. O crux viride lignũ qr sup te pepẽdit redẽptor isrl': o q̃ʒ dulce lignũ q̃ʒ dulces clauos q̃ʒ dulcia ferẽs põdera: o q̃ʒ p̃ciosũ lignũ q̃ʒ p̃ciosa gẽma q̃ xp̃ʒ meruit sustinere p quã sal⁹ mũdi fctã ẽ al'. In euã. ã. O crux bñdctã q̃ sola fuisti digna portare regẽ celor̃ ⁊ dñʒ. p̃ Bñ⁹

col. vts̃. ad hor. dlur. ãe de t. Ad. iij. cp̃ Christ⁹ fa. ℟. Adoram⁹ te. ℣. Hoc signũ. Ad. vj. cp̃.

Christ⁹ pctã nr̃a ptulit in corpe suo sup lignũ vt pctis mortui iusticie viuam⁹: cui⁹ liuore sanati sum⁹. ℟. Hoc sig. ℣. Ois tra. Ad. ix. cp̃m

Michi ãt absit gl'iari nisi i cruce dñi nr̃i iesu xp̃i p quẽ michi mũd⁹ crucifix⁹ ẽ: ⁊ ego mũdo. ℟. Ois tra. ℣. Dicite in natiõib⁹. Lect. j

Crux igit dñica ãgelis ⁊ hoib⁹ venerẽda nob̃ ẽ adorãda: qr iustissimũ ẽ vt signũ salut̃ nr̃e tot̃ veneremur laudib⁹ gl'ie. Nã dũ scte cruc̃ insignia recolim⁹ ad mẽorĩã deducim⁹ q p nob̃ i ipa pass⁹ ẽ dñs. Per crucẽ q̇ppe captiua t⁹ ẽ diabol⁹ ⁊ mũd⁹ liberat⁹ ifern⁹ despoliat⁹ ⁊ padis⁹ iocũdat⁹: oisq̃ʒ p orbẽ tra ppl's xp̃ian⁹ ad reg̃ celestia iuitat⁹. L. ij.

Ergo de triũpho scte cruc̃ celest̃ exultat patria: gaudet eccl'a: iudaica tabescit pfidia mors subiugata scte cruc̃ victoria sua pit despoliata tyrãnide neq̃ssia. Ecce crux sctã/ sctã ẽ nob̃ clauis celi: fortisq̃ʒ destructio inferni q̃ sola p̃dig̃ fuit portare icõpabl'e p̃ciũ hui⁹ scl'i. Hoc signũ salut̃ nr̃e tãta abũdat bõitate: vt magnitu dinẽ ei⁹ nulla sufficiat enarrare lingua perfecte. L. iij.

Aptissime vero ꝛ dignissime scõã crux corpe dñi ꝛ sangui-ne sanctificata ab oib⁹ ortho doxis honorat̃ ꝛ colit̃: qꝛ quo tidie munit pctõres / regit san ctos / fouet paruulos / cõfor-tat senes lapsos erigit iustos dirigit / iniustos corrigit: ꝛ cul toribus suis oibus protectio nis sue munera ꝛ auxilia por rigit. Annuat ergo vnica spes nostra xp̃us: vita ꝛ salus nr̃a vt semp per signũ sue sancte crucis: a cũct; nos ptegat ini-micis pacẽ et salutẽ nobis tã corpoꝝ q̃ȝ aiarũ hic ꝛ in futu ro tribuat: pctã dimittat: ꝛ ad regna celorũ pducat. ¶ Alia legenda. Lectio pria.

Inuidia diaboli: mors intrauit in orbẽ terrarũ. Ad mortẽ a diabolo ppinatã: nõ venerat hõ vt adductus. Nõ eñ cogẽdi potẽtiã diabolus habebat: sed suadẽdi ꝓsutiã. Nisi ꝯsentires nichil iniũre-rit diabol⁹. Consensio tua o hõ: te perduxit ad mortẽ. A mortali mortales: nati a mor talib⁹ mortales facti. Ab adã oẽs hoĩes mortales. Jesus autẽ filius dei verbũ dei: per qd̃ facta sũt oĩa: vnicus equa lis patri mortalis factus est. Quia verbũ caro factũ est: et habitauit in nob;. Ergo mor tem suscepit ꝛ mortẽ suspen-dit in cruce: ꝛ de ipã morte li-berantur mortales. Lctõ. ij.

Quod in figura factũ ẽ apd̃ antiq̃s cõmẽorauit illd̃ dñs. Et sicut inq̃t moyses exalta-uit serpẽtẽ in heremo: ita ex-altari oportet filium hois: vt ois qui credit in eũ non pere-at: sed habeat vitã eternam. Magnũ sacramẽtum. Pro-sternebat̃ i heremo ppl̃s ille morsibus serpẽtũ: fiebat stra ges magna multorũ in mor-tem: plaga eñ dei erat corri-pientis ꝛ flagellantis vt eru-diret. Demõstratũ est ibi ma-gnũ sacramẽtũ rei future: ipe dñs testat̃ in hac lectione: vt nemo possit alid̃ interpretari q̃ȝ qꝫ ipã veritas de semetipã dicat. Dictũ ẽ eñ ad moysen a dño: vt faceret eneũ serpẽ-tem: ꝛ exaltaret in heremo in ligno ꝛ admoneret ppl'ȝ isrl': vt q̃squis morsus esset a ser-pente: illũ serpẽtẽ exaltatũ in ligno attenderet. Lctõ. iij.

Factũ ẽ mordebant̃ hoĩes: intuebant̃ ꝛ sanabant̃. Quid sunt serpẽtes mordẽtes: pec-cata de mortalitate carnis. Quid est serpens exaltatus? Mors dñi in cruce. Qꝛ eñ a serpente mors: per serpentis effigiẽ figurata ẽ. Mors ser-pentiũ letalis: mors dñi vita-lis. Attendit̃ serpẽs: vt nil va

leat spens. Quid ē hoc? Attendit mors: vt nichil valeat mors. Sz cui⁹ mors? Mors vite si dici pōt mors vite: imo qz dici pōt mirabiliter dicit. Sed nunq̇d nō erit dicendū: qđ fuit faciēdū? Ego dubitē dicere: qđ dn̄s ꝓ me dignatus ē facere. Alia legēda. l. i.

O Uere bona et sctā crux xp̄i: q̇s te rite totā enarrare pōt: aut cōdigne laudare: que celestiū archanoꝝ pia es reuelatrix: mysterioꝝ dei sacra ꝯuersatrix. sacramētoꝝ xp̄i: idonea dispēsatrix. In te angeli gaudia sua accumulata ꝯspiciūt. In te hoīes iura salutis sue cognoscūt. In te inferi: iustā retributionē fraudis sue ꝑcipiūt. O bōa crux preterita renouas: pn̄tia illustras: futura premōstras ꝑdita reqris: inuēta custodis: lapsa restituis: et in viā pacis dirigis. Tu eterni regis es victoria: ac celestis militie et terrigenaꝝ potētia. O bona crux: tu pctōꝝ remissio: pietatis exhibitio: meritoꝝ augmētatio. Tu infirmoꝝ remediū laborantiū auxiliū/lassoꝝ refrigeriū. Tu autē. Lectio. ij.

O bona crux tu status recte credētiū: tu firmitas bn̄ operantiū: tu btitudo rite ꝑseuerātiū. Et q̇cq̇d de redēptiōe mūdi pōt cogitari: q̇cq̇d lingua rite loqui: ad laudē tuaꝫ decentissime pōt adaptari: qz q̇cq̇d i te laudat: crucifixo in te regi xp̄o deputat. Salue crux sctā dei venerāda: q̄ sapientia lumē ꝛ doctrix es orbꝭ terraꝝ: q̄ ꝛ vera laus ꝛ amica ꝟt⁹ ꝛ clara philosophia apđ celicolas terrigenasq̧ indesinēter viges: quā magꝭ decet impialē vocari thronū: q̧ seruile tormentū: qz ipator ꝛ rex nr̄ xp̄s: regnū sibi ī te ꝛ ptātē in celo ꝛ in terra conquisiuit: hostes supauit: ꝛ mundū deo reconciliauit. Tu aūt. lc. iij.

Christiani ppl̄i vexillū framea q̄ cū hoste sortimur bellum: te obsecram⁹ vt pectora infirma benedicas: vt dignis laudib⁹ eṫni regis in te triūphū valeam⁹ decantare: q̄uo scꝫ celestia sit ꝛ trena ꝯiūgas pactū ꝯfirmes: et mortꝭ vīcla dissoluas. Uirt⁹ ē animi hit⁹: nature dec⁹: vite rō: moꝝ nobilitas: ꝛ vite moderatio: que cūcta o sācta crux religiosis hoib⁹ tradis: ꝛ cūcta simt bn̄ placita deo ꝛ salubria de promis Arbor odorꝭ suauissimi ꝛ expāsiōe pulchraꝝ frondiū latissima: hort⁹ deliciaꝝ incōpabilis affluēs vbertate largissima florib⁹ ꝟtutū: ꝛ folijs ꝟborū iocūdissima. Tu aūt.

Succurre virgo gloriosa

Jo. Reff.

¶ Omni sabbato ab oct. cor
poris xp̄i vsq ad aduē. dn̄i: ɀ
ab oct. epipha. vsq ad dn̄icā
q̄nq̄gesime agat̄ de cōmēora
tiōe btē marie virginis: festis
triū lectio. cū sequētia / ɀ ipis
maioribꝰ: ɀ similr̄ octa. sctōꝝ
nō impedientibus. Ad ves. añ.
STella maria maris paris
expers nos tuearis ps. de
die. ā. Nescia virgo maris paris
hinc merito dn̄aris. añ. Sis lu-
men mētis: gentis solamē egen-
tis ā. Nos virgo mūda: mūda de
criminis vnda. añ. Nobis ppicia
pia sis in morte maria. Capl'm.
BEata es v͛go (ex histo.
maria que dn̄m porta-
sti creatorē mūdi: genuisti eū
q te fecit: ɀ ineternū pmanes
virgo. R. Uirgo parēs xp̄i pa-
ritura deū gēuisti: fulgida stella
maris nos protege nos tuearis.
Dum paris ɀ gaudes: cantāt celi
agmina laudes. V. Intercede pia
pro nobis v͛go maria. Dū. hyꝰ.
AUe maris stella / dei
mater alma: atq semi-
per virgo / felix celi porta.
Sumens illud aue / gabrie-
lis ore: funda nos i pace / mu
tans nomē eue. Solue vin-
cla reis / pfer lumē cecis: ma-
la nostra pelle / bona cuncta
posce. Mōstra te esse matrē /
sumat p te preces: q p nobis
natꝰ / tulit esse tuus. Uirgo
singularis / inter oēs mitis:
nos culpꝭ solutos / mites fac
ɀ castos. Uitā presta purā /
iter para tutū: vt vidētes ie-
sum / semp colletemur. Sit
laus deo patri / sūmo xp̄o de-
cus: spiritui sctō / honor trinꝰ
ɀ vnus. Amē. V. Diffusa ē gr̄a.
Sup mḡr. añ. O fons hortorū
flos floꝝ gēma poloꝝ: gl'ia sctōꝝ
vas morū / spes miseroꝝ / splēdor
celorū: nos duc ad lumen eoꝝ.
ps. Magr. Oratio.
COncede nos famulos
tuos q̄s dn̄e deꝰ ppetua mē-
tis ɀ corpis salute gaudere: ɀ
gloriosa beate marie semper
virginis intercessione a p̄nti
liberari tristicia: et etna per-
frui leticia. Per dn̄m. ɀc. Be-
nedicamꝰ in laudē marie celi
regine pie dn̄o. Deo dicamꝰ
gr̄as. Inuitat. Uotis voce pie
plebs xp̄i psalle marie. ps. Ueñ.
QUem terra hymnꝰ.
ponthus ethera / colūt
adorant predicāt: trinā regē-
tem machinā / claustrū marie
baiulat. Cui luna sol et oia /
deseruiūt p tēpora: pfusa celi
gr̄a / gestant puelle viscera.
Beata mater mūere / cuiꝰ su-
pernꝰ artifex: mūdū pugillo
ptinēs / vētr ꝭ sub archa clau-
sus ē. Btā celi nūcio / fecūda
sctō spū / desideratꝰ gētibus:
cuius per aluum fusus est.

Maria mater grē/mater mie tu nos ab hoste ꝓtege/ ⁊ hora mortis suscipe. ℣ Gloria tibi dñe / qui natus es de ꝟgine: cū patre ⁊ sctō spiritu/in sempiterna scl'a. Amē. In.j.noc. An. Nouū vas es veterū manib⁹ allatū:i quo salutifeꝝ fuit sal locatum. ℣. Dñe dñs nr̄. an. Florēs es ⁊ eminēs hort⁹ voluptatꝫ lignū vite cōtinēs fontē pietatꝫ. ps. Celi enar. a. Ligno vite refice tibi seruientes:fonte dignas effice mētes sitientes ℣. Dñi est terra. ℟. Diffusa est. Lectio.j.

Sacrosanctā venerabilis dei genitricis marie mēoriā ꝯgrue diuinis laudib⁹ catholica frequētat ecclesia. Cui ei⁹ sine itermissiōe salutari indiget auxilio. Nā reuerētia que mrī dñi deferꝶ. illi etiā q̄ eā talē fecit vt ꝟgo ⁊ mater eēt exhibeꝶ. Ideoq̄ꝫ totis desiderijs totisq̄ꝫ preconijs ei⁹ insistam⁹ laudib⁹: vt ⁊ matrē sentiam⁹ nobis piissimā/filiū quoq̄ꝫ ei⁹ iudicē serenissimū. ℟. Mystice ꝓphetica te signarūt ora:stella nō erratica iacob ꝓfulgora. De stirpe dauitica surgis vt aurora. ℣. Te vox angelica cōmēdat virgo decora. De stirpe. Lectio scd'a.

Opere q̄ppe p̄ciū ē vt intentis celebreꝶ laudib⁹in terris: cui āgeli officiosissime famulanꝶ in celis. Hec est sola cui nulla ꝟgo pōt cōparari:que tanta est/vt q̄nta sit nō potest enarrari. Hanc scīl expectabant patriarche:hanc preconizabant ꝓphete:oēsq̄ꝫ quos spūssctūs attigerat/optabāt videre. ℟. Mundi lux primaria decor creature:te precessit nūcia per modū figure. O lumē et glīa hūane facture. ℣. Nobis irradia dans vitā ducere pure. O lu. L.iij

Hec tāta tāq̄ꝫ sctā regia virgo/digno exigit venerari p̄conio:cui⁹cōstat mūdū saluari suffragio. Hec ē inq̄ꝫ fenestra celi/aurora solis/eťni ianua paradisi:veri ⁊ archa ꝓpiciatorij. Hec est ergo dña reginaꝝ dec⁹ mulierū/gēma virginū/lux sclōꝝ/ꝯgratulatio āgeloꝝ/regina celoꝝ/cōsolatio miseroꝝ/refugiū peccatorū:oimq̄ꝫ reparatio credentiū. Quicq̄d igitur boni mūd⁹ habet/ab illa habet:ex qua salutꝫ nr̄e initiū manat. Hec nobis suis semꝑ subuenire dignetur veneratoribus atq̄ꝫ pie sacris precibus nos a vicijs purget oib⁹: seq̄ꝫ cōsiderare et laudare donet in celestibus. ℟. Urna māne mētib⁹vnde dulcis esus:igneis ardoribus rubus es illesus. Mōsq̄ꝫ sine manibus de quo lapis cesus ℣. Est ex visceribus castis natus

tibi iesus. Mōsq. In .ij. noct. ā. Propiciatoriū archā dei velans: fac nobis propicium deum carne celans ps. Eructauit. c. viij. ā. Salomonis ferculū moysi fiscella sis nobis vehiculū a mūdi p cella. h. Deus noster. d. j. ā. Juxta piū residens throno salomonem: nostre paci pui dens fac petitionem. ps. Fundamēta. e. 8. ℣. Specie tua et pul. Lctō. iiij.

BEata dei genitrix semper virgo maria tēplū dñi: sacrariū spūsscti: ℣go añ partū/℣go i partu: ℣go post partum. Jure tibi grārum et laudū debent preconia: cū p tua mūdū ɔstet saluari suffragia. Accipe itaqꝫ exiles ꝛ qꝫuis meritꝫ tuis ipares grārū actiōes: ꝛ cū susceperis vota culpas nostras orādo excusa Sit p te excusabile totuꝫ qđ deliqmꝰ: sit p te ipetrabile qꝫ fide recta ac mēte pura poscimus. Accipe qđ offerimꝰ ipetra qđ rogamꝰ: excusa qđ timemꝰ. Nō eñ potiorē iuēimꝰ ad placandā irā iudicis qꝫ te que meruisti mr̄ existere eiusdē redēptoris et iudicis. ℟. Margarita fulgida rosa sine spina ℣go ℣ga arida florēs vi diuina. Ex te creuit sapida nux amigdalina. ℣. Infirmis placida q̄ nobis sit medicina Ex te. fc. v.

Nosti btīssima virgo maria nr̄e defectū ifirmitatis: nosti qꝫ sit lubricꝰ statꝰ nr̄e misere fragilitatꝫ. Ergo si i tuis laudibꝰ nō iuenimur idonei male viuēdo: veiale tñ sit ad salutē qđ i tua mēoria freq̄ntat presūptio nr̄a. Occurre mat occurre filio rogatura p nobꝫ: quos terret expectatio iudicis i tormētꝫ. Et quē inuētre culpꝫ exigētibꝰ timemꝰ iratū tu p̄cibꝰ tuis assiduis nobis reddere cura placatū. ℟. Pulchra es vt scinthia ꝛ venꝰ scintillans: dulcis in mēoria fauus mel distillās Fiat tua grā firma mēs vacillans. ℣. Ne trahat in vicia: nos hostis fraude cauillās. Fiat.

O sacratissima virgo fc. vij. maria intemerate ℣ginitatis sanctitas: ꝛ angelice puritatꝫ integritas: iam nunc suscipe vota p̄cantū: et admitte intra diuine exauditiōis sacrariū. Ad te dña faciē mentis ad te cordis et corpis oclos reducimꝰ: vt p̄caminū nr̄oꝝ eructa suspirijs: deū exorare nō desinas p seruorū excessibꝰ. Tu es ei regina celoꝝ/ dña angeloꝝ/ via errātiū/ portꝰ naufragātiū/ ɔsolatio periclitantiū/ spes ꝛ refugiū oīꝫ in te credētiū ꝛ sperātiū. Succurre igit alma dei genitrix miseris ad te cōfugiētibꝰ: auxiliare in te ɔfidētibꝰ: sentiant oēs tuū iuuamē q deuote freq̄ntauerit gl'iose laudis tue ɔmēoratio-

nem. ℟. Coloris saphirei tu es firmamẽtũ vbi thron⁹ filiꝫ tuũ or- namẽtũ. Reis vrbs refugiꝫ egroꝝ fomẽtũ. ℣. Cui⁹ i exiliꝫ latebris re moue nocumẽtũ. Re. In .3. noc. a. Signũ magnũ fcã ẽ amicta so le sic refulges dña gl'iosa ple. ps Cãtate. i. s. ij. a. Oliua fructife- ra dec⁹ castitatꝫ: claudis intra vi- scera deũ maiestatꝫ. ℣. Dñs reg. ex. s. ij. a. Ut hester ꝑpicia celoꝝ regina aures ad suspiria tuoꝝ i- clina. p. Cãtate. ij. s. iij. ℣. Ad- Alma ꝟgo lc. vij. (iuuabit eã. maria tãto es cũctꝫ angeloꝝ spiritib⁹ i ꝯspectu filij tui dñi nr̃i gl'iosior: q̃to ab ipso fieri meruisti beatior Obsecram⁹ igiẗ lachrimosis te suspirijs: vt ad gemitũ nr̃i meroris au res tue iclines magnifice pie tatꝫ. Qm̃ fidẽ aliq̃n dño nr̃o iesu xp̃o ꝑmisim⁹: sꝫ male vi- uẽdo hacten⁹ mẽtiti sumus. Surge ꝗ btã maria miſicor- diter actura ꝑ nobis: surge ⁊ ãplectere miaꝫ redẽptorꝫ. Da p̃ces ꝑ nobꝫ: q̃s cernis offen- sos añ oclos ꝯditorꝫ. Cecos cordiũ oclos terge ⁊ semitaꝝ iusticie lumẽ oñde. Orãdo a nobꝫ subtrahe vicia: ⁊ ꝟtutũ sctãꝝ plãtaria nobꝫ isere. Im petra cursũ q̃ supnũ ꝯseq̃mur brauiũ. ℟. Paradisi ianua vite spes et via: tibi seruit cernua celi hierarchia Te decet assidua laus regina pia. ℣. Nobꝫ ꝟgo tua p̃ce

deẗ gr̃a dya. Te decet. Lec. viij. Sctissima ꝟgo maria: nos q̃ hoc credim⁹ ꝙ ꝟgo et maẗ dei sis credẽdo sentiamus: ꝙ ꝑ nobꝫ depcerꝫ: ⁊ iuxta petẽ- tiũ vota ipetrata asseq̃ris. Et q̃ ꝯfitemur te deũ peperisse ⁊ hoiem: gaudeam⁹ ꝑ te nobis aduenisse salutẽ. Et q̃ te fate- mur oĩb⁹ eẽ meliorẽ: gaudea- mus ꝑ te ꝑpetuã recepisse fe- licitatẽ. Et q̃tiẽscũq̃ ad nos ꝑcesserit diuia miseratio: tua (ne iflemur) assistat tuitio. Et si ꝑcesserit tribulatio vel tẽ- tatio: ne lsbamur tua sctã sit p̃sens itercessio. ℟. Miris rex ethere⁹ te ditauit donis: thron⁹ es eburne⁹ celi prestãs thronis. Expers flos ꝟgine⁹ fuit lesiõis. ℣. Uellere qñ de⁹ se vestiuit gedeo- Obtã ꝟgo ma- l. ix. (nis. Ex. ria q̃s tibi digne valeat iura gr̃aꝝ ⁊ laudũ p̃conia ipẽdere que singulari tua benignita- te mũdo succurristi perdito. Quas tibi laudes gñis hũa- ni fragilitas ꝑsoluet: que sola tuo ꝯmercio recupandi nobꝫ aditũ iuẽisti. Accipe itaq̃ no stras q̃scũq̃ laudes: ⁊ quã me ritis tuis ipares grãꝝ actio- nes. Admitte p̃ces nr̃as itra tue sacrariũ exauditõis: ⁊ re- porta nobꝫ ãtidotũ recõsilia- tiõis. Sit tibi cõpassio sup af flictꝫ sit pi⁹ affect⁹ sup celorũ pegrinis. Et eũ sp te letantẽ

aspicis flet⁹ nros q̃s ad deuz
ipa admitti ꝯuerte rogam⁹ i
gaudiũ: ppriũq; p nob; inter=
pellãs filiũ. Scta maria suc=
curre miseris/iuua pusillani=
mes refoue flebiles: ora p po
pulo interueni p clero: intercede
p deuoto femineo sexu: sentiant
oẽs tuũ leuamen: q̃cũq; cele=
brãt tuã ꝯmẽorationẽ. ℞. Ma
ria viuẽtiũ pute⁹ aquaꝝ fõs cre=
scẽs in fluuiũ vena veniaꝝ. Riga
prata mẽtiũ riuis grãꝝ. ℣⁹. Uite
pncipiũ fõs hortideliciaꝝ. Riga.
Te deũ. ℣. Bñdicta tu i mulie=
rib⁹ sctã dei gẽitrix. Et bñdictus
fruct⁹ vẽtr; tui. In lau. ã
IN te iacob situla ros de=
scẽdit celi dũ fuisti credula misso
gabrieli. ps. Dñs reg. cũ ceteris.
ã. Hort⁹ es aromatũ delectãs di
lectũ: dulcis fõs charismatũ dul=
corãs affectũ. ã Austro flãte flori
dus es ꝯclus⁹ hort⁹: fõs signatus
placid⁹ i pcell' port⁹. ã. Nubes le
uis baiula dñi fuisti: quẽ cũ car=
nis nebula in mundũ vexisti. ãn.
Fõs et mr̃ grẽ grãm ppina: q̃ nos
hic in acie seruet a ruina. Cpm.
TE laudãt ãgeli sctã dei
gẽitrix q̃ virũ nõ cognoui
sti: ꝯ dñm in tuo vtero baiulasti
ꝯcepisti p aurẽ vt bñdicta di=
caris int' oẽs mulieres. Hy⁹.
O Gl'iosa dña/ excelsa su=
per sidera: q̃ te creauit
prouide/lactasti sacro vbere.
Q̃d eua trist; abstulit/tu red
dis almo germine: intrent vt
astra flebiles/celi fenestra fa
cta es. Tu regis alti ianua/
ꝯ porta lucis fulgida: vitã da
tam p ỽginẽ/gentes redẽpte
plaudite. Maria mr̃ grẽ/ma=
ter mie: tu nos ab hoste pte=
ge/ꝯ hora mortis suscipe.
Glia tibi dñe. ꝛc. vts. ad ma=
tut. ℣ Elegit eã. Sup bñd⁹. ã.
Uirgo dec⁹ ỽginũ potens ĩpatrix
spes ꝯ salus hoim: vite restaura=
trix: sis post luct⁹ terminũ mitis
cõsolatrix. p. Bñd⁹. ¶ Ad. iij.
MAria ỽgo semp le= cp.
tare: que meruisti xp̃z
portare celi ꝯ terre cõditorẽ:
qr de vtero tuo ptulisti mũ=
di saluatorẽ. ℞ Sãcta dei ge=
nitrix Uirgo sp maria. ℣ Inter=
cede p nobis ad dñz nr̃z iesũ xp̃z.
Uirgo. Glia. Sctã dei. ℣⁹ Ora p
nob;. ¶ Ad. vi. cpm. ex histo.
PEr te dei genitrix no=
bis est vita pdita data
q̃ de celo suscepisti prolem: et
mundi genuisti saluatorem.
℞ Ora pro nobis Sctã dei geni=
trix. ℣⁹. Ut digni efficiamur grã
xp̃i Sãcta dei. Glia pri. Ora pro
nobis. ℣. Speciosa fctã es ꝯ sua.
¶ Ad. ix. Capl̃z. ex historia.
BEnedicta et venerabi=
lis es ỽgo maria q̃ sine
tactu pudoris inuẽta es mat
saluatores. ℞. Speciosa facta
es ꝯ suauis In delicijs tuis. ℣⁹.
Sctã dei gẽitrix. In deli. Gloria.

Speciosa. ℣. Elegit eā de⁹. Itē alie lectiōes de nr̄a dñā. lc. j.

Adest nob₃ dilectissimi dies venerabilis btē marie ℣gini dedicat⁹: ꝛ ideo gaudeat terra nr̄a tāte ℣gini debitū officiū exhibēdo. Hec est ei flos cāpi: de qua oꝛtū ē preciosum liliū cōualliū ꝑ cuius ꝑtū mutaꝛ natura: ꝑthoplastoꝛūq₃ deleꝛ culpa. Precisum est in ea illō eue infelicitat₃ elogiū de qua dr̄: In doloꝛe ꝑturies filios: qꝛ ista ī leticia dñs ꝑturiuit. Eua enim luxit ista exultauit: eua lachꝛimas: maria gaudiū in vtero poꝛtauit: quia illa pctōꝛē: ista edidit innocētē. Impleta est maria gratia: ꝛ eua euacuata est a culpa: maledictio eue: in bn̄dictionē mutaꝛ marie. lc. ij.

Mater generis nr̄i penā itulit mūdo: genitrix dñi nr̄i salutem attulit mūdo. Auctrix pcti eua: auctrix meriti maria Eua occidēdo obfuit: maria viuificādo ꝓfuit: ꝑcussit illa: sanauit ista. Pro inobediētia ei obediētia ꝯmutaꝛ: fides ꝑ ꝑfidia cōpēsaꝛ. Quis ḡ o btā maria digne tibi valeat iura grāꝝ ꝛ laudū ꝑconia īpēdere que tuo singlari merito mūdo succurristi perdito. Quas tibi laudes fragilitas hūani gn̄is ꝑsoluat q̄ solo tuo ꝯmercio recuꝑandi aditū inuēisti. Accipe itaq₃ q̄scūq₃ exiles et meritis tuis īpares grārum actiōes: ꝛ cum susceper₃ vota clpas nr̄as oꝛādo excusa. lc. iij.

Admitte piissima dei genitrix ꝑces nr̄as intra sacrariū tue exauditōis ꝛ reportā nob₃ ātidotū recōciliatiōis. Sit ꝑ te excusabl'e qđ ꝑ te igerim⁹: fiat impetrabile qđ fida mēte poscim⁹. Accipe qđ offerim⁹ dōa qđ rogam⁹: ꝛ excusa qđ timem⁹. Sctā maria succurre miseris iuua pusillanimes refoue flebiles. Oꝛa ꝑ ꝑplo interueni ꝑ clero: intcede pro deuoto femineo sexu. Sentiant oēs tuū leuamē: q̄cūq₃ celebrāt tuā cōmēoꝛationē. Assiste pata vot₃ poscentiū ꝛ repēde oib⁹ optatū affectū Sit tibi studiū assidue oꝛare ꝑ populo dei: q̄ meruisti bn̄dicta offerre ꝑciū mūdi. Lctō. iiij.

SI deū kmī oꝛe ꝑphetico in sctis suis laudare iubemur: multo mag₃ in veneratione btē marie ℣gis mr̄is ei⁹: op₃ eū cū hymnis et cāticis extollere: ꝛ dignis deo iubilare ꝑconijs ac mysticī₃ hoꝛoare mūerib⁹. Nulli dubiū ei: q̄n totū ad glīa₃ laud₃ xp̄i ꝑtineat q̄cq̄d digne genitrici sue impēsū fuerit: ac solenniꝛ exhibitū. lc. v. Timeo aūt satis: ne dū eā laudare volo: īpe reꝓob⁹ efficiar: ꝛ indign⁹

laudator inueniar: perfecto cum nec scitas: nec facundia suppetat: vt btam et gloriosam virginem laudare queam. Quam vtrumque fatear: quicquid humanis pot dici verbis: minus est a laude celi: que diuinis est et angelicis excellentius predicata et laudata preconijs: a prophetis quidem pnunciata: a patriarchis figuris et enigmatibus presignata: ab euangelistis exhibita et monstrata: ab angelo venerabiliter atque officiosissime salutata

Qualis autem et quanta erat (lc.vj.) virgo beata: diuinitus declaratur cum angelus ait. Aue gratia plena dominus tecum: benedicta tu in mulieribus Talibus namque decebat virginem oppignorari muneribus: vt esset gratia plena que celis dedit gloriam: terris deum: pacemque refudit gentibus / fidem populis / vicijs finem / vite ordinem / moribus disciplinam. Uere gratia plena per quam largo scilicet spiritus imbre supfusa est omnis creatura. Et ideo satis eam deuotissime primum angelus veneratur et salutat.

Non fateor simplex vel (lc.vij.) consueta fuit hec salutatio: sed omni admiratione digna. Siquidem venerationis fuit delatio: oblatio muneris: famulatus obsequij: quia et si in sanctis patribus et prophetis: gratia fuisse creditur: non tamen eatenus plena. In mariam vero totius gratie que in xpo est plenitudo venit: quamquam aliter. Et ideo inquit benedicta tu inter mulieres. Ac per hoc quicquid maledictionis infusum est per euam: totum abstulit benedictio marie. Insuper et gratiam refudit xpi ortus quam non habuit prius omnis mundus.

Igitur quod natura non habuit: vsus nesciuit / ignorauit ro (lc.8.) mens non capit humana pauet celum: stupet terra: creatura omnis etiam celestis admiratur Hoc totum per gabrielem marie diuinitus nunciatur: et per xpm adimpletur. Qua de causa de tali tantaque loqui: indignum me fateor: sed et puto quod nemo presumat: nisi qui quanta sint que pandunt ignorat Tamen et si ad hec nemo idoneus inuenitur votis omnibus cessare non debet: etiam peccator a laudibus quamuis explere nequeat

Propterea karissimi (l.ix.) quod sentitur. quia iter salutis nostre in laudibus est saluatoris. Hortor vos nolite cessare a laudibus marie Quod si virgo es gaude: quia meruisti esse et tu quod laudas. Quod si continens: venerare et lauda: quia non aliunde constat vt possis esse continens: quam ex xpi gratia: que plenissime fuit in maria quam laudas Quod si in coniugio aut peccatis: nichilominus confitere et lauda: quia inde omnibus misericordia pfluxit et gratia vt laudent. Et quamuis non sit speciosa laus in ore peccatoris: nolite cessare: quia inde pmittitur tibi venia: vnum et omnibus vt laudes. ¶ Item alie lect. de scta maria. Lec. i

Beata et gloriosa virgo maria quamuis dudum incompa-

bilis eēt vniuersis q̄ sub celo sūt ꝟginib⁹: vt decēter possit in se suscipere diuinit⁹ admixtionē: salua vtraqꝫ natura: tñ cū gr̄a replet: cū spūsctō pfūdit: cū ꝟtute altissimi obūbrat: fit p̄ciosior merit ȝ celsis: sublimior fastigijs: pulchrior sctitate: gl̄iosior suoꝝ p̄rogatiuis meritoꝝ: ita vt nullis tā vsib⁹ sit ipsa eadēqꝫ mācipata: nisi diuinis. Lectio .ij.

Tantā ac talē ꝟginē tāqꝫ p̄clarā venerari multū ꝯuenit: ꝛ vltra āgelicā q̄dāmō dignitatem q̄ꝫtū fas est: et cū gaudio laudibus dignissime efferri. Et eñ si mirabilis ē āgeloꝝū ꝟt⁹ ꝛ firmitas ꝑpetuitat ȝ: mirabilior tñ ē ꝟtus in maria quā obūbrauit ꝟt⁹ altissimi: ꝛ vltra oēȝ ꝟtutē sit angelicā q̄ factū ē in ea: ꝛ admirabile cūctis sctis sacramentū. Lc. iij.

Per hoc igit etiā āgelis exinde p̄stat gr̄a: cū instaurant oīa ab eo quē venerant: ꝛ adorāt sup se xp̄m regē dñȝ natū ex eadē ꝟgine. Hinc ꝛ maria cūctis tāto venerabilior: q̄ꝫto ꝛ gl̄iosior. Et q̄ꝫto ꝟtute altissimi extollit ad sublimia: tāto clarior resultat ī gl̄ia. Plena siquidē gr̄a: plēa deo: plena ꝟtutib⁹: q̄uo nō possideret pleniter gl̄iam claritat ȝ etne: quā plenissime accepit: vt mr̄ fieret saluatoris. Lctō. iiij.

Celebrate aīe caste ꝟginis diē: que celestē nobis vitā ī terris oñdit. Amate quā colit ȝ: ꝛ colite quā amatis. Tunc aūt eā ꝟe colitis et amat ȝ: si imitari velit ȝ ex toto corde quā laudatis. Habetis in ea magisteria ꝓbitat ȝ expressa: q̄d primū eligatis q̄d respuere q̄d seq̄ debeat ȝ. Lc. v.

Prima marie ꝟt⁹ ē fūdamētum oīm ꝟtutū ꝛ custos hūilitas ipā: de qua gl̄iat dicēs. Qr respexit hūilitatē ancille sue: ecce eñ ex hoc beatā me dicēt oēs gn̄atiōes. Primū discēdi incitamētū: nobilitas ē mgr̄i deide merces laboris merces autē laboris optimi: fruct⁹ btitudinis. Quid autē nobili⁹ mr̄e dñi: q̄d splēdidi⁹ ea: quā splendor elegit patne gl̄e. Quid casti⁹ ea: q̄ corp⁹ xp̄i sine cōtagio corꝑis gn̄auit. Et tñ in ea solā hūilitatē: respexisse dñm ꝓfitet. Lc. vi.

Ideoqꝫ si placeret talis ac tāta ꝟgo: placeat ꝛ op⁹ ꝟtut ȝ ei⁹: cui⁹ vita oīm disciplia est: cui⁹ mores instituta sūt oīm eccl̄iaꝝ: q̄ p̄cellit cūctis: supeminet vniuersis: ꝓptea q̄cūqꝫ aīa sibi ab ea optat p̄miū: ꝛ īplorat auxiliū: dȝ imitari exēplū: ꝛ vt imaginē reformet integritat ȝ: faciē imprimere dȝ in sculptura spūssc̄ti. Qm̄ hic est hort⁹ cōclus⁹: fons ligna-

tus: pute⁹ aquarū viuētiū ad quā nulli potuerāt doli irrūpe neqꝫ ꝑualuit fraus inimici sꝫ ꝑmāsit sctā: mēte ac corpore: multꝫ donoꝝ priuilegiis sub=

fc.vii.

Virga de ra= (limata. dice iesse ꝓcedēs ꝟgo dei genitrix ē: flos fili⁹ ei⁹. Flos vti qꝫ ꝟginis fili⁹ ē: flos cādidus ꝛ rubicund⁹ elect⁹ ex milib⁹: flos i quē ꝓspicere desiderāt angeli: flos ad cui⁹ odorē reuiuiscūt mortui: flos vtiqꝫ cā= pi ꝛ nō horti. Cāp⁹ em̄ sine oi hūano floret āminiculo nō se minat⁹ ab aliq̄ nō defoss⁹ sar= culo: nō impiguat⁹ fimo. Sic oino sic floruit ꝟginis aluus: sic iuiolata itegra ꝛ casta ma rie viscera: tanqꝫ pascua etni virorꝫ: florē ꝓtulere: cui⁹ pul= chritudo non viderat corru= ptionē: cui⁹ gl̄ia in ꝑpetuū nō marcescat. O ꝟgo ꝟga subli= mis i quā sublime ꝟticē sctm̄ erigis: vsqꝫ ad sedētē i thro= no: vsqꝫ ad dn̄m maiestatis. Neqꝫ mirū / si in altuꝫ mittis radices humilitatis.

fc.viii.

O ꝟgo ꝟe plāta celestꝫ: plā= ta ꝓciosior cūctꝫ: ꝟe sanctior vniuersis. O ꝟe lignū vite: qd̄ solū dignū fuit portare fructū salutis. Uirgo hec regia kmi via ē: p quā saluator aduēit: ꝓ cedēs ex ipi⁹ vto tāqꝫ spōs⁹ de thalāo suo Tenētes igit̄ ipaꝫ viā esse ꝑ quā ad nos vēit sal= uator: studeam⁹ dilectissimi: ꝑ eā ad ipꝫ ascēdere: q̄ ꝑ ipaꝫ ad nos descēdit Studeam⁹ ꝑ ipaꝫ venire in grām ipi⁹: q̄ ꝑ eā in nr̄am miseriā venit: ꝑ te accessū habem⁹ ad filiū: o bn̄= dicta inuētrix gr̄e / gēitrix vi= te: mr̄ salutꝫ: vt ꝑ te suscipiat nos: q̄ ꝑ te dat⁹ ē nobis.

fc.ix.

Excuset apud filiū tuū ꝟgo mr̄ itegritas tua: culpam nr̄e corruptiōis: ꝛ humilitas tua deo ḡta: nr̄e veniā ipetret va= nitati. Copiosa charitas tua nr̄aꝝ coopiat m̄ltitudinē pec catoꝝ: ꝛ fecūditas gl̄iosa fecū ditatē nobꝫ ꝯferat meritorū. Dn̄a nr̄a mediatrix nr̄a: aduo cata nr̄a: tuo filio nos recōsi= lia: tuo filio nos cōmēda tuo filio nos repn̄ta: fac o benedi cta ꝑ gr̄aꝫ quā iuēisti: ꝑ miaꝫ quā pepisti vt q̄ mediāte te fie ri dignat⁹ ē ꝑticeps ifirmitatꝫ ꝛ mi̇̄ie nr̄e: te q̄qꝫ intcedente ꝑticeps nos faciat gl̄ie ꝛ btī= tudis sue: ies⁹ xp̄s fili⁹ tu⁹ dn̄s nr̄: q̄ ē sup oia de⁹ bn̄dict⁹ in scl̄a. Amē.

Itē alie de dn̄a fc. I.

Non erat bonū nobꝫ eē hoiēꝫ solū. Cōgruū magꝫ erat vt adeēt nr̄e repa= tiōi sex⁹ vterqꝫ q̄ꝝ corruptiōi neut̄ defuisset. Fidelis plane ꝛ prepotēs mediator dei ꝛ ho minū: hō xp̄us iesus: sꝫ in eo diuinā hoies reuerent̄ maie= statē: absorpta videt̄ i deita=

tem hũanitas: nõ ꝙ sit mutata substãtia: sed affectio deificata. Nõ sola cãtat illi mia cãtatur ꝛ iudiciũ: qꝛ ꝛ si didicit ex his q̃ pass⁹ ẽ ꝯpassionẽ: vt misericoꝛs fieret: hꝫ tñ ꝛ iudiciariã ptãtẽ: deniqꝫ iudex nr̃ deus. ignis ꝯsumẽs ẽ. Quid tunc veretur pctõꝛ accedere? Itaqꝫ iã nõ mulier ipa bñdicta videbat ociosa: inuẽitur equidẽ loco ei⁹ in hac recõsiliatiõe. Op⁹ em̃ erat mediatrice: ad mediatoꝛ ẽistũ. lc. ij.

Crudelis mediatrix eua per quã ſpẽs antiqu⁹: pestifer et ipi ꝛ viro vir⁹ infudit. Sꝫ fidelis maria que salutis antidotũ: viris et mulieribus ꝑpinauit. Illa fuit ministra seductiõis: hec ꝓpiciatiõis. Illa suggescit ꝑuaricationem: hec ingessit redemptionem. Quid ad mariã accedere trepidat hũana fragilitas? Nichil ẽ auster in ea: nichil tribile: tota suauis ẽ offerẽs oibus lac ꝛ lanã. Reuolue diligẽti⁹ euãgelice histoꝛie seriẽ ꝛ si q̇d icrepatoꝛiũ: si q̇d durũ: si qd deniqꝫ signũ vel tenuis indignationis occurrerit in maria: de cetero suspectã eaꝫ hẽas ꝛ accedere verearꝭ. l. iij

Cõsidera diligẽter ꝛ siut ꝟe plẽa sũt oia: pietatꝭ ꝛ gr̃e plena mãsuetudinis ꝛ mie: q̃ ad mariã ꝑtinẽt inueneris: age gr̃as ei q̇ tibi talẽ mediatricẽ btissima miſatiõe ꝑuidit: in q̃ nichil posset eẽ suspectũ. Deniqꝫ oib⁹ oia facta sũt. Sapientib⁹ ꝛ insipiẽtib⁹ copiosissima charitate debitricẽ se fecit/ oib⁹ mie sinũ aꝑuit: vt de plẽitudie ei⁹ accipiãt vniuersi captiu⁹ redẽptionẽ: eger curationẽ / tristis cõsolationẽ / pctõꝛ veniã: iust⁹ grãꝫ: ãgel⁹ leticiã: deniqꝫ trinitas gl̃iaꝫ: filij ꝑsona carnis hũane substãtiã: vt nõ sit qui se abscondat a caloꝛe ei⁹. lc. iiij.

Signũ magnũ appuit i celo: mulier amicta sole et luna sub pedib⁹ ei⁹. Licet de ꝑsenti ecc̃ia id intelligẽdũ: ꝓphetice visiõis series ipa demõstret: tñ nõ incõueẽient marie videt tribuẽdũ. Nimirꝫ ea ẽ q̃ velut alter solẽ iduit sibi: vt queẽadmodũ ille super bonos ꝛ malos indifferent oꝛit: sic ipsa q̇qꝫ nõ discutit merita sꝫ oib⁹ sese exoꝛabilẽ oib⁹ clemẽtissimã ꝑbet. Oim deniqꝫ necessitates: ãplissimo q̇dam miſeret affectu: nã et defect⁹ ois sub ea ẽ ꝛ q̇cq̇d fragilitatꝭ seu coꝛruptiõis ẽ excellẽtissia q̇dã sublimitate excedit. lc. v.

Supgredit btã ꝟgo creaturas oẽs vt merito sub pedib⁹ ei⁹ luna eẽ dicat: alioq̇n nihil magnũ dixisse videbimur: vt sit lũa sub pedib⁹ ei⁹ quã sup

oēs āgelorꝝ choros sup che-
rubi q̄q ac seraphin exaltatā
nephas ē dubitare: mulier i-
q̄t amicta sole: ⁊ lūa sub pedi
b⁹ ei⁹ Amplectemur marie ve
stigia fr̄es: ⁊ deuotissima sup
plicatiōe illi⁹ pedib⁹ ꝓuolua-
mur teneam⁹ eā: nec dimitta-
m⁹ donec bn̄dixerit nobꝫ: po
tēs ē eñ. Nēpe vell⁹ ē mediū
īter rorē ⁊ areā: mulier int̄ so
lē ⁊ lunā: mr̄ int̄ xp̄m ⁊ eccl'iaꝫ
Iaꝫ te mater ℟c.vi. (ꝯstituta.
mie: p ip̄ꝫ sincerissime tue mē
tis affectū: tuis iacēs pedib⁹
ꝓuoluta lūa mediatricē apd̄
solē iustitie ꝯstitutā: deuotis
supplicationib⁹ īterpellat: vt
in lumie tuo videat lumē: ⁊ so
lis grām tuo mereat̄ obtētu:
quā vere amauit ⁊ ornauit p̄
oibus: stola glīe iduēs: ⁊ co-
ronā pulchritudis ponēs i ca
pite tuo: plena ē grārū: plena
rore celesti inixa sup dilectū:
delicijs affluens: ciba q̄tidie
paupes tuos dn̄a. Ipi q̄q ca
telli de micis edāt: nec solum
puero abrahe: sꝫ ⁊ camel̄ po-
tū tribuas desuper effluenti
hydria tua: q: ꝟe puella es: p̄
electa: ⁊ p̄parata altissimo fi-
lio tuo: q̄ est sup oia bn̄dict⁹ i
Sileat mi- ℟c.vij. scl'a amen.
sericordiā tuā ꝟgo btā si q̄s ē
q̄ iuocatā i necessitatib⁹ suis
sibi meminerit defuisse. Nos
q̄dē suuli tui ceteris iꝟtutib⁹
tuis ꝯgaudem⁹ tibi: sꝫ in hac
poti⁹ nobisip̄is. Laudamus
ꝟginitatē hūilitatē miramur
sꝫ mia miƀis sapit dulci⁹ cre-
bri⁹ iuocat̄. Hec ē eni q̄ toti⁹
mūdi repationē obtinuit sa-
lutē oim ipetrauit. Cōstat eī
p vniuerso gn̄e hūano fuisse
sollicitā cui dictū ē. Ne time-
as maria: iuenisti grām quā
Quis ḡ mie ℟c.8. (q̄rebas.
tue o bn̄dicta lōgitudinē ⁊ la
titudinē: sublimitatē ⁊ ꝓfun-
dū q̄at iuestigare? Nā lōgitu
do ei⁹ vsq̄ i nouissimū diē: i-
nocātib⁹ eā subuēit vniuersis
Latitudo ei⁹ replet orbē ter
rarū: vt sua q̄q mia plena sit
ois terra. Sic et sublimitas
eius: ciuitatꝫ supne iuenit re-
staurationē: ⁊ ꝓfundū ei⁹ se-
dentib⁹ in tenebris et vmbra
mortis: obtinuit redēptionē.
Per te ei celū repletū ē isern⁹
euacuat⁹: instaurate ruine ce
lestis hirlm: expectātib⁹ mi-
serꝫ vita pdita data. Sic potē
tissima ⁊ pijssia charitas tua
affectu ꝯpatiēdi: ⁊ subuēiēdi
Pro- ℟c.ix. (abūdet affectu.
peret aia nr̄a: ad hūc mie cu-
mulū tota sollicitudine recur
rat miseria nr̄a. Ecce q̄b⁹ po-
tuim⁹ tā votis ꝓseq̄mur te a
lōgeuo ꝟgo bn̄dicta. Sit pie
tatis tue: ip̄am quā apd̄ deuꝫ
inuēisti graꝫ notā facē mūdo
reis veniā: medelā egris: pu-

fillis corde robur: afflictis cō
folationē: piclitātib⁹ adiuto=
riū / ꝛ liberationē: fctis pcib⁹
tuis obtinēdo In hac q̊q3 die
venerationis tue: dulcissimum
marie nomē cū laude inuocā
tibus suulis: p te regina cle=
mens: gr̄e sue mūera largiat
Iesus xp̄s fili⁹ tuus dn̄s nr̄: q̇
est sup oia bn̄dictus in secula
amen. ¶ Itē alie lcōnes de
D Eus rex nr̄ dn̄a. lc.j.
añ scl̄a opat⁹ ē salutez
nr̄az in medio terre: in vtero
vc3 ꝟgis glīose marie: q̄ mira
bili ppꝛietate tre mediu3 ap=
pellat. Ad illā eni sicut ad me
diū sicut ad archanū dei sicut
ad rerū causa3 sic̄ ad negociū
sclōꝛū respiciūt ꝛ q̇ in celo ha
bitāt: ꝛ q̇ i inferno: ꝛ q̇ nos p̄=
cesserūt: ꝛ nos q̇ sum⁹: et q̇ se=
quent: ꝛ nati natoꝝ: ꝛ q̇ nascē
tur ab illis. Illi q̇ sunt in celo
vt resarciant: q̇ in inferno: vt
eripiant: q̇ p̄cesserūt pphete:
vt fideles iueniant: q̇ sequūt
E t beatā lc. ij. vt gloꝛificent.
te dicēt oēs gn̄atiōes: geni=
trix dei dn̄a mūdi celi regia.
Oēs inq3 gn̄ationes. Sunt
eni gn̄atiōes celi et terre q̇b⁹
oib⁹ vitā ꝛ glīa3 genuisti. In
te eni angeli letitiā: iusti grā3
pctōꝛes veniā iueniūt ineter=
nū. Merito aūt i te respiciūt
oculi oīs creature: q2 i te et p
te ꝛ de te benig̃ man⁹ creato=
r3: q̇cq̇d creauerat recreauit.
H ec ē nr̄a mr̄: q̄ deficiētē lc. iij.
vino dixit ad iesum: viuū non
hn̄t. Cōpassa ē eni eoꝛū vere=
cundie: sicut misericoꝛs sicut
benignissia. Quid eni de fon
te pietatis pcederet nisi pie=
tas? Quid ei mirū si pietatē
exhibēt pietat3 viscera? Nō=
ne q̄ pomū i manu sua tenue=
rit die dimidia: reliq̄ diei pte
pomi suabit odoꝛē? Quātu3
ḡ viscera mie mat dei apit oī
bus pctōꝛibus: testat scriptu
ra dicēs. In me grā oīs vie ꝛ
veritatis: i me oīs spes vite ꝛ
E Rgo lc. iiij. virtutis.
creatorē mr̄e3 oīs crea
tura magnificet: eius glīose
maiestati se inclinēt celū ꝛ ter
ra ꝛ oīs plenitudo eoꝛū. Ex=
altēt matrē i eccl̄ia filij dicāt=
q3 ei q̇ redēpti sūt a dn̄o. Mē
tem ꝛ oculos pit cū manib⁹ /
ad te regia mūdi attollim⁹: et
coꝛā tue celsitudinis glīa ge
nuflectimus / ceruicē inclina=
mus: ac plēas suspirijs ad te
p̄ces in celū trāsmittim⁹. Tu
de altitudine celi beatos ocu
los tuos q̄bus icōp̄hensibilē
illā glīa3 lucis eterne cū desi
derio: intuearis ad nos suppli
ces in hanc mundi sentinam
pꝛoiectos inclinare non de=
spicias. Ecce coꝛam tremen
do iudice assistimus peccato
res cuius maiestas terribilis

gladium ire sue vibrat super nos: quis auertet eam? Lectio. v.

Nemo domina tam idoneus: vt gladio dei manum pro nobis obijciat nisi tu dei amantissima: per quam primum in terris suscepimus miam de manu domini dei nostri. Apri itaque tu mater clementie benignissimi cordis tui ianuam suspiriosis peccatoribus filiorum adam: qui ex omnibus terre finibus ad tue protectionis vmbraculum confugimus a facie formidinis domini Ad te domina stillant oculi nostri: teque cum deuotionis clamore valido obsecramus: vt filij tui domini nostri iram quam generauit peccando succendimus erga nos mitigeseiusque gratiam a qua ignari excidimus: nobis tua pace concilies.

Lectio. vi.

Cuius liuore sanati sumus: eius medelam iterum deposcimus: quia putruerunt et corrupte sunt cicatrices nostre: et non est in nobis sanitas. Attende domina et vide dolores vulnerum anime nostre: quia tibi reuelamus causam nostram cum fiducia. Te enim inestimabilis benignitatis feiam et reuera matrem mie esse cognoscimus ex eo quod tu mundum hunc immundum et lubricum impolluto calle transisti: et adhuc inter peccatores degens tanta apud deum sctitate claruisti: vt sola solio eterni regis immediate approxiare mereris: tamen peccatorem quantumlibet fetidum non abhorres nec despicis: si ad te suspirauerit tuumque interuentum penitenti corde flagitauerit. Tu illum a desperationis baratro pia manu retrahis spei medicamen aspiras: ac toti mundo despectum materno affectu amplecteris et foues: quousque horrendo iudici miserum recocilies. Nec mirum o domina si tam copioso mie oleo tui cordis perfusum est sanctuarium: cum illud inestimabile opus misericordie: quod predestinauit deus ante secula in redemptionem nostram: primum in te a mundi artifice fabricatum sit. Quando enim complacuit superne gratie: vt habitaret in nobis a quibus diu elongata fuerat: tu sola digna inuenta es: vt in tua virginali aula: rex regum et dominus dominantium a regalibus sedibus veniens primam sibi mansionem inter filios hominum eligeret. Lectio. vij.

Uere beneplacitum erat deo habitare in te: quando ex ipsa illibata carnis tue substantia quasi de lignis libani ineffabili architectura domum sibi edificauit dei sapientia. Suffulsit eam septem columnis argenteis: ac reclinatorium aureum in ea collocauit. Ibi sunt septem spiritus dei: et hec est vnica illa saluatoris anima in qua sola quesitam in omnibus requiem inuenit: atque in eius sinum omnes thesauros suos absque men

sura trāsfudit. Vñ spūi scō cō placuit i te o maria: cū ad taz diuia mysteria vterū tuū ɔse=crare dignat⁹ ē. Ipe ei ignis ɔsumēs ē q̄ sctissimā aiaz tuā totā seipō iflāmauit ac splēdo re diue maiestatis ipleuit tuū vterꝫ ieffabili mō ipgnauit: fecit vt deū ꝛ hoīez clausa ɔcipe=res clausa pēs ꝛ post ptū ꝟgo Iā q̄ vterꝫ tuū l.8. pmanēs. dña velut sacratissimū dei viui tēpluz tot⁹ mūd⁹ venereꝛ: qꝛ i eo sal⁹ mūdi iitiata ē. Ibi decorē idut⁹ ē dei fili⁹: ac pre electe spōse sue eccłie formo=sus i stola cādida exultāt oc=currit desideratū diu osculuz porrexit: ac p̄ordiatas a sclo nuptias ꝟgo: cū ꝟgie i ꝟgie ɔ̄libauit. Ibi primū rupt⁹ est pies iimicitiarū quē it celū ꝛ trā pthoplastoꝝ i obediētia ɔstruxerat. Ibi ɔfederata sūt terrenis celestia: ꝛ obuiauerūt sibi i osculo pacꝭ: qm̄ in vnaz eādēq̄ psonā ɔcurrerūt diuinitas: ꝛ hūanitas. Factūq̄ ē nouū illō sup terrā vt eēt de⁹ hō ꝛ hō de⁹. ibi magn⁹ helizeus i mēsurā suscitādi puuli se se ɔ̄xit. Ibi ātiqu⁹ dierū p̄ele cto filio suo tunicā iduit polimitā. Ibi rebecca futuroꝝ p̄scia magnificādi filij mātb⁹ pelliculas hedoꝝ circūdedit ꝛ colli nuda ptexit. Lctō. ix.

Ibi em̄ coopante gr̄a spūs scti: fili⁹ a deo p̄re hēditād⁹ in oib⁹ gētib⁹ diuie maiestatis potētiā sil'itudie carnis pcti/ cooꝑuit: ꝛ q̄si abscōdit⁹ ē vul=tus ei⁹ i ifirmitate: vñ nec re=putauim⁹ eū. Ibi alti ɔsilij p=uidētia iescat⁹ ē hamus: qui ad extrahēdū s̄pētē ātiquū i hoc mare magnū de celo traiect⁹ ē. Inde egressa ē armilla aurea vñ pforareꝛ maxilla leuiathā: vt euomeret mortuos suos q̄s ab origie mūdi secure deglutiuerat. Oꝛt⁹ deliciarū nob ē tu⁹ sacratissim⁹ vter⁹ o maria. Tu āt. d. m. nr̄i Deo. g̃. Amē. ¶ Suffragia ad matuti. āñ. Saluator mūdi salua nos q̄ p crucē ꝛ sanguinez redemisti nos auxiliare nobis te dep̄camur de⁹ nr̄. ℣. Adoramus te xp̄e ꝛ bñdicim⁹ tibi. Qꝛ. Orō

Deus q̄ sctāz crucē ascēdisti ꝛ mūdi tenebras illuminasti: tu corda et corpa nr̄a illustrare: ꝛ visitare digna=re. Qui cuz p̄re ꝛ spū sctō viuis ꝛ regñs. deus. Per oia. ā. Aue maria electa regia gr̄a plēa ꝟgo serena ꝛ dei spōsa gēma pulcherria p nob deū ora. ℣⁹. Post partū ꝟgo iuiolata pmāsisti. Dei genitrix itercede. Orō.

Concede mi꜕icors de⁹ fragilitati nr̄e p̄sidiū: vt q̄ scē dei genitricis et ꝟgis marie memoriā agim⁹: itercessiōis eius auxilio; a nr̄is iiq̄tatib⁹

resurgam⁹. P eūdē.x.do.no.
ān. Michael p̄posite padisi quez
honorificāt angeloꝝ ciues inter=
cede p nob; ad dn̄m. ℣. In ꝯspe=
ctu angelorū. Adorabo ad. oro.
Deus q̄ miro ordie an=
geloꝝ ministeria hoiz
q; dispēsas: ꝯcede ppiti⁹ vt a
qbus tibi ministrantib⁹ i ce=
lo semp assistit: ab his in ter=
ra vita nr̄a muniat. P xp̄z.d.
ān. Inter natos mulierū nō sur=
rexit maior ioāne baptista. ℣. Fu
it hō missus a deo. Cui nomē erat
ioānes. Colla de sctō Joāne.
Perpetuis nos dn̄e scti
ioānis baptiste q̄s tuē
p̄sidijs: ⁊ quanto fragiliores
sum⁹: tanto mag; necessarijs
attolle suffragijs. P xp̄m ān.
Uos amici mei estis: si fecerit̄ q̄ p̄=
cipio vob; dic dn̄s. ℣. Annūcia=
uerunt opa dn̄i. Oratio.
Exaudi nos de⁹ saluta=
ris nr̄: ⁊ oim apl̄orum tuoꝝ ⁊
euāgelistaꝝ tuere p̄sidijs q̄rū
donasti fideles eē doctrinis.
P xp̄m dn̄m nr̄m. ān. O btē p̄r
olaue piū dn̄m iesum p ipietati=
bus nostris deposce. ℣. Ora pro
nobis beate. Oratio.
Propiciare nobis q̄s
dn̄e famulis tuis p scī
olaui reg; ⁊ martyris tui me=
rita gl̄iosa: vt ei⁹ pia intercess
siōe ab oib⁹ sp ptegamur ad
uersis. P xp̄m. ā. Corpa sctōrū i
pace sepulta sūt ⁊ viuēt noia eoꝝ

inetnū. ℣. Exultabūt sci i gl̄ia. Or
Concede q̄s oīps de⁹:
vt oēs scti tui q̄rū reli
quie i hac ꝯtinēt eccl̄ia p̄foci=
nio nos vbiq; adiuuēt q̄ten⁹
hic in illoꝝ pn̄ti suffragio trā
q̄lla pace i tua iugit laude le=
temur. P xp̄z. ā. Oēs electi dei
nr̄i mēdramini ān deū vt vr̄is p̄ci=
bus adiuti: mereamur vob; adiū
gi. ℣. Letamini in dn̄o Et gl̄ia=
mini oēs. Alia. ān. Oēs sctī dei
orate pro nobis semper. Oratio
Infirmitatē nr̄az q̄s do
mine ppici⁹ respice: et
mala oia q̄ iuste meremur san
ctissime dei genitricis marie
⁊ oim sctōꝝ tuorū intercessio
ne placat⁹ auerte. Per xp̄m.
ān. Da pacē dn̄e in dieb⁹ nr̄is: q̄r
nō est ali⁹ q̄ pugnet p nobis nisi
tu deus nr̄. ℣. Fiat pax in virtute
tua. Et abundantia. Oratio.
Deus a q̄ sctā desideria
recta ꝯsilia: ⁊ iusta sūt
opa: da suis tuis illā quā mū
d⁹ dare nō p̄t pacē vt ⁊ corda
nr̄a mādatis tuis dedita: ⁊ ho=
stiū sublata formidie: tpa nr̄a
sint tua ptectiōe trāq̄lla. P.d.
¶ Suffragia ad vesperas. A.
Salua nos xp̄e saluator p v̄tutē
sctē cruc; q̄ saluasti petrū in mari
misere nob. ℣. Ois terra adorat
te de⁹ ⁊ psallat tibi psalmū dicat
Parce oro. (nol tuo dn̄e:
dn̄e pce pp̄lo: ⁊ nullis
tā patiar; aduersitatib⁹ fati=

gari qs p̄cioso filij tui sāguie redemisti. Qui.t.vi. ā. Sācta maria cui nō ē silis nata i mūdo i mulierib⁹ flores vt rosa: cādēs sic liliū ora p nob ad tuū filiū. ℣ Spōsa scā es ꝛ suauis. In deli. Oꝛ.

Da nob̄ q̄s oṗs ꝛ mihi coꝛs de⁹ illi⁹ sp ꝯmēorōne vegetari cui⁹ iteg̃ ꝓgitate salutẜ nr̄e suscepim⁹ auctorē. dn̄ꝫ nr̄ꝫ ie. xp̄ꝫ. fi. t. ā. Michael archāgele vēi i adiutoriū ppl'o dei. ℣. Stetit āgel⁹ iuxta arā tēpli. h̄ns thribulū aureū i manu sua.

Beati archāgeli tui oꝛ. michael iteruētiōe suffulti supplices te dn̄e dep̄camur: vt qd ore ꝓseq̄mur ꝯtiꝫ a m⁹ ꝛ mēte. p. x. d. ā. Elizabeth zacharie magnū virū gēuit ioānē baptistā p̄cursorē dn̄i. ℣. Int na- tos mrier. Nō.

Beati oꝛ. ioānis baptiste nos q̄s dn̄e p̄clara comitet orō ꝛ quē vēturū eē p̄dixit poscat nob̄ fore placatū. dn̄ꝫ. n. ā. In paciētia vr̄a possidebitẜ aias vr̄as. ℣ In oēꝫ ťrā exiuit son⁹ eoꝝ. Et i fi.

Da q̄s dn̄e fidelib⁹ oꝛ. ppl'is tuis oim apl'oꝝ tuoꝝ ꝛ euāgelistaꝝ sp ꝯmēorōne letari: ꝛ eoꝝ ppetua supplicatiōe muniri. P. x. ā. Sctē olaue martyꝛ dn̄i preciose adesto nr̄is p̄cib⁹ pi⁹ ac ꝓpici⁹. ℣. O btē olaue mag̃ ē fides tua. Intcede p nob ad dn̄ꝫ iesuꝫ xp̄ꝫ. oꝛ.

Presta q̄s oṗs de⁹: vt q btī olaui regis et martyrẜ tui memoriam agimus intercessione eius in tui nois amore roboremur. Per christum. ān. Preciosi scti dei qꝝ reliq̄e hic ꝯtinēt succurrite nob nūc ꝛ ah deum. ℣. Corpa scōꝝ i pace sepulta sūt. Et viuēt noia eoꝝ ineternuꝫ.

Collecta de reliquijs.

Quesum⁹ oṗs ꝛ mi̇sicos de⁹: vt eoꝝ nos vbiqꝫ intcessio ꝓtegat qꝝ hic sacra gaudem⁹ hr̄e patrocinia. P rp̄m. ān. Scti dei oēs q estẜ ꝯsortes supnoruꝫ ciuiū intcedite ꝓ nob. ℣⁹. Exultabūt scti in gl'ia. ā. Scti dei oēs intcedite ꝓ nr̄a oimqꝫ salute.

Auxiliū tuū nob̄ orō. dn̄e placatus ipēde: ꝛ intercedente beata dei genitrice maria: cum oib⁹ sctis tuis: fac nos ab oi aduersitate liberari: ꝛ in et'na leticia gaudere cū illis. P eūd. x. ā. Tua est potētia tuū regnū dn̄e tu es super oēs gētes da pacē dn̄e i dieb⁹ nr̄is. ℣. Fiat pax in ꝟtute tua. Et abūdātia in turrib⁹ tuis. Orō.

Deus a q scā desideria recta ꝯsiliaꝛ iusta sunt opa: da seruis tuis illam quā mundus dare nō pōt pacem: vtꝛ corda nr̄a mandatis tuis dedita ꝛ hostium sublata formidine: tpa nr̄a sint tua protectione tranquilla. Per dn̄m.

¶ Incipit pprium de sctis. Si duo festa cum pleno officio in vnam diē couenerit: de vno pleniter agatur: alterius mentio fit cum ān. z orone: aut i alterū diē vt festū scti pauli differat iuxta Romanā ecclesiā z cōsuetudinē. Nullius scti triū lcōnū mētionē post nonā facimus. In festo aūt noue lctōnū oia vsq3 ad .ij. ves. iclusiue de festo agimus. ¶ In vigilia scti andree apli vespe z matutie cū oibus aliis vsq3 ad nullaz feriaslr celebrēt. Ad vespas pro z ad matut flat pmeō. de scō saturnino cū. ā. ad vespas. Hic est vir q̄ nō ē derelictus. vis. aa. v

Deus qui nos bti saturnini Oro. martyris tui pcedis natalitio perfrui: eius nos q̄q3 tribue meritis idesinent adiuuari. P. Scōm Ioā. j.

In illo tēpore. Stabat ioannes z ex discipulis eius duo. Et reliqua. Hom. bede pbri.

Stabat em̄ ioānes z respexit iesum: qz i magno tā culmie pfectiōis animi gressum fixerat: vn̄ iure celsitudinē diuie maiestatis mereret itueri. Stabat: qz illā virtutis arcem pscenderat a q̄ illis tētationū posset iprobitatibus deiici. Stabāt cū illo z discipli: qz magisteri (um eius corde seq̄bāt imobili. Et respi- l. ij. ciēs iesuz ābulātē dixit. Ecce agnus dei: ābubulatio iesu dispēsationē icarnationis q̄ ad nos venire: ac nobis exēpla viuēdi pbere dignatus est isinuat: sicut māsio eius eternitatē diuinitatis in q̄ sp pri ē eq̄lis aptissime desi- (gnat. Ecce agnus dei coguimus q̄re iesū iij. pcursor suus agnū dei vocauit. Qz vcz eū pre

ceterꝫ singularit inocētē hoc est ab oī pctō mūdū nouit: qa nos suo sanguie redēptuꝝ qꝛ dona sui velleꝫ spōte largitu rū ex quo nobis vestē nuptia lem facere possum⁹: id est exē pla viuendi nobis relicturuꝫ prouidit: quibus in dilectio ne tales fieri deberem⁹. De sancto Saturnino Cōme. an. Hic est vere martyr. vꝰ. aa. viij Ad ves. sr pos. Oia laudate. an. Uidit dominus petrum ꝛ an dream ꝛ vocauit eos. an. Erāt ei piscatores beatus petrus et an dreas: et domin⁹ vocauit eos. a. Uenite post me dic dominus fa ciam vos fieri piscatores homi num. an. Relictis retibus suis se cuti sunt dominum redēptorē. a. Unus ex duob⁹ q secuti sunt do minum erat ādreas frater symo nis petri alla. Cap. Prouer. x.

BEnedictio domini su per caput iusti ideo de dit illi hereditatem et diuisit ei partem in tribub⁹ duode cim ꝛ inuenit gratiam in con spectu omnis carnis. ℟. Ho mo dei ducebatur vt crucifigere tur: popul⁹ autem clamabat vo ce magna dicens. Innocens eius sāguis siue causa damnatur. ℣. Cunctꝫ carnifices ducerent cuꝫ vt crucifigeretur: factus est concur sus populorum clamantium ꝛ di centium. Innocens. Hymnus. Andreas pie. aa. j. ℣. In om nem terraꝫ an. Ambulans iesus iuxta mare galilee vidit petrum ꝛ andream fratreꝫ eius ꝛ ait illis venite post me faciaꝫ vos fieri pi scatores hominum: at illi relictꝫ retibus et naui secuti sunt eum. ps. Magnificat. Oratio.

QUesumus omnipotēs deus: vt beatus andre as apostolus: tuum pro nobꝫ imploret auxilium: vt a nr̄is reatibus absoluti a cūctis eti am periculis eruamur. Per. Comēo. de aduentu. si infra aduētum euenerit. ¶ Si hec vigilia in sabbato aduēt⁹ dn̄i euenerit in loco suo aget: sed celebratio festi in secundā fe riam differatur. Et canteꝫ secunde vespere in dn̄ica de sancto andrea: ꝛ cōmēo. de ad uentu fiat. Inuitat. Adorem⁹ victoriosissimum regem christum Qui victorem per crucis trophe um coronauit btm̄ andreaꝫ apo stoluꝫ. ps. Uenite. Hy⁹. Eter na christi munera. aa. ij. In. j. noctur. an. Andreas apostolus dixit ad egeā tanto deo regi meo ero acceptior q̄to pro eius nomi ne fuero permanens in tormētis ꝯfessor. ps. Celi enarrant. a. vj an. Ego crucis christi seruus suꝫ et crucis tropheum optare poti⁹ debeo q̄ꝫ timere. ps. Bn̄dicaꝫ. c. iij. an. Cunctꝫ carnifices apo stolum ducerent vt crucifigeret: concursus factus est populorum

clamantiuz: iustus homo ⁊ amicus dei quid fecit vt ducatur ad crucē at ille rogabat ppl'zvt nō īpediret passionē ei⁹. ps. Eructauit. c. viij. ℣. In omnē. Lctō. j.
Proconsul egeas patras ciuitatē igress⁹ cepit ↄpellē credētes xp̄o ad sacrificia idoloꝝ. Cui occurrēs sctūs ādreas dixit. Oportebat vt tu q̄ iudex hoīz ee me ruisti iudicē tuū q̄ ē i celo cog scēs: ⁊ agnitū colēs ⁊ colendo eū q̄ ver⁹ de⁹ ē ab his q̄ veri dij nō sūt aīm reuocares. ℟. Dū pābularet dn̄s iuxta mare se cus litt⁹ galilee vidit petrū ⁊ ādream retia mittētes i mare vocauit eos dicēs. Uēite p⁹ me faciā vos fieri piscatores hoim. ℣. Erāt eñ piscatores ⁊ ait illis. Uenite. L. ij.
Egeas dixit tu es ādreas q̄ destruis tēpla deoꝝ ⁊ suades hoib⁹ ad sr̄stitiosaz sectā quā nup detectā romani pricipes extmiari iusserīt Andreas rn̄dit. Ego suz q̄ p̄dico veritatē ⁊ dn̄m iesuz xp̄z vt recedētes hoies ab idol' manu fact; deū viuū ⁊ verū cognoscāt p quē facta sunt oīa vt a morte eterna libereñ. Qui ei crediderit veritati: ip̄a veritas ei i auxiliū erit. ℟. Mox vt vocē dn̄i p̄dicātis audiuit btūs ādreas relict; retib⁹ Quoꝝ vsu actuq; viuebat eterne vite secut⁹ ē p̄mia largiētem. ℣. Aduni⁹ iussiōis vocē beatus ādreas relict; retibus suis.
Egeas dixit. q̄d L. iij. Quo. est ỽitas? Andreas rn̄dit veritas de celo ē: vn̄ orīt lux q̄ fugat tenebras falsitatis: ⁊ vos nō videt; lucē eo q̄ ligna ⁊ lapides deos putat;. Egeas dixit. Ista supersticiosa ⁊ vana verba dū p̄dicaret magr̄ ⁊ iesus vr̄: iudei illū cruc; patibulo affixerūt. Andreas rn̄dit. Ad hoc eni cū esset dn̄s maiestat; descēdit de celo formā hoīs accepit q̄ p̄rim⁹ pierat ⁊ spōte dignat⁹ est pati vt eum quē fecerat ip̄e de morte liberaret. Et ideo cruciari p oīb⁹ voluit solus: vt cruciat⁹ eius pctā tolleret oīm. ℟. Dō dei. vrs̄ ad ves. In. ij. nock. ā. Cum pueniisset btūs andreas ad locum vbi crux pata erat vidēs aūt eaz a longe exclamauit voce magna dicēs: salue crux q̄ in corpore christi dedicata es ⁊ ex mēbris ei⁹ tāq̄ margarit; ornata. p. Oēs gētes. d. j. ān. Anteq̄ te ascēderet dn̄s nr̄ o bona crux timorē terrenū habuisti mō vero amorē celestē obtinēs p voto suscipis. ps. Exaudi de⁹ dep. d. v. ān. Amator tuus semp fui ⁊ desideraui te amplecti o bōa crux. ps. Exaudi de⁹ orōnē. d. v. ℣. Constitues eos pricipes. Lcō. 4.
Tunc indignat⁹ egeas

eũ cruci affigi pcipit mãdãs hoc qstioñariis: vt ligatꝫ mãib⁹ ꝛ pedib⁹ qsi i eculeo extẽs⁹ ne clauis affix⁹ cito deficeret: sꝫ cruciatu longo cruciaret. Et accedẽtes carnifices leuauerũt eũ i cruce extẽdẽtes funib⁹ totũ corp⁹ ei⁹: ꝛ sic eis iussũ fuerat suspẽderũt. R. Doctor bonus ꝛ amic⁹ dei ãdreas: ducit ad crucẽ: aspiciẽs a lõge vidit crucẽ. Salue crux suscipe discipl'm ei⁹ q pepẽdit i te magr me⁹ xp̃s. V. Cũ vero pueñisset ad locũ vbi crux pata erat: vidẽs eã a lõge exclamanit dicẽs Salue. Lectio v. Interea vadit oĩs pplus cuꝫ clamore ad domũ egee: ꝛ oĩs pariter clamãtes dicebãt. Que ẽ ista sñia pcõsul: qd mali cõmisit? Male iudicasti: crudelẽ dedisti sñiam iniq sunt iudicia tua. Quid ei iniquũ fecit hõ iste? Et qr differebat audire eos: interficere eũ cogitabãt. Tunc egeas expauescẽs pplm: pmisit se eũ deponere. Sctũs vo ãdreas dixit. Nõ pmittas me dñe iesu xp̃e magr bõe iã secretꝫ tuis inherẽtẽ hũanis tradi ɔuersatiõib⁹: sꝫ suscipe dñe iesu magr bone ꝛ iubeas me de ista cruce nõ depõi: nisi añ spm̃ meũ suscepis. R. O bona crux q decorẽ ꝛ pulchritudinẽ de mẽbrꝫ dñi suscepisti Accipe me ab hoibus: ꝛ redde me magro meo vt per te me rcipiat q p te me redemit. V. Secur⁹ ꝛ gaudẽs venio ad te: ita vt ꝛ tu exultãs suscipias me. Accipe me. Lectio vi. Et cum hec dixisset videtib⁹ cũctis splẽdor nimi⁹ sicut fulgur de celo veniẽs: ita circũdedit eũ vt pẽit⁹ pre ipo splẽdore oculi eũ nõ possẽt aspicere. Cumqꝫ ptrãsisset splẽdor fere dimidie hore spatio: abscedẽte lumie emisit spm̃ simul cũ ipso lumie pgẽs ad dñm. Sed qdã maximilla senatrix diligẽs pudicitiã ꝛ scitatẽ ei⁹ cũ reuerẽtia tollẽs corpusculũ ɔditũ aromatib⁹ optio i loco sepeliuit egeas vo arrept⁹ a demonio: añqꝫ pueniret ad domũ suã in via i ɔspectu oĩꝫ a demonio vexat⁹: expirauit. R. Orauit sctũs ãdreas dũ respiceret celos voce magna clamauit et dixit: tu es de⁹ me⁹ quẽ vidi ne me patiarꝫ ab ipio iudice deponi Qr virtutẽ sctẽ crucꝫ agnoui. V. Tu es magr me⁹ xp̃e: quẽ dilexi/ quẽ cognui quẽ ɔfessus sum / tãtũ modo i ista voce me exaudi Qr. In iii. noct. a. Accedẽtes carnifices leuauerũt eũ in cruce: ꝛ extẽdẽtes funib⁹: totũ corp⁹ ei⁹ sicut eis iussuꝫ fuerat suspẽderũt. ps. Cõfitebimur. ii. a. Oĩs iterea ppls ɔclamabat dicẽs virũ sctm̃: pudicũ/ ornatũ morib⁹/ bonũ doctorẽ/ piũ/ modestũ rõnabileꝫ nõ debere hoc pati: sꝫ debere de cruce deponi. ps. Dñs reg. exul. a. iii.

An. Tunc sanctus andreas ait iã regẽ meũ video iam adoro iã in eius conspectu consisto. ps. Domin⁹ reg. irascã. ij. f. iij. ℣. Dedisti hẽdita. aa. iij. fз Mat. iiij

IN illo tpe. Ambulans iesus iuxta mare galilee: vidit duos fres simonẽ q̃ vocatur petr⁹ ⁊ ãdreã fratrez eius: ⁊ vocauit eos. Et reliq̃.

Homil. beati Gregorij pape

In hac re affectũ poti⁹ pẽsare debem⁹ q̃ cẽsũ. Multũ reliquit qui sibi nichil retinuit. Certe nos ⁊ habita cũ amore possidem⁹: ⁊ ea q̃ mime habemus ex desiderio q̃rimus. ℟. Dilexit andream dñs in odorem suauitat: dũ pẽdẽt i cruce dignũ sibi dñs ↄputauit martyrẽ quem vocauit apostolũ: cũ esset in mari Et ideo amic⁹ dei appellat⁹ ẽ. ℣. Uir istei pplo suo mitissim⁹ appuit: sctitate ãt ⁊ gr̃a plen⁹. Et. l. 8.

Multũ ĝ petrus ⁊ ãdreas dimisert: qñ vterq̃ etiã desideria hñdi dereliq̃rũt. Mltũ dimisit q̃ cũ re possessa etiã ↄcupiscẽtijs renũciauit. A sequẽtibus ĝ tãta dimissa sunt q̃ta a nõ sequẽtib⁹ ↄcupisci potuerũt. Nemo igit̃ etiã cũ q̃sdaz cõspicit mlta reliq̃sse: apđ semetipз dicat. Imitator hui⁹ esse volo: sз qđ relinquã non habeo. ℟. Uir iste in pplo suo mitissimus apparuit: sctitate aũt et gr̃a plenus. hic est qui assidue orat pro pplo ⁊ p̱ citate ista. ℣. Pro eo vt me diligerent detrahebãt michi ego ãt orabã. Pro. l. 9

Multũ fres relinq̃t si desiderijs terrenis renũciatis. Exteriora nãq̃ nr̃a dño q̃libet parua sufficiũt. Cor nãq̃: et nõ substantiã pensat. Neq̃ ppendit q̃tum in ei⁹ sacrificio def: sз ex q̃to affectu Nã si exteriorẽ subãm ppẽdam⁹: ecce negociatores vr̃i ppetuã angelorum vitaз datis retibus ⁊ naui mercati sunt. ℟. Uir pfecte pietat ⁊ dux inocẽtie: vota plebis tua festa celebrantis suscipe. Et astãtes laudis tue seruulos officio: p̃cibus tuis adiunge sanctoꝝ collegio. ℣. Imitator iesu christi sub cruc patibulo nos andrea fac consortes celi contubernio. Et. p. Te deũ. ℣. Annũciauerunt opa. aa. iij. Ad laud.

SAlue crux preciosa: suscipe discipulum eius qui pepẽdit in te magr̃ meus xp̃s. an. p. Dominus regnauit. cum ceteris. an. Beatus andreas orabat dicẽs dñe rex eterne glorie suscipe me pendentem in patibulo an. Andreas christi famulus dignus deo apostolus: germanus petri: et in passione socius. a. Nõ me pmittas dñe famulũ tuũ a te separari: tp̃s est vt ↄmẽdes terre corp⁹ meũ. a. Qui pseq̃bant̃ iustũ dimersisti eos dñe i ifernũ ⁊ i ligno crucis dux iusti fuisti. cp. Ro. x.

Corde creditur ad iustitiam ore aūt ꝯfessio fit ad salutē dicit āt scriptura oīs q̄ credit in illum nō ꝯfundet. hy⁹. Exultet. aa.iij. ℣⁹ Nimis honora. aa.iij. āñ. Cum peruenisset beatus andreas ad locū vbi crux parata erat exclamauit voce magna ⁊ dixit. O bona crux diu desiderata et iam concupiscenti animo p̄parata: secur⁹ ⁊ graudens venio ad te ita ⁊ tu exultans suscipe me discipulū eius q̄ pependit

Maiestatem Orō. (in te. tuā dn̄e supplicit exoram⁹: vt sicut ecclesie tue beatus andreas apostolus extitit p̄dicator ⁊ rector ita apud te sit ipse pro nobis perpetuus intercessor. P. C Cōmēo. de aduētu si. ī. aduē. euenerit Ad primā p̄s. ꝯsueti. p⁹ Carnis resurre. seq̄tur confessio ⁊ ita in oī dup. festo per annū. Qua dicta: dicūt ℣si. de scō cui⁹ erit festū: simil'r ad ꝯpl'. in hac die. In oēm terram. Cōstitues. Nimis honorati. Ad. iij cap. Corde credit. ℟ In oēz. aa.iij. Ad. vj. Cpz. Eccli. xlv.

Magnificauit eum dn̄s in timore inimicorū: ⁊ in ℣b[?]suis mōstra placauit: ⁊ inuenit grām in conspectu omnis carnis. ℟ Cōstitues. aa.iij ℣⁹. Annunciauerunt. C Ad. ix. Capitulum. Ecclesiast. xlv.

Glorificauit eū dn̄s i cōspectu regum ⁊ ostēdit illi gloriam suam: in fide ⁊ lenitate ipsius sanctum fecit illum ⁊ elegit eum ex oī carne. ℟ Annunciauerunt. aa.iij. ℣⁹. Nimis honorati. Ad ves. ā. Iurauit dominus cū ceteris. aa.iij.

Statuit ei Cap. Ibidē. dn̄s testamentum sempiternū: et circūcinxit eū zona iustitie ⁊ induit eū dn̄s coronā glīe. Deo. ḡ. ℟. Uir pfecte pietatis. hymnus. Exultet celū. aa.ij. ℣. In oēm terram. āñ Dn̄e iesu xp̄e magister bōe suscipe spm̄ meū in pace: q: iā tp̄s ē vt veniam desiderans te videre. p̄s Magt̄. Cōmēo. de aduentu. Istud festū si in sabbō aduentus dn̄i occurrerit in. ij. ves. cōmemorationē tm̄ recipiat. Cetera de aduētu pleni⁹ agātur. Qn̄ ℣o subseq̄ntes dies duo siue vn⁹ extra aduentum venerit: ad matuti. Inuitato. Adorem⁹ victoriosissimū. Hy⁹. Eterna xp̄i munera. ā. Uidit dn̄s petrū et ādreā ⁊ vocauit eos p̄. Celi enar. a. vi. ā. Uenite post me d't dn̄s faciā vos fieri piscatores hoīz. p̄s Bn̄dicā dn̄z. c. iij ā. Relictis retibus suis secuti sūt dn̄m redēptorē. p̄s. Eructauit. c. viij. āñ. Dignū sibi dn̄s ꝯputauit martyrē quē vocauit apl'm cū eēt in mari all'a. p̄s. Oēs gen-

tes. D.j.ãn. Ego si patibuli cru-
cis expauescerē crucis gl'iam nō
pdicarē. ꝑ. Exaudi de⁹ dep. D
v. ã Xp̄s me misit ad istā puinciā
vbi nō puū ppl'm acq̃siui. ps. Ex
audi de⁹ orō. D.v.ã. Cōcede no
bi hoiē iustū redde nob hoiē scm̄
ne iterficias hoiē deo charū iustū
mā suetū ⁊ piū. ꝑ. Cōfitebimur
tibi de⁹. E.ij.ã. Biduo viuēs pē
debat i cruce p xp̄i noie btūs an-
dreas ⁊ docebat ppl'm. ps. Dñs
regnauit. F.ij.ã. Maximilla xp̄o
amabil': tulit corp⁹ apl'i: optio lo
co cū aromatib⁹ sepeliuit. ꝑ. Do
min⁹ reg. F.iij. ꝟ. In oēz terram
Lcōnes ⁊ Bela de cōi suffra-
gio aploꝝ legāt. Cāticū. Te
deū. ꝟ Dilexit ādreā dñs In odo
rē suauitatis. Ad laud. vt i die
sctō. cap. hy⁹. ꝟ. de cōi aploꝝ
cū orone Maiestatē tuā. Ad
ij. ves. ãn Salue crux. ps. de die
cp̄. ⁊ alia de cōi aploꝝ. Cū āt
festū scti ādree. j. aduētū dñi
occurrerit: singlis diebus. j.
octa. ad mat. ⁊ ad ves. cmēo.
attribuat cū orone. Maiesta
tez. festo nicolai excepto. Ad
has cmēo. prio dicāt ãe q̃ ad
j. ves. sr ps. i vigil'. pnotāt dei-
de q̃ in die sctō ad matut. sup
ps. pscripte sunt cū vsi. Dilexit
andreā. ⁊ orone. Maiestatez.
¶ De scā barbara. ã. Ista ē vir
go. cc.j.
BEate bar- oro.
bare vgis tue ⁊ marty
ris nos dñe q̃s pia itercessio
ne letifica: q̃tin⁹: cui⁹ solēnia
veneramur: ei⁹ semper adiu-
uemur meritis et muniamur
suffragijs. Per. Lectio.j.
FIrmā i paganoꝝ pe-
ctore sedē diabol⁹ sue
nerat cū p cultura fuāda deo
rū nēo carni parceret aut san
guini. Hui⁹ iniq̃tatis magnū
argumētū: pat est sctē barba-
re. Tēporib⁹ igit maximiani
impatoris erat hic pr̄ satrapa
dioscorus noie diues paga-
nus cultor idolorum. Lcō.ij.
Hic habebat filiā vnicā bar
bara noie. Fecit aūt pr̄ ei⁹ tur
rim sublimē ibiq; reclusit eaz
vt nō videret ab hoib⁹ ppter
eminentē ei⁹ pulchritudinez.
Locuti sunt vero ei q̃daz de
optimatib⁹ pr̄i eius: de ea vt
viruz sibi acciperet. Lectio.iij.
Ipse vero ascēdēs in turriz
psuadebat ei dicēs/ filia mea
q̃dā de potētatib⁹ cōmēorati
sunt me de te vt accipiāt te in
cniugio. Quid g velis de hoc
ore pprio dicito: ipsa vero in-
tuita in eū cū ira dixit. Ne co
gites me hoc facturā pr̄. L.iiij
QUi pegre pficiscēs sibi
turrim fabricantib⁹ in
mādatis dedit: i singul' parieti-
bus binas ordiare fenestras
q̃ tñ ex mādato filie tres dis-
posuerūt. Pat g rediēs: q̃rit

causam a filia: et dum ipsa respondere ret hoc factum in honore sancte trinitatis: statim a patre appetita gladio pariete aperto euasit: et montem ascendit. Insequitur pater querens lc. v. filiam/de fuga filie duos pastores consulens. Uno celante alter monstrauit digito / qui statim maledictione percusso oues eius verse sunt in locustas: quod adhuc cernitur ad sepulchrum virginis. Inuenta autem filia in quadam cellula eandem datis custodibus clausit et signauit donec educta traderetur presidi. Presidi pro presentata i l. 6. (di. fide perseuerans caro eius neruis thaurinis laniata: cilicij asperitate defricatur: et sic tota cruentata recipitur in carcere: vbi noctu a iesu christo visitata et confortata: et in toto curata corpore sequenti mane presentatur presidi. Dum autem plagas eius curatas preses dijs ipsa deo deputaret / lampades ad latera suscipit: quorum cum vis deficit caput percussa malleo nec lesa: mamille abscidunt: et sic nuda per regiones flagellata circumducitur tortoribus cecitate percussis Patri filia resignata ab eodem est decollata et pater rediens igne consumptus est. Lectio. viij. Secundum Mattheum. In il. t. di. ie. dis. suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum decem virginibus. vt s. cc. iij. In euangelio. an. Simile est regnum celorum decem virginibus. vt s. cc. iiij. Or. vt s. Comme. de scto andrea.

¶ In natali sancti nicolai super ps. de die. ane Christe tui famuli nob festum nicolai: te petimus presta venerari laude iocunda. an. Qui terris positus mitis fuit: ac moderatus consolans miseros confortans atque pusillos. a. Ad celos migrans/ celorum culmina ditans: hic releuat multos morborum mole grauatos. a. Digne deo miles qui palmam nomine prebes: per nob christi pugna virtute potenti. an. Credimus in thalamis consistere sede supernis: posse salutiferos per te qui fonte renatos. cap. Ecce sacer. bb. ij. R. Magne pater nicolae summo patri proxime: admiranda qua precellis apud deum gratia. A commissis nos emunda: ne cadamus funditus. V. Iam per terras et per mare fama celeberrima resonendo tribulatos releuando naufragos. hy. Iste confessor. bb. iij. V. Ecce sacerdos. an. O pastor eterne: o clemens et bone custos qui dum deuoti gregis preces attenderes voce lapsa de celo presuli sanctissimo dignum episcopatu nicolaum ostendisti tuum famulum.

Deus qui beatum or. (nicolaum pontificem tuum innumeris decorasti miraculis: tribue nobis quesumus vt eius meritis et precibus a gehenne incendijs liberemur. Per dominum. Comme. fiat de aduentu

Inuit. Adorem⁹ regē seculorū. In q̄ viuit nicola⁹ honor sacerdotum. ps Venite. In.i.noct.ā. Nobilissimis siq̄dē natalib⁹ ort⁹: velut lucifer nicola⁹ emicuit. ps Beat⁹ vir. ā. Postq̄ domi puerilem decurrit etatē: cunctis huius mundi spretis oblectationib⁹: christi se iugo subijciēs: documentis sctis suum prebuit auditū. p Quare fre. ā. Pudore bono repletus dei famulus: sumptibus datis stupri nephas ꝓhibuit ps Dñe q̄d mul. v Ecce sacer.

Beatus nicola⁹ Lctō.i. ex illustri ꝓsapia ortus ciuis fuit patere vrbis: i qua parētes ei⁹ iter cateruas potentū q̄ꝫta honorificentia celebrabāt tanto supne p̄rie ac censi desiderio: magis celestī q̄ terrene dignitatis gloriaꝫ appetebant. Reuera etiā cuꝫ essent nimis locupletati: nullius honoris isignia nulliusq̄ꝫ summe disponē moderamia voluerūt: sꝫ oi studio ꝯtinentie se lege vinciētes: celibem vitam actitare satagebāt. R. Cōfessor dei nicolaus nobil' ꝓgenie: sꝫ nobilior moribus. Ab ipo puerili euo secut⁹ dñm meruit diuina reuelatiōe ad summū ꝓuehi sacerdotiū. v. Erat eni valde cōpatiēs: ꝛ sup afflictos pia gestās viscera. Ab ipso. Lectio.ii.

Et mirū i modū cuꝫ ꝓrimeuo iuuētutis flore hunc soluꝫ genuissent filiū: cūctꝫ se voluptatib⁹ abdicarūt: ꝛ iā suas q̄s dño fūdebāt sup p̄ces hūc solū supstitē nō tm̄ diuitiaꝝ q̄ꝫtūt moꝝ flagitabāt hēdē. Quoꝝ vota de⁹ ex alto prospectans haud petitioni coruꝫ defuit. Nimirū q̄lis futur⁹ eēt puer: i ipo mox vt ita dicā primordio natiuitatꝫ ei⁹ mōstrare dignatus ē. R. Opib⁹ sctis nicola⁹ humilit' isistēs. Reuelatiōe diuia ꝓuect⁹ ē ad sūmū sacerdotiū gdū. v. Uoce q̄ppe de celo lapsa: cuidā isinuat ꝓsuli dignū epatu nicolaū. Reue.

Cum ma= Lc.iij. tris adhuc lacte aleret: bis i hebdomada cepit: vcꝫ q̄rta ꝛ sexta feria semel i die bibē mām mas. Puerilib⁹ ḡ ānis simplicit' domi pactꝫ: cepit bōe idolis adolescēs eē: ꝛ non sic illa etas assolet lasciuiā ꝯplex⁹ ē mūdi: sꝫ nūc parētū comitat⁹ vestigia / nūc sol⁹ ecclīaꝝ terebat limia. Et q̄d ibi de scripturꝫ patulo aduertebat auditu nō imēor armariolo ꝯdebat pctōris. R. Quadā die tēpestate seuissima q̄ssati naute: cepūt sāctū vocare nicolaū. Et stati cessauit tēpestas. v. Mox illis clamātib⁹ appuit q̄dā dicēs ill' ecce assū q̄d vocastis me. Et. In.ii.noc. ā. Auro ꝟginū incest⁹ auro p̄ris earū iopiā / auro ꝓrsus vtroruq̄ꝫ detestabilem infamiā dei fm⁹ ademit nicola⁹. p. Cū iuoca. v.ii.

An. Innocenter puerilia iura trā scendens euangelice institutiōis discipul⁹ effectus est. p̄. Uerba mea. c. v. ā. Glīā mūdi spreuit cū suis oblectatiōibus ⁊ ideo meruit prouehi ad summū sacerdotij gradum. ps. Dn̄e dn̄s. a. ij. ℣⁹ Amauit eū. Lectio. 4.

Quodam aūt tēpore dū liciam regionem accolarum pro meritis sic perniciosa fames opp̄ssisset: vt seges egra victum oēm negaret. Mox vt prouincialib⁹ ruriculis p̄dicto dei famulo pro indigētibus marie piclitāti triticeis onuste mercib⁹ naues i littore adriatici port⁹ adeē nūciātur. Quo velox aduenies sanct⁹ nicolaus nautas visit. Uos rogatur⁹ accessi: vt huic populo tabe diurne famis laborāti cōsulētes: aliquātulū remedij ex isto impertiri studeatis frumento. R. Audiēs xp̄i confessor trium innenum innocentum necē: p̄cucurrit ꝙtotius: ad locum quo fuerant plectendi Et liberauit eos. ℣. Statimqꝫ solutos a vinculis vsqꝫ ad pretoriū consulis secum adduxit. Et. Sc. ℣

Sic sanctus / ⁊ sancto aiunt naute. Nō audem⁹ pater tuis obsecundare imperatis: quia publica taxatiōe āgariati alexandriam preximus: et inde hoc triticum deferimus p mi nistrorum manus in augustalia stipendia metiendū. Quibus sanctus. Audite inquit me ⁊ ne hic amplius attenuetur ppl's: per vnamquāqꝫ ratem saltem centum michi prebete modios et ego i domini mei cui seruio virtute / spondeo polliciot promitto ꝙ nullam minorationem habebitꝫ apud regium exactorem. R. Qui cum audissent sancti nicolai nomen statim extendunt manus vtrasqꝫ in celum. Saluatoris laudātes clementiam. ℣. Clara quippe voce coram hominibus dignū referebant illuꝫ dei famulū. Qui.

Tandem interuentu p̄ Lc. vj. sulis cōuicti ex singulis puppibus centū numerauere modios. Et confestim vento surgente secundo: classes portū relinquunt atqꝫ spirantib⁹ auris volucri cursu bizantiam applicuerunt ad vrbem. Cuꝫ autem integrā mensuraꝫ quā alexandrie acceperant ministris iperatoris numerassent tantus stupor omnes accepit vt pre admiratiōe seriatim cūcta que facta fuerant eisdem narrarent ministris: qua relatione perculsi deum omnium rerū auctorē ꝯtinuata vtriqꝫ laude magnificabāt. R. Btūs nicola⁹ iaꝫ triūpho potit⁹ nouit suis famul' prebē celestia ꝯmoda

qui toto corde eius poscũt largi=tiones. Illi nimirũ tota deuotio=ne nos oportet cõmittere. ℣. Ut apud xp̄z eius patrociniis adiu=uemur semp. Illi. In.iij.noc.a. Pontifices almi diuia reuelatio=ne letificati: nicolaũ p̄sulez deuo tissime cõsecrauerũt. ps. Dñe q̄s ha. a.j.a. Sãct⁹ q̄dē triticũ qd a nautꝭ postulauerat acceptũ saga citate distribuere et augeri p̄cib⁹ īpetrauit. ps. Dñe ĩ ℣tu. a.vj.añ Munerib⁹ datis/neci sũt iuuenes inocēter addicti: qb⁹ dñi fu⁹ fuit vite p̄sidiũ festinãter. ps. Dñi ē t. ℣. Iustũ dedu. Scd̃z mat.xxv.

In illo tp̄e. Dix.ie.dis.s. parabolã hãc. Hõ qui=dam pegre p̄ficiscens voca=uit suos: suos z tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Cũ igit his miracl'is ac vir=tutib⁹ btissim⁹ floreret nico=laus: decidit in egritudinem q̃ ex hac instabili luce subtra=ctus est. Qui cũ iaceret i gra bato: accessit ad eum q̃dã mu lier lũatica de vico oleon cu=ius nomē erat eugenia: q̃ euz orabat vt sibi sanitatis ɔfer=ret bñficia. Cui⁹ p̄cibus san=ctus nicolaus annuens p̄ ea orõnē fudit ad dñm. Deinde signauit eã: sicq̧ sanitatē quã optabat adipisci p̄meruit. ℟. Sũme dei cõfessor nicolae: te ve=nerãtes protege. Nãq̧ credimus tuis p̄cib⁹ posse saluari. ℣. Qui tres pueros morti addictos ille=sos abire fecisti: tuis laudib⁹ ĩsi=stentē cõserua plebē. Nãq̧. l.viij

Cernēs itaq̧ seruus dñi ni=cola⁹ mortꝭ inexcusabile ad=eē p̄ceptũ: qd nemo mortaliũ preterire valet: cepit orare indesinēter z psallere dep̄ca=baturq̧ dñm attenti⁹ vt san=ctos angelos suos ad eũ di=rigeret: quatin⁹ susciperēt qd ei ɔmēdatũ fuerat/ id est ipi⁹ aiam. ℟. Seru⁹ dei nicola⁹ au=ripõdo triũ virginũ redemit pu=dorem. Earũq̧ p̄ris impiu dirã remãso auro fugauit inoptã. ℣. Affluens itaq̧ mie viscerib⁹: me=tallo duplicato: p̄pulsauit earũ infamiam. Earũq̧. Lectio.ix.

Et cũ magna intētiõe mētꝭ p̄fusus oraret respexit z vidit gl'iosos patronos sctõs nun=cios ad se veniētes. Inclina=toq̧ capite signo crucis se ar mauit: ac deĩde in terrã se p̄=strauit: z tricesimũ psalmũ ĩ=cepit: dicēs. In te dñe speraui nõ cõfundar ineťnũ: vsq̧ ibi. In man⁹ tuas dñe cõmendo spm̃ meũ: redēisti me dñe de⁹ veritatis. Et cũ hoc dixisset: tradidit preciosaz z sctissimã aiam in man⁹ sctõꝝ angeloꝝ qui ei apparuerant. ℟. Ex ei⁹ tũba marmorea: sacrum resudat oleũ: quo liniti sananť ceci. Sur=

dis audit⁹ reddit: ꝛ debilis q̄sq̄s sospes regredit. ℣⁹. Cateruatim ruūt populi: cernere cupientes q̄ per eū fiūt mirabilia. Surdis. p̄. Te deū. ℣. Iust⁹ germi. bb. iiij.

¶ Ad laudes ãe. sup p̄. ꝓsue.

Beatus nicola⁹ adhuc puerulus: mlˀto ieiunio macerabat corp⁹ suū. ãn. Ecclesie sancte frequētans limina: sacra pectoꝝ cōdebat mādata. ãn. Iuste ꝛ sancte viuēdo: ad honorē sacerdotij meruit promoueri diuinitus. ãn. Amicus dei nicola⁹ pōtificali decoratus infula: oib⁹ se amabilem exhibuit. ãn. O p oia laudabilē virū: cui⁹ meritis ab oi clade liberant/ qui ex toto corde q̄runt illū. ãn. O xp̄i pietas oīm prosequēda laude: qui sui famuli nicolai merita lōge lateq̄ declarat: nā ex eius tūba oleū manat: cūctosq̄ lāguidos sanat. p̄. Benedictus. Cōmēo. fiat de aduen. ad hoꝝ. diurna. ãe. de laudi. cetera oia vt in suffragio sāctoꝝ de vno cōfes. ꝛ pōtifice.

¶ Ad scđas vesˀ. ãe. de laud. ꝓi. de dic. ãn. ad mgt. Copiose charitatꝭ nicolae pōtifex: qui cū deo gl'iaris in celi palatio: cōdescende supplicamus ad te suspirātib⁹: vt exutos graui carne ꝑtrahas ad superos. ps. Magt. Cōm. scti andree. ã. Ambulās iesus. ℣. In oēꝫ ter. oro.

Protegat nos dn̄e sepius bti andree apostoli tui repetita solēnitas: vt cui⁹ patrocinia sine intermissiōe recolim⁹: perpetuā defensionē sentiamus. Per dn̄m. Cōm. de aduē. Quando autē festū scti nicolai in dn̄ica euene. in scđam ferā trāsferat: ꝛ i eadē scđa fer. sctō andree cōme. tm̄ tribuat. Sed oct. scti andree in sabbō anticipet cuꝫ pleno officio qđ in vltio die ꝑnotatur: ãis tm̄ exceptꝭ in euāge. ꝑnotatis: q̄ in eadē scđa feria ad cōmēo. scti andree dicant vltio die scꝫ octa. scti andree. Ad matut. Inuit. Adoremus. dd. 8. ℣⁹. Etna xp̄i mu. Cū aūt festū scti andree ꝛ duo seq̄ntes dies extra aduē. euen̄. in quib⁹ duob⁹ dieb⁹ ad matut. ãe. sup ps. Uidit dn̄s petrū. Dicant tūc in vltio die octa. ceder ãe. ad mat. dicant/ que i die sctō ꝑnotant/ si ℣o ifra aduē. do. euen̄. tūc hac die he ãe. Uidit dn̄s petrū. ꝛ cete. ãe. sr ps. habeāt. ee. ss. ꝛ sc. de ꝑi suffra. aploꝝ. Rła vt hic notāt. ℟. j. Dū pābularet do. vtš. ee. j. ℟ꝫ. ij. Uenite post me faciā vos fieri piscatores hoim At illi cōtinuo relictis retib⁹ suis: secuti sūt xp̄m redēptorē. ℣ Dū pambularet dn̄s iuxta mare secus litt⁹ galilee: vidit petrū ꝛ ādreā ꝛ vocauit eos. At. ℟. iij. Expādi man⁹ meas tota die i cruce ad ppl'ꝫ nō credētē: sꝫ ꝯtradicētē michi. Qui am

bulat vias nõ bonas sz post pctã sua. ℣. De⁹ vltionũ dñs: de⁹ vltio num libere egit: exaltare q̃ iudicas trã redde retributionẽ supbꝭ Qui. ℟. repeta. lo. Te deũ. ℣ Dilexit ãdreã. Ad lau. ã. Salue crux. cp. p⁹. ℣. õ ꝯi suffra. apo. ã Dñe ie. q̃re l. ij. vel. l die sctõ p̃. Bñ⁹. ꝯm. de adñe. Soli. cõ me. dimit. Ceta. i cõi. cũ orõe Protegat. ¶ In ꝯcep. b. ma.

Gaude mr̃ vgi. ad. j. ves. ã. eccl̃ia noua freq̃ntãs gaudia: lux micat de caligine rosa de spine germie. p̃ . oia laudate. ã. Hec ẽ illa stella marꝭ p quã fulsit lux solarꝭ cui⁹ festũ celebrem⁹ ꝛ iu uamẽ iplorem⁹. ã O maria claus⁹ hort⁹ naufragãtꝭ mũdi port⁹: placa nob q̃ te fecit mr̃ez sibi quã elegit. ãn Adesto iã supplicib⁹ nr̃is fauẽdo p̃cib⁹: manũ bẽignã porrige vitãq3 nr̃az dirige. ãn. Audi vgo gl̃ifica post filiũ spes vnica: clemẽs ꝛ piosa nr̃a dele crimiosa acceptãs nr̃a cãtica ipetra gaudia celica. cp̃. eccli. xxiiij

Ego q̃si vitꝭ fructificaui suauitatẽ odorꝭ: ꝛ flores mei fruct⁹ honorꝭ et hõestatꝭ. ℟. Cordis ac vocꝭ iubilo pãgamus laudes dño. Cuius mr̃is ꝯceptio mũdũ pfudit gaudio. ℣. Suscipe deuote p̃cõia xp̃e catue. Cũ. hy⁹. Aue ma. stel. ℣ Diffusa. ã. Aue dec⁹ vgineũ/aue iubar ethereũ: nobꝭ p̃ns solẽnitas da sit spes io cũditas: tua nãq3 ꝯceptio sũmis est gratulatio all'a. p̃. Mgt. oro.

Deus q̃ btẽ sp vgis marie ꝯceptionẽ pentib⁹ ãgelico vaticinio p̃dixisti: p̃sta q̃s huic familie tue vt ꝯtinuis ei⁹ p̃sidijs muniat: cui⁹ sacra ꝯceptõis solẽnia ꝯgrua deuotõe veneratr. p õ. In ꝯpl. p⁹ ꝯfes. ℣. Aue mar. post ptũ. Spõsa fa. Inui. Eya puigiles dño iubilate fideles. Cõceptũq3 pie solẽnizate marie. p̃. Veñ. p⁹. Quẽ t. cc. 8. In. j. noc. ã. Gaude fidelis ꝯcio: adest ei⁹ ꝯceptio: q̃ delet eue maculã: vite redonãs infulã. ã. Cui eua obediuit hec spẽtꝭ caput ꝯtriuit. iugũ spernẽs nuptiaꝝ deouo uit celibatũ. ã. A pphetꝭ p̃cinit ꝛ figurꝭ oñdit q̃ mulier pcederet: q̃ deũ vgo pareret. ℣. Diffusa. lc. j.

Contigit q̃ cũ rex danoꝝ audiret mortẽ alexãdri regꝭ ãgloꝝ: quẽ vilhelmus dux potẽtissim⁹ normãnoꝝ deuicerat. Properat venire ꝯ ducẽ i ãgliã vt eo opp̃sso illã trã suo dñlo subiugaret. Idẽ dux venerabilẽ dñm helsinũ noie abbatẽ: ad ptes dacie destiauit: q̃ erat dñs p uid⁹/pacific⁹/ꝛ discret⁹. Et q̃ ip̃e aduẽtũ regꝭ auerteret: et pacẽ int eos put meli⁹ posset reformaret. ℟. Fulget dies ho dierna digna laude sempiterna. Qua ꝯcepta ẽ maria: p quã patz vitevia. ℣ Germie regali necnõ ꝛ pontificali. Qua cõce. Lctõ. ij.

Ad hoc abbas accept⁹ deo ⁊ gratus hoīb⁹: in daciā ꝑfectus in cōspectu dicti regꝭ tantā inuenit grāz: vt ad votū ꝓ quib⁹ missus fuerat: expediret: volens ad ꝓpria remeare cū nautis: nauē ascendit. Pergendo maris spacia tandē vētus ꝯtrarius oritur: ⁊ in maris ꝑiculo ꝯstituti ad deū hūiliter orantes clamauerūt. O de⁹ clemētissime et pat miē/respice nos de sede glīe tue qui vētis et mari ipe ras: trāquillū tp̄s facias. ℟. O btā progenies o venerāda series: vnde surgit vt aurora maria virgo decora. Que produxit mūdo solē: verā dei patris ꝑlem. ℣. Hec merito dicta sup oēs est benedicta. Que produ. Lec. iii. Etiā iuocātes maris stellā mariā dixerunt. O maria dei cella placa mare: maris stella tuū natū interpella: ne inuoluat nos ꝓcella ⁊ tēpestas valida. Apparuit eis angel⁹ pōtificalib⁹ vestib⁹ adornat⁹ Ait abbas. Ad dn̄z cū tribularer clamaui: et exaudiuit me. Ait ei āgel⁹ ego sū āgelus dei missus ad te: vt annūciem tibi cōceptionē ꝟginis bn̄dicte. ℟. Sicut rosa iter spinas illis addit speciē sic venustat virgo suā maria progeniē. Germinauit ei florē q̄ vitalē dat odorem. ℣. Cuius cūctoꝝ laus ꝓmitt ore pioꝝ. Germi. In. ij. noc. ān. Nāq3 rubus incōbustus moysen qui terruit: hec est virgo q̄ pudore saluo deū genuit. ps. Eructauit. c. viij. ān. Uirga aaron fructifera marie typū gesserat: q̄ nobis fructū attulit: nr̄az q̄ famē depulit. ps. Deus nr̄ refu. D. i. ān. Esaias ille diuus secretoꝝ dei riuus virge nouās mentionē pandit hanc cōceptionē. ps. Fūdamēta. c. viij. ℣. Specie tua. L. 4.

Unde si ꝟbꝭ meis credideris a p̄nti periculo liberaberis: ⁊ ad ꝓpria ꝓspere remeabis. Qui statim dei nūcio rn̄dit se ꝯpletuꝝ q̄cq̄d ei iniūxerit ⁊ factuꝝ. Ad quē āgel⁹ Promitte ergo id q̄ deuotissime: cōceptionē glīose virginis annuatim colere et solēniter celebrare. ℟. Uirga iesse de radice genus duxit inclitum: oraculis ꝓphetaꝝ quod fuerat proditū. Inde ꝟgā egressurā florē xp̄z pariturā. ℣. Uoce ꝓphetie signat ꝟgo marie. Inde. Lc. v. Quesiuit abbas qn̄ celebrabitur istud festū. Rn̄dit angelus. Sexto idus decēbris celebrabis: ⁊ celebrandum alijs nūciabis. Ad quē abbas. Et quo vtar officio: qd̄ ꝯueniat huic festo? Et angelus ad eū Officiū qd̄ in natiuitate eius dicit: in cōceptiōe eius dicet

donec ab eccl'a aliter ordiet. Et vbi natiuitas in eius natiuitate dicit: cōceptio in hac celebritate dicat. ℟. Prophetalis nubem leuē vox dixit ascēdere saluatorem egiptiq3 tenebras inuisere. Ut in mort3 caligine sedentes lustret luie. ℣. Diffugiūt tenebre pādūt secreta latebre. Ut in mortis cali. Lectio sexta.

Igitur abbas p̄dict9/grās agens deo: promisit acvouit ꝯceptionē beate marie sexto idus decēbris perpetue colere: ꝛ solēnit celebrare/ꝛ celebrādū alijs nūciare. Angel9 disparuit: serenitas redijt. Postea abbas prefat9 ꝓmissum deuot9 impleuit: annuatim deuote celebrauit ꝛ i monasterio suo ꝑpetuo celebrādum instituit. Quāuis ab aliquibus cōsueuit dubitari: an festū illud celebrari debeat. Sed absit a cordib9 fideliu3: vt istud ꝟtat in dubiū: cū conceptiōis solēnitas ad gratiā referatur. Ad laudē dei omnipotētis ꝛ genitricis ei9 bn̄dicte: in scl'3 ꝛ vltra amē. ℟. Cordis ac vocis. vt s. ad vesp. In .3. noc. an. Abrahe fit promissio q̄ illi9 successio velut arena cresceret stellisq3 equalis fieret. ℣. Cātate. j. f. ij. an. Hoc ꝓmissum est adimpletū caste p mari e fetū q̄ gignēdo granū seuit de quo seges tāta creuit. ℣. Dn̄s reg. ex. an. Gratulare et letare vrbs opima nazareth hodierna fecundaris vbertate gr̄e ca sus mortis salus orbis spes datur ꝛ venie. ℣. Cātate. ij. f. iij. ℣. Adiuuabit eam.

¶ Initium sancti euangelij scd'm mattheū. j. Lctō p'ia.

Liber generationis iesu christi filij dauid: filij abraā. Abraā genuit isaac isaac aūt: genuit iacob. Et r.

Homil. bt̄i hieronymi pbr̄i.

In esaia legim9. Gn̄ationē eius q̄s enarrabit? Nō ergo putem9 euāgeliū ꝓphete cōtrariū: vt quod ip̄ossibile dixit affatu: hoc narrare incipiat. Ibi quidē de gn̄atione diuinitatis: hic de incarnatiōe dictū est. A carnalib9 aūt incepit: vt p hoiem deū discere incipiam9. ℟. Celebris dies colitur: in qua virgo ꝯcipitur: que per obediētiā mūdo refudit gratiā. Ut q̄d ruit per feminā: releuetur p feminā. ℣. Ista fuit digna trāsgress9 tergere signa. Ut. L. ij.

Filij dauid filij abraam: ordo ꝑposter9 s3 necessario cōmutat9. Si em̄ primo posuisset abraā ꝛ postea dauid: rursus ei repetend9 fuerat abraam vt gn̄ationis series texeretur. Ideo ceter3 premissis horū filiū nūcupauit: quia ad hos tm̄ facta ē promissio: ad

abraã inqt. In semine tuo benedicenť oẽs gẽtes terre: qđ est xp̄s. Ad dauid aūt: de fructu vẽtris tui ponã sup sedez tuã. ℟. Ecce nouū p pphetã sup terram facere se pmittit auctor: virū feminã circūdare Uenerāda nouitate prodeūt miracľa: nã marie p̄gnans alu⁹ dei prolẽ baiulat. ℣. Sãctus obūbrauit huic sp̄ūs ⁊ grauidauit fitq̃ parẽs: et virgo manet. Venerã. Lctõ. iij.

Iudas autẽ genuit phares ⁊ zaram de thamar. Notãdū in genealogia saluatoris nullam sanctarų assumi mulierẽ: sed eas quas scriptura reprehendit. Ut qui ppter pctõres venerat: de pctõrib⁹ nascens oĩm peccata deleret. Unde ⁊ in sequẽtib⁹ poniť ruth moabitis: ⁊ bersabee vxor vrie. ℟. O maria clausa porta quã nemo aperuit: princeps ille qui transiuit deus ⁊ homo fuit. Nec ingressu nec egressu violauit clausulã: sed quã pri⁹ nõ habebat: sumpsit carnis fibulã: sic togatus tanq̃ spõsus suo processit thalamo. ℣. Perfudit tota sacra ṽgo: te theotoca decreuitq̃ de⁹ filius esse tu⁹. Nec. Gľia. Nec igress. p̄. Te deū ℣. Speciosa fctã. Ad laud. ãn.

Onceptus hodiern⁹ marie semper virginis nexum tergit/nexum soluit vetuste origis/mestis reddit leticiã dat crimiosis veniã. p̄. Dn̄s regnãcet. ã. Gľiosa sp ṽgo maria dľcissima te precamur venerãdã: ãnue pijssima in offensis ne labamur/a te semp protegamur. ã. Maria plena gratia stirpe concepta regia: assistẽtes tue laudi. mitãdo nos exaudi. ãn. O q̃ larga te pfudit virgo bn̄dictio: qua deleť quã induxit eue maledictio intẽde nr̄is laudibus btã in mulieribus. ãn. Dignare me laudare te virgo: et puerpera: te laudãtes ab erūnis leua sup ethera: potes ei yt dn̄a poli pandere limina. Cp̄. vt s̄. in vespis. Hymnus

Ut porta xp̄i puia/referta plena grã: trãsitq̃ rex ⁊ pmanet/ clausa vt fuit p scľa. Genus supni luminis/ pcessit aula ṽginis: sponsus redẽptor pditor/sue gygas ecclesie. Honor matris ⁊ gaudiū/ immẽsa spes credẽtiū: p atra mortis pocľa/resolue nostra crimina. Maria mr̄ grẽ. Gloria tibi dn̄e/q nat⁹ es de ṽgine. ⁊c. vt s̄. ℣. Elegit. ã. Bn̄dicta es maria laus vera spes ⁊ dn̄a/te collaudat/colit/tremit/trina mūdi machina: in tua cõceptiõe congaudẽtes cõfoue: profutura largiẽdo nocitura dimoue allľa. ps Bn̄dict⁹. orõ vt s̄. Ad horas diurna. ãc. de lau. cū cp̄. ⁊. ℟. vt in natiuitate eiusdem. Ad scdas vesp. ps. Dixit do. Cõfi.

tebor. Btūs vir. De pfūdis. Mementoān. Magnifica xpi mat regina clara celorū: reparatum se letatur p te cetus beatorꝝ in die tue cōceptiōis cōfer opem intercessionis: vt p tua suffragia: colletemur in glia allā. p. Mgt.

Sequitur de sctā anna ad pmas vesperas. ān.

Felix orbis felix hora: dū stat inter filias annavelut lux decora: morū dans premitias. p. de die. ān. Genitrici sue digne preparat palaciū: anne corp⁹ dū insigne creat factor omniuꝫ. ān. Quā preclarū et iocundū est āne corpusculū: in quo de⁹ matri mū dum prestat habitaculū. ā. Ager anne rosam florū protulit ꝛ liliū: rosa florēs en decorꝝ: pfert dei filium. ā. Mediāte nobis anna mediatrix nascitur: cuius vētre dul ce manna: mūdū sanans oritur.

Capl'm Sapiētie. iiii.

O q̄ꝫ pulchra est casta generatio cū claritate: imortalis est ei memoria illi⁹: qm̄ ꝛ apud deū nota eiꝫ ꝛ apd̄ homines. R. O laus. vt sequit. in. Salue parens anna illuxisti late celi ferens manna vite sctitate. hy⁹.

Electa fuisti q͛ sis mater matris xpi: mūdo tristivitam genuisti. Castitatis testis ligni vite fructū carne sctā vestis/ eue mutans luctū. O dulcis maria matri meruisti: q͛ possit in via sic sublimis sisti.

Aue maris stella trementes cōforta: sub mūdi pcella felix celi porta. O ei mat alma/ da triūphi dona: in virtutū palma vincentes corona. Sit laus deo patri spūisancto: tribus honor vnus. Amen. v⁹. Diffusa est grā in labijs tuis. ad Mgt. ān. Quā felici quā beata forte carni copulata virginis est aia: nā per eaꝫ in materna mēbra deus dat supna gaudia p mariā: neqꝫ verbis explicata sciri iam tunc anne data summa ꝯsolatio: vt pax dei nobis detur hoc sublimis operet anne depcatio. or.

Deus qui beate āne tātam grām donare dignatus es: vt btissimā mariā matrē tuā in suo gliosovtero portare mereretur: da nobis per intercessionē mrīs et filie tue ppiciationis abundātiā: vt quarū memoriā pio amore cōplectimur: earū precib⁹ ad celestem patriam puenire mereamur. Qui viuis. Inuitatoriū. Mariam ꝛ annā venerātes venite iubilemus Sanctarum festa celebrantes/ summum sanctum adoremus. p. Venite.

Arbor est alte glorie/ florēs anne fecunditas: quam lux perfudit gratie/ virtutūqꝫ sublimitas. hy⁹.

In huiꝰ culmē arboris/deꝰ nidū reposuit:āne vēter duz corpis/marie fructu floruit. Maria nidus arboris/clauso nido ꝟgineo: fortē immēsi roboris/celū missū ēpireo. Anna maria parit/diuinis erant ocłis grate pre cunctis dulciter/eternis sēper scłis. Matris ⁊ nate ꝑcibus/optamus nos suppliciter: celi cōiungi ciuibus/deo frui feliciter. Maria mater gr͞e. O. Ita tibi dñe. In.j.noct.añ. Anne mr͞imoniū vera castitate ꝑ cūctis mortaliū precessit btē. ps. Dñe dñs nr͞. a.ij.añ. Florens sctimonia iam grauis etate:plena magna gr͞a ardet charitate. ps. Celi enarrāt. a.vi.ā. Anna plorat ⁊ implorat dona sctispūs:celū rorat ⁊ irrorat gr͞am diuinitus. ps Dñi est ter. b.ij.ꝟ Diffusa. lc.j.

Mulier sctā cum esset in ꝟgulto plorauit amare:ocłis ac manibꝰ in celū sēper intēta: dñm in orōnibus deprecabať dicēs. Dñe deus patrū nostrorū exaudi me sicut exaudisti saraz et benedixisti:cū ei filiuz isaac dedisti: heu michi quis pr͞ me genuit ⁊ que mater me peperit:quia maledicta suz inter filias isrł me subsanātes:⁊ a tēplo dñi dei mei me expellūt. ℟. Juste viuens ⁊ pfecte arsit anne cor directe diuinis affectibꝰ ex hoc fuit preelecta deo placens et dilecta Pre cunctis cōiugibus. ℣. Facta est quasi nauis institoris:de longe portans panē suū. Pre. lc.ij.

Heu michi dñe deus meus: heu michi cur suz infecūda ⁊ sutilis/cur maledictiōi dedita:⁊ Anna aūt sic lamētāte:ecce angelus dñi astitit/dicēs. Anna anna/exaudiuit dñs vocē deprecatiōis tue. Ecce cōcipies ⁊ paries: ⁊ in omnē terrā exiet sonus seminis tui. ℟. Ciuis missus est supnꝰ/annā implet sempiternꝰ fructꝰ sapiētie ventris portat in secreto dei patris ex decreto Thesaurū clemētie. ℣. Posui illū regnis et sedibꝰ ⁊ diuitias nichil esse dixi in comparatiōe illius. Thesaur. lc.iij.

Igitur anna exhilarata: dixit. Uiuit dñs deus quodcūqꝫ genuero: seu masculuz seu feminā:offeram ipz dño deo meo: eritqꝫ deo seruiēs oibꝰ diebꝰ vite sue. Dixit ⁊ ita cōtigit. Quod etiā vt btūs hieronymꝰ refert/angelꝰ dñi ꝑdixit loquēs ad beatā annā. Anna inter nuptas bn͞dicta/annūcio tibi nasciturā filiam q̄ maria vocata:⁊ a natiuitate gr͞a dei plena/sup oēs mulieres erit bn͞dicta. ℟. O maria maris stella : seruā carnis ne procella:nos mergat i vicijs:tue

matris iteruētu Angelorū ex cō-
centu letemur ⁊ p̄miīs. ℣. Tu es
mr̄ pulchre dilectiōis ⁊ agnitiōis
et sancte spei Ange. In .ij. noct.
an. Felix anna gustās māna diui
ne dulcedinis: illustratā parit na
tam summe pulchritudinis. ps.
Eructauit. c. ȝ. ā. Quā sit chā-
ra q̄ p̄clara casta gn̄atio: nos in-
format mūdū ornat: anne partu-
ritio. ps. Deus nr̄ refu. d. j. an.
Anna prudēs ⁊ marit⁹ in om̄i iu-
sticia legis sue seruāt ritus lucē-
tes in gratia. ps. Fundamēta.
e. viij. ℣. Specie tua. Lctō. iiij.

Hec post tres oblatio-
nis sue annos: dn̄i ser-
uitio mancipata: a tēplo vsq̄
ad intelligibiles ānos nō re-
cedet: ieiuniis ⁊ orōnibus die
ac nocte deo seruiens: ab oī
immūdo se abstinebit: virum
nūq̄ cognoscet sed sola sine
exēplo sine macula / sine cor-
ruptiōe / sine virili cōmixtōe:
virgo filiū famula dn̄m: redi-
menda / redēptorē ⁊ saluato-
rem mūdi generabit. ℟. hoc
honestū atq̄ rectū hoc deuotū et
pfectū est i matrimoniis / castūq̄
fuēt amorē. Qd se iungāt in ho-
norem diuinis seruitiis. ℣. Cast⁹
amor q̄rit plē nō carnis lasciuiā.
Itaq̄ surgens. lc. v. Quod.
ascēde hierlm: ⁊ cū peueneris
ad portā que aurea vocatur:
ibi pro signo virū tuū p̄ cui⁹
icolumitat̄ statu sollicita es
habebis obuiū. Cū ergo hec
ita euenerint: scito q̄ ea q̄ an-
nuncio sine dubio ɔplēda est
Igitur iuxta angelicū prece-
ptum / vterq̄ de loco in q̄ erāt
se pmouētes: ascēderūt hirlm
Et cū vēissent ad locū ab an-
gelo assignatū: inuicē sibi ob
uiauerūt ibidē. Tūc de mu-
tua visione leti: ⁊ plis pmisse
certitudīe securi debitas ege
runt dn̄o grās humiliū exal-
tatori. ℟. Nubentes se iuste te-
nent fide mundi se refrenēt caute
desideriis. Ne superba mens pro
rūpat vel acerba pacē rumpat in
suis maliciis. ℣. Beatus qui tene
bit ⁊ allidet puulos suos ad pe-
tram. Ne superba. Lectio. vj.

Itaq̄ adorato dn̄o: domū
reuersi pmissum expectabāt.
Cōcepit anna et peperit filiā
iuxta āgelicū mādatū parē-
tes eius vocabāt mariā. Cū
esset triū annorū ⁊ ablactatio
nis tēpus cōpletū esset: in tē-
plum cum oblationibus pre-
sentat. Erant aūt circa tēplū
quindecim gradus ascensio-
nis: in imo virginē cōstituūt.
Ipsi vestimenta q̄ in itinere
habebāt exuerūt: vt cultiori-
bus se induerent. Virgo dn̄i
singillatim sine ducentis so-
lamine ita ascendit: vt perfe-
cte etati in hoc nichil deesse

putares. R. Apostoli celi ciues erūt grati si non sibi querūt sed factori gloriam: vt per oēs honoretur. Qui hoc semper meretur per suā clemētiam. V. Bñdicite deū celi et corā oibus confitemini illi. Qui. In iij. noc. ān. Ante deū anna patet collaudādo iugiter: hostis timet miser latet ipsa stante fortiter. ps. Cantate. j. f. ij. ān. Offert foris ꝛ in templo precū sacrificia: ꝟbo trahit ꝛ exemplo ad dei seruitia. ps. Dñs reg. j. f. ij. ā. Dei ducit ad honores plurimos ex ppl'is: vt acceptant dignos mores pro eternis sctis. ps. Cātate. ij. f. iij. V. Adiuuabit eā. f. vij. p9 mat. 7

In illo tpe. Dixit iesus discipl'is suis. Omnis arbor bona fruct9 bonos facit. Mala aūt arbor fructus malos facit. Et reliqua.

Iam quippe dñs in ꝟginis sue infantia magnū qd operabatur: ꝛ q̄nta futura erāt i huius miracli indicio pmōstrabatur. Sacrificio igit dñi p3 cōsuetudinē legis celebrato: ꝛ voto suo pfecto: ꝟginē itra septa tēpli cū aliis ꝟginibus educādis dimiserūt. Ipi aūt in domū suā sūt reuersi. Uirgo vero dñi quotidie cū etatis processu: ꝟtutib9 proficiebat. Et quia iuxta psalmistā Pater et mater dereliq̄runt eam: dñs autē assūpsit eā. R. Omnis noscens creaturas tam pñtes q̄ȝ futuras dei prescientia. Non inuenit ita gratum nec virtutum cōprobatū par inter ꝯiugia. V. Nō est inuētus similis illis: qui cōseruaret legem excelsi. Non inueuit. Lectio octaua.

Quotidie namq3 ab āgelis frequētabatur: quotidie diuina visiōe fruebat / q̄ eā a malis oibus redūdare faciebat: ꝛ sic vsq3 ad quartūdecimum annū peruenit: vt nō solū mali de ea nichil reprehēsiōe dignū ꝯfingere possent: s3 ꝛ boni oēs qui eā nouerāt: vitā et cōuersationē eius admiratione dignā iudicarūt. Pōtifex publice nūciauit vt ꝟgines q̄ in templo instituebātur ꝛ etatis tēpus implessent domum reuerterent: ꝛ nuptiis operā darent. R. Illos deus quos p̄sciuit quos dotauit: ꝛ vestiuit tāta precellētia. Dignos inter oēs gētes preelegit in parētes: ꝛ matris obsequia. V. Elegit eos ex omi carne: ꝛ dedit illis cor ad p̄cepta ꝛ legem vite. Dignos. L. ix.

Cui mandato cū cetere virgines ꝑne paruissent: sola ꝟgo maria hoc facere se non posse respōdit. Siquidē ꝛ parentes suos se dixit seruitio dñi mācipasse. Insuper et seipam ꝟginitatē deo vouisse. Pontifex in angustia consti=

tutus: cũ neq; ↄtra scripturã que dicit / vouete et reddite/ votum infringendũ putaret: neq; morẽ genti insuetũ itro ducere auderet. Precepit vt ad festiuitatẽ que imminebat oẽs ex hierosolimis ⁊ vicinis locis primores adessent: quo rum consilio sciret quid in tã dubia re faciendũ esset. Qd̃ cum fieret: omnibus in cõmu ne placuit dominũ super hac re consulendũ. ℟ O laus grã dis anne matris: nam preclarum dei patris ẽ gazophilaciũ: in quo clausit summũ aurũ deitatis. Et thesaurũ thesaurorũ optimũ. ℣. Cãdor est em̃ lucis eterne ⁊ imago bonitatis illius. Et thesaurũ. Gloria. ps. Te deũ. ℣. Audi filia. Ad laudes ãn. Anna virens radix iesse: pullulat vtilit nos ꝟtutũ replẽs messe per mariã dulcit. ps. Dñs regnauit. cũ ce[t]is. ãn. Annam nupte reuerenter extollant preconijs eas iuuet vt decẽter in suis coniugijs. ãn. Anne preces dñ exundant pro nuptaꝝ venia: ma tres ditant ⁊ fecundant / nutriẽdi gratia. ãn. Annam clerus veneretur postulans suffragia: vt marie per hoc detur magna reuerentia. ãn. Anna maria precibus clerũ ⁊ ecclesiam confortent: vt in omnibus seruent continẽtiã. ps. Laud. Cp. puer. xiij.

Mulierem fortez quis inueniet: procul et de ultimis finibus preciũ eius: cõfidit in ea cor viri sui/ ⁊ spo lijs nõ indigebit. Deo grãs. Anna matrona hy⁹. maxima/ est testamẽti veteris: p mores erat optima/ excelsior pre ceterꝫ. Cuius maria filia / throni tenẽs sublimia: cũctos legis ⁊ gratie / longe preit in acie. Ambe sursum eximie / ⁊ pemineẽtis glorie: precãtes nos respicite/ vultu misericordie/ Sacra celorũ acie/ felix anna sub limiter: cõiũcta tue filie/ p nobis ora iugiter. Maria mat. Gr̃a tibi dñe. ℣. Elegit eã. ãn Nobis erat hoc necesse ꝙ viuendo radix iesse virgã introduceret: de qua virga flos prodiret: q̃ nudatos reuestiret: ⁊ egros reficeret: deuictoq; mortis felle: deitatis sacro melle: nos sursum eri geret: hoc maria flos decor⁹ ies⁹ dulcis ⁊ saporus: tua prece confe ret. ps Benedict⁹. Ad scõas vesp. ãn. Mundi carnis et demonis astucia ne malicia nos cõterat in vicijs: et trahat ad supplicia: anna nobis et filia: plene virtutum gratia: saluantes a miseria: grata ferant suffragia. ps. Magñt. ¶ Sãctorum victorici et fustiani ãn. Gaudent in celis. vtã. aa. v iij. Collecta.

Deus qui fideliū tuorū multitudinē annua sāctorū tuorū martyrū victorici et fustiani festiuitate letificas: cōcede ꝓpicius: vt quorū passionē deuote recolimus: eorū tibi meritis cōmēdemur et precib⁹. P. Cōmēo. de sctō damaso cōfef. ꝛ papa. ā. Confessor dñi. bb. iij. ℣. Ecce sacerdos. ibidem. Oratio.

Misericordiā tuā dñe nobis q̄s interueniēte btō confessore tuo damaso clemēter impēde: ꝛ nobis pctōrib⁹ ipi⁹ propiciare suffragijs. P do. Cōme. de aduē. de s. maria: ꝛ de oibus sctis. Inuit. Uenite adorem⁹ regē. aa. 8. cera in cōi. ℣ Letamini in dño. R m. Sancti tui dñe. bb. ij. R. Tāq̄ auꝝ. R Propter testamentū. ps. Te deū. nō dr. ān. Absterget deus. bb. ij. Cōmēo. de sctō damaso. ān. Euge serue. bb. v. Commēo. de aduē. de sctā maria. de oibus sctis. ¶ Lucie virginis ꝛ mar. ad prias vel. ān. Orante sancta lucia apparuit ei beata agatha ꝛ cōsolabatur ancillam xp̄i. R. Per ipsam te depcor mr̄ que te suis saluauit pcibus. Ne aliquādo michi i terris noies sponsum: nec velis de corporis mei posteritate fructū mortalitatis inq̄rere. ℣. Que datura eras pro corruptiōis mee auctore: da mihi eunti ad integritatis mee auctorē xp̄z. Cp. Dñe de⁹ meus. cc. j. hy⁹. Uirginis ples. ibid. ℣⁹. Diffusa. ān. am. In tua patientia possedisti aiam tuā lucia sponsa xp̄i: odisti q̄ in mundo sunt et coruscas cū angelis sanguine proprio inimicū subisti. p.

Exaudi Oratio. (Mgt. nos deus salutaris nr̄ vt sicut de btē lucie virginis ꝛ martyris tue festiuitate gaudemus: ita pie deuotiōis erudiamur effectu. Per dñm. Cōmēo. de aduētu ꝛ de sācto magno. ān. Scti martyris. aa. v. ℣. Glia ꝛ ho. Oro sī pi vni⁹mr. Inuit. Agnū spōsum. cc. j. In. j. noct. ān. Lucia virgo venerabilis / siracusanoꝝ nobilissima cum mr̄e euticia ad sepulchrū btē agathe venerādū cōuenerat. p. Dñe dñs nr̄. a. ij. ā. Crede mr̄ agathē pro xp̄i noie passam: hoc meruisse vt semp eū pn̄tem pro quo passa est habeat. ps. Celi enarrāt. a. vj. ān. Cōtinge ergo sepulchrū ℣ginis credēs: ꝛ cōtinuo a fluxu sanguinis liberaberis. p. Dñi est ter. b. ij. ℣ Diffusa est gra. lc. j.

Pascasius procōsularis sanctā luciā ad sacrificia demonū iuitauit. Cui btā lucia ait. Sacrificiū imaculatum apd̄ p̄rem hoc est: visitare viduas ꝛ orphanos in tribulatione eorū. Ego p istos

tres ãnos nichil aliđ egi:nisi sacrificaui deo meo Jã qz nichil supest qđ sacrificẽ: meipam offero deo hostiã viuẽtẽ:qđ sibi placet de hostia sua faciat. ℞ Lucia ṽgo qd a me petis qđ ipsa potis p̃stare cõtinuo: nã z mr̃i tue fides tua subueniat: z ecce salua est. Qz iocũdũ deo in tua ṽginitate habitaculũ p̃parasti. ℣ Sicut p me ciuitas cathenẽsiũ sublimat a xp̃o: ita p te ciuitas siracusana decorabit. Qz. lc.ij.

Pascasi9 dixit. Jsta ṽba culcũqz tibi simi narrare poteris xp̃iano:mihi ãt q̃ pricipũ iussa custodio/ista frustra pseq̃ris. Lucia dixit. Tu pricipũ leges attẽdis:ego leges dei attẽdo:tu pricipes times ego deũ timeo ℞. Per ipam te deprecor. vts ad vespas. lc.iij.

Tu pricipes offẽdẽ nõ vis: ego deũ offẽdere caueo. Tu illis placere desideras: ego vt solũ xp̃o placeã cõcupisco Tu ğ fac qđ tibi videt vtile:z ego hoc ago qđ mihi vtile recognosco. ℞ Si tibi gratũ vis esse deũ viuẽs z salutẽ tui corpis habẽs:da xp̃o que possides. Moriens em̃ ideo das qz tecũ auferre nõ preuales. ℣ Non satis deo char9 ẽ:q̃ dat quo frui nõ põt vñ qđ michi spopõderas incipe tradere xp̃o. Mo. Jn.ij.noc.ã Fiebat interea p̃diox ac gẽmax distractio:z quotidie pauperũ necessitatib9 expẽdebant. ps. Eructauit. c.viij.ãn. Tandẽ ad spõsi noticiã puenit: pponit litẽ i iudicio sponsam suã xp̃ianissimam cõtra leges viuere augustox. ps. Deus nr̃ refu. d.j.ãn. Paschasius procõsularis luciã corripiẽs cepit ad sacrificia demonum trahere. ps. Fũdamẽta. c.viij. ℣. Specie tua. Lectio.iiij.

Pascasius dixit. Patrimoniũ tuũ cũ corruptoribus tuis extirpasti: ideo q̃si meretrix loquerӡ. Lucia dixit. Patrimoniũ meum tuto loco reposui:corruptores autez nec mẽtis nec corpis aliq̃n suscepi. ℞. Lucia virgo iudici dixit: patrimoniũ meũ tuto loco constitui. Corruptores aũt nec corpis nec mentis mee aliq̃n suscepi. ℣. hostiã sanctã viuẽtem :deo viuo meipsam offero. Corrupto. lc.v.

Pascasi9 dixit. Qui sũt corruptores mẽtӡ z corpis? Lucia dixit. Corruptores mẽtӡ estis vos : de quib9 apl's ait. Corrũpũt bonos mores colloq̃a mala. Suadetis em̃ homines meretricari: vt dimittant suũ creatorẽ z sequãtur diabolum/in idolis vanis et immũdis simulacris. Corruptores corpis sũt:q̃ delectationibus sempiternis labẽtẽ leticiaz ppetuis gaudijs an-

reponūt. ℟. Pascasi⁹ dixit cessabūt verba cū fuerit ad verbera peruentum lucia dixit: verba dei cessare nō poterūt. Ancilla dei sū ⁊ ideo dixi verba dei. ℣. Nō vos inq̄t xp̄us/loquimini in cōspectu iudicū: sed sp̄ūsſctūs. An. ſc. vi Pascasius dixit. Cessabunt v̄ba cū peruētū fuerit ad verbera. Lucia dixit. Uerba dei cessare nō poterūt. Pascasi⁹ dixit. Tu ergo deus es. Lucia dixit. Ancilla dei sum: et ideo dixi v̄ba dei: q̄ꝛ ip̄e dixit Nō vos estꝫ q̄ loq̄mini in cōspectu iudicū: sꝫ sp̄ūsſcūs ip̄e loquet̄ in vobis. ℟. Nunq̄ inquinat̄ corp⁹: nisi de cōsensu mētis. Naꝫ si inuitā me fecerꝭ violari castitas michi duplicabitur ad coronā. ℣. De sensibus eni̅ ⁊ voluntatibus iudicat deus. Nam. In iij. noc. ā. Beata lucia dixit: pascasio: sacrificiū mūdū ⁊ immaculatum apud deū et patrē hoc est: visitare viduas ⁊ orphanos i tribulatiōe eoꝛū. p̄s. Catate. j. f. ij an. Ego per istos tres ānos nichil aliud egi: nisi deo viuo sacrificaui: iā q̄ꝛ nichil supest meip̄am offero. p̄s. Dn̄s reḡ ex. f. ij. ān. Tu principum leges attēdis ego dei leges attēdo: tu principes times ego deū timeo: tu illi placere desideras: ego vt xp̄o soli placeam cōcupisco. p̄s. Cātate. ij. f. iij. ℣. Adiuuabit. Se. mat. 13.

Jn il. t. Di. le. dn̄. ſ. parabolā hāc. Simile est regnum celoꝛum thesauro abscondito in agro. Et reliqua. Tunc cōsularis iussit venire lenones: ⁊ tradidit eam dicens/inuitate ad castitatē ei⁹ pp̄ſm ⁊ facite eā tandiu illudi q̄diu moꝛtua nūciet̄. Et vbi eā ceperunt velle trahere ad lupanar: tāto pōdere fixit eā sp̄ūsſctūs/vt penitus moueri nō posset. Accedentes simul multi ⁊ officiū impendentes: trahētes deficiebant sudoꝛe. Et v̄go xp̄i immobilis persistebat. ℟. Jussu impu̇ pascasij vbi beatā virginē ceperūt trahere velle ad lupanar: tāto pōdere eā fixit sp̄ūsſctūs. Ut tanq̄ mons imobilis penit⁹ moueri non posset. ℣. Jmpellūt plurimi nec mouet̄ immissis funib⁹: admotꝭ boū parib⁹ multis ita solo herēs manebat. Ut tanq̄. Lectio. viij. Tunc ignē copiosum circa eam fecit accendi: ita vt picē ⁊ resinā ⁊ feruēs oleū sup eaꝫ iactarent. Et illa in noīe iesu stetit imobilis dicēs ei. Ego rogaui dn̄m meū iesum xp̄m: vt iste ignis nō dn̄etur michi quaten⁹ tibi insultēt cōfidentes i xp̄o: ⁊ ideo petiui inducias matyꝛij mei: vt credentibus timoꝛē tollerē passiōis: ⁊ nō credentib⁹ vocē exulta-

tionis auferrem. R. Que sunt hec maleficia tua consularis dixit: vt puella fragilis a mille tracta hominib⁹ nō mouearis. Ista inquit maleficia mea non sūt: sʒ sūt dei beneficia. V. Si alia decē milia adduxeris: audies michi dicentē spm̄sanctū q̄ cadent a latere meo mille: et decem milia a dextris meis. Ista. Lectio nona.

Tunc angustiante pascasio nō ferētes amici ei⁹ iniuriā: gladiū in eius viscera mergi fecerūt. Etiā pcussa q̄diu voluit: allocuta est turbā circūstantē dicēs. Annūcio vobis pacem datā ecclie dei: dioclecianū e regno suo eiectum et maximianū hodie mortuum. Hec loquente famula dei lucia: vt diximus viscerib⁹ patefactis emisit spm̄. R. Lucia martyr inuictissima spōsa agni/ hostia dei/ tēpluʒ spūssācti: hoste iam triumphato/ visceribus patefactis: instantius dn̄ʒ iesū distissime predicabat. Dū xp̄i sumptis mysterijs vite incorruptibili virgo incorrupta successit. V⁹. Judice confuso et cuncto terrore deuicto: igne superato gladio quoq̄ transuerberata: loco oīno nō est mota. Duin. R. loco Te deum repetatur. V. Audi filia.

ORante Ad laudes. ān. sancta lucia: apparuit ei beata agatha et cōsolabatur ancillā xp̄i. Ps. consuetū. ān. Lucia virgo quid a me petis qd̄ ip̄a poteris prestare ↄtinuo matri tue? ān. Per te lucia virgo ciuitas siracusana decorabitur a dn̄o iesu christo. ā. Benedico te pater dn̄i mei iesu xp̄i: qr per filium tuū extinctus est ignis a latere meo. ā. Soror mea lucia xp̄go deo deuota: q̄d a me petis qd̄ ip̄a poteris p̄stare ↄtinuo mr̄i tue? ān. Sicut ciuitas cathanēsiū habet interuenientē predecessorē meā beatam agathen: ita me sciatʒ a dn̄o huic ciuitati datā esse: si voluntatē ei⁹ faciētes suscipitis fidē. Ps. Benedict⁹. Cōmē. de aduē. et de scto magno. ā. Btūs vir q̄ inuētus. aa. vij. Ad mḡt. ā. Colūna es imobilis lucia martyr xp̄i: qr ois plebs te expectat: vt accipias coronā vite alt. P. Mḡt. ¶ Nicasij socio. ei⁹. ā. Fulgebūt iu.

DEus q̄ hūc diē Oro. sacratissimum beatoꝝ martyrū tuorū nicasij sociorumq̄ eius passionē cōsecrasti: presta q̄s: vt eorū apud te suffragia sentiamus in celis: quorū solēnia amore pio veneramur in terris. Per. Cōmēo. de aduen. Ad matu. ān. Vestri capilli. bb. ij. ¶ In vigilia beati Thome apostoli oia de aduentu peragantur. Ad primas vespas sup ps. de dic. ān. Tradent eni vos. cp.

R. hy⁹. ℣. vt in cõi de aposto lis/ In euangelio. añ. O thoma didime/per christum quē meruisti tangere: te p̄cibus rogam⁹ altissonis succurre nobis miseris ne damnemur cum impijs in aduentu iudicis. ps. Magt. Oro de vigil. Cōmeō. de aduētu cū. a. vna de. O. ℣. Rorate. Ad matut. oia de cōmuni. cū his lectionib⁹. Lectio. i.

Cum apłus thomas q̄ didim⁹ dr venisset cesaream: apparuit ei dn̄s iesus xp̄us ⁊ ait, Rex indoꝝ gūdoforus p̄positū suū ad syriā misit q̄rere hoiem architectorica arte eruditū: veni ⁊ mittā te cū eo. Dixit ei thomas. lc. ij. Dn̄e q̄ vis mitte me: p̄ter ad indos. Dicit ei dn̄s. Uade q: ego tecū sum: ⁊ nō te deserā: ⁊ cū michi acquisieris indos cū corona martyrij venies ad me. Respōdens aūt lc. iij. thomas dixit. Dn̄s meus es tu: ⁊ ego seruus tu⁹. Fiat volūtas tua. Hec eo dicēte. Ecce prepositꝰ familie regis indorū noie abbanes descēdēs de naui: deambulabat i foro rerū venaliū. Lectio. iiij.

Dominus autē accessit ad abbanē: ⁊ dixit ei. Quid p̄parare vis iuuenis: At ille ait. Dn̄s meus indoꝝ rex/misit me ad istas partes: vt p̄ducerem ingeniosos artifices aut seruos emerē: qui sciant artem architectoricā: et omnia q̄ ex lignis fiūt aut ex lapidib⁹: vt romano opere sibi palaciū construāt. l. v.

Dominus aūt ad abbanem ait. Habeo seruū idoneū ⁊ fidelē michi: quē ad diuersas taꝫ ciuitates misi. Et quicq̄d laborat: michi laboꝝ suorum mercedes apportat Hūc itaq; mittam tecum: vt expletis omnibus ad me eū facias cū honore reuerti. Quod cū audisset abbanes: magno repletus est gaudio: et grās agēs osculabatur genua eius: ⁊ cōuocans thomā dn̄s/tradidit eū i manu abbanis ⁊ abscessit. Cum autē ascēdisset nauim: dixit Lectio. vi. ad thomā abbanes. Dic p̄e michi si seruus ipsius sis: qui tradidit te michi. Cui thomas ait. Ego quidem seruus ipius sum nō quod volo facio: sed quod iusserit dominus meus. Cum hec et similia loqueretur: thomas velificante naui septima die plenis velis ac prosperis ventis tenuerūt ciuitatē andropolim. Et inde pergētes abbanes ⁊ thomas: venerūt ad regem indie gundoforum nomine. Lectio septima. Secundum Joannem. xx.

IN ill. tpe. Thomas vn⁹ de duodecim qui dicit didim⁹: nō erat cuȝ eis qñ ve Rex aūt (nit iesus. Et reliq̄. migdonius cogebat apl'm sa crificare deo soli. Tunc dixit ei apl's. Tu putas rex ꝙ ira= scatur cōtra me dñs me⁹: cū adorauero deū tuū: sed ita nō est: sed magis irascit deo tuo et euertet eū mox vt adoraue ro eum. Dixit ei rex: inuictissi mū deū solē de⁹ tuus quē iu= dei occiderāt euertere potest? Dicit ei apl's. Primo ergo adoro eū: ꝛ si eū nō euerterit deus me⁹: sacrificabo ei. Di= cit ei rex. Ita fiat. Lctō. viij.

Cum aūt venisset sctūs apo stol⁹ ad simulachrū solis: ait voce magna. Adiuro te de= mon/qui i isto simulachro ha bitas: vt exeas et stes āte me vt videā te. Egressus aūt de= mon: stetit ante eum. Dicit ei apl's. Impero tibi demon: vt hoc simulacrū cōminuas: et templū istud euertas: mox vt genua mea flexero. lc. ix.

Qvante autē sctō aplo quasi cera iuxta ignē posita: idolū ipm liquefactū est. Tūc oēs sacerdotes mugitū leuauerāt: pōtifex autē tēpli eleuās gla= diū trāsforabat apl'm dicens. Ego vindicabo iniurias dei mei. Passus ē aūt sctūs tho= mas duodecio die kalendarū ianuarij: regnāte dño nostro iesu xpo: cui est honor et glo= ria in secula seculorum amen. ān. Thoma infer digitum tuum huc: ꝛ mitte in latus meum: ꝛ noli esse incredulus sed fidelis: excla= mauit thomas voce magna di= cens: dominus meus ꝛ deus me⁹. ps Benedictus do. Oratio.

DA nobis q̄s dñe beati apl'i thome solēnitati= tatib⁹ gl'iari: vt ei⁹ semp ꝛ be neficijs subleuemur: ꝛ fidē cō grua deuotione sectemur. P dñm. Cōmēo. de aduētu. ān. Noli timere: quinta enim die ve= niet ad nos deus noster. ℣ Uox clamantis. Hec. ā. p singulos ānos i hoc festo ad ꝯmēo. ha beat: prout supra i notula de aduētu pnotat. Ad. ij. vel. ān Iurauit. cū ceteris. ā. ad mḡt. O decus apostolicū xpe redēptor gētium: quē thomas apl's tactis cicatricib⁹: deū nouit ꝛ dñȝ: veni/ gregē ptege: queȝ redemisti xpe. Cōme. de aduētu cū vna. ān. de O. ¶ In festo sancti Tor= laci epi ꝛ ꝯfes. oia de cōi. Ad mḡt. Cōfessor dñi. vv. iij. Orō.

DEus q̄ pplo tuo eter= ne salutis beatū torla= cū cōfessorē tuū atq pōtificē ministrū tribuisti: p̄sta q̄s: vt quē doctorē vite habuim⁹ in terris: intercessorē semp ha=

bere mereamur in celis. Per
dominum. Lectio prima.
Beatus torlacus / toto
quo in hoc mortali cor
porevixit tempore: ita cõuer-
satus est vt semper de inferio
ri gradu / ad altiora proueh i
diuino iudicio promeruerit.
In pueritia namq; spõtane-
us sacras litteras didicit. In
adolescentia bonis moribus
ornat9: et literali scientia eru-
ditus dignanter ad presbite-
ratus ordinem est promotus
Postea parisius venit: nec i-
de nisi oib9 legis diuie artib9
sufficient edoct9: discessit. l. ij.
In propriam patriam reuer
sus / in perfecta etate canoni-
corum se regule subdidit: et
qualis diu in diuinis conspe
ctibus fuerat cunctis innotu
it: p'io prior ide abbas pficit
suos in regulari obseruantia
diligenter instruxit. Lctõ. iij
Fama sanctitatis eius di-
uulgata est. Venerabilis se-
nex eloningus episcop9: sen-
sit sibi vltimum diem appro-
pinquare: clero et populo cõ
sentiẽte ipsum sui sacerdotij
succẽssorẽ elegit: cui suas vi-
ces ⁊ omnium rerum ecclesie
dispensationem procurandã
commisit. Cum monasterio
prefuit: et cum vices pontifi-
cis exequebatur: multas vir-
tutes ad oñdẽdã ei9 sctĩtatẽ:
dñs per eũ opatus est. lc. iiij.
Omnib9 rite ordinatis
venerabilis senex in p-
uincia que ciuitatis sin9nun-
cupatur: incidit in infirmita-
tem: qua ex hac instabili luce
subtractus est. Ideo q̃stoci9
ad sedem propriam remeare
nõ distulit: lecto tandem de-
cubuit / cõtinuis tribus men-
sibus grauiter infirmat9 / tan
dem sui obitus diem immine
re intrepid9 cognouit. lc. v.
Ante septimum sui transit9
diem de suis facultatibus di
sposuit: vestimenta sua sacer-
dotibus et clericis dari pre-
cepit. Anulum aureuz quem
in digito dextre manus pro
reuerẽtia sacerdotalis digni
tatis gestauerat: nepoti suo
paulo diacono transmisit.
Quod quasi futurorum pre-
sagio eum fecisse multi arbi-
trati sunt: et quia vir per om-
nia probabilis / post mortem
eius a clero et populo ad or-
dinem episcopatus successor
electus est dignissim9. lc. vi.
Ualefecit tãdẽ oib9 ꝯgrega
tis: iã iturus ad dñz / oleo isir
morũ punctus / exitũ suũ cor-
poris ⁊ sanguinis perceptio-
ne muniuit. Postea non nisi
necessaria loquebatur: ab ora
tione non cessabat. Anno do

mini millesimo centesimo o-
ctogesimosexto: etatis sue ve
ro āno sexagesimo: feria q̄n-
ta decimo die kalēdarum ia-
nuarij aduesperascēte; qui est
proximus dies āte vigiliam
natiuitatis domini: de seculo
migrauit ad dominum: cum
sanctis confessoribus in per-
petuum coronandus. Rexit
ecclesiam annis quindecim/
mensibus quinq3/ diebus vi-
gintiduobus: regnante deo
omnipotente in secula seculo
rum Amen. Pro septima le-
ctione legatur homilia de cō
muni. bb. iiij. Ad bn̄dict⁹. ān.
O magne presul. bb. v. Ad secū
das vesperas. ā. hodie mūdo.
vt supra. ibidez. ¶ De sancto
felice martyre non pontifice.
Ān. Iste sanctus. aa. v. p⁹. Glo-
ria et honore coronasti. Oratio.

Concede quesum⁹ om-
nipotens deus: vt ad
meliorem vitam sancti felicis
exempla nos prouocent: vt
cuius solennia colimus: etiaz
act⁹ imitemur. Per dominū.
Inuitato. Iustus florebit. aa v

Beatus felix presbi- f. j.
ter captus et in viculis
astrictus / cū ad presidē drac-
chuz adduct⁹ fuisset: multūq3
ante ipsum de portētis deo ꝝ
ꝙ nichil eēnt disputasset: ius-
sit eum impius iudex fustib⁹
cedi: exilio deportatur z i me
tallum deputatus est: vbi pro
bi prefecti filiā ab ydropisi li-
berauit z ab insania / quē dux
quidam iniquitatis ministri
ad consularem vellent rape-
re manus eorum subitus do-
lor inuadit: a quo deū confes-
si liberant. R. Iste sctūs. aa. vi.

Prob⁹ aūt sui tribunat⁹ f. ij.
expleto tpe: felicē secū nolam
adducit: cui q̄dā pōtifex hac-
tenus diuinationibus inser-
uiens obuius / et pedibus ei⁹
prouolutus dicit: domine / de
us meus videns te venientē
fugit: z de fuga quesit⁹ dixit.
Uirtutem felicis qui cū pro-
bo venit ferre non possuz: vn̄
si deus meus te metuit: iustū
est vt ego te timeam: z vene-
rer. Dicit ei felix deuz time z
venerare. Credidit ip̄e z ba-
ptizat⁹ ē. R. Iust⁹ germi. aa. vj

Post hec btūs felix deo f. iij.
appollini silētiū indicēs: et si-
mlachrū ꝯminuēs: mltasq3 ꝟ-
tutes opat⁹ ad fidē inūerā cō
uertit mltitudinē. et oratoriū
ꝯstruxit vbi si q̄s pagan⁹ xp̄ia
no fuerat iiuriat⁹: demōto re-
plebat: fidelis fact⁹ liberatur
Post duodeci ergo ānos iste
felix carnis solutus ergastu-
lo ꝓstratus dn̄ica die in paui
mento: perceptis sacramen-
tis felicia regna ipse ꝟe felix

conscendit. R. Gloria et honore coronasti. aa.vi. ān. ad Benedictus. Beatus vir qui invenit. aa.vii. Cōmēo. solita. ¶ De sancto mauro abbate. ān. Justum deduxit. bb.v. Oratio.

Deus qui eterne glorie participē btm̄ maurū abbatē fieri cōcessisti: cōcede nobis ppici⁹: ipo interueniē te aditū regni celestis cui⁹ ad bene viuēdū informamur exemplis. Per dn̄m. Cōme. solita. Inuit. Regē ɔfes. bb.v. l.i.

Beatus maur⁹ btō benedicto nutriendus et erudiendus tradit⁹: magistri sui adiutor et miraculoꝝ cooperator cepit existere. Hic sub magna austeritate ppriū corp⁹ ieiuniis/ et vigiliis/ et nimiis frigorib⁹ edomuit: et frequēter i quadragesima aspero tectus cilicio/ i hebdomada bis tantum magri sui exēplo refectus est. Rm. Iste sanctus. bb.v. Lectio secūda.

Beatus igit maur⁹/ a cenomanensi epō bertigrano abbas postulat⁹ et datus: infra viginti sex annos centū quadraginta fratres coadunauerat. R. Elegit eū dn̄s. bb.v. l.iii.

Qui grauat⁹ etate cōmuni fratrū cōsensu aliū eis abbatem surrogat. Huic diabol⁹ nocte quadā ecclīam volenti ingredi: magna stipatus caterua/ ingressum phibet: sed repulsus ruinā minās cōcutitur monasteriū: vbi sanct⁹ ibi resolut⁹ in lachrimas: angelico meruit refoueri solatio. Eodē igr̄ āno lateris ingrauat⁹ dolore: in cilicio lecti sui feliciter migrauit ad dn̄z. R. Agmina sacra. bb.v. ã Euge sue. bb.v. Cōme. solita. ¶ De sancto marcello papa et martyre. ã. Hic est vir. aa.v. Collā.

Preces populi tui q̄sumus domine clemēter exaudi: vt beati marcelli martyris tui atq; pōtificis meritꝫ adiuuemur: cui⁹ passione letamur. P. Cōmēo. solita. Inuitat. Iustus florebit. aa.v. lc.i.

Mortuo diocletiano filius ei⁹ maximian⁹ pcepit vt christiani vbicūq; inuēti fuissent/ punirentur: ppter sororē suā: que p cyriacū diaconū a demonio liberata fuerat: et christiana effecta: pcepit vt in die processionis sue beatus marcellus nud⁹ ante redam eius traheretur. Rm. Iste cognouit. aa.vi. Lctō. ii.

Quadā autē die pcessionis sue: marcellus eps obtulit se augusto dicens. Pietati tue suggero duos dei q̄ orant p regno tuo et republica: quam trucidas? Tūc iratus maxi-

mianus pcepit vt fustib9 cederet: et expelleretur. Eodem tpe lucina christianissima fecit donationem de facultate sua ecclesie catholice: hec audiēs august9 indignatus pscriptione eā damnauit. R. Domine preuenisti. aa.vj.kc.iij.

Ipsa autē sanctum rogauit marcellū: vt domū ei9 ecclesiam consecraret. Qd cū magna deuotione fecit: et frequēter in eadē eccl'ia missas celebrauit: augustus aūt hoc audiēs: iratus pcepit vt in eadē domo fieret stabulū: et beatū marcellū ad seruitiū aialium ibid deputauit: vbi post multos ānos seruiēdo emisit spiritū. R. Stolā iocūditat. aa.7. ān. Hic est vere martyr. Ibidē.

¶ De sancto anthonio abbate. ān. Justū dedu. bb.v. Colla

Sancti anthonij cōfessoris tui atq abbat nos dñe q̄s psequat oratio: vt qd petitio nr̄a non ipetret: ipo p nob intueniēte pstet. Cōme. solita. Inuit. Regē 9fe. bb.v.l.j

Beatus anthoni9 nō solū vtutib9 et miraculis: sed etiā doctrina claruit. Rogat9 a frib9 vt eos instrueret ait: hoc sit cūct primū mādatū nullū i arrepti pposit vigore lassescere: sed q̄si icipiēs semper augere q̄ ceperit. R.

Iste est q̄ ante. bb.vi. Lctō.ij.

Non vos filioli tediū defatiget. Nemo cum despexerit mūdū reliquisse se arbitretur ingentia. Nichil eor cure sit monachis: q̄ secū afferre non possunt. Sed eligam9 sapiētiam/charitatē/iustitiā/castitatē/virtutē/sensum puigilē/curā pauperū/fidē robustā/victoriam ire / hospitalitatē: que ducunt ad celum. In omni sede terrarū constituta sūt regna celorū. Jugi custodia tueamur animum: quia exercitatos ad subplantandū habem9 inimicos. Rm. Magnifica

Beatus igit l.iij. fuit. bb.vj. anthonius quinq annis cētenarium supergredien : sentiens se resoluendum: confirmans fratres suos circa corpus proprium exequias fieri prohibens superuacuas: cilicio inuolut9 glorioso fine migrauit ad dominū. R. Justum dedu. bb.v.ān. Euge ser. ibid.

Cōmēo. solita. ¶ De sancta prisca virgine et martyre. ān.

Ista est. cc.j. Oratio.

Da quesumus omnipotēs deus: vt qui beate prisce virginis et martyris tue natalicia colimus: et annua solennitate letemur: et tāte fidei pficiamus exemplo. Per. Cōmemo. solita. Inuitat. Regem

virginum.cc.j. Lectio pria.
BEata priſca nobilis romana tertiodecīo etatꝫ ſue anno: iuſſa eſt a claudio imperatore in templo appollinis ſacrificare. Que orāte in templo / eodem die terre motus eſt factus: et ciuitas concuſſa: ꝛ appollo cecidit: ꝛ cōminutus eſt: ꝛ quarta pars tēpli ruēs: oppreſſit multitudinem paganorum. ℟. Diffuſa eſt gratia.cc.j. Lectio ſcda.
D einde expoliata ꝛ ceſa / et in carcerem clauſa / per totaꝫ noctem hymnū cātabat: viſitatione angelica confortata / poſtea pinguedine adipū feruenti peruncta / dehinc beſtijs ferociſſimis expoſita: tādem carnifices tamdiu carnes eius raſerūt: donec ad oſſa pertingerent. Ipſa vero orante / brachia eorum doluerunt: ꝛ ſic a tormētis ceſſauerūt. ℟. Propter veritatē.cc.j.
T ſic imperator Lectio.iij.
iuſſit eam igni conſumi: qui a pluuia magna de celo facta penitus extinctus eſt: tūc comam capitis iuſſit radi / in qua credebat magicam artē conſiſtere. Poſt hec incluſit eam in tēplo: vt ibi fame deficeret. Die autem tertio ingreſſus: vidit ancillaꝫ chriſti que āgelico ſolatio fuerat releuata: ꝛ idolum deiectum et comminutū. Et irat⁹ nimis: iuſſit eam capite truncari. ℟. Pulchra facie.cc.j. ān. Simile eſt regnum celorum homini. cc.ij. ¶ De ſctō henrico martyre ꝛ pontifice. ān. Hic eſt vir qui non.aa.v. Oratio.
OMnipotens ſempiterne deus: qui beato henrico martyri tuo atqꝫ pontifici / glorioſi triumphi largit⁹ es palmā: eius queſum⁹ meritis ꝛ precibus gratiam nobis largiaris ꝛ gloriā. Per. Cōmemo. de martyribus.ā. Sāctum eſt verum.aa.viij. Or.
EXaudi dn̄e populū tuum cū ſanctorum tuorum marij ꝛ marthe tibi patrocinio ſupplicantem: vt tēporalis nobꝫ vite tribuas pace gaudere: ꝛ eterne reperire ſubſidium. Per. Inuitatoriū Regem ſempiternuꝫ.aa.v. Lectiones de cōmuni ſuffragio Ad bn̄dictus. ān. O martyr hērice.aa.vij. Cōmēo. de martyribus.ā. Veſtri capilli.bb.ij.
¶ In natalitio ſanctoꝝ martyrum fabiani / et ſebaſtiani. Si feſtum eorū in dominica Domine ne ī ira / occurrerit: in ſabbato anticipetur. Si autē feſtum ſancte agnetis in dn̄icam illam occurrerit: in craſtinū differat. Et feſtū ſancti

vincentij differat post festuz Agnetis. Ad primas vesperas añ super psalmos de die. Sebastianus vir christianissim9/ quem occultabat militaris habitus: z clamidis obūbrabat aspectus. Rm. In illo loco pmissio vera est: z peccatorū remissio: splēdor z lux perpetua: z sine fine leticia. Quam meruit christi martyr sebastianus. ꝟ. Nolite timere nō separabuntur a vobis: sed vadūt in celum parare vobis sidereas mansiones. Quam meruit xpi. Hymnus. Sanctorum meritis aa.viij. ꝟ9. Letamini i dño. ā. Elegit dominus virum de plebe z claritatē visionis eterne dedit illi: celebremus solennitatem sebastiani martyris: gaudium sit in celo z i terra pax hominib9 bone voluntatis all'a. ō. Mgt. orō.

Deus q btōs martyres tuos fabianum z sebastianum virtute constantie in passione roborasti: ex eorum nobz imitatiōe tribue p amore tuo pspa mūdi despicere: z nulla ei9 aduersa formidare. Per dominum. Inuitatoriū Regē regum dominum. aa.viij. In.j.noct.ān. Sebastianus mediolanēsium partiū ciuis quē pfuderat deus gratia: ab omnib9 amabatur. ps. Beatus vir. ān Erat enim in sermōe verax: in iudicio iustus. ps. Quare.fre. ā.

Christo quotidie sedulū exhibebat officiuz: erat enim verus dei cultor. ps. Cum inuocarem. ꝟ. Letamini in do. Lectio prima.

Beatus fabiatus ppria natiōe romanus ex patre fabio: tredecim annis sedit. Qui diaconibus regiones diuisit. Fecitqz septē diaconos / qui septem notarijs eminerent: vt gesta martyruz integre: et fideliter colligerēt Hic sub persecutore decio rome martyrij coronā accepit z i cimiterio calixti sepult9 ē. R. Sebastianus mediolanensiū partium ciuis Quem perfuderat deus gratia: ab omnibus amabat. ꝟ9. Erat enim in sermone verax in iudicio iustus: in vniuersa morū honestate preclarus. Quē.

Sebastianus Lectio scda. vir christianissim9/ dioclesiano et maximiano valde charus fuit: et a tota eorum curia valde venerabilis. Erat enim vir totius prudentie/ in sermone verax/ in iudicio iustus/ in consilio prouidus: in commisso fidelis/ in interuētu strennuus: in vniuersa morum honestate preclarus. Et necesse erat vt quem de9 pfuderat gra: ab oib9 amaret. R. Erat nanqz in sermone verax: in iudicio iustus/ in consilio puidus/ in bonitate conspicuus. In

vniversa morum honestate preclarus. ℣. In commisso quoque fidelis in interventu strenuus. In. lcō. iij

Sub clamide xpo terreni imperij christi militem habebat absconditum. Ad hoc tantum vt christianorum animas quas in tormētis videbat deficere: confortaret. Marcellino igitur et marco in certamine cōstitutis: et ad fletus suorum eos reuocantium emollitis: in medium se obijciens dixit. O fortissimi milites p diuinam virtutem peruenistis ad palmam: et nunc per misera blandimēta coronam deponitis sempiternam. Rem. Xpo quotidie: sedulū exhibebat officium. Et christianorū animas quas in tormentis videbat deficere: confortabat. ℣. Ad hoc tantum sub clamide terreni imperij christi militem tegebat abscōditū: vt deo redderet aīas quas diabol⁹ conabat̄ auferre. Et xpiano. In. ij. noctur. āñ. Ad hoc tantum sub clamide christi militem tegebat absconditum: vt deo redderet animas quas diabolus conabatur auferre. p. Uerba. c. v. āñ. Multas enim martyrum mētes beatus sebastianus a timore passionis eripuit et ad coronam ppetue glorie icitauit. p. Dñe domin⁹ nr̄. a. ij. ā. Clarissimus quotidie viris marcelliano et marco suadebat seculi blandimenta respuere et momentanea tormentorum genera non timere. ps. Cōserua me. a. iiij. ℣. Exultēt. l. 4.

Isti inquit quos plorātes attenditis: putant istam vitam esse solam: si scirēt alteram esse ignarā mortis / tristitie nesciam / in qua immortalitas regnat: et gaudia perpetua commorantur / profecto ad illam vobiscū festinarent pertingere: istam p nichilo reputantes. Hec ab origine mūdi: in se credētes fefellit fugitiua enim est. Hec per omnia crimia currere cogit amatores suos: et postq̄ omni spurcitia fuerint saginati seruientes sibi tradit morti perpetue. R. Sebastianus dei cultor studiose curabat sub absconso clamide sanctorū animas confortare. Spem promittens: et gloriam consequi sempiternam. ℣. Deniq̄ multas martyrum mētes a tiore passionis eripuit: et ad coronā ppetue glorie incitauit.

Hec est o amici q̄ lc. v. (Spē. vos fallit: vt amicos vestros euntes ad vitam perpetuam iniusto iudicio reuocetis. Qui si dilectiōi vestre cōsensissent pauco quidem tēpore vobiscum esse poterant. Postea vero sic separari habuerant: vt nunq̄ eos nisi in tormētis

ppetuis videretis. Ubi edax flāma incredulorū aīas devorat q̄ nullo termīo finit: et ad rediuiua incēdia iterū q̄ adustus fuerit repat. R. Clarissimis viris marcelliano et marco: p singulos dies suadebat scti blandimēda respuere. Et momētanea tormētorū gnā nō timere. V. Ut vidit beatus sebastian' athletas dei immenso certaminis pondere fatigari: in medio eor se obijciēs suadebat seculi blandimenta respuere. Et.

Nūc ergo Lcō.vi penā istos et vos pmittite euadere: et pmittite istos ad coronā ptingere destinatā. Nolite timere: nō sepabūt a vob3/ sed vadūt in celū vobis parare sidereas māsiones: in quibus vna vobiscū: et cū filijs vestris in perpetuo gaudio maneatis. O vere degenerē qui huius vite amore nō rapitur/ in qua diuitie et delicie et gaudia sic inchoant: vt finiri non possint cuius q̄ amator eē noluerit: et istam perdet: et illam non inueniet: et a morte perpetua capietur. R. Nolite timere nō separabuntur a vobis sed vadunt in celum parare vobis Sidereas mansiones. V. Quas meruit xp̄i martyr sebastian'. Side.

In tertio nocturno. ān. Ut vidit beatus sebastianus athletas dei immēso certaminis pondere fatigari: dixit. O fortissimi milites christi: nolite per misera blādimenta coronas deponere sempiternas. ps. Dn̄i est ter. b.ij.ā. Sebastian' dixit marcelliano et marco: nō vos seducant blandimenta mulierū. ps. Bti quor. c.ij.ān. Nolite timere: nō separabuntur a vobis: sed vadunt in celum parare vobis sidereas mansiones. ps. Te decet. d.vij. V. Mirabilis. c.vij. Sm Lucā.vj.

In illo tēpore. Descendens iesus de mōte: stetit in loco campestri. Et reliq̄.

Nolite o amici reuocare q̄s diligitis a vita ad mortem/ a gaudio ī luctū/ a lumīe ad tenebras: ab eterna requie / ad penas sempiternas. Magis aūt nosmetipsos preparem' ad euadēdū penas eternas: vt ad sidereas māsiones plenas delectatiōe puenire possimus. R. Zoe vxor nicostrati dixit beato sebastiano: beat' es tu et benedict' sermo oris tui Per iesum christum dominū nostru3. V. Benedicti qui in omnib' que loquutus es credunt. Per. L.viij

Cum hec et similia beatus sebastianus proferret: subito splēdore illuminatus est. Et apparuit iuuenis pallio candido amictus dans ei pacem dixit. Tu semper mecū eris. R. m. Egregie dei martyr seba-

stiane princeps : ac propagator sanctissimorum preceptorum. Ecce nomen tuum in libro vite celestis ascriptū est: et memoriale tuū non derelinquetur in secula. ℣. Socius enim factus es supernorum virtutum : que et in celum spiritum tuum susceperunt. Ecce nomen tuum in. Lectio nona.

Zoe vero vxor nicostrati in cuius hec domo agebantur : vidit angelum tenentem librū ante oculos eius: ex cuius lectione loquētis oratio decurrebat his qui venerāt ad decipiendum: et multis alijs cōuersis ad christum martyrio consummatis ad cōfortationē bti sebastiani. Diocleciań tādē fecit eū q̄si ericiū īpleri sagittis ī cāpo: et postea tamdiu ī ypodromo sagittari : q̄usq3 redderet spm̄. ℟. Elegit eum dominus virum de plebe: et claritatem visionis eterne dedit illi: celebremus solennitatem sebastiani martyris. Gaudium sit in celo : et in terra pax hominibꝰ bone voluntatis. ℣. Beatus es et bene tibi erit egregie dei martyr sebastiane. Gaudium sit. ℣. Iustorum anime in manu dei sūt ℟. Et non tanget illos tormētum malicie. Ad laudes. an.

Sebastianus dei cultor studiose curabat sub abscōso clamidis sanctorū animas cōfortare spem promittens: et gloriam consequi sempiternam. ps. Dominus regnauit. cum ceteris. an. Si ego verus seruus dei sum: et si vera sunt omnia que ex ore meo hec mulier audiuit et credidit: aperiat os eius qui aperuit os zacharie prophete domini. an. Ad hanc vocē christi martyris sebastiani illico apertū est os vxoris nicostrati. a. Zoe vxor nicostrati dixit beato sebastiano beatus es tu: et benedictus sermo oris tui. an. Sebastianus dixit ad nicostratum saluator noster ꝑ peccatoribus dignatus est suam exhibere penitentiam. Ad benedictus. an. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr sebastiane quia cum sanctis gaudebis: et cū angelis exultabis in eternū. Ad Magnificat. an. Egregie dei martyr sebastiane: princeps ac ꝓpagator sanctissimorū preceptorum ecce nomen tuum in libro vite celestis ascriptum est: et memoriale tuum non derelinquetur in secula. ps. Magnificat. ¶ De sancta agnete commemoratio. an. Christi virgo nec terrore concutitur ; nec blandimento seducitur. versic. Diffusa est gratia in labijs tuis. ℟. Propterea.

Omnipotens Collecta. sempiterne deus: qui infirma mundi eligis : vt fortia queq3 confundas: cōcede p-

piciis vt q̄ btē agnetis martyris tue solēnia colimus: ei⁹ apud te patrocinia sentiam⁹. Per dominū. Inuitatorium. Agnum sponsum. cc.i. In p̄mo nocturno. an. Zelo christi succensa beata virgo agnes corruptorē castitatis aspnabatur dicēs: discede a me nutrimentum facinoris: pabulum mortis: discede quia iam ab alio amatore p̄uenta sum. ps Domine dominus noster. a.ii. an. Anulo suo subarrauit me dominus iesus christus: et tanq̄ sponsam decorauit me corona. ps Celi enarrant. a.vi. an Dexteram meam: et collum meum cinxit lapidibus preciosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. ps Domini est terra. b.ii. ℣. Diffusa est gratia in la. Lectio prima.

Beata agnes dum etatis sue anno tertiodecimo a scolis reuerteretur: a p̄fecti vrbis filio adamatur: cuius parentes ceperunt plura dona ei offerre: et pluriora p̄mittere: que a beata agnete sunt refutata. ℟. Diem festum sacratissime virginis celebremus qualiter passa sit beata agnes ad memoriam reuocemus: tertiodecimo etatis sue anno mortē pertulit: et vitam inuenit. Quia solum vite dilexit auctorem. ℣. Ingressa agnes turpitudinis locuz: angeluz domini preparatum inuenit. Quia solum vi. Lectio .ii.

Cum autez preciosissima ornamenta sibi ab eo oblata q̄si stercora refutaret: et ipse maiora promitteret taliter respōdit. Discede a me pabuluz mortis / fomes pcti / nutrimētū facinoris: q2 iā ab alio amatore preuenta sum: quem cum amauero casta sum: cum tetigero munda sum: cuz accepero virgo sum. ℟em. Dexteram meam: et collum meum cinxit lapidibus preciosis: tradidit auribus meis inestimabiles margaritas. Et circumdedit me vernantibus atq̄ coruscantibus gemmis. ℣. Induit me dominus ciclade auro texta: et inmensis monilibus ornauit me. Et circundedit me vernanti. Lectio tertia

Audiens hec insanus iuuenis / lecto prosternitur: et per alta suspiria amor a medicis reperitur. Fiunt hec nota patri / cepitq̄ inquirere quis esset / aut de cuius potestate agnes se iactaret. Dictuz est ei hanc christianam: et ita magicis artibus occupatam: vt dicat sponsum suum esse christum. ℟em. Induit me dominus vestimento salutis: et indumento leticie circundedit me. Et tanq̄ sponsam decorauit me corona. ℣. Tradidit auribus meis

inestiabiles margaritas: et circū-
dedit me vernātib⁹ atq coruscan
tibus gēmis. Et. In secūdo no-
cturno. ān. Xp̄s circundedit me
vernātibus atq coruscātib⁹ gem
mis preciosis. ps. Eructauit.
c. viij. ān. Posuit signū in faciem
meā: vt nullum preter eū amato-
rē admittā. ps. De⁹ noster re-
fu. v. j. ā. Induit me dn̄s ciclade
auro texta: et imensis monilibus
ornauit me. ps. Fundamenta.
c. viij. ℣. Specie tua. Lctō. iiij.

Ad hec prefectus eam
sibi p̄sentatam primo
blandis sermonibus/deinde
terroribus pulsat: sed ipsa ter
rentem sicut blandientez de-
ridet. Hoc videns prefectus
titulū christianitatis sibi op-
posuit: et nudā iussit ad lupa-
nar duci: sed statiz crine solu-
to: tantā densitatē capillis ei⁹
gratia diuina cōtulit vt meli⁹
q̄ vestibus tecta videret. In-
gressa agnes turpitudis lo-
cum: angelū dn̄i inuenit cir-
cundantē eam tanto lumine:
vt nullus eā pre splendore vi-
dere posset. ℟. Jam corpus ei⁹
corpi meo sociatū est: et sanguis
ei⁹ ornauit genas meas Cui⁹ mr̄
virgo ē/cui⁹ pat feminā nescit. ℣.
Ipsi sum desponsata cui angeli
seruiūt: cui⁹ pulchritudinē sol et
luna mirant. Cuius. Lectio. v.

Apparuit et ei stola cādidis-
sima/ad staturā suam: quā in-
duit gratias agens deo. In-
terea omnis qui fuisset igres-
sus: dans honorem immenso
lumini/mundior egrediebat
q̄ ingressus fuerat. Prefecti
autē filius cū sodalibus suis
venit deridēs alios/et ingres-
sus vidēs tātū lumen: nō de-
dit laudem deo. Cum eā ma
nu tāgeret/cecidit in faciem
suam: et suffocatus a diabolo
expirauit. ℟. Ipsi sum despō-
sata cui angeli seruiūt: cuius pul
chritudinem sol et luna mirantur.
Ipsi soli seruo fidez: ipsi me tota
deuotione committo. ℣. Dexte-
ram meā: et colluz meum cinxit la
pidib⁹ p̄ciosis tradidit aurib⁹ me
is inestiabiles margaritas. Ipsi.

Ingrediēs autē vn⁹ Lc. vj.
ex iuuenibus: viso q morā fa-
ceret et mortuum eum intuēs
exclamauit dicens. Pijssimi
romani succurrite: ista mere-
trix magicis artibus prefecti
filium interfecit. Quo audi-
to dixit prefectus: crudelissi-
ma feminarū: in filio meo vo-
luisti tuam artē magicam de-
monstrare. ℟. Amo christū in
cuius thalamum introiui: cuius
mater virgo est: cuius pater femi
nam nescit: cuius mihi organum
modulatis vocibus cantat. Quē
cum amauero casta sum/ cū teti-
gero munda sum/ cum accepero

virgo sum. ℣. Mel et lac ex eius ore suscepi: et sanguis eius ornauit genas meas. In iii. noctur. An. Ipsi sum desponsata cui angeli seruiūt: cuius pulchritudinē sol et luna mirantur. ps. Cātate. i. f. ii. ān. Cuius pulchritudinem sol et luna mirantur: ipsi soli seruo fidem. ps. Dn̄s regnauit exul. f. ii. ān. Ipsi soli seruo fidem: ipsi me tota deuotione cōmitto. ps. Cātate dn̄o. ii. f. iii. ℣. Adiuuabit. l. 7. s̄m mat. 25.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Simile est regnum celorū decem virginibus. Et reliqua.

Beata agnes dixit. Ille cuius voluntatē voluit perficere: in eum potestatē accepit. At ille. In hoc apparebit: qr non magica arte ista fecisti / si deprecata fueris angelum tuū / et restituas michi filium. Cui illa. Quia tp̄s est vt virtus dn̄i mei iesu christi manifestetur: egredimini foras. ℟. Mel et lac ex eius ore suscepi. Et sāguis eius ornauit genas meas. ℣. Cuius pulchritudinē sol et lūa mirāt ipsi soli seruo fidem. Et. lc. viii.

Precante igit illa / apparuit ei angelus dn̄i: et eleuauit eā flentē / et iuuenem suscitauit: qui egressus foras clamauit: dicens. Unus est deus in celo et in terra et i mari dn̄s iesus christus. Ad hāc vocē templorū pōtifices valde turbabātur. ℟. Oipotēs / adorāde / colēde / tremēde: benedico te. Quia per filium tuum vnigenitū euasi minas hominum impiorum: et spurcitias diaboli ipolluto calle transiui. ℣. Te confiteor labijs: et corde: te totis visceribus concupisco. Quia per. Lectio nona.

Prefectus hec audiēs obstupuit: sed ne videret cōtra templorū pontifices agere: vicarium delinquens recessit tristis: quia eā liberare nō posset. Tunc vicarius aspacius copioso igne accēso / iussit eā iactari in medio. Quo facto flāma diuisa est in duas partes / et incendium ip̄aū i nullo cōtingebat: sed ministros exurebat. Tunc aspacius gladium in gutture eius imergi fecit: et sic migrauit ad xp̄m. ℟. Pulchra facie. cc. i. ℣. Audi filia et vide. Ad laudes. ān.

Mecum enim habeo custodem corporis mei angelū dn̄i. ps. Dn̄s regnauit. ān. Ingressa agnes turpitudis locū angelū dn̄i p̄paratum inuenit. ān. Fulgebat enim tota cella illa quasi radiās sol in virtute sua. ā. Benedico te pat dn̄i mei iesu christi: quia per filium tuum ignis extinctus est a latere meo. ān. Stās beata agnes in medio flamme expansis mani

bus orabat te deprecor adoran-de/colende/ tremēde benedico te et glorifico nomen tuum ineter-num. In euangelio. ān. Beata agnes in medio flāmarum expansis manibus orabat: te deprecor adorande/colende/ tremende: qr per filium tuum minas euasi sacrilegi tyranni: et carnis spurcicias imaculato calle trāsiui: ⁊ ecce venio ad te quē amaui/quē q̄siui/ quem semper optaui. ps. Benedictus. Ad scd̄as vespas. In euāgelio. ān. Ecce quod cōcupiui iam video/ quod speraui iā teneo: illi sum iuncta in celo: quē in terris posita tota deuotiōe dilexi. ps. Mgt. Cōmēo. de sancto vicētio. ān. Beatus vincentius applicatus tormētis alacri vultu dei presentia roboratus dixit: hoc est quod semp optaui/et votis omnibus exquisiui. ℣. Gloria ⁊ honore coronasti. Oratio.

Adesto domine supplicatiōibus nr̄is: vt q̄ ex iniq̄tate nostra nos reos esse cognoscim⁹: bti vincētij martyris tui intercessione liberemur. Per dn̄m. Inuitat. Vincentē mūdū adoremus dn̄m. In q̄ pressuras mundi martyr vicit vicētius. ps. Venite. In j. noct. ā. Sanct⁹ vincentius a pueritia studijs literar̄ traditus: diuina sibi puidente clementia gemina scia efficacissime claruit. ps. Beat⁹ vir. ān. Sctitate quoq insignis diaconij arce suscepta: vices pontificis diligēter exequebatur. ps. Quare fre. ān. Valerius igitur et leuita vincentius: spe fruende victorie diuinitus subnixi in confessione deitatis alacriter cucurrerunt. ps. Dn̄e q̄d. ℣. Gloria.

Beatus vincentius lc. j. nobilissim⁹ gn̄e/a pueritia literis tradit⁹: sub valerio ep̄o ciuitatis cesaraugustane claruit. Factus autem ab eo archidiacon⁹ vices ei⁹ quia erat impeditioris ligue ⁊ contemplationi vacabat: diligenter exequebatur. ℟. Sanctus vincentius/xp̄i martyr puidente superna clemētia/ que sibi eum preuidebat vas electiōis futurum. Gemina sciētia efficacissime claruit. ℣. Sāctitate quoq insignis diaconij arce suscepta: vices pontificis diligenter exequebatur. Gemina sciē. Lectio. ij.

Cum autem daciano data esset ptās a diocleciano seuiendi in christianos protinus valerius/ episcopus: ⁊ vincētius archidiaconus apd̄ valēciā carceri sunt deputati. Cū aūt pducti essent coraz eo: et multis modis induceret/ vt noua religiōe dimissa ātiquā tenerent: et valeri⁹ vir mire innocētie taceret: dixit vicētius. Si iubes pat/dictis iu-

dicē aggrediar. ℟. Ualeri⁹ igitur ep̄s: ⁊ leuita vicētius spe fruende victorie diuinit⁹ subnixi. In cōfessiōe diuinitatꝭ alacrik cucurrerūt. ℣. Tanto nāq̄ feliciores se eē credebāt quāto acriora tyrāni supplicia pia longanimitate certassent euincere. In con. Lcō. iii

At ille. Duduꝫ fili k̄m̄e diuini ℣bi curā tibi ꝯmisi: et nunc q̄q̄ ꝓ fide q̄ astam⁹ rn̄sa committo. Tūc vicētius ꝯuersus ad dacianuꝫ dixit. Scito nephariū eē apud xp̄ianos deitatis cultū abnegare: et ne te lōgius ꝓtrahā: ꝯfitemur nos xp̄iane religiōis cultores: ac vni⁹ ⁊ veri dei famulos: ⁊ testes. In cui⁹ noīe ꝯtra te pugnaturi/spiritualia arma accepimus: supplicia tua nō timem⁹: quia per ipsa ducimur ad coronam: ⁊ per morteꝫ ad vitam ℟. Leuita vincēti⁹ dixit beato valerio: si iubes pater sancte iudiceꝫ aggrediar: iam tibi fili charissime diuini verbi curam cōmiseraꝫ. Nūc quoq̄ ꝓ fide qua astamus responsa committo. ℣⁹. Tibi enim gemina scientia pollēti ac superni amoris igne ferventi: celestis olim doctrine ministerium delegaui. Nunc quoq̄. In secundo nocturno an. Tanto namq̄ feliciores se esse credebant quanto acriora tyrāni supplicia pia longanimitate certassent euincere. ps. Cum inuocarem. An. Leuita vincētius dixit beato valerio: si iubes pater sancte: respōsis iudicem aggrediar. ps. Uerba mea. C. v. ā. Jam tibi fili charissime diuini ℣bi curam commiseram: nunc q̄q̄ pro fide qua astamus responsa cōmitto. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. a. ij. ℣⁹. Posuisti. Lc. iiij.

Cum autē hec ⁊ similia multa diceret: iratus dacianus dixit. Istum ep̄m amouete: ⁊ subeat exiliuꝫ: q̄m contempsit iussa principum. Istū exhibete tormentis: q̄m in contumeliā prorupit. Uincentius auteꝫ alacri vultu respondit. Hoc est quod semꝑ optaui: hoc ē quod modis oībus exquisiui. Insurge ergo et toto malignitatis spiritu debachare: virtute dei me videbis plus posse. dū torqueor: q̄ꝫ possis ipse qui torques. ℟. Ecce iam in sublime agor: et omnes principes tuos seculo altior tyranne despicio: nolo gl'iaꝫ meam minuas: nec dāna inferas laudi. Paratus enim sum ad oīa tormenta pro saluatoris nomine sustinenda. ℣⁹. Insurge ergo: et toto malignitatis spiritu debachare: videb' me virtute dei plus posse: q̄ꝫ possis ipse qui torques. Paratus enim. Lectio quinta.

Ad hoc adhibeť tormētorū diuersitas. Aculeus/vngula

patibulū/questiones/lect⁹cū costis ferratis/super carbo-nū congeriem/lamine ferreo liquor ferri ardētꝫ decurrēs: viscerꝫ interiora nudātur: de-pendet aruina/sanguis fluit: sed in oībus imotus ꝑmanēs ⁊ erectis in celum luminibus orans: vicit adeo vt diceret dacianus: victi sumus. Tu. ℟. Assumptus ex eculeo leuita vincentius; atqꝫ ad patibuluꝫ rapt⁹ tortores suos pene preueniens. Moras carnificum arguendo ad penam alacriter properauit. ℣. Intrepidus itaqꝫ dei athleta candentis ferri machinaꝫ vltro conscendit. Moras. Lectio sexta.

Deniqꝫ ponitur i carcere tenebroso pedibus ligno ꝯstrictis: sternūtur fragmenta testarū vt quocunqꝫ se verteret vulnera ipsa inueniat: priuat oī cōsortio hūano: sed assunt angeli/lux refulget/laxantur ligna/testarū asperitas/vertitur in florū molliciē. Dantur ergo laudes deo/ et angelice vocis suauitas ꝑcul diffunditur. ℟. Christi miles gloriosus leuita vicētius: vt tribunal sponte rogum conscendit intrepidus. Cuius salis crepitantis per corpus munitie sparsim ibant / atqꝫ prune vernabantur sanguine. ℣. Inter hec manet immot⁹ ille dei famulus: orans christum in sublimi erectis luminibus. In tertio nocturno. ān. Beatus vincentius cuius iam mens conscia corone: dixit daciano hactenus ad te sermo de neganda fide perorauit. ps. In domino confido. a. iij. ān. Nos lucis auctorem patrem eiusqꝫ christū filium: qui solus est verus deus daciane confitebimur. ps. Dn̄e quis habi. a. iiij. ān. Profitemur enim religionis christiane nos esse cultores: ac vnius veri dei permanentis in secula famulos ac testes. ps. Dn̄e in virtute. a. vj. ℣. Magna est gloria. Lectio. vij

Euigilantes custodes hec vidētes: cū multis alijs ꝯcurrētib⁹ ad dn̄ꝫ cōuertunt. Referūt hec daciano: ⁊ ille isaniēs dixit. Reponat in lecti molliciē: vt post renouet iterū ad tormēta. Qđ cū fieret: pijs credētiū manibus celo spm̄ reddidit. ℟. Btūs dei athleta vincentius horrēdo clausus ergastulo carceris: psalmum deo ⁊ hymnū: āgelorū frequentia releuat⁹ let⁹ dicebat. Quorꝫ vallatus caterua venerādo fruebat obsequio: ⁊ mulcebat alloquio. ℣. Dāt ꝗ laudes deo altissio: ⁊ resonāte orgāo: vocꝫ āgelice modulata suauitas ꝑcul diffūdit. Quo. L. 8

Quo audito/dacianus fecit corp⁹ ꝓijci in cāpū: a feris et auib⁹ cōsumēdū. Sed affuit

corvus: q̃ aves cũ feris abs-
gebat. Lupũ quoq̧ immanẽ
repulit: qui retro respiciẽs/si-
ꝓo intuitu creditur angelorũ
custodiam admiratus fuisse.
Deinde fecit eum in mari ꝓ-
jici. ℟ Agnosce o vincenti invi-
ctissime: ꝑ cui⁹ noie fideliť decer-
tasti. Ipse tibi coronã preparatã
servat in celis: qui te fecit victo-
rẽ in penis. ℣ Esto igiť iam secu-
rus de premio: q̃r mox deposito
onere carnis: nostro eris adden-
dus collegio. Ipse. Lectio.ix.

Festinãtibus vero submer-
sorib⁹ hoc nunciare daciano:
dei virtute ductus est ad litt⁹
quoddã. Et facta sup hoc re-
uelatione cuidã viro fideli/et
cuidã vidue: ꝯcurrẽtib⁹ illuc
fidelibus/repertum corp⁹ se-
pultũ est ab eisdẽ in quadam
basilica parua: ibi ꝓpe. Ces-
sante ṽo rabie persecutiõis/
deuotio fideliũ honorabili⁹
eũ extra muros ciuitatis va-
lentie sepeliuit. ℟ Glorios⁹ dei
amicus vincẽti⁹ iesu dñi cõfessio-
ne fundatus: inter tormẽtoꝝ sup
plicia stetit impterrit⁹. Ac demũ
triumphali morte insignis: celos
petiuit: sanguine laureatus. ℣.
Felici cõmercio ꝓ terrenis cele-
stia: ꝑ periturꝭ eterna cõmutãs.
Ac. ℣ Corona aurea. Ad lau. ã

Assũpt⁹ ex eculeo leuita
xp̃i vincẽti⁹: atq̧ ad pa-
tibulũ raptus: moras carnificum
arguendo ad penã alacriter pro-
perabat. ã. Intrepidus itaq̧ can
dentis ferri machinã vltro cõscẽ
dit: ac manẽs immot⁹/erectis in
celũ luminib⁹: dñz precabatur. ã.
Hinc horrendo carceris clausus
ergastulo dei athleta: angelorũ
venerando fouebatur obsequio:
⁊ mulcebať alloquio. ãn Agno-
sce o vicenti inuictissime: q̃r pro cu
ius noie fideliť decertasti: ip̃e ti-
bi coronã preparatã seruat in ce
lestibus. ãn Dãtur ergo laudes
deo altissimo: ⁊ resonãte organo
vocis angelice: modulata suaui-
tas ꝑcul diffunditur. Ad bñd⁹.
ãn. Sacrã hui⁹ diei solẽnitatem
hũili celebrem⁹ deuotiõe qua in-
uictus xp̃i martyr vincẽtius ty-
ranno deuicto: insignem victorie
palmã celo gaudens intulit. ps.
Bñdictus. Ad.ij.ves. ℟.ix.
Gliosus dei amicus. Ad Mgt.
ãn Egregius dei martyr vincen-
tius: diris tormentorũ supplicijs
pro xp̃o alacriter superatis: ac fe
licis pugne agone constãter ex-
pleto: tandẽ preciosam resolutus
in morte celo triũphãs: spm̃ red-
didit. ps Magt. ¶ Beati ba
bille ep̃i ⁊ martyris. ãn. Sãcti
martyris tui. aa.v. oro.

Deus q̃ nos annua bti
babille martyris tui atq̧ põ-
tificis solẽnitate letificas: da
nobis famulis tuis de ei⁹ na-

tallicio semp gaudere: vt apō
miaȝ tuā 7 exemplis ei⁹ ꝑte=
gamur 7 meritis. Per. Inui
ta. Regē martyꝝ. noct. legat.

Numerian⁹ rex cū lc. j.
immolasſz imūdis ido=
lis: voluit intrare i domū dei
sȝ sctūs babillas eps ꝓhibe=
bat eū dicēs. Nō intrabis in
domū dñi: habēs man⁹ coin=
quinatas. Numerian⁹ erube=
scens tacuit: 7 iussit epm for=
titer custodiri. Et altera die
sedens in palacio iussit epm
introduci: dixitq͡ȝ ei. Miser
hō q̄d p̄re ocl̄is habēs ausus
es occurrens prohibere me?
An ignoras: qm̄ rex tibi lo=
quit? R. Hic ē ve martyr. aa. vj

Beatus babillas eps lc. ij.
dixit. Ego videns lupum in=
troeūtē in gregē dñi mei: fe=
stinaui eripere. Numerian⁹.
Ego lupus apud te estimat⁹
sum 7 nō rex? Babillas dixit.
Ego te regē vel nō dico: qm̄
nō cognoscis quis tibi presti
tit hunc honorē: si ipȝ agno=
sceres ipm tm̄ adorares 7 nō
creaturas ei⁹. R. Hic est vir q̄
non est aa. vj. Lectio tertia.

Tunc iratus rex numerian⁹
iussit sanctum epm decollari
cū tribus paruulis quos ipse
instruxerat et cōfirmauerat.
Btūs babillas rogauit pri⁹
percuti infantes: 7 postea se.

Uidēs paruulos occisos di=
xit. Benedictus de⁹ xpianō=
rum: qui fecit ꝑȝ suā miaȝ oīa
7 ita abscisū est caput eius et
positus est cū paruulis cum
boiis 7 cōpedibus. Qui nos
adiuuet: vt gaudiis celestib⁹
perfrui mereamur amē. Tu
āt. R. Miles xpi. aa. v. Ad bñ=
dict⁹. ā. Btūs vir q̄ suffert. aa. 7

¶ In cōuersiōe sancti Pau=
li ad p̄las vel. ā. sup ps̄ diei.
Uade anania 7 quere saulū: ecce
eī̄ orat: q̄ vas electiōis ē michi
vt portet nomē meū corā gentib⁹
7 regib⁹ 7 filiis isrl̄. Cp. act. ix.

Saulus adhuc spirans
minarū 7 cedis in disci
pulos dñi: 7 cum iter faceret
contigit vt appropinquaret
damasco: 7 subito circūfulsit
eū lux de celo. R. Sancte pau=
le apostole predicator veritatis
et doctor gentiū. Intercede pro
nobis ad deum qui te elegit. V.
Ut digni efficiamur gr̄a eius. In
tercede. Hy⁹. Doctor egregie.
aa. j. Annue xpe. V. In omnē.
Ad mgt. ān. Elegit dñs virum
de plebe et claritatē visiōis eter=
ne dedit illi: celebrem⁹ cōuersio=
nem sācti pauli apostoli: gaudiū
sit in celo: et in terra pax hoibus
bone volūtatis all'a. ps. Mgt.
Oratio.

Deus qui vni=
uersuȝ mūdū btī pauli
apostoli predicatione docui=

sti: da nobis q̄s: vt qui eius hodie ꝯuersionē colim⁹: p ei⁹ ad te exēpla gradiamur. P.

Cōmēo. de sancto preiecto martyre. an̄ Iste sanctus. aa. v ℣⁹ Gloria ⁊ honore. Oratio.

SAncti preiecti martyris tui nos q̄s domine interuētio gl'iosa cōmendet: et quod n̄ris actib⁹ nō meremur: eius precibus cōsequamur. Per dn̄m. Inuita. Laudemus deū n̄rm In conuersione apostoli pauli. ps. Uenite. hy⁹ Eterna xp̄i mūera. aa. ii. In p'mo noct. an̄. Qui operatus ē petro in apostolatū: operatus est ⁊ michi inter gentes: ⁊ cognouerūt gr̄am q̄ data est michi a christo domino. ℣. Qui me segregauit ab vtero matris mee ⁊ vocauit per gratiam suam. ps. Celi enarrant. a. vi. an̄. Scio cui credidi et certus sum: quia potens est depositum meū seruare in illū diem. ℟⁹ De reliquo reposita est michi corona iusticie. ps. Benedicā dn̄m. c. iii. an̄. Michi viuere xp̄s est ⁊ mori lucrū: gl'iari me oportet in cruce dn̄i nostri iesu christi. ℣. Per quē michi mund⁹ crucifix⁹ est ⁊ ego mūdo. p Eructauit. c. viii. ℣ In oēm. Lec. i.

BEatus paul⁹ / dicebatur prius saulus. Qui cum esset sapiētissimus in lege moysi edoct⁹: a gamaliele christianos tanto odio persequebatur: q̄ qn̄ btūs stephanus lapidabatur a iudeis: ip̄e omniū vestimēta seruabat / vt eum lapidare in manus oīm videretur. Hic etiam p posse sua destruebat ecclesiam dei: ingrediens domos / trahens inde viros ac mulieres: et in carcerē ponens. Tu aūt. ℟. Qui operatus est petro in apostolatum operat⁹ est et michi inter gentes Et cognouerunt gratiam dei q̄ data est michi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit: sed gratia eius semper in me manet. Et cognouerūt. Lectio secūda

SEquēti igi' anno a passiōe dn̄i anno emergēti nō naturali sc; mense decimo: impetrauit l'ras a p'cipib⁹ sacerdotū vt oēs christiāos quos inueniret: victos perduceret hi'r'm. Et cum iter faceret a hier'm / appropinquauit damasco: ⁊ subito cecidit sup eū lux immensa de celo: ⁊ cadēs in terram audiebat voce; dicentē sibi. Saule saule: quid me persequer; ? stultus es si contra stimulū calcitrare disponis. ℟. Bonū certamē certaui: cursum ꝯsummaui, fidē seruaui. Ideoq3 reposita est michi corona iusticie. ℣ Scio cui credidi ⁊ cert⁹ su;: q' potēs ē depositū meū seruare. Ideo. Lec. iii.

Respondit saulus. Quis es dñe? Et ille. Ego sũ iesus nazaren⁹ quẽ tu psequeris. Respondit saulus. Dñe: quid me vis facere? Et domin⁹ ad eũ. Surge ⁊ ingredere ciuitatẽ: ⁊ ibi dicet tibi qd te oporteat facere. Uiri autẽ qui comitabãtur cũ eo stabãt stupefacti: audiẽtes quidẽ vocẽ neminẽ aũt cũ eo loquẽtẽ videntes. ℟. Scio cui credidi ⁊ cert⁹ suz quia potens est depositũ meũ seruare i illũ diẽ. Iust⁹ iudex. ℣. Reposita ẽ michi corona iusticie: quã reddet michi dñs. Iust⁹. In .ij. noc. ãn. Tu es vas electiõis scte pau le aplẽ: predicator veritatis in vniuerso mũdo. ℣. Per quẽ oẽs gentes cognouerunt grãm dei. ps. Oẽs gentes. o. j. ãn Magnus sctũs paul⁹ vas electiõis vere digne est glorificandus: qui ⁊ meruit thronũ duodecimũ possidere. ℣. In regeneratiõe cũ sederit filius hois in sede maiestatis sue. ps. Exaudi de⁹ dep. o. v. ã Bonũ certamẽ certaui: cursũ cõsummaui: fidem seruaui. ℣. De cetero reposita ẽ mihi corona iusticie. ps. Exaudi. ij. o. v. ℣ Cõstitues. l. iiij.

Surrexit autẽ saulus de terra: apertisqʒ ocl̃is nichil videbat. Ad manus aũt illum trahẽtes: introduxerũt damascũ: ⁊ erat ibi trib⁹ diebus ⁊ tribus noctibus nõ vides: ⁊ nõ mãducauit neqʒ bibit. In quo triduo docuit eũ spũsctũs quicqd postea predicauit. ℟. Reposita ẽ michi corona iusticie: quam reddet michi dñs. In illa die iustus iudex. ℣. Scio cui credidi ⁊ certus suz: qr potens ẽ depositũ meũ suare. In.

Erat aũt quidã xpian⁹ lc. v. damasci noie ananias: ⁊ dixit ad illũ in visiõe dñs vt iret in vicũ illũ ⁊ qreret in domo iude saulũ orantẽ. Qui vidit in visu virũ noie ananiã itroeũtem ad se ⁊ imponentẽ ei manus: vt visuz recipiat. ℟. Michi viuere xp̃s est: ⁊ mori lucrum gl̃iari me oportet i cruce dñi mei Iesu christi. ℣. Michi autẽ absit gl̃iari nisi in cruce dñi mei. Iesu.

Rñdit ananias. Dñe lc. vj. audiui de illo quãta mala sanctis tuis fecerit in hierl̃m: et hic habet ptãtem capere oẽs xpianos ⁊ icarcerare Dixit ei dñs. Uade qr elegi michi eũ vt portet nomẽ meũ corã cũctis gentib⁹: ⁊ ego ostendam ei quanta oporteat eũ p noie meo pati. ℟. Elegit dñs virum de plebe et claritatẽ visiõis eterne dedit illi: celebrem⁹ cõuersionem scti pauli apl̃i. Gaudiũ sit in celo et in terra: pax hoibus bone volũtatis. ℣. Btũs es ⁊ bene tibi erit: egregie dei doctor. Gaudiũ. In .iij. noc. ã. Saulus q ⁊ paulus

lus magn⁹ predicator a deo confortatus: coualescebat et confundebat iudeos. ℣⁹. Ostēdēs q: hic est xp̄s filius dei. ℟s. Cōfitebimur. e.ij.ān. Ne maguitudo reuelationū extollat me: dat⁹ ē michi stimul⁹ angel⁹ sathane q̄ me collaphizet: ꝓpt̄ qd ter dn̄z rogaui vt discederet a me: et dixit mihi dn̄s: sufficit tibi paule gr̄a mea. ℣. Nā virt⁹ in infirmitate ꝑficitur. ℟s Dn̄s reg̃.ex. f.ij.ān. Reposita est michi corona iusticie: quā reddet michi dn̄s in illa die iust⁹ iudex. ℣. Cooperante in me gr̄a spūsancti. ℟s. Dn̄s reg̃.iras. f.iij. ℣. Dedisti hereditatē. Lec.vij.

Scd̄m mattheū.xix.

In illo tēpore. Dixit symon petrus ad iesum. Ecce nos reliquimus omnia: et secuti sumus te. Et reliqua.

Et abijt ananias et introiuit in domū. Et imponēs ei manū dixit. Saule frat̄: dn̄s misit me qui apparuit tibi invia qua vēiebas: vt videas et impt̄earis spūsctō. Et cōfesti ceciderūt ab ocl̄is ei⁹ tāq̄ squāme et visū recepit: et surgēs baptizat⁹ est et cōedit. ℟. Egregie dei paule doctor gentiū: pnceps ac ꝓpagator diuinoꝝ preceptoꝝ. Ecce nomē tuū in libro vite celestis ascriptū est: et memoriale tuū nō derelinquet̄ in secula. ℣. Beatus es vas electionis sctē paule apostole: qui meruisti archana videre. Ecce nomē. Lectio.viij

Et statim intrās in synagogas: predicauit xp̄z. Stupebāt aūt oēs qui eū audiebāt dicētes. Nōne hic est qui hāc legē pridie destruebat? Cum aūt tertio āno a ꝯuersiōe sua in damasco predicaret: ꝯsiliū fecerūt iudei vt eū occiderēt. Quod cū cognouisset paul⁹: xp̄iani accipiētes eū nocte ꝑ murū dimiserūt eū in sporta. ℟. Sancte paule apostole pred. quere in primis ves. Lectō.ix.

Tūc voluit paul⁹ ire in hirl̄z et sociare se ap̄lis: sed oēs timebāt eū: nō eñ credebant ꝙ vere esset cōuersus. Tūc sanctus barnabas duxit eum ad apostolū petrū et iacobū minorē ep̄m in hierl̄m: qui soli apostoli tūc ibi erant: q: alij ꝑ iudeā dispersi erāt ad predicādum. Et narrauit eis quomodo paulus cōuersus esset. ℟. Magnus sanct⁹ paulus, vas electionis: vere digne est glorificand⁹ Qui et meruit thronū duodecimū possidere. ℣. A christo de celo vocat⁹/ et in terrā prostrat⁹: ex persecutore effect⁹ est vas electionis. Qui. ℣. Annunciauerūt.

Ego plātaui. Ad lau.ān. apollo rigauit: de⁹ autez incrementū dedit all'a. ℣⁹. Unusquisq̄ propriā mercedē accipiet/

scdm suū laborē. ps. cōsueti. ān. Libenter gloriabor in infirmitatib⁹ meis: vt ihabitet in me virt⁹ christi. ℟⁹ Quādo em̄ infirmor / tunc fortior sum ⁊ potēs. ā Sancte paule apl'e predicator veritatis ⁊ doctor gentiū: intercede pro nobis ad deum qui te elegit. ℣. Ut digni efficiamur gr̄a xp̄i. ān. Gratia em̄ dei in me vacua non fuit: sed gratia eius semp in me manet. ℟ Gratia dei sū3 id quod sum. ān Damasci prepositus gētis arete regis / voluit me cōprehendere: a fratribus per murum sum missus in sporta: et sic euasi manus eius in noīe dn̄i. ℟ Deus et pater dn̄i nostri iesu xp̄i scit q2 non mentior. Cp̄m Saul⁹ adhuc. vt̄s. ad ves. hy⁹ Exultet celum. aa. iij. ℟ Nimis honorati. Ad bn̄d⁹. ān hodie electorū oīm caput ⁊ sponsus eccl'e xp̄us saulū strauit ⁊ paulū statuit: faciens ex inimico amicū: ex persecutore veritatꝭ doctorē. ps Bn̄dictus. Cōmēo. de sancto p̄iecto. ān hic vir despiciēs mūdum. aa. 7. ℟ Glia ⁊ ho. Colla Scti preiecti. vt̄s in. i. vesp̄is Ad. iij. Cp̄3 Saulus adhuc spirās. q̄re in primis vesp̄is. Ad. vj. Cp̄3. actuū. ix.

Dixit dn̄s ananie / surge ⁊ vade in vicū q̄ vocat rectus: et q̄re ibi in domo iude saulū noīe tarsensē3: ecce em̄ orat. ¶ Ad. ix. Cp̄m. ibidē.

Cum imposuisset ananias man⁹ saulo: ɔfestim ceciderunt ab oculis ei⁹ tāq3 squāme: ⁊ visum recepit ⁊ surgens baptizat⁹ est. Ad scd̄as ves. ān Jurauit dn̄s. cū ceteris. vt̄s. aa. iij. cp̄. actuū. ix.

Saulus adhuc multo magis cōualescebat et cōfundebat iudeos qui habitabāt damasci: affirmans qm̄ hic est xp̄s. R̄. in Magn⁹ sanctus paul⁹. hy⁹ Exultet celū. aa. iij. ℣ In oēm. ān O gl'iosum lumē oī3 eccl'iarū sole splēdidius O vere apl'icū sidus altissimū sancte paule: qui et'ni solis splēdorē tenebris gētiū infudisti: q̄ in terris positus celorū secreta petisti: ⁊ que non licet homini loqui preuidisti: illuc supplices tuos post huius carnis terminū perducere dignare: quos fecisti ꝟitatꝭ lumē agnoscere. ps Mg̅t. Cōmēo. de scto policarpo. ān Iste sanctus. aa. v. Oratio.

Sancti policarpi martyris tui atq3 pōtificis fragilitatē nr̄a3 q̄s dn̄e tuere p̄sidiis: vt cui⁹ venerādā festiuitatē ānua deuotione recolim⁹: ei⁹ meritis ⁊ intercessiōibus ab oī aduersitate liberemur. P. Inui Regē martyr. noc. legat. Lect. de cōi. R̄. i Beat⁹ vir q̄ suffert. Posuisti dn̄e. Iust⁹

vt pal. aa.vij. Sup bn9. an O martyr. ibide. ¶ In nati. scte agnet. ad vel an. sup pos. de ole. Ingressa agnes. gg.iij. Ad magt an. Xpi virgo. gg.ior.

Deus q nos annua bte agnetis martyris tue solenitate letificas: da qs vt qua veneramur officio: etia pie puersationis sequamur exeplo. p. In uita. Agnu sposum. Ad matut. et hor. diurna. oia vt in pcedeti festo eiusdem. cum his. sc. et

Dum parentes scte agnetis vigilarent ad tumulu ei9: viderunt exercitu virginu ptereunte cu ingenti lumie: que oes erant indute cicladib9 auro textis. Inter quas viderunt btam agnete: et ad dextra ei9 agnu niue candidiore. Que stans dixit eis Uidete ne me qsi mortua lugeatis: sed gaudete mecu qr cu his oib9 lucida sedes accepi: et his dictis pertransiuit. R. Die festu sacratissime virginis celebrem9: qualiter passa sit beata agnes ad memoria reuocemus. Tertiodecimo etatis sue anno mortem perdidit et vitam inueit: quia solu vite dilexit auctore. V. Infantia quide coputabatur in annis: sed erat senectus mentis immensa. Tertiode. Lectio.ij.

Cum hec visio diuulgata narraretur constantie virgini filie constatini: que plena erat vulneribus spe recuperade salutis venit ad tumulu martyris et licet pagana/fideliter tame orabat. Repetino igitur somno arrepta: vidit beata agnetam dicetem sibi. Constanter age costatia. Euigilans aut: sana penit9 se inuenit. R. Infantia quide coputabatur in annis. Sed erat senect9 mentis immensa. V9. Corpore quidem erat beata agnes iuuecula. Sz. l.iij.

Reuersa igit ipa ad palaciu factu est gaudiu pri et fribus: et in tota ciuitate. Petijt aute a patre vt basilica scte agnetis construeret: et sibi illic mausoleu collocari pcepit. Cocurrit hec opinio: et quotqt infirmi ad ei9 tumulu puenissent: sanabant. Perseuerauit aut costantia in virginitate: et post eam multe virgines nobiles sacra velamina susceperunt. Et qr fides mortis damna no patitur: vsqz in hodiernu diem multe virgines rome agnetez beatissima quasi in corpe manentez aspiciunt: ad eius exemplu agentes viriliter et integre perseuerantes credetes sine dubio quod pseuerantes pepetue victorie palmam acquirant: ad laudem dei omnipotentis amen. Rem Pulchra facie sed pulchrior. cc.j.

¶ In festo scte Brigide virginis nō martyris. ā. Ista est virgo sapiens. cc.j. Collecta.

Celorū atq; terrarū cōditor z gubernator oīps deus: precanti populo tua pietate succurre z presta: vt q in honore sācte brigide virginis tue pñtem diei hui9 solēnitatem gerim9: p ipsi9 suffragia perenni mīa tua potiamur. In nita. Regē virginū. cc.j. Lec.j.

Quadā nocte dū sancta brigida hospitabatur apud quādā feminā: z ipa inscidit ligna i quib9 texturā telarū opabatur in partē ignis: z sue vacce vitulū assauit hospitātes ex eo refecit. Verū femia illa ne de refectiōe btē brigide teneret illi9 rei dānū: mane alterū in eadē forma vitulum cū sua inuenit vacca: z telaria similiter in tali forma et quātitate in qua prius fuerant / valedicēs habitatorib9 pacifice in viam perrexit. R. Hec est virgo sapiēs. cc.j. Lec.ij

Sancta igit brigida tribus leprosis nun9 a se postulantibus: vas argenteū largita ē. Et ne illis hoc donum causa esset discordie: cū inter se diuiderēt: ipa vas illō percussit ad lapidē: z ɔfractū est vt voluit in tres eq̄les ptes. Pauperes vo infirmi hoc munus accipiētes: leti ad propria recesserunt. Ad exēplū dñi hec sancta virgo oculos ceci nati apuit. R. Audi filia. cc.ij.

Cū autē exitus eius Lc.iij. de hoc sclo appropiquasset: alūne sue diē obitus sui predixit. Que pre tristicia cū ea mori voluit: btā vero brigida dixit ei. Post obitū meū vno anno feliciter viues: et anno trāsacto in die obit9 mei morieris. vt nob; que simul in seculo vixim9 simul recolatr dies anniuersarius: z sic postea euenit. Sctā vo brigida bono certamine certata: de hac vita migrauit ad dñm. Qui viuit z regnat in scla sclorū amen. R. Iñ sāctitate. cc.ij. ān. Sile ē regnū celorū sagene. cc.ij.

¶ In purificatiōe btē marie sp virginis: si īfra septuagesimā occurrerit: ppt hoc nō ē dimittēd9 cāt9 q de natiuitate dñi huc ē trāslat9: siue i hymnis siue in cāticis siue in scde vespe psalmis. Ad prias vesp. ān. sup oīa laudate. O admirabile cōmerciū. vt s. i die circūcisio. ad lau. E. ij. cp. Malach.

Ecce ego mitto angelū meū: qui pparabit viā ante faciē tuā: z statī veniet ad tēplū sctm̄ tuū dñator quē vos queritis: z angel9 testamenti quē vos vultis. R. Vi-

dete miraculū matris dñi / cōcepit virgo virilis ignara cōsortij. Stat onerata nobili onere maria; ꝛ matrē se letā cognoscit que se nescit vxorē. ℣. Hec speciosum forma pre filijs hoīm castis cōcepit visceribus ꝛ bñdicta ineternū deū nobis ꝓtulit ꝛ hoiem. Stat. Hym⁹.

Quod chorus vatum venerādus olim/ spiritu sancto cecinit replet⁹: in dei factū genitrice cōstat / esse maria. Hec deū celi dominūq; terre/ ꝟgo ꝯcepit peperitq; virgo: atq; post partū meruit manere/ inuiolata.

Quē senex iustus symeō in vlnis/ in domo sūpsit dñi gauisus: ob quod optatū meruit videre/ lumine xp̄m. Tu libens votis petim⁹ precantū/ regis eterni genitrix faueto: claraq; celsi renitēs olympi / regna petisti. Sit deo nr̄o decus et potestas/ sit laus ꝑpes sit honor pennis: qui poli summa residet in arce/ trin⁹ ꝛ vnus amē. ℣. Post partū. Ad magt. añ. Homo erat in hierl'm cui nomē symeon: homo ille iust⁹ et timorat⁹ expectans cōsolationem israel; ꝛ spūsctūs erat in eo. ps. Magt. Collecta.

Omnipotens sempiťne deus maiestatē tuā supplicit exoramus: vt sicut vnigenit⁹ tuus hodierna die cū nostre carnis substātia in templo eē presentat⁹: ita nos facias purificatis tibi mētib⁹ presentari. Per eundē. Cōplet. plenit vt i natiuitate dñi dicat. Ad. ꝟ. Inuita. Ecce venit ad tēplū sanctum suū dñator dñs. Gaude ꝛ letare syon occurrens deo tuo. ps Venite. hy⁹. Quod chorus. In p̄mo noc. añ. Specialis virgo inter agmina virginū gaude munere magnifico: q̄ sola regē regum ferre maria digna fuisti casta intra viscera: quo minoratus paululum ab angelis est deitate qui patri consimilis. ps. Dñe dñs nr̄. a. ij. añ. Celi regina maria te iure fatemur: ex cui⁹ thalamo processit iusticie sol. ps. Celi enarrāt. a. vi. ā. Uirgo creatoris celorū mater ꝛ orbis / innocuis manibus mūdo quoq; corde btā rite dei pinguē meruisti scādere mōtem. ps. Dñi est terra. ℣. ij. ℟. Accipiēs symeō puerū in manib⁹. Grās agēs bñdixit dñm.

Hodiern⁹ dies Lctō. j. magnū nobis contulit gaudiū: in quo xp̄s infans in tēplo est presentat⁹. Exultēt ergo ꝟgines: ꝟgo maria peperit xp̄m. Nichil in ea quod vouit putant exterminatum: māsit ꝟgo post partum: ꝛ illibata post filiū. ℟. Adorna thalamū tuū syon ꝛ suscipe regē xp̄z Quē virgo concepit virgo pepit

xgo post ptũ quẽ gẽuit adorauit ℣. Accipiẽs symeon puer in manib⁹: grãs agẽs bñdixit dñz. Quẽ

Exultent vidue: infan- lc. ij tem xp̃m vidua anna cognouit. Exultent cõiugate: nascitura xp̃m elizabeth nupta ꝓphetauit. Null⁹ gradus pretermissus est: de quo non haberet testimoniũ salus oĩz nostrum. Nunqd em̃ sole virgines ad regnũ celoꝝ ꝑueniũt? ꝑueniũt et vidue ℟. Symeon iustus ꝛ timorat⁹ expectãs redẽptionẽ israel Et spũsſctũs erat in eo ℣. Respõsũ accepit symeon a spũsctõ: nõ visurũ se mortẽ: nisi videret xp̃z dñi. Et spũs Lctõ. iij.

Sãcta anna a ꝟginitate sua septẽ annis vixerat cum viro suo. Quo defũcto / vsqꝫ ad senilem etatẽ ꝑuenerat et senectute sancta octoginta gerẽs annos: expectabat infantiaz saluatoris vt paruum videret annosa: paruum cognosceret annicula intrantẽ mundũ saluatorem videret itura ℟. Responsum acceperat symeon a spiritu sancto: non visurum se mortem: nisi videret christum domini; et benedixit deum ꝛ dixit. Nũc dimittꝭ seruũ tuũ in pace: qꝛ viderunt oculi mei salutare tuũ dñe. ℣. Cum inducerẽt puerũ iesum parẽtes eius: accepit cũ symeon in vlnas suas et dixit. Nunc di.

In scdo noctur. ãn. Gratia celestis reparatrix toti⁹ orbis: diffusa est labiis virgo maria tuis: ꝓpterea regũ te rex benedixit in euum: ꝛ facit a dextris casta sedere suis: aurea quã fuluo vestꝫ circundata lumbo ambit ꝛ exornat riteqꝫ cõdecorat ps. Eructauit. c. viij. ãn. Sanctificans dñs templum: xp̃s sibi dignũ virgine nostra salus descẽdit ab arce polorum: cuncte tue gẽtes terre simul omnia regna: gaude dei genitrix dicunt ois kiria chere ps. De⁹ noster refu ps. j. ãn. Aula maria dei casta titulusqꝫ pudorꝫ porta syon rutilis semp fundata saphiris: que sola cunctis patuisti clausa tonãti: suscipe seruoꝝ petimus pia vota tuorum ps. Fũdamẽ c. 8. ℣. Symeon iustus ꝛ timoratus. Expectabat redemptionẽ israel. Lctõ. iiij.

Et i masculio sexu tria genera commendata sunt. Ipse christus puer natus est: exultent pueri continentiam vouentes puero. Ipse vero integritatem pueritie consecrauit: qui sue matri fecunditatem attulit ꝛ virginitatẽ nõ abstulit Symeõ ille senex diu vixerat: cuius etas comparatur anne: ꝛ audierat responsũ ꝙ non esset visurus mortem: nisi videret christũ ℟. Postqꝫ impleti sunt dies purgatiõis ma

ric secūdū legem moysi tulerunt iesum in hierl'm: vt sisterent eum dño. Sicut scriptū est in lege dñi: quia omne masculinū adaperiens vuluā sanctū dño vacabitur. ℣. Obtulerunt pro eo domino / par turturū: aut duos pullos columbarum. Sicut scriptū. Lctō. v.

I ntelligite fratres q̄ntū desideriū habebant antiqui sancti videre xp̄z: sciebant illum esse venturū: ⁊ oēs qui pie viuebant dicebant. O si hic me inueniat illa natiuitas. O si quod credo ⁊ vidi in scripturis dei: videam oculis meis. ℟. Cum inducerent puerum iesum parentes eius accepit eum symeon in vlnas suas et benedixit deū ⁊ dixit. Nūc dimittis seruū tuū dñe scd̄m verbū tuū in pace. ℣. Suscipiens puerū symeon in manibus: gratias agēs benedixit deum ⁊ dixit. Nūc. Lctō. vi.

H abetis ergo pueri puerū xp̄m: sancti etiam senes senē symeonē. Si autem queritis vt de coniugatis aliquis vir testioniū dño perhibeat: zachariam considerate. In manus suas symeon infantē accepit: sz maiestatē int⁹ agnouit. Nemo cōtennat na um: qui vult esse renatus: ad illū pertinuit propter nos nasci: ad nos ptineat in illo renasci qui venit in hūc mundū peccatores saluos facere: iesus xp̄s dñs noster cū p̄re et spiritusācto eternaliter benedictus amen. ℟. Uidete miraculum. vts. in vespis. In tertio noct. ān. Psallite cantātes dño: noua cantica christo: omnis ⁊ illius nomē benedicite tellus mūdo virgineus quē florem pertulit aluus. ps. Cantate. i. f. ii. ā. Exultet tellus / letentur et insule christo regnāte dauitico germine: quē xp̄go sacra puritatis gremio prolatū mūdo edidit castissima virgo maria: cui⁹ celebrās solennia plebs veneratur vbiq̄ fidelium. ps. Dñs regna. exul. f. ii. ān. Aueto theotocos virgo maria que trinam mundi regentem machinam filium protulisti: subueni nunc dña nostra solue crimina: vt ei per secla leti dem⁹ cantica. ps. Cantate. ii. f. iii. ℣. Respōsum accepit symeon a spiritu sancto. ℟. Non visurum se mortem nisi videret xp̄z domini. Lectio. vii. Scd̄m lucam. ii.

I N il. tē. Postq̄ cōpleti sūt dies purgatōis marie scd̄z legē moysi: tulerūt iesū parētes ei⁹ in hiꝛl'm vt sisterēt eū dño. Et reliq̄. Om. ve. be.

P recepit nāq̄ lex fr̄es kīmi: vt mulier q̄ suscepto semie pepisset filiū imūda eēt septē diebus: ⁊ i die octauo circūcideret īfātulū nomēq̄ aptaret. Deide

triginta tres dies ab ingressu templi: ꝛ a viri thoro abstineret donec q̄dragesimo natiuitatis die filiū cū hostijs ad templū dn̄i deferret. ℟. Suscipiens iesum in vlnas suas symeon exclamauit et dixit. Tu es vere lumē ad illuminationē gentiū: ꝛ gl'iam plebis tue israel. ℣. Symeon in manibꝰ infirmitatem accepit: sed maiestatē intꝰ cognouit ꝛ dixit. Tu es ve. Lect. viij. Intueamur fratres kmi diligentius ꝟba legis que ꝓposuimus: ꝛ videbimꝰ apertissime ꝙ btā virgo maria simul cū filio quē genuit / ab oi fuerit legis subiectiōe liberrima. Cū em̄ dicat lex mulierē q̄ suscepto semine peperisset: immūdā decerni. Patet illā que sine virili semie peperit: neqꝫ immūdā: neqꝫ ꝑ salutares hostias esse mundādā. ℟. Senex puerū portabat puer autē senem regebat. Quē virgo cōcepit ꝟgo peperit: virgo post partū quē genuit adorauit. ℣. Accipiēs symeon puerū in manibꝰ: grās agens bn̄dixit dn̄m. Quē virgo. lc. ix. Uere sicut dn̄s ac saluator noster apparēs in hoie fieri voluit sub lege: vt eos q̇ sub lege erant redimeret: ita etiā beata dei genitrix pro ostendendo humilitatis exemplo legalibus subdi non refugit institutis: iuxta illud viri sapientis. Quāto magnus es: humilia te in oibus. ℟. Gaude maria virgo cunctas hereses sola interemisti: que gabrielis archāgeli dictis credidisti. Dū virgo deū et hominē genuisti: ꝛ post partum virgo inuiolata permāsisti. ℣. Gabrielem archangelum credimꝰ diuinitus te esse affatū: ꝛ vterū tuum de spiritu sancto credimus impregnatū: erubescat iudeus infelix: q̄ dicit christū ex ioseph semie eē natū. Dū ꝟgo. Te deū. ℣. Spōsꝰ for. Ad lau. an̄. Symeon iustꝰ ꝛ timoratus: expectabat redēptionē israel: ꝛ spūssctūs erat in eo. a. Responsum accepit symeon a spūscto nō visurum se mortē: nisi videret dn̄m. a. Accipiēs symeō puerū in manibus: gratias agēs bn̄dixit dn̄m. an. Nūc dimittis seruū tuū dn̄e in pace: quia viderunt oculi mei salutare tuū. a. Obtulerunt pro eo dn̄o par turturū / aut duos pullos columbaꝝ. cpm. Ecce ego mitto. quere in primis vespe. Hyꝰ. Fit porta christi puia. qre s. i ↄceptiōe eiusdē ad laud. ec. vij. ℣ꝰ. Post partū. Ad bn̄dꝰ. an. Senex puerū portabat / puer autē senem regebat: quem virgo peperit: et post partum virgo permāsit: ipsum quem genuit adorauit. ps. Bn̄ꝰ. oro. vt s. Ad primā. hyꝰ. Agno-

scat oē scīm. Que ē. i die nati-uita. dni. C.vj. cp. Populus gentiū. R. Christe fili. V. Benedictus qui venit. Post Cōfiteor. V. Symeon iustus. V. Respō-sum. V. Accipiens. cum orone Omps sempitne deus maie statē. cetera more solito. Ad tertiā. Hymn9. Maria ven-tre cōcepit. Cpm. Ecce ego mitto. R. Symeō iust9. cū all'a. V. Respōsum. Ad.vj.hy9. Pre sepe poni. Cpm.malach.iij.

ET sedebit conflans et emūdans argentum: z purgabit filios leui: et erunt dño offerētes sacrificia in iu sticia. R. Responsum acce. V. Accipiens symon. Ad.ix.Hy9. Adam vetus. Cpm.ibidem.

ET placebit dño sacrificium iuda z hierl'z sicut dies seculi: z sicut āni antiqui dicit dñs omps. R. Accipiēs symeō. V. Speciosus forma. Ad scdas vespas. ā. Tecum principiū. Cpz. Ecce ego mitto. R. Gaude maria. Hy9. A solis ort9 cardine. V9. Post ptū. Ad magt ān. Hodie beata Vgo maria puerū iesum pñtauit in templo: z symeō repletus spū scto accepit eū i vlnas suas: z benedixit deū isrl'. ps. Magt. Cō-mēo. de scto blasio ā. Hic ē vir q nō est. aa. v. V Glia. or.

OMps sempitne de9 q beatū blasium presulē martyrē q3 tuū hodierna die eternitatis gl'ia sublimasti: psta qs vt apud te p nobis precipu9 sit suffragator: q tui nois extitit idone9 predicator. P do.

¶ Si aūt hec festiuitas glo se Vginis marie in dñica septuagesime euenerit: festum plenit pagatur: sed de dñica ad prias vespas z scdas z matuti. cōmeō. fiat cū ān. Vsicl'o z orone z ad missam. Inuit. Regem martyr̄ dñm. Noct. cū ān. V. Magna est. Lectio pria.

BEatus blasius purus innocens deū colens: verax/pius/z mitis: zab omi opere prauo abstinens fuit. Hoc vidētes fideles qui erāt i sebastea ciuitate capadocie elegerūt eū sibi in episcopū. Ipe vero pergens in montē argei habitauit ibi in spelū-ca: z ocurrebant ad eum qui erāt infirmi z per impositionem manus eius sanabātur. Audiens hec preses: fecit eū tanq3 xpianū sibi presentari. R. Iustum deduxit. aa. vij. l. ij.

VIdens aūt nuncios: gauisus est dicēs. Memor ē mei dñs hodie. In via conuertebat incredulos: faciens multa miracula in hominibus et brutis. Dixit ei preses. Gaude blasi/amice deor̄. At ille.

nō dicas deos sed demones. Iratus preses iussit eū fustibus cedi: & in carcerē retrudi & postea ferreis pectinib⁹ dilaniari: & iterū in carcerē mitti: et septem mulieres que de guttis sanguinis ei⁹ collectꝫ sumpserant capite truncari. ℟. Beatus vir. aa. vj. Lctō. iij. Tertio eductum de carcere iussit mitti in lacū: quo signato ab eo stetit sicut arida: et ipse in medio. Cultores vero idolorū venientes ad eum: dimersi sunt. Angelus aūt dñi dixit ei. Gl'iose egredere: & suscipe coronā. Ipō aūt egresso: apparuit lux magna ante faciē eius. Data vero sententia decapitatōis eius: cū oraret dixit dñs ei. Omnē petitionē tuā implebo: hoc dicto capite cesus est. ℟. Posuit dominus coronā. aa. vij. ān. Beatus vir blasi⁹. ibidē. Commemoratio de sancta maria. ān. Aue maria electa regina. DD. vj cum ceteris. ¶ In natalicio beate agathe super pōs ān. Mens mea solidata est: & in xp̄o fundata. ℟. Dum ingrederetur btā agatha i carcerē dixit ad iudicem. Impie crudelis & dire tyrāne: nō es confusus amputare in femina qđ ip̄e in mr̄e suxisti. ℣. Ego em̄ habeo mām̄illas integras intus in aīa mea: quas ab infantia dño cōsecraui. Im. Ān. Agatha virgo sacra nobili orta genere: gl'iosam ꝓpter xp̄m pertulit passionē. ℣. Magr̄. Orō. Deus qui inter cetera potentie tue. q̄re s̄. de vna ꝟgi. & mar. cc. j. Inuit. Xp̄m venerātes deū adorem⁹ regē regū. Qui in celis agathe palmā hodie dedit etnā. In. j. noc. ā. Beata agatha q̄ntiano interrogāti rn̄dit: ingenua sum & ex spectabili gn̄e: vt oīs parentela mea testat. ps. Dñe dñs noster. a. ij. ā. Et si ingenua es: cur te ostendis seruilē personā? ps. Celi enarrant. a. vj. ā. Ancilla christi sum: & ideo me ostendo seruilē personā. ps. Domini est terra. b. ij. ℣. Diffusa est gratia in labijs tuis. Lctō prima.

Quintian⁹ cōsularis sicilie agathā nobilissimam ꝑquirebat: vt ex hoc sonaret in aurib⁹ vulgi ꝙ tant⁹ eēt ꝙ posset sibi nobiles subiugare: vt libidinos⁹ ad aspectū ꝟginis pulcherrime suā concupiscētiam cōmouebat: & vt auarus ad facultates ei⁹ aspirabat: & vt idolatra christi nomen audire non poterat: fecit eam tradi affrodisie que septē filias turpissimas habebat: vt eius animū immutarent. ℟. Agatha letissime & gl'ianter ibat ad carcerē Et quasi inuitata agonē suū dño p̄

cib⁹ cōmēdabat. ℣ Nobilissimis orta natalib⁹ ab ignobili gaudēs trahebat ad carcerē. Et. lc.ij.
Cum autē nichil proficeret affrodisia: abijt ad eū dicens Facili⁹ possunt saxa molliri/ q̄ ab intentiōe xp̄iana mens istius puelle reuocari. Quintianus dixit. Cur deoꝝ fata ptēnis? Agatha rn̄dit. Noli dicere deoꝝ: sed demonū. ℟. Dū ingrederet btā agatha. vtē. ad vesperas. Lectio tertia.
Quitianus dixit. Elige aut diuersas penas icurrere/ aut dijs sacrificare. Agatha rn̄dit. Miror te virū prudentē ad tantā stulticiā deuolutum vt illos dicas deos: quoꝝ vitam nec te nec vxorē tuā velis imitari. ℟. Uidisti dn̄e ꝛ expectasti agonē meū: quomō pugnaui in stadio: sed q̄ꝛ nolui obedire mādatis principū. Jussa sūꝫ i mamillis torq̄ri. ℣. Propt̄ ꝟitatem ꝛ mansuetudinē ꝛ iusticiam. Jussa. In.ij.noct.ān. Summa ingenuitas ista est: in qua seruitus xp̄i cōprobatur. p̄. Eructauit. c.viij.ān Agatha sctā dixit si feras michi promittas audito xp̄i noīe mansuescūt. ps. De⁹ nr̄ re. d.j.ā. Agatha letissime ꝛ gloriāter ibat ad carcerē ꝛ quasi ad epulas inuitata agoneꝫ suū dn̄o cōmendabat. ps. Fundamēta. c.viij.℣. Specie tua Lctō.iiij.

Tunc iussit quintianus eam in carcereꝫ recipi dicens. Cogita tecū: vt possis euadere. At illa. Tu minister sathane pēitere: vt possis euadere dānationē perpetuam. Sequēti die iussit eam sibi p̄sentari dicens ei. Quid cogitasti circa saluteꝫ tuam? Agatha respōdit. Sal⁹ mea christ⁹ ē. ℟. Quis es tu qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum apostolus christi: nichil in me dubites filia. Ipse me misit ad te quē dilexisti mēte ꝛ corde puro. ℣. Nam et ego apl's ei⁹ sum et noui medicinā. Ipe. lc.v.
Tūc quintianus iussit eam torqueri in eculeo: postea in mamilla et eā abscindi ꝛ iteꝝ incarcerari. Circa mediā nocteꝫ senex quidā quē antecedebat puer luminis portitor ferens secum diuersa medicamenta qui se medicum cōmemorans ait. Cum te afflixit quintianus ibi eram: ꝛ vidi quia potes curaꝫ suscipere. ℟. Medicinam carnalē corpori meo nunq̄ exhibui: quia habeo dominum iesum christum. Qui solo sermone restaurat vniuersa. ℣⁹. Cuius sermo restaurat vniuersa: hic si vult potest me saluam facere. Qui solo. lc.vj.
Agatha rn̄dit. Medicinam carnalē corpi meo: nūq̄ exhi

bui sed habeo saluatorē dn̄m
iesū xp̄z q̄ curat oīa ꝟbo Tūc
subridēs senior dixit. Et ipse
me misit ad te: nā ꝛ ego apo=
stol⁹ eius sum: ꝛ in noīe eius
scias te esse curatā: ꝛ hoc di=
cto disparuit. R. Grās tibi ago
dn̄e quia mēor es mei. Et misisti
apl'm tuū curare vulnera mea. V.
Benedico ꝛ gl'ifico nomē tuū do=
mine: qꝛ mēor es mei. Et. In .iij.
noc. ān. Nisi diligenter pfeceris
corpus meū a carnificib⁹ attre=
ctari: non pōt aīa mea in paradi=
sum dn̄i cū palma itrare marty=
rū. ps. Cātate. i. f. ij. ān. Uidisti
dn̄e agonē meū quomō pugnaui
in stadio: sed quia nolui obedire
mandatis principū: iussa sum in
mām̄illa torq̄ri. p. Dn̄s reg. ex.
f. ij. ān. Propter fidem castitatis
iussa sū suspēdi in eculeo: adiu=
ua me dn̄e deus meus in tortura
mām̄illarū meaꝝ. ps. Cantate.
ij. f. iij. V⁹. Adiuuabit eā. Lctō
vij. Scdm matheum. xxv.

IN il. t. Dix. ie. dis. s. pa=
rabolā hāc. Simile est
regnū celorum decem virgi=
nibus. rc. cc. iij. Et reliqua.

Tunc agatha pstrauit se in
orone: ꝛ inuenit se oīno sana=
tam. Per totā autē noctē lux
refulsit in carcere: ꝛ custodes
territi fugerunt relicto ostio
carcerꝭ apto. Ipsa aūt noluit
fugere: ne coronam martyrij
amitteret ꝛ custodes in tribu
latiōe poneret. R. Ego aūt ad
iuta a dn̄o perseuerabo in cōfes=
sione eius. Qui me saluā fecit: et
cōsolat⁹ est me. V. Grās tibi ago
dn̄e iesu christe: qui misisti ad me
apostolū tuum. Qui me. lc. viij.

Post quattuor vero dies cū
quītian⁹ faceret eam sup car=
bones et acutissimas testes
volutari: subito mot⁹ est loc⁹
et pars parietis corruēs op=
pressit ꝯsiliariū iudicis ꝛ ami
cum eius: quoꝝ ꝯsilio hec fa=
ciebat. Sed oīs ciuitas exa=
gitata est. Sed cū currerent
ciues tumultuātes ad q̄ntia=
num: iussit eā poni in carcerē
et fugit. R. Ipse me coronabit
qui per apostolū petrū i custodia
me confortauit: pro eo ꝙ iussa sū
suspendi in eculeo propter fidem
castitatis. Adiuua me dn̄e deus
meus in tortura mām̄illaꝝ mea=
rum. V. Uidisti dn̄e agonē meum
quomodo pugnaui in stadio: sed
quia nolui obedire mādatis pri=
cipum. Adiuua. Lectio nona.

Sancta vero agatha cuz in
carcere rogaret dn̄m vt acci=
peret spiritum eius: sic oran=
do emisit spiritum. Cum aūt
sepeliretur. Ecce quidā iuue
nis sericis indut⁹ quē seque=
bāt plusq̄ꝫ cētū alij pueri or=
nati ꝛ pulchri / q̄s nemo vnq̄ꝫ
viderat: ꝛ posuit ad caput ei⁹

tabulā breuem ex marmore:i qua scriptum erat. Mentem sanctā/spontaneam/honorē deo: ꝛ pr̄te liberationem. Ex tunc ergo tam iudei ꝙ gentiles ceperunt eius venerari sepulchrum. Quintianus: ergo post paucos dies in flumine interijt. ℟. Beata agatha ingressa carcerem expādit man⁹ suas ad deum: et dixit domine q̄ me fecisti vincere tormenta carnificum. Jube me domine ad tuam miam peruenire. ℣. Domine qui me fecisti/ꝛ tulisti a me amorē huius seculi: qui corpus meū a pollutiōe sepasti Jube. ℣. Audi filia ꝛ vide. Ad laudes. an̄. Quis es tu / qui venisti ad me curare vulnera mea? ego sum apostolus dei; nichil in me dubitis filia. ps̄ solita. an̄. Medicinā carnalem corpori meo nunꝙ̄ exhibui: sed habeo dominū iesum christum qui solo sermone restaurat vniuersa. a. Gratias tibi ago dn̄e: quia memor es mei: ꝛ misisti ad me apostolum tuū curare vulnera mea. a. Bn̄dico te pater domini mei iesu xp̄i: quia per apostolum tuum mām̄illaꝫ meā meo pectori restituisti. an̄. Qui me dignatus est ab omni plaga curare: ꝛ mām̄illam meam meo pectori restituere: ipsuꝫ inuoco deum viuum. In euangelio. an̄. Stās beata agatha: i medio carceris expāsis manibus tota mēte collaudabat dominum: domine iesu xp̄e magister bone/ gratias tibi ago qui me fecisti vicere tormenta carnificum: iube me domine ad tuā immarcessibilem gloriam feliciter peruenire. ps. Benedictus. Ad magt̄. a. Paganorum multitudo fugiens ad sepulchrum virginis: tulerunt velū ei⁹ contra ignē vt comprobaret domin⁹ ꝙ a picul' icēdij meritis agathe martyris sue eos libaret. ps Magt̄. ¶ De sctā dorothea. Ad mgt̄. a. Aue gēma. cc. j. or.

Omnipotens sempiterne deus in cuius nomine gloriosa ṽgo ꝛ martyr dorothea multorum genera tormentorum superauit: te suppliciter exoramus vt eius meritis ꝛ precibus cuncta pericula vincamus ipsamꝙ̄ in oibus necessitatib⁹ nr̄is celereꝫ adiutricē sentiam⁹. P. Inuit. Adoremus. vts. de vna virgie ꝛ marty. cc. j. Lectio prima.

Gloriosa virgo ꝛ martyr dorothea ex patre doroth: et matre thea ꝑgenita ē ex nobili sanguine senatorū. Magna persecutio seuit i roma contra xp̄ianos. Beatus doroth spernēs idola romaꝫ reliquit: cū possessiōib⁹ agris vineis castris ac domib⁹ trāsfretauit: cum vxore sua: ꝛ du-

cibus filiabus cristen: et calisten perrexit in regnuz capadocie in ciuitatē cesareā. Ibique genuit filiā dorotheā noīe

Que baptizata occulte / a quodā sctō episcopo nomē sibi ab vtroque parēte iponitur vcz dorothea: q̄ ipleta spū scō: z ꝟtutib⁹: z oī disciplina imbuta formosa valde sup oēs puellas illius regiōis: sz fide pulcherrima. Lectio. iij.

Quod inuidēs castitatis inimicus diabolus: fabriciuz p̄fectum terre illius in amorez virginis stimulans: q eā carnali concupiscentia peteret. Qui mittens pro ea spondet thesauros plurimos: z vt eaz legitime duceret. Audiens hec dulcis virgo: despiciens terrenas diuitias / intrepida se christo desponsataz fatebatur. Quod audiens fabrici⁹ / furore succensus in catastam misit eam: z in doliū oleo plenum: sed adiutorio xp̄i illesa p̄manēs / acsi balsamo vngeretur. Multi pagani hoc videntes: ad xp̄m ɔuertūtur. l. 4.

Fabricius putans hoc fieri magicis artibus: ipaz in carcere reclusit nouez dieb⁹ mittēs sine alimēt. Producitur post nouem dies: z pulchrior q̄ an̄ ɔspicitur. Cūctique mirabātur q tot diebus sine cibo z potu māsit: quia ab angelo victum sumpsit. Fabricius dixit. Nisi deos in presenti adoraueris penas eculei nō euades. Dorothea respondit Deum adorabo: et nō demonem. Dii enim demones sunt Et prostrata in terram eleuauit oculos in celuz: vt de⁹ maiestatem suam ostendat. lc. v.

Erexerat autem fabrici⁹ columnam: z desuper idolū. Aduenit multitudo angelorum conterens impetu idolum: q particula non inueniebatur. Audiuit virgo christi voces demonum per aera clamantium: z dicentiū. O dorothea cur nos deuastas? Tūc multa milia paganorum: ad fidez conuertūtur: qui omnes palmā martyrii sunt igressi. lc. vi

Post hec virgo sancta suspēsa pedibus in eculeo ensibus corpus eius laceratur virgis flagellatur. Deide ad māmillas virginales facule ardentes applicātur: z semimortua in crastinum vsque includitur. De mane p̄ducta nec vlla lesio apparuit: de quo cum preses nimium miraretur ait ei. O amena puella adhuc reuertaris: z misit ad eam duas sorores cristen z calisten: q̄ metu mortis / a christo recesserāt vt sororem suam dorotheam

si fas esset a christo euellerent Dorothea autem sororibus leniter alloquens / auferens ab eis omnem cecitatem cordis mox ad christum conuertit. Audiens hoc tyrannus ambas sorores predictas dorso ad dorsum ligari precepit: et in ignē proijci: et cremari. l.7

Dixit fabricius ad virginē: quusqȝ nos malefica ꝯtrahis? Aut sacrifica: vt viuas / aut snia capitali plecteris. Illa leto vultu respondit Fac q̄d vis / parata sum omnia sustinere pro domino meo in cuius horto deliciarum rosas cum pomis colligam: et letabor cum ipso in eternū. lc.viij.

Audiēs hec tyrān9 īfremuit et precepit pulchram faciem eius / baculis et fustibus cedere quousqȝ tortores fatigarētur: et ꝙ nec vestigia faciei apparerent in ipsa: et seruata est in crastinū in carcere. De mane producta: et a saluatore nostro curata capitali sententia iudicatur. Cum extra murum duceretur: videns eam theophilus prothonotarius illi9 regni / quasi illusorie rosas sibi mitti plurimum deprecabatur. Quod illa promisit licet tunc temporis maximum frigus esset. Dum autem venisset ad locum decollatiōis rogauit deū ꝓ oībus: q̄ ob amorē nois sui mēoriā pagerent: vt ab oib9 necessitatib9 corporis et aīe liberarentur: et in fine vite remissionem peccatorū obtinerēt. Mulieres pariētes nomen suum inuocantes celerem sentiant in suis doloribus adiutricem. Vox de celo auditur. Veni electa mea oia q̄ petisti īpetrasti ꝓ q̄bus orās / salui erūt. Tādem l.9. Virgo xp̄i icliata ad ictū spiculatoris appuit ei puer purpura īdut9 discalciat9 crispo crine ī cui9 veste auree stelle ipse sūt: ferēs ī manu sua sportulā cū rosis et pomis: et totidē mal' offerēs virgini dorothee. Cui virgo beata dixit. Obsecro mi dn̄e feras eas theophilo scribe: et mox ictū gladij suscepit pgēs ad xp̄m. Anno dn̄i millesimo ducētesimo octogesimo octauo. Ad bn̄d9.ā. Sile ē re. celoꝝ sagene. ¶ De sctō vedasto et amādo. Ad vs̄. Sr̄ mḡt. ā. Isti sūt viri sci. bb.7. ✠ Sacerdotes tui. Oro.

Adesto dn̄e pplo tuo cū sanctorum tuorum confessorū atqȝ pontificum vedasti et amandi tibi patrocinio supplicāti: vt quod propria fiducia nō presumit itercessoꝝ tibi placētiū meritis ꝯseq̄mur. Inuit. Regem ꝯfessoꝝ. R.ia. Absterget de9. bb.j

Propiẽ testamẽtũ. bb. ij. R. In circuitu tuo. Sup bñd9. ã. Sint lũbi vestri p. bb. viij. Reliq̃ de cõmuni plurimorum cõfessorũ. Cõmemo. de sancta apollonia. ãn Ista est. cc. j. Ad matutinas. ãn Simile est regnum celorũ homini negociatori. Oro cõis. ¶ Scolastice virgis nõ martyris. ad ves. in euãge. ãn Prudens ꝛ vigilans. cc. j. Oro.

Deus qui beate virgis tue scolastice animam ad ostendendam innocentie viam in columbe specie celuz penetrare fecisti concede nobis eius meritis ita innocenter viuere: vt ad eadez mereamur gaudia peruenire. P do. Inuitatorium. Regem virginũ dominum. cc. j. Lectio prima.

Cum sanct9 benedict9 sororq; eius scolastica ad mensam sederent: ꝛ int̃ sacra eloquia tardior se hora ꝑtraheret: eadem sanctimonialis femina rogauit euz dicẽs. Queso vt ista nocte me non deseras: vt vsq; mane aliquid de celestĩ vite gaudijs loquamur. Cui ille respõdit. Quid est quod loquerĩ soror mea? Manere extra cellã nullatenus possuz. Tanta vero erat serenitas: vt nulla in aere nubes appareret. R. Hec est ꝟgo sancta. cc. j. Lectio secunda.

Sancta vero scolastica: cum ꝟba fratris negantis audisset: insertas digitis man9 super mensam posuit: ꝛ caput ĩ manibus omnipotentem dominum rogatura declinauit. Cũq; leuaret de mẽsa caput: tãta coruscationis ꝛ tonitrui ꝟtus: tãtaq; inundatio pluuie erupit vt neq; venerabilis benedictus: neq; fratres qui cũ eo aderant: extra loci limen quo sederant pedem mouere potuissent. R. Non eris int̃ virgines. cc. ij. Lectio tertia.

Cumq; die altero venerabilis femina scolastica ad cellã propriã recessisset: vir dei benedictus ad monasterium redijt. Et ecce post triduum in cella cõsistens eleuatis ĩ aera oculis: vidit eiusdem sororis sue animam de corpore eius egressam in colũbe specie celi secreta penetrare. Qui tante glorie eius cõgaudens oĩpotenti deo in hymnis ꝛ laudibus gratias reddidit euius q; obitũ fratribus denunciauit. R. In Regnum mundi. cc. ij.

Dilecte mi noli me deserẽ q̃dusq; mane loquamur de celestibus. Ad laud. ã. ãn. Quid ẽ quod loquerĩ soror? manere extra cellam non valeo: sed valedicẽs reuertar in domũ meam. ãn. Egredere si preuales de

nedicte sanctissime: & me dimissa/ ad mõasteriũ redi. ã. Rogaui fratrem meum benedictum: audire me noluit rogaui dominũ meum & audiuit me. ãn. Scolastica virgo sancta electa dei: ab infantia in opere atq sermone xp̃m secuta fuit. Ad bñd'. ã. In colũbe specie celi secreta penetrare vidit sororis aiam beat' benedictus. ps. Benedictus. Oro vt s̃ pme. sollita ¶ Sãcti valẽtini martyris. ãn. Sãcti martyris. aa. v. ℣. Gloria et honore. Collecta.

Presta quesumus omnipotens deus: vt qui beati valentini martyris tui natalicia colimus: a cunctis malis iminentibus eius intercessionibus liberemur. Inuitatorium. Iustus florebit. aa. v.

Claudius imperator dixit valẽtino Lctõ. j. Cur amicitia mea nõ frueris vt adores deos nostros: & superstitionem tuam abijcies? Ualentinus respõdit. Si scires gloriam dei idola respueres: & veruz dñm qui in celis est adorares. Respõdit quidã qui astabat: Quid vis dicere de altitudine deoruz nostrorum. Ualentinus respondit: dico q fuerunt homines miserrimi: & imundicia pleni. ℟. Iste sanctus. aa. vj. Lctõ. ij.

Cum aũt hec & similia dicẽt & claudius pacienter audiret dixit prefatus. Seduxit valẽtinus claudium: & mutatũ est cor eius: et tradidit eum prefecto qui tradidit euz asterio vt eum vbis mollibus inclinaret. Qui duxit eum in domum suam: vbi cum esset orauit dicẽs. Iesu xp̃e qui es verum lumen illumina domum istam: vt oẽs te cognoscant & credant in te. ℟. Iustus germinauit. aa. vj. Lectio tertia.

Audiens hec asterius dixit Miror te dicentem q xp̃us est lumen. At quidem si p euz illuminaueris filiam meã diu cecaz: quicq̃d p̃ceperis faciã Quod cuz fecisset valentin': puella ducta est corã se. Asterius cum vxore sua: & tota familia credentes: omnia idola fregerũt/ & baptizati sunt. Imperator vero hec audiens illos diuersis supplicijs interemit/ valentinuz vero fustib' cesum decollari fecit. ℟. Gloria & honore. aa. vj. ã. Hic est vere martyr. aa. 7 ¶ Scti sigfridi episcopi & pfessoris. ãn. Cõfessor domini. bb. iij. ℣'. Ecce sacerdos mag. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui semper vbiq es pñs vbiq gloriosus in sanctis tuis atq mirabilis: merit' btĩ sigfridi pfessoris tui atq põ-

tificis quesumus immensam clementiam tuam: vt sicut ei inenarrabilem gloriam cõtulisti: sic ad consequẽdã miam tuã eius nos facias ṗcib⁹ adiuuari. P dñ. Inuitat. Unum deum. bb.iij.ãn.fc. de cõi vni⁹ cṗi et confes. O magne presul. bb.v.ṗs. Benedictus. ã. Iste est qui añ deũ. bb.vij. ṗ. Mgt.

¶ De sancta iuliana virgine ꝛ martyre. ã. Aue gemma. cc.j.

OMnipotens sempiter- Oro. ne deus da nobis in festiuitate sancte martyris tue iuliane ꝯgrua deuotione gaudere: vt ꝛ potentiam tuam in eius passione laudemus: ꝛ ṗmissum nob; percipiamus auxilium. Inuitatorium. Regem virginum. cc.j. Lectio prima.

BEata iuliana nobilib⁹ orta natalib⁹/ a quodã pagano ad maritales inuitatur amplexus: sed coniugiu; respuens/ coram maximiano de fide accusata: grauib⁹ est afflicta supplicijs: sed cũ maiora ei pararentur carcere recipitur. ℟. Diffusa est. L. cõ. ij.

Interim autẽ in carcere angelus sathane in angelum lucis trãsfiguratur/ ṽgini suadet vt horrificas penas fugiens ad coniugiu; inclinet assensum. Intelligens in spiritu btã virgo has versutias dicit ei: vade retro sathana nõ sapis ea que sunt dei. ℟. Propter veritatem. Lectio tertia.

Denique educta de carcẽ tormenta ferre iussa est maiora: sed plura ei a deo adhibita sunt presidia. Nã omnes penas illatas: ac si epulas dulcissimas suscepit oblatas. Siquidem flammas ignium: et ollam superans feruentẽ: demũ capitis decollatione martyrium consummauit. ℟. Pulchra facie. cc.j.ãn. Simile est regnum celorum sagene.

¶ In cathedra sãcti petri: ad primas vesperas. ãn. Similabo eu; vi. bb.ij. Capm. Ecce sacerdos. ℟. Petre amas me? tu scis domine: quia amo te. Pasce oues meas. ṽ⁹. Simon ioãnis diligis me plus his? tu scis domine/ qꝛ amo te. Pasce. Hymnus. Iam bõe. Annue christe. aa.j. ℣. Ecce sacerdos. Ad Magt. ãn. Tu es pastor ouium/ princeps apostolorum tibi tradite sunt claues regni celorum. ṗs. Magt. Coll.

DEus qui beato petro apostolo tuo collatis clauibus regni celestis animas ligandi atque soluendi pontificium tradidisti: concede vt intercessionis eius auxilio/ a peccatorum nexibus liberemur. Per dominum. Inuit. Tu es pastor ouium/ princeps

apostolorum. Tibi tradidit deus claues regni celorum. ps. Venite exultemus. Hymnus. Jam bone pa. In primo nocturno. an. Pontificalis apex veneratur iure cathedre: quam primum meritis petrus cōscendit herilis. ps. Beatus vir. an. Hic super excelse posit⁹ fundamina petre: moribus exornat humeris quos vita reportat. ps. Quare fremuerunt. an. Antiochena polis diuini lumine solis irradiata sacrum colit hoc decus omnis ꝛ orbis. ps. Domine quid. v. Ecce sacer. l. j.

Cum beatus petrus ptransiret dei verbū disseminans: ꝛ appropinquaret antiochiam / omnes populi ciuitatis audientes eum venire cucurrerūt: ꝛ omnes maiores ꝛ nobiles cineres sparserūt i capite: multiq₃ cilicio sunt iduti nudis pedibus penitentiam agentes / ꝙ contra predicationē₃ eius: cū symone mago consensissent. R. in. Euge serue. hh.iij. Lectio. ij.

Hec autem et similia prosequentes: offerunt vexatos lā guoribus: et a demonijs turbatos. Quos videns penitudine magere: gratias referēs deo dicebat. Benedico te pater predicande: quia promissum filij tui per nos adimplere dignaris. Et iussit ante se poni omnē multitudinē egrotātiū. R. Ecce sacerdos. hh.iij.

Cumq₃ ad pdicationē ei⁹ sc. 3. omnis multitudo infirmantium clamaret vna voce hūc esse verum deum quem petrus annūciat. Subito imēsu₃ lumē grē dei appuit. Et cepūt palitici curré sani / ad pedes petri: lāguētes q̄q₃ recepta sanitate gaudē: ꝛ demōib⁹ plēi / liberati sunt. R. O clauiger regni celorum / pnceps aplorum: dignare pro nob piū exorare iesu₃ christū dominum. Ut precum votis tuarū diluat sordes culparum: tribuatq₃ post obitū / paradisi celestis introitum. v⁹. Pastorum princeps et athleta deuotissime petre: ora pro nobis deum et magistrū tuū. Ut precum. In secūdo nocturno. an. Huius amore de⁹ seruorum terge reatus: vt tibi cui placuit placidos nos reddere possit. ps. Cum inuocarem. p. ij. an. Pāde tuis celos quos seruas magne sacerdos: ne tibi commissos inuadat pestifer agnos. ps. Verba mea. c. v. an. Sidera scansurus terris quoq₃ dona daturus: quos deus elegit: tibi pastor petre subegit. ps. Domine dñs noster. a. ij. v⁹. Amauit. lc. iiij.

Tunc infra septem dies plusq₃ decē₃ milia hominū baptizati sūt: ita vt auiditatis desiderio: theophil⁹

q̄ erat ī ciuitate cunctis subli
mior: ingentem basilicam no
mine eccłie ɔsecrauit In qua
petro ab omni populo consti
tuta ē cathedra: ⁊ omnis de-
inceps mltitudo quotidie ad
audiendum verbum dei con-
ueniēs ci edebat sane doctri-
ne: quā sanitatū efficacia ɔfir
mabat. ℟. Jurauit dn̄s. bb. iiij
Sedit autem antiochie lc. v
septem ānis: postea rome an
nis viginti quinqꝫ sacerdota
lem cathedram tenuit. Sciē-
dū qꝫ cōsuetudo fuit antiquo
rum gentilium singulis ānis
mense februarij octo die: epu
las offerre super tumulos pa
rentum suorum: quas de no-
cte demones consumebant.
Ipsi vero credebant de ipsis
refici animas: circa tumulos
vagantes. ℟. Ecce vere israe-
lita. bb. iiij. Lectio sexta.
Hec autē cōsuetudo vix po-
tuit a christianis extirpari.
Quod attendētes sancti pa-
tres ordinauerunt vt de inca
thedratione sancti petri: q̄ fu
it antiochie: fieret festū eo-
dem die quo talia fiebant / vt
virtute festi cōsuetudo illa de
strueret / a q̄ etiā adhuc apud
aliquos vocatur festum petri
epularum. ℟. O princeps apo-
stolorum / o piscator hominū quē
vocauit christ⁹ petruꝫ ob magnū
mysterium. Solue nexus: et ca-
thenas nostroꝝ peccaminum. ℣.
Qui ligandi ⁊ soluendi possides
imperiū. Solue. In iij. noctur.
an. Qui regni clauos: ⁊ curaꝫ ge
stat ouilis presule quoqꝫ pio vite
renouatur origo. ꝑ. Domie q̄s.
a. iiij. a. Hic celi terreqꝫ petro cō-
misit habenas: vt referat clausis
⁊ soluat vincla ligatis. ps. Dn̄e
in virtute. a. vi. an. Solue iubē
te deo terrarum petre cathenas:
qui facis vt pateāt celestia regna
beatis. ꝑ. Domini ē terra. b. ij.
℟. Justum. Sm̄ Mattheū. xvj
In illo tempore. Uenit
iesus in partes cesaree
philippi: ⁊ interrogauit disci
pulos suos dicens. Queꝫ di
cunt homines esse filium ho-
minis? Et reł. Hom. bede pr.
Lectio sancti euangelij tan
to intenti⁹ est cogitāda: quā-
to constat quia magnam no-
bis fidei perfectionem cōmē
dat. Nil enim lucidius eo qꝺ
ait ad petrum. Tu es petrus
⁊ super hanc petram edifica-
bo ecclesiam meaꝫ ℟. Glorio-
sus vir. bb. iiij. Lectio octaua
Rurs⁹ si audire delectat quā
tū hec fides valeat nichil ap-
tius: eo quod domin⁹ ait de
ecclesia que super eum edifi-
cāda erat. Et porte inferi nō
preualebunt aduersus eam.
Porte inferi / doctrine sunt

neq̃ꝫ ꝛ tormenta ꝛ blandimē-ta persecutorum: sed ꝛ praua infideliū opera ineptaq̃ꝫ colloquia: que seducendo impru dentes ad inferos trahūt. ℟. Laudemus dominū. bb.iiij.f.ix. Quando autem dominus interrogat. Quem dicūt hoies esse filiuꝫ hominis? Domin⁹ non quasi de opinione vulgi nescius inquirit: sed vt expositis sententijs errantium discipuli probarentur veritateꝫ sue confessionis / non de opinione vulgata: sed de christo percepisse dominice reuelationis archana. Sed nos necesse est tanto humilius diuinitatꝫ eius alta venerari quāto illum meminimus humilius pro nostra exaltatione ad humanitatis infima descēdisse. ℟. Quodcunq̃ꝫ ligaueris sup terram erit ligatum ꝛ in celis. Et quodcunq̃ꝫ solueris super terraꝫ erit solutū ꝛ in celis. ℣. Tu es inquit petrus christ⁹ filius dei viui: respondens dominus ait: et ego dico tibi: quia tu es petrus / et super hanc petram edificabo ecclesiam meaꝫ. Et quod. Te deū. ℣. Justus germinabit. bb.iiij. Ad laudes. ān. Ecce sacerdos. cum ceterꝫ cap̄. ꝛ hymno. ℣sic̄. Exaltent eum in ecclesia plebis. Et in cathedra seniorum laudent eum ān. Quodcunq̃ꝫ ligaueris super terram erit ligatum et in celis: ꝛ quodcunq̃ꝫ solueris super terraꝫ erit solutum et in celis: dicit dominus symoni petro. ps. Benedictus. Ad secundas vespas ān. Ecce sacerdos magn⁹. capꝫ. Dedit illi dominus. bb.v. ℟. Quodcūq̃ꝫ. ℣. Exaltēt eū. ā. Btūs petrus apostol⁹ hodie astat ante dominum: et principatus sui gloriam cunctis presta poscentibus veniam: clauiger enim celsus exultat in celestibus propterea petimus ꝙ memor sit omnium q̄ ad ipsum confugiunt. ps. Magt.

¶ Si hec festiuitas in dn̄ica aliqua occurrerit ante q̄dragesimā: in sabbato anticipetur. Ne enim in secūdā feriaꝫ differatur impedit vigilia bti mathie in qua ieiunatur. Si autem hec festiuitas in capite ieiunij euenerit / in tertiam feriam anticipetur. ¶ De sancto mathia omnia in cōmuni de apostolis. hymnus. Mathia iuste. aa.j. ān. O gloriosi apostoli. aa.j. Si hui⁹ festi vigilia post initiū ieiunij q̄dragesimalis euenerit mētio tātum eius cum oratiōe vna facienda est. Si autem in aliq̄ sabbato ante quadragesimaꝫ occurrerit ibi ieiunabim⁹: sꝫ festum in secūdā feriā differatur Idem quoq̃ꝫ festū si in capite ieiunij euenerit in fer. qūi

tam differatur: sꝫ vigilia i feria tertia ieiunatur. Quascunqꝫ nouē lectionū festiuitates in quadragesima celebram⁹. omnia de festo die ⁊ nocte: et missam ad tertiam de ipso festo peragimus. Commemo. de quadragesima cū ant. vsi. et oratione. Missam de quadragesima ad nonam cū genuflexione celebramus. lcō. i.

Matthias de tribu iuda ciuitate bethleem / parentes habuit diuitijs et nobilitate insignes: et morū honestate pollentes. Qui ipsum ab annis puerilibus: diuine legis institutiōibus mācipanrunt. Ad pedes namqꝫ symonis magni sacerdotꝭ in lege doctissimi: omniū in breui legis prophetarūqꝫ scientiam comprehendit. Lctō. ii.

Studebat i etate tenera maiorum imitari studia: et annos pueriles morum vincere maturitate. Erat igitur corpore mūdissimus / animo prudens: in soluendis sacre scripture questionibus acutissim⁹: in consilio prouidus in sermocinatione expeditus Satagebat vt quod sensu pceperat: opere cōpleret. Tu autē domine miserere nostri

Lectio tertia.

Ut igitur lucerna de medio legis ad candelabrū transferretur ecclesie: vocatione christi dignus habitus christum pauperem ipse secutus: in consortium septuagintaduorum discipulorum ab ipso domino designatus est. Completo deinde dominice dispensationis mysterio: locum iude proditoris / inter apostolos est sortitus. Tu autē domine. l. iiij.

Cum autem deuenisset in ciuitatem galilee: ⁊ in synagoga euangelizaret christum. Iudei zelo repleti: vinxerunt eum: et nunciauerunt principi sacerdotum / ac senioribus: vt viderent quid facto opus esset / cuꝫ esset peritissimus in lege: ⁊ genere illustris: ⁊ acceptus in populo

Lectio quinta.

Hi vero habita deliberatione⁊ consilio: iusserunt vt adduceretur coram eis in consilium. Quod cum factuꝫ fuisset: facta est lōga disputatio inter summum pontificem / ipsum alloquentem: et eum respondentem. Ipse vero per leges et prophetas / ostēdebat: manifeste que de christo dixerat protestans se seruum eius: et in ipsum credere. Propter quod pontifex tanqꝫ blasphemum: protulit in eum sententiam lapidationis. Tu autē. Lcō. vi

Cumqꝫ ductus esset in locuꝫ lapidatorium: duo testes qui testificati fuerunt contra eũ. Primi duos lapides miserũt in eum: quos petijt sepeliri secum in testimonium illis. Lapidatus est ergo ⁊ securi percussus more romano: vt presidi deferretur. Et extẽsis in celum manibus reddidit spiritum. Secũdum matheũ. xj.

In illo tempore. Respõdens iesus dixit. Confiteor tibi domine pater celi et terre: quia abscondisti hec a sapientibus ⁊ prudentibus: et reuelasti ea puulis. Et reliq.

Homil. Augustini episcopi.

Sanctum euangelium cum legeretur audiuimus exultasse dominum iesum: et dicentẽ Confiteor tibi domine pater celi et terre: id est laudo te: nõ accuso me. Confessio enim non semper ad peccati accusationem: sed aliquando ad laudis pertinet declarationem: sicut in hoc loco. Magna exultantis dei confessio: salutis nostre est dispẽsatio.

Lectio octaua

Quãtum autem pertinet ad ipsius hominis susceptionem tota gratia singularis gratia: pfecta est. Quid meruit ille homo / qui christus est? Si tollas gratiam: et tantam gratiam qua vnum oportebat esse christuꝫ et illum quẽ nouimus. Tolle istam gratiam: quid christus nisi homo? Quid nisi qđ tu?

Lectio. ix.

Suscepit igitur christus animam: suscepit et corpus: suscepit plenũ hominem et coaptauit sibi: vnã facit dñs cum seruo personam. Quanta ista gr̃a / xp̃s ĩ celo: xp̃s ĩ terra: xp̃s siml' e celo ⁊ ĩ terra nec duo xp̃i: ſ; ideꝫ xp̃s in celo ⁊ ĩ terra. Xp̃s apud patreꝫ xp̃s ĩ vtero virginis xp̃s in cruce: xp̃s apud ĩferos subueniens quibusdam. Eo aũt ipso die xp̃s in paradiso cum latrone cõfitẽte quo nos ducat idẽ xp̃s. Cui cũ p̃re ⁊ sp̃ũ sctõ sit honor ⁊ gl'ia: laus gr̃arũ actio ⁊ bñdictio p infinita scl'oruꝫ secula amen. Oratio.

Deus qui beatum mathiã apl'orũ tuorũ collegio sociasti: tribue vt ei⁹ interuentione tue circa nos pietatis viscera sentiamus. Per dñm.

De sancto thoma de aquino. añ. Justum deduxit dominus per. bb. v. ꝟsic. Amauit eũ.

Oratio.

Deus qui ecclesiam tuaꝫ mira beati thome confessoris tui eruditione clarificas: et sancta operatione fecundas: da nobis q̃s: et que docuit intellecta cõspicere: et que egit imi-

tatione complere. Per dominum. Commemoratio de virginibus. an. Sanctum est verum lumen. require. s. de martyribus. aa. viii. ps. Mirabilis deus in sanctis. Oratio

Da nobis quesumus deus noster sanctarum martyrum perpetue et felicitatis palmas incessabili deuotione venerari: vt quas non possumus digne imitari humilibus saltem frequentemus obsequijs. Per dominum. Inuitatorium. Adoremus christum. cetera de communi. Lectio prima.

Beatus thomas de aquino/ordinis predicatorum doctor egregius: ex illustri prosapia comitum aquinorum in confinibus campanie: et partibus sicilie / originem claram duxit. Eius ortus antequam nasceretur fuit diuinitus premonstratus. Lectio secunda.

Quidam natus in campania re bonus et nomine: heremita spiritu sancto afflatus nunciauit matri eius dicens. Gaude domina: quia paries filium: et thomas vocabitur. Hic erit magnus in toto orbe in scientia et vita. Eritque frater ordinis predicatorum: et sic postea factum est. Tu autem. Lectio iii.

Natus igitur: thomas vocitatur: spreta seculi vanitate ordinem predicatorum ingreditur: et postea a fratribus carnalibus rapitur et quasi per biennium custodie mancipatur. Cumque nec minis nec blandiciis posset ab ordis proposito reuocari: per speciem puelle ad eum introducte subuertere querunt animum innocentis. Lectio iiii.

Qui mox de igne titionem arripiens/suggestricem ignite libidinis extra cameram effugauit: et signauit se: et dedit se in orationem cum lachrimis humiliter petijt sibi dari perpetue continentie castitatem. Mox affuerunt duo angeli circa renes stringentes et dicentes. Ex parte dei te cingimus cingulo castitatis quod nullatenus de cetero dissoluatur ex tunc nullum sensit stimulum venereee voluptatis. Tu autem.

Tandem matre Lectio. v. permittente per fratres ordinis ad ordinem est reductus. Cepit non segnitur studio intendere/velut apis argumentosa spiritualia mella colligens: vt suo tempore mellita effunderet eloquia doctrinarum. Lectio vi.

Tanto gaudio in contemplando mens eius replebatur / quod pluries cum in secreto loco ad orandum totum spiritum collegisset: visus est stare totaliter eleuatus a terra nullo pro-

sus inlxus corporeo fulcimēto. Lectio septima.

Quotiens sanctus dei disputare/scribere/vel dictare voluit/prius ad orationis secretum accessit: et inde surgens inuenit quod scriberet/vel dictaret quasi in libro aliquo didicisset. Nam vt socio suo fratri reginaldo secrete reuelauit: et secretum quamdiu vixit seruari voluit: scientiam suam non tam humano ingenio et studio: q̄ orationis suffragio diuinitus impetrauit. Dum quadam nocte/ hic sanctus orationi insisteret: sancti apostoli petrus et paulus ipsum de textu dubio scripture prophetice plenissime instruxerunt. O felix doctor hospes mundi: et ciuis celi: qui cum celestibus ciuibus loquitur/dū adhuc peregrinatur in corpore. Lcō. 8.

Cum apud neapolim in ecclesia deuotius oraret: quasi duobus cubitis a terra eleuabatur. Frater quidam videns et admirans: audiuit vocem a crucifixo ad quem orabat dicentē. Bene de me scripsisti thoma: quam ergo recipies p tuo labore mercedez? Qui respondit. Domine/ nō aliam recipiam mercedez: q̄ teipsum. Per hoc itelligebatur de propinquo labori suo fore terminum imponenduz.

Cum autem Lectio nona. de mandato domini gregorij pape decimi: ad consilium iret generale transiēs per cāpaniam languere cepit: et appetitum perdidit. Declinauit ad monasterium fosse noue/ cisterciensis ordinis: lāguor increuit: sanctus a doctrina non destitit/et ad instantiam fratrum exposuit eis cantica canticorum. Quedam stella ad moduz comete: apparuit supra monasteriū tribus diebus ante transitum eiusdem. Que cum ignoraretur/ quid significaret cum apparuit: ostendit prefati doctoris transitum dum cessauit. Nam sancto deficiēte: stella defecit. anno domini millesimo ducentesimo septuagesimo quarto vite vero sue anno quinquagesimo inchoante. Super Benedictus. ā Euge serue bone. bb.v. Commemoratio de martyrib9. ā. Vestri capilli. ℣. bb.ij Mirabilis oratio vt supra post vespas. ¶ In natali sancti gregorij pape et confessoris. āe super psalmos de die. Iste sanctus duz pro colligendis animab9 satageret: dedit illi dominus vt totam pariter anglorum conuerteret gentem. Hym.

Electus et dilectus domini gregorius: tandez post triduum inuenitur. Capitur/ trahitur/ consecratur: ac papa vrbis efficitur. ℟. Tertia ieiunij nocte columna lucis super eum emissa inuenitur. Capitur trahi. Hymnus. Iste confessor domini. ℣. iij ℟. Ecce sacerdos. an. Egregio beatitudinis tue preconio trium phat vniuersalis ecclesia: per te nobiliter instituta: aue papa insignissime romanorum decus: anglorum gloria: suesorum leticia/ sancte gregori interueni quesumus pro nostra et omniũ salute. ps. Magnificat. Oratio.

Deus qui anime famuli tui gregorij eterne beatitudinis premia contulisti: concede propitius: vt qui peccatorum nostrorum pondere premimur: eius apud te precibus subleuemur. Inuitatorium. Adoremus christum regem confessorum dominũ. Qui eterna sanctum gregoriuz coronauit gloria. ps. Uenite exultate. Hymnus. Iste confessor. In primo nocturno. an. Gloriosa magnifici voluntas gregorij: fructum reddidit domino tẽpore ↄtinuo. ps. Beatus vir. an. Instabat enim precibus/ diebus ac noctibus: constitutus a domino predicator maximus. ps. Quare fre. a. Erat enim ei pro omnibus cura grandis: gẽtibus orabat specialius pro anglis gẽtilibus. ps. Domine quid. ℟. Ecce sacerdos magnus. Lctõ. i.

Gregorius ex nobili et religiosa progenie romanorum: quodam presagio vocatus est gregorius quod sonat vigilans: nã q̃ recta docturus erat dum adimpleuit sibimet vigilauit: dum vero q̃ recta faciebat docendo disseruit vigilauit futuri temporis christianis. ℟. Fulgebat in venerando duplex decus gregorio: senatoria dignitas secunduz genus seculi: volũtaria paupertas iuxta preceptum domini. ℣. Beatus vir qui metuit dñz in mãdatis ei⁹ caput nimis. Iux. lc. ij.

Gregorius rome editus patre gordiano: non solum spectabili senatorũ prosapia: sꝫ ⁊ religiosam originem duxit. Nam felix eiusdem apostolice sedis antistes: eius atta⁹ fuit. Sed hanc sancte nobilitatis gloriam moribus extulit: probis actibus decorauit. ℟. Propter intollerabiles reruꝫ curas mundanarũ: recusabat p̃sulatum suscipere romanorum. Sed vict⁹ prece populi: suscepit iugum domini. ℣. Nec fecit proximo suo malum: ⁊ obprobriũ nõ accepit aduersus proximos suos. Sed victus prece. Lectio. iij.

Hic docibilis adolescens in liberalibus sufficiēter instructus cepit deo deuot⁹ existere: ⁊ ad celestem patriam anhelare. ℟. Uidens ergo vir beatus: anglorum casu pueros: bene inquit bene angli: vultu nitēt vt angeli. Oportet illis manifestare iter salutis eterne. ℣. Quoniam domini est regnum: ⁊ ipse dominabitur gentium. Oportet. In secūdo nocturno. añ. Exaudiuit ergo deus orantem gregorium: ⁊ saluauit per baptismum anglorū exercitum. ps. Cum inuocarē. añ. Ecce gens que prius monstra colebat et idola: nunc orat ad tēplum dei in timore domini. ps. Uerba mea. c.v. añ. Nunc ergo nomen domini laudemus mirabile: q̄ direxit vias nostras vltra maris semitas. ps. Domine domin⁹ nr̄. a.ij. ℣. Amauit. l. 4.

Tandem orbatus patre sex mōasteria in sicilia fabricauit: septimum vero infra vrbem in quo cum multis socijs itrauit: ⁊ postea de fratrum cōcordia prefuit. Quā q̄ autem infirmato stomaco propter abstinētias ⁊ orationes quotidie langueret: nūq̄ tamen qescebat quin aut oraret aut legeret/ aut scriberet: aut dictaret. A matre aūt sua ibi crudis leguminib⁹ pascebat. ℟. Dū oraret i obscuro ser-nus dei latibulo: lux imēsa sup eū resplēduit post triduū. Hoc signo cunctis proditus papa vrbis efficitur. ℣. Quia misericordiā ⁊ veritatem diligit deus: gratiā ⁊ gloriam dabit dominus. Hoc si. l. c. v

Deniq̄ benedictus pōtifex violenter eum leuitam septimū consecrauit. Nec multum post cōstantinopolim a pelagio papa pro negocijs eccl'ie destinat: vbi vite celest' propositū nō itermisit. Post causarū siquidem seculariū versigenes: refugiebat ad cōsortium fratrū suorum qui multi illuc eū secuti fuerant: germana charitate deuicti. ℟. m Orāte btīssimo ad dn̄m gregorio Sanata est plebs romana a peste inguinaria. ℣. Multum enī valet dep̄catio iusti assidua. Sanata est plebs ro. Lectio sexta.

Postq̄ romam reuersus est papa defuncto: eum licet renitentem / clerus et senatus populus concorditer elegerunt Missis autem literis ad imperatorē cōpatrē suū adiuratorie/ ne ꝯsentiret: mutato vt ferr̄ habitu/ cauernarū latibula reqsiuit. Sed indicio colūne fulgide sup eū de celo dependentis: inuentus captus ⁊ tractus summ⁹ pōtifex consecratur. ℟. Uere felicem p̄sulē vere fidei doctorem quo petente

panis christi formam accepit di-
giti. Ad confirmandam plebis fi
dem versus in cruentam carnem
℣. A domino factum est istud:
et est mirabile in oculis nostris.
Ad confirmandam plebis. In
tertio nocturno. añ. Dominus
de summo celo per sanctum gre-
gorium ditauit fidei dono anglo
rum collegium. ps. Domine q̄s
habita. a. iiij. a. Quoniā nō fuit
dolus in sancto gregorio: ideo
nunc requiescit in pace cum do-
mino. ps. Domine in virtute.
a. vj. añ. Quomodo multiplica-
sti tuam deus gratiam per beatū
gregorium gentem saluās angli-
cam nunc pretende iam fideli hāc
misericordiam: vt possit seruare
tuam deuotam iustitiam. ps. Do
mini est terra. b. ij. ℣. Justum
deduxit. Secundū Lucā. xix.
In illo tempore dixit Je
sus discipulis suis pa-
rabolam hanc. Homo quidā
nobilis abijt in regionem lō-
ginquam accipere sibi regnū
z reuerti. Et reliqua. Lcō. vij
Hic prim⁹ suus suorū dei se
scripsit. Quotidie ad mēsam
peregrinos habebat Omibus
pauperibus alimenta dabat.
Tribus milibus ancillis dei
octoginta libras auri annua
liter dabat. Per omnē regio
nem infirmis cocta stipēdia
mittebat. Verecūdiorib⁹ pro

de mensa sua scutellā dirige-
bat. Hierosolimis vero xeno
dochium constituit: z tam ibi/
q̄s in monte sina famulis dei
victum/ z vestitum annualiter
misit. ℟. Laudabile miraculum
per beatum gregoriū indulsit de-
us omnium. Traiani quippe ani
mam iam olim penis traditā pla
catus sancti lachrimis reuocauit
ab inferis. ℣. Omnia quecunq̄
dominus voluit fecit: in celo z in
terra: in mari z in omnibus abys
set. Traiani quip. Lectio. viij.
Quidā hēmita rogabat do
minum cum quo haberet pre
mium in celo: audiuit q̄ cum
sancto gregorio. Ille compa
rans suam inopiam eius di-
uitijs mirabatur. Audiuit se
cundo. Cur audes compara
re paupertatem tuam diuitijs
gregorij cum magis diligis
cattam tuam quam habes q̄s
ille tantas diuitias. ℟. Hodie
preclarissimus deo dignus epi-
scopus: et anglorum apostolus
A terrenis separatus coniunct⁹
est celestibus cum gloria grego-
rius. ℣. Ecce vere israelita i q̄ do
lus nō est. A terrenis se. lcō. ix.
Postq̄s vero ecclesiam ānis
tredecim mensibus sex dieb⁹
decē gloriose rexisset: ex hac
luce subtractus est. Cum au-
tē quidam inuidi quosdam li
bros eius combusissent: z ad

alios cōburendos anhelarēt petr⁹ diacon⁹ eis obstitit dicens: immane sacrilegiū esse tanti patris libros ꝯburere: super cuius caput dictantis ipe spūssanctū in colūbe specie sepissime ꝯspexit. Cū aūt ascendisset ambonē idē petr⁹ mox vt sctitati gregorij testimoniū dedit: iter v̄ba spiritū efflauit. Gregori⁹ quoqꝫ q̄ꝫdiu vixit libros suos legi ꝓhibuit. Rm. O q̄ꝫ admirabilis vir iste gregori⁹ inter antistites non minim⁹: qui suis tp̄ibus claruꝫ ꝛ futuris prebuit exēplū. Unde feliciter exultat xp̄i eccl'ia. v̄. Laudibus gl'iosus es gregori: qui letaris cū sctis. Unde. Ad lau. āñ

O Admirabile beati gregorij meritū quo intercedēte offa dn̄ici corpis pars digiti auricularis sanguie cruētata ac ostēsa est. ps. Dn̄s reḡ. ꝛc. āñ. Ad hui⁹ spectat meritū q̄ paganissimi traiani aīam oronibus ac lachrimis mercatā ex ip̄a infernoꝝ cōclaui eripuit. āñ. Eius quoqꝫ laudabile preconiū est q̄ anglorum eccl'ia noua semꝑ sobole fecundet. āñ. Ipsius quoqꝫ glorie ascribit q̄ sucesorū gl'ia vna cū sāctis hic quiescentibus ei⁹ precib⁹ constare videt. āñ. Laudem⁹ dn̄ꝫ quia doctrinis btissimi gregorij multi per orbē vniuersuꝫ de pctō elōgati reuertunt ad xp̄i clemētiam. āñ. Hodie vas electionis ꝛ habitaculū spūssctī btissim⁹ gregori⁹ pōtifex: ex hac luce subtractus: ad eterni regni sedeꝫ ē trāslatus. ps. Bn̄dict⁹. Ad mḡt. āñ. Gaudeam⁹ vniuersi eccl'ie filij: gaudeat specialius nūc āglorꝝ ppl'us: per beatū gregorium cōuersus ad dn̄m: cui⁹ vita ꝛ meritum fulget in ꝑpetuū. ps. Mḡt

¶ In festo sctē gertrudis v̄ginis nō martyris. ā. in euāgelio. Prudens ꝛ vigilans. cc. i.

A Desto dn̄e inuocatiōibus nr̄is ōps deus: ꝛ intercessiōe sācte gertrudis v̄ginis tue pctōꝝ nostroꝝ vīcula solue: ac desiderabilia ꝓpiciatiōis tue dona cōcede. Per. Collo. Cōmēo. de sctō patricio. ā. A progenie. bb. iij. Orō de cōi. Inuita. Adorem⁹ regem regum. cc. i. Lectio. i.

S Ancta gertrudis preclaris orta parentibus patre duce pipino: Etate florescēs īfantuli: pn̄te rege dagoberto a filio ducis austrasioꝝ in sponsā petebat: sꝫ ip̄a iurādo respuit dicēs nullum preter xp̄m eligere: de cuius prudēti respōsiōe oēs mirati sunt. Lctō. ij.

I n decimo quarto anno pr̄e mortuo: mr̄ de salute filie sollicita ad dn̄ꝫ confugit. Aitebant quidam insidiātes virginē rapere: vt

in possessiones et predia in-
troirent. Ipsa aũt ad temp⁹
ad franciam fugit: ex cõsilio
matris. Ibidẽ edificans insi-
gnẽ eccliaꝫ ad honorẽ dei ge
nitricis: ob votũ tutãde virgi
nitatis. Tandem mater ydu-
burgis noie: ꝓpriis manib⁹
tõdẽdo filiam depilauit: ꝛ nõ
abhorruit eam deformẽ red-
dere: vt decorã dño pñtaret.
Tu autẽ domine. Lctõ. iij.

Postea ad sanã informatio-
nem venerabilis epi amãdi /
domũ ꝓpriã ꝯstituit in eccle-
siam dedicari / monialiũ mo-
nasteriũ ꝯstrui: oia bona sua
sustentatiõi ibidẽ seruientiũ
deo deputans ꝛ sic ꝑ imposi-
tionẽ presulis: sacro velamie
suscepto: seipãꝫ cum filia sua
iugo dñi in disciplina mona-
stica mancipauit. Ancillarũ
xpi regulam statuẽs ꝑpetuo
duraturã: vbi in bono vitam
finiuit. Lectio quarta.

Gertrudis igitur famu-
la dei / cũ oẽ onus regiminis
sup se ad nimiã instantiã so-
rorũ suscepisset: vt diuine cõ-
templationi liberius vacaret
fidelibus dispẽsatorib⁹ foris
de reb⁹: ac infra septa mona-
sterij spũalib⁹ sororib⁹ curaꝫ
familiarẽ ꝯmẽdauit. Seipãꝫ
vero vigilijs orõnib⁹ ac ieiu-
nijs exercitans: diuinitus ita
perlustratur: vt pene oẽm bi-
bliotecam sacre legis memo
rie reconderet: ꝛ obscure alle
gorie mysteria spũ sancto re-
uelante audientib⁹ lucide re-
uelaret. Lectio quinta.

De romana ecclia ac de trãs
marinis regionibus: sctã vo-
lumia ad hũane doctrie dire
ctionẽ: in quibus cũ suis iugi
ter meditatiõibus inhereret:
per propriam sollicitudinem
ꝛ nũcios acqsiuit. Sctõꝝ ec-
clesias ꝛ hospitalia ex funda-
mẽto edificauit: orphanis / vi
duis ꝛ peregrinis: oia opera
mie: cũ strẽnua alimõia quo-
tidie largit ministrauit. Lc. vj.

Quadam vice cũ ante alta-
re beati sixti oratiõibus intẽ-
deret: descendit super eã spe-
ra flammea perlucida: et to-
tam basilicam sua claritate
tanq̃ꝫ hora meridiei ꝑlustra-
uit. Que cum paulatim vnde
venerat recessisset: suꝑ alias
sorores similiter apparuit in
signum veri luminis visita-
tionis: suꝑ quẽlibet sanctũ ꝓ
se et suis proximis fideliter
orantem celitus irradiãtes.

Contigit Lctõ. vij.
vt pro vtilitate mona-
sterij quidã nauigio missi tẽ-
pestas oritur: viderũt a lõge
beluam marinã mire crude-
litatis: naui horribiliter ap-

propinquare. Et cum vicini⁹ adueniret: pelagus tempestuosis fluctibus turbabatur tremefactis nautis de subita euersione nauis: et tanq̄ desperatis/vnus ex illis clamabat. Gertrudis/adiuua nos. Quo v̄bo ipsum tertio repetente subito belua abyssum petiuit/nautis cum prosperitate et gaudio eadē nocte portum adept⁹ optatum.

Post multa Lectio octaua. virtutum exercitia/cum p reuelationem diuinā se migraturam itellexisset: pastoralis cure deposuit sarcinam/substituēs sibi quādam bone indolis virginem neptem suā: de antiqua francorū nobilitate ortam vinfedrudem tribus tantū in hac vita degens mēsibus postq̄ deposuit regiminis onus: in quibus carnem afflixit ieiuniis et continuis orationibus: et induens cilicium perfunditur fletibus: petijt vt in corporis dissolutione nulla alia veste q̄ solita vestiatur: cilicij asperitate: et caput vilissimo peplo operiretur. Jussit addi et tertiū pannum scilicet vetustissimū quo cilicium tegeretur. lc.ix.

Mittit igitur ad virum religiosum dominum vlcanum: vt sibi diem annūciet exitus corporalis. Qui respondit. Scito p certo q̄ in die crastino sextodecio kalendas aprilis spiritum domino reddet. Nec trepidet quia statim in exitu suo beatum patricium cum angelis obuium habebit: quem tanta amicitia in hac vita percoluit. Sancta virgo gaudenter responsionem hanc suscepit: merentiū sanctimonialium cōuentum sacris cōsolatur exhortationibus. Docet mundum fallacem spernere/carnis desideria calcare/amarissimam inferni penam timere/eterne glorie beatitudinem desiderare/sponso christo sincero amore copulari. Jn lampadibus virginei corporeis: oleū ardere indeficientis charitatis. Deinde confitetur et cōmunicauit: sororibus mestis valefecit: totā se domino cōmittens: inter sustentantium manus sanctam animā deo reddidit. Anno etat⁹ sue tricesimotertio Multis claruit post mortē miraculis: ad laudem dei omnipotentis amē.

Ad bñdictus. añ. Simile ē regnū celorum sagene. cc.ij. ¶ De sancto patricio. añ. Ad te clamantes. bb.v. ¶ De sancto

cuthberto. ad p'las ves. a. super ps. de die. Alme confessor dñi presul regis eterni cuthberte consors sctõr: ɔciuis celestiũ exaudi preces tuor: sume vota supplicũ 7 pro nobis regẽ regũ ipm posce dñm. R. In sctis crescens virtutib' alm' vir cuthbert': despectis huius scli caduci reb' venerabilis per cuncta digne laudabilis Fact' est monachus. V. Corpe mẽte habitu factisq pbabilib' castris dñicis associat'. Fa. an. Oriens sol iusticie dignatus ẽ illustrare p ministros lucis sue cũctos fines orbis terre: ipi laus qui dedit anglis lucernã sue salutis cuthbertũ bonũ doctorẽ ac p his intercessorẽ. p. Mgt. oro.

Omps sempiterne de': qui in merit scti cuthberti confessoris atq pontificis semp es 7 vbiq mirabilis: qs immẽsã clemẽtiã tuã vt sicut ei eminẽtem gliaz cõtulisti: sic ad cõsequẽdã miaz tuã eius nos facias precibus adiuuari. Per. Cõmẽo. de ieiunio. Inuitato. Dño sctõrum presulum regi iubilemus In hac sacra solẽnitate pontificis nostri cuthberti. ps. Venite. In pmo noc. an. Auctor donor spũs inspirãs vera vatibus; p triũũ fat infantẽ cuthbertũ fore presulẽ. p. Btũs vir. a. j. an. Qui raphaelem archãgelũ tobbie dedit medicũ: cuthberti genu lãguidũ suũ sanat per angelũ. ps. Quare fre. an. Dũ iactant puppes salo sctũs orãs heret solo: mox vẽtor vis mutata naues vertit ad littora. p. Dñe qd. V. Ecce sacer. l. j.

Religiosus igit 7 pius pat cuthbert' christianissimis editus parẽtib': dũ octauũ etatis sue annũ felici auspicio igrederet: simplicibus puerorũ se sepe imiscuit lusibus. Qui dum quadã die solit se indulgeret lusib': puer paruulis acsi triẽnis iuxta ludentes apparuit: 7 ad eum accurrit 7 quasi senili cõstantia hortari eũ cepit: ne iocis 7 ocio indulgeret. Tu aũt. R. Cuthbert' puer bone indolis puigil nocturnis insistẽs hymnis Aidani epi aiam in celũ ferri vidit ab angelis. V. Cũ pastoribus ouiũ positus: pastor aiarũ a deo preelectus: mẽte 7 vultu supnis intentus. Aidani epi. Lctõ. ij.

Sancto autẽ cuthberto monita spernẽte/luget puer corruens in terrã: 7 faciẽ lachrimis rigans accurrũt cõsolaturi ceteri: sed ille pstat in fletibus. Tandẽ vo ille puer exclamãs: cõsolanti se cuthberto inquit. O sctissime ãtistes cuthberte ludere te iter paruulos non decet: quẽ dñs pastorẽ ecclie cõsecrauit. R. In

sctis. vt̄ȝ. ad vespas. Lect. iij.
Audiens hec cuthbert⁹ mestū infantē pijs blādicijs consolabatur: ꝛ relicto ꝯtinuo ludendi vanitate/domū rediijt: ac stabiliter iā ex illo tpe existere cepit. ℞. Patriarche nr̄i abrahe exēplo btūs paī cuthbertus hospitalitatis deditus obsequio: supnū ciuē gaudēs suscepit hospitio. Cui duȝ terrenū querit ministrare panē: recipere meruit celestē. ℣. Digreditur namq̧ vir dei panē cupiens deferre calentē sed rediens nequaq̄ inuenit conuinā. Cui dū. In. ij. noc. ā. Edomans corp⁹ iuuenis in vndis pnoctat mariꝫ: ibi deo vota laudis ex affectu reddit cordis. ps. Cū inuocarē. ān. Mirū dictu hinc egresso: ꝛ oranti genuflexo: membra refouēt rigida: equoris aialia. p̄. Uerba mea. c. v. ā. Adest frater curiosus: explorans quid agat iustus: quē languore et pauore: mox correptū sanat prece. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. a. ij. ℣⁹. Amauit eum dn̄s. Lctō. iiij.

In mōasteriū igiť se recipiens: nō solū fr̄ibus in vite sctitate parificari laborabat: sed sub acriori vita singulorꝫ supgredi nitebať studia. Un̄ suo abbate baisilo de medio sublato cuthbert⁹ idē suscipit officiū: sed post modū crescēte perfectiōis studio solitari⁹ factus: orōni vacat ꝛ ieiunio. ℞. Uir dn̄i cuthbertus maris tēpestate cū socijs preclusus: futuri diē sereni certū predixit. Cum quib⁹ etiā cibo sua sibi prece diuinit⁹ dato pasci ꝓmeruit. ℣. Positꝫ nāq̧ genib⁹ orōnē fudit nautasq̧ in dn̄o fidere iussit. Cū. Lc. v.

Sāctus iste quādoq̧ lāguore correpť⁹ est. Nā subito dolore genu illius correptū acri cepit tumore grossescere: vt neruis in poplice ꝯtractꝫ/pedem primo a terra suspensuȝ claudicans portaret. Dehinc ingrauescēte molestia: oī priuaretur incessu. ℞. Merito sāctitatis ꝛ gradu dignitatis accepto: vir dei sacerdotio nomen equabat officio. Prebens cūctis monita salutꝫ ꝛ exēpla bōe actionis. ℣⁹. Quod eñ verbo docebat operibus adimplebat. Pre. L. vj.

Qui die quadam deportatus foras a ministris atq̧ subito recumbens/vidit repente veniētem delōge equitē albis indutū vestimētꝫ ꝛ honorabilem vultu. Quiq̧ adueniēs desiliit equo: ac lāguidū gnu illius diligentius cōsiderans/coque inquit triticeam in lacte farinā: ꝛ hac confectione calida tumorem superunge ꝛ sanaberis: ꝛ his dictis ascendens equū abiit. ℞. Igne diuini feruoris domini

successus sanctus sacerdos cuthbertus: ignes noxios sepe repressit Suis sacris precibus. ℣. Fantasticum quidem ignem cum auctore suo effugauit: materialē vero ab edibus quas vorabat extinxit Su. In. iij. noc. ã. Quādam vexatā demone pergit sanctus inuisere: sed mox dirus fugit hostis: fit mulier incolumis. ps. Dñe quis habi. a. iiij. ān. Multos hic sanauit egros: languores depellens senos: multas effugauit laruas virtute crucis territas. ps. Dñe i ℣tute. a. vi. an. Sanctꝰ antistes cuthbertus vir perfectus in oībꝰ virtutibus erat monachus digne cūctis reuerendus. ps. Dñi est ter. b. ij. ℣ꝰ. Iustum deduxit. Lctō. vij. Secūdū Lucam. xij.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Sint lūbi vestri precincti. bb. 8. Etc. Semel etiā peregrinum vt hospitem suscipiēs: mensam ponit: et calidos se panes pollicet afferre: sed rediens tres panes insoliti cādoris et gratie: et domū mira redolētem odoris fragrātia reperit. Et sepius ex eo tempore et angelis locutus: et celesti depastus est cibo. ℟. Veriloquꝰ vates cuthbertꝰ ecclesie iussus precibus: lachrimisqꝫ coactus: vt ipse ante predixerat. Episcopali cathedra sublimatur: populisqꝫ regendis preficitur. ℣ꝰ. E secretis extrahitur latebris: et perfusꝰ genas lachrimis. Episcopali. l. viij. Cepit et hic sanctus spiritu pollere ꝓphetie: vnde semel cum duobus fratribus vt necessitas petebat: ad terrā pictauorum quasi celerius reuersurꝰ nauigās se ꝑ triduā tempestatem dixit retinēdū. Quod et contigit. Et dum in quadam insula nichil habentes victus detinerētur: deuictu spez ministrans socijs/ascendit terram: et tria frusta delphine carnis inuenit: et sic post triduum serenitate reddita ad propria remeauit. ℟. Celestium minister donoꝝ cuthbertus antistes: vxorem cuiusdā comitis aqua benedicta: virginē crismate perunctam: patremfamilias pane a se benedicto. Pristine reddidit sanitati. ℣. Iuuenem quoqꝫ iam pene moriturum sola oratione puerumqꝫ feminecem osculo tātum dato Pristine. reddidit sanitati. Lectio nona

Consummatꝰ igitur in virtutibus et miraculis episcopus constituitur: et post duos annos in episcopatu trāsactos: sciēs transitum suum imminere cure pastoralis ab iecto pondere: ad heremitice cōuersationis ꝑperauit ago-

nem. Ubi cum quinqꝫ diebus perstitisset: quesitus a quodā venerabili viro si quid comedisset: ostendit ei quinqꝫ cepas quarum vna erat minus q̄ꝫ media parte corrosa ⁊ ait. Hic victus erat his diebus: et cum os ardebat siti hoc recreatum est liquore: sed concertatores mei: nunq̄ꝫ michi tentationes intulere maiores. Intelligens autem sue resolutiōis tempus instare: intentus supernis laudibus animam carne solutam celis intulit: ad laudem dei omnipotentis amen. ℟. O beatum presulem cuthbertum: qui gratia diuini muneris vigens multiplicium morborum valitudines depulit. Prophetico spiritu pollēs plurimorum ac suipsius obitum et presciuit et prenunciauit. ℣. Admirandus cunctis operibus: et verbis diuina sapientia vitam composuit. Prophetico. ℣. Iustus germina. Ad laudes. an.

Christi fortis hic athleta ac verus anachorita mūdi tempsit hec infima: quo celi caperet summa. ps. Dn̄s regnauit. a. vij. an. Qui de rupe p̄mpsit aquam: post in vinum vertens eam: hoc vtrūqꝫ donum suo charo cōtulit cuthberto. an. In episcopatu suo iam exacto biennio: vt soli vacaret deo dilecto se reddidit antro. an. Hinc tangūtur artus sacri corporis: morbo letali: sciens vero se resolui: confortat ouile christi. an. Mox pater suos affatur: quisqꝫ vestrum temnat mundum/amet christum colat bonum: sic supernuꝫ sumet regnū. a. Languor accrescēs indies artus vexabat fragiles: ipse sacras fundens preces celicas p̄gustat laudes: dum terren⁹ redit dies eternus cuthberto dies salutares sumit dapes sic supernas scādit sedes. ps. Bn̄dict⁹. Commemo. de ieiunio. Ad Mag̃t. a. O magne presul cuthberte cui christus fuit viuere: cui mori lucrum perenne: dum post mortē viuis vere: signis diuinis inclite sanans a labe hinc rogamus pia prece tu pro nobis intercede. ps Magnificat. ¶ De sācto benedicto. an. Rex seculorum quē laudat vniuersa substantia rerū: per te creatarum: exaudi te fantes: et tui benedicti festa iubilātes: quos erutos a crimine facias tecum viuere: christus salus nostra christe finis expectatiōis nostre. ℣. Amauit eum domin⁹ et ornauit eū. ℟. Stola. Oro.

Omnipotēs sempiterne deus qui hodierna die carnis eductum ergastulo beatissimum confessorem tuum bn̄dictuꝫ subleuasti ad celum: concede q̄s: hec festa

tuis famulis celebrantib⁹ cũ=ctorũ veniã delictoꝝ: vt q̃ ex=ultãtibus animis ei⁹ clarita=ti congaudẽt: ip̃o apud te in=terueniẽte consociẽtur ꝛ me=ritꝭ. Per. Cõmẽo. de ieiunio Inuita. Cõfessoꝝ regẽ adorem⁹ Qui celestis regni meritũ ꝛ gl'iaꝫ contulit sctõ suo bñdicto. ps. Ve=nite. In. i. nocł. ãn. Fuit vir vi=te venerabilis gr̃a bñdict⁹ ꝛ noie a pueritia coꝛ gerens senile. ps. Btũs vir. ãn. Etatẽ q̃ppe sctis moꝛib⁹ trãsiens: nulli animũ vo=luptati dedit. ps. Quare fre. ã Sed cũ mũdo libere vti potuissꝫ: iam quasi aridũ mũdũ cum floꝛe despexit. ps. Dñe q̃d mult. ꝟ⁹. Amauit eũ dñs. Lctõ. i.

B Eatus bñdictus a pue ritia coꝛ gerẽs senile: nisi ani=mum voluptati dedit. Cũ au tem liberalibus studijs rome traditus multos per abꝛupta vicioꝝ ire cerneret: despectis studijs ꝛ relicto seculo: sancte ꝯuersatiõis habitũ q̃siuit. ℟. Relicta domo rebusq̃ pr̃is bñdi=ctus. Sctẽ ꝯuersatiõis habitum quesiuit. ꝟ. Recedens igitur sciẽ=ter nesciꝰ: ꝛ sapiẽter indoctus.

C um autẽ deser= ℓ. ij. (Sctẽ. ta peteret: nutrix sua secuta ẽ eũ. Cũ venisset ad locũ q̃ effi de dicit: ꝛ ibidem a viris ho=neste detineret: orõne sua nu trici flenti reintegratũ capi=steriũ reddidit: qđ ad purgã=dũ triticũ mutuauerat ꝛ casu fuerat fractũ: ꝛ ꝑ admiratiõe incole in igressu eccl'ie suspẽ=derunt. ℟. Patris cõmotus la=chꝛimis pro moꝛte nati lugentis. Sic sctũs oꝛabat dñm ꝛ moꝝ vite puerũ redonat moꝛtuũ. ꝟ⁹. Dñe inquit non aspicias pctã mea: sꝫ huius hois qui rogat resuscita=ri filiũ suũ. Sic sanct⁹. Lctõ. iij.

B enedict⁹ ꝓ laudes fugi=ens: nutrice occulte dimissa desertũ petiit: cui sublac⁹ vo=cabulũ est. Quo dũ pergeret monachus quidã romanus noie: ipꝫ reperiens ꝛ deside=riũ cognoscẽs habitũ sancte cõuersatiõis tradidit: et quẽ=admodum licuit ministrauit tribusq̃ annis ipi soli notus ibi mansit. ℟. Compatiẽs do=loꝛi sue nutricis: cũ lachꝛimis deo pꝛeces effudit. Atq̃ post lachꝛi=mas capisteriũ repauit. ꝟ. Assũs ptis secũ fracture ptibus: se xp̃o bñdict⁹ ꝓstrauit. Atq̃. In scdo nocł. ãn. Relicta domo rebusq̃ pr̃is: sctẽ conuersatõis habitum quesiuit. ps. Cũ inuocarẽ. ãn. Qui dum [illegible]emũ ꝑgeret roma=no mo[illegible]acho obuiauit: qui ei⁹ ꝛ desideriũ cognouit: ꝛ adiutoꝛiũ impẽdit. ps. Verba mea. c. v. ã Cũq̃ ei per funẽ submitti panem diabolus cõspiceret: iactauit la=pidẽ ꝛ tintinabulũ fregit. ps. Dñe

dñs nr. ℣. Justū deduxit. Lc. iiij.

Quidam autē presbitero/qui refectionē sibi in festiuitate paschali parauerat dñs apparens per visum dixit. Tu tibi delicias p̄paras: et seruus me⁹ in illo lacu fame cruciat. Qui protin⁹ surgēs cū alimētis q̄siuit eū: et reperit in specu. Et cū sedissent dixit. Sumamus cibū: q2 hodie pascha ē. Uir autē dei hoc ignorabat. Sūpto autē cibo: p̄sbiter recessit. ℟. Inito consilio venenum vino miscuere. Quo oblato signauit: sicq3 cōfractum est ac si pro signo lapidē dedisset. ℣. Intellexit vir dei q2 potum mortis habebat q̄ portare nō potuit signū vite. Quo. Lectō. v.

Eodē tpe in specu latitātem pastores inuenerūt: et ex tunc a multis freq̄ntari cepit. Quadam die tentator affuit/ nam nigra auis q̄ a vulgo merula vocat: vultui ei⁹ cepit importune isistere. Et licet ad signū crucis recesserit: tñ mirabilis et inusitata tētatio carnis ē secuta. Sed ipse se nudū in spinis et vrticis piiciēs: p vulnera cutis eduxit vulnera mētis: et ex tunc aliquid tale minime sensit. ℟. Frater erat mente captiu⁹ orōnis tpe vag⁹. Quē sanctus egressum v̄ga pcussit: et trahentē se nigrū puerū fugauit. ℣. Qui ex illa die nil tale passus est ab hoste: sed immobilis permāsit in orone. Quē sanctus. Lectō. vi

Cum autē iam celebre haberetur nomē eius: congregatio monasterij cuiusdā ad eū venit petens vt sibi preesset. Qui licz diu distulisset: dicēs suos et illorū mores conuenire non posse: tunc vict⁹ assensum prebuit. Postmodū intelligens vir dei q̄ de morte sua tractarent: allocutus est eos dicens. Misereatur vestri oipotēs deus: quare ista facere voluistis? Nūq̄d nō dixi vobis: vestros meis morib⁹ nō ꝯuenire? et recessit ab eis. ℟. Sanct⁹ pat bñdictus pphetico spū pollens Cepit vētura p̄dicere p̄sens absentia nūciare ac p somniū semet exhibere. ℣⁹. Regios euētus p̄dit fr̄es comedētes detexit: dormiētibus fabricā ostēdit. Cepit. In. iij. nocť. añ. Per visum dñs cuidaz sacerdoti apparuit dicēs: tu tibi paras delicias: et seruus me⁹ bñdict⁹ fame cruciatur. ps. Dñe q̄s. añ Surgens ergo sacerdos bñdictū quesiuit: inuenit inuētū ad gr̄as agēdum inuitauit. ps. Dñe ī vir. añ. Exinde cepit a pastorib⁹ freq̄ntari: qui cū ei cibos corpis deferrēt alimēta vite secum referebāt. ps Dñi ē t. ℣ Just⁹. Euāg. Dixit symō petr⁹ ad ie. bb. vj. Lc. vij.

Postmodū cū vir sctūs
in solitudine ꝟtutibus
succresceret/ tot sūt ab eo cō=
gregati: vt duodecim mona=
steria constitueret. Ceperūt=
qꝫ nobiles filios suos ei dare
nutriēdos omnipotenti deo.
Post hec migrans ad castrū
qđ cassinū dicit: in ipo tēplo
appollinis oratoriū bti mar=
tini fecit: ꝛ cōmorantē multi=
tudinē ad fidem vocabat. R.
Quā pulchra qꝫ sctā sunt btē tua
pconia tuis meritis. Rupes ma=
nant aquas; aque imitant rupeꝫ
ferrū enatat/ auis obedit/ emul⁹
perijt. V. Qm̄ te fideliter subieci=
sti creatori: ideo mirabiliter tibi
seruit creatura. Rupes. Lc. viij.
Post hoc antiqu⁹ hostis ap=
ta visione se eius ocl'is inge=
rebat: et vim pati se ab eo cō=
querebatur. Cūqꝫ interdum
clamaret/ bn̄dicte/ bn̄dicte/ ꝛ
non respōderet: adiūgebat.
Maledicte ꝛ nō bn̄dicte: cur
me psequeris? Uir quoqꝫ dei
doctrina fulsit/ nā scripsit re=
gulā monachorū discretione
precipuā: sermone luculentā.
R. Mundi cōtēptor inclitus: ce=
lesti virtute magnifice preditus.
Demonis ab ira binos saluauit:
ꝛ puerū oib⁹ mēbris ɔfractū repa
uit. V. Sic qꝫ de vacuo vase oleū
manare fecit/ et parci fratris su=
perbiā detersit. Demo. Lctō. ix.

Tēpe ꝟo q̄ de hac vita exitu=
rus erat: obit⁹ sui diē ānūcia=
uit. Et añ sex dies obit⁹ sui: se
pulturā suā apiri iussit: ꝛ i ipo
sexto die portatus ad ecclīaꝫ
pcepta cōmuniōe: erectis in
celū luminib⁹: inter discipulo=
rum manus orādo spiritū ef=
flauit. Uiderunt autē ipo die
duo monachi viā ab eius cel=
la in celū tendentē: stratā pal
lijs ꝛ choruscā innumeris lā=
padibus: et vir clarus desup
assistēs ait illis. Hec est via q̄
dilectus dn̄i benedict⁹ in ce=
lum ascendit. R. O felix benedi
cte iam de tua gloria secure no=
stris miserijs curā impende. Per
xp̄ꝫ excusa mala q̄ fecimus: ꝛ ob=
tine bona que poscimus. V. Ut
cruciatus infernorum possimus
euadere: et de dei conspectu tecū
gaudere Per xp̄m. V. Os iusti.
Dei reple= Ad lau. añ.
tus gratia benedict⁹ ab
infantia: contēpsit huius infima
mundi: sequens celestia. ps. Dn̄s
regna. Añ. Carnis domans su=
perbiā: vicit per abstinentiam:
purgauit atqꝫ pectora: sacrata p
silentia. Añ. Doctor fuit mirabi=
lis: seuerus ac tractabilis: et qđ
docendo protulit: prudens agē=
do pretulit. Añ. Redite trāsgres=
soribus: inclamitabat sepius: p=
ponit atqꝫ regulam: vite nouā de
formulam. Añ. Beatus hic cele=

stia iam nunc colit palacia: ha-bebit in qua gaudia: deū videns per secula. an. Gloriosus confes-sor dn̄i benedict⁹: vitam angeli-cam gerens in terris: speculum bonorū operū factus est mundo: et ideo cum christo iam sine fine gaudet in celis. ps. Bn̄dictus. Ad scd̄as vespas. an. Hodie mundo supernus. hh.v. ¶ Quando festū sancti cuthberti siue scti bn̄dicti: in scd̄a tertia vel quarta fer. post palmas eue-nerit: aut triduo ante pascha: eisdē diebus precedētis heb-domade anticipabūtur: exce-pto sabbato: in quo annūcia-tio dn̄ica celebrabitur. ¶ In annūciatione beate marie ad

Prias vesperas an. Prophete predicauerūt nasci saluatorē devir-gine maria. ps. Dixit. laudate. an. Ecce virgo conci-pies ꝛ paries filium: ꝛ vocabitur nomen eius emanuel. an. Missus est angelus gabriel ad mariā vir ginem desponsatā ioseph. an. Aue maria gratia plena dn̄s tecum: benedicta tu in mulierib⁹ in eter-num. an. Ne timeas maria inue-nisti grām apud dn̄m: ecce conci-pies et paries filium. Capłm.

Ecce virgo Esaie. vij. cōcipiet et pariet filiū: ꝛ vocabit̄ nomē ei⁹ emanuel: butirū et mel cōedet: vt sciat reprobare malū: ꝛ eligere bo-nū. ℞. Xp̄i ꝟgo dilectissima vir-tutū opatrix opē fer miser̄. Sub-ueni dn̄a clamātib⁹ ad te iugiter. ℣. Qm̄ pctō℞ mole p̄mimur: ꝛ nō ē q̄ adiuuet. Sub. hy⁹. Aue ma-ris stel. q̄re i cōm. eius. cc. g. ℣. Aue maria gratia plena Dn̄s te-cum. Ad magt. an. O gl'iosa fe-mina non solū bn̄dicta inter mu-lieres: sed inter mulieres bn̄di-ctas maiori benedictiōe specia-liter insignis. ps. Magt. Coll.

Deus qui de beate ma-rie virginis vtero ver-bum tuū angelo annūciante carnē suscipere voluisti: p̄sta supplicibus tuis: vt qui vere eam dei genitricē credimus: eius apud te intercessiōibus adiuuemur. ꝟsiculos et ℞la. ad oēs horas reqres dn̄ica pria aduēt⁹ dn̄i. Post ↄfel. in ↄpl. ꝛ in pria. ꝟsi. Egredief̄ ꝟga de radice iesse. Et flos de radice ei⁹ ascēdet. ℣. Egredief̄ dn̄s de lo co scō suo. Ueniet ꝛ saluū faciet pplm suū a pctis eo℞. ℣. Aue ma ria. Cōm. de ieiu. in ves. ꝛ ma-tut. Inuit. Aue maria grā plēa Dn̄s tecū. ꝑ. Ueni. hy⁹. Quē t-ra. ali⁹ hy⁹. O gl'iosa. vts. in ↄm̄. eiusd. dd. ii. In. i. noc. an. Missus ē gabriel angel⁹ a deo in ciuitatē nazareth ad virginē de-sponsatā viro cui nomen ioseph. ps. Domine domin⁹ noster.

a. Ingessus angel⁹ ad mariã ait: aue gratia plena dñs tecũ. p. Ce li enar. ãn. Maria turbat in sermone angeli: ꝛ cogitabat qualis esset ista salutatio. p̄. Dñi ē ter. b. ij. ꝟ⁹. Ex syon species decoris eius. ℟. De⁹ nr̄ manifeste vēiet.

Adest nobis Lctõ. j. dilectissimi fr̄es optatus dies beate ꝛ venerabilis semp virginis marie: ideo cũ summa exultatione gaudeat terra nr̄a/tante virginis illustrata annũciatiõe. Hec est ei flos cãpi: de qua ortuȝ ē preciosum liliũ cõualliũ: p cuius partũ natura mutatur ꝓthoplastoꝝ: delet ꝛ culpa. Tu. ℟. Missus est gabriel angel⁹ ad mariã virginē despõsatã ioseph nũciãs ei verbũ: ꝛ expauescit: virgo de lumie: ne timeas maria inuenisti gr̄am apud dñm. Ecce concipies ꝛ paries filium: ꝛ vocabit altissimi filius. ꝟ. Aue maria gr̄a plena dñs tecum. Ecce. Lctõ. ij.

Precisum est in ea illud eue infelicitatis eulogiũ. In tristicia paries filios: q2 illa i leticia dñȝ parturiuit. Eua eñ luxit: ista exultauit. Eua lacrimas maria gaudiũ in ventre portauit: quia illa pctõrē ista edidit innocētē. Uirgo q̃ppe genuit: q2 ꝟgo concepit. Inuiolata peperit q2 in cõceptu libido nõ fuit: vtrobiꝗ miraculũ. Extitit eñ et sine corruptiõe grauida: ꝛ i partu ꝟgo puerpera. ℟. Ingressus angel⁹ ad mariã ait. Aue gr̄a plena dñs tecũ. ꝟ. Bñdicta tu in mulierib⁹: ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. Aue.

Aue inq̃ȝ an- Lectio. iij. gelus ad eã: gr̄a plena dicit. Impleta est maria gr̄a: ꝛ eua euacuata est culpa. Maledictio eue: i bñdictionē mutat marie. Aue gr̄a plena dñs tecum. Tecũ in corde/tecum in vētre/tecũ in vtero/tecũ i auxilio. ℟. Aue maria gr̄a plena dñs tecũ. Spũs sctũs supueniet i te: ꝛ virtus altissimi obumbrabit tibi: quod eñ ex te nascetur sctm̄ vocabitur filius dei. ꝟ. Quomodo fiet istud: qm̄ virũ nõ cognosco: ꝛ respõdēs angelus dixit ei. Spi In. ij. nock. ãn. Rñdēs angelus dixit ad mariã: ne timeas maria inuenisti gr̄am apud dñȝ. ps. Eructauit. c. viij. ãn. Ecce concipies et paries filium: et vocabitur nomē eius iesus: hic erit magnus: ꝛ filius altissimi vocabitur. ps. Deus nr̄ refu. d. j. ãn. Dabit illi deus sedem dauid patris sui; et regnabit in domo iacob ineternum: ꝛ regni eius non erit finis. ps. Fundamēta. e. s. ꝟ. Egredietur virga. Lctõ. iiij.

Gratulare btã virgo maria: xp̄s e celo suo descēdit in vterũ tuũ. Ex sinu pa-

tris: descẽdere dignatus ẽ in vterũ matris. Bñdicta tu in mulieribus: que vitã ꝛ virȝ et mulierib⁹ peperisti. Deniqꝫ post illð bñdicibile p̄resagiũ dũ tacita ꝟgo secũ mentis altercatione cõfligit/ q̃lis esset ista salutatio. Nũcius interiȝ celestis exequitur: ne timeas maria: inuenisti gratiã apud dñm. ℟. Maria vt audiuit turbata est in sermõe angeli. Et cogitabat qualis esset ista salutatio. ℣. Quomodo fiet istud quoniã virum nõ cognosco. Et. sc. ℣.

Ait autẽ maria. Quomodo fiet istud: q̃m virũ nõ cognosco? Et angel⁹ ad eã. Spũssãctus supueniet in te: ꝛ virtus altissimi obũbrabit tibi. Audisti quomodo fiet/ spũssãct⁹ supueniet: vt ꝛ prolẽ gignas ꝛ ꝟginitatẽ nõ perdas: filium proferas: ꝛ post partũ incorrupta pmaneas. ℟. Dixit angel⁹ ad mariã: ne timeas maria. Inuenisti grãm apud dñȝ. ℣. Ecce concipies ꝛ paries filium: ꝛ vocabis nomen eius iesum. Inue.

O beata ꝟgo maria: sc. vi. seculũ oẽ captiuũ/ tuũ deprecatur assensum. Te dña mũdus sue fidei obsidẽ fecit. Noli morari ꝟgo nũciũ: festinãter responde verbũ: ꝛ suscipe filiũ. Ecce inquit ancilla dñi: fiat michi scðm verbũ tuum. Nec mora/ reuertitur nũci⁹: ꝛ virginalẽ thalamũ ingreditur christus. Efficitur subito pregnans btã dei genitrix: ꝛ p cũcta secula p̃dicat̃ hinc felix. Gaudeamus ergo ꝛ nos fratres in die tante virginis: que duȝ despõsaretur fabro: celi nupsit architecto: cui est honor ꝛ imperiũ in scl'a scl'orum amẽ. ℟. Ecce concipies et paries filiũ Et vocabit̃ nomẽ ei⁹ iesus. ℣. Hic erit magn⁹: ꝛ filius altissimi vocabit̃: ꝛ dabit illi dñs deus sedẽ dauid pr̃is sui. Et vo.

In. iij. noct. ãn Dixit autẽ maria ad angelũ: quomodo fiet istð q̃m virũ non cognosco: ꝛ respondens angelus spũssctũs supuẽiet in te: ꝛ virtus altissimi obumbrabit tibi. ps. Cantate. j. f. ij. ãn. Ideoqꝫ et quod nascet̃ ex te sanctum: vocabit̃ filius dei. ps. Dñs reg̃. exul. f. ij. ãn. Dixit aũt maria ad angelũ: ecce ancilla domini fiat michi scðm verbũ tuũ. ps. Cantate. ij. f. iij. ℣. Egredietur dñs. vt s. ad completoriũ.

In sc. vij. Secũdũ Lucã. j. In il. tpe. Missus ẽ angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee: cui nomen nazareth ad ꝟginẽ desponsatam viro: cui nomẽ ioseph/ ꝛ nomen ꝟginis maria. Et reliq̃.

Homil'. venerabilis bede.

Exordiũ nr̃e redẽptõis fr̃es

kmi hodierna sancti euãgelij lectio cõmẽdat: que angelu3 de celis a deo missum narrat ad ꝟginẽ: vt nouã i carne natiuitatẽ filij dei ꝑdicaret: per quã nos abiecta vetustate noxia renouari: atq3 inter filios dei ꝯputari possum⁹. ℟. Quõ fiet istud rñdẽs maria/ qr virũ nõ cogſco: angel⁹ ad hec Spũſſctũs ſupueniet i te: ꝛ ꝟt⁹ altissimi obũbrabit tibi. ℣. Ideoq3 ꝛ qd naſcet ex te ſctm̃ vocabit fili⁹ dei. Spi. Ut ergo ad ꝓmisse ſa- ſ. viij. lut3 mereamur dona ptingere primordiũ ei⁹ curem⁹ intẽta aure pcipere. Missus ẽ inquit angel⁹ gabriel. Aptũ ꝑfecto hũane restauratõis pricipiũ fuit: vt ãgel⁹ a deo mitteret ad virginẽ partu conſecrandã diuino: qr pria hũane pditiõis fuit causa cũ serpẽs a diabolo mittebat ad mulierem/ spũ ſupbie decipiẽdam: imo ipe in serpente diabolus veniebat: qui gen⁹ hũanũ deceptis parẽtib⁹ primis: imortalitatis glia nudaret. ℟. Dixit aũt maria ad angelũ. Ecce ancilla dñi: fiat michi ſcdm̃ verbum tuũ. ℣. Spũſſctũs ſupueniet in te: ꝛ ꝟt⁹ altissimi obũbrabit tibi. Ec. Q ꝛ ergo mors intra- ſc. ix. uit per femina3: apte redit et vita p feminã. Illa a diabolo ſeducta p ſerpẽtẽ: viro gustũ necis obtulit. Hec edocta a deo p ãgelũ: mundo auctorẽ ſalut3 edidit. Mater gener3 nri penã intulit mundo: genitrix dñi nri ſalutẽ attulit mũdo. Auctrix pcti eua: auctrix meriti maria. Eua occidẽdo offuit: maria viuificãdo ꝓfuit dũ dñ3 nostrũ concepit ꝛ peperit ſaluatorẽ mũdi. Sit ipi honor ꝛ impiũ in ſecula ſclorũ amẽ. ℟. Christi virgo. vr̃s. ad veſ. ps. Te deum. ℣. Benedicta tu in mulierib⁹. ℟. Sãcta dei genitrix. Ad laudes. ãn.

Ingressus ãgel⁹ ad mariã dixit aue maria gr̃a plena dñs tecũ. ãn. Ecce ꝯcipies in vtero et paries filiũ: ꝛ vocab3 nomẽ eius ieſum: hic erit magn⁹ ꝛ fili⁹ altissimi vocabitur. ãn. Quomõ fiet istud angele dei quia virũ in concipiendo nõ pertuli: audi maria virgo xpi: spũſſãctus superueniet in te: et virtus altissimi obũbrabit tibi. ã. Spũſſctũs in te deſcendet maria; ne timeas habẽs in vtero filiũ dei. ãn. Ecce ancilla dñi fiat michi ſcdm̃ verbũ tuũ. Egredief Cãm. eſa. xj. virga de radice ieſſe: ꝛ flos de radice eius aſcẽdet: ꝛ requieſcet ſup eũ ſpũs domini. hy⁹. Fit porta xpi. qre s. i cõceptiõe eiuſdem. ee. vij. ℣⁹. Aue maria. ãn. Hec est dies quã fecit dñs: hodie dñs afflictionem

populi sui respexit: et redēptionē misit: hodie mortē quā femina intulit: femina fugauit hodie deus homo factus: id quod fuit pmansit: et qd nō erat assumpsit: ergo exordiū nr̄e redēptiōis deuote celebremus et exultem⁹: dicētes glīa tibi dn̄e. ps. Bñ⁹. Ad hor. diurna. Hy⁹. Iā lucis. cū ceteris dicat̄ vt. 2. feria. q̄re s̄. in dn̄ica. i. aduēt⁹ dn̄i. Ad iij. cp̄m. Egredietur virga de radice. R. Ueni ad liberandum. v⁹. Timebunt gētes nomē. Ad. vi. cp̄z. esa. xi.

Non secundū visionem oculoꝝ iudicabit: neqꝫ scd̄ꝫ auditū auriū arguet: sed iudicabit in iusticia paupes: et arguet in equitate pro mansuetis terre. R. Ostende nobis dn̄e. v⁹ Memento. Ad nonam

Et pcutiet Cp̄z. ibid. terram virga oris sui: et spū labioꝝ suoꝝ interficiet impium: et erit iusticia cingulum lūboꝝ eius / et fides cinctorium renū eius. R. Super te hierl'm. v. Domine deus virtutum. Ad scd̄as vesperas. an. de laudi. ps. Dixit dn̄s Laudate pueri. Letat⁹. Nisi dn̄s. Lauda hierl'm. Cp̄. esa. xlv.

Rorate celi desup et nubes pluāt iustū: apiat̄ terra: et germinet saluatorē: et iustitia oriat̄ simul: ego dn̄s creaui eū. R. Christi virgo dilectissima. Hymn⁹. Aue maris stel. v. Aue maria gr̄a plēa. Ad magt̄. a. Gaudendū nobis est qꝛ christus mediator dei et hominū de sanctissima virgine virginū natus nature i sue diuinitatis sublimauerat personā: hāc pre oīb⁹ amemus laudem⁹ glificem⁹: hoc sibi subnectētes Maria maria totius sctitatis tu pricipalis gēma nos tibi hūiliter seruiētes ab hostis neqssimi mille millenis fraudib⁹ defēdas. p. Magt. Cōm. de ieiunio. Hec scd̄a vespera si in aliquo sabbato ante passionē dn̄i euenerit: ex integro festo attribuet̄: imposita an. tm̄ et orone de ieiunio. Simili modo fiat si p̄dictū fest. i aliqua dn̄ica an̄ passio. dn̄i euenerit. Si vo in aliquo sabbō dn̄ice passiōis eueñ. post Bn̄dicamus an. tm̄ et orone reci piat. Itē si triduo an̄ pascha hoc festū occurrerit: in sabbō an̄ palmas āticipet̄. Si autē in hebdo. paschali hec eadeꝫ festiuitas ceciderit: i eād. fer. an̄ palmas celebrabit̄. ¶ De scō ābrosio. In euāge. a. Iste homo. pb. iiij. Oratio.

Deus q̄ pplo tuo etne salutis btm̄ ābrosiū ministrū pcessisti p̄sta q̄s: vt quē eccl'ia tua doctorē vite habuit i t'ris intcessorē hr̄e mereat̄ i celis. p. Inuit̄. Unum deū. pb. iij. l. j.

Cum ambrosius in cu-
nis dormiret: aperto
ore examē apū aduenies os
eius impleuit. Cū autē ado-
leuisset z videret rome mrem
z sororē ꝟginē episcoporum
man⁹ osculari: ludens offere-
bat dextrā suā dicēs z id sibi
fieri oportere. Priusq₃ autez
edoct⁹ est in liberalib⁹ disci-
plinis: ꝯsularitat₃ suscepit in-
signia: vt regeret liguriā emi
liāq₃/venit mediolanū. lc.ij.
Cū aūt causa sedāde seditio
nis: q̄ erat in pp̄lo in petēdo
ep̄z prexit ad eccl̄iam: subito
fertur vox infantis sonuisse
ambrosiū ep̄m. Quo cogni-
to tormētoꝝ minas adhibuit
et publicas meretrices ad se
ingredi fecit: vt eos ab hoc
ꝓposito reuocaret. Lcō.iij.
Cūq₃ sic non ꝓficeret nocte
fugit ꝟsus ticinū putās se p-
gere: s₃ in mane in porta q̄ ro
mana dicit̄ iuenit̄. Fugit ite-
rū z latuit sed iterū est iuuēt⁹
Intelligēs aūt dei volūtatē:
fecit se a catholico ep̄o bapti
zari: z recept₃ oībus eccl̄iasti
cis officijs octauo die episco
pus est ordinat⁹. l.iiij.
Persecutiōes ab arria-
nis plurimas perpessus est.
Quidā de ip̄is acerrim⁹ di-
sputator: vidit angelū dei ad
aures ambrosij in eccl̄ia tra-
ctātis loquētem. Moxq₃ cō-
uersus: fidē quā expugnaue-
rat cepit ipse defendere. lc.v.
Occiso gratiano impatore a
maximo cesare: ip̄m maximū
excōicauit ābrosi⁹: admonēs
vt effusi sanguis dñi sui age-
ret penitētiā. Quod ille ꝯtē-
nēs: impiū pariter z vitā ami
sit. Per idē tp̄s demonia cla
mabāt se nō solū ad ābrosiū:
sed nec ad fores dom⁹ ei⁹ ap
propinquare posse: qm̄ ignis
insuperabilis om̄e illud edi-
ficiū cōmuniret. Lectio.vi.
Theodosio imperatori de-
negauit ambrosius introitū
eccl̄ie: eo ꝙ ꝑmisisset perimi
innocētes. Cui impator con-
tra asserebat: dauid adulteri-
um simul z homicidiū perpe
trasse. Rñdit ābrosi⁹. Qui se
cut⁹ es errātē: seq̄re corrigē-
tez. Qd̄ ꝟbū ita accepit ipa-
tor: vt publicam pniaz nō ab-
horreret. Nec pri⁹ se dignum
cōmuniōe iudicauit ābrosi⁹:
q₃ publicā ageret pniaz. Tu
autē. Sup bñd⁹. a. Ecce adest.
bb.v. Ad scd̄as ves. In euā-
gelio. añ. Iste est qui ante deū.
bb.vij. Orō. Deus qui popu
lo. vt̄s. ¶ De sctis i cōi inter
pascha z pēth. Ad p̄ias ves.
añ. sup p̄s. diei. Sancti tui dñe
florebunt sicut lilium all'a: z sicut
odor balsami erunt ante te alle-

luya. Capitulum. Sapien. v.

Stabūt iusti in magna constantia aduersꝰ eos qui se angustiauerūt: ꝛ q̄ abstulerunt laboꝛes eoꝛū viden tes turbabuntur timoꝛe hoꝛribili: ꝛ mirabuntur in subita tione insperate salutis. ℟ m. Ego sum vitis vera ꝛ vos palmi tes. Qui manet in me:ꝛ ego in eo hic fert fructum multum all'a all'. ℣ꝰ. Manete in dilectione mea sicut dilexi vos. Qui. Hymni ha bendi sunt sicut in alijs tēpoꝛibus extra pascha. ℣. Precio sa est in ꝯspectu domini alleluya Moꝛs sanctoꝛū eius alleluya. an̄ Filie hierusalem venite et videte martyꝛem cū coꝛona:qua coꝛona uit eum dn̄s in die solēnitatis et leticie alleluya all'a. ps. Magnificat. Inuitatoꝛium Exultent in domino sancti. All'a. ps. Uenite. In pꝛimo noct. a. Tristitia ve stra all'a:vertetur in gaudium al leluya. ps. Beatus vir. Quare fre. Cum inuocarem. ℣ꝰ. Gaudete iusti i domino alleluya Rectos decet collaudatio all'a. ℟ Beatus vir qui metuit dominum alleluya In mandatis eius cupit nimis alleluya all'a all'a. ℣ Potens in terra erit semen eiꝰ ge neratio rectoꝛuꝫ benedicetur In mandatis. ℟. Letabitur iustꝰ in domino ꝛ sperabit in eo ꝛ lauda buntur/oēs recti coꝛde all'a all'a.

℣ Letamini in domino:ꝛ exultate iusti ꝛ gloꝛiamini. Oēs. ℟. Filie hierusalē venite ꝛ videte martyꝛem/cuꝫ coꝛona qua coꝛonauit eum dominus In die solēnitatis ꝛ leticie alleluya. ℣. Quoniaꝫ cōfoꝛtauit seras poꝛtarum tuarum benedixit filijs tuis in te. In die. Hoc ℟ habeatur:tertiuꝫ qd nunc sequitur quādo de vno confessoꝛe agitur. ℟. Lux per petua lucebit sāctis tuis dn̄e. Et eternitas tempoꝝ all'a alleluya. ℣ꝰ. Uox leticie et exultationis in tabernaculis iustoꝝ Et. In secū do nocturno. an̄ Tristitia vr̄a. ps. Uerba mea. c. v. ps. Dn̄e dominus noster. a. ij. ps. Cōserua me dn̄e. a. iiij. ℣ꝰ. Clama uerunt iusti alleluya. Et dominꝰ exaudiuit eos alleluya. ¶ In festo plurimoꝛum martyꝛū. ℟. Tristitia vestra alleluya. Cōuertetur in gaudiū all'a all'a. ℣. Mūdus autem gaudebit vos autem contristabimini:sed tristitia vr̄a. Conuertetur. ℟. Confitebuntur celi mirabilia tua dn̄e. Eteni veritatem tuam in ecclesia sanctoꝝ alleluya all'a all'a. ℣ꝰ. Misericoꝛ dias tuas dn̄e internum cantabo in generatione et generationem. Etenim. ℟. Uidi ciuitatē hierusalem oꝛnatam et cōpositam: de oꝛationibus sanctoꝛum. Et ibi cā tant martyꝛes sancti canticū nouum alleluya. ℣. Magnus domi

nus ꝛ laudabilis nimis i ciuitate dei nostri i mõte sancto eius. Et. In. iij. noct. ã. Tristicia vr̃a. ꝓ. Dñi ẽ terra. bb. ij. ꝓ. Bti q̊rũ. d. vij. ps. Te decet. c. ij. ꝟ. Confitebuntur. R̃m. Preciosa est in cõspectu domini/ mors sanctorum eius all'a. ꝟ. In conspectu ois ppl'i eius. Mors. R̃. In seruis suis alleluya. Consolabit deus all'a. ꝟ. Judicabit domin⁹ populum suũ ꝛ in seruis suis. Cõsolabit. R̃. Letamini in domino et exultate iusti. Et gl'iamini oẽs recti corde alleluya alleluya. ꝟ. Cantate ei canticum nouum: bene psallite ei in vociferatione. Et. R̃. Ego sū vitis. vr̃s ad vel. ꝓ Te deum. ꝟ. Preciosa est in cõspectu. Ad laudes. ãn. Sancti tui dñe florebũt. vr̃s ãn. Sancti ꝛ iusti in domino gaudete alleluya: vos elegit deus in hereditatem sibi alleluya. ãn. In velamento clamabunt sancti tui dñe alleluya alleluya all'a. ãn. Spiritus et anime iustorū hymnum dicite deo nostro all'a all'a. ãn. In celestibus regnis sanctorum habitatio est alleluya ꝛ in eternum requies eorum alleluya. Capitulum. Stabunt iusti. vt supra ad vesperas. ꝟ. Vox leticie. ãn. Lux perpetua lucebit sanctis tuis domine alleluya: et eternitas temporum alleluya alleluya alleluya. ps. Benedict⁹.

Ad primam omnia peragantur sicut in prima hebdomada post pascha: cũ ãis de laudibus. Ad. iij. Capl'm. Sap. x.

Reddet deus mercedē laborũ sanctorum suorum: ꝛ deducet illos ĩ via mirabili: ꝛ fuit illis in velamēto diei: ꝛ in luce stellarū nocte. R̃. Tristitia vestra. Alleluya alleluya. ꝟ. Vertetur in gaudium. ꝟ. Gaudete iusti. Ad. vi. Capitulum. Sapientie. x.

Sancti dei tulerunt spolia impiorū: ꝛ decantauerũt domine nomē sanctũ tuum: ꝛ victricē manum tuam laudauerũt pariter dñe deus nr̃. R̃. Gaudete iusti in domino All'a all'. ꝟ. Rectos decet collaudatio. ꝟ. Clamauerũt. Ad. ix. cap. ec. 44.

Corpora sanctorum in pace sepulta sunt: ꝛ viuent nomina eorū in eternũ sapiētiā eorũ narrabũt om̄s populi et laudē eorũ pnũciat ois eccl'ia sanctorum. R̃. Clamauerũt iusti All'a all'a. ꝟ. Et dominus exaudiuit eos. ꝟ. Confitebuntur celi. Capl'm. Ad secũdas vesp. Apocalipsis. xxi.

Absterget de⁹ oẽm lachrimã ab oculis sctõrũ: ꝛ iã nõ erit ampli⁹ neq; luctus neq; clamor. s; nec vllus dolor q̃m priora trãsierũt. R̃. Ego sum. i vesp. ꝟ. Preciosa.

O martyr. N. proces. aa.viij Hoc mō cātādi sūt cursus diurnales de sanctis int̄ pascha et pēthecostē siue canant̄ de vno siue de plurib⁹. ¶ Seq̄t̄ plurimorum martyrum in euāgelio. ā. Uidi ciuitatē sanctā hierusalē ornatā: et ↄpositā de ornamētis sctōrū: et ibi cātant martyres scti cāticū nouū al leluya all'. ps. Mḡt. oro.

Exaudi dn̄e ppl'm tuum cū scōrum martyrum tuorum tibi patrocinio supplicātē: vt et tpal' vite nobis tribuas pace gauderet eterne repire subsidiū. P dn̄m. ¶ Sctōrū tiburcij et valeriani. ā. Uidi citatē v'l. Gaudēt in celis. aa. viij. s. j. xl. vene

Presta q̄s (rit. Colla. ops de⁹ vt q̄ scōrum martyrū tuorum / tiburcij et valeriani solēnia colim⁹: eorū apud te itercessionib⁹ adiuuemur. P. Cōm. solita. vts. N. vij. l. j.

Ualerian⁹ et tiburci⁹ cū p̄ciosas facerēt martyrū sepulturas: et elemosinis isisterēt accusati sūt apd almachiū p̄fectū: q facltates suas in viles psonas expēderēt: et punitos a se p scelerib⁹ cum gl'ia sepelirēt. Cū g lōga concertatio fieret int̄ ipos et almachiū de fide et idolatra tādē cōfusus i oib⁹ iussit vt aut sacrificarēt statue iouis: aut capite punirent̄. R. Tristitia v'ra.

Reia. q̄re i p̄cedēti follo. l. ij.

Cū aūt ducerent̄ a maximo corniculario p̄fecto / cepit flere sup eos vidēs q ad iteritū leti ibant. Tunc tiburcius dixit ei. Nos nisi pro certo didicissemus esse alterā vitā ppetuā: nūq̄ nos istā amittē gauderem⁹. Dixit ei maxim⁹ Cōtēnerem et ego vitam istam: si certū michi esset qd loqueris Dixit ei valerianus. Si pmittis q peniteas faciet te dominus certū de his in hora qua pro sui nois confessione tunicas istas corporales deponemus. Tu aūt. R. Cōfitebūt̄. l. iij.

Tūc maximus iurauit se de cetero crediturum: si quod p mittebant impleretur. Martyres vero fecerūt venire nocte ceciliam cum sacerdotib⁹ et baptisatus est maxim⁹: cum tota domo sua. Cum autē suscepissent martyriū: vidit maximus in ipsa hora angelos dei fulgentes sicut sol: et animas eorum egredientes de corporibus: quasi virgines ascēdentes ad celos. R̄m. Uidi ciuitatem. ān. Lux perpetua. Cōmēora. solita. vts. N. vij. post lau. ¶ In natali bti magni martyris. in euāgelio ān

Filie hierusalē vēite. or. Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: et itcedēte btō magno

martyre tuo ab hostium nos defende propiciatus incursu. Per dominum. ps. Beatus vir. Quare fremuerunt. Domine quid mul. ℣ Gaudete iusti in domino. Lectio pria

Beatus magnus apud Orchades insulas ortũdus fuit nobilissimus genere ꝛ alti sanguinis parẽtela. Pr eius insularum comes: ꝛ dñs nominatissimus mater eiꝰ de nobilioribꝰ illius terre duxisse fertur originem. In gestu iocũdus ꝛ hylaris. In ſmone amabilis: ꝛ affabilis: in incessu modestꝰ extitit et ḡuis: vt non appareret in eo quod posset offendere intuẽtes. ℟ Beatus vir. quere fol. ꝑcedẽti cum ceteris. Lectio secunda

Sed quia mores formãtur ex conuictu: cum ad intelligibilem etatem peruenisset inter tam furialem et feralẽ gẽtem constitutus: inter proter uos ad mores ferales / ad ritus ad fidẽ ipsos ad legẽ barbaros pronos ad mala/ illoꝝ moribus per dies aliquos cõformari maximus predo existere: rapinis ꝛ spolijs viuere cedibus indulgere. Quod tamen magis prauorum instinctu prouocatꝰ q̄ꝫ propria iniquitate pulsatꝰ creditur actitasse. ℟ Letabitur. Lectio. iij.

Sed omnipotens deus cui propriuꝫ est misereri ꝛ parcere: electũ suum a talibus voluit mercimonijs suspẽdere: ꝛ ostendere illi quanta oporteat eum pati pro nomine ipius. Ut qui sanguineꝫ innocẽtem multotiens fuderat: ipse quandoqꝫ spũssancti victima fieret vt proprium sanguineꝫ christo libaret. Unde cõtigit eum de manu violenti regis ꝛ predatoris euadẽ et cathaniam adire/ vbi honorifice susceptus est: ꝛ in comitẽ sublimatus: qui postmodũ glorioso martyrio coronatꝰ: victor migrauit ad dominum. ℟ m. Ego sum vitis. Ad benedictus an. Lux perpetua. ps. Benedictus dominus. Ad vespas. a O martyr magne. aa. vij. ¶ Sancti georgij marty. an. Filie hierusalem venite ꝛ videte. a. Coll.

Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis ꝛ intercessione letificas concede propitius: vt qui eiꝰ beneficia poscimus dona tue gratie cõsequamur. Cõmẽo. solita. A. vij. p. Cũ inuocarẽ. Uerba mea. Dñe dñs noster. ℣ Clamauerunt. Lectio pria.

Cum dacianus preses varijs tormentis affligeret christianos: intantũ vt q̄dã deuicti: idola adorarẽt,

Uenit quidā miles qui vidit christianorum angustias erogatis omnibus ꝛ veste militari deposita: et indutus veste christiana i medio sacrificātiū se iniecit exclamās. Omnes dij gentium demonia. ℟. Beatus vir. cum ceteris vt̄s. lc.ij.

Ad hec dacianus iratus cū eum ad se inclinare non posset fecit eum cruciari i eculeo et facibus ardentibus applicatis ad latera et verberibus plagis sale confricatis: ꝛ itrudi in carcerē. Post hec e carcere eductus i rota acutꝰ gladijs circunsepta ponitur: sed ipsa virtute dei confracta nō ledit. Deinde ponitur in sartagine plena feruente plumbo: sed facto signo crucis: ibi quasi in balneo refouet. Quibus visis dacianꝰ eū blandicijs tentare molitur. ℟. Leta-bitur. Lctō.iij.

Georgiꝰ aūt simulans ꝙ vellet deos adorare: cum adductus eēt in tēplo et adorasset deum: ignis de celo descendens / tēplū cū idolis ꝛ multis gentilibꝰ qui conuenerant omnino destruxit. Post modum distractus per ciuitatem: capitalem sententiam recepit: ꝛ signo crucꝭ se muniens expirauit. Dacianus autē inde rediens: igne celesti subito consumptus est ℟. Filie hierusalem. ān. Lux perpetua. ¶ Sancti marci euangeliste: ad primas vel. sup ps. de die. ā. Sancti tui dn̄e. kk.iiij Caþm. Stabunt iusti. kk.v. ℟⁊m. Candidi facti sunt nazarei eius alleluya splendorē deo dederunt alleluya. Et sicut lac coagulati sunt all'a all'a. ℣. In omnem terram exiuit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorū. Et. Hymnꝰ. Annue christe. aa.j. ℣. Preciosa. ān. Ecce ego ioānes. aa.iiij.p̄. Magnificat. Oro.

Deus qui beatum marcum euangelistam tuum euāgelice predicationis gratia sublimasti: tribue que sumus eius nos semper eruditione proficere: et oratione defendi. Per. Inuitatorium. Exultēt. kk.v. hymnus. Eterna christi mūera. aa.ij. ps. Celi enarrant. a.vj. Benedicam dominū. c.iiij Eructauit cor. c.viij. ℣. Gaudete iusti. Lctō.j.

Cum sanctus marcꝰ venisset romam: cū beato petro: ꝛ ad preces discipulorum scripsisset euangelium quod ab ore eiꝰ audierat: misit eum beatus petrus ad aquileiam: vbi cum gentem innumeram conuertisset redijt romam. Beatus petrus misit eum in egyptum. Cum autē ibidem et in vicinis natiōibꝰ

pdicãdo ꝛ miracula faciendo fructũ iestimabilẽ fecisset: reuersus romã missus ẽ in alexandriã. ℟. Uirtute magna reddebant apl'i. Testimonium resurrectionis dñi nostri iesu xp̄i all'a all'a. ℣. Repleti quidẽ spiritu sancto loq̄bãt cũ fiducia. Testi. l. ij.
Mox autem vt ingressus est ciuitatẽ: cum tradidisset calciamentum cuidam ad reparandum aniano nomine: ꝛ in operando manum suam grauiter lesit. Facto luto de sputo: sanauit eum in nomine iesu christi. Quod vidẽs vir ille: recepit euꝫ hospitio. Et ad predicationeꝫ suam ipse ꝛ domus sua: ꝛ alia multitudo magna ad dominum conuertit. ℟. Ibant gaudẽtes a conspectu consilij/quoniã digni habiti sunt pro nomine iesu contumeliã pati alleluya all'a alleluya. ℣. Non sunt loquele neq̄ sermones quorum non audiantur voces eoꝝ. Quoniam digni. Lectio tertia
Sancto igitur marco i carcere recluso: apparuit angel⁹ primo die ac secũdo: dñs ies⁹ xp̄s confortauit eum. Cũ aũt in crastino eũ traherẽt p ciuitatem: dixit. In manus tuas dñe ꝯmendo spm̄ meũ: tradidit spm̄. Cũ aũt reliquias ei⁹ vellent comburere: tanta facta est tempestas q̄ fugerent gentiles: ꝛ viri religiosi sepelierũt corpus eius quod postmodum venetias est translatum. ℟. Ego suꝫ. kk. v. ãn. Lux perpetua. Ad vesperas. ãn. Sancti tui dñe. ps. Dixit dñs. cuꝫ ceteris de apostolis. Ad Mgt. ã. Cõspicit i celis. aa. iiij
¶ De sctõ vitale. in euangelio. ãn. Filie hierusalem. Oro.
Presta q̄s oĩps de⁹ vt intercedẽte sancto vitale martyre tuo ꝛ a cũctis aduersitatibus liberemur in corpore ꝛ a prauis cogitationibus mũdemur in mente. Cõmẽo. solita. ps. In dño ꝯfi. a. iij. ps Dñe d̄s. a. iiij. ps. Dñe i v̄tu. a. vj. ℣. Confitebuntur. Lcõ. i.
Uitalis miles cũ paulino iudice suo igressus rauenuã: vidit xp̄ianũ quẽdã vrsicinũ noĩe arte medicũ ductũ ad martyriũ expauescere exclamãs dixit. Noli noli vrsicine q̄ alios curare cõsueuisti te eterne mortꝫ iaculo vulnerare. Quo audito: genua posuit ꝛ agẽs pniam q̄ expauisset: martyr effect⁹ ẽ. ℟. Preciosa. kk. v. cũ ceterꝫ. Lcõ. ij.
Ad hec paulin⁹ irat⁹ post penã eculei: iussit vt si sacrificare nollet/fieret fouea vsq̄ ad aquã: ꝛ ibi supin⁹ deposit⁹ lapidibus obrueref. Cũ aũt sic martyriũ ꝯsũmasset: sacerdos

appollinis q̄ hoc ꝯsiliū dederat: ibidē a diabolo arreptus clamare cepit. Incendis me martyr xp̄i. Et p̄cipitatus a diabolo expirauit. ℟. In suis Ualeria aūt ꝯiūx k.iij.(suis. ei⁹: cū reuerteret ad vrbē mediolanēsiū idolatras sacrificātes siluano icurrit. Qui cū eā hortarēt secū epulari dixit. Xp̄iana sum: nō licʒ michi de siluani vo̅ti sacrificijs manducare: tanta eā cede mactauerūt: vt vix seminecē eā sui ad vrbē p̄ducerēt: vbi infra triduū migrauit ad xp̄m. ℟. Ego sum. ā Lux perpetua. kk.v. ¶ Sancti petri martyris ordis p̄dicatorū. ā Filie hierl'm. Col. Presta q̄s op̄s deus vt bti petri martyris fidē ꝯgrua deuotiōe sectemur: q̄ p eiusdē fidei dilatiōe martyrij palmā meruit optinere. p. Cō. solita ps. Btūs vir. ps. Quare fre. ps. Dn̄e qd. a.j. Lectio p̄ia.

Beatus petr⁹ cū mediolanū pgeret p exequēda iq̄sitiōe ꝯtra hereticos sibi ab ap̄lica sede ꝯmissa sicut i publica p̄dicatiōe p̄dixerat. Quidā de hēticis p̄ce ꝛ p̄cio illoꝝ induct⁹: sacrū caput ei⁹ gladio ipetēs illū nō diuertētē: sʒ ptin⁹ hostiā se exhibētē ꝛ dicentē. In man⁹ tuas dn̄e ꝯmēdo spm̄ meū: ꝛ symboluʒ fidei subiungentem: dimisit occisum. Rela sicut de sancto georgio. Lectio secūda.

Claruit auteʒ miraculis adhuc viuens. Nā quēdam: nec loqui/nec spuere valētē: sanauit. Ali⁹ q̄dā nimia torsiōe grauat⁹ apposita cappa ei⁹ super pect⁹ suū: ꝓmē quēdā hn̄tem duo capita: ꝛ piloꝝ dēsitatem villosuʒ euomuit/ꝛ liberat⁹ ē. Cuidā muto: loq̄lā restituit. Post mortem vero ad k.iij. sepulchrū eius lampades frequenter sunt diuinitus accense. Quidam detrahens eius sanctitati a morsello suffocāte eum: liberatus est. Quedā hydropica facto voto sancto sanata est. Obsesse mulieres a demonibus liberāt: et alijs multʒ miraculis glorificauit dominus sanctuʒ. Ad laudē nominis sui quod est benedictū in secula amen. ¶ Sctōꝝ philippi et iacobi ap̄loꝝ. an. Ad v̄s. Sci tui. kk.iij. cp̄. Stabūt iusti. kk.v. ℟. Ego suʒ. hy⁹ Proni rogam⁹. aa.j. ℣. Iacobe iuste. aa.j. ℣. Annue xp̄e. ℣. Preciosa. ā. Nō turbet cor vestrū neq̧ formidet creditʒ i deū ꝛ i me credite i domo p̄ris mei mās iones m̄lte sūt all'. all'a. ps. Mḡt.

Deus qui nos Oratio. apostoloꝝ tuorū/ philippi: et iacobi solennitate le-

tificas: presta quesumus: vt quorum gaudemus meritis i struamur exemplis. Per. In uitatorium Exultent in domio. hymnus Eterna christi. aa. ij ps. Omnes gentes plau. v. i ps. Exaudi deus deprecatio nem. v. v. ps Exaudi de⁹ ora tionem. v. v. R⁹. Clamauerunt iusti. Lectio prima.

Philippus per sythiam viginti annis predicauit: vbi expulso drachōe qui erat sub statua martis in desertum: et suscitatis mortuis: qui de fla tu eius fuerant mortui: cōfra cta statua: i loco eius fecit eri gi crucem christi. Et post cō uersionem inumerabilium: et ordinatas ecclesias ibidem: rediijt ad asiam apd hieropo lim. Et destructa ibidem he resi ebionitaruz migrauit ad dn̄z: postq̄ per septem ep̄os et clericos: et populum ad se conuocatos istruxerat ꝛ ani mauerat diligenter. R. Uirtu te magna. kk. vij. Lectio scda.

Apostoli videntes ꝙ essent trāsituri ad gentes ordina uerūt iacobū alphei primum ep̄m fidelibus qui erant i hie rusalē remansuri. Septio au tem anno ep̄atus sui: cum p̄ dicasset per dies septem in tē plo: ꝛ fere omnes parati eēnt ad baptismum: quidam insa niens facta seditione: preci pitauit eū a loco predicatio nis. Episcopatus antē anno suo tricesimo: cum iterum te stimoniuz christo perhiberet de pinnaculo templi precipi tatus. Et orans patrē vt eis remitteret: pertica fullonis excerebratus est. R. Uidi por tam ciuitatis ad orientem positā et apostolorum nomina: et agni super eam scripta. Et super mu ros eius angeloruz custodiā all'a V⁹. Uidi ciuitatem sanctam hie rusalem descendentem de celo or natam tanq̄ sponsam viro suo. Et super muros. Lectio tertia.

Hic est iacobus: qui secūdū euangeliuz nazarenorum cō strixerat se non comesturuz: donec videret christum resur gentem. Unde christus resur gens apparuit ei dicens. Co mede: quia fili⁹ hominis sur rexit a mortuis. Hic est q̄ scri psit epistolam tribubus disp sis. Hic est cui egesippus vi cinus apostolorum secunduz ecclesiasticā historiam perhi bet mirabile testimoniuz san ctitatis: ꝓpter quod dictus ē iustus. Et secundū iosephuz propter mortem eius: subuer sa fuit hierusalem penitus: et destructa. R. Ego sum. kk. v. V. Preciosa est. In laud. a.

Ego suz via veritas ꝛ vita

nemo venit ad patrez nisi per me
all'a. ps. Dñs regnauit. cũ ce-
teris. Añ. Si cognouissetis me ꝛ
patrem meum vtiqꝫ cognouisset:
ꝛ amodo cognoscetis eum et vi-
distis eum alleluya all'a all'a. añ
Dñe ostẽde nobis patrẽ ꝛ sufficit
nobis all'a. añ. Tanto tpe vobis-
cum sũ ꝛ nõ cognouistis me: phi-
lippe qui videt me: videt ꝛ patrẽ
all'a all'a. Añ. Philippe qui videt
me videt ꝛ patrem meũ all'a. cap.
Stabunt iusti. kk. v. hy⁹. Ex-
ultet celũ. aa. iij. ℣. Uox leticie.
Añ. Si manseritis in me: ꝛ verba
mea in vobis manserint quodcũ-
qꝫ petieritis fiet vobis all'a all'a
all'a. ps. Bñdict⁹ Ad. iij cpꝫ.
Si manseritis Joã. vij.
in me ꝛ verba mea i vo
bis manserint quodcunqꝫ vo
lueritis petetis ꝛ fiet vob' ait
ie⁹ discipulis suis. ℟. Tristi-
tia vr̃a. kk. v. cũ ceter'. ℣. Gau-
dete. Ad vj. cp. Ex hist.
Isti sunt viri sancti q̃s
elegit domin⁹ i charitate nõ
ficta: ꝛ dedit illis gloriaꝫ sem
piternã quorũ doctria fulget
eccl'ia vt sol ꝛ luna. ℟. Gaude-
te. Ad. ix. cp. Ex histo.
Isti sunt triũphatores
ꝛ amici dei q̃ ꝯtẽnentes iussa
pricipũ: p̃mia eterna pcipere
meruerũt mõ coronant' ꝛ pal
mã obtinẽt sempiternam. ℟.
Clamauerũt. Ad vs. ãe de laud.
cũ ps. de aplis. cpꝫ. Ex. histo.
Isti sunt viri sctĩ q̃ viuẽ
tes in carne vitã mũdi
cõtẽpserunt: ꝛ peruenerũt ad
premia regni: ꝛ lauerunt sto-
las suas in sanguine agni. ℟.
Ego suꝫ. hymnus. Exultet ce
lum laudibus. ℣. Preciosa. añ.
Isti sũt viri scti q̃s. aa. viij vs.
ps. Mgt. ¶ In inuẽtiõe san-
cte cruc'. añ. sup oĩa laudate.
Ecce crucem domini fugi-
te ptes aduerse: vicit leo
de tribu iuda radix dauid all'a. ã
Adoramus te christe et benedici
mus tibi: quia per crucem tuã re
demisti mũdum alleluya. ã. Sal
ua nos christe saluator per virtu
tem sancte crucis qui saluasti pe
trum in mari miserere nob' all'a.
añ. Saluator mũdi salua nos q̃
per crucem ꝛ sanguinem redemi
sti nos auxiliare nobis te depre-
camur deus noster all'a añ. Tu-
am crucem adoramus domine tu
am gloriosã recolimus passioneꝫ
miserere nob' qui passus es pro
nobis all'a. Capm. Christ⁹ fa-
ctus est ꝑ nobis. vs in cõme.
eiusdẽ. cc. v. ℟. Per tuaꝫ crucẽ
salua nos xp̃e redẽptor Qui mor
tem nostram moriendo destruxi-
sti et vitam resurgendo reparasti
alleluya. ℣. Miserere nostri iesu
benigne qui passus es clementer
ꝑ nob'. Qui. Hy⁹. Salue crux
sctã. vs. i ꝯmẽo. eiusdẽ. cc. v.

℣. Hoc signum crucis erit in celo alleluya Cum dñs. an. O crux splẽdidior cunctis astris/mũdo celebris hominibus multum amabilis/sanctior vniuersis: q̃ sola fuisti digna portare talentum mundi dulce lignũ dulces clauos/dulcia ferens pondera: salua presentem cateruam in tuis laudibꝰ hodie congregatam alleluya alleluya allr̃a allr̃a. ps. Magñt. Or.

Deus qui preclara salutifere crucis inuentione passionis tue miracula suscitasti: concede vt vitalis ligni precio eterne vite suffragia cõsequamur. Qui viuis.

Ad completoriũ post confes. ℣. Adoramus te christe. ꝛc̃. cũ Allr̃a. Hoc signum crucis. Dicite in nationibus. Hec autem vespera si in secũda dñice vespa occurrerit: post Benedica. ã. dominicalis cum coll. subiungat. Qd si in secũda ascẽsionis domini vesperũ euenerit: post Bñdicamꝰ. ã. de sctã cruce cum collecta sequatur.

Inuitatorium. Alleluya salue crux sancta salue Allr̃a. p. Venite. Hyꝰ. Salue crux sctã. cc.v an. Crux bñdicta nitet dñs qua carne pepẽdit atq̃ cruore suo vulnera nr̃a lauit allr̃a. p. Cãtate. f.ij. ãn. Dulce lignũ dulces clauos dulce pondꝰ sustinuit qd meruit portare p̃ciũ huiꝰ seculi allr̃a ps. Dñs reg. exul. f.ij. ãn. Lignũ vite cruce tua dñe manifestatum est: mors eni p ipsam dãnata est ꝛ mũdus ois p illã illuminatꝰ ẽ oipotens dñe gl'ia tibi allr̃a. ps. Dñs reg. irascã. f.iij. ℣ꝰ. Adoramus te xp̃e ꝛ benedicimus tibi allr̃a. Quia per sanctã crucẽ tuã.

Lcõ.j. Secundũ Joannẽ.iij.

In illo tẽpore. Erat homo ex phariseis nicodemus nomine princeps iudeorũ. Et reliqua. Helena constãtini mater/ diuinis ammonita visionibus hierosolymam petit: atq̃ ibi locuz in q̃ sacrosanctum corpus christi patibulo affixũ pependerat: ab incolis perquirit. Qui idcirco ad inueniendum difficilis erat: quia ab antiquis persecutoribus: simulacrum veneris in eo fuerat defixuz: vt si quis christianorũ in illo loco xp̃m adorare voluisset: venerem videretur adorare: et ob hoc pene obliuioni datus fuerat locus. ℟. Dulce lignum dulces clauos: dulce pondus sustinuit. Quod dignũ fuit portare p̃ciũ huius seculi allr̃a. ℣ꝰ. Hoc signum crucis erit in celo cum dominus ad iudicãdũ venerit. Qd. Lctõ.ij. Vocati ergo a regina peritiores iudeorum qui erãt hierosolimis ꝛ sciscitati: cũ nichil veruz vellẽt dicere:

iussi sunt omnes i ignē tradi. Qui cū timuissent: tradiderūt ei iudam dicētes. Hic est vir iusti pphete filiꝰ: qui nouit legem cum actibus. Quem vocans helena dixit: elige quod vis vitā an mortē. Si vis viuere in terra ꝛ in celis: dic michi vbi est absconditū lignuz dñice crucis. Locum nō noui inquit iudas: qꝛ nec ibi erā qñ crucificus est. Beata helena dixit. Per crucifixuz fame te interficiam nisi dixeris veritatez. Iussit ergo eum mitti in lacum siccum per septez dies. Quibus transactis clamauit iudas de lacu dicens. Obsecro vos educite me: et ego ostendam vobis crucem xpi. Cūq3 eduxissent eū perrexit ad locū vbi iacebat sctā crux: ꝛ accipiēs fossoriū pcinxit se: ꝛ cepit fodere viriliť. R. Hoc signum crucis erit in celo cū dominus ad iudicanduz venerit Tunc manifesta erunt abscondita cordis vestri allā allā. V. Cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: ꝛ cepit iudicare seculuz p ignem. Tunc manifesta. L. cō. iij Cunq3 fodisset passus viginti: inuenit tres cruces absconditas / quas attulit in ciuitatē interrogabat helena: que eēt crux christi sciebat eniz alias esse latronum: qui cum eo fuerāt crucifixi. Ponēs igr̄ eas i media citate expectabat glīā dei. Et circa horā nonā fērebat mortꝰ iuuenis i gbato: iudas aūt gaudio repletꝰ posuit duas cruces sup eum: ꝛ nō surrexit. imposita autez tertia cruce dominica / statim surrexit. Omnesq3 qui aderant: glorificabant deum. Tunc regina voti sui compos effecta: templum mirificum in eo loco in quo crucem repererat: regia ambitione construxit. R. Per tuam crucem. vīs. ad vesperas ps. Te deum. V. Omnis terra adoret te deus; et psallat tibi alleluya. Ad laudes. ān. Helena ꝯstātini mr̄ hierosōlymā petijt allā. p. Dñs regnuit. an. Tūc pcepit eos oēs igne cremari: at illi timētes tradiderūt iudā all'. ā. Cūq3 ascēdisset iudas de lacu ꝑrexit ad locū vbi iacebat sctā crux all'. ā. Orabat iudas deꝰ deꝰ meꝰ ondē michi lignū sctē crucis allā. ā. Cū orasset iudas: ꝯmotꝰ ē locꝰ ille i q̄ iacebat sctā crux all'. Capm. Ad gala. vi. Michi autē absit gl'iari: nisi in cruce dñi nr̄i iesu xpi p quē michi mūdꝰ crucifixꝰ ē: ꝛ ego mūdo. hyꝰ. Signū crucis. vīs. cc. vj. V. Dicite i natiōibus allā. sr bnd'. ā. Helena sctā dixit ad iudam: comple desideriū meū ꝛ viue super terram; vt ostendas

michi qui dicitur caluarie locus vbi absconditum est preciosũ lignum dñicum alleluya. ps. Benedict⁹ Ad iii. Cpm. i. vel. ij.

Christ⁹ peccata nostra pertulit in corpore suo super lignũ: vt peccatis mortui iustitie viuamus cuius liuore sanati sumus. ℟. Adoramus te xpe: 2 bñdicim⁹ tibi Allła alla. 2 sic de aliis feis. ℣. Hoc signũ crucis. cc. v. Ad. vi. cps.

Recõciliauit Collocẽ. i. nos xps in corpore carnis sue per mortez crucis exhibere nos sanctos 2 imaculatos: 2 irreprehensibiles coram xpo. ℟. Hoc signuz crucis ℣. Omnis terra. Ad ix. Capz.

Christus pro Roma. v. nobis mortu⁹ est multo magis iustificati nũc i sanguine ipsius salui erimus ab ira per ipsum. ℟. Oñis terra. ℣. Dicite in nationibus. ¶ Ad scdas vel. ãn. de laud. ps. Dixit do. Cõfitebor. Btũs vir. Laudate pueri. Laudate dominum omnes gentes. Cap.

Conuiuifi= Collocẽ. ij. cauit nos xps donãs nobis oĩa delicta: 2 semeipm tulit de medio affigens cruci expoliãs principat⁹ 2 ptãtes: traduxit confidenter palã triumphãs illos i semetipo. ℟. Per tuã crucẽ. vsq. ad vs. hy⁹. Salue crux. cc. v. ℣⁹. Hoc lignum. ãn. super Magnificat

Crux fidelis inter oẽs arbor vna nobilis nulla silua talem profert fronde flore germine dulce lignũ dulces clauos dulcia ferens pondera assis nobis custodia contra inimici iacula alleluya. ps. Magnificat. Memoria de sctis. ãn. Uidi ciuitatez. kk. vi. ℣. Pre

Presta que= Oro(ciosa. sumus omnipotẽs de⁹ vt qui sanctorum martyrum tuorum allexandri euentij: et theodoli natalicia colimus: a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per Lectio prima.

Sanct⁹ alexãder a beato petro quintus senatorum: maximam partem et ipsum hermetem prefectũ: cũ vxore 2 filiis: et mille ducẽtis quinquaginta seruis: 2 eoruz familijs baptizauit. Unde aurelio a troiano datur edictũ: vt omnes xpianos interficiat. Unde cum diuisim in vinculis tenerentur hermes et alexander: dicit tribun⁹ hermeti. Ibo 2 super alexandrũ triplicabo vincula: 2 si tunc p virtutem dei tui ad te venerit credam. Dixit 2 facta sunt: et noctu alexãder hermetẽ visitat. ℟. Tristitia vr̃a. kk. v. f. ij.

Cumq3 tribunus triplicas=

set vincula: custodes etiam ꝛ claustra sancto alexādro: nocturno tempore quinquennis puer apparuit: ꝛ cum facula ardente perduxit euȝ ad hermetem indomum quirini clauso cubiculo. Postea vero quirinus veniens aperuit ostiū: ꝛ vidit eos simul orantes: ꝛ faculaȝ ardendem: ꝛ dixit ad eos. Saluam facite filiam meam: quia struma illius collum circundat: ꝛ sic in christum credam. ℟. Letamini in domino. Tribunus vero quirinus per sanitatem filie eius christianissimus effectus est. Eduxitq; sanctos presbiteros euentium: ꝛ theodolum ad alexandrū. Post hec vero tribunus quirinꝰ: quia christum confitebatur: iussit aurelianꝰ linguaȝ eius abscidi: ꝛ postea in eculeo torqueri: ac manibus eius ꝛ pedibꝰ abscisis ad vltimum decollari. Sanctꝰ vero hermes post diuersa supplicia gladio cesꝰ martyrium adeptus est: sanctos vero alexandrum euentium: et theodolum iussit aurelianus i eculio leuari: ꝛ vngulis atq; lapidibꝰ attrectari martyriuȝ compleuerunt. ℟. Vidi ciuitatem. Commemoratio solita. ¶ In festo scti ioānis an̄ portā lati. cā. Apo. ii.

Vincenti dabo de fonte aque viue gratis: q vicerit possidebit hec ꝛ ero illi deus ꝛ ipse erit michi populus. ℟m. Ego sum. kk. v. Hyꝰ. Celestiȝ aule. aa. i. Annue christe. aa. i. ℣ꝰ. Preciosa in con. an. In feruentis olei dolium missus ioānis apostolus diuia se protegēte gratia illesus exiuit alleluya alleluya. ps. Magt. Oro.

Deus qui conspicis q̄ꝫ nos vndiq; mala nr̄a pturbāt: presta quesumus vt beati ioannis apostoli tui: et euāgeliste intercessio gloriosa nos protegat. Per. Inuit. Exultēt in domino. kk. v. Hyꝰ. Eterna christi. aa. ii. ps. Confitebimur. e. ii. Dominus regnauit exul. f. ii. Dominus regnauit irascantur. f. iii. ℣ꝰ. Confitebuntur celi. Lectio. i.

Hodie fratres charissimi sancti ioannis euāgeliste gaudentes illam celebramꝰ natalē: q sicut eccl̄iastica narrat historia: ab epheso iussu domiciani romā pductꝰ ꝛ pn̄te sēatu an̄ portā latinā i olei feruētis doliū missꝰ ē: ex q tn̄ diuia se ptegēte gr̄a: taȝ liber exiit a dolore corpis: q̄ȝ alienꝰ erat a corruptiōe carnis. Hic ē em̄ ioānes apl̄s: et euāgelista filiꝰ zebedei: fr̄ iacobi: ℣go electꝰ a dn̄o atq; i-

ter ceteros magꝫ dilect⁹. R. Joānes apl's ꝛ euāgelista i dolio feruētis olei missus erat. Diuina se ꝓtegēte grā illesus exiuit all'a. V. Eccl'iastica narrat historia q a domiciano cesare rapt⁹ fuerat. Hui⁹ igit̃ ioan= lc.ij. Diuina. nis int̃ alias ꝟtutes magnitudo signoꝝ hec fuit: mutauit i aurū siluestriū frōdiū ꝟgas. Litoriſqꝫ saxa i gēmas: ꝛ gēmarū fragmēta i ꝓpriā refor mauit naturaꝫ. Uiduāqꝫ ꝑce ppli suscitauit: ꝛ rediuiuū iuuenis corp⁹ remeāte aiā repa uit. R. hic ē btīssim⁹. D.ij. et est lcōꝫ i scd'o noct. i festo eiaſō. Beat⁹ aūt ioānes apl's l.iij. ꝛ euāgelista āno sexagesimo septimo post passionē dn̄i saluatoris: sub traiano principe lōgo vetustatꝫ senio fess⁹: itm̄ vt discipulorū manib⁹ susten tat⁹ vix ad eccl'iaꝫ pergeret. Sciēs diē mortꝫ sue iminere iussit sibi ꝑparare sepulchrū: ꝛ dn̄ica die post celebrationē missarū viuēs tumulū intrauit: ꝛ q̄si i lectulo ita in sepulchro se collegit: tā extraneus a dolore corpis: q̄ꝫ alien⁹ fuerat a corruptione carnis. R. Uox tonitrui. D.iij.p̄ Te deū. V. Preciosa ē. Ad lau. ān. Scti tui dn̄e. kk.iiij. Cpm. Apoc.j. Qui vicerit et custodierit vſqꝫ in finē opa mea dabo illi ptātem sup gētes sicut ego accepi a p̄re meo: et dabo illi stellā matutinā. hy⁹. Exultet celū laudib⁹. aa.iij. V. Uox leticie. ān. sup bn̄d⁹. Iste est ioānes. D.iij. Ad.vj. Capꝫ. Si q̄s audierit Apo.iij. vocē meaꝫ ꝛ aperuerit michi ianuā itroibo ad illū: ꝛ cenabo cū illo et ipse mecum. Qui vicerit dabo illi sedere mecū in throno meo sic̃ ꝛ ego vici: ꝛ sedeo cū p̄re meo in throno ei⁹. Ad.ix. cpꝫ. Apoca.iij. Ad.ij.vel. ān Sci tui dn̄e. vl's. ad laud. p̄s. de aplis. Cpꝫ. Qui vicerit ꝛ custodierit. R. Uox tonitrui tui. Hymn⁹. Exultet celū. V. Preciosa est. ān. Cōspicit i celis mēs. aa.iiij. Scti ioānis epi: et cōfes. ān. Singularē a deo accepisti btē ioānes grāꝫ sanāt q̄cunqꝫ tangūt tuā fimbriā: tēpestatib⁹ obijcias: cecos illuminas: mortuos resuscitas: claudos ꝯsolidas. hostes q̄s repelle: pr̄iaꝫ tuere supplicibus tuis adesto sine fine all'. Ps. Gaudete iusti. Oro. Deus q̄ pn̄teꝫ diē nobꝭ i celesti natiuitate bti ioānis epi ꝛ ꝯfessoris solennē esse fecisti: presta q̄s: vt qui depositionis illius sacratissime cele bramus festiuitatē: ei⁹ i celis pennē ꝯseq̄mur societateꝫ. P dn̄ꝫ. Inuit. Exultēti dn̄o. kk. V

hy⁹. Iste ꝯfes. bb.iii. ℟. Tristicia vr̄a. ps. Btūs vir. Quare fremuerūt. Dn̄e qd. ℣. Gaudete iusti. Lectio prima

Beat⁹ igr̄ ioānes archiep̄s intra cōfinia āglorꝫ edit⁹ cuꝫ puerili adhuc pubesceret euo / theodoro cātuariēsi cōmissus ē archiep̄o: qꝫ illū ꝓbitatꝫ more instruxit: atqꝫ sanctarū scripturarū prudētiam docuit. Postq̄ꝫ ḡ archiep̄us cursū hūane vite ꝯpleuit deo disponēte: ac rege inclito ealfrido ānuēte: p̄sulat⁹ suscepit honorez btūs ioānes in loco q̄ helstedelchā vocat̄. ℟. Beatus vir. kk.v. cuꝫ ceteris. sc.ij.

Dictus ēt ioannes habebat quēdā magne sctitatis diaconū noie buthunū: quē i mōasterio suo qđ beuerlech dicit̄ abbatē sctimonialis vite constituit: ipeqꝫ ep̄s oēs ad seveniētes ad viā veritatꝫ assiduis monitis ꝯuertit ꝛ ꝓ grege sibi ꝯmisso atqꝫ oi pplo xp̄iano iugiter orauit. ℟. Letabit̄ iustus. Lectio. iij.

Quodam etiam tempore dum sanctus vir beuerlic petijt vas quodda vino plenū de pariete vbi pendebat cecidit: ꝛ a summo vsqꝫ ad deorsum medium crepuit: et vinum quod int⁹ erat per sancti antistitis meritum permansit illesuꝫ: quiqꝫ de illo postea vino sumpsit potū. Multa quidez ꝛ alia signa ꝑ eū dn̄s opatus est. ℟. Lux ꝑpetua. Ad bn̄dict⁹. an. Inclite doctor: aue p̄ceptor idonee salue tu lumē cecꝫ tu das vestigia claudis: solamen mestis p̄cib⁹ pia vota rependis. O presul pie ioānes nobis miserere all'a. ps. Bn̄dictus. Cōme. solita. ¶ Sctorꝫ gordiani ꝛ epinachi martyrꝫ. an. Sancti tui. kk.iiij. Capl̄m. Stabunt iusti. kk.v. hymn⁹. Sanctorū meritis. aa.viij. ℣. Preciosa. an. Uidi ciuitatē. kk.vj

Da q̄s oīps de⁹ vt q̄ orꝫ. obtōrū martyrum tuorꝫ gordiani et epimachi solēnia colimus: eorum apud te intercessionibus adiuuemur. Per

Cōmēo. solita. Inuitatoriuꝫ Exultent in dn̄o. kk.v. hymn⁹. Etnaxp̄i. aa.vij. ps. Dn̄i ē ter. Bti quorū. Te decet. ℣℣. Cōfitebūt celi. j.

Cum iulian⁹ ipator ꝑseq̄retur xp̄ianos / gordian⁹ vicarꝫ ei⁹ ad p̄dicationē scti iāuari quē volebat ad sacrificandum cōpellere ꝯuersus: perrexit flēs ad vxorem suam marinam: ꝛ simul venientes ad ianuariū prostrati: veniam ꝛ baptismū petebāt. Januarius respōdit Uidete si bene creditis: et ne quid in abscondito teneatis. ℟. iii. Preciosa. kk.v. Lctō. ij.

Marina respondit. Unā ima gine iouis habemus. Duct⁹ igitur ianuarius in thalamū simulachꝛū appꝛehendit: z in igne conflatum in cloacam ꝓ iecit: et ita baptizauit goꝛdia num cum vxoꝛe: z alijs quin= quaginta tribus. Quod cuꝫ factum fuisset terencian⁹ tri= bunus hoc sciens denuncia= uit iuliano. ℞. In suis suis. f.3 Ad hoc iperatoꝛ iratus ius= sit ianuarium exilio condem nari. Goꝛdianum vero nolē= tem sacrificare decollari fecit Decollatus igitur quinqꝫ die bus ad canes pꝛoijcitur sed i uentus et custoditus ab eis: non est lesus. A familia sua nocte sepelitur in cripta vbi pꝛidem sepelierunt sanctum epimachum: q̄ distat ab vꝛbe miliario fere vno. ℞. Ego suꝫ.

¶ Nerei/achillei z pancracij

Semp ꝑ Oro. martyꝝ. nos domine martyꝛuꝫ tuoꝛum/ nerei et achillei atqꝫ pācracij foueat quesum⁹ btā confessio: et tuo dignos red= dat obsequio. Per. Cō. solita pꝛo Btūs vir. Quare fre. Cū inuocarē. ℟. Gaudete iusti. lc.i.

Domicilla neptꝭ domi ciani despōsata aure= liano filio ꝯsularꝭ: habuit cu bicularios eunuchos nereū z achilleum baptisatos a btō petro. Isti dū viderēt dñam suā gēmis z purpureis: z au ratis vestib⁹ oꝛnari: docueāt eā gl̄iam mūdi ꝯtēnere. Et a btō clemēte successoꝛe bti pe tri veniēte ad eā i xp̄i virginē ꝯsecrari. ℞. Tristitia vr̄a. kk. v

Aurelian⁹ vero impe= lc.ij. trauit a domiciano: vt si sacri ficare nollet: cū nereo z achil leio exiliū isule pōciane subi= ret. Qd̄ cū factuꝫ eēt z ip̄e se= cutus eos duceret martyꝛes vt ꝟgini ꝑsuaderēt. Et ip̄i po tius eā i sctō ꝓposito ꝯfoꝛta= rēt traditi ꝯsulari cuꝫ afflicti eculeo: ꝟberib⁹ z flāmis sacri ficare nollent: capite cesi sunt

Pancra= lc.iij. (℞. Cōfitebūt. cius nobilissim⁹ iuuenis moꝛ tuis parentibus qui eum re= ligiose istruxerāt: facultates suas pꝛo nomine crucifixi q̄ti die expēdebat. Cum aūt sup his: z super blasphemijs deo rū acusatus coꝛā diocletiano nec minis/nec ꝓmissis a xp̄o posset euelli: sꝫ poti⁹ licꝫ pu= er q̄tuoꝛdecim ānoꝛū iperato rē confunderet. Iussus ē du= ci ad locum moꝛtis. Ipse ve= ro sicut agnus gaudēs duct⁹ ad victimā: cōsignās se signa culo xp̄i gladio cōsūmat⁹ est.

℞. Uidi ciuitatē. ¶ Gaulardi martyꝛis. A. Scti tui. cp̄. Sta= būt. ℞. Ego sū. A. Filie hierl'm. oꝝ

Sanctus martyr tuus haluardus qs dñe nos vbiqz letificet: vt dum eius merita in pñti festiuitate recolimus patrociniũ i augmẽtũ ꝟtutũ sentiamus. Per. Oi. Btũs vir. Quare fre. Dñe qd. ps. Gaudete iusti. Lctõ prima.

Sanctus haluardus ex nobilioribus ortus natalibus: cuius pater vebiorn mater vero thorni dicebatur. Mater vero thorni fuit filia gudbrãdi comitis: qui gudbrandus genuit etiã ostam sãcti olaui mrem. Erat corpe castus / honestate prepollẽs / iusticie cultor. Factus adolescẽs: cepit in refamiliari pro curãda: pris adiutor existere. Duo pondera sibi fecerat ne fraudẽ faceret si bi minus: fratri vero maius pensabat. R. Letabitur. kk. v. fc. ij.

Instante verno tpe partes vicinas visitauit: venit ad stagnũ dram noie / p quod iturus erat: extraxit modicã lintrem de alga z ascẽdit eã. Et subito aduenit mulier pregnans rogabat: vt eaz secum ferret. Iussa sedit in puppi: z sic iter arripuit. Et subito vidit tres viros itinere quo mulier venerat: ad littus accurrentes. Qui statim aliã cimbã arripientes: post eos velocius nauagabant. R. Cõfitebunt. f. iij.

Tunc sctũs haluardus mulieri ait. Agnoscis hos? ait agnosco. Et video te qrũt qd fecisti? Ait. Imponũt super me causam furti. Potes te purgare? Ait. Possum / si michi parcere velint. Uenietes viri pdicti dixerũt. Cur te haluarde talis adolescẽs tã malam mulierẽ tuẽdã suscepisti: que digna ẽ morte. Sctũs pro ea multis modis rñdit. Int alia dixit Redẽptionẽ p ea dabo: tñ impregnãtẽ z infantem in vtro habẽtẽ ne occidatis. Illi vero cõtra eũ furẽtes vnus eorum arcũ arripiẽs tetẽdit: et sagitta fortiter emissa pectori martyris infigitur. Etiã mulierẽ occiderũt: z in littore sepelierẽt. Ad collũ scti saxũ ligauerũt z i pfundũ submerserũt: sed per diuinã grãm et merita martyris corpus eius lõge post cũ saxo sup mare natãs repertũ ẽ. R. Ego sũ. vtz. kk. v. Ad. ij. ves. Cõm. Absterget. In euãge. ã. O martyr. N. aa. vij. Erici regis z marty. ãn. sup pos de ole. Assunt erici regis solẽnia laude regẽ multiplici collaudans suecia gaude alla. ãn. Gaudeat eximijs vpsalia magnificata martyris exuuijs: et signis glificata alla. ãn. Hic insignitus sceptri regalis honore: dulciter ignitus xpi feruebat amore

allła. an. Dulcis amice dei p quē rex magnificatus es: clemēter ei p nobis funde pcat⁹ allła. an Da de⁹ vt mitis regis cuius veneramur festa pijs meritis sctis iūgi mereamur all. Cp. Stabūt iusti. kk. v. R. O miles xpi q̄ martyrio meruisti sanctis 9iungi iūcti⁹ diademate fungi victor regali Fidei merito speciali. v⁹. Perueniant q̄ te laudant ad gaudia vite. Fidei. Glia. hy⁹.

Adest dies leticie/fulget erici glia: rex z patronus suecie/celi petit palacia.

Quē vernātē virtutib⁹/sublimat sceptro regio: plebs leta cū principib⁹/9cordi desiderio. Maceraŧ ieiunijs / sacrū scti corpusculū: velaturq̄ cilicijs /hoc xpi tabernaculū. Ministros rex magnific⁹/cultus dei mltiplicat: vt salomō pacificus/et tēpla reedificat. Scuto munit⁹ fidei/tela repellēs hostium: ad regnū dei puehi/mereŧ per martyriū. Per hui⁹ scti merita/iesu redēptor oiū: dimitte nobis debita/z da perenne gaudium. amē. v. Preciosa est. Sup mgt an. Aue martyr p̄ciose miles xpi gloriose aue regū gloria: o erice rex sueuorū posce nobis pctōrū veniā z gaudia all. p. Mgt. oro.

Deus q̄ beato erico regi et martyri victorie palmā viteq̄ coronā z celestis regni gloriā cōtulisti: fac nos q̄s eius meritis z interuētione cuncta nobis aduersantia vincere: z coronā glorie in celis feliciŧ obtinere. P. Inuit. Christū suppliciter laudemus ei iubilantes Erici pariter solēnia 9celebrātes all. p. Venite. hy⁹.

Hymnū noue leticie/noua deposcunt gaudia: martyr eric⁹ hodie: noua postitur glia. Hic vt helias impiā/exponēs se certamini: expugnat idolatriā/zelans pro lege dñi. Ecclesiam catholicam/dilatat gētem finnonū: rex ad fidē dñicā/trahens a cultu demonū. Agnellus innocētie/dū sustinet martyriū: deo placētis hostie/cōsūmat sacrificium. Sancti sacrato sanguine/sua contingens lumina: diu priuatā lumie/illuminatur femina. Per huius scti merita. In noct. an. Rex erat eric⁹ humilis/deuot⁹/honestus/prudēs/munific⁹/patiens: pius atq̄ modest⁹ all. p. Quare fre. an. Correxit suecie leges seruire coegit xpo pfidie gentes quas ense subegit all. ps. Dñe in vtute. a. vi. an. Digne pmeruit sanctis moriēs sociari: q̄ domino studuit viuēs vere famulari alleluya. ps. Deus iudiciū. v⁹. Gaudete iusti. Lectio. j.

Gloriosus ericus extitit tam regali prosopia: q̄ nobiliū suecie procerū oriūd⁹. Hic regno vacāte ꝑpter innatam sibi clemētiā ꝛ vite bonitatem ꝯspicuā: dilectus a principibus terre ꝛ omi populo i regē vnanimiter eligitur: ac i regni solio apud vpsaliā honorifice sublimat᷑. ℞. Pax patrie / dec⁹ eccl'ie / vicijs inimicus. Rex suecie celos hodie cōscendit ericus all'a. ℣. Pro fidei feruore dei dilectus amicus. Rex. lc. ij.

In regali igit᷑ fastigio constitutus: cultor trinitat; omē tp̄s nō tā collate potestatis q̄ assūpte sollicitudinis tribus distinxit ordinib⁹ ornās et implens dies suos vsq̄ ad consummationē vite per illustre martyriū. Imitatus nāq̄ sctōꝝ veteris testamēti regum exēpla. Prio ad edificationē ecclesiarum: ꝛ diuini cult⁹ reparationē ac ampliationem. Deinde ad populi regimē ꝛ legū iusticie promulgationē se totū ꝯuertēs: manum misit ad fortia. ℞. Amēs omino letali vulnere q̄no se vir transfixit quasi mortuus. Ille reuixit all'a all'a all'a. ℣. Regis mirifici meritis sanatus erici. Ille.

Nam vpsalensem Lctō. iij. ecclesiā ab antiquis regibus sitis scilicet progenitoribus fundatā prior pre ceteris aggrediens: ac ministros diuini cultus inibi ponens opere pregrandi ꝛ laborioso sollicite studuit cōsūmare. Deinde regnū suū circuiēs ac populum visitās vniuersum: via regia incedens: nec ad dexterā declinans fauore vel precio: nec ad sinistrā deflectens timore vel odio: tramite recto qui ducit ad patriā inflexibilit᷑ gradiebat᷑. ℞. O miles xp̄i. ꝟtū. ad vel. ℣. Preciosa est. ℞. a.

Hostia gra- laudes. an. ta deo mactata petēs paradisum: ecce purpureo reparauit sanguine visum all'a. ℣. Dn̄s reg̃. a. Infanti genito sine vita: regis erici vita dat᷑ merito: pariterq̄ salus genitrici all'. a. Martyr presbitero lingue soluēdo ligamen: dat cū sincero vocis modulamine famen all'a. an. Ferro trāsecuit ꝑpū vir guttur: eiq̄ sanctus promeruit vitā venerandus vbiq̄ all'a. an. O rex insignis cui seruit nostra caterua ꝑfulgēs: signis nos ꝑtege dirige serua all'. Capitulum Stabunt iusti.

Laudes ad Hymnus. laudes iūgite / nec desit laus in laudibus: pro nouo christi milite / celi coniuncto ciuibus. Obsidetur ab hostib⁹ / ascensiōis tempore: sanctus ericus laudibus / dei

vacans summopere. Crucem sibi dñicã/rex imprimẽs salubriter: vadit ꝯtra maleficum/catervã magnanimiter. Novus david viriliter/agẽs dũ mũdo moritur: sanctã syõ feliciter/regnaturus ingredit. Victor regnans in ethere/ magnis fulgens miraculis: miro virtutũ munere/ multꝫ succurrit pplis. Per huius scti. ℣. Vox leticie. an. Corona fulgens aurea flos dignitatꝫ regie: sctũs ericus ignea vicit tela malicie: sit victor vernans laurea rex et patronus suecie: felix de domo lutea trãsit ad regnũ glie all. ps. Bñdictus. an. Miles regis glorie tutor innocẽtiũ: malleus psi die rex erice braviũ apprehẽdẽs in agone ense cesus hostiũ: nobis placa martyr bone iesũ dei filium alla. ¶ Dunstani epi et cõfesso. an. Egregie dei antistes dũstane offer p nobꝫ hostias placationũ: et thimiamata precũ: vt his expiati te leti sequamur ad sctã sctõrũ vbi xps põtifex introiuit et te põtificali glia coronauit alleluya. ps. Magt. Oratio. Deus qui beatũ dũstanum pontificẽ ad regna trãstulisti celestia: cõcede nobis per eius gliosa merita ad gaudia trãsire perẽnia. Per. Ad matuti. pi. Cũ inuocarẽ. Verba mea. Dñe dñs nr. ℣. Clamauerunt iusti. Lectio prima.

Beatũ dũstanuꝫ anteꝙ mũdũ ingrederetur a deo fuisse preelectũ: signorũ pbat euidẽtia. Semel eñ de puero iesu in templo pñtato dies illuxit celebris: mat eius lucernã in manu et ipꝫ gestabat i vto. Et ecce dũ de lãpadibus et singulorũ lucernis extinctis stupor teneret singulos: matris eius lucerna celitus reaccensa ceteras illuminat: vt hoc signo puer: ex ea nasciturus: et veri luminis minister affuturus: et a deo significaret elect℟. Preciosa ẽ ĩ cõ. ꝯ

Hac igitur signorꝝ pre ꝯ ij. gustata dulcedine: puer natus meritꝫ crescit et gra. Unde in epm postulatus et renuẽs ad epatũ suscipiendũ. hac visiõe cõpellitur. Romã petens ad montẽ iouis petrũ et andreã habere obuios ipos et gladios tenẽtes in manibus: et cum noibus aplorꝝ hoc inscriptũ. Tollite iugũ meũ super vos Unde et ei dicit hoc habere cõmonitoriũ de non recusando deinceps iugo dñi. ℟. In seruis suis. Lectio tercia.

Post hoc sublimatus in epm: plurimis claruit miraculis. Qui noctu orans: diabolũ vt eũ terreret in specie vrsi tẽtatorẽ habuit: qui ab eo fugatus

dñ sanctus diceret. Exurgat deus et dissipent inimici ei⁹: euanuit. Hic nõnũq̃ angelico fouebatur alloquio. Hui⁹ etiã cithara nullo hoïs attracta artificio sepe tonat kyrieleyson et hãc antiphonam Gaudẽt in celis aïe sctõrum: dulci resonabat sono: quorum et ipe cõsortiũ gl'ioso fine sortitus est. ℟ Ego sum. añ. Dilect⁹ deo et angelis sanct⁹ dũstan⁹ hodie carnis nexibus absolutus: celestia gaudẽs cõscendit all'a. vbi sicut sol ex claritate dei resplẽdet et dič eternũ eternaliter possidet. all'a all'a all'a. p̃. Bñdict⁹. Solita cõmẽo. ¶ Urbani pape et martyris. ã. Filie hierl'm. Oro

D A q̃s oĩps de⁹: vt qui beati vrbani martyris tui atq; põtificis solẽnia colimus: ei⁹ apud te intercessionibus adiuuemur. p̃. Solita cõmẽo. pl. Cum inuo. Uerba mea. Dñe dñs nr. ℣. Clamauerunt iusti. Lcõ pria.

B Eatus vrban⁹ epũs natione roman⁹/ex nobili prosapia ortus fuit. Hic post beatum petrũ octauusdecim⁹ vicarius extitit. Sedit aũt annis octo/mẽsib⁹ vndeci diebus duodecim. Igit pontificatus eius tpe materni imperatoris et filiorum eius persecutio fore cepit: et a tẽpore alexandri vsq; permansit. ℟. Beatus vir. kk. v. Lectio. ij.

Beato calixto per martyriũ cõsũmato: tpe prefati materni btũs vrbanus romane vrbis cathedrã suscepit. Qui multis calamitatibus et tribulationibus hui⁹ mũdi pro xp̃i noie affectus est. Nullis vsus ẽ prosperis: sed aduersa oïa ob christi portauit amorẽ. Hic ante epatũ pbabilis fuit cõfessor: et i epatu multas sustinuit penas. ℟ Letabitur iustus. lc. iij.

S ãct⁹ etiã vrban⁹ vasa plurima sacrata sacris altaribus apta fecit mysteriũ sacrũ solerti idustria sanxiuit. Suaq; predicatione multos ad fidẽ et baptismũ xp̃i cõuertit. Ualerianũ etiã inclytũ virũ beate cecilie spõsum: et fratrẽ ei⁹ tiburtiũ vsq; ad martyrij palmam incitauit. Necnõ et alij multi post eius salutifera monita/martyrio coronati sunt. Et ipse post hoc gl'ioso fine p martyriũ migrauit ad xp̃m. ℟. Filie hierl'm. Si extra paschale tp̃s euenerit. ℟ia. Iste sctũs. aa. vi. Iustus germinabit. Gl'ia et honore. añ. Btũs vir qui inuẽtus ẽ. aa. vij ¶ Augustini anglorum apl'i epi et cõfes. añ. Augustin⁹ a beato elect⁹ gregorio iũcto secũ venerãdo sctõrum collegio; vt ferret fructũ dño ex

anglorum populo: nūc fulget vt sol in celo lucro cētuplicato alla. ꝟ.

Deus qui. Oro. (Magt. btm augustinū primū doctorē et pōtificē populo cō cessisti anglorum: ei⁹ nobis interuētu veniā tribue peccatorum et cū ipo celestiū gaudia premiorū. Per. Cōmemoratio solita. ꝑi. Dñe quis ha. a. iiii. Dñe in ꝟtute. a. vi. Dñi ē tra. b. ii. ꝟ. Cōfitebūtur celi. Lect. i.

Gregorius papa inclit⁹ diuinit⁹ āmonitus: sanctū augustinum delegauit vt anglis ꝟbū ministraret fidei. Qui in itinere positus pre timore pedē retrahit: et postulatus a socijs ad beatū gregorium reuertit: petēs vt hec debeat cessare legatio. Sed ab eodē roborat⁹: iter aggredit et perficit. ℞. Tristicia vr̄a. bb. iii. vel. Euge sue. kk. v. k. ii.

Erat aūt eo tēpore rex i anglia: ethelbertus paganus / vxorē habēs christianam de genere francorū: que sub ea cōditiōe regi nupserat: vt ei ritum fidei seruare liceret. Cū igitur placuit regi cū sancto habere colloquiū / veniēs ad insulam q̄ teneland dr: sancto viro nō i domo: sed sub diuo loquit: veteri vsus auguriōe si quid artis haberet malefice: ipsum forte deciperet aut carmine. ℞. Letamini. vel. Ecce sacerdos. Lectio tertia.

Dū autē regi ꝟbū ministratur fidei / graue indicat pro nouis ritibus veteres abijcere: sed victū et hospiciū: et queqꝫ necessaria ei tribuit et pdicādi licentiā. Qua et ipse cū socijs suis quos fere q̄draginta habuit libere vs⁹: vbiqꝫ ꝟbum dei disseminās: gentem anglorum: et ipꝫ regē sociat numero angelorum. Ipso cooperante qui viuit et regnat de⁹: in scl'a seculorum amē. ℞. Confitebūtur. vel Celit⁹ electe. a. Exultet i hac die fideliū eccl'ia: i qua anglis ē leticia all'. cōsonet plebs anglica augustin⁹ en trāsiuit et cū xp̄o semp viuit all'a: cōsonet plebs anglica iam btūs audit euge sup pauca fidelissime all'a: consonet plebs āglica: aue nr̄m aue dulce desideriū pro suis tuis ora dn̄ꝫ all'. cōsonet plebs āglica all'. ꝑ. Bn̄⁹.

¶ De scō germano epō et cōfessore. a. Cōfessor dñi. bb. iii. ꝑ. Magt. vel. Filie hirl'ꝫ. kk. v. or.

Deus q̄ hunc diē in btī germani cōfessoris tui atqꝫ pōtificis depositiōe cōsecrasti: da eccl'ie tue de ei⁹ natalicio semp gaudere: vt apd' miam tuā exemplis ei⁹ pro tegamur et merit. Per. Inuit. Exultēt. kk. v. pi. Beatus vir. Quare fremuerūt. Dñe quid.

R. Gaudete. Lectio prima.
Beatus igitur germanꝰ/parrhisiorꝫ pōtifex territorij augustudunēsis indigena: p̄re eleuterio. Mr̄e ꝗꝙ eusebia: honoratisqꝫ parētibus procreatꝰ fuit. Cuiꝰ genitrix pro eo ꝙ hunc post alterū intra breue spaciū cōcepisset in vtero: pudore mota muliebri cupiebat an̄ ptuꝫ infantē extinguere. R. Confi-
Et accepta po- f.ij. tebūtur.
tione vt abortiuū proijceret: dum nocere non posset incubabat in ventre vt pōdere ꝑfocaret: q̄m venena ledere nō valebant: sed ad sācti ꝑconiū quāta laudatio hec est: vt ineffabiliter multa et stupenda sub momento fierent. R. In
Ceterū ele- f.iij. (seruis suis.
mosinis ꝗꝫtū fuerit prodigꝰ: explicari verbis non poterit nec si totius ppl̄i vox in vno se glutiēt. Qui frequēter cōtentus vna casula vel tunica: quicquid erat residui nudus pauperē vestiebat: vt inops calefaceret largitorem algētem Quāta etiā fuit redemptionis effusio: nullatenꝰ explicabitur: nec loco nec nūero. R. Lux perpetua. ¶ In festiuitate sancte petronille virginis non martyris. an̄. Ista est virgo sapiens. cc.i. Oratio.
Omnipotens sempiterne deus auctor virtutis z amator ꝟginitatꝫ: fac nos q̄s sctē petronille ꝟginis placitꝫ tibi meritis cōmēdari: cuius vita merito castitatis tibi cōplacuit. Per. Inuit. Regē virginū. cc.i. Hyꝰ. Virginis ꝓles. cc.i. Nocturna dicat. f.c.i.
De cōuersatiōe btē petronille z de eiusdē exitu/cōfessor xp̄i marceliꝰ a symoniaci erroris nigromātia per beatū petrū reuocatꝰ: inter quedā que nereo z achilleo de laude petri delegauerat hec interserit. Petronillā bene nostris volūtate petri apostoli clinicā factā de q̄ nobis p̄ntibꝰ cū reficeremur titus ait ap̄lo. Cū vniuersi ꝑ te saluent: quare petronillā non saluas? Apl̄us ait. Sic expedit ei. R. Diffusa ē gr̄a. cc.i.f.ij
Verū vt bti petri virtus clarescceret: cūctis audiētibꝰ ait ei petrus. Surge petronilla z ministra nobꝫ. Que statim sana surrexit. Ministerio āt expleto: iussit eā iterū redire ad grabatū. Verū vbi ipa in dei tiore cepit eē ꝑfecta: ipsa nō solū salua facta ē verūetiā z plurimos restituit sanitati. R. Propter veritatem. Lec. iij.
Quoniā hec virgo speciosa erat nimis. Flaccꝰ comes eā

cōcupiscēs vxorē ducere vo- lebat. Cui ipsa dixit: vt post triduū matronas nobiles et ꝟgines ꝑ ea mittat. Ipa aūt interim cū sctā felicula colla- ctanea sua ieiunijs vacās et orōnib⁹: tertia die a btō nico mede iter mysteria xp̄i ɔmu- nicata: post sacramentū acce ptū declinās se i lectulū emi- sit spiritū. Et misse matrone et ꝟgines: exequias celebra- bant nō nuptias. ℟. Pulchra facie. cc.i.ā. Sic̄e est regnū celoꝝ ho. cc.ij. ¶ Marcellini z pe- tri mart. an. Uidi ciuitatē. vel Fulgebūt iusti. Oratio.

D Eus q̄ nos ānua bea- torū martyꝝ tuoꝝ marcellini z petri solēnitate letificas: p̄- sta q̄s: vt quoꝝ gaudem⁹ me ritꝫ ꝓuocemur exēplis. Per. Inuitā. Exultēt. vel Mirabilem deū. ps. Uerba mea. c.v. Dn̄e dn̄s nr̄. a.ij. Cōserua. a.iiij. ℟. Clamauerūt iusti. ℟. Preciosa. In seruis. Ego suꝫ. Extra tēp⁹ paschale. ℟. Absterget. Uiri sā cti. Iustoꝝ aie. ān. Cū audieritꝫ. bb.iiij. ¶ De sctō erasmo epo z martyre. ā. Iste sctūs. ℣. Glo- ria et honore. Oratio.

D Eus q̄ beatū erasmuꝫ martyrē tuū atqꝫ pōtificē tor mētis ereptū angelico pane satiasti: presta supplicib⁹ tu- is: vt eius meritis z ꝓcib⁹ ab oīb⁹ hostib⁹ aīe z corpis triū umphare valeam⁹: et eterna dulcedie ꝑfrui mereamur. p. In matu. ān. Btūs vir erasmus talentorū. aa.7. ¶ De sctō bo- nifacio epō z marty. In euā- gelio. ā. Filie hierl'm. kk.v. vel Sancti martyres. aa.v. Oro.

D Eus qui multitudinē populoꝝ btī bonifacij martyris tui atqꝫ pōtificis i- stantia ad agnitionē tui sācti nois vocare dignat⁹ es: con- cede ꝓpici⁹: vt cuius solēnia colim⁹: etiā patrocinia sentia mus. p. In matut. Inuit. Ex- ultent. vel Iust⁹ florebit. ps. In dn̄o cōfido. a.iij. Dn̄e q̄s ha. a.iiij. Dn̄e in virtute. a.vi. ℟⁹. Cōfitebuntur. Lectio. i.

S Anctus bonifaci⁹ an- tiquoꝝ saxonū ꝓsapia ortus Cū i āglia pueritie z adole- scētie annos inter cenobitas peregisset: iā iuuenis factus mare trāsiuit: et in frisia ꝟbū dn̄i predicauit. Sed cum in- fructuosus ibi laboreꝛ xisteret reuers⁹ i patriā: cenobio vbi pri⁹ fuerat hyemauit. ℟. Pre ciosa. kk.v. vel Iste cog. aa.vij. Anno ꝟo alio romā iuit l.ij z sctē memorie gregoriū pa- pam adijt: z ostēsis sibi ɔmē- datorijs lr̄is / quas a suo epō ceperat: colloquiū cum eo de fide habere cepit. Deinde ab

eo auctoritate data trans alpes reuersus: in turigia verbum dñi predicauit. Cumque ibi per eum maxima multitudo credidisset: audita morte rodboderi frisonum regis illuc iterum nauigio rediens multa milia hoim baptizauit. ℟. In seruis suis. vel Dñe preuenisti. Lect. iij.

Sed cum dies quo eis differret manus imponere qui vnum oibus presignauit illuxisset: tunc versa vice pro amicis inimici aduenerunt: ꝛ sanctum bonifacium cum suis gladijs pimendo xpi martyrem effecerunt. Corpus vero bti pontificis ac sociorum eius translatum est ad vrbem que dicitur trecht: ibique sepultum donec a magucia fres venientes: quos lullo epus miserat illud ad monasterium fulde deduxerunt: quod diuino nutu amoniti post paucos dies maguciam transtulerunt: ibique cum summo honore die tricesimo martyrij sui sepulture tradiderunt. ℟. Ego sum. vel Sanctissimi martyris. ā. Lux ppetua. vel Beatus vir N. talentorum. ¶ Medardi ꝛ gildardi epor. ān. Isti sunt viri sancti. bb. vij. Oratio.

Deus qui sanctam nobis huius solennitatem in honore sanctorum confessorum tuorum atque pontificum medardi et gildardi consecrasti: adesto familie tue precibus ꝛ dona: vt quorum festa celebramus: eorum meritis ꝛ auxilijs subleuemur. Per. Inuita. Regem confessorum. hy. Eterna xpi munera. aa. vij. Lectiones in coi. cum his ℟ ijs. Sancti mei qui. bb. ij. Tamquam aurum. bb. ij. Justi in perpetuum. bb. j. ān. Sint lumbi vri. bb. viij. ¶ Primi et feliciani martyrum. ān. Gaudent in celis. aa. vij. Oratio.

Fac nos quesumus dñe sctorum martyrum tuorum primi feliciani semper festa sectari: quorum suffragijs protectionis tue dona sentiamus. Per. Inuita. Mirabilem deum. Lctio pria.

Temporibus diocletiani et maximiani primus ꝛ felicianus accusati apud eos a pontificibus templorum in carcere detruduntur: sed statim ab angelo confortati sunt ꝛ soluti. Presentati vero presidi cum superari non possent: ab inuicem separantur. Cum autem felicianus molliri non posset: iussit clauos in manibus et pedibus eius figi: ꝛ sic triduo pendenti in stipite nichil penitus ministrari: et post in carcerem est retrusus. ℟. Tradiderunt corpa. bb. j. L. ij.

Sequenti die iussit primum adduci et dixit ei. Ecce tuus frater consentiens imperatoribus: magnus est in palatio ipsorum: vide quod socius eius sis.

Respondit prim⁹ dicente ad me angelo noui quid de feliciano fecisti: vtinā merear ei iūgi. Tūc iratus preses iussit post multa supplicia plū=bum bulliēs in os eius infū=di astante feliciano: vt terreretur. R. Hec ē vera fratnita s. Post hec iussit eos Lctō.iij. in theatrū simul duci: ⁊ duos leones imitti. Qui statim ad pedes eoꝝ corruētes: eis ceperunt blandiri. Ad hoc spectaculū plusq̃ꝫ duodecim milia hominū cōuenerūt: quoꝝ quingēti cū suis oibus crediderūt. Tūc videns preses se eos nō posse deuincere: iussit eos extra amphiteatrū decollari. R. Justi in perpetuū. ā. Abstergēt. bb.ij. ¶ Barnabe apostoli. Ad primas vesp̃. āñ. Tradent eñi. aa.j. cū ceteris. Cp̃z. Jam nō estis. R. Qui sunt isti. hy⁹. Preco benigne. hy⁹. Annue christe. V. Jn oēm terrā. ā. Dum steteritis. Oratio.

Ecclesiā tuā dñe q̃s in omni prosperitate custodi: ⁊ bti barnabe apostoli tui suffultā patrociniis: supnis dignā exhibe gaudiis. p. ¶ Ad matut. oia de coi. lc.j.

Sanctus barnabas cipri⁹ gñe: vn⁹ de septuaginta xp̃i discipl'is sctm̃ paulū nouiter cōuersum duxit ad apl'os: ⁊ narrauit eis quō ꝯuers⁹ fuerat. Tātā aūt habuit grāꝫ xp̃i ꝙ a spū sctō electus apl'us cū beato paulo gētib⁹ p̄dicauit: ⁊ multa miracula fecit. lc.ij.

Cū aūt eēt in iconio ciuitate visu appuit dñs ioanni discipl'o: ⁊ ꝯsobrino ei⁹ dicēs. Cōstās esto ioānes q2 āmodo nō ioānes sꝫ marc⁹: id ē excelsus vocaberꝭ. Qd cū euigilās sācto barnabe indicasset: rñdit ei. Caue ne alicui dicas qd vidisti. Nam et michi apparuit dñs hac nocte dicens. Constans esto barnaba: quia premia eterna pcipies: eo ꝙ gētem tuam reliquisti: et animā tuā p meo noie tradidisti. l.3.

Cū ergo sanctus barnabas cū paulo in antiochia predicasset: ⁊ ad partes occcidentis cū paulo causa predicationis ire disponeret: rogabat paulū sctūs barnabas vt pri⁹ irent cyprū ad visitandū parentes suos: ⁊ postea in hierusalem simul irēt. Lctō.iiij.

Interea angelus apparuit sancto paulo dicēs. Ne tardes venire in hierusalem: quia quidaꝫ fratres te ibi expectant. Quod cum sanctus paulus beato barnabe dixisset. Respondit. Fiat volūtas dei. Nunc autem cyprum vado/ ⁊ ibi vitam finiēs

te amplius non videbo. Ta-
men ora pro me ad dominũ:
vt amplius placeat ei mini-
sterium meum. Lectio quinta.
Cum aũt flens ad pedes ei⁹
sevolutaret: cõpatiẽs ei pau-
lus dixit. Noli flere frater: q2
sic est volũtas dei. Nam z mi
chi apparuit dñs hac nocte:
dicẽs. Ne prohibeas barna-
bam ire cyprũ: q2 multos illu
minabit ibi: z martyriũ cõsũ-
mabit. Et cũ sic ab inuicẽ di-
scessissent: beatus barnabas
et ioãnes discipulus eius p-
perantes in ciprũ: multos in
itinere conuerterũt. Secum
autẽ ferens euangeliũ beati
matthei sup egros illud po-
nebat: z cõtinuo sanabantur.
De cypro aũt exe- Lectõ.vi.
untes inuenerũt barieu ma-
leficũ: quẽ paulus dudum ad
tempus lumine priuauerat:
sed precibus sergij procõsu-
lis sanauerat: z ab eo prohi-
biti intrare paphuz: venerũt
ad locũ vbi gentiles viri z fe-
mine nudi ludendo currebãt
Unde indignat⁹ sanct⁹ bar-
nabas maledixit templũ: et
statim pars templi cecidit: z
occidit plurimos paganorũ.
Lectio.vij. Scdm lucã. xxij.
In ill.t. Facta ẽ ɔtentio
inter disciplos iesu q̃s
eoꝝ videret esse maior. Et r.
Cum ergo inde exissent ve-
nerũt in salaminã ciuitatem:
et cepit apľus synagogã iu-
deorũ per euangelium sancti
mathei ad xp̄i gr̃az introdu-
cere. Dum aũt predicãdo ibi
multos cõuertissent: ɔperiẽs
hoc barieu seditionẽ excita-
uit z cõprehẽsum eũ mult⁊ in-
iurijs afflictũ querebat tra-
dere iudici ciuitatis. lc.viij.
Cognito autẽ q̄ eusebi⁹ vir
magnus z prepotens de ge-
nere neronis impatoris: qui
illuc aduenerat eriperet eum
de manibus eorum: ligantes
funẽ in collo eius dilaceratũ
penis a synagoga i ypodro-
mum traxerũt. Et deinde fo-
ris portam: et ibi eum circũ-
dãtes crudeliter cõbusserũt.
Impij autẽ iudei Lctõ.ix.
non sic satiati de nece ei⁹: tu-
lerunt ossa eius et in scrinio
plũbeo ponẽtes in mare pre-
cipitare volebant. Interi io-
annes discipul⁹ ei⁹ cũ duo-
bus alijs nocte rapuerũt ea:
et sepelierũt in eadem cripta
et ibi latuerunt vsq3 ad tem-
pus neronis impatoris z ge-
lasij pape vsq3 ad annos dñi
quingẽtos: et tunc ip̄o reue-
lante reperta sunt. Comme-
moratio de martyrib⁹ basili-
do et cirino.zc.ã. Fulgebũt iu
sti. aa.viij. ℣ Letamini. Oro.

Sanctorũ martyrũ tuorum basilidis/cirini/naboris/r nazarij q̄s dñe natalicia nobis votiua resplēdeāt r qđ illis contulit excellentia sempitna: fructib⁹ nr̄e deuotionis accrescat. Per. Inuit. Uenite adorem⁹ Regē martyrũ dñm. ps Uenite. Lctō prima.

Sub rabie persequutionis que p nēronē exercitata est: anolinus beatum nazarium diu afflictũ in carcere apud mediolanũ: r cum ipso celsum puerũ quē idem nutrierat gladio feriri iussit. Quorũ corpa xp̄iani furati kalēdis augusti sepelierũt foras portam q̄ dicit romana i ppriis hortis /latuerũt vero vsq₃ ad temp⁹ archadij r honorij imperatorum. R. Tradiderũt. cũ cetis. bb. j. Lctō. ij.

Beatus aũt ambrosius dño reuelante: ipos reperit. Patefacto vero sepulchro sancti nazarij: viderũt sanguinē ita recentē quasi ipa die esset effusus. Caput etiā ipsius qđ abscisum fuerat integrũ r incorruptũ cũ capillis r barba. Tanto etiā odore repleti sũt: vt oim iste odor aromatũ vinceret suauitatē. R. Hec est vera fraternitas. Lectio tertia.

Leuato igitur beato nazario prexit sctũs episcopus ad martyrē celsum qui in eodē horto erat: r vtrosq₃ trāstulit ad basilicā aplorũ q̄ est in roma. Inuenti aũt r trāslati sũt pridie id⁹ iunij. festiuitas vo de martyrio agitur q̄nto kalendas augusti. Hodie quoq₃ apud mediolanum natale beatorũ martyr basilidis cirini r naboris celebratur. R. Iusti in perpetuũ. an. Absterget deus. ¶ Beati basilij epi r cōfessoris. an. Cōfessor dñi. bb. iij

Deus q̄ perennē Oro. gloriam sanctissimi basilij cōfessoris atq₃ pontificis aie contulisti: tribue q̄s: eius nos apud te patrociniis sublimari: vt cũ eo vitā possideamus eternā. Per. Solita cōmemora. Inuita. Unũ deum in trinitate. bb. iij. Lectio pria.

Beati basilij hec fuerũt sanctitatꝭ exordia q̄ super eũ baptizatũ in iordane a maximino epo: spũsctũs i colũbe specie visus ē. Trāscũte vero tempore: i cesarea ordinatus est epus. Cui⁹ temporibus iulian⁹ apostata ad psas pergens trib⁹ panib⁹ ordeaceis ab eo acceptꝭ: minas remittit q̄ a persis rediēs ciuitatem suam deuastaret. R. Euge serue. bb. iij. cũ cetis. L. ij

Indicto igitur triduano ieiunio: vidit epus in somnis

multitudinē celestis militie z beatā mariā ꝟginē dicētem. Uocate michi mercuriū: vt interficiat iulianū. Euigilans igiť epūs arma explorat martyris: nec inuenit. Uñ certior factus de miraculo mortē iuliani oi retulit populo. Et reuersus in ecclesiā lanceā martyris inuenit infectā sanguine. ℟. Ecce sacerdos. Lect. iij.

Sanctitatē aūt beati basilij audiens sctūs effrem abbas in siria a deo sibi reuelari postulat: q̄lis esset magnꝰ basilius. Et visa ē ei colūna ignis celū vsqꝫ pertingens: z desup vocē dicentē. Effrem effrem talis est magnus basiliꝰ. Et respōdēs dixit. Uere magnꝰ est basilius: in cuiꝰ ore loquiť spūssctūs. Cui laus z glia in seculorū secula amē. ℟. Ecce vir prudēs. āñ Ecce adest. bb. v. Solita cōmemo. ¶ Sāctorū viti z modesti. āñ. Sanctum est verum lu. aa. viij. Oro.

Deus qui beatū vitū in puerili adhuc etate triūphātem coronasti: z modestum z crescentiā eius meritis coequasti: concede propicius: vt quorū solēnia veneranda colimus: eorū etiam pia consolatiōe respiremus. Per. Solita cōmemo. Inuita. Regem martyrum. Lectio prima.

Beatus vitus in puerili etate virtutibꝰ maturꝰ primū a pře suo sacrilego hyla: vt a cultura dei discederet tētatus est. Sed in fide permanens: a valerio iudice ceditur. Inde redditꝰ patri / cū penis illum affligere meditaretur: monitu angeli nauē cōscendit: comitantibꝰ secū modesto et crescentia nutritoribus / ad tāgritariū territoriū peruenit. Inde propter filiā diocletiani a demone vexatā quesitus z inuētus: ipsam eiꝰ filiam oratione curat. ℟. Uerbera carnificū. bb. j. cum ceteris. Preponūtur ergo Lctō. ij. dona z promittūtur plurima vt fidem abneget: sed in fide permanēs cū modesto z crescentia primo carceri includitur: deinde in ollam pice z resina plenā: post aūt in plūbū bulliēs cum socijs proiectus hymnū trium puerorū decātat. ℟. O veneranda. Lect. iij.

Hinc igitur sanctis martyribus egressis illesis: leo dimittitur: qui dū prestat obsequiū multi fidem suscipiunt. Indignatus diocletianus catastā parat: z cesos martyres desuper extendit. Ubi dū ipi reddunt spirituꝫ: facto tonitruo atqꝫ terre motu: templa deorum corruerūt: et multitudo

deprimitur. Corpora ꝓo sanctoꝝ florentia nobilissima femina collegit: et aromatibus ↄdita sepeliuit. ℞. O cōstātia martyꝝ de. ā. O venerāda martyꝝ. Solita cōmēo. ¶ Beati botulphi abbatꝭ et confesso. Dñi an. A progenie. Oro.

Deus omniū guberna tor regnorū qui famulis tuis annuā beati botulphi abbatꝭ festiuitatem celebrare largiris: nostrorū q̄s dele cicatrices vulnerū patrieq̄ȝ celestis donis refice sempiternis. P. Inuitat. Adoremus xp̄m regē. Cetera in cōi vni⁹ cōfessoris nō pōtificis. bb. v. lc. i.

Beat⁹ botulph⁹ in trās marinis partibus monach⁹ factus: dū ad fidem ampliādam repatriare deliberat: regi ethelmūdo a duabus sororib⁹ ei⁹ trāsmare in religiōe cōmorantibus: pro antiquo loco religiōi apto sibi donādo mandatū defert ꝓcatoriū. Hanc autē petitio- Lctō. ii. nem cū sancto botulpho rex achelerus ꝛ athelwoldus regis ethelmūdi propinqui: et prosequūtur et obtinent. Dū igitur sancto pr̄i de loco postulato libera datur electio: nullū de predijs volēs amouere paternis: quendā heremum a christicolis derelictā ꝛ a demonib⁹ possessā eligit. Cū igitur vir san- Lctō. iij. ctus heremū igreditur ante faciem eius fumus exalat teterrimus: ꝛ turba demonum horridis personat clamorib⁹ Locū hunc botulphe longo incoluimus tēpore: ꝛ in sempiternum putauimus incolere. Cur nos alium non habētes his depellis sedib⁹? Inhumane agis: qui nos miseros ab hac perturbas solitudine. Lectio quarta.

Beatus vero botulph⁹ constanter inanē compescit turbam: edito crucis signo in fugam compulit. Ibidem aulam diuini incolatus construens. Congregat ibidem viros religiosos: et in vinea domini excolenda fortis instat operarius. Lectio q̄nta.

Relatum est sepius ab his qui eius instituti sunt discipuli / qui eius dū viueret vsi sūt presentia: quātis miraculorū signis: quāto prophetie spiritu veridicus vates claruit: vt interdum futura: ac si iam preterita a deo edoctus enūciauerit: quāta etiā infirmitate pressus / in gratiarū actione cū beato iob patientissim⁹ perstiterit. Lectio sexta.

Appropinquāte autem vite sue termino: longa detentus

valitudine senex: gloriosus carnis solutus est ergastulo: discipulis eius egressum celestibus exequijs: et dignis lamentis prosequentibus. Sepultus est igitur in eodem quod construxerat monasterio: quintodecimo kalendas iulij: ad laudem et gloriam omnipotentis dei: qui viuit in secula seculorum amen. Euange. Dixit symon petrus ad iesum. etc. bb.vj. an. Ad te clamantes. bb.v. Ad scdas vesp. an. Iste est qui ante. bb.vij. Comme. de martyribus. an. Isti sunt sancti qui pro. aa.viij. V. Exultent iusti. oratio.

Sanctorum martyrum tuorum nos domine marci et marcelliani natalicia tueantur: quia tanto fiducialius tuo nomini supplicamus: quanto frequentius martyrum benedictionibus confouemur. Per. Solita comme. Inuita. Mirabilem deum. Lectio prima.

Marcelliano et marco geminis fratribus capitali sententia damnatis: impetrauerunt amici triginta dierum inducias / vt eos interim ad sacrificandum idolis emollirent. Accedentes igitur mater et pater et coniuges cum filijs: nitebantur eos modis quibus poterant emollire. Verum ipsi confortati verbis beati sebastiani: non solum non acquieuerunt ipsis: sed et cum liberati a nicostrato possent fugere: noluerunt. R. Sancti tui domine. cum ceteris. bb.ij. Lectio.ij.

Tandem ambo fratres ligati ad stipitem: in manibus acutos acceperunt clauos. Et dicebat fabianus prefectus. Tamdiu stabitis fixis plantis: quousque dijs reddatis debitum officium. Tunc ambo in vno ligno confixi psallebant dicentes. Ecce quam bonum et quam iocundum: habitare fratres in vnum Et dixerunt fabiano. Nunquam tam bene epulati sumus: modo enim cepimus esse fixi in amore dei. R. Tanquam aurum. Lectio.iij.

Et iterum dixerunt. Utinam nos sic esse permittas quamdiu corporis huius tegimur indumento. Cumque transisset vna dies et vna nox: et illi in hymnis et psalmis perseuerarent: iussit eos lanceis per latera transuerberari. Sepulti autem sunt secundo miliario ab vrbe: vbi omnes laudis titulos et sanctorum triumphos qui in christo gloriati sunt: matutinis horis qui affuerunt / audierunt. R. Propter testamentum. an. Cum audieritis. Solita commemo.

¶ Geruasij et prhasij mar. an. Hec est vera fraternitas. aa.g. oratio.

Deus qui nos annua sanctorum martyrum tuorum geruasij

& prothasij solennitate letifi-cas: cōcede ppicius: vt quorum gaudem⁹ meritis accendamur exemplis. Per. Solita cōmemoratio. Lectio .j.

G Eruasius & prothasius filij fuerūt gemelli sanctorum vitalis & valerie: quibus succedentes domū propriam & res vniuersas parentum vendentes: preciū dederunt pauperib⁹ & familie sue quā etiā ingenuā fecerūt. In vno cenaculo se cōcluserunt per decē annos: lectionibus orationibus & ieiunijs vacātes. R. Sancti mei qui in. bb. ij. cū ceteris. Lectio secunda.

Audiens autem nero famā eorum: iussit eos inquiri. Inuenti vero adducti sunt: et in carcerē reclusi. Uolente autē nerone post triduū eos pducere: venit ad eos angel⁹ dñi dicēs. Nolite timere per vos enim confundetur nero. R. In circuitu tuo dñe. Lctō. iij.

Cum aūt post triduū adducti essent coram nerone: tenebre facte sunt sup faciē eius: & sanctorꝝ facies vise sūt sicut sol. Admirantes aūt ministri dixerunt. Dij nostri obscurauerūt cesarem: & lux xpianorum illūinauit eos. Nero ꝓo repletus ira: dixit. Maleficij ppter vos patior tēpestatē a dijs meis. Cū eni nec blādicijs nec terrorib⁹ nec pmissus flecti posset ab anolino pside prothasius cesus est plūbatis Geruasius vero primo fustibus cesus: inde decollatus ē. R. Fulgebunt. V. Absterget de⁹. Solita cōmeō. ¶ Leofredi abbatis. ān. Iustū deduxit. oꝛ.

D Eus q de diuersis nationū populis preclaros vere fidei cōstituisti ministros cōcede qs: vt oēs qui ad sanctissimi confessoris tui atq abbatis leofredi festa cōuenerunt: pñtis gaudiū prosperitatis & future consequātur. Per. Solita cōmeō. Inuita. Regē ꝯfessorū. Nocturna cū suis dicatur āis. l. j.

Q Uadā nocte dū qdā e frib⁹ surgūt vt orent secreti⁹ adest imūd⁹ sps: scti leofredi abbatis sedē occupās / velut ei⁹ idut⁹ effigie. Qd dū narratur abbati fenestras & ostia signo crucis muniēs hostē flagellꝰ afficit. R. Iste hō pfe. bb. 6

Fugā igit qrit hostis lc. ij. s; vbiq crucē repit donec cuiusdā cāpane fune intr⁹ funē ꝯburit et cāpanā defert quā qdā; demersā aggere p spm reuelatā scrūs ad tēplū : euehit. R. Iste ē de sublimib⁹. l. iij.

Quodā etiā tempore dū spinas & tribulos euellit cū frib⁹

cuiusdaȝ fratris ferrū euolat de manibus: ꝛ ꝓsiliens amne ꝺimergit: sȝ vir dn̄i ligno porrecto ferꝝ reuocat: ꝛ fratri resignat. Hec facta sunt leofredo adhuc in carne viuente in cuius transitu / cecus quidaȝ recepto gaudet lumine: ꝛ ceca quedaȝ ad sepulchrum ei⁹ illuminata est / que candelam offerebat: ꝛ plurimi demoniaci per ipsum a demōe liberati sunt ad laudeȝ dei omnipotentis. ℟. Sancte. ℣. ꝯfessor. an̄. Euge serue bone. bb.v. Cōmemoratio sollita. ¶ Sancti albani martyris. an̄. Iste sanctus. aa.v. cū ceteris. Oratio.

Deus q̄ hūc diē / bti albani martyrio cōsecrasti: tribue quesumus vt cuius an̄nuo ꝯgtulamur officio eius ꝯtinuo foueamur auxilio. P. Commemoratio solita. Inuitatorium Regem martyrum. Lcō. j

Sanctus albanus paganus adhuc: cū perfidorum principum mandata aduersum xp̄ianos seuirent: clericum persecutores fugientem hospitio recepit. Qui cū aliquot diebus apud albanū hospitaretur: ad aures peruenit iudicis: qui ira succens⁹ ē nimia / dixitqꝫ albano. Quecunqꝫ illi debentur supplicia tu soluere habes / si diis magnis sacrificare nolueris. At vbi iudex illum tormentis superare non posse persensit: capite eum plecti iussit. ℟. Hic ē vere martyr. Lectio secunda.

Cum auteȝ beatus albanus duceretur ad mortem: carnifex qui eum percussurus erat diuino admonitus instinctu: proiecto ense quem manu tenuerat: pedibus eius aduolutus: desiderās vt cum martyre / vel pro martyre quem percutere iubebatur ipse potius mereretur percuti. Cū ergo carnifex ille factus esset ex ꝑsecutore collega veritatis: et fidei: sanctus albanus monteȝ ascendit: daríqꝫ sibi a deo aquam rogauit: statimqꝫ āte pedes eius fons perēnis exortus est: vt omnes agnoscerent etiam torrentem martyri obsequium detulisse. ℟. m. Hic est vir. Lectio tertia.

Decollatus itaqꝫ martyr ille fortissimus ibidem accepit coronam vite quam repromisit deus diligētibus se. Sed ille qui piis ceruicibus impias manus intulit: gaudere super mortuo non est permiss⁹. Oculi nāqꝫ eius in terrā vna cuȝ beati martyris capite deciderunt. Decollatus est etiā cum sancto albano miles ille qui eum antea superno nutu

correpto ferire recusauit. ℟. Miles xpi. ā. Btūs vir qui suffert

¶ In vigilia scti ioā. baptiste matutie cū horis diurnalib9 feriasr agant cū homilia subsequēti ⁊ orone de vigilia: nisi fuerit dñica. Ad .iij. noc̄. sertā ofo dñical. Leā. l.i. fz Luc. i.

Fuit in dieb9 herodis: regis iudee sacerdos qdam noie zacharias de vice abia ⁊ vxor illi de filiab9 aarō ⁊ nomē ei9 elizabeth. Et reli.

Venturus in Ho. ve. be. pbr̄i. carne dñs ⁊ redēptor nr̄: multos dispēsatiōis sue testes pmisit: ⁊ nūcios q diuersis tpibus diuersis israelitice plebꝫ prib9 orti nō diuersa fide: sed vno eodēqꝫ p oia sēsu icarnatiōis ei9 mysteriū pphetādo

Horū vltim9 Lc. ii. pcineret. ⁊ qsi limes qdā legis: ⁊ euangelij figure et veritatis ioannes appuit dño astante. q ait. Lex ⁊ pphete vsqꝫ ad ioānē: ex eo regnū dei euāgelizatur Unde etiā plusqꝫ ppheta dictus est: qr quē ceteri a longe pphetādo solū pdixerant: ille ⁊ priovētuꝫ pphetādo sigꝫuit: ⁊ morvēiētē oñdēdo mōstrauit.

Qui certe gr̄a Lc. iij. dispēsatiōis nō solū iustus: sꝫ et de pōtificali stirpe ort9 parentib9 nat9 asserit. De sacerdotali psapia ort9 ē: vt eo potētius imitationē sacerdotij pconaret: q ipꝫ ad sacerdotale genus ptinere clarescerer.

Ad p̄las ves. an sup ps. oia

Descēdit angel9 laudate. dñi ad zachariā dicēs accipe puerū in senectute tua ⁊ habebit nomē ioānes baptista. ps. Laudate pueri do. ā. Nazareus vocabit puer iste: vinū ⁊ sicerā nō bibet ⁊ oē immūdū nō māducabit ex vtō matris sue. ā. Ipe preibit an illū i spū ⁊ ꝟtute helie parare dño plebē pfectam. ān. Pro eo q nō credidisti verbis meis: eris tacēs: ⁊ nō poteris loq vsqꝫ in diem natiuitatis eius. ān. Tu puer pphets altissimi vocaberis: pibis ante dñm parare vias eius.

Capl̄m. Hieremie. j.

Priusqꝫ te formarē ex vtero noui te: ⁊ anteqꝫ exires de vulua sanctificaui te: ⁊ prophetam in gentibus dedi te. ℟. Inter natos mulierū nō surrexit maior ioāne baptista. Qui viam dño pparauit in heremo. ℣. Fuit hō miss9 a deo cui nomē ioānes erat. Qui viam Hymnus.

Ut queāt laxis/resonare fibris: mira gestoꝝ/famuli tuorū: solue polluti labij reatū/sancte ioānes. Nūci9 celso/veniēs olipo: te pr̄i magnū fore nasciturū/nomē ⁊ vite seriē gerēde/ordine pmit. Ille pmissi/dubi9 supni

perdidit ppte modulos lo- quele: sed reformasti genitus pempte/organa vocis. (V)en tris obstruso positus cubili / senseras regē thalamo manē tē: hinc parens nati / meritis vterq3 abdita pēdit. (V)audi- bus ciues celebrāt superni/te de⁹ simplex paritq3 trine/sup plices ⁊ nos venia3 p̄camur/ parce redēpt3. (G)loriā patri resonem⁹ oēs /⁊ tibi xp̄e geni te supne/cū q̄bus sctūs/simul et creator spūs regnat. Amē ℣. Gloria ⁊ honore. an. Ingres- so zacharia templum domini ap- paruit ei gabriel angelus stās a dextris altaris incensi. ps. Ma

P Resta Oro gnificat. quesumus omnipotēs deus: vt familia tua per viam salutis incedat: ⁊ beati ioānis precursoris hortamēta sectā- do ad eū quē predixit secura perueniat Dñ3. Cōpl. more so- lito peragatur. Post confes. his ꝟsib⁹ adiunctis. ℣. Glia et honore. Posuisti domine. Co- rona aurea. Ad matut. Inui- tatoriū. Regem p̄cursoris domi nū Venite adorem⁹. p. Venite. hy⁹

A Ntra deserti teneris sub ānis ciuiū turmas fu- giēs petisti: ne leui saltē ma- culare vitam/ famine posses. Prebuit hirtū tegimē came- lus/artub⁹ sacris strophium bidentes: cui latex haustū sa- ciata pastum/ mella locustis. (C)eteri tm̄ cecinere vatū /cor de p̄sago iubar affutur̄: tu q̄- dē mūdi/ scel⁹ auferentē indi ce pdis. (N)ō fuit vasti spaciū p orbis sanctior q̄sq3 genitus ioanne: qui nephas secli me- ruit lauantē / tingere liphis. (V)audibus ciues. (G)loriam laudis. In primo nocturno. an. Priusq3 te formarem in vtero noui te: et anteq3 exires sanctifi- caui te. ps. Beatus vir. an. Ad omnia q̄ mittā te dicit domi- nus ibis ne timeas: et q̄ mādaue- ro tibi loq̄ris ad eos. p. Quare fre. a. Ne timeas a facie eorū q̄a ego tecū sum dicit dñs. ps. Dñe q̄d. ℣. Glia ⁊ honore coronasti.

B Eatus baptista. L. cō. s. ioānes cuius nūc festi- uitate letamur: sterili ab vte- ro hodie natus gaudiu3 mū- do fuerit. In tātū aūt spālis i eo xp̄i prefulsit electio: vt an- te mereretur annunciare do- minum: q̄3 nascendi initium/ vel linguam: que nūciare pos set acciperet. Rm. Descendit angelus domini ad zacharia3 di cens: accipe puerum in senectute tua. Et habebit nomen ioannes baptista. ℣. Ne timeas zacharia quoniam exaudita est oratio tua et elizabeth vxor tua / pariet tibi filium. Et habebit. Lectio.ij.

Uerum hic omnium beatissimus paruulorum: qui intra adhuc viscera materna cōclusus adesse saluatorem mundi quod necdum sermone poterat pphetico gaudio reuelauit. Nullus ignorat charissimi omnem paruulū materno ab vtero prodeuntem int ipsa lucis exordia mestis cō crepare gemitibus: solus tamen baptista domini vltra legem nascentium natiuitatem suā letitia preuenit. ℟. Gabriel angelus apparuit zacharie dicens nascetur tibi filius nomē eius ioānem vocabis. Et multi in natiuitate eius gaudebunt. ℣. Erit enī magnus coram domino vinū et siceram non bibet. Et. lc.iij.

Et hoc decuit fratres: vt de matre sterili nasceretur: q̄ fecunditatem virginis reuelaret: quatenus mirabilem partum mirabiliter natus ostenderet. Denique elizabeth illa vetus mulier et noua mater: que ante partū suū de futuri filij sui letabatur officio venienti ad se beate marie in ipso salutationis occursu ait. Ex quo facta est vox salutationis tue in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo. ℟. Ipse preibit ante illū i spiritu et virtute helie. Ut conuertat corda patrum in filios: et incredulos ad prudentiam iustorum parare domino plebem perfectā. ℣. Erit enim magnus coram domio et spiritu sancto replebitur. Ut.

In secundo nocturno. an. Misit dominus manum suam: et tetigit os meum: et prophetam in gētibus dedit me domin⁹. ps. Cū inuocarem. an. Ecce dedi verba mea in ore tuo ecce cōstitui te super gentes et regna. ps. Uerba mea. c. v. ān. Dominus ab vtero vocauit me: de vētre matris mee recordatus est nominis mei. ps. Domine dominus noster. ℣. Posuisti. Lctō quarta.

Istud etiā q̄ stupendū q̄ magnificū q zacharias sacerdos pater futuri prophete: quia hoc ipsum/ quod gerebatur angelo loquēti nō credidit/ vsum loquendi amisit donec promissione completa natiuitas noui hōis paterne lingue vincula reseraret ecce q̄d hac frēs religiōe gloriosi⁹? Quid hac insigni⁹ fide: in qua sterilis cōcepit: virgo parturit mutus loquitur: et in secreto maternorum viscerū paruuli totius mundi gaudia futura preludunt. ℟. Fuit homo miss⁹ a deo cui nomē ioannes erat hic venit vt testimonium perhiberet de lumie. Et parare domino plebem perfectam. ℣. Erat ioannes in deserto predi

cans baptismum penitentie. Et.
Nec poterat veteri Lctō.v.
sub lege ordinem suum mor=
talis suare natura nouā qñ p
diuinitatis gratiam nouū sa=
lutis omnium mysterium pa
rabatur. Hic ergo est ioānes
de quo pphetauit esaias di=
cens. Vox clamantis in des=
to parate vias domini rectas
facite semitas dei nostri Vox
inquit clamantis. Quam bñ
vox dicitur qui venientem de
celestibus in carne hominis
vnigenitum dei pleno let⁹ ore
clamabat. R. Elizabeth zacha=
rie magnū virum genuit ioānem
baptistam precursorem dñi. Qui
viam domino preparauit in here
mo. V. Fuit homo missus a deo
cui nomen ioannes erat. Qui vi.
Recte ioannes vox Lcō.vi.
dicitur cuius intonante pre=
conio sacramētum redēptio=
nis humane: surda dudum ce
pit audire mortalitas. Ut eñ
venerādus baptista muto pa
tri aperuit linguaz: ita aures
hominum salutaris gratie in
nouauit auditum. Nascit eni
ioannes: quia instat iam nati
uitas christi: surrexit nouus
lucifer: quia iubar iā vere lu=
cis erupit: dat vocem preco:
quia adest iudex. Clamat tu
ba: quia rex venit: et quia pro
cessurus est deus/angelus iā
precedebat. Vere quia qđ su=
pra hominem est referre ho=
mo nō sufficit: virtutem nascē
tis angeli: angelus loquebat
R. Innuebant patri eius quem
vellet vocari eū: et postulans pu=
gillarem scripsit dicens. Joānes
est nomen eius. V. Apertum ē os
zacharie: et prophetauit dicens.
Joannes est. In iii. nocturno.
Añ. Posuit os meū domin⁹ quasi
gladium acutum in vmbra man⁹
sue protexit me. Ps. Domine qs.
a. iiii. añ. Formans me ab vtero
seruum sibi dominus in lucē gē=
tium vt sim salus eius ab extre=
mis terre. Ps. Domine in virtu=
te. a. vi. ā. Reges videbūt et ꝯsur
gent principes et adorabunt do=
minum deum tuum qui elegit te.
Ps. Bonum est confite. f. viii.
V. Magna est gloria. Secundū
In illo tēpo= Lucam. fo
re. Elizabeth impletuȝ
est tempus pariēdi et peperit
Precursoris (filiū. Et reliq.
dñi natiuitas sacratissima le=
ctionis euangelice prodit hi=
storia multa miraculorum su
blimitate refulget. Quia ni=
mirū decebat vt ille quo ma=
ior inter natos mulierum ne=
mo surrexit pre ceteris sctis i
ipso mox ortu virtutum iuba
re clarescceret. Rm. Hic est pre=
cursor directus: et lucerna lucens
ante dominum: ipse est enim ioā=

nes qui viaz domino preparauit in heremo. Sed et agnum dei demonstrauit et illuminauit mētes hoim. ℣. Fuit ioānes i deserto pdicās baptismū pnīe in remissionez peccatorum. Sz.

Senes ac diu l. 8.

lsecūdi parētes: dono nobilissime plis exultāt. Ipsi prī quē icredulitas mutū reddiderat ad salutandum nouum preconem gratie os et lingua reseratur. Nec soluz facultas deum benedicendi restituitur: sed de eo etiam prophetandi virtus augetur. Excitati fama facti omnes vicini ammirati one: ac metu percellūtur omniū qui audiere circūquaqz ad aduentum noui prophete corda preparantur. ℟. Precursor domini venit: de quo ipse testatur Nullus maior inter natos mulierum ioanne baptista. ℣. Hic etenim propheta et plusqz ppheta de quo idez ait. Null⁹.

Unde merito etiaz Lectō.ix sancta per orbez ecclesia: que tot beatorū martyrum victorias quibus ingressuz regni celestis meruere frequentat. Hui⁹ tātūmō post dñicū etiā natiuitatis diē celebrare ꝯsueuit: Quod nullaten⁹ sine euāgelica auctoritate: et cōsuetudine venisse credēduz est. Sz attentius aio recōdendū: qa sicut nato dño pastoribus apparens angel⁹ ait. Ecce euāgelizo vobis gaudiū magnū qđ erit oi populo: qr natus est hodie saluator q est xp̄s dñs. Ita etiā āgelus nasciturū zacharie pdicens ioannem. Et erit inqt gaudiū tibi et exultatio: et multi in natiuitate eius gaudebunt: erit enim magn⁹ coram domio. ℟. Inter natos vt ad vesp. ℣. Corona aurea.

In laudibus. ān.

Elizabeth zācharie magnū virum genuit ioannez baptistam precursorem domini. ān. Innuebant patri eius quem vellet vocari eum: et scripsit dicens ioannes est nomen eius. ān. Joannes vocabitur nomen eius: et in natiuitate eius multi gaudebunt. ān. Joannes est nomen eius: vinum et siceram non bibet: et multi i natiuitate eius gaudebūt. ān. Iste puer magnus coram domino: nā et manus eius cum ipso est. Capitulum Hieremie.j.

Audite insule et attendite populi de longe: dñs ab vtero vocauit me / de ventre matris mee recordat⁹ ē nois mei.

O Nimis felix hy⁹. meritisqz celsi nesciēs labē niuei pudoris: ꝑpotēs martyr heremiqz cultor maxie vatū. Serta terdēis alios coronāt aucta crement duplicata qsdā: trina centeno cumulata

fructu te facer ornāt. N ūc po
tēs nři merit; opimis/pecto-
r; duros lapides repelle: aspe
rū planās iter ꝛ reflexos/dirt
ge calles. U t pi⁹ mūdi sator ꝛ
redēptor/mētib⁹ pulsa liuioe
puris: vite dignet veniēs sa-
cratos/ponē gress⁹. L audi-
bus ciues. Glā pri. ℣ Letabi
tur iust⁹. an. Aptū ē os zacharie:
ꝛ pphetauit dicēs bñdict⁹ de⁹ is-
rael. p. Bñdict⁹. Oro.
D Eus q̄ pñtē diē hono
rabilē nob; i bti ioānis bapti
ste natiuitate fecisti: da pplis
tuis spūaliū grām gaudiorꝫ ꝛ
oim fideliū mētes dirige i vi
am salut; etne. P. Ad.iij.cōm
A D oia q̄ mittā Hiere.i
te ib; ꝛ vniuersa q̄ mā
dauero tibi loq̄ris ne timeas a
facie eorū: qr ego tecū sum: et
eruā te dicit dñs. ℟ Glīa ꝛ ho
nore. ℣. Posuisti. Ad.vj.capm.
E Cce dedi v̄ba Ibidē.
mea i ore tuo/ecce cōsti-
tui te hodie s̄r gētes ꝛ s̄r r̄gna
vt euellas: ꝛ d̄struas ꝛ dissipes
ꝛ edifices et plātes dicit dñs
ops. ℟ Posuisti. ℣. Corona au
rea. Ad.ix. Cp. Hiere.j.
M Isit dñs manū suā: et
tetigit os meū: ꝛ pphetā i gē
tib⁹ dedit me. ℟ Corōa aurea
℣. Magna ē glia. ¶ Ad.ij.vesp.
āe de laud. cū ps. Dixit. Cōfi
tebor. Btūs vir. Laud. pue.

Laudate. d.o.gē. cp. esa. xlix.
H Ec dicit dñs formans
me ex vtero huū sibi de
di te i lucē gētiū: vt sis salus
mea vsq̄ ad extremū t're. ℟.
Inť natos. hy⁹. Ut q̄ant lax;. ℣
Glia ꝛ honore. ā. Hodie x̄pi sol' ora
tū p̄currēs lucifer ortus ē mūdo:
hodie āgel⁹ dñi sabaoth vox p̄ces
dēs v̄bū pdijt i mūdū: hodie legis
sūma gr̄e p̄co ioānes baptista: de
sterili mr̄e gēit⁹ pr̄is muti liguaꝫ
resoluit i pphetia hic p orbē solē-
nis ecclia deo leta canit al. al. p.
Mgt. Cū aūt dñica .j. oct. oc
currerit loco suo cū pleō offi
cio refuet: ꝛ mēoria de scō io
anne hēat ¶ In crastīo āt p⁹
festū. Ad mat. Inuit. Regē p̄-
cursoris. hy⁹. Antra deserti. āī.
Priusq̄ te. ps. Btūs vir. cū cete
I ris. ℣. Glia ꝛ honore. lc.j.
L lustrē natiuitatē btis
simi ioānis: cū sctm̄ euāgeliū
legeret audiuimus. Hinc at-
tēdat charitas vr̄a q̄ꝫ magna
sit ioānis natiuitas. Nā tales
dies carnis nulli p̄riarcharū
nulli pphetaꝝ nemini aploꝝ
celebrauit ecclia: solos duos
natales celebrat huius ꝛ xp̄i.
Tpa ipa qb⁹ nati sūt ābo mā
gnū mysteriū p̄figurāt ioan-
nes magn⁹ erat hō: s; hō. Tā
magn⁹ autem erat hō: vt q̄c-
quid plus illo esset: deus eēt
℟. Priusq̄ te formarem in vtero

noui te: et anteq̄ exires de ventre sanctificaui te. Et prophetaz in gētibus dedi te. ℣. Ad omnia que mittam te ibis ꝛ que mandauero tibi loq̄ris. Et. Lectio .ij.

Qui post me venit maioꝛ me est Si maioꝛ te est quid est ipsum maiorem te esse? Audiamus dicentem. In natis mulierum non surrexit maioꝛ ioanne baptista. Si nemo hoīz est maioꝛ quid est ille q̄ te maioꝛ est. Quid sit vis audire. In pꝛincipio erat verbum: et verbū erat apud deum: ꝛ de⁹ erat verbum. ℟. Ecce constitui te hodie super gentes: et super regna dicit dominus. Ut euellas et destruas et edifices et plantes in nomine domini. ℣. Anteq̄ exires de vētre sanctificaui te et prophetam in gentibus dedi te. Ut. l. iij.

Et quomodo verbū dei est deus: per quod facta sūt omnia quod natuz est sine initio tempoꝛis: per quod facta sūt tempoꝛa natalez inuenit in tēpoꝛe: quomodo inquam verbum per quod facta sunt tempoꝛa: diem natalē īuenit in tēpoꝛe. Queris quomodo. Audi ipsum euangelium. Et verbum caro factuz est ꝛ habitauit in nobis. Natalis chꝛisti natalis est carnis non verbi: sed ideo natalis ē ṽbi: qꝛ verbum caro factum est. Natum est verbum: sed in carne natū est non in se. In se autem natum est quidem a patre: sȝ diem natalem non habet in tēpoꝛe. ℟. Ioannes vocabitur nomen eius: vinum et siceram nō bibet. Et multi ī natiuitate ei⁹ gaudebunt. ℣. Ipse pꝛeibit ante illū in spiritu et ṽtute helye. Et mul. Aīn. Et posuerunt omnes qui audierant in coꝛde suo dicentes q̄s putas puer iste erit? etenīz man⁹ domini erat cum illo et zacharias pater eius repletus est spiritu sancto: et prophetauit dicens benedictus deus israel: quia visitauit et fecit redemptionem plebis sue. Ps. Benedictus. Oratio.

Concede quesum⁹ omnipotens deus: vt qui beati ioannis baptiste solennia colim⁹: eius apud te intercessiōibus adiuuemur. Per. Hec oratio q̄tidie īfra oct. dicenda est ad oīes hoꝛas. Hore vero diurnales sicut in die sancto habeātur. ¶ In natalitio sanctoꝛum martyrum ioannis ꝛ pauli. Aīn. Isti sunt due oliue ꝛ duo candelabꝛa lucentia ante dominum habent potestatē claudere celum nubibus: ꝛ aperire poꝛtas eius: quia lingue eoꝛuz claues celi facte sunt. ps. Magt.

Quesumus omnipotēs deus vt nos geminata letitia hodierne festi- Oro.

uitat; excipiat: que de beatorum ioānis et pauli glorificatione: procedit quos eadē fides et passio vere fecit eē germanos. Per. Cōmemoratio de sancto ioanne. Ān. Ex vtero senectutis et sterili ioannes nat⁹ est precursor domini. ℣. Inter natos. Oratio. Concede quesumus omnipotens deus. Inuitatorium. Mirabilem deum.

Lectio prima.

Iuliānus factus imperator audiens q paulus et ioannes corpore et spiritu fratres/ ex opibus quas cōstantia reliquerat pauperes recrearēt mandauit eis: vt sicut constātino et cūstantio: sic sibi adhererent. Qui rñderunt. Quia reliquisti religionem virtutibus plenam ab imperij tui societate nos omnino subtrari mus: quia veri christiani sumus. ℟. Isti sunt duo viri mie qui assistunt ante dominum. Dominatorem vniuerse terre. ℣. Isti sunt due oliue: et duo candelabra lucētia ante dominuz. Dñatorē.

Iulian⁹ vero dixit eis. lc. ij. Ego clericatū in ecclesia obtinui: s; ɔsiderās vanū eē inertiā sectari: bellicis reb⁹ animū dedi. Uos igit̄ in aula regia nutriti venite: vt vos primos habeaz in meo palacio. Qd si ɔtēnitis agā vt nō contēnat;. Undecia die aut amicos vos habeā: aut vt hostes puniā. Cui sancti. Qd tūc facturus es hodie pfice. ℟. Paulus et ioannes dixerunt ad terenciānum. Si tuus dominus est iulianus: habeto partem cū illo: nobis alius non est nisi dominus iesus christus. ℣. Semel enim a facie dei proiectus vult et alios secum in interitū deuenire. Si. l. iij

Cum ergo sacrificare nollēt tertia noct; hora trāsacta terentianus: vt iuxta placitum iuliani sine strepitu puniret eos/ foueam intra domū eoꝝ fieri fecit ibiq; decollatos abscondit diuulgans q iussu cesaris in exilium missi fuissent Nec multo post iulian⁹ i bello interficitur. Terentianus aūt cuius filius ad corpa sanctorum mundatus est ad fidē cōuertitur: a quo etiā descripta est hec passio sanctorum. ℟. Beati martyres xpi ioannes et paulus dixerunt iuliano nob; autem alius nō est nisi vn⁹ deus. Paf et fili⁹ et spūs sctūs. ℣. Una fides vnū baptisma erat in eis. Pr.

In laudibus. ān.

Paul⁹ et ioānes dixerūt ad iulianū: nos vnū deū colim⁹: q̄ fecit celū et terrā. ps. Dñs reg. ā. Paulus et ioānes dixerūt ad terētianū si tuus ē dñs iulianus habeto partē cū illo: nobis alius non est

nisi dñs ies⁹ xp̄s. ā. Joānes ⁊ paulus cognoscētes tyrānidē iuliani facultates suas paupib⁹ erogare ceperūt. ā. Scti spūs ⁊ aie iustoꝝ hymnū dicite deo ineternū. ā. Joannes ⁊ paulus dixerūt ad gallicanū: fac votū deo celi ⁊ eris victor melior q̄ fuisti. ān. Astiterūt iusti añ dñm: ⁊ ab inuicē nō sunt separati: calicē dñi biberūt ⁊ amici dei appellati sunt. ps. Bñd⁹. Cōme. de scō ioāne. ān. Elizabeth zacharie. ℣. Fuit hō missus Orō. Cōcede. Ad vš. ān. Elizabeth. ps. de die. Capm qd in die scō dicebat. ad. ii. vespas hy⁹. Ut queāt. ℣⁹. Gl'ia ⁊ honore. ā. Puer q̄ nat⁹ ē nobis plusq̄ ppheta ē: hic ē ei de q̄ saluator ait inī natos mulierū nō surrexit maior ioāne baptista. ps. Mgt. Ad mat. Inuit. hymni ant. cū ps. ⁊ laud. ⁊ hore diur. sicut i crastino post diē sctm notatū est ℣⁹. Posuisti domine. Lectio. i.

In natis em̄ mulieꝝ nemo exurrexit maior ioanne baptista. Sol⁹ ei p̄latus est: p quē creat⁹ ē. Mira q̄ppe res facta est: vt eū nascēdo precederet: sine cui⁹ ope oino nasci nō potuit. Merito iste vox/ille verbū. Nā iste dixit. Ego vox clamātis i deserto. De illo aūt dictū ē. In principio erat ℣bū. Ille in pricipio ℣bū añ mūdū: iste i vltio vox ante ℣bū. Uerbū pmit post itellectū: vox post silētiū. ℟. Itaq̄ maria lc. ii. (Fuit hō. xp̄m pariēdo/credit: zacharias ioānē generatur⁹ obmutuit. Deniq̄ ille nat⁹ ē de iuuecula florēte: iste de senecta deficiēte. Illū oportet crescere: me aūt minui Nā oīs legalis ⁊ pphetica pnūciatio añ xp̄m emissa: tāq̄ vox āte ℣bū vsq̄ ad ioānē fuit: i quo vltime figure cessauerūt. ℟. Elizabeth Quicq̄d est lc. iii. (zacharie. humane iusticie q̄usq̄ hō possit pficere: ɔsūmatū fuerat in ioāne. Isto q̄ āplior nēo posset esse hō. Uerū q2 i gr̄a christiana id pcipue cōmēdatur: id discit vt nemo glʼiet in homine: sed q̄ glʼiat i dño glʼiet. homo de deo seruus de dño. Deus quidē in seipso nec minuitur: nec auget. Sed i hominibus quāto magis magisq̄ vera pietate proficim⁹ crescit diuina gr̄a: minuitur humana potentia: donec ad illā perfectionem perducatur tēplum dei: quod est in mēbris oībus xp̄i. Ut euacuato omī pricipatu: ⁊ potestate ⁊ virtute: sit de⁹ oia i oībus qui ē benedictus in oib⁹ sclʼis amen. ℟. Innuebant patri eius quem vellet vocari eum Et postulans pugillarem scripsit dicens ioan=

nes est nomē eius. ℟. Vicini quoque et cognati eius venerunt circumcidere puerum: et sciscitati sunt eum quo noie vocaretur. Et. an. Nazareus vocabitur puer iste: vinū et siceram non bibet et omne immūdum nō manducabit ex vtero matris sue. ℣. Bñdict⁹. ¶ Ad vēs omnia ferialiter habeātur preter vigiliā sequētis diei. Post Benedicamus. cōmemo. de sctō leone confes. et epo. hy⁹. Cōfessor domini. bb. iij. Oro.

Deus qui beatum leonē pontificem sanctorum tuorum meritis coequasti: concede propitius vt qui cōmemorationis eius festa percolim⁹ vite quoque imitemur exēpla. Per. Postea de ioanne. ā. Inter natos mulierum nemo sacratissimo maior natus est ioāne celi regis prenio cuius ope delictorum condonetur venia et perēnis vite summa capiamus premia. ℟. Fuit homo. Postea solite commemoratiōes. Matutine ferialiter cantentur cum horis diurnalibus cum homilia sequēti. lc. vij. Scdm Ioā. xxi.

In illo tēpore. Dixit Iesus symoni petro. Symon ioānis diligis me plus his? dicit ei: etiam dñe tu scis qr amo te. Et. v. Ho. ve. be. p. Virtutē nob̄ pfecte dilectionis pñs sci euāgelij lectio cōmēdat. Perfecta etenī dilectio est q̄ deum ex toto corde tota aīa tota v̄tute: primū aūt tāquam nosmetipos diligere iubemur. Et neutra harū dilectio nū sine altera valet eē pfecta: qr nec de⁹ vere sine proximo: nec sine deo vere potest proxim⁹. Unde toties lc. viij. amari. dominus interrogato petro an se diligeret: et illo respōdēte q eum ipso teste diligeret adiūgebat per singula ita cōcludēs. Pasce oues meas siue pasce agnos meos: acsi aperte diceret. Hec sola et vera est probatio integri in dominum amoris / si erga fratris studueris curam solliciti exercere laboris. Lectio nona.

Quicūque ĝ frī opus pietatis qd valet ipēdere negligit: minus se cōditorē diligere ostēdit: cuius mandatum in sustētanda proximi necessitate cōtenuit. Que pfecto charitas quoniam sine diuine gratie/ inspiratiōe minime possit haberi: tacite quodammodo dominus insinuat: qui petrum de illa interrogans symonem eū ioānis qd nunquam alias cognomiat: symō inqt ioānis diligis me plus his? Qui ĝ ceteris fragrāti⁹ dominū amare probatur fili⁹ ioānis cognominatur: qr nimirū virt⁹ eiusdē

amoris non nisi per gratiam spiritus cōcipitur. Comme. de san. leone. ā. Ecce adest. Et de sancto ioāne. ān. Innuebāt ℣. Inter natos. oro. Concede. Et cōmeō. solite. Nona de futuro habeat festo. Si hec vigilia in dominica euenerit officij eius penitus nulla mentio agat. ¶ De sctō petro. ad prias ves. āe. sup oia laudate.

Petrus ad se reuersus dixit: nūc scio vere quia misit dn̄s angelū suū: et eripuit me de manu herodis: et de omni expectatione plebis iudeorum. ps. Laudate pueri. ān. Cumq3 vidisset ventum validum venientez timuit: et cum cepisset mergi clamauit dicens domine saluum me fac. ān. Domine si tu es iube me venire ad te super aquas: ⁊ extendens iesus manum apprehendit eū ⁊ dixit iesus modice fidei quare dubitasti? ān. Quē dicūt hoies esse filiū hois dixit iesus discipul' suis rn̄dēs petrus dixit tu es xp̄s fili⁹ dei viui: ⁊ ego dico tibi: q2 tu es petrus/ ⁊ sup hanc petrā edificabo ecclesiam meam. ān. Solue iubēte deo terrarum petre cathenas: q̄ facis vt pateant celestia regna beatis. Capm. Apoca. xj.

Isti sunt due oliue: et duo candelabra lucentia añ dn̄m: hn̄t ptātē claudere celū nubib⁹: ⁊ apire portas eius: quia lingue eorū claues celi facte sunt. ℟. Cornelius cēturio vir religiosus ac timēs deū: vidit manifeste angelū dei dicentez sibi. Corneli mitte ⁊ accersi symonē: qui cognominatur petrus hic dicet tibi q̄d te oporteat facere. ℣. Cū orasset cornelius nōdū in xp̄o renatus apparuit ei angelus dicens. Corneli. Hymnus.

Felix per oēs festū mūdi cardines/ apl'orū p̄pollet alacrit patri bti pauli sacratissimi q̄s xp̄s almo ɔsecrauit sanguine: eccl'iarū deputauit pricipes. Hij sūt oliue due corā dn̄o: ⁊ cādelabra luce radiātia p̄clara celi duo lumiaria fortia soluūt pctōrū vicula/ portas olimpi reserāt fidelib⁹. Habēt supnas potestatē claudere/ sermōe sedes/ pandere splendentia lumina poli super alta sidera/ lingue eo⁊ claues celi facte sunt: laruas repellūt vltra mūdi limitē. Petr⁹ btūs cathēarū laq̄os/ xp̄o iubēte rupit mirabilit: custos ouilis ⁊ doctor ecclesie pastorq3 gregis ɔseruator oim arcēs luporū truculētā rabiē. Quodcūq3 vinclis super terrā strixerit erit in astr; religatum fortiter: ⁊ q̄d resoluit in terr; arbitrio: erit solutum super celi radiū i fine mūdi iudex erit seculi. Non im

par paulus huic doctor gentiũ electionis templum sacratissimum/i morte compar / in corona particeps/ãbo lucerne et decus ecclesie/ i orbe claro chorusc ant vibramine. O roma felix / que tantorum pricipũ es purpurata pcioso sãguine: excellis omnem mundi pulchritudinez/ non laude tua sed sanctoruz meritis: qs cruentatis iugulasti gladijs. Uos ergo modo gliosi martyres/petre beate paule mundi liliũ celestis aule triũphales milites /precib9 almis vestris nos ab omnibus munite malis / ferte super sidera. Gloria deo per immensa secula/sit tibi nate decus et imperium honor potestas sctõq spiritui: sit trinitati salus idiuidua/per infinita seculoꝝ secula amen. ℣. In omnem terram. ãn. Cum esset petrus in cruce orabat dominum dicens gratias ago tibi pastor bõe qui me ad hanc gloriam perducere dignat9 es; peto ergo vt oues quas tradidisti michi participentur mecuz/ de gratia tua in sempiternum. ps. Magnificat. Oratio.

DEus qui nobis btõrũ apostoloꝝ petri: et pauli natalitia gliosa preire ꝯcedis: tribue q̃s eorũ nos semper bñficijs ꝑueniri: et orõnibus adiuuari. Per. Inuitatorium. Tu es pastor ouium princeps apostolorum. Tibi tradidit deus claues regni celorum. ps. Uenite. hymnus. Felix p omnes. In pᵒ noct. ã. In plateis ponebãtur infirmi in lectulis: vt veniẽte petro saltem vmbra illius obumbraret quẽquã illoruz: et liberarentur ab infirmitatib9 suis. ps. Celi enarrãt. a. vi. ãn. Ait petrus principibus sacerdotum: iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno: hunc deus suscitauit: et principem ac saluatorem exaltauit ad dandaz penitentiam in remissionem peccatorum. ps. Bñdicã. c. iij. ãn. Petr9 apls dixit paralitico: eneas sanet te dominus iesus xp̃us surge et sterne tibi: qui cõtinuo surrexit: et omnes qui viderunt conuersi sunt ad dominũ. ps. Eructauit. c. 8. ℣. In oẽz terrã. lc. i.

SImon petrus filius ioannis prouicie galilee/ vico bethsaida frater andree apostoli et princeps apostolorũ: post episcopatum anthiocensis ecclesie et predicationẽ dispersiõis eorum qui de circuncisione crediderant in põto/galacia/ capadocia/ asya/ bithinia /secundo claudij ãno ad expugnandum symonem magũ romã venit. ℞. Symon petre anteq̃ꝫ de naui vocarem te:

noui te et super plebem meam prin cipem constitui te. Et claues re-gni celorum tradidi tibi. ℣. Quod-cunque ligaueris super terram: erit ligatum et in celis: et quodcun-que solueris super terram erit so-lutum et in celis. Et claues. Lc. ii.

Ibi quoque viginti annis ca-thedram sacerdotalem tenu-itque ad vltimum annū nero nis: id est quartūdecimū. Et affixus cruci martyrio coro-natus est: capite ad terrā ver so: et in sublime pedibus ele-uatis: asserens indignū se q sic crucifigeretur: vt domin⁹ suus. ℟. Si diligis me symon pe-tre pasce oues meas: domine tu nosti: quia amo te. Et animā me-am pono pro te. ℣. Et si oportue rit me mori tecū: non te negabo. Et animam me. Lectio tertia.

Scripsit autem duas episto las: que canonice nominātur quarum secūda a plerisque ei⁹ negatur: propter stili cū prio-re distantiam. Sed et euange lium eius iuxta marcum: qui auditor eius et interpres fu-it: huius dicitur. Sepult⁹ au-tem est rome in vaticano iux ta viam triūphalē: et toti⁹ or-bis veneratione celebratur.

℟m. Petre amas me. quere su-pra in cathedra petri. hh. vii. In secundo nocturno. an. Fa ctum est vt quedam discipula no mine thabita plena operib⁹ bo-nis et elemosinis infirmata mo-reretur: miserunt autem aposto-li ad petrum rogantes ne pigri-teris venire vsque ad nos. ps. Om nes gentes. v. i. an. Adueniente petro circunsteterunt illum oms vidue flentes et ostendentes tuni cas: et vestes quas faciebat illis dorchas. ps. Exaudi de⁹ depre. v. v. an. Ponens petrus genua sua orabat et conuersus ad corp⁹ dixit tabita surge: at illa aperuit oculos: et viso petro resedit: dās-que illi manum erexit eam: et sctis ac viduis assignauit viuam. ps. Exaudi deus orōnē me. v. v. ℣. Constitues. Lcō. iiii.

Pstro lin⁹ papa descri bēs ei⁹ passionē dicit. Qui cū ad preces eius symon mag⁹ simulans se velle volare pre-cipitatus expirasset. Nero q familiaris mago fuerat dedit preceptum de morte eius. Cū autem ad preces fidelium vr bem egrederetur: occurrit ei dominus quem adorans ait. Domine quo vadis? Cui do-minus. Venio romam iterum crucifigi. ℟. Quem dicunt ho-mines esse filiū hominis? dixit ie-sus discipulis suis respondēs pe trus dixit tu es christ⁹ filius dei viui. Et ego dico tibi: quia tu es petrus et super hanc petram edi ficabo ecclesiam meam. ℣. Beat⁹

es symon barlona: quia caro san guis non reuelauit tibi: sed pater meus: qui in celis est. Et ego. ℣.
Intelligens autem petrus/ quod esset voluntas dei vt in roma crucifigeretur: reuersus narrauit hec fratribus. Superuenientes vero quatuor apparitores: statuerunt eum coram agrippa prefecto vbi facies eius facta est sicut sol. Cum autem positus fuisset in cruce versis pedibus sursum: et capite deorsum: vt ipse rogauit: cepit de cruce populum consola ri. Et viderunt qui legerunt angelos stantes cum coronis de floribus et petrum erectum accipientem librum a christo: et inde que loquebatur legentem. ℟. Tu es petrus et super hanc petram edificabo ecclesiam meam: et porte inferri non preualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni celorum. ℣. Quodcunque ligaueritis super terram erit ligatum et in celis: et quodcunque solueris super terram erit solutum et in celis. Et tibi. Lectio sexta
Uidens autem quod demonstrata esset gloria sua: fidelibus gratias egit deo: et commendans ei gregem suum oratione deuota cum omnes respondissent amen migrauit ad christum. Mox autem apparuerunt viri sancti nimio splendore amicti: quos nemo vnquam viderat qui dixerunt ad populum. Gaudete quia intercessorem magnum et continuum meruistis habere apud christum. Et cum marcello sepelierunt eum. ℟. Quodcunque ligaueritis, quere supra in cathedra. ii. i. In tertio nocturno.
An. Cornelius centurio vir religiosus ac timens deum vidit manifeste angelum dei dicentem sibi: corneli mitte et accersi symonem qui cognominatur petrus hic dicet tibi quid te oporteat facere. ps. Confitebimur. e. ii. an. Apiens petrus os suum dixit in veritate comperi quoniam non est personarum acceptor deus: sed in omni gente qui timet deum: et operatur iustitiam acceptus est illi. ps. Dominus regnauit exul. a. Adhuc loquente petro cecidit spiritus sanctus super omnes/ qui audiebant verbum: et erant loquentes linguis et magnificantes deum: tunc petrus iussit eos baptizari in nomine domini iesu christi. ps. Dominus regnauit irascan. f. iii. ℣. Dedisti hereditatem. lc. vii.
In illo tempore. Uenit iesus in partes cesaree philippi. hh. viii. Rem. Domine si tu es iube me venire ad te super aquas: et extendens manum apprehendit eum. Et dixit iesus modice fidei quare dubitasti. ℣. Cumque vidisset ventum validum venientem timuit

⁊ cum cepisset mergi clamauit di
cens dñe saluũ me fac. Et dix. R̸.
Tu es pastor ouiũ princeps apo
stolorũ tibi tradidit deus oĩa re
gna mundi. Et ideo tradite sunt
tibi claues regni celorum. V̸. Ti-
bi enim a domino collata est po-
testas ligandi atqꝫ soluendi. Et.
R̸. Cornelius cẽturio. ã. ad vš.
Te deum. V̸. Annunciauerunt
opa dei. In laudib⁹. ã.
Petrus ⁊ ioannes ascende
bant in templum ad horam ora-
tionis nonam. ãn. Argentum et
aurum non est michi quod autẽ
habeo hoc tibi do. ãn. Dixit ãge
lus ad petrum circũda tibi vesti-
mentum tuuẽ ⁊ seq̃re me. ãn. Mi-
sit dñs angelũ suũ ⁊ liberauit me
de manu herodis all'a. ã. Solue
iubente deo terrarũ petre cate-
nas: qui facis vt pateant celestia
regna beatis. Capim. Actu. xij.
Petrus quidẽ seruaba
tur ĩ carcere: oratio au
tem fiebat sine intermissione
ab ecclesia ad deũ p eo. Hy⁹.
Aurea lucẽ decore ro
seo/lux lucis oẽ perfu
disti seculum: decorans celos
iclito martyrio/hac sacra die
qua dat reis veniã. Ianitor
celi doctor orb' pariter iudi-
ces secli: vera mũdi lumia p
crucẽ alt'/alt' ense triũphãs vi
te senatuẽ laureati possident.
Iam bone pastor/petre cle-
mẽs accipe vota p̃cãtũ: ⁊ pcti
vincula resolue tibi ptãte tra
dita/qua cũct' celũ v̸bo clau-
dis aperis. Doctor egregie
paule mores instrue: ⁊ mente
polũ nos trãsferre satage/do
nec pfectũ largiat' plen⁹ eua-
cuato qđ ex pte gerim⁹. Oli-
ue bine pietat' vnice fide de-
uotos/spe robustos maxime
fonte repletos charitatis ge
mine/post mortem carnis im
petrate viuere. Sit trinitati
sempiterna gl'ia/ honor ptãs
atqꝫ iubilatio: in vnitate cui
manet imperium / ex tunc et
modo p eterna secula. Amẽ.
V̸⁹. Nimis honorati. ãn. Hodie il
luxit nob' letus dies: in quo sum
mi regis senatores apostolorum
principes / petrus et paulus ad
supernam angelorum curiam al
ter cruce/alter gladio peruenere
qua propter leto ore dicam⁹ om-
nes alleluya. ps. Benedictus.
Deus qui ho- Oratio.
diernam diem aposto
lorum tuorum petri et pauli/
martyrio consecrasti: da ec-
ecclesie tue eorum in omnib⁹
sequi preceptuẽ: per quos re
ligionis sumpsit exordium.
Per dominum. Ad tertiam.
Capitulum. Actuum. xij.
Angel⁹ dñi astitit ⁊ lu-
mẽ refulsit i habitacl'o
carceris: percussoqꝫ latere

petri excitauit eū dicens: surge velociter: et ceciderunt catene de manibus eius. R. In oēm terram. vtā. de apostolis. V. Cōstitues. Ad. vj. cp. act. xij

Exiens petrus sequebatur eū: et nesciebat quia verū est quod fiebat p āgelū. R. Cōstitues. V. Annūciauerūt.

T Ad. ix. Capitm. ibidē.

Ransceūtes aūt primā et scdaz custodiā / venerūt ad portā ferreā que ducit ad ciuitatē: que vltro aperta ē eis. R. Annūciauerūt. V. Nimis honorati. ¶ Ad scdas ves. ā. sup ps. Jurauit dns. vtā. aa. iij. cum ceteris. Capm. zacharie. iiij.

Vidi candelabrū aureū totū et lāpas eius sup caput ipsius: et due oliue sup illud / vna a dextris: et vna a sinistris eius. R. Cornelius centurio. hy. Felix p oēs. V. In oēm terrā. Aā. Hodie symō petr ascēdit cruci patibulū: hodie clauicularius regni gaudēs migrauit ad xpm: hodie paulus aplus luminare orbis terre incliato capite martyrio coronat est alla. ps. Magt. In crastino. Inuita. Laudem deū nrm. In solēnitate apli pauli. ps. Ueñ. hy. Eterna xpi. aa. ij. ān. cuz pis et vsi. Rla cū lau. habeant: vt in die. conuersionis eiusdem. vtā. gg. vj. Lectio prima.

Cum paul venisset romaz: cduxit hospiciū extra vrbē vbi cū luca et tyto quos ibidē eū expectātes letus inuenit: et cū aliis fribus tractabat de vbo dei. Fama vero eius insigniis et doctrīa que tā i toto orbe sonuerat p vrbē et regionem vicinā diffundebatur: et ad predicationē eius multitudo maxia adiū gebatur fidei / philosophos reuicebat. Institutor etiā neronis fact est et amic: cuius se mutuo videre nō auderēt. L. ij

Andē cū patroclus pincerna regis quē cadentem de fenestra cū ei pdicationē audiret mortuū resuscitauerat paulus: et alii quidam de ministris eius corā cesare recognoscerent se esse de militibus xpi regis inuicti. Iratus rex fecit huiusmodi milites inquiri. Inter quos paulus catenatus: dux eorum et alior adduct est. Cū aūt nero diceret ei: quō ausus esset de regno suo milites alii regi colligere. Respōdit paul Nō solū in tuo angulo: sed de toto orbe colligimus milites eterno regi. Hac ergo occasione innumerabiles xpiani sunt iterempti: et ipe tāq̄ reus maiestatis sentētiam decollationis accepit. Lectio. iij.

Porro de passione eius scri-bit dionysi9 ad timotheuz in hunc modū. Saluto te diui-num discipulū et filiū spūalis patris: qui fuit pater patrum doctor doctorū: et pastor pa-storꝝ: abyssum sapientie fistu-lam altissonā: predicatorē ve ritatis infatigabilē paulū di co nobilissimum apostolum. Qui ecclesias illūinauit: con firmauit xpianos: confregit portas peccati: delecit ido-lorū tēpla: aras delecit: et hu-miliauit habitacla demonū et cessare fecit solēnitates eoꝝ.

In hora aūt Lctō. iiij. illa tristicie frat mi di-lecte dicente carnifice paulo: collū para suspexit in celum muniēs frontē et pect9 signo cruc et dixit. Dñe mi iesu xpe In manus tuas: cōmēdo spi ritū meū. Et tūc extēdit col-lū: et suscepit coronā. Ue mi-chi qm in illa hora intuit9 suz corpus sanctū sanguie inno-centi cruētatū. Heu michi pr mi spūalis et magister: q ibo te querere gloria xpianorū? O lux veritatis quid dicam discipulis tuis: aut quis eoꝝ vtilis erit tibi et mittā eum ad te sed de cetero nemine indi-ges. Nam itroisti ad deū tuū quē toto cordedesiderasti. l. 5

Sit tibi notū insuper q cuz paulū decollauerūt: caput se-parauerūt de corpe piicien-tes in vallē. Post multū autē temp9 cū mūdaret fossa pie-ctū est caput sancti pauli cuz alijs purgamētis. Quidam aūt pastor iuxta locū iter fa-ciens leuauit illō i vga sua: et fixit iuxta caulas ouiū suaꝝ. Uidit aūt i eadē nocte sup ca put illō lucē et gloriā ieffabilē et hoc p tres noctes ɔtinuas. Et igressus vrbē significauit dño suo quod viderat. lc. vj.

Egressus autē dñs suus vi-dit vt pastor viderat: et nun-ciauit fabellio patriarche ro mano: et oibus presbiteris et pricipibus populi. Et egres-si portauerūt illud sup men-sam auream: et posuerunt ca-put ad pedes corporis petē-tes miam dñi: vt si caput hoc abscisum est ab hoc corpore cōuertatur corpus et iungat capiti: et firmata est senten-tia hec ad arbitrium patriar che: et dum orarent versum ē corpus et caput cōiunctū est in iunctura colli in locum su-um. Et oēs qui viderant ad-mirati sunt dantes gloriā al-tissimo. l. vij. Scdz math. xix.

In illo tempore. Dixit symon petrus ad iesū. Ecce nos reliquimus oia: et secuti sumus te. vtš. bb. vj.

Ad laudes. Capm. Gala.i.

FRatres/notum facio vobis euãgelium qđ euãgelizatũ est a me:quia nõ est secũdũ hominẽ neq; ego ab homine accepi illud:neq; didici sed per reuelationẽ iesu christi. Hy. Exultet celũ. ℣. Nimis honorati. an. Ego eñ iam delibor et tempus mee resolutionis instat:bonũ certamẽ certaui:cursum consummaui:fidem seruaui:reposita est mihi corona iusticie quã reddet michi dñs in illa die iustus iudex. ps. Mdgt. DEus qui multi- Oro. tudinẽ gentiũ bti pauli apostoli pdicatiõe docuisti da nobis q̃s:vt cuius natalicia colimus: eius patrocinia sentiamus. Per. Comẽo. de sancto petro. an. Beatus petr⁹ apostolus vidit sibi xp̃m occurrere adorans eũ ait:dñe quo vadis:' venio romã iterũ crucifigi. ℣. Tu es petrus. Oro vt in cathedra habeatur. vtõ. hh. vij

Ad tertiã. Capl̃z. Gala.ij.

QUi operatus est petro in apostolatũ:operat⁹ est et michi inter gentes ⁊ cognouerũt gratiã que data est michi a xp̃o dño. ℟. In omnẽ terrã. ℣. Cõstitues eos. Ad

Ad vi. Cpm.ij. Thimo.j.

SCio cui credidi et certus sũ: q; potẽs ẽ depositum meũ seruare in illũ diẽ iustus iudex. ℟. Cõstitues. ℣. Annũciauerũt. Ad.ix. cpm. gala.vij.

MIchi xp̃s viuere est et mori lucruz:gliari me opz in cruce dñi nr̃i iesu xp̃i p quẽ michi mũd⁹ crucifix⁹ ẽ:⁊ ego mũdo. ℟. Annũciauert. ℣. Nimis. Ad.ij. vesp. an. Iurauit. cũ ceteris. Cp. Fres notũ facio. ℟. Magn⁹ sanctus paulus. gg. vij. hy. Exultet. aa. iij. ℣. In oẽm. ã. O gl'iosum lumẽ. Cõme. de.s. ioã. ã. Ingresso zacha. aa. 8. ℣. Fuit hõ. or. De⁹ q̇ pñtẽ. Postea de. s. petro. ãn. Tu es pastor. hh. 7. ℣. Tu es pe. or. De⁹ q̇ btõ pet. hh. 7. In crastin. ad mat. Inui. hym. ãe. sup ps. cũ ip̃is ps. ⁊. vsic. ⁊ alia oia vsq; ad fine mat. pagãt cũ horis diurna. vt i die sctõ. cũ tribus lc. ⁊ his ℟ijs. ℟. Hic ẽ pcursor. mm. 7. ℟. Precursor. ℟. Inter natos. ã. Factũ ẽ i die octauo venerũt circũcidere puerũ: et vocauit eũ noie pr̃is sui zachariam ⁊ rñdẽs mat ei⁹ dixit nequaq; sz vocabit ioãnes. ps. Bñ⁹. oro. De⁹ q̇ pñtẽ. Cõm. de apl̃is. ã Gl'iosi pncipes t̃re quõ i vita sua dilexert se ita ⁊ in morte nõ sũt sepati. ℣. Nimis hono. or. De⁹ q̇ hodier. Qñ autẽ hec festi. in dñica occur. mat. cũ ho. diurna. cũ cet. de. s. ioã. plenit pagant cũ. ix. lc. sic i die sctõ. l. j.

AD illuminādū hūanū genus qd per inuidiā diaboli perierat: scire et intelligere debemus dilectissimi fratres/ quia dñs et saluator noster multas lucernas accēdere dignatus est in mūdo. Primū patriarchas: deinde prophetas. Inter quos maxime sanctus ioānes sicut sol inter oia sidera clarior lucescit in celo: et ita maior spiritu prophetie apparuit in mundo. Lectio. ij.

Qui primus baptista fuit in mundo et precursor dñi: qui natus est trāsactis annis ab origine mūdi quinque milia et cētūvigiti octo: et mensibus sex octauiano imperiū mūdi tenēte: qui scds imperator de romanis fuit. Regnauerat enim ante eū iulius cesar: qui primū abstulerat regnum a grecis. Inde igitur acceperūt romani imperiū mundi. Et ille octauianus oēs partes terre primus scire voluit et prouincias et linguas et ciuitates: et postea ponere habitatores in eis et cēsum. Lc. iij.

In huius quidē diebus natus ē ioānes baptista qui anteque in vtero cōciperet predictus quidē fuerat parentibus suis ab angelo nūciāte ad zachariā patrē eius in tēplo: sicut euāgelista explanat dicens. Ingressus est zacharias in templū dñi: vt incēsum poneret: id est adoraret circa altaria dei. Et ecce angelus dñi apparuit illi stans a dextris altaris incēsi: et dicebat ei. Ecce euāgelizo tibi: quia filium habebis: et vocabis nomē eius ioannē. Et erit tibi gaudium magnū et exultatio: et multi in natiuitate eius gaudebūt. L. 4.

SOlius dñi et marie et beati ioānis dies natiuitatis in vniuerso mūdo celebratur et colitur. Magnus est igitur vir fratres karissimi: cuius dies natiuitatis sicut natalis dñi: et beate marie ab omni ecclesia colitur. Quod nulli patriarcharum/ nulli prophetarum/ nulli apostolorum/ nulli sctōrum meminimus esse attributū. Magnus est quippe sanctus ioānes et egregius: de cuius magnitudine et excellentia saluator testimonium dulcedinis perhibet dicēs. Nō surrexit inter natos mulierum maior ioanne baptista. Lctō. v.

Antecedit ei prophetas: supergreditur patriarchas/ eminet vniuersis: precellit cūctos: et quicunque de muliere nascitur: inferior est ioanne. Sed forsitan aliquis dicit. Si iter natos mulierū maior ē ioānes: maior ē saluatore. Absit hoc credi a fidelibus. Ioānes enim natus est mulieris: xpus autem

virginis. De cuiꝰ excellentia idē ioannes testimoniū phi-buit dicēs. Me oportet minui: illū aūt crescere. Et iterꝫ. Qui post me venit: ante me factus est: cuiꝰ nō sum dignꝰ corrigiā calciamēti soluere.

¶ De visitatione marie. Ad primas vel. āe. de laudi. psal. laudate p oia. cū. eccli. xxiiij.

Ego quasi therebintꝰ extēdi ramos meos: ꝛ rami mei honoris ꝛ grē: ego q̄si vitis fructificaui suauitatem odoris: ꝛ flores mei fructꝰ honoris ꝛ hōestatꝫ. ℞ Beatā me dicēt. vt. j. ℞. ix. hyꝰ Aue maris stella. cc. viij. ℣ꝰ Diffusa. ā. Hodie ioannes spū sctō repletus dn̄m quē verbis laudare nō potuit corporis obsequio recognouit beata elizabeth quam mater dn̄i visitauit: vt ioānes ivtero suo spm̄ sctificationis accipiens precursoris officium inchoaret. ps. Magnificat. Oratio.

Deus cuius vnigenitꝰ vtero adhuc ꝟginis clausus ioānē baptistā maria salutāte spū sctō ṗusq̄ʒ nascereť iple uit: da ecclīe tue vt quos spirituali regeneratione concepit: purificatos tibi filios pariat adoptiōis. Per eūdē. et eiusdē. Cōpleto. solito more fiat de beata ꝟgine cū ℣. post ꝯfel. ℣ Aue maria. ℣ Post partum. ℣ꝰ Speciosa. Ad matutinuit. Inuit Hodie btūs ioānes vtero parētis inclusus xp̄i euangelizauit aduētū Uenite adoramꝰ dn̄ʒ. ps Uenite. Hyꝰ Quē terra. cc. viij. In. i. noct. ān Repletꝰ spū scto ioānes nondū seipm̄ sentiens ꝟginis matris p̄sensit aduentū. ps Dn̄e dn̄s. ān Aduenīēte q̄ xp̄ʒ gestabat in vtero ioannes exiliens in occursum eius gestiuit erūpere. ps Celi enar. a. vj. ā. In ipso salutationis occursu infans in vtero virtutē venīētis exptus: gaudio et exultatione repletur. ps Dn̄i ē terra. b. ij. ℣ Diffusa. Lectio prima.

Hodierne festiuitatꝫ ratio atq; causa dilectissimi: deuotionē vestram latere nō potest. Quippe quā euāgelicus sermo singulis ꝟtentibus ānis tam luculenter aperte ṗcēset: vt ignorare fas nō sit ꝙ totiens fuerit in oim̄ auribus claris ecclesie vocibus repetitū. Uerum qm̄ res diuinis mysterijs plena est: ꝛ multis ac magnis fecūda sacramētis: audebo equidē de diuina largitate confisus aliquid loqui: vt qđ ꝓ fidei pietate factū esse credidistis: et no dei cōsilio nō ab re sic fuisse faciendū admiremini: et in cōmuni gaudio tāto sit huiꝰ diei pietas religiosior: quāto

amplius fuerit singulis solē=
nitas itellecta. R. Ut audiuit
elizabeth salutationē marie exul
tauit infans in vtero eius Et au
diens verba dñi per os virginis
pertonātis in occursuz ei⁹ gesti=
uit erūpere. V. Uadam et videbo
visionē hanc magnā: quare rub⁹
nō cōburatur ꝛ ardeat. Et. Lc. ii.
Unigenitus igitur dei fili⁹
quāprimū in vtō intemerate
virginis mortalitatis nr̄e di=
gnatus est inire cōsortiū: re=
nouatiōis hūane cepit sacra=
menta cōterere. Nā licet itra
maternoꝝ viscerū lateret an=
gustias: potentiā tamē quaz
habet cū patre cōmunē: neqꝫ
assumpte carnis infirmitas:
neqꝫ parētis vteri potuit ar=
titudo perstringere: quin sa=
lutis nostre iaz tū fundamē=
ta disponēs clausū quoqꝫ pa
rentis vtero materna ioannē
visitatiōe delegit: qui sui ad=
uentus fact⁹ precursor ꝛ pre=
co: noui testamēti populū an
tecederet. Atqꝫ vt tanqꝫ strē=
nuus dux exercitus dñi ad=
uersus visibiles ꝛ inuisibiles
hostes xpianitatꝫ vexilla de=
ferret intrepidus: intra visce
ra adhuc parentis inclusum
armis hūc insuperabilib⁹ in=
signiuit. R. In ipso salutatiōis
occursu infans in vtero: gaudio
et exultatione replet: ꝛ elizabeth
voce magna clamauit Unde hoc
michi vt veniat mater dñi mei ad
me? V. Tu gl'ia hierusalē tu leti=
cia israel: tu honorificētia popu=
li nostri. Unde hoc. Lectio. iii.
Decebat enim illum qui pri=
mus omniū in cliētela christi
accitus est: ꝛ taz noua tamqꝫ
insolita ratione insertus cor=
pori ei⁹: cūctis mortalib⁹ nō
modo sanctitate verūetiā of=
ficio ac dignitate prestare: vt
ex eo iā tēpore credam⁹ eum
singularē illā prerogatiuā cō
secutū: q̄ nō cuiuslibet sz dei
atqꝫ hominis testionio oib⁹
meruit hoib⁹ āferri xp̄o ip̄o
dicente. Inter natos mulieꝝ
nō surrexit maior ioanne ba=
ptista. R. Unde hoc michi vt ve
niat mater dñi ad me. Que dum
me verbo salutat virtute sancti=
ficat. V. Que est ista q̄ ascendit
quasi aurora cōsurgens: pulchra
vt luna electa vt sol terribilis vt
castrorū acies ordiata. Que dū.
Glia. Que. In. ii. noc. ān. Ut sa
lutantꝫ vox salutate pulsauit au=
ditū spūs latens vētris interio=
ra penetrauit. ps. Eructa. c. viii
ān. Reclusus vētre miles cogno
uit regē suū: ꝛ in vtero parentis
exiliens dñi ꝓphetauit aduētū.
ps. Deus noster. p. i. ān. Q2 vo=
bis salutātē se resalutare nō po=
tuit spiritu exultāte recognouit.
ps. Fundamenta. c. viij. V.

Specie tua. Lectio quarta.
Facta autem sunt hec visitante maria elizabeth Nam in ipso salutationis occursu quemadmodum euangelica patefacit historia: infans in vtero virtutem venientis expertus gaudio et exultatione replet. Magnum sane stupendumque miraculum: et quod omnia firme nostre salutis sacramenta complectitur. Ergo huic apostolica sedes non ab re festa celebranda constituit: vt vno eodemque religionis officio tametsi ratione diuerso: visitanti et visitate ac vtriusque pignoribus digni hodie a fidelibus deferantur honores. R. Felix marie vox Que dum corporis tetigit aures intus spiritum sanctificationis immisit. V. Sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis. Que. Lc.v.
Verum imminente tunc in ecclesia dei magna quadam scissura: que christi membra varijs sub pontificibus et longo quidem tempore vehementer afflixit: non ab omnibus vniuersim suscepta festiuitas est. Nec potuit in noticiam singularum ecclesiarum tam sancta atque salubris institutio peruenire: neque officium fuit psallendum in ecclesijs ordinatum quod vt par erat tante festiuitatis mysteria rationibus congruis et verbis sufficientibus explicaret. Quas ob res sixtus huius nominis quartus romanus pontifex: cui ea vel maxime deuotio cordi est inuiolate virginis festa sacris condecorare muneribus: pietatemque fidelium ad ea celebranda indulgentiarum elargitione prouocare: ad exornandam festiuitatem istam pietate religionis accensus: sedulo conuertit affectum. R. A cuius matre ioannes audiuit et vidit Et quem verbis salutare non potuit prophetico gaudio recognouit. V. Insinuauit illi gratia que natura nequiuit attingere. Et quem. Lectio.vi.
Hec itaque sixtus pontifex maximus sedulo animaduertens: omnium beate virginis festiuitatum: hanc vnam merito precipuam existimauit: que pro ratione mysterij et significatione sacramenti: ad implorandum eius auxilium imminentibus ecclesie necessitatibus pre alijs conueniret. Quamobrem pie ac religiose de communi filiorum salute sollicitus: auctoritate apostolica vniuersis eam ecclesijs statuit inserendam. Et omnibus qui illam cum deuotione suscipient: et quotannis christiana pietate cele-

brauerit atq; coluerint: si tñ primũ lachrimis ac penitẽtia salutari errata diluerit: de illius mia ꝛ largitate confisus cui⁹ vices in terris gerit singulis interessentib⁹ vtriusq; vespis/matutinis/ꝛmisse die solẽni ꝑ singulis ꝑdictaꝝ horarum qnq; annos ꝛ totidem quadragenos. Centũ ꝟo dies ꝑ vnaquaq; reliquaꝝ horarum de vera indulgẽtia et pctõꝝ remissione cõcessit. Et ne octaue fructu spũalis cõmercij fraudarẽtur: dimidiũ eaꝝ indulgentiaꝝ quas ĩ die concesserat: in singulis etiã octauaꝝ dieb⁹ vberioris grẽ largitat; distribuit. ℟. Reclusus ventre miles: cognouit regẽ suum Et in vtero parẽtis exiliẽs dñi euãgelizauit aduentũ. ℣. Vix em̃ erat illi spũs vite: ꝛ iã inerat spũs gratie. Et. In.iij.noct.ã. Elizabeth aũt repleta spũsctõ miraculũ sentiẽs/myſteriũ recognoscens magna voce clamauit. ps Cantate.i.f.ij.ãn. Bñdicta tu inter mulieres: ꝛ bñdict⁹ fruct⁹ ventris tui. ps. Dñs reg̃.exul. f.ij.ã Sub vmbra illi⁹ quã desiderabã sedi ꝛ fruct⁹ eius dulcis gutturi meo. p. Cãtate.ij.f.iij. ℣. Adiuuabit eã. l.7. ꝟꝫ lucã.j.

In il.t. Exurgens autẽ maria abijt ĩ montana cũ festinatione in ciuitatẽ iude: ꝛ intrauit in domũ zacharie ꝛ salutauit elizabeth. Et ꝛ. Hom. btĩ ãbrosij epi de ea. L. Morale est oĩbus vt q̃ fidem exigũt fidẽ astruãt: ꝛ ideo angelus cũ abscõdita nũciaret: vt fides astrueret exẽplo senioris femine sterilisq; cõceptũ ꝟgini marie nũciauit: vt deo possibile oẽ qđ placuerit ei assereret. Ubi audiuit hoc maria nõ q̃si icredula de oraculo: nec q̃si incerta de nũcio nec quasi dubitans de exemplo: sed quasi leta ꝑ voto religiosa pro officio: festina ꝑ gaudio: in mõtana perrexit. Quo cũ iã deo plena nisi ad superiora cũ festinatiõe conscẽderet: Nescit tarda molimina spũsſcti gratia. ℟. Duplici miracło licet honore diuerso ꝓphetant mr̃es spũ paruuloꝝ Et alter grãm infudit in alterũ: alter infusaꝫ ab altero recognouit. ℣. Ex ore infantiũ ꝛ lactentiũ perfecisti laudẽ: ꝓpter inimicos tuos. Et alter. Lectio octaua. Discite ꝛ vos sancte mulieres sedulitatẽ: quã pregnantibus debeatis exhibere cognatis. Mariã que ante sola in intimis penetralibus versabatur/nõ a publico ꝟginitatis pudor nõ a studio asperitas mõtiũ: nõ ab officio ꝓlixitas itineris retardauit: in

montana vgo cū festinatiōe: vgo officij memor: iiturie immemor: affectu vigens nō sexu relicta perrexit domo. Discite virgines non circūcursitare per alienas edes/ nō demorari in platris: nō aliquos in publico miscere sermones Maria in domo sera: festina in publico/ māsit apō cognatam suā tribus mensibus. ℞. Ueteri sub lege ordinē suū nō potuit seruare natura. Qm̄ per nouam diuinitatis grāz: nouū saluti olim mysterium parabatur. ℣. Ultra legē nascētiū baptista dn̄i natiuitatē suā: gaudio ꝛ exultatione preuenit. Qm̄. Lectio. ix. Etem̄ que propt officiū venerat: ihererebat officio. Māsit tribus mēsibus: nō ꝙ domus eā delectaret aliena: sed quia frequēti⁹ videri i publico displicebat. Didicistꝫ virgines pudorez marie: discite humilitatē. Uenit ꝓpinqua ad ꝓximā. Junior ad seniorē Nec solū venit: sed etiā prior salutauit. Decet em̄ vt quāto castior virgo: tāto humilior. Nouerit deferre honorē senioribꝰ. Sit in gratia humilitatꝫ in qua est professio castitatis: est et causa pietatis: est etiam ꝛ causa doctrine. ℞. Beatā me dicēt oēs generatiōes Quia fecit michi magna qui potens est: et sanctū nomē eius. ℣. Et misericordia eius a progenie et in ꝓgenies timentibus eum. Quia fecit. Glia. Quia. ps. Te deum. ℣. Benedicta tu in mulieribus sancta dei genitrix Et benedictus fructus ventris tui.

Ad laudes. añ. Ut vox marie elizabeth pulsauit auditū: vltra legē nascētium baptista dn̄i natiuitatē suā: gaudio et exultatione preuenit. ps. Dn̄s reg. cū ceteris. a. vij. añ. Natiuitatē suam prophetando preuenit: presentia dn̄i sanctificatus anteꝙ̄ natus. añ. Nōdum senserat spiritū vite: et loquente maria datus est illi spiritus gratie. añ. Insinuauit illi grā q̄ natura nequiuit attingere: ꝛlate ntem in vtero regem parētis euāgelizauit eloquio. añ. Ex secreto maternorum viscerū duo paruuli toti⁹ mundi gaudia futura preludūt. Cap. Ego quasi terebintus. Hym⁹. Fit porta. ore ē. in conceptiōe eiusdē. ad lau. ee vij. ℣. Elegit eam. añ. Surge propera amica mea/ colūba mea / formosa mea ꝛ veni: sonet vox tua i auribus meis: vox ei tua dulcis q̄ dn̄i aures mei corporis tetigit: latenti intra viscera puero spiritum sanctificationis infudit. ps. Bn̄dict⁹. oro vtš. Ad tertiā. Cpm. Ego quasi terebint⁹. ℞. Diffusa est gratia. ℣. Specie

tua. Ad vi. Cam. eccli. xxiiij.

In me gratia ois vie et vitatis: in me ois spes vite et virtutis: transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generatioib⁹ meis implemini. R. Specie tua. V. Adiuuabit eã. Ad ix. Capitu. ibidem.

Spiritus eni meus sup mel dulcis: et hereditas mea sup mel et fauum: memoria mea in generatiõe scłorũ. R. Adiuuabit. V. Elegit eã. In scdis vesp. ãe. de laud. psl. Dixit dñs. Cõfitebor. Beatus vir. De pfundis. Memento. hy⁹ Aue maris stel. ãn. Beata sterilis que precursorẽ dñi senio ingrauescẽte concepit: beatior virgo que deum atq hoiem genuit vtraq miraculũ sentit mysterium recognoscit; sed elizabeth suum vertit in preconia visitantis: maria vtrũq refert in gloriam conditoris ps. Magt. Fiet commemo. processi et martiniani. ã. Isti sunt viri sancti quos elegit. ps. Exultent iusti. Oratio.

Deus qui nos sanctorũ tuoꝝ processi et martiniani confessionibus gloriosis circũdas et protegis: da nobis et eorũ imitatione proficere: et intercessiõe gaudere. Per. Cõmẽo. de apłis. ã. Petrus apłs et paul⁹ doctor gentiũ ipi nos docuerũt legẽ tuã dñe. V. In oẽm terrã. Oro. Deus qui hodiernã. an. 4. ¶ Scda die octauarũ legẽda. Lctõ pria.

Porro ptereũdũ eẽ nõ arbitror in hac festiuitate quatuor singulares psonas matres videlicet duas: suo vtramq cũ pignore vna sub celebritate venerari. Et qũuis inter eas diuersa ratio fuerit: variaq proportio. Nã pro diuersitate mensure gratiarũ atq virtutũ: iura quoq in eis variantur honorũ. In his tamẽ oẽ decus ecclesie ornamentũ omne: ac velut in summa vniuersũ specimẽ sanctitatis inspicitur. Lectio. ij.

Quippe hic saluator est: et primitie saluãdoꝝ. Et tu quidem si puritatem innocentũ queris habeto ioãnẽ. Si candorẽ virgineũ: mater dñi adest. Si deniq iuuat mãsuetudinẽ continentiã atq modestiam cõsectari: elizabeth respice. In qua patriarcharum quoq pietas: et religio cõmẽdatur. Uis postremo pphetarũ spm cernere et admirari lumẽ quo diuinarũ abdita rerũ: et ipi pertingere et nobis patefacere potuerũt: ioannẽ aiaduertito etiã in vtero prophetantẽ. Cui neq apłici ordinis dec⁹: neq euãgelistaꝝ glia defuit. Cõfessorq alm⁹

ꝛ annunciatoꝛ futurꝰ ꝟitatis imaculatā vitā impijssimi regis seuo mucrone finiturus: Quid plura? Sane hic L.iij noui ac veteris testamēti sacramenta si perscrutari libet cū maxime liceat inuenire ꝑfacile est. Nam ꝛ vmbrā illiꝰ: ꝛ ꝟitatē istius: vt āboꝛū vtiqꝫ limes vna existens festiuitas ista cōplectit. Quippe ad sacrū diuinitatꝭ archanū siue ꝑ fidē q̄diu ꝑegrinamur a dn̄o siue ꝑ speciem qn̄ peregrinatione ꝯsumata tandē reducti in patriā veniemꝰ: nusq̄ nobꝭ nisi per mariā aditus patet. Qn̄ igit ratio tota atqꝫ causa festiuitatis huiꝰ ab eiꝰ ineffabili salutatiōe ꝓficiscitur: mariā inuocantes in hūilitate fundati ꝛ radicati: ab ipa ꝛ a salutāte angelo dicenti pricipium faciamus. Post Bn̄dicamꝰ. de martyribꝰ .ā. Absterget deꝰ. bb.ij. De apl'is. ān. Gloꝛiosi principes. nn.vj. Adversiet cōmēo. de trāslatiōe sācti marti. ā O martine o pie. bb.3.

Deus qui populo ofo. tuo eterne salutis btm̄ martinū ministrū concessisti: presta q̄s: vt quē doctoꝛē vite habuimus in terris: intercessoꝛē semp habere mereamur i celis. Per. Cōmēo. de apostolis. ā. Inseꝑabilis fides passioqꝫ germana: laudabiles eos ꝑpetuā transmisit ad vitā: qm̄ doctrinā suā moꝛte foꝛtissima consecrarūt. ℣. In oēm terrā. Tertia die octauaꝝ. Lctō.j.

Gabriel celestis ille paranimphꝰ gabꝛiel: q̇ e toto celoꝝ excercitu ꝓ sui nois atqꝫ ꝟtutis ꝑrogatiua electꝰ est: q̇ diuine incarnationis sacramēta per oēs tempoꝝ vices sub vtroqꝫ testamento reuelaret. Ille inquit foꝛtissimus angeloꝝ archāgeloꝝ vertex: ꝛ vniuerse militie celestis vel ex hoc munire facile pꝛiceps cū ad ꝟginē destinatꝰ legatiōis paterne officio fūgeret: oꝛaculū cernēs: mentis virginis supare ad hūil' oꝛa ꝑmonē declināis: fidē dictoꝝ studuit ex sensibilibꝰ ꝑsuadere. Lctō.ij.

Potuit eni meminisse / scire potuit ille rebecce vel deniqꝫ rachelis: aut postremo anne illiꝰ que lachꝛimis sterilitate supata offerēdū dn̄o genuerit samuelē. Uerū hec ātiqua admodū erat ꝛ q̄ nisi mēs credat: ratio nō demōstrat. Que eīn assunt et quoꝝ ꝑfacile periculū facere in nr̄a ptāte cōstitutum: vehemētius mouēt ꝛ qm̄ negare nequeunt facillime possunt astruere de alijs pocioꝛibꝰ fidē ꝛ mētē firmiter stabilire credentiū. Lctō.iij.

Ea propter ad roborãdam credẽtis fidem: angelus elizabeth concepisse denũciat. Cui tamen nature viciũ z intempesta etas spem prorsus ꝓcreandoꝝ ademerat filioꝝ et vtrũ impedimẽtũ angelus ingerit ꝙ senio videlicet cõfecta esset z sterilis haberet: vt alterum ex altero ostẽdat difficilius z nõ exigua hec sꝫ vberi munerũ coaceruata cõgestu diuina beneficia ꝑsuadeat. Post Bñdicamus cõmemo. de sancto martino. ã. O beatũ pontificem qui totis visceribus diligebat xp̄m regẽ: et non formidabat iperij principatum: o martine dulcedo medicamentũ et medice o sãctissima aĩa quã etsi gladius persecutoris nõ abstulit palmã tamẽ martyrij nõ amisit. De aplis. ã. Gloriosi pncipes. vi. Ad vespas. ã. O gloriosi apli. aa. j. Quarta die.

Audiẽs autem maria cognatam grauidam. leta quidem ꝓ voto: sed multo letior pro miraculo: continuo de illius obsequio cogitauit. Subijt enim mentẽ eiꝰ cognate anus arescentibus ꝑ etate mẽbris exhausta virtus subiere lãgnores crebri: quos vteri onus solet afferre pregnãtibus: et quãqꝫ vegeto calẽtiqꝫ animo esset: vt ꝓprij corporis morbos fouere vtrumqꝫ posset. Quã tamen in fluctibꝰ aliene malus semp remigiũ querit z optatur pietatꝭ: debitũ censuit leuamina consolationis pregnãti exhibere cognate. Lectio .j.

Cumqꝫ ferueret in ea gratia dei: flagraret charitas: et obsequendi auiditas emineret: ad propinquã proxima ad anum iuuencula: ad ventris onere pregrauatam que nulla sensit fastidia ventris cũ festinatione perrexit. Sed secretiori virtute ab eo: citato ferebatur cursu: quem ventris armario deferebat. Festinabat quippe dominus in vtero constitutũ sanctificare ioãnẽ repleretqꝫ spiritusancto: vt a ventris parentis exorsus precursoris officiũ inchoaret: atqꝫ i hoc maria officiũ exhiberet. Et plena deo foras odorem videretur spirare celestem: virtutẽqꝫ simul cum voce depromere: ad ꝓximam cũ festinatione cõcessit: vt dextrã contingeret dextra. Et viuas possẽt sibi mutuo edere z reddere voces. Lc. ij.

Hinc ꝓo mariã neqꝫ asperitas neqꝫ itineris longiusculi discrimina retardare ab instituto potuerunt: quippe agebatur spũsancto: Lectio. iij.

ꝛ quādo īdefessi amoris igne succēsa ad cor altū accedens / humane vite consuetudinem videbatur excedere: nimirū si corpore spiritū consequente facile concaua valliū ꝛ montium iuga abruptaq̧ transcēderet. Uadit ergo / hierusalē petit: zacharie domū subit. Cognatā querit: et licet more maiorum potiores ab inferioribus salutari deberēt: nichilominus mater ipsa dei puri hominis matrē ac subinde ancillam dña humilitate preueniens in dño salutauit. De apostolis. ān. In regeneratione. aa. iij. Ultimo die apostolorū ad vespas sup ps. de die. ān. Hoc est preceptum. aa. iij. Capitulum.

Hi sunt ecclesiarum columne quos vita sanctissima venerabilez duxit ad mortē: et gloriosus occasus fecit illos esse perpetuos. hy⁹. Felix per oēs. nn. ij. ꝟ⁹. In omnē terram. ān. Isti sunt due oliue. vtš. ioānis ꝛ pau. mm. g. orō.

Deus cui⁹ dextera beatum petruz apl̄m ambulantē in fluctibus ne mergeretur erexit: et coapostolū eius paulū tertio naufragātem de profundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpicius et concede: vt amborū meritis eternitatis gloriam cōsequamur. Per. Cōmemo. de visitatione. ān. Adueniēte. nn. 7. Ad mat. hy⁹. Felix per oēs. Cetera vt in cōmuni suffragio apostolorū habeant cum homil. infrascripta. Lctō. j.

Adueniēte autē terribili tēpore consūmationis sctōrū apl̄orum petri et pauli / cū separarent ab inuicē: ligauerūt colūnas mūdi non vtiq̧ absq̧ fratrū gemitu ꝛ ploratu. Lectio scd̄a.

Tunc inquit paulus petro. Pax tecū fundamentū ecclesiarū: ꝛ pastor ouiū ꝛ agnorū xp̄i. Petrus autē ad paulum Uade inquit in pace predicator beatorū: ꝛ mediatorꝛ dux salutis iustorum. Lectio. iij.

Cum autem elōgassent eos ab inuicem: sequutus sū magistrum meū. Non em̄ in eodem vico occiderūt eos. Ue michi ammodo cessauit concursus discipulorū vestrorū romā veniētiū ꝛ q̄rētiū vos. Lectio. iiij.

Iam nemo dicturus est. Eamus ꝛ videamus doctores nr̄os: et interrogemus qualiter nos regere oporteat ecclesias nobis commissas: ꝛ interpretabūtur nobis precepta domini nostri iesu christi: et eloq̄a prophetarum. Lectio q̄nta.

Hierusalē z roma praua amicicia: equales facte sunt i malo. Hierlm crucifixit dn̄z nostrū iesum xp̄m. Roma vero eius apl'os interemit. Hirlm fuit ei quē crucifixit. Roma aūt solēnizādo glificat quos interemit. Lectio sexta.

Attēde miraculū vide prodigiū frater dilecte dei victimationes eoꝝ. Nā presto fui in tēpore separatiōis eoꝝ. Et post mortē illoꝝ: vidi eos inuicē manu ad manū introeūtes portas vrbis: indutos vestes luminis z coronis claritatis z lucis ornatos. Rc. vij.

In il. t. Scdm mat. xiiij. Jussit iesus discipl'os suos ascēdere in nauiculā: et precedere eū trāsfretū donec dimitteret turbas. Et reliq.

Homil'. beati augusti ii epi.

Cū sanctū euāgeliū legeret audiuim⁹ nauiculā periclitātem: xp̄m periclitātib⁹ subuenientē: petrū venienti xp̄o occurrētē in quib⁹ oibus miraculū expectam⁹: mysteriū requiramus. R̷. Isti sūt duo viri. Require ioānis z pauli. iiii. l.

Ascēdit ergo dn̄s nr̄ lc. viij. iesus xp̄s in mōtē sol⁹ orare. Mōs altitudo est. Quidnā in hoc mūdo altius celo: q̄s vero in celū ascendit: optime nouit fides nr̄a. Cur aūt sol⁹ ascēdit: quia nemo ascēdit in celū nisi qui descēdit de celo: filius hois qui est in celo. Nā z in fine cū venerit z suos secuz in celū leuauerit: etiā tūc solus ascēdit quia caput cum corpore suo vnus est xp̄s. R̷. Isti sūt due oliue z duo candelabra lucentia ante dn̄m habēt potestatē claudere celū nubibus et aperire portas eius. Quia ligue eorū claues celi facte sunt. V̷. In oēm terrā exiuit sonus eorū: z in fines orbis terre verba eorū. Qr.

Nūc autē solū caput lc. ix. ascēdit mediator dei z hoim: xp̄s iesus ipse ascendit solus orare: q̄ ip̄e ad patrē p nob; interpellat. Uerūtamen kiml cū ip̄e orat i excelso: nauicula turbatur fluctibus in pfūdo. Nauicellā istā fratres ecclesiā cogitate: turbulentum mare/hoc seculū: q̄ surgente fluctu potest hec nauicula turbari: sed quia xp̄s orat: nō pōt submergi. A qua submersione ip̄e eā ineternū liberet: qui viuit z regnat i scl'a scl'orū amē. R̷. Ciues apl'oꝝ. aa. iij ps. Te deū. V̷⁹. Annūciauerūt. Ad lau. āā. Hoc est preceptum meum. aa. iij. cp̄. Hi sūt ecclesiaꝝ. hy⁹. Aurea luce. iiii. iiij. V̷. Nimis honorati. ān. Isti sunt viri sancti. aa. viij. Ad tertiam Capl'm. Ecclesiastici. xliiij.

Hi sūt viri mīe quoꝝ iusticie obliuionē nō acceperūt: cū semine eoꝝ pmanent bona hereditas sctā nepotes eorum. Ad.vi. ibidem.

Corpora sctōꝝ in pace sepulta sūt: ꝛ noīa eoꝝ viuēt in secula. Ad.ix. ibidē.

Sapiētiā eoꝝ narrabūt oēs populi: ꝛ laudē eorū pnūciat oīs eccłia sctōꝝ.

Cū vero hec dies in dñica occurrerit: vespinū officium cū noctnali: necnō ꝛ diurnali pleniter cū.ix.lc. agat de eisd apłis quēadmodū in suffragio apłoꝝ notant: istis tamē adiūctis q̄ i vltio die oct. describunt. ¶ Cū dñica fuerit infra octa. visitatiōis. Lec.i.

At vero vt salutantis vox salutate pulsauit auditū: res dictu mirabilis: mirabilis itē cogitatu spūalis virt⁹ in cor audiētꝫ illapsa est. Ille quidē ignis qui paulo āte a sūma celi arce demissus p os gabrielis aurē virginis penetrauerat: rurs⁹ ꝟginis ore elizabeth pcordijs īfundit: atq3 ad paruuluꝫ vsq3 perueniēs: matrē ac sobolem amore aduenietis accendit. Tūc aūt repletus est spūsctō ioānes: nō em̄ fuerat ante replet⁹ nō emūdat⁹ a labe que oēs filios ade vna eadēq3 lege tenet obnoxios: donec assisteret q̄ xp̄ꝫ gerebat in vio.

Nec mora q̄dē aduēt⁹ lc.ii. marie: et dñi pñtie mysteria referant. Nā vt vox salutantis insonuit: exultauit infans in vtero salutate. Siquidē salutantis ꝟba prior elizabeth audiuit: sed grē mun⁹ exhausit prior ipe ioānes: pcessit illa ordine tpis: ordine pfectionis iste puenit. Qm̄ illa marie tantū: iste aūt ꝛ mrīs ꝛ filij sensit aduentū. Acuti⁹ parēte ppheta intuet sublimiusq3 audit: pphetatūq3 mirabili⁹ consalutat. Uerū qm̄ ꝟbis re fundere neq̄t saltat i vtero: ꝛ qđ maxim ē exultat i gaudio.

Quis queso nouit vni lc.iii. quā tripudiū natiuitate antiquis? Nēpe insinuauit illi tūc grā que nature ignota erāt: vt inclusus ventre miles dominū ac regem suum nō oculis corporis: sed spiritu recognosceret. Audiuit nāq3 verba domini p os ꝟginis pertonantis: et in vtero matris exiliens in occursum ei⁹ gestiuit erūpere. Elizabeth autem mulier quideꝫ senex: sed mater noua spiritusancto repleta est. Etenim de plenitudine filij: in parentem plenitudo manauit. Donaq3 celestia intra cordis archanum

continere nõ valens spũ: feruentissimo magnã erupit in vocem. Benedicta tu inter mulieres: et benedictus fructus ventris tui. Lectio. iiij.

EAdem eñ voce maria ab elizabeth atq ab angelo benedicitur: vt angelis simul ꝛ hoib⁹ venerãda monstretur. Et vere sola inter mulieres bñdicta perhibet: que omnib⁹ sub maledicto natis ac nascituris benedictionem atq salutem erat viris ac mulieribus paritura. Nulla eñ pura creatura tãte particeps gratie fuit nec futura ẽ: quãdoquidez ceteris ꝑ partes sz huic vni tot sese infudit gratie plenitudo. Cui ei aliqñ nõ iam hominũ dixerim: sz etiaz angelorũ dictũ legim⁹. Aue gr̃a plena dñs tecum. Et rursum. Spiritussanctus superueniet in te: ꝛ virtus altissimi obũbrabit tibi. Lectio qnta.

Nempe conditor celi terreq hanc solam elegit quaz in terris iure posset appellare parẽtẽ huic se subditũ prestitit filiũ: cõiunxq facta ẽ pr̃is eterni cõmunẽ cũ eo habens vnicũ natũ. Nam quẽ genuit ille in eternitate sine matre: ista in tempore sine patre cõcepit. Mater ergo dei ẽ/genitrix verbi: vtero illũ gestãs qui vniuersa palmo complectitur. Et alie quidem mulieres filios gignunt peccato infectos: ire obnoxios hinc dicitur. Et bñdictus fruct⁹ vẽtris tui. Quoniã sine ardore concupiscẽtie genitus: absq labe ꝯceptus: inuiolato claustri pudore nasciturus erat.

Porro aliarũ mu- Lctõ. vj. lierũ soboles cũ suscepto semine generentur manib⁹ tribuũtur. Iste solus fruct⁹ materni ventris dici merito potuit: quẽ sine semine de spiritusancto mater sola virgoq cõcepit. Hic inquã fruct⁹ ille est: in quo gentibus oib⁹ longe ante fuerat repromissa benedictio: ꝛ de quo propheta in psalmo preloquitur. Ecce hereditas domini: filij merces fructus vẽtris. Hunc ergo fructũ nondũ tamen exclusuz ab arbore priusq legeretur e virga que de radice iesse preclarã traxit originẽ: elizabeth spiritu erudiente recognouit ꝛ ait. Unde hoc mihi/vt veniat mater dñi mei ad me? ¶ De sancto thoma. ãn. Hic est vir qui non est. aa. v. Ad matutinas. Beatus vir. N. talẽtorũ. aa. vj. Oratio.

DEus qui nobis translationez beati thome martyris tui atq põtificis celebra-

re concedis: te supplices exoramus: vt eius precibꝰ: ⁊ meritis a vicijs ad virtutes: et a carcere transferamur ad regnū. Per. ¶ Sanctorū in selio ad primas vespas aū. Gaude felix hybernia tue regine gl'ia mundi regnum spernētis qua patrona noruegie freta cum turma socia nutu dei viuentis. ps̄ de die aū. Ex hybernis proscribe ris dum pro fide catholica tu cū tuis zelaris fac nos fermenti veteris extorres: deo supplica q̄ tot auxiliaris. aū. Cum sis profecta peregre fide merer patriā repromissam renatis iunge nos deus integre per vite sanctimoniam mōte martyrizatis. aū. In hac sctā familia tu princeps virgo regia bergensium patrona: que domās in ieiunio carnem mundo demonio victis fulges corona. aū. Spirituales nuptie christi martyrū hodie in celis celebranf: licet nobis sint annue tibi iesu continue: duc nos vbi letātur. Capl'm. Si coram hominibus. aa. viii. R O summe mira cōstātia quā non mouet regnandi gloria: nec horrenda frangunt exilia. Spaciosa nec terrent maria. V. Hanc immēsa sequens familia nulla flecti valet iiuria. Spaciosa. Gloria. Spaciosa.

Eterna hymnꝰ. xp̄i munera lauda mat ecclesia/q̄ martyrū p vulnera te stola vestit regia. Regum descendens stipite celi scādit ad atria: sacro stipata milite sunniua regis filia. Carnem domant cilicio quondam vestiti mollibus: delitias exilio crebrisq; risum fletibus. In his rosa cum lilio nupta felici copula: sacro rubet martyrio ruga carēs ⁊ macula. Trino deo ⁊ simplici laus honor virtꝰ gloria/q̄ martyres multiplici glificat victoria. amē. V. Letamini aū. Adest dies immensi gaudij quo cum turma miri martyrū reginarū decus ⁊ gloria regum regis intrat palacia. ps. Magnificat. Oratio.

Supplicationibus nr̄is domine aures tue pietatis iclina: vt qui beate sunniue virgis ⁊ martyris sociorūq; elꝰ merita recolimꝰ: eorum tueamur precibus: et ab omnibꝰ liberemur aduersis. Per. Inuitatorium. Ad selien sium sacra solēnia. Plaudat fidelium mater ecclesia. ps. Uenite In primo nocturno. aū. Secꝰ decursus fluminū plantat iustoꝝ vineam: qui martyrum ⁊ virginū aptat agoni laureā. ps. Beatꝰ vir. aū. Sors felix huius populi migrantis monte selio qui sprenit plausum seculi plaudit in dei filio. ps. Quare fremuerūt. aū. Uiperarū genimina oderāt san

ctos dei quos virtus intermina eterne requiei. ps. Cũ inuocarem. h. ii. v. Letamini. Lectio .i.

Tempore magnifici imperatoris ottonis primi: erat in partib⁹ hybernie regali stirpe ꝓgenita beatissima sunniua. Que pr̃e mortuo: regnũ iure hẽditario regẽdũ suscepit. Hec studio boni patris in fide christi instructa: populum sibi subiectũ vigilanter retrahebat a noxis. Sãctitate quoqȝ vite ꝛ morũ honestate ad exercitia bonorum operum inuitabat. Erat ei erga cultum religionis catholice ecclesiarũqȝ subsidiũ affectio maxima. Erga opp̃ssos ꝛ pauperes mira compassio. Et deuotionem quã in iunioribus ãnis sub patris potestate mens christo sacrata cõceperat: iam ad annos maturiores perueniens: suiqȝ iuris effecta: sanctis exemplis et pijs operibus monstraret. Dignaȝ reputãs ꝙ sicut alijs honore prestabat: ita ꝛ virtutum exercitijs: ꝛ mie operib⁹ quasi lux preuia anteiret. R. Manũ virgo mittit ad fortia spernit opes spreuit imperia. Sed et thori spreuit consortia cum turma socia. V. Pollens virtutibus et pellens vicia paternis vrbib⁹ prefert exilia. Sed. Lectio .ii.

Sanctitatis eius ꝛ generis forme quoqȝ et rerum fama late diffusa: ad cuiusdam tyrãni notitiã peruenit. Hic a maligno instigatus terram virginis hostiliter iuadẽs: violenter etiam opprimens iure nephario deuastabat. Tãdẽ promittit varia: ꝛ blandis ꝑsuasiuisqȝ sermonibus eã alloquitur / vt ei qui sic potens: ꝛ strennuus erat: thori cõsortium non negaret. Minabat quippe se totam terram cum indigenis si sue voluntati nõ acquiesceret: ad vltimum exterminium deducturum. Illa vero diuino amore succẽsa nõ illecta blandicijs: nec minis perterrita. Considerans etiam periculum diuitiarum labentium / magis elegit exilium ꝙ̃ viro sacrilego copulari. R. Freta dei consilio cũ suis virgo regia dum tristem locuȝ selio post transitum per maria intrat pro patris solio. Sub vita solitaria. V. Frigus / estus / sitis ieiunia. sanctos probant in patiẽtia. Sub vita. Lectio tertia.

Illa vero cum suis consilio inito: requirit quid e duobus eligerẽt: aut causa seruande sacre fidei: continentie secum patriã reliquere: aut ibi viuẽtes ꝑnicit sub maligni tyranni dominio permanere. Cum

ergo multi dono dei preuenti famule dei domine sue tam morum imitationis: q̄ comitatus itineris elegerint p̄bere solatia. Ipsa cum socijs sue tribulatiōis q̄ pluribus viris mulieribus et paruulis vitans huius seculi fluctus / fluctuum maris se committens discrimini: cum tribus nauiculis versus partes aq̄lonares tēdens: inter vndas iter arripuit. Voluntati diuine se suaq̄ committens sine remis: et alijs nauis vtensilibus: mare simul et exilium confidenter ingreditur. Ceterum mirabilis deus in alt⁊ dominus / cui venti et mare obediūt: in se cōfidentes ab īnani periculo: et a mirabilibus elationibus maris illesos: et incolumes reseruauit. Rem. O summe. supra ad vespe ras. In secūdo nocturno. an. Vbi orthodoxi latria scuto benignitatis fulgēt: fidei gratia spei: ⁊ charitatis. ps. Verba mea. c. v. an. Vbi montibus sub insule sunt sancti comminuti: sed supra montem specule congaudent cōstituti. ps. Domine dominus noster. a. ij. an. Cedunt in fine finibus: vt abrahā de paternis ꝓ mundanis affectibus gratulātur eternis. ps. Conserua me do. a. iiij. v. Exultent iusti. Lcō. 4

Tandem cum post trāsacta longa maris spacia: ad partem illaꝫ noruegie que a vulgo ferdorum prouīcia nuncupatur: gloriosa illa comitiua domino ducente p̄uenit. Huius prouincie incole rationis alieni: cultu siluestres: moribus īcompositi videntes sanctos dei finib⁹ suis appropinquare: continuo congregato exercitu: tanq̄ ad latrones: cū gladijs ⁊ fustibus exeuntes: cum eos cōprehendere non possent procul a terra cum sagittis: et lapidibus expulerunt. Erant eniꝫ gentilitatis errore excecati: et lumen veritatis infirmis oculis aspicere nō valebāt. Iterato igitur sancti dei pelagi coguntur inire discrimina: tempestate exorta / corporali presentia separātur: q̄ mente ⁊ spiritum separari nō norūt. Rem. Huius sacri palacij patrona iploraris: ad preces gregis anxij libens sollicitaris. Ne manus hostis impij nos turbet tuearis. V. Nec reos nos iudicij consilij incendij sis via salutaris. Nec manus hostis impij. Beata igitur Lectio quinta sunniua fluctuuꝫ turbatione sedata: cum maiorū parte sociorū ad insulā cui nomen sello applicuit: ibiq̄ māsiūculā

faciens in speluncis et cauernis terre: pre timore gentium habitauit. Reliqui vero socij ad aliam insulam applicātes que kyn a vulgo nomen accepit simili modo manserunt ex captione piscium vite sibi necessaria acquirētes. Eo tēpore comes haquinus de ladum omni tyrāno crudelior: in populū sibi subiectum deseuiens sceptra regni norue gie violēter adeptus ē. Sub hoc principe tempus nō modicum in predict℥ insulis sancti dei commorantes domino iesu christo in multa abstinentia: et paupertate castitate et vite sanctitate seruiebāt. In his insulis nondum indigenarum habitatio erat: sed qui in terra adiacēti degebāt pecora sua in pascuis ibi habuerunt. Contigit autē sepe pecora non omnia a possessoribus inueniri: furtiue a sanctis frustra suspicantur ablata: multas iniurias eis intulerunt. Et venientes ad predictum comitem: rogabant vt superueniens cū exercitu: famulos dei trucidaret. R. Olī vestita mollibus sunnina: cū familia post hec ciliciata. In quam iactis lapidibus ex inaudita furis gens seuit insensata. V. Uirgo degit sub rupibus in fame voluntaria et carne macerata. In.

Malignus igit comes Lc. vi. filius iniquitat℥: membrū diaboli ad flagitia velox / iniquis petitionibus acquiescens: cū armato exercitu ad prefatam insulam properabat: vt sctōs dei si iuenire posset extinguere et. Sancti hec videntes specus suos intrabant / orantes cū lachrimis dn̄m: vt animabus suis requiem eternā daret: sepulturam vero corporibus sub scopulis sup eos cadentibus angelico preberet officio. Sicqʒ factū est. Scopuli martyres oppresserunt: et sanctorum animas malefactorū subtractas iniurijs celo reddidit. Sicqʒ regis filia et eius comites: qui fuerunt socij tribulationis: consortes effecti gaudij: de cauernis petrarum adducuntur ad palatium regis sempiterni. Predictus tyrānus cum multitudine paganorum / explorata diligenter insula: sanctos nō inuenientes: obstupefacti cū ammiratione non minima recesserunt. R. Innocentes deuote viuere captant: querunt desertum propere. Quos infestant coloni temē credūt lupos sub agni vellere. V. Saluat verbum incarnatum hos agentes celibatum. Quos. In tercio nocturno. a.

Caput sub luce proditum: preter vires nature prodit locum inco- gnitum sanctorum sepulture. ps. Domini est terra. b.ij. añ. Vis ex viuis palmitibus dat fructus gratiosos: vitis tollês fidelibus excessus scelerosos. ps. Beati q̃- rum. c.ij. añ. Te decet rex hym- nudicis laudib9 adorari: qui san ctos de te reficis calice salutari. ps. Te decet. ℣. Mirabilis. Lectio. vij. s̃m Mattheũ. x.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Ni- chil opertum est quod reue- labitur: et occultum quod nõ scietur. Et reliqua. Prefat9 comes transacto tempore / a seruo suo miserabilr interimi- tur: accipiens a summo iudi- ce dignam meritis suis sentẽ tiam. Regnum regendũ nor uegie post hoc suscepit xp̃ia- nissim9 rex olauus fili9 tryg- gonis regis: cuius industria gens noruegie abiecta ido- lorum seruitute per venerabi lem virum siguardum episco pum xp̃iane fidei sacramẽta percepit. Accidit eo tempo- re cum quidam mercatores / circa predictaȝ insulam sello nauigarent: viderunt in lito- re maris quasi colũnaȝ clare lucis vsq3 ad celum porrectã fulgere. Admirantur appro- pinquãtes columnel ucis: ca- put humanum / sub ipsa luce chorusçare inueniũt. De quo mire fragrantie odorem sen- tiũt redolere. ℟. Turbare tur bam virginum comes haquinus nititur: feralia libidinum edicta amplectitur. Membrum mortis: vir sanguinum frustratus spe cõ funditur. ℣. Dum hec preces ad dominum fudit virgo protegitur spe fide sponso virginum sponsa cum suis iungitur. Mẽbrũ. L. viij.

Ceperunt mercatores the- saurum tam venerabilem oi- bus mercimonijs suis icom- parabilem sacrum caput. Et cum timore et reuerentia in- de nauigantes: versus tron- demiam regeȝ gloriosissimũ inuenerunt. Erant autem pa gani mercatores predicti: sȝ dulcis verbi dei ammonitio- nibus: per regem se libenter obedire vouebant. Instructi in fide baptizabãtur per pre- fatum pontificem. Et in pre- sentia venerabilis antistitis / christianissimo regi de colũ- na luci quã viderant: et de ca- pite quod inuenerant fideliẽ narrauerunt. Jussu regis ca- put allatum est: quod reuerẽ- dus põtifex sacris manibus / deuote suscipiens: in magna veneratione cum sanctorum reliquijs recõdebat. ℟. Ne fe det furor gentiũ cõcentum inno-

centium ad montem properatur subit vltro martyriuз. Uirgo sub mole mōtium cum suis victimatur. ℣ Post cursum presens stadium celeste per obsequium sunniua laureatur. Uirgo. Lectō. ix
Fiunt plures martyrum xp̄i testes. Jamq̄ȝ sue sanctitatis inter preces dignantur habere: quos ātea persecutores infestissimos habuerunt. Plures enim de eadem insula venientes ad regeз: id qđ priores viderant: se quoq̄ȝ vidisse sepi⁹ asserebāt. Hortatu igiť beati pontificis rex deuotus ad memoratam insulam: cum multitudie fidelium nauigio deueniens. Inuenit montem in occidentali plaga non modicum ante corruisse. Hūc locum rex ꝛ ep̄s perscrutantes: inter saxa bōi odoris ossa reperiunt. Constructa ibi ecclesia ac consecrata: signa ac virtutes operatur deus per merita sanctorum suorum vsq̄ȝ i presentē diem: xp̄iani vero cū sedule ossa sanctorum qua reperiri poterāt congregarēt: inueniunt integrum corpus beate sunniue ṽginis ꝛ martyris: qđ tandeз cum magno honore in scrinio collocatum est. Anno gratie nongentesimo nonagesimo sexto Trāsacto multo tempore venerabilis memorie paulus bergēsis episcopus: reliquias sancte sunniue de insula selio ad ciuitatem bergensem transtulit. Anno domini millesimo centesimo septuagesimo. Et in cathedrali ecclesia eiusdeз ciuitatis septimo idus septēbris collocate sunt: ad laudeз dei omnipotentis. ℟. Ubi sancti tabernaculum sunt dei cū hominibus quod iesus consecrauit Per quod nobis piaculum deletur debitoribus: et hostis exulauit. ℣. O sublime spectaculum/ q̄ȝ libenter in talibus rex iesus triumphauit. Per quod. Gloria patri. ps. Te deum. ℣. Justorum anime. In laudibus. ān.
Per muruз matris gremio cadens extictus: cernitur parenti puer selio per sanctos viuus redditur. ps. Dominus regnauit. ān. In sunniue basilica pernoctans: ceca nata gaudens luce mirifica virgo redit sanata. ān. Uir turris cono corruit sancti saluant cadentem muro turbo reposuit fenestras facientem. ān. Matrona paralitica / ad hos sanctos accessit: domuз ope dominica incolumis recessit. ā. Carybdi nauis lediť sunnius ꝑplorať onusta manat: mergitur dum hec euacuatur. Capitulū.
Si corā hoibus. Hy⁹. Deuotum fide populuз

educauit hibernia: qui sellen sem scopuluz petit pro domo regia. Uolens subit exilia / iterando solitudinem: vt sit nobis lux preuia / dat eternam dulcedinem. Per hos fame vigilijs / libertas carnis teritur: et sedulis suspirijs mens in superna rapitur. Hos de tyranni manibus / ruina montis eripit: et iubilans in laudibus / celestis aula suscipit. Trino deo et simplici laus honor virt^9 gl'ia q̃ martyris mlt'iplici gl'ificat victoria. amen. ℣. Exultabũt sc̃ti. an. Ponte cadẽs virgo colliditur: vt curetur a sanctis petitur: recidiuat dum votũ frangitur / voto sospes grato regreditur. ps. Benedictus. an. Ex hybernis superna bõitas sanctos misit per maris semitas vnde nobis fidei veritas crescit: cessat erroris cecitas. ps. Magñt.

¶ In octaua visitatiõis beate marie. Lectio p'ria.

Non ignorabat elizabeth operationem esse spiritussancti: q^9 eaz mater domini visitaret. Uerum hoc non sui meriti: sed diuini muneris esse cognoscens. Unde inq̃t hoc michi: hoc ẽ qua iustitia: quibus meritis? Miraculuz sentio: mysteriuz recognosco sacrarium trinitatis aduenit templum spiritussancti adest. Presto est spectaculum angelorum: spes vnica mundi refulget: cuius me incredibili ẽ cõsolatur aspectus: obtutus recreat: verba reficiunt. Naz vt facta est vox salutationis eius in auribus meis: exultauit in gaudio infans in vtero meo.

Lectio .ij.

Quid enim hoc miraculi fratres? Que tanta nouitas gaudiorum? Nemo in hoc mũdo nascitur ridens. Nemo limen vite: nisi cum lachrimis auspicatur: et quasi malorum primitias: lachrymis degustamus. Inter ipsa quoqꝫ cunabula nascẽtis infantie: et in ipso vite vestibulo: quid queso nobis de mundo: nisi fletus occurrit? Et tamen baptista domini vltra legem nascentium natiuitatem suam: gaudio et exultatione preuenit. Quis vidit vnquã tale: aut quis audiuit huic simile?

Lectio tertia.

Uerum sensus iste totuz pene detrahit: quicquid dignitatis atqꝫ ammirationis habet diuini operis magnitudo. Cum tamen exultationem istam inusitatam fuisse / ac nouam: et admirabilem nemo non videat: quandoquidem / in vtero facta est: et in ei^9 aduentu: que oim saluatorẽ fuerat paritura. Quocirca ve-

ram exultationem fuisse et tā-
q̄ȝ matri domini redditam re
salutationeȝ proculdubio fa-
tendum. Sed an facta fuerit
diuinitus in infante/ vel hūa
nitus ab infante: maximo illi
ac prope diuino viro augusti
no diffinire non placuit: tam-
etsi vtrūqȝ possibile et inter di
uina miracula cēseat compu-
tādum. Lectio quarta
SEd hic ordinem suū ve
teri sub lege non potuit natu
ra seruare: quoniam per no-
uam diuinitatis gratiam: no
uum saluti omnium mysteri-
um parabatur. Quamobreȝ
refellēda prorsus eorum sen-
tētia est: qui exultationē hāc
infantis in vtero talem arbi-
trati sunt: qualem non paruu
lis modo verūctiam in peco-
ribus euenire sepe videmus:
que neqȝ ex fide neqȝ ex reli-
gione/ aut quauis rationabi
li conditione proficiscitur: ad
quem sensum detorquere cō-
tendunt: q̄ elizabeth nō inq̄t
exultauit in fide/ vel religiōe
sed exultauit in gaudio infās
in vtero meo. Lectio quinta.
At vero quoniam per tēpo-
rum incremēta pleraqȝ nobȝ
ecclesie auctoritate patuerūt
quorum veritas nō satis fue-
rat superioribus temporib⁹
explorata: iaȝ nunc incunctā-
ter vtrūqȝ teneamus: et q̄ pu-
er ille diuinitus motus sit: et
q̄ ipse diuinum in se motum
fuerit etiam humanitus con-
secutus. Aperuit eniȝ illi do-
minus autem: vt propheta i-
quit: et ipse non contradixit:
retrorsum non abiit quin vē-
tris sub tentorio licet occlus⁹
credendo et confitendo: non
verbo sed re: in vtero virgi-
nis christum recubantem do-
minum recognouit. Hic si ra
tio queritur nichil ē admira-
bile: si exemplum poscitur: ni
chil ē singulare: fateamur de
um qui de nichilo ꝯdidit ho-
minē: accelerare potuisset ra-
tionis et voluntatis vsum in
homine: vt prius deo q̄ȝ sibi
viuens/ vel ad breuissimū tē-
poris morulam cognoscere/
credere/ confiteri dominum:
posset euenire. Lectio sexta.
Atqȝ vt gabrielis archange
li ad mariam loquētis exem-
plum imitemur: qui credētis
fidem: preeuntis attestatiōe
miraculi ꝯfirmauit. Nos q̄qȝ
huius miraculi fidem ex aliis
miraculis astruamus. Et pri
mum quidē meminisse iuuat:
nichil minus habere miracu
li: si homo vita iam defunct⁹/
rursum vite restituatur hūa-
ne: q̄ȝ si vsu accelerato ratio-
nis ante diuinū spiritū cepit

q̃z editus vtero vitales hau-
serit auras. Et tamē illud he
lisei ossa sua fecere contactu:
vt sacra libri regum historia
refert. Quis ergo non vide-
at multo amplius hoc presen
tiā facē potuisse marie: q̃ verbo
feta: deo plena: virtutem i vo
ce latentis diuinitatis obdu-
xit. Lctō. vij. Scdm Lucā. i.
In illo tempore. Exur-
gens autē maria. nn. 8
Et in die cum homilia sequē
(te lectiōis eiusdē.
Magnifi-
cat anima marie dominum: et
exultauit spiritus eius in deo
eo q̃ et aia et spiritu: patri filio
q̃z deuota: vnum deuz ex quo
oīa et vnū deum per quē oia:
pio venerer affectu. Nec ocio
sum videtur q̃ et ante ioannē
elizabeth prophetat: et maria
ante domini generationem.
Serpunt enim iam tentamē-
ta salutis humane. Naz sicut
peccatum a mulieribus cepit
ita etiā bona a mulieribus in
choātur: vt femnie quoq̃z mu
liebria opera deponentes: in
firmitati renūciēt: et aia q̄ non
habet serum: vt maria que ne
scit errorem: religioso imitet
studio castitatem. Lctō. viij.
Mansit autem maria cum il-
la quasi mensibus tribus: et
reuersa est i domū suā. Bñ i-
ducit maria sctā: et exhibuisse
officium: et mysticum numerū
custodisse. Non enim sola fa-
miliaritatis ē causa q̃ diu mā-
sit: sed etiam tāti vatis profe-
ctus. Nam si primo ingressu
tantus processus extitit: vt
ad salutationem marie exul-
taret infans i vtero: repletur
spiritu sancto mater infantis
q̃ztum eis vsu tanti temporis
sancte marie addidisse presen
tiam. Mansit autem maria
cum illa mēsibus tribus. Un
gebatur itaq̃z et quasi bonus
athleta exercebatur: vngebatur i
vtero mr̃is ppheta. Amplissi
mo virtus eius certamini pa
(rabatur.
Deniq̃z Lectio. ix.
tamdiu mansit maria: q̃zdiu
elizabeth pariendi tempus i-
pleret. Quod si diligēter ad-
uertas: iuenies hoc nusq̃z po
situm: nisi in generationi-
bus iustorum. Deniq̃z impleti
sūt dies: vt parēt maria. Im-
pletū tp̄s vt peret elizabeth.
Impletū est tempus vite: cū
sancti viri ex hoc vite curricu
lo demigrarēt. Plenitudinez
vite iusti habent: inanes autē
dies sunt impiorū. ¶ Septē
fratrum ad vesperas. In euā
gelio. ān. hec est vera fraterni-
(tas. aa. viij. Oratio.
Fraterna nos domine
martyrum corona letificet: vt
et fidei nostre prebeat incita-

menta virtutum: ⁊ multiplici nos suffragio consoletur. P. Solita fiat ꝯmemoratio. Inuitat. Uenite adoremus. lcõ. i.

BEata felicitas septem filios habuit: quos sic post se timuit viuos relinquere in carne: sicut carnales parentes solẽt metuere ne mortuos premittant. In persecutionis enim labore deprehensa: filiorum corda in amorem superne patrie predicãdo roborauit: et parturiuit spiritu: quos carne pepererat mũdo R. Hec est vera fraternitas. bb. i cum ceteris. Lectio secunda

TImuit viuentibus: gauisa est morientibus: optauit nullum post se relinq̃re: ne si quẽ superstitem haberet: non posset habere consortem. Filios non poterat sine dolore videre moriẽtes: sꝫ erat vis amoris interior: que dolorem vinceret carnis: ⁊ pro amore celestis patrie: mori corã se voluit quos amauit. R. Propter testamentum. Lectio tertia.

FUerũt autem isti septẽ fratres ianuarius: felix/ philippus/ siluanus/ alexander/ victor: et marcialis/ sub ꝑfecto vrbis publio/ tẽpore antonini principis primũ auditi: deinde p varios iudices: variis suppliciis laniati. Ex quib⁹ ianuarius post verbera ꝟgarum et carcerem: plumbatis occisus. R. O veneranda martyrum. ãn. Isti sunt angelica soli dati charitate martyres/ iclita sãcti septeꝫ fratres: quorum germanitas a christo iter immania fuit fulcita tormẽta: omnes ergo precamur vt eorum intercessionibus ad dominuꝫ subleuemur. Commẽoratio solita. ¶ Trãslatio sancti benedicti. ãn. Confessor domini. bb. iij. Oratio.

INtercessio nos quesumus domine beati benedicti abbatis tibi cõmendet: vt qđ nostris meritis non valemus eius patrocinio asseq̃mur. P Inuitatorium. Regem confes. Reia. Iste est qui ãte deũ. bb. vj. Magnificauit. Iustũ deduxit. ãn Euge serue bone. bb. v. Lcťõ. i.

ABbas floriacẽsis monasterii nomine num̃mol⁹: reperit i libro beati pape gregorii: quomodo sctũs pater benedictus in beneuẽtana ꝓuincia: cursum vite feliciter consummauit. Et quia idem venerabilis pater ꝓdixerat ipsum monasteriũ funditus esse euertẽdum. Cupiens itaqꝫ ope implere que sibi in spiritu ꝓmonstrata fuere: misit vnum ex cõmilitonibus suis noĩe aguilfum ad supradictuꝫ locũ: vt inde trans=

ferret corpus patris benedi-
cti: fuit itaq ipse aguilfus vir
venerabilis: ac deo in omni-
bus deseruiēs. Lectio secūda.
Igitur aguilfus venerabi-
lis patris preceptis obtēpe-
rans: peruenit ad locum: qui
vocatur cassinum. Ibiq pro
uidente diuina clementia no
cteq data: celitus idicio ma-
ne inuenire meruit quod que
siuit. Pre foribus autē petre
superposite prefixa nomina
inuenit: quorum exequie int⁹
latebant. Interea illis celerit
repedātibus: eadem hora pa
pā romanum per visum qdā
taliter affatur. Cur tu piger
somno pressus: custodiā tue
negligis hre puicie: Nā sci-
as te carere patrociniis exi-
miorum sancti benedicti atq
scolastice: quorum corpora q-
dam a galliis venientes: illic
humanda ferunt. Quo audi-
to antistes romanus iunctis
sociis persequitur fugientes
sed mox eos tetra nubis iuol
uit: ita vt facultatem eos in-
ueniēdi auferret. Famul⁹ er-
go domini aguilfus ceptum
carpebat iter: sicq demū per
uenit ad prediolū nomine be
nodiū: vbi qdā cecus ab vte
ro matris lumē recepit: ⁊ qdā
debilis ppriū statū. Lectō. iii.
Post hoc ergo puēit ad ali-
ud pdiolū: nouavilla cogno-
mine. Ibiq alio ceco illumia
to: occurrerūt ei agmina mo
nachorū cū populo aurelianē
si: in vico qui dicitur floriac⁹
et illic cum maxio honore ex-
ceperunt corpora sancti bene
dicti atq scolastice: ⁊ solēnita
tem susceptionis peregerūt:
in laudē dei. Tactuq sancto
rum corporū: iacētiū mortuo
rum corpora pristinam rece-
perunt vitā. Post hec vir dei
nūmolus cum aguilfo reliq-
as sancti benedicti in basilica
sancti petri apostoli ad custo
diendum deposuerunt. Con
ferebant tandē mutuo q lo-
co hūarent. Uidit pfatus nū
molus intempeste noctis si-
lētio lucē celit⁹ emissam/ante
sctē dei genitricis basilicā in
modū facis ardētis: ⁊ ibidē
cum ingēti honore sepeliuit:
vbi multa patrata sunt mira-
cula ad laudē dei oipotētis.
Cui ē honor ⁊ glīa i scla secu
lorū amē. ¶ In diuisiōe aplo
rū sup ps. de die. ā. Cōuocatis.
aa. iiii. Cpm de aplis R. Qui
sunt isti. aa. i. hy⁹. Annue xpe.
aa. i. ℣. In oēm terrā. ā. Dū stete
Sacrosctā Oro. ritis.
dn̄e btōrū aplorū tuorū
solēnia celebrātes: clemētiā
tuā depcamur ops de⁹: vt eo
rū iteruētu scelerum nrōrum

enormitas deleatur quorum scientia: et doctrina a nocte perfidie totus mundus illuminatur. Per. Inuitatorium Regem apostolorum. Hymnus. Eterna christi. ãe. super hos. Conuocatis iesus. cum ceteris de euangelistis. ℣. In omnem. lc. i.

Ecce ego mitto vos sicut oues i medio luporum. Contraria sunt ista animalia: ita vt alia ab aliis deuorētur: sed bonus pastor lupos gregi suo timere non nouit. Et ideo isti discipuli non in predam: sed ad gratiam diriguntur. Reliqua de apl's. lc. ii.

Sollicitudo quidē boni pastoris efficit: vt lupi in agnos nichil audere possint: quia vacantē: et a bono opere torpētem occupatum deglutiunt: contra cautum et prudentem nichil habentes virium. l. iii.

Lupi quid significare videātur debemus aduertere: bestie nanque sunt: que insidiantur ouibus: circa pastorales versantur caulas: habitacula pastorum intrare non audēt: solum canum absentiam: aut desidiam pastoris explorant.

Lupi fere Lectio. iiii. rapaces: idemque natura rigidiores: vt ad se facile non possunt inflecti Impetu quodam suo feruntur: et ideo sepe leduntur. Propterea si quem viderint priores: vocem eius quadam nature vi ferūtur eripere. Lectio quinta.

Si autem homo prius eos vidit exagitari memorantur: et ideo cauendum michi ē ne si in hodierno tractatu spiritualium mysteriorum gratia potuit refulgere: lupi me prius vidisse credantur: et solenne vocis extorsisse suffragiū.

Nonne lupi isti Lectio sexta. hereticis comparandi sunt: qui insidiantur ouilibus christi: fremunt circa caulas nocturno magis tempore: quam diurno. Semper enim perfidis nox est: qui lucem christi / sue nebulis interpretationis obducere et quātum in ipsis est fuscare conantur. Versantur ergo circa caulas: stabula tamen christi intrare nō audēt. Nam ipse ouile protegit qui ouem ad ouile reportauit iesus christus dominus noster cum patre et spiritussancto in secula seculorum amen. Homilia. Conuocatis iesus. que in quinta feria penthecostes ℟. i. Ad laudes. ān. Hoc est preceptum. de apostolis. In euangelio. ā. Cōuocatis. ℟. i. cetera vt in omni de apl's. ¶ Ad secundas vesperas. ān. Iurauit. cum ceteris āls. Egressi.

ibidem pentechostes. ¶Cō memoratio de trāslatiōe sancti Suithuni episcopi ꝛ ꝯfes. ān. Confessor domini. Oratio.

Deus qui hunc diē sanctissimi confessoris tui suithuni translatione decorasti: fac nos eius meritis i sanctorum tuorum societatē trāsferri. Per. Inuitatoriū. Unū deum. Cetera i communi. In tertio nocturno. Rīa. Iste homo perfecit. Iste est de ꝓpoten. Sancte. Ꝟ. In euangelio. ān. Beatus. Ꝟ. talentorum. Lcō. j.

Ut auditores in amorem catholice religionis maior desiderij feruor accendat: beati suithuni miracula veniant in medium. Post transitum eius de mundo ad patrem: anteq̄ de terra corpus leuaretur: quidam cecus quinq̄ annis rome visum postulans: nec impetrans: post vnius noctis vigilias ad eiꝰ corpus illuminatus est. lc. ij.

Quidam etiam innocēs de latrocino accusatus: ꝛ dannatus lumie priuatur: manꝰ trūcant: ꝛ naribꝰ abscisis: ꝛ auulsis auribꝰ: tm̄ ei cū pedibꝰ vita relinq̄tur: ꝛ sic oculis reductis in orbē miseros dies duxit ab epiphania domini vsq̄ ad letaniam maiorem neq̄ videns neq̄ audiens: quoniam fenestras auditus sanguinis affluentia repleuerat. Hic in beati presulis basilica pernoctans: visum et auditum per-

Prepositus Lctō. iij. cepit. etiam albadunensis monasterij nomine birferdus: effectus est cecus per interuallū quindecim ānorum. Qui audiens quāta mirabilia dominus per suū famulum dignatus est prebere languentibꝰ: vintoniam nudis veniēs vestigijs ad sancti pōtificis corpus accessit: cum precibus assiduis: ꝛ eadem nocte lucē cōspicere meruit atq̄ sospes domum rediens: omnipotentē dominum in sancto suo benedixit. lc. iiij.

Oua non nulla: vt ad forum vēdēda deferret pater puero commiserat. Sed casu labitur puer: oua quassantur. Timēs iuuenis verbera patris: sanctū inuocat/et oua recipit integra quorum preciū simul cū euētu refert ad patrē. Lectio. v.

Erat cuiusdam nobilis quidam iuuenis dilectissimus: q̄ dominū suū comitatus ad cōuiuiū: ꝛ elapsus ab equo crure confracto: ꝛ brachio ab ossibus desperatus est. Ruit igitur in lachrimas nobilis ille: et sanctum inuocat: et in breui puer ille sanitate recepta/

equum ascendit: et dominus sequitur ita plene saluti restitutus: acsi nichil mali perpessus fuisset. Lectio sexta.

Quedā a natiuitate vsq3 ad senectutem ceca: muta3 quādā ductricem habuit: ꝛ in breui post celebratas vigilias: ceca vidit ꝛ muta loquitur. Diffunditur autem ex frequētia miraculorū fama huius sancti presulis per multa climata. Vñ simul ex diuersis āglorum saxonūq3 finibus: centū viginti quatuor multiplicib9 constricti lāguoribus: l duarum reuolutiōe hebdomadarum: vigilijs expletis ꝛ ieiunijs: sani redeūt deum in sancto suo glorificantes. Cuius nomen benedictum ineternū maneat et vltra amen. In secūdis vesperis in euāgelio. ā Iste est q̄ ante. Alexis ꝯfes. nō pōtifi. ān Iustū deduxit. q̄re oia in communi. bb. v. Oro.

Deus qui nos ānua bti alexis confessoris tui festiuitate letificas: da nobis eius interuenientibus meritis ꝛ ꝑpetua protectione muniri: ꝛ salutari gaudere profectu. Per. Commemoratio solita. Inuitatorium. Regem cōfessorum. Lectio prima

Temporibus honorij ꝛ archadij iperatorū: btūs alexis rome a ꝑclaris parētibus editus. Cuius pr̄ eufemian9: mat vero aglaes dicta ē. Puer aūt tenellus ānis infantie. maturus erat morū ꝓbitate: ꝛ docilis intelligētie. Porro diabolus toti9 boni iuid9: eū ꝑ opa vasalorū suorū ipugnare nō cessabat. R. Btūs vir. N.

Quidā eni cliē= ſc. ij. q̄ postū in silentio noctis viro dei illudebant: alij alapas illi dabāt: nōnulli in facie3 ei9 spuebant: multi crines capitis ei9 vellebāt: q̄plurimi aquā de lauandis catinis defluentem super illu3 iaciebant. At beatus alexis cuius conuersatio erat in celis: hec oia patiētissime tolerabat: ꝛ pro infestantibus dn̄m exorabat. R. Amauit eum dominus. Lectio iij.

Cum autē intellexisset beatus allexis finē laboris sui iminere: a ministro sibi depu tato pugillari postulato cursu3 vite sue scripsit ex ordine: qualiter scilicet romam reliq̄rit: que in mari ꝛ terris pass9 fuerit: quō ānulū aureū ꝛ balteo palliolo purpureo inuoluto sponse dederit. Quibus peractis disponēte deo corpus eius sepultū est in ecclesia beati bonifacij martyris/ cum veneratione digna quintodecimo die mēsis iulij. Ad

laudē dei oīpotētis. Cui honor z gloria in scl'a seculorum amē R. Uir israelita gaude. an. Euge ßue bone. ¶ Margarete virginis z martyris. an Prudens et vigilans. cc.j. Oratio.

DEus qui beataz virginem tuam margaretā hodierna die ad celos p martyrij palmā venire fecisti: concede nobis q̄s: vt eius exempla sequentes ad te peruenire mereamur. Per. Inuitatorium Adoremus regem. cetera in communi. cc.j. Lectio j.

BEata margareta ātiochie ex gentilibus z nobilibus orta: tradita est nutrici apud quā xp̄iana effecta ē: z virginitatis concepit amorem. Cumq3 pater illam exosam haberet propter xp̄ianitatez: mortua matre in domū nutricis se cōtulit: z oues ei9 pascebat. Accidit autem: vt olibri9 prefectus iter faciēs: raptus eius pulchritudie eaz sibi sisti iuberet. Lectio scda.

Tūc dixit ei prefectus. Dic nobis nomen tuum: z genus z religionez. Illa respondit. Margareta vocor: genere sum nobilis: religiōe christiana. Preses dixit. Duo prima conuenientia sunt: sed tertiuz absurditas est. Cum autē eū in responsis suis cōfunderet iussit eā in carcere recludi: vt de se melius consilium habe (ret.

Altera die Lectio. iij. presidi presentatur. Ad quaz preses ait. Aut sacrifica dijs et digna eris thalamis nr̄is: aut diris cruciatibus consumeris. Illa respōdit. Fac qđ potes: quia quod vis ego nō faciā. Ad hec exuitur: suspenditur: verberatur virgis acerrimis: sanguinis riui fluunt: nec suspirat illa. Lectio qrta.

TUnc preses ait. Miserere pulchritudinis tue. At illa r̄ndit. Misereor pulchritudinis aīe mee: ne decorez pdā imagis diuīe. Tūc p̄ses irridēs ait. Adhibeat' vngula q̄ carnē scindat: ossa denudet: viscera pādet vna ne nos puella supabit. Dixit et facta sunt oīa. Flēt circūstātes: miserātes tenē cruciatū puelle.

Cum autem illa nec suspiraret: tradit' iterū i carcere tenebroso: s3 lux diuia sole clarior statim ibi refulget. Antiqu9 ħo host3 i specie dracōis q̄si deuoratur9 eā aggredit': s3 signo cruc' opposito euanescit. Deide i forā hoīs carcerē igredit'. At ṽgo itelligēs demonē: crinē ei9 app̄hēdēs deiecit eū ad terrā: pede sctō caput impiū calcans. lcō. vj. lc. v

Tunc demon eiulans. Per-

mitte me ait margareta discedere: nunq3 vltra tibi appropinquaturum. Virgo dixit. Fatere prius ad quid venisti At ille ait. Veneram vt quasi cōsulens saluti tue persuaderem tibi parere voluntati psidis. Jam nunc iube vt habeā quia satis lusisti de me Tunc virgo pedem leuans. Fuge inquit miser. At ille velut fumus euanuit. Euangelium. Simile est regnum celorum thesauro. cc.ij. Lectio septia

SEquenti die adducitur coram preside. Qui dixit illi. Magna ē circa te deorum patiētia. At illa ait. Tāta est eorum patientia vt nullus sit in eis dolor/vel sensus Ad hec ad clamorez presidis exuitur/apponitur ignis: ardentes lampades iunguntur ad latera. Quod cū fieret: dicebat. Non sunt cōdigne passiones huius temporis ad futuram gloriam. Lectio. viij

Deinde ponitur in dolio aq̄ pleno ligatis manibus ꝛ pedibus. Sed ecce terre mot⁹/ illico factus est magnus: vincula eius rumpuntur: ipsaq3 nichil lesa egreditur laudās christum. Quod vidētes populi crediderunt in christum fere duodeciz milia: quos varijs mortibus p̄ses transmisit ad celum. Lectio nona.

Demum iussa gladio feriri: spiculatore iubente eam ceruicem parare: impetrato spacio orandi cor et manum dirigens ad deum dixit. Gratias tibi ago domine iesu christe: qui certamen meum ad victoriam perduxisti: conserua q̄so credentes in te ꝛ nondum credentes conuerte. Eorumq3 qui me persequuntur miserere: ꝛ eos qui per me fuerint deprecati exaudi propicius: ꝛ iam spiritum meum in pace suscipe. Et hoc dicto genua flexit: ceruicem exerit ꝛ lictor vno ictu caput amputauit. ā. Sile est regnū celoꝝ hoi. Ad. ij. vespas. ā. Uirgo xp̄o amabilis. cc. iij. Cō. de san. praxede virgine non martyre ān. Ista est virgo sapiens. cū ceteris in cōi cc. j. ℣. Adiuuabit eā. Oratio.

ASsit plebi tue op̄s deus btē virgis tue praxedis supplicatio: vt quicūq3 ei⁹ gaudēt honore tuo ꝓtegātur auxilio. P. Inuit. Regē virginū dn̄z. l. j.

Virgo venerabilꝭ praxedꝫ rogauit btm̄ piū ep̄m: vt i t̄mis nouati: q̄ erat loc⁹ spacios⁹ edificaret eccliā. Q̄d placuit ep̄o ꝛ i noīe eiusdē v̄gis edificata est. Postea facta est ꝑsecutio magna xp̄ianoꝝ. Ip̄a v̄o fer=

nēs spū mītos occultauit i eo dē titulo q̄s cibo pascebat: et verbo sancti spiritus. ℟. Propter veritatem. Lctō secūda. Tunc diuulgatū est antonio imperatori: q̄ ɔuentus fieret in titulo praxedis. Qui mittens tenuit multos: ⁊ sine interrogatiōe puniri gladio p̄cepit in eodē titulo. Hor ꝟo corpora btā praxedis collegit: et sepelinit in cimiterio priscille. Et in afflixiōe cōstricta: orauit vt transiret ex hoc mūdo. ℟. Dilexisti iusticiā. l. iiij. Huiꝰ ꝓo orones et lachrime ad dñm puenerūt. Peractis igit̄ trigintaquatuor diebus post necē sctōꝝ supradictoꝝ/ migrauit ad dñz duodecimo kalēdas augusti. Cuiꝰ corpꝰ ego pastor p̄sbit̄ sepeliui iuxto patrē suū in cimiterio priscille: via salaria vbi hodie florent orones sctōꝝ. ℟. Nō erȝ. An. Silē ē regnū celoꝝ decē ꝟginibꝰ. Solita cōm. ¶ Btē marie magdalene. Ad pīlas vs̄. sup ps̄os de die. ā. Maria ergo vnxit pedes iesu: ⁊ extersit capillis suis: ⁊ domꝰ impleta ē ex odore vnguēti. cp̄. O q̄ꝫ pulchra ē casta. vts̄. de sctā āna. ee. viij. ℟. Ualde mane die dñice resurrectōis: maria magdalene perrexit ad seplchrū redēptorȝ portās secū vnguentum. Quo refoueret corpꝰ xp̄i positū i monumēto. ℣. Quē dilexerat viuētē requirebat mortuū i sepulchro iacētē. Quo. hyꝰ. Magno salutȝ gaudio. ℣. Sex an̄. ℣. Nardi maria. ℣. Honor decꝰ reqre supra dñica palmaꝝ ad vesꝰ. ꝟꝰ. Diffusa. ā. Eterni regis inmēsam collandemꝰ pietatē: q̄ marie magdalene ɔtulit felicitatȝ eťnitatē: ⁊ eťnitatis felicē iocūditatē. p̄. Mag̃t. Largire nobis Orō. clemētissime p̄r quo sicut btā maria magdalena dominū nr̄ꝫ iesū xp̄ꝫ sup oīa diligendo suoꝝ obtinuit veniā peccaminū: ita nobȝ apd̄ misaꝫ tuā sempitnā impetret btitudinem. Per. Cōm. de sancto wandregisillo. ā. Iustū dedu. bb. v. ꝟꝰ. Amauit eū dñs. Orō. Largire nobis q̄s dñe btī wandregisilli confessoris tui atq̄ꝫ abbatis p̄cibus stipēdia eťne salutis: vt casta semp pectora baiulātes clemētie tue laudes hūilit̄ referamꝰ letantes. Per. Inuit. Adoremꝰ cōditorē cūctorū. Qui mariā magdalenā ditauit honore poloꝝ. p̄. Uenite. hyꝰ. Magno salutȝ. In. i. noc. ā. Adest preclara marie festiuitas magdalene: que dñm multū diligendo ⁊ ab eo diligi et suorū criminū veniā obtinere ɔmeruit. ps̄. Dñe dñs. An. Hec mulier sctā xp̄i dñi

pedes lachrimis rigauit: capillis tersit: et vnguēto perūxit. ps. Celi enarrāt. an. Alabastrū vnguēti maria super pedes dñi effudit: hāc dñs grā scti spūs perfudit. ps. Dñi ē terra. ℣ Diffusa est. lc. j.

Beata maria magdalena et martha et lazarus/ex nobili et regali progenie syro patre et eucharia matre nati: a btō maximino discipło dñi baptizati fuerūt. Et magdalum castrū qd est scđo miliario a genezareth: et bethania que est iuxta hierusalē et magnā hierosolimorū partē possidētes/ista sibi inuicē diuiserūt: q maria magdalū a quo et magdalena nūcupata est. Et lazarus partē vrbis hirłm: et martha bethaniā possiderēt. ℟ Gloriosa es maria magdalene: que xpm mundi redemptorem studiose quesisti. Ideoq videre pria resurgentē meruisti. ℣. Scti immēsitas amoris: exaggerabat studiū pie inqsitiōis. Ideoq. lc. ij.

Cū autē maria delicijs corporis se totam exponeret: et lazarus militie plus vacaret: martha prudens/partes fratris et sororis sue/suo sensu et probitate gubernās: militibus et famulis suis copiose necessaria ministrabat. Et dñm cū discipulis et alios paupes sustentauit: et post ascēsionē dñi residuū ante pedes apłorū in cōe diuisit. ℟. O magni meriti maria: o magne venie forma imitanda et pia. Exora p nobis xpm dilectū tuū deū et dñm nrm et tuū. ℣ Ut a peccatis cūctis absoluti: mereamur possidere gaudia lucis Exora p nobis. Lectio tertia.

Illo vero tempore quo dñs pdicabat maria sic erat exposita corporee voluptati/q iā nō solū nomē: sz etiā cognomen suū pdiderat: et peccatrix csucuerat appellari. Cū vero post missionē spūs paracleti crescēte numero fideliū cresceret infidelis crudelitas iudeorum: intm vt eos multis modis affligerēt: et a terra per mare sine velis et remis et ceteris alimētis expellerent: btūs maximinus cū lazaro et sororibus eius et multis alijs transfretantes: regente dño marsiliā deuenerunt. ℟. Perfecto corde maria retinens dei oipotētis amorē Exteriorē penitus relinquebat actionē. ℣. Ut ad videndā faciē sui creatoris tota posset assurgere. Exteriorem. In. ij. noc. an. Cōtēplatiue vite magna cōtēplatrix: cōdescende et nos emūda peccatis. ps. Eructa. c. viij. an. Exemplū venie mariā imitemur: vt pro nostris offensis veniā impetremus. ps. Deus nr. v. j. an. Hanc ergo toto corde depre

cemur: vt nobis apud dñm semp auxilio esse digne. ps. Fundamēta. e.g. v. Specie tua. fc.iiij.

POstmodū cum aquensem ciuitatem cuz adiacenti prouicia verbis z miraculis cōuertissent: btā maria magdalena soli deo vacare cupiens in quadā rupe excelsa quatuordecim fere miliaribus a marsilia/plusq̄ trigita duob⁹ ānis: hoīb⁹ ignota permāsit. Horis vo septē canonicis/ quotidie ibi manibus angelicis in ethera ferebatur: et sic post angelicas melodias dei laudib⁹ plenissime satiata: ad locū illum ab angelis reportabatur. R. Dixit dominus marie magdalene. Fides tua saluā te fecit: vade in pace. V. O q̄ dulcē vocē suam q̄ suauē maria audire pmeruit. Fi

TUc tēporis cū q̄- fc.v. des. dam heremita penitentie datus iuxta rupē predictaz cellulam collocasset: vidit angelos ad rupē illā descēdētes: z beatā magdalenā in altum leuatā post hore spaciū referētes. Cū aūt illuc admirās accessisset; inuenit eā. Ipa autē quenā esset eidē indicans/rogauit eū: vt narraret btō maximino: z rogaret vt sequenti dñica hora matutinarū ecclesiam suā solus intraret: et ibi eā inuenīret subuectā manibus angeloꝝ. R. Relinquēs maria actiuam vitā: que multis probatur intenta. Contēplatiue vite dulcedine pasci cupiebat: q̄ vno z summo bono videt ptēta. V. Optimā partē que non valet auferri maria eligēs. Cōtē. f.vj.

Ueniēs ille narrauit omnia beato maximino. Ille mirās z gaudens: hora predicta ingreditur ecclīaz: z beatā magdalenā a terra duob⁹ cubitis eleuatā inter angelos intuetur. Cū aūt accedere trepidaret: iussu eius alios conuocauit: acciptēs sacrā communionē ab epo ante altare orans cū lachrimis: cunctis videntib⁹ expirauit. R. Maria magdalene vt cognouit xp̄m dominū in domo symonis leprosi sedentem. Mox properauit domum intrauit: ad christi pedes se prostrauit lachrimis rigauit capillis siccauit. V. Optans suorū maria lauare maculas delictoꝝ. Mox ppe. In.iij.noct. ān. Lauit maria lachrimis pedes dñi: lauit dñs illius maculas cordis et corporis. ps. Cantate. i.f.ij. ān. Solēnitatē magdalene celebri deuotione veneremur: vt illi⁹ obtentu a peccatis absoluamur: z summo regi piungi mereamur. ps. Dñs regnauit exul. f.iij. ān. Magdalenā sua crimina cō-

fitentem xp̄us domin⁹ suscepit: ⁊ emundatam in pace abire precepit. ps. Cantate. ij. f. iij. ℣. Adiuuabit. Sc. vij. s̄m lucā.

In illo tē. Rogabat iesum quidā phariseus. Reqre feria. vj. q̄tuor tp̄z in autūno. A. viij. ℟. Pectore sincero maria xp̄z dilexisti: supra cui⁹ pedes vnguētū fudisti. Oscula sctā impressisti: veniam peccaminū obtinuisti. ℣. Quē te petim⁹ ꝓ nobis deprecari: vt et nos ꝑ eū mereamur saluari. Oscula. ℟. O mulier sctā lachrimarū fonte decorata: funde ꝓ nobis pios affectus. Ut nos miserorū valeam⁹ carere eterno fletu. ℣. Mole pctōꝝ grauati petim⁹ releuari p̄cibus tuis sctis. Ut. ℟. O diligēs xp̄m et a xp̄o dilecta maria: tua festa celebrātib⁹ adesto mēte benigna. Ut qui pctōꝝ mole grauamur: tuis auxilijs releuari valeam⁹. ℣. Cōpatiēs nobis pietatis affectu: offer ꝓ nobis xp̄o sctā libamina p̄cum. Ut. ℣. Dimissa sūt ei peccata multa. ℟. Qm̄ dilexit multū.

Intrauit maria in domū symonis: ibiq; se ꝓstrauit ad pedes dn̄i. Ad lau. an. a. Dixit dn̄s symoni/ aquā manibus meis nō dedisti: hec autē lachrimis lauit pedes meos. an. Michi osculum nō dedisti: mulier hec ex quo intraui huc: non cessauit osculari pedes meos. a. Oleo caput meū nō vnxisti: magdalena vnguento vnxit caput meū. an. Ideoq; dico tibi remittūtur ei pctā multa: qm̄ dilexit multū. C. pm. Mulierē fortē. vt̄s. de sancta āna.

Eterne de⁹ hy⁹. (ff. ij. oim/ spes ⁊ vita fideliū: ꝑ magdalene merita/ nostra solue peccamina. Hec tibi soli cognita/ dū ferret adorāmina: i cena tui filij/ pedes rigauit lachrymis. Huius effusis crinib⁹/ laxatis culpis oībus: nos eius mūda meritis/ in his sacris solennijs. Que cū dilexit nimiū/ dilecta tulit premiū: exemplū mundo prebuit/ ne desperarent miseri. Sit laus p̄ri cū filio/ sancto simul paracleto: qui mariam propicius/ sacris iūxit virginibus Amē. ℣. Elegit eā. a. In dieb⁹ illis mulier que erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit q᷑ iesus accubuisset in domo symonis leprosi: attulit alabastrū vnguenti: et stās retro secus pedes dn̄i iesu: lachrymis cepit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis sui tergebat: et osculabat̄ pedes ei⁹: et vnguēto vngebat. p. Bn̄d⁹. an. Euge serue bone. bb. v. ℣⁹. Iustus vt palma. Oratio. vt̄s. Ad. iij. Cp̄z. puerbioꝝ. xxxj.

Accinxit fortitudīe lūbos suos: ⁊ roborauit brachiū suū: gustauit et vidit

quia bona est negociatio ei⁹ nō extinguet i nocte lucerna eius. ℟. Diffusa est. Ad.vi.cā.

Manū suā misit ad ibid. fortia ⁊ digiti eius apprehenderūt fusū: manū suaꝫ aperuit inopi: et palmas suas extēdit ad pauperes. Ad nonā. Cām. ibidem.

Fortitudo ⁊ decor indumentū ei⁹: ⁊ ridebit in die nouissimo: os suū aperuit sapientie: ⁊ lex clementie in lingua eius. Ad scdas vespas

Fallax gr̄a et cā.ibid. vana est pulchritudo: mulier timēs deū: ipa laudabitur. ā. O maria mater pia venie exemplū sancti amoris p̄clarum documētū: tibi psoluim⁹ festū tu nobis esto firmū adiumētū ad regnū obtinēdum eternū. ps. Mgt. Cōmēo. de sctō appollinare epō ⁊ martyre. ān. Iste sctūs. q̄re oia req̄. de vno martyre. aa. v. ℣. Glia ⁊ hon̄. Oro.

Clemētiā tuā q̄s op̄s deus: vt intercedente p nobꝫ btō appollinare martyre tuo atq̄ pontifice: veniā oim consequamur pctōꝛū: et vitā capere valeam⁹ eternā. Per. Inuit. Regē martyꝝ. lc.i.

Appollinaris discipulus bti petri apli iussu ei⁹ venit rauēnā: vbi verbꝫ et miraculis refulgēs: tribunū cū magna ei⁹ familia baptizauit. Propt̄ qđ dux patrie fecit eū duci ad templū iouis: vbi cū dixisset argentū ⁊ auꝝ illic appēsum ante demones meli⁹ esse dari paupib⁹: eiicitur extra vrbē et semiuiuus relict⁹: a discipulis in domo cuiusdā vidue sex mensib⁹ refouetur. ℟. Iste sanctus. lc.ii.

Postmodū vero cū multos cōuertisset/in quadā ciuitate fustib⁹ cesus est: ⁊ nudis pedibus stare supra laminā ardentē: ⁊ post inde eiectus est. Cū autē filiā rufi patricij rauēne resuscitasset: ipa cū matreꝫ familia magna baptizata: ⁊ vgo permāsit. Deide post mlta tormēta catenat⁹: missus est in carcerē vbi cū nihil sibi ministraret: angelus euꝫ cōfortauit. ℟. Iust⁹ germinat.

Quo cōprehen so mis- l.iii. sus est in exiliū per nauē. Orta vero tēpestate aliis pereūtib⁹ ipse solus euasit cū duobus militibus: quos etiā baptizauit. Regressus vero rauennā de exilio post tres annos: ductus est a paganis ad templū. Qđ ipso orante corruit: ppter qđ accusatus est apud vespasianū a pontificibus: ⁊ tādē a paganis cesus vsq̄ ad mortē: ⁊ septē diebus supuixit: ad monēdū fideles:

z sic migrauit ad dñz. ℟. Gloria z honore. ℣. Hic est vere martyr. Comméo. solita. ¶ In vigilia beati iacobi apli: vespe et mat. cũ horis diurna. ferialit cantẽtur: habita comméo. de beata virgine z martyre christina ad ves. cũ hac ãn. Accinxit fortitudi. cc. j. ℣. Diffusa. or.

Quesumus ops de⁹: vt nrõrũ habitacula cordiũ delictis euacuata sanctitatis luce resplendeant: z intercessio beate christine quã virginitas coronat et passio: celestiȝ aule nos faciat eẽ participes. Per. Ad matu. ã. Simile est regnũ celorũ hoi. cc. iiij. Nona de futuro festo. Ad primas ves. oĩa de cõi aplorum. In euãg. ã. Estote fortes. aa. j. Oratio de vigilia. Lectio. j.

Iacobus aplus cũ predicasset per iudeã z samariã: pdicationẽ suã vsqȝ ad galaciã extẽdit: z ibi nouiter discipulos eligẽs: cũ paucissimos conuertisset/duos ibi causa predicandi reliquit: et septẽ alios secũ adducẽs iudeã rediit: vbi cũ predicaret: hermogenes mag⁹ misit ad eũ philetũ discipulũ suum: vt ipe philetus corã iudeis assereret: qꝫ iacobi pdicatio falsa eẽt. Sȝ cũ a iacobo p oĩa vinceret: rediit ad magistrũ suũ: iacobi doctrinã z miracła pdicãs: z discipulũ ei⁹ se velle esse contestans. Lctõ secũda.

Nũc irat⁹ hermogenes ligauit philetũ dicẽs. Nũc videbis si iacob⁹ te soluerit. Jacobus aũt misit ei sudariũ suũ: ad cui⁹ tactũ stati ei⁹ vincula sũt soluta: z ad iacobũ perexit. Vñ iratus hermogenes arte sua demões excitauit: iubẽs eis vt iacobũ cũ phileto ad se pducerẽt. Uenientes aũt demones ad iacobũ: vlulare in aere ceperũt. Quib⁹ ait iacobus. Ut qd aduenistis? ℟. iij.

Dixerũt demones. Hermogenes misit nos ad te vt te cũ phileto ducerem⁹ ad eũ: sed mox vt ad te venim⁹ ab angelis catenis igneis ligati cruciamur. Dixit eis iacob⁹ Nũc ad eũ redite: z eũ victũ ad me sed illesũ pducite. Qui abeũtes ligatiȝ manib⁹ ad tergum duxerũt eũ ad iacobũ. Quẽ cũ iacob⁹ icreparet: z demones ei⁹ et suã vltionẽ expeterẽt ait eis iacob⁹. Ecce philetus ãte vos stat: cur eũ nõ tenetis? ℟. iiij.

Demones dixerũt. Nos nõ possumus nec formicã ptingere q̃ in cubiculo tuo est. Et ait iacob⁹ ad philetũ. Hermogenes te ligauit: tu eũ solue: qꝛ docuit nos dñs: vt p malis

bona reddamus. Solutus hermogenes cōfusus stetit et dixit ei iacobus. Uade liber vbi volueris: nō em̄ vult dn̄s vt iuitus aliquis puertatur. Cū autē timeret hermogenes demonū maliciā dedit ei iacobus suū baculū ob securitatē: et abiēs ī domū suā libros artis sue magice cū zabernis ad iacobū detulit: et psilio eius ī mare piecit: et ita cepit esse in dei tiore pfectus: vt etiā virtutes plurime p ipsū fierēt. l.v. Uisa ꝗ puersiōe hermogenis et alioꝝ mltoꝝ abiathar pōtifex: seditionē ī pplo excitauit: et fune misso ī collo apli: fecit eū duci ad palaciū herodis agrippe. Cūq̄ iussu eius duceretur ad decollationē: paliticū quēdā ad se venietē sanauit in via. Quod vides iosias scriba q̄ funē ī collo miserat: pcidēs ad pedes eius veniā postulabat. Abiathar aūt hoc vidēs missa relatiōe ipetrauit ab herode: vt simul cū iacobo decollaretur. l.6. Cū aūt vēisset ad locū decollatiōis lagenā aque petijt: et cū iosiā baptizasset: cū eo ptinus decollatur. Primus int apl'os martyriū pplevit: ipa die et hora qua dn̄s pass' ē: scz octauo kalēdas aprilis: vt dicit calixtus papa: q̄ libellū pposuit de miraculis eius. Discipli vo eius nocte corpus eius ī nauē posuerūt: qd volūtate dei delatū ē ī hispaniā ad locū quēdā ppe ppostellā vbi primo sepultū. Deīde trāslatū ē apd ppostellam die hodierna cū gaudio et veneratiōe: ppt qd festū eius hodie agitur ad laudē dei oipotētis amē. l.vii. Sm math. xx.

In il. t. Accessit ad iesū mr filioꝝ zebedei cū filijs suis adorās et petēs aliquid ab eo. Et reliqua. Hom. bti bte. n. Unde opinionē regni habebat mr filioꝝ zebedei: vt cum dn̄s dixit filius hois tradetur pricipibus sacerdotū et scribis: et cōdēnabūt eū morte et tradēt eū gētibus ad illudendū et flagellādū et crucifigendū: et ignominiā passiōis timētibus discipl'is nūciauerit. Illa gloriā postulat triūphātis. l.viii. Hac vt reor causa: qr in fine dixerat dn̄s: et tertia die resurget: putauit ei mulier post resurrectionē illico regnaturum: et qd ī scdo aduētu pmittitur primo esse cōplendū: et auiditate feminea presentia cupit: imemor futuroꝝ. l.ix. Postulat aūt mr filioꝝ zebedei muliebri et pietatis affectu: nesciens qd peteret. Nec mirū si ista arguatur imperitie cū de petro dicatur: qñ tria vult facere tabernacula: nesciens

quid diceret rñdẽs aũt iesus dixit eis. Nescitis q̃d petatꝭ. Mater postulat: sed dñs discipulis loquitur intelligens preces ei⁹ ex filioꝝ descendere voluntate. Oratio.

Esto dñe plebi tue sanctificator ꝛ custos: vt apli tui iacobi munita presidijs: ꝛ cõuersatiõe tibi placeat ꝛ secura deseruiat. Per. Ad scđas ves. oĩa de cõi. Cõmẽora. de martyrib⁹ xp̃oforo ꝛ cucufate. añ. Gaudẽt in celis. aa. viij. ℣. Letamini in dño. Oro.

Sanctoꝝ martyrũ tuorum dñe xp̃ofori ꝛ cucufatis natalicia celebrantes supplices te rogam⁹: vt quos in celesti glia sublimasti: tuis con cedas adesse fidelibus. Per. Inuitat. Regem martyrũ. q̃re in cõi. de martyrib⁹ ibiđ. lc. j.

Sanctus cucufas voce publica xp̃m confitens corã maximiano in craticula ꝯburendus ponit: aceto ꝛ sinapi perfundit. Sed cuꝫ nec sic a fide mutat: cardis cedit. Inter hec maximian⁹ currũ ascẽdẽs ab ipso delapsus vitam exalat: ꝛ idola corruunt ꝛ ppl̃i credũt. Unde quidam rufinus cucufatem ꝛ per ip̃m ꝯuersos capitali sentẽtia dãnat. ℟. Uerbera carnificũ. lc. ij.

Beato xp̃oforo adhuc pagano ꝑmanẽte: ostensum est vt ip̃e baptismũ ꝑcipiẽs multos ad fidẽ conuerteret. Baptizatus ergo gẽtes hacten⁹ in fide reddidit fructiferas. Quo audito: rex dagnus ad eũ tenendũ ducentos mittit milites: qui eo viso perterriti dũ nil agentes redeũt: addũtur ꝛ alij ducẽti quos ip̃e dũ vsq3 ad regẽ sequit ipsi arma proijciũt deũ cõfitentes queꝫ xp̃oforus predicat: qui etiam statiꝫ martyrio coronati sũt. ℟. O venerãda martyrũ. lc. iij.

De hinc xp̃oforus ℣gis ceditur igneis: ꝛ galeã ignitaꝫ suscipit in capite: ꝛ caminum sustinet ĩ corꝑe. Que dũ oĩa sibi sũt quasi refrigerium: ligatus ad stipitẽ sagittis impetitur. Que in aere suspẽse dum ip̃m nõ lederẽt: vna retro cõuersa oculũ eruit iudicis. Cui scũs ait. Cras coronam suscipiam martyrij: et tu veniẽs luto et sanguine meo oculũ tuũ liniens: in oculo et aĩa saluaberꝭ. Et ℣bũ effect⁹ sequitur. Nã in crastino ꝛ sãct⁹ martyriũ: ꝛ iudex fidẽ suscepit ꝛ oculũ. ℟. O cõstantia. ãn. Cũ audieritis. Solita ꝯm.

¶ Sctõꝝ septẽ dormiẽtiũ. ã. Fulgebũt iusti. i cõi de martyribꝰ. q̃re oĩa. aa. 8. orõ.

Deus q̃ gl̃iosos resur-

rectiōis eīne pcones septem dormientes magnifice coronasti: pstā qs: vt eoꝝ pcib⁹ sctā resurrectionē q in eis mirabilit postensa ē cōseqmur. ℟. Solita cōm. Inuit. Mirabilē deū. Noct. dicat. l.i. Temporib⁹ decii dephēdūtur i fide malch⁹: maximian⁹ dionysius/cōstātin⁹/ioānes/ serapion z martinianus. Qui a facie decij recedētes in mōte celij latētes. Malchū ministrū pstituūt. Quo pperto spelūca lapidib⁹ obstruit: et martyriū eoꝝ a theodoro et rufino in spelūca secreto deponit. Ipsis xpo sopor imittit. ℟. Scti tui dne mirabile. lc.ij. Interim possessor mōtꝫ celij casu spelūcā aperit. De⁹ autē quos soporauerat excitat: et malch⁹: vt panes emat emittit. Qui nomē dei audiēs et ciuitatē signo crucis munitā intuēs: p panib⁹ emēdis dū stupēs nūmisma porrigit: de thesauro repto accusat. Demum epo pntat⁹ et pcōsuli q p ipos examinat⁹: dū qrit vbi sit deci⁹: z respōsum accepit q hodie non sit in terra decius. Narrat quō ipse et socij eius a facie decij fugerit. ℟. Tanq aurum. Lectio.iij. Adeūt igitur ad spelūcā cū ciuitatis vniuersitate procōsul z eps: z socios ei⁹ z martyriū eoꝝ in lamina plūbea inuenientes insculptū deū glorificant: imperatori mādatū mittētes vt veniat. Deposito ergo veste lugubri imperator a cōstātinopoli descēdit ephesum: cui scti martyres occurrūt z dicunt. Imperiū tuū in pace maneat z scias nos ante diē magnū suscitatos: vt credas qz ē resurrectio mortuoꝝ. Et iter hec xpo reddūt aias: quoꝝ corpa imperator veste texit purpurea. ℟. Propter testamentum. ān. Absterget deus. Solita cōmeō. In vigilia sancti olaui teneat ferialiter cū noc. z videas rubicā post scōas ves. i die sctō. Habeatqz cōmeō. de martyrib⁹ simplicio: faustino. zc. z de btō panthaleone. ad vespas. ā. Sanctum est verum lumē. aa. viii. ℣. Letamini in dno. Oro. Presta qs dne vt sicut populus xpianus martyrum tuoꝝ felicis/simplicij/ z faustini/z beatricis atqz panthaleonis tēporali solēnitate cōgaudet: ita perfruatur eterna: et quod votis celebrat cōprehendat effectu. Per. Cōmeō. de martyribus. ān. Sint lumbi vri. bb. viij. ℣. Exultabūt.

S. OLAVUS MR. REX NORVEGIE

E.W. A.S.
A.N. L.

In natalicio scti olaui regis z martyr; ad p2ias ves.ā.

Sancte martyr dñi olaue p nob; q̄s apd' deū intercede: vt cōcedat nobis delictoꝝ veniā z vite eterne largiaꝛ p2emia. ps. Laudate pue. ā. Sācte martyr olaue tua deo placita p̄ce nos sp z vbiq; ptege. p. Laudate dñz. an. Sācte martyr olaue te hūilit dep̄camur: vt a pctōꝝ nr̄oꝝ collunioīb⁹/tuis sacris nos expurges orōnibus. ps. Lauda aīa mea dñm. ān. Sctē olaue martyr dñi p̄ciose adesto nr̄is p̄cib⁹ pi⁹ z ppici⁹. p. Laud. d. o. ā. O btē pat olaue piū dñz iesū p impietatib⁹ nr̄is deposce. p. Lauda hierl'z. Cp. vni⁹ mar. nō epi. aa. v. R̄. O quāt⁹ fidei feruo2 inuictissimi martyr; pect⁹ accēderat q̄ in medio gētiū efferaꝝ ꝯstitut⁹. Nō cessabat tn̄ salut; v̄bū cūct; p̄dicare v. Multos habebat aduersarios q̄ vias domini rectas conabātur euertere. Nō cessa. Hy⁹.

Rex olau⁹ gl'iosus/sctūs martyr dñi: agonista p̄ciosus dat hono2ē numini: spe ꝯstāti copios⁹/offerꝛ certamini Lumen vite dat paganis / sulcat agros co2dium: seminaꝛ vite panis / i sulc; gētiliū: extirpatis cūct; vanis / spes crescit fideliū. Oē malū aq̄lonis / auferꝛ de medio: gentē dure reziōis/mollit p̄dicatio: trinuz laudat i psonis / gētilis ꝯfessio. Christi fidē ꝯfitētes / i fōte baptismat;: late credūt xp̄o gētes / dono scti pneumatis: q̄s ꝯfo2tat rex credētes / nouitate dogmat; Tu ꝯfirmes spez tuoꝝ / fidei ꝯstantia: vim feram⁹ to2mētoꝝ pari patiētia: vt sperem⁹ angeloꝝ / sempitna gaudia. Sit laus hono2 pr̄i deo / dilectoq; filio: scō flamini cū eo / z ei⁹ impio: sup martyris tropheo / leteꝛ hec cōcio amē. v. Glr̄ia z hono. ān. Adest dies leticie laud; adest mīateria resultet vox ecclesie pulset hymnis celestia: martyr insignis hodie palme ferēs insignia: felicit ex acie traduct⁹ i palacia: p co2onā victo2ie va migrās ad gaudia stolā suscepit gl'ie: olau⁹ regum gl'ia. ps. Mgt. O2atio

Deus q̄ es regū oīz co2ona et martyꝛū victo2ia: annue nos btī olaui reg; z martyris pia apd' te experiri patrocinia: vt p tuā quā in ei⁹ glo2ificam⁹ passiōe magnificētiaz co2onā vite diligētib⁹ te pcipiam⁹ rep2omissā. p d' Inuit. Magn⁹ dñs et laudabilis valde. Qui regis olaui industria i latetib⁹ aq̄lonis fūdauit ciuitatē suā p. Ueñ. Al:d inuit. p ānū. Regis mirifici olaui ad gl'iaz Laude mltiplici pāgam⁹ mēo2iā. Hy⁹.

Tardi q̄dē ad credēdū/ noua iura fidei: xp̄z negāt ɔfitēdū/ sūtq̄ȝ corde faxei: sic ɔspirāt ad pdēdū plātatorē fidei. Multitudo adunaē/ ꝛ bellū īdiciē: iniq̄tas dn̄aē/ ī regez erigitur: leo fortis victimatur/ ꝛ iust⁹ cōteriē. Christiani mox ceduntē/ rex trūcaē gladio: quorū aīe creduntur/ clariores radio: sede sacra di sponūtur/ victores in stadio. Cec⁹ lapsus casu bono/ aq̄ tangit pupillam: visum capit aque dono/ visus perdit maculam: xp̄z laudat dulci sono/ lucis vidēs faculā. Lingua cuidam amputatur: ꝛ mutus efficitur: opem scti deprecaē/ martyr prece flectiē: vsus lingue reformatur/ adolescens loquitur. Sacerdotȝ detrūcati/ mēbris trūcus vehiē: regis arā ad beati/ ꝛ ibidem ponitur: restauraē sanitati/ ꝛ sospes regrediē. Sit laus honor pr̄i deo dilecto. In .j. noc. ān. Regnante illustrissimo rege olauo apud noruegiam: venerūt illic precones verbi dei. ꝓ. Beatus vir. ān. Rex aūt ille licet gētilis natura benignus erat: et ad honesta queq̄ȝ sequēda quadam mentis ingenuitate prōptissim⁹. ꝓs. Quare fre. ān. Hic euāgelice ꝟitatȝ sinceritate cōperta: ad baptismi gr̄am deuota alacritate cōuolauit. ꝓs. Dn̄e quid. ꝟ. Gloria ꝛ honore. Lctō. j.

Gloriosꝰ rex olau⁹ euāgelice ꝟitatȝ sinceritate ī anglia ɔperta: fidē admisit toto pectore: ꝛ ad baptismi gr̄az ī vrbe rothomago deuota animi alacritate ɔuolauit. Purificat⁹ igiē lauachro salutari: repēte mutat⁹ est in aliū virū in anteriora se extēdēs: ꝛ nouo rerū ordine rex apl̄i vicez gerēs: ipse dux ꝟbi xp̄i gr̄am passim oīb⁹ p̄dicabat. Plurimū pfecit in breui: ꝛ innūerabilē dn̄o mltitudinē acq̄siuit. ℟. In regali fastigio cōstitutus spū paup erat rex olau⁹. Ac licet regni negocijs implicat⁹: mētis deuote libera ɔtēplatiōe meditabaē celestia. ꝟ. Sordebat ei oīs vana spes ꝛ terreni regni gl̄ia ac voluptas vilescebat. Ac lȝ. Lc. ij.

Cōfluebāt ad baptisma certatim ppl̄i: ꝛ nūer⁹ credentiū augebatur indies: effringebātur statue: succindebantur luci: euertebanē delubra: ordinabāē sacerdotes: fabricabātur eccl̄ie: offerebāt donaria ppl̄i cū deuotiōe ꝛ alacritate: erubescebāt idoloꝝ cultores cōfundebanē q̄ cōfisi erant in sculptili: et in multis regiōis illi⁹ ptib⁹ infideliuȝ depressa multitudīe: mutire nō audēs oīs iniq̄tas opilabat os suū.

℟ O q̄ntus fidei feruor. V̄tg̃.ad vei.f.iij.
Nō cessabat aūt indefess⁹ euāgelij p̄dicator nūc obstiatos euicere: nūc istruē rudes: nūc i fide teneros cōfortare. Nichil regij fast⁹/nichil tyrānidis in suos exercebat subditos: imo oib⁹ exēpla p̄bebat magne hūilitatꝫ ⁊ mā suetudinis. In futuro etei p̄uicijs q̄b⁹ p̄erat puidens: ne nobiliores q̄q₃ et potētiores p potētiam hūiliores opprimerent: leges diuias et hūanas multa plenas sapiētia et mira ꝯpositas discretiōe scripsit ⁊ pmulgauit. ℟. Iust⁹ ꝟo vt leo ꝯfidēs absq₃ terrore erat ⁊ iuxta exēplū scti iob. Nō expauescebat ad multitudinē nimiā: nec despectio ppinquoꝝ terrebat eū ℣. Offerebat se spōte piculis: martyriū suscipere nō recusans. Nō.
In.ij.noc.ā. Purificat⁹ igit̃ lauacro salutari repēte mutat⁹ ē in aliū viꝝ. p̄. Cū iuo. ā. Cōsepult⁹ xp̄o p baptismū in mortē: i nouitate vite religionis quā susceperat pfectissim⁹ obseruator ābulabat. p̄. Uerba mea. ā. Cauebat vehemēter q̄cq̄d fieri lex vetat diuina q̄cq̄d aūt p̄cipit ardētissimo ꝯplectebat̃ affectu. p̄s. Dn̄e dn̄s nr̄. ℣. Posuisti dn̄e sup. Lc.iiij.
In dictꝫ nāq₃ legib⁹ suū cuiq₃ cōditiōi ius assignauit. In illis etiā q̄ntū liceret p̄latꝫ: in subditos ⁊ quātā subiecti reuerentiā erga p̄latos exhiberēt: rectꝫ limitib⁹ discreuit. Ibi modestissimus ⁊ eq̄ssim⁹ arbiter: sapiēter cō siderās plerūq₃ reges ptāte sibi cōcessa supbe abuti i subditos: legū rigore regalē coercuit: ⁊ refrenauit licētiā. In illis legib⁹ claret q̄₃ deuotus erga deum: q̄₃ benign⁹ erga p̄ximū rex gl̄iosus extiterit.
℟. Itaq₃ deuotissime pficiēs officiū euāgeliste: indut⁹ lorica fidei ⁊ galea salutꝫ. Circuibat ciuitates vicos ⁊ villas: salutarē doctrinā vbiq₃ dissemināns. ℣. Jesu bone quātos labores sustinuit anteq̄₃ populū icredulū ꝯuertere posset.
Explicari minime f.v. Cir. ꝟo pōt quāta beneficia btūs martyr populis cōtulit: q̄ntū pfuit dum prefuit. Sed vite cōtraria ppessus est: tribulatiōes multas ⁊ malas a quibusdā: donec illoꝝ multitudini resistere nō valēs/secessit i tusciā: donec volūtati ac proposito tēpus idoneū dn̄s cōferre dignaret̃ Ubi a gerzellauo eiusdē puicie rege magnifico/gl̄iose suscept⁹ ē: amplissimo quoq₃ honore quādiu ibi morā egit habitus ē. Ubi nō paruo tēpore demorat⁹/ honestā vite formā etiā sue religionis celebre moni=

mentū incolis reliquit. R. Cō
fluebāt ad baptisma certatim po
puli: ꝛ in multis norwegie parti-
bus. Propꝰ fideliū multitudinem
ois iniqtas opilabat os suū. ℣.
Cōfusi erāt cōfidētes in sculptili:
ꝛ numerꝰ credētiū augebatur in-
dies. Propter fideliū. Lectō. vi.
Denicꝫ decoctꝰ igne psecu-
tionis: diuino inspiratꝰ insti-
ctu: p suecie fines ad ppria re
meauit. Indutꝰ igit lorica fi-
dei: ꝛ armatus galea salutis:
obijciebat se spōte periculis:
martyriū si deo placuisset su-
scipere nō recusans. Quo cō
perto ṽitatis hostes ꝯuoca-
uerūt cōsiliū iniqtatis: ꝛ ꝯue-
nerūt in vnū aduersus dñz ꝛ
aduersus xp̄z eiꝰ: erat namcꝫ
eiꝰ doctrina opibꝰ eoꝝ valde
contraria. R. Florebat fides et
vbertim germinabat ṽbi dei no-
ua plātatio. Fabricādis ecclesijs
offerebāt dona ppli deuoti ꝛ ala-
cres. ℣. Exultabat rex plusq̄ cre
di pōt iā laboris sui suauissimos
fructꝰ pgustans. Fa. In. iij. no-
cturn. ān. Nec ppria salute cōtē-
tus populos quibus preerat ad
fidem conuertere vigilanti nite-
batur instantia. ps. In domi-
no confido. a. iij. ān. Nouo re-
rum ordine rex apostoli vicē ge-
rens: ipse dux verbi christi grām
passim omnibus predicabat. ps.

Dñe quis habitabit. a. iiij. ān.
Predicatiōis gratia que diffusa
erat in labijs eiꝰ: plurimos a de-
monū nephandis cultibꝰ ad veri
dei cultū reuocabat. ps. Dñe in
virtute. a. vj. ℣. Magna est glo.
Lectō. vij. Scd'z lucā. ix
In illo tē. Dicebat iesus
ad oēs. Si quis vult post me
venire: abneget semetipm et
tollat crucē suā quodie et se-
quatur me. Et reliqua.
In odiū igitur fidei et beati
martyris qdaꝫ aduersarij eiꝰ
cuiusdā chanuti muneribus
corrupti: qdā ṽo malicie sue
instinctu. nouā religionē pa-
ternis scilicet legibꝰ ꝯtrariā
recusantes: exercitu ordina-
to: bello regē excipiūt: veruꝫ
illustrissimꝰ martyr totꝰ suspē
sus i celestia: p fide ꝛ iusticia
pugnaturꝰ exercitu q̄ntum in
breui potuit collecto obuiat
inimicis: ibidē feliciter occū-
bens q̄rto kalendas augusti
feria q̄rta. millesimo vicesi-
mo octauo āno ab icarnatio-
ne dñi: de castris ad regni re
gis palacia: de bello migra-
uit ad pacē: que exupat oēm
sensum. R. Deuenerat martyr
xp̄i in locū vbi corpus eius setis-
simū modo reqescit. Huiꝰ loci in-
cole obstinati i malicia: veritatꝭ
hostes erant inexorabiles. ℣. Vi

ergo collecto exercitu cõuenerũt in vnũ aduersus dominum/ et aduersus christum eius. Ueritatis hostes erant. Lectio.viij.

Nocte vero precedẽte diem qua martyr inclitus passus ẽ apparuit illi dñs iesus verbis cõsolatorijs demulcẽs illum dicẽs. Accede inqt ad me dilecte mi vt laborum tuorum fructus dulcissimos carpas in sempiterna leticia: nro fruẽs cõsortio. Qua visiõe admodũ cõfortatus passioni se letus obtulit: iã diuinitus scalã sperãs quam in somnis nuper ad celos erectam viderat: per quã ad dulcedinẽ quã gustauerat feliciter erat ascensurus. R.

Egregius martyr olauus nocte precedẽte diem sue passiõis: splẽdore amictũ contemplatur iesum astãtem sibi ac dicẽtẽ. Ueni chare meus: tempus est vt laborũ tuorum dulcissimos percipias fructus. V. In admiratiõe aspectus illius attonitus: celeste percepit oraculũ. Ueni chare meus. Lectio.ix.

Euoluto itaqz passionis illius tempore: cum corpus eius regales lauissent ministri: proiecta est ante ostium aqua mixta sanguine: qui de vulneribus beati martyris fluxerat. Transiens itaqz ante ostium quidam cecus casu prolapsus ad locum: qui adhuc aqua infecta sanguie madebat: cumqz digitos madefactos eadem aqua ad oculos suos reduxisset: illico detersa caligine/ lumen pristinum recepit. Qui certius explorans miraculum: se per beati martyris olaui meritum visum recepisse cognoscit: vnde cum ipso omnes audientes miraculum diuinam pietatem et martyris meritum dignis extulere preconijs. R.

Rex inclytus olauus martyr domini preciosus claritate confortatus diuine visionis exultans accessit ad locum passionis. Et per effusionẽ sanguinis peruenit ad palmam eterne iocunditatis. V. Felici commertio pro celesti regnum cõmutans terrenum: regẽ rex videt in decore suo: et in salutari regis magna gloria regis Et per effusionẽ. ps. Te deum. V. Corona aurea. Ad laudes. (An.

Post mortem martyris aqua mixta sanguine: qui de vulneribus fluxerat lauãs cecus oculos lumen recepit. An. Implorata ope martyris dux guttormus: cum parua manu ingẽtem fudit exercitum. An. Ad sepulchrũ scti pnoctans enormiter cõtracta mulier integre reddita sanitati: leto vultu et alacri ani-

no ad propria remeauit. An. Adolescēs qui lingua precisa loquendi officium amiserat: ad sepulchrum martyris veniens / recepto ligue vsu / recessit cū gaudio. An. Quidam sacerdos trūcatis mēbris exanimis / imploravit opem gloriosi martyris moxque sctūs in somnis ei apparuit: et subito plene sospitati restituit.

Capl'z vnius martyris. hy9.

GRecus cesar cōstitutus in arto certamie / poscit opē sancti tut9 nō tardo laudamine: barbarorum sic adiut9 victor redit agmine. Ergo xpm imploremus opē ferre miseris / vt tyrānū superem9: et ministrū scelerū / et i celis cōregnem9 / reducti ab inferis. Sit laus honor: prī deo. ℣9. Letabitur iust9. An. Imperator grecus oppressus in prelio et attritus ab exercitu barbarorū deposcit opem martyris gloriosi cū repēte sanctus xpianis apparet atque illos precedens insignis signifer / hostilē profudit exercitū. ℟s. Bndict9. Oro. Deus qui es regū. ¶ Ad horas diurnales āe. de laudib9 capitula vni9 martyris nō pontificis. ¶ Ad scdas vesperas āe. de laudibus. ps. Dixit dñs. Cōfitebor. Beatus vir. Laudate pueri dñm. Laudate dñm oēs gentes. Capl'z. Beatus

vir qui suffert. aa. v. ℟. Rex inclitus. hy9. Rex olau9 glīos9. ℣9. Gloria et honore. an. Hodie preciosus martyr olauus ab inimicis ꝟitatis occisus: pro iusticia de castris victor ad aulā regis eterni de bello migrauit ad pacem: que exuperat oēm sensum. Ĥ. Magt. Oro vts. Fiat memoria de martyribus. ān. Isti sunt martyres abdon et sennes: qui monita dei credētes respuerūt predia et diuitias: et secuti sūt iesu christi pia vestigia. ℣. Letamini. oro

DEus qui sctis tuis abdon et senni ad hāc gloriā veniendi copiosum mun9 gratie contulisti: da famulis tuis suorum veniam delictorum: vt sanctorū tuorum intercedētibus meritis: ab oībus mereamur aduersitatib9 liberari. Per dñm. Synodaliter statutum est quod in dñica infra octauas beati olaui in qua noua hystoria deberet inchoari scz In principio beato olauo plenum officiū cuz. ix. lectiōib9 tribuat: sed historia pdicta imponitur in vigilia olaui cū homilia dñicali. Festo btī petri excepto: oīa vt in die sctō pagant cū kc. et āls. i. notatis. ¶ Scda die ad mat. Inuitat. Magnus dñs. Hy9. Deus tuorū militū aa. v. ℣9. Gloria et honore. Lectio pria.

O Pere precium est de multis miraculis: q̄ ad commendāda merita gl'iosi martyris olaui dominus operari dignatus est pauca pstringere: quatinus in laudem: et reuerentiam diuine pietatis audientium excitētur animi: et quantam gratiam ⁊ gloriā dominus sancto suo dederit fidelibus innotescat. Erat in hybernia dux quidā guttorinius nomine natione noric⁹ nepos beati martyris vir genere preclarus et armis potens. Hic cū rege margodo federatus ⁊ quadam familiari societate coniuratus erat. R. In regali. vt hert. Lcō. ij.

Contigit autem vt ambo in expedionem cum innumerosa classe pfecti: ⁊ inde multis opibus et nauibus copiosis locupletati reuerteref. Quadam ergo die cum spolia inter se diuisuri cōuenissent: videns rex prefatus predam inumerabilem amore cupiditatis excecatus est: et mutue societatis et alterni sacramēti contemptor proponit duci vt eligat vnum quod vellet e duobus: aut michi inquit oia relinque: cū nauibus spolia: aut a me bellum tibi illatum sustinebis. Inter has posit⁹ dux guttorinius angustias: q̄ se verteret nesciebat. Relinq̄re predam nauibus: turpe sibi ⁊ indecorum nimis videbatur: bellum autē suscipere piculosum admodū erat. Erat enim inter exercitus grādis distantia: nam rex predictus quindeciꝫ naues habuisse dicitur: dux vero tantum quinqꝫ Dux itaqꝫ anxius/ biduanas petijt inducias si forte tyrannū a nequitia excogitata possit deflectere: nam eodem die erat vigilia btī martyris olaui. R. O quantus Lectio. iij.

Postq̄ꝫ vero animum barbari nullis potuit precib⁹ emollire: elegit honeste poti⁹ mori q̄ꝫ cum dedecore tanto ⁊ infamia sui generis spolia sua cum nauibus relinquere tyrāno: quia tamen humanū deerat: diuinum implorat auxilium/ et beatum martyrē olauum: vt sibi succurrat deuote precatur et crucem argenteā promisit se facturum in ecclesia martyris. Quid mlta: Ordinato exercitu inimicis occurrit agminib⁹: ⁊ fortissime dimicans ope xp̄i ⁊ gloriosissimi martyris interuentu/ totam barbarorum multitudinem prosternit. Jnopinata ergo potit⁹ victoria: crucem fecit argenteam mire magnitudinis: lōge humani corpo=

ris modū excedētē: et posuit eam in ecclīa bti martyris ad corpus eius in diuini triumphi: et inopinate victorie quā p merita ei⁹ obtinuerat monimentū. ℟ Justus. Ad laud. vt in die sancto. ān. sup Bñ⁹. Egregie dei martyr rex olaue q̄to laudū p̄conio extollend⁹ es: q̄ presentia sanctissimi tui corpors ostēdis quātū valeas in celis nā egris sospitas redditur: priuat⁹ lingua loquitur: pluraq̧ beneficia meritorū declarantur. Oro.

Omnipotens sempiterne de⁹: maiestatem tuā suppliciter exoramus: vt sicut btūs olauus tua prouidētia rex in terris extitit catholicus: ita apud tuā in celis miam p nobis intercessor sit ipse perpetuus. De martyrib⁹. ān. O veneranda martyr. bb.ij.℣ Exultabunt sancti. Hore diurnales vt in die sācto sine precibus. Sequētes āe. diuidantur ad bñdict⁹. p octauas. ān. Visitauit nos dñs p viscera mie sue: et dedit nobis sciētiam salutis per os scti martyris olaui: bñdictus dñs de⁹ israel. ā. Sit semp summa laus deo p̄ri: per quē triumphant sancti quiq̧ ordines angelicos victorioso hodie cumulauit colono: et mortales gl'ioso fouit patrono cui⁹ nūc mēbra felix āplectit norwegia: aiaz habet celestis regia in qua cūm christo nūc regnat: pro nobis precamur semper intercedat. ā. Magni patris olaui quē prauorum seuitia martyrizauit: et christi pietas nobiliter decorauit solēnia celebremus: vt eius obtētu diuina protectio nobis semper hic et vbiq̧ adesse dignetur. ān. Inclita martyrij recolētes iure trophea: laudes christe tibi p̄gimus assidui: qui pietate tui festum solenne dedisti olaui meritis martyris egregij: qui proprij pro te perfus⁹ sanguinis vnda: fulget in angelica perspicuus patria. ān. Letabunda dies āno currēte reluxit: gaudia festiua solennia leta reduxit: dum domini seruus olauus ad astra vocatur: ad superas sedes mundi de valle leuatur. ān. O martyr olaue preces tuorum attende: et de tua gloria iam securus pro nostra omniumq̧ inter eneni salute. Ad vesperas. ān. Post mortem martyris. ps. Dixit dñs. vt in die sancto. Cap̄z omnius martyris. ā. Exultet spiritus olm fideliū regē regū et sanctū olauū collaudātiū: qz xp̄o seruire est regnare: ipse autem nobis subueniat in terris / q̄ sctōs suos superata tyrānide coronat in celis. ps. Magt. Oro. vt s. Fiat cōme. de sctō germano. ān. Confessor domini. bb.iij.℣. Ecce sacerdos magnus. Oratio.

Maiestatē tuā dn̄e que- sumus sctūs german⁹ cōfessor tuus atq̧ pōtifex cu- ius hodie depositionem cele bram⁹ p nobis exoret: vt qd̄ nr̄is meritis nō valem⁹ ei⁹ p̄- cibus assequāmur. P do. ¶ Se- quētes ā̄e diuidant ad magt ā̄n. Gloriosissime rex et martyr ola ue glīa regū decus pcerū lux nor uegie gēma q̧ toti⁹ p̄rie: tua sctis- sima p̄ce p nobis pctōribus ppi- cius intercede. ā̄n. Btūs vir ola- uus talētorum. vtō. aa. viij. ā̄n. Corde et ore laudemus parit scō- rū sctificatorē dn̄m: q̄ in sctis su- is semper est mirabilis quiq̧ san ctum regē olauū martyrē venerā dū glīa et honore coronatum: his terris trāstulit p martyriū ad ce- lestē regni palaciū: cuius aīa vir- tuosissima i celis sublimit corona ta nobis solita q̄s amplificet suf- fragia. ā̄n. Nos pariter cūcti de- uoto pectore iuncti: trib⁹ psonis laudē resonem⁹ in hymnis: in tā p̄clara festiui tēporis hora: quā meritis diuus summe vtutē ola- uus hic martyr dn̄i sctūs sub ho- nore perenni extulit: egregio victri ci laude triūpho dū p tormēta ce- li conscendit ad alta: quo nunc cū xp̄o dn̄at iure btō: criminibus soluas sz ob hocte poscim⁹ oēs: o vir scē dei miles fortissime xp̄i: vt sis patron⁹ nr̄ sine fine benignus fundēs vota p̄cum p nobis nūc et in euū. ā̄n. Hodie glīos⁹ pr̄ olau⁹ dissoluta hui⁹ habitatiōis domo domū nō manufactā accepit i ce- lis: quā sibi coopante dei grā ma nu ligna fabrefecit i terris vbi qd̄ iā sitiuit iternū gustat eternū: de- corat⁹ vna stola secur⁹ de reliqua ā̄n Exultemus oēs in deo saluta ri nr̄o q̄ recordatus mie sue susce pit sanctum suū regē olauū i col- legio martyrum quē rogem⁹ oēs vt pro nobis ip̄m regē regū semp exoret iesum christū. ¶ Tertia die ad matutinas. Inuit. Ma gnus dn̄s. Ḣ. Posuisti. Lectio. j.

Pueri cuiusdā falso spe titi crimie: vt sepe fert iustus crimē iniq̄ ligua absci sa est: hic fama miraculorum q̄ per sancti olaui merita fie- ri frequēter audiuerat excita tus ad mēoriā martyris vēit: sctm̄ multē efflagitat lachris altē exorat gemitib⁹: vt loquē di officiū qd̄ iiuste pdiderat suo sibi restituat iteruētu. Fa ctū ē vt q̄ ad sepulchrū sancti merēs et eliguis venerat: libē loquēs ad sua cū gaudio re- meauit. R. Itaq̧. Lectio. ij.

Alter quidem assalus ca- ptus abscisa lingua: forte ela psus est. Hic ad memoriam martyris veniens: et vt lin- gue sue pristina redderetur sanitas: cum intima cordis contritione postulans: visum

loquendi quem amiserat recepit seqꝫ in eadē perenni obsequio martyris mancipauit ℞. Consuebant. Lectio tertia

Mulier quedam adeo deformiter contracta: vt pedes ei⁹ clunibus adhererēt ad sepulchrū martyris allata est. Ubi cum in lachrimis: ⁊ obsecratione peruigili perseuerasset diutius: integre sospitati reddita extensis neruis: erectis tibijs: cōfortatis pedibus / ⁊ singulis membris officio suo ⁊ forme redditis / ad propria repedauit. ℞. Florebat fides. ā Uisitauit nos dominus. vt̄s. p̄s Bn̄dictus. ¶ De sancto germano. ān. Euge sue bone. bb. v ℣. Justus vt palma. ¶ In solennitate sancti petri ad vincula ad primas vesperas sup p̄os de die. ān. Petrus ad se reuersus dixit nunc scio vere: quia misit dn̄s angelū suū et liberauit me de manu herodis: et de omni expectatione plebis iudeorum.

Capitulum. Actuum. xii.

Misit herodes rex manus vt affligeret quosdam de ecclesia: occidit autē iacobum fratrem ioānis gladio: videns autem quia placeret iudeis / apposuit apprehendere et petrum. ℞. Solue iubente deo terrarum petre cathenas / qui facis vt pateant celestia regna vtis. ℣. Fac vt amor christi ⁊ fratrū: regat intima nostra spesqꝫ fidesqꝫ pio virtutū flores perornent. Qui fa. Hymn⁹. Petrus beatus cathenarum laqueos. ã. i hymno. Felix p omnes nn. ii. Quodcunqꝫ vinclis super terram. Gloria deo per immensa secula. ℣. In omnem terram. ān. Angelus domini astitit / et lumē refulsit in habitaculo carcer: percussoqꝫ latere petri excitauit eū dicens surge velociter: et ceciderunt catene de manibus eius. p̄s. Mgt. Oro.

Deus qui beatū petrum apostolū a vinculis absolutum illesum abire fecisti: nostrorum quesum⁹ solue vincula peccatorum: et omnia mala a nobis ꝓpiciatus exclude. Per dominum. ¶ De sctō olauo. ān. Gloriosissime rex. vt supra. De martyribus. ān. Hec ē vera fraternitas. aa. viij. ℣. Ecce q̄ bonum. Oro.

Fraterna nos domine martyrum tuorū corona letificet: que et fidei nostre prebeat incitamenta virtutū: ⁊ multiplici nos suffragio cōsoletur. Per dominū. Inuitatorium. Pastori summo iubilemus corde iocundo. Qui claues petro celorum contulit almo. p̄. Uenite. Hymn⁹. Petr⁹ beatus. Quodcunqꝫ. Glo-

ria deo. In primo nocturno. An. Misit herodes rex manus: vt affligeret quosdaʒ de ecclesia occidit autem iacobum fratrem ioannis gladio. ps. Celi enarrãt. a.vi. ãn. Uidens autem quia placeret iudeis apposuit apprehendere et petrum. ps. Benedicam dominum. c.iii. ãn. Petrus quidem seruabatur in carcere et oratio fiebat sine itermissione ab ecclesia ad deum pro eo. ps. Eructauit. c.viij. ℣. In omnem terram. Lectio prima.

Nostandum est fratres charissimi qua de causa celebratur festiuitas sancti petri apostoli advincula kalendis augusti cuius causa hec asseritur. Dux quidam romanoruʒ nomine quirinus habebat filiam gutturnosaʒ nomie balbinam. Habebat autem ipse dux beatum alexandrum papam: in carcere clausum. Puella vero sepissime pergens: ad carcerem: deosculabat catheuas quibus vinctus tenebatur sanctus. ℟. Misit impius herodes rex manus: vt affligeret q̃sdã de ecclesia. Occidit autem iacobum fratrem ioãnis gladio ℣. Uidens autem quia placeret iudeis: apposuit apprehendere et petrum. Occidit. Lcõ.ii.

Beatus vero alexander puelle dicebat. Noli filia mea osculari has cathenas: sʒ quere boyas sancti petri apostoli: et osculare eas et recipies sanitatem. Mittit ergo pater puelle p cathenis: osculatur filia: et sanatur. Unde sanctus alexantur solutus hanc solennitatem celebrandam constituit: et in beati petri nomine ecclesiam dedicat: que dicitur / ad vincula. In qua et apostoli cathene deosculãtur a populo. ℟. Uidẽs autem callidus hostis: quia placeret iudeis. Apposuit apprehendere et petrum. ℣. Misit impius rex herodes manus vt affligeret quosdaʒ de ecclesia. Apposuit apprehẽ. Lectio.iij.

Mancipatur igitur carceri beatus petrus: spectaculuʒ et ludibriuʒ iudeis post pascha futurus. Sed qui hoc intendit nichil proficit / cui totus perit conatus: naʒ grex pastore destitutus pro eius ereptione laborat: oratio namq; fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Rem. Cunq; tyrannus innuitis apprehendisset petrum apostolum misit eum in carcerem: volens post pascha producere eũ populo. ℣. Uidens autem: quia placeret iudeis apppofuit apprehendere: et petrum. Uolens. In secũdo nocturno. ãn. Erat petrus inter duos milites vinctus catenis duas

bus. Ps. Omnes gentes. v. i. An. Cumq3 producturus eum eēt herodes ecce angelus domini astitit et lumen refulsit in habitaculo carcer3 percussoq3 latere petri excitauit eum dicēs surge velociter. Ps. Exaudi deus depcationem. v. v. an. Exiens petr9 sequebatur eum: et nesciebat qa verum est quod fiebat per angelum. Ps. Exaudi deus orationem. v. v. ℣. Constitues eos prīncipes. Lectio quarta.

Oratio iquit fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo: quia iugis oratio hostis est hūiliatio. Quis enim iustus salutem petiit: et non impetrauit? Orauit daniel et somnium regis aperuit: 7 ora leonum obturauit. Oratio puerorum caminum extinxit: et susannam lapidandam liberauit: et hec eadē petro vincula resoluit. R. Petr9 quidem apostolus seruabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deu3 pro eo. ℣. Erat petrus dormiēs inter duos milites vinctus catenis duabus. Oratio. Lectio. v.

Nocte autem qua i crastinū productur9 erat herodes petrum: dormiebat apl's int du os milites vict9 catenis duabus: 7 custodes ante ostium. Sic 7 pilatus corpi dñico custodes disponēs nil pualuit. Sic sanson xp̄i figuram pferēs nocte surrexit: portas tulit 7 verticem montis subiit: quia christ9 resurgēs a mortuis custodes cecauit: portas inferni confregit: vt non diffidat petr9 magistri exēplo se vinculis non posse teneri. R. Cumq3 producturus eum eēt herodes: i ipsa nocte erat petr9 dormiens Inter duos milites vinct9 catenis duabus. ℣. Et custodes ante ostiū custodiebāt carcerem vbi erat petr9 apl's. Inter. Lc. vi.

In habitaculo aūt carceris angelus astitit: 7 lumen refulsit dicens petro/surge velociter. Ecce quomodo angel9 domini astitit: 7 fallacie somnis custodes oppressit sicut et in resurrectione magistri/super eius monumēti lapidē angelus sedisse commemoratur: vt hinc et inde et resurrectionis dominice: 7 liberationis apostolice etiā testes fierent inuiti: ipo hoc operante qui viuit 7 regnat in secula seculorum amen. R. Ecce angel9 domini astitit: et lumen refulsit i habitaculo carcer3 percussoq3 latere petri excitauit eum dicens. Surge surge surge velociter. ℣. Et continuo ceciderūt catene de manib9 eius angelo dicente. Surge surge. In tertio nocturno.

an. Transeuntes primam et secundam custodiã: venerunt ad portam ferream: que ducit ad ciuitatem: que vltro aperta est eis. ps. Confitebimur tibi. e. ij. an. Exeuntes processerunt vicũ vnũ et continuo discessit angelus ab eo. ps. Dominus regnauit exultet. f. ij. an. Petrus ad se reuersus dixit nunc scio. vt supra ad vesperas. ps. Dominus reg. Irascant. f. iij. ℣. Dedisti hereditatẽ. f. vij. Scdm Mat. xiiij.

In illo tempore. Iussit iesus discipulos suos ascendere in nauiculam. cum expositiõe sua: reqre in octauis apostolorum petri et pauli. vt supra. oo. iij. ℟. Surge petre et indue te vestimẽtis tuis: accipe fortitudinem ad saluandas gentes. Quia ceciderunt catene de manibus tuis. ℣. Angelus domini astitit et lumen refulsit i habitaculo carceris: percussoq; latere petri excitauit eũ dicens surge velociter. Quia. ℟. Dixit angelus ad petrum circũda tibi vestimentum tuum: et sequere me. Et egrediens sequebatur eũ. ℣. Transeuntes autem primam et secundam custodiã: venerũt ad portam ferream: que ducit ad ciuitatẽ que vltro apta est eis. Et. ℟. Quodcunq; ligaueris super terrã. Require i cathedra scti petri. ii. j. ps. Te deum. ℣. Tu es petrus. Ad laudes. an.

Symon iohãnis diligis me plus his? tu scis dñe qr amo te. an. Si diligis me symõ petre pasce oues meas dicit dominus. a. Petre amas me? pasce oues meas: tu scis domine: quia amo te. an. Domie tu omnia nosti tu scis quia amo te. a. Ego pro te rogaui petre: vt nõ deficiat fides tua et tu aliqñ cõuersus cõfirma fres tuos. cp. Misit herodes rex manus. hy. Iã bõe pastor. aa. j. Annue xpe. ℣. Nimis honorati. a. Quodcũq; ligaueris sup trã erit ligatũ et i celis et quodcũq; solueris sup terrã erit solutũ et i celis dicit dñs symoni petro. p. Bñdictus. Post Benedicamus dño. De sancto olauo. an. Sit semp summa laus. vt supra. De martyribus. an. Isti sunt angelica solidati. Require de septem fratribus. pp. j. ℣. Exultabunt sancti. Oratio. Fraterna nos domine. ibid. ¶ Ad horas diurnae. de laudibus. Ad tertiam. capitulũ. Petrus qdẽ seruabatur. reqre. s. i die passiõis eius cũ seqntibus. nn. iiij. Ad. vi. cp. Angelus dñi. Ad. ix. cpz. Exiens petrus. Ad. ij. vesp. a. Iurauit dñs. p. Dixit dñs. cũ ceteris. cp. Trãseũtes aũt pmã. nn. v. ℟. Quodcũq; ligaueris. ii. j. hy. Petrus btũs cathe. a. in. j. vesp. ℣. In omnem terram. a. Symõ

bariona tu vocaberis cephas qđ interpretatur petrus ianitor celi pulsantibus aperi supra modum peccauim⁹ oms: dimitte septuagies septies:parce tuis ouib⁹ qs vexat raptor iniquus. ps. Magnificat. Fiat cōmemoratio de sancto olauo cum hac añ. Beatus vir olau⁹ talentorūz. vt in cōmuni suffragio. ℣⁹. Gloria et honore. Oratio. Omps qq.v. ℂ De sancto stephano papa et martyre cōme.ã. Iste sanctus pro lege. aa.v.℣⁹. Posuisti domine. Oratio.

Deus qui nos ãnua btī stephãi martyris tui atqz pōtificis solēnitate letificas cōcede propici⁹: vt cuius natalitia colimus de eiusdem etiam protectione gaudeamus Per dominū. ℂ Quinta die infra octa.btī olaui Ad matutinas. Inuitat.ꝛ cetera ola necnon ꝛ hore diurnales pleniter peragantur quēadmodum prima die post festū ei⁹ prenotantur cum his lectionibus. Lectio prima.

Erant duo viri fratres et hi genere preclari:abundantes in seculo/ optinuerūt diuitias. Illis erat soror ſm carnis superficiem pulchra: sed vt rei probauit exitus/ad prauorum detractiones numen circunspecta. Hec cum quodam sacerdote anglico q̄ in domo fratrū eiusdem mulieris manebat:deuotam habens familiaritatez: honesto zelo multa eidem contulerat beneficia:accidit autez: vt de muliere illa sinistra suspitio oriretur: sed quia sermo malus mentem audientiuz faciliter solet inficere:propter assidua colloquia insonti sacerdoti culpa indicitur. Fratres autem eius ob magnaz familiaritatem qua sacerdoti coniuncta fuerat: quasi de re certi supra modū indignati sunt:ꝛ furore nimio succensi/dolorem suum dissimulando suppresserunt. ℟. Deuenerat martyr. supra i die sancto.

Quadam vero Lectio scđa die sacerdotez nichil mali suspicantem euocant:et assumpto quodam cliente suo iniq̄tatis quã pceperant conscio: quasi cuiusdam rei gerende gratia:secū abducunt. Cūqz remote et longe a domo sua in loca secreti ora deuenissent arripientes presbiterum: nichil tale formi dantem: frangunt et tybias:abscindunt linguam:a capite oculos eruūt Deniqz cum ille dolore anxius:lingue residuum mouens balbutire videretur: inuadētes eum:partem lin gue quaz

reliquerant forcipibus extra dentes: iterum abscidunt / et eodem semiuiuo relicto: i domo cuiusdaz paupercule mulieris ab ipsa susceptus defertur. R. Egregi⁹ martyr olauus.

Porro ille tantā Lectio.iij. expertus crudelitatem hominum: de diuina clementia nō diffidit: ore tacēs deuoto corde efficacius loquitur. Quo infirmior eo fortior ꝛ potens ad gloriosum martyrem olauuz / de cuius meritis tā magna audierat: totis conuers⁹ precordiis illū sibi i tanta necessitate non deesse. Quo miserior eo mirabilior: quo magis anxius eo obnixius eum deposcit. Sit in oratione: et gemitu et contritione cordis persistens: opem martyris iplorare non cessat: miser miseratione dignus: postero tandem die soporis quiete resoluitur. Et ecce apparuit ei sanctus martyr: dicēs se esse olauum: quem tam deuote ꝛ obnixe inuocauerat. Deide oculos eius et tybias et queqꝫ loca saucia blanda manu ptractans tandem vt ad linguam eius manum suam misit radices tanto extraxit conamine: vt nimio dolore coactus clamorē maximū sacerdos emitteret. Ilico post salutarē tactum martyris: tam grauiter leso: tāta diuine pietatis vbertas affuit: vt nichil omnino passus videretur: lingua reddita: tibie sanate: oculi restituti et loca si qua fuerant vulnerata vel lesa: integerrimā recepere sospitatem. In argumentum tamen ꝙ oculi fuerant eruti: remansit in palpebris cicatrix candida. R. Rex inclitus olauus. In. Magni pris olaui. supra.qq.v.p. Bñdict⁹.

¶ De sancto stephano. a. Beatus vir qui inuentus est. aa. vij. V. Posuisti domie.

¶ In trāslatiōe scti olaui ad.i.ves. oīa plene vt in priori festo ei⁹ pagātur. Post Bñdicam⁹ dño fiat memoria de martyrib⁹. añ.

Ostendit sctūs gamaliel p visum luciano sacerdoti / tres calatos aureos rosis refertos: ꝛ quartuz argenteuz croco plenū ꝛ dixit hi sunt nostri loculi: ꝛ nr̄e reliqe. hic aūt sanguineas habēs rosas loculus est sancti stephani qui sol⁹ ex nobis martyrio meruit coronari. V⁹. Letamini in dño. Oro.

Deus qui es sctōꝝ tuorū splendor mirabilis: quiqꝫ hodierna die btōꝝ martyꝝ tuoꝝ stephani nicodemi gamalielis: atqꝫ abibon inuentionem gloriosam reuelasti: da nobis in eterna leticia de eoꝝ societate gaudere. P do.

Inuitato. Magnus dominus. hymnus. Deus tuorum. In primo noct. ãe et bi. vt in die sancto. ꝟ. Gloria ⁊ honore. lc. j.

Contigit sãcto adhuc viuẽte in carne: ꝙ q̄dã die dñica gl'iosus rex olauus virgulã forte vbi residebat in uẽtã cultello quẽ manu tenebat dolaret: imemor ꝙ dñica dies eẽt. Obseruabãt eñ in noruegia: cũ magna diligentia dies festos / nec vll⁹ aliq̄d opis magni vel pui: facere p̄sumebat. Unus igit̃ ex eis: q̄ assistebãt regi videns: q̄ rex dñica die dolaret: nec tamen apte ausus est dicere ꝙ dñica dies esset: hac illũ voce ꝯmonuit: dñe inq̄t rex: cras erit secũda feria. Qua ꝯmonitione rex ad se cõuersus: ⁊ q̄ virgã dolauerat dñica die vehemẽtius dolẽs: oẽs dolaturas virge collegit: ⁊ collecta sup manum suaȝ igne adhibito combussit: quibus combustis manus illius illesa apparuit. ℟. In regali. Lectio secunda.

Anno q̄ beati martyris olaui ecclesia nouo principatus ⁊ pallij vestit̃ honore: int̃ crebras pplorum ꝯfluentias: assunt ex longinquo tres debiles: varia corporuȝ egritudine laborantes. Qui parit̃ ad ecclesiã bti martyris venientes sperabãt se ea die grãȝ sospitatis potissimũ impetrare qua idem martyr carnis iura ꝑ xp̄o soluens. gaudiũ suscepit eternaliter permansuruȝ. ℟. O quantus. Lectio tertia.

Erat nãqȝ inter eos quidam cecus: qui in ipsa martyris vigilia visiõis leticia meruit cõsolari. Die vero sequenti cum processionis officia solẽniter agerentur: et in cimiterio feretruȝ more solito deponeretur: mutus quidam locutiõis gratiam recepit: et diu detente lingue officium in laudem saluatoris gaudens laxauit. ℟. Iustus vero vt leo. In secũdo nocturno. ãn. Uir dei gamaliel ait luciano nõ solũ mei causa sollicit⁹ sum: sed poti⁹ ꝓ illis qui mecũ sunt. ps. Uerba mea. c. v. ãn. Isti eteni maximo digni sunt honore venerari in terris: quos i celo rex reguȝ imensa cumulauit gloria. ps. Dñe dñs nr̃. ãn. Cũ ergo sint apud deũ meritis excelsi: apud homines loco tenent̃ humili. ps. Cõserua. a. iiij. ꝟ. Ex. lc. iiij. (ultent.

Lucian⁹ misericordia dei indigẽs ⁊ oim hoim minim⁹: p̄sbiter ecclesie dei q̄ est in villa caphargamala: i territorio hierosolimorum: scẽ ecclie ⁊ oibus sctis: q̄ sunt i xp̄o iesu / in vniuerso mũdo i dño salutẽ.

Que apparuit mee pusillani mitati de reuelatiõe reliq̄arũ bti pthomartyris xp̄i stepha ni ꝛ nicodemi:q̄ in euangelio scriptus est ꝛ gamalielis atq̄ abibon visio: necessariuȝ du xi vr̄e in xp̄o dilectioni omnē indicare veritatem. Sexta fe ria dormiente me in loco ba ptisterij hora noctis tertia:q̄si in extasi factus suȝ. ℞ Lucia nus presbiter dixit domine tu q̄s es et qui sunt tecū? at ille ego suȝ gamaliel pauli quondam doctor apostoli:qui autem iuxta me q̄e scit. Ipse est dñs stephanus. ℣. Qui a iudeis hierosolimis lapi datus: ad lacerandum bestijs et auibus expositus per dei proui dentiam permansit intact⁹. Ipse est dominus. Lectio quinta. Semiuigilans vero vidi vi rum senem/canum/prolixam barbam habenteȝ: alba stola indutum:cui inerant gēmule auree: habentes itrisecus si gnuȝ sancte crucis: qui ꝛ vir gam auream in manu gesta bat:cuȝ qua me pulsans dicit Luciane/luciane/luciane/sur ge:et vade atq̄ dic ioāni epi scopo hierosolimitāo:vt cor pus bti stephani prothomar tyris:ꝛ nicodemi q̄ nocte ve nit ad iesum: corpusq̄ meum gamalielis scilicet/qui nutri ui paulum apostolum: ꝛ abi bon filij mei: qui mecum cre dens mansit virgo per euum in possessione mea q̄ caphar gamala dicitur:inuenta leuet et transferat. ℞. Cum scirem ego gamaliel sanctitatem christi athlete stephani:et fidem eius ac deuotionem credens me in resur rectione partem habiturum: cuȝ eo feci eum sepeliri In monumē to meo nouo. ℣. Auditor domi ni nicodemus ibidē sepultus est: et abibas filius meus mecum est reposit⁹:ibi iacet beatus stepha nus. In monumento. Lectio. vi Confero igitur mecum:q̄ si sana sit hec visio nō semel ve niens:sed sepius iterata pla cebit: et sicut ego deliberaui redijt visio ꝛ trinam vocatio nem: trina sequitur visitatio: et de loco et corporibus inue niendis signa dantur notissi ma. Securior:ergo redditus et certior effectus: episcopo reuelata reuelo:qui libēs au dit:accedit:querit et inuenit: et sic cum socijs princeps le uatur martyrū: ibidē septua ginta tribus:qui diuersis te nebantur languoribus plenā salutem obtinentibus: et sic ecclesia decorem induit: vni uersis leticia affuit: et san ctis in populo / laus accre uit: et gloria maior per eum qui viuit / et regnat in secula

seculorum amen. ℟. Sanctus ioānes eps lachrymatus p̄ gaudio bn̄dixit deū et dixit ad lucianū p̄sbiterū oportet me inde trāsferre btm̄ pthomartyrē stephanū Qui tanq̄ angelus apparuit positus in cōcione hominū. ℣. Qui p̄mus apd iudeos dn̄ica bella pegit: ⁊ dn̄z iesum xp̄m a dextris virtutis dei stantē videre pmeruit. Qui tanq̄. In .iij. noct. āe ⁊ p̄l vt in .iij. noct. in die sancto. ℣. Magna est gloria eius. Lectio septima. Secūdum Lucā .ix.

In illo tēpore. Dicebat iesus ad omnes. Si q̀s vult post me venire: abneget semetipsum ⁊ tollat crucē suā q̄tidie ⁊ sequatur me. Et reli. Mulier q̄dam a sueuorum finibus lōge profecta: ad limina sancti martyris orationuz causa decreuit proficisci: que licet in itinere tam causa cecitatis q̄ laboris multa pateretur īcommoda: fide tamē robusta et spe cōfortata: iter cōpleuit aggressum. Que cum natalis illius die gloriosam ingrederetur basilicam: et sacrosancta missarum celebrarētur officia: visionis optate leticiam quā ab ānis iam tredecim amiserat: meruit recipere. ℟. Deuenerat martyr xp̄i. Quere ibidem. Lectio .viii.

In ciuitate quadaz ruscie: q̄ holmegarder appellatur cōtigit tale incēdium subito deuenisse: vt totius vrbis vastatio videretur iminere / cui⁹ habitatores nimirum timore resoluti: ad quendam sacerdotem latinum nomine stephanum: qui in ecclesia beati olaui ibidē ministrabat cateruatim confluunt: vt in tanta necessitate experiantur bti martyris: et certis probent indicijs: que de ipso fama referēte didicerant. ℟. Egregi⁹ martyr christi. Lectio nona.

Sacerdos aūt haud segnis eorum fauet volūtati / imaginem eius arripit brachijs suis: ignibus opposuit: sed nec ignis vlterius transgreditur et pars relicta ciuitatis ab īcendio liberatur. ℟. Rex inclitus. Ad laudes. capitula versiculi et āe. cum oratione: vt ī priori festo habeantur. Post Benedicamus domino. Fiat commemoratio de inuentiōe sancti stephani ⁊ aliorum. ān Ex odoris mira fragrantia sanitas egrotis emanauit maxima: septuaginta nanq̄ et tres: tunc a varijs languoribus curati sūt homines in inuentione corporis stephani dilecti sui martyris deū benedicentes. ℣. Exultabunt sancti. Oratio vt supra. Ad secūdas vesperas āe de laudib⁹:

vt in die sancto cum ceteris. ps.vero. Dixit dominus cum ceteris. Capitulū. Beat⁹ vir qui suffert. R. Rex ieditus. hy⁹. Deus tuorum. aa. v. V. Gloria et honore. ān. hodie gloriosus martyr olauus. ps. Mgt. Or. Deus qui es regum. Fiat cōmemoratio de inuētione sanctorum. ān. hodie sanctus ioannes pontifex cū maximo cleri plebisqꝫ tripudio preciosas prothomartyris stephani reliqas i sanctam trāstulit ecclesiam syon vbi quondam archidiaconi functus est officio: cuius pia apud deum sit pro nobis q̄sumus intercessio. V⁹. Letamini. Oratio. Deus q̄ es sanctorum. ¶ Septia die infra octauas beati olaui. ad matutias ꝛ horas diurnales omnia habeantur sicut in prima die post festum prenotantur exceptis his que sequuntur. Lectio. i.

Varinegus quidam in ruscia seruum emerat bone indolis iuuenem: sed mutum/ qui cuꝫ nichil de seipso profiteri posset: cuius gentis esset ignorabatur. Ars tamē qua erat instruct⁹: int varingos eū puer satum fuisse prodebat: nā arma quibus illi vtuntur fabricare nouerat. R. Itaqꝫ deuotissime.

Lectio. ii.

Hic cum tamdiu ex venditione omnia diuersa pbasset: ad mercatorē quēdaꝫ postmodū deuenit: qui ei pietatis intuitu: iugūꝫ laxauit seruile. Hic optata libertate potitus: in ciuitatem deuenit: que holmegarder appellatur: i domo cuiusdā religiose matrone hospitalitatꝫ gratia suscipitur: mā sit per dies aliquot. Mulier aūt in bti martyris olaui honore existens sedula: ad oms horas in eius eccl'ia orōnib⁹ procūbebat. R. Cōfluebāt. L. iij.

Nocturni igit tēporis hora visus est a seuideri btūs martyr olau⁹: pcipiēs sibi vt pfatū secū puerū ad eccl'iam deducat qḋ statim ad matutinales horas pperans exequit. Cūqꝫ in ecclesiaꝫ simul venirent: puer haud diu moratus sopore resoluitur: ꝛ q̄ mulieri prius apparens curandū ad ecclesiā adduci precepit: vultu et habitu probat postmodū idem diuina fauente gratia curationem puero apparens contulisse. R. Florebat fides. ān. hodie gloriosus pat olauus. qq. 6. vt supra. ps. Benedict⁹. ¶ Ultimo die octauarum ad primas vesperas. ān. Sancte martyr domini olaue. cū ceteris āls. vt i. i. vespis. ꝛ ps. Dixit dn̄s. Confitebor ꝛc. vt in die. R. O quantus. hymn⁹.

Deus tuorum. ℣. Gloria et honore. an. Adest dies. oro. Deus qui es regum. Fiat commemoratio de sancto osualdo cum hac an. Iste sanctus pro lege. aa.v.℣. Posuisti domine. Or.

Omnipotens sempiterne deus qui beato regi osualdo terrene potestatis gloriam in amorem diuinum dedisti conuertere: da nobis quesumus eius quoque intercessione in tui nominis amore iugiter permanere. Per. Matutine cum horis diurnalibus peragantur vt in die sancto passionis eius. Lectio prima.

Contigit etiam in loco qui stychalstad dicitur: eo anno quo beati martyris olaui basilica nouo principatus: et pallij vestiretur honore: quod mulier quedam visum recepit: cuius pupilla ab alio infante in pueritia cultelli puncto violata est: et ex illius dolore vterque oculus ad cecitatem grauatus est: sed martyris interuentu detersa cecitate: pristinum lumen se recepisse gaudet. Apud regiam vrbem Lco. ij. constantinopolim celebris est sancti olaui regis et martyris memoria/ et in ciuitate eadem in honore eius ecclesia fabricata est. Accidit quadam tempestate vt prefate vrbis imperator exercitu collecto aduersus quendam paganorum regem preliaturus procederet. Ordinata vtrimque acie: et studio militari disposita bellum iniuit. Inuadunt xpanos acerrime barbari: et in primo congressu victores existunt: occumbit pars maxima grecorum: et christiani exercitus robur elanguet. Lectio tertia.

Restabat acies non grandis: que nichil aliud prestolabatur: quam mortem. Desolatus imperator: et fere corde dissolutus: ad diuinum se conuertit auxilium: et beati martyris olaui opem profusis pariter implorat lachrimis: quem pro iustitia pugnantibus frequenter adesse fama referente didicerant: vouent se sub nomine martyris: et in honore sancte marie virginis in vrbe regia: fabricaturos ecclesiam: si eius interuentu victores remearent.

O Preclarum Lectio. iiij. et insigne miraculum. Apparet martyr quibusdam de exercitu: et christianam aciem signifer insignis precedit. Horror inuadit hostilem exercitum: et metu diuio perculsi: omnes vertuntur in fugam. Immanes barbaros quibus paulo ante: multus et fortis resistere non valebat exercitus: auxilio

martyris munita persequtur acies nō grandis. Fit paganorum strages innumera: et multi onusti spoliis victores christiani reuertuntur. lc.v.

Imperator igitur cōstantinopolim regressus: voti quo se apud deum et beatum martyrem obligauerat non immemor: in honorez sancte marie virginis ecclesiam cōstruxit: ad cuius opus fabrice / tam deuota fuit z prompta populi victoris oblatio: quatinus perfecta ecclesia ingenti z pactis omnib⁹ q̄ ad eius ornatum erant necessaria: adhuc de pecunia oblata multuz superesset. Et quā in his z aliis multis beneficiorum isignijs omnium animus i beati martyris obsequio deuotus extiterit: multarum preciosarum et inde missarum rerum splē dore: hec in qua ipse requiescit testatur ecclesia. Lcō.vj.

Contigit quodam tempore ciuitatez in qua sanctus martyr requiescit: vehementer accendi: vnde ad muniendā ipsam ecclesiam corpus martyris pro muro ignibus opponunt. Accessit aūt quidā satz temerarius: z scriniū martyris cepit verberare: minas inferendo: qd totū simul incēdio reliquēdū eēt: nisi solitū monstraret beneficium: et ecclesiam cum domibus adhuc illesis: suis orationibus custodiret. Ecclesia autem intacta permansit: sed vir ille nocte sequenti graui oculorum dolore correptus / tandē in ecclia sancti martyris pcib⁹ salutē recepit

Rusticus qdā Lctō.vii vir simplex z īnocens / a quibusdam potentibus puincie illius in qua manebat: non iusticie: sed odij causa falso latrocinij crimine impetitur: et postposita discussione: negans trahitur: et inimicorum preiudicio suspendio addicitur. Cumq anxius et miserabilis / in gente peruersa: nullum cum oraret iustitie locum videret: de humano prorsus desperat auxilio. Unde ad dei misericordiam toto se ptebat pectore: z beatum martyrem olauum obnixius deprecatur: vt innocenti sibi apud deum precibus p iusticia subueniat: qui nocentes multotiens misericorditer a debita pena suis pcibus liberat. Quid plura? Ex adipe prodijt iiquitas eorū: absq mora transijt in effectū: suspēdūt īsontē: suspēdio digni

Uerū legis scru= Lectio.8. tator sanctus olauus miseretur miserabili: affuit clamanti

pro innocentia iustitiã postu lanti. Continuo itaq3 vt a ter ra leuatus est/ quasi in visiõe visus est sibi sanctus martyr olau9 pedib9 suis asserẽ sup= posuisse: cui innixus p nouez ferme horas illesus pmansit: donec vxor sua et filij a quo= dam nobili reuerterentur im petrata licentia vt corpus de ponerent: et sepulture com= mendarent. Lectio nona.

Cunq3 vt eum sustollerẽt fi= lius eius ascẽdit arborez cui suspensus adherebat: que ex quodaz promõtorio alte fixa manebat: cuius summitatem cũ predictus iuuenis serpen= do attingeret: vibrato ictu li= gamen quo sustentabatur p̃= cidit. Quod dum fieret: cor= pus miserabile i tale precipi= tium tendit: vt mag3 mẽbra= tim crederetur comminui: q̃3 etiã viuenti salus posse spera ri. Sed nec casus asperitas/ nec eminẽtia scopuli poterat inferre grauamẽ: cui pro iu= stitia martyris meritum p̃sti= tit iuuamen. Qui statim qua si resolutus sopore resedit: vi sionem velut somnium reco= lens cum autem discedẽte al= gore vigor membris accresce ret: et resumpto spiritu pau= latim conualesceret ad sancti martyris limina propere tẽ= dit: et rem penes se gestam: et multorum testimonio appro batam ad laudem dei ex ordi ne: eius loci archiepõ et fra= tribus exposuit. Post Bene dicam9 dño. de sancto oluai= do. ãn. Nisi granum frumenti. aa. vii. Secunde vespere ple= niter vt in die sancto pagant habita pmẽoratione de festo subsequẽte cum hac ãn. Visio nem quã vidistis nemini dixerit; donec filius hominis resurgat a mortuis. ℣. Celi aperti sunt sup eum. Et vox patris audita est.

Deus qui ho= Oratio. dierna die vnigenitu3 tuum mirabiliter transforma tum celitus vtriusq3 testamẽ ti patribus reuelasti: cõcede nob; q̃s actib9 tibi bñplacit; ad ei9 semp ɔtẽplandã ptige re gloriam in qua paternita= ti tue optime cõplacuisse te= status es. Qui tecum. Dein= de de martyribus. ãn. Gaudẽt in celis. aa. viij. ℣. Letamini. Or.

Deus q̃ nos ɔcedis scõ rũ martyrũ tuor sixti felicissimi: et agapiti natalitia colere: da nobis i eterna bti= tudie de eor societate gaudẽ p xp̃3. Postea de sctõ dñico. a. Iustũ deduxit. bb. v. ℣. Ama uit eum dominus. Oratio.

Deus qui eccl̃iaz tuam bti dñici cõfessoris tui

illūīnare dignatus es meritꝫ
⁊ exemplis: cōcede ꝓpicius:
vt intercessione ei⁹ tempalib⁹
nō destituatur auxilijs ⁊ spi-
ritualibus semp ꝓficiat icre-
mentis. Per. Inuit. xp̄m regē
regū hodie transfiguratū Venite
adorem⁹ dñm. ps̄ Venite. Hy⁹.
O Nata lux de lumine/ ie-
su redēptor scl'i: digna-
re clemens supplicū / laudes
precesq₃ sumere. Qui carne
quondā ꝯtegi/ dignat⁹ es ꝓ
perditis: nos mēbra cōfer ef-
fici/ tui beati corpis. Pre so-
le vultu flāmeus / vt nix ami-
ctu candidus: in mōte dignis
testibus / apparuisti cōditor.
Uates alūnis abditos /tuis
vetustos conferēs: vtrisq₃ te
diuinit⁹ / deū dedisti credere.
Te vox paterna celitus /suū
vocauit filium: quē nos fidei
pectore/ regem fatemur gl'ie.
Cōcede nobis q̄s /almis mi
care moribus: vt ad polorū
gaudia/ bōis vehamur acti-
bus. Laudes tibi nūc pan-
gimus / eterne rex regū de⁹:
qui trinus extas ⁊ vn⁹ / p cū-
cta secula de⁹ Amē. In p'mo
noc. an̄ Assumpsit iesus discipu
los suos ⁊ ascēdit in mōtē: ⁊ trās-
figurat⁹ est ante eos. ps̄ Dñe
ter. b.ij.a̅. hodie dn̄s iesus xp̄s
facie vt sol in mōte resplēduit: ac
vestimētis tanq₃ nix cādidus ap-
paruit. ps̄. Afferte dn̄o. c.j.an̄
Ecce nubes lucida obūbrauit eos
paterna vox audita est: hic est fi-
lius meus. ps̄. Deus nr̄ re. d.j.
℣ Celi aperti sunt sup eū. Et vox
patris audita est. Lectio p'ma.
O Stēsurus dn̄s discipu-
lis sue gl'iā maiestatꝫ:
in montē eos ducit excelsū/
vt discāt per hoc singuli eius
gl'iam nō in infimis hui⁹ scl'i
voluptatib⁹: sed i regno bti-
tudinis esse querendā. Unde
bene additur seorsum: q2 iu-
sti nūc prauoꝝ vicinitate ps̄-
si / a prauitate aīo separati: in
futuro fundit⁹ a malis sepa-
rabūtur/ cū dn̄s ꝓteget eos i
tabernacl'o suo a ꝯtradictio-
ne linguarū. ℟ Assumptis ho-
die domin⁹ iesus trib⁹ discipulis
montē vt oraret subijt excelsum:
solusq₃ orans corā eis: trāsfigu-
ratus est: faciesq₃ ei⁹ vt sol resplē-
duit. Ac vestimēta eius vt nix fa-
cta sunt candida. ℣ Ut autē te-
stimoniū haberet a lege ⁊ ꝓphe-
tis: hinc inde cū eo moyses ⁊ he-
lyas visi sūt in maiestate. Ac. l.ij
Sequitur / ⁊ trāsfigurat⁹ est
ante eos: et resplēduit facies
eius sicut sol: vestimenta aūt
eius facta sunt alba sicut nix.
Sic dn̄s ante discipl'os trās-
figuratus / ⁊ sui corpis gl'iā
q̄ post resurrectionē erat illu
strandū significat ⁊ electorū

omniū quāte claritatis post resurrectionē corpa sunt futura: manifestat. Unde scribitur. Tunc iusti fulgebūt sicut sol in regno patris eoꝝ: cum induent stolas binas quicūqꝫ prius meruere singulas simul in corpore beatificari: et spiritu. ℟. Corā tribus discipulis transfiguratus est dominus. Moyse et helya hincinde secum loquētibus: ostendit se in maiestate. ℣. Ut in ore duoꝝ vel triū testiū staret oē ℣bū. Moyse. Lc. iij.

Sequitur/et ecce apparuerunt illis moyses: ⁊ helyas cū eo loquentes. Quales apparuerunt: et quid locuti sūt lucas manifestius describit dicens. Erant autē moyses et helyas visi in maiestate: ⁊ dicebant excessum eius quē cōpletur⁹ erat in hirlm. Moyses ergo et helyas qui locuti sunt cū dño in mōte: ⁊ passionē eius ac resurrectionem dicebant: oracula legis ⁊ pphetie designant que in dño cōpleta: et nunc doctis quibusqꝫ patent: et electis oibus in futuro manifestius patebūt. ℟. Confirmādis et ad veri cult⁹ scientiam prouehendis discipulis. Moyses ⁊ helyas cum domino loquentes apparuerunt. ℣. Quoniā christi euangelium a lege et prophetis testimoniū ꝯstat habere. Moyses. In. ij. noc. añ. Petrus et qui cū illo erant p̄sentes xp̄o letificati viderūt glīam dei. ps. Oēs gentes. v. j. añ. Respondens petrus ait ad iesum dñe/ si vis faciamus hic tria tabernacula. ps. Exaudi de⁹ depreca. v. v. añ. Accedētes discipuli ad dñꝫ iesum: patris vocem timētes ceciderūt in facies suas. ps. Jubilate. v. vj. ℣. Adorate dñm In aula sancta eius. Lc. iiij.

In moyse etiā et helya oēs qui in dño regnaturi sūt: apte possūt intelligi. In moyse qui mortu⁹ est ⁊ sepultus: hi q resuscitādi sūt in iudicio a morte: i helya vero qui nōdū debitū mortꝫ soluerat: hi q̄ in aduētu iudicis viui inueniēdi sūt in carne/ qui vtriqꝫ rapti obuiā dño i aera mox pacto iudicio ad vitā recipientur eternā. ℟. Primogenitus prodij ex ore patris: feci vt oriretur lumē in terris Ego in altissimis habitaui; ⁊ thron⁹ meus in colūna nubis. ℣. Priusq̄ mōtes fierēt aut formaret orbis terre: a sclo et in sclm. Ego. Lc. v.

Verū quia q̄to amplius q̄s vite celestis dulcedinē degustat: eo ampli⁹ ea fastidit que placebāt i infimis: merito petrus visa maiestate dñi oblitus ea que retro sunt: ⁊ in anteriora se extendēs: solis his

que vidit in ethere accensus dicit. Dñe bonū ē nos hic eē. ℞. Claruit magnitudo dei ⁊ virtus apparuit discipulis Quoniā sic voluit trāsfigurari excelsꝰ dñs vt in ipā claritate ostenderet maiestatem. ℣. Assumpsit iesus tres disciplos suos in montē: ⁊ facta est corā eis facies eius sicut sol: ⁊ vestimēta eiꝰ sicut nix. Qm̄. l. vi.

Si aūt beatus petrus glorificatam maiestatē cōtemplatus tanto afficitur gaudio: vt etiam ab intuitu nō velit secerni: quid putamꝰ fratres de his qui diuinitatis eius altitudinem videre meruerunt? Que vox que poterit lingua retexere: quāta erūt gaudia cū ciuitas dei intrabit: ⁊ cum āgelis erit cōicatio: cōis erit dei viuētis inspectio/ q̄ tunc non per speculū sicut nunc in enigmate: s; facie ad faciē videbit. Ad quā faciē eternaliter ꝯtēplēdā: nos ipse perducat qui viuit ⁊ regnat in secula seculorū amen. ℞. Hodie in monte transfigurato dño aperti sunt celi: et nubes preclara super eum descendit; et vox patris intonuit. hic est filius meus dilectꝰ in quo michi bene complacui. ℣. Intonuit de celo dominus et altissimus dedit sup attonitos discipulos vocē suam in nube tonantem. hic est filius. In tertio noct. ān. Ante duos vates tresq̄ discipulos apparuit iesus xp̄s dñs: vt in ore duoꝝ vel trium testium staret oē verbum. ps. Quā dilecta. e. vij ān Celi aperti sūt super eum: et vox patris audita est: hic est filius meus dilectꝰ hūc audite. ps. Dñe refugiū. b. v. ān. Quā discipuli vocē audierūt audientes valde timuerūt; et timentes in faciem ceciderūt. ps. Cantate. ij. f. iiij. ℣ꝰ. Intonuit de celo dñs Et altissimꝰ dedit vocem suā. l. 7. Scd̄; math. xvij.

In illo tp̄e. Assumpsit iesus petrū iacobum ⁊ ioannē fratrem eius: ⁊ duxit illos in montem excelsum seorsum: ⁊ transfiguratus ē añ eos. Et reli. Hom. bti leo. pa.

Saluator et hūani generis deus ⁊ conditor: xp̄s cōdens eam fidem que impios ad iusticiam et mortuos ad vitam reuocat: ad hoc disciplos suos doctrine monitis ⁊ opeꝝ miraclis ibuebat: vt idē vnigenitꝰ dei et filiꝰ hoīs crederetur. ℞. Discipuli xp̄i nubi lucide splēdore obūbrati voceq̄ dei patris de nube clamātis pturbati. In faciē cecidere. ℣. Tāte tāq̄ reuerēde visionis nouitatem nō ferentes. In faciē. Lectio. viij.

Assūpsit iesus petrū ⁊ iacobū ⁊ ioānē fratrē eiꝰ: ⁊ ꝯscēso cū eis mōte ꝑcelso: claritatē

illis glorie sue demonstrauit: quia licet intellexissent in eo maiestatem dei: ipsius corporis quo diuinitas tegebatur potentiam nesciebant: et ideo proprie signanterque promiserat quibusdam astantibus discipulis: non prius gustare mortem quam viderent filium hominis venientem in regno suo: id est in regia maiestate: quam specialiter ad naturam suscepti hominis pertinentem: his tribus viris voluit esse conspicuam. R. Hodie pater de celis testificatus est filium quo audito discipuli timuerunt valde: prostratique sunt ad vocem dicentem. Hic est filius meus in quo michi bene complacui. V. Celi aperti sunt super eum: et vox patris audita est. Hic est filius. Lec. ix.

Aperit quippe dominus coram electis testibus gloriam suam: et communem illam speciem cum ceteris formis corporis tanto splendore clarificat ut et facies eius solis fulgori: et vestitus candori niueo similis esset. R. Sicut unius dei trinitas per patris vocem/per columbe descensum post baptizatum in iordane filium declarata est. Sic eodem hodie transfigurato filio/a patre clamatum est: hic est filius meus dilectus in quo michi bene complacui. V. Moyses et helyas prophete glorificati affuerunt glorioso domino: dicentes excessum eius quem completurus erat in hierusalem. Sic eo. Ps. Te deum. V. Magnus dominus noster et magna virtus eius. Ad laudes. A.

Accessit iesus et diuine vocis pauore prostratos tetigit discipulos suos dicens: surgite et nolite timere. An. Ut testimonium haberet a lege et prophetis: in medio moysi et helye transfiguratus apparuit iesus. An. Lex per moysen signata est et prophetia per helyam: qui in maiestate visi sunt cum domino fulgentes in monte et loquentes. An. Descendentibus illis de monte precepit iesus dicens: nemini dixeritis visionem: donec filius hominis a mortuis resurgat. A. Celi aperti sunt super eum: et vox facta est de celo dicens: hic est filius meus dilectus in quo michi bene complacui. Cap.

In illo tempore. (Mat. xvii.) Assumpsit iesus discipulos suos petrum videlicet et iacobum et ioannem fratrem eius: et duxit illos in montem excelsum seorsum et transfiguratus est ante eos: et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Hymnus

O Sator rex reparator euique/ xpe rex regum metuende censor: ad preces nostras pariterque laudes/aspice gratis. Noctis in cursu tibi vota laudum/ pangimus presta tibi sint et accepta: nosque concentu refoue perennis/luminis auctor. Inter helyam moysenque vates/ ut iubar solis facie refulgens:

cādida veste niuisq; instar alme/tu micuisti. Tu dei pris pater teste proles/cū sis sanctorū decus angelorꝝ: tu sal⁹ mūdi via vita virtus/crederis esse. Gloria ꝓtus tibi sit creator/cūcta qui solus retinens gubernas: i throno regni sine fine regnās/trin⁹ ꝛ vnus. amen. ℣. Bñdicam⁹ patrē ꝛ filiū. āñ. Benedict⁹ es dñe deus miārꝝ ꝛ benedictū est nomē tuū sctm: ꝛ honorabile in oia scl'a. ps. Bñ⁹. oro vts. Fiat comēo. de martyrib⁹. āñ. Cū audieritis prelia. bb.ij. ℣. Exultabūt sancti. Oro vts. De sctō dñico confessore āñ. Euge serue. bb.v. Ad horas diurnales ãe. de laudib⁹. Ad.iij. Caplm. Ex historia.

Hodie transfigurato in monte dño/aperti sūt celi: ꝛ nubes ꝑclara sup eū descēdit: ꝛ vox pris itonuit: hic est filius me⁹ dilectus in quo michi bene cōplacui. ℟. Sit nomē dñi benedictū. ℣. Magnus dñs nr. Ad.vj. cpꝫ. ex historia.

Discipli aūt xpi lucide nubis splēdore obumbrati: ꝛ voce pris de nube clamātis pturbati: in faciē cecidere tante tāq; reuerende visiōis nouitatē nō ferētes. ℟. Magn⁹ dñs nr. Et magna virtus eius. ℣. Bñdicamus patrē ꝛ filiū. Ad nonā. Capl'z. ex historia.

Hodie pater de celis filiū suū testificatus est: quo audito discipli nimio timore timuerūt ꝛ timētes prostrati sūt ad vocē dicētē: hic ē fili⁹ me⁹ dilectissim⁹: in q̄ michi bene cōplacui ipꝫ audite. ℟. Bñdicam⁹ patrē et filiū. Cum sctō spū. ℣. Benedictus es dñe in firmamēto celi. Ad sc'das vesp. ā. Accessit iesus. ps. Dixit dñs. Confitebor. Btūs vir. Laudate pueri. Laudate dñꝫ oēs gentes. Caplm. Mat. xvij.

Cum aūt descendissent discipuli de mōte: precepit illis iesus ne cuiq; que vidissent narrarent: nisi cū filius hois a mortuis resurrexerit: ꝛ verbū dei cōtinuerūt apud se cōquirēdo quid esset a mortuis resurrexerit. ℟. Sicut vnius dei. hy⁹. O nata lux. ℣. Bñdicam⁹ patrē. āñ. Hodie ad pris vocē trāsfigurato dño moyses ꝛ helyas affuerūt splēdidi: excessum eius quē cōpleturus erat loquētes. ps. Magt. oro vts. Fiat comēo. de sctō donato. āñ. Iste sanctus. aa.v. ℣. Gloria et honore coro. Oratio.

Deus qui es tuorꝝ gl'ia sacerdotū presta q̄s: vt sancti martyris tui ꝛ epi donati cuius festa gerim⁹: sentiam⁹ auxiliū. Per. Ad matu. Inuita. Regē martyrꝝ. aa.viij. hy⁹. De⁹

tuorum. Noctur. cum suis dicantur. ℣. Posuisti dñe. Legẽda de cõi suffragiorũ ceta vt notãtur etiã ex cõi. Re. Iste cognouit. Dñe preuenisti. Sanctissimi martyris. añ. Beatus vir donatus talẽtorum. ps. Benedictus. Post Benedicamus dño/ solita fiat cõmẽo. ¶ In natali sanctorum martyrum Ciriaci sociorumq; eius. añ. Fulgebũt iusti. aa. viij. psalm⁹. Magnificat. Oratio.

Deus qui nos ãnua bti ciriaci sociorũq; ei⁹ solẽnitate letificas: cõcede ppicius: vt quorũ natalicia colimus: virtutẽ quoq; passionis imitemur. Per. Solita sequatur cõmẽo. Ad matuti. Inuitat. Uenite adoremus regẽ martyrũ dñz. Lctões de cõi suffragio. Resa. Absterget deus oẽz lachrimam. Uiri scti gl'iosuz sanguinẽ. Iustorũ aie in manu dei sunt. añ. Absterget deus. ps. Bñdictus. Cõmemo. solita ¶ In vigilia beati laurentij vespere et matuti. cum horis diurnalibus ferialr habeant: sed nona de futuro festo dicatur: si post missaz differr. Ad vñas vesp. añ. Sctũs laurẽti⁹ ab hispanijs oriũd⁹ rome sacr; a primeuo imbut⁹ est lrĩs. ps. de die. añ. Hic a presule sedis aplice ad archidiaconiũ sciẽtia ac merito sctitatis est promotus. añ. Orta autẽ psecutiõis turbine sub decio cesare sixtus papa subito rapt⁹ ad tormẽta ptrahit. añ. Quẽ leuita laurẽtius ita euntẽ prosequitur quo pater sine filio festinas: quo sacerdos sctẽ sine ministro ppeeras? ℣. Cui papa sixtus dixit desiste fili flere: post triduũ ei me sequeri; : ac gl'iosius de tyrãno triumphabis. Capl'm. Eccli. lj.

Confitebor tibi domine rex ꝛ collaudabo te deum saluatorẽ meũ: qm̃ adiutor et protector factus es michi: et liberasti corp⁹ meũ a perditione. Re. Gloriosus dei martyr leuita laurẽtius sup ferri craticulã atq; pruuas posit⁹ orauit dicens Dñe tibi ago grãs q; tuas introire promerui ianuas. ℣. Decursis oib⁹ penis cunctisq; supplicijs: tandẽ victor preciosã ait effians aiam. Dñe tibi. Hy⁹. Deus tuorũ. aa. v. ℣. Gloria et honore. añ. Btũs vir laurẽti⁹ dixit ad sctm̃ sixtũ epz abrahã filiũ obtulit: petrus stephanũ pmisit: ꝛ tu pater ostẽde in filio virtutẽ tuã: ꝛ offer quẽ erudisti: vt securus iudicij tui comitis celestem puenias ad coronã. ps. Magt. Oro.

Adesto dñe sup plicatiõib⁹ nr̃is: ꝛ intercessiõe bti laurentij martyris tui perpetuã nob; misericordiã benignus impẽde. Per.

Inuitat. Regem sempiternum. ps. v. Hymn⁹. Deus tuorum militum. In primo noct. añ. Quo progrederis sine filio pater: quo sacerdos sancte sine ministro pperas? ℣. Beatus laurentius dixit. ps. Btũs vir. añ Noli me derelinquere pater scte/ quia thesauros tuos iã expendi quos tradidisti michi. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tue? ps. Quare fremuerunt. añ. Non ego te desero fili neq₃ derelinquo: sed maiora tibi debentur pro fide christi certamina. ℣. Beatus sixtus dixit. p. Dñe quid mul. ℣. Gloria ꝛ ho.

Post passionẽ Lctõ j. scti sixti pape tent⁹ est btũs laurẽtius ꝛ decio p̃sentatus: tradit⁹ valeriano prefecto vt ab eo thesauros ecclesie diligenter exquireret: et si nollet sacrificare: diuersis eum tormẽtis occideret. Ualerianus autẽ tradidit eũ ipolito carcerario. ℟. Quo p grederis sine filio pater: quo sacerdos sancte sine diacono properas? Tu nũq₃ sine ministro sacrificium offerre consueueras. ℣. Quid in me ergo displicuit paternitati tue: nunquid degenerẽ probasti? experire certe/ vtrum idoneum ministrum elegeris cui commisisti dominici corporis et sanguinis consecrationem. Tu nũq₃ sine mini. Lectio secũda.

Erat autem in carcere gentilis quidam: qui plorãdo cecus fact⁹ fuerat. Cui cũ laurentius promisisset quod videret: si baptizatus in christum crederet: credẽtem baptizauit et vidit. Uidens autem ipolitus quod nõ solum ille videret: sed etiam multis alijs: beatus laurenti⁹ visum restitueret: ait illi. Ostende michi thesauros ecclesie. ℟. Noli me derelinquere pater sancte/ quia thesauros tuos iam expendi. Non ego te desero fili: neq₃ derelinquo: sed maiora tibi debentur pro fide christi certamina. ℣. Nos quasi senes leuioris pungne cursum suscipimus: te autem quasi iuuenem manet gloriosior de tyranno triumph⁹ post triduum me sequeris sacerdotem leuita. Non ego. Lec. iij.

Dixit ei laurentius. O ipolite si credideris in christum: et thesauros tibi ostendam: et vitam eternam promitto. Cui ipolitus. Si dictis facta compensas: faciam quod hortaris: et statim baptizatus ipolitus ait. Uideo animas innocentium letas gaudere: et protinus baptizata est tota familia eius. ℟. Leuita laurentius bonum opus operatus est: qui per signum cru

eis cecos illuminauit Et thesau-ros ecclie dedit paupibus. ℣. Cũ apō sedē glˀiosissimi petri ar-chidiaconatꝰ fungeret officio: pu ritate innocētis vite fortissimeꝗ mortis triūpho aplico se consor-tio copulauit. Et the. In .ij. noc-tur. añ. Btūs laurētius orabat dicens: dñe iesu xpe deus de deo miserere mei seruo tuo. ℣. Qr ac-cusatus nō negaui nomē sanctū tuū: interrogatus te xpm ꝯfessus sum. ps. Cū inuo. añ. Dixit ro manus ad beatū laurētiū: video ꝗte te iuuenē pulcherrimū festia me baptizare. ℣. Afferens autem vrceū cuz aqua misit se ad pedes eius. ps. Uerba mea. c. v. añ. Btūs laurētiꝰ dixit mea nox ob-scurū nō habet: sed oia i luce cla-rescūt. ℣. Quia ipse dñs nouit qr accusatus nō negaui nomē san-ctum eiꝰ. ps. Dñe dñs nr. a. ij. ℣. Posuisti domine. Lctō .iiij.

Post hec mandauit va-lerianꝰ ipolito: vt lau-rentiū adduceret. Qui spon-te veniens cū astaret: ⁊ vale-rianꝰ thesauros exquireret: petijt triduanas indutias vt eos ostēderet. Et abiens col legit paupes: et duxit ad pa-laciuz dicens. Ecce thesauri eterni: qui nūꝗ deficiunt. ℟. Puer meus noli timere quia ego sum tecū dicit dñs: cum trāsieris per ignem flamma te nō nocebit. Et ardor ignis non erit in te. ℣. Liberabo te de manu pessimoꝝ ⁊ eruā te de manu fortiū. Et. lc. v.

Cū ergo interrogatꝰ deos blasphemaret: iratus decius iussit eū scorpionibꝰ cedi: ⁊ añ eum oē genus tormētorū af-ferri. Quē cum sacrificare iu beret: vt tormenta euaderet dixit Infelix has epulas ego semꝑ desideraui. ℟. O ipoli-te si credideris in dñm iesum xpz Et thesauros tibi ostendo: ⁊ vitā eternā promitto. ℣. Si dictis fa-cta cōpensas faciā quod hortarꝭ cui btūs laurentiꝰ dixit: tu michi tātūmodo prebe assensū. Et. l. vj.

Decius dixit. Ergo si in hoc gliaris dic nobis vbi tui sunt similes absconditi: vt simul epulemini. Respōdit lauren-tius. Non es dignꝰ eoꝝ aspe ctibus presentari. Tūc deciꝰ iussit eū plūbatis diutissime cedi: ⁊ orauit laurētiꝰ dicēs. Dñe accipe spm meū. Statiz vox de celo vēit: ipo decio au diēte. Adhuc tibi multa cer-tamina debētur. ℟. Btūs lau-rentius clamauit ⁊ dixit deū meū colo: ⁊ illi soli seruio. Et ideo nō timeo tormēta tua. ℣. Mea nox obscurū nō habet: sed oia in luce clarescunt Et ideo. In .iij. noc. añ. Strinxerūt corpis mēbra po sita sup craticulā: ministrantibꝰ prunas exultat leuita christi. ℣.

Carnifices vero vrgentes mini=strabant carbones subter crate3 ferream. ps. In dño confido. a.iij.ãn. Igne me examinasti et non est inuenta in me iniquitas. ℣. Probasti dñe cor meum: et visitasti nocte. ps. Exaudi dñe iu=sticiam. a.iiij.ã. Interrogatus te dominũ confessus sum: assatus gratias ago. ℣. Gratias tibi ago dñe iesu christe: qꝛ ianuas tuas ingredi merui. ps. Dñe in vir=tute. a.vj. ℣. Magna est gloria.

Lctõ.vij. Scdm ioannẽ.xij.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen amẽ dico vobis. Nisi granũ frumẽti cadẽs in trã mortuũ fuerit: ipm solũ manet. Etc.

Tũc decius furore plen⁹: dixit. Extendite eũ: et cum scor=pionibus affligentes cedite. Tunc vnus ex militib⁹ noie roman⁹ credidit in xp̄3: et cla=mauit ad beatũ laurentiũ di=cens. Uideo ante te iuuenem pulcherrimũ stantẽ: et linteo tergẽtem membra tua; vnde adiuro te per deum qui misit tibi angelũ suu3: ne me dere=linquas. ℟. Strinxerũt corpo=ris mẽbra posita super craticulã: subijcientibus prunas exultat le=uita christi. Beate laurenti mar=tyr xp̄i intcede pro nobis. ℣. Car=nifices vero vrgentes: ministra=bant carbones subter cratem fer=ream. Beate lau. Lectio.viij.

Tũc anxiatus decius/iussit eum in palacio recipi: et tunc veniens romanus baptizat⁹ est ab eo: qui voce magna cla=mare cepit/christianus sum: et statim iussu decij decollat⁹ est. Eadẽ nocte adductus est beatus laurẽtius ad deciũ et valerianum. ℟. Gaudeo plane quia hostia christi effici merui: accusatus non negaui nomẽ san=ctũ tuum. Interrogatus/te chri=stum confessus sum: assatus gra=tias ago. ℣. Ego me obtuli sacri=ficium deo: in odorem suauitatis Interrogatus. Lectio nona.

Dixit ei decius. Sacrifica dijs. Sin autẽ/nox ista i tuis expendetur supplicijs. Cũqꝫ nollet: ministri exutum super cratem ferream extẽderũt: et prunis subpositis: eũ cũ fur=cis ferreis cõpresserũt. Cũ=qꝫ ibi diutius assaretur vultu letissimo respexit ad impera=torem et dixit. Ecce miser as=sasti vnam partẽ/gira alia3. et manduca: quia iam video qđ diu desideraui: et sic gratias agens emisit spiritũ. ℟. Lau=rea laurenti preclara digna triũ=phi: noie quo resonas/iam te sup astra perornas. Salue chare dei/nos et cõquire saluti. ℣. Uictrici tota celi plaudẽte chorea: cũ pal=ma diuũ letus adis soliũ. Salue.

Rs. Te deū. hy. Corona aurea sup caput eius. In laudib9. ān. Laurentius ingressus est martyr: 7 cōfessus est nomen domini iesu christi. ān. Laurentius bonū opus operat9 est: qui per signuz crucis cecos illuminauit. ān. Adhesit anima mea post te: quia caro mea igne cremata est pro te deus meus. ān. Misit dñs angelū suū 7 liberauit me de medio ignis: 7 nō sū estuatus. ān. Beatus laurēti9 orabat dicens: grās tibi ago dñe q2 ianuas tuas ingredi merui. Cpz. ij. chorin. ix. Qui parce seminat parce 7 metet: 7 qui seminat in beneditiōib9 de benedictionibus 7 metet. Hy9. Martyr dei qui vnicū. aa. vij. ℣. Letabitur iust9. ā. In craticula te deū nō negaui: et ad ignē applicat9 te xp̄m cōfessus sū probasti cor meū 7 visitasti nocte: igne me examinasti 7 nō est inuēta in me iniqtas. ps. Bñ9. Oro ad oēs horas. Da nobis q̄s om̄s deus: viciorū nostrorū flāmas extinguere: qui beato laurētio tribuisti tormentorū suorū incēdia superare. Per. Ad horas diurna. āe. de laudibus. Rl'ia vero de vno martyre cū orone ppria. Ad tertiā. Capl̄m. ij. chorin. ix. Potens est autē dñs oēm gratiā abundare facere in vobis: vt in oībus semp oēm sufficientiā habētes / abundetis in om̄e opus bonū sicut scriptū est: dispsit dedit paupib9 iusticia eius manet ineternum. Ad. vj. Capl̄m. ibidē. Qui autē āministrat semen seminātī: 7 panē ad mādacandū prestabit: 7 augebit incremēta frugū iusticie vr̄e. Ad. ix. Cōz. ex hist'o. Laurenti9 bonū opus operat9 est: qui per signū crucis cecos illūīnauit: 7 thesauros eccl'ie dedit pauperib9. Ad scd'as vespas sup p̄os de die. ān. Laurentius ingressus est. 7 cetere. Capitulū. Qui parce seminat. R. Laurea laurenti. hy9. Deus tuorū. ℣. Gloria 7 honore. ā. Beat9 laurentius duz ī craticula suprapositus vreretur: ad impijssimū tyrannū dixit: assatū est / iā versa et manduca: nā facultates ecclesie quas requiris: in celestes thesauros manus pauperū deportauerunt. ps. Mgt. oro vt s̄. Post Bñdicam9 dño / fiat cōmēo. de sctō tiburtio martyre cum hac ān. Inclitus martyr tiburtius: cū nudatis plantis sup prunas ardentes incederet / fabiano p̄fecto dixit: videt michi q sup roseos flores icedā in noīe dñi mei iesu xp̄i. ℣. Corona aurea. oro.

Beati tiburtij martyris tui nos dñe foueat cõtinuata presidia: quia nõ desinis ppitius intueri: quos talibus auxilijs cõcesseris adiuuari. Per dñm. Si festum tiburtij cadit i dñicã. memo. tantũ recipit: et non differt in feriã scdam. Ad matu. Inuit. Iustus florebit. vtẽ. aa. iiij. de vno martyre cũ ceteris. lc. j.

Fabianus vrbis rome prefect⁹ iussit ante pedes bti tiburtij carbones ardẽtes effũdi: et ait ad eũ. Elige tibi vnũ e duob⁹/aut thura in istis carbonibus adijce aut pedib⁹ nudis sup eos incede. Tũc sctũs tiburtius faciens signũ crucis: cõstanter super eos nuda ingressus est planta: et cepit prefecto dicere. Michi videt in noie dñi nostri iesu christi φ super roseos flores gradiar: qr creatura ipsa creatoris sui famulatur imperio. R. Hic est vere martyr. aa. vj. Lctõ secunda.

Fabian⁹ dixit. Quis ignorat magicã vos docuisse artem xpz vestrũ? Tiburti⁹ dixit. Obmutesse infelix et noli hanc iniuriã facere: vt audiã rapido ore te latrantẽ/melliflũ nomẽ ei⁹ noiare. R. Hic est vir q̃ non est derel. Lctõ. iij.

Tũc iratus fabian⁹ capitalem iussit sanctũ subire sentẽtiam. Ductus est itaq3 in via lauicana ĩtio milliario ab vrbe: et effundens orõnẽ ad dominũ vno ictu gladij verberatus perrexit ad xpz: cui est honor et gl'ia in secula seculorum amen. R. Miles xpi gloriose. ãn. Btũs vir qui inuentus est. ps. Bñdictus. Orõ vtẽ. de sctõ laurentio. ãn. Laurẽti⁹ ingressus ẽ. V. Dispsit dedit pauperibus. Orõ. Da nobis q̃s. Ad vesp. sup ps de die. ãn. Laurẽtius ingressus est. Cpz. Qui parce seminat. hy⁹. De⁹ tuoz. V. Gloria et hoñ. ãn. Aue martyr gl'iose salue leuita inclite laurẽti: qui p tormẽta passiõis grauia meruisti vite clara coronari laurea: apud dei clemẽtiam posce nobis veniã. ps. Magt. Orõ vtẽ. Ad matut. Inuit. Btũs laurẽti⁹ xpi martyr. Triũphat coronat⁹ in celo. ps. Veñ. hy⁹. Deus tuoz. ãc. sup ps. Quo progrederis sine. ãn. Noli timere. cum cetis sine V. vt in die sctõ. V. Gloria et hono. lc. j.

Inuictissimũ dei athletam et gl'iosissimũ xpi martyrẽ laurentiũ incũbentium penarum tormẽta: et seuissimi persecutorz superare flamma non potuit: quia longe ardentius veritatis radijs mens ei⁹ accẽsa feruebat.

De hoc validissimo xpi milite illud credendū est esse dictū: qd ante multorū ānorū milia prenunciatū est per prophetam dicentē. Et si transieris per ignem: flāma te nō comburet. R. Beatus laurētius dixit: ego me obtuli sacrificiuz deo In odorem suauitatis. V. Gaudeo plane q hostia christi effici merui. In odorē. Lectio scda.

Ecce em̄ beatus laurentius transiuit per ignem: qui non adustus ihorruit: sed illuminatus effulsit. Transiuit per ignem momētaneū atq terrenū: sed flammā geenne perpetue exurentis euasit. Inter laurilegos cōfessores qs ad celos prouexit perennis gloria triūphorū: sanct9 laurentius variato fulgoris decore choruscat: qm̄ et leuiticā candidā z martyrii triūphaphalem sortitus est in passione coronam. Rm. Meruit esse hostia christi leuita laurentius: qui dum assaretur non negauit dominū. Et ideo inuentus est sacrificiū laudis. V. In craticula positus deum non negauit: et ad ignē applicatus/te christū cōfessus est. Et ideo. Lectio.iii.

Quosdā igitur sanguis roseus cruentauit: alios flāma tanq̄ in fornace succēdit. In his rutilus: in istis purpure9 color effulsit. Inter oēs beatus laurentius: tanq̄ palmis diuersis colorib9 radiat. Calcauit mundū frementē/ spreuit blādiētē: z in vtroq vicit diabolum seuientē: et persequentem. Qua enim gloria z quāta virtutum multitudine quasi florū varietate disticta laurētii martyris sit corona: vniuersa est testis roma. R. Beatus laurentius clamauit et dixit. Dn̄e iesu christe pastor bone suscipe spiritū meū. V. Trāsiens autē per ignem momētaneū atq terrenū geenne ppetue exurentes flāmas euadēs dixit. Dn̄e iesu. Laudes vt in die sancto ān. Leuita laurentius valeriano dixit: deus pater dn̄i iesu christi qui vniuersa creauit debet adorari: ipsi soli inclinamur omnes xpiani. ps. Bn̄dict9. Orōvts. Quādo autē dies dn̄ica infra octa. beati laurētii z ante diem assumptiōis btē marie euenerit: de dn̄ica totuz officiū habeat: z memoria beato laurentio ad vtrasq vespas ad matuti. et ad missam tribuatur. ¶ De sancto ipolito cū suis sociis. Ad vespas super ps. de die. ān. Decius cesar vocauit ipolitū: z interrogauit corpa sctōrū: vt quid sepelisset. Cpm. Si corā hominib9: aa. viii. Hy9. Sanctorū meri-

tis. ℣. Letamini in dño. añ. O ipolite si credideris in dñm iesuȝ christũ: ⁊ thesauros tibi ostendo et vitã eternã ꝑmitto. ℣. Mgt.

Da q̃s opš deus: Oro vt bti ipoliti martyris tui sociorũq; ei⁹ venerãda solennitas: et deuotionẽ nobis augeat et salutẽ. Per dñm.

Fiat cõmẽo. de sctõ laurẽtio. añ. Leuita laurenti⁹ bonũ opus operatus est: qui ꝑ signũ crucis cecos illuminauit: et thesauros ecclesie dedit pauperibus. ℣. Dispersit. Oro vtš. Ad matuti. Inuita. Mirabilẽ deũ. aa. viij. ℣. Exultent iusti. Lectio. i.

Post tertiũ diẽ passionis sancti laurentij/cũ redisset ipolit⁹ domũ priusq̃ mensa posita cibum caperet: tentus a militib⁹: ductus est ad decium. Cui decius. Nũquid et tu magus effect⁹ es: quia corpus laurẽtij abstulisti? Rñdit ipolit⁹ hoc feci nõ vt magus: sed vt xpian⁹. ℟. Beatissimus christi martyr laurentius: dũ pro christi noie teneretur In domo ipoliti: ponebat man⁹ suꝑ oculos cecorũ: et sanabãtur. ℣. Baptizato autẽ beato ipolito: oẽs famuli eius credẽtes baptizabantur. In do. Lctõ. ij.

Tunc decius furore replet⁹ iussit eũ expoliari veste xpiana: ⁊ fustib⁹ cesum pectinib⁹ ferreis laniari. At ille magis clamabat se esse xpianũ. Indutus autẽ veste militari: et monit⁹ vt militiã ⁊ amicitiaȝ decij retineret. Rñdit se velle in bona militia sequi xpm. Tunc decius tradidit eũ valeriano prefecto: vt facultates eius acciperet/et ipm diris supplicijs flagellaret et interficeret. ℟m. Requisitus a decio sanctus ipoltus de corpore beati laurentij vt quid sepelisset: rñdens dixit. Christian⁹ sum ego: et christi martyrẽ diligenter sepeliui. ℣. Mirũ michi valde est: vt quid ore polluto christi martyrẽ noiasti. Christian⁹. Lctõ. iij.

Adducta est tota illa familia ipoliti xpiana: cũ nutrice eius noie concordia. Quos cũ prefectus moneret ne perirent. Respondit pro oibus concordia/ꝙ nullomodo cõsentiret: vnde eam presente ⁊ gaudẽte ipolito vsq; ad mortem fustibus cedi precepit: et sic spiritũ emisit. Alijs vero decollatis ipolitũ ligatum ꝑ pedes ad colla indomitoruȝ equoꝝ: per spinas ⁊ tribulos trahi iussit. Sicq; grãs agẽs ipolitus expirauit. Quorũ corpora iustin⁹ presbiter rapuit: et iuxta corpus scti laurentij sepeliuit. ℟. Iussit deci⁹ militibus dicens: exuite ipolitũ

veste: et fustib⁹ cedite: et dum ce-
dere dixit. Miles christi ego sum:
et verba tua nō vereor. ℟. Ipoli-
tus autē clamabat voce magna
dicens. Miles. ps. Te deū. ℣.
Iustorū anime. Ad laudes. ā.
Dixit cesar ad ipolitū: nūc
magus effect⁹ es. respon-
dens ipolit⁹: dixit ad deciū: non
sum mag⁹: sed sū seru⁹ dñi mei ie-
su christi. ān. Cesar dixit ad ipo-
litū: factus es insipiēs vt nudita-
tem tuā non erubescas. ān. Dixit
ipolitus ad deciū: nō me expolia
sti: sed magis vestisti. ān. Exem-
plū merear fieri laurētij beatissi-
mi martyris. ā. Tunc valerian⁹
in cōspectu ipoliti: famulos illi⁹
martyrizari precepit. Ad bñd⁹
ān. Orauit sanct⁹ ipolitus voce
magna: et dixit/ gratias tibi ago
dñe iesu christe: qr famulos meos
in cōspectu meo pati video. ps.
Bñdict⁹. Oro. vts. Cōmēo.
de sctō laurētio fiat. ān. Lau-
rentius collecta pauperū manu:
voce clara dixit: ecce isti sunt the
sauri qui nūq̄ minuūtur neq̄ de-
crescūt. ℣. Dispersit dedit. Oro
vts. ¶ In vigilia assumptio-
nis beate marie vespe et ma-
tutine cū horis diurnalibus
ferialiter habeantur vsq̄ ad
nonā. Habita cōmēoratione
de sancto eusebio presbitero
cū hac ā. Amauit eū dñs. bb. v.
℣. Iustus germinabit. Oratio.
Deus qui nos ānua btī
eusebij confessoris tui
solēnitate letificas: cōcede p-
pitius: vt cuius natalicia co-
limus: per eius ad te exēpla
gradiamur. Per xpm. Post-
ea de sctō laurētio. ān. Uale-
rian⁹ ait: laurēti quid p diuersa
distraheris depone iā pertinaciā
xpianitatis et sacrifica dijs. ℣.
Dispersit dedit pau. Oro vts.
Deinde sequūtur solite cōme-
morationes. Lectio. j. Se-
In ill. tpe. (cūdū lucā. xj.
Loquente iesu ad tur-
bas extollēs vocē quedā mu-
lier de turba dixit illi. Btūs
vēter qui te portauit: et vbera
q̄ suxisti. Et reℓ. Homil. bed.
Unigenitus dei charissimi
ante assūptam de intemera-
ta ꝟgine nostre mortalitatis
substantiā: locut⁹ est ad tur-
bas per pphetas suos: locu-
tus est per semetipm̄ in aduē-
tu suo: et post gl'iosissimam in
celum ascensionē/ locutus est
per discipulos suos. Factum
est igitur in aduētu suo cum
ad turbas visibilis loquereℓ:
quedam mulier ventrem esse
beatū qui eum portauerat: et
vbera que eum lactauerant/
beata pdicauit. Tu aūt. ℟. ij.
At ille dixit. Quinimo: btī
qui audiūt verbū dei: et custo
diūt illud. Hoc in loco beate

dei genitricis marie excellētia commēdatur: quia in tāta speculatiōis custodia dño famulabatur ꝙ ipi⁹ humilitati et sanctitati nullus sanctorū comparat. Beatā igitur suā esse matrē saluator noster ꝑdicauit/que ꝟbū dei audiuit: et super oēs huius vite mortales custodiuit. Lectio iij.

O veneranda dña electa et preelecta que mater ē: ⁊ virgo esse non desinit. O admirāda puella/ que saluo virginitatꝫ pudore: suū genuit genitorem. O felix ancilla que creatorē et gubernatorē genuit vniuersorum: ⁊ virgo ꝑmansit ineternum. ¶ De sancto eusebio. ān. Euge serue bone. hh. v. ꝟ. Iustus vt palma flo. Orō vtā. De sancto laurentio. ān. Leuita laurētius respōdit: deus pater domini iesu christi q̄ vniuersa creauit debet adorari: ipsi soli inclinamur omnes christiani. ꝟ. Dispersit dedit paupe. Orō vtā. Nona de futuro festo canatur. Cum autē hec vigilia in dñica euenerit: ad missam tm̄ orōnem recipiat.

¶ Ad primas vesperas ān.

Felix valde es sacra virgo maria: que et genitricis dignitatem obtinuisti: ⁊ virginalem pudicitiam non amisisti. ps. Laudate pueri. g. ij. ā.

Uirgo prudētissima quo progrederis quasi aurora valde rutilās filia syon tota formosa: ⁊ suauis es: pulchra vt luna electa vt sol. ps. Laudate dñz. o. g. iij. ān. Anima mea liquefacta est: vt dilectus locutus est: quesiui et non inueni illum vocaui et nō respōdit michi: inuenerūt me custodes ciuitatis percusserunt me ⁊ vulnerauerūt me: tulerunt pallium meum custodes muroꝝ: filie hierusalem nunciate dilecto: quia amore langueo. ps. Lauda aīa mea. h. j. ān. Tota pulchra es amica mea: et macula non est in te: fauus distillans labia tua mel et lac sub lingua tua: odor vnguentorum tuorum super omnia aromata: iam enim hyems transiit imber abiit et recessit flores apparuerūt vinee florētes odorē dederunt: et vox turturis audita est in terra nostra: surge propera amica mea veni de libano veni coronaberis. ps. Laudate dñm quoniā bon⁹. h. j. ān. Rogamus te virgo virginum/rogamus te dignissima superni regis porta: rogamus te mūdi regina que sola meruisti esse ianua christi: vt proprium pro nobis intercedas filium alleluya. ps. Lauda hierl'z. h. j. Cā. eccli. xxiiij.

Ab initio et ante secula creata sū: ⁊ vsqꝫ ad futurū seculū non desinam: ⁊

in habitatiōe sancta corā ipso ministraui. Rem. Candida virginitas paradisi chara colonis: hortus conclusus florenti cespite vernans. Cui merito mundus celebrat preconia totus. ℣. Que meruit dn̄z progenerare suū: ipsa suo nato nos reddat florida virgo. Cui. Gloria. Cui. Hymn⁹.

O q̄ glorifica luce coruscas/stirpis diuitice regia proles: sublimis residēs ꝟgo maria/supra celigenas etheris omnes. Tu cū virgineo mater honore/ āgelorum dn̄o pectoris aulam: sacris visceribus casta parasti/ natus hinc deus est corpore christus. Quē cunctus venerans orbis adorat/cui nūc rite genu flectitur oē: a quo nos petimus te veniente: abiectis tenebris gaudia lucis. Hoc largire pater luminis oīs/natum per proprium flamine sacro: qui tecum nitida viuit in ethra/regnās ac moderans secula cūcta Amen. ℣. Assumpta est maria in celū. ā. Ascendit christ⁹ sup celos: ꝛ preparauit sue castissime mr̄i immortalitatis locū: et hec est illa pclara festiuitas/ oīm sanctorū festiuitatibus incōparabilis; in qua gloriosa et felix / mirantib⁹ celestis curie ordinibus; ad ethereū puenit thalamū: quo pia sui memorū immemor nequaq̄ existat. ps. Magt. Oratio.

Deus qui virginalē aulam beate marie in qua vt habitares eligere dignat⁹ es: da q̄s: vt sua nos defensione munitos: iocūdos faciat sue interesse festiuitati. Qui viuis ꝛ regnas. Ad completo. sup Nunc dimittis. ān. Glorificamus te dei genitrix: qꝛ ex te natus est christus: salua oēs qui te glorificant. Dicta cōfessione subiūgantur hi ꝟsiculi. Exaltata est sancta dei genitrix. Post partū. Speciosa facta. cū ōrone Illūīna q̄s. Ad mat. Inuita. Uenite adorem⁹ regē regū. Cuius hodie ad ethereū mater virgo assumpta est celū. ps. Uen̄. Hy⁹. O q̄ glorifica. In primo noct. ā. Ecce tu pulchra es amica mea/ecce tu pulchra: oculi tu columbarū. ps. Dn̄e dn̄s noster. a. ij. ān. Sicut liliū inter spinas: sic amica mea inter filias. ps. Celi enarrāt. a. vj. ān. Fauus distillās labia tua sponsa: et odor vestimentorū tuorum sicut odor thuris. p. Dn̄i est tra. b. ij ℣. Diffusa est gratia. Lectio. j.

Hodie gloriosa semper ꝟgo maria celos ascēdit: rogo gaudete quia vt ita fatear ineffabiliter sublimata cū xp̄o regnat ietnū. Regia mūdi hodie de tris ꝛ de p̄nti

scõo neq; explitur: iterũ dico gaudete q secura de sua imarcessibili gloria ad celi iã peruenit palatium. ℟. Uidi speciosam quasi columbam descendentẽ de super riuos aquarũ: cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius. Et sicut dies verni circundabant eam flores rosaruz et lilia conuallium. ℣. Que ẽ ista que ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus mirrhe et thuris. Et sicut. Lectio.ij.

Exultate inq; ac gaudete: et letetur omnis orbis: quia hodie nobis omnibus eius interuenientib⁹ meritis salus aucta est. Nobis quoq; diligentib⁹ eam honor et virtus vna cuz reliquis virginib⁹ sacris amplior prestatur et gratia. Idcirco dilectissimi letamini: et gaudete. Quia si dum in sanctis suis ore prophetico laudare iubemur: multo magis eum in hac celebritate beate virginis matris oportet cuz hymnis ⁊ canticis diligenter extollẽ ⁊ dignis iubilare deo preconijs: ac mysticis honorare muneribus. ℟. Sicut cedr⁹ exaltata sum in libano et sicut cipressus in monte syon quasi mirrha electa. Dedi suauitatẽ odoris. ℣. Et sicut cynamomum: et balsamum aromatizans. Dedi suauitatem odoris. Lectio.iij.

Nulli dubiũ quin totum ad gloriam laudis eius pertineat: quicquid digne genitrici sue impensum fuerit: ac solenniter exhibitum. Ex quo satis timeo ⁊ valde pertimesco dum vestris cupio parere profectibus: ne forte sicut improbus ita ⁊ indignus inueniar: profecto cum nec sanctitas nec facũdia suppetat: vt beatam et gloriosaz virginẽ laudare queam. ℟. Felix valde es sacra virgo maria et omni laude dignissima: quia ex te ort⁹ est sol iusticie christus deus noster. ℣. Ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu: sentiant omnes tuum leuamen quicunq; celebrant tuam assumptionez. Quia. In secundo nocturno. an. Emissiões tue paradisus malorum punicorum: cũ pomorũ fructibus. ps. Eructauit. c.viij.ã. Fons hortorum puteus aquarum viuẽtium que fluunt impetu de libano. ps. Deus noster. d.j.ãn. Ueniat dilectus meus/in hortum meum: vt comedat fructum pomorum suorum. ps. Fundamenta. e.viij. ℣. Specie tua. Lectio quarta.

Qui vt veruz fatear quicquid humanis dici potest verbis min⁹ est eius laude: que diuinis est excellenti⁹ predicata ⁊ laudata pconijs.

A prophetis quidem est pre nunciata: a patriarchis figuris et enigmatibus presignata: ab euāgelistis exhibita et monstrata: ab angelo est officiosissime salutata. Preterea qualis et quāta esset: ab eodē diuinit⁹ declarat̄ cū ait. Aue maria grā plēa dn̄s tecū. Benedicta tu in mulieribus. ℞. Que ē ista que ꝓcessit sicut sol: et formosa tanq̄ hierusalē. Uiderūt eā filie syō et beatā dixerūt: et regine laudauerūt eā. ℣. Sicut dies verni circundabant eam flores rosarū et lilia cōuallium. Uiderunt. Lectō. v.

Tamen etsi ad hec nemo idoneus inuenitur votis omnibus cessare non debet quilibet etiam peccator a laudibus q̄muis explere nō queat quod sentit. Unde sermo diuinus cum de peccatore ageret in psalmis. Sacrificium inquit laudis honorificabit me: et illic iter quo ostēdam illi salutare dei. Acsi patenter dicat. Illic iter est laudis ad eternam lucem: sine fine permansuram: sed nemo apprehēdit illud nisi ego mōstrauero. ℞. Ornatam monilibus filiam hierusalem dominus concupiuit: et videntes eam filie syon beatissimam predicauerunt dicentes: vnguētum effusum nomen tuum. ℣. Omnis gloria ei⁹ filia reg̃ ab intus: ī fimbriis aureis circumamicta varietate. Et videntes eam filie. Lectio. vi.

Propterea charissimi: quia iter salutis nostre in laudib⁹ est saluatoris. Hortor vos: et commoneo in hac sacra solēnitate genitric̃ dei marie: nolite cessare a laudib⁹. Quod si virgo es gaude: q̄a meruisti esse et tu quod laudas: tantū cura/vt sis que digne laudare possis. Quod si continens et casta: venerare et lauda: quia non aliunde constat vt possis esse casta q̄ ex gratia dei: que fuit plenissime: in maria quā laudas. Quod si cōiugata certe aut peccatrix: nichilominus confitere: et lauda: quoniam inde misericordia omnibus profluxit: et gratia vt laudent. ℞. O decus virginitatis virgo maria sola mater innupta virgo ante partum/virgo in partu; virgo post partum. Mater christi/ templū dei/domini sponsa/mundi domina: et celi regina. ℣. Salue stella maris memorare quibus memoraris. Mater christi. In tertio nocturno

āu. Ueni in hortum meum soror mea sponsa: messui myrrham meam: cum aromatibus meis. ps. Cantate. i. f. ii. ār. Comedi fauum cum melle meo: bibi vinum meum cum lacte meo. ps. Dn̄s

regnauit exultet. f.ij. añ. Descēdi in hortum meum: vt viderē poma conuallium: et inspicerem si floruissent vinee: et germinassent mala punica reuertere/reuertere sunamitis reuertere reuertere vt intueamur te. ps. Cantate. ij. f. iij. ℣. Adiuuabit eam deus. Secundum Lucam. x.

In illo tempore. Intrauit iesus in quoddā castellum: et mulier quedā martha nomine/ excepit illum in domum suam: et huic erat soror nomine maria. Et reliq.

Homilia ve. bede presbiteri.

Due iste domino dilecte sorores: duas vitas spirituales que in presenti sancta ecclesia exercentur: designāt. Martha quidem actiuā: qua proximo in charitate sociamur. Maria vero contemplatiuā: qua in dei amore suspiramus ℟. Super salutē et omnem pulchritudinem dilecta es / a dño: et regina celorum vocari digna es. Gaudent chori angelorum consortes et conciues tui. ℣. Sola namq sine exemplo placuisti femina christo. Gaudent. Lctō. viij.

Actiua enim vita est panem esurienti tribuere: verba sapientie nescientē docere/ errātē corrigere/ ad humilitatis viā superbiētē primū reuocare: infirmantis curā gerere: q singulis quibusq expediāt dispēsare: et commissis nobis quaľr subsistere valeant prouidere. ℟. Beata es virgo maria dei genitrix: que credidisti dño: pfecta sūt in te que dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros angelorū. Intercede pro nobis ad dominū iesum christum. ℣. Benedicta et venerabilis virgo maria cui⁹ viscera meruerūt portare dominū. Intercede pro nob. Lectio. ix.

Contēplatiua vero vita: est charitatē quidem dei et proximi mēte retinē: sz ab exteriori actiōe quiescere: soli desiderio inherē: vt nil iā agē libeat: sz calcatis oib⁹ curis: ad vidēdū faciē sui creatoris anim⁹ ardescat: ita vt iā nouerit carnis corruptibilis pōd⁹ cū merore portare: totisq desiderijs appetē illis hymnidicis āgelorū choris interē: admisceri ciuib⁹ celestib⁹: de eterna in cōspectu dei incorruptiōe gaudē. ℟. Cādida virginitas. Cāticū. Te deū. ℣. Exaltata ē scta dei gēitrix. Sup.

Assumpta ē Ad laud. ā maria in celū: gaudēt angeli laudētes bñdicūt dñz. ā. Maria virgo assumpta ē ad ethereum thalamū: in q rex regū stellato sedet solio. ā. In odore vnguētorū tuorū currim⁹ adolescētule dilexerūt te nimis. ā. Bñdicta filia tu a dño: qa p te fructuz vite cōicauī

mus. Añ. Pulchra es et decora filia hierusalē: terribilis vt castrorum acies ordinata. Capitulū.

In omnib⁹ Eccli. xxiiij. requiem quesiui: et in hereditate domini morabor: tūc precepit: et dixit michi creator omnium: et qui creauit me requieuit in tabernaculo meo. Hymnus. Fit porta christi. q̄re. s̄. in ɔceptione eius. ee. vij ℣⁹. Elegit eam. Añ. Que est ista que ascēdit sicut aurora ɔsurgēs pulchra vt luna/electa vt sol terribilis: vt castrorū acies ordiata.

Oratio. Venerāda nobis domie huius diei festiuitas opem cōferat salutarem in qua sancta dei genitrix mortez subijt temporalē nec tamē mortis nexibus deprimi potuit: que filium tuuz dominū nostruz de se genuit incarnatum. Qui tecum. Ad horas diurna. āe de laudib⁹. Ad tertiā. capm̄. Eccli. xxiiij.

Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine sanctorum/detentio mea. ℟. Sācta dei genitrix. vt s̄. i ɔmēo. eiusō. dd. ij ℣⁹ Ora pro nobis sancta dei genitrix. Ad. vi. Capm̄. Ibidez

Sicut cedrus exaltata sum in libano: et quasi cypressus in mōte syon: quasi palme exaltata sum in cades et quasi plantatio rose in hierico. ℟. Ora pro nobis sancta dei genitrix. ℣⁹. Speciosa facta Ad. ix. Capitulum. Ibidem.

Sicut cynamomū et balsamū aromatizās odorez dedi: quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. ℟em Speciosa facta es. ℣⁹. Exaltata es. Ad secūdas ves. āe de laudibus. ps. Dixit domin⁹. Cōfitebor. Beatus vir. De profundis. Memento. Cap̄. In omnibus re. ℟. Cādida virgi. Hymnus. O q̄s glorifica. ℣⁹. Exaltata es sctā. Sup Magt. añ. Speciosa facta es: et suauis in delitijs virginitatꝫ sancta dei genitrix quāvidētes filie syōvernantem in floribus rosarum et lilijs conuallium beatissimam predicauerunt: et regine laudauerūt eam. ¶ Si dnica infra octa. euenerit. Ad. j. ves. añ. Assumpta. ps Dixit. cum ceteris vt in die sancto. Capm̄. Ab initio. ℟. Decus. hy⁹. O q̄s glorifica. ℣. Exaltata. añ. Salue regina misericordie: vite dulcedo et spes nostra salue. ad te clamam⁹ exules filij eue. ad te suspiramus gementes et flentes in hac lachrimarum valle. eya ergo aduocata nostra/illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte et iesum benedictum fructum ventris tui

nobis post hoc exiliuz ostende: o clemens/o pia/o dulcis maria alleluya. ℣ Magt. Oro Veneranda. Comeo. de dñica. Ad matu. oia vt i die sancto. Lc. i.

Hodierna die charissimi nobis refulsit insignis solennitas in qua beata virgo maria ad ethereũ thalamum assumpta est: in q̃ rex regũ ineffabili sedet solio vbi milia milium angelorum ministrant et decies centena milia assistunt quorum cum laudibus et obsequiis suscepta est in celo. Hec quidem solennitas ante mundi cõstitutionẽ ordiata est: sed hodierna die expleta nobis est annua: sz supernis ciuibus perpetua est: et cõtinua. ℟ Uidi speciosam.

Hec est dies in qua Lctõ. ij. gloriosa dei genitrix inter filias hierusalẽ speciosa resplẽduit/in qua quasi aurora processit: et vadit post agnũ gloriosior quocunq̧ ille pergit. In qua clarior sole refulsit in throno claritatis. Quoniam etsi duodecim throni legant apostolorum: non desunt tamen alii q̃plurimi throni/in quibus vigiti quatuor seniores sedere dicuntur. Unde cõstat q̧ thronus beatissime virginis marie hodie celsior glorificatur: et veneratur ab angelis. ℟ Sicut cedrus. Lcõ. iij.

Glorificemus igitur virginẽ quã hodie paradisus excepit gaudens: quã ãgeli cum laudibus prosequũtur quã apostolorum chorus veneratur: quã martyres candidati beatificant: quã sanctorum cõfessorũ stolatus concelebrat numerus. Cui hodie sanctaruz virginum cũ suis palmis victricibus: exultans occurrit exercitus. Quoniam hec est per quã omnis maledictio soluta est: et celestis benedictio in totum munduz venit. Hec est in cuius vtero ecclesia dei cõiuncta est federe sempiterno. ℟ Felix nãq̧ es. Lctõ. iiij.

Uirgo hec refulget int virgies clarissima candidior inter martyres. Iure eni plusq̃z martyr est: que nimio amore vulnerata testis extitit saluatoris: et pro merore in animo cruciatum sustinuit passionis. Quia igitur ineffabilibus est donis impresentiarum munerata: et priuilegiis sublimata diuinis: credere oportet q̧ hodie omnimoda celesti curia illustrat gloria: vt nullus digne possit in terris eam laudibus venerari. ℟ Que est ista que pces. Lc. v

Et quidẽ sicut nulla sine auctoris noie de eius assumptiõe

conscripta: que ita canentur: vt ad confirmandam rei veritatem legi minime permittātur. Hinc sane pulsantur nōnulli: quia vero corpus eius in terra non inuenitur: nec assumptio eius cum carne vt in apocripha legitur/in kathalogica historia reperitur. R. Ornata monilibus. Lectio .vi.

Dicēdū est istꝫ: quia si moysi corpus ab homine non inuenitur in terris: cum quo locutus est deus facie ad faciem/ illius querere dementia est ꝑ quam maiestatis deus incarnatus effulsit in terris. Neqꝫ enim dignum est de corporis eius notitia sollicitum quempiam esse/quam non dubitat super angelos eleuatam: cuꝫ xp̄o regnare. Sufficere debꝫ tantuꝫ nature humane hanc vere fateri reginam celoruꝫ: pro eo ꝙ pepit regem ⁊ dn̄m angelorum. R. Sctā maria clemens ⁊ pia que seruasti castitatꝫ pudorē ⁊ genuisti saluatorē. Tuis succurre famulis quos intentio debilitat carnalis ac fragilis: Vs. Ut tuo nos interuentu muniti celesti palacio mereamur ascribi. Tuis. Homil. Intrauit iesus. R. la. Super salutē. Beata es virgo. O decus. an. Beata dei genitrix maria virgo ꝑpetua/templum domini sacrarium spiritus sancti tu sola sine exēplo placuisti femina iesu christo ora pro populo interueni pro clero intercede pro deuoto femineo sexu. ps. Benedictus. Oratio. Veneranda. Cōmēo. de dn̄ica. Ad Magt. an. Aue virgo specialis stella maris certa nautis: ꝑ queꝫ reruꝫ viget ordo pudico claudis vtero: illibata gignis partum illibata profers natum: illibata et post partū presentis caterue cantica suscipe benignissima all'a alleluya. ps. Mḡt. Oro. Venerāda. Cōmemoratio de dn̄ica. ¶ In crastino post festuꝫ si non est dn̄ica dies. Inuit. In honore beatissime marie virginis. Jubilem⁹ dn̄o. ps. Venite. hymnus. O ꝙ glorifica. In primo noct. an. Exaltata ē sancta dei genitrix super choros angelorum ad celestia regna. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. an. Paradisi porte per te nobis aperte sunt: quas hodie gloriosa cum angelis triūphas. ps. Celi enarrant. an. Speciosa facta es: et suauis i delicijs tuis sancta dei genitrix. ps. Dn̄i est ter. b. ij. a. Specie tua et pulchritudie tua: intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ps. Eructauit. c. viij. a. Adiuuabit eā de⁹ vultu suo de⁹ imedio ei⁹ nō ꝯmouebit. ps. De⁹ nr̄. d. j. a. Sicut letātiū oīm nr̄m habitatio est i te sctā dei genitrix. ps. Fūdamenta. e. viij.

An. Gaude maria virgo: cunctas hereses sola interemisti in universo mundo. Ps. Cantate dño. j. f. ij. an. Dignare me laudare te virgo sacrata: da michi virtutem contra hostes tuos. Ps. Dominus regnavit exultet. f. ij. an. Post partum virgo inviolata permansisti dei genitrix intercede pro nobis. Ps. Cantate ij. f. iiij. V. Diffusa est gratia in labijs. Lectio .i.

Quamvis ergo non sit speciosa laus in ore peccatoris tamen noli cessare: quia inde tibi promittitur venia unde et omnibus ut laudes. Alioquin nisi iuxta modum ingenij nostri deum laudare in sanctis suis studeamus: quando eum secundum quod canimus iuxta multitudinem magnitudinis eius laudare poterimus. R. Ista est speciosa inter filias hierusalem sicut vidistis eam plenam caritate et dilectione. In cubilibus et in hortis aromatum. V. Ista est que ascendit de deserto delicijs affluens. Lectio secunda

Omnino pretermittendum non est quod quandoque impleturi sumus secundum quod dicitur. Beati qui habitant in domo tua domine in secula seculorum laudabunt te Interdum quia immensus est quod voce non possumus: nec facundia valemus exequamur votis et medullis cordis: quia magnus et bonus est: ac immensus: tantus ac talis: quantum et qualem ipse se novit: ore et spiritu confitemur ad iustitiam et salutem. Rem. Beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit michi dominus magna qui potens est: et sanctum nomen eius. V. Magnificat anima mea dominum: et exultavit spiritus meus in deo salutari meo. Quia fecit.

Hinc rogo omnes Lectio .iii. pariter festivitatem gloriosissime semper virginis marie devotissime celebremus: quia hec est dies preclara: in qua meruit exaltari super choros angelorum: et pervenire ultra quam nostre fragilitatis est natura. Ubi non substantia tollitur: sed glorie magnitudo monstratur cum elevatur in dextra patris: ubi christus pontifex in eternum factus introivit ad celi palacium. R. Sancta maria clemens et pia. Cetera ut in die sancto. an. Ad thronum maiestatis dominice virgo et mater hodie processit: atque in regni solio sublimata post christum gloriosa resedit. Ps. Benedictus. Oratio.

Concede quesumus omnipotens deus ad beate marie semper virginis gaudia nos eterna pertingere: de cuius veneranda assumptione tribuis annua

solẽnitate gaudere. Per. Cõmemoratio de sancto laurentio. ã. Beatus laurẽtius orabat dicẽs gaudeo plane: quia hostia christi effici merui. ℣. Dispersit. Oro. Da nobis q̃s. ff. i. ¶ In oct. bti laurẽtij. Ad p̃ias vꝰ. sup p̃os de die. ãn. Laurẽtius ingressus est. Capm. Qui parce. ff. i. Hymnus. Deus tuorum. aa. v. ℣. Gloria ꝛ honore. In euãge. ã. Gloriosus dei laurentius pro nobis intercessor sit pius quiqꝫ sua membra pro christi nomine gloriosa igni iraqꝫ daciana prebebat concremari: nos quoqꝫ intercedendo semper pio cõmendet dño. ps. Magt. oro.

Beati laurẽtij nos faciat domine passio venerãda letantes: ꝛ vt eam sufficient recolamꝰ efficiat promptiores. Per. Cõmemoratio de sancta maria. ãn. Aue regina celorum/aue domina angelorum: salue radix scã ex qua mundo lux est orta: aue gloriosa sup omnes speciosa/ vale valde decora: et pro nobis semper christum exora. ℣. Exaltata est. Oratio. Concede q̃s. Ad matut. Inuitat. hymnꝰ ãn sine ꝟsibꝰ p̃i. ℣ꝰ. et omnia cũ horis diurna libꝰ pagant. vt in die sctõ. l. i.

Beatissimi laurentii fratres charissimi iterata festiuitas ecclesiam dei inuigit in gaudia leticie spũalis accẽdit: ammonens vniuersitatẽ credentium vt sicut ille perfecte deuotionis ardore furentibus non cedebat flammis. Ita nos diuersarum tribulationum ignis et malorum secularium flãma a xp̃i societate non moueat. Non enim potest illud arduuꝫ iter: debilis animus aut fides clauda concẽdere. R. Quo pgrederis. l. ii.

Fortissimuꝫ igitur dei martyrem seuissimi persecutoris flamma superare non potuit quia longe ardentius veritatis radijs mens eius accensa feruebat. Excogitatur itaqꝫ in laurentium ferale tormentum: vt qui metu mortis non mouebatur acerbitate supplicij ꝯfringeret. Sed quẽ suarũ cõfortabat multitudo ꝟtutũ/ poterat vincere magnitudo penarũ. R. Noli me derelinq̃re.

Ubi ergo cor ardet lctõ. iij. necesse est vt vincatur incendium: et vbi spiritus dei feruet frigida fit flamma mortalium. Et hinc est charissimi ꝙ triumphum beati laurẽtij totus vbiqꝫ mundꝰ consona hodie deuotione celebrat. Hinc est ꝙ insuperabileꝫ eius fidẽ roma miratur: qꝛ radijs eterni solis accensus ignem seculi patiẽter sustinuit: ꝛ ꝯfident

euasit. Ipso adiuuante q̃ vi-uit ꝛ regnat deus in secula seculorum amẽ. ℞. Gloriosꝰ dei martyr. reqre. s̃. ad. j. vs̃. eiusd̃ xx. vij. Ad bñdꝰ. ãn. In craticula te deum. ff. j. Oratio. Beati laurẽtij. Cõ. de sctã maria. ã. Gaude ꝟgo maria: gaude ꝛ letare ecce rex regũ i throno prĩs sui: te regni diademate coronauit: ꝛ secũdã post se regnare ꝯcessit. ℣. Assumpta est maria. Oro. Cõcede q̃s. Qñ aũt octa. scti laurẽtij i dñica euenerit: totum officiũ de sctõ laurẽtio cũ. ix. lectionibꝰ: vt in die sctõ pagatur: adiũctis his q̃ i ꝟltĩa die octauarum eius scripta sunt. Singulis diebꝰ ĩfra octa. assumptiõis ad vs̃ sola ãn. Assumpta est. dicaꝛ sup ꝑos. ꝑs. Dixit. vt in die sancto. Capꝫ. In omnibus requiẽ. hymnꝰ. O q̃ȝ glorifi. ℣. Exaltata ẽ. ãn. Alma redemptoris mater q̃ puia celi porta manens ꝛ stella maris: succurre cadenti surgere q̃ curat populo tu q̃ genuisti natura mirãte tuum sanctum genitorẽ. virgo ꝑus ac posteriꝰ: gabrielis ab ore sumens illud aue pctõrũ miserere. ꝑs. Magt̃. Oro. Cõcede q̃s. que q̃tidie ĩfra octa. dicatur. ¶ Quarta die ĩfra oct̃. Ad matut̃. Inuitaꝛ. In honore. Cetera vt priꝰ. lc. j.

Hec est dies i qua vsq̃ȝ ad celi celsitudineȝ intemerata ꝟgo ꝛ mater processit atq̃ȝ in regni solio sublimata post christuȝ gloriosa resedit. Sic itaq̃ȝ vbiq̃ȝ confidẽter sancta dei canit ecclesia ꝙ de nullo sanctorũ alio fas est credere: vt vltra angelorum vel archãgelorum merita transcenderit: quia quod similimodo repromittitur sanctis non negetur. ℞. Uidi speciosaȝ quasi. Lc. ij.

Hoc quippe priuilegium nõ nature est: sꝫ gratie beate virginis de qua natus est idem deus et homo. Idcirco ꝛ ip̃a plus est meritis q̃ȝ virgo et homo. Unde et si cetere virgines imitantur illaȝ vsq̃ȝ ad conceptum partus ꝛ gabrielis noue salutationis obseq̃um: deinceps totum diuinum est quod operatur in ea teste angelo: quia spiritu sancto: ꝛ virtute altissimi obumbratur ℞. Sicut cedrus. Lctõ tertia.

Ante hoc ipsuȝ sane vterus virginis q̃ȝuis mũdus/q̃ȝuis impollutus et alienus a contagione peccati: quãuis sanctus tamẽ adhuc vilitate humanitatis induitur: vt ita dicam: acsi lana cãdidissima fuisset coloris dealbata. Ad quaȝ sane cuȝ accessit spiritus sanctus: quasi ipsa eademq̃ȝ lana cum inficitur sanguine cõ-

chilli vel muricis: vertitur in purpuram/ versa est et ipsa sine peccato in matrem: vt non sit iam admodum quod fuerat: sed purpura verissima ad indumentuz et gloriam summi regis diuinitus aptissime dedicata: vt nulli deinceps ea vti vsu femineo licuerit/ nisi deo. ℟. Felix namq. In euangelio. an. Occurrit piissime genitrici sue festinus domin9 iesus christus: atq eam semper secum regnaturam i throno suo cu gaudio collocauit. ps. Benedict9. Oratio. Cocede quesumus. Ad vesperas. In euangelio. an. Sexaginta sunt regie et octoginta concubine et adolescentularum non est numerus: vna e columba mea perfecta mea: vna matris mee electa genitricis sue. ps Magnificat. ¶ Quinta die.

Quippe vt ita loquor l. i beata et gloriosa virgo maria eo modo quuis duduz incomparabilis esset vniuersis que sub celo sunt virginibus: vt deceter posset in se suscipere diuinitatz admixtionez: salua vtraq natura tame cum gratia repletur: cum spiritu sancto perfunditur: cum virtute altissimi obumbratur fit pciosior meritz celsis: sublimior fastigijs: pulchrior sanctitate: gloriosior suorum prerogatiuis meritorz uz. Ita vt nullis iam vsibus sit ipsa eademq macipanda: nisi diuinis. ℟. Que est ista. Lectio. ij.

Unde o sanctissime virgines etsi imitari oportet tanta ac talem virginem: tamq preclaram venerari etiam couenit multum et vltra angelica quodammodo dignitate quatum fas est/ cum gaudio laudib9 dignissimis efferri. Que vt dixi no temere: christi per gratiam super choros angelorū exaltata deuotissime hodie predicatur: quia precessit eam dominus et saluator noster ex ea vera fide genit9 ad celestia: vt pparet ei sicut ipe suis pmisit discipulis i ethereis mansionibus locum. ℟. Ornatam. Lectio tertia.

Dauid propheta olim gratulandus precinit. A summo celo egressio eius: et occursus eius vsq ad summum eius. Ascendit ergo eandem gloriam resumpturus: licet non amiserit qua prius habuerat anteq mundus fieret. Ascendit et preparauit huic sanctissime: ac gloriosissime virgini locum immortalitatis: vt cuz eo regnare posset in perpetuum. ℟. O decus. In euagelio. an. Obuiam procedut cherubin et seraphin: cum thronis et domi

nationibus: et assumptam super se reginam splendidis honorant obsequijs. ps. Benedictus. Ad vesperas. In euangelio. an. Aue virgo specialis. Require i dominica īfra octauas. ff. vij.

¶ Sexta die. Lectio prima.

Hec est presentis diei festiuitas: in qua gloriosa et felix virgo maria ad ethereum peruenit thalamum. Que pfecto festiuitas sicut et virgo incomparabilis: et ceteris virginibus: ita incomparabilis est omniū sanctorum festiuitatibus et admirāda etiam virtutibus angelicis. propter quod et de persona supernorum ciuium in eius ascensione ammirās spiritussanctus ait in canticis. Que est ista que ascendit per desertū: quasi virgula fumi ex aromatib9. R. Super salutē et omnem pulcritudinem. ff. vj. lcō. ij.

Bene quasi ṽgula fumi beata maria dicitur: quia gracilis: et delicata diuinis extenuata disciplinis: et cōcremata intus in holocaustuz: incēdio pij amoris et desiderio charitatis. Ut virgula inquit fumi: ex aromatibus. Nimirum quia multis erat repleta virtutum odoribus: manans ex ea fragrabat suauissimus odor etiam spiritibus angelicis. R. m. Beata es virgo maria. Ascēde. Lectio tertia. (ria.

Ibat autem de deserto presentis seculi virga de radice iesse olim exorta: sed mirabantur pre gaudio electoruz anime: quenam esset: que etiam meritorum virtutibus angelorum vinceret dignitatem. De qua rursus spiritus sanctus in eisdem canticis ait. Que est inq̄: que ascendit quasi aurora consurgēs pulchra vt luna: electa vt sol: terribilis vt castrorum acies ordinata. R. m. Cādida virginitas paradisi chara colo. ff. iiij. versus diuidatur. In euangelio. an. Hanc ergo saluator ad celestia precessit: vt dignam ei in domo patris sui māsionē prepararet. in qua eam vt filius matrem cum gloria hodierna die suscepit. ps. Benedictus. Ad vesperas. In euangelio. an. Audi domina celi regina: virgo et mater christi maria: audi clamantes iuua te rogantes: et pro quibus tuus filius fudit sanguinem: tu pro illis funde incessanter thimiamata precuz alleluya. ps. Magnificat. ¶ Septima die. Lectio prima.

Ammiratur spirit9 sanctus: quia omnes de ascensu hui9 virginis ammirantes facit quod quasi noui

aurora diluculi rutilans ascē su suo resplendeat multis freta: et vallata sanctorū agminibus. Unde dicitur terribilis: vt castrorum acies ordinata siquidem terribilis suis facta virtutibus: vt castrorū acies ad modū ordinata. hicinde sanctorum angelorum fulta presidijs. Rm. Ista est speciosa. ℣. viij. Lectio scđa.

Pulchra vt luna: immo pulchrior q̄ luna: quia iam sine defectu sui choruscat: celestibus irradiata fulgoribus. Electa vt sol: scilicet fulgore virtutum: quia ipse eam elegit: vt nasceretur ex ea sol iustitie. Rm. Beatam me dicent. ℣. viij. Lectio tertia.

Ad cuius profecto exequias q̄tum fas est credere famulabantur angeli: et vniuerse celorū cō congratulabātur curie. Nec mirum: quia honor maternꝰ est eius: qui natus est ex ea quem omnis celorū ordo veneratur: et adorat super se cleuatum cum patre in sede maiestatis domini. R. Sācta maria. ℣. vij. In euāg. ā. Sub tuum presidium cōfugimus dei genitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus: sed a periculis libera nos semper virgo benedicta. ps. Benedictus

¶ Ultimo die oct. ān ad vesperas super psalmos. Assumpta est. p̄. Dixit dominus. Cū ceteris. vt supra. Capitulum. Ecclesiastici. xxiiij.

Vidi speciosā sicut columbam descendentem desuper riuos aquarum cuius inestimabilis odor erat nimis: in vestimentis eius: et sicut dies verni circundabant eā flores rosarum et lilia conuallium. R. Candida. versus diuidatur. Hymnus. O q̄ glorifica. ℣. Exaltata est. In euangelio. ān. Ascendit christus. or. Ueneranda. Commemoratio de martyribus cū. ān. Gaudent in celis. ps. viij. ℣. Letamini.

Auxilium. Oratio. (ni. tuum nobis domine q̄sumus placatus impende: et intercedentibus sanctis martyribus tuis timotheo: et symphoriano super nos gratiā tue protectionis extende. P.

¶ Ad matutinas: omnia vt in die sancto. Lectio prima.

Legimus quā sepe ad funera: et ad sepulturas quorumlibet sanctorum/ angelos aduenisse: et ad exequias eorum obsequia prestitisse: necnon et animas electorum: vsq̄ ad celos detulisse: cum hymnis: et laudibus: vbi et vtriusq̄ sexus chori cōmemorantur frequenter auditi

laudes cecinisse Iterea quod perspicacius est multo: nonnunquam lumine eosdem resplenduisse. Et insuper adhuc in carne viuentes / ibidem miri odoris fragrantiam diutius persensisse. Lectio secunda.

Quod si ad recreandam spem dilectissimi: et ad roborandam fidem interdum astantium: saluator noster christus ob merita sanctorum suorum amplius comprobanda: tanta et talia dignatus est exhibere per suos celi ministros circa defunctos / quanto magis credendum est hodierna die militiam celorum: cum suis agminibus festiue obuiam aduenisse genitrici dei: eamque ingenti lumine circunfulsisse: et vsque ad thronum olim sibi etiam ante mundi constitutionem preparatum: cum laudibus et canticis spiritualibus perduxisse. Lectio tertia.

Nulli dubium / omnem iam celestem tunc exultasse hierusalem ineffabili leticia: tunc iocundatam esse inestimabili cantico tuncque cum omni gratulatione iubilasse: quoniam festiuitas hec que nobis hodie reuoluitur annua: illis omnibus facta est continua. Nec immerito: creditur enim / quod saluator omnium ipse quantum datur intelligi per se totus festiuus occurrerit: et cum gaudio eam secum in throno collocauerit

Quod si gau- Lectio. iiij. dium sit in celo de quolibet peccatore conuerso: multo magis putandum pro tante virginis exaltatione et gloria quod fit in supernis cuius nimirum festiuitas omnium supernorum ciuium est gratulatio: presertimque eius celebritas laus et fauor est saluatoris. Nec immerito igitur omnis illa celestis ciuitas congratulatur: et veneratur matrem cuius super se filium regem adorat ante quem tremunt potestates: et omne curuatur ge-

De huius Lectio quinta. nu- nimirum ascensione ad celos multo admirans intuitu secretorum scrutator in canticis. Vidi inquit speciosam ascendentem quasi columbam descendentem desuper riuos aquarum. Et vere speciosa quasi columba: quia illius speciem: ac simplicitatem columbe premonstrabat: que super dominum venit et docuit ioannem quod hic est qui baptizat in spiritu sancto.

Et bene desuper Lectio. vj. riuos aquarum: quia super aquas refectionis educauerat eam dominus et nutrierat: ex qua multi riui deducti: omnem

irrigant terram deliciarum:
et infundūt hortum volupta=
tis ex quibus quotidie lota ꝛ
perfusa beata dei genitrix:a=
scēdit hodierna die valde ad=
mirabilis. Cuius odor inesti
mabilis erat nimis:et ideo in
effabilis. Homilia sicut i die.
Capitulum. ad laudes. Vidi
speciosam. vt̄s in vesperis.
Commemoratio de martyri
bus. cū ān. Vestri capilli. bb. ij.
Cetera vt i die sancto. ¶ Ad
secūdas vesperas. ān. Assum=
pta est. Capitulum. In omni
bus requiem. Rem. Candida
virgini. vsqꝫ in finem dicatur.
Hymnus. O q̄ gloꝛifica. ℣.
Exaltata est. ān. Speciosa facta
es. ſſ. ij. Cum hec dies in do=
minica acciderit:omnia can=
tentur vt prenotantur. Habi
ta memoria de dominica: et
postea de martyribus. ¶ In
vigilia bti bartholomei om=
nia ferialiter cantentur. No=
na de futuro festo. Ad vespe
ras omnia de communi. ān.
Dum steteritis. aa. j. Lectio. j.

Cum beatus bartholo
meus ingressus esset
indiam: ꝛ maneret in templo
astaroth: quod erat plenum
languentibus quasi peregri=
nus: astaroth nulla rñsa da=
bat. Perrexerunt igitur i ali
am ciuitatem vbi colebatur
idolum berith: et quesierunt
huius rei causam: respondit
berith. Deus vester religat⁹
catenis igneis sic tenetur: vt
non suspirare audeat ex quo
dei apostol⁹ bartholomeus
illuc ingressus est. Lectio. ij.
Dicunt illi. Quis ē iste bar
tholomeus: vł que signa ei⁹?
Respondit demon: amicus
est dei omnipotētis. Indui=
tur pallio albo: vigiti sex an=
ni sunt qꝫ nunqꝫ sordidantur
vestiméta eius: nec sandalia
eius veterascuut. Cēties fle=
xis genibus orat per diem: ꝛ
centies per noctem. Vox ei⁹
quasi tuba: semper in eodem
vultu hylaris permanet: om
nem linguam loquitur: an=
geli dei famulantur ei ꝛ nun=
ciant ei omnia. Lectio tertia
Cum autē reuertentes per
duos dies quesissent euꝫ nec
inuenissent: factum est vt qui=
dam plenus demonio clama
ret dicens. Apostole dei bar
tholomee: incendunt me ora
tiones tue. Cui apostolus
ait. Obmutesce et exi ab eo:
ꝛ statim liberatus est. Quod
cum audisset polimius rex
prouincie illius: misit pro eo
rogans vt liberaret filiam su
am que a demonio vexabat.
Quod ꝛ fecit. Lcō. iiij
Tunc rex onerauit ca=

melos argento et auro/et gēmis et vestibus et misit post eum: sed ipso non inuento / reportata sunt omnia. In aurora autem diei futuri apparuit ei clauso ostio et dixit. Ut quid me quesisti cum argento et auro? Ego nichil terrenum desidero: sed scire te volo: quia filius dei de virgine natus misit in omnes prouincias: vt homines qui colunt demões: de potestate diaboli auferamus. Facit enim arte sua homines egrotare: et suadet eos idolis credere: et cum ea adorauerit cessat eos ledere. Lectio quinta.

Si vero vis probare ita esse. Jubeo diabolo et egrediatur statuam: et faciam eum cōfiteri ita hoc ipsum esse. Dixit ei rex. Crastina die veniam/vt videam hoc mirabile. Altero ergo die sacrificantibus pōtificibus: cepit clamare demon. Cessate miseri sacrificare michi: ne peiora patiamini: q̄ʒ ego qui cathenis igneis religatus sum ab angelis iesu christi. Lectio.vj.

Nūc apostolus dixit ad plebem. Ecce quem deum putabatis et curare vos: audite nunc et si vultis vt omnes hi infirmi sanitatem recipiant deponite hoc idolum et confringite: et hoc templum christi nomine cōsecrabo. Quod cum tentassent facere de iussu regis et non potuissent: dixit apostolus ad demonem. Exi de simulacro et confringe illud. At ille statim egrediens comminuit simulachrū illud: et omnia alia que erant in templo. Lectio septima.

Secundum Lucam. xxij.

In illo tempore. Facta est contētio inter discipulos iesu/quis eorum videretur esse maior. Et reliqua.

Nunc clamare ceperūt oēs Unus est deus oīps quē p̄dicat bartholomeus. Tūc apl's oēs sanauit: et tēpluʒ xp̄o dedicauit. Apparuit aūt āgelus domini splēdidus qui per quatuor angulos templi circunuolās digito i saxis sculpens signuʒ crucis dixit/hec dicit dominus. Sicut omnes vos mundaui ab infirmitate vr̄a: ita mūdaui templum hoc ab omni sorde et habitatore eius. Lectio.viij.

Tunc ostendit eis angelus ingentem ethiopem: et cū soluisset eū ille vlulatū emittēs euanuit. Angelus autē dn̄i euolauit in celū Tunc rex cū vxore et filijs ac oī populo baptizatus est: et deposito diademate: cepit apostolū nō deserere. Cum aūt a

pontificibus templi apud astrigem: fratrem polimij accusatus fuisset: iussu eius vinctus perductus est ad eum.

Lectio nona.

Cum autem astriges comminaretur ei ꝙ sicut fratrem suum deum suū relinquere fecerat: ita faceret eum relinquere deum suum. Nunciatum est ei ꝙ deus suus valdach cecidisset minutatim. Tunc rex fecit apostolum fustibus cedi ⁊ cesum ad moduꝫ follis excoriari: ac demum decollari. Populi autē qui per eum crediderant construxerunt ei basilicam et posuerunt in ea corpꝰ eiꝰ. Astriges autem et pontifices arrepti a demonio venerūt ad tumulum eius confitentes apostolatum eius sic mortui sunt Polimius autem acclamante populo: episcopus est ordinatus.

Ani. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus qui huius diei venerādaꝫ sanctamq̃ leticiam / in beati bartholomei apostoli tui festiuitate tribuisti: da ecclesie tue et amare quod credidit ⁊ predicare quod docuit. Per. Ad secundas vesperas. Cōmemoratio de sancto audoeno. cum ān. O ꝙ venerādus es audoene presul christi qui terrena contempsisti et celi ianuaꝫ exultans petisti modo fulges in virtute celesti: ideo te supplices exoramus: vt intercedas pro nobis ad dominum iesum christum. ꝟ. Ecce sacerdos magnus. Oro.

Deus qui perēnem gloriam sanctissimi cōfessoris tui / atq̃ pontificis audoeni anime cōtulisti: tribue quesumus eius apud te precibus sublimari: vt cum eo vitam possideamus eternam. Per do. Inuitatorium. Regē confessorum. quere supra in cōmuni. bb. v. lectiones ibidem cū Rn̄is. Iste hō perfecit. bb. vj Iste est de sublimibus. Sancte audoene cōfessor christi. Ad benedictus. ān. Ecce adest sancti audoeni. bb. v. ℭ Hermetis martyris. ā. Iste sanctus. aa. v.

Oratio.

Deus qui beatum hermetem martyrem tuum virtute constancie in passiōe roborasti ex eiꝰ imitatione tribue nobis / pro amore tuo prospera mūdi despicere: et nulla eius aduersa formidare Per. Commemoratio solita. Inuitatoriū. Iustus florebit. Lectio prima.

Quinto loco a btō petro apostolo romane vrbis ecclie / cathedrā sedit alexander papa sanctitate incōpabilis / iuuenis quidē etate sed senior fide. Hic prefectū vrbis

hermetē noīe cū vxore sua:et sorore z filijs baptizauit:cum mille ducētis quinquaginta seruis suis/cū vxorib⁹ filijsq3 quib⁹etiā multa cū ingenuos faceret:dona cōcessit. ℟. Hic est vere martyr. Lectio scda.

Cū aūt hec eius opa diuulgarentur/orta est seditio populi romani grauissima. Alij clamabāt/ viuus ardeat alexander. Et alij dicebāt. Hermes debet viuus incendi: qr tot milia a deo ꝑcultura auertit:fecitq3 eos z templa derelinquere:z deos claros in suis sedib⁹ vnūquēq3 cōfringere. ℟. Hic est vir q̄ nō est. lc. iij.

Cū hermes haberet in vinculis apud quirinū tribunū. Dicit ei quirinus. Miror te prudentē virū ad tantā fatuitatem ꝑductū3:vt credas extra istā vitā te aliqđ inuēturū cu3 cineres hūani corpis ita redigantur ad nichilū:vt nec ipsa ossa subsistant. Hermes dixit. Et ego āte istos duos annos deridebā istā assertionem : sed dei fret⁹ auxilio ad hoc perueni: vt ꝓbarē istam carnalē vitā esse vanissimam. ℟. Miles xpi. ā. Btūs vir qui inuēt⁹ ē Solita cōmeo. ¶ Augustini epi z cōfesso. In euāge. ā. In dieb⁹ augustini obsessa est ciuitas iponēsis ab exercitu barbaroꝝ:inter que mala fuerūt augustio lachrime sue panes die ac nocte:atq3 sub hoc euentu ad extremā horā veniens obdormiuit in pace. ps. Magt. Oro

Deus qui beatū augustinū eccłie tue i exponendis scripture sacre mysterijs doctorē optimū z electū antistitē ꝓuidisti:da nob3 ei⁹ semper z doctrinis instrui :z orone fulciri. Per. Inuitat. Unum deum. bb. iij. Lectio. i.

Augustinus ex parentibus honestis ꝓgenitus : in studijs liberalibus plenissime instructus z eruditus:ꝑ nouē ānos manicheorum errore detētus est . Anno vero vite sue quasi tricesimo per merita z orones matris sue:z ꝑ p̄dicationē sancti ambrosij ab illa heresi purgatus ab ip̄o baptizatus:z protinus spe3 oē3 quā habuit in sclo dereliquit z scolas etiam quas regebat. Lectio scda.

Cū aūt in ieiunijs z oronib⁹ trienniū trāsegisset:a sctō valerio licet inuitus est in p̄sbiterū ordinatus. Mox autem monasterium clericorum instituit: et cepit viuere secūdū regulā sub sanctis apłis constitutā. Sanctus aute3 valerius gaudens sibi datu3 hominē a deo:q̄ edificaret eccle

filiam suā: ꝛ vidēs eū idoneum cōtra vsum ecclie orietalis faciebat eū corā se p̄dicare i ecclesia: nō curās liguas detrahentiū dūmodo p augustinū fieret qd a se minꝰ plene posse fieri reputabat. Lectio.iij.
Timēs quoqꝫ ne sue ecclesie auferret ꝓcurauit ab archiepiscopo sue ecclie: vt preficeret i pastorē. Qd et factū est: licet modis oibꝰ reluctaret. Quo facto adeo hereticos libris ꝛ epistolis ꝛ disputatioibus debellabat: ꝙ ipi eidē psecutiōes grauissimas infere bant. Proinde viā eiꝰ aliquādo insidijs obseruauerūt: sed itineris errore seductū inuenire non potuerunt. Lec.iiij.
Porro vestes et calciamēta ꝛ lectisternia eiꝰ erant moderata ꝙ nec nimis erant nitida nec plurimū abiecta. Fert quoqꝫ dixisse: fateor de p̄ciosa veste erubesco: ꝛ ideo cū datur michi vendo eā: vt quia vestis cōis esse nō potest: preciū sit cōe. Mensa frugali ꝛ parca vsus est: ꝛ inter olera et legumina carnes ꝓpter infirmos etiā ꝛ hospites habebat. Lectio quinta.
In mēsa quoqꝫ lectionē aut disputationē sēp diligēs cōtra pestē detractiōis in ea ita scripsit. Quisqs amat dictis absentum rodere vitā. Hanc mēsam vetitā: nouerit esse sibi. Unde si forte detractio incidisset aliquando dicebat vt vel tacerēt vel ꝓsus illos deleret: aut de mēsa recederet.
Erga pauperes ꝓo tā lc.vj. pius erat: vt cum pecunia ad dandū sibi deficeret: hoc ipꝫ populo nūciabat. Uasa quoqꝫ dn̄ica ꝓpt indigentes frāgi ꝛ conflari iubebat et dari.
Lctō.vij. Scdm matheū.v.
In il.tpe. Dixit ie. dis.s. Uos estꝫ sal terre. Et reliqua.
Feminarū ꝓo nulla i domo eius māsit: nec etiā germana nec filie fratris: q̄ deo pariter seruierūt. Dicebat em̄ ꝙ ꝛ si de eis oriri non posset suspicio: tamē de alijs que ad ipas aduētarēt posset oriri. lc.viij.
Si ꝓo forte aliqua feminarum eū ad se vidēdū vrgeret: nunq̄ꝫ solus cū sola loq̄batur nisi secretū aliquod itéresset. Tanta etiā scripsit vt numerus librorū eius/tractatuū et epistolarū plusq̄ꝫ mille trigita fuisse dicūtur. Lectio.ix.
Tandē anno dn̄i quadringētesimo quadragesimo wādali vniuersam ꝓuinciā affrice deuastātes rapinis/ cede/ incēdijs: nulli sexui vel ordini vel etati parcebant. Sanctus ꝓo augustinꝰ ad extre-

mam peregrinatiōis sue hu-ius exilij veniēs horā: mem-bris oībus sui corporis inco-lumis īteger aspectu atq3 au-ditu:anno sue etatis septua-gesimosexto / episcopat⁹ aūt sui q̄dragesimo: corā positis fratribus ⁊ orantib⁹/migra-uit ad dominū. In euāge. āñ Adest dies celebris quo solutus nexu carnis augustin⁹ sctūs p̄sul assūpt⁹ ē cū āgelis: vbi gaudet cū ꝓphetis letat̄ cū ap̄lis: quoꝝ ple-nus spū q̄ predixerūt mystica fe-cit nobis quia:post quos scēa di spēsandi verbi dei prim⁹ refulsit gratia. ps Bñd⁹. Ad vespe.āñ. Hodie gl̄iosus pater augustin⁹/ dissoluta hui⁹ habitatiōis domo domū nō manufactā accepit i ce-lis: quā sibi cooperāte dei gratia manu ligua fabrefecit in terris: vbi qđ iam sitiuit internū/gustat eternū: decoratus vna stola secu-rus de reliqua. p̄ Mgt. ¶ Cō mēo. de decollatiōe scti ioan-nis baptiste. ā. Precursoris sū-mi regis cōstanter p̄coniū attol-lam⁹: qui eūdē regē multipliciter ꝓphetādo/p̄dicādo/ baptizādo / extulit inde: q᷑ ṽitatē reticere no luit capit᷑ abscisiōe martyr celos subijt. ℣. Gl̄ia ⁊ ho. Oro.

Sancti ioānis baptiste ⁊ martyr᷑ tui q̄s dn̄e venerā-da solēnitas: salutar᷑ auxilij nobis p̄stet augmētū. P. Cō. de sctā sabina ṽgīe ⁊ mar. āñ Accixit fortitudine. cc.j. ℣. Dif-fusa. oro. De⁹ q̄ iter cetā. ibiđ. Inui. Regē p̄cursoris dn̄m Ue-nite adorem⁹. p. Ueñ. hy⁹. De⁹ tuoꝝ. aa. v. In. j. noc. ā. Inter-rogat⁹ ioānes ab herode dixit: il licitū ē fr̄is cōiugē accipere. ps. Btūs vir. āñ. Ioānes baptista arguebat herodem: ꝓpter hero-diadē. ps. Quare fremue. āñ. Arguebat herodē ioānes propt̄ herodiadē: quā tulerat fratri suo philippo vxorem. ps. Dn̄e qđ multi. ℣. Gloria ⁊ hono. Lec. j.

Decollato ioanne apđ macherōtā herode iu-bente: herodias nō est passa caput eius cu3 reliquo corpe sepeliri: metuēs ne caput ei⁹ existens cum corpore facili⁹ posset resurgere. R. Misit he-rodes rex manus: ac tenuit io-annē ⁊ vinxit eu3 in carcerē: quia metuebat eū ꝓpter herodiadem Quā tulerat fratri suo philippo vxorem. ℣. Arguebat herodē io-annes ꝓpt̄ herodiadē. Quā. L. ij.

Corpus siquidē eius apud sebastē palestine vrbē hūatū legitur: ⁊ a barbaris intactū vsq3 ad apostatā iulianū: hui⁹ siqđē apostate tpe ad sugge-stionē ei⁹ pagani sepuchrū ei⁹ inuadūt: ossa ioānis dispgūt ⁊ rursū collecta ⁊ cremata la-tius dispgūt furore cū isani.

℟. Joannes baptista arguebat herodē Propter herodiadē quā tulerat fratri suo philippo vxo-rē. ℣. Herodes em̄ tenuit ꝛ alliga-uit eū: ꝛ posuit in carcerē. Propt.
Sed fuerūt quidā ex ſc. iij. hierosolimis monachi q̄ mi-xti colligētibus quecūqꝫ po-tuerūt colligere ad philippū hierosolimoꝝ episcopū ptu-lerūt. Ille vero tantū thesau-rum se nō posse seruare supra se estimās misit illū ad ponti-ficē alexandrie athanasium.
℟. Metuebat herodes ioannem Sciens eū virū iustū et sanctū: ꝛ custodiebat eū. ℣. Et audito eo multa faciebat: et libenter eū au-diebat. Sciens. In. ij. noct. añ. Dicebat em̄ regi ioannes bapti-sta: nō licet tibi habere vxorē fra-tris tui. ps. Cū inuo. añ. Hero-des em̄ metuebat ioannē sciēs eū virū iustū ꝛ sanctū: ꝛ custodiebat eū. ps. Verba mea. c. v. ā. i. Au-dito eo multa faciebat et libēter eū audiebat. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. a. ij. ℣. Posuisti dn̄e. Lctō. iiij.
Regnāte vero theodo-sio q̄ quit⁹ fuit post iu-lianū: destructa sūt ex ei⁹ mā-dato alexādrie delubra ido-lorū. Et edificata eccl'ia mire magnitudinis in honore io-annis baptiste: ꝛ ibidē cū ho-nore maximo reposite sūt reli-quie supradicte. Tūc tēporis caput p̄cursoris adhuc repo-situ in parte palacij ī qua he-rodias illō infoderat. ℟. Pu-elle saltāti imperauit mater Ni-chil aliud petas nisi caput ioan-nis baptiste: ꝛ cōtristatus est rex ꝑpter iusiurandū et ꝑpter simul discūbētes. ℣. Ait puella matri sue/ q̄d petā? at illa dixit. Nichil.
Tēpore vero marcia- ſc. v. ni ꝛ valentiani qui quarto lo-co post theodosiū imperat: venerūt quidā monachi hie-rosolimā loca veneranda cō-spicere cupiētes. Ibi reuela-tione scti ioānis certa ꝛ mul-tiplici sibi facta ꝑperātes ad predictū palaciū: caput ipsi⁹ inuenerūt sacris cilicinis in-uolutū: vestib⁹ vt estimo qb⁹ in deserto fuerat obuolutus.
℟. Cōtristatus est rex herodes ꝑpter iusiurandū et ꝑpter simul discūbētes noluit eā cōtristari: sꝫ misso spiculatore p̄cepit amputa-ri Caput ioānis baptiste. ℣. He-rodes funest⁹ precepit interfice-re ꝛ amputare iussit Caput. ſ. vj.
Cū aūt capite accepto ad ꝓ-pria ꝑperarēt: quidam emis-sene ciuitatꝫ figul⁹ pauptatē fingēs eis se exhibuit comitē Hic dū perā sibi traditā cum sacro capite portaret: āmoni-tus nocte a sctō ioanne ipos fugiens emissenā vrbē cū san-cto capite ingressus ē. Ibiqꝫ

q̄ diu vixit in quodam specu sctm̄ caput venerans ꝓsperitatem adeptus est: pauptate fugata. ℟. Petijt puella caput ioānis baptiste. Quo accepto dedit matri sue. ℣. Puelle saltanti imperauit mater nichil aliđ petas nisi caput ioānis. Quo. In iii. noct. ān. Cūq̄ introisset filia herodiadis ⁊ saltasset ⁊ placuisset herodi: ait illi/pete a me quid vis: ⁊ dabo tibi. ps. In dño cō fido. a. iii. ān. Jurauit herodes puelle quicq̄d em̄ petieris dabo tibi: licet dimidiū regni mei. ps. Dñe q̄s ha. a. iiij. ān. Ait puella matri sue quid petā: at illa dixit caput ioannis baptiste. ps. Dñe in ꝟtute. a. vi. ℣. Magna est glia. lc. vii. Scđʒ marcū. 6.

In illo tpe. Misit herodes ac tenuit ioannē ac vinxit eum in carcerē. Et reł. Ioānes ba- Hom. l. eiusdē. ptista qui venit in spū et ꝟtute helye: eadem auctoritate q̄ ille corripuerat achab ⁊ iezabel: arguit herodē ⁊ herodiadem: q̄ꝫ illicitas nuptias fecerint. Et nō liceat fratre viuēte germano illi⁹ vxorē ducere: malens periclitari apđ regem: q̄ꝫ ꝓpt adulationē esse imemor p̄ceptoꝝ dei. ℟. Misso herodes spiculatore precepit amputari caput ioānis in carcere. Quo audito venerūt discipli eius ⁊ tulerūt corp⁹: et posuerūt illud in monumēto. ℣. Misit rex incredulus ministrū detestabilē. ⁊ amputare iussit caput ioannis in carcere. Quo audito. lc. viii.

Et cū oportunus dies accidisset: herodes natalis sui cenā fecit principib⁹ ⁊ tribunis ⁊ primis galilee. Soli mortaliū herodes ⁊ pharao leguntur diē natalis sui gaudijs festiuis celebrasse. Sed vterq̄ rex infausto auspicio festiuitatem suā hūano fedauit sanguine. ℟. Accedentes discipuli sancti ioānis baptiste Tulerunt corpus eius ⁊ sepelierūt illđ. ℣. Jussu herodis amputatū ē caput ioānis baptiste: quo audito discipuli eius Tulerunt. Lctō. ix.

Ex vtriusq̄ igit exemplo ꝓbatur vtilius nobꝫ esse diem mortis future timēdo ⁊ caste agendo sepius in memoriam reuocare: q̄ꝫ natiuitatꝭ luxuriando celebrare. Nō em̄ ad laborē nascit in mūdo: ⁊ electi ad requiē ꝑ mortē trāseūt de mūdo. ℟. Miles xpi. aa. v. ps. Te deū. ℣. Corona aurea.

Herodes Ad laudes. ā. em̄ tenuit et ligauit ioannem ⁊ posuit in carcerē ꝓpter herodiadē. ps. Dñs reg. a. vij. ā. Puelle saltanti imperauit mater nichil aliud petas nisi caput ioannis. ān Dñe mi rex da michi

in disco caput ioãnis baptiste. ℣.
Da michi in disco caput ioannis
baptiste: et cõtristat⁹ est rex pro-
pter iusiurãdū. ãn. Misit rex in-
credulus ministrū detestabilē: et
amputari iussit caput ioannis in
carcere. Cp̄. Sapieñ. x.
EXpectatio iustorum le-
ticia: spes impiorū peribit.
Hy⁹. Martyr dei. aa. vii. ℣⁹.
Letabitur iust⁹. ãn. Misso hero-
des spiculatore: p̄cepit amputa-
re caput ioãnis i carcere: quo au
dito: discipuli eius venerunt. et
tulerunt corpus eius: et posue-
runt illud in monumento. ps.
Bñdict⁹. Cõmẽo. de sancta
sabina. ãn. Simile ē regnū celo-
rū hoī negociatori. cc. ii. Ad ter
tiã. cp̄ Expectatio. ℟. Gloria
et ho. Ad. vi. Cp̄z. Sapieñ. x.
FOrtitudo simplicis /
via dñi: ⁊ pauor his q̄
opanť malū: iust⁹ ietnū nõ cõ
mouebiť: impii aūt nõ ihabi-
tabūt sup ťrã. Ad. ix. Cp̄. ibi.
LAbia iusti cõsiderant
placita et os impiorū
peruersa: simplicitas iustorū
diriget illos ⁊ supplãtio per-
uersoꝝ vastabit eos. Ad vesp.
IUstus de Cp̄z. ibidē.
angustia liberat⁹ est: et
tradeť impi⁹ p eo: simulator
ore decipit amicum suū: iusti
aūt liberabūtur a morte. ãn.
Perpetuis nos dñe scti ioãnis ba
ptiste tuere p̄sidiis: et q̄to fragi-
liores sumus: tãto magis necessa
riis attolle suffragiis. ps. Magt.
Cõmẽora. de martyrib⁹. ãn.
Gaudent in celis. aa. viii. Oro.
MAiestatē tuã dñe sup-
plices exoram⁹: vt sic
nos iugiť sctõꝝ tuorū felicꝫ ⁊
adaucti ꝯmẽoratiõe letificas
ita semp supplicatiõe defen-
das. P. Inui. Mirabilē deū. L. i.
CUz feruor ⁊ furor dio-
cletiãi sctis dei penas
inferret: ⁊ mortē in eos ꝯuer-
tens q̄cq̄d tormētoꝝ excogi-
tari poterat: felicē p̄sbiterꝝ in
fide pbatū ad draccū vrbꝫ p̄-
fecti filiū mittit: aut necandū
aut fidē abnegaturū. Qui vt
deū õib⁹ thurificaret nõ deo
ad statuã serapis duct⁹ in fa-
ciē eius sufflat ⁊ idolū corru-
it. Inde ad statuã mercurii ⁊
ad simulachrū diane ductus
vtrūq3 simulachrū in dei noīe
cõfudit ⁊ psternit spiramine.
℟. Tradiderunt. Lcõa scda.
Erat aūt nõ lõge ab hoc lo-
co arbor excelsa / magnitudi-
ne p̄stans tpe sacrificii ab in-
colis errãtib⁹ frequētata: eo
celebratior quo ibi deoꝝ vis
⁊ virtus videbatur ingētior.
Hec arbor igiť iussu scti ra-
dicit⁹ est euersa: et ipa ruēte:
ruūt ⁊ idola i minutas parti-
culas. ℟. Hec ē vꝑa frater. L. iii.

Consulitur sup his draccus qui felicē remādat gladio feriēdū. Vex cū sctūs ad martyriū ducitur: obuiuʒ habuit quēdaʒ qui tortores arguēs cū felice fidē ↄfitetur eandē: ꝛ palmā martyrij sitiēs/ipsā cū felice feliciter suscipiēs. Qui ꝓpter nomē icognitū: adaucti sortit⁹ est vocabulū: quoꝝ corpa xpiani terre cōmittunt tertio kalēdas septēbris. ℟. Iusti autē imperpetuū. an. Cum audieritis. ¶ De scō egidio abbate. an. A progenie. Oro.

Pretēte nob' dñe miāʒ tuā: ꝛ beati egidij abbatis intercessio cui⁹ nos dedisti patrociniis adiuuari: tribue vt maiestatē tuaʒ exoret ꝓ nobis. P. Cōmēo de scō prisco martyre. ā. Hic est vir q. Ofo de cō. aa. v. Iuul. Adoremus xpm regē. bb. v. Lect. j.

Sanctus egidius regia stirpe ꝓgenit⁹/fide suscepta: iā totus diuio feruēs amore cuiusdaʒ miseri nuditati ↄpatiēs parentū non cōsiderato timore: ꝓpriā largitus est tunicā: ꝓ quo a parentibus velut eis vnicus facilē consequitur veniā. Quibus in proprio defunctis: patrimonij sui xpʒ fecit heredē.

Interea quēdā Lctō scda. grauiter a serpente ꝑcussū et morti primū: saluti restituit. Demoniacū etiā quēdam ad sensū: ꝛ ad cor reuocauit. Verū vbi sctī virt⁹ pre magnitudine sua latere nō potuit: cōfluebāt ad eū plurimi corporis ꝛ aīe remedia postulātes. Nec vbi dator hylaris ꝛ quod daretur abunde aderat: spei sue munere frustrabātur. L. iij.

Timens ergo sanctus egidius ex miraculi rumoribus suum mutilari meritus: heremum petijt. Cui ibidē ad solarium cerua diuinitus cōceditur certis temporibus lact̄ prebens alimontā. Lctō. iiij.

Sed nec sctūs sic latere potuit: venatū ei ꝓgēs regis flauij familia/ceruā cōspectā canib⁹ insequit̄ nec ꝓficit. Nā sāctus ceruā videns territā prece liberat. Cū igit̄ die scda similis conat⁹ fine finiretur simili. Tertia die rex cū ministris egreditur. Lc. v.

Dimittuntur igitur canes ꝛ fallūtur: currūt ministri cum iaculis nichil ꝓficientes: volant missilia sed frustra. Dirigitur itaqꝫ sagitta q̄ nemoris dēsitatē habēs ꝑulā sācto vuln⁹ infligit: quē i ꝓrio rex cū suis reperit et reptū venerat̄ ꝛ orat. Plurima offerens donaria a quorū tñ receptu sctūs manū cohibet. Lec. vj.

Uerũ iterũ ꝛ iterũ sctm̃ visi-tans hortatur vt pluriũ stu-dens saluti se ministrãte diui tias cenobiũ cõstruat. Qd ꝛ sctũs gratanter amplectitur si rex collecti gregis patrẽ ꝛ protectorẽ se spõdeat. Ad ce-nobiũ igitur locandũ signat area: ꝛ cenobio circumquaqꝫ quiqꝫ cõferũtur miliaria. l. 7. Euãgeliũ. Dixit symon petr⁹ ad iesum. ꝛ ceta. bb. vi.

Sruitur igitur eccl'ia: grex colligit / religio crescit/ ꝛ fides cõualescit. Nec hoc i-peratorẽ karolũ latuit. Unde vt ad se declinet dei famuluꝫ prece sollicitat ꝛ nũcijs. Qui regẽ nolens offẽdere simul-qꝫ eius saluti sperãs se posse cõsulere iter libenter arripit: ꝛ cõsummat ꝓspere. Lec. viij

Consulit rex hunc venientẽ de salute aie ꝛ sãcti precib⁹ se cõmẽdat sollicite. Pctm̃ aũt fecerat qd nem ini nec ipi sctõ ausus est confiteri. Quod tñ ꝓxima dñica sctũs in cano-ne dño ꝓ rege depcãs: p ce-dulã ab angelo delatã ꝛ per-petratũ didicit ꝛ cognitũ de-let. Unde a rege plurimis di tatus donarijs: ad monaste-rium reuertitur. Lectio. ix.

Ubi apud nemãsiã vrbẽ ho-spitatus: filiũ principis q̃ tũc obierat / a morte suscitauit.

Post hec ꝓ eccl'ia sua cõfir-mãda: limina visitãs apl'ica: a summo põtifice honorifice susceptus: que petijt obtinet priuuilegia: ꝛ quedam ostia mire sculpture a domino pa-pa postulata et collata tiberi cõmittit: et domi suscipit. In euãge. ã. Ad te clamãtes. bb. v. ãn. de sctõ pusco. Hic vir despi ciens. aa. vij. Ad sctõs vel. ã. Hodie mũdo supna. bb. v. ¶ In translatiõe scti cuthberti epi. In euãge. ã. Oriẽs sol iusticie. quere i festo eiusdẽ. ii. vi. or.

Deus qui sacerdotꝫ tui excellẽtissimi cuthber ti vitã oĩ gl'ia apl'ica decora-sti: presta q̃s; vt qui glorifice trãslatiõis sue festa celebra-mus: per ipsius suffragia tua semp ꝯsequamur bñficia. P. Inuit. Unũ deũ. bb. iij. Lctõ. j.

Aperiẽtes itaqꝫ sepul-chrũ scti cuthberti: in-uenerũt corp⁹ totũ quasi ad-huc viueret integrũ / et flexi-bilib⁹ artuũ ꝯpaginib⁹ mul-tum dormienti q̃ꝫ mortuo si-milius. Sed ꝛ vestimẽta oĩa quibus indutũ erat nõ solum itemerata: verũetiã prisca no uitate et claritudine mirãda patebãt. ℟. Iurauit do. bb. 4.

Quod vidẽtes nimio Fc. ij. mor timore sũt ꝛ tremore p-culsi: adeo vt vix aliq̃d loqui

vix auderēt intueri miraculū qđ patebat:vix ipi quid agerēt noscēt. ℟. Ecce vere israelita. Attulerūt autē an- Lctō.iij. tistiti partē indumētoꝝ:q̄ sāctum corpus ambierāt. Que cū ille munera gratanter acciperet:miracl'aq; libēter audiret. Nā ⁊ ipa indumēta q̄si patris adhuc corpori circūdata miro deosculabat affectu. Noua inq̄t indumenta ꝑ his q̄ tulistis circūdate: ⁊ sic reponite in techā quaꝫ parastis. ℟. Gloriose felicitatis. an̄. O magne presul cuthberte. bb.v.

¶ De sancto bertino abbate In. Justū deduxit. bb.v. Orō.

Deus qui btm̄ bertinū cōfessorē tuū atq; abbatē in t'ris vita laudabili decorasti: ⁊ in celis eterna glīa hodierna die sublimasti: eius q̄s meritis intercedētib⁹ vita nr̄a apud te cōmendetur. P. Solita cōmēo. Jnuit. Regem confes. bb.v. Lectio prima.

Egregius bertinus abbas post bti audomari obitum multꝫ vixerat annis: turbāq; monachorū sub districto sancte regule iugo custodiebat. Quadaꝫ ergo die venerabilis quidā comes ad eccl'iam venit:et ibidē orōnē cōplēs ad btm̄ bertinū venire neglexit. ℟. Beatus vir qui post aurum. Lectio secūda.

Eodē die nūci⁹ ad btm̄ bertinū venit:dicēs. Dn̄e mi beniuol⁹ amic⁹ tuus postq; hac die de basilica scti audomari prexerat medio vie spacio de suo cecidit equo: ⁊ multꝫ collisis mēbris:femoreq; cōfracto:penitus sibi subitā mortē adesse putat:nisi eū ꝑ vestras orōnes pietas liberet diuina. Tūc vir sctūs ei suā benedictionē misit: ⁊ eadē hora sanatus est. ℟. Amauit eū dn̄s. L.iij.

Tres igit viri nocte dn̄ica ad piscationē ibāt: et tantam multitudinē piscīū capiebāt: quātā nūq; antea vna p̄ēdiderāt nocte. Post piscationē vero leti nauigabant ad portum:sed de nauicula se mouere nō potuerūt: vltio eīm diuina sup eos venit ꝑpter noctꝫ dn̄ice trāsgressionē. Jlle vero qui auditū ⁊ ambulādi amisit vsuꝫ:ad scti bertini sepulchrū pristinā recepit sanitatē. Etiā et alii duo/ibi sunt sanati. ℟. Uir israelita gaude. a. Euge serue bone. bb.v. Solita cōmēo.

¶ Scti adriani martyris. Jn euāge. a. Hic ē vir qui nō. aa.v.

Presta q̄s oṗs Orō. deus:vt qui bti adriani martyrꝫ tui natalicia colimus:a cūctis malis imminētib⁹ eius intercessiōe libere-

mur. P. Solita pmēo. Inuit. Regē martyrū. aa. v. Nocturna legantur. Lectio prima.

SAnct⁹ adrian⁹ cernēs xp̄ianos in tormētꝫ: dixit ad eos Adiuro vos p deum viuū p quo hec patimini dicite michi in vitate: que remūeratio vr̄a quā expectatis p his tormētis? Cui viginti tres martyres dixerūt. Expectam⁹ qđ nec ocľus vidit: nec auris audiuit: nec ī cor hoīs ascēdit: inenarrabile bonū qđ pparauit de⁹ his qui diligūt eū. R. Iste cognouit. Lctō. ij.

AUdiēs adrian⁹ hec: statim exiliens stetit in medio eor: ⁊ dicebat his qui gerebāt pre ceptoris officium. Annotate pfessionē meā cū sctis athletꝫ dei qr ego xp̄ian⁹ sū. Qđ audiēs maximian⁹ furore repletus: iussit eū ferro vinctū cuꝫ reliq̄s sctis martyrib⁹ ad carcerē ptrahi. R. Dn̄e pueīsti. L. ȝ

SEd cū sctūs xp̄i imobilis ī fide xp̄i psisteret: iubente eodē maximiano ipatore: diutissime p fide xp̄i afflict⁹ est. Ad vltimū cōfractꝫ cruribus ⁊ prescisis pedib⁹ necnō ⁊ manu: orās ⁊ gr̄as deo agens cū alijs vigintitrib⁹ socijs btm̄ reddidit spm̄. R. Stola iocunditatis. ān. Btūs vir qui suffert. Cōmēo. solita. ¶ In natiuitate btē marie vir. gl. ad prīas vesp. ān. Felix valde es. cū ceteis āīs. et p̄is vt in ei⁹ assūptiōe. vtō. ſſ. iiij. cp. Ego quasi vitis. vtō. in pceptiōe eiusdē. ee. vj. R. Ad nutū dn̄i nr̄m ditant' honorem. Sicut spina rosam genuit iudea mariā. v. Ut viciū virtus operiret: gr̄a culpā. Sicut. Hy⁹. Aue maris stel. ār e ā. i cōm. eiusdē. cc. 8. v. Diffusa est gr̄a. In euāge. ā. Natiuitas tua dei genitrix virgo: gaudiū annūciauit vniuerso mūdo: ex te em̄ ort⁹ est sol iusticie xp̄s deus nr̄: q̄ soluēs maledictionē dedit benedictionē: ⁊ cōfundens mortē donauit nobis vitā sempiternam. ps.

SUpplica-Oro. (Mgt. tionē fuor tuor deus miserator exaudi: vt q̄ in natiuitate dei genitricis ⁊ vginis marie cōgregamur: eius intercessiōib⁹ a te de instantibus periculis eruamur. P.

¶ Ad cōple. post cōfessionē. v. Aue maria. v. Post partū. v⁹. Speciosa facta es. Inuit. Corde ⁊ voce simul xp̄ꝫ regē veneremur Uirginis ⁊ matris iubiletur nobilis ort⁹. ps. Uenite. Hy⁹. Quē tra. vtō. cc. 8. In. i. noc. ān. Hodie nata ē btā vgo maria ex pgenie dauid p quā sal⁹ mūdi credētib⁹ appuit. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ān Btissime vginis marie natiuitatē deuotissime celebremus:

vt ipsa p nobis intercedat ad dñz deū nrm. ps. Celi enar. a.vj.ā. Quādo nata ē vgo sacratissima tūc illūinatꝰ ē mūdꝰ stirps btā radix scā: et bndictus fructꝰ vētris eius. v. Dñi ē t. b.ij. v. Diffusa.

Approbate cōsue- lc.j. tudinis est apd xpi anos inter oēs sctōs mēoriaz btissime vginis eo frequētiꝰ agere atqz festiuius: quo maiorē grām apud deū creditur inuenisse. Vñ post alia qdam tpiꝰ antiquiora solēnia nō est cōtēta deuotio fideliū: qn natiuitatis solenne supadderet diē hodiernū. R. Hodie nata ē btā vgo maria ex pgenie dauid: per quā salus mūdi credentibus apparuit. Cuiꝰ vita gliosa lucez dedit seculo. v. Btissime vginis marie natiuitatē deuotissime celebremꝰ. Cu.

Hac vtiqz. lc.ij. die peculiariter in ecclia recitādꝰ eē videat liber iste q de ortu btē marie vginis atqz vita scriptus inueniebat: si non iudicassent eū pres inter apocripha nūerandū. Et qm magnis ac sapiētibꝰ viris ita visum est. Nos alia quedā sz nō aliena legētes ecclīasticū ordinē debitz officijs exeqmur. R. Btissime vginis marie natiuitatē deuotissime celebremus. Ut ipa p nobis intcedat ad dñz iesū xpm. v. Gliose vginis marie ortū dignissimū recolamus. Ut. lc.iij.

Beata ergo mat dñi nrī iesu xpi et perpetua virgo maria/ priusqz nascerer: oraculis est pnūciata et designata miraculis. Nata vero pgenie diuinitꝰ ordinata priuilegio vtutū isignijs enituit/ saluatorem edidit: a qua glorificata in celo: nunqz terrigenis patrocinari desistit. R. Ad nutū dñi. vrs. in ves. In.ij.noc. ān. Hodie nata ē virgo maria ex semine abrahe; letant archāgeli exultāt oēs scti congaudet ois mūdus. ps. Eructauit. c.viij. ān. Dignū nāqz est vt ei cuz summa deuotiōe famulemur: per quā nobis virginitatis insignia pullularūt. ps. Deus noster refu. ān. Bndicta et venerabilis sācta maria virgo dei genitrix cuiꝰ natiuitatem celebramꝰ: vt intercessio illiꝰ sit pro nobis ad dñz. ps. Fūdamēta. c.viij. v. Specie tua. l.4.

Namqz referamꝰ vnū de pdaratis oraculis. Dixit etēnꝰ ad veterē: dñs ad serpētē. Inimicitias ponā inter te z mulierē z semen tuū z semen illiꝰ. Ipsa cōteret caput tuū. R. Gliose vginis marie ortū dignissimū recolamꝰ. Cuiꝰ dñs hūilitatē respiciēs āgelo narrāte pcepit redēptorē mūdi. v. Cū iocūditate natiuitatē beate marie celebremus. Cuius dñs. Lec.v.

Quid est fratres ī loco hoc ſpētis caput terere nisi principalē diaboli suggestionem id est cōcupiscētiā resistēdo supare? Si ergo q̄ritur q̄naȝ mulier huiusmodi victoriam opata ē: pfecto nō inuenit in linea gñatiōis hūane/donec pueniat ad illā / de qua nunc agit que est sctā sctōꝝ. Et si interroget. In quo serpētis caput ipa cōterit? Nimirū in eo qꝛ ꝟginitatē simul ꝛ hūilitatē sacrificauit deo. ℞. Regali ex pgenie maria exorta refulget Cui⁹ pcib⁹ nos adiuuari mēte: ꝛ spū deuotissime poscim⁹. ℣. Hodie nata est btā ꝟgo maria ex pgenie dauid. Cuius. Lctō. vj.

Uirginitate nāqꝫ ſuata pbatur extinxisse cōcupiscētiā carnis: hūilitate q̄ facit pauperē spū/cōcupiscētiā ment꜡. Sicqꝫ principali suggestiōe diaboli victa: viciorūȝ caput ꝟtutis pede calcauit. Non tñ hoc solo sed eo q̄ꝫ maria triūphauit qꝛ de sua mundissima carne corpata sapientia vicit vsqueq̄qꝫ maliciā: attingēs a fine vsqꝫ ad finē fortiter: ꝛ disponēs oia suauiter. ℞. Solē iusticie regē paritura supremū. Stella maria maris hodie pcessit ad ortū. ℣⁹. Cernere diuinum lumē: gaudete fideles. Stel. In iij. noc. ān. Natiuitas est hodie sancte marie ꝟginis cui⁹ pulchritudinē respexit deus et visitauit humilitatē eius. ps. Cantate. i. f. ij. ān. Ista est speciosa electa a dño cui⁹ natiuitatē celebremus: vt ipa intercedat p nobis ad dñȝ iesum xp̄m. ps. Dñs reg. exul. f. ij. ān. Hec est regina virginū q̄ genuit regem velut rosa decora virgo dei genitrix p quā reperimus deū ꝛ hoiem: alma virgo intercede p nobis oibus. ps. Cantate. ij. f. iij. ℣⁹. Adiuuabit eam. Initiū sancti euangelij Secundū Matheum. j.

Liber gñatōis iesu xp̄i filij dauid. q̄re s in cōcep. btē marie viginis. ee. vij. ℞. Corde ꝛ animo xp̄o canam⁹ gl'iaȝ In his sacris solēnijs precelse genitricis dei marie. ℣. Oēs i vnū cōgregati collaudem⁹ dñȝ iesū xp̄ȝ. In. Felix valde. ll. v. ℞. Stirps iesse virgā pduxit ꝟgaqꝫ florē. Et sup hūc florem requiescit spirit⁹ almus. ℣. Uirgo dei gēitrix ꝟga est: flos filius ei⁹. Et. ſ. Te deū. ℣. Speciosa facta es. Ad lau. ā.

Natiuitas gloriose virginis marie ex semine abrahe orta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. ps. Dñs reg. ān. Natiuitas est hodie sctē marie virginis: cui⁹ vita inclita cūctas illustrat eccl'ias. ān. Regali ex pgenie maria exorta refulget: cuius precibus nos adiuuari: mente et

spũ deuotissime poscim⁹. a. Corde z aio xpo canamus gl'iaz i his sacris solēnijs preclse gēitricis dei marie. a. Cū iocūditate natiuitatē btē marie celebrem⁹ vt ipa pro nobis intercedat ad dñm deum nostrū. cp. Ego quasi vit. Hy⁹. Fit porta. qre s. ee. vii. ℣. Elegit eā deus. In euāge. a. Natiuitatē hodiernā ppetue ꝟgi nis gēitricis dei marie solēniter celebrem⁹: qua celsitudo throni processit all'a. ps. Bñdict⁹. Ad tertiam. Caplm. eccli. xxiiii.

Ego mater pulchre dilectionis et timoris et agnitiōis z sancte spei: in me ois grā vie z veritatis: in me ois spes vite z ꝟtutis. ℟. Dif fusa est grā. Ad. vi. cpz. ibidē.

Trāsite ad me oēs qui cōcupiscitis me: z a generatiōibus meis implemini spūs em me⁹ sup mel dulcis: et hereditas mea super mel z fauum. Ad. ix. Cpm. ibidem.

Qui audit me nō cōfundet: z q̄ operātur in me nō peccabūt: z qui elucidant me: vitā eternā possidebunt: ¶ Ad scdas ves. ãe de lau. pl Dixit dñs. Cōfitebor. Btūs vir. De pfundis. Memēto.

Hodie nata cp. ex bist. ē btā ꝟgo maria ex pgenie dauid: p quā sal⁹ mūdi credentib⁹ appuit. ℟. Stirps iesse. hy⁹. Aue maris stella. ℣. Diffusa. an. Glīose ꝟginis marie ortū dignissimū recolam⁹: que z genitricis dignitatē obtinuit: et ꝟginalē pudiciciā nō amisit. ps. Mgt. Cō. de sctō gorgonio an. Iste sctūs. ℣. Glīa z ho. or.

Sanct⁹ martyr tu⁹ gorgoni⁹ q̄s dñe sua nos itercessiōe letificet: z pia faciat solēnitate gaudere. Per. Ad mat. a. Hic est vere martyr. Teneri debēt octa. nati. btē ꝟgis sicut assūptiōis. Inuit. In honore. hy⁹. Quē terra. a. Bñdicta tu in mulierib⁹ zc. Sicut myrrha. Speciosa facta. zc. vt s. ff. vii. infra octa. assumptiōis marie. Ad bñdictus z mgt. ãe. de nocturnis. Lec. i.

Sancte dei gēitricis natiuitas ignorabatur in eccl'ia sic reuelata ē. Solitarius quidā sctē vite singulis ānis armoniā in celo audiuit nocte natiuitati ei⁹. Qui cuz miraret q hoc alio tpe nō audiret: rogauit deū vt sibi ostēderet q̄d hoc significaret. L. ii

Cui angelus apparēs dixit Uirgo ppetua q̄ deū genuit hac nocte nata fuit: qd lz ab hoib⁹ ignorat: ab āgelis aūt solēnit pagit. Qua reuelatione diuulgata ei⁹ natiuitas celebrari ab eccl'ia istituta ē. L. iii.

Hec ē btā ꝟgo maria ange-

loꝝ ꝛ hoim oi laude dignissima mr̄ ꝓphetali vaticinio p̄conizata: āgelico oꝛe salutata ꝟtute scti spūs obūbꝛata: redēptoꝛē celi ꝛ terre mirabilit atq3 medicinalit enixa ē. Cō. de sctō audomaro. cū. ā. Cōfessoꝛ dñi. bb. 3. ꝟ. Ecce sacer. Oro de cōi suffra. 1ͦ epi ꝓfes. Dic. 3.

HEc est ꝟgo q̄ prie lc. j. mr̄is eue maledictionē hūano gñi abstulit: ꝛ generādo legislatoꝛē: antiquā captiuitatē: ipi⁹ bñdictiōe paradiso restituit. Hec ē gl'iosissima ꝟgo q̄ de itemerato vteri cellario celestē panē ꝓtulit mūdo: ac deiceps ꝟgo ꝑmanēs minime caruit castitat3 sigillo. Que vt ait quidā ventre btō gaudia mr̄is habēs cum ꝟginitatis honoꝛe nec pꝛimā similē visa ē nec hr̄e sequētē.

Hec est que genuit Lctō. ij. solē iusticie largitoꝛē eterne vite: dñ3 videlicet iesum xp̄3 reparatoꝛē hoi3: gaudiū angeloꝝ/splēdoꝛē ꝓphetarū ac p̄riarchaꝝ: oꝛnamētū aplōꝝ: coꝛonā martyꝝ/gēmā ꝯfessoꝝ/pulchꝛitudinē ꝟginū/fundamētū iustoꝝ/ spem pctōꝝ/ fontē vite et'ne sitiētiū salutē oim in se fideliter credētium.

Hec ē pijssima interuētrix hoim: exēplū ꝛ dec⁹ ꝟginum: que illā imitātes vitam studēt tenere angeloꝝ: quoꝝ cōsoꝛtio pariter cū ipa ꝑfruētur in regno celoꝝ. Uirginitas em̄ angelica est vita: q2 sicut angeli absq3 vlla coꝛruptiōis macula dño famulant i celis: ita ꝟginitas imaculato coꝛde ꝛ coꝛpe q̄3tū fragilitas sinit hūana: dño famulari satagit in terris. Cōmēo. de sctō audomaro. ā. Btūs vir audomarus talent. aa. vij. ꝟ. Just⁹ vt palma. Ad vel. cōmēo. de martyꝛib⁹ Protho ꝛ iacicto. ā. Fulgebūt iu. aa. 8. ꝟ. Letami.

BEatoꝝ martyꝛū Oro. tuoꝝ pꝛothi et iacincti nos dñe foueat p̄ciosa ꝯfessio ꝛ pia iugiter itercessio tueat.

P. Quarta die. Lctō pria

QUāto igit btissimā dei genitricē mūdi reginā cūct3 sctis p̄dicandā laudare cupim⁹: tāto magnitudie laudis ipius deficim⁹. Et q̄ apli⁹ fluctus tā ꝓfundi pelagi aggredi cupimus eo altitudine p̄conioꝝ: velut altis gurgitib⁹ vnda quoq3 exiguaꝝ virium obꝛuti: vt naufragium passi obmutescimus. Lec. ij.

S3 q̄3uis digne laudare nō sufficiat nr̄a puitas/vtinā benignissimā adiutricē mereat hr̄e humana fragilitas Assit nob3 ꝓpicia q̄ illum generare meruit q toci⁹ mūdi tulit crimina

Dignet opē ferre l. 3. miser3 sua pietate gēitrix illi⁹

q̃ totũ orbẽ mũdat a sua iniq̃tate. Suscipiat igit̃ gemitus pauperꝝ clamores ꝑegrinoꝝ suspiria iuuenũ: vota ꝟginũ: lamẽta viduaꝝ/ ꝑces oĩꝫ sua sctã suffragia deposcẽtiũ: que cũctꝭ sctis lumẽ effudit verũ dñꝫ nr̃ꝫ iesũ xp̃ꝫ. Cõ. de mar. ã. Absterget. bb.2. Quita die. ĩ oct. ad primas vesp. Cõme. de martyribus. ãn. Isti sũt scti dei. aa.8.ꝟ. Letamini in dño. Or.

Presta q̃s. o. d. vt sic deuotissime ppl's xp̃ian⁹ ad sctõꝝ sacerdotũ tuoꝝ cornelij ⁊ cypriani tpalẽ festiuitatẽ decurrit ita ꝑfruat̃ etna: ⁊ q̃d vo tis celebrat ꝯꝑhẽdat effectu. p. Ad mat. ã. O veneranda mar. bb.2. ¶ Sexta die vel in do. ĩfra octa. natiui. btẽ ꝟgi. lc. j.

Merito beatissima ꝟgo maria singl'ari ꝑconio a nobꝭ extollit̃: q̃ singulare cõmerciũ mundo ꝓbuit: deniq̃ tñ se ad celi fastigia subleuauit vt ꝟbũ qd̃ erat in pricipio apd̃ deũ de supna celi arce su O felix maria l. ij. sciperet. ⁊ oĩ laude dignissĩa: o gẽitrix gl'iosa: o puerpa sublimis cuius viscerib⁹ auctor celi t̃req; ꝯmittit̃: o felicia oscula lactẽtis labijs ipressa. Hec ẽ imaculata ꝟgo fecũda ĩ ꝑtu ꝟgo lactãs ãgeloꝝ ⁊ hoĩꝫ cibũ ac Cũ iter crebra l.3. nutriẽs. indicia reptãtꝭ ĩfãtie: vtpote ver⁹ ex te fili⁹ tibi mr̃i alluderet: cũ ver⁹ de⁹ dei genit⁹ tibi imparet. Nã auctorẽ tuũ ipa ꝯcipiẽs edidisti ĩ tpe: puberẽ habẽs añ tpa ꝯditorẽ. lc. iiij.

Auctor mortꝭ diabol⁹ cui⁹ inuidia mors itroiuit ĩ orbẽ t̃raꝝ: oẽ gen⁹ hũanũ ĩ prio parẽte veneno neq̃tie sue potauit: et q̃si arborẽ ĩ radice añq̃ ples ꝓpagines Inde ẽ l. v. ꝓdiret: viciauit ꝙ radix viciata q̃tidie idesinent̃ frõdit frõdesq; ei⁹ idesinẽter ꝑ mortẽ marcescũt. Et sepe ꝯtigit ꝙ auꝝ fulgẽs/ reperiat̃ in luto: ⁊ ex pungente spina rubẽs rosa oriat̃. lc. vj. Hec ei opãte ꝓuidẽtia diuina ex radice viciata sine vicio ꝓdijt: vbi intelligit̃ btissima ꝟgo maria attestãte esaia qui ait. Egrediet̃ ꝟga de radice iesse: ⁊ flos de radice ei⁹ ascẽ Hui⁹ ei gl'iose vir l.7. det. gis id ẽ sctẽ marie figurã tenuit ꝟga illa: q̃ in ministerio aarõ sacerdotꝭ. Iubẽte autẽ sctõ moyse in tabernacl'o posita: atq; alt̃a die dei sola ꝟtute frõduit: nuces ꝓtulit: q̃ ꝓculdubio ꝟgo maria ẽ q̃ sola dñm pepit: ⁊ post ꝑtũ ꝟgo ꝑ Per hãc ꝙ auctor l. 8. mãsit. vite auctorẽ mortꝭ potẽt̃ dãnauit: dum per ꝟginis filium damnauit mulieris peccatũ. Scriptũ est eñ. Initiũ pcti a

mulіere incipit: ꝛ nos ꝑ illam oēs morimur. Et itez adam nō est seductus: mulier autē seducta est. Lectio nona. Cōtrario aūt cepit a ꝟgine reparatio vite: ꝑ cui⁹ filiū dn̄m nr̄m iesum christū oēs resurgimus. Sicut scriptū est. Sicut in adā oēs moriūtur: ita ꝛ in xp̄o oēs viuificabuntur. Ipi gloria ꝛ impiū: in secula scloꝝ amen. ¶ In exaltatione sancte crucis. Ad primas vesꝑas super psalmos. ān.

cce crucē dn̄i fugite partes aduerse vicit leo de tribu iuda: radix dauid all'a. ꝓ. Oīa laudate. ān O crux benedicta que sola fuisti digna portare regē celoꝝ ꝛ dn̄m. ān. O crux bn̄dicta qꝛ in te pepēdit saluator mūdi: ꝛ in te triumphauit rex angeloꝝ all'a. ā. Crux fidelis inter oēs arbor vna nobilis: nulla silua talē ꝓfert fronde flore germine: dulce lignū dulces clauos dulce pondus sustinet. ā. O crux benedicta q̄ sola fuisti digna portare regē celoꝝ ꝛ dn̄m. cꝓ. Christus factus est. ℟. O crux gl'iosa / o crux adorāda / o lignū ꝓciosum ꝛ admirabile signū Per quod et diabolus est vict⁹ ꝛ mūd⁹ xp̄i sanguine redempt⁹. ℣. O crux admirabilis / euacuatio vulnerꝫ: restitutio sanitatꝫ. Per. Hy⁹. Salue crux sancta. cc. v ℣. Hoc signū crucis. Sup mḡt. ān. Sanctifica nos. Oratio.

Deus qui vnigeniti filij tui dn̄i nostri iesu christi precioso sanguine hūanū genus redimere dignat⁹ es: cōcede ꝓpici⁹: vt qui ad adorandā crucē cōueniūt: a pctōꝝ nexibus liberētur. Per eūdē. Inuit. Adorem⁹ crucē iesu christi Cuius hodie celebram⁹ exaltationē. ps. Venite. Hy⁹. Salue crux sctā. In. j. noc. et ceteris. āe. ℣. ꝛ ℟la oia vt s̄. l cōmēora. sctē crucis. cc. v. l. j.

Exaltatio sctē crucis solēniter ab ecclesia celebratur: qꝛ in ea fides q̄plurimum exaltata fuit. Anno em̄ dn̄i sexcētesimo decimoq̄nto: ꝑmittēte dn̄o flagellari ppl'z suū ꝑ seuitiā paganoꝝ: cosdroe rex persaruꝫ: oīa regna terraꝝ suo imperio subiugauit. Hierl'm aūt veniens: a sepulchro dn̄i territ⁹ rediit: sed tn̄ partē sctē crucis quā sācta helena ibidē reliq̄rat: asportauit. Volēs aūt ab oīb⁹ coli vt deus: turrim ex auro ꝛ ar-

gento et interlucentibus gem-
mis fecit: et ibidem solis et lu
ne et stellarum imagines col-
locauit: atque per occultas fi-
stulas aque meatus adduxe-
rat: vt quasi deus pluuiam desu
per videretur infundere: et in
subterraneo specu: equi qua-
drigas trahentes in circuitu
ibant: vt quasi turrim moue-
rent: et tonitruum simularent.
Tu autem domine. Lectio .ij.
Filio igitur suo regno tra-
dito: in tali phano prophanus
resedit: et iuxta se crucem do
mini collocans: appellari se ab
omnibus deum iubet. Tunc
eraclius imperator: exercitum
copiosum collegit: et contra fi
lium cosdroe: iuxta danubium
dimicaturus aduenit. Tandem
vtrisque principibus placuit: vt
ipsi soli in medio fluminis pon-
te confligerent: et qui victor
euaderet: sine damno vtriuse-
que exercitus imperium vsur-
paret. Decretum etiam exijt:
vt quicunque principem suum
iuuare presumeret: cruribus
abscisis et brachijs ob hoc con
tinuo in flumine mergeretur
At eraclius totum se deo ob-
tulit: et sancte cruci deuotione
qua potuit commendauit. Am
bobus itaque in conflictu du-
rantibus: eraclio victoriam do
minus contulit: et contrarium
exercitum suo imperio subiu
gauit: adeo quod vniuersus po-
pulus cosdroe fidei christiane se
subdidit: et sacrum baptisma
suscepit. Tu autem. Lectio .iij.
Cosdroe autem ignorabat exi-
tum belli: quia cum ab omni-
bus odiretur: sibi a nemine in-
timatur. Eraclius autem ad eum
peruenit: et in trono aureo eum
sedere reperiens: eidem dixit
Quia lignum sancte crucis se
cundum tuum modulum ho-
norasti: si baptismum et fidem
christi susceperis: adhuc vitam
et regnum paucis a te acceptis
obsidibus obtinebis. si autem
hoc implere contempseris: gla
dio meo te feriam: et caput tu
um prescindam. Cum igitur il-
le acquiescere nollet extracto
gladio eum protinus decolla
uit: et quia rex fuerat sepeliri
precepit Filium vero suum de-
cem annorum: quem cum eo
reperit: baptizari fecit: et de sa
cro fonte ipsum suscipiens: re-
gnum paternum ei dimisit. L .iiij.
Turrim vero illam destru
ens: argentum in predam
sui exercitus tribuit: aurum vero
et gemmas ad reparandum
ecclesias quas tyrannus de-
struxerat reseruauit. Sacram
igitur crucem suscipiens hie
rosolimam repedauit. Cum-
que de monte oliueti descende-

ret: et per portã quã dominus passurus intrauerat: in equo regio et ornamẽto imperiali igredi vellet: repẽte lapides porte descenderũt: et iuicem quasi murus vel vnus paries se clauserũt. Sup quo cũctis stupẽtibus: angel⁹ dñi signũ crucis in manib⁹ tenẽs super portã apparuit dicens. Cum rex celorũ ad passionẽ p hãc portam intraret: nõ cultu regio: sꝫ humili asello igrediẽs hũilitatis exẽplũ suis cultoribus dereliquit. Et his dictis angelus abscessit. Tunc imperator lachrimis perfus⁹ seipsum discalciauit: et vestimẽta vsqꝫ ad camisiam exuit: crucemqꝫ domini accipiens vsqꝫ ad portam humiliter baiulauit. Moxqꝫ duritia lapidum celeste persensit imperium: statimqꝫ porta se suberigens liberum intrãtibus patefecit ingressum. Odor autem suauissimus qui eodem die. eodemqꝫ momento quo de turri cosdroe sacra crux fuit ablata: hierosolimis de persarum prouincia per tam longa terrarum spacia fuerat illapsus tũc rediit: oẽsqꝫ mirabili suauitate refecit. R Rex aũt f. vi. (Rex aũt deuotissimus: in has crucis laudes prorupit O crux splẽdidior cũctis astris mũdo celebris/ hoibus multũ amabilis: sanctior vniuersis: q̃ sola fuisti digna portare talentũ mũdi: dulce lignũ/ dulces claui. dulcis mucro/ dulcꝫ hasta. dulcia ferẽs põdera: salua p̃sentẽ cateruam in tuis hodie laudib⁹ cõgregatã: et tuo vexillo signatã. Sicqꝫ preciosa crux suo loco restituit: et antiqua miracula renouantur. Mortui q̃dã vite restituunt: paralitici quatuor curant: leprosi decẽ mundant: ceci quĩdeci illuminãt: demones effugant: et a variis lãguoribus plurimi liberant. Et sic imperator ecctias reparãs et regiis muneribus cumulãs: ad propria remeauit. Tu autem.

Secundum Joannem. xii.

In illo tp̃e dixit iesus turbis iudeorũ. Nunc iudiciũ est mundi. Et reliqua.

Homilia beati augustini epi.

Multa sunt iudicia dei: vnde dicitur i psalmo. Judicia dei: abyssus multa. Dicit eni apostolus: o altitudo diuitiarum sapiẽtie et sciẽtie dei: q̃ inscrutabilia sunt iudicia eius. Ex quibus iudiciis hoc est quod hic ait dominus. Nunc iudicium est mundi. Seruato illo iudicio in fine vbi nouissime viui et mortui iudicandi sunt.

Lectio octaua. Possidebat

ergo diabolus genus huma num τ reos suppliciorū tenebat cyrographo pctōꝝ. Dñabat in cordibus infideliū ad creaturaꝫ colendam: deserto creatore deceptos captiuosqꝫ detrahebat. Lectio nona.

Per xpi autē mortē et resurrectioneꝫ fides firmata ē: per eius sanguinē qui i remissionem peccatorum fusus ē milia credētium τ amplius a dominatu diaboli liberātur: xpi corpori copulātur: τ sub vno tantuꝫ capite eius fidelia mēbra vegetantur. ꝟ. Te deū. ℣. Omnis terra adoret te. In laudibus. O magnum pietatis. cuꝫ ceteris vts. cc.v. Capitulum Michi autem. cc.v. Hymnꝰ. Signum crucis. cc.v. ℣ꝰ. Dicite in natiōibꝰ. ān. O crux splēdi

Deus q̄ oro. (dior. cc.vj. nos hodierna die exaltationis sancte crucis annua solennitate letificas: presta quesumus vt cuius mysterium in terra cognouimus: eiꝰ redemptionis premia in celo consequamur. Per. Capitula et Rña sine alla. ad horas diurnales sicut in inuentiōe eiusdē habeantur. ll.ij. ❡ Ad secundas ves. āe. de laud. cp̄ꝫ Cōuiuificauit nos. ll.ij. Rēm. Per tuam crucem. cc v. hymnꝰ Salue crux. ℣. Hoc signum crucis. ā. Crux fidelis inter oēs. cc.v. sine alla. ps. Magt. Cō. de sancta maria. ān. Natiuitas tua. vv.j. Cō. de sancto Nicomede. ā. Iste sanctus. aa.v. ℣. Gloria τ honore. oro cōis de vno martyre non pōtifice ibidem.

❡ Ultimo die oct. nati. marie oīa vt in die sācto cū his lcōnibus. lc.j.

Beata maria ꝟgo regia honorū titulis cumulata: pculdubio sctā fuit ātequā nata. Ego puto qꝫ gloriosior τ copiosior sctificatiōis bñdictio/ quā i aliis sctis ab vtero sctificatis in eā sctāꝫ descēderit q̄ nō solū ipiꝰ sctificaret ortū: sꝫ τ vitaꝫ eius ab oī pctō deinceps imunē cōseruaret qđ alteri nemini i natꝫ mulierū credit eē donatū. l.ij

Decuit nimirū reginā ꝟginū: vt singulari priuilegio vitā absqꝫ oī pctō duceret: q̄ dū pcti mortisqꝫ pēptoreꝫ peret vite iusticieqꝫ munus obtie. Excepta ꝗ sctā ꝟgie l.iij. rct. maria si oēs scti τ sācte cū hic viuerēt iterrogati fuissēt vtꝝ sine pctō essent: oēs vna voce clamassēt. Si eni dixerimꝰ qꝛ pctm̄ nō habemꝰ nosipsos seducimꝰ τ ꝟitas i nobꝭ nō est.

Excepta inquā Lctō. iiij. hac sctā ꝟgie de q̄ ppt honoreꝫ domini cum de peccatis agitur: nullam prorsus

habere volo questionē. Scimus enī q̄ ei plus gratie collatum fuerit ad peccatum ex omni parte vincendum: que illum concipere et parere meruit quem constat nullum habuisse peccatū. Lectio quinta.

Beata nēpe maria lana mūdissima fuit et virginitate clarissima q̄ sola digna esset i se filij dei recipere dignitatē sicut lana cōchilij sanguinez vt ex eadem fieret purpura imperiali maiestati tantūmodo digna quā nullus esset dign⁹ induere nisi augusta prodit⁹ dignitate. Lectio sexta.

Unde quippe scim⁹ pro certo q̄ omnis marie vita et actio semper intēta fuerit dño Ipsa siquidē optimā partem elegit: Ideoq̄ promeruit q̄ ex ea dei filius angelo annūciante corpus redemptionis nostre suscepit. Lectio. vij.

Proinde factor omnium vt homo nasciturus de homie: talem sibi debuit matrem eligere quin potius concedere quā de se sciebat et sibi placituram nouerat. Voluit ergo esse virginem de qua immaculata immaculatus procederet omnium maculas purgaturus. Lectio. viij.

Voluit et humilē de qua mitis: et humilis corde prodiret: harum in se virtutuz hominibus exemplum saluberrimum ostēsurus. Maria que interpretatur domina siue illuminatrix clara stirps dauid: virga iesse hortus cōclusus fons signatus: mater domini: tēplū dei: sacrarium spiritus sancti virgo sancta/virgo fecunda virgo ante partum/virgo in partu: virgo post partum.

Salutationē Lectio nona. ab angelo accepit: et mysteriū conceptionis agnouit part⁹ castitatem requirēs: et contra legem nature obsequij fidem non rennuit. Hanc dominus ipse in cruce positus per sanguinis testamentum: virgini commēdauit discipulo: vt ipsum mater haberet vite comitem: quem filius nouerat integritatis esse custodē. ¶ Commemoratio de sācta eufemia. an. Ista ē virgo sapiēs. cc. i. or.

Omnipotens sempiterne de⁹ qui infirma mundi eligis vt fortia queq̄ confundas: concede propitius vt qui beate eufemie virginis et martyris tue solennia colimus eius apud te patrocinia sentiamus. Per. Commemoratio solita. Inuitatoriū. Regem virginum. Lectiones de cōi. Re/a. Hec est virgo sancta. Fuit virgo. Regnum mundi. an.

Simile est regnum celorum homini negociatori. Cōmēoratio solita. ¶ De sancto lamberto episcopo et martyre. ān. Hic ē vir qui non est derelictus. aa v.

PResta quesumus oro. omnipotens deus: vt beatum lambertum quem ecclesie tue pontificem concessisti et martyrem: suffragatorē nos facias habere perennez: et ad beatitudinis sue consortia pium itroductorem. Per. Cōmemoratio solita. Inuit. Regez martyrū. aa. viij. Lcō. j.

BEatus lambertus iam a primeua etate igne spūs sancti penetraliter iflāmat⁹: iuxta psalmi vocē: ibat quotidie de ꝟtute in virtutez quasi a deo ad hoc informatus. Mēte igitur recolligēs illud dn̄icum: Date elemosinā et omnia mūda sūt vobis: quod habere poterat paupe rib⁹ erogabat. ℟. Iste sanct⁹. Huius autē Lectio secūda. sanctissimi viri talis erat vita ⁊ tale erat martyriuz A theodardo enim episcopo traiectensi edoctus: ⁊ educat⁹ fuit Ipso per martyrium consumato: cum in episcopatu successisset inuitus. late diffusa est eius sanctitatis opinio. q̄ regi francie hilderico familiarissimus extitit; et in consilio aduocatissimus. ℟. Iust⁹ germinabit. Lectio tertia.

Rege autem illo interfecto sāct⁹ lābert⁹ ab epātu deiicitur: et quadā nocte dū inter suos somno intēderet. dom⁹ super eū infringitur/et duobus nepotibus ei⁹ ad arma currētibus: sanct⁹ vir ensem accepit/sed in proximo mutata sententia tā se q̄z ipsos super hoc corripit. et proiectis armis in se inimicoruz arma suscipiens deo spiritum reddidit. ℟. Gloria ⁊ honore. ān. Beatus vir lambertus talent.

¶ In vigilia btī mathei euangeliste oīa ferialiter cū hom̄.

I Secundum Lucā. v.

N illo tp̄e Vidit iesus publicanū nomine leui sedentē ad theloneū: ⁊ ait illi Sequere me. Et reliqua. Hom̄. venerabilis bede presbiteri.

Ad theloneū et ad curā dispēsationēq; vectigaliū dicit. Thelos eni grece: vectigal vocatur Idem autē leui qui et matheus est. s; lucas marcusq; ꝑpter verecūdiā et honorē euāgeliste. nomē ponere noluerūt vulgatū Lcō. ij.

Ipse enim matheus iuxta quod scriptum est Iustus in principio accusator sui est. in principio sermonis matheū se ⁊ publicanū noiat. vt ostē-

dāt legentib⁹ nullū ꝯuersum de salute diffidere. cū ipse de publicano in apostolum: de thelonear io i euāgelistam sit repente mutatus. Lctō. iij.

Et relictis omnib⁹ sequut⁹ est eum. Intelligens igitur matheus / quid sit veraciter dn̄z sequi / qui relictis omnibus sequitur: sequi enim imitari est. Ideoq; vt pauperem christum non tam gressu q̄ affectu sequi potuisset: reliquit propria qui rapere solebat aliena Hona de futuro festo. Ad vesperas oia in cōmuni de euāgelistis. lc. j.

Cum duo magi zaroen et arfaxat ethiopiaz deuētarēt in tātā superbiā prorupe runt q̄ se ab omnibus quasi deos adorari fecerunt Btūs itaq; matheus vrbem in qua erant: ingressus / et apud eunuchuz candacis regine quē philippus baptizauerat hospitatus. Lectio secunda.

Ita magorūz prestigia detegebat / q̄ quicquid illi in pnicie hominū faciebant: ipse ad salutem omnium destinabat. Plurimis autē ibidē baptizatis. die quadā cū de gloria dei populo loqueretur / ecce subito tumult⁹ exort⁹ ē i q̄ fili⁹ regꝫ mortu⁹ plāgebat. l. 3

Qui cum a magis astantibus non posset suscitari: suadebant regi q̄ deificato filio eius templum construi: et fabricari simulachrū oporteret Predictus autē eunuch⁹ magos faciēs custodiri: iubente rege sanctū matheū cū honore adduxit. Lctō. iiij.

Prosternente autē se ei regina pro filio Apl̄us facta orone cōtinuo suscitauit. Cū autē ex iussu regis omnes ad eū quasi ad deū adorandū cōfluerent populi: ille ignorātiā sic corripuit ꝛ eoꝝ animas sic cōuertit. vt de auro ꝛ argēto qđ ei attulerāt ecclesiā vbi cōuenirēt īfra triginta dierum spaciū cōsūmarēt. Baptizat⁹ autē ē rex ꝛ regina ꝛ sui. lc. v.

Cū autē sanct⁹ matheus in eadē ecclesia ānis vigintitribus sedisset / et totā ethiopiā ad fidē dn̄i baptizatis omnibus cōuertisset: hirtacus rex succedēs regi predicto ephigeniā filiā eius quā apostol⁹ iam xp̄o dicatā pluscq̄ ducentis virginibus p̄fecerat: habere cōcupiuit i vxorē: ꝛ promisit apl̄o dimidiū regni sui / si eam sibi faceret in matrimonium copulari Lectio sexta.

Cū autē apl̄us cōgregatis virginib⁹ p̄nte rege et ephigenia diu de bono matrimonij loqueret: putabat rex hoc

dicere: vt ephigeniā ad ꝯiugi um inclinaret: sed ille facto si lentio sic subiunxit. Cū bonū sit matrimoniū / bn̄ scitis astā tes: ꝙ si sponsam regis aliq̄s vsurpare p̄sumit / nō solū re gis offensā: sed mortē mere retur: nō q2 vxorē duxit: s3 q̄a vxorē dn̄i acciplēs: matrimo nium eius temere violauit.

Secūdum Matth. ix.

In illo tpe. Cū trāsiret iesꝰ vidit hoiē sedētē ad the loneū mattheū noīe: et ait illi Sequere me. Et reliqua.

Ex lcōne euāgelij audiuimꝰ ꝙ sedentē i theloneo matthe um: ⁊ tpalibus curis intentū repente dn̄s mirāt9 vocauit / et de publicano iustū / de the lonearlo discipl'm fecit. Quē etiā ꝑficiētibꝰ eiusdē grē cre mētis / de cōi discipuloꝝ nūe ro ad apostolatus ḡdū ꝓmo Nec solū p̄dicā- Rc.viij. uit. di / verūetiā scribēdi euāgeliū illi ministeriū ꝯmisit: vt q̄ ter restriū curā omiserat / celesti um esse talentoꝝ dispēsator i cipet. Qđ ob id itaq3 ꝓuiden tia diuia fieri disposuit / vt nul lū enormitas pctōꝝ nullū in numerum scelerū numerosi tas / a sperāda venia reuoca ret / cū hūc tātis mūdi nexibꝰ absolutū: tā celestē cōspiceret vt cōicato cum angelicis spi ritibus vocabulo / euāgelistā noiaret ⁊ esset. Lectio nona.

Uidit inq̄t iesus hominē se dentem in theloneo mattheū nomine. Uidit autem nō tam corporeo ituitu / q̄3 iterne mi serationis aspectibus / q̄bus ⁊ petrū negātē vt reatum suum agnoscere: ac deflere posset / aspicere dignatus est: quibꝰ populum suum egiptiaca ser uitute depressum: vt eriperet respexit: dicēs ad moysen vi dens vidi afflictionē populi mei qui est in egipto / ⁊ gemi tū eorum audiui ⁊ descendi li berare eum. Oratio.

Beati matthei apostoli tui ⁊ euangeliste domine pre cibus adiuuemur: vt qđ no stra possibilitas non obtinet eius nobis intercessione do netur. Per. In secundis ve speris. cōmemoratio de mar tyribus. ān. Isti sunt sancti qui. aa. vij. ℣ꝰ Letamini in domino.

Annue quesu- Oratio. mus omnipotens de us vt nos sctōꝝ martyꝝ tuo rū mauricij / exuperij / cādidi vi ctoris / ⁊ inocētij: ac vitalis so ciorūq3 eorūdē letificet festi ua solēnitas: vt q̄ꝝ suffragijs nitimur: natalicijs glriemur. Per. Inuit. Regē regū dn̄z. l. j.

Diocletianus impera tor audiēs multas gē

tes romano imperio rebellā-
tes/ad cōsortium imperialis
laboris herculum maximia-
num olim cōmilitonem suum
cesarem fecit: eūqꝫ cōtra gal
lias destinauit. Lectio scd̄a.
Cum quo ad supplementū
exercitus legionem thebeā
ex orientalibus militibus ire
iussit/ que legio sex milia sex-
centos sexagintasex milites
habebat. Fuerunt autem the
bee: vna i grecia altera i egi-
Hec egipti Lectio.iij.(pto.
ciuitas nobilissima ꝛ opulen-
tissima/centum portas habu
it/ ꝛ super nilum fluuium sita
fuit. Ab hac ciuitate mil tes
illi dicti thebei: xp̄ianitatem
orientali more susceperant a
sacto sabda hierosolimitano
episcopo:ꝛ apud sanctū mar-
cellum papam rome:ita con-
firmati sūt:vt gladijs interi-
ri mallēt q̄ christi fidem vio-
lare. Lectio quarta.
Hi ergo cum maximia-
no montes alpium trāsmeā-
tes: i quadam grata planicie
sederunt. Et audientes cesa-
rem precepisse: vt omnes su-
is idolis immolantes: fidem
eius militie contra hostes et
contra christianos precipue
custodirent. Lectio quinta.
Nolentes tanto sceleri obe
dire: octo milia ab octodoro
vbi erat exercitus secesserūt
Maximianus hoc audiens:
legionem ad iuramentum et
sacrificiū aduocari precepit
Sꝫ legio vtpote xp̄iana hoc
facere se non posse rn̄dit. L.vj
Tunc cesar ira succēsus: su-
am ꝛ deorum suorum iniuriā
vindicaturus:missis militib⁹
decimum quēqꝫ illorum ipe-
rat decollari. Sancti vero
quodā litigio cōcertabant:vt
alter ante alterū mori posset
Tunc sanctus mauricius re
sidentes confortans alloqui
tur:et vt constanter quod ce-
perant consummarent:exem
plo sociorumqꝫ et deuotione
fidei adhortat. L.vij. Sꝫ mat.v
In illo tempore. Uidēs
turbas iesus ascendit i
Horū autē (montē. Et reliq̄.
firmaꝫ sentētiam cum impe-
ratori milites nūciassent. Il-
le continuo remādauit: vt ite
rato decimum quēqꝫ trucida
rent. Quo facto exuperi⁹ si-
gnifer cuꝫ duce mauricio ex-
hortationem replicat:et vali-
dissime cōfortatis:remissi mi
lites ꝓiectis armis nuda cor
pora offerentes: omnes vna
sententia trucidant. Lcō.viij
Omnibus autem sic occisis:
carnifices predam diuidunt:
et ad epulandum victores re
sident. Uidentes autē quēdā

senem nomine victorem: p illum locum fortuitu transeūtē causa pietatis ad epulandū īuitant. Jlle vero requirere cepit: quomodo in tātis stragibus occisorum /possent cum gaudio epulari. Lctō nona.
Et audiuit a quodaz φ eēnt cesi xpiani /eo φ deoꝝ cerimonijs: z romanorū imperio cōtrairēt. Ad hec suspirās ingemuit: z se tamdiu vixisse conquestus si in illorum cōsortio tunc esse se fore beatissimū iudicauit. Unde eū φ xpian⁹ esset ꝓfitentē occidūt. ā. Abster get deus. Ad. ij. vš. ā. Insigniū viroꝝ. bb. ij. ¶ Cō. btī firmini ā. Scti martyris tui. aa. v. Ofo cōis vnius martyris pōtificꝭ. Cōme. solita. Jnuitatorium. Regem martyrum. Lcōnes de communi. Rꝫ ia. Jste cognouit. Domine preuenisti. Sanctissimi martyris. ān. Hic vir despiciens.
¶ Cosme z damiani martyrum. ān. Sanctum est verum lumen. aa. vij. Oratio.
Magnificet te dn̄e sanctorum martyrū tuorum cosme et damiani beata solennitas: quā z illis gloriam sempiternam et opem nobis ineffabili prouidentia contulisti. P Cōme. solita. Jnuitat. Mirabilem deū. Lectio pria.
Sub diocleciano et maximiano i egea ciuitate licie: sancta theodora duos geminos cosmā z damianū genuit z sacris litteris erudiuit. Ipi aūt tantam a spiritu sctō gratiā curationū habebāt / φ oēs egritudinē: etiā a iumētis sicut ab hūanis corporibus expellebant. Et a nemie quicꝙ accipientes / sicut donum dei accipiebant gratis dabāt. Rꝫ Absterget de⁹. Lectio secūda
Prefectus igitur lisias /audiens vitam et act⁹ eorum: iussit eos ad se festinanter adduci. Et vidēs eos xpianos: iussit vt immolarent. Cum autē omnino imolare cōtēnerent: vinctis manibus et pedibus torquētur. Et adhuc immobiles in mare mittuntur: sed statim ab angelo soluti: et de mare electi: illesi ante presidē statuuntur. Rꝫ. Uiri sancti. L. iij
Tunc preses iussit eos a q̄tuor militibus sagittari: sed reuolantibus sagittis: gentiliū plurimi sunt occisi. Unde preses videns se in omnibus cōfusum: iussit eos velocius decollari. Memores vero xpiani verbi quod dixerat sanct⁹ cosmas /ne in vnum sepelirētur /cogitabāt quōvel vbi sancti martyres vellent sepeliri. Subito ꝫ camelus aduenit: et voce humana proclamās:

in vno loco sepeliri precepit. ℞ Iustorum anime. ān. Cum audieritis. Cō. solita. ¶ In festiuitate sancti michaelis archangeli. Ad primas vesperas. ā. Excelsi regis filium collaudant ciues celici: quem cherubin et seraphin sanctum proclamant seduli. ps. Laudate pueri. a. ij. ān. Cui sol luna deseruiunt per tempora: q̄ resides super astra et iudicas equitatē: assis nostris p̄cibus pius ac propicius. p̄. Laudate dominum om̄s gentes. a. iij. ān. Prepositus paradisi ianue cetusq; angelicus ac patriarcharum cuneus: cū ceteris ciuibus supernis nob; precent veniam a domino. ps. Lauda anima. a. i. ān. Summa laus dulcis melodia te cōdecet per orbita: quo centri chorus resultat gaudens: tali socio arua plaudunt et reboant leta tanto nuncio/o michael polorum preposite nostras p̄ces suscipe. ps. Laudate dñm qm̄. a. i. ān. Te deus omnipotens rogamus: vt intercessiōe michaelis archangeli dare digneris nobis vitam perpetuā. p̄. Lauda hierusalē. a. i. Cām. Apoca. xii.

Factum est prelium in celo: michael et angeli eius preliabant cū dracone et draco pugnabat et āgeli ei9 et nō pualuerūt neq; loc9 eorū inuentus est in celo. Hym.

Te sanctū dñm in excelsis laudāt oēs āgeli dicētes. Te decet laus et honor dñe. ℣. Cherubin quoq; et seraphin sctūs pclamant: et oīs celicus ordo dicentes. Te. Hy9.

Tibi xp̄e splēdor pr̄is / vita ac virtus cordium: in conspectu āgelorū/vot; voce psallimus: alternānes concrepando/melos dam9 vocibus. Collaudemus venerantes/oēs celi milites: s; p̄cipue primatē/celestis exercit9: michaelē in virtute/conterentē zabulon. Quo custode pcul pelle/rex xp̄e piissime: oē nephas inimici/mūdo corde et corpore: paradiso redde tuos nos sola clementia. Gloriam patri melodis resonemus vocibus/ gloriam xp̄o canamus gloriā paclito: qui trin9 et vn9 deus/extat ante secula amen. ℣. Stetit angelus iuxta aram tēpli. habens thuribulum aureum in manu sua. ān. Dum sacrum mysterium cerneret ioannes: archāgel9 michael tuba cecinit: ignosce domine deus nr̄ q̄ aperis librū et soluis signacula eius all'a. ps. Magnificat. Oro

Deus q̄ miro ordine angelorum misteria hoimq; dispensas: concede ppici9 vt a q̄bus tibi ministrantib9 in celo semper assistitur: ab his in terra vita nostra muniat. P.

Ad completo. post confes. ℣. Stetit angel⁹ vt infra. ℣⁹. Ascē dit fumus aromatum. ℟. In cō spectu domini de manu āgeli. ℣. In conspectu angelorum. Inuitatorium. Cuncta agmina angelorum adorant regem celorum. Et inter eos egregius michael archangelus venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Tibi xpe. In primo noctur. ān. Stetit angelus iuxta arā templi habēs thuribulum aureū in manu sua. ps. Domine domin⁹. ān. Ascē dit fumus aromatum in conspectu domini de manu angeli. ps. In domino confido. a. iij. ān. Michael archangele veni in adiutorium populo dei. ps. Domine quis ha. a. iiij. ℣⁹. Stetit angelus. Lectio prima.

Est locus in campanie finibus: vbi ꝛ iter sinū adriaticū: ꝛ mōtē garganū ciuitas sepontina posita ē: q̄ i suꝑmo cacumie bti michaelis archāgeli gestat ecc̄liaꝫ: hāc mortalibus hoc modo cognitam/ libellus in eadem ecclesia positus indicat. ℟. Factum est silētium in celo dum cōmitteret bellum dracho cuꝫ michaele archāgelo audita est vox milia milium dicentium. Sal⁹ honor ꝛ virtus oīpotenti deo. ℣⁹ Et proiectus est dracho ille magnus: qui seducebat vniuersum orbē et facte sunt voces magne in celo dicētes. Salus honor et virtus. Lectio. ii.

Erat in illa ciuitate quidam prediues nomine garganus: huius dum pecora per deuia montis latera pascerētur contigit thaurum gregis cō sortia spernentem/ singularitē incedere: ꝛ ad vltimum redeuntibus pecudibus domum: non esse regressum. ℟. Stetit angelus iuxta aram templi habens thuribulum aureum in manu sua: ꝛ data sunt ei icensa multa. Et ascendit fumus aromatuꝫ de manu angeli in conspectu domini. ℣⁹. Factum est silentium in celo: et accepit angelus thuribulum et impleuit illud de igne altaris. Et ascendit fu. Lectio. iii.

Cum igitur dominus cum multitudine seruorum/ hunc requireret: inuenit tandeꝫ in vertice montis in foribus cuiusdaꝫ spelunce. Itaqꝫ ira ꝑmotus arrepto arcu: appetit illum sagitta toxicata. Que velut scilicet venti flamine retorta: eū mox reuersa percussit. ℟m. In conspectu gentium nolite metuere: vos enim in cordibus vestris adorate et timete dominum. Angelus enim dei vobiscum est. ℣⁹. Preparate corda vestra domino: et seruite illi soli. Angelus enim dei vo. In secundo nocturno. ān. Michael

preposite paradisi quem honorificant angelorum ciues: intercede pro nobis ad dominum. ps. Domini est terra. b.ij.an. Gloriosus apparuisti in cospectu domini propterea decorez induit te dominus. ps. Benedicam do. c.iij. an. Angelus archangelus michael dei nuncius: pro animabus iustis suscipiedis. ps. Qui hitat. h.ij. v. Ascedit fum⁹ aromatum. Lectio quarta.

Turbati sup hoc ciues/ consulunt episcopuz. Qui in dicto ieiunio triduano quidnam esset nouit ee a deo querendum. Peracto igitur ieiunio archageius michael episcopum per visionem alloquitur dices. Scias hoc mea gestum voluntate. R. In conspectu angelorum psalla tibi et adorabo ad templum sanctum tuuz. Et confitebor nomini tuo domine. v⁹. Deus meus es tu et confitebor tibi deus meus es tu et exaltabo te. Et cofi. Lectio qnta.

Ego enim sum michael: qui locum hunc in terris incolere instituens / hoc volui probare indicio me loci ee custodem. Hanc consuetudinez fecerunt ciues hic dominu precibus sanctumqz deposcere michaelem. Sed nec itra criptam intrare ausi: pre forib⁹ quotidie orationi vacabant.

R. Hic est michael archangelus princeps militie angelorum. Cuius honor prestat beneficia populis / et oratio perducit ad regna celorum. v⁹. Archangele christi per gratia qua meruisti deprecamur: vt per vnigenitum dominu nostruz eruas nos a laqueo mortis. Cuius honor. Lectio sexta

Interea pagani sepontinos bello lacescere tentant. Qui antistitis monitis triduo petunt inducias: vt triduano ieiunio liceret sancti michaelis presidiu implorare. Ecce autem ipsa nocte: que belli precesserat diem: adest michael/ antistitis preces dicit exauditas. R. Uenit michael archangelus cum multitudine angelorum cui tradidit deus animas sanctorum. Ut perducat eas in paradisum exultationis. v⁹. Data e potestas archagelo michaeli super animas iustorum. Ut perducat.

In tertio nocturno. an. Concussum est mare et contremuit terra vbi archangelus michael descendebat de celo. ps. Cantate. i.f.ij.an. Data sunt ei incesa multa vt adoleret ea super altare aureum quod est ante oculos domini. ps. Dominus regnauit exultet. f.ij.an. Laudemus dominum quem laudant angeli / cui cherubin et seraphin sanctus/sanctus/sanctus/ proclamant. ps.

Benedic anima. f.iiii. ℣. Mi chael ꝓposite. ſc. 7. ſm mat. 18.

In illo tempore. Acceſſerunt ad ieſuз diſcipuli dicentes. Quiſputas maioꝛ eſt in regno celoꝛum? Et reliqua. Hom. beati gre. pa.

Percunctãtibus diſcipulis: quis maioꝛ eſſet in regno celoꝛuз: ſtatuto coꝛam omnib⁹ paruulo domin⁹ ait. Quicũq; humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic maioꝛ eſt in regno celoꝛum. Unde intelligimus q̄ hũilitate puenitur ad regnuз: ſimplicitate penetratur celum. ℟. Fidelis ſermo: et omni acceptione dignus michael archangelus pugnauit cũ diabolo. Gratia dei ille victoꝛ in celis reſedit ⁊ ille hoſtis ãtiquus paſſus eſt ruinam magnam. ℣. Omnes fideles chꝛiſti ad hanc ſolennitatem beati michaelis deuoti concurrite. Gratia dei ille vic.

Poſſumus Lectio octaua. etiam hic paruulum dominũ noſtrum ieſum accipere / qui cum ſit magnus / et laudabilis nimis: et magnitudinis eius non eſt finis / vt nos excelſos faceret paruulus nat⁹ eſt nobis. ℟. In tempoꝛe illo conſurget michael archangelus qui ſtat pꝛo filijs veſtris. Et veniet tempus quale non fuit ex eo ex quo gẽtes eſſe ceperunt vſq; ad tempus illud. ℣. Et in tempoꝛe illo ſaluabitur popul⁹ meus omnis qui inuẽtus fuerit ſcriptus in libꝛo vite. Et veniet tem.

Niſi mei exem- Lectio.ix. plo vos humiliaueritis: quia non veni miniſtrari: ſed miniſtrare regnum celoꝛum quod humilibus eſt pꝛeparatum introire non poteſtis. Si ſimpliciter quemlibet paruuluз intelligamus facile pateri: q2 non ſolum ad humilitatem: ſed etiam ad ſimplicitatẽ ſeruandam hoc exemplo hoꝛtatur. ℟m. Te ſanctum dominuз. ps. Te deum. ℣. Adoꝛate euз omnes angeli eius. Audiuit. In laudibus. ã.

Dum pꝛeliaretur michael archangelus cum dꝛacone: audita eſt vox dicentium / ſalus deo noſtro alleluya. ps. Dominus regnauit. ãn. Dum committeret bellũ dꝛaco cum michaele archangelo audita eſt vox milia milium dicentium ſalus deo noſtro. ãn. Archangele michael conſtitui te pꝛincipem ſuper omnes animas ſuſcipiendas. ãn. Angeli domini dominum benedicite ineternum. ãn. Angeli archangeli: thꝛoni et dominationes pꝛincipatus ⁊ poteſtates virtutes celoꝛum: laudate dominum de celis alleluya.

Capitulũ. Apocalip. i.

Significauit deus / que

oportet fieri cito: loquēs per angelum seruo suo ioanni/ q̄ testimonium perhibuit ver= bo dei et testimoniū iesu chri sti quecunq̧ vidit. Hymnus.

C Hriste sanctorum de= cus angelorū/rector humani generis et rector: no bis eternum tribue benign⁹/ scandere celum. A ngelum pacis michael ad istam/ celi= tus mitti rogitamus aulam: nobis vt crebro veniente cre scant/prospera cuncta. A n= gelus fortis gabrielvt hostē/ pellat antiquum volitet ab al to: sepius templum veniat ad istud visere nostrum. A nge lum nobis medicum salutis/ mitte de celis raphael vt om nes: sanet egrotos pariterq̧ nostros / dirigat act⁹. H inc dei nostri genitrix maria/to= tus et nobis chorus angelo= rum : semper assistat simul et beata/ concio tota. P restet hoc nobis deitas beata / pa= tris ac nati pariterq̧ sancti spiritus: cuius reboat in om ni/gloria mundo. Amen. ℣. In conspectu angelorum ān. Fa ctum est silentium in celo dū dra= co committeret bellum ⁊ micha= el pugnauit cum eo: ⁊ fecit victo riam alleluya. p̄. Bn̄dict⁹. Ad tertiam. Capitulum. Signi= ficauit. ℟. Stetit angelus Iux= ta aram templi. ℣. Habens thu ribulum aureum i manu sua. Iu= xta. ℣. Ascendit fumus. Ad. vj Capitulū. Apoca. xi.

N Unc facta est salus et virtus ⁊ regnum deo nostro et potestas christi eius : quia proiect⁹ est accusator fratrū nostrorūqui accusabat illos ante conspectū dei nostri die ac nocte. ℟. Ascēdit fumus aro matum. In conspectu dei. ℣. De manu angeli. In. ℣. In conspe ctu. Ad nonam. Capitulum. Apocalipsis. xij.

P Roiectus est draco il le magnus serpēs antiquus: qui dicitur diabolus et satha nas qui seducit vniuersū or bem: et proiectus est in terrā et angeli eius cum eo in ter= ram missi sunt. ℟m. In conspe ctu āgelorum. Psallam tibi deus meus. ℣. Adorabo ad templum sanctum tuū: et confitebor nomi= ni tuo. Psallam tibi. ℣. Michael archangele. Ad secundas ves= peras āe. de laudibus. psalmi Credidi. Letatus. Nisi do= minus. Confitebor. ij. Lau= da hierusalē. Capitulū. Nūc facta est. ℟. Te sanctum domi= num. Hymnus. Tibi christe. ℣. Stetit angelus ān. Domine deus sabaoth omnium dignita= tum dispensator atq̧ largitor da nobi famulis tuis beati michae=

lis archāgeli omniumq sanctarum celestium virtutum semper tueri presidijs et eorum gloriam ad laudem tui sancti nois venerātes eorum gaudij fac esse participes. ps. Magnificat. ¶ Cōmemoratio de sancto hieronymo. ān. Confessor dñi. bb. iij. ℣. Amauit eum dominus. Oro.

D Eus qui nobis p beatum hieronymum confessorem sacerdotemq tuum scripture sancte veritatem: et mystica sacramenta reuelare dignat⁹ es: presta quesumus vt cuius natalicia colim⁹ ei⁹ semper et erudiamur doctrinis et meritis adiuuemur. P Inuitatorium. Adoremus christum regem confesso. bb. v. fc. i.

H Ieronymus eusebij filius rome puer baptizatus: litteris grecis ac latinis ꝛ hebraicis plenissime primum sub magisterio donati eruditus: monachorum vitā et habitum diu tenuit: ꝛ semper virgo permanens in puritate mentis / in abstinentia corporis: omnibus post futuris eximia sanctitatis exempla reliquit. Lectio secunda.

Q uodā vero tpe dū diligēter philosophoruz gētiliū libros legeret: eiq ſmo incultus i libris ppheticis nō placeret: tāto subito corrept⁹ est febre: vt vitalis calor toto frigescēte corpe tm̄ pectore palpitaret. Dū q̄ eius exequie pararent: subito ad tribunal rapt⁹ iudicis: interrogat⁹ cui⁹ ꝯditiōis esset: xpianū se eē ꝯfitet. At iudex. Mētiris inqt: ciceronian⁹ es: nō xpianus. Ubi em̄ est thesaurus tu⁹: ibi ē cor tuū. Tūc hieronyn⁹ obmutuit. fc. iii. Lectō. iiij.

C Um a ministris grauissime ces⁹ int verbera veniā pcaret: scti angeli p ipso ante iudicē puoluti ei veniā impetrauerūt: vt si de cetero libros gētiliū legeret q̄uissle puniret.

I n hoc q̄ arti- fc. v. culo dephensus: dū se adhuc sub sacramēto ꝯstrigeret / repēte reuixit lachrymis pfus⁹: liuētes scapule ei⁹ sūt iuēte ex plagis q̄s āte tribunal senserat. Porro libros gētiliū de cetero nūq legebat.

S ctūs 6. vero hieronym⁹ cronicaz ab eusebio cesariēsi epo ꝯpositā describēs predicti magri sui dōati mēinit: ita dicēs Uictorin⁹ philosoph⁹ ꝛ dōat⁹ grāmatic⁹ pceptor me⁹ rome insignes habēt. fc. vij. Sm Lu. xi.

I N il. t. Dicit ie. dis. suis nemo accēdit lucernā ꝛ in abscōdito ponit. Et reliq. Hic donat⁹ tpib⁹ constantini eiusdem principibus arcē

tenuisse: sed beatus hieronymus felix eius discipul⁹ mutãs magistrum feliciter a donato transiuit ad christum.
A christo igitur Lectio.viij celesti sophia illustrat⁹: ꝛ multarum liguarum sciẽtia sublimatus mundane sapiẽtie figmenta deseruit: et bethleẽ iude vbi dominus nat⁹ est: vtilissimus dei ecclesie iterpres Nam ibi= Lctõ.ix. incoluit. dem totam veteris ac noui testamenti seriez sicut hacten⁹ in ecclesia habetur: in latinuz sermonem transtulisse cognoscitur. Et ad beatum damasum vrbis rome episcopum atqꝫ ad religiosas virgines paulam et eustochium transtulisse legitur. In euãgelio ãn. Ad te clamantes. Ad secundas vesperas. sup Mgt. ãn. Iste est qui ante deum. bb. vij. Cõmemoratio de sancto remigio cum socijs. ãn. Isti sũt viri sancti. aa. viij. ℣. Letamini.
Exaudi que= Oratio. sumus domine populum tuum: et sanctorum confessorum tuorum/germani remigij/vedasti/ antistitum solennia celebrantẽ: ꝛ temporalis vite tribue pace gaudere et eternum reperire subsidiũ Per. Cõmẽo. solita. Inuita. Adorem⁹ dñz. bb. 7. hy⁹. Etna xp̄i munera. aa. viij. Lectio.j.
Cum wandali totã frãciam fere deuastassent cuidã ceco orãti ꝑ pace ꝛ obdormiẽti dictũ ẽ: ꝙ matrona quedã cilina noie filiũ pareret remigiũ noie qui gentem suã liberaret. ℟. Corpora sanctorum. cũ ceteris. bb. viij. lc. ij
Quod cũ euigilãs nũciasset matrone ꝑdicte ꝛ illa nõ speraret se posse cõcipere ꝓpter senectutẽ viri ꝛ suã dixit. Cũ ablactauerĩ puerũ perunges oclos meos de lacte tuo: ꝛ recipiã visũ quo careo. ℟. Reddet deus. ibidẽ. Lectio tertia.
Puer igit̃ ꝗꝫ cito potuit reclusoriũ intrauit: ꝛ post fact⁹ est archiep̄s remẽsis. Huius tẽpore clodoue⁹ rex francoꝝ ad fidẽ cõuerti nõ potuit: donec cũ alemãnis ꝯgressus voto fidei suscipiẽte se obligãs hostes vicit. Cum aũt ad baptismũ venisset: nec adesset q crisma deferret subito colũba de celo ampullã cũ crisma te rostro detulit. ℟. Sint lũbi vr̃i. ã. Sint lũbi. Solita cõme.
De sctõ leodegario ep̄o et martyre. ã. Iste sctũs. aa. v. oꝛ.
Sancti leodegarij martyris tui dñe atqꝫ põtificis nos tibi cõmẽdet orõ: ꝛ sicut hũc diẽ ei⁹ gloriosa decorat passio ita nos ipi⁹ semp

muniamur suffragio. P. Solita cōmēo. Inuita. Regē martyrū. Nocturna habeant. lc. j.

Cum em̄ factus leodegarius eps̄ z hildericus rex frācoꝝ die pasche ad missarū solēnia celebrāda cōuenirēt: z malū semiariū odij simul haberēt abscōditū. Instigator maloꝝ accedens pōtifici dixit. R. Hic est vere martyr. aa. vj. Lectio secunda.

Obserua te inquit scte pōtifex: qꝛ trāsacta celebritate missarū a rege te scias interficiēdum: qm̄ semē necꝫ qd̄ in corde oli est seminatū: in hac nocte consūmari est decretū. R. Hic est vir qui nō est. Lctō. iij.

Quod audiēs leodegarius dissimulādo distulit: z se totū letū ostēdit nō ꝑ magno ducēs. Apparuit etiā vultu clarus: z solēnia missarū q̄ ceperat honestissime cōsūmauit. Sed cōionē sanctā cū ipe rex accepisset: rex ad palaciū abijt prāsurus. Pōtifex vero cū suis tractare cepit: quid i cōflictu hoc deberet agere. Qui tādē post multa tormēta et afflictiōes/capite trūcat. Et circa sepulturā ei⁹ medela prestat languidis: z indulgētia peccatoꝝ. R. Miles xpi. ā. Nisi granum. aa. vij. Solita cōmēo. ¶ De sctō frācisco. I. Iustum deduxit. bb. v. Oratio.

Deus q̄ ecclīam tuā btī frācisci meritꝫ fetu noue prolis āplificas: tribue nobis q̄s: ex eius imitatiōe terrena despicere: z celestiū donoꝝ semꝑ participatiōe gaudere. Per. Inuita. Adoremus christū regem. Lectio. j.

Beatus frāciscus gratia dei ꝑuent⁹: nō solū de mūdialib⁹ tenebris educt⁹ est in lucē: sed z perfectus invirtutibus. Necnō z prelara crucꝫ mysteria sibi sūt ostensa. Hic nimirum de vallis spolitane partib⁹ ciuitate assisij trahēs originē: primūqꝫ ioānes vocatus a matre: dehinc franciscus a patre noiationis quidem paterne vocabulū tenuit: sed rem materni nominis non reliquit. Lectio secūda.

Licet em̄ inter vanos fuerit hominū filios iuuenili etate nutritus in vanis: z post aliqualē noticiā litterarū lucratiuis mercationū deputatus negocijs: superno tn̄ sibi assistente presidio: nec inter lascivos iuuenes post carnis petulantiā abijt: nec inter cupidos mercatores sperauit in pecunie thesauris. Lctō. iij.

Egressus itaqꝫ semel ad meditātum in agro: cum deambularet iuxta quādam eccle-

siam scti damiani que mina=
bat pre nimia vetustate ruinā
eādem causa orōnis igredit:
ꝓstratusq; ante imaginē cru=
cifixi: nō modica in orādo cō=
solatiōis suauitate fuit reple=
tus. Lectio quarta.
Cumq; lachriosis ocu=
lis intēderet in dñicā crucē:
vocē de ipa ad se audit ter di
centē. Francisce vade repara
domū meā: que vt cernis to=
ta destruit. Ad hanc prio ꝑ=
territ⁹: de hic gaudio replet⁹
ad pficiendū mādatū ꝑrexit.
Mox cūctis vt po= Lctō. v.
tuit pro xp̄i amore distractis
eccīe prefate sacerdoti pau=
perculo ad ipius repatiōnē ꝛ
paupū vsū pecuniā obtulit: ꝛ
ꝙ eū ad tp̄s secū morari per=
mitteret suppliciī requisiuit.
Acqescēte autē illo de mora:
sed tiore parētū recusāte: pe=
cuniā ꝯtēptor in quādā fene=
strā pōd⁹ metalli ꝓijciēs abie
ctū velut puluerē vilipendit.
Sentiēs aūt ex hoc ad= L. vi.
uersum se pr̄is concitatū esse
furorē: vt ire locū daret: ali=
quib⁹ dieb⁹ in quadā occulta
fouea ieiunās/orās/ ꝛ lachry
mās latuit. Tādēq; spūali q̄=
dam replet⁹ leticia: ciuitatem
ꝯstāter itrauit. Quē iuuenes
cernētes facie squallidū putā
tes a sensu alienatū: luto pla=

tearū velut stulto isultāt. Fa=
mul⁹ aūt dñi nulla fract⁹ iiu=
ria: vt surd⁹ in oibus ptrāsi=
bat. Tādē oib⁹ resignat; nu=
dū xp̄z ip̄e nud⁹ seq̄t. Euāg.
Cōfitebor tibi pr̄ et dñe. vēs.
de sctō mathia. ii. ij. āñ. Euge
serue bone. Ad. ij. ves. ā. Hodie
mūdo. ¶ Sctē fidis ꝟginis ꝛ
martyr. ā. Prudēs ꝛ vigil. cc. j.
Deus q̄ beatā fidē oro.
fidei ꝟtute roborasti ꝛ
ꝟginitatis decore exornasti:
tribue q̄s: vt ei⁹ interuētu et
a vicijs oib⁹ emūdemur: et a
tua nūq̄ʒ dilectōe separemur.
p. Cōmēo. de sctō eskillo epō
ꝛ martyre. Ad ves. āñ. Hic est
vir q̄ nō ē. aa. v. ꝟ. Glia ꝛ ho. or.
Deus qui btm̄ eskillum
pōtificē tuū ꝓ fidei di=
latatiōe martyriū subire vo=
luisti: ꝑsta q̄s: vt oēs q̄ ei⁹ im=
plorāt auxiliū petitiōis sue ce
lerē ꝯsequātur effectū. p. So
lita cōme. Inuit. Regē ꝟginū.
Noct. legant. Lect. j.
Qui tatī agēnēsi catho
lice fidei magistra sctā ꝟgo fi
des diuinitus est concessa: a
cunabulis fide instructa: ꝛ ab
annis discretōis deū diligēs
ꝛ eūdē publice ꝑdicans. Hec
deo ꝟginitatē ꝯsecrās ꝛ per=
manēs in fidei cōstātia: mult;
martyrib⁹ et fidelibus forma
fuit ꝛ exēplū. R. Diffusa ē. L. ij.

Refertur itaq3 ei⁹ fides ad si dei psequutorē diocletianū: z suadet ei nisi vindicta sumat diis offensis ex facili rē posse deperiri publicā. Sanius etiā esse vt ipsa moriat p populo: q̄ tota gens pereat ei⁹ sequēs vestigia. ℞ Spē tua. Mittitur itaq3 ad eā Lec.iij. cprehēdēdā immitis dacianus: qui dei famulā diuersis tormentis afflictam tandē vt igne cōsumat: et in craticula vexatur i quatuor partes extenditur: z sic satellitibus ministrātibus prunas: hac illac in crate giratur ac voluitur z sic inter tormenta migrat ad dn̄m. ℞. Pulchra facie. an̄. Accinxit fortitudine. cc.j. Solita cōmēo. Cōm. de sctō eskillo. an̄. Btūs vir. N. talētor. aa.vij.

¶ In festo sctē birgitte spōse xp̄i. Ad p̄las ves. an̄. Rosa rotans bonitatē stella stillās claritatē birgitta vas gr̄e: rora celi pietatem stilla vite puritatem in valle miserie. a̅. Christus ductor dulcis doctor te dilexit te direxit in etate tenera tuq3 mitis virens vitis profecisti et creuisti florens supra sidera. a̅. Mētē mūdās fidē fundans: amor cinxit et te vinxit in sancto proposito: tota decens tota recens xp̄m amas xp̄m clamas toto vite stadio. an̄. Mundi fruens opibus orta de nobilibus mundū cōtempsisti: viuēs in cōiugio pio mox studio pergis viā xp̄i. an̄. Uiro tecū cōuiuente sursum scandis tota mēte: z carnem mortificas: virū docēs iter rectū: z inducens ad profectū deo gaudens dedicas. cp̄z. Sapien. 7.

Optaui et datus est michi sensus z inuocaui z venit in me sp̄us sapientie: et preposui illā regnis z sedib⁹ et diuitias nichil esse dixi in comparatione illius. ℞. Regnū mundi. cc.ij. Hy⁹.

Rune celi ciuium / festinat restauratio: dū vocat ad conuiuium / iesus nostra redēptio. Cū grarum copia / dat in cibum charitas: qua iustis sacra studia / prestet beata trinitas. Orant laborant iugit / ad summe pacis federa: scandūt pregustāt dulciter / eterna christi munera. Sancta ferūt suspiria / lāguēt amore patrie: dat vires cōtra vicia / magne de⁹ clemētie. Doctrinis sacris resonāt / z p̄dicant celestia: voces diuersas itonāt / fant dei magnalia. Hui⁹ birgitta floruit / cōuiuij virtutibus: xp̄o cōiūgi meruit / exultet celū laudibus. Tu esto nr̄z gaudiū / per birgitte suffragia: qui es futurus p̄miū / per cūcta semp secula amen. ℣. Diffusa est gratia in la. an̄.

ministrās paupibus nudis ⁊ debilib⁹ xp̄m induisti: quē timendo iugiter ⁊ amādo dulciter spōsuȝ ꝯcupisti: iā sinu spōsi frueris opē deposce miserꝫ dulcis spōsa xp̄i. Ps. Magt. Oratio. Deus qui ecclam tuaȝ p beatā birgittā sacris illūīnare dignatus es consilijs: ⁊ doctrinis: concede ꝓpicius: eius intercessiōe vt que p nostris purgādis excessib⁹ clemēter reuelasti: deuotis mētibus exequamur. Per. Cōmemo. de sācto marco. ān. E progenie. bb. ȝ. Oratio. Exaudi q̄s dn̄e p̄ces nostras ⁊ interueniēte btō marco confessore tuo atq pōtifice: supplicatiōes nr̄as placatus itēde. p. Cōm. de martyrib⁹. ā. Gaudent in celis. aa. g. Sanctoꝝ tuoꝝ. Oratio. nos q̄s dn̄e marcelli et appulei btā merita ꝓsequāť: ⁊ tuo semp factāt amore feruentes. P. Inuitat. Deū patrē veneremur ꝑ birgitte gr̄a Ut cū xp̄o coronemur p eius suffragia. Ps Uenite. Hymnus. Signū magnū appuit / amicta sole femina: solē quo sponsa claruit / celi sequuntur agmina. Nā xp̄ȝ solē induit / per pietatis opa: mens cui⁹ pura placuit / fide transcēdēs sidera. Calore solis floruit / i spūs dulcedine: et radijs resplenduit / ꝟtutū stans in culmine. Ipsaȝ decor operuit / par solis pulchritudini: per quā xp̄s aperuit / dogma salutꝫ hoi. Celesti luce radiat / scribens xp̄i mysteria: vt populus peniteat / est verbi dei nūcia. Tu esto. In. i. nocť. ā. Docetūr velut filia: p xp̄m perq virginē: cū qua vite decētia: spōse gerat imaginē. Ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. In ꝟginali thalamo: qui se carne precinxit: in hui⁹ spōse calamo: mysteria depinxit. P. Celi enn̄. ā. Dei suauis spūs dū celitus inūdat ex ore sponse ꝟitas ⁊ bonitas redūdat. Ps. Dn̄i est ter. Rꝟ. Diffusa est gr̄a. Lec. i. Beata birgitta nobilis genere sed nobilior morib⁹: potentes ⁊ secūdū scl'i dignitatē ꝓgenitores excelsos habens: in iustificatiōibus dn̄i feruētes ⁊ peregrinos labores ad terrā sanctā ⁊ alia loca sanctoꝝ deuota animi alacritate: ⁊ deo magnā reuerentiā suis tēporib⁹ exhibētes: i huius mūdi tenebras velut q̄dā celestis aurora ꝓcessit ex sanctoꝝ regū ꝓgenie. R. Hec sursum rapta spū vidit mētꝫ intuitu iesum cū sctis stātē: qui mūdi scelus aperit Et se cōtēptū asserit de suis exultātē. ꝟ. Lux venit in mūdum et dilexerunt hoies magis

tenebras ꝙ lucem. Et se. Lec.ij.
Cum matris vtero gestaret i naufragio multꝫ submersis: ipa diuinitus preseruat. Nocte sequēte audit vocē dicentē. Saluata es ꝓpt bonū qḋ in vtero gestas. Ideo nutri illḋ cū charitate dei: qꝛ tibi a deo donatū est. ℟. Astans dei iudicijs vidit quātis supplicijs ipȷ̄ mactātur. Quā grauis ē purgatio ꝙ horrēs est dannatio tormēta testantur. ℣. Cū exarserit in breui ira eius: beati oēs qui confidunt in ea. Quā. Lectio.iij.
Sacerdos q̇dā parrochialis vite beate vicinus domui parentū eiꝰ: inter orōnes suas ipsa nocte natiuitatis eiꝰ: vidit nubē lucidam: ꝛ in nube sedētē virginē habentē librū in manu sua. Cui admiranti vox diuinitus dixit. Nata est birgero filia: cuiꝰ vox audiet per mūdū. ℟. Ardēti desiderio ꝓ populi suffragio peccātis duꝫ anhelat. Quam grauia sūt vicia ꝙ grata dat remedia xp̄us ei reuelat. ℣. Loquetur pacē in plebē suā: ꝛ in eos qui conuertūtur ad cor. Quā. In.ij.noc.ān. Maria sponse referat ꝙ in matre pfecta: sine pctō fuerat originis ꝯcepta. ps. Eructauit. c.viij. ān. Pandit que delectatio matrē annam replebat sue felix infusio duꝫ aie fiebat. ps. Deꝰ nr̄ refu. d.j. ān. Nunꝙ sensit contagiū maria sed sublimiū ꝟtutū gessit liliū: pre ceteris mortaliū. ps. Fūdamēta. e.viij. ℣. Specie tua. Lctō.iiij.
Profecit ab infātia etate ꝛ grā: deo ꝓuidente In septimo anno vidit in spiritu circa lectū altare: ꝛ dñaꝫ fulgidā sup illud sedentē: habentē in manu coronā et sibi dicentē. Birgitta/veni. Cui accurrenti: dña dixit. Uis ne habere coronā istā/ ꝛ imposuit capiti eius ita ꝙ sensit q̄si circulū corone tāgētis caput suū: ꝛ sic disparuit: sed nūꝙ a mēoria recessit. ℟. Maria ꝟgo paruula xp̄m nasci de ꝟgine per prophetas instructa: tota mētis dulcedine Eiꝰ optauit famula ꝙ fieret innupta. ℣. Desideriū anie eius tribuisti ei dñe: in bñdictiōibus dulcedinis. Eiꝰ. Lectio.v.
In decimo anno audiuit de passiōe predicantē: ꝛ pia mētis auiditate degustās. Nocte sequēte vidit xp̄m q̄si eadem hora crucifixū ꝛ dicentē Taliter plagatus sū. Rn̄dit. O dñe q̇s fecit tibi istḋ? Illi qui me contēnūt ꝛ negligūt charitatē meā. Ex hoc tā ardenter affecta fuit ad passionem xp̄i: vt raro sine lachrymis penaꝝ eiꝰ recordari posset. ℟. Ancille ministeriū grato feruore spūs dū humilis affectat

Illuxit ei celitus et dei patris filium in vtero receptat. ℣. Cibauit eam dominus pane vite et intellectus. Illuxit. Lectio sexta.

Nocte quadam honorabilis dña matertera eius sub cuius cura iam matre defūcta degebat: ingressa latenter cubiculum virginū inuenit birgittā nudā flexis genibus stantē āte lectū suū/cū lachrimis orātē. Que suspicata leuitatē virginis: iussit afferri virgā. Quā cum extendisset sup dorsum eius: cōminuta est in paruas particulas/ita q valde miraretur. ℟. In excessiuo gaudio iam nato dulci filio virgo mater exultat. Dum videt mēbra tenera per que transibūt vulnera dolor cordi resultat. ℣. Abscondisti hec a sapientibus et prudentibus: et reuelasti ea paruulis. Dum. In tertio noct. āñ. Ut doctrix euāgelij de nouo mater dei suā totā q filij vitā demōstrat ei. ps. Cātate. i. f. ij. āñ. Ad finem a principio xp̄s penas expressit et ꝯsumato ꝑlio q debilis decessit. ps. Dominus reg. exul. āñ. Quā forti vehementia dolor eam transfixit dum mortem et obprobria christi vidit edixit. ps. Cātate. ij. f. iij. ℣. Adiuuabit eam. Lectio. vij. Secundū Lucam. ix.

In illo tpe. Exultauit iesus in spiritu sancto. Et reliq.

Dixit matertera ei⁹ ad eam. Quid fecisti? Nūquid docuerūt te mulieres aliquas fallaces orones. Rñdit cū lachrymis. Non dña mea sed surrexi de lecto: vt laudarē eū qui michi in adiutoriū semp presto est. Et iterrogata qs eēt. Ille inqt crucifixus quē vidi. Ex illa die cepit eā matertera feruētius diligere et venerari. ℟. Vicissim sctis loquitur et colloquēs assequitur mellifluam doctrinā: pversos mores arguūt. Et xp̄ianis cōsulit virtutū medicinā. ℣. Nequādo irascatur dñs: et pereant de via iusta. Et. lc. viij.

Despōsabatur per parētes cuidā nobili vlfoni iuueni filio principis nericie: ipse decē octo annorū: ipsa aūt tredeci. Cōcordi autē volūtate annū continuū et vltra a concubitu abstinuerūt. Ipsaq quā a primis infantie cunabulis gratia dei pfuderat: diuine dilectionis calore succensa/sursū totis desiderijs ferebatur ad deū/ et feruentissime cepit celestia meditari. ℟m. Pro dogmate fideliū tam freques reuelatio est mētibus legentiū stupor et ammiratio: sponse dec⁹ eximiū. Fameq diuulgatio. ℣. Immortalis est em̄ memoria illius quia et apud deū nota est; et apud homines. Fameq. Lectio nona.

Maritus aūt ei⁹ cū esset strē-nuus ⁊ potens in cōsilio regꝫ precipuus: vidēs tāte mulie-ris sibi date diuinitus ꝟtutū excellētiā: ammirās delecta-batur in opibus ipsius beatꝫ ⁊ spretis mūdanis honorib⁹ a curia regis se penit⁹ abstra xit. Et ab ipā vxore beata ho ras beatissime ꝟginis marie legere didicit. ℞. Regnū mūdi cc.ij. ℣. Audi filia. Ad lau. ān.

Post mortē viri penit⁹ spō-so xp̄o subiecta hec romā iuxta spūs preceptū est profecta. ps. Dn̄s reg. ān. Illic sue subli miter vite virtus ascēdit: odorqꝫ fame dulciter se populis extēdit. ān. Loca sctōꝝ adijt q̄plurima duꝫ vixit: iter totū quod transijt xp̄s ei predixit. ān. Feruēs amo-re fortiter etati nō pepercit: hirl'ꝫ hilariter et bethleē perrexit. ān. Marie partus seriē cū bethleem venisset spōsa: vidit ꝑ ordinē tūc velut peperisset. cōm. Optaui.

O Celebre ꝯuiuiū ℣yp⁹. i cui⁹ refectorijs: electi desideriū implēt et sūt in so-lijs. Gaudent ⁊ laudāt pari-ter/ cū optimis spiritib⁹: ful-gent astant solenniter/ in re-gijs honoribus. Illic diuia visio/ in maiestatis glīa: sctō-rum est refectio/ ꝑfectaqꝫ leti cia. In hui⁹ regni gaudio/ birgitta nūc feliciter: cōiūcta dei filio/ triumphat eternali-ter. Tu esto nr̄ꝫ. ℣. Elegit eā. ān. In sancte vite studio mundi decurso stadio: languēs spōsum desiderat sponsus iocūd⁹ ꝑperat blādo placans sermone: veni pre dulcis filia: gratia virtutum lilia portans in sponsi gremiū gusta-bis dulce premiū: perpetue coro-ne. p̄. Bn̄d⁹. Cōmēo. de sctō marco. ā. Cū esset sūmus. bb.v. Cōmēo. de martyribus. ān. Martyres scti. bb.ij. Capla ad horas vt in festo sācte marie magdalene. pp.vj.⁊.vij.ā. O deū ieffabilē qui spōse vitā hūilē arris ditauit optimis: ⁊ nūc i ce-lo maximis honoribus delectat: ipsaꝫ magnis miraculis exaltās hic in populis de mūdi nos tur-binibus ereptos celi ciuib⁹ eius prece cōnectat. ps. Mḡt. Cō-mēo. de sctō demetrio. ā. Iste

Sanctus. aa.v. Oratio. De⁹ q̄ nos btī demetrij martyrꝫ tui meritꝫ ⁊ intercel-siōe letificas: cōcede ꝑpici⁹: vt qui eius beneficia poscim⁹ dono tue grē ꝯseq̄mur. p. So lita cōm. Inuit. Regē martyꝝ. Lect. de cōi. ℞ia. Iust⁹ vt pal. Iustū de. Posuit dn̄s. In euāg. ā. Btūs vir q̄ iuē. aa.7.p̄. Bn̄⁹.

¶ De sācto dionysio ⁊ socijs ei⁹. Ad.i.ves. sup ps. diei. ān. Sctūs dionysi⁹ q̄ tradēte btō cle mēte: petri aplī successore ꝟbi di-

uini semina gẽtib⁹ erogãda suscepe rat. ℟. Hi scti viri a beati diony‑sij nunq̃ sustinuerũt abesse p̃ñtia quos in vnũ interrogatio pcussoris inuenit. Interrogati verũ et vnũ in trinitate dñm cõfitentur. ℣. Terrore subiũcto multisq̃ afflicti iniurijs ꝛ supplicijs macerati. Inter. Hy⁹. Sctõꝝ meritis. aa. 8. ℣. Letamini. ãn. Insigne preconiũ alme tue nobilitatꝫ consona voce collaudãtes verbo supplici ꝓsequamur: aue inclite martyꝛ angeloꝝ consors/apl'orũ socius/propheta‑rum cõciuis /et martyꝝ coheres / sancte dionysi cum socijs tuis: intercede pro nr̃a oim̃q̃ salute. Orõ.

Deus qui hodiernã diẽ martyrum tuoꝝ dionysij/rustici/ꝛ eleutherij passione decorasti: p̃sta q̃s: vt eoꝝ suffragia apd̃ te sentiamu⁹ ĩ celis: quoꝝ solẽnia veneramur in terris. Per. Inuit. Regẽ regũ dñm venite adorem⁹ Quia ipse ẽ corona sanctorũ martyꝝ. ṗ. Venite In p̃lo noc. ãn. Sãctus dionysius tradente beato clemẽte petri apostoli successore verbi diuini semina gẽtibus eroganda suscepit. ps. Btũs vir. ãn. Quo ampli⁹ gẽtilitatꝫ feruere cognouit errorẽ: illuc intrepidus ꝛ calore fidei armatus accessit: ꝛ parisius dño ducente peruenit. ps. Quare fremuerũt. ãn. Nõ veritus incredule gentis expetere feritatẽ: quia virtutẽ suã p̃teritarum penarũ recordatio roborabat. ps. Cũ inuo. ℣. Letamini. Lctõ. i.

Cum paulus apostolus apud athenas p̃dicaret: ꝛ singula deoꝝ altaria plustraret: iter cetera reperit vnũ altare cui erat titul⁹ supscript⁹. Ignoto deo. Et ait ad dionysium ariopagitã. Quis est iste de⁹ ignotus? Ad quẽ dionysius. Adhuc inquit nõ est demõstrat⁹ inter deos: sed est incognit⁹ nobis: ꝛ seculo ventur⁹ futuro. ℟. Post passionẽ dñi vniuersis gentibus p̃dicatio profutura successit. Ita vt fide crescẽte multi mererent̃ fieri cõfessores: quos catholica postmodũ gaudet ecclesia promeruisse martyres. ℣. Qui cũ imminere suas cernerẽt passiões: que dño iesu xp̃o ducẽte didicerant: repleti sp̃ũsctĩ gratia docuerunt. Ita vt fide. Lctõ. ij.

Ipse em̃ est deus qui regnaturus est in celo ꝛ in terra: et regni ei⁹ nõ erit finis. Tunc ait paul⁹. Quid vobis videtur? Homo erit an sp̃s? Dionysius rñdit. Ver⁹ de⁹ ꝛ ver⁹ homo: ꝛ ip̃e renouaturus est mũdũ. Et ait paul⁹. Illũ deũ predico vobꝫ: quẽ incognitũ appellatis. ℟. Grãs tibi dñe q̃ infestantis inimici iacula p̃stui‑

sti ꝓbationē fideliū tuorū esse: et nō vulnera sed talē tuis martyribus tribuis ꝓ labore mercedē. Ut nullū tuorꝝ fuisse gaudeat hostis imbellē. ℣. Quinimo ꝑpetuū eis largiris triūphū: vt ecclesie tue sēp sint in exēplū. Ut nul. Lectō. iij.

Et sic cepit eis predicare de incarnatiōe et passione: ac resurrectiōe dñi. Tūc dionysius videns hoiem prius cecū quē paulus illūinauerat: statim cū vxore sua: et domo baptizari se fecit. ℟. Btissimus dionysius xp̄i martyr tradente btō clemēte eroganda gētibus semina diuia suscepit. Et quo amplius gētilitatis errorē feruere cognouit: illuc intrepidus et calore fidei armatus accessit. ℣. Et parisius dño ducēte puenit: non veritus incredule gentis expetere feritatē. Et quo. Jn. ij. noc. ā. Ecclesia illisque nōdū in locis erat et populus illic nouam cōstruxit ac officio seruientiū clericorū ex more cōstituit: ꝓbatasque ꝑsonas honore secūdi ordinis āpliauit. ps. Uerba mea. c. v. ān. Cinctus ergo fide et miam anteponēs paulati sociabat deo quos diabolo subtrahebat. ps. Dñe dñs nr̄. a. ij. ān. Tantas p illū dñs dignabatur exercere virtutes; vt rebellium corda non minus miraculis q̄ predicationibus obtineret. ps. Conserua. a. 4. ps. Exultent iusti. Lectio. iiij.

A Paulo autē per triennīū instructus: athenēsis eps ordinatus / ipam ciuitatē et maximā partē patrie: ad xp̄m cōuertit. Ueniēs aūt romā post passionē apl̄orum: a sancto clemēte directus in frāciam cum rustico p̄sbitero et eleutherio diacono: ad vrbē parisiensem vbi potissimū colebatur idolū: ꝑoperabāt. ℟. Tantas per illū dñs dignabatur exercere virtutes. Ut rebelliū corda nō minus miraculis q̄ predicatiōibus obtineret. ℣. Jn quo lux celestis gratie ieffabiliter radiabat Ut rebelliū. Lectio qnta.

Post multorū itaque ꝯuersionem fabricata est eccl̄ia. Tāta i eo celestis gratia emicuit: q cū sepissime ad ꝑcurationem pontificū idolorū plebs cū armis ad perdendū eū cōgregatim cōfluxerāt: mox illo viso aut omi feritate deposita se prosternebant: aut nimio pauore soluti: ab eius p̄sentia fugiebant. ℟. Dū sacrū mysteriū sanctus dionysius celebraret i carcere: appuit ei dñs iesus xp̄us cum multitudine angelorū Dāsque illi sācta dixit: accipe hoc chare meus quod mox complebo tibi vna cum patre meo. ℣. Mecū em̄ est maxima merces tua: et his qui audierint te: salus in regno meo. Dansque illi. Lectio sexta.

D iabolus vero hoc vidēs/domicianū ad hoc cōmouit: vt vbicūqꝫ xpianus aliqs repireť aut sacrificaret idolis: aut exquisitis supplicijs infiret Prefectus igitur fescēninus parisius cōtra xpianos directus:beatū dionysiū populo pdicātē inuenit / statiqꝫ captū colaphizatū ꝯsputū derisū/ꝛ loris durissimis ligatū cū sctis rustico ꝛ eleutherio sibi pñtari pcepit. R. Mecū ei est maria merces tua ꝛ his q audierit te salus in regno meo. Nūc facies fortiter ꝛ erit nomē tuū in laude. V. Dilectio ꝛ benignitas quā habes sēp pro quibuscūqꝫ petieris ipetrabis. Nūc. In.iij.noc.an. Dū sacrum mysteriū btūs dionysius celebraret in carcere:apparuit ei cū multitudine angeloꝝ dñs iesus xps. ps. Dñi ē ter. b.ij.ān. Dansqꝫ illi sancta dixit accipe hoc chare meus:quod mox cōplebo tibi vna cum patre meo. ps. Beati quorum. c.ij.ān. Ad hanc vocē christi martyres dionysius/rusticus/ꝛ eleutherius in agonia roborati: post nimia tormenta gloriosū martyriū compleuerunt. ps. Te decet. D.vij.R. Mirabilis deus.

Lctō.vij. Scdꝫ mat.x.

I N il.tpe. Di.ie.di suis. Ecce ego mitto vos sic oues in medio luporum. Et reliq. Q uāqꝫ ad turpissima fescennini cōuicia innocēter et plesanctus dionysius cuꝫ socijs responderet:ecce quedā matrona nobilis/virum suum a magis illis seductū improbe qrebatur. R. Adest nāqꝫ beati dionysij sacratissima dies: i qua triūphans agonē expleuit. Et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. V. Quē dñs post apostolos sic honorauit: vt oēm galliam eius apostolatu insigniret: quiqꝫ eā suo sanguine consecrauit. Et coronam. Lectio.viij.

Q ui statim quesitus ꝛ adductus ad primā fidei ꝓfessionē occisus est. Sancti vero grauissime flagellati:in carcereꝫ detrudūtur. Die vero sequēte post multa tormenta superata:dionysius cū socijs suis ꝛ multis fidelibus carceri māncipatur. R. Beatus dionysius rusticus ꝛ eleutherius in hac ergo fidei cōstātia permanentes. Reddentes terre corpa:btās celo animas cum gaudio intulerunt. V. Beatorū aīe sanctoꝝ dionysij/rustici et eleutherij:relictis glebis sequuti sūt redēptorē. Red. Lc.ix.

V bi post multā populi exhortationē dū ipe missam ad cōmunicandum populū celebraret:apparuit ei dñs cū immenso lumine:ꝛ accipiēs panem sanctuꝫ:dedit ei dicens. Accipe hoc chare meus: quia

mecū est maxĩa merces tua. R. Uir inclitus dionysius martyr domini preciosus: succensus igne diuini amoris: constāter sustinuit supplicia passiōis. Et per immanitatē tormētorū peruenit ad societatē angelorū. V. Cuius intercessio nobis obtineat veniā qui per tormēta passionis eternā meruit palmā: ꝛ sempiternā coronam. Et per. ps. Te deū. V. Justorū aīe. Ad laudes. an. Hi sancti viri a beati dionysij nunq̄ sustinuerūt abesse p̄sentia: quos in vnū interrogatio percussoris inuenit. ps. Dñs regnauit. an. In hac fidei ergo cōstantia ꝑmanētes reddentes terre corpa: beatas celo animas intulerunt. an. Tali nanq̄ ad dñm meruerūt professione migrare vt āputatis capitibus adhuc putaretur lingua palpitans dñz confiteri. an. Beata nimiū ꝛ deo nostro grata societas: int quos nec primus alter esse potuit nec tertius: sed trinitatē confitentes trino meruerūt decorari martyrio. A. Et facta est ccmes multitudo celestis exercitus exanimi corpis beati dionysij caput propriū deportātis: laudans deū et dicens: glĩa tibi dñe. A. Adest nāq̄ beati dionysij sacratissima dies: in qua triumphans agonem expleuit et coronā victorie accipere meruit de manu dñi. ps. Bñ. Ad vesp. a. O beate dionysi magna est fides tua intcede pro nobis ad dominū deū nostrū: vt qui qualitate tibi sum⁹ dissimiles: sua gr̃a largiente faciat esse consortes. ps. Mgt. Cōmēo. de martyrib⁹ an. Isti sunt scti. aa. g. V⁹. Exultent iusti in cō. Oratio.

Deus qui hodiernā diē beatorum martyrū tuorū gereōis/victorꝫ/mallusij/cassij/atq̄ florentij sociorūq̄ eorū passione fidelib⁹ tuis venerabilem prebuisti: presta q̄s: vt sicut eos ꝑ triumphū martyrij ad superna celorū gaudia transtulisti: ita ꝛ nobis p̄mia largiaris eterna. Per. Cōm. solita. Inuit. Regē martyꝝ. L. i.

Thebeorū martyꝝ sanctissimaꝫ legionē iustū est festiuis extollere laudib⁹: quos a fide xp̄i nec pesequutio sepauit: nec gladius. Maximiano em̄ in galliā ꝓfecto: in eius auxilium hec inuitat legio: vocantur ꝛ veniūt. R. Tradiderunt corpa. Lectio. ii.

Sed dāt dextras vt pro republica arcius decertent cōtra hostes edictis obsequūtur imperatorijs: contra religionis edictum nullum agnoscunt imperatorem: pro imperatore ferro: pro deo fide decertent. R. Hec est vera fraternitas. Lectio tertia.

Exijt edictū a cesare pro fe-
lici impetrando successu dijs
impēdi debere libamina. Ad
qd dū celebris indicit festiui
tas: z mauricius suis cū sacri
ficia despicit: litare ipē nolēs
ipē cū gereone et socijs litat.
R. Justi in perpetuū. an. Abster
get. ¶ In festo reliquiarū ad
primas vesp. an. Istorū est enim re
gnū celorū: qui cōtēpserūt vitam
mūdi: z puenerūt ad pmia regni:
z lauerūt stolas suas in sanguine
agni. ps. Oia laudate. an. Sā-
ctū est verū lumē z admirabile mi
nistrās lucē his qui pmāserūt in
agōe certaminis: recipiūt ab ipo
splendorē sempiternū in quo assi
due felices letantur. an. Fulge-
būt iusti z tanq̄ scintille in arūdi
neto discurrēt: iudicabūt natio-
nes: z regnabūt ineternum. an.
Isti sūt viri sci quos elegit dñs i
charitate non ficta: et dedit illis
gliam sempitnā: quorū doctrina
fulget ecclesia: vt sol z luna alla.
an. Estote fortes in bello: et pu-
gnate cū antiquo serpente: z ac-
cipietis regnū eternū dicit dñs.
Capitulū. Sapien. v.
Justi aūt in perpetuum
viuent: z apud dñm est mer-
ces eorū: z cogitatio eorū apd
altissimū. R. Justi in perpetuū.
bb. j. Hy9. Sanctorū merit.
aa. viij. V. Hi sūt quos. V. Te
sūma deitas. V. Letamini i do.

an. Preciosi sancti dei quorū re-
liquie hic cōtinentur: succurrite
nobis nūc z ante deū. ps. Magt.
Propiciare no- Ofo.
bis q̄s dñe famulis tu-
is per scti olaui regis z mar-
tyris tui: z aliorū oim quorū
reliquie hic z in vniuersali cō
tinētur ecclia merita gliosa:
vt eorū pia intercessiōe ab oi-
bus semp ptegamur aduer-
sis. p. Inui. Mirabilē deū. aa. g
Hy9. Eterna xpi mūera atq3
sctōr gla. vrs. de aplis. aa. ij
In primo noc. a. Sec9 decursus.
zc. Predicantes. zc. an. Filij ho-
minum. V. Letamini q̄re supra
de martyrib9. aa. viij. Lctō. j.
Hodie dilectissimi festi
uitatē reliquiarū oim
sctōr i hac sctā basilica reqe-
scentiū / sub vna solēnitat le-
ticia celebram9: quā venera-
bilis pat signardus octauus
hui9 ecclie archieps sinoda-
liter constituit: vt tertio idus
octobr cū duplici festo cele-
briter teneat. Quorū patro-
cinijs terra letat: quor triū-
phis ecclia sctā coronat: quo
rum pfessio: q̄to in passione
fortior / tanto est ditior in ho-
nore. Cōtumelias / crucem / z
mortē nō timuerunt: sed exē-
plo capit dñi iesu nō resiste-
re: sed perferre optauerūt. R.
Absterget deus. bb. j. Lect. ij.

O vere btā mr̄ eccl'ia quā sic honor diuine dignatōis illuminat: quā vincentiū gl'iosus martyr̄ sāguis exornat: quā inuiolate ɔfessiōis cādida induit v̄ginitas: q̄ floribꝰ eius nec rose nec lilia desūt. Certēt nūc kmi singuli vtriusq̄ honoris āplissimā accipe dignitatē. ℞. Corpa sctōr̄. bb.8.f.3.

Coronas vel de virginitate cādidas: vel de passione purpureas. In celestibꝰ castris pax et acies hn̄t flores suos q̄bus milites xp̄i gl'ianē. Dei ei ineffabilis et imēsa bōitas etiam hoc ɔuidit: vt labores hic cito finirenē: meritor̄ v̄o p̄emia sine fine durarēt. Nō sūt em̄ secūdū apl'm cōdigne passiōes huiꝰ tp̄is ad futurā gl'iaȝ: que reuelabitur in nobis. ℞. Justi in perpetuū. bb.j.

In.ij.nocē.ān. Dn̄e qui opati sūt iusticiā habitabūt in tabernaculo tuo requiescēt in mōte sctō tuo. ps. Dn̄e q̄s. ān. Sctis q̄ in terra sūt eiꝰ: mirificauit oēs volūtates meas inter illos. p̄. Conserua. ān. Hec est gn̄atio q̄rentiū dn̄m: q̄rentiū faciē dei iacob. ps. Dn̄i ē t̄ra. v̄. Exultēt iusti. l'.4.

Ergo agite nunc fr̄es aggrediamur iter vite reuertamur ad ciuitatē celestem: in qua scripti sumus: et ciues decreti. Nō simus hospites ꝛ aduene: sed ciues sāctorū ꝛ domestici dei: etiā illius heredes: coheredes aūt xp̄i. Huiꝰ vrbis ianuas aperiat fortitudo: et fiducia latū p̄ebebit ingressum. Dicit ei de ea q̄ aufugiet ibi dolor: et tristicia et gemitus. ℞. Sācti mei qui in isto. bb.ij. Lectio.v.

Quid hac vita beatius/ vbi nō est pauptatȝ metꝰ/ nō egritudinis imbecillitas. Nemo ibi leditur: irascit̄ nemo/ inuidet nemo. Cupiditas nulla exardescit: nulla honoris pulsat aut ptātis ambitio. Nullꝰ ē diaboli ibi metꝰ/ insidie demonū nulle: terror geēne p̄cul. Ibi mors neq̄ corporis erit neq̄ aie: sed imortalitatȝ munere vita iocūda. ℞. Propter testamentū. bb.ij. Lect.vj.

Nulla erit tūc discordia: sed cūcta cōsona/ cūcta ɔuenientia: quia oiȝ sctōr̄ erit vna cōcordia. Pacē ꝛ leticiā ɔtinet: trāquilla sūt oia ꝛ quieta: iugis splendor nō iste qui nunc est: sed tāto clarior q̄to felicior. Nā ciuitas illa vt legitur nō eget lumine solis: sed deꝰ omp̄s illūinabit eā: ꝛ lucerna eiꝰ est agnus. Ubi scti fulgebūt: vt stelle in ppetuas eternitates: ꝛ sicut splēdor firmamēti qui ad iusticiā erudiunt multos. ℞. Justor̄ aie. aa.viij.

In.iij.noc.ãn. Absterget deus oẽm lachrimã ab oculis sctõꝝ:et iã nõ erit ãpli⁹ neqꝫ luct⁹ neqꝫ clamor sed nec vll⁹ dolor:qm̃ priora trãsierũt all'a.ps. Bñdicã.c.iij. ã. Uestri capilli capitꝫ oẽs nũerati sũt:nolite timere multꝫ passeribus meliores estis vos.ps. Exaudi de⁹ depca.o.v.ãn. Beati quos elegisti dñe habitabũt in atrijs tuis:etei clamabũt ꝛ hymnũ dicẽt.p. Te decet.o.vij.℣. Mirabilis deus. Lctõ.vij. Nil.tẽ.Dix.ie.dis.suis. Sit lũbi vr̃i.cc.qre i cõi bb.8 ℟. Isti sũt viri scti quos elegit. bb.ij.℟. Fulgebũt iu. aa.3.℟. Sint lumbi.bb.7.ps. Te deũ. ℣. Justi aũt in ppe.Ad lau.ãn. Iustoꝝ aie in manu dei sũt ꝛ nõ tãget illos tormentũ mortis:in pace sunt ea q̃ possidẽt ã. Dabo sctis meis locũ noiatũ i regno pr̃is mei dicit dñs.ã. In celesti regno sctõꝝ habitatio ẽ:ꝛ ieternũ reqes eoꝝ.ãn. Scti spũs et aie iustorũ:hymnũ dicite deo ineternũ.ã. Corpa sctõꝝ in pace sepulta sũt:ꝛ viuẽt noia eoꝝ ieternũ. cp̃. Justi aũt.vt3.in ves.hy⁹. Rex gl'iose.bb.2.℣ Exultabũt. In euãge.ãn. Sint lũbi vestri. bb.8. Ad ho.diur.ãc.de lau. Ad.iij.cp̃. Justi autẽ in ppe. bb.8.℟.Letamini.℣. Exultẽt iusti.Ad.vj.cp̃.rom.viij. Scim⁹ qm̃ diligẽtibus deũ oia cooperanẽ in bonũ: his qui scdm̃ ppositũ vocati sunt scti:in xp̃o iesu dño nr̃o.

Sapientiã sã.Ad.ix.cp̃. ctoꝝ narrãt oẽs ppl'i:ꝛ laudẽ eoꝝ pnũciat ois eccl'ia scõꝝ.Ad ves.ãe de l.hi. Dixit do.Btũs vir.Lau.In ꝯuer. Sepe ex.g.v.cp̃. Justi ãt.℟. Sit lũbi.℣.Letami.ã. Insigniũ viroꝝ.bb.2. ¶ In festo scti calixti epi ꝛ martyris.ãn. Hic est vir qui nõ est.aa.v.oro.

Deus q̃ ꝯspicis nos ex nr̃a infirmitate deficere:ad amorẽ tuũ p scõꝝ tuoꝝ exẽpla misericorditer restaura.p.Cõ. solita.Inuita. Justus florebit. Lect.de cõi.℟.j. Hic ẽ ꝟe martyr.℟.ij. Hic ẽ vir q̃ nõ ẽ.℟.iij. Miles christi.aa.v.ã. Hic e vir q̃ inẽt⁹ ẽ. ¶ Sctẽ marthe hospite xp̃i ꝟgis nõ mar.ã. Prudẽs ꝛ vigilans.cc.j.cuꝫ orone Exaudi nos de⁹.cc.iij.Inui. Regẽ regum dñm ꝛc. ipse ẽ corona sctãrũ ꝟginũ.aa.8. lc.j.

Uenerabili hospite saluatorꝫ post diuturnos labores sepultura isignis pabaẽ: ad ppriã ei⁹ quã põtifices dedicauerũt basilicã.Die dñico hora tr̃ia ꝯgregati oẽs vt corpus sctm̃ ꝯgruo loco recõderẽt:pridie kalendas augusti. Appuit xp̃s sctõ frõtino epo dicẽs.Ueni fili iple q'd pmisisti exequijs marthe hospite mee te affutrũ.Xp̃s capiti:p̃a

sui pedib⁹ astātes. Sedꝫ eos vn⁹ de clericis: q̄rens a dn̄o q̄ essent. Cui dn̄s nichil rn̄dit. Sꝫ codicē quē tenebat dedit illi moxq̧ euanuit. ℟. Diffusa.

Cleric⁹ codicē cūctis lc.ij. ostēdit: i quo scriptū erat. In mēoria eterna erit martha ho-spita xp̄i ab auditiōe mala nō timebit. Dixit aūt btūs frōti-nus: ad suos. Mittite q̄ ānu-lum nr̄m ꝛ cirothecas criseas referat: q̄s i manu sacriste po sui dū corp⁹ sctm̄ i mausoleo cū saluatore ꝯposuim⁹ Et oīa cū ammiratiōe magna rece-pit. ℟. Specie tua. Lectio.iij.

In basilica ꝓo marthe btissi me a die dormitōis ei⁹ mira-cula sine nūero ꝯtigerūt: cecis mutꝫ/claudis/ paliticis / ari-dis/leprosis/demōiacis / va-rijsq̧ passiōib⁹ fatigatꝫ: sani-tates oimode ꝓuenerūt. Ad laudē dei oipotētis. ℟. Pul-chra facie. cc.j. Ad bn̄⁹. ā. Sic̄ ē re. ce. ho. ne. ¶ Scti luce euā ge. ā. Cōspicit i celis. aa.4. col.

Interueniat ꝓ nobꝫ q̄s dn̄e sctūs tu⁹ lucas euā gelista: q̄ crucis mortificatio-nē iugiter in suo corpe ꝓ tui nois honore portauit. p. Cō. de s. iusto. ā. Scti mar. aa.5. or.

Deus q̄ btō iusto tantā fortitudinē tribuisti vt i puerili corpusculo gl'iosū ꝓ amore tuo subiret martyriū: ꝯcede ꝓpiti⁹: vt ipi⁹ intcedē-tib⁹ meritꝫ ab oib⁹ nos absol uas pctis. p. Ad matuti. oīa in cōi de euāge. Lec.j

Lucas ātiochēsis arte medic⁹ pitissimus extitit: ma gisq̧ grecas l̄ras q̄ꝫ hebrai-cas sciuit. Vn̄ ꝛ s̄mo ei⁹ com-ptior ē: ꝛ singl'ari redolet elo q̄ntia. Hic pri⁹ apl'oꝝ discipl's postea ois pigrinatōis pauli apl'i comes idiuidu⁹ fuit. l.ij.

Porro cū ipa scripta essent euāgelia p matheū ꝛ marcū: sctō istigāte spū volumē euā-gelij ꝯdidit q̄dā alti⁹ repiēs ꝛ audita magꝫ q̄ꝫ visa describēs

Ea necessitas laboris fu- l.3. it: vt q̄ mlti alij temere p̄sum-pserūt enarrare res q̄ sibi ma gis erāt ad liq̄dū apte paulo exponēte: vel alijs apl'is q̄ vi-derūt abstraheret nos a cete

roꝝ narratiōib⁹. lc.4.

Itaq̧ nō solū vsq̧ ad a scēsiōeꝫ dn̄i: suā pduxit narra tionē: verūetiā deinceps q̄ p apl'os gesta sūt ita scripsit: vt sol⁹ ei⁹ liber fide dign⁹ habe-ret de apl'oꝝ actib⁹ narrans: reprobās oēs q̄ i fide q̄ opor-tuit acta ꝛ dicta scribere ausi sūt sctōꝝ apl'orum. Lctō.v.

Eo aūt tpe scripserūt marc⁹ et lucas q̄ ab ipis adhuc i car ne viuentib⁹ apl'is ꝓbari po-tuerāt. Dei aūt nutu gerebat vt nō solū apostoli qui vide-

rãt sed et discipuli qui auditu didicerãt scriberẽt quatenus sequẽtib⁹ ea que nõ viderãt: predicandi scribendiqꝫ fiducia preberetur. Lectio.vij.

Et matheus quidẽ suscepisse legit icarnationẽ dñi scdꝫ stirpẽ regiã: lucas autẽ scdm sacerdotalẽ. Et ideo non habuit breuiatorem lucas: sicut habuit marcũ matthe⁹ qr regnũ est nõ sine comitis obsequio: sacerdos autẽ solus in sctã sanctorũ intrabat. Rc.viij.

In il. tẽ. Scdm lucã.x.

Designauit dñs iesus ꝛ alios septuagintaduos discipulos. Et ꝛc. Pulcherrime autẽ per vitulũ lucas designatur: qui euangeliũ a ministerio templi: per sacerdotiũ zacharie cepit: ꝛ in templi deuotiõe cõpleuit. Et ipsi inquit adorantes regressi sunt in hierl'ꝫ cũ gaudio magno: et erant semp in tẽplo laudãtes ꝛ bñdicentes deũ. Rc.viij.

Composuit aũt et act⁹ apostolorũ precipueqꝫ beati pauli: sicut ipe viderat: qui nuda quidem historia videtur nascentis eccl'ie infantiã texere Sed si nouerimus eorũ scriptorẽ esse medicũ: aiaduertimus pariter oia illius verba languẽtis aie medicinã. Rc.ix.

Merito ergo collaudatur a beato paulo dicente. Cuius laus est in euãgelio per oẽs ecclesias. Hoc enim de nullo dicitur: nisi de luca. Sꝫ quãte charitatꝫ erga ipsũ fuerit: idem paulus apl'us ad collocenses scribit dicens. Salutat vos lucas medicus/charissimus me⁹. Et ad thymotheũ. Lucas est mecũ solus. Cõmẽo.de sctõ iusto.ã. Btũs vir. Ma.viij. Undecim miliũ virginũ. In cõi plurimaꝝ virginũ habeat.cc.iij. Oro.

Deus qui in sanctarum virginũ meritis fortia virorũ actibus operaris: da q̃s: vt sanctaꝝ virginũ vndecim miliũ palmas quas ecclesia tua hodie leta suscipit: in prouentu iocũditatis sentiat salutares: et in fide obtineat pacis tue dono placabiles. p Cõmẽo.solita. Lectio pria.

Fuit in britãnie finib⁹ rex quidã deo not⁹ tã vita q̃ꝫ noie: cui domin⁹ prolem femineã dedit vrsulam. Cũqꝫ fama eius longe lateqꝫ percrebuisset ad aures gentilis tyrãni cuiusdã pmanauit: qui prepotens in robore militari: barbarica feritate lati⁹ regnabat. Hic legatos ad patrem ꝟginis destinauit multa p̃ciosa trãsmittẽs: sed plura promittẽs minas addidit:

vt saltem terroribus quod vo
lebat exigeret: si blandicijs ꝛ
muneribus minꝰ profecisset.
℟. Innumerabilis ṽgi. Lcō.ij.
Uirgo vero dn̄i minus ꝑ se
sollicita: paterne autem solli-
citudini condolens patri ait.
Noli mi pater contristari: sed
decē primeue etatis virgīes
forma et genere electissimas
perquirite: ꝛ tam michi ꝙ sin
gulis harum mille virgines
hōestissimas subscribite. Cō
paratisqꝫ ad numeruꝫ nostrū
trieribus vndenis triēnij no-
bis ad dedicationem virgini
tatis nostre dētur inducie: q̄-
bus expletis qd̄ domino pla
cuerit fiet. Omnia concordi
duorum regū studio ordinā̄t
vrsula beata ꝯmilitones pijs
exhortatiōibus erudiuit ꝛ cō
fortauit gratias deo referēs.
℟. Feliciter virgines. Lctō.iij.
Applicuerunt ad portuꝫ se-
cundis ventis tiele: tandē ad
insignem metropolim coloni
am peruenerunt. Ibiqꝫ ꝑ an-
gelum de toto vite cursu ꝛ cō
summatione instructi basileā
adueniunt. Religatis trieri-
bus pedestres romā adeunt
perlustratis sanctorum limi-
nibus aīas suas domino cō-
mendant ꝛ basileam redeunt
ꝛ per decursuꝫ rheni coloniā
reuertūtur. Erat ibi gens hu
norū que potestatis exigenti
bus tam galliarum ꝙ germa
nie et italie terras cedibꝰ va-
stauerat: ꝛ coloniā arta obsi-
dione vallabat. Et virgines
hoc ignorātes terrā ingresse
sunt. Barbari cognita virgi-
nitate cognita virginali con-
stantia subito super eas irrue
runt ꝛ crudeliter perimerunt
illā sanctā multitudinē laudā
tē deū. Qui viuit ꝛ regnat in
scl'a scl'oꝝ amē. ℟. Media no-
cte. ¶ Scti seuerini epi et cō-
fesso. an. Iste homo. bb.iij.ofo
Deus qui nos ānua bti
seuerini cōfessoris tui
atqꝫ pontificis solēnitate leti
ficas: concede propicius: vt
apud miam tuam pro nostris
reatibꝰ supplex existat inter-
cessor: qui ecclesie tue idoneꝰ
extitit predicator ꝛ rector. P.
Cōmēo. solita. Inuit. Unum
deum ꝛc. Lectio pria.
Cum arriana heresis fi
dem corrumpere serpentinis
molieret̄ isidijs vt tātis scan-
daloruꝫ mederi posset turbi-
nibus ex cōi cōsilio ex gallia:
et germania collecto. Ad co
loniēsem regendam ecclesiā
tunc a quodam occupatā he-
retico sanctus seuerinus licꝫ
renitens in ep̄m eligitur: vir
fide fundatꝰ ꝛ litterꝭ eruditis
simus qui in eadē eccl'ia ꝯsilij

auctoritate firmatus z here- sis auctorem: z ipsaz heresim scripture testimonijs prorsꝰ eliminauit: cleruz z populum in vera fide confirmans. ℟. Euge serue. Lectio secunda. Habet igitur eū fideliū vni- uersitas pro sancto: sed obla- trat heresis et inuidia appo- nens: quia nullis fulgeat mi- raculis. Quoruz obiectio de facili refellitur ab infidelibus non a fidelibus querenda mi racula. Inter miracula autez nil anime resuscitatione splē- didius: hic autez tot animas resuscitauit: quot ab heretica prauitate conuertit. Quibus si hoc maius non sufficit: mi- nus quod sequitur loco mira culi recipiāt. ℟. Ecce sacerdos. Dominica die dum Lcō.iij. cum archidiacono suo deuo- te sacra circuiret altaria: audi ta celestꝫ militie melodia san ctum martinum migrasse di- dicit a seculo. Querit ab ar- chidiacono si hāc audiat me- lodiam: sed cum non audierit orat sāctus z eadē melodia iā delectat vterqꝫ: nunciat itaqꝫ epūs archidiacono sancti mar tini transitum. Mittūt nunci um qui rediens eadem die: et eadē hora refert illā btāz ani mā sui dñi gaudium intrasse: post hec semp in die laude fa

ctꝰs feruentior: plenus virtu tibus z supnis intentus desi- derijs: sanctam deo reddidit animam. ℟. Ecce vir prudens. an. Ecce adest. Cōmēo. solita. ¶ Crispini z crispiniani mar tyrum. an. Sanctum est verum lumē. aa. viij. Collecta. Deus qui sanctis mar- tyribus tuis crispino z crispi niano ad hanc gloriam veni- endi copiosuz munus gratie contulisti: da nobis famulis tuis nostroꝝ veniam delicto- rum vt sanctorum tuorum in tercedentibus meritis: ab oī- bus mereamur aduersitatibꝰ liberari. Per dominum. So lita cōme. Inuitatorium. Re gem martyrum. Nocturna le- gantur. Lectio prima Cum per nequitiā dio- cleciani et maximiani contra xp̄ianos vbiqꝫ terrarum per- secutio valida pstrepet: qui- tinus/rufinus/valerius z eu- genius rome claris orti nata libus: ad gallias predicaturi venerunt: qui ibidem marty- rio consummati: migrauerūt ad dn̄m. Hos duos scilꝫ cris- pinus z crispinianꝰ comitati eiusdē fidei deuotione z nata liū nobilitate nō ipares suef- sionū ciuitatē ingressi sūt. ℟. Magisteriū. ℟. ij. Uerbera car. igit sequentes apli: vt labore

manuum victum quererent in arte se exercuere sutoria: qui in hoc officio artificiosi inuenti: et singula gratis operantes ad se magnam traxere multitudinem: quos deo cooperante a gentilitatis reuocabant errore. R. O veneranda. Lectio tertia.

Sed nec sic gentilium quieuit: sed accreuit inuidia: vnde ad eos perquirendos et puniendos rictiouarus a maximiano dirigitur. Qui de fide quesiti et tandem publice professi: primo fustibus cesi extenduntur in troclea: deinde sudes acutas recipiunt in vngulis. Sed inter hec fortius in fide permanent corrigia tollitur a tergo: sed in proximo molari onere ad colla suspenso: in quodam fluuio dimersi: ad aliud littus enatant illesi. Inter hec/tormentis adauctis iniquitas apponitur iniquitati: donec capitibus abscisis finem consummant martyrij. R. O constantia. An. Martyres sancti. ¶ In vigilia apostolorum symonis et iude omnia ferialiter cantentur. Ad vesperas de communi apostolorum. hymnus. Beate symon. aa. j. a. O gloriosi apostoli. l. j.

Symon et iudas post ascensionem domini in persidem perrexerunt: et inuenientes ibi duos magos: zaroen et arphaxat. qui sanctum matheum de ethiopia fugerant doctrinam eorum destruxerunt Tunc dux regis babylonis/contra indos iturus ad prelium: ab idolis suis nullum potuit habere responsum. Lc. ij.

Pergentes ad fanum proxime ciuitatis/cum demonem consulerent: respondit eis demon quod propter apostolos: qui venerant dij respondere non poterant. Tunc dux apostolos fecit inquiri: inuentosque recludi donec reuersus de prelio eos faceret audiri. Tu autem. Lc. iij.

Apostoli dixerunt ei. Nunc magis deum verum cognosce: vt eius ope possis victoriam obtinere vel hostes pacatissimos inuenire. Dixit eis dux. Audiui deos nostros vobis presentibus non audere loqui: ergo nobis futura predicite: vt possimus cognoscere finem belli. Lectio. iiij.

Apostoli dixerunt. Ut sciatis quantis mendacijs et erroribus demones vos seducunt: iubemus eis vt more solito ad quesita respondeant. Tunc demones dixerunt grande bellum futurum. Tunc apostoli ridere ceperunt. Dux autem dixit eis. Me timor inuasit Dicunt ei l. v. et vos ridetis? apostoli. Ne timeas: quia pax nobiscum intrauit. Tu ergo exspecta vsque cras: et hac hora

venient legati indorum postulantes pacem. Pontifices vero apostolos irridentes: monuerunt ducem ne eis crederet. L. 6
Dux vero pontifices iussit cum apostolis reseruari / vt ex rei exitu veraces honorarentur: et mendaces punirentur. Factum est in crastinum: sicut apostoli predixerunt. Et dux iratus pontificibus: iussit eos incendi. Apostoli pro eis rogauerunt. Lectio. vij. Secundum Ioannem. xv
In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. hec mando vobis vt diligatis inuicem.
Dux ergo duxit (Et reliqua.
eos ad regem / et coram illis duobus magis cuncta per ordinem referens: apostolos commendauit plurimum. Porro magi illi in omnibus ab apostolis superati et confusi: fugerunt ab
Interea dum apo- lectio. viij. eis.
stoli in babylonia morarentur contigit vt filia cuiusdam diuitis quendam ex diaconibus infamaret eo quod perdita virginitate parturiens moreretur Allato igitur infante vnius diei dicunt ei apostoli. Dic puer in nomine domini iesu christi si hic diaconus presumpsit hanc iniquitatem. Infans dixit. Iste diaconus numquam inquinauit carnem suam. lectio. ix.
Cumque instarent parentes sui vt de auctore stupri quererent

Responderunt nos innocentes absoluere decet: nocentes prodere non decet. Cum autem per annos quattuordecim apostoli per totam babyloniam dominum iesum christum predicassent et baptizato rege cum principibus verbis et miraculis ecclesiam dilatassent predicti magi in vrbe suanir / septuaginta templorum pontifices contra apostolos commouerunt. Tandem idolum solis et lune apostolico iussu confringunt. Unde templorum pontifices in apostolos irruentes / ipsos gladio percussos transmittunt ad ethera. Tu autem domine miserere nostri. Oratio
Deus qui nos per beatos apostolos tuos symonem et iudam ad agnitionem tui nominis vocare dignatus es: da nobis eorum gloriam sempiternam et proficiendo celebrare: et celebrando proficere. Per
¶ Festum beati quintini martyris in die que vigiliam omnium sanctorum antecedit celebretur. antiphona. Sancti martyris. aa. v.
Deus qui ecclesiam tuam meritis et orationibus preciosissimi quintini martyris tui mirifico splendore clarificas: concede propicius: vt qui memoriam illius veneramur in terris intercessorem eum apud te merea-

mur habere in cellis. Per do. Cōmēo. solita. Inuita. Regē martyr. Nocturna legātur. l.i

Imperatoria sceptra regentibus dyocleciano et maximiano. Rictiouar⁹ p̄fecturam cepit super galliaz. Qua accepta apud basileam vrbez: multos xp̄ianos aqua perdidit ⁊ progrediens quintinū comp̄hendit cedi iubet: sed cedētib⁹ vim negat subito contingens paralisis. R̄. m Stola iocunditatis. Lectio. ij.

Quod rictiouarus īputans maleficijs: fāctū tradidit carceri. Sanctus vero per medios custodes noctu liber exiliens/⁊ quesit⁹ in medio ciuitatis predicās cū sexcētis alijs et ipsi custodes carceris fidē suscipiūt ⁊ pro fide martyriū. R̄. Beatus vir qui suffert. lc. iij.

Unde sanctus ad penam raptus/resticulis ceditur ferreis: et post hoc oleo ⁊ pice feruenti: cū adipe dorsum pfundit ⁊ ad latera lāpades ardētes ⁊ suscipit ⁊ sustinet. Post hec in penarum augmentum in ceruice cutis aperitur vsq; ad crura cādentes imprimūtur lamine: pedibus aūt ⁊ digitis manuum eandem penā sub totidem clauorū numero subtiliq; modo sustinentibus et sic capitis abscisioue martyriū consumauit. R̄. Posuisti domine. ān. Nisi granum. aa. 7.

¶ In vigilia omniū sctōrum ferialiter cantet. nona de futuro festo. Ad primas vesperas ān. sup oia. Laudate. ān.

Ecce adest dies omib⁹ sanctis consecrata exultem⁹ in ea et letemur/ sancta sanctorū collaudātes. ps. Laudate pueri. ān. O q̄ gloriosum est regnuz in quo cum xp̄o regnant omnes sācti amicti stolis albis sequūtur agnum quocunq; ierit. ān. Laudem dicite deo nostro omnes sancti eius et qui timetis dominum pusilli ⁊ magni: qm̄ regnabit dominus noster omnipotēs de⁹ gaudeamus et exultemus ⁊ dem⁹ gloriam ei. ān. Omnes electi dei nostri memoramini āte deum vt vestris precibus adiuti; mereamur vobis adiungi. ān. Sancti dei omnes qui estis consortes supernorum ciuium intercedite p̄ nobis. Capitulum. Apocalip. v.

Audiui vocē angelorū multorum in circuitu throni: ⁊ aīalium ⁊ seniorum: et erat numerus eorum milia miliuz dicentium: dignus est agnus qui occisus est accipe virtutem et diuinitatem ⁊ sapientiam ⁊ fortitudinez ⁊ honorem ⁊ gloriam/ ⁊ bñdictionem in secula seculoruz amē. R̄. Laudē dicite deo nostro oēs

sancti eius: et qui timetis deũ pu-
silli et magni. Quoniaʒ regnabit
dominus deus noster oipotens.
Gaudeamus et exultemus et de-
mus gloriam ei. ℣. Genus electũ
gens sancta: populus acquisitio-
nis memores memorum laudate
deum. Gaudeamus. Gloria patri
et filio etc. Hymnus.
Christe redemptor om
niuʒ / cõserua tuos famulos:
beate semper virginis / placa
tus sctis p̃cibus. Beata q̃cꝫ
agmina / celestiũ spũuʒ: p̃teri-
ta p̃ñtia / futura mala pellite.
Vates eterni iudicis / ap̃licꝫ
dñi: suppliciter exposcimus /
saluari vr̃is precib⁹. Marty-
res dei incliti / ꝯfessoresqꝫ luci
di: vr̃is orõnib⁹ / nos ferte i ce
lestib⁹. Chor⁹ sctãꝝ virginũ /
monachorũqꝫ oim: sil' cũ sctis
oib⁹ / ꝯsortes xp̃i facite. Gẽ-
tem auferte p̃fidã / credẽtium
de finibus: vt xp̃o laudes de-
bitas / p̃soluam⁹ alacrit'. Glo
ria p̃ri ingenito / eiusqꝫ vnige
nito: cũ sp̃ũ pacli to / in sempi-
terna scl'a. Amẽ. ℣. Letamini i
dño et exultate iusti. An. Bti estis
scti dei oẽs q̃ meruist' ꝯsortes fie-
ri celestiũ virtutuʒ: et pfrui clari-
tatis gl'ia ideo p̃camur / vt memo
res nr̃i itercedere dignemini pro
nobis ad dñm deũ nr̃m. Ps. Magt
Domine de⁹ nr̃ Colla.
multiplica sup̃ nos mi

sericordiã tuã: et q̃rũ p̃uenim⁹
gl'iosa solẽnia tribue subseq̃ i
sctã p̃fessiõe leticiã. P. do. In
uitat. Regẽ regũ dñm venite ado
rem⁹. Quia ipse ẽ corona sctõruꝫ
oim. Ps. Venite. Hy⁹. Xp̃e redẽ-
ptor. In. j. noct. ij. et. iij. ãe et ℣.
vt in cõi plurimorũ cõfes. scꝫ.
Nouit dñs viã iustorũ. bb. 7. l. j.
Legimus in eccl'iastic;
historijs: q sctũs bõi-
faci⁹ q̃ q̃rtus a btõ gregorio
romane vrb; ep̃atũ tenebat: a
foca cesare suis precibus ipe
trauit donari eccl'ie xp̃i tẽplũ
rome: qđ ab antiq̃s pãtheon
vocabat': q2 hoc q̃ti simlacruʒ
oim videret' eẽ deorũ. ℟. Bñ-
dicat nos. de trinita. Lc. iij. l. ij
In q̃ eliminata oĩ spurcicia
demonũ: fecit eccl'iaʒ sctẽ dei
genitricis marie atqꝫ oiʒ xp̃i
martyꝝ: vt exclusa multitudi
ne demonũ: m'titudo ibi san-
ctorũ a fidelib⁹ in mẽoria ha-
beret'. Et vniuersa plebs i ca
pite kalendaꝝ nouẽbriũ sicut
in die natalis dñi: ad eccl'iam
in honorẽ oim sctõrũ ꝯsecra-
tã ꝯueniret. ℟. Felix valde. ll. v.
Ex hac q̊ ꝯsuetudine sctẽ l. 3
romãe eccl'ie xp̃iana religio-
ne crescẽte decretũ ẽ vt i eccle
sijs dei q̃ p̃ orbẽ terrarũ lõge
lateqꝫ ꝯstruũt': honor et mẽo-
ria oim sctõꝝ i die q̃ p̃dixim⁹
hẽret': vt q̃cq̃d hũana fragili

tas p ignorātiā neglig ētiam seu p occupationē rei sclar; i solēnitate sctōꝝ min⁹ pegis=set:i hac sctā obseruātia solue ref. Quatenus eoꝝ patroci=nijs ꝓtecti:ad supna polorū gaudia pucire mereamur. ℟ Te sanctū. xx.i. In.ij.noc.ān. Phe q̇ opati. bb.8. ℣ Exultēt in

Nunc g ffes kc.iiij.(sti. kmi in oim primordijs sctōꝝ nos noiare et glificare ꝯdecet eū q̇ cūctos ꝯdidit sanctos: p quē facta sūt oia : per quē cūcta subsistunt elemēta: cui⁹ maiestas nec incipit nec desinit in sclm. Uñ et merito ois creature pricipiū ac finis noiaf. ℟ Inf natos. mm.v.l.v

Sancto ioāni athlete ꝯcor=dat duodenari⁹ nūer⁹ aplʼoꝝ q̄s a primis miraclʼoꝝ ꝟtuti=bus ad ꝯponendū vere fidei fundamētū erigēdūq; adhuc tenere ecclie statū ꝓuidentia diuina ex hoib⁹ q̄s capiebat mūd⁹ elegit: vt i oēm terram sonus p̄dicatiōiseorū exiret: ꝛ in fines orbꝫ terre eoꝝ ꝓce derent verba. ℟ Ciues apo=stolorum aa.iij. Lectio sexta.

His subiectuꝫ est triūphale martyꝝ nomē:q̄p diuersa tor mētorū gn̄a xp̄i passionē imi tati sūt. Alij vero pempti:alij flāma exusti:alij flagris ꝟbe=rati:alij vectibus pforati:alij crucis patibulo cruciati. Alij pelagi piculo submersi:alijvi ui decoriati:alijviculis māci=pati:alij manib⁹ vel pedibus siue ceteris mēbris sunt trun cati:alij bestijs quādoq; sunt iugulati. ℟ O constantia mar=tyrum. bb.ij. In.iij.nocf.ā. Ti mete dominum. bb.vij.℣. Mira=bilis deus in sanctis suis. Scdꝫ

In illo (Mattheum.v. tempore Uidens iesus turbas : ascēdit i mōtē. Et ꝛc.

Christi vero sacerdotibus atq; doctoribus siue confesso ribus: huius festiuitateꝫ diei non ignotam esse credimus/ qui corda fidelium spirituali=ter quasi imbribus irrigabāt celestibus: vt feliciter profer re immarcessibiliem bonoꝝ operū possent fructū. ℟ Sint lumbi vestri. bb.vij. Lectio.8.

Btā dei gēitrix cū suis vir=ginib⁹ p̄ntis festiuitatꝫ expers nullomō credēda ē q̄ dei ppłꝫ faciēdo monebat spernere pi turi lux⁹ seculi:ꝛ a lenocinijs mortalis nature carnis pudi citiā cū ꝟginitatꝫ honore itra cordis hospicia obfuare:eā=q; oim ꝟtutū reginā fructū sa lutis ppetue sociā esse āgelo=ruꝫ suis affirmat exēplis. ℟ Audiui vocē de celo ve. cc.3.l.9.

Nos igif ffes kmi tātorum patrocinia itercessoꝝ de q̄b⁹

locuti fuimus tota mentis i-
tentione queramus vt per tē
poralia festa que gerimus eo
ruz meritis z intercessionib9
ad eterna gaudia puenire va
leamus. ℟. Cōcede nobis. D.4
q̄re in festo innocentū.p̄. Te
deum lau. ℣. Iusti autem in p-
petuum vi. In laudibus. ān.

Scimus quoniam diligen-
tibus deum omnia coope
rantur in bonum his qui secūdū
propositū vocati sunt sancti. ps.
Dominus regnauit. ān. Sapi
entiam sanctorum narrent popu
li et laudem eorū pronunciat oīs
ecclesia. ān. Reddet deus merce
dem laborum sanctorum suorum
et deducet illos in via mirabili.
℣. Spūs et anime iustorū hymnū
dicite deo nostro alleluya all'a. ā.
Gloria hec est oibus sanctis ei9.
Capitulū. Apocalipsis. vij.

Ecce ego ioannes vidi
angelum ascendentem
ab ortu solis habētem signū
dei viui z clamauit voce ma-
gna quatuor angelis quibus
datum est nocere terre z ma-
ri dicens: nolite nocere terre
z mari neq3 arborib9 q̊adusq3
signemus seruos dei nostri i
frontibus eorum. Hymnus.

Iesu saluator secli/ redē-
ptis ope subueni: z pia dei
genitrix/ salutē posce miseris.
Cet9 oēs āgelici/ z pr̄iarcha
rū cunei: z pphetaꝝ merita
nobis p̄cent veniā. Baptista
xp̄i p̄ui9/ z clauiger ethere9:
cum ceteris apostolis/nos sol
uant nexu criminis. Chor9
sacratus martyrum/ cōfessio
sacerdotum: z virginalis ca-
stitas/nos a peccatis abluāt.
Monachorum suffragia/om
nesq3 ciues celici annuant vo
tis supplicum/ et vite poscāt
premium. Laus z perennis
gloria zc. ℣. Exultabunt sancti
in gloria. ān. Te gloriosus apo-
stolorum chorus. te prophetaruz
laudabilis numerus: te martyrū
candidatus laudat exercitus te
omnes electi voce cōfitentur vna-
nimes beata trinitas vnus deus.
ps. Benedictus. Oro.

Omnipotens sempiter-
ne deus qui nos omniū san-
ctoruz merita sub vna tribui-
sti celebritate venerari: que-
sumus vt desideratam nobis
tue propiciationis abundan
tiam multiplicatis intercesso
ribus largiaris. Per. Ad. iij
Capitulum. Apocalipsis. vij

Et audiui numerum si-
gnatorū cētū q̄dragin
ta q̄ttuor milia signati: ex oī
tribu filioꝝ israel. ℟. Letami-
ni in domino. cum ceteris. que
re. bb. vij. ℣. Exultent iusti. Ad
vi. Capitulum. Ibidē

Uidi turbam magnam

quã dinumerare nemo poterat ex oibus gentib⁹ z tribubus z pplis et linguis stãtes ante thronũ in cõspectu agni amicti stolis albis: z palme i manib⁹ eorũ. Ad .ix. cp. Ibid

Et oms angeli stabant in circuitu throni et seniorũ z quattuor aialiũ z ceciderũt in ɔspectu throni in facies suas z adorauerũt deum dicẽtes amẽ. Ad .ij. vesperas ãe. super pos. ãn. In consilio iustorum z cõgregatione magna opera dñi ps. Cõfitebor. ã Generatio rectorũ bñdicetur i seculũ sclĩ. ps. Btũs vir. ãn. Preciosa in conspectu dñi mors sanctoꝝ eius. ps. Credidi. ãn. Euntes ibant z flebant mittentes semina sua. ps. In conuertendo. ãn. Iusti confitebuntur nomini tuo: z habitabũt recti cũ vultu tuo. p. Eripe me dñe. Cp. Apoc. v.

Dignus est agnus q̃ occisus est accipe ꝟtutez z diuinitatẽ z sapiẽtiã z honorẽ z fortitudinẽ z gl'iam z benedictionẽ in secula seculorũ amẽ. R. Concede. D. iiij. Ny⁹. Xp̃e redẽptor. ꝟ. Letamini i domino. z c. Sup magt. ãn Saluator mũdi salua nos oẽs sancta dei gẽitrix virgo semp maria ora pro nobis p̃cibus quoqꝫ sctõrum aplorũ martyrũ ɔfessoꝝ ac ꝟginũ atqꝫ sctõrũ oim supplicit petim⁹:

vt a malis oibus eruamur: bonisqꝫ oib⁹ nũc z semp pfrui mẽamur allá. ¶ Finitis ves. dicant ves pere defunctoꝝ nisi in crastino fuerit dñica. Ad vẽ ãn. Placebo. cũ ceteris ɔsuetis. q̃re s̃ in fine psalterij ãn. Tuã deus. ps. Magt. ¶ Finito po cũ ã. dicat Kyriel. Pat nr. statim ps. Lauda aia mea. Quo finito: sequãt ꝟsus. Requiẽ eternã. ꝟ. A porta iferi. Credo videre. Reqescãt i pace. Dñe exaudi. or.

Fideliũ de⁹ oiꝫ ɔditor et redẽptor: aiab⁹ oim fideliũ defunctorũ remissiõez cũctorũ tribue pctõꝝ vt idulgentiã quã semp optauerunt pijs supplicationib⁹ ɔsequantur. Qui viuis et reg. cũ deo pr̃e. ¶ Si festiuitas oiꝫ sctõꝝ in sabbato euenerit: in crastino totuꝫ officiũ de dñica erit si ibidẽ iponẽda erit noua historia. Sin autem de off. oim sctõꝝ totũ officiuꝫ pagat. Et eadẽ die finitis ves. vespe defunctoruꝫ dicant vt s̃ patuit. Ad mat. nõ dicat Dñe labia nec De⁹ in adiutoriũ nec Inuitat. nec Uenite. Sed dicto Credo in deũ stati icipiat ã. Dirige. cũ ceteris. In .ix. Re. nouus tãtũ ꝟs⁹ dicat Dies illa. Ad laud. ãn. Exultabunt. cum ceteris. Finito Bñdict⁹ cũ ã. dicat Kyriel. Pr̃ nr. cum ps.

Exaltabo te domine. cum. ℣. Requiem. ℣. A porta inferi. ℣. Requiescant. cum oratione. Fidelium. Et sic matutine finiant. Postea incipiant matut. de btā virgie: ꝛ more solito agant cū tribus lectionibus quotidia nis ꝛ tribus p̄is. Inuitatoriū In honore. Hymnus. Quem terra. ān super p̄os. Benedicta tu. ān. Sicut myrrha. ā. Specio sa. ℣. Diffusa. Lectiones quotidiane. Sancta maria virgo virginum ꝛc. ℟. Sancta et immaculata. ℟. Beata es virgo. ℟. Sancta maria clemens et pia. require supra. infra octa. assumptionis marie. ff. vij. p̄s. Te deum. ℣. Benedicta tu in. Ad laudes: vnica ān. O admirabile. require supra in circuncisione domini. Capitulū. Te laudant. hymnus. O gloriosa dn̄a. ℣. Elegit. ān. Beata dei genitrix. vt s. infra oct. assumptiōis. ff. 7. oꝝ. Cōcede nos. Ad primā. hy⁹. Iā lucis. ān. Qn̄ nat⁹ es ꝛc. Ad hor. diurn̄. Cp̄m ꝛ ℟. vt s. in ꝯmēoratione eiusdem. dd. ij. Finita prima: incipiatur commendatio animarū scilicet. Subuenite sancti dei. require s. post vigilias. Sigulis dieb⁹. ī. oct. Inuit. hymni. āe i noct. laud. ꝛ capm vt i die sctō. Pria more solito agat cū p̄cib⁹. adiunctis. ℣. Letamini ꝛc. ā. ad mgt. ꝛ bn̄d⁹. de primis vesp. ꝛ nock. scd̄z ordinē h̄eant. ¶ In die alarū nō fit mētio de oīb⁹ sanctis nisi in dn̄ica euenerit: q̄a tūc cōmēo. alarū i scd̄as feriā trāsfert. ¶ In die alaꝝ ad vesp. sola ān. Scimus. cū p̄s. fef. cp̄z. Dign⁹. cū mēo. de sctō eustachio. vt. ī. ¶ Infra oct. lectio i.

Si fr̄es dilectissimi visceralē dei mīaꝫ qua vult oēs saluos fieri toto affectu pensauerim⁹: constat vt q̄s dignat⁹ ē p̄destiare misericorditer ad gl̄iam: his et glorie semia benignit̄ indidit ad profectū. Lectio secunda.

Gloria eā dē singloꝝ ē denarius diurn⁹: quez tn̄ vnusq̄sq; accipiet scd̄z laborē suū p meritoꝝ differētia. Ob hoc q̄dē dn̄s sua i nob̄ spargit spūalium graꝝ semia: vt fruct⁹ vberioris gr̄e maiorē nob̄ parturiat gl̄ie claritatem. Lctō. iij.

Et eodē semie alijs distributiōis copia exuberat: alijs inopia denegat: nec pfecto ip̄e idē grarū distributor hāc ob rē auar⁹ iops ve est: sz vbi vasa desunt/ oleum stare necesse est. Cōme. fiat de sanctis eustachio: ꝛ socijs eius. Ad vesperas. ān. Fulgebūt iusti. a. s. ℣. Exultent iusti. Oro.

Deus qui beatuz eusta-

chisti in temtationibus probasti et probatum coronasti: ipsius sociorumque eius meritis in omni tribulatione tuum nobis presta auxilium et gaudium sempiternum. Per dominum. Ad matutinum antiphona. O veneranda. ¶ Quarta die. Lectio prima.

Luminis sicut deus aqua si stare cepit: computrescit. Sic plane si gratiarum cessat decursus et recursus non fuerit nichil augetur ingrato: sed quod accepat ei vertitur in perniciem: funde igitur et refunde omnem gratiam in originem: ut effusa illius crescat beneficio: qui dare dignabitur incrementum. Lectio ii.

Ipsa denique gratia nostro semper in parte bonam cooperatur arbitrio atque in omnibus illud adiuuat protegit atque defendit: ut nonnunquam iam ab eo quosdam conatus bone voluntatis/vel exigit vel expectet. Lectio iii. Ut nec penitus dormienti animo/vel inerti ocio dissoluto sua dona conferre videatur: occasiones quodammodo querit quibus humane segniciei torpore discusso non irrationabiliter munificentie sue largitas videatur: dum eam sub colore cuiusdam desiderij impartitur. Et nichilominus gratia dei semper gratuita perseuerat: dum exiguis quibusdam conatibus tantam immortalibus gloriam tribuit.

¶ Quinta die. Lectio i.

Et ut incomparabili clementie morale aliquid ex aliqua similitudine comprehendamus: si nutrix pia ac sollicita diu paruulum sinu gestauerit ut quandoque ambulare doceat: primum quidem reptare permittit deinde erectum: ut alternis passibus innitatur dextera sua sustentat: mox paululum derelictum/si titubantem viderit protinus apprehendit: nutantem suscipit/lapsum erigit et vel arcet casum vel etiam decidere leniter sinens: eleuat post ruinam. Lectio ii. Cum ad pueritie robur eum perduxerit: quedam etiam pondera vel labores quibus non opprimitur: sed exerceatur iniungit/et cum emulis certare permittit. Quanto magis ille celestis omnium pater nouit quem sinu gratie sue gestet: quem libere voluntatis arbitrio in conspectu suo exerceat ad virtutem: et tamen adiuuat laborantem exaudit vocantem: non relinquit querentem: eripit de periculo interdum etiam nescientem. Lectio iii.

Gloriam hanc siue dispensationem atque amorem suum quem nobis tribuere dominus indefessa pietate dignatur. Uolens motu humane affectionis exprimere. nec inueniens in creatura talem charitatis affectum: cui eam comparare dignius posset: tenerrimis pie matris visceribus comparauit. Nunquid ait potest mulier obliuisci infantem suum vt non misereatur filij vteri sui? Sed non contentus hac comparatione

transcendit eã ꝯfesti: atq3 subiungit dicẽs. Et si illa oblita fuerit ego non obliuiscar tui.

¶ Dñica ĩfra oct. oim sctõꝝ de ipsis cantetur: si noua hĩa nõ fuerit ĩponẽda. Ad vesꝑ. añ. sola. Scim⁹ qm. cũ ꝑs. ferialibus. ¶ Hym. Dignus est. Rem. Concede. Cetera vt in primis vespis festi: cũ mẽoria de dominica et homilia dñicalis ĩ vltimis tribus lctõib⁹ legat. Cetera vt ĩ die sancto. Si autẽ noua histo. ĩponẽda fuerit in dñica infra oct. tũc sola memoria de oĩb⁹ scis fiat. ¶ Dominica infra. oct. Lect. pᵃ.

GRatuitis electos suos dignant ꝓuehit dñs ad varia virtutũ opa: pio studio exercenda. Jamq3 paulatim appropinquãdo btitudini/toto desiderio placat castitas: sobrietas: elemosinarũ largitio: mĩa in afflictos: ĩ paupe= res pietas: morũ ꝓbitas: paciẽtie eq̃nimitas. Lectio. ij.

O mnia aũt ꝟtutũ exercitia/ ex diuina grã in sctis ex vberantia q̃s enumeret? Singulis aũt momẽtis vie ac vite ꝑsent3 ꝯtinuis affectionũ gressibus ad regnum dei ꝓperãt. Quis ociosus depꝛẽdit non dico ꝟbis mitib⁹. Quis manus pedesue mouẽtes frustra aspiciat: imo ꝛ edificant in incessu aspectu habitu vultu totũ in eis disciplinatũ totũ isigne ꝟtut3 forma ꝑfectiõis. L. iij.

Ab exordio ꝯuersiõis sue vsq3 ad extremũ vite delectant in pulchritudĩe mũdicie in rectitudine iusticie in fortitudine paciẽtie vñ nimirũ grã dei opitulante: tãdẽ assumũt ad magnitudinẽ gl̃ie celest3 pa=

R Eperiuntur ꝯtrie. mundani q̃ austere dominantur in ꝓprio. Sctĩ vero cũ sint liberi: ab oĩb⁹ oim seruos se faciunt ꝓpt xp̃m. Jlli fastũ ꝛ q̃stũ estimãt pietatem isti heredẽ sibi vẽdicãt opus: ꝛ onus. Jlli felices se credũt: si dilatauerit terminos suos: isti in dilatãda charitate gloriant. Jlli cõgregant in horrea ꝛ dolia replent vnde onerẽt mẽsas: isti doctrine ꝛ exẽplorũ sagena colligũt: vñ re=

I lli autẽ a ſc. v. ꝯpleãt celos. paupib⁹ exigũt qd̃ dent diuitib⁹: isti sollicitãt diuites pro paupib⁹ sustẽtãdis. Jlli eq̃s ascendũt cũ turba hoĩm gratis mãducantiũ panẽ ꝛ nõ suum: isti euãgelico: ꝛ angelico satiant aĩas esuriẽtes. Jlli q̃dem plebes nõ agnoscũt: isti erudiũt: illi potentes ꝛ tyrannos honorãt: isti puniũt. L. vi.

O viros gloriosos merito in regno dei glorificandos: q̃s

tot et talia nobilitāt signa vir tutū. Nō mirū si mira operā tur electi dei sic mirabiles ipsi immo vero nō ipsi: sed de⁹ in ipsis. Tu es inquit dauid qui facis mirabilia magna solus Ergo quilibet quotidiana di scussione examinet: quō tēp⁹ redimat: q̄ꝫtum in virtutibus proficiat: q̄ꝫtū sibi iterior cras situdo et vigor mentis accre uerit nō ignoret. Si fortꝫ ad patientiam / vigil ad debitaꝫ operationeꝫ / solidus ad hūi litateꝫ: feruidus ad dilectio nē: intentus ad exhortationē ad mutua promptus obseq̄a ad ecclesiastica deuotus offi cia: semetipsuꝫ interroget di ligēter. Ex his oritur gloria cōscientie: iuge conuiuiū / sa batum pectoris. Et tandem cum electis dei erit nobꝫ sab batum in patria eternum et il lius superni frumēti adipe sa tiemur amē. ¶ Leonardi cō fessoris. Ad prias vesperas super p̄ps de die. ā. Beate xp̄i confessor leonarde: ecce nomē tu um fulget per secula: petimus er go vt tuis sacris precibus merea mur adiuuari a domino. Capi tulū. Iustus cor suum. vv. v. R. Sanctus pater leonardus ie su christi famulus: postq̄ꝫ fulsit in hac vita signis et virtutibus. Ho die in regno dei iunctus est cele stibus. V. Placens deo factus di lectus. Hodie. ā. Inclita festa ce lebrantes beati leonardi: christū exoremus regem vt conseruet su um gregem. p̄s. Magt. Oro.

M Aiestati tue quesum⁹ domine sanctissimi cō fessoris tui leonardi nos pia iugiter cōmendet oratio: vt quē solēni veneramur officio ipsius suffragio subleuemur optato. Per. Cōmēo. de om nibus sanctis. Inuitat. Veni te laudemus regem christum re gum dominum. Qui per sanctuꝫ leonardū vincla soluit hoim. p̄s. Venite. hymnus. Iste confes sor. vv. z. In primo nocturno ān. Sāctus puer leonardus lux totius gallie: ex preclara nat⁹ est progenie. p̄s. Beatus vir. ān. Baptizatus puer sanctus: beato remigio adherere cōtendebat iu gi ministerio. p̄s. Quare fre muerūt. ān. Postq̄ꝫ factus ado lescens euasit infantiam: frequen tare temporalem noluit militiaꝫ. p̄s. Domine quid. V⁹. Amauit eum dominus et ornauit. Lcō. j.

S Anctus leonardus di scipulus sancti remigij cum in palatio regis clodo uei sanguine pollens / int pri mos posset numerari: elegit magis abiectus esse in domo dei: quā inter eos computari qui mollibus vestiuntur: et in

domibus regum sunt. Rem. Beatus vir leonardus clara stirpe generatus. A puerili etate excreuit in sanctitate. ℣. Suscept⁹ de sacro fonte a beato remigio. A puerili etate. Lectio secūda

Hanc igitur volūtatem ope prosequens: intantum sapiētia et meritis apud dn̄m creuit ⁊ homines: ꝙ eius sanctitas crebris miraculorum fulgebat indicijs. Instabat itaqꝫ vir dei exemplum sequens sācti remigij regi suadere: vt quo ip̄e ad cathenatos diuerteret: eosdeꝫ liberos dimitteret. ℟. Uidens sanctus leonardus captiuos in carcere. Hos per regem clodoneū non tardat eruere. ℣. Intuens vinctos in vrbe pressos ferri pondere. Hos. L. iij.

Rex sequitur monita ⁊ intātuꝫ sancto crescunt merita ꝙ cathenati sicut et alij morbis afflicti eius inuocato nomīe: cum ip̄is cathenis a vinculis liberi ad sancti veniunt vestigia. Nec solum in his dominus sanctum suū mirificauit: sed miracula miraculis accumulauit. Rem. Infirmi percipientes sancti viri sanctitatem. Ad hunc multi confluebant resumentes sanitatem. ℣. In suis corporibus habentes debilitatem. Ad hunc multi conflue. In secūdo nocturno. ān. Ut crescebat in etate sic in sapientia: quoniam spiritussancti plen⁹ erat gratia. ps. Cum inuocarem. ān. Miseros a carcerali liberat ergastulo: ad veniam flectens regem potentē in seculo. ps. Uerba mea. c. v. ān. Sanctitatis eius fama crescēte in gallia multi ab illo sumebāt salutis remedia. ps. Domine dominus noster. a. ij. ℣. Iustū deduxit. Lectio quarta.

PEr nemus quoddam vbi rex aulā habuit dn̄s sanctus trāsiret: audit ploratum multum. Rex enim cum suis: plorat reginam partu laborantē ⁊ periclitantem. Uocatus igitur sanctus/per cuius preces a dolore libera genuit puerpera regem. ℟. Beatus leonardus relinquens ꝑmissa regis francorum. Accinxit se ad militiam regis angelorum. ℣. Exulans pro domino a vicinitate ciuium suorum. Accinxit se ad.

Uolens au= Lectio quinta. tem sanctus certam habere mansionem: tantum a rege nemoris postulat: quantū in die vnius aselli posset signare circuitus Annuit ergo rex signantur aree: ⁊ construuntur mansiuncule: vbi pauper christi nudus nudum christū sequēs: in paupere se recepit tugurio. ℟. Uenerunt ad virū dei ipsius discipuli Quibus fon=

tem dedit xps prece sui famuli. ℣. Fluminis impetus letificat ciuitatez dei. Quibus. Lectio. vi. Postulat post hec rex vt sanctus suo lateri adhereat: pontificatum cuz vacauerit/cleri electione: z suo assensu suscepturus. Sed cuz his vir dei renūciat dona referūtur plurima: que contempta melius suadet in vsus erogare pauperum: docensqꝫ donum dei fide cparādū esse nō pcio. ℟. Liberati ex ergastulis per beatū leonardum: multi de longinquis eum regionibus vincla ferentes requirebant locuz. Et confluebāt ad eum. ℣. Gratias agentes deo altissimo magnificabant sanctuz leonardum. Et confluebant. In tertio nocturno. a. Aduenit au relium verbuz dei predicans: maximino seruo dei sevir sanctus i: dicans. ps. Domine quis. a. 4. an. Cū quo conuersatus fuit aliquāto tempore: anhelans ad regnum vite sitibundo pectore. ps Domine in vir. a. vi. an. Reuelante sibi deo venit aquitaneā: cecos/surdos/mutos/claudos/plures sanans per viam. ps. Domini est terra. v. ij. ℣. Justus germinabit. Homil. de cōi habeatur. bb. vi. ℟. Homo dei a celesti trāsmissus oraculo. Saluauit reginā dire mortis a piculo. ℣. Qm̄ deus erat cū ipo. Saluauit. ℟.

Reuertentem peregrinum a sancti memoria: hoies maligne mētis torquēt in aluernia: flagellatum carcerali arcentes custodia. Quem eduxit vir beatus in forti potentia. ℣. O mira erga miserum mie eius viscera. Quē. ℟ m O pr̄ isignis rutilās p scl'a signis. Te cui vota dam⁹ leonarde btē rogam⁹: aufer ab his penas i carcerē solue cathenas. ℣. Esto memor mēor nex⁹ dissolue reor sint qꝫ triūphātes natale tuū venerātes. Te. ps Te deū. ℣. Os iusti zc. In laudibus. an. O Sancti leonardi predicādam clementiam: qui apud vrbez nānetem britannie/ hominem ad se clamantē videntibus custodibus pie soluit a carcere. ps. Dominus regnauit. an. O quanto tripudio: vir iste laudandus est: qui ad fidelem suum cum luce intrauit arcam in qua iacebat super custodes reuoluit: et quasi mortuos i sepulchro reposuit victum eduxit. an. O virū mirabilē cui⁹ nutu pegrin⁹ absoluit: castello corruēte scelesta plebs obruit tyrān⁹ fract⁹ crurib⁹ resuat. a. O vir p scl'a gl'iosuz q̄ z ceco paupcule filio lumē repauit z de corpe ifelicꝫ feie septē demonia effugauit. a. O q̄ pi⁹ q̄ benign⁹ ē btūs leonard⁹: q̄ z rhodanū iūdātē separauit: et vt siccis vestitus per mediū gradereť suo fideli ipauit.

In euangelio. an O virtutum domine per secula benedicimus te: qui famulo tuo leonardo specialiter dedisti in carcere/ cathenas confringere: sedētes in tenebris ad lumē educere: desolatos releuare: dignare plebem tuā ei⁹ intercessione in pace visitare. ps. Benedictus. Cōme. de omnibus sanctis: in secūdis vesperis an super Magt. Aue pat deo digne: aue dulcis et benigne aue hodie scandens polum: aue leonarde vincens solum/ qui soluis in carcere cathenas captiuorum: nostra fac quieta tēpora ab incursionibus inimicorū: vt te in ore te in corde semper habeamus et tecum ante thronum dei sine fine gaudeamus. Cōme de omnibus sāctis. ¶ De sctō willeado an. Iste homo ab. bb. iij. ps. Ecce sacerdos. Oro de cōmuni suffragio vnius epi ꝛ cōfessoris. ibidem. ¶ Septia die. De omnibus sanctis legatur lc. j.

Vocationem igitur vestrā videte charissimi ꝛ sponsionē in baptismate: vestriqꝫ propositi nō sitis imemores: sed semitarum memineritis antiquarū: per quas antecessores nostri ingredi festinauerunt in requiem: ꝛ iam regnant cū dño perenniter consolati. Letantes nunc pro diebus quib⁹ humiliauit eos deus: quibus viderunt mala. Lectio secunda.

Iam certe i patria obtinuerunt sancti: quod tāto desiderio estuabant. Iam deuictis hostibus securum obtinēt triumphum. Certe oibus expletis laboribus: requiem possident sine fine. Lectio tertia.

Iam non esurient neqꝫ sitiēt ampli⁹ neqꝫ cadet super illos sol neqꝫ vllus est⁹. Ablata est ab oculis eorū: omnis lacrima: abijt oīs luctus. Iam certe mercedem habent pro qua tanto tēpore laborabant. Cōmēoratio de sancto willeado cū an. Euge serue. bb. v. ¶ Vltimo die octauarū. Ad prias vesperas. a. Scim⁹ qm. sola a. et ps. feriales. Cpm. R. hymni ꝛc. sicut in die. Memoria de quattuor coronatis cū an. Isti sunt sancti qui. aa. viij. oro.

Presta q̄s omps deus vt qui gloriosos martyres claudiū/ nicostratū/ simpronianū/ castoriū: atqꝫ simpliciū fortes in sua confessione cognouimus pios apd te in nostra intercessione sentiamus. Per. Ad benedictus. an Cum audieritis. Lectio. j.

Si igitur sanctos diligimus de eorꝫ leticia gaudeamus. Non vere eos diligit. qui suam tantum vtilitatē

querit. Jubilet vocib⁹ mater ecclia in hymnis ꝛ ꝯfessionibus: plaudat plebs catholica qm̄ dei pfecta sūt opa et oēs vie eius iudicia. Lectio scd̄a

Confiteamur dn̄o collaudātes deū saluatorē nostrū: qui nō derelinqt sctōs sine adiutorio cū fuerit aduersarij tribulantes: sed ꝛ liberat a pditiōe: a ligua inqua: ꝛ a labijs operātiū mēdaciū: ꝛ sublimiter collocat in eternis māsionib⁹ vbi plenū gaudiū: ꝛ oia que desiderari possunt. lc. iij.

Preterea fr̄es ad btōꝝ felicē exitū: cordiū vr̄orū leuate intuitū. Ibi soli habēt verū gaudiū ꝛ pfectū: cui ꝯparata ois aliena iocūditas meror ē: ois suauitatis / dolor est. Lec. iiij

Omne dulce amarū: et oē qd̄cūq; delectare potest molestū: ibi certe neminē timor seu dolor incutit: nulla ibi penitus cognoscit angustia / tribulatio / aut aduersitas: nulla ibi ifirmitas noiat. Nemo eni suo desiderio fraudatur: procul ibi distat mors: nulla ibi prorsus p̄sentis glorie exspectatur mioratio: sed augmentum. Lectio quinta.

In vniuersali resurrectione tunc aia cuiuslibet sācti simul cū corpe iūcta / que nunc sola possidet gaudia: sine itermiabili possidebit. Quis autē āgeloꝝ vel hoīz q̄ꝫta sit mior particula gaudioꝝ ꝛ glorie q̄ ibi sunt sufficiens esset enarrare: que nec ocul⁹ vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit. Lectio. vj.

Si hec q̄ꝫta sint gaudia ꝯsiderēt: terrena oia viliora stercore apperēt. Hec vita caduca momētanea respectu illi⁹ mors potius dicēda est: ois mundi fallax leticia: pondus amarissimū ꝛ grauis sarcina. Hāc sarcinā scti deponētes: optimā illā elegerūt partem que ab eis nullo tpe auferet. Jam denariū receperūt: p q̄ tanto labore se in vinea sācte ecclie fatigauerūt. Certe nō sunt mortui: vt infideles estimant: sed in terra viuentium regnāt victores. Scd̄ꝫ mat. v.

In illo tēpore. Uidens iesus turbas ascēdit in montē. Et rel.

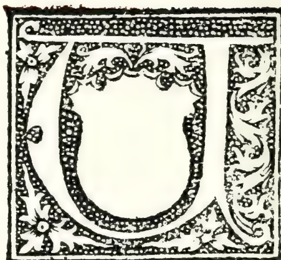
Exultate ꝗ

Kmi ad sortē sctōꝝ anhelātes letamini ꝛ laudate: qꝛ decet vt laudem⁹ dn̄ꝫ q̄ mirabiliter se in suis declarat sctis. Rogo gaudete: cantate ꝛ psallite qꝛ nauē plenā celestib⁹ diuitijs eternis mercibus iā ꝯcupito in littore collocarūt. lc. viij.

Iam anchorā spei trāquillā in securissima statiōe firmauert: iā brauiū obtinēt p quo

in agone huius seculi legitime certabāt: ab oībus se illicitis abstinēdo. Jam victores de suis hostib⁹ triūphāt: cum quibus scuto timoris dñi viriles pugnauerūt. Jam talētum reddūt dño duplicatū ꝓ cui⁹ mercede in gaudiū dñi meruerunt intrare. Jam iteratis vicib⁹ diuulgantur nomina eorū in terris: vt sit in eternū memoria eorū in benedictione. Lectio nona.

Quos ergo predicam⁹ beatissimos: ad eorū beatitudinem tota auiditate curram⁹. Quorum preconijs delectamur: eorū patrocinijs subleuemur. Consideratione beatudinis eorū excitetur negligentia nostra: et exēplis eorum erudiatur ignorātia nostra. Quāta profecto est eoꝝ felicitas: quā immensa leticia: qui triplici gaudio recordatione videlicet trāsacte calamitatis de exhibitione presentis quietis de certa exspectatione future consūmationis exultant. De qua ꝯsūmatione dicit. In pace in idipm̄ dormiā et requiescā. Qm̄ tu dñe singulariter in spe: cōstituisti me. Ad secūdas vesperas/ memoria tātū fiat de oībus sanctis. ¶ De spinea corona ad primas vespas. ān.

Exilla regis glorie militāātis ecclesie/ laudibus attollāt: ꝑ que de mortis nexib⁹ mortiꝗ cōfractis viribus/ fideles liberant. ps. Oīa laudate. ān. Carnis indutus trabea corona xp̄s spinea ꝓ nobiꝗ coronat: hec est preclara galea quā hostis horret framea/ ⁊ cedens hebetatur. ān. Facta dei dextera bñdicāt opa cūcta creatorē: qui dat nobiꝗ munera ad sanandā vulnera sertū ⁊ cruorē. ān. Donis preclaris prediti thesauri nobiꝗ crediti veneremur auctorem: qui nobis arma contulit quibus humani pertulit generiꝗ oppressorem. ān. Humiliari voluit quando ꝓ nobis doluit rex summe maiestatis: portans coronam spineā que delet ignominiā nr̄e fragilitatis. Capl̄m. canti. iij.

Egredimini filie syon: et videte salomonē cuꝫ diademate: quo coronauit eū mater sua. R. Felix spina cui⁹ aculei guttis rubent roris sanguinei. Vires frangūt regis tartarei: feras pādunt regni siderei. ℣. O spinarū immensa gl'ia que tot nobiꝗ p̄stāt remedia. Vi. hy⁹.

Eterno regi glorie/devota laudum cantica: fideles soluãt hodie/ pro corona dñica. Coronat regem oim/ corona cõtumelie: cui⁹ nobis obprobriũ/coronã cõfert glorie. De spinarum aculeis/christi corona plectit: qua ministris tartareis / mundi potestas tollitur. Corona xpi capitis/sacro perfusa sanguie: penis solutis debitis / reos purgat a crimie. Laus xpo regi glorie/pro corone virtutibus: qua nos reformans gratie / coronat in celestib⁹ amẽ. ℣. Tuã coronã adoram⁹ domine Tuũ gliosum recolim⁹ triũphũ. Añ Gaude felix mater ecclia assunt tibi noua solẽnia: nã corona quondã in gloria: nunc per orbẽ refulget gloria. ps Magt. oro. Presta. q. o. d. vt q̃ i memoria passiõis dñi nri iesu xpi coronã ei⁹ spineã veneramur i terris: ab ipo glia ꝛ honore coronari mereamur in celis. Qui te. Cõ. de oibus sctis: ꝛ de sctõ theodoro: cum añ Iste sctũs. aa. v. Oro in cõi de vno martyre nõ pontifice. Inuit. Assunt dñici serti solẽnia Laude multiplici plaudat ecclia p. Uenite. Hy⁹. Eterno regi. In. i. noc. ã. Xp̃s sub sito spineo deridet plebs pfidie: cuius cruore roseo sertũ cõfert glie. ps. Btũs vir. ã. Reges vt vasa figuli i fine ꝯfrigent: qui sũmi reg emuli sitũ nõ venerent. p. Quare fre. ãn. Aduersus dei filiũ multi insurrexerẽt: ꝛ nocẽtes inoxiũ cruorẽ effuderũt. p Dñe qd. ℣. Tuã coro.

Regnãte in monarchia noruegie illustri regemagno q̃rto: quẽ pr miarũ large deuotõis bñdictiõe puenerat: requiẽ dedit ei de iimicis. Nõ solũ ad circũiacẽtes puicias: verũetiã in lõgiquas fama bonitat ei⁹ac deuotio perebuit. R. Spia carẽs flos spine pũgit: p quã culpe spia ꝯfringit/spina mort. Spinis retũdit dũ vita morit. ℣. Per hoc ludibriũ hostis deludit mort dominiũ p mortẽ tollit. Spi. lc. ii. Cõgratulãs i dño ei⁹ fame ꝛ deuotiõi philipp⁹ rex frãcie fili⁹ ludouici reg deliberauit secũ isticti spũsscti qd dignũ offerret fratati regie: ad deuotiõis affectũ ãpliãdũ. Accidit deo disponẽte q de ꝯsilio gñali lugdunis celebrato sub dño papa gregorio decio vir deo deuotus dñs ioãnes archieps regni noruegie cũ nũcijs dicti reg magni ad fines suos repatriãdi gra parisius trãsitũ habuissẽt. R. Coronat regẽ oim iudea serto spineo: stat inter spinas liliũ vernans cruore roseo. Spinarum culpe nesciũ spine

pűctű aculeo. ℣. Sub decore ful-
get purpureo: corp⁹ candore ni-
ueo. Spinarum. Lectio tertia.
Quo cōperto reputās hoc
rex philipp⁹ nutu dei factū:
ppositū cōceptū adimpleuit.
Inito cū quibusdā ex discre-
tioribus ꝯsilio particulā vnā
de spinea corona dñi fecit in
sui presentia per viꝝ religio-
sum secari: ꝛ ī chrystallo trās-
parēti locari: quā christallum
forma angeli ope argētario
venusto decore: fabrefacti in-
ter manus tenere videtur. ℟.
Felix spina. In .ij noc. āā. Bea-
ti quorū oculi pñtes cōtemplant
que tot terraꝝ populis absentes
venerantur. ps. Cū inuoca. ān.
Corone quā gens ipia irrisit sal-
uatorē: deuotū cū leticia impēda
mus honorē. ps. Exaudiat. a. vi
ān. In tua iesu requie nos tecū
gaudeam⁹: cuius coronā spineā
in terris honoram⁹. ps Dñe in
virtute. a. vj. ℣ Gl'ia ꝛ ho. lc. 4.
Habitat⁹ē ī hoc artificio
āgeli corone reliq̄as te
nēts rex deo deuot⁹ doctrinā
euāgelicā dñice passiōis in-
signia āgelico ministerio cū-
ctoꝝ tūc aspectui pñtāda: cū
venerit filius hois cū ange-
lis suis in maiestate: tunc ap-
parebit signū filij hois: id est
crux christi cuꝫ suis insigni-
bus lucētior radijs solis. ℟.

In phase qđ p̄cipit moyses imo-
lare sub agni typo: credit lex xp̄ꝫ
designare. Cui⁹ sanguis effundit
in phase salutare. ℣. Hoc asp̄sus
non leditur: nā ad eū non sinitur
percussor penetrare. Cui⁹. lc. v.
Acta sūt hec parisius ad ho
norē dñi nr̄i iesu xp̄i: ꝛ memo
riā passiōis ei⁹. Anno ab in-
carnatione dñi ducentesimo
septuagesimoquarto: in die
scti nicolai cōfessoris et pon-
tificis / ī curia regis ip̄o pre-
sente. Hec est dies in qua ve-
neratio dñice passionis cru-
cis corone ac oīm reliquiarū
quarū ibidem preclara ꝛ felix
copia est: solēni officio ac in-
dulgētia pctōꝝ locū illū ipso
die frequētantiū celebrat. ℟.
Amici xp̄i plaudite qui xp̄m p̄ss-
temur: salutis instrumentū tro-
phea serti pendite. Per illud dat
hoiꝫ victorie cremētū. ℣. Aduerse
partes fugite sumāt ministri dñi
leticie concentū. Per. Lctō. vj.
Cū aūt predicte reliquie ad
ciuitatē bergenseꝫ venissent:
in eccl'ia cathedrali reponūt.
Postea ad eccl'iaꝫ duodecim
ap̄lorū: pcessionaliter sūt de-
late. Sed cū ppter nimiā in-
temperiē aeris pluuieq̄ꝫ inū-
dātiā: trāslatio illa bono mo-
do fieri non posset: illucescē-
te sexta feria: quita die ab illa
qua p̄io bergꝫ venerāt: sere-

nitas et tranquillitas aeris redijt. et sic reliquie sunt reuerenter collocate deo sic disponente: qui in sexta feria pro nobis coronatus et crucifixus est. ℟. Paruipendens coronam auream rex celorum suscepit spineam. Stat indutus vestem purpuream: vt potenas vestitus trabeam. ℣. Jesu xpo conformatus vestem queras celibatus. Stat. In. iii. noc. an. Nos tecum iudex scti fac demum gloriari de serti parte spinei quos mo das letari. ps. Confitebimur. e. ii. a. Uidete regem glorie sanguine cruentatum: cum suo diademate de spinis coronatum. ps. Cantate. i. f. ii. An. Digne chorus fidelium coronam veneratur: qua redemptorem omnium coronatum testatur. ps. Dns regnauit irasc. f. iiii. ℣. Eris corona glorie in manu dni. ℟. Et diadema regni in manu dei tui. f. vii

Cum aut requisitum fuisset pro signando in kalendario translationis huius diem: copertum est quod ipso die habetur memoria illius preclari miraculi quod non longe ab antiochia apud ciuitatem berittum contigit: de iconia in qua dnice passionis obprobria per iudeos renouata sunt Ut ex cronicis haberi potest anno dni septingentesimo quinquagesimo. ℟. Dum leonis immanitas latet sub agni vellere: in insontem iniquitas; insanit plebs vipere. Justi caput atrocitas spinarum stringit vulnere. ℣. O quanta humilitas que monstratur hoc opere: cui connexa charitas satisfecit pro scelere. Justi caput. Lectio. viii.

Et quia miraculum istud in multis ecclesijs: etiam rome in ecclesia scti saluatoris recolitur. Christo enim odibiles iudei: quorum multitudo copiosa in beritto fuit: propter studium legis mosayce quod ibi vigebat: quandam iconiam passionis dnice in domo quadam vicina scolis eorum a quodam xpiano neglectam inuenerunt. Quam primo pedibus in detestationem crucifixi conculcantes: et cuncta in ea dnice passionis obprobria iterauerunt. ℟. Eterni tabernaculi rex et redemptor scti vilescit insensatis indutum forma seruili. Spinis coronant emuli dnm maiestatis. ℣. Herent in carne stimuli spinarum fortes ppli fert liber a pctis. Spi.

Cum usque ventum esset Lectio. ix. secundum ordinem obprobriorum xpi vt latus lancea perforarent: confestim ex latere sanguis et aqua vbertim profluxit. Et supposi tam per eos ampullam impleuit: que rome in ecclesia scti saluatoris a iudeis conuersis ad fidem: per istud miraculum cum isto sanguine tradita: hodierna die conseruatur: et solenne festum in memoria dnice passionis ac i hu-

lus miracli veneratiõe/ qnto id9 novẽbris agit. R. Hac clara die cãtica cũ dulci pãge modulo ecclia: iustorum laudes xpi multiplica. Corone crescit titulo glia redẽptorum. V. Sub hac mũdi spes vm ... donauit se p pplo manib9 iniquorum. Coro ps. Te deũ. V. Plectentes coronã de spinis. R. Posuerũt sup caput ei9 Ad lau.

Adest dies leticie quo (a. diadema spineũ : 2mẽdatur mẽorie xpi cruore roseũ. ps. Dñs regñ. Sũmũ regẽ glorie spinis coronatũ: ridet plebs pfidie morti cõdẽnatũ. an. O qz felix punctio qz beata spina de qua fuit vnctio mundi medicina. an. Pũgens spina vulnerat xpm patientẽ : 2 a morte liberat populũ credentẽ. an. Spine rubent sanguine xpm cruẽtãtes mũdũ lauãt crimine celũ referantes. Capm.

Egredimini. Hymn9. Lauda fidelis concio / spie tropheũ iclytũ: p quã perit pditio / viteqz dat meritũ. Nos a pũcturz liberat / etni pris filius: duz spinis pungi tolerat / spinarũ culpe nesci9. Dũ spinarum aculeũ / xps p nobis ptulit: p diadema spineũ / vite coronã cõtulit. O laudat turba fideliũ / qz p spine ludibriũ: purgat creator oiz / spiei tri nri vicium. Laus xpo. V9. Tuã coronã. an. Aue spina pene remediũ fui dec9 regz obprobriũ tua plaga dolor ludibriũ vite nobis mereantur pmiũ. ps. Bñd9. Cõ. de scõ theodo. a. Btũs vir N. ta. ... 7. Ad. iij. cp. Egredimini. R. Tuã coronã. V. Glia 2 hono. Ad. vj. Cpm. apo. vj.

Vidi 2 ecce equ9 alb9 2 qui sedebat sup eũ habebat arcũ: 2 data ẽ ei corona 2 exiuit vincẽs vt vinceret. R. Glia 2 ho. V. Erz corona. Ad. ix.

In illa die cp. esa. xxviij erit dñs exercituuz corona glie: 2 sertũ exultatiõis residuo pplo suo. R. Eris corona. V9. Plectẽtes. Ad. ij. vel. pl. Dixit dñs. Cõfitebor. Btũs vir. Laud. Laud. do. o. gẽ. a. O dec9 eccle gliosa spia sertũ regz glie mũdi medicia : pñtis ãgustie dulcor 2 resina: te laudãtes hodie sues a ruina. p. Magt. Briméne martyris. a. Hic ẽ vir qui nõ ẽ. a. v. Oro de cõl. Sollta cõ. Inuit. Regẽ martyrum. Noctur. legãt. lc. de cõl. Rela Iste sctũs. Iust9 ger. Glia et hono. a. Hic vir despi. mũdũ. In natalicio bti martini epi 2 pfes. ad pias ves. ãe. sup pos. de die.

Beatus martin9 dixit iuliano: xpi eni sum miles / pugnare michi nõ licet. a. Martine misit nos dñs tibi auxiliũ ferre: 2 rusticã multitudinẽ effugare. a. Dũ sacramẽta offerret btũs mar-

tinus: glob⁹ igne⁹ apparuit sup caput eius. an. Imposita manu sup puerũ beat⁹ martin⁹: imundũ ab eo spiritũ eiecit. a. Martinus migrauit a sc'lo: viuit in xp̃o gẽma sacerdotũ. Cp̃. Ecce sacer. bb. ij. R. Dixerunt discipuli ad beatũ martinũ: cur nos pr̃ deserꝫ aut cui nos desolatos relinq̃s: Inuadẽt ei gregẽ tuũ lupi rapaces. V. Scim⁹ q̃dẽ desiderare te xp̃m: sed salua sunt tibi p̃mia tua: nec dilata minuent: nr̃i poti⁹ miserere: quos deserꝫ. In. hy⁹. Iste ꝯfes. V. Ecce sacer. a. O martine o pie: q̃ȝ piũ est gaudere de te: o martine ꝓphetꝫ cõpar: apl'is ꝯfert⁹: p̃sulũ gẽma: fide ⁊ meritꝫ egregie: pietate mia charitate ieffabl'i succurre nobꝫ nũc ⁊ añ deũ. p. Mag t. or.

Deus q̃ ꝯspicis q: ex nll'a nr̃a ꝟtute subsistim⁹: cõcede ꝓpici⁹: vt intcessiõe bt̃i martini ꝯfessorꝫ tui atq; põtificis: ꝯtra oia aduersa muniamur. p. Inuit Martin⁹ ecce migrat hic paup/ celo diues. Quem sctõꝝ ꝯcẽt⁹ xp̃o psallens deducit nos celestib⁹ hymnis lau lem⁹ in hũc deũ. p. Uen. hy⁹. Iste ꝯfes. In. j. noc. a. Sctũs martin⁹ obitum suũ lõge añ p̃sciuit q̃ ⁊ discipulos in vnũ ꝯgregauit: atq; sui dissolutionẽ imminere p̃dixit. p. Btũs vir. an. Cũ repẽte virib⁹ corpis cepit destitui: tũc meror ⁊ luct⁹ oĩm vox plãgẽtiũ vnaq; p̃cantiũ ne pastor oues deseras. p. Quare fre. an. Scim⁹ quidẽ te pr̃ desiderare xp̃m: sed salua sunt tibi p̃mia tua: nostri poti⁹ miserere quos deseris pr̃. ps. Dñe quid. V⁹. Ecce sacerdos. Lectio. j.

Martin⁹ cũ decẽ eẽt annoꝝ: fuitꝫ parẽtib⁹ gẽtilib⁹ ⁊ nobilib⁹: cathecumin⁹ fact⁹ ẽ. Postea vigesimo etatꝫ sue ãno baptizat⁹ ẽ. Nã adhuc cathecumin⁹: in frigore hyemali nudũ pauperem sue clamidis parte vestiuit: q̃ etiã in nocte seq̃nti xp̃m vestitum vidit ⁊ dicẽtẽ audiuit. Martin⁹ adhuc cathecumin⁹: hac me veste ꝯtexit. R. Hic ẽ martinus electus dei põtifex: cui dñs post apl'os tantã gr̃aȝ ꝯferre dignat⁹ est. Ut in ꝟtute trinitatis deifice mereret fieri triũ mortuorũ suscitator magnific⁹. V. Sãcte trinitatꝫ fidẽ martin⁹ ꝯfess⁹ ẽ. Ut.

Cũ aũt esset annoꝝ quindecim/ rapt⁹ ⁊ cathenat⁹ miles fact⁹ est: vno ꝟo suo content⁹ erat: cui versa vice dñs seruiebat adeo: vt plerũq; ei calciamẽta detraheret: ⁊ ipsa detergeret. Per triẽniũ ꝟo añ baptismũ fuit i armis iteger tñ ab his vicijs quibus illud hoim gen⁹ iplicari solet. R. Btũs martinus obitũ suum longe añ p̃sciuit dixitq; frib⁹ Dissolutionẽ sui corpis iminere: quia is L. ij.

dicauit se iã resolui. ℣. Viribus corpis cepit repente destitui: conuocatisqȝ discipulis in vnũ dixit dissolutionem. Lectio tertia.

Multa illi circa cõmilitones benignitas erat: mira charitas: patiẽtia vero atqȝ humilitas sup hũanũ modũ. Frugalitas vero tanta: vt iã non miles sed monachus putaretur: ꝓpter qđ cõmilitones eũ miro venerabant affectu. ℟. Dixerũt discipuli. In .ij. noc. ã. Dñe iam satis est ꝙ hucusqȝ certaui: sed quoad ipẽ iusseris militabo ac si parcis etati bonũ ẽ michi: hos quibus timeo ipẽ custodias. ps. Cũ inuo. ãn. Artus febre fatiscentes spũi seruire cogebat: stratuqȝ suo illo nobili cilicio recubãs nec terrã videre iam dignatus: celo totus inhiabat. ps. Verba mea. ã. Sinite me inqt celũ videre: vt spũs dirigatur ad dñm: nichil in me reperiet inimicus sed sin⁹ abrahe me suscipiet. ps. Dñe dñs. a. ij. l. 4.

Necdũ regnãt⁹ in xp̄o quotidie mie opibus insudabat: laborãtib⁹ opeȝ ferebat/ miseros alebat: egentes vestiebat. Nichil sibi ex stipendijs militie p̄ter armaȝ victũ quotidianũ reseruãs: de crastino nõ cogitabat. ℟. Dñe si adhuc populo tuo sum necessarius nõ recuso subire ꝓpter eos laborẽ. Fiat volũtas tua. ℣. Satis est dñe ꝙ ad hucusqȝ certaui: sed si adhuc stare me in eodẽ labore precipis: non recuso. Fiat. lc. v.

Post hec sctũs militie renũcians terrene: hilariũ antistitem expetiuit: ⁊ ꝓpe ciuitatẽ monasteriũ sibi cõstruxit. In quo ei quidã cathecuminus adhesit: sed ipse subita morte sctõ viro absente obijt. Quẽ post triduũ rediens oratiõe sua resuscitauit: quiqȝ postea baptizat⁹ multis vixerat annis. ℟. O beatũ virum martinũ ãtistitẽ. Qui nec mori timuit nec viuere recusauit. ℣. O virũ ineffabilem nec labore victũ nec morte vincendũ. Qui. Lectio. vi.

Alterũ quoqȝ laqueo suspẽsum: ⁊ tertiũ in cõspectu populi pristine restituit vite. Et puellã ab infantia mutã: olei bñdicti vnctiõe sanauit. Ruentẽ sup se pinũ: signo crucis opposito auertit: mirãtemqȝ turbaȝ xp̄o credere fecit. ℟. Martin⁹ qui elect⁹ est a dño deo suo: nõ decliauit a iudicio recto. Nec dolus inuẽtus est in ore ei⁹. ℣. Qui potuit trãsgredi ⁊ nõ est transgressus: ⁊ facere malũ et nõ fecit. Nec. In .iij. noc. ã. Glorificati hois viderũt glĩam qui affuerunt: naȝ caro quã cinis semper obtexerat ita resplenduit: vt qđdã resurrectiõis dec⁹ ⁊ extin-

cta proferret. ps. Domine quis. a. iiij. ãn. Media nocte dominica sanct⁹ discessit: cui celi ciues mox obuiant: multi audierunt voces in sublime: qui et vitro purior/lacte cãdidior: carne quoqꝫ mõstratus est gemma sacerdotum. ps. Domine in virtute. a. vj. ãn. Adest multitudo monachorũ: ac virginum qui speciali gloria precipue flebant cum sentirent magis esse gaudendum si rationem vis doloris admitteret. ps. Domini est terra. b. ij. n⁹. Justum deduxit. lcõ. vij. Scdm Mat. xxv.

In illo tẽpore. Dixit Jesus discipulis suis: parabolam hanc. Homo quidã peregre proficiscens: vocauit seruos suos. Et reliqua.

Se quoqꝫ ipsũ in domo q̃dã flammis opposuit: ne innocua tecta ignis lederet: fanum idolatrie incẽdit. Aliud quoqꝫ templum demõib⁹ dedicatũ: ãgelico subuertit auxilio. Quodam etiã loco sanctus martin⁹ sacra subuertẽs a gẽtili appetit̃ gladio. Dũqꝫ nudum ictui collum opponeret: impi⁹ retro cadit: suãqꝫ itelligens impietatem veniã postulat a sancto. R. O beatũ virum in cui⁹ trãsitu sctõrũ canit numer⁹: angelorũ exultat chorus Oĩmqꝫ celestium virtutum occurrit psallentium exercitus. V. Ecclesia autẽ domini virtute roboratur: sacerdotes dei reuelatione glorificantur quẽ michael assumpsit cum angelis. Omniumqꝫ ce.

Altero quoqꝫ Lectio. viij. vibrante ictum in sanctũ caput: ferrum fugit de manib⁹. Tetradij pcõsularis suũ manus ipositiõe sanauit: vnde et ille cũ tota domo sua ad xp̃ianã cõuers⁹ est religionẽ. Fimbria vestimenti vel filis cilicij eius morbidi curabantur. Filia arboreí p̃fecti: p ipositionẽ epĩ sancti martini: a grauissimis liberata est febribus Paulini etiam oculum: a dolore et caligine sanauit. R. O quantus erat luct⁹ oĩm: quãta p̃cipue merẽtiũ lamẽta monachorum. Quia piũ est gaudere martino: et piũ est flere martinũ. V. Sti viri corp⁹ vsqꝫ ad locũ sepulchri hymnis canora turba celestis p̃sequitur. Quia. Lectio nona.

Beatus itaqꝫ martin⁹ obitũ presciuit: et dixit fratrib⁹ dissolutiõem corporis sui: cũ p aliquot dies vi febriũ teneret̃. Anno ĝ octogesimo p̃io etatis sue: et ep̃atus sui vigesimo sexto: annis matur⁹ et meritis felicit̃ recessit a sc̃lo: angelico cõcentu pduct⁹ ad atria vite. R. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ excipit̃ martin⁹ hic paup et modic⁹ Celũ diues igredit̃: hymnis cele-

stibus honoratur. ℣. Martinus episcopus migrauit a seculo: viuit in xpo gemma sacerdotũ. Celum. ℟. Te deũ. ℣. Iust⁹ germia

Dixerũt Ad laud. ã. (bit. discipuli ad btm̃ martinũ cur nos pat deseris: aut cui nos desolatos relinq̃s? iuadẽt ei gregẽ tuũ lupi rapaces. ã. Dñe si adhuc pplo tuo sum necessari⁹ non recuso laborẽ fiat volũtas tua. ã. O virũ ieffabilẽ nec labore victuз nec morte vincẽdũ: q̃ nec mori timuit: nec viuere recusauit. ã. Oculis ac manib⁹ i celũ semp intent⁹ inuictũ ab orone spm̃ nõ relaxabat all'a all'a. ã. Martin⁹ abrahe sinu let⁹ excipit martin⁹ hic pauper ⁊ modic⁹ celũ diues ingredit hymnis celestib⁹ honorat. ãn. O quãt⁹ luct⁹ oim quãta p̃cipue lamẽta monachorũ ⁊ virginũ chor⁹ qꝛ piũ est gaudẽ martino ⁊ piũ est flere martinũ. ps. Bñdict⁹. ãn. O btm̃ virũ cui⁹ aia padisuз possidet: vñ exultãt ãgeli letãt archãgeli: chor⁹ sctõrũ pclamat turba vginũ iuitat manе nobiscũ ietnũ. ps Magt. Cum aũt dñica infra oct. euenerit: totũ officiuз pplicat de dñica: dita pmẽoratiõe de btõ martĩo ad vtrasq3 vespas et mat. In crastĩo. Inui Martin⁹ ecce migrat. hy⁹ Iste pfessor. ãn. i noct.

Martin⁹ adhuc cathecuminus hac me veste ptexit. ps. Btũs vir. ãn. Sctẽ trinitatis fidẽ martin⁹ pfess⁹ ẽ: ac baptismi grãm pcepit. ps. Quare fre. ã. Ego signo crucis nõ clipeo ptect⁹ aut galea: hostiuз cuneos penetrabo secur⁹. ps. Dñe q̃d. ãn. Cõfido in dño q filia mea p̃cib⁹ tuis reddita sit sanitati. ps. Cũ iuo. ã. Te tradi⁹ cognita dei vtute ad baptismi grãm puenit. ps. Uerba mea. ãn. O virũ ineffabilẽ p queз nobis tanta miracula coruscant. ps. Dñe dñs. ãn. Dñs iesus nõ se inq̃t purpuratũ: nec diademate renitẽtẽ vẽturũ esse pdixit. ps. Dñe q̃s. ãn. Sacerdos dei martine apti sunt tibi celi ⁊ regnũ patris tui. ps. Dñe i vtute. ãn. Sacerdos dei martine pastor egregie ora p nobiз deũ. ps. Dñi ẽ terra. ℣. Ecce sacerdos magn⁹. L. j.

Dum sctũs martin⁹ agrũ cuiusdaз lupicini viri honorati p̃teriret clamore ⁊ luctu plãgẽtiз turbe excipitur. At cũ sollicit⁹ q̃s hic fletus eẽt iq̃reret idicat sibi vnũ e familia suulũ laq̃o sibi vitã extorsisse. ℟. Dũ sacra offerret btũs martin⁹. Glob⁹ ignе⁹ appuit sr caput ei⁹. ℣. Dũ ei ad deũ p̃ces emitteret ⁊ p vniuerso grege sibi pmisso depcaret. Glob⁹. L. cõ. ij.

Quo cognito cellulã in q̃ defunctus iacebat ingredit: exclusisq3 oib⁹ turbiз: i orone se psternit. Morq3 viuescente

vultu: apertisq oculis defũct⁹ erigit/ cõp̃hẽsaq dextera scti viri i pedib⁹ suis cõstituit atq ita cũ eo oi turba expectante vsq ad vestibulũ dom⁹ pcessit. R. Ocul' ac manib⁹ i celũ sem per intẽt⁹. Inuictũ ab orõne spm̃ nõ relaxabat. V. Nihil enĩ terreni aliqñ negocij diuio ãteponẽs officio semp seip̃z ad ea q̃ supna sũt extẽdẽs. Inuictũ. Or. pe q̃. lc. iiij. btũs martin⁹ ad epatũ turonice vrbis petebat. Una igitur volũtas oim vna erat sententia martinũ eẽ dignissimũ tali eccłie sacerdotẽ. Nõnulli tamẽ ex ip̃is q̃ ad ordinãdũ epz cõuenerãt ipse expugnabãt dicẽtes hoiez psona cõtẽptibilẽ: veste sordidum nõ decet fieri epm. R. Cũ videret btũs martinus discipłos suos flẽtes: motus his fletib⁹ cõuersus ad dñm dixit. Dñe si adhuc ppło tuo suz necessari⁹: nõ recuso laborem. V. Btũs martin⁹ vt tot⁹ i dño mie visceribus affluebat hoc tãtũ voce flẽtibus dixit. Dñe. Laudes vt i die scto. ãn. Martin⁹ signipotẽs fulgore ꝟtutũ ipsa reuerberat astra hic diuersa multorũ cõpleuit vn⁹ vñ et apłus ac pphetꝫ pace sctõrũ oiz cõsũct⁹ ep. Bñd⁹. Or. De⁹ q̃ cõspicꝫ. Ad scĩ bricti epi et cõfes. ad ves. a. ir ps. de die. Similabo. bb. ij. ã. Apgeie. Or. Cõnfua q̃s dñe ppłm tuũ intercessiõe scti bricti cõfessoris tui atq põtificis i tuo amore cõfisuz: vt meamur ip̃o intercedẽte cõsortes fieri celestiũ gaudiorũ. P. Lo. de scto martino. ãn. Crede martini non dicãt funerꝫ: sꝫ triũphi: nã greges suos q̃ iductu ei⁹ mũdũ vicerunt agebat ante se pastor extict⁹: qui corp⁹ ad sepulchrũ seq̃ntes psallebãt et flebãt. V. Amauit eũ. Or. vt s. Inuit. Unũ deũ. Lectio. j.

Sanctus martin⁹ discipulo suo brictio cũ euz crebris lacescẽt iiurijs: et ip̃m post se futurũ epm: et in epatu multa passuruz idicauit. Nec ꝟbũ tãti viri potuit cadẽ. Nã tricesimo ordiatiõis sue ãno: mulier q̃ cubicłarie vestimẽta abluebat cõcepit et pepit. R. O. Iste ps. R. lc. ij. Eugẽ fnamẽ sup epm a iuuẽtute castũ referũt: cũ lapidare volẽtes: donec eps corã cũct' i' ãtẽ triginta dies ab ortu hñtẽ cõiurat vt dicat si ip̃e sit pat ei⁹: et infans rñdit. Nõ es tu inqt pat meus. R. Ecce sacerdos. lc. iij. Populis aũt rogãtib⁹ vt q̃s eẽt pr̃ su⁹ iterrogaret. Dixit scũs brict⁹. Nõ ẽ hoc meũ: sꝫ hoc qđ ad me ptinet fui sollicitus vobis dicẽ. Sꝫ cũ nec possꝫ murmur sopiri liquũ: ad maiorẽ fidẽ faciẽdã ppło: ad sepłchrũ bti martini/ in birro suo

prunas detulit ardētes: z vestimētū iustū appuit. R. Celitus electe. Te deū. V. Justus germinabit. In laud. ān. Post excessum btissimi martini episcopi: btūs brictiꝰ cathedrā epalē suscepit. ān. Tricesimo ordinationis sue anno: oritur cōtra eum lamentabile crimen: naz quedam mulier que cubicularijs vestimenta abluebat: concepit z peperit: et omne crimen epo obijciunt. ān. Illo quoqꝫ negante iussit afferri sibi infantez: cūqꝫ oblatus fuisset trigita ab ortu habēs dies: ait ad eū brictiꝰ: adiuro te p deū vt si ego te generaui corā cūctis edicas. ān. Respōdēs autem infans coram omni populo beato viro dixit: nō es tu iqt pr̄ meꝰ ā. Sctūs brictiꝰ satisfaciēs populo prunas ardētes ab vrbe i birro suo detulit: z ante sepulchrum bti martini corā pplo piectis: vestimentū eiꝰ inustū apparuit. ān. Pplis aūt nō credētibꝰ z ab epatu eū pijcietibꝰ: romā petijt flēs z exiulās atqꝫ dicēs merito hec patior: qr peccaui i sctm̄ dei. P. Benedictꝰ. Cō. de sctō martino ān. O vere btm̄: o ieffabilē pietate mia charitate: quarū vt visceribus semp totꝰ affluebat in dño sic nō desit nobis nō desit in euū. Vꝰ Amauit eū dñs. Ad vesp. ān. sup pos de die. Dixerūt discipli. Cre in laud. i die sctō. In euāge. ā btūs martinꝰ dixit iuliano. 33.7

Aps Magt. Lectio. i.

Accepto epatu qlez se cōstūcqꝫ btūs martinꝰ pstiterit nō est nr̄e facultatis euoluere Nā idē pstantissime pseuerabat q̄ priꝰ fuerat. Eadē i corde hūilitas: eadē i vestitu vilitas: atqꝫ ita implebat epī dignitatē: vt ppositū monachi nō desereret. R. Hic ē martinꝰ.

Aliqādiu vero adherē- lc. ij. te eccl̄ie: cellula vsꝰ est. Cūqꝫ inqetudinē ppl̄i z frequētantiū ferre nō posset: duobꝰ fere extra ciuitatē milliarijs monasteriū sibi statuit: in q̄ ex lignis cōtextā cellulā habebat R. Beatus martinus. Lcō. iij.

Locus iste tā secretꝰ z remotus erat: vt heremi solitudiez aliā nō desideraret. Discipuli vero octoginta erāt q̄ ad exēplū bti martini instruebātur. Nemo ibi vinū nouerat: nec qcqꝫ ppriū habebat: sz i mediū oia pferebant: ob amorē dñi nr̄i iesu xp̄i: cui est glīa in scl̄a scl̄orū amē. R. Dixerūt discipuli. ān. Sctūs martinꝰ obitū 33. viij. Ad vesp. ā. Martine misit nos. 33.7. Multa die. lcō. i.

Martinꝰ igit̄ obitū suuz lōge ante psciuit: dixitqꝫ fribꝰ dissolutiōem sui corporis iminere. Interea causa extitit qꝫ cōdatēsez dyoce-

sim visitaret. Nã clericis int se illius eccl'ie discordantib⁹ pacẽ cupiẽs reformare: licet finẽ dierũ nõ ignoraret profi cisci tamẽ ob istiusmodi causam nõ recusauit. ℟ Dñe si ad

Aliq̃diu ergo in ℟c.ii. (huc. vico illo aut eccl'ia ad quã ie= rat ꝯmorat⁹ pace int clericos restituta cũ iã regredi ad mo nasteriũ cogitaret: virib⁹ cor poris cepit repente destitui. Cõuocatisq; discipl'is idicat se iã resolui. ℟ O btm. Lcõ.3.

Nunc vero meror et luctus oim: vox vna plangẽtiũ. Cur nos pater deser3 / aut cui nos desolatos relinquis? Inuadẽt enim grege3 tuum: lupi rapa ces. Et quis eos a morsibus nostris percusso pastore pro= hibebit? ℟ Martinus qui ele= ctus. ã Cũ repente. ss.viii. Ad vesp. ãn. Dum sacramenta. ss.vij. Cõ. de sancto edmun= do confes. ꝛ pontifice. ãn. Con fessor domini. bb iij. ℣ Amauit

Deum dominus. Oratio.

Deus q largissime bõi= tatis consilio ecclesiam tuam beati edmundi cõfessoris tui atq; pontificis clare vite me= ritis decorasti: ꝛ gloriosis le= tificasti miraculis: cõcede no bis famulis tuis vt et eius in meli⁹ reformemur exemplis: et ab olb⁹ ipsius patrocinijs ꝓtegamur aduersis. Per. d.

¶ Die sexta. Lectio. i.

Cum videret btũs mar tin⁹ discipl'os suos flẽtes: mo tus eorũ fletib⁹ vt tot⁹ semp i dño mie visceribus affluebat lachrimasse phibet. Conuer= susq; ad dñm hac tantũ voce flentibus rñdit. Dñe si adhuc ppl'o tuo sum necessari⁹: non recuso laborẽ fiat volũtas tua ℟ O beatũ viru3. Lectio scđe

Nimirũ int spem amoremq; posit⁹ dubitaret pene q̇d mal let. Quia nec hos deserẽ: nec a xpo voluit diuti⁹ separi: ni= chil tñ in voto suo ãteponẽs: volũtati diuine totũ dño cõ= mittebat. ℟ O q̃tus rẽ. ℟c.iij.

O virũ ineffabilẽ nec labore victũ nec morte vincendũ: q̇ i nullã partẽ ꝓnior iclinauerit nec mori timuit / nec viuere re cusauit. Taq̃ diceret. Quã= uis optata sit reqes post labo rẽ seni. est tñ anim⁹ victor an= norũ: ꝛ cedere nesci⁹ senectu= ti ac si parcis dñe bonum mi chi est. Fiat volũtas tua: hos qb⁹ timeo ipse custodias. ℟. Martin⁹ abrahe. ãn. Scim⁹ q̇d ẽ. ss.viii. Cõ. de scõ edmũdo. ã Ecce ad est. Ad ves. ãn. Impos ta manu. ss.7 ¶ Die. vii. lcõ. i.

Itaq; cũ iã p aliq̇t dies vi febriũ tenẽt non tñ a dei ope cessabat: pnox i oro=

nib⁹ et vigiliis fatiscētes art⁹ spūi subire cogebat: nobilisque illo stratu suo i cinere et cilicio recubās. ℟. Dū scrameta. aaa. i

Et cū a discipulis roga-f. ii. ret saltē vilia sibi strameta sineret supponi. Nō decet inqt fili xp̄ianū: nisi in cinere mori ego si aliud exēplū vob̄ relinqͦ ipse peccaui. Oculis aūt et manib⁹ in celū semp̄ itēt⁹: inuictū ab orone spm̄ non relaxabat. ℟. Oculis ac manibus. Lcō. iii.

Et cū a p̄sbiteris q̄ tūc ad eū ɔfluxerūt rogaret: vt corpusculū later ɔmutatiōe releuaret Sinite me inqt fres celū potius respicē q̄ terrā: vt suo itinere spūs dirigat ad dn̄z. ℟. Cū videret. an. Dn̄e iā sat. ss. 8.

¶ Ultio die oct. Ad. i. vef. an Dixerūt discipuli. bi. de die. cb5 Dedit illi dn̄s. bb. v. ℟. Dixerūt disci. ss. viii. an. O martine

Concede. Oro. (Ibid. q̄s op̄s de⁹ bti marti-ni ɔfessoris tui atque pōtificis frequētata solēnitas ad ppetuā ppl'o tuo p̄ficiat salutē: et quē sepe veneramur i terr: sē per habeam⁹ patronū i celis. P dn̄m. Ad mat. totū vt i die scō. Rela bic ē martin⁹. Martinus q̄ elect⁹. Martin⁹ abrahe. cū an. O btm̄ pontificē q̄. qre. s. de trāslatiōe eiusdē. oo. ii. p̄. Bn̄dict⁹. Q̄n̄ vltia dies dn̄ica inciderit totū officiū de scō martino habeat cū nouē lec. lc. i.

Erat iqt seuer⁹ haud lōge ab oppido mōaste-rii locus: quē falsa hoim opinio velut ɔsepult ibi martyribus ɔsecrauerat et altare a p̄teritis ep̄is ɔstitutū. Martinus incertis nō adhibet fidē petit nomen martyris et tpa passiōis ostendi grauit ferēs q̄ nihil certi maiorū mēoria Cū aliquā- f. ii. (tradidisset. diu abstinuisset a loco: nec derogās religioni qr icert⁹ erat Quadā die paucis sibi adhibit ffib⁹ ad locū pgit. Dehic sup sepl'chrū astās orauit dominū: vt q̄s eēt vel cui⁹ meriti sepult⁹ ostēderet. Lctō. iii.

Tūc ɔuers⁹ ad leuā vidit pe assistere vmbrā sordidā ac trucē. Impat nomē meritūque loqt. Nomē edicit de crimine ɔfitet latronē se fuisse: ob scelera pcussū: et nichil sibi cum martyrib⁹ eē ɔmune: cū illos gl'ia se pena retineret. Uocem loqntis oēs audiebāt psonā tn̄ nō videbant. Tūc martin⁹ q̄d vidisset exposuit. Iussitque ex eo loco altare submoueri: et ita ppl'm supstitionis absoluit errore. Lectio. iiii.

Treueris puella q̄dam paralisi tenebat: cui martino oleū bn̄dicēte: et i os ei⁹ fūdēte vox reddita est. Deinde ad ɔtactū martini singulis mem

bris vita et sanitas redonata
Atreueris reuertēti l.v.(est.
bus nob; fit obuiā vacca quā
demō agitabat:q̄ hoies mul=
tos iā ꝯfoderat. Seq̄bāt emi
nus hoies q̄ p̄dicere nob; ma
gna voce ceperūt: vt cauere=
mus. Martin⁹ eleuata manu
pecudē cōsistere iubet q̄ mox
Nūc ec: l.vi.(stetit imobilis.
ce videt martin⁹ dorso illi⁹ de
monē supsedētē Quē icrepās
discede ait funesta de pecude
paruit demon indeq; recessit
Pecus ad pedes martini ꝓ=
sternit. Deīde iubēte sctō gre
gē suū repetit Hoc illo tpe fu
it q̄ martinus int medias flā=
mas positus nō sensit icēdiū.
Cōme. de sancta elizabeth. ā.
Accinxit. cc.j. Oratio.
Tuorū corda fideliū de=
us mi̇ator illustra: ꝛ btē eliza
beth p̄cib⁹ gl̄osis fac nos ꝓ=
spera mūdi despicere: ꝛ cele=
sti cōsolatiōe gaudere. Per.
Ad bn̄d⁹. ā. Sile est reg. ce. ho.
¶ Sti edmūdi reg ꝛ mar. ā.
Hic ē vir q̄ nō ē. aa.v.or.
Deus ineffabilis mie: q̄
btissimū regē edmūdū tribui
sti ꝓ tui nois gl̄ia iimicū mo=
riēdo deuicere ꝯcede ꝓpici⁹:
huic familie tue: vt eo iterue=
niēte: mēat i se ātiq̄ host; icita
mēta supādo extiguē. P. In=
uitato. Regē sempit. l.c.i.
Adlebus illis. Rex ed=
mūd⁹ nact⁹ culmē regiminis
q̄nte fuerit i subiectos bēigni
tat;: q̄nte i puersos districtio
nis nō ē nr̄e facultat reuolue
re: q̄ ei⁹ minia gesta q̄ ꝯuēiret
s̄mone nō possum⁹ expedire.
Siqdē ita colūbie simpli l.ii
citat; / hūilitas tēpauit s̄pētie
calliditat; astuciā: vt nec ātiq̄
host; decipet simulatiōe frau
dulēta: nec malignoꝝ hoiꝫ re
cipet ꝫ iustitiā snias: diligētis
sime q̄ nesciebat inuestigans:
gradiēsq; via regia: nec decli
nabat ad dexterā extollendo
se merit;: nec ad sinistrā succū
bēdo viciis hūane fragilitat;
Inimic⁹ hūani gn̄is tādē l.iij
ei aduersariū imisit vocabulo
hynguar: ꝛ alterū hyba q̄ nisi
diuia ipedirēt mi̇atiōe cona
ti sūt seducere toti⁹ fines bri=
tānie. Qui hynguar accersi=
to vno ex ꝯmilitōib⁹ ad regē
hmōi curarū tumultib⁹ expe
ditū dirigit: ipeq; cū grandi
comitatu lēto pede subseqt ꝛ
vt regē ita icautū aggrediat.
Ait aūt sic. Terre l.iiij.
mari q; metuend⁹ dn̄s
nr̄ hynguar rex iuictissimus/
mādat vt cū eo ātiq̄s thesau=
ros sub eo regnatur⁹ diuidas
Cui⁹ si aspnar; potētiā vita i=
dign⁹ iudicaber;: ꝛ regno. l.v
Rex vero edmūd⁹ audit; mi
nis rn̄dit. Thesauros ꝛ diti=
as q̄s nob; hacten⁹ ꝯtulit ppi

cia diuinitas sumat: et ꝯsumat tua isatiabilꝭ auiditas Et vt cepit tua seua seueritas: post famulos regē a solio diripiat: ꝛ ad vltimū iugulet. Rex regū ista mināās videt: ꝛ secū vt credo regnaturꝫ ad etnā vitā trāsferet. Unde noueris ꝙ xp̄ianus rex edmūd⁹ nō se subdat pagano duci: nisi pri⁹ effect⁹ fuerit cōsoꝛs religionis. .l.vi.

Uir sctūs edmūd⁹ ꝟba ꝯpleuerat: ꝛ renūciatur⁹ miles pedē de domo extulerat. Ecce hynguar vēit obui⁹ ꝛ iubet vt breuiloq̄ovtatꝭ: illi pādēs oīa archana regis vltia. His auditis iperat tyrān⁹ circūfundi oēm turbā suoꝛū iteri⁹: solūqꝫ regē teneāt quē suis legibus rebellē iā cognerat. l.vij

Secundum Joannem. xij.

In illo tp̄e. Dixit iesus discipulis suis. Amen dico vobis: nisi granū frumēti cadēs i terrā moꝛtuū fuerit ip̄m soluꝫ manet. Et reliqua.

Tunc sctūs rex ꝛ martyꝛ dn̄i edmūd⁹ i palacio vt mēbꝛum xp̄i p̄iectꝫ armis: capitꝭ/ trahitur: punitꝭ/ ꝑcutitꝭ pūgnis impijs: ꝛ a ministris diaboli vinculis artioꝛib⁹ artat⁹ ꝯstrigitꝭ atqꝫ inocēs sistitꝭ ante ipiū iudicē: q̄si xp̄s an̄ pilatū p̄sideꝫ/ cupiēs eius seq̄ vestigia: q̄ ꝓ nobis imolat⁹ est hostia. .l.8.

Uinctus sanctus multipliciter illuditꝭ: ac tādē fatigatus acri instantia perducitꝭ ad arboꝛē vicinā: ad quā religatus flagris durissimis diutissime vexatꝭ: nec vicitꝭ xp̄m semꝑ inuocādo flebilib⁹ vocib⁹. Aduersarij aūt quasi ludētes ad signū totū coꝛp⁹ sagittarū telis cōfodiūt: ꝛ vulnera vulneribus impꝛimebant dū iacula iaculis locū dabāt: ꝛ velut erecius asper similis btō sebastiano egregio martyꝛi. .lc.ix.

Uidēs hynguar furcifer animum sancti nō posse mutari/ lictoꝛi mandat pꝛotin⁹ vt amputaret caput eius. Et arrepto pugione spiculatoꝛ: inter verba oꝛationis eum decapitādo: ac luce pꝛiuauit atqꝫ ita cum palma victoꝛie rex ꝛ martyꝛ domini senatum curie celestis itrauit. Et sancti coꝛp⁹ conditum in loco vbi beneficia mľta pꝛestitit xp̄s. Ad laudem nominis sui vsqꝫ in p̄sentem dieꝫ. .ān. Beatus vir q̄ inuētus est. aa. vij ¶ In p̄ntatiōe btē marie semꝑ ꝟgis: oīa tā in vespis q̄ꝫ i matꝭ. habeantꝭ sicͭ in natiuitate eiusdē. vv.j.ꝛ.ij.

Deus q̄ [illegible] cū hac oīone. sctām dei gēitricē virginē mariā templū scti spūs/ post triēniuꝫ in templum tuum pꝛesentari voluisti: pꝛesta

q̄s: vt qui p̄ntatiōis sue festa veneramur: tēplū in quo habitare digneris effici mereamur. Per eundē. Lctō p̄ma.

Hodiernā festiuitatem fratres kmi in sp̄ūsctō intuens propheta: dei genitricem virginē mariā ex lōginquis p̄cedere preuidit dicēs. Specie tua et pulchritudine tua: intende p̄spere p̄cede et regna. Hodie nāqꝫ sacratissima virgo a parētibus in templo presentata: p̄cessit velut aurora ꝯsurgens: vt vidētes eā filie syon beatissimā merito predicarēt. Hec enim virgūcula tenerrima triēnis hodie ad tēplū adducit̄: ꝛ q̄ndecim ascēsiōis grad⁹ sine ducētis aut alleuiāt̄ manu: sola ꝯscēdit: vt pfecte etati nichil deesse putares. Lectio scd̄a.

Ascēdit inqꝫ virgo ductu dei non hoim freta subsidio: quā gratia sane puerit potius q̄ꝫ natura. Considerāt itaqꝫ hec parētes: mirantur ꝛ gaudēt/ ac relucentē in ea dn̄i virtutē venerant̄. Unde et propheta subiūgit. Audi filia et vide et inclina aurē tuā: et obliuiscere populū tuū: et domū p̄ris tui: ꝛ ꝯcupiscet rex decorē tuū quia ip̄e est dn̄s de⁹ tu⁹. lc. iij

Hanc igitur virginē gl̄iosā corpe et etate tenerrimā: pre oīb⁹ gr̄a et sanctitate precellsam: cui rectius q̄ꝫ virgule dixerim⁹ cōparādā? Libet igit̄ parūper virge naturā ꝛ nomē intueri: vt vel aliquid ueniamus qd̄ marie sctitati ꝯgrue valeat adaptari. A virtute nāqꝫ virga dicitur. Uirtus inqꝫ que latet in radice: prodit in vigore virge. Lec. iiij.

Hic ergo virgo beata nō immerito cōpatur: in qua oīs perfectio virtut̄ reperit̄ sapite: sapiēte teste qui dicit. In me oīs spes vite ꝛ virtutis. In ei⁹ etiā vigore ac fructu: refulsit oīs virt⁹ radicis. Radix em̄ ex qua hec virga est producta/ patriarche fuerūt: in quibus quicquid gr̄e ꝛ virtutis erat: totū eminētius apparuit in maria. Iccirco euāgeliū hodie legitur: i quo patriarcharum generationes memoramus. Lectio. v.

Triplex nēpe virtus in virga inuenitur: scđꝫ q̄ ex triplici substantia: cortice/ ligno: ꝛ medulla cōponitur. Medulla quippe nutritur: ligno sursum erigitur/ corticevero cōtra exteriores iniurias defēsatur. In beata autē virgine tāqꝫ medulla nutriēs: interior gratia perhibetur de qua angel⁹ ad eā. Aue inquit gr̄a plena. Lignū quoqꝫ erigēs:

assidua eius cōtemplatio est. Bene dicit. Que est que ascē dit quasi ꝟgula? Uirgula ex quo ascēdit semp in sublime agit: atq₃ suā ꝟsus celū sum̄mitatē dirigit: q̄ꝫtoq₃ a terra recedit: tāto sēp subtilior fit. Hec virgo tenerrima sctā maria calcatis huius mūdi delectamētꝫ: qualit deo inhereret ardēti desiderio satagebat. Sicq₃ dū ei⁹ cōuersatio celestis extitit intentiōe cōtinua ꝛ affectiōe sursum ferebatur. Sicut quidā in laude eius ait. Unū quippe pro certo scim⁹: q̄ ōis marie vita et actio semp fuit in dn̄o. Et q̄ꝫto despectis in̄imis altra recessit: tanto subtilior in cōtēplando erat. Cortex autē diligēs custodia sui fuit. Ideo a sapiēte dicitur. Hortus cōclusus ꝛ fons signat⁹. Et iterum. Uirgā ꝟtutis tue emittet dn̄s ex syon. ¶ Liber generatiōis hic legatur. vt patet in die cōceptiōis eiusdem ee. 7. Capla ad hor. sic in die natiuitatꝫ ei⁹ habeant ꝛc. Ad ij. vesp. cōmeō. de sācta cecilia. an. Prudēs et vigilās ꝟgo. cc. j. Oro Deus qui nos annua beate cecilie virginis ꝛ martyris tue solēnitate letificas: da q̄s: vt quā veneramur officio: etiā pie cōuersatiōis sequamur exēplo. P. Inuita. Christū venerantes deū adorem⁹ regē regū. Qui in celis cecilie palmā hodie dedit eternā. ps. Uenite. hy⁹ Uirginis ples. cc. j. In primo noct. an. Cecilia virgo almachiū exuperabat: tiburtiū ꝛ valerianū ad coronas vocabat. ps. Dn̄e dn̄s nr̄. a. ij. an Expansis manib⁹ orabat ad dn̄ꝫ: vt eā eriperet de inimicis. ps. Celi enar. a. vj. an Cilicio cecilia mēbra domabat: deū gemitibus exorabat. ps. Dn̄i est ter. b. ij. ꝟ Diffusa est gr̄a. Lctō. j. Cecilia ex preclaro genere romāoꝝ ab ipsis cunabulis i fide xp̄i nutrita: diebus ac noctibus ꝟginitatem suā cōseruari a dn̄o p̄cabatur. Cilicio vero ꝛ ad carnem induta: desup auratꝫ vestibus tegebatur. Despōsata fuit cuidam iuueni noīe valeriano. R. Uirgo gl'iosa semper euāgeliū xp̄i gerebat in pectore. Et nō dieb⁹ neq₃ noctib⁹ cessabat a colloquijs diuinis ꝛ orone. ꝟ. Cilicio cecilia membra domabat deū gemitibus orabat. Et. Lc. ij. Dū aūt dies instaret nuptiarū: biduanis ac triduanis ieiunijs orans/se sctis oib⁹ cōmēdabat: vt suā pudicitiā custodirēt. Cū hec agerent: cecilia spōsū i cubiculo sic hortatur. Secretū kme tibi volo

dicere: si te illud pmiseris sub iuramento obseruare. ℟. Cilicio cecilia mēbra domabat deum gemitibus exorabat Almachium excruciabat tiburtiū ꝛ valerianum ad coronas vocabat. ℣. Nō diebus nec noctibꝰ vacabat a colloquijs diuinis ꝛ orone. Alma.

Lectō.iij. Quo iurante: angeluz dei inquit habeo amatorē: qui nimio zelo custodit corpꝰ meū. Itaq; ꝙ si vel leuiter senserit: ꝙ tu castitatem meā violare presumas: cōtra te grauissime irascet. Si vero castitatē meā custodieris ita quoq; te diliget sicut ꝛ me: et ostendet tibi gl'iam suam. ℟. Cātantibꝰ organis cecilia virgo in corde suo soli dn̄o decātabat dicens. Fiat dn̄e cor meū ꝛ corpꝰ meū immaculatū vt nō ꝯfundar. ℣. Biduanis ac triduanis ieiunijs orās: suā dn̄o pudicitiā cōmēdabat dicens. Fiat. In.ij.noct. an̄. Fiat dn̄e cor meū ꝛ corpꝰ meū immaculatū: vt nō cōfundar. ps. Eructauit. c.viij. an̄. Tūc valerianus perrexit ad antistitē. ꝛ signo qd̄ acceperat inuenit sctm̄ vrbanū. ps. Deꝰ nr̄. c.j. an̄. Dn̄e iesu xp̄e seminator casti cōsilij: suscipe seminū fructus quos in cecilia seminasti. ps. Fūdamenta. c.viij. ℣. Specie tua. Lectō.iiij. Tunc valerianus timore correptus. Si vis inqt vt credā quod dicis: ostēde michi ipz angelū. Cecilia respōdit. Si michi credis et te baptizari pmittis: poteris eū videre. Statimq; valerianꝰ perrexit: ꝛ scd̄m signa que acceperat sctm̄ vrbanū papā inuenit. ℟. Cecilia me misit ad vos. Ut ostēdatis michi sctm̄ vrbanū: qꝛ ad ipm̄ habeo secreta que pferam. ℣. Tūc valerianus perrexit ad pauperes dans eis bn̄dictionem cecilie dicens: cecilia me misit ad vos. Ut ostenda.

Lectō.v. Qui cū dixisset vba cecilie: gauisus est valde. Tūc subito apparuit in niueis q̄dā senex tenēs librū litteris aureis scriptū: qd̄ vidēs valerianꝰ legit sic. Unꝰ deꝰ / vna fides / vnū baptisma. Dixit ei senex. Credis ita esse? Exclamauit valerianus dicens. Non est aliud qd̄ credi verius posset. ℟. Dn̄e iesu christe pastor bone / seminator casti consilij: suscipe seminū fructꝰ quos in cecilia seminasti. Cecilia famula tua quasi apis tibi argumētosa deseruit. ℣. Nam spōsum quem quasi leonem ferocem accepit: ad te quasi agnum mansuetissimum destinauit. Cecilia famu.

Lectio.vj. Et stati senex disparuit. Ualerianus baptizatus: ad ceciliam redijt. Cū autē venisset ad ceciliā: vidit ptinꝰ angelū

dei astantē ei qui duas coro=
nas ex rosis et lilijs ferēs al=
terā cecilie: alterā valeriano
dedit dicēs. ℟. Ceciliā itra cu=
biculū orātē inuenit et iuxta eam
stantē angelū dñi. Quē vidēs va
lerianus nimio terrore correpꝰ
est. ℣. Angelꝰ dñi descēdit de ce=
lo: et lumē refulsit in habitaculo.
Quē. In .iij. noct. ān. Beata ce=
cilia dixit ad tiburtium/hodie te
fateor meū esse cognatū: qꝛ amor
dei te fecit esse cōtēptorē idolorū.
ps. Cantate. f .ij. ān . Credi=
mus xp̄m filiū dei verū deū esse: q̄
sibi talē elegit famulā. ps . Dñs
reg. exul. f .ij. ān . Nos scientes
sanctū nomē omnino negare nō
possumus. p̄. Cātate. ij. f. iij. ℣.
Adiuuabit eā. f. vij. fꝫ mat. xiij.

In illo tpe. Dixit ie. dis.
suis pabolā hanc. Sile
est regnū celoꝝ thesauro ab=
scondito in agro. Et reliqua.
Istas coronas mūdo corde
et corpore custodite: quia nec
vnq̄ꝫ marcescent nec odorem
amittent. Post hec aūt dicē=
te angelo tiburtius frater va
leriani ingressus est: et statim
mirari cepit vnde tātus odor
rosarum et lilioꝝ spiraret. ℟ .
Beata cecilia dixit ad tiburtiū:
hodie te fateor meū esse cognatū
Quia amor dei te fecit esse contē
ptorem idolorū. ℣. Sicut amor
dei fratrē tuū michi ꝯiungi fecit
ita te michi cognatū faciet. Qu.
Dixit ei valerianus. lc. viij.
Sicut me orante hunc odorē
sensisti: ita coronas q̄s ex ro=
sis et lilijs habemꝰ si credide=
ris cernes. Tunc cecilia et va
lerianꝰ ita tiburtio p̄dicaue=
runt: ꝙ ad fidē xp̄i cōuersus:
et a sctō vrbano baptizatus ē.
℟. Dū aurora finē daret cecilia
dixit. Eya miles xp̄i abijcite opa
tenebrarū: et induimini arma lu=
cis. ℣. Cecilia valedicens fr̄ibus
et exhortans eos ait. Eya. lc. ix.
Et tantā deinceps dei gra=
tiā habuit: ꝙ quotidie vidēs
angelos dei quicq̄d a deo pe
tebat accepit Post hec alma=
chius prefectꝰ precepit: vt ti=
burtius et valerianus sacrifi=
carent: aut decollati perirent
Et cū ducerētur ita maximo
corniculario predicauerūt ꝙ
eū ad fidem cōuerterūt. Ipsi
quoqꝫ carnifices ꝯuersi sūt: et
baptizati. ℟. O insignis et pre=
clara castitatis gloria. Quā ceci=
lia virgo sacra possidet in scl'a. ℣.
Nos canētes xp̄o laudem acqui=
ramus requiem. Quam. ps. Te
deum. Ad laudes. ān.
Cantantibus organis ce=
cilia dn̄o decantabat dicens: fiat
cor meū immaculatū vt non con=
fundar. ā . Est secretū valeriane
qd̄ tibi volo dicere: angelum dei
habeo amatorem: qui nimio zelo

custodit corpus meū. an. Cecilia famĺa tua dñe quasi apis tibi argumētosa deseruit. a. Bñdico te pater dñi mei iesuchristi: qr p filiū tuum ignis extinctus est a latere meo. a. Ualerian9 in cubiculo ceciliā cū angelo orātē inuenit. In euāge. an. Dū aurora finē daret cecilia dixit eya milites xpi abijcite opera tenebrarū ꝛ induimini arma lucis. ps. Bñdictus. an. O btā cecilia que duos frēs conuertisti et almachiū iudicē supasti: vrbanū epm invultu angelico demonstrasti. ps. Magt. Cōmemo. de scō clemēte. a. Oremus oēs ad dñm iesum xpm: dixit btūs clemēs: vt cōfessorib9 suis fontis venas aperiat. v. Gloria et honore. Oratio.

Deus qui nos ānua bti clementis martyris atqꝫ pontificis solēnitate letificas: cōcede ꝑpicius: vt cui9 natalicia colim9: virtutē quoqꝫ passionis imitemur. p. Cōmeo. de sācta felicitate. an. Accinxit fortitudie. bb. g. v. Specie tua.

Presta q̄s omps Oro. deus vt beate felicitatꝫ tue solēnia recēsentes meritꝫ ipi9 ꝑtegamur ꝛ precibus. p. Inuita. Regē sempiternū. aa. v. In primo noct. an. Rome tertius a petro clemens apostolicus noi vixit cōcinn9 factꝫ dictis moribus. ps. Btūs vir. an. Instructus sctis scti petri documētis ecclica romano dona dedit populo. ps. Que fre. an. Uerbis supernis: idola ꝓbabat esse friuola: legem sed ꝛ iudaicā vmbrā nouelle preuiā. ps. Dñe quid mul. v. Gloria ꝛ honore. Lectio pria.

Clemēs papa tertius post beatū petrum ita morū ornamētis pollebat: ꝙ oībus xpianis ꝛ etiā iudeis ꝛ gētilib9 complacebat. Cūqꝫ vxorē sisinnij theodoram ab idolatria cōuersam in castitate suaderet manere. R. Orem9 oēs ad dñm iesuꝫ xpꝫ dixit beat9 clemēs vt cōfessorib9 suis fontis venas aperiat. Ut de bñficijs ei9 gratulemur. v. Qui ꝑcussit i deserto syna petrā et fluxerūt aque in abūdantiam: ipse nobis laticē affluentē impartiatur. Ut. Lc. ij.

Sisinni9 zelo duct9 ecclesiaꝫ occulte intrauit: volens scire cur illa sic eccliam frequētaret. At vbi btūs clemēs oraret ita surdus ꝛ cecus effect9 est: ꝙ puerꝫ suis diceret: vt se foras eijcerūt. Sed illi girātes per totā eccliaꝫ ianuā ei9 inuenire non poterāt. R. Hic est vere martyr. aa. 6. Lcō. iij.

Audiens theodora ꝑ puerꝫ ꝙ ita cecus ꝛ surd9 esset: post missam rogauit sanctū ꝑ eo. Tūc sctūs clemēs ꝑfect9 cū ea ad ipm: inuenit eū apertis

oculis nichil videntem: et nec penitus audientē. R. Orante sctō clemēte apparuit ei agn⁹ dei De sub cui⁹ pede fons viu⁹ emanat: fluminis impetus letificat ciuitatē dei. V. Cūq₃ orōnē cōplesset et hincinde circūspiceret: vidit agnū stantē. De sub. In.ii. noc. an. Utrāq₃ plebē sic docendo sedulus messis manipulos collige bat spiceos secū destinauit arce. ps. Cū inuocarē. an. Clemēt₃ monitis cōuersa theodora casta vxor sisinnij sacrū baptisma recepit. ps. Uerba mea. c.v.a. Qō dum sisinnius cōperisset vxori ꝓpter cepit insidias tendere. ps. Dñe dñs nr̄. a.ij. V⁹. Posuisti.

Cumq₃ ꝓ eo Lctō.iiij. orasset et ille videret et audiret putās magice se delusum: iussit seruis vt sanctū clemētē ligarent et traherēt. Et illi ligentes et trahentes colūnas putabant sicut sisinnio videbatur: q̄ sctm̄ clemētem vinctū traherent. R. Hic est vir qui non est. aa.vj. Lc.v.

Tūc sctūs clemens abscessit monēs theodorā: vt pro viro suo sp oraret donec eū dñs visitaret. Flēti itaq₃ theodoro et orāti ad vesperꝫ apparuit sctūs petr⁹ dicēs. Per te salu⁹ erit sisinni⁹. Hec dicēs abscessit. R. Pheb⁹ et corneli⁹ discipuli bti clemēt₃ dixerūt ad ppl'ꝫ orem⁹ oēs ad dñm vt ostēdat nobis Martyr₃ sui corp⁹. V. Inuenerūt in modū tēpli marmorei habitaculū a deo preparatū vbi iacebat Mar. Lc.vj.

Sisinni⁹ quoq₃ theodorā vocauit obsecrās vt ꝓ se oraret et sctm̄ clemētē ad se vēire rogaret. Tūc illa sctm̄ clemētē adduxit. Qui sisinniū de fide instruēs cū alijs mult₃ de domo ei⁹ baptizauit. R. Sctissimi marty. clemēt₃. aa.6. In.3. noc. an. Sctō clemēte in ecclia orōnē finiente sisinni⁹ obsuans cecus et surd⁹ effect⁹ est. ps. In dño ꝯfi. a.iij.a. Dū ꝓ viro suo p̄ces fūderet theodora potuit domū referri miseris sed nō antea. ps. Dñe qs. a.iiij.a. Aufidianus igit vidēs multitudinē exuluꝫ martyrij palmā nō renuere: solū clemētem aladuerti precepit. ps. Dñe in ꝟtute. a.vj. V⁹. Magna est glīa.

In il.t. Lec.vij. Scdꝫ lucā.xix Di.le.di. s. parabolā hāc. Hō q̄dā nobilis abijt i regionē lōginquā accipe sibi regnū et reuerti. Et reliqua.

Tūc comes sacroꝝ publius tarquin⁹ pecuniā multis dedit et ꝯtra sctm̄ clemētē maximam seditionē cōmouit: sed mamorci⁹ p̄fect⁹ adductū sibi cum videret ad oīa rn̄dere prudenē: mādauit traiano q̄re clemētē epꝫ qui nihil mali fecisset sic accusassēt? R. De-

disti dñe habitaculū martyri tuo
clementi in mari in modū templi
marmorei angelicis manib⁹ pre-
paratū. Iter prebens pplo terre:
vt enarrēt mirabilia tua. ℣. Hoc
dñe ad laudē ⁊ gl'iam nois tui fie-
ri voluisti. Iter pre. Lctō. viij.
Et ille remādauit illū aut sa-
crificare aut ire in exiliū. Qd
⁊ factū est: pfect⁹ aūt in exiliū
in insulā inuenit ibi plusq̄ duo
milia xp̄ianoꝝ iā ducta ad se
canda marmora dānatorum.
Qui vidētes sāctū clemētē:
statim in fletū ⁊ lachrimas p-
ruperūt. ℟. Gl'iosi dñe testis tui
clementis dignos mēoria trium-
phos celebrātes: tue largitati lau-
mēsos pconioꝝ iubilos reddim⁹
De quo accepit vt vinceret q̄ nō di
stulit p tui nois amore tormētis
occūbere. ℣. Fulget in celo sicut
sol in mūdo: amplectēs coronā p-
petue vite ⁊ felicitat; eterne. De.
Quos cū ille in Lctō. ix.
dño cōfortasset: ⁊ a sex milia-
ribus aquā deferri audisset:
orauit dñz vt cōfessorib⁹ suis
fontē aperiret. Post orōnem
vero circūspiciēs vidit agnū
stantē: ⁊ pede dextro quasi lo
cum ostēdētē. Tūc btūs cle-
mens intelligēs deū quē sol⁹
ille videbat: perrexit ad locū
oib⁹ p̄cipiēs vt ibi foderent.
Quod cū fieret: statim aquis
exeūtib⁹: fōs erupit. ℟. Miles
xp̄i. aa. v. Te deū. Ad lau. an.

Nōn meis meritis ad vos
me misit dñs: vr̄e corone
participē me fieri. an. Orāte scō
clemēte appuit ei agn⁹ dei. a. Vidi
supra mōtē agnū stātē de sub cu-
ius pede fons viu⁹ emanat. an.
De sub cui⁹ pede fons viu⁹ ema-
nat: fluminis ipet⁹ letificat ciuita
tem dei. an. Oēs gētes per girū
crediderūt xp̄m dñm. a. Btūs cle-
mens vrbis rome epūs dū pplo p̄-
dicaret in mari iactat⁹ est ⁊ a dño
iesu xp̄o sepulchrū eius p̄paratū
est. p. Bñd⁹. Cōmēo. de sācta
felicitate. a. Simile ē regnū ce. ho.
cc. ij. In. ij. ves. in euāgel. ān.
Dedisti dñe hītaculū martyri tuo
clementi in mare in modū templi
marmorei: angelicis manib⁹ pre-
paratū iter p̄bens pplo terre: vt
enarrēt mirabilia tua. p. Mgt.
Cōm. de sctō chrisogono. a.
Iste sctūs. aa. v. ℣. Posuisti. or.
Adesto dñe q̄s suppli-
cationib⁹ nr̄is: vt q ex
iniq̄tate nr̄a reos nos eē co-
gnoscimus btī chrisogoni mar-
tyr; tui: intcessiōe liberemur.
p. Hymn. Iust⁹ florebit. L. j.
Tenebat ivincul' iussu dio
cletiani vir dei noie chrisogo
nus p bienniū: scē anastasie ali
monia educat⁹ Vñ ipa tēta a
publio carceri tradit Qui pu-
bli⁹ prio legationē ad psas
suscipiēs: scē anastasie oē hu
manitatis iubet negari sola-
tiū. ℟. Stola iocūditatis. Lc. ij.

Estimans autē se virgo xp̄i in tribulatiōe deficere: chriso gono dirigit epistolā vt aīaʒ eius xp̄o cōmēdet: pro cuius amore tormēta sustinet. Rescribit itaqʒ sctūs virgini: vt fortiter agat expectās interī quod deus iusserit. ℟. Beat⁹ vir qui suffert. Lectio tertia.

Interea trāsactis trib⁹ mēsibus: corpus publij naufragatū mare reiecit. Quod audientes serui eius in diuersa se trāsferūt: ꝛ dei famula exiens libera chrisogonū petēs ei qđ acciderat denūciat. Et circa xp̄ianos incarceratos curā suscipit. ℟. Posuisti dn̄e. ℣. Hic est vere martyr. Cōmēo. solita. ¶ Sctē katherine virginis ꝛ martyris. Ad primas vespas super p̄os de die. an̄.

Hec est que nesciuit thoꝝ in delicto: habebit fructū in respectiōe aniaꝝ sāctaꝝ. ℟. Pulchra facie. bb. g. ā. Aue gēma charitatis. oꝛ.

Deus qui dedisti legeʒ moysi in sūmitate mōtis synai ꝛ in eodem loco per sctōs āgelos tuos corp⁹ btē katherine virginis ꝛ martyris tue mirabiliter collocasti: presta q̄s: vt eius meritis ꝛ intercessiōe ad mōtē q̄ xp̄s ē puenire valeam⁹. Per eūđ. Inuita. Adorem⁹ virginū regē in scłoꝝ scła. Uirgini qui katherine cōtulit celestia. ps. Uenite. In p'mo noc. an̄. Uirgo regalis fidei merito specialis vt iubar in tenebris mūdo katherina refulsit ps. Dn̄e dn̄s nr̄. ā. Hec dn̄m celi ꝯplectens mente fideli: respuit errorē mūdi labentis honorē. ps. Celi enar. ān. Mēbra redēptoris fidei maxētius hostis: vndiqʒ cedebat gladius p cūcta furebat. p. Dn̄i est ter. ℣. Diffusa ē. lc. j.

Fuit in ciuitate alexādria virgo katherina annoꝝ duo de vigiti speciosa valde: ab īfantia studijs liberalibus sufficiētissime erudita: costi regis vnica filia: ip̄o defuncto familiā gubernabat. Cū aūt maxentius in tēplo idolis imolaret: ipsa se īgerēs ip̄ʒ sup errore huiusmodi cōfudit: vt v̄bis respōdere nō posset. ℟. Sācta v̄go katherina costi regi filia. Sūmo p̄re deo digna: mūdi spreuit gaudia. ℣. Tam diuinis q̄ humanis erudita studijs. Sūmo. Lctō. ij.

Tunc impator (ipsa sub custodia reſuata) misit litteras per diuersas p̄uīcias: vt oēs rhetores cōuenirēt. Cū igit quinquaginta in oī sapientia eruditi venissent ꝛ intellexissent se vocatos: vt cū vna puella disputarent: ait vnus. O magnū iperatoris consilium vt hac de causa tot sapiētissi-

mos insultaret. R. Cogit cesa xpi seruos libare l' amonijs Sed tyrāni virgo iussa voce dānat libera. V. Seuit hostis innocētes perimēs atrociter. Sed. Lec.iij

Interim certificata virgo p nunciū de pflictu in crastino: se dño commēdauit. Et ecce āgelus ei orāti apparuit: exhortās eā ad cōstātiā 7 predicens ei oratoꝝ cōuersionē et martyriū. Sequenti die ante cesarē inito cōflictu: tāta fuit in eius labijs diffusa grā: vt oratores in aliquo ptradicere nesciētes: dixerūt imperatori. R. Uirgo prudens 7 electa dei sapientia Oratorū argumēta vicit ac versutias. V. Ab angelo cōfortata plena dei grā. Ora. In scdo noct. ān. Cesaris intrepide studijs pclara sophie: arguit errorē male sanū virgo furorē. ps. Eructauit. c.viij. ān Nō cedēs monitis mactatur verbere mitis carcere dānatur: nec virgo sic superatur. ps Deus nr. v.i.ā. Cesar vt inuictā penit⁹ vidit catherinā: vt leo crudelis iubet hanc descerpe penis. ps. Fūdamēta. c.viij. V. Specie tua. Lect. iiij.

Nisi sectā demōloꝝ pbabiliorē esse ostēderis: ecce oēs puertimur ad xpm. Ad hec tyrānus furibūd⁹ fecit eos igne cremari: sz vestibus et capillis illorū illesis: 7 vultib⁹ quasi roseis apparētib⁹: multi crediderūt in xpm. R. Christo credētes flāmas itrāt sapiētes. Et precib⁹ fusis migrāt ad gaudia lucis. V. O virtus xpi nil preualet artib⁹ ignis. Et. L. v.

Post hec cū tyrānus vginē mollire nō posset blandicijs vel pmissis: expoliatā 7 scorpionib⁹ cesam trudi in carcerem iussit: 7 ibi fame 7 siti diebus duodeciz cruciari. Sed angeli dei visitātes eā et locū claritate replētes: custodes i stuporem verterūt. R. Spōsa xpi gl'iosa gaudet inter verbera. Nulla mouēt hāc pmissa nec terrent supplicia. V. Charitate vulnerata tēdit ad celestia. Nul. L. 6

Interea tyrāno causis exigētib⁹ recedēte regia multū passa p visū nocte de puella: porphyriū alloquit principē militie fidelē in secretis. Et igressi ad eā: viderūt claritatē mirabilē. Uidert etiā āgelos dei plagas ei⁹ vnguento circūfouētes. R. Christus sanctā tenebroso reclusā ergastulo Miro satis atq3 blādo cōfortat alloquio. V. Salue vgo gl'iosa quā xpi pñtia. Miro. In. iij. noc. ā Machia penalis nutu dirupta tonātis martyre nil lesa dedit orcho milia cesa. ps. Cātate. i.ā. Martyr vt orauit gladiū subijt etherea scādit/ spōsus hon orq3 dat cū

xp̄o deliciat. ps. Dn̄s reg. ex. an. Uirgis ex oleo qd manat corpe sacro: certa medela dat morbi gen⁹ oē fugat. ps. Cātate. ii. f. iii. ℣. Adi mabit. Euāge. f. vii. Sic est regnū ce. thesau. vt̄e. cc. ii. Uiderūt etiā seniores eā in mirabili claritate: ꝛ acciplēs btā katherīa coronā de capite vni⁹ illoꝝ: ꝛ ipōnēs regine dixit ei. Forti aīo esto: qꝛ post triduū itura es ad celū. Confortauit antē ꝛ porphiriū: expōnēs ei p̄mia celestia. Que oīa cū retulisset pluscꝫ ducētis militib⁹: ꝯuersi sūt ad dn̄ꝫ ℟. Corp⁹ virgineū xp̄i venerabile tēplū Mōte syna āgelico cōdit obsequio. ℣. Mur⁹ in etherea cum sctī spūs aula. Mōte. Lctō. viii. Demū cū dn̄s ei cibū p colū bā ministrasset: ꝛ in fine dieꝝ duodecī cū multitudine āgeloꝝ ꝛ ꝟginū eidē apparēs ad tolerātiā aiasset. Regressus tyrān⁹ iussit eā de carcere duci. Cū aūt rote horribiles sibi pararent: ipa orāte ꝯfracte sūt: ꝛ quasi quatuor milia gētilium necauerūt. ℟. Percussa gladio dat lac p sanguine collo. Quā man⁹ āgelica sepelinit vertice syna. ℣. Mēbris ꝟgineis olei fluit vnda salubris. Quā. lc. ix. Nūc regia deposito timore ꝓsiliēs in icrepationē tyrāni: auulsis māmillis gladio martyriū ꝯsūmauit. Porphirius quocꝫ eā sepeliēs ꝛ milites sui ꝓdicti q crediderūt: āputatis capitib⁹ martyriū ꝯsūmauerūt. Uirgo vero dn̄i ducta ad martyriū: dū oraret p se ꝛ sui mēoriā agentib⁹: facta est vox ad eā dicēs Ueni dilecta mea: ecce tibi beatitudīs ianua apit. His ꝙ qui passionē tuā celebrauerit: opē de celis ꝓmitto. ℟. O xp̄i pietas o ꝟt⁹ atcꝫ ptās ꝟginis: ex mēbris sacri fluit vnda liquoris. Unde fides egri infūdit dona saluti. ℣. Uirginis ob meritū manet hoc mēorabile signū. Unde. Te deū. ℣. Audi filia. Ad laud. an. Eterno regi celo fracꝫ potēti seruās morte fidē ꝟgo conregnat eidē. an. Atria hirlꝫ penetrās ꝛ luminis arcē: hec iubilat spōso cui seruit celic⁹ ordo. an. Ad laudes vigilē fōtēcꝫ deū sitientē xp̄s suscepit: cui ꝟgo fidelis adhesit. an. Ignib⁹ extictis canit hymnū vox puerilis: sic nece cōsūpta xp̄i katherina sub vmbra. an. Ordo puellaꝝ ꝙ felix cādidulaꝝ: cū q̄bus hec ꝟgo cātat noua cantica xp̄o. In euā. an. Bn̄dict⁹ dn̄s rex celestis q p merita btē katherine ꝟginis medelā lāguidis p̄stat sanitatꝫ: ipi⁹ corpis oleo fideliṫ puncti̇s. ps. Bn̄d⁹. Ad ii. vesp. ℟. Surge ꝙ ꝛ nr̄as spōso p̄ces aperi tua vox ē dulcis in aure dn̄i: que

pausas sub vmbra dilecti. Ab estu mūdi trāsfer nos ad amena padisi. ℣. Pulchre syon filia ꝑ mortali tunica agni tecta vellere ⁊ corona glie. Ab. ā. Prudēs ⁊ vigilās. cc.i. Oro. vts. ¶ In dedicatiōe eccle. Ad p̄ias vesp. ān.

An ctificauit dn̄s tabernaculū suum hec ē dom⁹ dei i qua inuocet nomen ei⁹: de quo scp̄tū ē erit nomē meū ibi dicit dn̄s all'a. p̄. Letat⁹ sum. g. iiii. ān. Domus hec sctā hirl'z ciuitas dei nr̄i: ⁊ ꝯgregatio celestiū āgeloꝝ ē all'. p̄. Nisi do. edi. g. v. a. Gl'iosū ⁊ terribile nomen tuū dn̄e edificāti domū i vniuersa t'ra: magn⁹ dn̄s nr̄ q̄ exaltatum ē nomen ei⁹ soli⁹. bti q̄ habitant in domo tua dn̄e in sclm scl'i laudabūt te all'a. p̄s. Memēto. g. v. ān. Bn̄dict⁹ es in tēplo sctō glie tue qḋ edificatū ē ad laudē ⁊ gl'iam nois tui dn̄e all'a. p̄. Cōfitebor. g. vi. ā. In dedicatiōe huius tēpli laudate deū ois militia celoꝝ ⁊ ois t'ra laudet nomē dn̄i: q̄ exaltatū ē nomē ei⁹ solius. p̄s. Lauda hirl'z. h. i. cp̄. apoc. xxi.

In dieb⁹ illis: vidi ciuitatē sctā hirl'z nouā descēdētē de celo a deo patā sic spōsā ornatā viro suo: ⁊ audiui vocē de throno dicētē ecce tabernaculū dei cū hoib⁹: et hitabit cū eis. ℟. Bn̄dic dn̄e domū tuā ⁊ oēs hitātes i ea sitq̄ i ea sanitas hūilitas / sctitas / castitas / ꝟt⁹ victoria / fides / spes / ⁊ charitas benignitas / tēpātia / patiētia / spiritalis disciplina / et obedientia. Per īfinita scl'a. ℣ Cōs'ua dn̄e i ea timētes te pusillos cū maiorib⁹.

Urbs btā hirl'z dicta pacis visio / ꝑ. hy⁹. que cōstruit in celis viuis ex lapidib⁹: ⁊ angelis coronata / vt spōsata comite. Nouaveniēs e celo nuptiali thalamo / ꝑpata vt spōsata copulet dn̄o platee ⁊ muri ei⁹ / ex auro purissimo. Porte nitēt margarit' adit' parētib⁹ / ⁊ ꝟtute meritoꝝ illuc itroducit: ois qui ob xp̄i nomē / hic ī mūdo ꝑmit tur. Tūsioib⁹ ꝑssur' expoliti lapides / suisq̄ aptant locis ꝑ man⁹ artific': disponūt ꝑmāsuri / sacr' edificijs. Gl'ia ⁊ honor deo vsqueq̄ altissio / vna pr̄i filioq̄ inclyto paracleto: cui

laus z ptās p eťna scťa amē. ℟. Hec est dom⁹ dñi firmiter edifi cata bñ fūdata est supra firmam petrā. ān. O ꝙ̄ metuend⁹ est loc⁹ iste: vere nō est hic aliō nisi dom⁹ dei z porta celi. ps. Magt. Alia ān. Pax eterna ab eterno patre huic domui: pax pennis verbum pŕis sit: pax huic domui pacē pi⁹ cōsolatoꝛ huic pꝛestet domui ps

Deus qui Orō. (Magt. inuisibiliter oīa conti nes z tñ p salute generis hu mani signa potētie tue visibi liter ostēdis: tēplū hoc potē tia tue inhabitatiōis illustra: vt oīs qui huc depcaturi con ueniūt: ex q̄cūꝙ tribulatio ne ad te clamauerit: ꝯsolatio nis tue beneficia cōsequanť. P dñm. Inuit. Filie syon curri te: assunt et celebꝛia / matris vŕe solēnia Jubilem⁹ igiť deo nostro vnanimes q̄ sibi eā gratuita ele git clemētia. ps Venite. Hy⁹.

Angulare fundamētū lapis xp̄s missus est / qui ꝯpage parietū in vtroꝙ nectitur: quē syon sctā susce pit / in quo credens pmanet. Ois illa deo sacra et dilecta ciuitas / plena modulis i lau de z canoꝛe iubilo: trinū deū vnicūꝙ / cū fauoꝛe pꝛedicat. Hoc in tēplo sūme de⁹ exo ratus adueni / z clemēti boni tate p̄cū vota suscipe: largam benedictionē / hic infunde iu giter. Hic pmereāť oēs / pe tita acquirere: z adepta possi dere / cū sctis perenniter: pa radisum introire / translati in requiem. Gloꝛia z honoꝛ deo. In pꝛio noct. ān. Tollite por tas principes vŕas: et eleuamini porte eťnales. ps. Dñi est ťra. v. ij. ān. Ut videā volūtatē dñi z protegar a templo sctō eius. ps. Dñs illūinatio. v. viij. ān. Jn troibo ad altare dei: ad deū qui letificat iuuentutē meā. ps. Iu dica me de⁹. v. ij. ℟. Dñe dilexi decoꝛē dom⁹ tue. Et locū ha. lc. j.

Recte festa ecctie colūť: qui se ecctie filios esse cognoscūt. Hec eñ olm mať est: q̄ natos ad moꝛtē / gene rat ad salutē. Hec est quidem post synagogā vocata: sz āte synagogā pmissa. Hec est eñ in pꝛio hoie pꝛefigurata. Nā sicut ex latere ade fabꝛicata ē eua: ita ex xp̄i coꝛpe z vulne re redēpta creuit eccťa. Hec intra archā diluuio exundā te seruata: crucis bñficium et baptismatis mysteriū psigna uit. ℟. In dedicatiōe tēpli decā tabat pplˢ laudē. Et in oꝛe eoꝝ dulcis resonabat son⁹. ℣. In hym nis z cōfessiōib⁹ bñdicebāt dñm. Alˢ. ℟. Obtulerūt sacrificiū sup altare dñi z ceciderūt in faciē suā z adoꝛauerūt deū. Et in. Lec. ij.

Hanc sarra sterilis et desperata i senectute: vnico pignore pcinuit. Eccl'ia em̄ vnicū id ē dilectissimū ppl'z deo: scl'o iā senescēte pgenuit. Hec est regina illa: de qua ad dn̄z dicit. Astitit regina a dextris tuis i vestitu deaurato: circūamicta varietate id est diuersarū circūdata pcioso decore virtutū. R. Fundata est dom' dn̄i sup verticē montiū: et exaltata est sup colles: et veniēt ad eū oēs gētes. Et dicēt gl'ia tibi dn̄e. V. Venientes aūt veniēt cū exultatiōe: portātes manipulos suos. Et di. Alius. V. Reges offerent gloriā suā et honorem in illā. Et. Lc. iij.

Hec est regina illa que venit a partib' ethiopie: audire sapientiam salomonis. Sz hec nō tam ex vna gēte q̄ ex vniuersis mūdi partib' reges pariturа cōuenit: sicut euāgelista cōmēorat dicēs. Regina austri venit a finib' terre: audire sapiētiā salomonis. R. Vidi ciuitatē sctām hirl'm nouā descēdētē de celo a deo parā. Et audiui vocē magnā de throno dicētem ecce tabernaculū dei est cum hoib': et habitabit cū eis. V. Et dixit q̄ sedebat i throno: ecce noua facio oia. Et. In. ij. noc. ā. Nō ē hic aliud nisi dom' dei et porta celi. p. De' nr̄ ref. d. j. ā. Vidit iacob scalā sūmitas ei' celos tāgebat: et descēdētes angelos et dixit vere loc' iste sāctus est. ps. Magn' dn̄s. d. j. ā. Cū euigilasset iacob a sōno ait: vere loc' iste sctūs est. ps. Te decet. d. vij. V. Replebimur in bonis dom' tue. Lc. iiij.

Venit ecclesia ad redēptoiē suū: vt de stultitia erroris doctrinā pciperet vitatis: de qua pleni' sicut audiuimus regū scribit historia ita dicēs. Et ingressa regina in hierl'm in comitatu multo et diuitijs/ camelis portātib' aromata et aur infinitū nimis: et gēmas pciosas: venit ad regem salomonē: et locuta est ei vniuersa q̄ habebat in corde suo. R. Bndic dn̄e domū istā que edificata est noi tuo. Veniētiū in loco isto exaudi preces in excelso solio gl'ie tue. V. Dn̄e si cōuersus fuerit ppl'us tuus: et adorauerit ad sanctuariū tuū. Veni. Lec. v.

In figura hui' regine ecclesia venit ex gētib' et finib' terre: imponēs finē cupiditatib' vicijsq frenis: vt audiret sapientiā salomonis: id est viri pacifici dn̄i nr̄i iesu xp̄i: qui fecit vtraq vnū soluēs inimicitias inter deū et hoiez i carne sua. Venit post veteres et prophanas/ supstitiōes audire et dicere de fidei illūinatione et iudicio futuro: de aie imortalitate de spe resurrectionis et

gl'ia. R. Mane surgēs iacob eri-gebat lapidē in titulū fūdēs oleū desup votū vouit dño. Uere loc⁹ iste scūs ē ꝛ ego nesciebā. V. Cūqꝫ euigilasset iacob a sōno ait. Uer.

Uenit ergo in hierl'm lc.vj. cū multo comitatu: id est non iā cū vna gēte tantū iudeoꝝ sicut pri⁹ synagoga solos ha buit hebreos: sꝫ cū toti⁹ mūdi gētib⁹ ꝛ diuersis natiōib⁹. Uenit exhibēs mūera xp̄o di gna aromata ꝛ aurū infinitū nimis: ꝛ gēmas p̄ciosas ꝛ hoc camelis portātibus: id est ex gētibus a ppl'o venientib⁹: q̄ prius fuerant vitioꝝ feditate distorti: ꝛ maloꝝ onere curui ac pctōꝝ prauitate deformes R. Terribilis est locus iste non est hic aliud nisi domus dei ꝛ porta celi. Uere etenī dñs est in loco isto: ꝛ ego nesciebā. V. Cūqꝫ euigilasset iacob quasi de graui sōno ait. Uere. In .iij. noc. ā. Erexit iacob lapidē in titulū fundēs oleū desup. ps. Quā dilecta. e. vij. ān Erit michi dñs in deum ꝛ lapis iste vocabit dom⁹ dei. ps. Fūdamēta. e. viij. ā. Domū istā ptege dñe: ꝛ angeli tui custodiāt muros ei⁹. ps. Cātate. j. f. ij. V. Bti qui habitāt i domo tua dñe.

Lctō. vij. Scd'm lucam. xix.

In il. t. Egressus iesus perambulabat hierico Et ecce vir noīe zache⁹: ꝛ hic erat princeps publicanoꝝ et ipse diues. Et rl. Ho. ve. be. p.

Que impossibilia sūt apud hoīes: possibilia sūt apd̄ deū. Ecce ei camel⁹ deposita gibbi sarcina: p foramē ac⁹ trāsit hoc est diues publican⁹ relicto onere diuitiarū: cōtēpto censu fraudiū: angustā portā artāqꝫ viā que ducit ad vitā ascēdit. R. Sāctificauit dñs tabernaculū suū hec est dom⁹ dei/ i qua inuocet nomē ei⁹. De qua scriptum est: erit nomē meū ibi dicit dñs. V. Hec est dom⁹ dñi firmiter edificata: bn̄ fūdata est supra firmam petrā. De qua. Lctō. viij.

Qui mira deuotiōe fidei ad videndū saluatorē qd̄ natura minus habuerat: ascensu supplet arboris/ atqꝫ ideo iuste: q̄uis ipe rogare non audeat benedictionē tn̄ dñice susceptiōis quā desiderabat accepit. Mystice autē zache⁹ qui interpretat iustificat⁹: credētem ex gentib⁹ ppl'm significat: qui q̄to curis scłaribus ocupatior: tāto flagitijs deprimētib⁹ erat factus hūilior sed ablutus est: sed sctificat⁹: sed iustificat⁹ in noīe dñi nr̄i iesu xp̄i: ꝛ i spū dei nostri. R. Lapides preciosi oēs muri tui Et turres hierl'm gēmis edificabuntur. V. Platee tue hierl'm sternentur auro mūdo. Et tur. Lec. ix.

Qui intrantē hierico ſaluatorē videre querebat: ſed pre turba nō poterat: q̄ gr̄am fidei quā mūdo ſaluator attulit participare cupiebat Sed inolita vitiorū̄ conſuetudo ne ad votū̄ pueniret: obſtiterat. Eadē nāq̄ turba noxie conſuetudinis que ſupra cecum clamātē ne lumē peteret icrepabat: etiā ſuſpicientē publicanū̄ ne ieſum videat tardat. Sed ſicut cecus turbarū̄ voces magis ac magis clamā do deuicit: ita puſill⁹ zache⁹ neceſſe eſt turbe petentis obſtaculū̄ altiora petēdo trāſcēdat: terrena reliquat: arborē crucis aſcēdat. ℟. Bn̄dic dn̄e. vīs. ad veſ. Te deū̄ ℣. Hec eſt dom⁹ dn̄i firmiter edificata. Ad

Domū̄ tuā dn̄e (laud. an. decet ſctitudo in longitudinē dierū. p. Dn̄s reg. a. Dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabit. a. Hec eſt dom⁹ dn̄i firmit edificata: bn̄ fūdata ē ſupra firmā petrā. a. Bn̄ fūdata ē dom⁹ dn̄i ſupra petrā. a. Lapides precioſi oēs muri tui: et turres hierl'z gēmis edificabunt.

In diebꝰ Cā. ad o. xxi. illis. Venit āgel⁹ et locut⁹ ē mecū̄ dicēs. Veni oſtēdā tibi vxorē agni: et ſuſtulit me in ſpū̄ in mōtē magnū̄ et altū̄: et oñdit michi ciuitatem ſctām hirl'z deſcēdētē de celo a deo h̄ntē claritatē dei. hy⁹.

Urbs beata hierl'm dicta pacis viſio ...

Chriſte cūctorū̄ dn̄ator alme/ p̄ris etni genit⁹ ab orē: ſupplicū̄ vota paritq̄ hymnū̄/ cerne benign⁹. Cerne quod puro de⁹ in honore/ plebs tua ſupplex reſonet in aula: annua cui⁹ redeūt colēda/ tpe feſta. Hec dom⁹ rite tibi dedicata/ naſcit i q̄ ppls ſacratū̄: corpus aſſumit bibit et beati/ ſanguis hauſtū̄. Hic ſacro ſcti latices veternas/ diluūt culpas pimūtq̄ noxas: criſmate x̄p̄o gen⁹ vt recreet/ x̄p̄icolarū̄. Hic ſal⁹ egris medicina fellis/ lumē orbatis veniaq̄ nr̄is: fert offenſis timor atq̄ meror/ pellit ols. Hic locus nēpe vocitat aula/ regis etni ianuaq̄ celi: portaq̄ vite patriā petentes/ accipit oēs. Queſum⁹ q̄ deus vt ſerenū̄/ annuas vultū̄ famulos gubernās: q̄ tui ſūmo celebrāt amore/ gaudia tēpli. Gl'ia ſūmū̄ reſonet parētē/ gl'ia natū̄ pariterq̄ ſctm̄: ſpm̄ dulci modulemur hymno/ oē p euū̄ amē. ℣. Domū̄ tuā dn̄e decet ſctitudo. an. Mane ſurgēs iacob erigebat lapidē in titulū̄ fūdēs oleū̄ deſup votū̄ vouit dn̄o: ve loc⁹ iſte ſctūs ē et ego neſciebā. ps. Bn̄d⁹. oro.

Deus qui nobis p ſingulos ānos hui⁹ ſctī tēpli tui ɔſecratiōis repas diē:

⁊ sacris semp mysteriis repre sentas incolumes: exaudi p̃ces ppl'i tui et presta: vt q̃sq̃s hoc tẽplũ bñficia petiturꝰ ingredit: cũcta se impetrasse letetur. P. Ad. iij. cp. j. chor. iij.

S Ecũdũ gratiaꝫ dei que data est michi vt sapiẽs architectꝰ fundamẽtũ posui: fundamẽtũ em̃ aliud nemo po test ponere: p̃ter id quod positũ est quod est xp̃s iesus. R̷. Dñe dilexi Decorẽ domꝰ tue. V. Et locũ habitatiõis gl'ie tue Decorem. V. Replebimur in bonis.

F Ad. vj. cpꝫ. j. chori. iij. Ratres. Nescit' q: tẽplũ dei estis: ⁊ spũssctũs habitat in vobis: si q̃s aũt templũ dei violauerit disp̃det illũ deꝰ tẽplũ em̃ dei sctm̃ ẽ: quod estꝫ vos. R̷. Replebimur i bõis Domus tue. V. Sctm̃ ẽ tẽplũ tuũ mirabile in equitate. Domꝰ tue. Vꝰ. Bti q̃ hitãt. Ad. ix. cp. 2. cho. 6.

F Ratres. Uos estis tẽplũ dei viui sicut dicit dñs: qm̃ inhabitabo in illis ⁊ inambulabo ⁊ ero illoꝝ deꝰ ⁊ ipi erũt michi populꝰ. R̷. Bti qui habitãt In domo tua dñe. V. In scl'a scl'oꝝ laudabũt te. In. V. Domũ tuã dñe. Ad scđas vel. ãe. de lau p̃s. Credidi. g. iij. Letatꝰ sũ. g. iiij. Qui cõfidũt. g. iiij. Laud. nomẽ dñi. g. vj. Lauda hirl'ꝫ. h. j. cp. mat. vij.

F Undamẽta tẽpli huiꝰ sapiẽtia sua fundauit deꝰ: si irruãt vẽti ⁊ fluãt fluia nõ possũt ea mouere vnq̃: fũdata em̃ ẽ supra firmã petrã. R̷. Bñdic dñe. Hyꝰ. Urbs btã hirl'm. V. Hec ẽ domꝰ dñi fir. An. Zachee festinãs descẽde q: hodie i domo tua oportet me manere: at ille festinãs descẽdit: ⁊ excepit illũ gaudens in domo sua: hodie huic domui salꝰ a deo facta ẽ all'. Ps. Mḡt. Alia. ãn. In ciuitate dñi clare sonãt ingit organa sanctoꝝ: ibi cynamomũ ⁊ balsamum odor suauissimꝰ: q̃ ad deũ ptinet ibi ãgeli ⁊ archãgeli hymnũ nouũ decãtãt añ sedẽ dei all'. p. Mḡt.

¶ Officiũ scti ioseph sponsi marie: cuiꝰ festũ celebrat. xix. die martii. In primis vel. ãn. Letare spõsa xp̃i alma mr eccl'ia: scti ioseph spõsi marie/ assũt solẽnia: cuiꝰ gl'iose p̃ces ac pia suffragia: nos tueant semp ⁊ ducãt ad celestia. Capitulum.

D Ilectꝰ meꝰ descẽdit in hortũ meũ ad areolã aromatũ vt ibi pascat i hortꝭ: ⁊ lilia colligat. R̷. Postq̃ ergo. a. hyꝰ.

I oseph stirps dauitice/ sponse alme theotoce: adesto nr̃is p̃cibꝰ/ q̃s tibi pie fundimꝰ. O Nose paruule/ monarche celi curie: vt digne demus cãtica/ nr̃a dirũpe crĩa. O custos mr̃is dñi/ deuotos

tuo nos: ioseph alme p aspa/
salua semper et prospera.
Adesse tuis famulis/digna-
re dux amabilis: sentiant no-
stra pectora/tua semper iuua
mina. O faber btissime/suc-
curre benignissime: nosq sup
plices respice/vota seruorū
suscipe. Presta pater ingeni
te/iesu cum sancto flamine: vt
ioseph almi precibus/iunga-
mur in celestibus. Amen. ℣.
Ora pro nobis beate ioseph. Ad
magt. an. Celesti pontifex do-
ctus oraculo: virge florentis io-
seph viso miraculo: atq columbe
apparentis indicio: iubet mariā
tradi ioseph connubio: vt imple-
retur diuina dispensatio. Ora-
tio in omnibus horis.
Deus qui sāctū ioseph
virginem virgini marie: vt in
virginali coniugio christ⁹ fi-
lius tuus virgo nasceret̃ so-
ciare matrimonialiter volui-
sti: libera nos ab omni malo
et presta: vt ipsius sponsi me-
ritis venire ad conuiuium ce
lestis tue dulcedinis merea-
mur. Per. Ad matutinas. In-
uitato. Sponsi marie virginis
fulgent leta solennia: Christo de-
uotis canticis: sancta plaudat ec
clesia. ps. Uenite ex. Hymn⁹.
Plaude celestis curia/
solennizet ecclesia: dū
recolunt̃ merita/almi ioseph
insignia. Qui herode mortuo
ecce apparet illico: in somnis
verbis angelus/premonens
eum dulcibus. Surge acci-
pe puerum/ꝛ matrem ei⁹ clā-
culū: ꝛ cum ipso emanuel/ad
terram perge israel. Qui cū
surrexit citi⁹/pergēs quo di-
xit angelus: quia querentes
puerū/iam intrauerunt ge-
ennium. Huius a culpe ne-
xibus/hic eruat nos precib⁹:
que pro tonātis gloria/eius
cātemus numina. Presta pa
ter ingenite. In.i.noctur.an.
Cū eēt despōsata ioseph ꝟgo ma-
ria egregia: rediit interi sponsus
in bethleem ad propria: dispositu
rus cuncta nuptijs necessaria. ps.
Beatus vir. an. Spōsa ioseph
maria virgo plena gratia: naza-
reth properat septem virginū ha
bens solacium: angelica prestan-
tur eidem obsequia. ps. Quare
fremuerunt. an. Paratur dei fi-
lio templum sanctitatis: in virgi-
nali vtero domus claritatis: cu-
ius custos assidu⁹ fuit ioseph san
ctissimus. ps. Domine quid. ℣.
Iustum deduxit. Sermo sancti
augustini episcopi. Lectio .i.
Ioseph filius dauid na
tus ex genere sacerdo-
tali: filius prophetarum: soci-
us scribarū: ille deus q scri-
psit mirabilia in lege sua: ipse
fecit mirabilia in cōiuge sua.

Que autē sunt mirabilia: nisi que omnibus hominib9 sunt īpossibilia: mirabilia ǵ dei in lege non legisti. Qđ ii legisti qre nōītellexisti: ipa certe lex quā qtidie leg3/ sine graphio scripta est in tabulis lapideis Legez ītellige ꝙ panē ī here mo terra produxit: cui9 semē aratori ī terrā nullam induxit. Uirga etiā aaron ānis sicca= ta plurimis sine aq̄ reuixit: in tēplo floruit: nucēꝗ clausā sub testa ꝑduxit. Ergo q̇ scri psit lapideas tabulas sine sti lo ferreo: ipse grauidauit ma riā spū sctō. Et q̇ ꝑduxit pa= nē ī heremo sine aratiōe: ipse impregnauitvirginē/ sine cor ruptiōe. Et q̇ fecit virgā sine folio germinare: ipē fecit fili= am dauid sine semine gn̄are. R. Dum spōsus ioseph sctūs ad sponsa3 reuertitur: de spiritu san cto maria concepisse decernit he= sitat ioseph: āgelus de celesti au la mittit. De filij dei arcano my= sterio instruitur. V9. Erat ioseph virtute celesti preditus sponse sa crate venerator / et custos sedu= lus. De filij dei. Lectio secūda

Postremo fili dauid ioseph fili prophetarum legisti esai= am eximium prophetarum: quid dixerit vel queadmodū scripserit. Ecce virgo in vte= ro concipiet et pariet filium: et vocabitur nomē eius ema nuel. Quod legisti in libris tuis / aspice in maria oculis tuis: vt digne dicas canticu3 dauid patris tui. Sicut audi uimus: ita et vidimus in ciui= tate domini virtutum: in ciui= tate dei nostri. Accipe ergo mariam coniuge3 tuam: sem= per de ea esto securus: et in nullo sis sollicit9: quia quod in eius vtero est natum: non vocabitur filius iudei: sed fi= lius dei. Habe ergo ioseph: cum maria coniuge tua com munem virginitatem mem= brorum: quia de virginalib9 membris virtus nascitur an= gelorum. Rem. In somnis ap= paret angelus sancto ioseph: cu3 quiesceret: dicens ꝙ mariam in coniugem accipere non trepidet Quod enim natum est ī alma vir gine de spiritussancti extitit mu= nere. V9. Pariet autem maria vir go filium: quem vocabis iesum saluatorem omnium. Quod enī natum est. Lectio tertia.

Sit maria spōsa christi: car= nis sue virginitate seruata. Sis autez tu pater christi cu= ra castitatis: et honorificen= tia virginitatis: vt de virgi= nalibus membris generetis seculis christianis / sponsum virginitatis et maritum casti tatis: in quo nulla sit zeloti=

pia. Magnum meritum virginitatis fratres charissimi: virginitas marie angeli salutatione est impregnata: et pregnans marie virginitas / de vtero in vtero est salutata: et generans marie virginitas / hodie ab angelo est collaudata: et lactans marie virginitas per stellam de celo est radiata: et magorum est honorata muneribus. Gaude itaque ioseph nimiumque congaude virginitati marie: qui solum meruisti virginalem affectum possidere coniugij: quia per meritum virginitatis separatus es a concubitu vxoris: et pater diceris saluatoris. Resp.

Postquam virgo peperit dei filium astant angeli collaudantes dominum: pastores quoque properant vt cernant celeste mysterium. Magi adorant natum regem ostensum per stelle radium. ℣. Joseph sponsus marie intemerate virginis vacat nati iesus et matris eius obsequijs. Magi adorant natum.

In secundo nocturno. an. Ad templum pergit ioseph sponsus cum maria et puero: vt secundum legem mosaycam eum sistant domino: offerentes pro ipso hostias creatori altissimo. ps. Cum inuocarem. b. ij. an. Senex sanctus in templo a parentibus suscipit puerum: et ipse gestans eum in vlnis suis benedixit dominum. ps. Domine in virtute tua. a. vj. an. Impleuit ioseph et maria cuncta legalia: seruantes humiliter mandata celestia. ps. Domini est terra. b. ij. ℣. Amauit eum dominus et ornauit eum.

Sermo sancti bernardi abbatis. Lectio quarta.

Missus est angelus gabriel a deo in ciuitatem galilee / cui nomen nazareth ad virginem desponsatam viro: cui nomen erat ioseph. Virum nominat: non quia maritus: sed quia homo virtutis erat: vel potius: quia iuxta alium euangelistam non vir simpliciter: sed vir eius dictus est. Merito enim appellatur quod necessarie putatur. Debuit ergo vir eius appellari: quia necessarium fuit et putari: sicut et pater saluatoris non quidem esse: sed dici meruit vt putaretur esse dicente hoc euangelista. Et ipse iesus erat incipiens quasi annorum triginta vt putabatur filius ioseph: nec vir ergo matris: nec filij pater extitit: quamuis certa vt dictum est: et necessaria dispensatione vtrumque ad tempus: et appellatus sit et putatus. Conijce tamen ex hac appellatione qua licet dispensatorie meruit honorari a deo: vt pater dei et dictus et creditus sit. Conijce ex proprio vocabulo quod aug-

mento non dubitas interpretari. ℟. In egyptum ioseph fugiens per admonitionem angelicam: puerum iesum accepit et matrem eius virginem mundissimã: moram ibidem faciẽs curam gerit pueri et virginis donec per angelum monitus Venit in terram sui generis. ℣. Labores pios sustinet ioseph spõsus marie: iesum cũ matre confouet in huius cursu via. Venit in terram. Lectio quinta.

Qui et qualis fuerit hõ iste ioseph simul et memento magni illius quondam patriarche venditi in egypto: et scito ipsius istum non solum vocabulum fuisse sortitũ: sed et castimoniam adeptum: innocẽtiam assecutum et gratiam. Si quidẽ ille ioseph fraterna ex inuidia venditus: et deductus in egyptum: christi venditionem prefigurauit. Iste ioseph herodianam inuidiã fugiẽs: christum in egyptũ portauit. Ille domino suo fidẽ seruans: domine noluit commisceri. Iste dominam suam dñi sui matrẽ virginem agnoscens: et ipse cõtinens fideliter custodiuit. Illi data est intelligẽtia: in mysterijs somniorum. Isti datũ est conscium fieri atque participem celestium sacramentorum. Ille frumenta seruauit: nõ solum sibi sed omni populo. Iste panem viuum e celo seruãdũ accepit: tam sibi quam toti mundo. ℟. Genus duxit ioseph ex regis dauid prosapia: sanctitatis eius sequens gloriosa vestigia. Dignum efficit sponsum marie diuina gratia. ℣. Pollet iustus virtutum fragrantia: merita ioseph fulgẽt eximia. Dignum effi. Lectio vi.

Non est dubium quin bonus et fidelis homo fuerit iste ioseph: cui mater despõsata est saluatoris. Fidelis inquam seruus et prudens quẽ constituit dominus sue matris solatiũ: sue carnis nutricium: solum denique in terris magni cõsilij coadiutorem sibi felicissimum: huic accidit quod dicitur fuisse de domo dauid. Vere enim de domo dauid: vere de regia stirpe descẽdit vir iste ioseph. Nobilis genere: nobilior et mente: plane filius dauid nõ degenerans a patre suo dauid. prorsus inquam filius dauid: nõ tantum carne/sed fide: sed sanctitate: sed deuotione. Quem tanquam alterum dauid dominus fuerit secundum cor suum cui tuto secretissimum committeret: ac sacratissimum sui cordis archanum. Cui tanquam alteri dauid incerta et occulta sapientie sue manifestauit: et dedit illi non ignarum esse mysterij quod nemo principum

hulus mūdi agnouit. Cui de niqꝫ datum est ꝙ multi reges et prophete cū vellent videre non viderunt: audire ꝛ nō audierunt. non solum audire et videre: sed etiam portare: ducere: amplecti: deosculari: nutrire: et custodire. Non tantū autem ioseph: sed ꝛ maria descendisse credenda est de domo dauid: alioquin non fuisset desponsata viro de domo dauid: si nō esset de domo dauid ꝛ ipsa. Ambo igitur erāt de domo dauid: sed in altera completa est veritas quā iurauit dominus dauid. altero tantum conscio ꝛ teste adimplete promissionis. ℟. Eterni regis disposuit arcana prouidentia: ꝙ ioseph custos esset virginis florens pudicitia. Quem diuine gratie affluentia ꝛ munera repleuerant celestia. ℣. Prebet matri et puero sanctum obsequium. sic enim decebat tam benignum nutricium. Quē diuine. Gloria patri. Quem di. In iij. nocturno. an. Pia regina virginum adest sponsi in transitu: tēdit ioseph ad brauium letus et gaudens spiritu. ps. Dn̄e quis habitabit. a.4. an. Honorat christꝰ ioseph suum baiulum: qui sedule nutriuit ipsum paruulum: dignum in celis sibi reddens premium. ps. Dn̄e in virtute. a.6. an. Intrat celestem thalamum sponsus marie virginis: et eterne vite poculum gestant de fonte luminis. ps. Dn̄i est terra. b.ij. Secundum Mattheum.j. Lectio. vij.

Cum esset desponsata mat iesu maria ioseph anteꝙ̄ ꝯuenirent inuenta est in vtero habēs de spiritu sancto. Et reliq. Hom. origenis. Qui inuentā: aut a quo inuēta est: primo ab angelis custodientibus eam: protegentibꝰ eam: conseruātibus eam: vel eius beatissimam licentiam / ad honorem illius qui ab ipsa generandus erat. Dehinc nō incongrue inuenta putat ab ipso beato ioseph sancto ꝛ iusto: bene licentia maritali licꝫ eam non cōtigerit. future tamen: vt putabatur vxoris oīa nouerat. Joseph autē vir eiꝰ inquit cum esset iustus homo et nollet eam traducere: virū eum appellauit cōtra iudeorum prauitatem: vt aduersus virginē nō seuirent ꝓpterea: et desponsata fuit ipsi ioseph vt supradictum est. Si enim non fuisset despōsata ioseph omnium bonorum incredibiles et inimici iudei lapidibus eam occidissent. Ideo virum eius hic eum euangelista appellauit ioseph vir eius cum esset homo iustus: iustus au-

tem in verbo: iustus in facto: iustus in lege: iustus autē in legis consummatione: in initio gratie. Justus itaq₃ cum fuisset et nollet eam traducere: noluit eam accipere: noluit eam male diffamare: sed voluit eā occulte dimittere. ℟. Angelice reuelationis frequenter eruditus oraculis: ioseph felicem se putat pro maria ꝛ iesu curis sedulis. Et deuotis obsequijs ℣. Gaudet sponsus ꝛ custos virginis: sacris insistens mysterijs. Et deuotis. Lectio octaua.

Occulte eā a se dimittere volebat sicut mansuetus: sicut pius: sicut misericors. Talis ergo cum esset ioseph: cogitabat occulte dimittere eā. Hec inquit eo cogitante / querendum nobis est quid cogitauerit: vt occulte eam dimitteret. Si suspitionem in eam habebat: quomodo iust⁹ erat? Si ergo nō est suspicatus vel tale aliquid cogitauit: cur eam dimittere volebat? Cur immaculatam et sanctam vellet dimittere? iniustum enim ꝛ hoc erat. Sed simplicem sensum audi huius rationis: ioseph iustus erat et illa virgo immaculata erat: sꝫ ideo eā dimittere volebat: quoniam virtute mysterij ꝛ sacramentum quoddam magnificū in eadē cognoscebat: cui approximare sese indignū estimabat. Ergo humilians se ante tantā: ꝛ tā ineffabilē rem querebat se longe facere. Sicut ꝛ beatus petrus domino se humilians aiebat. Accede a me domine: quoniā ego peccator sum et sicut centurio ad eundē dominum mittens dicebat. Nō sum dignus: vt intres sub tectum meū: q̄r neq₃ meipm̄ dignū estimaui ad te venire. Uel sicut sctā elizabeth ad ipsam beatā mariā locuta est dicēs. Et vnde hoc michi vt veniat mat dn̄i mei ad me? Sic ꝛ ioseph iustus humiliās se in oibus canebat ꝛ tiebat sibimet ipsi⁹ tāte sctitatis ꝯiūctionē adhibere. ℟. Trāsijt spons⁹ marie virginis de hac valle miserie: fert a sctis angelis in sinū p̄triarche abrahe. Et celestis regni cuꝫ xp̄o potit optata requie. ℣. Exultat ioseph adiūct⁹ āgelorū cōsortio: secur⁹ fact⁹ est de glorie celestis premio. Et celestis. Lectio .ix.

Idcirco volebat eam dimittere occulte: dimittā eā dicēs ꝛ a me longe faciā eā: ꝛ a coniunctiōe mea maior ē ei ei⁹ dignitas: supercellit ei⁹ sctitas nec mee cōgruit indignitati: ideo volebat occulte dimittere eā. Hec q̄ eo cogitāte āgelus dn̄i p visum apparuit ei di-

cens. Quid dubitas ioseph? Quare iprudenter cogitas? Quare irrationabiliter meditaris? Deus est qui generatur: virgo que generat. Huiꝰ generatiōis minister es: ꝛ nō largitoꝛ: seruus ꝛ non dominus: mancipium et non plasmatoꝛ. Propterea ministra: serua: custodi: fer curā: ꝛ huic qui nascitur: ꝛ huic que generat. Et enim si tibi vxoꝛ noiatur: si in desponsatiōe tibi eē dicitur: nō tamen tibi vxoꝛ est sed dei vnigēiti electa mater est. Propterea ioseph fili dauid qui has pꝛomissiones accepit: cui ista fidelia data sunt sacramēta. Joseph fili dauid non tātum ẜm carnem: sed secundū spm̄: ioseph fili dauid. Sic eñ filiꝰ dauid iusteꝛ heres tanq̄ filius patris. Jdeo in hereditatem accipe ea: q̄ illi ꝑmissa sunt testamēta fidelia: ioseph fili dauid ne timueris accipe mariā ꝯiugē tuaʒ. Ne timueris: ne trepidaueris: ne ꝯturberis: sed securus ꝛ intrepidus accipe eam. ℞ Uocatꝰ ioseph ad celestes nuptias: suscipit iā patrefamilias: q̄ eidē ꝓbet vite delicias. Et iocunditatis eterne copias. ℣ Jntroducit iesꝰ in celū suū nutriciū reddēs sibi vicē dignā ob piū obsequium. Et. Gloria. Et io. ℣ Oꝛa ꝑ nobis beate ioseph. Ad laudes. an.

Letus dies recolit: in quo sponsus marie ab angelis suscipitur in beatoꝛum rege. hẏ Dominus regnit. an. Post huius mūdi stadiū celi potit gaudio: scandit ad vite soliū cum sanctoꝛū consoꝛtio. ℣ Sancti ioseph suffragia nos tueantur iugiter: ꝛ ad regna celestia nos perducant feliciter. an. Sponsus marie virginis deuotos suos pꝛotegat: ab hostium insidijs atq̄ virtute foueat. an. Laudetur auctoꝛ omniuʒ in ista die iclita: qua sponsi patrocinia nobis fulgēt et merita. Capitulum. vt in pꝛimis vespis.

Carnis seruans hẏꝰ. mundiciam / fragrasti quasi lilium / stolam amplexꝰ regiam cursu cepisti bꝛauiuʒ. Tu sis nostruʒ refugium / tu robur potentissimum: tu salꝰ et pꝛotectio / nostraq̄ iubilatio. Ope guberna fragiles / in mundi huius pelago: atq̄ exutos coꝛpoꝛe / nos omnes semp suscipe. Nos ergo spōse virginis / rogamus ioseph supplices: obtētus castos ꝑfice / et a pctō ablue. Procul a nobis subdolꝰ / te obsecrātes q̄sumꝰ: abscedat atq̄ lubꝛicꝰ / bonoꝛū anguis inuidus. Ut beatoꝝ gaudijs / tuis nos fac suffragijs: coniūgat vna deitas / que est personis trinitas

Amen. ℣. vts. Ad bñdictus
an. Cũ beatus ioseph orans car
nis deponit vicula: assunt sibi an-
gelorum grata obsequia: ipsum-
qꝫ deducunt ad quietis loca: vbi
expectant fideliter agmina cele-
stia. Ad .iii. cp̃m . vt in primis
vesperis. ℟. ꝛ ℣. in oībus ho
ris de vno iusto. Ad .vj. cp̃m.
Dilectus meus candi-
dus ꝛ rubicundus: ele
ctus ex millibus. Ad .ix. cp̃m.
Dilectus meus veniat
in hortũ suũ: vt come-
dat fructũ pomorum suorũ.
Ad vesperas ãe laudum cuꝫ
psalmis de vno iusto. Capĩm
vt in primis vesperis. ℟. Uo-
cat' ioseph ad. ℟. ix. hy'. et. ℣.
vt in primis ves. Ad magt.
ãn O felix custos et sponse regi-
ne virginum. qui iesum educasti
omnis creature dominũ: iam le-
tus regnas in choro sanctorum
agminum: ora pro nobis assidue
patrem luminum: vt eterna luce
fruamur in perpetuum. ¶ Seq
tur legēda scti canuti marty-
ris regisqꝫ danie ꝛc. ẜm pre-
clarum vsum Lunden. Cui'
festum in dania celebratur. x.
die Julij. Ad .j. vesperas sup
Omnia Laudate. ãn.
Aue marty' precipue. aue
rex insignissime canute/ cum prin
cipibus triumphans iã celestib'.
ecce tuum per secullum refulget
clare meritum/ exora pro fideli-
um salute rex altissimuꝫ ãn. Sol
oriēs nec deficiēs de virgine stel-
la luciflua pietate sua te sctẽ co-
ronat : rex celebris nos de tene-
bris absolue reatus lucifluis: lux
esto tuis canute rogat'. ãn. Lau
de pia sancte iam decantande ca
nute: lampas celestꝭ christi fortis-
sime testis: iam domino grat' no
stros absolue reatus: vt tibi cum
iustis iungi mereamur in astris.
ãn. Beatus vir qui inuentus est
sine macula: qui post aurum non
abijt / nec sperauit in thesauris
pecunie : quis est hic et laudabi-
mus eum: fecit enim mirabilia in
vita sua. ãn. Justum deduxit do-
minus per vias rectas: et osten-
dit illi regnum dei: ꝛ dedit illi sci
entiam sanctorum: honestauit il-
lum in laboribus ꝛ compleuit la
bores illius. Capitulũ.
Beatus vir qui in sapiē-
tia sua morabitur/ et qui in iu
sticia meditabitur: et in sensu
cogitabit circũspectiōeꝫ dei.
Deo grãs. ℟m. O felix canute
iã de tua gloria succurre nostris
miserijs. curam impēde Per chri
stum/ excusa mala que fecimus/
et obtine bona que poscimus. ℣.
Ut cruciatus infernoruꝫ possim'
euadere: et de dei conspectu tecũ
gaudere. Per xp̃m. Hymnus.
Aterua nostra laudi-
bus / iã cōcrepet solē-

nibus regis canuti glie / solnens melos leticie. Quē psi dorū cuneus / seclo seq̄strās fraudibus: transmisit ad perennia comptum cruore gaudia. Circūdat⁹ periculis heret dei peribolis: z mente perfert feruida / plebꝫ furētis spicula. Horrescit ignis atrijs herere sacratissimis: quo rex pius mysterijs: communicat viuidis. Taxis sagitte vulnera: addunt cruēte rosea rege ꝯfosso lancea: it spūs ad sidera. Hinc debitas nos cernui/ laudes canamus seruuli: pri pioqꝫ soboli/ z viriusqꝫ flamini amen. ꝟ. Gloria z honore z c. Sup magt. āň. Magnificet plebis deuotio sctā fidelis / regū primatē cū īfimis ima regētē: cui⁹ canutū decorauit gr̄a sctm̄ nomine martyrū sicut prius iperiali: iclite deuotos tibi martyr ꝑtege

Deus qui Oro. (cūctos. beatū canutū regem z martyrē a subditis sibi plebibus ilustre ꝓp̄tū gl'ioso martyrio coronasti: p̄sta vt ipsum apud te sentiam⁹ itercessorez quē credim⁹ i celis gl'iose regnare victorē. P. Itē post benedicam⁹ fiat cō. de dn̄a z c.

Inuitat. Xp̄o venite dulcib⁹ ꝯiubilate vocib⁹ Cui⁹ canuto gr̄a regna dedit celestia. ps. Uenite. Hymni. pl et ꝟ. de vno martyre. In .j. noct. āň. Stirpe regali edit⁹ canut⁹ puer inclit⁹: ꝑceptis sese dn̄i corde subdebat hūiliāň. Crescit morū prudētia cū iuuētutis gr̄a: vñ dei suffragio processit rex ipio. āň. Circūdāt plebis milia athletā dei fortia ipe deuotis ꝑcibus deū orat attēti⁹. R. cō. j.

Stirpe igit regali et in xp̄iana religiōe ꝑclara editus canut⁹ puer / int pueritie flores pedagogis tradit⁹ incredibile dictu: q̄ntū subito ꝑfecerit scla z ꝟtute. R. Princeps pi⁹ z isignis canut⁹ egregi⁹ regni sublimat⁹ deo disponēte: facibus i diuinis uitā prudēs ornabat opib⁹. ꝟ. Sustētabat iopes z refouebat paupes: vt pararet inf summos sibi sedē ꝑceres. Uil. ij.

Creuit nāqꝫ in eo morū prudētia cū iuuētutꝫ gr̄a: adeo q̄ ipsis pricipalib⁹ ꝟtutibus ad normam illustrium virorum conquadratus / iam tunc ruinam vitaret insanie: et defectum contēneret ignauie. R. Frequentabat reuerenter rex potens ecclesiā: et deuoto sacra iussa recondebat pectori. Preciosis ditans donis domum sanctā domini. ꝟ. Ut memoria eius permaneret in seculū seculi. Ple. R. iij.

Instigante igitur diabolo/ fratres huius sancti adiunctis sibi quibusdam terre pricipibus: mali timoris / et in

aiále iaculis confossi: eo q se illo probitate videret inferiores: beatum canutum in sueciam exulari fecerunt. Unde tandem diuina prouidentia reductus: in regem dacie ordinatur. R. Turbis vt ventus furit impia plebs aquilonis. Uiribus intendens totis australibus horis. Rex ibi pmissis seducitur insidiosis. V. Ut iudas propriu tradebat pace magistrum sic a cōuiua traditur ipse suo. Uiribus intendens. An in secūdo noctur.

An. Intendūt arcus impij secus edem altissimi et regem sanctum iaculis perfodiunt mortiferis. V. Perfossus telo lancee vt xps dextro latere occumbit fuso sanguine secus aram mirifice. An. Hinc virtute domini letatur nūc altissimi coronam ferens capite de pciolo lapide. Lectio quarta.

Factus igitur rex spe suam precipue figens in celestibus: pauperes fouit clerum dilexit z ecclesiam dei grādi honore veneratus est: intantū vt z plebem suam cogeret sacris obedire monit sacerdotū: et deo fideliter decimas et primitias offerre. R. Cum diuinis rex deuotus intendisset laudibus/ et se sacrament intulisset edibus. Ecce ruit innocentem sitiens plebs crudelis sanginem. V. Inter quos alter indas decurrit sublimis/velut princeps criminis. Ecce ruit. Lcō. v.

Iustus denique iudex sine acceptione personarum/iustitiam ministrauit. Itaqz propt amorem iusticie et sancte religionis / diu ab incolis terre persecutiones: et regni detrimenta sustinuit / donec pene omnes i necem sancti viri cōspirarent. R. Ignibus ferro fera plebs armata cruento / circū dat sacras edes subuertere tentans. Sed nequeūt ignes sacros exurere postes. V. Et petris mixte volitant per aperta sagitte. Sed nequeunt. Lectio sexta.

Manifesta denique persecutione armis in regem commot rex sanctus a wandalis ad tutos a finnis fugatur in fioniam vbi in ciuitate Othonia i eccl'ia scti albani se recipiens et se sacramentis ecclesie muniens perfossus lancea per latus/christo martyr ab impijs dedicatur. R. Inter saxa statim dira et tela stridentia in figuram patientis iesu christi domini Porrigebat sitiēti sancto regi poculum. V. Cumqz pius gustaturus excepisset manibus mox excussum decidebat lancearum ictibus. Porrige. An. iij. noct. ān.

Protexit malignantium a conuentu dominus pium: quia linguas vt gladium exacuerunt im

deum. An. Te deus omnis gloria per secula decet omnia quem sanctus in etheris canutus laudet atrijs. An. Tibi nāq; rex psallere bonum extat altissime: qui iustum iam victorie beasti palma splēdide. Lectio septima. Secundum Mattheum. x.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis: nichil opertum quod non reueletur: et occultum quod non sciatur. Et reliqua. Homil. hieronymi.

In presenti seculo multorum vicia nesciuntur: sed de futuro tempore scribitur quando iudicabit deus occulta hominum et manifestabit consilia cordium. Rem. Offert sacratis aurum miles probus aris. Et vitam regis manibus dat cunctipotentis. V. Corruit ante sacras effuso sanguine valuas. Et vitam regis manibus. Lectio octaua

Nolite igitur timere persecutorum seuiciam/et blasphemantium rabiem: quia veniet dies iudicij in quo et vestra virtus et eorum nequitia demonstrabitur. Rem. Ima petens poscis quem templo dissecat hostis: cum cruce sacratam sternit solotenus arcam. Martyris albani gestantē pignora sancti. V. Tunc rex est sanctus letali vulnere tactus. Martyris albani gestantem. Lectio nona.

Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine. Quod audistis in mysterio: aperti predicate. Quod didicistis in abscondito: publice loquamani. Quod vos erudiui in iudea: in toto mundo audacter dicite. Tu autem domine. Rem. Gloriosus dei martyr canutus et rex inuictissimus / iam cruentis circunquaq; saucius vulneribus: tandem vt christus lancea perforatus latere/ Occubuit secus arā precioso laureatus sanguine. V. Sancta domus occisorum cruore perfunditur: dum cū suis priceps pius ac martyr perimitur. Occubuit secus aram precioso. Ad laudes an.

Ad declarandum meritum preclari regis meritum / miranda sunt post obitum ad eius gesta tumulum. An. Herebat manus arida / ad pectus virgo dextera / sed gaudet de remedio hic sumpto salutifero. An. Hic mutum fari visio diuo iubet imperio: vt rex sanctus cēseretur martyr dei vocabulo. An. Receptis ceci visibus claudi solutis gressibus benedicunt magnifica dei gaudenter opera. An. Hinc sospes redit lāguid⁹: surd⁹ exaudit aurib⁹: leprosus ab vlceribus mūdat⁹ vacat laudibus. Sup Bñd⁹. an.

Auctores necis impie : vexat fu-
ror terrifice: nam quidaʒ linguis
morsibus iam detruncatus pro-
priis: quidam dilapsi gurgite pi-
reqꝫ pro scelere: hinc israel altissi-
mus sit benedictus dominus.
Oratio. vt supra. Ad horas
diei ãe de laudibus et ceteris
de vno martyre. ¶ Historia
de sancto Suitbuno ad pri-
mas vesperas super psalmos
diei. ãn. Gloriose presul aue bo-
ne pastor pater sancte : o suithu-
ne miserere te precamur nos tue-
re. Capitulum. Ecce sacer-
dos ₹c. Rem. Signorum reqre
post nouam lectioneʒ. Hym-
nus Iste confessor. ℣. Ama-
uit eũ domin⁹. ₹ cetera. Super
magnificat. ãn. Letare plebs
vẽtonie/ gaude gens stanangrie
dum refert solis orbita nostri pa
tris solennia: suithunus dict⁹ no
mine fide fortis et opere: per bo-
ne vite merita ascendit ad cele-

Deus q̃ Collecta. stis.
iubar ethereum anti-
stitem suithunuũ moderno tẽ
pore dignatus es mundo re-
uelare: suppliciter tuã implo-
ramus omnipotentiam: qua-
tinus per gloriosa ipsius san
cti merita quẽ facis corusca-
re signis miraculoruʒ: prebe-
as nobis tibi supplicantibus
famulis omnium incrementa
virtutum: ₹ sempiterne felici-
tatis tripudiũ. Per dominũ.
Inuitato. Exultare deo nos cõ
decet ₹ iubilare Suithunum ceu
cõplacuit super astra vocare. ps.
Venite. In primo noctur. ãn
Orthodoxis parentibus suithu-
nus puer editus: legẽ seruans do
minicam vitã ducit durissimã. ã.
Seruit deo in timore ₹ exultat cũ
tremore in sanctis viuens mori-
bus: exemplum prebet oibus. ãn.
Multis eum virtutib⁹ mirifica-
uit dominus: de clericatus ordie
sanctum parit iusticie. ℣. Ama-
uit eum dominus. Lectio pria.

Glorioso rege angloruʒ
egbertho regnãte : qui
legi brynegillo de idolatria
per beatum birinum anglorꝫ.
occidentaliuʒ apostolum ad
fidem conuerso: octauus suc-
cessit in regnũ beatus suithu
nus pater ₹ pastor in ecclesia
dei futurus Cursus sui in sta
dio mũdi huius diuina mise-
ricordia ordinãte accepit ex-
ordium. Qui sicut scriptũ est
quia filius sapiens: gloria pa
tris est. Honor parentum: co
gnatoruʒ gloria : leticia pro-
pinquorum: bene ₹ sapienter
viuendo factus est. Tu autẽ
domine. Rem Sanctus suithu-
nus pastorqꝫ paterqꝫ futurus Ex
orthodoxis clarisqꝫ parentibus
ortus. ℣. A puero didicit ferre
iuguʒ domini. Et. Lectio scda.

Nam annis puerilibus i bona simplicitate et simplici bonitate transactis / secundum beate hieremie sermonez qui dicit: beatus homo qui portauerit iugū dñi ab adolescētia sua: iuguz dominice seruitutis arripere festinauit: susceptum humilit viriliterq̧ portauit sciens secūdum apostoli disciplinaz / in presenti quidem non esse gaudij: sed meroris. Tu autem domine. ℟. Traditur ingenuis studijs puer erudiendus: doctrinisq̧ sacris et moribus instituendus. ℣. Ascendēs gradibus p̄esbiter efficitur. Puer erudiendus. Lectō tertia.

Suscepto deniq̧ clericatus officio de gradu in gradum: de virtute in virtutem: gress⁹ eius deo per omnia dirigente conscendens sub hylinstano venerabili: ventane ciuitatis ep̄o ad honorem sacerdotij prouect⁹ est: ministerij autem huius perceptione sollicitus: curabat seipsum ministrum probabilē. Ac deo semper operarium inconfusibilē se non remisse exhibere viam veritatis catholice: recte tractare omnia que de puteo heretice prauitatis oriūtur: caute ꝛ sedule declinare: benignitati et mā̄suetudini admoduz inseruire/ opera pietatis iter oīa ꝛ sup oīa exercere: sciēs q̧ pietas ad oīa vtilis est: p̄missionē habēs vite que nūc est ꝛ future. Tu autē. ℟. Presul vētonie vacuā moriēdo reliquit Sedē: suithun⁹ dño donāte recepit. ℣. Hoc rex hoc clerus / ānuit et populus. Sedē. Glīa pri. Sedem. In scdo noct. an. Deum amans fideliter sacrat ille presbit sub hylinsthano pontifice ciuitatis vintonie. an. Honoris illum gloria coronat dei gratia: diuina spargens semina verbis et vita predita. ā. Ales diuini opis trāsmigrat in mōtē dei sctā illius aīa templi fit sancti machina. lc. iiij.

Unde factuz est vt opiniōis suauissime odor de prato sctitat eiusdē emanās regi supradicto inotueret: quē rex euocatum multimoda indagatiōe p̄lustrans/ p̄batum et cognitū in sinum recepit amicitie: receptū iter amicos ꝛ familiares p̄cipuū: sicut ꝛ prudentiorē ꝯsillo ꝛ fideliorē obsequio reparat/ habere iaz ceperat. Sctūs vero suithun⁹ nō illecebre secularis: non terrent honoris grā/ regi assistēs seruiebat. Sed qr sublimiorib⁹ p̄tātib⁹ obediendū esse/ scdm apostolū ꝛ legebat ꝛ sciebat. Et qr si sepius a latere regis esset: indigentibus opē subuentionis

rege consilia suggerendo ci-tius et valentius prestare potuisset. Cōmēdauit aūt ei rex filiū suū nouū Athulphū docu mētis lr̄alib⁹ edocēdū/ z sanctis morib⁹ instruēdū. Tu. R. Ordie sublimis merito sublimior esse Cepit/ et intēdit de sctō sctior esse. V. Mūdi hui⁹ tenebras spreuit et illecebras. Cepit. Lctō. v.

E uoluto qui aliquanto tempore/ supradictus hylinsthanus morti debitū soluens vitam finiuit/ et cathedram episcopalem ciuitatis vintonie: super venturo pontifice vacuam dereliquit disponente autem dei misericordia qui non deserit sperantes in se/ quivota supplicantium sibi quando vult et quomodo vult miseratus exaudit: omnis etas: omnis sexus: vniuersa conditio/ clerus: ac populus vintonie ciuitatis / eadem voluntate / pari consilio/ petierūt a rege Athulpho beatum suithunū sibi donari in patrem z pastorem / scientia videlicet claruz/ ornatum sapientia/ omni morum referētes dignitate pollentem/ felicem insuper z ciuitatem et populum esse/ cui tā pius/ tam sanctus / tam sapiens daretur in regimē ecclesie vnanimiter acclamabant. Tu. R. Paupib⁹ miseris semp solit⁹ misereri. Que fuerant fracta repauit paupis oua. V. Mirātes factū magnificāt deū Que. lc. vi.

N ec mora athulphus rex/ omnium petitioni assentiens: et aggaudens/ beatum Suithunum altorem z doctorem suum / ita enim eum erat solitus nōiare (vt in quibusdā scriptis ipsius regis reperimus) ad se euocauit petitorū oim refert q̄z canonice / q̄z ecclesiastice/ q̄z desiderāt/ ab oībus petatur ostēdit / ab oīb⁹ volūtate z petitione / tā deuote/ tā icte nō resistere hortat/ de suo ɔsilio et auxilio nō debere diffidere. se paratū ad faciēdū oia q̄ iusserit/ nullo se ingessuruz q̄ ille opari vetuerit illū sicut prius z mō magrm z ɔsiliariū habiturū/ se totum de ɔsilio pēdere / z oia p ipsius ordinatissima dispositiōe facturū annuit inq̄z hūilis: et deo deuot⁹ sacerdos regi petēti/ z iubēti facere qđ ab eo z oīb⁹ rogat intēdit/ tātū si rex adiutor dei z sui sicut pollicebat velit existere: si ecclīā dei z ppl̄m vniuersum q̄ in manu eius erat ƀm ɔsiliū dei z suuz sustētare aggrediat z regere Tu aūt. R. Uiuendi metas adduxit labilis etas. Exit ab hac vita datur illi vita beata. Obuiat angelica celi cū rege caterua. V.

Et cum leticia sede locat supera. Obuiat. Gloria pri. Obui. In .iij. noc. an. Adesse cupit sedulo celesti tabernaculo; ingressus sine macula: requiescit per secula. ps. Dñe qs. an. Eterno regi paruit terreno cōplacuit: dum bonū dat consilium: et fidele obsequium. ps. Dñe in virtu. an. Euoluto post tēpore et defuncto antistite: rege plebe petentibus sit pater et episcopus. ps. Dñi est ter. lc. vii.

Ipse amator et cultor sancte vniuersalis ecclesie ecclesias quibus in locis nō erāt vt studio ardētissimo pecunijs large traditis fabricabat. Que pro semirutis et infractis parietib⁹ destructe iacebāt dñicis cultib⁹ desiderātissime repabat. Qñ opportūitas sibi dedicādi ecclīam aliquā eueniebat: sicut sēp et tūc in se hūilitatis et deuotōis argumētum pbabile oib⁹ pponebat. Nā neqꝫ muli neqꝫ eqⁱ alicui⁹ vehiculū: ne sclares pōpe alicui⁹ supadhibēs dignitatē. clericis ac familiarib⁹ suis comitātib⁹ tātū/nudis pedib⁹ ad ecclīam quā dedicatur⁹ erat p ↄsuetudine sua hūilit ppperabat: sꝫ et hoc nō in die sed in nocte faciebat/laudes et hūane adulatōis fauores sapient declinās: nolens eē cū eis vel int eos: de qb⁹ d.: Q amantes laudes hoīm: receperunt mercedē suā. Tu. R. Cōgeries gibbi miserāda aggerat egeni Jā fuerat iūctura genib⁹ iūcta genarū. V. Inuēit auxiliū dū venit ad tumulum. Jā fue. Lctō. viii.

Vixit aūt btissim⁹ sulthun⁹ a pris pubertatis sue ānis vsqꝫ ad exitū sue vite: i obsuatiōe pa mādatoꝝ dei: oi custodia suās cor suū i omi mūdicia et pietate spūali/catholice et apsice doctrie custos integer/ filioꝝ spūalr regnatorū i sctē ↄuersationis studio eruditor pugil et mgr. Et cū nulla fere vt⁹ habet: cui⁹ apicē ipe non attigisset: hūilitati tn̄ et mansuetudini curiosi⁹ inherebat pacē et sctimoniā seqns fontē vite et btitudinis etne sitiebat ad brauiū supne vocatiōis āhelās: vitā i pace finire cupiebat. R. Diues hō mōstris furia lib⁹ exagitatus. Flatu pestifero vult⁹ horrore gūat⁹. V. Dū tumulū visit leticiā repetit. Fla. lc. ix.

Bene igit et sctē domo et ecclesia dei cui ipse pat et pastor pijssime perat fu rit⁹ ecclīasticos ordinata: et ordinatissime ↄfirmata; victor carnis: et mūdi: pfuga de corona seculi de incolatu hui⁹ scli exiens regnāte in tertio regno āglorū rege. Athelbertho glīosi regis athulphi filio: felicit

migrauit ad xp̄m exultās et gaudēs: qꝛ a dn̄o deo dictū ē sibi. Euge serue bone ꝛ fidelis/ qꝛ sup pauca fuisti fidelis: intra in gaudiū dn̄i tui. Mō ꝓo viciū exaltatiōis oīmode in vita declinauerat: et ꝟtutē vilitatꝫ ꝛ hūiliatiōis bone potissimū coluerat: ꝛ colēs amauerat in fine vite sue de sepultura sua ꝑcipiēs apto iudicio ad exēplū subditoꝝ iudicare curauit. Nā neqꝫ inter ecclie septa: neqꝫ in preeminētꝫ pte cymeterij: sed extra eccliaꝫ in indignis que in plebe viliorībus patebat: eq̄liter se tumulari ꝑcepit: sciēs a dn̄o dictū qꝛ qui se hūiliat exaltabitur. Exiuit ergo de ergastulo huius seculi: anno ab incarnatione domini octingētesimo sexagesimo secūdo: inditione decima: regnante dn̄o nr̄o Iesu christo: cui est honor ꝛ gloria cū deo p̄re et sp̄ūscto per oīa secula seculoꝝ amen. Tu aūt dn̄e. ℟. Signoꝝ virtute potens meritisqꝫ coruscans: et sup afflictos om̄i pietate redūdans. Festicolis miserere tuis suithune precamur. ℣. Cetibus angelicis per te iūgi mereamur. Festicolis. Glīa p̄ri. Festi. Ad lau. ā.

Presul suithun⁹ virtutum lampade clarus: hanc linquens vitam scandit ad ethereā. ān. Surreptum sibi terra patrē languensqꝫ requirit: quo cōcinne polus gaudia festa facit. ān. Cum locus exiguū: premeret cuꝫ vile sepulchrum: gloria virtutuꝫ magnificabat euꝫ. ān. Omnibus infirmis fact⁹ medicina salubris omnes curat eos pestibus a varijs. ān. Laus tibi summe deus tibi celi concio profert: suithunusqꝫ pater laus tibi summe de⁹ alleluya. Sup benedictus ān. Letabunda dies anno currēte reuixit: gaudia festa facit solennia leta reduxit: dum dn̄i seruus suithunus ad alta vocatur: ad superas sedes mūdi de valle leuatur. Colla vt s. In scdis ves. ān. Magne sator mūdi suithunū magnificasti: tequoqꝫ suithunum gloria magnificat illum de terra magna virtute leuasti: quemqꝫ leuas celo gloria magna tibi. ps. Magnificat. Cetera de coi.

Finis sanctoralis.

¶ Quicunq; orōnē sequētē deuote quotidie dixerit: sine penitētia ꝛ mysterio corporis christi nō decedet: sic fertur reuelatū beato bernhardo: cui ab angelo data est.

Aue nobilissima virgo maria ancilla sancte trinitatis.
Aue castissima virgo maria: electa dei patris.
Aue purissima virgo maria: sponsa spiritussancti.
Aue sctissima virgo maria: mater dñi nostri iesu xpi.
Aue clarissima virgo maria soror āgeloꝝ.
Aue gloriosissima virgo maria: pmissio pphetarum.
Aue graciosissima virgo maria: regina patriarcharum.
Aue prudentissima virgo maria: magistra euangelistarū.
Aue clementissima virgo maria: doctrix apostolorum.
Aue virtuosissima virgo maria: confortatrix martyrum.
Aue misericordissima virgo maria: fōs ꝛ plēitudo ꝯfessoꝝ.
Aue honestissima virgo maria: decus ꝛ corona virginum.
Aue piissima virgo maria: salus ꝛ cōsolatrix viuorū ꝛ mortuoꝝ: mecū sis i oibus tētatiōib⁹: tribulatiōib⁹: necessitatibus: angustijs: et infirmitatibus meis: et maxime in hora mortis mee non delis michi: et impetra michi omniū peccatorum meorum veniā et celestis patrie gloriam. Amen.

Inter primos nobili/summisq; natalibus et probatissimis moribus cõspicuo / ac plurimũ reuerẽdo in christo patri/dño Erico walkendorp sacrosancte Nidrosieñ. ecclesie archiepiscopo/ necnõ apostolice sedis legato : Joannes Reff eiusdem ecclesie canonicus ac censure vtriusq; baccalaurius immeritus cũ omni obseruãtia ac reuerentia Salutẽ ac sui cõmendationem.

Spectabilissime p̃sul/ qđ on⁹ excellens reuerentia tua michi presenti iã tãq; profecturo accurate iniungere ac cõmittere dignata est/ ⁊ absenti q̃q; maxime memori/ crebris tamen mandatis cõmẽdare defatigata nõ est / p̱ virili mea depleui / et ad calcẽ vsq; absoluẽdũ curaui. Breuiariũ em̃ ad vsum supradicte ecclesie tue Nidrosieñ. diligẽtissime recognitum/ ⁊ in optima formã redactũ a nobis/curaui terse ⁊ emẽdate imprimendũ:in qua re/quia impressorie artis non satis erã peritus / vsussum consilio et adiutorio optimi ⁊ doctissimi viri Jodoci Badij Ascensij:q̃ nobis peritos ⁊ solertes impressores Joãnẽ kerbrãt als hugueli/⁊ Joãnẽ bieaysse delegit. Quorum opera ⁊ accuratione opus nostrũ felicem faustũq; ac plurimũ optatũ sortitũ est exitum:quod excellentissimo/ ⁊ auspicatissimo noĩ tuo/cui totum debetur/ dicatum benigno supercilio suscipias precamur:cleroq; tuo / quẽ eo nomine eternis obsequijs ac beneficijs deuinxisti/impertias. Id summis votis exoratũ ab humanissima dignitate tua volui. Vale archiepiscope dignissime . Ex chalcographia prescriptorum impressorum apud parrhisiorum luteciã ad Calendas Julias:anno salutis M.d.xix.

Finit breuiarium iampzimo impressum ꝫm vsum insignis metropolitane ecclesie Nidrosieñ. Per circunspectos viros Joāne̅ kerbzlāt alias hugue-lin: et Joannem bienayse impzessores parrhisieñ. Anno domini millesimoquingentesimodecimo-nono. die vero Julii quarta.

Codices huius breuiarij sic colliguntur.

✠.A.B.C.D.E.F.G.H.J.K.L.M.N.O.P.Q.R.S.T.V. ✠. a.b.c.d.e.f.g. h.i.aa. bb.cc. dd. ee.ff.gg. hh.ii. kk.ll.mm.nn.oo.pp.qq.rr.ss.tt vv.xx. yy.zz. aaa bbb.ccc.

Oēs sunt quaterni: preter. ✠. V. ✠. i. ccc. quoꝝ ✠ est duernus. V. et. ✠. sūt quinterni. i. habet duo folia. ccc. vero ternus est.

This facsimile edition of Breviarium Nidrosiense is reproduced, printed and published by

Børsums Forlag og Antikvariat A/S
Oslo, June 1964.

The paper, 100 grammes, was special made for this edition by Alvøens Papermill. This edition is bound by Jacobsen & Hielms. The binding is reproduced after the original one of the copy, U. B. Oslo.

The edition is limited to one hundred and fifty numbered copies.

This is no.

